

СТЕФАН ИЛЧЕВ

РЕЧНИК НА ЛИЧНИТЕ И
ФАМИЛНИТЕ ИМЕНА
У БЪЛГАРИТЕ

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

СТЕФАН ИЛЧЕВ

РЕЧНИК
НА ЛИЧНИТЕ
И ФАМИЛНИ
ИМЕНА
У БЪЛГАРИТЕ

СОФИЯ . 1969

ИЗДАТЕЛСТВО НА БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

ПРЕДГОВОР

Тоя речник обхваща личните и фамилни имена у българите от Освобождението насам, като някои се проследяват от по-далечно минало.

На имената се посочва — доколкото това може да се установи — произходът и значението, мястото, където се срещат, а в отделни случаи годината, когато са записани или когато са родени лица с по-редки имена.

Задачата на речника е да запознае читателите с историята и значението на имената, с основните принципи, по които те се създават, а заедно с това да надзърне в една малко изследвана страна от културата и душевността на българина и да повдигне въпроса за повече българщина и национално достойнство в нашата антропонимия.

Въпреки дългогодишното събиране и проучване в речника има непълноти и недостатъчно убедителни тълкувания, които не можаха да бъдат избягнати. В тоя област предстои още много да се работи.

ИЗВОРИ

Имената са събирани от различни печатани и непечатани извори и от живата реч. От печатаните извори по-важни са:

Найден Геров, Кръстни имена (в края на V том на Речник на българския език). Някои имена са пропуснати в тоя списък, но ги има на азбучния ред в самия речник.

Братя Миладинови, Собствени народни имена (в сборника Български народни песни).

Д. Вукадинов, Списък на западнобългарските народни имена, СБНУ XV, 1898.

Л. Милетич, Поменици на манастира Св. Ив. Бигор, Дебърско, и Пречиста, Кичевско, СпАК XVI, 1918 и XVIII, 1919.

Никола Милев, Български лични и семейни имена от XVII век, Известия на Народния етнографски музей, III, кн. 3 и 4, София, 1921.

П. Мутафчиев, Из нашите старопланински манастири, СБАК, 15, 1931.

Спомоществователи на възрожденски книги — в края на книгите, издавани от 1825 г. до Освобождението.

Български алманаси — от П. А. Петров и др., 1893, от Ст. Митев, 1900, Хр. Даалиев, 1908, д-р Ив. Парлапанов, 1917.

Густав Вайганд, Българските собствени имена — произход и значение, София, 1926.

Именник, сир. списък на имената, които се дават при св. кръщение. Издание на св. Синод, София, I изд. 1927, II изд. 1942.

Асимилаторската политика на турските завоеватели, съставител Петър Петров, София, 1962.

Йордан Заимов, Из панагюрската ономастика, Сборник Панагюрище и Панагюрският край в миналото, София, 1961.

Йордан Заимов, Принос към проучването на местните имена в Южна Добруджа, София, 1956.

Телефонни указатели на София и други градове от последните години.

Списъци на избирателите на разни градове и села, издавани между 1940 и 1950 г.

Списъци на наградени многодетни майки. Столичните вестници от март 1952 и януари 1953 г.

Стари и нови вестници, некролози, надгробни надписи.

Като материал за антропонимия писмените извори имат две слаби страни — в повече от тях не е посочено ударението на имената и тук-там се срещат печатни грешки. Затова много по-надежден извор са ръкописните

регистри на населението в народните общински съвети — от тях имената са вадени в присъствие на местни хора, които посочваха верния изговор и понякога даваха сведения за историята или произхода на името. Така е събиран материал от почти всички наши градове и голям брой села. Друг надежден извор е личната анкета с отделни лица, особено с ученици през дългогодишната ми преподавателска практика.

ИЗПОЛЗВАНИ РЕЧНИЦИ

- Найден Геров, Речник на българский език. Пловдив, 1895—1904.
Т. Панчев, Допълнение на Българския речник от Н. Геров. Пловдив, 1908.
Стефан Младенов, Етимологически и правописен речник на българския книжовен език. София, 1941.
В. Георгиев и др., Български етимологичен речник, св. I—V. София, 1962—1966.
Никола Ванчев и др., Турско-български речник. София, 1962.
Иван Пенаков и др., Румънско-български речник. София, 1962.
М. Филипова и др., Гръцко-български речник. София, 1957.
Н. А. Петровский, Словарь русских личных имен. Москва, 1966.
Д. А. Магазаник, Турецко-русский словарь. Москва, 1945.
Fr. Miklosich, Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum. Vindobonae, 1862—1865.
C. Alexandre, Dictionnaire grec-français. Paris, 1874.
Albert Dauzat, Dictionnaire étymologique des noms de famille et prénoms de France Paris, 1951.
N. A. Constantinescu, Dicționar onomastic românesc. Editura Academiei Republicii populare române, 1963.

У В О Д

ЛИЧНИ ИМЕНА

ПЛАСТОВЕ В ИМЕНАТА

Личните имена у българите са възниквали или са възприемани през различни епохи.

Най-стар пласт съставят имената, наследени от далечното минало, които се срещат и у другите славянски народи, като Владимир, Владислав, Драгомир или съкратените им форми Драго, Миро, Слав, Нягул, Семко, Сульо, Требел.

С настаняването на Балканския полуостров българските славяни ще да са възприели имена и от тракийския субстрат, но за тях нямаме положителни данни. Засвидетелствуваните тракийски имена от нашите земи, като Бизис, Дадас, Долес, Котис, Мендас, Раскос, Садалас, Садокос, Севтес, Терес¹, може би са преобразени в нашите Бизо, Дадо, Доле, Коте, Мендо, Раско, Садо, Сево, Сефтора, Терьо, но това е само предположение. За днешния българин тия имена са свързани с други основи и с преосмислени по тях. Оцелели са имена от латински корени. Едни от тях може би са останали от старото романизирано население, а други да са по-късни заемки от румънски и арумънски. Такива са Буньо, Негра, Негро, Неро, Премо, Пуро, Пурош, Рута, Руте, Руфе, Руфо и редица други. Тях не бива да смесваме с чисто румънските имена, които се срещат сега в крайдунавските села и градове и чиито носители са български власи. Старите имена от тракийски и латински корени можем да приемем за втори пласт.

С идването на Аспаруховите българи е навлязъл трети пласт лични имена. За оригиналния вид и скритото значение на тия първобългарски имена разполагаме с оскъдни сведения, защото сравнително малко от тях се срещат в историческите паметници, а другите, по-многого, са били предложени на промени и изхабяване в устата на безкнижния народ. При това те не са свързани с понятни славянски думи, нито с някои календарски светии, та първоначалната им правилна форма се е заличила в езиковото съзнание на народа. Засега можем само да допускаме, че днешни български имена, като Джута, Жоте, Кедо, Пижо, Пуше, Шоле и много други, за чийто произход още няма задоволително обяснение, може би крият изменен първобългарски, кумански или печенежки корен. Първобългарски са и

¹ В. Б е ш е в л и е в, Проучвания върху личните имена у траките, София, 1965.

имената на нашите ханове и боляри отпреди покръстването, както и някои по-сетнешни. През време на дългото гръцко и турско робство почти всички те са изчезнали от народната традиция, а в по-ново време част от тях са възобновени по книжовен път.

С покръстването на българската държава в 865 г. у нас нахлуват масово християнските имена от източноправославния календар. Дори самият княз Борис I е получил второ име — Михаил. По произход християнските имена са главно староеврейски, гръцки и латински.

Еврейските имена са заети от Библията — Стария и Новия завет. Те отразяват един дълбоко религиозен мироглед и вяра за общението на човека с бога.

Гръцките имена са най-многобройни, защото повечето православни светци и светици изхождат от елинизирани области на Източното Средиземноморие. По значение гръцките имена са доста разнообразни, дори поетични. Понеже около $\frac{2}{3}$ от календарските светии и мъченици имат гръцки имена, техният брой у нас надминава двесте, а с производните и видоизменени форми — няколко пъти повече.

Латинските имена се срещат главно у католиците. У нас има малко латински имена, и то преминали през гръцки.

Всички тези календарски имена образуват четвърти пласт в нашата антропонимия. Близки до тях са и имената, които означават някое черковно понятие, книга, евангелски град и под., например Ангел, Ставри, Псалтир, Салтир, Витлием, Йерусалим.

Въпреки вековното турско робство поради разликата в религията турски лични имена не са възприети у нас. Мохамедански имена (повече от арабски произход) се срещат само у помаците. Вън от тях се срещат неголям брой имена, в които се крие турски корен, но те са образувани на българска почва от познати турски думи. Такива са Демир, Курти, Каро, Севда, Султана, Сърма и др. Има също някои прякори или псевдоними на видни хайдути, с които са прикривали истинското си име, например Чавдар, Индже, Ахмаджа.

Тези турски имена и псевдоними съставят пети пласт.

От Възраждането насам у нас все повече възникват имена, които отразяват политически, литературни и други влияния. Например към края на турското робство се появи личното име Венелин. В същност то е фамилно име на руския писател-историк Юрий Иванович Венелин, чиито книги за българите му бяха спечелили симпатията на нашата интелигенция. Малко по-късно, та и след Освобождението у нас зачестява рядкото преди това име Александър. Явно е, че родителите или кръстниците са имали пред вид не календарския светия, а руския император Александър II. В същото време зачестява и името Владимир, син на Александър II. През време на Освободителната война се прочули някои руски военачалници и покрай това се явили имената Гурко, Скобел, Калитин.

Когато Фердинанд Кобург станал княз на българите в 1887 г., това име не било познато у нас; сега почти във всяка околия има по двама-трима Фердинандовци и те са хора на преклонна възраст или вече покойници.

След Октомврийската революция у нас се явиха лични имена Ленин, Будьони, Леваневски и др., а в годините наскоро преди 9 септември 1944 има и случаи на скрити политически имена, някои заети наготово от руски, като Нинел (обратно четене на Ленин), Владилен (=Владимир Илич Ленин),

Вилдирас (=Владимир Илич Ленин, диктатура на работници и селяни), Интерна (Интернационал), Клароза (Клара Цеткин и Роза Люксембург), Петилетка и др.

Увлечението по имена на политически лица и актуални събития понякога носи неприятни изненади. Наскоро след Октомврийската революция някои бащи у нас бяха кръстили синовете си Троцки, после трябваше да им сменят името. През 1935 г. един в Ломско кръстил сина си Хитлер, а сега се казва Христо. Срещал съм още имената Рузвелт, Мао-дзе-Дун, Сукарно, а към 1945—1950 г. зачестиха имената Сталин, особено Сталинка. Тия примери ясно показват колко е рисковано да се вземат имена на политически дейци, за които историята не е казала последната си дума.

Най-сетне има и — така да се каже — патологични случаи на политически увлечения. Например: към декември 1941 г. японските войски превзеха Сингапур и Рангун. Един-два дена след това в Пловдив се родили на някой си разпален аксиалист близначета момче и момиче. И кръстили момчето Сингапур, а момичето — Рангуна. . .

Друг източник на имена е литературата. Още през втората половина на миналия век у нас се явяват имената Геновева и Графица — от представлението „Многострадалната Геновева“. Към 1908—1910 г. често представяха Вазовата драма „Борислав“ — и мнозина родители почнаха след това, та и до днес да кръщават децата си Борислав и Тамара. Литературно влияние сочат и имена като Людмил и Людмила, Робинзон, Маргарита, Ивайло, Ингеборг, Албена, Пушкин, Вазо, а често срещаното в някои градове и села име Емил се дължи на известното съчинение на Ж. Ж. Русо — „Емил“, което преди години беше настолна книга на мнозина наши побудни и прогресивни учители. Тая мода беше позагълхнала, но напоследък пак се оживи — тоя път от съветската литература. Тук спадат имена като Аксиния, Олег, Чайка и др.

Наред с литературата извор на лични имена стана и киното — Бригита, Евелина, Марлена, Наргиса, Патриция, Радж.

Ако приемем политическите и литературните имена за шести пласт, последния, седмия, ще съставят имената от думи, които означават някой предмет на модата или техниката. Имало ги е още в миналото — Атлаза, Кадифа, Седефчо, Сърма, има ги и в по-ново време — Грамофонка, Телефонка, Салфетка, Радиум и редица други.

ЗНАЧЕНИЕ НА ИМЕНАТА

Всички имена са възникнали с определено значение. За чуждите по произход българинът изобщо не се интересува какво значат. За него те са просто имена на календарски светии, исторически лица и др., а впоследствие — на дядото, бабата или някой близък роднина, чието име подновяват внуците.

Не така обаче стои въпросът с българските имена. Значението на едни от тях е ясно и сега (Веселин, Гълъб, Добри, Драга, Златко, Любен, Радко, Ружа, Цветан), а на други е избледняло, защото са образувани от старинни и редки думи или са свързани със забравени вече народни обичаи и поверия (Гальо, Гърдьо, Доста, Обретен, Поментко).

По семантика българските народни имена могат да се разделят на две големи групи, между които не винаги се долавя ясна граница — пожелателни и защитни.

Пожелателни имена

В пожелателните имена е вложено желанието на родителите за бъдещето на детето.

Живот и здраве: Дабижа (да бъде жив, да живее), Живко, Живка, Здравко, Здравка. Пожелание за дълъг живот се крие и в имена, като Арда, Искър, Дунав, Струма (да не пресъхва, да е вечен като реката).

Род и семейство: Брайко, Браино, Братан, Браян (да живее с братя и сестри, да му казват браино), Байо, Байко, Байно (да порасне, да стане байко 'бате' на по-млади братя и сестри), Везенко, Везьо (да е привързан към рода и близките си), Родьо, Рода, Родка, Родан, Родана (да продължи рода), Лозьо, Лозан, Лоза, Лозена (да продължи лозата, т. е. рода, влаката), Татьо, Татой, Татун, Татунчо, Татина (да бъде като татко си, да го наследи и замести), Новко, Новка (да поднови рода), Заварин, Заваринка (да го заварят, да дочака по-млади братя и сестри или деца и внуци), Меньо, Мянко, Мена, Мяна (да порасне, да стане за женене и да прати или да получи мена — годежен дар).

Успех в живота: Първан, Първо, Първа, Първена (да бъде пръв, първенец в живота), Видьо, Виден, Вида, Виденка (да бъде виден, бележит), Вельо, Велчо, Велико, Вела, Велика (да бъде голям, велик), Сретен, Сретко, Сретя (да е честит, да има *срета* — щастие в живота).

Сила и храброст: Воин, Войно, Войка (да бъде юначен), Бойо, Бойко, Бойка (да се боят от него, да бъде властен), Страхил (да се страхуват от него), Силян, Силяна (да бъде силен), Храбро (да бъде храбър), Грудни, Груйо, Груда, Грудка (да бъде як и набит като грудка).

Качества на характера: Веселин, Веселина (да е весел и да весели близките си), Ради, Радко, Рада, Райка (да бъде радостен, да се радва или да радва близките си), Драго, Драган, Драгой, Драга, Драгана (да е драг на хората), Добри, Добрин, Добра, Добрена (да бъде добър), Мила, Милка, Милен, Милена, Милован, Миладин (да бъде мил), Искрен, Искрьо, Искра (да бъде искрен, откровен, сърдечен).

Телесна хубост: Хубан, Хубен, Хуба; Лепо, Лепой, Лепа (да е *леп*, хубав), Гиздьо, Гизда, Гиздана; Вакльо, Ваклин, Вакла, Ваклина (да бъде вакъл — с хубави черни очи и вежди), Косан, Косена (да има хубава буйна коса), Къдрьо, Къдрин, Къдра (да има къдрава коса), Руси, Русен, Руса, Руска (да има хубава руса коса), Белчо, Бельо, Белин, Бела (да бъде бял, хубав), Румен, Румена, Румяна (да бъде румен), Младен, Младена (да младее, да бъде с младежки вид), Юно, Юнчо (да бъде *юн* = млад, младолик).

Близки до пожеланията за телесна хубост са имената, които сами по себе си означават хубави и приятни неща, а именно:

Цветя: Аглика, Иглика, Божур, Божура, Босилко, Босилка, Невен, Невена, Перуника, Ружа, Смил, Смилен, Смилена, Смин, Сминка, Стратор, Теменуга, Теменуша, Трендафил, Трендафила, Цвета, Цвята, Цветко, Цвятко, Цветан.

Билки и треви: Билка, Биляна, Билко, Билчо, Девесил, Детелин, Детелина, Имелка, Тентява, Чубра, Чубрин.

Дървета и плодове: Вишна, Вишньо, Калин, Калина, Крушо, Круша, Череша, Ябълка, Явор, Ягода, Ягодинка, Ясен.

П т и ц и: Гълъб, Гълъбин, Гълъбена, Паун, Пауна, Пауница, Славей, Славейко, Славейка, Сокол, Соколена.

Н е б е с н и с в е т и л а: Звезда, Звездена, Звезделина, Звездо, Звезделин, Денница, Зорница, Слънчо.

Защитни имена

Защитните имена, както и пожелателните, са свързани с първобитната вяра в магическата сила на словото. Тяхното предназначение е преди всичко борба с детската смъртност. Когато на някои съпрузи първите деца мрели, те дават на новата си рожба такова име, което да я пази от преждевременна смърт. Защитните имена са няколко вида:

а) От глаголен корен със значение „стоя, трая“: Стойо, Стойко Стоян, Стоимен, Стойка, Стояна, Станьо, Станко, Станой (да ни стои, да остане жив), Трайко, Трайчо, Траян, Траяна (да трае, да живее), Прифан (да се прихване, да оцелее), Седенка (да се заседи).

б) От дума, която означава здрав, твърд и неособено ценен предмет: Камен, Кремен, Кремена, Желязко, Желяза.

в) От названието на обикновен домашен предмет, част на къщата, колата, ралото: Стрехчо, Праго, Пометко, Брусо, Скобел, Рукан, Блехо, Опленчо, Ралник.

г) „Грозни“ имена, т. е. имена, които предпазват от зли очи: Грозьо, Гърдьо (*гърд*=грозен), Черньо, Сиво, Сяро (*сяр*=сив), Гарчо (*гар*=сив, мургав), Гриво (*грив*=сив, сивоок).

д) Имена около **подхвърляне**. Към средствата за борба с детската смъртност спада и широко практикуваната допреди две-три поколения с и м в о л и ч н а ж е р т в а. Ако на родителите мрели децата или се родяло хилаво дете, за което се боели дали ще остане живо, „подхвърляли“ го рано сутрин на улицата или край кладенеца и гледали от закрито място кой ще мине пръв да го намери. Който го *наиде* или *обрете*, той става кръстник на детето и му дава било своето име, било *Найден*, *Найда*, *Обретен*, *Обретко*. Ако вместо човек най-напред дойде и помирише подхвърленото дете някое домашно животно — крава, куче, прасе, загрижените родители си казват, че такъв е бил късметът на детето им, и може да го кръстят *Кравьо*, *Кравко*, *Крава*, *Воло*, *Кучо*, *Кучкан*, *Песьо*, *Песан*, *Прасо*. И вярвали, че с това са избягнали проклятието и детето ще оцелее до дълбока старост.

е) Търсене на име. Проклятието над родителите да не им траят децата може да се избегне и с ново име, каквото няма в рода и в близката околност. Такива са някои съвсем редки черковни имена или просто от израза „Търся име“, „Диря име“, „Питам за име“ вземат първата дума и образуват *Търса*, *Търсена*, *Търсан*, *Търсанко*, *Дирьо*, *Диран*, *Дира*, *Пито*, *Питьо*, *Пита*, *Прашо*, *Прашан* или втората дума. *Имо*, *Имена*.

ж) Защита от други беди. Според наивното вярване на нашите баби и деди някои имена крият сила да предпазват и от други напасти, каквато бива понякога нежеланото многодетство. Когато се раждат все момичета (а всеки родител иска да има преди всичко мъжка рожба), кръщават четвъртото или петото момиче *Доста*, *Достена* или *Стига* („доста ни са вече момичетата“) — за да се роди след него момче. Когато се раждат прекалено много деца, кръщават десетото или дванайсетото *Запрян*, *Запрана*, *Заприн*,

Запрен (да запрат, да не се раждат повече). Такова име са давали понякога, за да спрат не ражданията, а умиранията.

Магическата сила на името можела за цял живот да служи като защита против беди и диви зверове. А понеже най-опасният звяр за човека и стоката му по нашите места е вълкът, широко разпространени са имената Вълко, Вълчо, Вълкан, Вълкана. Иначе казано: понеже сам той е „вълк“, няма да му вредят вълците. Същия смисъл имат по-редките имена Змейо, Змейко (да пази човека от змии и змейове), Огньо. Огнян (да го пази от огън и пожар), Сипко, Сипана (да го пази от болест сипаница). Подобно апотропично значение крият имената Обичка, Обецан, Дупчо, може би още Куцо, Куцар и др.

ПРЕОСМИСЛЕНИ ИМЕНА

Когато някое чуждо по произход и с непонятно значение име напомня българска или позната у нас чужда дума, хората го свързват с тая дума и го смятат за образувано от нея. Така от гръцкото име Тихон 'щастливец' са възникнали имената Тихо, Тихол, Тиха, Тишка — и ние смятаме, че крият значение „тих“. От гръцко Продром, Продрум 'предтеча, предшественик' е образувано Друми и преосмислено по думата *друм*: да е вечен като селския друм. Първобългарското име Боян 'богат' влиза в системата на имената от *боя се*: Бойо, Бойко, Бойчо, Бойка. От еврейското име Михаил се образуват редица съкратени форми: Михо, Мико, Мино, Миньо, Минко, Минчо, Мичо, Мишо. Когато към началното *ми-* има и *л* — Мильо, Милко, Милчо, новата форма се слива с групата български имена от корен *мил*: Мила, Милка, Милан, Милен. От гръцкото *εἰμαρμένῃ* 'съдба' произлиза името Ермен, Ерменко, Ерменка, но съкратената западнобългарска форма Ерма се покрива с името на река Ерма и вече спада към личните имена, образувани от реки. Имената Рилко, Рилчо, Рила, Рилка лесно могат да се изведат от гръцко Кирил или еврейско Рахила, но понеже се срещат главно в Югозападна България, преосмислят се по планината Рила. Така с по-големи или по-малки промени са преосмислени още редица имена: Иван, видоизменено на Иво, Ива и сближено с горското дърво *ива*; Алипи, станало Липо, Липан, повече напомня дървото *липа*; Лило е видоизменено от Илия и свързано с Лила, Лиляна — от *лиляк*; от Киприян се получава Кипро, Кипра — по прилагателното *кипър*. Същото става и с имена от славянски произход. Старинното Краеслав е значело „слава на страната, слава на родния край“, а съкратените форми Крайо, Крайчо, Крайна са преосмислени по *край* 'свършек', както Доста и Запрян.

Старинната дума *мер* (мъръ), която се среща в имена като Витомер, Владимир, Драгомер, Станимер, е значела 'велик, славен', а после е преосмислена с много по-употребимото *мир* 'мир, спокойствие' и 'свят'. Едни от днешните имена на *-мир* са от по-стари на *-мер*, а новообразуваните са направо от *-мир*.

БОРБА С ЧУЖДТЕ ИМЕНА

Календарските имена — еврейски, гръцки и латински — са ни били натрапени от византийските църковни власти, но както в миналото, така и днес те са чужд елемент, чуждо тяло в нашия езиков и народен организъм.

Ето защо българинът открай време се е стремил да ги асимилира, да ги направи понятни по значение и по-лесни за изговор. Това се постига чрез **п р е в о д и ч р е з с ъ к р а щ а в а н е**.

Понеже в недалечното минало мнозина образовани българи са знаели гръцки език, те разбирали значението на голяма част от имената и ги превеждали. Например ако дядото се казва Тодор или Доротей, което ще рече 'дар от бога, божи дар', кръщават внука Божидар. Така и традицията е спазена, и дядото доволен, и името понятно.

Превеждане на гръцки имена е ставало наредко още в старобългарско време, но се е засилило през Възраждането. Това е отразено и в нашата литература. За илюстрация да вземем две места от Вазовите „Чичовци“.

Селямсъзът изрежда на поп Ставри имената на синовете си: „Петър съм кръстил на дяда Петра. . . Кръстя на вуйча Ставря — Ставри по български се вика Кръстьо, от Ставрос, но аз мразя патриката, както знайш. — Адаши сме — казваше поп Ставри.“ По-нататък Вазов говори за Иванчо Йотата: „Затова често караше дъщеря си Андроникия, или Мужепобедителка, както я наричаше в български превод мусикословеснейши Хаджи Атанасия, да му пее известната патриотическа песня.“

Ето още няколко български имена, които по всичко изглежда, че са превод на съответни гръцки: Благородна — Евгения, Боголюб — Теофил или Филотей, Възкресия — Анастасия, Кръстьо — Ставри, Надежда — Елпида, Небесна — Урания, Пастирко — Пимен, Спас — Сотир, Сребро — Аргир, Царева — Василка.

Срещу редица други имена от български корен има близки, дори **напълно еднакви по значение** гръцки или латински, но в повече случаи българските ще да са възникнали самостоятелно и семантичната близост е случайна. Такива са: Богдан — Теодосий, Божана — Теофана или Теопия, Венеци, Венцеслав — Стефан, Веселин — Иларион, Воин, Войно — Страти, Стратия, Господин — Кирил, Желязко — Сидер, Жива, Живка — Зоя, Запрян — Стамат, Звезда — Стела, Злата — Хриса, Златко — Хрисант, Камен — Петър, Къдрин — Згуро, Люба — Агапия, Малчо — Павел, Мира — Ирина, Руса, Руска — Ксанта, Светла — Фота, Сретен, Сретко — Тихон, Черньо — Мавро и много други.

Създаването на български имена по чужд образец става не само с оглед на буквалното значение на чуждото име, но и какво напомня то, с какво е **свързано**.

Гръцката дума *παρασκευή* значи буквално 'подготовка, приготвяне', но гърците наричат така и седмичния ден петък (подготовка за празника събота — по еврейската система). Поради тая връзка между подготовка и петък срещу името Параскева у нас възниква и Петка. (В календара има света Параскева — гръцка светица, и преподобна Петка — българска). По-нататък от женското име Петка се образува Петко, което е отделно от Петър.

Еврейската дума *шабат* 'почивка' по византийски се изговаря *σάββατον* и значи 'събота'. Срещу мъжкото име Сава или Савва у нас се явява Събо, Съби, Събчо, Събг, Събка, Съботин.

Κυριακή на гръцки значи 'неделя' (ден господен), а срещу личното име Кириак, Киряк имаме Недельо, Неделчо, Недялко, Неделя, Недялка и множество производни.

На гръцки *Κυριαχή τῶν Βαίων* значи 'Върбница', Срещу редките у нас гръцки имена Вайо, Вая, а може би и независимо от тях, само във връзка с черковния празник, възникват българските Върба, Върби, Върбан, Върбен, които не спадат към другите народни имена от названия на дървета и цветя като Явор, Ясен, Яблен, защото върбата минава за малоценно дърво.

Черковният празник Благовещение на гръцки е *Εὐαγγέλιον* и оттам идва името Евангел, Вангел. У нас на едни места смятат името Благой за образувано направо от прилагателното *благ*, а другаде — като еднзначно с Вангел.

Тоя начин на борба с чуждите имена изисква не само будно национално съзнание, но и познаване на езика. Ето защо неукният народ, като не можел да превежда, само е съкращавал и опростявал дългите и мъчноизговорими чужди имена. От многосричното Емануил става Манол; Мано, Маньо, Манчо, от Пантелеймон — Пано, Панто, Пандо, от Хараламби — Ламбо, Ламби, от Константин — Коце, от Николай — Кольо, от Елисавета — Вета, Екатерина — Ката, Анастасия — Сия, Сийка.

Докато народът, от една страна, съкращава и видоизменя имената, от друга страна, църковните и училищни власти — независимо дали гръцки или български — упорито държат на пълните календарски имена. И съществува една хилядолетна борба между народ и църква. Простолудието несъзнателно създава и поддържа съкратените и видоизменени форми, църквата и интелигенцията съзнателно дърпат назад към историята и календара. Един пример пак от Вазовите „Чичовци“. Като изрежда имената на многочислената си челяд, Иван Селямсъзът споменава и сина си Манол. — Емануил — забеляза му строго поп Ставри — „и роди сина и нарече ему имя Емануил“ . . .

От Освобождението насам все повече надделяват пълните календарски форми, а голяма част от съкратените вече се срещат само във фамилните имена. Ето примери, взети от Телефонния указател на София, 1966 г. Антон Дочев, Георги Георундов, Георги Гергов, Георги Геров, Георги Гетов, Георги Гецов, Георги Гешов, Георги Гицов, Георги Гичев, Георги Гогов, Георги Гюров, Димитър Диков, Димитър Дилков, Димитър Дилов, Димитър Дилчев. Димитър Димов, Димитър Димчев, Димитър Митев, Димитър Митов, Димитър Митрев, Димитър Митров, Димитър Мицев, Димитър Мицов, Димитър Мишев, Димитър Мишков, Иван Вандов, Иван Ванков, Иван Вачев, Иван Вачков, Иван Йовков, Иван Йовчев, Иван Йолов, Иван Йонков, Иван Йонов, Иван Йончев, Иван Йотов, Иван Янев, Иван Янков.

Това „окалендаряване“ е засегнало и някои български по произход имена, напр. Васил Велев, Васил Величков, Васил Велков, Васил Велчев, Васил Вутов, Васил Вълев, Васил Вълков, Стефан Станчев, Стефан Тенев, Стефан Стоев.

От тук се вижда, че през миналия век, когато са живели дедите, официалните им имена са били Дочо, Гьорунда, Герго, Геро, Гето, Гешо, Гецо, Гицо, Гичо, Гого, Гюро, а внуците, наши съвременници, „подновяват“ техните имена, но с календарска форма Антон, Георги, Димитър, Стефан. Така народните имена остават само за домашна употреба, намаляват и голяма част от тях отмират.

ИЗБИРАНЕ НА ИМЕНА

Според широко разпространената народна традиция първородното дете се кръщава, ако е мъжко — на дядото, ако е женско — на бабата от бащина страна. За него смятат, че се ражда с готово име и идва да поднови старите.

Второто дете подновява дядото или бабата от майчина страна. Следващите деца ги кръщават на някой близък роднина или на самия кръстник, който най-често е също така близък роднина.

От това правило се допуска изключение, когато детето се роди на някой голям празник. Тогава му дават името на съответния светец. Затова Ботев, макар и първороден син, е кръстен Христю, понеже се е родил навръх Коледа, а следният брат подновил бащиния си баща Петко.

Ако дядото или бабата са вече умрели, родителите се смятат свободни да търсят дори за първото си дете ново име по свой избор. Това става и когато младите съпрузи не се погаждат със старите и решително не им харесват имената — каквито случаи напоследък се срещат все повече и повече.

Ако родителите имат някой богат или влиятелен сродник, дори само познайник, предпочитат него пред други много по-близки, но бедни роднини.

За защитните имена стана дума на стр. 13—14. По някои места, например във Враца, за предотвратяване на детската смъртност кръщават детето на баща му или на майка му.

На едни места избягват да кръщават на умрял човек, другаде пък се смятат задължени да подновят паметта и името на умряло братче или сестриче, на умрял неженен чичо, вуйчо или леля, особено когато чичото или вуйчото е загинал на война.

Ако майката овдолее преди раждането, по традиция кръщават детето на умрелия му баща.

Когато се роди дете на черковен или народен празник, по някои места съчиняват име, което да напомня празника. Такива имена са Водьо, Водо, Водан, Воден (роден на Водици или Водокръщ, 6 19 януари), Врачана, Врачанка (празник Врачеве, т. е. Дамян и Козма, 14 ноември), Летник (народен празник Летник, 14 март или 8 май), Възнесена (празник Възнесение по пасхалния цикъл), Духо, празник Духовден или Свети Дух по пасхалния цикъл). Така ознаменуват и други паметни дни, например Наводненка (родена през време на голямо наводнение), Жего (роден при голяма жега), Класо (роден на нивата по време на жътва).

С имената на децата си родителите понякога ознаменуват случки и спомени от своя живот. Бащата бил пленник през Балканската война на остров Крит — кръстил дъщеря си Критка, друг бил през войната в Златибор в Югославия — кръстил дъщеря си Златиборка, бил на печалба в Америка — син Американ, направил му силно впечатление Атлантически океан — син Океан, прекарали медения си месец в Охрид — син Езерин, запознали се на връх Вежен — син Вежен, сгодили се на връх Вихрен — син Вихрен и т. н.

Тук има широк простор за хрумвания и създаване на нови разнообразни имена.

ФОРМИ НА ИМЕНАТА

Мъжки имена

Мъжките имена в най-голямата си част завършват на **-о**, **-ьо**, **-йо**, сетне на съгласна, по-рядко на **-е** и още по-рядко на друга гласна или на **й** (**-ай**, **-ей**, **-ий**, **-ой**, **-уй**). При имената с крайна съгласна най-много се явява **н** (около 42%), **л** (около 18%), **р** (около 11%), **ш** (около 6,5%). Останалите съгласни са застъпени много по-малко, а народни български имена на **г** и **ж** изобщо няма.

Срещу имена с крайно **-о** в някои западни области (Берковско, Царибродско, Трънско, Софийско) и нарядко другаде из страната още е живо по-старото окончание **-а** или **-я** (Ваца, Гаца, Гига, Ига, Пея, Цола, Цона). В Югозападна България голяма част от този тип имена завършват на **-е**, което в едни говори носи ударение (Кирè, Накè, Славè, Станкè, Тасè, Цонè), а в други не носи (Кìре, Нàке, Слàве, Тàсе, Цòне).

Имената с мека съгласна **+-о** (писано **ьо** или **ю**) в Северозападна България обикновено се изговарят с твърда съгласна (Гано, Коло, Мито, Пено, Цоно), а в Източна, особено в Североизточна България, **ьо** често пъти се редуцира в **и** (Гани, Груд, Пени, Цани). При някои имена това **и** напълно е заместило по-старото **ьо** или **е** (Боби, Добри, Друми, Руси).

Старинното и черковно окончание **-ий** в имена от чужд произход като Ананий, Антоний, Генадий, Захарий, Методий, Сергей в живата реч се скъсява на **-и**, а в някои диалекти се разширява на **-ия** (Антония, Димитрия, Харалампия). В повече случаи тези разширени форми застъпват родително-винителен падеж, но понякога имената на **-ия** са по-близки до оригиналната гръцка или еврейска форма (Андрея, Анания, Захария и др.). Формите Васил, Георги, Димитър напълно са обособени от по-старите и черковни Василий, Георгий, Димитрий.

По брой на сричките десетина имена са едносрични (Бах, Виш, Влад, Ган, Гроз, Груд, Дан, Лъв, Рад, Слав, Стан), най-много са двусрични и трисрични, а имена с повече срички се срещат рядко.

Ударението може да пада на коя да е сричка.

З в а т е л н и ф о р м и. Всички мъжки имена на съгласна имат звателна форма на **-е** (Борисе, Василе, Драгане, Лазаре, Радусе) освен ония, които завършват на **к** и **х** (Киряк, Аспарух). Такава звателна форма могат да получат и имената на **-ай**, **-ей**, **-ой** (Братое, Драгое, Николае, Пантелее — изговаряно Братойе, Драгойе, Николайе, Пантелейе). От имената със завършек **-ър** ерът изпада (Александре, Димитре, Петре), а от Павел става Павле.

При имената на гласна звателната форма е еднаква с именителната (Илия, Коста, Коце, Методи, Минчо, Никола, Петко), а някои от имената на **-о**, **-ьо**, **-йо** имат и втора, по-интимна звателна форма на **-е** (Ване, Вате, Любе, Миле, Мире, Цене).

П а д е ж н и ф о р м и. От другите падежни форми е запазена в много части на страната родително-винителната форма на **-а** или **-я** и се употребява за косвен падеж (Василя, Вълка, Ивана, Михаля, Николая, Пенча, Петка, Стояна). До неотдавна тия форми бяха задължителни за книжовния език, но с правописната реформа от 1945 г. се допуска и именителната форма за косвен падеж (Повикай Петър; Кажете на Иван).

В някои области на Югозападна България имената на **-е** и **-о** в косвен падеж получават окончание **-те** (Кирете, Метките, Митрете, Стойнете), а още по на юг вместо **-те** се явява **-та** (Павлета, Петрета). Това **-те** води начало от старобългарското окончание за родителен падеж, единствено число на съществителни от среден род, епt основи (**АГНА, АГНАТЕ, ТЕЛА, ТЕЛАТЕ**).

В народните песни, които отразяват по-стар етап на езика, се среща дателна форма на **-у** (Ивану, Стояну). Срещаше се и в писмения език до преди две-три поколения.

Ч л е н у в а н е. Личните имена по начало не се членуват, но в домашна среда имената на **-е** (още **-и, -о**) получават член **-то** (Борето, Васето, Колето, Милето, Пелето, Русето).

У м а л и т е л н и и м е н а. Имената на съгласна, на **-ай, -ей, -ой** получават допълнително окончание **-чо**, по-рядко **-ко**, без други промени на основата (Андрейчо, Боянчо, Драганчо, Драгойчо, Иванчо, Иванко, Исайко, Матейко, Радойко, Радойчо). При имената на **-а** или **-я** крайната гласна изпада пред **-чо, -ко** (Илийчо, Николчо, Николко, Савко, Савчо, Томчо).

От имената на **-о, -ьо -йо** една незначителна част се чувствуват като умалителни. Обикновено това са съкратени форми, срещу които съществуват в езика пълни имена и връзката между тях е жива (Ваньо от Иван, Кольо от Никола, Лазо от Лазар, Мильо и Михо от Михаил, Митьо и Мито от Димитър, Петьо и Пешо от Петър или от Петко, Симо от Симеон, Теньо от Стефан или от Стоян, Тошо от Тодор). Но когато срещу кратката форма на **-о** няма друга по-пълна или и да има, фонетичната и семантична връзка между тях е намаляла, тогава в имената на **-о, -ьо, -йо** не се долавя умалителност (Ботьо, Вельо, Вълло, Въльо, Ганьо, Герго, Геро, Гето, Гешо, Грозьо, Груйо, Дано, Димо, Дино, Диньо, Доно, Еньо, Заро, Зашо, Златьо, Йоно, Йото, Киро, Лало, Лальо, Лило, Мано, Миньо, Нано, Пано, Пейо, Спиро, Станьо, Стойо, Ташо, Цано, Цено, Щерьо, Яньо).

Имената на **-ко** не са умалителни, когато пред **-ко** има гласна или **й** (Вако, Велико, Дико, Дяко, Жеко, Лако, Мико, Нако, Нейко, Райко, Стайко, Стойко, Тако, Трайко, Цайко, Цеко, Цоко). Тук **-ко** е част от основата на името и форми без **-ко** няма или са много редки.

Не се чувствуват като умалителни и такива имена със съгласна пред **-ко**, срещу които няма или съвсем рядко има форми без **к** (Божко, Бранко, Вълко, Душко, Дянко, Еленко, Желязко, Здравко, Петко, Стоичко, Цветко, Цвятко, Ченко). Но ако формите със съгласна пред **-ко** стоят в опозиция с редовни и употребими форми без **к**, имената на **-ко** са повече или по-малко умалителни (Васко, Величко, Велко, Вътко, Данко, Дечко, Динко, Дочко, Златко, Илко, Йонко, Митко, Нанко, Ненко, Нешко, Пенко, Рашко, Славко, Таско, Ташко, Филко, Цанко, Ценко, Цонко, Янко).

Окончанието **-чо** по начало е умалително, но в двусрични имена пред гласна то се слива с основата на името и губи своята умалителност (Бечо, Бочо, Вичо, Гичо, Гочо, Дочо, Кочо, Начо, Рачо, Цачо). Това обаче не става с имена, срещу които съществуват форми на **-ко** и **-о, -ьо, -йо**. Емоционалната умалителност на личните имена със завършек **-о** е твърде субективна. Все пак смятам, че в посочените по-долу тройки първото име е „неутрално“, второто слабо, а третото по-силно умалително:

Вельо — Велко — Велчо	Недельо — Неделко — Неделчо
Дельо — Делко — Делчо	Пеньо — Пенко — Пенчо
Дино — Динко — Динчо	Райо — Райко — Райчо
Доно — Донко — Дончо	Станьо — Станко — Станчо
Йоно — Йонко — Йончо	Таньо — Танко — Танчо
Мильо — Милко — Милчо	Цоньо — Цонко — Цончо
Миньо — Минко — Минчо	Яньо — Янко — Янчо.

Други, по-редки умалителни суфикси са **-ик** и **-ич**, с които са образувани имената Божик, Гълъбик, Добрик, Рачик, Станик, Стояник, Богич, Владич, Добрич, Павлич, Петрич, Радич, Спасич, Цветич, Янич.

Умалителната гръцка наставка **-аки**, която в миналото е била доста разпространена, особено между градското население, сега се среща при малък брой имена (Власаки, Димитраки, Петраки, Тодораки, Христаки, Юргаки, Янаки) и малцина вече ги схващат като умалителни — напротив, покрай прякорните имена на **-ак** ги чувствуват като увеличителни и подигравателни.

В миналото са се срещали нарядко из Източна България и имена с турска умалителна наставка **-джик** (Иванджик, Коледжик, Стоянджик).

През годините преди Освобождението умалителните мъжки имена на **-аки** и някои на **-чо** са били нещо като привилегия на чорбаджиите и интелигенцията; на беден и прост човек не подобавало да носи официално име Иванаки или Иванчо, Петраки, Тодораки и т. н.

Множествено число. Форми за множествено число се употребяват рядко и имат обобщителен или пренебрежителен характер. Те могат да се образуват от всяко име, като се добави **-(о)вци** и по-рядко **-евци** (Ивановци, Стояновци, Петковци, Пешовци, Антоновци, Антониевци, Методиевци, Гьоргьовци или Георгиевци и т. н.).

Женски имена

Личните женски имена окончат на **-а** (около 83%) и на **-я** (около 12%). Окончания на друга гласна се срещат като редки изключения; едни са умалителни форми по чужд образец на **-и** (Ани, Кети, Лили, Нели, Фани), други са явно небългарски (Маньо, Панаию, Саво, Стефани, Теофи, Хриси). Тук не се смятат свойските звателни форми на **-е** (Анче, Ленче, Маре, Миче), срещу които редовното име е Анка, Ленка, Мара, Мича). Имена със съгласна на края има само двацетина — едни са от български съществителни (Пролет, Радост), други са направо чужди (Жанет, Ивет, Ингеборг, Мадлен, Манон).

Пред крайното **а** могат да се намират всички съгласни. Най-много **к** (около 32%), сетне **н** (около 26%), **р**, **т**, **ц** (по около 5%), **л** (около 4,6%), **д** (около 4,4%), а останалите съгласни значително по-малко.

Пред крайното **я** най-често има **и**, много по-рядко смекчена съгласна или **а**, **е**, **о**.

По брой на сричките най-много имена са двусрични, трисрични и четирирични; петосрични и шестосрични са малко.

Ударението на имена с крайно **-а** или **-я** може да пада на всяка сричка, освен на последната, а при имена на друга гласна или на съгласна — и на последната сричка.

З в а т е л н и ф о р м и. Всички женски имена, които завършват на -а или -я, имат звателна форма на -о или -е.

Имената на -ка, -ца, -ча и някои на -ша обикновено получават -е (Бойке, Елке, Иванке, Лалке, Марийке, Пенке; Денице, Калице, Кице, Маце, Цоце; Анче, Марче, Миче, Танче; Гануше, Маруше), но има и изключения (Велико, Керацо, Вешо, Пешо).

Останалите имена с крайно -а получават -о (Боряно, Вело, Гано, Дано, Ево, Калино, Маро, Найдо, Пено, Радо), но и тук има изключения. Понякога се явява -е вместо -о като че ли за да се избегне омонимията на женското име с мъжкото или по някаква „звукова антихармония“ — ако основата на името съдържа о или у, звателното окончание бива -е (Боне, Вуне, Доне, Доре, Йоне, Койне, Конде, Куле, Куне, Моне, Ноне, Розе, Стойне, Тоте, Цоне).

Имената с крайно -я получават звателно окончание -о с неизбежните изключения (Анастасио, Евдокио, Емилио, Марио, Мильо, Петьо, Сιο, Софио, Спасио, Срекьо, но Ванге, Гюрге, Марике).

Има и редовни двойни форми, една от които се предпочита в дадена говорна област, а в определена домашна среда изразява по-голяма близост и интимност (Магдо и Магде, Марго и Марге, Марио и Марие, Райно и Райне).

При имената на съгласна или на друга гласна освен -а и -я звателната форма е еднаква с именителната.

От три-четири десетилетия насам между интелигенцията в по-големите градове все повече се засилва употребата на именителната форма при обращение вместо звателната. Това се дължи на чуждо влияние — от езици, в които няма звателни форми, но тая мода съвпадна с новите обществени условия в градовете и хората лесно я възприемат, за да избягнат неудобните понякога звателни форми, присъщи повече на домашна и приятелска среда. Подобно явление се забелязва и при мъжките имена, но в много по-слаба степен.

П а д е ж н и ф о р м и. От другите падежи е запазен в Трънско и Царибродско винителният падеж на -у или -ю (Гану, Марию, Пену), а на разни места из страната се среща в битовата реч и дателен падеж на -и (Вати, Милици, Пени).

Ч л е н у в а н е. Имената на -е и някои на -и редовно приемат член -то (Анчето, Йончето, Ленчето, Марето, Мичето, Пенето, Пенчето, Лилито, Стефанито). Тия членувани форми са неутрални, членът само служи да покаже, че става дума за познати нам лица. Имената на -а и -я в редки случаи се членуват с -та и тогава изразяват било свойщина, било леко пренебрежение, дори враждебност (Гената, Марията, Пената, Сията).

У м а л и т е л н и и м е н а. Преди всичко като умалителни се схващат съкратените форми (Ваня от Иванка, Васа от Василка, Кева от Параскева, Мара от Мария и т. н.).

Най-употребимото окончание -ка е умалително, когато стои в опозиция с добре познати в дадена област имена без к (Видка — Вида, Вишка — Виша, Ганка — Гана, Лилка — Лила, Недка — Неда, Пенка — Пена, Парушка — Паруша, Цецка — Цеца, Янка — Яна). Затова имената Билка, Здравка, Иванка, Милка, Ненка не се чувствуват като умалителни в заселища, където рядко или никак не се срещат форми Биля, Здрава, Ивана, Мила, Нена.

При същите условия се схваща като умалително и окончанието **-ча**, нещо повече — то съдържа по-силна умалителност от **-ка** (Дана — Данка — Данча, Дена — Денка — Денча, Йона — Йонка — Йонча, Лена — Ленка — Ленча, Мира — Мирка — Мирча).

От имената на **-ия** формите с **-ийка** са винаги умалителни (Марийка, Севастийка, Сийка, Софийка, Софранийка, Спасийка), но тяхната умалителност намалява, когато стоят в опозиция с мъжко име на **-ия** (Драгийка, Илийка), а от много женски имена на **-ия** изобщо не се срещат умалителни форми.

От имената на **-ая**, **-ея**, **-оя** се образуват умалителни на **-айка**, **-ейка**, **-ойка** (Доротейка, Драгайка, Зойка, Малейка), като и тук опозицията с мъжко име намалява или напълно изключва умалителността (Благойка, Исайка, Койка, Радивойка).

Множествено число. Както при мъжките имена, форми за множествено число се употребяват малко. От имената на **-а** или **-я** множественото число окончава на **-и** или **-ини** (Марии, Пени, Радини, Цветини), а от имената на **-е** или **-и** окончанието върви по типа на средния род (Ленчета, Лилита, Мичета).

ВИДОИЗМЕНЯНЕ НА ИМЕНАТА

Личните имена се изменят по форма и звуков състав много повече, отколкото другите думи в езика. Причините за това са различни — неправилен изговор на самите току-що проговорили деца, израз на гальовност, небрежен изговор, уподобяване по други имена, за разлика от други, близки или еднакви по форма имена, добавяне на нови окончания и т. н.

При такива промени не се държи сметка за корена или значението на основното име, нито се прави разлика между чуждите по произход и българските, славянските, които в много случаи напълно се десемантизират.

Колкото и различни да са промените на имената, все пак могат да се посочат някои правила и закономерности.

1) **Изпусчане на начални срички.** Когато началните една, две, дори три срички са без ударение, те могат да отпаднат и съкратеното име започва с ударената сричка, към която обикновено се прибавя ново окончание: Невена — Вена, Драгана, Гергана — Гана, Костадин, Господин — Диньо, Дино, Неделчо — Делчо, Параскева — Кева, Радуш — Душко, Тодора — Дора и т. н.

2) **Изпусчане на крайни срички.** От основното име се взема само първата сричка, независимо дали е под ударение, или безударна. Към нея може да се запази една или две съгласни от изпуснатата част на името и тогава идва новото окончание: Веселина — Веса, Гълъбина — Гъла, Лазар — Лазо, Лако, Лальо, Лашо, Мария — Мара, Мата, Маца, Надежда — Надя, Неделчо, Недялко — Недьо, Недко, Берислав, Беримир — Бери, Алдомир — Алдьо и т. н.

3) **Двойно външно изпусчане.** От някои по-дълги имена се взема само една или две вътрешни срички, а началните и крайните отпадат: Анастасия — Наста, Атанас, Анастас — Тако, Танчо, Ташо.

4) **Изпусчане на вътрешни срички или звукове.** Изоставят се част от вътрешните срички или звукове на основното име: Петкана, Петрапа — Пена, Пенка, Величко — Вичо, Захари — Заре, Цве-

тан — Цено, Цветко — Цеко и т. н. От съгласните най-често се изпуска **р**, което не само малките деца, но и някои възрастни мъчно изговарят: Григор — Гига, Георги — Гого, Гоце, Гошо, Грудьо — Гудьо, Гърдьо — Гъдьо, Добри — Добе, Кръстьо — Къто, Черньо — Ченко.

5) Изпущане на начално или вътрешно **л**: Влада — Лада, Велко — Веко, Злата — Лата, Златко — Зако.

6) Изпущане на начално съгласна: Спас — Пасе, Спиро — Пире, Стальо — Тальо, Стефан, Стоен — Теньо, Стоил — Тильо.

7) Преход на ствц. Такъв преход става и при някои други думи (например *цъкло*, небето се *исцъклило*), но най-често го срещаме при лични имена: Стана, Станка — Цана, Цанка, Стамен, Стоян — Цано, Цачо, Стайко — Цайко, Стойо — Цойо и т. н.

8) Преход на вътрешно **д'** или **т'** в **й**. Вътрешно **д'** или **т'** пред друга съгласна може да премине в **й** (както от *матъка* се получава *майка*). Формите с **й+ко** или **чо** съвпадат с умалителните имена и впоследствие се декомпозират без **к** или **ч**: Влад'ко, *Влад'чо — Влайко, Влайчо и Влайо, Груд'ко, *Груд'чо — *Груйко, Груйчо и Груйо, Нед'ко, *Нед'чо — Нейко, Нейчо и Нейо, Пет'ко, *Пет'чо — Пейко, Пейчо и Пейо, Рад'ко, *Рад'чо — Райко, Райчо и Райо.

9) Удвояване на първата сричка или съгласна. Присъщото на детския говор удвояване на първата сричка или съгласна на думите е отразено в редица лични имена: Бобе, Боби от Богдан, Борис или Боян, Дида, Диди, Дидо от Димитър, Димитра, Додо от Дончо, Доко, Кики от Кирил, Коко от Костадин или Кольо, Лала, Лало от Лазар, Нино от Никола, Тото, Тотьо, Тота от Тодор, Тодора, Цаца, Цеца от Цвета, Цветана.

10) Изясняване под ударение на потъмняла гласна. При образуването на съкратени имена често пъти ударението идва върху гласни, които в основното име са неударени и редуцирани — **а** към **ъ** и **о** към **у**. Според степента на редукцията тия гласни могат да се изяснят в ударено **ъ** или **у**: Бранимир — Бранко или Брѣнко, Дамяна — Дѣмша, Данайл — Дано или Дѣно, Костадин — Коно или Кѣно, Николина — Кула, Павлин — Пѣло, Парашкѣв — Пашо или Пѣшо.

11) Преход на ударено **о** в **у**. Това става в някои имена от чужд, най-вече гръцки произход: Гоцо, Гошо — Гуцо, Гушо, Гьоре — Гюро, Джоре — Джуро, Зойо — Зуйо, Зонка — Зунка, Соломон — Соломун, Тодор — Тудор. Такъв преход става в някои северногръцки диалекти, откъдето ще да е преминал у нас.

12) Изпадане на начална йотация. Срещу форми с начално **я**, **йо**, **ю** има форми с **а**, **о**, **у**: Яблена и Аблена, Яне и Ане, Йован, Йована и Ован, Ована, Йолчо и Олче, Йоно, Йонко, Йончо и Оно, Онко, Ончо, Юлита, Юлиан, Юстин, Юстиния и Улита, Улиан, Устин, Устиния.

13) Изместване на мекостта. Както срещу думата *конь* има диалектна форма *койн*, така от имена със завършек **-дъо**, **-лъо**, **-нъо**, **-тъо** мекостта може да се измести пред съгласната и се получава **-йдо**, **-йло**, **-йно**, **-йто**: Байло от Бальо, Бейно от Бенъо, Бойно от Бонъо, Вайно от Ванъо, Гайто от Гатьо, Дайло от Дальо, Дайно от Данъо, Дуйно от Дунъо, Жейно от Дженъо, Куйно от Кунъо, Мъйно от Мънъо, Пейно от Пенъо, Райдо от Радъо, Ройдо от Родъо, Шейно от Шенъо. Някои от тия форми

може да са образувани и по друг път — със замяна на окончанието или с вмъкнато д, т.

14) **Озвучени съгласни.** Срещу редица имена с окончание -ко или -чо се срещат форми с -го или -джо: Данко — Данго, Йонко — Йонго, Манко — Манго, Ранко — Ранго; Бончо — Бонджо, Генчо — Генджо, Пунчо — Пунджо; Берко — Берго, Марчо — Марджо, Мирчо — Мирджо. Тук озвучаването на к и ч в г и дж може да се дължи до голяма степен на съседното н или р, обаче не са рядкост имена с озвучена съгласна и без това съседство: Гето — Гедо, Леко — Лего, Сайко — Сайго, Цико — Циго. При тях причината за озвучаването може да е асимилация по първата съгласна или просто по-отпуснат изговор, на какъвто често се подлагат имената.

15) **Вмъкнато д или т.** Някои имена от чужд произход съдържат съчетанието нт или нд: Антон, Анто, Андон, Пантелей, Панделей, Панто, Пандо, Пъндьо, Пънто, Трандафил, Трендафила, Трандо, Тренда, Хрисант, Хрисанта, Хрисанда, Александър, Сандо, Санто, Санда. Под влияние на тези и подобни имена са възникнали множество форми с вмъкнато д или т след н, които навярно са били смятани за по-звучни или са изразявали умалителност и гальовност: Бандо, Банто от Бано; Ванда, Вандо, Вандьо, Ванто от Вана, Вано; Венда, Вендо от Вена, Вено; Гендо от Гено; Гиндо, Гиндьо от Гино, Гиньо; Йондо, Йонто от Йоно; Канда, Кандо от Кана, Кано; Кондо от Коно; Линда от Лина; Пендо от Пено, Цендо от Цено; Чендо от Чено и много други.

Освен чрез съкращаване и звукови промени имената се видоизменят и с добавка на различни нови окончания или суфикси. Тук имаме два основни случая: а) замяна на окончанието и б) добавяне на нова наставка.

З а м я н а н а о к о н ч а н и е т о. Едното окончание се заменя с друго: Дико, Дило, Димо, Дицо, Дичо, Дишо; Жеко, Жельо, Жечо; Мико, Мино, Миньо, Михо, Мицо, Мишо.

В горните примери същинското окончание на Димо, Жельо и Михо е само -о, -ьо, а съгласната иде от основното име Димитър, Желез, Михаил, обаче не винаги се прави тънка разлика между същинско и съставно окончание и могат да се образуват цели редове с -ко, -ло, -льо, -но, -ньо, -то, -тъо -цо, -чо, -шо за мъжки имена и -ка, -ла, -на, -та, -ца, -ча, -ша за женски:

Беко, Бено, Беньо, Бето, Бецо, Бечо, Бешо

Вуло, Вуно, Вуто, Вутьо, Вуцо, Вушо; Вуна, Вута, Вуша

Геко, Гено, Геньо, Гето, Гецо, Гечо, Гешо

Гика, Гина, Гита, Гица, Гиша

Гоцо, Гочо, Гошо

Дако, Дано, Даньо, Дацо, Дачо, Дашо

Йоко, Йоло, Йоно, Йото, Йоцо, Йочо, Йошо; Йока, Йона, Йота, Йоца

Мика, Мина, Мита, Мица, Мича, Миша

Пеко, Пело, Пельо, Пено, Пеньо, Пето, Петьо, Пецо, Печо, Пешо

Рако, Рачо, Рашо

Цоко, Цоло, Цоно, Цоньо, Цоцо, Цочо; Цока, Цола, Цона, Цоца.

Д о б а в я н е н а н о в а н а с т а в к а. Към основата на името се добавя нова наставка, която започва с гласна. Ако името завършва на съгласна, наставката идва направо след нея, ако завършва на гласна, тая гласна изпада.

Повече от наставките имат двойни форми — за мъжки и за женски имена, други са само за мъжки; едни са застъпени в по няколко десетки, дори в повече от сто имена, други в пет-шест до десетина; едни се срещат из цялата страна, други са характерни само за ограничени области.

Почти всички именни наставки са познати като редовни суфикси или като случайни съчетания в нарицателни съществителни, а също в основни имена.

Ето тия наставки или суфикси, илюстрирани с по няколко форми:

-ай, -ая. *Мъжки:* Брезай, Милай, Драгай, Чернай. *Женски:* Братая, Гостая, Драгая, Томая.

-ак. С тая наставка се образуват полуподигравателни или прякорни мъжки имена: Гешак, Гърдак, Мицак, Мишак, Пешак. Към тоя тип отиват и някои съкратени форми от имена на **-аки:** Ангелак, Василак, Димитрак, Ставрак, Тодорак.

-ал. *Мъжки:* Бацал, Бойнал, Бонал, Гуцал, Къндал, Томал.

-ан, -ана. *Мъжки:* Божан, Владан, Вълкан, Вълчан, Герган, Гроздан, Лозан, Петкан, Петран. *Женски:* Вишана, Гергана, Гроздана, Драгана, Звездана, Цветана.

-аш. *Мъжки:* Белаш, Ганаш, Димитраш, Петаш, Петкаш, Петраш.

-ей. *Мъжки:* Геней, Горней, Пирей, Рашей.

-ел, -ела. *Мъжки:* Бърнел, Иванел, Кундел, Пенел, Пъндел, Рандел, Стател, Събел. *Женски:* Антоанела, Перунела.

-ен, -ена. *Мъжки:* Василен, Върбен, Добрен, Рашен. *Женски:* Милена, Радена, Христана.

-еш, -еша. *Мъжки:* Добреш, Колеш, Кулеш, Лалеш, Петреш, Радеш. *Женски:* Калеша, Пареша.

-ик, -ика. В едни имена от тоя ред се долавя умалителност, в други — не. *Мъжки:* Божик, Василик, Добрик, Гълъбик, Пауник, Печик, Радик, Рачик, Тодорик. *Женски:* Ангелика, Пашика, Станика.

-ил, -ила. *Мъжки:* Божил, Гостил, Добрил, Драгоил, Златил, Пандил, Пачил, Цветил. *Женски:* Божила, Момчила, Радила, Стоила.

-ин, -ина. *Мъжки:* Белин, Ваклин, Владин, Вълчин, Гергин, Ралин, Сергин, Тодорин. *Женски:* Ангелина, Добрина, Златина, Лазарина, Николина, Радина.

-ица. Еднакво за мъжки и за женски имена. Женските съдържат повече или по-малко умалителност, а мъжките — не. *Мъжки:* Белица, Георгица, Гюрица, Иваница, Йованица, Кирица, Колица. *Женски:* Димитрица, Добрица, Еленица, Калица, Тодорица.

-ич. Стара умалителна наставка. *Мъжки:* Богич, Владич, Добрич, Кузмич, Любич, Павлич, Петрич, Радич, Спасич, Цветич.

-иш, -иша. *Мъжки:* Георгиш, Дениш, Колиш, Кулиш, Малиш, Радиш, Станиш, Тениш, Чениш, Черниш. *Женски:* Станиша.

-ия. Еднакво за мъжки и за женски имена. *Мъжки:* Ангелия, Димитрия, Драгия, Николия. *Женски:* Благия, Василия, Перуния, Милия, Сребрия, Станкия.

-ован или -ван. *Мъжки:* Букован, Братован, Братван, Милован, Негован, Радован.

-ой, -оя. *Мъжки:* Бакой, Благой и Благоя, Богой и Богоя, Братой и Братоя, Доброй, Драгой, Златой, Лепой и Лепоя, Радой и Радоя, Станой и Станоя. *Женски:* Благоя.

-ол. *Мъжки*: Видол, Доброл, Драгол, Некол, Първол, Радол, Тихол.
-он, -онка. *Мъжки*: Божон, Милон, Митон, Мишон, Радон, Цокон.
Женски: Милонка, Митонка, Радонка.
-ота. *Мъжки*: Драгота, Радота, Славота.
-ош. *Мъжки*: Братош, Лалош, Милош, Пурош, Тодорош.
-ул, -ула. *Мъжки*: Драгул, Нягул, Радул, Сивул, Станкул, Янкул, Янчул. *Женски*: Драгула, Негула, Радула, Тихула, Хрисула.
-ун, -уна. *Мъжки*: Владун, Кацун, Радун, Рашун, Спасун, Цекун.
Женски: Белуна, Благуна, Катунa, Радуна, Славуна, Спасуна.
-ур. *Мъжки*: Батур, Бацур, Бачур, Бендур, Ванчур, Вачур, Гаджур, Пачур.

-уц, -уца. Среца се главно в румънски имена и форми. *Мъжки*: Бенуц, Галуц, Лападуц, Равуц, Радуц. *Женски*: Мануца, Маруца, Смарайдуца.

-уш, -уша. *Мъжки*: Балуш, Гануш, Каруш, Паруш, Петруш, Радуш, Стануш. *Женски*: Добруша, Драгуша, Ивануша, Маруша.

-ян, -яна. *Мъжки*: Браян, Велян, Деян, Стоян, Траян, Троян. *Женски*: Биляна, Боряна, Добряна, Лиляна, Стояна, Траяна.

Срещат се съчетания от две наставки (втората най-често -ин): Гергишин, Драгулин, Драгошин, Петрушин, Сиволин, или умалителни форми с -ко и -чо след наставката: Миленко, Раденко, Вълчинко, Стоилко, Петрунко, Драгушко, Карушко, Драгойчо, Татунчо. Най-употребимо е съчетанието -еш+ко и е обособено като самостоятелна наставка, която се присъединява направо към основното име: Андрешко, Батешко, Белешко, Велешко, Вутешко, Вълешко, Добрешко, Каблешко, Колешко, Лазарешко, Лалешко, Малешко, Манешко, Милешко, Митрешко, Ралешко, Тулешко.

Кръстоски. Кръстоската е име, което съдържа фонетични или морфологични елементи от две различни имена: Англида — от Аглида и Ангел, Ангелина; Андреана — от Андрей и Адриана или Ана; Бойрис — от Бойко, Бойчо и Борис; Добрилия — от Добра и Емилия, Лилия; Заризана — от Заре и Харизана; Иглида — от Иглика и Аглида; Куртеза — от Курта и Кортеза; Любляна — от Люба и град Любляна; Милети — от Мелети и Миле; Миродин — от Миро и Мавродин, Миладин; Митрифон — от Митрофан и Трифон; Найсто — от Найден и Насто; Орхания, Орханийка — от Урания и град Орхание; Филдан, Филдана — от Фидан, Фидана и Филип, Филарет и др.; Цветозар — от Цветан и Светозар. Тия кръстоски обикновено възникват несъзнателно.

Близки до същинските кръстоски са новите производни със завършек от стари имена. Покрай Венета, Елисавета и др. се явяват Ганета, Лозета, Николета; покрай Ангелина, Веселина, Магдалина — Златолина, Кристалина, Руселина, Цветелина; покрай Десислава, Радослав, Станислав — Венцеслав, Денислав, Златослав, Златислава, Ивослав, Цветослав; покрай Владимир, Драгомир — Вутомир, Златимир, Красимир, Красимира, Красномир, Новомир, Огнемир, Петромир, Правдомир, Цветомир, Цветомира, Цанимира.

Трета разновидност на кръстоските са имена, в които повече или по-малко личат отделните съставни части. Те се създават съзнателно, когато родителите искат с едно име да угодят на двамата дядовци или двете баби. Повече от посочените по-долу имена са ми обяснени така от самите носители или от техни близки: Благоцвета — баба Блага и баба Цвета; Геомар — дядо Георги и дядо Марко; Донамария — Дона и Мария; Добромила —

Добра и Милка; Ивияна — Иванка и Яна; Илван — Илия и Иван; Илюан — дядо Илия, дядо Иван и кръстницата Юлия; Любмила — Люба и Мила; Любоверка — Люба и Верка; Милифон — Миле и Трифон; Милодорка — Милка и Тодора; Цветовасил — Цветко и Васил; Цветолюб — бабата Цвета и майката Люба.

* * *

Всички тия начини на видоизменяне дават възможност от голям брой български или чужди имена да се образуват по няколко, дори няколко десетки производни. Така от основното име *Цвете* или *Цвети* имаме: Цветил, Цветин, Цветко, Цвято, Цвятко, Цветан, Цветомир, Цено, Ценко, Цеко, Цекун.

От корен *рад* се образуват:

а) С различни суфикси и окончания. *Мъжки*: Рад, Раде, Ради, Радо, Радьо, Рагьо, Радан, Раданчо, Радей, Радел, Раден, Раденко, Раденчо, Радеш, Радешко, Радивой, Радивоя, Радико, Радил, Радин, Радинчо, Радица, Радич, Радичко, Радиш, Радия, Радко, Радло, Радньо, Радован, Радоил, Радуил, Радой, Радоя, Радойко, Радойно, Радойчо, Радол, Радомир, Радон, Радос, Радоз, Радосвет, Радослав, Радостин, Радосин, Радота, Радотин, Радош, Радуица, Радуй, Радуйчо, Радук, Радукан, Радул, Радун, Радунчо, Радучо, Радуш, Радушко. *Женски*: Рада, Радка, Радана, Раданка, Радена, Радила, Радина, Радинка, Радица, Радичка, Радла, Радойка, Радомира, Радонка, Радоня, Радосвета, Радосинка, Радоска, Радослава, Радославка, Радост, Радостина, Радостинка, Радука, Радула, Радулка, Радуна, Радунка, Радуша, Радушка.

б) С изместване на мекостта. *Мъжки*: Райдо, Райдуш. *Женски*: Райда, Райдуш.

в) С преход на д' в й. *Мъжки*: Райко, Райкул, Райло, Райно, Райнил, Райнико, Райнуш, Райнушко, Райчо, Райджо, Райчан, Райчин, Райчил, Райо, Раян, Раин, Раичко. *Женски*: Райка, Рая, Райна, Райничка, Райча.

г) От предходните с изпадане или изместване на й. *Мъжки*: Рако, Рако, Ракин, Рачо, Рачко, Рачик, Рачол. *Женски*: Рака, Ракина, Ракинка, Рача.

д) От съкратена основа *ра-* и други суфикси. *Мъжки*: Рале, Рали, Ральо, Раленко, Ралешко, Ралин, Раличко, Ралко, Ралчо, Ралчин, Рашо, Рашко, Рашай, Рашайко, Рашей, Рашен, Рашун. *Женски*: Ралина, Ралинка, Ралица, Раличка, Ралка, Раля, Раша, Рашка, Рашина, Рашуна.

е) С изпадане на началното *ра*. *Мъжки*: Дойо, Дойко, Дойно, Дойчо, Дуйчо, Дучо, Шуно, Шуньо, Шунан, Шунто, Шундо. *Женски*: Дойка, Шуна, Шунка, Шунда.

Освен тия направо или косвено засвидетелствувани форми в кръга на словообразователните възможности са допустими още. *Мъжки*: Раданко, Раделко, Раделчо, Радилко, Радилчо, Радинко, Радишко, Радоилко, Радоилчо, Радомирко, Радомирчо, Радонко, Радончо, Радотинко, Радотинчо, Радошко, Радуйко, Радунко, Райдушко, Райнилко, Райчанко, Райчинко, Раянко, Ракинчо, Ралинко; *Женски*: Раденка, Радилка, Радомирка, Райнушка, Рачка и други — и може би те съществуват из нашите говори, но тук не са записани.

От най-разпространеното до неотдавна име **Иван** се получават няколко групи стари и нови производни:

а) От пълната съвременна форма. *Мъжки*: Иван, Иванко, Иванчо, Иваница, Иваника, Ивануш, Иванаки, Иванджик, Иванел, Иванил, Иваноил, Ивануил. *Женски*: Ивана, Иванка, Ивануша, Иванушка, Ивани, Иваница, Иваничка, Иванета, Ивантия.

б) От съкратена основа **ив**. *Мъжки*: Иво, Ивко, Ивчо, Иваело, Ивайло, Ивалин, Ивац, Ивашко. *Женски*: Ива, Ивка, Ивайла, Ивалинка.

в) С изпусчане на началното **и**. *Мъжки*: Вано, Ваньо, Вани, Вандо, Вандьо, Ванто, Ванко, Ванчо, Ванчок, Ванчор, Ванчур, Вануш, Ванюш, Ванюша. *Женски*: Вана, Ваня, Ванка, Ванкуша, Ванда, Ванта, Вань, Ванина, Вануша, Ванушка, Ванюша, Ванча.

г) От съкратена основа **ва**. *Мъжки*: Вако, Вакьо, Вакул, Вато, Ватьо, Ватко, Ватин, Ватак, Вацо, Ваце, Вацко, Вачо, Вачко, Вашо, Вашко. *Женски*: Вака, Вата, Ватка, Ватуна, Ваца, Вача.

д) От старинно Йоан, Йоана, контрактирано на Йон. *Мъжки*: Йон, Йоно, Йоньо, Йоне, Йонко, Йонго, Йончо, Йонча, Йондо, Йонде, Йонто, Йоники, Йоница. *Женски*: Йона, Йонка, Йонда, Йоница.

е) От по-старата народна форма Йован. *Мъжки*: Йован, Йованица, Йово, Йови, Йове, Йовко, Йовчо, Йовша. *Женски*: Йова, Йовка, Йовда, Йовица.

ж) От съкратена основа **йо**. *Мъжки*: Йоко, Його, Йоло, Йоле, Йолчо, Йолак, Йолаки, Йото, Йота, Йотко, Йоцо, Йоца, Йочо, Йочко, Йочкол, Йошо, Йошко, Йошен, Йошин. *Женски*: Йока, Йола, Йолка, Йота, Йотка, Йоца, Йоцка, Йоша, Йошка.

з) От гръцко Янаки. *Мъжки*: Янаки, Янако, Яначко.

и) От съкратената гръцка форма Яни. *Мъжки*: Ян, Яне, Яни, Яньо, Янко, Янчо, Янче, Янченко, Янчул, Янкул, Янкула, Янгула, Януд, Янул, Янули, Януц, Янич, Яничко, Яниш, Януш, Янчеджик, Янкол, Янкел, Янислав. *Женски*: Яна, Янка, Янга, Янда, Яндла, Яневка, Яника, Янинка, Янита, Янула, Янкула, Януша, Янушка.

к) От скъсена основа **я**. *Мъжки*: Яцо, Ячо, Ячко, Яшо, Яшко. *Женски*: Яца.

л) От Яне, Яньо с преглас на **я** в **е**. *Мъжки*: Еньо, Енчо, Ене, Ено, Енко, Енджо, Еники. *Женски*: Ена, Енка.

м) От форми с начално **йо** или **я** с изпадане на йотацията. *Мъжки*: Ане, Ано, Анко, Анчо, Анаки, Анакия, Аначко, Аце, Ацо, Ацко, Ачо, Ачко, Ачан, Ашо, Ашко, Ован, Оле, Олче, Оно, Онко, Ончо, Оцо. *Женски*: Аца, Ача.

н) Форми от чужди езици. *Мъжки*: Жан, Йохан. *Женски*: Джована, Жана.

о) По-далечни или произволни видоизменения. *Мъжки*: Ноно, Ноньо, Ъньо. *Женски*: Нона, Нонка.

Някои от горните форми се родят и с други имена, например Ане с Ангел, Аце с Алекси, Вато, Вашко с Васил, Ноньо с Николай, Ячо с Яко, Яков, обаче на други места ги свързват с Иван.

ФАМИЛНИ ИМЕНА

ПРЕДОСВОБОЖДЕНСКИ ФАМИЛНИ ИМЕНА

Днешните български фамилни имена са сравнително ново явление — те се оформяват главно през ХІХ в.

Образуваните от лични имена прилагателни на **-ов**, **-ев**, **-ин** са стари, може би колкото самият език, от много отдавна се срещат редом с личните имена или самостоятелно, но те не са били същински фамилни имена, а само пояснения към личното име. Еднаква е била функцията на прилагателното Драганов в съчетанията Драгановата нива, Драганови овце, Петко Драганов, Рада Драганова и др. Защото преди години обикновеният българин не е имал нужда от официално фамилно име. Околните са го назовавали с малкото му име или с прякор, който загатва за поминъка, занаята, родното място или някои лични особености, а покрай това с бащиното или дядовото име. Дори в 1872 г. българинът Иванчо хаджи Пенчович, който участвувал в разпита на Васил Левски, се е подписвал на протоколите само Иванчо. А другите лица, обвиняеми или свидетели по същия процес, са записвани различно: Станчо, Станьо, Анастас от Плевен, Божил Генчов, Стоян Пандурина, Доктор Иван, Учител Васил, Ваньо Шивачът.

Нашите предосвобожденски книжовници често пъти са търсили и възприемали някое измислено или видоизменено име, което да им служи като фамилно. Така Петър Беров на корицата на Рибния буквар се е подписал Петър Х. Берович, а сетне става Петър Берон, Съби Стойков става Г. С. Раковски, Сава хаджи Илиев — Сава Доброплодни, Добри поп Василев — Добри П. Войников, Димитър Великов — Димитър Великсин, Никола Савов — Никола Пиколо, Александър Стоилов — Александър Екзарх (*екзарх* е значело не духовен сан, а почетно звание на избран черковник).

Дори голяма част от спомоществователите на възрожденски книги не се задоволяват с домашното си име, а гледат да го направят някак по-официално.

По време на Възраждането е добило широка употреба окончанието **-ич** (**-ович**, **-евич**): Генович, Добринович, Княжевич, Маринович, Павлович, Попович, Радосинович, Скорчович, Тодорович, Холевич, Христоеич. Едва ли всички носители на такива имена сами са си слагали това необичайно за българите окончание, още повече в едни старопечатни книги то се явява много често, а в други съвсем нарядко или никак — дето ще рече, в много случаи са го налагали по свой вкус под руско или сръбско влияние авторите и издателите на книгите. Имената от тоя тип, като всяка мода, към края на миналия век се демодирали и днес са оцелели съвсем малко.

Доста са били разпространени в миналото фамилни имена с турско окончание **-оглу**, **-олу**: Денкоглу, Кудоглу, Куцоглу, Сейкоолу, Тотоглу; в други случаи турското **џ** е застъпено с **в**: Бакърджовлу, Бояджовлу, Дерменджиовлу, Сайджовлу. В домашния говор на Източна България тези форми живеят и днес, но като официално фамилно име са почти изчезнали.

Познати са и някои имена с гръцки наставки като Димитриядис, Петропулос и др.

Между спомоществователите откъм средата на миналия век много често се среща лично име, употребено като фамилно: Г. Анг. Радивой, Бобе Я. Доросия, Ив. Стоянов Радон, Никола В. Диманка, Христо Б. Ди-

манка, Рале Н. Радомир, Николай Г. Рашей, Тодор Николов Рашей, Трендафил Слави, Никола Момчил, Х. Никола Аггел, Иванчо Вичу.

В служба на фамилни имена се срещат и прякори. В разговорната реч прякорите обикновено се членуват, но тук — навярно за по-официално — повече от тях са нечленувани: Димо Грънчар, Христо Крушар, Йован И. Врач, Марко Стеф. Лекар, Станчо Ив. Шарил, Драгоя В. Шевец, Вас. Н. Кръстеняк, Хр. П. Тъпчилеща, Димитри Р. Белопит, Тихол Казас, Трифон Казасин, Пенчо Заим, Лука Т. Калъч, Нено Тавук, Минко Витанов, Топозан, Ник. Хр. Френгорафт, Недю Б. Мудри, Георги Х. I. Смрикарий, Йовко Юр. Топът, Иванчо Пенчо Калпазанче или Иванчо Пенчо Калпазанчето.

Още преди Освобождението тези имена почват да се явяват и с окончание **-ов**, понякога в една и съща година или за едно и също лице: Г. Х. Тахо, 1833, Анг. Х. Тахов, 1833, Христофор В. Абажер, 1857, Василий Х. Абажеров, 1857, Станчо Хр. Тарляк, 1873, Хр. Г. Тарляков, 1873, Драган Д. Манджук, 1844, Драган Д. Манджуков, 1849, Д. Г. Прашил, 1867, Димо Г. Прашилов, 1873, Стефан Цон. Шотряк, 1867, Стефан Ц. Шотряков, 1873. По-често името с **-ов** се явява няколко години по-късно и по инициалите личи, че е на сина: Цонко Иванов Хубяк, 1744, Хр. Ц. Хубяков, 1873, Велико Ж. Цояк, 1867, П. В. Цояков, 1873, Гани Мезю, 1844, Георги Х. Мезюв, 1867, Ж. Гюкчеренли, 1861, Н. Ж. Гюкчеренов, 1870, Минчо Г. Лъската, 1860, Матей Г. Лъсков, 1873, Никола Байно, 1833, Вълчо Байнов, 1861, Моско Н. Писар, 1844, Писаров, 1873, Либен С. Каравела, 1849, Стойче Л. Каравела, 1849, а синовете на Стойчо са Любен Каравелов и Петко Каравелов.

Понеже по-рано не е имало практика да се пишат женски фамилни имена, някои от тях са писани като мъжките — с окончание **-ов** и **-ски**. Във второто издание на „Нещастна фамилия“, Русе, 1873, издава Д. Великов от Котел, между спомоществователите срещаме следните женски имена: госпожа Марийка Д. Великов, Радка В. Гойков, Мария П. Мелушев, Гана Д. Пералийски, Йовка П. Стойнов, госпожица Марийка К. Каснаков, Веселина Хр. Калудов, Йордан Ив. Пенков, Мария П. Владов, ученички: Цонка П. Желесков, Минка Хр. Богданов. Останалите женски имена, много повече на брой, завършват на **-ова**, **-ева**.

Срещат се, макар и доста рядко, фамилни имена на **-ето**, **-ито**: Кольо Фичето, Стоян Н. Дунито, Велико Димов Гуито, Велчо Върбанов Юначито.

От всичко това се вижда, че както в другите области на езика, така и по отношение на фамилните имена в предосвобожденската епоха е имало лутаница и неустановеност. От една страна, увлечение по чужди образци и мода, от друга, все по-засилена тенденция да се използват говоримите домашни форми като официални фамилни имена.

ФОРМИ И УДАРЕНИЕ НА ДНЕСНИТЕ ИМЕНА

След Освобождението в 1878 г. под влияние на администрацията, казармата, училището, книжнината почва да се затвърдява очертаната още през Възраждането система на българските фамилни имена, според която:

На й-голям брой имена окончават на **-ов**, **-ова**, **-ови**.

Окончанието **-ев**, **-ева**, **еви**, което по-рано се е срещало главно в Югозападна България, а другаде е било значително по-рядко, става, така да се

каже, задължително след ч, ш, ж, й, ъ, е, и: Станчев, Мишев, Кожев, Пеев, Колев, Малеев, Русев. Така в много случаи се диференцират притежателните прилагателни от фамилните имена — Илчов баир над Шумен, но Боян Илчев, Кольовата дъщеря, но Пенка Колева. Окончание -ов вместо -ев се среща и днес (Гешов, Данчов), но по-скоро като домашна форма.

При редките слети имена, образувани от бащино и дядово име, първата част може да бъде с форма на лично име (Василстоянов, Владигеров, Петколичев) или с форма на фамилно (Миневденев, Миневколев).

Окончанието -ски, -ска (още -шки, шка, -чки, -чка), което в домашна употреба е широко разпространено, става официално, а в някои части на страната, като Белослатинско и Троянско, то е типично окончание за фамилни имена.

Окончанието -ин (-ина, -ини) също излиза извън границите на домашната употреба и се затвърдява в официални фамилни имена. Повече от тях напълно са се откъснали от съответното прилагателно и са неизменни, но понякога женското име завършва на -ина, а семейното на -ини.

Нови фамилни имена на -ич вече не се образуват. Колкото ги има днес, те са наследени от миналото.

Много малко са оцелели и засвидетелствуваните наредко през Възраждането фамилни имена на -ето, -ито: Владето, Йовето, Кокето, Кюнето, Лозето, Пунето. В тях навярно се крие видоизменена родителна форма, епt основи, както в падежните форми на -те при лични имена (вж. стр. 19).

Представа за численото съотношение на тия групи имена можем да добием от Телефонния указател за София, който съдържа имена от цялата страна. В изданието от 1966 г. (без допълнението) има около 42 000 фамилни имена. Понеже повече от тях се повтарят, някои над хиляда пъти (напр. Николов — 1600, Попов — 1800, Петров — 1900, Георгиев — 2000, Димитров — 2200, Иванов — 2400), а освен това голяма част от телефонните абонати са от други народности, българските фамилни имена, броени като форми, са около 6200¹. От тия 6200 имена над 3000 завършват на -ов, -ова, 1800 на -ев, -ева, близо 1000 на -ски, -ска (-шки, -шка, -чки, -чка), около 200 на -ин и едва 50 на -ич.

Няколко десетки имена се отклоняват от посочените типове. Едни са псевдоними (Багряна, Болгар, Волний, Ведър, Гривек, Кремен, Фол), други са недоразвити възрожденски форми (Агура, Балан, Смрекар, Телбиз, Крайничанец, Мичковец, срещу които има Агуров в 1857, Баланов и Балански, Смрикаров, Телбизов), трети са имена на натурализирани у нас чужденци.

При образуването на фамилни имена от лични основната форма на личното име обикновено се запазва: Велчо — Велчов (домашно) и Велчев, Първан — Първанов, Стойко — Стойков. Изключенията са много малко. От Георги домашната форма в Източна България е Гьòргьов, книжовната би трябвало да бъде Геòргев (както Добрев от Добри, Русев от Руси), а тя е Георгйев, навярно покрай имена като Илйев, Мавродйев и др. От Михайл вместо очакваното Михайлов е добила гражданство формата Михайлов.

Ударението на фамилните имена по начало е на същата сричка, на която пада при личното име или нарицателното съществително: Никòла —

¹ Броенето е правено на ръка и числата не са напълно точни.

Никòлов, Пенчо — Пèнчев, дръндàр — Дръндàров, абаджия — Абаджиев, сербèз — Сербèзов.

При една неголяма група имена на -ов, -ова ударението се измества към окончанието. В градските среди почти редовно се изговаря Димитрòв от Димитър, Иванòв, от Ивàn, Павлòв от Пàвел, Петкòв от Пèтко, Петрòв от Пèтър, Цанкòв от Цàнко и не така редовно, но с тенденция да се затвърди: Ванкòв, Йорданòв, Панкòв, Панòв, Пенкòв, Райнòв, Тодорòв, Цанòв, Цветкòв и още някои. Същото става с редица имена на -овски и -евски: Бòбчев, но Бобчèвски, гàбровски, но Габрòвски, Димчèвски, Маркòвски, Михайлòвски, Панчèвски, Паунòвски и т. н.

Това се дължи на няколко причини:

Влияние на народния език, дето изговарят Пèтко, но Петкòвден, Пèтър, но Петрòвден, петрòви пости, Геòрги, но Гергьòвден.

Влияние на някои югозападни говори (кюстендилски, радомирски, станкедимитровски, самоковски), в които на местна почва изговарят Ванкò — Ванкòв, Занкò — Занкòв, Манò, — Манòв, Сандè — Сандèв, Спасè — Спасèв, Цветкò — Цветкòв.

Влияние на руски език, в който фамилните имена често получават ударение на края: Гончарòв, Кузнецòв, Лескòв. Обаче руското влияние не е толкова голямо, защото там изговарят Пàвлов, по-често Ивànов, отколкото Иванòв, а имена Петков, Димитров, Тодоров, Цанков у русите изобщо няма.

Най-важната причина за това изместване е неволният и не винаги съзнаван стремеж да се различат чрез ударението в отделни случаи обикновените прилагателни от фамилните имена: Пàвловата къща, но Никола Павлòв, Пèткова нива, но Стоил Петкòв. Също така и модата, според която, ако някой е „нашенец, от наше село“, казват му Ивànов, Йордàнов, Пèтков, Кòзовски, Бèбовски, но ако е изтъкнат общественик или човек от далечно място, става Иванòв, Йорданòв, Петкòв, Козòвски.

От някои лични имена или прякори на -ьо покрай редовното фамилно име на -ев има и форми на -иев: Бàлев и Балиев, Бърлев и Бърлиев, Мицев и Мициев, Пулев и Пулиев. Тук и се явява поради силно смекчената съгласна пред него и е привлякло ударението.

Обратна промяна, т. е. изместване на ударението към началото на думата, става при редица фамилни имена, образувани от турски заемки на -джия, -чия, -лия. В някои днешни говори, особено из Източна България, все повече се засилва тенденцията да изговарят Бàтаклиев вм. Батаклиев, Бòзаджиев вм. Бозаджиев, Гèмеджиев, Дàнаджиев или Данàджиев, Дàржелиев, Кèседжиев, Фурнàджиев, Шйшеджиев, Шумналиев, Ябанджиев, Язаджиев. Не са редки и такива случаи — бащата е жив и изговаря името си Балтаджиев, а синът или внукът е вече Бàлтаджиев. Причината трябва да търсим, от една страна, в желанието да се отдалечи фамилното име от „прозаичните“ думи бозаджия, данаджия 'телчар', серкеджия 'оцетар', фурнаджия, от друга, в диалектните звателни форми бòзаджи, фурнаджи, най-сетне в общата тенденция на езика да се измества към началото ударението на редица думи, най-вече префигирани съществителни и прилагателни, като за̀пас, за̀пасен, на̀ука, на̀учен, прèдел, прèлом, прèломен.

Югозападните имена Близнèв, Радèв, Костèв, Станкèв, Стойнèв в други части на страната получават „нормално“ ударение Близнев, Ра̀дев и т. н.

СЪСТАВ И ЗНАЧЕНИЕ НА ИМЕНАТА

Най-употребимите фамилни имена са образувани от мъжко лично име: Иванов, Стоянов, Василев, Илиев, Минчев. Това е името на бащата, дядото или някой по-далечен працядо.

При днешната триименна система — лично име, бащино и фамилно — мнозина са възприели за фамилно име бащиното си: Цветан Т о д о р о в Белчев, Георги Ц а н е в Герговски. Понякога двама или трима братя имат различни фамилни имена: Васил Н и к о л о в Манов, Георги Николов М а н о в, Димитър Николов Манов Б л и з н а ш к и. При това второто име (или неговият инициал) не е всякога име на бащата. Така поетът П. К. Яворов или Пейо Крачолов Яворов в същност е Пейо Иванов Хаджитотев Крачолов — с псевдоним Яворов.

Когато бащата прекарва повече от времето си далече извън село или майката е овдовяла рано, или когато тя е по-будна и по-известна, фамилни имена се образуват и от женско лично име и обикновено завършват на -ин: Генин, Калицин, Мårин, Паунин, Радин. Не всички имена на -ин са образувани от женско име. В Софийско, Брезнишко, Трънско, Берковско и другаде се образуват и от мъжки имена на -а: Гоцин от Гоца м, Додин от Дода м, Мадин от Мада м. От мъжко лично име на -а могат да се образуват фамилни и на -ин, и на -ов: от Гопа — Гопин и Гопов, от Кола — Колин и Колов.

Една неголяма група фамилни имена на -чин съдържат прозвище по мъж на майката, бабата или прабабата: Андрейчин, Ваканчин, Дееничин, Николчин, Петканчин, Годовичин, Яновичин — от Андрейца (Андреица) жената на Андрей, Вакан(и)ца, Дееница, Никол(и)ца, Петкан(и)ца, Тодовица, Яновица.

Срещат се наредко из Източна България фамилни имена, образувани от турско лично име: Абдулов, Ахмедов, Бекиров, Горалов, Етемов, Кемалов. Те са възникнали по различни поводи — купил след Освобождението имота на турчина Горал, а съселяните му прикачили и името Горал, бил дългогодишен ратай на Кемал, с държането или фигурата си напомнял турчина Осман и т. н.

Втори голям дял фамилни имена са образувани от личен или родов прякор. Прякорите са твърде разнообразни по произход и значение. Едни са възникнали от телесна особеност, недостатък или повреда (алтъпармак, балабан, дебелян, кривошия, чолак), от отличителна черта на характера или проява на човека (далкалъч, живодер, капнил, пъргавела, никезин, стипцар), от народностно име (абазин, влах, татарин, черкезин), от неприсъща на даден говор, неправилно изговаряна или често повтаряна дума (куги, ка върим, кардашим), от някоя паметна случка в живота на човека (бръстина, почекай, премежда), от някаква проста храна (кръкиш, леща, попара, скроб) и много други.

Към прякорите спадат и ония думи, които означават професията или занаята на човека (биржар, боринар, джамбазин, златар, клисар, ковач, поп), също родното село, града или страната, където дадено лице е ходило и живяло (осиковец, самоковец, казанкалия, аржентинец, бечлия, букурещлия, стамболия).

Образуваните от прякор фамилни имена носят същите окончания, както образуваните от лично име: -ов (Аксаков, Болдишков, Кандиларов,

Тумангелов), -ев и -нев (Абрашев, Балджиев, Буюклиев, Дългошиев, Мутафчиев), -ски или -шки, -чки (Айналийски, Борсучки, Гладнишки, Мустакерски), -ин (Булин, Дългарадин, Скарбин).

Имена от родно село се срещат най-вече в близкия град или в околните села. При това в Западна България те окончават повече на -ски, а в Източна България — на -лиев, -лийски. В Луковит: Бежански, Блъснишки, Ракитски, Ъгленски (от близките села Бежаново, Блъсничево, Ракита, Ъглен); в Стара Загора: Аратепелиев, Банлиев, Джадъгьолиев, Дованджиев, Енекчиев, Казанкалиев (от с. Адатепе, Баня, Джадъгьол, Дуванджии, Енекчиево, Казанка).

В някои села и градове на Средногорието, в Котел и другаде се срещат родови прякори, образувани от лично име или от прякор с наставка -ек (-ик) или -як: Динек, Крадлек, Футек, Чушлек, Шотряк. Едни от тях са засвидетелствувани в тая си форма като фамилни имена, но най-често получават допълнително окончание -ов. Понеже имена на -еков и -иков се срещат много повече и в много по-широк обсег, едва ли срещу всички е имало прякор на -ек. Напълно възможно е покрай имената от родов прякор + -ов вътрешното ек да се е обособило като типичен формант и да е почнало да се вмъква в редица други имена, както д от Пандо, Сандо се вмъква в много други имена (срв. стр. 24). Ето защо форми като Бобеков, Бойдашеков, Гиников, Кулеков, Минеков, Сребриков тук са обяснени от Бобев, Бойдашев, Гинев, Кулев, Минева, Сребров с вмъкнатото ек.

По езика, от който произхождат, най-голяма част от прякорите са турски (още турски от арабски, турски от персийски), после идват българските, а значително по-малко са гръцките, румънските, циганските¹ и единични случаи от други езици.

Значението на по-голяма част от прякорите днес не е известно дори на носителите на съответните имена. Един Чакалов обясняваше, че дядо му от Търново търгувал с кожи, между които имало и кожи от чакали, отдето възникнало името. Обаче име Чакалов и Чакалски се среща още в Самоков, Свищов, Златарица (Еленско), Разград, Варна, Чирпан, Грозден (Карнобатско), Калофер, Славяново (Плевенско), Берковица, Горно Озирова (Берковско). Явно е, че тук не може да се крие съвсем рядкото извън Странджанско животно чакал, а името е възникнало от турската диалектна дума *чакал* 'безхарактерен', която в миналото ще да е била позната у нас — и тъкмо от такива думи най-често възникват прякори. Един Мекекчиев, запитан какво знае за произхода на името си, отговори, че никога не се е замислял по тоя въпрос и нищо не знае. Такъв отговор дават мнозина други. Това не бива да ни учудва. Голяма част от българите са равнодушни към произхода и значението както на личното си име, така и на фамилното. Обаче не са малко и онези, които с готовност и голяма вещина говорят по тия въпроси. Понякога дават неприемливи от езиково гледище обяснения или се увличат в излишни странични подробности, но все пак тия сведения могат да бъдат полезни за правдивото тълкуване на името.

¹ За циганските имена е използвана статията на Кирил Костов, *Цигански елементи в българската ономастика*, *Български език*, 1960, стр. 431—437.

Днешните български фамилни имена имат и добри, и слаби страни. Добро е това, че ясно се различават от личните имена и недоразуменията са почти невъзможни, докато в други езици, да речем френски, една и съща форма служи и за лично име, и за фамилно. Добро е и това, че по окончания нашите имена не са нито прекалено еднообразни, както у някои други народи, например у арменците, нито много различни. Със самата си форма името подсказва, че носителят му е българин или най-малкото славянин.

Слаба страна е преди всичко честото повтаряне на едни и същи имена — Иванов, Петров, Димитров, Георгиев и съчетания от тези имена — Иван Петров, Петър Димитров, Димитър Георгиев. Такива „обикновени“ имена по-мъчно се запомнят, по-мъчно се свързват с представата за дадено лице. Задължително въведената триименна система в паспорти и официални документи не разрешава напълно въпроса, защото повтарянията не могат да се избягнат — пак се срещат по няколко Иван Георгиев Иванов, Димитър Иванов Димитров и т. н.

Друг, и то много болезнен недостатък на нашите фамилни имена е големият брой турски корени. Понякога се заредят в някой списък Абаджиев, Авджиев, Айджиев, Айналияев, Айранджиев, Аканджиев, Актарджиев, Алмаджиев, Араджиев, Астарджиев, Бакалбашиев, Балджиев, Балтаджиев, Балъкчиев, Батанджиев, Бахчеванджиев, Бегликчиев, Бедаваджиев, Бейгирджиев, Биринджиев, Бичкиджиев, Боланджиев, Бунарджиев, Бургуджиев, Бучакчиев, Бюлюкбашиев — кои от кои по-грозни и по-непонятни.

От Възраждането насам голям брой турски думи отпаднаха от нашия език, в топонимията турските имена на градове, села, планински върхове и местности се сведоха до възможния минимум, само в антропонимията турските прякори и фамилни имена още стоят непокътнати, почти както са били през време на робството. Но тогава много повече българи са знаели турски език, та имената са им били понятни; днес не е така, а утре ще бъдат още по-чужди и непознати.

Опити за побългаряване на чуждите по произход фамилни имена са правени още по време на Възраждането. Най-често чрез превод: вместо Бакърджиев — Медникаров, вм. Сахатчиев — Часовникаров, вм. Терзиев — Шивачев или Шиваров. В много случаи тоя тип български имена са възниквали самостоятелно и не са превод на турски.

Превеждане на турските имена не може да се прилага навред, пък и не е желателно, защото много прякори посочват отрицателни качества или телесни недостатъци, напр. Бербагов (от *berbat* 'мръсен, изцапан'), Битлиев (от *bitli* 'въшкав'), Гебешев (от *gebeş* 'простак, глупак'), Джебаров (от *sebbar* 'потисник, угнетител'), Ирибаджаков (от *iğri basak* 'кривокрак'), Камбуров (от *kambur* 'гърбав'), Кодошев (от *kodoş* 'сводник'), Къркеланов (от *kırk yalan* '40 лъжи, голям лъжец'), Тамахяров (от *tamaḥkâg* 'скъперник'), Убуоров (от *obur* 'лаком, ненаситен'), Чапрашиков (от *çarğaşık* 'объркан, забъркан'), Чатлаков (от *çatlak* 'малоумен, смахнат'), Яланджиев (от *yalançı* 'лъжец'). Затова мнозина изоставят старите си семейни прякори — все едно дали са български, или от чужд произход — и възприемат бащино или дядово лично име за фамилно.

Някои си създават фамилно име от готови топоними. В землищата на нашите села и градове се срещат хубави български имена на местности, долчини, хълмове, рекички и т. н. Който е имал имот на такова място, понякога си образува фамилно име от името на тоя имот, както се практикува в много други страни. Така от местното име Тризлата в северозападната част на Витоша е възникнало името Тризлински в с. Кладница и по-сетне Тризлинцев в София; от местност и река Орля над с. Врачеш, Ботевградско — Орленски; от махала Венеца — Венчарски в с. Калугерово и Своде, Ботевградско; от местности и стари кошарица около с. Лакатник — Брезовски, Виноградски, Капинярски, Малорътски, Проходски. Тук има широк простор за обновяване на фамилните имена.

БЕЛЕЖКИ ЗА ФОНЕТИКАТА НА ИМЕНАТА

Почти всички фонетични промени на имената са в съгласие с промените, които стават в езика изобщо. Едни от тях са засегнати на стр. 23. Освен тях:

Смесването на неударени **а с ъ, о с у, е с и** е отразено и в официалната писмена форма на имената: Вакрил и Въкрил, Пъдарев и Падарев, Събина и Сабина, Бетовски и Бетувски, Комитски и Кумитски, Венцеслав и Венцислав, Демирев и Димирев, Футеков и Футиков. Това смесване отива и по-нататък — неударено **а** или **ъ** се явява вместо **о** или **у** и обратно: Булгурков и Балгурков, Бурмов и Бармов, Кабаков и Кобаков, Кавалджиев и Ковалджиев, Кулаксъзов и Калаксъзов, Моралиев, Моралийски и Маралиев, Маралийски, Нягол, Нягул и Нягал.

Старият **ъ** се изговаря като **я** в редица имена, където по общобългарски има екавска форма: Ляпе, Ляпче срещу Лепо, Лепой, Млячков срещу Млечков, Мянъо, Мянчо срещу Менъо, Менчо, Мяшев, Мяшков срещу Мешев, Мешков, Нямцов, Обрятко.

В имена от неславянски произход, дето не е имало **ъ**, по подобие на български думи се явява вторично якане: Армян, Армяна, Армянко от Армен, Арменко, Витлям от Витлием, Гямо от Гемо, Гяно, Гято от Гено, Гето, Дюлгяров срещу Дюлгеров, Желябов от Желебов, Иргянов срещу Ергенов, Лявчо от Левчо, Лячо, Лячко от Лечо, Лечко.

Гръцките календарски имена са възприемани у нас повече с тяхната писмена форма, затова гръцкото **γ** пред **е** или **и** се запазва като **г**, а само в редки случаи из говорите има новогръцки изговор **й**: Георги, Генеди, Евгения, Ангел, но Йорго.

В новогръцки **с γ** пред **е, и** се означава **й** — и това практикувано в миналото и у нас изписване е отразено в имена като Гянче (=Янче), Маргьола (=Мариола), Стогяно (=Стоян).

Гръцкото **σ** е застъпено у нас със **с** или **ш** според говора, отдето е проникнало: Асима и Ашима, Сидер и Шидер, Стерьо и Щерьо.

В редица фамилни имена от румънски произход се явява **л в м. р.** В едни случаи това може да се сметне като дисимиляция на второто **л**: Брънзалов (от рум. *brînzar*), Капралов и Капралски (*sărgar*), но по-често преходът на **р в л** не се дължи на дисимиляция: Бадаланов (*bădăgan*), Бонгалов (*bongar*), Вакалов (*văcar*), Мацалов (*mățar*), Чуколов (*ciucure*). Най-вероятно е нашите фамилни имена да са образувани от диалектни румънски форми с **l**

срещу общорумънско г. Срещат се и двойни форми: Вицелов и Вицеров (vițel).

Подобно редуване на л и р се среща и при някои имена от турски произход: Балбузанов и Барбузанов, Балимезов и Баримезов, Беделев и Бедерев, Гюлмезов и Гюрмезов.

Имената, образувани от турско съществително с основа на звучна съгласна, която в краесловието се обеззвучава (например kurt, kurdu), у нас по-често са с беззвучна съгласна: Желепов, Курти, Сарачев, Халачев, но се явяват и със звучна: Желебов, Курдо, Сараджов, Халаджов.

Имената на българските католици в по-голямата си част са еднакви с общобългарските, но в някои има черковнолатински изговор на β , η , σ и др.: Абрамин срещу Аврам, Аброн — Аврони, Амбрози — Амвроси, Бартол — Вартоломей, Йозо — Йосиф, Рафаел — Рафаил, Тобия — Товиат.

БЕЛЕЖКИ ЗА ГЕОГРАФИЯТА НА ИМЕНАТА

Разпространението на личните и фамилни имена по населени места представя пъстра и сложна картина. Едни имена се срещат начесто из цяла България, други са по-редки, но също се явяват на много места из страната, трети са разпространени в отделни по-големи области, четвърти — в малки околии, а пети — само в единични села или градове. Най-сетне не е рядкост някое име да се носи само от един род или един човек в страната.

Поради многократните преселвания редица имена са излезли от старите си граници и днес се явяват далече извън тях, но има и обратни случаи — някои имена в миналото са се срещали в много по-широк обсег, а сега са ограничени в две-три близки села или градчета.

Типичните имена често пъти подсказват откъде е лицето или неговият род. Такива примери са дадени твърде много в речника. Там са посочени — доколкото можаха да бъдат установени — родните места на лицата с по-редки имена.

* * *

Дадените в тоя речник имена са предоставени различно:

С посочване на произхода и значението, също на мястото или местата, където се срещат.

С посочване на произхода или с посочване на мястото.

Само регистрирани като имена, които се срещат у българи.

Когато посоченото място е село или малък град, името най-често е тамошно, но за многолюдните градове тая бележка показва само къде е записано името, което може да е привнесено от други области на страната при голямото раздвижване на населението от Освобождението насам, особено през последните десетилетия. Имена, след които няма никаква бележка, са записани в София.

РЕЧНИК

СЪКРАЩЕНИЯ

л лично мъжко име
ж лично женско име
ф фамилно име
пр прякор
р. роден
вж. виж, вижте
вм. вместо
диал. диалектно
остар. остаряло
срв. сравни, сравнете
съкрат. съкратено
умалит. умалително
ЗБ Западна България
ИзБ Източна България
СБ Северна България
СЗБ Северозападна България
СИЗБ Североизточна България
ЮБ Южна България
ЮЗБ Югозападна България

ЮИзБ Югоизточна България
анг. английско
ар.-тур. турско от арабски
гр. гръцко
гр.-тур. турско от гръцки
евр. староеврейско
исп. испанско
ит. италианско
л.и. лично име
нем. немско
пер.-тур. турско от персийски
пол. полско
рум. румънско
рус. руско
тур. турско
фр. френско
чеш. чешко
* звездичка пред име или дума показва,
че дадената форма не е засвидетелствувана.

А

Аарон м — вм. Арон. Темишвар, 1843.

Абаджиев и **Абаджийски ф** — от *абаджия* '1. производитель и търговец на аби (плат); 2. шивач на аби' (ар.-тур. *abası*). Нарядко из ИзБ.

Абажър и **Абажеров ф** — от рум. *abager* 'абаджия'. (Христофор В. Абажер, Болград, 1857; Василий Х. Абажеров, Кишинев, 1857).

Абаза пр — от *абаз(ин)* — лице от севернокавказка народност *абхаз*, представители от която навярно са били изселени у нас заедно с черкези и татари; срв. Черкезов, Татаров; или от диал. *абазъ* 'безимотен човек, голтак, бедняк'. Пловдив, 1900. **Абазов ф**. Варненско, Шуменско, Лозенградско, Ботевградско.

Абандзов (и **Абандсов ф**) — от гр.-тур. *abapoz* 'южно дърво с тъмна дървесина', прен. 'черен, мургав човек'. Стара Загора, Враца, Габрово, Шумен.

Абарев ф — от прякор *Абара* 'човек, който носи съобщения, новини' (от диал. *абар*, ар.-тур. *haber*); срв. Билдирев. Козлодуй, Хърлец (Ореховско).

Абгузов ф. Враца.

Абдов ф — от ар.-тур. *abit, abdi* 'роб, раб божи' (?) Ставерци (Ореховско).

Абдулов ф — от турско л. и. Абдул. Шумен, 1900, София, 1908, Враца, Панагюрище.

Абединов ф — от тур. л. и. Абедин. София.

Абизанов ф — от диал. **абизан* 'глад, гладуване'. Самоков.

Аблена ж — от диал. *аблен* 'планински божур' или 'дърво яблан'. ЮЗБ.

Абленка ж — умалит. от Аблена. Софийско, Трънско.

Абленко м — мъжка форма срещу Абленка. Трънско.

Абдов ф — от прякор *Абата*, съкрат. от Абаджията (?) Казанлък.

***Абрамиан м** — от ***Абрамий** (Аврам) + *ан*. **Абрамианов ф**. Русе, 1881.

Абрашев ф — от диал. *абраш* 'съвсем рус и светлоок' (ар.-тур. *abraş*). Котел, Стара Загора.

Абрашков ф — от прякор *Абрашко*; вж. Абрашев.

Абровски ф — може би от *Арбовски* с метатеза. Мездра.

Аброн м — гр. **αβρων* с по-рядък изговор *б* на *β*. **Аброн ф**. Пловдив.

Авакѹм м — библейско име, евр. 'борец', давано у нас като защитно име при детска смъртност. Гнойница (Ломско), Русокастро (Бургаско), Родопите.

Аваляков ф — според семеен спомен от с. Горна Росица, Севлиево: били тепавичари и от *валяк* възникнал прякор *Аваляка*. Севлиево, Русе.

Авгарски ф — поради често повтаряне на гр. *αὐγὸ* 'яйце'. Караш (Врачанско), Разград.

Авгерин м — от гр. *αὐγερινός* 'зорница'. **Авгеринов ф**. Несебър, 1917.

Авгерно м — видоизменено от *Авгерин*. Варна.

Август м — лат. *Augustus* 'възвишен, свещен'. Рядко.

Августа ж — женска форма от *Август*. Рядко.

Августин м — лат. *Augustinus*, производно от *Август*. Доста разпространено у католици покрай свети *Августин*. Пловдив, Пловдивско, Свищовско, Хасковско. **Августинов ф**.

Августина ж — женска форма от *Августин*. Видин.

Авджиев, **Авджийски** и **Авджиски ф** — от диал. *авджия* 'ловец' (тур. *avcı*). Сливен, Провадия, Толбухинско, Станкедимитровско.

Авдий м — име на библейски пророк. **Авдев ф**. Благоевград. **Авдеев ф**. Габрово.

Авегани м. Байлово (Пирдопско).

Аведиз и **Аведис м**. Варна, 1912. **Аведизов ф**. Варна.

Авел м — библейско име, евр. 'преходен'. Драготинци (Софийско), Церецел (Свогенско). **Авелов ф**. Церецел.

Аверкий м — гр. **Αυέρχιος* — име на календарски светия. Сопот, 1860, Станкедимитров.

Аверно *м* — от Авгерно с изпадане на *г* пред *е*. Виница (Варненско). **Авернов** *ф*. Виница.

Авжена *ж*. Пловдив.

Авков *ф*. Горни Воден (Асеновградско).

Авксенти и **Авксентия** *м* — гр. *Ἀβξέντιος* 'който увеличава' — име на календарски преподобен. Нарядко из ЗБ. **Авксентиев** *ф*. Софийско, Свогенско, Брезнишко, Ботевградско.

Авлавидов *ф* — от гр. *ἀβλάβιος* 'неповреден, безвреден'. Варна.

Авлангиев *ф*.

Авлиени *ф*. (Друми Авлиени, Кортен, Новозагорско, 1845).

Аврадалиев *ф* — от прякор *Аврадалията* 'пришълец от Аврад'; вж. Аврадов. Стара Загора, 1881, София, 1893.

Аврадинов *ф* — разновидност на Аврадалиев или Аврадов. Кюстендилско.

Аврадов *ф* — от гр. *Ἀβρας* — тракийско крайбрежие. Бургас, 1900.

Аврам *м* — библейско име, евр. Абрахам 'баща на много потомци'. Нарядко из цялата страна. **Аврамов** и **Аврамски** *ф*.

Аврама *ж* — женска форма от Аврам. Врачанско, Ботров (Беленско).

Аврамик *м* — умалит. от Аврам. **Аврамик** *ф*. Родопите.

Аврамина *ж* — женска форма от Аврам. Гоцеделчевско.

Аврамчо *м* — умалит. от Аврам. **Аврамчев** *ф*. Габрово.

Аврѣйски *ф* — видоизменено от Еврейски. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Аврѣл *м* — рум. *Augel*, от лат. *Augustinus* 'златен, позлатен'. Варна.

Аврѣнски *ф* — от с. Аврен (Варненско). Варна.

Авринов *ф* — вм. Аврионов. Пловдив.

Аврион *м* — гр. *Ἀβριον* 'утре'; срв. Сутренков. **Аврионов** *ф*. Пловдив, Гоце Делчев.

Авроний *м* — гр. *Ἀβρώνιος*. **Авроне** и **Аврониев** *ф*. Пазарджик.

Аврора *ж* — лат. *aurora* 'зора'. София, р. 1912.

Австрийски *ф* — навярно дядото ходил като градинар в Австрия.

Австрия *пр* и фамилно име на цяло семейство. Асеновград.

Австриянка *ж* — от диал. *австриянка* 'австрийка'. Безден (Софийско), р. 1916.

Авталия *ж*. — вм. Евталиа. Пловдив, р. 1874.

Автански *ф* — вм. Автарски. Айтос.

Автарски *ф* — може би от гр. *αὐτάρσχος* 'себелюбив, самодоволен'. Бургас.

Автов *ф* — според семеен спомен: дядото бил свещеник в Охрид, хората го сочели и викали по гръцки *αὐτός!* 'ето го!'

Автѝев *ф* — разновидност на Автов. Брезово (Пловдивско).

Автония *ж* — видоизменено от Антония (?) Калофер (монахиня).

Автоном *м* — гр. *Ἀυτόνομος* 'който има свой закон' — име на календарски светия. **Автономов** *ф*. Пловдив.

Автономия *ж* — гр. *αὐτονομία* 'самоуправление'; близко по значение със Свобода. Шумен, р. 1897, 1899.

Авусиев *ф* — може би сродно с Авуски. Крушари (Толбухинско).

Авуски *ф* — според семейно предание: пращадото играел с другарите си на лов и лаел като куче „авуу“, отдето възникнал прякорът. Медово (Чирпанско), Стара Загора.

Авуша *ж* — вм. *Евуша — от Ева. Белица (Разложко).

Агаджиев *ф* — от диал. **агаджия* 'дървар' (от тур.) Търново.

Агаев и **Агаин** *ф* — от тур. *ağa* 'господар'. Радомирско.

Агалов *ф* — от гр. *ἀγάλι* 'полека, бавно'. Габрово, Пловдив.

Агап *м* — съкрат. от Агапий. **Агапов** *ф*. Бургас.

Агапий *м* — гр. *Ἀγάπιος* 'любим' — име на календарски светия. **Агапиев** *ф*. Самоков, Кюстендил, Плевен, Сушица (Горнооряховско).

Агапийка *ж* — умалит. от Агапия. Варненско.

Агапия *ж* — гр. *Ἀγάπη* 'обич, любов' — име на календарска светица.

Агатангел *м* — гр. *Ἀγαθάγγελος* 'доброревестител' — име на календарски светия. Синод. именник.

Агаѝте и **Агаѝи** *ж* — гр. *Ἀγαθή* 'добра, блага' — име на календарска светица. Пловдив.

Агаѝица *ж* — умалит. от Агаѝи, Агаѝия. Шумен.

Агаѝия *ж* — разширено от Агаѝи. Враца.

Агатовски *ф* — от с. Агатово (Севлиевско). Плевенско.

Агатодор *м* — гр. *Ἀγαθόδωρος* 'добродар'. Синод. именник.

Агатоник *м* — гр. *Ἀγαθόνικος* 'благопобедител' — име на календарски светия. Синод. именник.

Агаѝ *м* — гр. *Ἀγάτος*. **Агаѝев** *ф*. Стара Загора.

Агеларов и **Агеларев** *ф* — може би вм. Ангелариев. Поликраище (Горнооряховско), Пловдив.

Агин *ф* — разновидност на Агаин.

Аглае и **Аглай** *ж* — гр. *Ἀγλαή* 'светла'. Асеновград.

Аглайда *ж* — гр. *Ἀγλαΐρα-ΐδος* 'светловидна'. Църква (Пернишко), Брезнишко, Искрец, Опицвет (Софийско).

Аглайца *ж* — от Агла(я) + *ица*. Софийско, Самоков.

Аглая *ж* — разновидност на Аглае. Рядко.

Аглейда ж — вм. Аглаида. Чибаовци (Свогенско).

Агліда ж — съкрат. от Аглаида. Заногe (Свогенско), Ракитово (Велинградско).

Агліка ж — от диал. *агліка* 'цвете иглика'. Старо, напоследък подновено.

Агліца ж — видоизменено от Аглаица или от Аглика. Самоков.

Аглія ж — разновидност на Аглая. Самоков, р. 1876.

Агна ж — от *агне* (кротка като агне). Брезник, Драгоман, Свогенско, Вердикал (Софийско).

Агнѐзия ж — разширено от Агнеса. Пловдив.

Агнѐс м — мъжка форма от Агнеса. София, единичен случай.

Агнѐса ж — фр. *Agnès*, от гр. *ἀγνής* 'чиста'. Сравнително ново и рядко.

Агнїца ж — от диал. *агнїца* 'женско агне'. Радомирско, Благоевградско.

Агнѐсти м — гр. *ἀγνώσιος* 'непознат, неизвестен'. Агнѐстев и Агнѐстиев ф. Котел, Варна.

Агѐв и Агѐвски ф — от прякор *Агѐта*; срв. Агаин. Шумен, Елена, Пловдив, Скравена (Ботевградско).

Агѐп м — арменска форма на Яков. Агѐпов ф. Русе.

Агѐра ж — от гр. *ἀγορά* 'пазар, покупка'; срв. Агораста. Самоков, р. 1891, Силистра, 1894.

Агорѐста ж — от гр. *ἀγοραστή* 'купена' — защитно име, както Купен, Продан. Славеево (Ивайловградско).

Агорїда ж — кръстоска от Агораста и *ягорїда*. Пловдив.

Агѐрка ж — умалит. от Агора. Русе, р. 1896.

Аграпїна ж — вм. Агрипина или Аграфена. Орехово.

Аграфѐн м — от гр. *ἀγραφος* 'неписан' (?) Охрид — нар. песен.

Аграфѐна ж — женска форма срещу Аграфан.

Аграфїня ж — кръстоска от Аграфена и Графиня (?) Пловдив, р. 1891.

Агриѐн м — от гр. *ἀγριος* 'див, свиреп'. Говежда (Берковско).

Агрипїна ж — име на календарска светица, лат. *Agrippina*, от родово римско име *Agrippa*. Синод. именник.

Агѐпков ф — от диал. *агѐпко* 'циганче'. Кричим.

Агѐра (и Агѐров) ф — от гр. *ἀγυρος* 'незрял, зелен; млад, неопитен'. Бесарабия, Измаил, 1857.

Агѐш м — видоизменено от Ангуш. Агѐшев ф. Стояново (Ловешко), Пловдив.

Агѐша ж — женска форма от Агуш. Пловдив.

Агѐле ф или *пр.* (А. Хр. Агѐле, Габрово, 1900).

Агѐнски ф — измислено име, превод на Чобанов. Дебелец (Търновско).

Адалбѐрт м — нем. *Adalbert* 'благородно блестящ'. Рядко.

Адалбертїна ж — женска форма от Адалберт. София, р. 1892.

Адалїев ф — от диал. *адалїя* 'островен жител' (тур. *adalı*). Варна.

Адѐм м — библейско име, евр. 'човек'. Рядко. Адѐмов и Адѐмски ф. На разни места из страната.

Адамѐков ф — от тур. *haydamak* 'грабител'. Бургас, 1883.

Адѐми м — разширено от Адам. Виница (Варненско), Каварна.

Адамїк м — умалит. от Адам. Адамїков ф. Варна.

Адѐн м — от Адам с по-обикновеното окончание *-ан* (?) Адѐнев ф. Ивайловградско.

Адѐрски ф — видоизменено от Аджарски. Брезово (Пловдивско), 1900.

Аделѐа ж — фр. *Adèle* 'благородна'. Сравнително ново и рядко.

Аделїн м — мъжка форма от Адела или от Аделина. Орехово, р. 1962.

Аделїна ж — фр. *Adeline*, разширено от Адела. Рядко, старо (София, р. 1898, Пловдив, р. 1917) и ново.

Адѐм м — турско л. и. Адѐмов ф.

Аджалїйски ф — вм. *Аджарлїйски; срв. Аджарски. Царимир (Пловдивско).

Аджѐров и Аджѐрски ф — от с. Аджар (Свежен, Карловско) или от тур. *асаг* 'смел, енергичен'. Карлово.

Аджев ф — съкрат. от Хаджиев. Карнобат.

Аджѐнов ф — видоизменено от *Аджемов (от ар.-тур. *Асетп* 'персиец') или от Хаджиенев.

Аджилѐрски ф — от с. Хаджиолар (Чирпанско). Пещера.

Аджїлов ф — съкрат. от Хаджиолов. Ломско.

Аджїчев ф — от диал. *аджїче* 'хаджийче'. Белоградчишко.

Аджов ф — вм. Хаджов.

Адїлов ф — от ар.-тур. *adil* 'справедлив'. Варна.

Адїров ф — кръстоска от Адїлов и турско л. и. Хадър. Акерман, 1860.

Адмаджїев ф — видоизменено от Атмаджов. Варна.

Адѐлф м — нем. *Adolf*, от готски 'благороден вълк'. Адѐлфов ф. Варна, 1881.

Адриѐн (и Адриѐн) м — лат. *Adrianus*, име на римски император и на календарски светия. Сравнително ново и рядко.

Адриѐна ж — женска форма от Адриан. Толбухин, 1878.

Адриѐна ж — от Адриана с преглас на *иа* в *ие*. Свищов, 1893.

Адричев ф.

Адъриванов ф — от прякор Адър Иван 'готовия, сегашния' (?) Иван. Брезово (Пловдивско).

Адър и **Адърски ф** — съкрат. от Адъриванов (?) Брезово (Пловдивско).

Аеролита ж — от астрономичния термин *aerolite* 'каменен метеорит'. Силистра, р. 1958.

Азалиев ф — разновидност на Азълв. Ламбух (Ивайловградско).

Азърски ф — от ар-тур. *azar* 'мъчение, изтезание'. Сливен.

Азария м — име на календарски светец, евр. 'божия помощ'. Синод. именник.

Азърко м — умалит. от Азария. **Азърков ф**. Плевен, 1900.

Азианов ф — от **aziān(ин)* 'азиатец'. Твърдица (Сливенско).

Аздоси м. **Аздосиев ф**. Загъжене (Свогенско).

Азмаков ф — от тур. *azmak* 'буйствувам' или от *azmak* 'суходол'. Карлово.

Азманов ф — от тур. *azman* 'грамаден'. Рядко, главно ИзБ.

Азов и **Азовски ф** — от тур. *az* 'малък, мъничко'; срв. Кючуков, или от ар-тур. *aza* 'член на съвет, организация и др.' Кюстендил, Пловдив, Пещера.

Азълв ф — от тур. *azılı* 'див, буен'. Казанлък.

Айда ж — по името на героинята на операта Айда от Верди. Луковит, р. 1964.

Айвазов ф — от тур. *ayvaz* 'домашен слуга'. Нарядко из ИзБ.

Айгърв ф — от тур. *aygır* 'жребец'. Пловдив.

Айгъртов ф — според един носител на това име: изопачено от Хайдутов. Зап. Тракия.

Айдана ж — от тур. *aydın* 'светъл, сияен'. Етрополски манастир (с. Слегича), 1648.

Айданлийски ф — от с. Айданлии (Зора, Старозагорско). Стара Загора.

Айдаров и **Айдарски ф** — от диал. *aydar* 'мечкар' (от тур. *ay* 'мечка' и пер. *dar*); срв. Мечкаров, Айджиев. Якоруда (Разложко), Самоков, Пловдив.

Айдемирски ф — от с. Айдемир (Силистренско). Силистра.

Айджиев ф — от диал. *aydjija* 'мечкар' (тур. *ayıcı*). Стара Загора, Шумен.

***Айдин м** — от тур. *aydın* 'светъл, сияен'. **Айдинов ф**. Йовково (Генералтошевско).

Айдони ж — видоизменено от Андони. Горна Оряховица, 1894.

Айкаджиев ф — от диал. *aykadjija* 'участник в ловна хайка'. Горна Оряховица.

Айков ф — от *айка*, хайка (?) Сливен, Симитли.

Айладънов ф — от с. Айладън (Бистра, Търговишко). Търговище, Шумен.

Айлъков ф — от диал. *aylık* 'месечна заплата' (тур. *aylık*). Сопот.

Айлъчев ф — от диал. *aylık* 'месечна заплата' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Лясковец, Севлиево.

Айнаджията пр — от диал. *aynadjija* 'хитрец, шмекер' (пер.-тур. *aynası*). Плевенско, Ихтиман. **Айнаджиев ф**. Плевенско.

Айналийски ф — от диал. *aynaliya* 'хубав, блестящ' (от пер.-тур. *aynali*). Тетевен, Трудовец (Ботевградско).

Айнов ф — от пер.-тур. *ayna* 'огледало' (?)

Айолов ф — от тур. *ayol* 'ей ти!' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Варна, Пловдив.

Айранджиев ф — от диал. *ayrandjija* 'продавач или любител на мътеница' (тур. *aygansı*). Стара Загора.

Айранов ф — съкрат. от Айранджиев. Рядко из ИзБ.

Айрърков ф — от диал. *ayrırk* 'трева троскот или пирей' (от тур.); прен. 'набързо израсъл или народил много деца'; срв. Тросков. Стара Загора.

Айрърков ф — от прякор *Айрърко* 'любител на мътеница'. Ловеч.

Айрърнов ф — вм. Айранов или вм. Ахряннов (с преход на *x* в *й*).

Айтов ф — вм. Хайтов. Шипочане (Самоковско).

Акабалиев ф — видоизменено от с. Акбаш-баля (Горни Главанак, Харманлийско). Асеновград, Първомайско.

Акалдъшев ф — от диал. **akaldış* 'другар по ум, съмишленик' (от ар-тур. *akıl* 'ум' и тур. *daş* 'другар').

Акалина ж — може би от ар-тур. *akıl* 'ум'. Пещера, р. 1935.

Акалски ф — от Акалска махала към с. Белиш (Троянско). Варна.

Аканджиев ф — от диал. *akandjija* 'разбойник, нападател' (тур. *akıncı*). Ихтиман, 1893.

Акдерлиев ф — от с. Ак дере (Бяла, Варненско). Силистра, 1895, 1900.

Акентий м — вм. Авксенти. **Акентиев ф**. **Акиванов ф** — от тур. *ak* 'бял, чист' и Иван. Драганово (Горнооряховско).

Акѝм м — от Яким с изпадане на йотацията. **Акѝмов ф**.

Акия м — съкрат. от Янаки(я), Йордаки или друго подобно име. **Акев** и **Акъов ф**. Бабяк (Пловдивско), Пловдив, Враца.

Акмънов ф — според местно обяснение: от стар прякор *Акмъна*, който бил значел сокол или ястреб — навярно изопачено от *атмаджа*. Мирково (Пирдопско).

Ако м — умалит. от Иван или от друго име; срв. Ачо, Аце. **Аков ф**. Българене (Свищовско), Свищов, Летница (Ловешко), Розино (Ивайловградско).

Ако̀ма ж — от гр. *ἀκόμα* 'още' — пожелание след нея да се родят още деца. Пловдив, р. 1925.

Акра̀ба пр — от ар.-тур. *акгаба* 'роднина, сродник'. Горна Оряховица, 1894.
Акра̀бов ф. Пазарджик, Пловдив, Сливен. Иван Вазово (Пловдивско).

Акса̀ков ф — от тур. *aksak* 'куц, възкуц'. Пловдив.

Акса̀ров ф — от ар.-тур. *aksar* 'съвсем кратък' (?) Сопот.

Аксел м — скандинавско име *Axel*, проникнало по литературен път. Михайловград, р. 1920.

Аксѐния ж — вм. *Авксения, гр. *αὔξηνη* 'увеличаване'. Ново и рядко.

Аксѐнти м, Аксѐнтиев ф — вм. Авксенти, Авксентиев. Реброво (Свогенско), Толбухин.

Аксѝйски ф — от *Асийски, а то от Аси Ъньо; вж. Асиев. Носителят сам видоизменил името си. Зелениково (Пловдивско).

Аксѝния ж — по името на героинята от романа Тихия Дон от Мих. Шолохов. Рядко, родени към 1946.

Актарджѝев ф — от диал. *актарджия* = *актар, аhtar*.

Акта̀ров ф — от диал. *акта̀р(ин)* 'дребен търговец, бакалин' (ар.-тур. *aktar*). Калофер, 1861, Стара Загора, 1900.

Акта̀шев ф — от тур. *ак* 'бял' и *таш* 'камък' или от прякор Ак Ташо 'белия Ташо'.

Аку̀лина ж — гр. *Ἀκυλίνα* — име на календарска светица. Бърложница (Сливнишко), р. 1902.

Акчарлиев ф — може би от някое село с подобно име Петрич, 1917.

Акша̀мов ф — от тур. *aksam* 'вечер' — може би поздравявал само с тая дума вместо с пълния поздрав „акшам хайър ола“; срв. Сабахов. Ловеч.

Акша̀ров ф — според семеен спомен: от областта *Akşehir* в Мала Азия. Пазарджишко, Брезово (Пловдивско).

Акъ̀лийев ф — от диал. *акъ̀ллия* 'умен' (ар.-тур. *akilli*). Исперих, 1900.

Акъ̀литски ф — от диал. **акъ̀лит* 'умен'; срв. Акъ̀лиев. Пловдив.

Акъ̀пев ф. Янтра (Горнооряховско).

Акъ̀ов ф — вж. Акия.

Алаба̀ков ф — видоизменено от Халибаков.

Алаба̀шев ф — от тур. *ala baş* 'шарена глава' или от диал. *алаба̀ш* 'гулия' (тур. *alabaş*).

Алабиев ф.

Алаво̀йдов ф — от *Алахойдов с преход на *x* във *v*; вж. Алаойдов.

Алагъ̀зов ф — от диал. **алагъ̀оз* 'пъстроок, шареноок' (тур. *ala* 'шарен' и *göz* 'око'). Марица, Пловдив.

Аладаг̀лийски ф — от с. Аладаглии (Венец, Карнобатско). Айтос, 1900.

Аладжиджѝев ф — от диал. **аладжи-джия* 'търговец на аладжи (шарени тъкани)' (от тур.). Пловдив.

Аладжѝков ф — от тур. *alacik* 'пъстричък, шареничък'.

Аладжѝов ф — от тур. *alasa* 'пъстър, шарен' или вм. Халаджов. Сливен, Севлиево.

Аладѝн м — може би вм. Алдин. Асеновград.

Алай̀дов ф — съкрат. от Алаойдов. Пловдив.

Ала̀йков ф — от прякор *Ала̀йко* 'който все търси дружина' (тур. *alay*) или от диал. *ала̀йка* 'слугиня, придружница' (от тур.).

Алаку̀шев ф — може би от тур. *ala kuş* 'пъстра птица'. Айтос.

Алама̀нов ф — от фр.-тур. *alaman* 'немец' — според семейно предание: потомци на саксонски рудари. Етрополе.

Алама̀нчев ф — от прякор *Алама̀нче(то)* 'който говори немски' (?) София, 1871, Годечко, Търново, Сливен.

Аламинов ф.

Аламовски ф — от с. Аламовци (Златоградско) или от ар.-тур. *alam* 'болка, скръб, печал' (?) Плевен, 1900.

Аламу̀ров ф — от тур. *ihlamig* 'липа' — може би се помятал като липова дъска; срв. Баларев. Михалци (Търновско).

Аланджѝйски ф — от с. Аланджиево (Змеица, Девинско). Пещера.

Ала̀нов ф — от тур. *alan* 'поляна' (?) Троян.

Алао̀йдов ф — от прякор *Алао̀йдата* 'едър и несръчен човек, който ходи като хала'. Ботевград.

Ала̀тов ф — от диал. *ала̀т, аля̀т* 'сечива, инструменти' (ар.-тур. *alât*) или от *халат*. Варна.

Алаторцев ф. Видраре (Тетевенско).

Ала̀хверджиев ф — от прякор *Ала̀хверджията*, а той от ар.-тур. *Allah* 'бог' и тур. *veg* 'дай' — поради често повтаряне на тоя израз; срв. Хвалабогов. Севлиево.

Ала̀шин и Ала̀шин ф. Самоковско, Станкедимитровско.

Ала̀шки ф. Карлово, Чифлик (Троянско).

Ала̀нов и Ала̀нски ф — „модернизирано“ от Арнаудов. Варна, 1945.

Ала̀тски ф — вм. Налбатски, Налбантски. Лопян (Ботевградско).

Ала̀ена ж — героиня на разказ и драма от Йор. Йовков; според самия автор той го е видоизменил от Абленка. След 1935 г. стана модерно име.

Алберт м — нем. *Albert*, съкрат. от Адалберт. Рядко.

Албертѝна ж — женска форма от Алберт. Русе, 1937.

Ала̀бина ж — рум. *Albina*, от лат. *alba* 'бяла'. Кюстендил, 1920, Русе, Пловдив.

Алваджѝев ф — вм. Халваджиев.

Алвановски *ф* — от с. Алваново (Търговишко).

Алвасов *ф*.

Алвев *ф* — от *алва*, халва. Лозен (Софийско).

Алвонцов *ф*.

Алгара *ж* — така се била казвала дъщеря на княз Борис I. Единичен случай.

Алде *м* — вм. Алдьо. Неврокопско, 15—16 век.

Алдимир *м* — старинно име, разновидност на Алтимир. Алдимиров *ф*. Самоков.

Алдин *м* — от Алд(ьо)+*ин*. Алдинов *ф*. Стара Загора.

Алдомир *м* — изчезнало старинно име, запазено в името на село Алдомировци, Софийско.

Алдьо *м* — съкрат. от Алдимир или Алдомир. Пирдоп, Златица. Алдев и Алдьов *ф*.

Алѐко *м* — видоизменено от Алекси или от Александър. Плевен, Свищов, Видин, Айтос, Пловдив. Алѐков *ф*.

Алѐкса¹ *ж* — женска форма от Алекси, Алексо. Церово (Свогенско), Пловдив, Асеновград, Горна Оряховица.

Алѐкса² *м* — вм. Алекси. Банско.

Алѐксана *ж* — от Алекс(а)¹+*ана*. Свогенско, Софийско.

Алѐксандра *ж* — женска форма от Александър.

Александрѐта *ж* — умалит. от Александра. Шумен, р. 1886, 1894, 1906, 1925, 1926.

Александрийски *ф* — от град Александрия (в Египет).

Александрѝна *ж* — от Александр(а)+*ина*. Луковит, р. 1894.

Алѐксандър *м* — гр. **Ἀλέξανδρος* 'защитник на мъжете' — у нас разпространено главно през втората половина на миналия век, особено около Освободителната война и наскоро след нея — покрай името на руския император Александър II; днес се среща най-вече в някои софийски села като Лозен. Алѐксандров *ф*.

Алѐксѝй *м* — разновидност на Алекси. Ботров (Беленско). Алѐксѝев *ф*.

Алѐкси *м* — гр. **Ἀλέξιος* 'който носи помощ, защита' — име на календарски преподобен. Старо, на разни места из страната. Алѐксиев *ф*.

Алѐксѝна *ж* — женска форма от Алекси. Рядко.

Алѐксо *м* — разновидност на Алекси. Софийско, Свогенско, Кюстендил. Алѐксов *ф*.

Алена *ж* — от прил. *ален* (тур. *al*); срв. Румена. Ново, рядко.

Аленѐков *ф* — от диал. **аленѐк* 'румен човек' (?) Хасково, 1920.

Аленка *ж* — умалит. от Алена. Толбухин, р. 1957.

Аленков *ф* — от прякор *Аленкия* (?) Варна.

Алѐса *ж* — вм. Алекса.

Алѐта *ж* — кръстоска от Алена и модерното напоследък Анета. Мездра, р. 1956, Брусен (Мездренско), р. 1955.

Алибейски *ф* — от с. Али бей кьой (Боярово, Хасковско). Пловдив.

Аливѐнтов *ф* — според семеен спомен: правели *ливѐнто* (гюлова вода) за черквата. Гюмендже (Македония).

Аливѐр *м* — вм. Оливер. Кюстендилско — нар. песен.

Алидиров *ф*.

Ализотов *ф*. Ксанти, 1917, Пловдив.

Алийски *ф* — от турско л. и. Алия. Пловдив.

Алиломов *ф* — от гръцко л. и. **Ἀλιόμορος* (?) Варна.

Алимѐзов *ф* — видоизменено от Ялмазов. Дуловско.

Алимѐв *ф* — от ар.-тур. *âlim* 'учен'. Пловдив.

Алиѝна *ж* — съкрат. от Ангелина. Ново, рядко.

Алиѝнѝ *ж*. Винаца (Варненско).

Алински *ф* — от с. Алино (Самоковско). Самоков.

Алиѝн *м* — рум. *Alion*, видоизменено от Леон. Видинско, р. 1929.

Алиѝпи (и Алиѝпия) *м* — гр. **Ἀλιπίος* 'безпечален' — име на календарски преподобен. Врачанско, Ботевградско, Пирдопско и др. Алиѝпиев (и Алиѝпов) *ф*.

Алиѝпка *ж* — женска форма от Алиѝпи. Долни Богров (Софийско).

Алиѝса *ж* — фр. *Alice*, а то от гр. **Ἀλήθεια* 'истина'. Рядко.

Алисѐна *ж* — видоизменено от Арсена. Типично за Кюстендилско.

Алисѐнка *ж* — умалит. от Алисена. Кюстендилско.

Алиѝчко *м* — умалит. и разширено от Алко, Алчо (?) Алиѝчков *ф*.

*Алиѝш *м* — от Ал(ьо)+*иш*. Алиѝшев *ф*. Мътеница (Карловско), Карлово, Сопот.

*Алиѝшѝн *м* — от Алиш+*ан*. Алиѝшѝнов *ф*. Блатско (Гоцеделчевско).

Алиѝшѝхов *ф*. Петърч (Софийско).

Алкивиѝди *м* — гр. **Ἀλκιβιάδης*. Силистра.

Алко *м* — умалит. от Альо. Алков и Алковски *ф*. Кнежа.

*Алкѝш *м* — от Алк(о)+*иш*. Алкѝшев *ф*. Шумен.

Алма *ж* — от лат. *alma* 'добра, мила' или покрай израза *Алма матер* (?) Единичен случай.

Алмаджѝев *ф* — от диал. *алмаджѝя* 'ябълкар' (тур. *almacı*). Пловдив.

Алмалиѝев *ф* — от с. Алмалии (Ябълково, Хасковско). Пловдив.

Алмов *ф* — в име Б о р и с А л м о в — може би грешка вм. Салмов. Струмско (Благоевградско).

Алов ф — в.м. Халов.
Аловски ф — от прякор *Алата* 'халата'. Ботевград, Врачеш (Ботевградско).
Алѝз м — лат. *Alisius*, от старонемски. Русе, р. 1907.
Алѝзо м — исп. *Alonso*. Алѝзов ф. Пловдив.
Алпѝев ф — от прякор *ал Пеѝо* 'червен Пеѝо'; срв. Червенпеев.
Алпѝна ж — от планината Алпи. Съвсем рядко.
Алта ж — съкрат. от Алтана. Дебърско.
Алтабѝнов и Алтабѝнски ф — а) според семеен спомен: при разхвърляне на данъка върху овцете в Стара Загора дядото извикал по турски: „Алта ба!“ — по-долу ме сложете, с по-малък данък; б) от тур. *al taban* 'червено стъпало' или от *daltaban* 'босък, голтак'. Стара Загора, Айтос, Пловдив, Ихтиман, 1900.
Алтана ж — от Алтъна с ударение на първата сричка и неясен изговор на ъ. Дебърско.
Алтѝмир м — старинно име, според едни от куманско *ел тимир* 'желязна ръка', според други от германско *alt* 'стар' и *-мир*. Алтѝмиров ф.
Алтѝн м — от тур. *altın*; вж. Алтъна. Разградско, 17 век.
Алтухов ф.
Алтѝков ф — от тур. *altık* 'скрит'. Константин (Еленско).
Алтѝколачев ф — от тур. *altı* 'шест' и *kulaç* 'разтег' — в смисъл: много, изобилно. Хасково, Винарово (Чирпанско).
Алтѝна ж — от тур. *altın* 'злато, златна'. Трънско, Дълбок извор, Избегли (Асеновградско).
Алтѝнка ж — умалит. от Алтъна. Самоков.
Алтѝнко м — мъжка форма срещу Алтънка. Алтѝнков ф. Самоков.
Алтѝнов ф — от прякор *Алтѝн(а)*; вж. Алтъна. Яворец (Севлиевско), София, 1892, Пловдив.
Алтѝнчо м — разновидност на Алтѝнко. Алтѝнчев ф. Тополовград, 1900.
Алтѝпармаков ф — от диал. *алтѝпармак* 'с шест пръста на ръката' (тур. *altı* 'шест' и *parmak* 'пръст'); срв. Шестаков, Шесташки. Габрово, Калофер, Бургас, Шумен.
Алтѝо м — съкрат. от Алтѝмир. Алтѝев ф. Калофер.
Алтѝяно ж — разновидност на Алтъна, Алтана. Бр. Миладинови.
Алѝлов ф. Горубляне (Софийско).
Алурков ф.
Алфѝеров и Алфѝиоров ф — от ит. *alfiere* 'знаменосец'. Пирдопско, Пловдив, Стара Загора.
Алфрѝд м — от френско или немско *Alfred*, от старонемски. Рядко.

Алцѝко м — според някои историци Алцек или Алцеко (*Alcesus*) е син на хан Кубрат. Рядко.
Алчѝков ф — от тур. *alçak* 'нисък'; срв. Кючуков, Бодуров. Лясково (Айтоско), Пловдив.
Алчо м — умалит. от Альо. Алчев ф.
Альо м — от Хальо с изпадане на *х* или от тур. *al* 'ален, румен'. Алев и Альов: ф. Ямбол, Габрово, Варна.
Альѝков ф.
Альѝнка ж — рус. Алѝнка, умалит. от Ала. Враца, р. 1958.
Альѝша м — рус. Алѝша, умалит. от Александр. Ново, рядко.
Алѝзов ф — от тур. *aylaz* 'ленивец' с прамет на йотацията.
Алѝков ф — може би в.м. *Айляков, от тур. *aylak* 'свободен от работа'.
Амазѝнка ж — от река Амазонка (срв. Океан) или от митологичните *амазонки*. Чепинци (Софийско), р. 1935.
Амаѝлица ж — от Амал(ия)+ица. Самоков.
Амаѝлия ж — гр. *Ἀμαλία*. Рядко, главно ИзБ, Петърч (Софийско).
Амаѝнов ф — вж. Хаманов.
Амаѝров ф — може би от лат. *amagus* 'горчив'; срв. Горчилов. Пловдив, 1900.
Амбаѝрев ф — вж. Хамбара, Хамбаров. Сопот, 1900, Асеновград, 1893, Пловдив, Пещера, Русе.
Амбов ф — от рум. *ambii* 'двама'. Крива бара (Ломско).
Амбрѝз и Амбрѝзи м — в.м. Амвросий с новолатински изговор на *β* и *σ*. Амбрѝзов и Амбрѝзиев ф. Ореш (Свищовско), Михайловград.
Амврѝсий м — гр. *Ἀμβρόσιος* 'безсмъртен, божествен' — име на календарски светия. Синод. именник.
Амѝлов ф — от ар.-тур. *amele* 'работник'. Грудово.
Амѝлия ж — разновидност на Амалия. Рядко.
Амеѝрков ф — вж. Амиорков. Горна Оряховица, 1894.
Америкѝн м — от Америка; бащата ходил в Америка на печалба или по друг повод; срв. Океан. Пернишко, Сливнишко, Благоевградско, Ловешко. Америкѝнов ф. Свищов (гроб).
Амеѝров ф — може би видоизменено от турско л. и. Юмер. Шабла (Балчишко), Варна.
Амзѝн ф мъжко, Амзѝна ф женско и Амзѝнски ф — от турско л. и. Амза, Хамза. Бистрица (Софийско), София.
Амзѝв ф — разновидност на Амзин, Амзински. Карлово, Стара Загора, Стояново (Ловешко).
Амѝ м — фр. *Amy* — единичен случай, майката францужойка. Стара Загора.

Амиджев и Амиджин *ф* — от тур. *амса* 'чичо'. Банско.

Амиорков и Амьорков *ф* — от диал. **амьорко* 'любовчия' (от рум. *амог*)? Търново, Горна Оряховица, Русе, Разград, Търговище.

Амов *ф* — от диал. *хам* 'въжена примка' (?) Зарево (Солунско).

Ампов и Амповски *ф* — от диал. *ампе* 'глупав, наивен човек' (?) Голец (Ловешко), Врачеш (Ботевградско), Пловдив.

Амуджев и Амуджиев *ф* — от тур. *амуса*, *амса* 'чичо'; срв. Амиджев. Бяла, 1893, Русе, Габрово, Пловдив.

Ана *ж* — евангелско име, евр. Ханнах 'благодат'. Доста разпространено из цялата страна. **Анин** *ф*.

Анагнѐсти *м* — гр. *αναγνώστης* 'читател'. Вече изчезнало. **Анагнѐстов** *ф*. Шумен.

Ана̀дия *м* — от Анания с дисимиляция на второто *н*. Трънско.

Анадолѐев и Анадолѐйски *ф* — от диал. *анадолѐия* 'който е ходил и живял в Анадол' (тур. *Anadolu*). Стара Загора, Кърджали.

Анадѐлски *ф* — от Анадол. Шипочане (Самоковско).

Анадѐмски *ф* — от тур. *анадѐм* 'сетих се' — поради често повтаряне на тая дума. Пловдивско.

Ана̀ки и Ана̀кия *м* — от Янаки с изпадане на йотацията. Трънско, Брезнишко, Самоковско. **Ана̀киев** *ф*.

Анамарѝя *ж* — от Ана и Мария. Единичен случай.

Ана̀н *м* — съкрат. от Анани. **Ана̀нов** *ф*.

Ана̀ни, Ана̀ний и Ана̀ния *м* — библейско име, евр. Ханания 'благодат божия', Радомирско, Трънско, Царибродско. **Ана̀ниев** *ф*.

Ана̀нчо *м* — умалит. от Анани. Н. Геров.

Ана̀ста *ж* — съкрат. от Анастасия. Ловеч, Дреново (Свогенско).

Анаста̀с *м* — гр. *Ἀναστάσιος* 'възкръснал'. Нарядко из цялата страна. **Анаста̀сов** *ф*.

Анаста̀са *ж* — женска форма от Анастас. Трудовец (Ботевградско).

Анаста̀си(й) *м* — по-стара форма на Анастас — име на календарски светия. Шумен, Елена.

Анастасѝя *ж* — гр. *Ἀναστασία*, женска форма от Анастас(ий) — име на календарски светици. Доста разпространено.

Анаста̀ско *м* — умалит. ст Анастас.

* **Ана̀сто** *м* — съкрат. от Анастас. **Ана̀стовски** *ф*.

* **Ана̀тко** *м* — съкрат. от Анатоли или от Анастас. **Ана̀тков** *ф*.

Анатѐли(й) *м* — гр. *Ἀνατόλιος* от *ανατολή* 'изток'. Сравнително ново и рядко.

Анатѐлия *ж* — женска форма от Анатоли. Рядко.

Ана̀чко *м* — от Яначко с изпадане на йотацията. Софийско. **Ана̀чков** *ф*.

Ана̀щи *м* — видоизменено от Анастас Силистра, 1860.

Анга *ж* — съкрат. от Ангелина. Софийско.

Анга̀ра *ж* — някакво видоизменение от Анга. Мрамор (Софийско), р. 1963.

Анга̀ров и Анга̀рски *ф* — от циг. *анга̀р* 'въглен'. Дюлево (Панагюрско).

А̀нгел *м* — гр. *ἄγγελος* 'вестител'. Доста разпространено из цялата страна.

А̀нгелов, А̀нгеловски и А̀нгелски *ф*.

А̀нгела *ж* — женска форма от А̀нгел. Доброславци (Софийско), Елин Пелин, Плевен, Шумен, Сливен, Гоце Делчев, Тополовград.

А̀нгел̀ак *м* — съкрат. от Ангелаки. Рядко. **А̀нгел̀аков** *ф*.

А̀нгел̀аки *м* — гр. *ἄγγελάκι(ος)* умалит. от А̀нгел. Старо. **А̀нгел̀акиев** *ф*.

А̀нгел̀арий *м* — гр. *ἄγγελάριος* 'вестоносец'. Съвсем рядко.

А̀нгел̀и *ж* — от Вангели с изпаднало *в*. Рядко из ИзБ.

А̀нгел̀идис *ф* — вм. А̀нгелов с гръцки завършек. Остаряло и рядко.

А̀нгел̀ии *м* — мъжка форма срещу Ангели. Ракитово (Велинградско). **А̀нгел̀иев** *ф*. Ракитово, Пазарджик, Радилово (Пазарджишко).

А̀нгел̀ин *м* — мъжка форма от Ангелина. **А̀нгел̀инов** *ф*. Джурово (Тетевенско), Лопян и Правец (Ботевградско), Казанлък, Стара Загора.

А̀нгел̀ина *ж* — съкрат. от Евангелина, смятано като женска форма от А̀нгел. Доста разпространено. **А̀нгел̀инин** *ф*.

А̀нгел̀инка *ж* — умалит. от Ангелина.

А̀нгел̀инчо *м* — умалит. от А̀нгелин.

А̀нгел̀ица¹ *ж* — женска форма от А̀нгел. Свогенско, Згориград (Врачанско), Враца, Хасковско.

А̀нгел̀ица² *ф* — старо фамилно име. Асеновград.

* **А̀нгел̀ич** *м* — умалит. от А̀нгел. **А̀нгел̀ичев** *ф*.

* **А̀нгел̀иш** *м* — от А̀нгел + *иш*.

А̀нгел̀ишко *м* — умалит. от А̀нгелиш. **А̀нгел̀ишков** *ф*.

А̀нгел̀ко *м* — умалит. от А̀нгел. Софийско, типично за Владая. **А̀нгел̀ков** *ф*.

А̀нгелсон *ф* — старо фамилно име вм. А̀нгелов. Варна, 1936.

А̀нгелу̀ш *м* — от А̀нгел + *иш*. Сомовит. **А̀нгелу̀шев** *ф*. Силистра, 1893.

А̀нгелу̀ша *ж* — женска форма от А̀нгелуш.

А̀нгелчо *м* — умалит. от А̀нгел. **А̀нгелчев** *ф* Сопот.

А̀нгелѐки(я) *м* — вм. Ангелаки. **А̀нгелѐкиев** *ф*. Трънско.

А̀нгѐка *ж* — умалит. от А̀нгя, А̀нга. Радомирско.

А̀нгѐида *ж* — кръстоска от А̀глида и А̀нга. Кътина (Софийско).

Анго *м* — съкрат. от Ангел. **Ангов** *ф.* Асеновградско, Батак, Пловдив, Петрич, Вълчедръм (Ломско).

Ангүш *м* — от Анг(о) + *уш*. **Ангүшев** *ф.* Петрич, Гоце Делчев, Драгойново (Първомайско), Пловдив.

Ангьо *м* — съкрат. от Ангел със запазена мекост на *г*. **Ангьов** *ф.* Чепинци (Софийско).

Ангьозов *ф* — от Янгьозов с изпадане на йотацията. Сливен, Севлиево, Етрополе, Бистрица (Софийско).

Ангюш *м* — от Ангь(о) + *уш*. **Ангюшев** *ф.* Пловдив.

Ангя *ж* — съкрат. от Ангелина със запазена мекост на *г*; срв. Вангя. Дебърско, Трънско, Софийско, Елинпелинско.

Анда *ж* — женска форма от Андо. Своге, Реброво, Котел.

Андасаров *ф* — от диал. *андасар '??' Станке Димитров, 1962.

Анджелйна *ж* — от Ангелина под сръбско влияние. Трънско.

Анджо *м* — от Анчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Анджев** *ф.* Пещера, Пловдив.

Андигона *ж* — от Антигона с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Пловдив, р. 1898.

Андиян *м* — от Андриян с изпадане на *р*. **Андиянов** *ф.* Свищовско.

Андо *м* — съкрат. от Андон. **Андов** *ф.* Дебър (Македония), Елин Пелин, Своге.

Андон *м* — от Антон с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Доста разпространено из цялата страна, но го „погражданяват“ на Антон. **Андонов** *ф.*

Андони *ж* — женска форма от Андон. Русе.

Андоница *ж* — умалит. от Андони или от Андония. Русе.

Андоничка *ж* — преумалително от Андони. Русе.

Андония *ж* — женска форма от Андон. Старо.

Андонка *ж* — умалит. от Андони или от Андония. Шумен.

Андончо *м* — умалит. от Андон. Н. Геров.

Андрѐа *м* — вм. Андрей, Андрея. Рядко из ЗБ. **Андрѐин** и **Андрѐински** *ф.*

Андрѐан *м* — новообразувано от Андрей Разград, 1965.

Андрѐана *ж* — правописна разновидност на Андреяна. Рядко.

Андрѐаш *м* — от Андре(а) + *аш*. Брезнишко — нар. песен.

Андрѐашко *м* — умалит. от Андрѐаш. Копривщица — нар. песен.

Андрѐй и **Андрѐя** *м* — гр. 'Ανδρέας 'мъжествен' — име на евангелски апостол. Доста разпространено. **Андрѐев** и **Андрѐевски** *ф.*

Андрѐйка *ж* — женска форма от Андрей. Черквица (Никополско), Русе, Дръмша (Свогенско).

Андрѐйко *м* — умалит. от Андрей. **Андрѐйков** *ф.* Шумен, 1845, 1947, Големаново (Кулско).

Андрѐйчин *ф* — вм. *Андреичин, син на Андреица, жената на Андрей. Габрово.

Андрѐйчо *м* — умалит. от Андрей. **Андрѐйчев** *ф.* Габрово, 1893.

Андрѐка *м* — рум. Andrecă, видоизменено от Андрей. Лясковец, 1865. **Андрѐков** *ф.* Плевен.

Андрѐдна *ж* — кръстоска от Андрей и Дона, Бона и под. Заногѐ (Свогенско), 1877.

Андрѐшин *м* — Андре(й) + *шин*; срв. Драгошин. Петрошин. Софийско — нар. песен.

Андрѐшко *м* — умалит. от Андрей. (В разказ от Елин Пелин).

Андрѐйна *ж* — женска форма от Андрей Русе.

Андрѐйш *м* — разновидност на Андрѐаш. Нар. песен.

Андрѐана и **Андрѐйна** *ж* — от Андрѐяна с редукция на неудареното *е*. Русе, Шумен, Толбухин.

Андрѐико *м* — гр. 'Ανδρικός 'мъжки, мъжествен'. Среца се главно у гагаузите в Балчишко, които напоследък го заменят с Андрей. **Андрѐиков** *ф.*

Андрѐин *м* — от *Андреин, производно от Андрей (?) **Андрѐинов** *ф.* Русе.

Андрѐия *м* — разновидност на Андрѐя. Пилашово (Първомайско).

Андрѐян *м* — кръстоска от Андрей и Адриан. **Андрѐянов** *ф.* Ореш (Свищовско), Русе.

Андро *м* — съкрат. от Андрей. Типично за Враца. **Андров** и **Андровски** *ф.*

Андрѐз *м* — от Андро (?) **Андрѐзов** *ф.* Долна Липница (Павликенско).

Андрѐл *м* — от Андр(о) + *ол* (?) **Андрѐлов** *ф.* Стара Загора.

Андромакя *ж* — от *Андромахка. Пловдив, р. 1895.

Андромаха *ж* — гр. 'Ανδρομάχη 'която се бори с мъжете' — име от античната митология. Пловдив, р. 1902, 1912, 1926

Андрѐн *м* — гр. 'Ανδρων 'мъжки'. **Андрѐнов** *ф.* Варна, Пловдив, Ямбол, Горнооряховско, Търновско.

Андрѐник *м* — гр. 'Ανδρονικός 'мъж на победата' или 'победител на мъжете' — име на календарски светии. Старо.

Андрѐника *ж* — гр. 'Ανδρονίκη 'победа над мъжете' или 'мъжепобедителка'. Старо.

Андрѐния *ж* — от Андрѐника, което е смятано за умалително. Шумен.

Андрѐнчо *м* — умалит. от Андро.

Андрѐнчев *ф.* Мъглиж (Старозагорско), Бела Слатина.

Андрѐш *м* — от Андр(о) + *уш*. Петърч (Софийско). **Андрѐшев** *ф.* Сливница.

Андрѐшко *м* — умалит. от Андруш. Софийско. **Андрѐшков** *ф.* Петърч (Софийско).

Андрюшка ж — галено от Андрейка. Асеновград (дете).

*Андүш м — от Анд(о) + *уш*.

Андүшко м — умалит. от Андүш. Н. Геров.

Ане м — от Яне с дейотация или съкрат. направо от Иван. Софийско, Елинпелинско, Щип. Анев ф.

Анеза ж — разширено от Ана (?) Ореш (Свищовско).

Ане́ла ж — скъсено от Анелия. Шумен, р. 1959.

Ане́ли¹ ж — разновидност на Анела. Враца, р. 1957.

Ане́ли² м — видоизменено от Ангел или от Ане (?) Орехово, р. 1962.

Ане́лия ж — видоизменено от Ана или Ангелина. Криводол (Врачанско), р. 1905; след 1935 г. разпространено може би покрай Анеля, героиня на романа „Без догма“ от Х. Сенкевич, а напоследък станало модерно.

Ане́лка ж — умалит. от Анелия. Ново и рядко.

Ане́ля ж — съкрат. от Анелия. Ново и рядко.

Ане́сти м — от гр. ἀνεστios 'бездомен'. Ане́стев и Ане́стиев ф. Разград, Варна, Плевен, Карнобат, Айтос, Ямбол.

Ане́та ж — фр. Annette, умалит. от Ана. Напоследък модерно.

Ане́щи м — от Ане́сти с преглас на с в ш. Винаца (Варненско), Гоце Делчев.

Анжел м — рум. Angel — вм. Ангел. Търново, 1852.

Анже́ла ж — женска форма срещу Анжел. Рядко.

Анжелі́на ж — вж. Анджелина. Реяновци (Трънско).

Анжело м — вм. Ангел.

Анзов ф — вм. Амзов. Гоце Делчев.

Ани ж — галена форма от Ана.

Анигнацев ф. Казанлък, 1958.

Анигно́с м — съкрат. от Анигности.

Анигно́сов ф. Петрич.

Анигно́сти м — вм. Анагности. Анигно́стев ф. Бяла (Варненско).

Ани́ка ж — умалит. от Ана, Анка. Софийско, Самоковско, Чирпан, Симитли.

*Ани́л м — от Ан(е) + *ил*. Ани́лов ф. Смолянско.

Ани́сия ж — гр. Ἀνυσία — име на календарска светица. Айтос, р. 1922, Гоз (Брезнишко), р. 1892.

Ани́та ж — кръстоска от Аница и Анета. Враца, р. 1955.

Ани́ца ж — умалит. от Ана. Софийско, Трънско, Ломско, Шумен. Ани́чин ф.

Ани́чка ж — преумалително от Ана. Рядко. Ани́чкин ф.

Ани́ш м — от Ан(е) + *ш*. Ани́шев ф.

Анка ж — умалит. от Ана.

Анкето́в ф — от прякор Анкетата (?) Благоевградско.

Анкине ж. Пловдив, 1949.

Анко м — умалит. от Ане или Анто, Ангел, Иван и др. Свогенско, типично за Церово, Враца, Никопол, Свищов, Преславско, Софийско. Анков ф. Анкович ф. Старо.

*Анкòн м — кръстоска от Анко и Антон. Анкòнов ф.

Анна¹ ж — книжна форма на Ана.

Анна² м — съкрат. от Анани (Аннаний), Брезник, 1893.

Ано м — разновидност на Ане. Анов ф. Церово (Свогенско), Враца, Панагюрско.

Анта¹ ж — женска форма срещу Анто. Софийско, Калугерово и Своде (Ботевградско).

Анта² м — западна форма на Анто. Брезнишко.

Анта́ки и Анта́кий м — умалит. от Анто с гръцка наставка *-аки*. Свищов, 1843, Галац, 1853.

Анта́ров ф — видоизменено от Актаров или Антикаров (?) Казанлък.

Анте м — съкрат. от Антон. Рядко.

Анти́ ж — съкрат. от Антина. Айтос, 1882, Каварна, Винаца (Варненско), Пловдив.

Антикаджиев ф — от диал. антикаджия; вж. Антикаров. Свищов, Петрич, 1917.

Антика́ров ф — от диал. антика́р 'златар' или 'търговец или събирач на антики' (?) Самоков, 1881, София, 1893.

Анти́ков ф — от прякор Анти́ка(та) 'хитрец, дяволит човек'.

Анти́м м — гр. Ἀντιμος — име на календарски светия. Рядко, главно като монашеско име. Анти́мов ф.

Анти́н м — гр. ἀνθινος 'направен от цветя, цветист'. Стара Загора. Анти́нов ф.

Анти́на ж — женска форма срещу Анти́н. Рядко.

Антио́нета ж — изопачено от Антоанета. Световрачане (Софийско), р. 1957.

Анти́па м — гр. Ἀντίπας 'заместник на баща си' — име на календарски светия.

Анти́пов ф. Габрово, 1900, Русе, 1900, Толбухин.

Анти́са ж — от гр. ἀνθισα 'цъфтеж'. Самоков.

Анти́ца ж — видоизменено от Анти́са или умалит. от Анта¹. Свогенско, Белоградчишко, Мрамор (Софийско), р. 1936.

Анти́чко м — умалит. от Анто. Анти́чков ф. Брезник.

Анто м — съкрат. от Антон. Враца, Софийско, Брезнишко. Анто́в ф. Анти́ч ф. Старо.

Антоа́нета ж — фр. Antoinette, умалит. женска форма от Антон.

Анто́н м — лат. Antonius — име на стар римски род. Анто́нов ф.

Антонѐла ж — измислена женска форма от Антон. Разград, р. 1966.

Антони, Антоний и Антония¹ м — по-стара и рядка форма на Антон — име на календарски светия. **Антониев ф.**

Антонин м — лат. Antoninus, производно от Антон. Рядко.

Антонина ж — женска форма от Антон или от Антонин. Рядко. Силистра, 1893.

Антоничка ж — умалит. от Антония. Русе.

Антония² ж — женска форма от Антон. Рядко.

Антонка ж — женска форм от Антон.

Антул м — Ант(а)² + ул. Трънско.

Антула ж — от Ант(а)¹ + ула. Варна, р. 1912.

Ану̀хри м — видоизменено от Онуфри. **Ану̀хрев ф.** Подвис (Карнобатско).

Анхънов ф — вм. Хънхънов. Стара Загора.

Анци м — домашно видоизменение на Анко, Анчо или друго име. Единичен случай.

Анча ж — умалит. от Анка. Софийско, Станкедимитровско.

Анче ж — разговорно умалит. от Ана, Анка.

Анчо м — успоредна форма на Анко. На разни места, главно ЗБ. **Анчев и Анчов ф.**

Аньо м — умалит. от Ангел. Шумен. **Анев ф.**

Аньо̀зов ф — от Ангъзов, Янгъзов с новогръцко изпадане на мекото *г'*. Бургас.

Аню̀та ж — умалит. от Ана по руски образец. Ново, рядко.

Апа̀зов ф — от тур. *apaz* 'пестница; шепа' Варна, Каварна.

Апекъов ф. Лом, 1893.

***Апѐл м** — гр. Ἀπέλλης — име на древногръцки художник. **Апѐлов ф.** Варна (Аведис Апелов, 1912).

Апѝков ф — от ит.-тур. *apiko* 'бърз, сръчен'. Пловдив, Калофер.

Апла̀ков ф — от диал. **aplak* 'наивник, простак' (от гр. ἀπλός). Карлово, Пловдив.

Аплика ж. Михайловград, р. 1888.

Аполон м — гр. Ἀπόλλων — име на божество от античната митология. Пловдив, р. 1881, Варна, 1936. **Аполонив ф.**

Апостол м — гр. Ἀπόστολος 'апостол, пратеник'. **Апостолов и Апостоловски ф.**

Апостола ж — женска форма от Апостол. Желява (Софийско).

Апостолина ж — женска форма от Апостол. Рядко.

Апостолка ж — умалит. от Апостола. Софийско.

Апостѐле м — видоизменено от Апостол. **Апостѐлев ф.** Рядко.

Апри или Априй м — може би видоизменено от Април (?) **Априев ф.**

Април м — по името на месец април (лат. *aprilis*). Старо и рядко. **Априлов ф.**

Габрово, Казанлък, Лакатник (Свогенско). **Априлски ф.** Враца, Мездра.

Априлка ж — женска форма от Април. Никопол, р. 1921, Михайловград.

Апришкин ф.

Апринов ф — може би видоизменено от чуждото за тоя край Запрянв. Шумен, 1900.

Аптурма̀нов ф — от турско л. и. Провадия, 1900.

Апу̀няка пр и ф — навярно видоизменено от Папу̀няка. Котел.

Ара м — вм. Ари. Айтос.

Арабаджиев и Арабаджийски ф — от диал. *арабаджия* 'колар, превозвач с кола'; вж. Арабаджов. Нарядко из ИзБ.

Арабаджѐв ф — от турската форма *agabasi* 'арабаджия'. Калофер.

Араба̀нов ф — от диал. **araban* 'разсипник' (?) Софийско.

Арабиза̀нов ф — от разг. *arabizan* 'гладуване през рамазана или изобщо гладуване'. Пловдив.

Арабинов ф — може би от прякор Арабина. Сливен.

Ара̀бов ф — от тур. *agaba* 'кола' или по-нова форма на Арабски. Горна Оряховица, Плевен, Разград, Толбухин.

Ара̀бски ф — от народностно име *арабин*. Пелишат (Плевенско), Пловдив.

Ара̀бчев ф — от прякор *Ара̀бчето*. Русе, Пловдив.

Арава̀нов ф — може би видоизменено от Аравистанов. Ямбол, Сливен.

Арависта̀нов ф — от тур. *Arabistan* 'Арабия' с новогръцки изговор на *b* като *β*.

Арада̀н м — далечно видоизменение на Йордан. **Арада̀нов ф.** Брезово (Пловдивско), Пловдив, Карлово.

Араджиев ф — от тур. *agici* 'пчелар' или *agai* 'посредник'. Пловдив

Арадичев ф. Брестник до Пловдив.

Араклиев и Араклийски ф — от Аркалиев с метатеза *арка* — *арак*. Пловдив.

Араков ф — от гр. ἄρακος 'вид грах' (?) Пловдив.

Аракчи́ев и Аракчи́йски ф — от ар.-тур. *hagaçci* 'събирач на данъка харач; срв. Харачеров. Кюстендил.

Аралам м — вм. Харалам. **Араламов ф.** Мулдава (Асеновградско).

Аралу ж. Пещера.

Аралука ж — от Аралу + *ка*. Свищов, р. 1860 (арменка), Горна Оряховица, р. 1899, Асеновград.

Арама̀зов ф — от диал. *aramas* 'годеж' (гр. ἄραμα). Куклен (Асеновградско).

Ара̀нгел м — вм. Архангел. **Ара̀нгелов ф.** Самоковско, Ихтиманско.

Ара̀нов ф — от Яранов с дейотация. Бели Извор (Врачанско).

Ара̀пнаков ф — от прякор Арап Нако. Кукуш.

Арапов и **Арапски** *ф* — от *арапин*, 'черен човек, негър'. Пловдив, Маломир (Пловдивско).

Арапски *ф* — може би от ар.-тур. *harar* 'торба, чувал'.

Арасланов *ф* — в м. *Арсланов, от тур. *arslan* 'лъв'. Пещера.

Аратепелиев *ф* — видоизменено от *Ада-тепелиев — от с. Ада-тепе (Остра могила, Старозагорско). Стара Загора.

Арати *м* — гр. **Αρατος*. **Аратев** *ф*. Казанлък.

Аратин *м* — от Арат(и) + *ин*. **Аратин** *ф*. Гоце Делчев.

Аратин *м* — разширено от Аратон. Трънско.

Аратон *м* — гр. **Αρατων*. **Аратонов** *ф*. Пловдив.

Арахангел *м* — в м. Архангел. Рядко из ЮзБ. **Арахангелов** *ф*.

Арачийски *ф* — в м. *Арачийски; вж. Арачиев. Пещера.

Арбалиев (Казанлък, Велинград), **Арбалов** (Стара Загора), **Арбов**, **Арбовски** и **Арбаловски** (Ботевград) *ф* — вж. Харбалиев, Харбов, Харболов.

Арбасанов *ф* — от ар.-тур. *harbi* 'военен' и тур. *san* 'почит' (?)

Арбитов *ф*.

Арбо *м* — от ар.-тур. *harb* 'война' (роден във време на война) ? Пловдив.

Арбул *м* — от Арб(о) + *ул*. **Арбулов** *ф*. Пловдив.

Арвалиев *ф* — от някое селище Арва(лии). Копривщица.

Аргазов *ф* — от диал. *argas* 'щавя' (от гр. *ἀργαζω* 'щавя, обработвам кожи'. Пловдив, 1893.

Аргак и **Аргак** *м* — видоизменено от Йоргаки. Трънско, **Аргак** *ф*.

Аргелашки *ф*. Голямо Конаре (Пловдивско), Разград.

Аргил *м* — от Аргир с дисимиляция на второто *р*; срв. Глигор от Григор. **Аргил** *ф*. Смядово (Преславско).

Аргир *м* — гр. **Ἀργυρός* 'сребро'. ЮИЗБ. **Аргиров** *ф*.

Аргира *ж* — женска форма от Аргир. Пещера, Русе.

Аргириде *ж* — от гр. *ἀργυροιδές* 'сребровидна'. Пловдив.

Аргир *ж* — женска форма срещу Аргир. Пещера, Самоков.

Арго *м* — съкрат. от Аргир. **Аргов** *ф*. Новозагорско, Стара Загора.

Арда *ж* — от река Арда; срв. Струма, Искър. Михайловград, р. 1945.

Ардан *м* — видоизменено от Йордан. Лопян (Ботевградско).

Ардашев *ф* — кръстоска от **Аркадашев* (от тур. *arkadaş* 'другар') и Кардашев. Пловдив.

Арделски *ф* — от рум. *Ardeal* 'Трансилвания' (?) Лозен (Софийско).

Ардьо *м* — защитно име: да е дълговечен като река Арда. **Ардев** *ф*. Райково (Смолянско), 1917, Пловдив.

Арет *м* — име на календарски светия, гр. **Ἀρετος* от *ἀρετή* 'младост'; срв. Младен. **Аретов** *ф*. Пловдив.

Аретия *м* — разширено от Арет. Сопот, 1845.

Арженев *ф*. Пловдив.

Аржентин *м* — кръстоска от рум. *Argint* 'сребро' и страната Аржентина. Силистра, р. 1930.

Аржентина *ж* — женска форма срещу Аржентин или направо от страната Аржентина в Америка; срв. Американ, Африкан. Сливен, р. 1955, София.

Аржентински *ф* — псевдоним: ходил като емигрант в Аржентина.

Аржиев *ф* — съкрат. от Араджиев. Севлиево.

Аржийков *ф* — може би от тур. *igik* 'песничка'. Самоков.

Ари *м* — от новогр. **Ἄρης*, име на бог Марс, или от **Ἄριος*, прочут средновековен ересарх. Горно Бродо (Сярско). **Ариев** *ф*.

Ариадна *ж* — гр. **Ἀριάδνη* — име от античната митология. Самоков, р. 1896.

Ариан *м* — от Ари + *ан*. **Арианов** *ф*. Разград, Русе, Сливен, Асеновград, Пловдив.

Ариета *ж* — от гр. *χαρίεττα* 'мила, прелестна' (?) Пловдив, р. 1886.

***Ариз** *м* — съкрат. от Аризан. **Аризов** *ф*.

Аризан *м*, **Аризанов** *ф* — в м. Харизан, Харизанов. Кюстендил, Банско, Трънско.

Аринка *ж* — женска форма от Ари или в м. Иринка, Еринка. Нова Загора.

Арисанка *ж* — разновидност на Харизанка. Гълъбовци (Сливнишко).

Аристид и **Аристиди** *м* — гр. **Ἀριστίδης* 'най-добровиден'. Пловдив, р. 1880, 1900. **Аристидов** и **Аристидев** *ф*. Пловдив, Елхово, 1900.

Аристица *ж* — от гр. *ἀριστή* 'най-добра'. Русе, Силистра, 1893.

Аристомен *м* — гр. **Ἀριστομένης*. Бургас. Каварна. **Аристоменов** *ф*.

Аристотел *м* — гр. **Ἀριστοτέλης*. Видин, 1870, Варна, 1947. **Аристотелов** *ф*. Нова Загора, 1962.

Арит *м* — в м. Харит. **Аритов** *ф*. Пловдив, 1893.

Арити *ж* — вж. Харития. Винаца (Варненско), р. 1912.

Аритон *м* — в м. Харитон. Габрово. **Аритонов** *ф*.

Арифев (и **Арифьов**) *ф* — от турско л. и. или от ар.-тур. *ârif* 'учен, просветен, мъдър'. Стара Загора.

Арифето *ф* — членувано прякорно име на Арифев. Стара Загора.

Арйхов *ф* — вм. Арифев с преход на *ф* в *х*. Провадия, 1900.

Арищър *м* — видоизменено от Аристид (?) Благоевград (власи). **Арищър** *ф*.

Арияна *ж* — женска форма от Ариан. Благоевград, р. 1935.

Арийнци — стар, полулегендарен род в Миланово (Свогенско).

Аркади(й) *м* — гр. 'Αρχάδιος 'жител на областта Аркадия в Пелопонес'. Севлиево, 1893, Ловеч, Стара Загора. **Аркадиев** *ф*. Сливен, р. 1928.

Аркалиев *ф* — от диал. *аркалия* '1. плещест; 2. човек с покровители, с поддръжка' (тур. *arkalı*). Котел, 1867, 1962.

***Арко** *м* — умалит. от Аро. **Арков** *ф*.

Аркоманов *ф* — от гр. ἀρχομαί 'задоволявам се' (?) Пловдив.

Арлет *ж* — навярно арменско име: дете от смесен брак. Варна.

Арма *ж* — от гр. χαρμα 'радост'. Старо и рядко. Шивачево (Сливенско), Шипка, Хаджидимитрово (Казанлъшко), Голец (Ловешко), Калофер, р. 1936. **Армин** *ф*. Лопян (Ботевградско).

Армавели *ж*. Пловдив, р. 1904.

Армагѐв *ф* — от диал. *армагѐ* 'вид празнична дреха'. Пловдив.

Армандо *м* — ит. Armando. Свищов.

Арматлийски *ф* — вм. Армутлийски. Хасково, 1878.

Армѐйков *ф* — от прякор *Армѐйко* 'любител на армея, на кисело зеле'. Плевен, 1900, Шипка (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Айтос.

Армѐн *м* — от гр. εἰς ἀρμένη 'съдба'. Сопот. **Армѐнов** *ф*. Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Арменѐков *ф* — от диал. **арменѐк* 'поарменчен или приятел на арменците'. Толбухин.

Армѐнко *м* — умалит. от Армен. **Армѐнков** *ф*. Биволаре (Плевенско).

Армѐнски *ф* — от колиби Армените (Габровско). Габрово.

Армѐнчо *м* — умалит. от Армен. **Армѐнчев** *ф*. Мерданя (Дряновско), Нови пазар.

Армѐдов *ф* — от пер.-тур. *arṁu-ṭdu* 'круша'. Шумен.

Армутлиев и **Армутлийски** *ф* — от с. Армутлии (Крушово, Пловдивско, или Крушево, Тополовградско, или Крушето, Горнооряховско).

Армян *м* — от Армен с вторично якане; срв. Дюлгяров. **Армянов** *ф*. Русе, Силистра, Балчишко.

Армяна *ж* — женска форма срещу Армян.

Армянко *м* — умалит. от Армян. **Армянков** *ф*. Шумен.

Арнаѐдов *ф* — от *арнаѐтин* с турско озвучаване на *т* в *ѐ*; в Североизточна България арнаути наричат не само албанците, но и стари български преселници от Западна Македония, та Арнаудов отговаря донякъде на Македонски. Русе, Варна, Преславско и др.

Арнаѐткин *ф* — от прякор *Арнаѐтката*. Пещера.

Арнаѐтски *ф* — от *арнаѐтин* или от прякор *Арнаѐтина*. Говедарци, Шишманово (Самоковско).

Арнѐш *м*. София, р. към 1940.

***Аро** *м* — видоизменено от Ари или от Арон (?) **Аров** *ф*. Пловдив, Костичовци (Белоградчишко).

Арѐлски *ф*. Пловдив.

Арѐн *м* — библейско име, у нас вече изчезнало. **Арѐнов** *ф*. Длъжка поляна (Омуртагско), Бистрица (Софийско); в Бистрица старото име е Оронов, а мнозина от тоя голям род го модернизират на Аронов.

Арпаджиков *ф* — от *арпаджик* (тур. *agrasık*). Враца.

Арпина *ж*. Севлиево, р. 1890.

Арпѐнов *ф* — навярно вм. Рапонов. Пловдив.

Арса *ж* — женска форма от Арсо. Брезнишко.

Арсѐн *м* — съкрат. от Арсени. Берковица, Михайловград, Годеч, Кнежа, Пловдив, Чепеларе. **Арсѐнов** *ф*.

Арсѐна *ж* — женска форма от Арсен. Михайловград, Искрец, Дреново (Свогенско), Вердикал (Софийско).

Арсѐни(й) *м* — гр. 'Αρσένιος 'мъжествен, юначен' — име на календарски светия. Рядко. **Арсѐнев** и **Арсѐниев** *ф*. Свогенско, Радомирско, Лом, Тутракан, Толбухин.

Арсѐния¹ *ж* — женска форма от Арсени. Рядко.

Арсѐния² *м* — западна форма на Арсени. Трънско.

Арсѐнка *ж* — умалит. от Арсена. Долни Богров (Софийско), Дреново (Свогенско), Шумен.

Арсине *ж* — някакво видоизменение на Арсена (?) Шумен.

Арсо *м* — съкрат. от Арсени. ЮЗБ. **Арсов** *ф*.

Арта *ж* — може би от гр. ἀρτία 'цяла, непокътната'. Пловдив, р. 1900, Шумен, 1947.

Артѐрски *ф* — вм. Хъртарски. Михайловград, Типченица, Горна Бешовица (Врачанско).

Артѐм *м* — съкрат. от *Артемий, гр. 'Αρτέμιος — име на календарски светия. **Артѐмов** *ф*. Гърня (Дряновско).

Артѐрия *ж* — кръстоска от Арта, Арти и *артерия*. Шумен, р. 1924.

Арти *ж* — разновидност на Арта. Виница (Варненско).

Артѝн *м* — мъжка форма от Арта, Арти.
Артѝнов *ф.* Пазарджик, 1900, Бургас, 1900, Варна.

Артѝна *ж* — от Арт(а)+ина. Искрец, р. 1897, 1898.

Артѝр *м* — нем. Artur, от келтски 'голяма мечка'. Рядко.

Артѝчки *ф* — от *артѝк* 'излишен, излишък' (тур. artik). Дрен (Радомирско).

***Артѝон** *м* — може би разновидност на Артин. **Артѝонов** *ф.* Разград.

Арфа *ж* — от музикалния инструмент *arfa* (нем. Harfe). Пещера, р. 1908.

Арфандиев и **Арфандов** *ф* — от гр. ἀρφανός 'сирак, сирашки'. Стара Загора.

Архангел *м* — гр. ἀρχάγγελος 'старши ангел, архангел'. Рядко из ЮЗБ. **Архангелов** *ф.*

Архандиев *ф* — от Арфандиев с преход на *ф* в *х*. Стара Загора.

Архилѝя *ж* — гр. Ἀρχελαία. Самоков, 1845.

Архилѝя *м* — разновидност на Архилая. Каварна, 1942.

Архимандрѝтов *ф* — от *архимандрѝт*; срв. Владиков. Хасково, 1893.

Архѝн *м.* **Архѝнов** *ф.* Варна.

Архѝп *м* — гр. Ἀρχιππος 'водач, началник на коне'. Пловдив, р. 1912. **Архѝпов** *ф.*

Архо *м* — съкрат. от Архонд. Н. Милев.

Архонд и **Архонди** *м* — от гр. ἀρχοντας 'господар, големец'; срв. Бано. Винаца (Варненско). **Архондов** и **Архондиев** *ф.* София, 1893, Варна.

***Арчо** *м* — умалит. от Ари. **Арчев** *ф.* Карлово, Пловдив.

Арша *ж* — от Арса с преход на *с* в *ш*. Пловдивско.

Аршилия *ж* — разновидност на Архилая. Пловдив, р. 1891.

Аршѝнков и **Аршѝнски** *ф* — от прякор *Аршѝнко*: бил нисичък като аршин, а според котленските Аршинкови: бил много висок. Котел, 1867, 1964, Варна, Шумен, Миланово (Свогенско).

Арѝков *ф* — от тур. arik 'слаб, мършав, стар'. Копривщица, 1873, Калофер.

Арѝчков *ф* — от прякор *Арѝчко*; вж. Арѝков. Асеновград, Пловдив.

Арѝшев и **Арѝшов** *ф* — от диал. *арѝш* 'процеп на кола' (тур. ağış). Бяла, 1893, Стара Загора.

Аса *ж* — женска форма от Асе. Брезнишко. **Асин** *ф.* Бистрица (Софийско).

Асадуров *ф.* София, 1911.

Асанларски *ф* — от с. Асанлар (Борлсово, Разградско). Разград.

Асански *ф* — от турско л. и. Хасан или от някое село с подобно име; срв. Асанларски. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Асе *м* — съкрат. от Асен или от Хасан. Радомирско. **Асев** *ф.* Радомирско, Банско.

Аселев *ф.* Пловдив.

Асен *м* — име на среднобългарски владетели, сродно с Хасан 'хубав', разпространено наново от Възраждането насам. **Асенев** *ф.*

Асена *ж* — женска форма от Асен. Рядко. Ботевград, р. 1881.

Асена *ж* — библейско име: жената на Йосиф, у нас схванато като умалит. от Асен. Шумен, р. 1946.

Асена *ж* — женска форма от Асен. Неврокопско, 15—16 век, Дървеница, Горубляне, Кокаляне (Софийско), Свогенско.

Асиана *ж* — от гр. ἀσιανή 'азиатска'; срв. Азианов. Варна, р. 1956.

Асибев *ф.* Хасково, 1906.

Асиев *ф* — от диал. *асѝя* 'бунтовник, размирник' (ар.-тур. âsi). Пазарджик.

Асима *ж* — от гр. ἀσήμι 'сребро'. Старо и рядко. Бяла, р. 1893.

Асицки *ф* — вм. *Асийски; вж. Асиев. Велинград.

Аска *ж* — женска форма от Аско. Перница (Плевенско).

Аскеров *ф* — от *аскѝр* 'войник' (ар.-тур. asker). Рудник (Бургаско).

Аско *м* — умалит. от Асе, Асо. **Асков** *ф.* Градежница (Тетевенско), Баница (Врачанско).

Асланов *ф* — от диал. *аслан* 'лъв' (тур. aslan). Габрово (гроб), Варна. **Аслански** *ф.* Дреново (Благоевградско).

Асмѝв *ф* — от *асма* 'лозница' или от тур. asma 'увиснал' (?)

***Асо** *м* — успоредна форма на Асе. **Асов** *ф.* Горубляне, Лозен (Софийско).

Аспарѝнка *ж* — женска форма от Аспарух. Извор (Брезнишко).

Аспарѝх *м* — старобългарско историческо име от персийски произход; според едни със значение 'вихрен кон', според други 'владетел на бели коне'; разпространено от Възраждането насам. Русе, 1875, Кюстендил, 1884, Търново, 1885. **Аспарѝхов** *ф.*

Аспарѝшка *ж* — женска форма от Аспарух. Мрамор (Софийско), р. 1959.

Аспасѝя *ж* — гр. Ἀσπασία 'приятна, мила'. Рядко.

Асприотев *ф.*

Астаджѝв *ф* — от тур. hastaca 'болнав'. Варна, Стара Загора.

Астанидов *ф.* Пловдив. 1893.

Астардѝев *ф* — от диал. *астардѝя* '1. тъкач и продавач на тънки платна; 2. някогашен турски войник с чалма от тънко платно' (тур. astarcı). Карлово, 1893, София, 1880, Търново.

Астахов *ф* — може би от тур. hasta 'болен'. Казанлък.

Астя ж — някакво произволно видоизменение. Единичен случай.

Асѣмов ф — разновидност на Хасѣмски.

Асърджиев ф — вж. Хасърджиев. Бяла, Стара Загора.

Асьо м — умалит. от Асен или от Хасан. **Асьов ф**. Якоруда (Разложко).

Ася ж — рус. Ася, у нас умалит. от Анка, Асенка, Аспасия или друго име. Ново.

Асянча ж — стара женска форма от Асен или от Асан. Баня (Разложко). **Асянчин ф**.

Ата ж — женска форма от Ате или съкрат. направо от Атанаска. Плевен, Пазарджишко Станке Димитров. **Атин ф**. Враня стена (Радомирско).

Атанас м — гр. 'Αθανάσιος 'безсмъртен' — име на календарски светия. Доста разпространено, особено из ИзБ. **Атанасов ф**.

Атанаса ж — женска форма от Атанас. **Рядко**.

Атанасаки м — гр. 'Αθανασάκι умалит. от Атанас. Трявна — нар. песен. **Атанасакев ф**. Пловдив.

Атанаска ж — женска форма от Атанас. Доста разпространено.

Атанаско м — умалит. от Атанас. **Рядко**.

***Атанасчик м** — старо умалит. от Атанас с турска наставка -çik. **Атанасчиков ф**. Варна.

Атанасчо м — умалит. от Атанас. **Атанасчев ф**. Павликени.

Ате м — навярно съкрат. от Атанас. **Атев ф**. Радомир, Летница (Ловешко).

Атевадзаров ф — навярно арменско име. Кесарево (Горнооряховско), 1860.

Ателов ф — от диал. *хател* 'завивка, одеяло'; срв. Чергов (?) Златица, 1893, Варна.

Атешев ф — от пер.-тур. *ateş* 'огън'. Пелевун (Ивайловградско), Стара Загора.

Атешкаикли пр — 'който има парен кораб' (от пер.-тур. *ateş* 'огнен' и тур. *кауик* 'лодка, кораб'). Лом, 1870. **Атешкаиклиев ф**. Лом, 1900.

Атжеров ф — може би вж. *Аждеров. Черквица (Никополско).

Атил м — съкрат. от Атила. Старо, рядко. **Атилов ф**. Сливен, 1883, Асеновград, Варна.

Атила м — историческо име на хунски вожд (V в. от н. е.), у нас разпространено през втората половина на миналия век, понеже смятали, че хуните са близки на Аспаруховите българи и Атила е славен предшественик на българските владетели. **Рядко**. Калофер, р. 1858, Шумен, р. 1871, Варна, р. 1900. **Атилов ф**.

Атина ж — гр. 'Αθηνά — име на богиня от античната митология, у нас разпространено през миналия век в някои градове, днес рядко. Пловдив, Пещера, Русе, Видин, Сомовит, Безден (Софийско), р. 1927.

Атинка ж — умалит. от Атина. Петърч (Софийско), р. 1920.

Атко м — умалит. от Ате. **Атков ф**. Кюстендил, Ихтиман.

Атлаза ж — от *атлаз* 'лъскав копринен плат' (ар.-тур. *atlaz*); срв. Кадифа. Пещера, Гоцеделчевско.

Атлаков ф — от диал. **атлак* 'млад или едър ат, яздитен кон' (?) Пловдив.

Атлиев ф — от с. Атлии (Борисово, Ямболско) или от тур. *atlı* 'конен, конник'. Пловдив.

Атмаджов ф — от тур. *atmasa* 'ястреб' или от прякор *Атмаджата*. Пазарджик, 1900, Пчеларово (Кърджалийско).

***Ато м** — разновидност на Ате. **Атов ф**. Бояна (Софийско).

Атрев ф — от лат. *ater* 'черен' (?) Гоце Делчев.

Атѣпов ф — разновидност на Хатибов с турска вокална хармония. Тополовград.

Аулов ф. Пловдив.

Аурел м — рум. *Augel*; срв. Аврел. Толбухин. **Аурелов ф**.

Аурелия ж — рум. *Augelia*, женска форма срещу Аурел. Толбухин.

Афаза пр. **Афазови** род в Дряново.

Афаров ф — може би от гр. *ἀφάρα* 'без род, без роднини'.

Афекимов ф — от ар.-тур. *afet hekim* 'злополучен лекар' (?) Пещера, 1917.

Афенда ж — от гр. *ἀφεντιά* 'знатност, благородство'. Виница (Варненско).

***Афенди м** — от гр. *ἀφέντης* 'господар, господин'.

Афендра ж — от Афенда с вмъкнато р. Каварна.

Афендул м — от Афенд(и) + ул. **Афендулов ф**. Русе.

Афенкостов ф — от прякор *афен Коста* 'злополучният Коста'; срв. Афекимов. Лясковец.

Афенлиев ф — от диал. **афенлия* 'злополучен' (?) Пещера.

Афлатарлиев ф — от Алфатарлиев (от с. Алфатар, Силистренско) с метатеза на лф — фл. Княжево.

Африкан м — по името на континента Африка; срв. Американ. Бела Слатина, р. 1905, 1923. Уровене (Врачанско), р. 1914.

Афродѣ ж — съкрат. от Афродита. Пещера, р. 1897.

Афродит м — мъжка форма от Афродита. Михайловград, р. 1922.

Афродита ж — гр. 'Αφροδίτη — име на богиня от античната митология. Вече остаряло и нарядко из ИзБ. Пловдив, р. от 1887 до 1919, Русе, р. 1890, Гоце Делчев, р. 1905, Пещера, р. 1908, 1910, Габрово, Петърч (Софийско), р. 1928.

Афросина ж — вж. Евфросина. Церцел (Свогенско).

Афрѹда ж — умалит. от Афродита. Кричим.

Ахил м — гр. Ἀχιλλεύς — име от античната митология. Рядко. Каварна. **Ахѹлов ф.** Варна. **Ахѹлевски ф.**

Ахилѹей м — по-стара форма на Ахил. Варна.

Ахилѹя м — разновидност на Ахилей. Асеновград.

Ахѹимов ф — може би видоизменено от Афекимов.

Ахинѹра ж — според един разказ от Николай Райнов: съпруга на хан Аспарух. Сравнително ново и рядко.

Ахладов ф. Сливен.

Ахланѹиев ф — от с. Ахланьово (Браниполе, Пловдивско). Пловдив.

Ахмѹков ф — от *ахмѹк* 'глупак' (ар.-тур. *аһтак*). Дряново, Търново, Лясковец, Стара Загора, Карнобат, Лом.

Ахмѹтов ф — от турско л. и. Ахмат = Ахмед. Ракитово (Велинградско) — помак.

Ахмѹдов ф — от турско л. и. Ахмед. Шумен.

Ахпѹзов ф — в м. Апазов. Каварна.

Ахпарев ф. Габрово.

Ахранеев ф — от с. Ахряне (Ардинско). Пловдив.

Ахрянов ф — от диал. *ахрянин* 'среднородопски помак'; срв. Помаков. Асеновград.

Ахтаджѹв ф — видоизменено от Астаджов. Енина (Казанлъшко).

Ахтапѹдов ф — от тур. *аһтарот* 'октопод'; според местен спомен: бил кръчмар и пекъл за мезе ахтаподи. Самоков.

Ахтарджиев ф — в м. Актарджиев. Търново.

Ахтѹров ф — в м. Актаров. Сливен, 1883, Трън, 1900.

Ахтѹм м — изопачено от Евтим (изговаряно Ифтим) с преход на неударено *и* в *ѹ* — *а* и на *ф* в *х*; срв. Аглика срещу Иглика, Хилюп срещу Филип. **Ахтѹмов ф.** Шумен, Русе.

Ахчѹков ф — от диал. *ахчѹк* 'вид млечно ядиво, крокмач' (от тур. *аѹ* 'ядене, ядиво').

Ахчѹиев и Ахчѹийски ф — от остар. *ахчѹя* 'готвач, гостилничар' (тур. *аһѹи*). Пловдив, Стара Загора.

Аца ж — умалит. от Иванка, Атанаска или друго подобно име. Софийско, Свогенско, Благоевград, Пловдив. **Ацин ф.**

Ацалов ф — от гр. ἄταλος 'немарлив, неуреден'. Пловдив.

Ацѹров ф — от Ацалов с преход на *л* в *р* (?) Габрово.

Аце м — умалит. от Иван, Атанас или друго подобно име. **Ацев ф.** ЮзБ, Македония.

***Ацин м** — от Ац(е), Ац(о) + *ин*. **Ацинов ф.** Пещера, Пловдив.

Ацко м — умалит. от Аце. Софийско. **Ацков ф.** Петърч (Софийско).

Ацо м — успоредна форма на Аце. (В Реброво, Свогенско, Ацо е умалит. от Георги). **Ацов ф.** Белоградчишко, Враца, Свогенско.

Ача ж — женска форма срещу Ачо. Станке Димитров. **Ачин ф.** Михалци (Търновско), 1917.

Ачѹн м — от Ач(о) + *ан*. **Ачѹнов ф.** Софийско, Кралев дол (Пернишко).

Ачкаканов ф — от тур. *аѹаѹ какап* 'кълвач'. Ихтиман, 1893.

Ачко м — умалит. от Ачо. **Ачков ф.** Стара Загора, Брезово (Пловдивско), Врачеш (Ботевградско).

Ачларски ф — от с. Ачларе (Екзарх Антимово, Карнобатско). Сливен, Самоков.

Ачо м — умалит. от Иван, Ангел, Атанас или друго подобно име. **Ачев и Ачов ф.** Враца, Самоков, Орехово, Софийско, Еленско, Павликенско.

Аша пр, Ашовци род в с. Престой (Тревненско) — може би от тур. *аѹ* 'ядене, ядиво, храна'. Трявна.

Ашѹков ф — от диал. *ашѹк* '1. любовник; 2. народен певец' (ар.-тур. *аѹик*). Хасково, Пловдив.

Ашѹма ж — от Асима с преход на *с* в *ш*. Асеновградско, Винаца (Варненско).

Ашимѹ ж — разновидност на Ашима. Асеновград.

***Ашин м** — от Аш(о) + *ин*. **Ашинов ф.** Пловдив.

Ашканов ф — може би разновидност на Ачкаканов. Прилеп.

Ашко м — умалит. от Ашо. **Ашков ф.** Говедарци (Самоковско).

Ашламѹв ф — вж. Хашламов.

Ашмина ж — видоизменено от Ашима. Айтос, р. 1922.

Ашо м — разновидност на Ачо, Аце с друго окончание; срв. Мичо — Мишо, Рачо — Рашо, Дичо — Дишо. **Ашев и Ашов ф.** Софийско, Елин Пелин, Карайсен (Павликенско), Шумен, Варна.

Аянделев ф — от прякор Аян Дельо; вж. Аянов.

Аянов и Аянски ф — от остар. *аян(ин)* 'управител на област, големец' (ар.-тур. *ауан*). Родопско, Странджанско.

Аяров ф — от ар.-тур. *ауаг* 'точност (на часовник, теглилка)'.

Б

Баба̀нин ф — „син или внук на баба Ана“. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Бабадагль ф — тур. *Babadağlı* 'от град Бабадаг в Северна Добруджа', Шумен, 1861.

Бабадалиев ф — по-нова форма на Бабадагль.

Бабаджанов ф — от *бабаджан* 'здравеняк, юначина' (тур. *babacan*). Русе, Стара Загора.

Бабаджов ф — от тур. *babasa* 'бащински'. Кюстенджа.

Бабаев ф — от тур. *başa* 'баща, татко' — може би така казвал на баща си. Пловдив.

Бабаеленов ф — от баба Елена с необичайното окончание *-ов* вм. *-ин*. Варна.

Бабакеров ф — от диал. *бабакер* 'памук'; срв. Памуков. Бояджик (Ямболско).

Бабакров ф — от диал. *бабак* 'памук'; срв. Бабакеров. Омуртаг, 1893, Айтос, Пловдивско, Пирдоп.

Бабаколов ф — от Баба Коло 'стария, почитания Коло' (тур. *başa*).

Бабалев и Бабалеев ф — видоизменено от Бабалиев (?) Айтос, Мелник, Санданско.

Бабалиев и Бабалиевски ф — от диал. „*бабалия* '1. който има баща; 2. болен от епилепсия; 3. сърдит, нервен' (тур. *babalı*). Русе, 1900, Айтос, Дрянковец (Айтоско), Карнобат, Галичник (Македония).

Бабалов ф — от тур. *babalı*; вж. Бабалиев. Етрополе.

Бабамов ф — от разг. *бабам* 'бащице' (тур. *babam*) — поради често повтаряне на тая дума. Стара Загора.

Бабанков ф — от разг. *бабанка* 'юначина'. Русе.

Бабанов и Бабански ф — от диал. *бабана* = бабанка. Благоевград, Герман (Софийско).

Бабаосманов ф — от Баба Осман; вж. Бабаколов. Малкотърновско.

Бабаров и Бабарев ф — от диал. *бабар* 'маскиран човек, кукер'. Свищов, Бургас, Поморие, Сливен.

Бабаскеров ф — от диал. *бабаскер* 'грозна или противна бабичка, вещица'.

Бабастански ф. Ловеч.

Бабаханов ф — от тур.-пер. *babahane* 'бащина къща'.

Бабач ф — вм. Бабачев. Севлиево, 1900.

Бабачев ф — от диал. *бабач* 'едър, представителен човек' (тур. *babacı*). Пирдоп, Пирдопско.

Бабаяшев ф. Попина (Силистренско).

Бабев ф — от прякор *Бабьо* 'слаб, страховлив или набръчкан като баба'; срв. Бабичев, Бабунов. Търново, Русе.

Бабекров и Бабиков ф — от Бабев с вмъкнато *ек, ук*. Карлово, Калофер, Пловдив.

Бабенков ф — вм. Бабинков. Враца.

Баберков и Баберковски ф — от диал. *баберка* 'неузрял или недорасъл плод, който се бере по-късно'. Бела Слатина, Миндя (Еленско), Русе.

Бабин ф — отгледан или гален от баба си. Търново, 1845, Русе.

Бабинков ф — от *бабинка*; вж. Бабин. Бистрец (Врачанско), Лакатник (Свогенско), Пловдив.

Бабинов ф — от Бабин с допълнителна наставка *-ов*. Прилеп.

Бабински ф — от с. Бабино (Врачанско). Краводер (Врачанско).

Бабичев и Бабичов ф — от диал. *бабич* 'сбръчкан или слаб като баба'. Трън, 1893, Русе, 1917.

Бабички ф — от с. Бабица (Брезнишко). Брезник.

Бабичкин ф — от *бабичка*. Асеновград (гроб).

Баблаков ф — от диал. **бъблак* който все бърбори, Поликрайще (Горнооряховско).

Бабов ф — от *баба* в смисъл 'слаб или страховлив мъж'. Пещера, Самоков, Русе.

Бабовлиев ф — от с. Бабово (Русенско). Русе.

Бабуков ф — от тур. диал. *babuk* 'памук' или от пер.-тур. *rabuç* 'пантоф' с озвучаване на *п* в *б*.

Бабукчиев ф — от тур. диал. *babukçi* 'памукчия' или от пер.-тур. *rabukçi* 'папукчия, пантофчия' с озвучаване на *n* в б. Пчеларово (Кърджалийско).

Бабӯлев ф — разновидност на Бабулков.

Бабӯлков ф — от алб. *bibulak* 'буен пламък'. Лясковец.

Бабӯнов и Бабӯнски ф — от диал. *бабӯн* 'човек с набръчкано лице'. Сопот, Пловдив, Русе.

Бабӯрков ф — разновидност на Бабуров. Варна.

Бабӯров и Бабӯрски ф — от диал. *бабӯр* 'охлюв' или 'маскиран човек, кукер'. Мирково и Антон (Пирдопско), Враца.

Бабӯцов ф — от диал. **бабӯца* 'бабичка'. Стара Загора.

Бабӯшев ф — от диал. *бабӯш* 'пеликан'. Русе.

Бабчански ф. Бов (Свогенско).

Бабчев ф — от *бабчо, бабче*; срв. Бабев, Бабов. Разград, 1917.

Бабьов ф — по-стара форма на Бабев. Дряново, 1845.

Баволов и Бавӯлов ф — от ит-тур. *ba-vul* 'куфар'. Габрово.

Багалийски ф — от махала Багалевци (Еленско).

Багаров ф — от тур. *bağır* 'гърди; гърдест'. Сопот, 1900, Троян, 1906, Стара Загора.

Багдатов ф — от името на град Багдад или от тур. *bağdadî* 'стена от летви и мазилка'.

Багджийски ф — от диал. *багджия* 'лозар' (тур. *bağcı*).

Багдйски ф — видоизменено от Багджийски (?)

***Баге** или **Багьо м** — от Баде, Бадьо с промяна на *д'* в *г'*. **Багев ф**. Перник.

Багелйски ф — разновидност на Багалийски (?) Разлива, Правец (Ботевградско).

Багеров ф — видоизменено от Багаров (?)

Багов ф — от рум. *bag*, а то от глаг. *bag* 'поставям'.

Багра ж — от *багра* 'шарка, боя'. Ново, рядко.

Багрениски ф — от с. Багреници (Кюстендилско). Кюстендил.

Багрйкин ф — от *багра*, превод на Бояджиев. (Илия Бояджиев — Багрйкин, Граматиково, Малкотърновско).

Багрйлов ф — от *багрйло*, навярно превод на Бояджиев. Търново, 1867.

***Багрьо м** — от *багър, багрен* 'пъстър, шарен, тъмночервен'; срв. Румен. **Багрев ф**. Железино (Ивайловградско).

***Багрян м** — от Багръ(о) + *ан*. **Багрянов ф**. Панагюрище, 1893.

Багряна¹ ф — писателски псевдоним — от рус. *багрная* 'тъмночервена'.

Багряна² ж — от псевдонима на Елисавета Багряна. Ново, Рядко.

Бада м — западна форма на Бадо. **Бадин ф**. Чипровци (Михайловградско), 1890.

Бадавров ф. Горско (Ивайловградско).

Бадаланов ф — от диал. *бадалан* 'селяндур' (рум. *bădăgan*). Капитановци (Видинско), Видин.

Бадалов ф — от диал. *бадъл* 'бодил'. Благоевград, Гоце Делчев, Пещера, Казанлък, Карнобат, Шумен.

Бадарев ф — нарочно видоизменено от Пъдарев. Сливен, 1893.

Бадатлийев ф — видоизменено от *Бадарлиев, от с. Бадарлии (Виница, Първомайско). Пловдив.

Баде м — рум. *Vade* 'почетно прозвище на възрастен човек, бате' Разградско, 17век.

Бадев ф. Видинско, Сомовит, Силистра, Смолянско, Прилеп.

Бадеков ф — от Бадев с вмъкнато *ек*.

Бадел м — от Бад(е) + *ел*. **Баделов ф**.

Бадем м — от дърво и плод *бадем*; срв. Лимон. **Бадёмов ф**. Самоков.

Бадема ж — женска форма от Бадем. Рядко.

Бадемлийев ф — от някое село Бадем(лии). Варна.

Баджакков ф — съкрат. от Ирибаджакков или Карабаджакков. Горна Оряховица, Троян, Калофер, Стара Загора, Грудовско, Каварна, Разград, Сестримо (Пазарджишко).

Баджалов ф — може би кръстоска от Баджакков и Гаджалов. Варна.

Баджаров ф — видоизменено от Баждаров. Варна.

Баджеков ф — от Баджов с вмъкнато *ек*.

Баджера пр. Юнаците (Пазарджишко). **Баджеров ф**. Брацигово.

Баджинов ф — видоизменено от Божинов (?) Казанлък.

Баджо м — от Бачо с озвучаване на *ч* в *дж*. Ник. Милев **Баджов ф**. Крушево (Македония).

Баджоров ф — разновидност на Баджеров. Габрово.

Бади м — вм. Баде. Видин. **Бадев ф**.

Бадйла пр — от диал. *бадйл* 'бодил'. Асеновград. **Бадйлов ф**.

***Бадйн м** — от Бад(е), Бад(ьо) + *ин*. **Бадйнов ф**. Карлово, 1900.

Бадински ф — с. Бадино (Станкедимитровско). Станке Димитров, Кюстендил, Пловдив, Попкралево (Силистренско), 1906.

Бадо м — успоредна форма на Баде. **Бадов ф**. Покраина (Видинско)

Бадонов ф — вм. *Байдонов; срв. Байданов. Пловдив.

Бадресаков ф. Стара Загора.

***Бадул м** — от Бад(е) + *ул*. **Бадӯлев ф**. Варна. **Бадӯлски ф**. Пловдив.

Бадучев ф — може би разновидност на Бадъков. Бяла.

Бадъков ф — от тур. *bidik* 'нисък и пълен'. Пловдив.

Бадънски ф — от диал. *бадън* 'ведро или буре'. Бела Слатина.

Бадьо м — успоредна форма на Баде, Бадю. Ник. Милев. **Бадев ф**.

Бадюков ф — родопска разновидност на Бадъков. Пазарджик.

Байеров ф — вж. Байеров.

Бажданов ф — разновидност на Баждаров. Самоков.

Баждаров ф — от остар. *баждар* 'събирач на общински налог бач'.

Баждеков ф — от баш Деко 'главатаря Деко'.

Баждеров ф — от Баждаров с изместено ударение и промяна на *жда* в *жде*. Брацигово.

Бажелиев ф — от някое село Баже?

Бажлеков ф — от диал. **бажлек* 'страхливец, бълзльо'. Ветрен (Пазарджишко), Пещера.

Базайтов ф — някакво видоизменение от *бабайт(ин)* 'храбър, мъжествен' (тур. *ba-bayıđit*). Карлово.

Базяков ф — от *бъзак* 'бъзе'. Търговище, Шумен.

Базаргиянов ф — вж. Базиргиянов. Плевен.

Базарски ф — вж. Пазарски. Пловдив, 1900, 1950.

Базелков ф — от диал. **бъзелко* 'страхливец'. Варна.

Базергенски ф — разновидност на Базиргиянов. Лакатник (Свогенско).

Базиргиянов ф — от осгар. *базиргян* 'търговец' (пер.-тур. *bazırgân*).

Базлянков ф — от диал. **бъзлянко* 'страхливец'.

Базов ф — от диал. *баз* 'бъз'. Перник.

Базовички ф — от с. Бъзовец (Ломско или Беленско).

Базой м — рум. *Vazoî*. **Баздев ф** Видин.

Базол м — разновидност на Базой. **Базолев ф**. Търговище.

Базъков ф — от *бъзък* 'бъзе'; срв. Базков. Пловдив.

Базънлиев ф — от с. Бъзън (Русенско) с отмет на ударението и изясняване на *ъ* в *а*. Русе.

Байлков ф — от бай Илко. Пловдив.

Байрков ф — умалит. от Баиров. Чирпан, 1878.

Байров ф — от *байр* (къщата им била на височина). Панагюрище, Ловешко.

Байбелов ф — от бай Бело (?) Русе.

Байгинов ф — разновидност на Байгънов.

Байгънов ф — от диал. *байгън* 'слаб, безсилен, припаднал' (тур. *bağın*). Пещера, Пазарджик, Шумен.

Байдаков ф — от бай Дако. Янтра (Горнооряховско).

Байданов ф — от бай Дано. Габровско, Свищов, Павликени, Лом, Стара Загора.

Байдесев ф — от бай Десьо. Пловдив.

Байджүтев ф — от бай Джуте. Пловдив.

Байдюков и Байдъков ф — видоизменено от Бадъков. Пловдив.

Байеров ф — чеш. Вајег, от нем. Вауег 'селянин'. Бащата бил чех.

Байка ж — женска форма от Байко. Леденик (Търновско), Русе.

Байкалски ф — ново име: от с. Байкал. Ботево (Варненско), 1960.

Байко м — пожелателно име: да стане байко, да порасне, да има по-млади братя и сестри. Стара Загора, Чирпанско, Добруджа, Каблешково (Поморийско), Лопян (Ботевградско). **Байков ф**. Нарядко из Изб. **Байковски ф**.

Байкушев ф — от тур. *bağış* 'кукумявка или бухал'. Трън (цинцари).

Байлекин ф — от бай Лека; срв. Байлеков. Пловдив.

Байлеков ф — от бай Леко. Пловдив.

Байлиев ф — от бай Илия. Асеновград, Кърджали.

Байло м — от Балъо с прамет на йотацията. **Байлов ф**. Цалапица (Пловдивско), Грудово.

Байловеца пр — от с. Байлово (Пирдопско). Златица, 1893. **Байловски ф**. Пирдоп, София.

Байльозов ф — от Балъозов с удвояване на йотацията. Пловдив.

Баймаков ф — може би от тур. *bağmak* 'мамя, очаровам'. Господинци, Корница (Гоцеделчевско).

Байно м — от *байно* 'бате', разновидност на Байко. Шумен, 1861. **Байнов ф**. Шумен, Преслав, Търново, Горна Оряховица, Ловешко.

Байо (най-често писано Баю) **м** — от *байо*, разновидност на Байко. Провадия, Толбухинско, Русе, Стара Загора, Ловешко. **Баев и Байов ф**. Сливен, Смядово (Преславско), Русе, Браила, 1843. **Баевски ф**. Търновско.

Байраков ф — от *байрак* 'знаме' (тур. *bayrak*). Гоце Делчев, Обидим (Разложко). Трявна.

Байрактаров и Байрактарски ф — от *байрактар* 'знаменосец' (тур.-пер. *bayraktar*). Панагюрище, Сопот, Благоевград.

Байрамов и Байрамски ф — от тур. *bayram* 'празник'; срв. Празников. Котел, Новоселяне (Станкедимитровско).

Байров ф — от Байров с отмет на ударението и скъсяване на *и* в *й*. Панагюрище.

Байтанов ф — от бай Тано. Свищов, 1888.

Байторов ф — от бай Тодоров (?) Писанец (Русенско), 1917.

Байтошев ф — от бай Тошо.
Байчински ф — от *байчовци* (били няколко братя) — за разлика от други Рангелови в селото. Годечко.
Байчо м — от *байчо*, разновидност на Байко. Беленско, Горнооряховско, Русе, Пловдив, Бургас. **Байчев ф**. Преславско, Шумен, Толбухин, Пловдивско, Боженица (Ботевградско).
Байшиков ф — от бай Шико. Бряг (Търговишко).
Бакадорев ф. Пловдив.
Бакайков ф — може би от *Бакал'ков с преход на л' в й. Гостиля (Ореховско).
Бакълбашиев ф — от диал. *бакълбашия* 'главен бакалин'. Пловдив, 1893.
Бакалджиев ф — от диал. *бакалджия* 'бакалин'. Луковит.
Бакаливанов ф — от бакал Иван.
Бакалийев ф — от *бакалия* 'бакалска стока'. Пазарджик (гроб).
Бакълкин ф — от прякор *Бакалката*. Розово (Пазарджишко).
Бакълев ф — от *бакълин* (ар.-тур. *bakal*). Доста разпространено из ИзБ.
Бакълчев ф — от прякор *Бакълчето*.
Бакълнов ф — от *бăсап*, румънска форма на бакалин. Сомовит.
Бакълров и Бакълрски ф — от ар.-тур. *бакаг* 'едър рогат добитък'. Ловеч, Плевен, Велинград, Радомир.
Бакълрчев ф — може би видоизменено от Бакалчев.
Бакладжиев ф — разновидност на Бакларов.
Бакларов и Бакларски ф — от диал. **бъклър* 'кацар, специалист да прави бъкли'. Дъбовик (Генералтошевско), Варна, Казанлък, Бела Слатина.
Бакличаров ф — вм. Бъкличаров. Пещера.
Бакмо м — разновидност на Байко. **Бакмов и Бакмовски ф**. Ботевградско, Тетевенско.
Бакой м — от Бак(о) + *ой*. Мъглиж (Казанлъшко). **Бакџев ф**. Мъглиж, Габрово, Стара Загора, Русе, Бургас.
Бакџийски ф — от махала Бакџийци (Габровско). Габрово.
Бакџотов ф — може би от бай Кото. Свищов, 1908.
Бакрџев ф — от диал. *бакрџич* 'котле' (тур. *bakgaç*). Македония.
Баксанов ф — вж. Бахсанов.
Бакшев ф — от пер.-тур. *baş* 'дар, подарък'. Русе.
Бакшишев ф — от *бакшиш* (пер.-тур. *başış*). Хасковско.
Бакъмски ф — от тур. *bakım* 'гледам' (?)
Бакърджиев ф — от *бакърджия* 'котлар, медникар' (тур. *bakırcı*). Доста разпространено, главно из ИзБ.
Бакърров ф — съкрат. от Бакърджиев. Гоце Делчев.

Бакъшов и Бакъшев ф — от тур. *bakış* 'поглед'. Белица (Разложко).
Бакџ м — югозападна форма на Бако.
Бакџев ф. Кюстендил, 1893.
Бала ж — успоредна форма на Баля.
Балабанджиев ф — от диал. **балабанджия* 'продавач на балабани (някакъв южен плод, може би банани)'. Стара Загора.
Балабанов ф — от тур. *balaban* 'едър, грамаден; прен. големец, първенец'. На разни места из ЮБ, главно Панагюрище.
Балабански ф — според семеен спомен: дядото бил на служба в Турско и го наричали Балабан 'големец'. Кюстендилско, Бов (Свогенско).
Балабанчев ф — от прякор *Балабанче(то)*; вж. Балабански.
Балабин ? Карлово.
Балабуров ф — видоизменено от Балауров. Пордим, Славяново (Плевенско).
Балавесов ф. Локорско (Софийско).
Балавонски ф. Мракетинци (Трънско).
Балагов ф — може би вм. Благов. Пазарджик, 1893.
Балаза ж — вм. Баласа. Карнобат, р. 1878, 1918.
Балазка ж — умалит. от Балаза. Карнобат.
Балаков и Балакев ф — от рум, л. и. *Bălas*. Поликраище (Горнооряховско).
Балалов ф — от циг. *балалò* 'космат'. Варна.
Балалчев ф — умалит. от Балалов.
Баламџев ф — от *буламџ* 'брашнена каша' (тур. *bulamaç*). Пловдив.
Баламджиев ф — от диал. **баламджия* 'детишар'; срв. Балъмов. Пловдив.
Баламџев ф — от диал. *баламџ* 'артилерийско оръдие, топ' (от тур.) — били едри хора. Голям Дервент (Елховско), Хасково. Кишинев.
Балан¹ м — от Бълан (Б'алан) със затвърдяване на мекото б, както Балъо, Балчо. **Баланов ф**. Балчишко, Варна, Смядово (Преславско), Русе. Лясковец, Кюстендил, Винаца (Варненско). **Балански ф**. Бесарабия.
Балан² ф — вм. Баланов. Бесарабия.
Баларев (и Балариев) ф — от прякор *Баларя* 'който се помята, не си стои на думата' (от тур. *balag* 'тънка чамова дъска' — понеже чамовите дъски лесно се измятат на влага и топлина). Калофер, 1900, Карлово, Русе, Севлиево.
Балас м — от Балаш с „чисто гръцко“ с вм. *ш* (?) Бургас. **Баласов ф**. Пазарджик, 1893, 1960.
Баласа ж — женска форма срещу Балас. Сливен, Карнобат, Шумен, Грудовско. **Баласин ф**. Калофер, 1914.
Баласи ж — от Балаши. Винаца (Варненско), р. 1901.
Баласка¹ ж — умалит. от Баласа. Сливен.

Баласка² *ф.* (Георги Панчев Баласка, Нефела, Врачанско).

Баласопулов *ф.* — от Баласов с допълнителна гръцка наставка.

Баласче *м.* — умалит. от Балас. **Баласчев** *ф.* Охрид.

Балауоров *ф.* — от рум. *balaur* '1. змей, хала; 2. циганин'. Търговище.

Балахуоров *ф.* — от Балауров с вмъкнато *х.*

Балачев *ф.* — от рум. л. и. *Bălaci*. Орехово Лом, Златия, Куле махала (Ломско).

Балаш *м.* — от Бълаш (Б'алаш със затвърдяване на *б*; срв. Балан, Бальо. Варна, Виница (Варненско). **Балашев** *ф.* Варна, Харманли, Драгижево (Търновско).

***Балашан** *м.* — от Балаш + *ан.* **Балашанов** *ф.* Свищов (гроб).

Балашй *ж.* — женска форма от Балаш. Типично за гагаузки из Варненско.

Балашко *м.* — умалит. от Балаш. Никопол, Черквица (Никополско). **Балашков** *ф.*

Балашъков *ф.* — от тур. *buluşık* 'мръсен'.

Балболов *ф.* — навярно вм. Барболов.

Балбузанов *ф.* — от Балбузан, старо турско име на с. Леденик, Търновско (?) Търново, Русе.

Балванов и **Балвански** *ф.* — от с. Балван (Търновско). Русе.

Балгурков *ф.* — вм. Булгурков. Самоков.

Балдарамов *ф.* — вм. Балдаранов. Стара Загора, 1900.

Балдаранов *ф.* — от диал. **балдъран* 'човек с големи крака, балдъри' (?) Стара Загора, Пловдив.

Балдевски и **Балдовски** *ф.* — от с. Балдево (Росен, Пазарджишко). Пазарджик, 1893, 1900.

Балджиев и **Балджийски** *ф.* — от диал. *балджия* 'медар' (тур. *balcı*). Пирдоп, Пловдив, Севлиево, Свиленградско, Русе, Ихтиман, Алфатар (Силистренско).

Балджиларски *ф.* — от с. Балджиларе (Медово, Чирпанско). София, 1908.

Балдиков *ф.* — от Балдев с вмъкнато *ик.* Пловдив.

Балдыо *м.* — от Бальо с вмъкнато *д.* **Балдев** *ф.* Пазарджик, Пловдив.

***Балдюш** *м.* — от Балдь(о) + *уш.* **Балдюшев** *ф.* Ново село (Троянско).

Балев, **Балевски** *ф.* — вж. Бальо.

Балезата *пр.* Сливен.

***Балей** *м.* — от Баль(о) + *ей*, както Малей, Рашей и др. **Балеев** *ф.* Пловдив, Търново, Велинград.

Балемезов *ф.* — разновидност на Балемезов.

***Бален** *м.* — от Баль(о) + *ен*, както Сивен, Раден, Милен Лозен. **Баленов** *ф.* Русе, 1908, Варна.

Балиев *ф.* — от Балев поради мекото *л*'. Калофер, 1893.

Балика¹ *ж.* — умалит. от Баля. Вайганд, Синод. именник.

Балика² *м.* — от Баль(о) + *ика.* Перник, 15—16 век. **Баликов** *ф.* Пазарджик, Стара Загора.

Балимезов *ф.* — разновидност на Балемезов. Ямбол, 1873, Карнобат, Стара Загора.

Балин *м.* — от Бълин (Б'алин) със затвърдяване на мекото *б*. Габрово, 1843, Карлово, Плевен, Варна, Провадия. **Балинов** *ф.* Клисура (Карловско), Стралджа (Ямболско), Сливен, Батак, Ловешко, Луковит, Литавково (Ботевградско). **Балински** *ф.* Осиковица (Ботевградско), Чупрене (Белоградчишко).

Балиска *ж.* — видоизменено от Баласка (?) Река Девня (Варненско).

Баличев *ф.* — разновидност на Баликов. Ник. Милев.

Балия *ж.* — разширено от Баля. **Балиин** *ф.* Бистрица (Софийско). **Балийски** *ф.* Чепинци (Софийско).

Балкана *ж.* — от Балкан (Стара планина); срв. Пиринка, Рила. Ново, рядко.

Балканджиев и **Балканджийски** *ф.* — от *балканджия* 'планински жител' (тур. *balıncı*). Разград, Тутраканско, Ихтиман.

Балканов *ф.* — разновидност на Балкански. Рядко.

Балкански *ф.* — побългарено от Балканджиев. На разни места.

Балко *м.* — умалит. от Бальо. Дъскот (Търновско), 17 век. **Балков** *ф.* Бургаско.

Балмов *ф.* — може би вм. Бармов. Пловдив, 1917.

Балников *ф.* — от диал. **балник* 'печален, навъсен човек' (?) Пловдив.

Бало *м.* — от Бальо със затвърдяло окончание. **Балов** *ф.* Душанци, Средногорец (Пирдопско).

Балозев *ф.* — видоизменено от Бальозов. Бургас, 1927.

Балсамджиев и **Балсамджиев** *ф.* — от диал. *балсам(а)джия* 'който прави и продава балсам'. Пазарджик, Елена, 1897.

Балсамов *ф.* — съкрат. от Балсамджиев. Щип.

Балтаджиев *ф.* — от диал. *балтаджия* '1. брадвар; 2. дървар с брадва; 3. войник от султанска охрана, въоръжен с алебарда; 4. член на кукерска дружина, който носи дървена брадва' (тур. *baltacı*). Калофер, Велинград, Свищов. Разград, Шумен, Каварна.

Балтаков и **Балташки** *ф.* — от диал. *балтак* 'брадва, балтия'. Плевен, 1900.

Балтанов *ф.* — от диал. **балтан* 'който живее в балта, в мочур' (?) Крайдунавска България.

Балтаров *ф.* — от диал. **балтар* 'брадвар.

Балташев *ф.* — от диал. **балташ* 'блатисто място' (рум. *băltiș*). Видин.

Балтев ф — разновидност на Балтов.
Балтенков ф. Търново, 1940.
Балтйков и Балтйски ф — от диал. *балтйка* 'брадвичка'. Калофер, Смочан (Ловешко).
Балтински ф. Кюстендил.
Балтов ф — от тур. *balta* 'брадва, секира'. Търново, Лясковец, Горна Оряховица, Търговище, Хасково, Айтос, Битоля, Владимирово (Михайловградско).
Балтъджиев ф — вм. Балтаджиев.
Балуков ф — от рум. *băluț* 'русокос'. Търговище, Търново.
Балулов ф. Сливен.
Балуна ж — от Бал(а) + *уна*. Търново, 1865, Трявна.
Балулов ф — от диал. *балур* 'вид белезникава трева'. Пловдив.
***Балуш м** — разновидност на Балуш. **Балушев ф.** Ксанти, 1917.
Балуш м — от Бал(ьо), Бал(о) + *уш*. Алфатар, Калипетрово (Силистренско), Лом.
Балушев ф.
***Балхо м** — видоизменено от Балко.
Балхов ф. Мийковци (Еленско).
Балчиев ф — вм. Балджиев. Пловдив, 1900.
Балчиклиев ф — от диал. *балчиклия* 'жител на град Балчик'. Бургас.
***Балчин м** — от Балч(о) + *ин*. **Б а л ч и н о в о т о**, местност в Своде (Ботевградско).
Балчо м — умалит. от Бальо. Брезнишко, Ботевградско, Толбухинско. **Балчев, Балчов и Балчовски ф.**
Балъков ф — от тур. *balık* 'риба' или съкрат. от Балъкчиев. Търново, Карлово.
Балъкчиев ф — от диал. *балъкчийя* 'рибар' (тур. *balıkçı*). Нарядко из ИзБ.
Балъмов ф — вм. Баръмов или от тур. *balım, balım* 'дете мое' — може би обичал да се занимава с деца или често повтарял тая дума. Пловдив.
Бальо м — от Бъльо (Б'альо) със затвърдяване на мекото *б*. Главно из СИЗБ. **Балев и Балъов ф.** Троянско, Ловешко, Павликени, Сливен, Банско. **Балевски ф.** Типично за Троян.
Балъзов ф — от ит.-тур. *balıoz* 'европейски консул или посланик'. Кукуш.
***Балюч м** — разновидност на Балуч.
Балючев ф. Гръцка Македония, Пловдив, Михайловград.
Баля ж — женска форма от Бальо. Етрополски манастир — Скравена (Ботевградско), 1648, Стъргел (Пирдопско), София, р. 1879. **Балин ф.** Бистрица (Софийско).
Баляков ф — разновидност на Балаков поради средномекото румънско *l*. Русе.
Бамбалдоков ф — вм. Бомбалдоков.
Бамбалов и Бамбалски ф — от диал. *бамбало* (?) или разновидност на Бамбаров. Ловеч, Любимец (Свиленградско), Гурково (Ботевградско), Елисейна (Врачанско).

Бамбанов ф. Тополовградско.
Бамбаров и Бамбарски ф — от диал. *бамбар* 'бръмбар' или разновидност на Бамбалов. Грудово, Новачене, Скравена (Ботевградско).
Бамбеков ф — от Бамбов с вмъкнато *ек*. Пирдоп, 1893, Елин Пелин, 1905.
Бамбов ф. Габровско, Катунец (Ловешко), Хасковско, Якоруда.
Бамбуков ф — от диал. *бамбук* 'памук'; срв. Бабуков. Дряново, 1900, Разград, Тракия.
Бана ж — женска форма от Бано. Тетевен, Луковит, Лопян (Ботевградско), Трънско. **Банин ф.** Враца. **Банински ф.** Боженица Гурково (Ботевградско).
Банабаков ф — от тур. *banı bak* 'мене гледай' — поради често повтаряне на тоя израз. Лясковец.
Банани м — от Бано с гръцка умалит. наставка *-ани*. **Бананиев ф.**
Баналиев ф — от някое близко село. Варна, Винаца (Варненско).
Банан м — от Бан(о) + *ан*. **Бананов ф.** Лясковец, Видин, 1897.
Банарев и Банаров ф — от диал. *банар* 'баняр'. Росен (Пазарджишко), Русе.
Бангачев ф — може би от ит.-тур. *bankacı* 'банкер'. Гоце Делчев.
Бангеев и Бангеев ф — от циг. *bangèa*, зват. падеж от *банго*. Казанлъшко, Карлово, Пазарджик, Станке Димитров.
Бангелски ф — може би подигравателно от чуждото за тоя край Вангелски. Дружево (Свогенско).
Бангиев ф — разновидност на Бангеев от циг. *bangiya* 'куца жена'. Варна.
Бангов ф — от циг. *bangò* 'куц'. Владая и Ябланица (Софийско), Ковачевица (Гоцеделчевско), Търново.
Бангъзов ф — навярно вм. Янгъзов. Бачково (Асеновградско), Пловдив, Пазарджик, Стара Загора.
Бандак м — прякорно име от Банд(о) + *ак*. **Бандаков ф.** Велинград, Пазарджик.
Бандаловски ф — вм. Банделовски.
Бандарев ф — от **бандар* 'свиращ на меден инструмент, бандаджия'.
Бандармалиев ф — от областта Бандърма на Мраморно море. Чирпан, 1927, Стара Загора.
***Бандел м** — от Банд(о) + *ел*. **Банделовски ф.** Борован (Белослатинско).
Бандеров ф — от Бендеров с промяна на неудареното *е* в *а*, както мармалад от мармелад. Пловдив, Стара Загора.
Банджак м — прякорно име от Бандж(о) + *ак*. **Банджак ф.** Търново.
Банджарски ф — вм. **Банчарски*, от **банчар* 'баняр' (?)
Банджиев ф — от диал. **банджия* 'съдържател на баня'. Стара Загора.

Банджо *м* — от Банчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Банджев** и **Банджов** *ф*. Сеславци (Софийско).

Бандо *м* — от Бано с вмъкнато *д*; срв. Гендо, Гиндо, Вандо. **Бандов** *ф*. Долни Богров (Софийско), Самоков, Пазарджик, Гопеш (Битолско).

Бандро *м* — от Бано с вмъкнато *др* под влияние на Андро. **Бандров** *ф*. Карлово, Самоковско.

Бандул *м* — от Банд(о) + *ул*. **Бандулов** *ф*.

Бандьо *м* — успоредна форма на Бандо с меко окончание. **Бандев** *ф*. Сливен, Бургас Гоце Делчев, Русе, Кубрат, Славеево (Ивайловградско).

Банè *м* — югозападна форма на Бано, Баньо. Елин Пелин. **Банèв** *ф*.

***Банен** *м* — от Бан(о), Бан(е) + *ен*. **Баненов** *ф*. Челопечене (Софийско).

Баненка *ж* — умалит. от Бана. **Баненкин** *ф*. Пловдив.

Баненски *ф* — от с. Баня (Разложко). Банско.

Банзаров *ф* — вм. Бънзаров. Плевен, Ямболско.

Банзурков и **Банзурски** *ф* — нарочно видоизменено от диал. **бъзурко* 'страхливко'. Садовец (Луковитско).

Банйка *м* или *ж* — рум. *Banica*, производно от Бано. **Баников** *ф*. Видин, Орехово, Сомовит, Казанлък.

Баницалиев *ф* — от с. Баница (Сярско). Гоце Делчев.

Баничан *пр* — от с. Баница (Сярско). Благоевград.

Баничарски *ф* — от с. Баница (Врачанско). Скравена (Ботевградско).

Банишки *ф* — от с. Баница (Врачанско). Враца, Кнежа, Вършец, Липница (Ботевградско).

Банка *ж* — женска форма от Банко или умалит. от Бана. Слатина (Ловешко), Плевенско. **Банкин** *ф*. Ловеч, Костенец, Главиница (Пазарджишко).

Банканлиев *ф* — видоизменено от Балканлиев = Балкански. Шумен.

Банкеров и **Банкерски** *ф* — от *банкèр*. Бургас, 1893, Русе, Видин.

Банко *м* — умалит. от Бано. На разни места. **Банков** *ф*.

Банковски *ф* — от колиби Банковци (Габровско). Габрово.

Банлеков *ф* — може би вм. Банеков, от Банов с вмъкнато *ек* (?) Пловдив.

Банлиев *ф* — от някое село Баня. Стара Загора.

Банò *м* — а) от старинно *бан* '1. областен владетел; 2. големец, богаташ'; срв. Кральо, Царьо; б) съкрат. от Върбан, Хубан или друго подобно име. Карнобат, 1870, Сливен, Чирпанско, Белослатинско. **Банов** *ф*. Сливен, Нова Загора, Чирпан-

ско, Кула, Царичина (Свогенско). **Банновски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Банскалиев *ф* — от диал. *банскалия* 'жител на град Банско'. Велинград.

Бански *ф* — от някое село Баня. Бургас.

Банто *м* — от Бано с вмъкнато *т*. **Бантов** *ф*. Пирдопско. **Бантовски** *ф*. Ваксево (Кюстендилско).

Банука *м* — от Бан(о) + *ука*. Силистра, 1893. **Бануков** *ф*. Силистра.

Бануц *м* — рум. *Bănuț*, производно от Бано. **Бануцов** *ф*. Орехово.

***Банчел** *м* — от Банч(о) + *ел*. **Банчелов** *ф*. Варна.

Банчо *м* — умалит. от Бано или Баньо. На разни места. **Банчев**, **Банчов**, **Банчевски** и **Банчовски** *ф*.

***Банчук** *м* — от Банч(о) + *ук*. **Банчуков** *ф*.

***Баншо** *м* — видоизменено от Банчо. **Баншев** *ф*. Варна.

Баньо *м* — по-рядка форма на Бано с меко окончание. Луковитско, Ловешко. **Банев** *ф*. Луковитско, Преславско.

Банялиев *ф* — от с. Баня (Карловско). Карлово, Пловдив.

Банянски *ф* — от с. Баня (Карловско). Калофер.

Баняров и **Банярски** *ф* — от *баняр* 'съдържател на баня' или превод на тур. Хамамджиев.

Барабанов *ф* — от прякор *Барабана* или съкрат. от *барабанджия*. Розово (Казанлъшко), Ягодово (Пловдивско), Разград, Сливен.

Барабанчето *пр* — от *барабанче*. Асеновград (гроб).

Барабарев и **Барабаров** *ф* — от прякор *Барабаря* — поради често повтаряне на тая дума (от пер.-тур. *beraber* 'заедно'). Пазарджик.

Барабински *ф* — вм. **Брабински* — от непознатата в говора дума *брабиняк* 'мравка'. Алфатар, Бабук (Силистренско), Силистра.

Барабонков *ф* — от диал. *барабонка* '1. черница; 2. овчо изпражнение'. Габрово (гроб), Казанлък.

Барабунов *ф* — от Парапунов с озвучаване на двете *п* (?) Стралджа (Ямболско).

Барабутски *ф* — вм. Барбутски. Пловдив.

Барабушки *ф* — видоизменено от Барабутски. Ковачевци (Самоковско).

Бараджиев *ф* — може би вм. Баралиев. Варна.

Барàка *пр* — от диал. *барàк* 'рошав космат' (тур. *barak*). Плевен, 1900. **Барàков** *ф*. Плевен, Търново, Трявна, Елена, Стара Загора, Калофер, Карловско, Пещера, Самоков, Банско. **Барàшки** *ф*. Враца, Михайловград, Врачеш (Ботевградско).

Бараклиев и **Бараклийски** *ф* — от с. Бараклии (Оризаре, Поморийско) или Ба-

раково (Станкедимитровско). Пещера, Багренци, Граница (Кюстендилско).

Бараклийшев *ф.* Златарица (Еленско).

Баракковски *ф.* — от с. Бараково (Станкедимитровско).

Баракчиев *ф.* — от диал. *баракчия 'байрактар, знаменосец' (?) Конуш (Асеновградско).

Баралиев *ф.* — от с. Бара (Севлиево). Севлиево.

Баралов и Барамов *ф.* — може би видоизменено от непознатото име Баранов. Пазарджик.

Баранов и Барански *ф.* — съкрат. от Барановски. Хасково, Русе, Самоков.

Барановски *ф.* — пол. *Baranowski* — потомци на полски емигранти в България.

Бараров *ф.* Пазарджик, Севлиево.

Барбал *м.* — видоизменено от Барбол.

Барбалов *ф.* Лясковец, Калтинец (Горнооряховско).

Барбанков *ф.* — от диал. *барбанак. 'брадат човек' (?) Калояново (Пловдивско).

Барбанков *ф.* — може би съкрат. от Барбанак. Пловдив.

Барбанов *ф.* — видоизменено от „умалителното“ Барбанков (?)

Барбаров *ф.* — от гр.-рум. *barbar* 'варварин'. Русе.

Барбарос *м.* — от ит. *barbarossa* 'червенобрад'. Бр. Миладинови.

Барбел *м.* — от Барб(о)+*ел.* Вайганд.

Барбеш *м.* — от Барб(о)+*еш.* Вайганд.

Барбин *м.* — от Барб(о)+*ин.* Барбинов *ф.*

Барбо *м.* — от лат. *barba* или рум. *barbă* 'брада (косми)' — пожелателно име: да порасне, да остарее и да пусне брада (само старите хора са носили брада). Силистра, 1893. Барбов *ф.* Винаца (Варненско), Дрянковец (Айтоско), Сливен, Кричим, Русе, Кюстендил.

Барбол *м.* — от Барб(о)+*ол.* Барболов *ф.* Куле махала (Ломско), Лясковец, Хасково, Липница (Ботевградско) — изчезнал вече род).

Барболина *ж.* — женска форма от Барбол. Ореш (Свищовско).

Барбооглу *ф.* — вм. Барбов с турски завършек. Пловдив.

Барборков *ф.* — вм. Бърборков.

Барбузанов *ф.* — вм. Балбузанов. Русе, 1900.

Барбуков *ф.* — навярно вм. *Барбуков, от рум. *barbut* 'вид народен танец'. Пиргово (Русенско), Русе.

Барбул *м.* — от Барб(о)+*ул.* Видин. Барбулов *ф.* Видин, 1860, Лясковец, Кюстендил. Барбулски *ф.* Станке Димитров.

Барбутов, Барбудов и Барбутски *ф.* — от *barbut* 'вид комарджийска игра със зарове' (тур. *barbut*). Долно Езерово (Бургаско), Пловдив, Радомирско, Кюстендил.

Барбучанов *ф.* — от диал. *барбучан 'играч на барбут' (?) Тутракан.

Барбуш *м.* — от Барб(о)+*уш.* Барбушев *ф.* Боженица (Ботевградско).

Баргазов *ф.* — от рум. *bagaz* 'голяма лодка' с озвучаване на *рк* в *рг.* Русе.

Баргански *ф.* — от с. Барган (Карнобатско). Шабла (Балчишко).

*Барго *м.* — от Барко с озвучаване на *рк* в *рг.* Баргов *ф.* Дрянковец (Айтоско).

Барда *ж.* — от Барта с озвучаване на *рт* в *рд* или някаква разновидност на Варда. Вайганд. Бардин *ф.* Стара Загора

Бардаков *ф.* — от тур. *bardak* 'голяма чаша' или от диал. *бардак* 'овен с изкуствено изправени рога'. Пловдив.

Барденев *ф.* — от Бардин с преход на неудареното *и* в *е* и с допълнително окончание *-ов.* Стара Загора.

*Барджо *м.* — от Барчо с озвучаване на *рч* в *рдж.* Барджев *ф.* Айтос.

*Бардо *м.* — от Баро с вмъкнато *д.* Бардов *ф.* Пловдив.

Бардучков *ф.* — от прякор *Бардучко* — от диал. *бардуче* 'стомничка'. Котел, Балчик, 1906.

Барезов *ф.* — от диал. *барез* 'тънко платно за женски кърпи'. Белопопци (Елинпелинско).

Барекков *ф.* — от Баров с вмъкнато *ек.* Пловдив.

Баремов *ф.* — вм. Беремов. Айтос.

Баренков *ф.* Раковица (Кулско).

Баренски *ф.* — от с. Бара (Севлиево). Севлиево, Долна Василица (Ихтиманско).

Барзекков *ф.* — от Барзов с вмъкнато *ек.* Кюстендил.

Барзов и Барзев *ф.* — от диал. *барзав* 'сивокос' или от рум. *barză* 'щърк', а то от албански. Калофер, 1893, Враца, Пловдив, Лещен (Гоцеделчевско).

Барилски *ф.* — от диал. *барило* 'малка бъчва'. Търговище.

Баримезов *ф.* — вм. Балимезов с промяна на *л* в *р.*

Барински *ф.* — вм. Баренски. Плевен.

Баркалов *ф.* — вм. Бракалов. Калофер (Възраждането), Поповица (Асеновградско), Долен Извор (Първомайско).

Барко *м.* — умалит. от Баро. Барков *ф.* Пазарджик, Благоевградско.

Барлатов *ф.* — от диал. *барлат* 'с барла, с рунтав калпак'. Медковец (Ломско).

Барлев и Барльов *ф.* — от прякор *Барльо* 'човек с барла, с рунтав калпак'. Владимирово (Михайловградско), Шумен.

Бармов *ф.* — от Бурмов (Бормов). Драгошиново (Самоковско).

Барнелов *ф.* Ковачевица (Гоцеделчевско).

Баро *м.* — от циг. *баро* 'голям, знатен, богат'. Михайловград (циганин). Баров *ф.*

Панагюрище, 1900, 1957, Ихтиман (голям род), Стара Загора, Змеево (Старозагорско), Долна Оряховица (Горнооряховско), Елин Пелин. **Баровски ф.** Варна. **Баровите** — вм. официалното Биринджикови. Алфатар (Силистренско).

Барѝков ф — от диал. *барѝк, бурѝк* 'някакво детско страшилище'. Нова Загора (гроб).

Барѝл м — от Бар(о)+*ол*. **Барѝлов ф.** Горски Сеновец (Горнооряховско).

Барѝн м — от Бар(о)+*он*. **Барѝнов ф.** Троянско, Стара Загора, Свищов, Каварна.

Барѝсов ф — от рум. *bagos* 'ковашки чук'. Никопол.

Барсѝнов ф — от рум. *bagosan* 'огромен; богаташ'. Антимово (Видинско).

Барта ж — женска форма от Бартол. Вайганд.

Бартол и Бартул м — съкрат. от Вартоломей със западен (католически) изговор на *б*; срв. Вартул. Ник. Милев, Русе, Враца. **Бартолов ф.** Габрово.

Бартош м — разновидност на Бартол. **Бартошевич ф.**

Барѝдов ф — от ар.-тур. *bagudi* 'с барутен цвят'. Варна, Стара Загора.

Баруклиев ф — вм. Барутлиев. Садово (Пловдивско).

Барукчиев ф — вм. Барутчиев. Пловдив. **Барусов ф.** Якоруда.

Барутлиев ф — от диал. *барутлия* 'избухлив като барут'.

Барѝтнишки ф — от диал. *барѝтник* 'барутлия човек, избухлив като барут'. Бела Слатина.

Барѝтски ф — от *барѝт*; вж. Барутлиев. Долна Василица (Ихтиманско).

Барутчиев и Барутчи(й)ски ф — от *барутчия* 'който прави и продава барут' (ар.-тур. *bagutçi*). Кочани.

Баручев ф — може би вм. Барушев. София, 1893.

Барѝш м — от Бар(о)+*иш*. **Барѝшев ф.** Бургас.

Бархатлийски ф — от *Барханлийски (от пер.-тур. *baghane* 'голяма изоставена къща'), видоизменено покрай *бархат*. Ловеч (гроб).

Барциговиц и Барцеклиев ф — от *брациговец*. Пазарджик (гроб).

Барцо м — разновидност на Барчо. **Барцов ф.** Русе.

Барчо м — умалит. от Баро. Н. Геров. **Барчов и Барчовски ф.**

Барѝмов и Барѝмски ф — от тур. *bagıma* 'закрила, покровителство'. Ловеч, Дряново, Сливен, Нова Загора, Стара Загора, Брезово (Пловдивско), Толбухин (гроб).

Барѝо м — успоредна форма на Баро с меко окончание. **Барев ф.** Елхово, Горска поляна (Грудовско).

Барѝмов ф — от Байрамов с премет на йотацията. Нова Загора, 1893.

Басамѝков ф — от диал. *басамѝк* 'стъпало на стълба' (тур. *basamak*). Асеновград (голям род), Пловдив.

Басаменов ф. Плевен, 1908.

Басѝнов и Басѝнски ф — съкрат. от Сейрекбасанов или Хазърбасанов. Стара Загора, Котел, 1867.

Басарѝбов ф — от румънско родово име Басараб. Търново, Кюстендил.

Басарѝбовски и Басарѝболиев ф — от с. Басарбово (Русенско). Русе.

Басѝрков ф — от диал. **басѝрко*; вж. Басаров. Сухиндол (Севлиево), Търново.

Басѝров и Басѝрски ф — от диал. **басѝр* '1. който натиска (тур. *basar*); 2. който често се хваща на бас; срв. Бахсанов'. Самоков, 1893, Трън, 1900, Варна, 1897, Ловеч, Пловдив, Лозица (Никополско).

Басе м — разновидност на Басо. **Басев ф.** Владиславци (Годечко).

Басмаджиев ф — от *басмаджия* 'производител или продавач на басма' (тур. *basmac*). Габрово, Стара Загора.

Басмѝнков ф — от прякор *Басмѝнко*?'

Баснѝров ф — от диал. *баснѝр* 'баяч, вражалец'; срв. Баячов. Бургас

Бѝсо м — от Бачо, Бацо с друга наставка, както Вѝчо — Вѝцо — Вѝсо, Кочо — Коцо — Косо. **Бѝсов ф.** Губислав (Свогенско), Керека (Дряновско), Русе. **Бѝсовски ф.** Красно село.

Баспѝлов ф — от *паспѝл* с озвучаване на *п* в *б*; срв. Паспалев.

Бастиян м — съкрат. от Себастиан. **Бастиянов ф.** Търново.

Бѝстрев ф. Казанлък.

Бастричев ф. Русе.

Бастѝнов ф — от прякор *Бастѝна* (ходел изправен „като бастун“ или винаги носел бастун). Болярино (Пловдивско).

Бѝсърболиев ф — вм. Басарболиев. Долапите (Русенско).

Батайков ф — от *Баталков (вж. Баталов) с преход на *л'* в *й* (?) Стара Загора.

Батакиев ф — от Батаклиев с изпадане на *л'*. Пловдив.

Батаклиев ф — от с. Батак (Пазарджишко). Брацигово, Пазарджик, Пловдив.

Батаков ф — от прякор *Батака* 'който не си урежда сметките'; вж. Батакчиев, или от с. Батак (Свищовско). Варна, Ивайловград.

Батакчиев ф — от *батакчия* 'който не си плаща дълговете' (тур. *batakçı*). Богданово (Грудовско).

Батѝл пр — от диал. *батѝл* 'тромав; изоставен' (ар.-тур. *battal*). Кюстендил, 1879. **Батѝлов ф.** Кюстендил, 1893, Гоце Делчев, Стара Загора. **Батѝлски ф.** Вършец.

Батан *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ан.* Шумен. **Батанов** *ф.* Шумен, Омуртаг, Русе.

Батанджиев *ф* — от диал. **батанджия* 'пазач на планински проход' (от тур. диал. *bataп* 'планински проход'). Солун.

Батахов *ф* — вм. Батаков или Ватахов. Копривщица.

Батачев *ф* — вм. Батаклиев. Брацигово.

Баташки *ф* — от с. Батак (Пазарджишко). Ракитово (Велинградско).

Батембергски *ф* — от с. Батемберг (Благоево, Разградско), наскоро след Освобождението преименувано от Къзъл Мурат или Ново село по името на княз Батенберг. Разград, Русе, Варна.

Батеновски *ф* — от с. Батановци (Темелково, Радомирско), 1893.

Батешко *м* — от Бат(ьо) + *ешко*. **Батешков** *ф.* Варна.

Батил *м* — от Бат(ьо)+*ил.* **Батилов** *ф.* Варна.

Батин *м* — от Бат(ьо) + *ин.* **Батинов** *ф.* Пловдив.

Батинко *м* — умалит. от Батин. Пилашево (Първомайско). **Батинков** *ф.* Пловдив.

***Батинян** *м* — от Батин+*ян.* **Батинянов** *ф.* Рабово (Кулско).

Батко *м* — умалит. от Батъо. Разградско, 17 век. **Батков** *ф.* Никопол, Пещера, Батак.

Баткул *м* — от Батк(о)+*ул.* Дъскот (Търновско), 17 век.

Батлачки *ф* — от диал. *батлак* 'мътиляк'. Церово (Пазарджишко), Бистрица (Софийско).

Батмаев *ф.* Сливен.

Бато *м* — успоредна форма на Батъо с твърдо окончание. Търговишко, 17 век. **Батов** *ф.* Брезник, 1893, Горно Уйно (Кюстендилско), Кюстендил, Самоков. **Батовски** *ф.*

Батой *м* — от Бат(о)+*ой,* както Драгой, Станой, Братой. Нарядко из ЗБ. **Батоев** *ф.*

Батол *м* — писмена разновидност на Батул. **Батолов** *ф.* Сопот.

Батолски *ф* — вм. Батулски.

Батон *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*он.* **Батонов** *ф.* Габрово, Пловдив.

Батошевски *ф* — от с. Батошево (Севлиево). Габровско.

Батул *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ул.* **Батулев** и **Батулов** *ф.* Варна.

Батулийски *ф* — от с. Батулия (Свогенско). Казичене (Софийско).

Батулски *ф* — от с. Батулци (Врачанско). Търново.

Батун *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ун.* **Батунов** *ф.* Пловдив.

Батунко *м* — умалит. от Батун. **Батунков** *ф.* София, 1917.

Батур *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*ур.* Кърджалийско. **Батуров** *ф.* Хасково, Асеновград.

Батуш *м* — от Бат(о), Бат(ьо)+*уш.* **Батушев** *ф.* Долна Студена (Беленско), Пловдив.

Батуша *ж* — женска форма от Батуш. Ник. Милев.

Батъо *м* — от *батъо;* срв. Байко. Тетевен, Ботевградско. **Батев** и **Батъов** *ф.* Тетевен, Ихтиман.

Бауренски *ф* — от с. Баурене (Врачанско). Лехчево (Михайловградско).

Бах *м* — може би от пер.-тур. *baht* 'щастие'. Старо, запазено в Лясковец. **Бахов** *ф.* Лясковец.

Бахан *м* — от Бах+*ан.* **Баханов** *ф.* Броде (Сярско), Банско, Пещера, Пазарджик, Пловдив.

Бахар *м* — от пер.-тур. *bahar* 'пролет' или кръстоска с ар.-тур. *bahar* 'бахар, ароматна подправка'. **Бахарев** и **Бахаров** *ф.* Златарица (Еленско), Русе, Пловдив, Ямболско.

Бахари *м* — от Бахар, удължено с *-ий* за разлика от нарицателното бахар. Пловдив, р. 1918. **Бахари** *ф.* Пловдив.

Бахлев *ф* — видоизменено от Бахнев. Шумен, 1897.

Бахни *м* — удължено от Бах. Поповско, 15—16 век, Лиляк (Търговишко), р. 1945, Лясковец. **Бахнев** *ф.* Търговище, 1893, Веселиново (Преславско).

Бахо *м* — разширено от Бах. Каблешково (Поморийско), Селиминово (Сливенско), Стара Загора. **Бахов** *ф.* Сливен, Твърдица (Сливенско), Генералтошевско, Нова Загора. **Баховски** *ф.*

Бахрински *ф* — от Баренски, Барински с вмъкнато *х.* Гложене (Ореховско).

Бахсанов *ф* — от диал. *бахсан* 'който често се хваща на бас' (от ар.-тур. *bahis* 'бас, облог'). Буново (Пирдопско).

Бахчарски *ф* — от диал. *бахчар* 'градинар'. Враца.

Бахчеванджиев, **Бахчеванов** и **Бахчевански** *ф* — от диал. *бахчеван*, *бахчеванджия* 'градинар' (пер.-тур. *bahçivan*). Горнооряховско, Бургас, Ихтиман, Сопот.

Бахчиджиев *ф* — от диал. *бахчиджия* 'градинар'; вж. Бахчеванджиев. Стара Загора.

Бахчо *м* — умалит. от Бах, Бахо. **Бахчев** *ф.* Пловдив.

Бахчовански *ф* — разновидност на Бахчевански. Ръжево Конаре (Пловдивско), Гурково (Ботевградско).

Бахъров *ф* — разновидност на Бахаров или от ар.-тур. *bahr* 'море' (?) Мечка, Пиргово (Русенско), Асеновград.

Баца *ж* — женска форма от Бацо. Старо, рядко.

***Бацал** *м* — от Бац(о) + *ал.* **Бацалов** *ф.* Пещера, Пловдив.

Бацан *м* — от Бац(о) + *ан.* **Бацанов** *ф.* Гоцеделчевско, Пловдив.

Бацър *м* — от Бац(о) + *ар.* **Бацаров** *ф.* Калофер, 1861, Шумен, 1860.

Баце *м* — югозападна форма на Бацо. **Бацев** *ф.* Падеш (Благоевградско).

***Бацел** *м* — от Бац(о) + *ел.* **Бацелов** *ф.* Пловдив.

Бацѝн *м* — от Бац(о) + *ин* **Бацѝнов** *ф.* Силистра, 1894.

Бацко *м* — умалит, от Бацо. **Бацков** *ф.*

Бацо *м* — от диал. *бацо, баце* 'бацьо, байко'; вж. Байко. Варна, Шумен. **Бацов** *ф.* Шумен, Враца, Етрополе, Калофер, Вишовград (Павликенско). **Бацовски** *ф.* Правец (Ботевградско).

Бацур *м* — от Бац(о) + *ур.* Калофер. **Бацуров** *ф.* Калофер, 1900.

Бацър *м* — разновидност на Бацур. **Бацър** *ф.* Пиргос (Русенско), 1893.

Баца *ж* — женска форма от Бачо. Старо, рядко.

Бачеваров *ф* — вж. Бъчваров. Русе.

Бачевски *ф* — от с. Бачево (Разложко). Банско.

Бачѝйски *ф* — от *бачѝя*. Кнежа, 1893, 1963.

Бачински *ф* — от Бача (?)

Бачко *м* — умалит. от Бачо. **Бачков** *ф.* Враца, Ботевградско, Благоевградско, Попина (Силестренско).

Бачо *м* — от *бачо*; вж. Байко. Плевен, Враца, Боженица (Ботевградско). **Бачев** и **Бачов** *ф.* Враца, Сливенско, Еленско, Каварна. **Бачовски** и **Бачевски** *ф.* Варна.

Бачор *м* — разновидност на Бачур. **Бачорски** *ф.* Калково, Шишманово (Самоковско).

Бачур *м* — от Бач(о) + *ур.* **Бачуров** *ф.* Търново. **Бачурски** *ф.* Видин, 1897.

Баца *ж* — от Бана, Баца, Бача с друго окончание или женска форма от Башо. Старо, Рядко. Ловеч (гроб).

Башаков *ф* — от тур. *başak* 'житен клас' (?) Елин Пелин.

Башалов *ф.*

Башбоев *ф* — от баш **Бойо** 'главатаря **Бойо**' Стара Загора, 1900.

Башев *ф* — от диал. *баш* 'глава, главатар' (тур. *baş*) или от Башо. Елена, Ресен (Търновско), Ловеч.

Башѝбозуков *ф* — от *башѝбозук* 'нередовна турска войска' (тур. *başıbozuk*). Пловдив, 1900.

Башикаров *ф* — от с. Башикърво (Главиница, Маненкьово, Пазарджишко). Пловдив.

***Башѝн** *м* — от Баш(о) + *ин*. **Башѝновски** *ф.* Видинско.

Баширов *ф.* Стара Загора.

Башѝнов *ф* — от диал. **башѝн* 'главатар, башия' (?) Пловдив.

Башкалѝев *ф* — от диал. *башкалѝя* 'отделен, несдружен' (от тур. *başka*). Велинград, 1917.

Башкалолу *ф* — от тур. *başkalamak* 'променям' (?) Шумен, 1860.

Башкалфов *ф* — от *баш калфа* 'главен калфа'. Шумен, 1861.

Башкехайов *ф* — от *баш кехая* 'главен кехая'. Пловдивско.

Башлѝев и **Башлѝйски** *ф* — от диал. **башлѝя* 'важен, сериозен' (тур. *başlı*). Твърдица (Сливенско), Кула, Санданско.

Башмаков *ф* — от тур. *bastak* 'лека обувка, пантоф'. Шумен, 1905.

Башманов *ф* — от тур. *başman* 'главен човек, първенец'. Малко Търново, 1917.

Башо *м* — от Бачо, Бацо с друго окончание. Етрополе (от Благо). **Башов** и **Башев** *ф.* Самоковско. **Башовци** род в Дружево (Свогенско) и в Мурсалево (Станкедимитровско).

***Башул** *м* — от Баш(о) + *ул*.

Башулко *м* — умалит. от Башул. **Башулков** *ф.* Копривщица, 1849, Пазарджик, 1893.

Башавѝлов *ф* — от диал. *башавѝла* 'дете, което много прилича на баща си'. Крушево (Македония), Станке Димитров.

Баялцалиев *ф* — от с. Баялци (Македония).

Баян *м* — разновидност на Боян. **Баянов** *ф.* Пловдив.

Баясимев *ф.* Казанлък, 1893.

Баяслиев *ф.* Стара Загора.

Баятечки *ф* — някаква разновидност на Баятов. Кюстендил (гроб).

Баятов *ф* — от *байт* 'стар, престоял' (тур. *bayat*). Шумен.

Баяча *пр* — бил известен като баяч. Ботевград. **Баячов** *ф.*

Бдѝнец *ф* — псевдоним: родом от Видин.

Бдѝнски *ф* — модернизирано от Видински. Толбухин.

Беатрица *ж* — от лат. *Beatrix* 'която носи блаженство'. Пловдив.

Беатриче *ж* — ит. *Beatrice*, у нас известно от Божествена комедия на Данте. София, р. 1934, 1936.

Беба *ж* — женска форма срещу Бебо. **Бѝбин** *ф.* Трън.

Бѝбеков *ф* — от тур. *bebek* 'бебе; кукла' или от диал. *бѝбек* 'валчесто камъче за момчешка игра'.

Бѝбел *м* — от фамилното име на видния немски социалист Август Бебел. Самоков.

Бебеляков и **Бебеляшки** *ф* — диал. *бѝбляк* 'валчесто камъче, бебек.' Вършец.

***Бебен** *м* — от Беб(о) + *ен*. **Бебенев** *ф.* Ясен (Плевенско), Вѝбел (Никополско).

Бѝберков *ф* — от диал. *бѝберко*; вж. Беберов.

Бѝберов *ф* — от диал. *бѝбер* 'животно бобър'; срв. Бѝбаров. Сопот, Велинград.

Бѝбечев *ф* — от диал. *бѝбече* 'бобърче' (?) Пещера, Батак.

Бebис ф — от Бебо с гръцко окончание. Нигропол (Битолско), 1852. Тутракан, 1905.

Бeбо м — а) от диал. *бeбe* 'бате'; срв. Байко, Байчо; б) от диал. *бeбeк* '1. валчесто камъче; 2. нисък, топчест човек'. **Бeбов ф.** Кнежа, Михайловград, Лехчево (Михайловградско), Златия (Ломско). **Бeбовски ф.** Кнежа.

Бeбревски ф — от диал. *бeбъp* 'бобър'.

Бeбъо или **Бeбе м** — успоредна форма на Бебо с меко окончание. **Бeбев ф.** Милковица (Никополско), Плевен.

***Бeгaн м** — от Бег(о) + *ан.* **Бeгaнов ф.** Петрич.

Бeгiн м — от Бег(о) + *ин.* **Бeгiнов ф.** Петрич.

Бeгликчийев ф — от остар. *бeгликчийя* 'закупчик и събирач на данъка беглик' (тур. *beğlikçi*). Ямбол, 1897, Габрово, 1900, Търново, Стара Загора.

Бeгo м — от диал. *бeг* 'голедец, бей' (тур. *beğ*); срв. Бейо, Бано. Пловдив. **Бeгов ф.** На разни места из страната. **Бeговски ф.** Враца. 1893.

Бeгoния ж — от цветето *бeгoния*, фр. *bégonia*. Берковица, р. 1958, София, 1959.

***Бeгyн м** — от Бег(о) + *ун.* **Бeгyнов ф.** Ихтиман, 1891.

Бeгъмов ф.

Бeгъo м — от Бeдъo с преход на *д'* в *г'*. Котел, 1845. **Бeгъов ф.**

Бeдa ж — женска форма срещу Бeдъo. Н. Геров.

Бeдаваджийев ф — от диал. **бeдаваджия* 'който получава даром' (тур. *bedavacı*). Пловдив.

Бeдaчев ф — от диал. **бeдaч* 'който беди, клевети, обвинява'. Пловдив.

Бeдeл ф — от ар.-тур. *bedel* 'данък за откуп от военна служба' — бил събирач на тоя данък. Шумен, 1860. **Бeдeлев ф.** Шумен, Разград, Варна. Пловдив.

Бeдeрев ф — може би разновидност на Бeделев. Карнобат.

Бeджo м — от Бeчo с озвучаване на *ч* в *дж*. Плевен, 1830. **Бeджев ф.** Гулянци (Никополско), Ряхово, Сливница (Русенско), Русе, Горна Баня.

Бeднев ф — от прякора *Бeдния* 'клетия, злочестия'. Русе.

Бeднийков и **Бeднички ф** — от диал. **бeднийк* 'клет, злочест човек, страдалец'. Станке Димитров, Лагодж (Благоевградско).

Бeднийшки ф — „литературна“ форма на Бeднички. София, 1958.

Бeдрек и **Бeдрик ф** — може би във връзка с ар.-тур. *bedir, -dri* 'пълнолуние' или с *бeдрo*. Бр. Миладинови, Дългопол (Провадийско).

Бeдрийски ф (Белица, Ихтиманско) и **Бeдринов ф** (Пазарджик) — разновидност на Бeдрoв (?)

Бeдрoв ф — от Бeдрик, побългарено с *-ов*, или превод на Баджаков, както с. Баджаклар, Кърджалийско, е преименувано на Бeдрoвo. Варна, 1958.

Бeдъo м — от *бeдa* — защитно име: да не го сполита бeдa; срв. Сипана, Сипко. Котел. **Бeдeв ф.** Котел, Карнобат.

Бeжалийски ф — от диал. **бeжалия* 'бежанец' (?)

Бeжaн м — 'който бяга, не се оставя да го хванат'. Перник, 15—16 век, Дебърско. **Бeжaнов ф.** Габрово, 1900, Търново.

Бeжaнa ж — женска форма срещу Бeжaн. Н. Геров.

Бeжанийски ф — от *бeжанийн* 'жител на с. Бeжанoвo (Луковитско)'. Мездра, 1917.

Бeжaнски ф — от с. Бeжанoвo (Луковитско).

Бeждрамoв и **Бeждремoв ф** — според местно обяснение: имал бакалница и често повтарял на турски *beş digat* 'пет драма'. Асеновград, 1897, 1959.

Бeжкo м — умалит. от Бeджo или правописна разновидност на Бeшкo. **Бeжкoв ф.**

Бeжo м — от Бeджo с изговор *ж* вм. *дж*. **Бeжев ф.** Ловеч, Тутракан.

Бeзa ж — съкрат. от Бeзистeнa или Бeзцeнa. Кюстендил, 1854, 1893. **Бeзин ф.** Падeж (Благоевградско), Бeлa Слaтинa. **Бeзински ф.** Благоевград.

Бeзac ф. (Ангел Добрев Бeзac, Тoдop Жeкoв Бeзac, Йoвaн Минчoв Бeзac — Хacкoвo, 1849).

Бeздeнишки ф — от с Бeздeн (Софийско). **Бeзe м.** Бр. Милaдинoви. **Бeзeв ф.** Бaнскo.

Бeзeргянов ф — видoизмeнeнo от Бaзиргянов. Кърджалийско.

Бeзeрджиев ф — от диал. **бeзeрджия* 'производител на семена; семенар' (ар.-тур. *bezirçi*); срв. Семенаров. Пловдив.

Бeззeмски ф — мoжe би видoизмeнeнo от **Бeздeнски*; вж. Бeздeнишки.

Бeзистeнa ж — вж. Бизистeнa. Софийско.

Бeзлoв ф — от ар.-тур *bezl* 'щедро раздаване; дар'. Казанлък, 1905, Пловдив.

Бeзмустакaнoв ф — от **бeзмустакан* 'мъж без мустаци, къосе'; срв. Къосев. Варна.

Бeзo м — мъжкa фoрмa от Бeзa (?) **Бeзoв ф.**

Бeзпoчийeвци рoд — 'кoитo нe знaят пoчивкa, мнoгo рaбoтят'. Искрa (Първoмaйскo).

Бeзсолнaкoв ф — от диал. **бeзсолнaк* 'бeзсолнo ядeнe'. Гaбрoвo.

Бeзуглoв ф. Бaнскo.

Бeзухaнoв ф — от диал. **бeзухaн* 'чoвeк бeз ушe'. Мийкoвци (Елeнскo), Ямбoл.

Бeзцeнa ж — от *бeзцeн* 'бeзцeнeн, скъпoцeнeн'. Дeбърскo, Кюстeндил, 1887, Гюeшeвo (Кюстeндилскo). **Бeзцeнин ф.** Гюeшeвo, 1905.

Бeзцeнкa ж — умалит. от Бeзцeнa. Сoпцeнa (Брeзнишкo), Брeзник.

Бейгирджиѐв и Бейгерджиѐв *ф* — от диал. *бейгирджиѐ 'който дава под наем коне' (пер.-тур. beugirci). Търговище, Пловдив.

Бейдо *м* — от Бейо с вмъкнато *д*, както Илдо, Бойдо. Бейдов *ф*. Русе.

Бейко *м* — умалит. от Бейо. Вършец, Узуните (Дряновско). Бейков *ф*. Габрово, 1873, Свищов, Свищовско, Павликенско, Вършец. Бейковски *ф*. Русе.

Бейн *ф*. Банско.

Бейно *м* — от Бей(о) + *но*, както Райно. Бейнов *ф*. Сопот, Самоков.

*Бейнун *м* — от Бейн(о) + *ун*. Бейнунов *ф*. Крумовград, 1908.

Бейо *м* — източна форма на Бего, от тур. bey 'голедец, бей'; срв. Бано, Кралю. Типично за Горно Черковище (Казанлъшко). Беев *ф*. Стара Загора, Горна Оряховица, Русе, Никопол, Бела Слатина. Беевски и Бейовски *ф*. Горна Оряховица, Лясковец, Враца.

Бейски *ф* — от бей, бейски. Ритя (Дряновско), Тетевен, Пловдив.

Бейтиев *ф* — от диал. *бейтиѐ 'който си има дом' (от ар.-тур. beuti 'дом'). Шумен.

Бейчо *м* — умалит, от Бейо. Варна. Бейчев *ф*.

Бейка *ж* — женска форма от Беко. Бейкински *ф*. Михайловградско.

Бейков *ф*. Търново.

Бейков *ф*. Русе.

Бейков и Бейковски *ф* — от турско л. и. Бекир. Стара Загора, Цалапица, Царимир (Пловдивско), Правец (Ботевградско), Герман (Софийско).

Бейменджиѐв *ф* — от диал. *бейменджиѐ 'пазач в стражница' (тур. beklemeci). Казанлък.

Бейко *м* — видоизменено от Бенко, Белко, Бери или друго подобно име. Бейков *ф*. Враца, Варна.

Бейков¹ *ф* — от диал. бейковѐ 'пияница' (тур. beki). Русе. Пловдив.

Бейков² *ф* — от колиби Бейковите (Габровско). Габрово (гроб).

Бейков³ *ф* — от тур. bektasi 'гуляйджия'. Обидим (Гоцеделчевско).

Бейков *ф*. Никопол, 1917.

Бейко *м* — от Бей(о) + *ун*. Бейков *ф*. Орехово.

Бейков *ф* — от диал. бейковѐ 'нощен пазач' (тур. beki), Русе, Костандец (Русенско).

Бейков *ф* — от бейков(ин) 'който живее без семейство' (ар.-тур. bekâr). Панагюрище, Етрополе, Трудовец (Ботевградско), Костенец, Стара Загора.

Бейка *ж* — от бейка, бейка. Нарядко из ЗБ. Бейлин *ф*. Вълчедръма (Ломско), Баня (Разложко), Свогенско. Бейлински *ф*.

Бейков *ф*.

Бейко *м* — разновидност на Бейка, както Чернай и Чернай. Бейков *ф*. Севлиевско.

Бейков *ф* — от прякор Бейка 'белия'. Пловдив.

Бейков *ф* — вж. Бейков. Свищов, 1888.

Бейков *ф* — навярно разновидност на Бейков. Златарица (Еленско).

Бейко *м* — Бел(о) + *ан*. Рядко.

Бейка *ж* — от Бел(а), Бей(а) + *ана*. Рядко.

Бейка *ж* — умалит. от Бейка. Бейкински *ф*. Враца.

Бейко *м* — от Бел(о) + *аш*. Бейков *ф*. Реброво (Свогенско).

Бейковѐта *пр* — от с. Бейковѐта (Пловдивско). Пловдив, 1917.

Бейков *ф* — вж. Бейков. Сомовит, Варна.

Бейков *ф* — от бейковѐ 'с много бейка коса'.

Бейковѐв *ф* — от бейковѐ (като храна на бедни хора). Варна.

Бейковѐски *ф* — навярно видоизменено от Бейковски. Самоков.

Бейковѐв *ф* — от бейка Димитър. Сливен.

Бейковѐв *ф* — от бейка Димо. Първомайско.

*Бейко *м* — от Бело с вмъкнато *д*. Бейков *ф*. Черни връх (Ломско).

*Бейковѐ *м* — от Бейко с вмъкнато *д*. Бейковѐв *ф*. Сунгурларе (Карнобатско).

Бейко *м* — западна форма на Бело, Бейко. Софийско. Бейковѐв *ф*.

Бейковѐвски *ф* — от бейка Гано (?) Кнежа.

Бейковѐка *ж*, Бейковѐко *м*, Бейковѐвски *ф* — вж. Бейковѐка, Бейковѐко, Бейковѐвски — писани с *ж* покрай бейковѐка, бейковѐка.

Бейковѐ *м* — от Бел(о), Бей(о) + *ей*. Бейковѐв *ф*.

Бейковѐв *ф* — може би видоизменено от Бейковѐв. Сопот.

Бейковѐка *ж* — разширено от Бейка. Просеник (Сярско) — нар. песен.

Бейковѐта *пр* — от диал. бейковѐ; вж. Бейковѐв Враца. Бейковѐв и Бейковѐвски *ф*. Враца, 1825, Сливен, Русе.

Бейковѐв *ф* — от диал. *бейковѐв 'нещо много бяло' (?) Свищов.

Бейковѐко *м* — умалит. от Бейко. Бейковѐв *ф*. Казанлък.

Бейковѐв *ф* — уж от бейковѐ. Чепеларе, Ямбол.

Бейковѐвски *ф* — от град Бейка, от Бейковѐ (Свищовско) или от Бейковѐвци (Луковитско).

Кнежа, Ореховско, Островче (Разградско).

Бейковѐв *ф* — от диал. бейковѐв 'мирянин, недуховник'. Крушовене (Ореховско). Бейковѐвски *ф*. Сопот, Русе.

Бейковѐка *ж* — женска форма срещу Бейковѐко.

Бейковѐко *м* — от Бел(о), Бей(о) + *ешко*, както Малешко, Ралешко, Добрешко.

Бейковѐвски *ф*. Годено (Разложко).

Беливанов ф — от бели Иван. Лясковец, Бяла, Търново, Хасково.

Белигерски ф — от диал. **белигер* 'нещо много бяло' (?) Бела Слатина.

Белидеров ф. Пловдив.

Белиев ф — от Белев поради мекия изговор на *л'* (Белъев). Свищов, 1900, Русе.

Белизар м — от Велизар с промяна на *в* в *б* под влияние на *бял*. Свищов, р. към 1859. **Белизаров** и **Белизарев ф**. Орехово, 1908, Варна.

Белико м — умалит. от Белъо, Бело. Н. Геров.

Белилов ф — от *белило* (може да е бил много бял). Русе.

Белименски ф — от *Белимелски с дисимиляция на второто *л*; вж. Беломелски. Оряховица (Плевенско).

Белин м — от Бел(о), Бель(о) + *ин*. Русе.

Белинов ф. Котел, Галац, Кубратско.

Белински ф. Орехово, Борован (Белослатинско), Одърне (Плевенско).

Белина ж — от Бел(а), Бял(а) + *ина*. Рядко.

Белинка ж — умалит. от Белина. Рядко.

Белинко м — умалит. от Белин. **Белинков ф**. Стара Загора.

Белиотов ф. Карлово, 1904.

Белисарий м — от Велисарий; вж. Белизар. Разград, 1868.

Белица м — от Бел(о) + *ица*. Перник, 15—16 век.

Белицанов ф — от *белицанин* 'жител на село Белица'. Тетово (Кубратско).

Беличански ф — от с. Белица (Ихтиманско). Ихтиман.

Беличенев и **Беличинов ф** — от *беличенин* 'жител на с. Белица, Разложко'. Якоруда, Велинград.

Белички ф — домашна форма на Белишки.

Беличко м — умалит. от Белико. Просеник (Сярско). **Беличков ф**. Калофер.

Беличо м — умалит. от Белъо, Бело.

Беличев ф. Сливен, Твърдица (Сливенско), Русе. **Беличовски ф**. Борован (Белослатинско).

Белиш м — от Бел(о), Бель(о) + *иш*, както Черниш, Станиш. **Белишев ф**. Стояново (Ловешко).

Белишки ф — от с. Белица (Ихтиманско). Ихтиман, Златица, Панагюрище, Казичене (Софийско).

Белия пр — от *бял* (с бяло лице или коса). Кула и др.

Белка ж — умалит. от Бела. Своге, Сливнишко, Софийско, Търново. **Белкин ф**. Бистрица, Локорско, Чепинци (Софийско), Литаково (Ботевградско).

Белко м — умалит. от Бело, Белъо. Софийско. **Белков ф**. Свогенско, Малък чифлик (Търновско). **Белковски ф**. Радомир, Ботевград, Борован (Белослатинско), Устово (Смолянско).

Белколев ф — от белия Кольо. Пловдив. **Белмарков ф** — от белия Марко. Згориград (Врачанско).

Белмезов ф — от диал. *белмез(ин)* 'който не знае' (тур. *bilmez*). Варна.

Белмустаков и **Белмусташки ф** — от диал. *белмустак* 'с бели мустаци и непобеляла коса'. Враца, Кулско.

Белнеев м — от бели Нейо. София, 1917.

Белнейски и **Белнийски ф** — може би разновидност на Белнеев. Пазарджик, Ихтиман, Мухово (Ихтиманско).

Белниколов и **Белниколовски ф** — от белия Никола. Плевен, Борован (Белослатинско), Нова Загора.

Белнозов ф. — съкрат. от Беленозов. Ямбол.

Бело м — от *бел*, *бял*; срв. Бела. Железница, Кътина (Софийско), Осиковица (Ботевградско), Черни Вит (Тетевенско). **Белов ф**. Осиковица, Кътина, Сливен, 1908.

Беловски ф. Враждебна (Софийско).

Белобоскин ф — от прякор *Белата боска*. Самоков.

Белобрадов ф — от прякор *Белата брада*. Разград, Лясковец, Пловдив, Кочериново (Станкедимитровско).

Беловарски ф — от *бела вар* (може би къщата и оградата им правела впечатление, че е белосана). Громшин (Михайловградско).

Беловеждов ф — от *беловежд* 'с бели вежди и непобеляла коса'. Пловдив, Врачеш (Ботевградско).

Беловодски ф — от с. Бела вода (Радомирско). Кюстендил.

Белогашев ф — от **белогаш* 'с бели панталони или потури'. Пловдив.

Белоглавов ф — от *белоглав* 'с побеляла глава на сравнително млада възраст'. Варна.

Белогорски ф — от някое село или местност Бяла гора. Русе.

Белогушев ф — от **белогуш* 'с бяла гуша на по-тъмно лице'. Бургас, Варна.

Белозелков ф — от *бяла зелка* (?) Ксанти, 1917.

Белой м — от Бел(о) + *ой*, както Благой, Радой. **Белдев ф**. Градница (Габровско).

Белокаменски ф — от колиби Бели камък (Луковитско) или от местност с подобно име. Копривщица.

Белоканов ф — от диал. **белокан* 'много бял човек' (?)

Белоканов ф — от *белокан* 'с бяла шапка'. Кюстендил (гроб), Самоков.

Белоконски ф — от диал. **белоконец* 'яздач с бял кон'.

Беломелски ф — от с. Бели мел (Михайловградско). Михайловград.

Беломорски ф — от *беломорец* 'преселник от Беломорска Тракия'. Русе.

Беломустаков ф — разновидност на Белмустаков. Варна, 1897.

Беломъжов ф — от колиби Беломъжите (Габровско). Плевен.

Белопàхов ф — от диал. *белопàх* 'с бели поли на дрехата'. Котел.

Белопèркин ф — от *белопèрка* 'птица с бели пера'. Кнежа.

Белоперчинов ф — разновидност на Белперчинов. Видин.

Белопит пр — от *бèли пìти* (като по-заможни ядели бял хляб, което правело впечатление на бедните съседи). Панагюрище, 1853. **Белопитов ф**. Панагюрище, 1895, Пещера, 1900.

Белопòпски ф — от с. Белопопци (Елинпелинско). Шумен.

Белорàдски ф — от с. Бела Рада (Видинско).

Белорèчки, Белорèчков и Белорèшки ф — от с. Горна или Долна Бела Речка (Берковско). Враца, Българска Бела (Врачанско), Вършец, Видин, Варна.

Белослàв м — кръстоска от Бельо и Велислав. Свищов, р. 1865.

Белотèлев и Белотèлов ф — от *белотèл* '(човек) с бяло тяло'. Крушево (Македония).

Белоусов ф — от рус. *белоусый* 'с бели мустаци' (дядото бил русин). Шумен.

Белошàпков ф — от диал. **белошàпки* 'с бяла шапка'; срв Белокапов. Лясковец.

Белошìн м — от Бел(ьо), Бел(о) + *ошин*, както Драгошин, **Белошìнов ф**. Севлиево.

Белперчинов ф — от *бял перчин* (тур. *perçet* 'кичур коса') — 'с бял кичур на непобеляла коса'. Видин.

Бèлстойнев ф — от бели Стойне. Самоков.

Белтàка пр — от диал. *белтàк* 'вид бял камък'. Трудовец (Ботевградско).

***Бèлто м** — от Бело, Бельо с вмъкнато т. **Бèлтов ф**. Мирково (Пирдопско).

***Белùг м** — от Бел(о) + *уг*. **Белùгов ф**. Ник. Милев.

Белùда ж — от Бел(а) + *уда*, както Калуда, Стамуда, Маруда. Каварна.

Белùдка ж — умалит. от Белуда. Варна.

***Белùк м** — от Белуг с обеззвучаване на г в к. **Белùков ф**. Орехово, 1893.

Белùтов и Белùтски ф — навярно от Болутов с промяна на о в е под влияние на *бел*. Лозен (Софийско).

Белùхов ф — от диал. *белùх* (вм. белоùх) 'с бели или обелени уши'. Обидим (Гоцеделчевско), Велинград, Пловдив.

Белùш м — от Бел(о) + *уш*. **Белùшев ф**.

Бèлùша ж — от Бел(а) + *уша*. Пловдив.

Белчìн м — от Белч(о) + *ин*. Вълчедръма (Ломско). **Белчìнов ф**. Ихтиман.

Белчìнко м — умалит. от Белчин. **Белчìнков ф**. Ново село (Видинско), Стара Загора.

Белчìнски ф — от с. Белчин (Самоковско). Самоков.

Бèлчо м — умалит. от Бельо, Бело. Вече рядко, главно из Изб. **Бèлчев и Бèлчов ф**.

Бèльо м — от *бел, бял* в смисъл 'хубав, здрав'. Вече доста рядко. **Бèлев и Бèльов ф**. Рядко из цялата страна. **Бèлевски и Бèльовски ф**. Самоков, Ботевградско.

Бельòвци родов прякор — от Бельовски, преосмислен по *беля*; вж. Беляшки. Скравена (Ботевградско).

***Белюк м** — от Бель(о) + *ук*; срв. Белуг, Белук. **Б е л ю к о в о т о** местност в Ботевград.

Бèля ж — разновидност на Бела с меко окончание. Айтос, р. 1936.

Белявски ф — разновидност на Беляшки.

Беляжки ф — писмена разновидност на Беляшки.

Беляй м — от Бель(о) + *ай*; срв. Белей. **Беляев ф**. Поликраище (Горнооряховско), 1917, Сливен.

Беляков и Беляковски ф — от прякор *Беляк* (няколко братя били по-бели, по-руси от другите селяни, та им казвали Беляците). Мало Пещене (Врачанско), Бела Слатина, 1908, Орехово, 1908.

Белялиев и Белелиев ф — от *белялия* 'който докарва неприятности' (ар.-тур. *belâli*).

Белян м — от Бель(о) + *ан*, както Белан. **Белянов ф**. Пещера, Пловдив.

Беляна ж — от Бел'(я) + *ана*, както Белана.

Белянка ж — умалит. от Беляна. Пчеларово (Толбухинско). **Белянкин ф**. Варна.

Белясин ф — от *Беласа, син на Беласа, преосмислено по *беля син* 'лош, неразбран син'. Горни Лом (Белоградчишко).

Белята пр — от *беля* (ар.-тур. *belâ*) в смисъл. 'проклет, неразбран човек'. Ботевград. **Беляшки ф**. Скравена (Ботевградско), Михайловград, Габровница (Михайловградско).

Бембèрски ф — вм. Бинберски.

Бèна ж — женска форма от Бено или съкрат. от Яблена, Гълъбена или друго подобно име. Софийско, Правец (Ботевградско), Пловдивско, Гоце Делчев. **Бèнин ф**. Генерал Николаево (Пловдивско), Банско. **Бèнински ф**. Тлачене (Белослатинско).

Бенгаров ф. Граница (Кюстендилско).

Бендèрев и Бендèров ф — от град Бендер в Бесарабия или от местността Бендер в Свищовско. Русе, 1900, Горна Оряховица, Варна.

Бендерлиев и Бендерлиийски ф — от град Бендер в Персия, понеже дедите търгували с добитък из Мала Азия. Костур, Генерал Николаево (Пловдивско).

Бèнджо м — от Бенчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Бèнджев ф**. Търново.

Бендо *м* — от Бено с вмъкнато *д*. Берковица, 1893, **Бендов** *ф*. Берковица, Драгошиново (Самоковско).

***Бендро** *м* — от Бено с вмъкнато *др*. **Бендров** *ф*. Плевен.

***Бендур** *м* — от Бенд(о) + *ур*, както Батур, Бачур, Баджур. **Бендурски** *ф*. Кнежа, Етрополе.

Беневрѐков *ф* — от *беневрѐци*. Ловеч.

Бенедита *ж* — ит. *Beneditta* 'благословена'. Ореш (Свищовско).

Бенеков *ф* — от Бенков с вмъкнато *е*. Гиген (Никополско), Севлиево.

Бенефаций *м* — разновидност на Бонифаций. Вайганд, Синод. именник.

Бенжамѐн *м* — френска форма на Венеамин. Карнобат, 1920.

Бенжо — вм. Бенджо, Бенчо. **Бенжев** *ф*. Търново.

Бензаров *ф* — вм. Бънзаров. Карабунар (Пазарджишко).

Бениамин *м* — кръстоска от Вениамин и Беньо. София, 1893.

Бенин *м* — от Бен(о), Бенъ(о) + *ин*. **Бенинов** *ф*. Пловдив.

***Бенислав** *м* — от Бенъ(о) + *слав*, както Денислав, Венислав. **Бениславски** *ф*. Търново.

Бенишев *ф* — от тур. *binış* '1. езда; 2. широко наметало'. Айтос, Ловеч, Стара Загора.

Бенка *ж* — умалит. от Бена. **Бенкин** *ф*. Орехово, Остров (Ореховско), Ботевград.

Бенко *м* — умалит. от Бено. Ловеч, Разград, Никополско, Свогенско. **Бенков** *ф*. Павликени, Тутраканско. **Бенковски** *ф*.

Бенкол *м* — от Бенк(о) + *ол*. **Бенколов** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Бенлиев и **Бенлийски** *ф* — от тур. *benli* 'с бенки по лицето' или от махала Бенликьой (Еленско). Шумен.

Беню *м* — успоредна форма на Беньо с твърдо окончание. СЗБ, Свищов, 1888. **Бенюв** и **Бенювски** *ф*. **Бенски** *ф*. Вършец (външно лице).

Бенто *м* — съкрат. от *Бенедето. Пловдив, р. 1891.

Бенуц *м* — от Бен(о) + *уц*, както Радуц, Галуц. **Бенуцов** *ф*. Злокучене (Плевенско).

Бенчо *м* — умалит. от Бено, Беньо. Враца. Врачанско, Ботевград, Ботевградско, Карнобат, **Бенчев** и **Бенчов** *ф*. Търговище, Карнобат, Калофер, Карлово, Враца, Ботевград.

Беню *м* — а) съкрат. от Любен, Хубен; б) съкрат. от Бенефаций, а у пловдивските и свищовските католици — и от Бенедето. Главно Изб. **Бенев** и **Беневски** *ф*.

Беня *ж* — женска форма от Беню. Шумен р. 1896.

Бенямин *м* — вм. Вениамин. **Беняминов** *ф*.

Бѐра *ж* — женска форма от Бѐро. Вердикал (Софийско), р. 1889.

Бѐратов *ф* — от остар. *berât* 'султанска грамота' (ар.-тур. *berat*).

Бѐрбатов *ф* — от диал. *berbat* 'съсипан, мръсен' (пер.-тур. *berbat*). Бесарабия, 1862; Търново, Стара Загора.

Бѐрбѐнков *ф*. Дропла (Балчишко), Русе; Толбухин.

Бѐрбенлиев *ф*.

Бѐрбѐров и **Бѐрбѐрски** *ф* — от остар. *berber(in)* 'бръснар' (ит.-тур. *berber*). Панагюрище, Елена, Враца.

Бѐрборов *ф* — нарочно видоизменено от Бѐрборов. Враца, Белоградчик.

Бѐргер *ф* — нем. *Berger* (дядото бил немец). Карлово.

***Бѐрго** *м* — от Берко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Бѐргов** *ф*. Банско, Велинград.

Бѐрданов *ф* — *бердана* 'вид стара бойна пушка'; срв. Шишиньов. Долна Митрополия (Плевенско).

Бѐрелиев *ф* — навярно видоизменено от Баралиев или от Белелиев. Сопот.

Бѐрема и **Бѐремеца** *пр* — съкрат. от Беремлийски. Скравена (Ботевградско). **Бѐремюв** *ф*. Живково (Ихтиманско). **Бѐремски** *ф*. Кнежа, Новачане, Гурково (Ботевградско).

Бѐремлийски *ф* — от диал. **беремлия* 'който има дял в нещо' (пер.-тур. *beremli*). Враца, Лом.

Бѐренделийски *ф* — от с. Беренде (Радомирско или Царибродско).

Бѐрѐнски *ф* — навярно вм. Беремски.

Бѐрешиков *ф* — от диал. **берешик*, вм. барашък (тур. *bağık* 'който живее в мир с околните; примирителен'). Вършец, 1898.

Бѐржански *ф* — от *Бѐржарски с дисимиляция на второто *р*. Русе.

Бѐржаров *ф* — от диал. *berjar* 'файтонджия' (рум. *bigjar*). Русе, Бяла.

Бѐржита *ж* — видоизменено от *Бѐржита. Пловдивско, Ореш (Свищовско).

Бѐрзийски *ф* — вм. Бѐрзийски (?) Еремия (Кюстендилско).

Бѐривой *м* — старинно име — „който събира войска“.

Бѐриджаров *ф* — видоизменено от Бѐржаров. Горна Оряховица.

Бѐриевски *ф* — от с. Бериево (Севлиевско).

Бѐримир *м* — старинно име — „който печели мир“, запазено в името на с. Беримирци или Бѐримирци, Софийско.

Бѐрислав *м* — старинно име — „който бере, печели слава“.

Бѐрислава *ж* — женска форма срещу Бѐрислав. Орехово, р. към 1882, Самоков.

Бѐрка *ж* — женска форма от Берко, Шумен, 1947.

Бѐрко *м* — умалит. от Бѐро. Радомирско. **Бѐрков** *ф*. Елена, 1858, Тетевен, 1893, Плевен, Пресяка, Сливек (Ловешко), Русе,

Варна, Радомирско. **Бѣрковски**¹ *ф.* Варна, 1893.

Бѣрковски² *ф.* — от град Берковица. Лом, 1852, Михайловград, Враца.

Бѣрлинов *ф.* — от град Берлин — може би живял там или продавал берлинска стока. Бургас, 1893, Силистра, 1895.

Бѣрмски *ф.* — навярно съкрат. от Беремски.

Бѣрнард *м.* — нем. *Bernhard* — име на католически светец. Варна. **Бѣрнардов** *ф.* Свищовско, Варна.

Бѣро *м.* — съкрат. от Беривой, Беримир. Берислав или друго подобно име. Извор, 1755, Карнобат, 1870, Луковит, 1887, Кула, Белослатинско. **Бѣров** *ф.* Лясковец, Габрово, Драка (Грудовско), Бесарабия, Кула, Самоковско, Ботевградско. **Бѣровски** *ф.* Бургас, 1908, Новачене (Ботевградско). **Бѣрович** *ф.* Котел, 1824.

***Бѣрон**¹ *м.* — от Бер(о) + *он.* **Бѣронов** *ф.*

Бѣрон² *ф.* — вм. Беров или Берович. Котел, Болград, 1866, Търново, р. 1879. Браила, 1844.

Бѣрос *м.* — от арм. Бедрос (Иван Беров Саркизов, българин, Гаганица, Берковско, 1961).

Бѣрсин *пр.* — от с. Берсин (Кюстендилско). Кюстендил, 1879. **Бѣрсински** *ф.* Кюстендил.

Бѣрта *ж.* — нем. *Berta* 'блестяща'. Враца, 1949, Расово (Ломско), 1956.

Бѣрхатлиев *ф.* — вм. Бархатлиев.

Бѣрчо *м.* — умалит. от Бѣро. **Бѣрчов** и **Бѣрчев** *ф.* Згориград (Врачанско), Букьовци (Ореховско).

Бѣрьо *м.* — от Бѣро с меко окончание. **Бѣрев** *ф.* Толбухин.

Бѣсиев *ф.* — вм. Бесев (Бесьев) поради мекия изговор на *с'*. Пловдив.

Бѣслимов *ф.* — от диал. *беслемѣ* 'храненик' (тур. *besleme*). Пловдив.

Бѣснев *ф.* — от прякор *Бѣсния*. Стара Загора.

Бѣсов *ф.* — от прякор *Бѣсѣ*. Грудово.

Бѣстѣна *ж.* — от Безцена с дисимиляция на *сц* в *ст*. Радомирско, Луковит, р. 1923.

Бѣсьо *м.* — от Бѣцо, Бѣшо, Бѣчо с друга наставка, както Босьо, Косьо, Песьо. Шумен, р. 1918.

Бѣта *ж.* — женска форма от Бѣто или съкрат. от Елизабета. Софийско, Лагоджа (Благоевградско), Благоевград, р. 1924.

Бѣтеров *ф.* — от разг. *бетѣр* 'по-лош, по-зле' (пер.-тур. *beter*) — може би поради често повтаряне на тая дума. Стара Загора.

Бѣтина *ж.* — от Бѣт(а) + *ина*. Пловдив, 1922.

Бѣтко *м.* — умалит. от Бѣто. **Бѣтков** *ф.* Михайловград.

Бѣто *м.* — от Бѣро, Бѣчо, Бѣшо с друга наставка. Плевен, Софийско. **Бѣтов** *ф.* Пле-

вен, Плевенско, Сомовит, Никополско, Враца, Берковица, Самоков. **Бѣтовски** *ф.* Плевен.

***Бѣтул** *м.* — от Бѣт(о) + ул. *Бѣтулците*, род в Етрополе.

Бѣтуховски *ф.* — от диал. **бетѹх* 'нескопен кон'.

Бѣтьо *м.* — успоредна форма на Бѣто с меко окончание. **Бѣтев** *ф.* Габровско, Казанлък.

Бѣхаров *ф.* — вм. Бахаров.

Бѣхов *ф.* — може би от глаг. *бѣх* — поради чуждия за говора екав изговор; срв. Бяхов. Кюлевча (Шуменско), Пещера.

Бѣхтерев и **Бѣхтеров** *ф.* — навярно вм. Мехтерев с преход на *м* в *б*.

Бѣца *ж.* — женска форма срещу Бѣцо. Софийско, Мездра. **Бѣцин** *ф.* Михайловградско, Крушовене (Ореховско). **Бѣцински** *ф.* Бѣла Слатина, Чирен (Врачанско).

Бѣцо *м.* — от Бѣчо с друга наставка, както Пачо и Пацо, Гочо и Гоцо. Ореховско. **Бѣцов** *ф.* Ореховско, Плевен, Русе, Мездра, Правешка Лаковица (Ботевградско). **Бѣцев** *ф.* Костинброд (Софийско).

Бѣчиров *ф.* — от Бекиров с промяна на *к'* в *ч*. Пловдив.

Бѣчкѣджиев *ф.* — вм. Бичкиджиев. Ловеч, 1900.

Бѣчко *м.* — умалит. от Бѣчо. **Бѣчков** *ф.* Банско, Кюстендил (гроб).

Бѣчлиев *ф.* — от прякор *Бѣчлията* 'който е ходил или живял в Бѣч (Виена)'. Лом, 1908, 1917.

Бѣчо *м.* — успоредна форма на Бѣко или от Белчо, Берчо, Бенчо с изпадане на съгласната пред *ч*. Тетевен, Лом, Трънско. **Бѣчев** и **Бѣчов** *ф.* Софийско, Лом, Враца, Котел. **Бѣчевски** *ф.* Орехово.

Бѣшевишки *ф.* — вм. Бешовишки. Плевен.

Бѣшевлие *ф.* — от с. Бешевлие (Кирилово, Преславско). Шумен, Трън, 1900.

Бѣшикташлиев *ф.* — от *Beşiktaş* (район в Цариград). Калофер, 1900.

Бѣшимирски *ф.* — видоизменено от Бѣшировски (?) Бѣла Слатина.

***Бѣшир** *м.* — може би кръстоска от Бѣшо и турско л. и. Бекир (?) **Бѣширов** *ф.* София, 1893, Варна. **Бѣшировски** *ф.* Рогозен (Ореховско).

Бѣширко *м.* — умалит. от Бѣшир. **Бѣширков** *ф.* Ореховско.

Бѣшкарров *ф.* — вм. Бишкарров. Самоков.

Бѣшко *м.* — умалит. от Бѣшо. Кнежа, Свищов. **Бѣшков** *ф.* Ловеч, 1845, Плевенско, Кнежа, Свищов.

Бѣшо *м.* — от Бѣко, Бѣчо с друга наставка, както Мичо, Мико, Мишо. Радомирци (Луковитско), Тетевен. **Бѣшев** и **Бѣшов** *ф.* Враца, 1908, Плевен, Плевенско, Русе, Търновско, Войнеговци (Софийско). **Бѣшовски** *ф.*

Бешовишки ф — от с. Горна или Долна Бешовица (Врачанско). Враца, Плевен.

Бешпаров ф — от тур. *beş pağa* 'пет пари'. Лозен (Софийско).

Бештепелиев ф — от с. Беш тепе (Пет могили, Новозагорско или Новопазарско). Варна.

Бейзов ф — от прякор *Бейза* 'белия' (ар.-тур. *beyaz*). Бяла, 1897, Ловеч, 1900, Севлиево, Свищов, Варна, Плевен.

Бианка ж — ит. *Bianca* 'бяла'. Ново, рядко.

Биба ж — женска форма срещу Бибо.

Бибин ф. Чепинци (Софийско), Самоков, Котел.

Бибанов ф — от рум. *biban* 'риба ко-стур'. Ново село (Видинско).

Бибашки ф — от диал. *бибак* '1. паток; 2. голяма мръвка'. Згориград (Врачанско).

Бибенов ф — навярно сродно с Бибанов. Русе.

Биберов ф — от диал. *бибер* 'пипер' (пер.-тур. *biber*). Асеновград, Пловдив, Шумен.

Бибешко м — от Биб(о)+*ешко*. Бибешков ф. Банско.

Бибиджийски ф — от диал. **бибиджия* 'който отглежда патици или пуйки' (?) Ихтиман.

Бибиков ф — от диал. **бибик* 'малка патица или пуйка' (?)

Бибйшков и Бибишкин ф — от прякор *Бибйшко*; вж. Бибиков. Марикостеново, Кулата (Петричко).

Бибо м — от диал. *биба* '1. патица или пуйка; 2. мръвка' — защитно име по дребен, малоценен предмет или животно. Дебърско, Ботевград (циганин). Бйбов ф. Одрин, 1917, Асеновград, Пловдив.

Бивазов ф — видоизменено от Беязов (Биязов).

Биволаров и Биволарски ф — от *биво-лар*. Плевен, Грудово, Берковица, Ружинци (Белоградчишко), Пазарджик, Панагюрище, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Биволев и Бйволев ф — от прякор *Бй-вола* или *Биволето*. Пловдив, Котел.

Бйволски ф — от род Биволците, Биволете. Бов, Дружево (Свогенско).

Бйволчев ф — от прякор *Бйволчето*; според местно обяснение — имал повече биволи. Вършец.

Бйволът пр — от *бйвол*. Котел.

Бйгор ф — псевдоним, от *бйгор*, 'шуплив варовик; нещо много солено'.

Бидаров ф — от диал. **бидар* 'голяма пита или баница' (от тур. *bide*). Пещера.

Бидев ф — от тур. *bide* 'пита, плосък хляб' (?) Шумен.

Биделев ф — в.м. Беделев. Айтос, Пловдив, Варна.

Биджеранов ф — видоизменено от Бизаранов. Казанлък, 1900.

Биджо м — от Бижо с *дж* в.м. ж. Бйджов ф. Проваленци (Радомирско), Лозен (Софийско), Карлово.

Биджуров ф — от диал. *баджур*, *биджур* 'гъба печурка'. Асеновград.

Бйжко м — умалит. от Бижо. Бйжков ф. Пазарджик, 1908.

Бйжо м — съкрат. от Дабижа. Габрово, Севлиево, Търновско, Русе, Котел. Бйжев и Бйжов ф. Котел, Севлиево, Пазарджик, Берковица, Долна Бела Речка (Берковско), Крушево (Македония).

Бизаранов ф — от диал. **бизаран* 'сърдльо, сърдитко' (от пер.-тур. *bizar*). Силистра, 1900.

Бизеров ф — от диал. **бизер*; вж. Бизаранов. Карлово, Пловдив.

***Бизйк м** — умалит. от Бизо. Бизйков ф. Самоков.

Бизистена ж — някакво видоизменение от Бестена. Радомирско.

Бйзко м — умалит. от Бизо. Сливница.

Бйзков ф. Сливница.

Бйзо м — от Бижо с преход на ж в з. Бйзов ф. Котел, 1843, Търговище, Пирдоп, Пловдив. Бйзовски ф. Ботевград, Врачеш (Ботевградско). Бизето ф. Ботевград.

Бйзьо м — успоредна форма на Бизо с меко окончание. Бйзев ф. Сопот, Горна махала (Карловско), Червен брег, Велинград, Банско.

Бикарски ф — от *бикар* 'гледач на бикове'. Дрен (Радомирско).

Бйко м — от *бик*; вж. Биков. Райково (Смолянско), 1720 г.

Бйков и Бйковски ф — от *бик* в смисъл 'як, упорит или плодовит като бик'. На разни места из страната. Бйколов ф. — от Бикоолу, с тур. = *олу*. Пещера.

Бйла ж — от Билка, което е смятано за умалително. Синод. именник.

Билалов ф — в.м. Белалов. Горна Оряховица.

Билански ф — в.м. Белански, от Белана. Славовица (Плевенско).

Билбилев ф — в.м. Бюлбюлев. Равногор (Пазарджишко).

Бйлбо м — кръстоска от Билко и Бюлбюл (?) Дебър. Бйлбов ф. Плевен.

Билдеров ф — видоизменено от Билдирев или Билядеров. Варна.

Билдйрев ф — от тур. *bildir* 'вестител, осведомител'. Кюлевча (Шуменско), Нови пазар, Русе, Варна, Тулча.

Билдйроглу ф — в.м. Билдирев с турска наставка. Шумен, 1843.

Билетски ф — от *билет* (?) Търново.

Бйлик ф — нем. *billig* 'справедлив; евтин'.

Билина ж — в.м. Белина. Н. Геров.

Билинка ж — умалит. от Билина. Н. Геров.

Биличев ф — в.м. Беличев. Чирпан.

Бѝлка ж — от *бѝлка* 'лековита трева'. Кнежа, Враца, Чурек (Елинпелинско), Карлово.

Бѝлко м — умалит. от Бильо. Свищов. **Бѝлков ф.** Сухозем (Карловско)

Бѝлкъ ж — от Билка (Билька) с прамет на йотацията. Видраре (Тетевенско), 1684, Ботевград, 1860.

Бѝло м — успоредна форма на Бильо с твърдо окончание. **Бѝлов ф.** Локорско (Софийско).

Бѝлчо м — умалит. от Бильо, Било. Русе, Варна. **Бѝлчев** и **Бѝлчов ф.** Русе, Иваново (Русенско), Бъркачево (Белослатинско), Банско.

Бѝльо м — от *бѝле, бѝлье* 'лековита трева'. Ценово (Беленско), Варненско. **Бѝлев** и **Бѝльов ф.** Варненско, Разложко, Пловдив.

Бѝлюков ф — от диал. *билюк* 'голямо стадо (овце); голямо множество' (тур. *böyük* Бургас).

Бѝлядѝров ф — от диал. **билядѝр* 'близък приятел' (ар.-тур. *bilâzer*). Пазарджик.

Бѝлян м — вм. Белян или от Биль(о) + *ан.* **Бѝлянов ф.** Пещера.

Бѝляна ж — вм. Беляна или женска форма срещу Бѝлян. Етрополе, 1648, Търновско, Чирпан, Кичевско, Бр. Миладинови, Голяновци (Софийско), р. 1937.

Бѝлярдѝров ф — видоизменено от Бѝлядеров.

Бѝлярв и **Бѝлярски ф** — от *биляр* 'лечител с билки'. Злокучане (Самоковско), Висока могила (Кюстендилско), Кремена (Врачанско), Белоградчик, Берковица, 1906.

Бѝляшки ф — вм. Беляшки. Баница (Врачанско).

Бѝмбалов ф — навярно вм. Бимбелов. Пловдив, Стара Загора, Кричим, Грудовско.

Бѝмбашѝев ф — от остар. *бѝмбашѝя* 'началник на 1000 души' (тур. *binbasi*).

Бѝмбелов ф — от тур. *bin* 'хиляда' и ар.-тур. *belâ* 'беда'. Бургаско, Варна.

Бѝмбѝрката пр — вж. Бимбирров. Свищов, 1888. **Бѝмбѝрков ф.** Русе.

Бѝмбѝров ф — от тур. *binbir* 'хиляда и един; всевъзможен, най-различен'. Благоевград, Петрич.

Бѝмбов ф.

Бѝна ж — съкрат. от Гълъбина, Събина или друго подобно име.

Бѝнаков ф — може би нарочно видоизменено от *Бунаков.

Бѝнбашѝев ф — вж. Бимбашиев.

***Бѝнго м** — от Бинко с озвучаване на *нкѝв нг.* **Бѝнгов ф.** Лясковец.

Бѝндѝров ф — вм. Бендеров.

Бѝнѝков ф — от диал. *бинѝк* 'яздитен кон' (тур. *binpek*). Видбол (Видинско).

Бѝнка ж — умалит. от Бина.

Бѝнко м — умалит. от Биньо. **Бѝнков ф.** Пловдив, Грудово.

Бѝнтев ф. Габрово.

Бѝнто м — от лат. *Benedictus* 'благословен'. Белозем (Пловдивско).

Бѝнчѝров ф. Пловдив.

Бѝнчо м — умалит. от Биньо. **Бѝнчев ф.** Никополско.

Бѝньо м — съкрат. от Събин, Гълъбин или друго подобно име. Айтос, Каблешково (Поморийско), Варна, Чирпанско, Старо-загорско. **Бѝнев** и **Бѝньов ф.** Айтос, Целина (Чирпанско), Бургас, Желен (Свогенско).

Бѝолиев ф — от диал. *биолия* 'черда биволи' или грешка вм. Биолчев. Търново.

Бѝдѝлчев ф — от диал. *биолче* 'биволиче'. Прилеп.

Бѝрадѝжийски ф — от диал. *бѝрадѝжия* 'любител или продавач на бира'. Самоков, 1840.

Бѝрбѝатов ф — вм. Бербатов. Лясковец.

Бѝрбочѝков ф — от тур. *birbuçuk* 'един и половина'. Росеново (Грудовско).

Бѝржѝров ф — вж. Бержаров. Русе.

Бѝридѝев и **Бѝридѝиков ф** — разновидност на Бѝриндѝев. Русе, Алфатар (Силистренско).

Бѝрилчѝанов ф — от диал. *бирилчѝанин* 'жител на с. Бѝриево (Севлиево)'. Варна.

Бѝрѝмѝрски ф — от с. Бѝрѝмирци (Бѝрѝмирци), Софийско.

Бѝримлѝйски ф — вм. Беремлѝйски.

Бѝриндѝев ф — от диал. **бириндѝя* 'пръв, пръвенец' (тур. *birinci*). Русе.

Бѝрко м — умалит. от Бѝро. **Бѝрков ф.** Велинград.

Бѝрлѝков ф — от диал. **бирлѝк* 'единство, съюз' (тур. *birlik*). Шумен.

Бѝрников ф — от *бѝрник*. Црънча (Пазарджишко), Пловдив, Караново (Ново-загорско).

Бѝро м — от диал. *бир* 'събиране' — пожелателно име: да се събират хора около него (?) **Бѝров ф.** Благоевград, Брезово (Благоевградско), Пещера.

Бѝрчо м — умалит. от Бѝро. **Бѝрчев ф.**

Бѝрѝзов ф — от диал. *берѝза* 'бреза' (?)

Бѝса ж — съкрат. от Бѝсера. Дебър (Македония).

Бѝсер м — от *бѝсер*. Берковица. **Бѝсеров ф.** Станке Димитров, 1840, Русе, 1885, Никопол, Враца, Берковица.

Бѝсера ж — женска форма срещу Бѝсер. Дебър (Македония), Банско, Новачене (Ботевградско).

Бѝсерка ж — умалит. от Бѝсера. Габрово, Русе, Мездра, Войнеговци (Софийско).
***Бѝсерник м** — от диал. **бѝсерник* 'цвете момина сълза'. **Бѝсерников ф.** Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Бѝско м — умалит. от Бѝсо **Бѝсков ф.** Николаево (Плевенско).

Бѝслимѝвски ф — разновидност на Бѝслимов.

Бисмарк *пр* — по името на пруския канцлер Бисмарк (навярно много е говорел за него). Търново, 1873. **Бисмарков** *ф*.

Бисо *м* — съкрат. от Бисер. Варна. **Бисов** *ф*. Пловдив.

Бистра *ж* — от *бистра* в смисъл 'бърза'. Сравнително рядко. **Бистрин** *ф*. Банско.

Бистрилиев *ф* — от някое село Бистра или Бистрица. Пазарджик.

Бистрички *ф* — от с. Бистрица (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Бистреков *ф* — от Бистрев с вмъкната *ек*.

Бистрешки *ф* — от с. Бистрец (Врачанско). Враца.

Бистрица *ж* — по името на река Бистрица. Рядко.

Бистричански *ф* — от *бистричанин* 'жител на село Бистрица (Софийско)'. Горна Баня.

Бистро *м* — успоредна форма на Бистрьо с твърдо оканчание. **Бистров** *ф*. Калофер.

Бистрьо *м* — от *бистър*; вж. Бистра. **Бистрев** *ф*. Казанлък, Калофер.

Битански *ф* — от диал. *битанка* '1. пришлец без близки и роднини; 2. безделник, скитник'. Скравена (Ботевградско).

Битимов *ф* — от диал. *битим* 'свършек, край' или 'последен представител на рода' (тур. *bitim*). Варна.

Битлиев *ф* — от тур. *bitli* 'въшлив, въшльо'. Свиленград.

Бито *м* — от Бисо, Бицо с друга наставка. **Битов** *ф*. Лехчево (Михайловградско), 1917, Варна. **Битовски** *ф*. Плевен, 1900.

Битолски *ф* — от град Битоля.

Битраков *ф* — може би от диал. *бутрак* 'дебел човек, дебелан'. Битоля.

Битунски и **Битюнски** *ф* — от диал. **битюн* 'цял, цялостен, здрав' (тур. *bitün*). Божурище (Софийско), Бреница (Белослатинско), Опан (Старозагорско).

Бица *ж* — женска форма от Бицо или съкрат. от Евламбица. Русе, р. 1880, 1912. Силистра, 1895. **Бицин** *ф*. Разлог. **Бицински** *ф*.

Бицка *ж* — умалит. от Бица. Свищов, 1888.

Бицо *м* — от Бисо с друга наставка. **Бицов** *ф*. Луковит, Варна.

Бичаков *ф* — от диал. *бичак* 'нож' (тур. *biçak*). Сапарева баня (Станкедимитровско), Бели Искър (Самоковско), Самоков.

Бичиклийски *ф* — вм. **Бочуклийски*; вж. Бочуков. Михайловград.

Бичинов *ф* — вм. **Бичимов*, от диал. *бичим* 'кройка, фасон' (тур. *biçim*). Мокрин (Костурско).

Бичкаров *ф* — може би вм. Бишкаров. Куклен (Асеновградско).

Бичкиджиев *ф* — от диал. *бичкиджия* 'дъскорезач' (тур. *biçkici*). Ловеч, Русе.

Бичкийски *ф* — от колиби Бичкиня (Габровско). Стара Загора.

Бичо *м* — от Бисо с друга наставка преосмислено по *бик*; срв. Биков. **Бичев** и **Бичов** *ф*. Преслав, 1893, Ихтиман, 1865, Варна, Сопот, Калофер, Пловдив, Ботунец (Софийско). **Бичевски** *ф*.

Бичоковски *ф* — от прякор *Бичок* 'едър бик'. Устово (Смолянско).

Бишаров *ф*. Брезник (външно лице).

Бишкаров *ф* — от диал. *бишкар* 'свинар'.

Бишир* *м* — вм. Бешир. **Биширов *ф*. Бела Рада (Видинско).

Бишко *м* — писмена разновидност на Бижко. **Бишков** *ф*.

Бишо *м* — от Бисо, Бицо, Бичо с друга наставка, както Пешо, Пецо, Печо, или от Бижо с обеззвучаване на *ж* в *ш* покрай умалителното Бишко; срв. Бошо. **Бишев** *ф*. Райковци (Търновско).

Бишур* *м* — от Биш(о) + *ур*. **Бишуров *ф*.

Бияда *ж* (или **Биядо** *м*). Дебърско.

Биязов *ф* — вм. Беязов.

Биянка *ж* — вм. Бианка. Шумен, 1947.

Биячев *ф* — от *бияч* 'побойник'. Дерекъой (Одринско), 1905, Бургас.

Блага *ж* — от *блага* в смисъл 'добра' или женска форма от Благо. Сравнително ново.

**Благана* *ж* — от прил. *благ(а)* + *ана*.

Благанка *ж* — умалит. от Благана. Бр. Миладинови.

Благатка *ж* — от *благат* 'честит'. Н. Геров.

Благденов *ф* — от *благ ден* 'ден, в който не се пости'. Кремиковци.

Благин *м* — от *Благ(о)* + *ин*. **Благинов** *ф*. Левски.

Благина *ж* — женска форма срещу Благин. Рибарица (Тетевенско), Бургас.

Благинка *ж* — умалит. от Благина. Алдомировци, Владиславовци (Сливнишко).

Благия¹ *ж* — женска форма срещу Благой. Търговище.

Благия² *пр* — от *благ*, добродушен. **Благиев** *ф*. Бела Слатина.

Благна *ж* — от *Благ(а)* + *на*. Брезнишко.

Благо *м* — съкрат. от Благой. Типично за Пазарджик. **Благов** *ф*.

Благовена *ж* — от *благоевна* (?) Айтос, р. 1923.

Благовер *м* — от *блага вера*. Марудево (Благоевградско), р. 1933.

Благовест *м* — превод на гр. Вангел. Рядко.

Благовеста *ж* — женска форма от Благовест. Сравнително ново, типично за Шумен. Шумен, р. 1917, 1919, 1920, 1922, 1928, 1959.

Благовестинка *ж* — умалит. от Благовеста. Айтос, р. 1943.

Благовестка *ж* — умалит. от Благовеста.

Благодайка *ж* — разновидност на Благодатка с преход на *т'* в *й*. Понор (Свогенско), р. 1934.

Благодат *ж* — от *благодат*. Единичен случай.

Благодатка *ж* — от *благодат*. Пловдив, р. 1927, Ракитово (Велинградско), р. към 1930, Попово.

Благодушев *ф* — от *блага душа*. Слатина (Станкедимитровско).

Благой *м* — от *благ*; срв. Драгой, Радой, Милой, или свободен превод на гръцко Вангел. Главно ЗБ, Софийско и Южна Македония. **Благдев** *ф*.

Благойка *ж* — женска форма от Благой. Рядко из ЗБ.

Благойчо *м* — умалит. от Благой. **Благойчев** *ф*.

Благолюб *м* — новостъкмено име. Търново, р. 1940.

Благомир *м* — от *благ* и *мир*. Ново, рядко. Стара Загора, Варна, Каварна, р. 1962, Михайловград, р. 1959, 1960.

Благомирка *ж* — женска форма от Благомир. Варна, 1959.

Благородка *ж* — умалит. от Благородна. Рядко, главно СЗБ.

Благородна *ж* — превод на гръцко Евгения.

Благослав *м* — превод на лат. *Benedictus*. Бяла.

Благослов *м* — превод на гръц. Евлогий. Рядко. Русе, 1937.

Благослова *ж* — женска форма от Благослов. Разград, 1868, Силистра, 1895.

Благословина *ж* — превод на лат. *Benedicta*. Ореш (Свищовско), Бяла, р. 1897, Ботров (Беленско), р. 1911, 1946.

Благостойнов *ф* — навярно псевдоним, превод на гръц. Евстатий. Търново (Възраждането).

Благосъвета *ж* — от *благ съвет*. Плевен, р. 1939.

Благоцвета *ж* — новостъкмено име. Ботевград, р. 1933.

Благоя¹ *ж* — женска форма от Благой. Хасково, 1893, Кърджали. **Благоин** *ф*. Бели Искър (Самоковско).

Благоя² *м* — западна форма на Благой. Софийско, Костенец. **Благдев** *ф*.

Благоун *м* — от *Благ(ой) + ун*. Синод. именник.

Благоуна *ж* — от прилаг. *блага* и *-уна*. Бр. Миладинови, Дебърско, Банско, Брезнишко, Златица, Берковица, Видин.

Благур *м* — от *Благ(о) + ур*. Демирхисарско, 16 век.

Благьо *м* — успоредна форма на Благо с меко окончание. **Благьов** *ф*. Кнежа.

Блаже *м* — югозападна форма на Блажо. **Блажев** *ф*.

Блажен *м* — навярно превод на гръц. Макарий. Рядко.

Блажена *ж* — женска форма срещу Блажен. Босилеград, 1870, Михайловград.

Блажка *ж* — умалит. от Блага. Ново, рядко.

Блажо *м* — видоизменено от Благо, Благой. Плевенско. **Блажев** *ф*. Плевенско. **Блажовски** *ф*. Русе.

Бланчев *ф* — от прякор *Бланчо* (от диал. *бланов* 'кротък, мирен').

Бланш *ж* — фр. *Blanche* 'бяла' (майката францужойка).

Бласко *м* — от Блъско, Бляско със затвърдяване на *л'*. **Бласков** *ф*. Брезник.

Блатев *ф* — може би от прякор *Блатьо* 'който работи из блатата'. Русе, 1936, Варна, 1936.

Блатечки *ф* — от с. Блатец (Кюстендилско). Кюстендил, 1917.

Блатешнички *ф* — от с. Блатешница (Радомирско). Радомир, 1897.

Блатски *ф* — от с. Блатска (Гоцеделчевско) или Блато (Станкедимитровско). Пловдив.

***Блачен** *м* — от *Блач(о) + ен*. **Блаченев** *ф*. Варна.

***Блачо** *м* — от **Бласкчо*, умалит. от Бласко. **Блачев** *ф*. Пловдив, Кюстендил.

Блашка *ж* — писмена разновидност на Блажка. Силистра.

Блегов *ф* — от рум. *bleg* '1. глупав; 2. клепоух; 3. мекушав'.

Бленика¹ — псевдоним.

Бленика² *ж* — от псевдонима Бленика. София, р. към 1950.

Блеско *м* — западна, екавска форма на Бляско. **Блесков** *ф*. Етрополе.

Блестан *м* — новостъкмено име, може би „да блести“. Единичен случай, 1952.

Блехарски *ф* — от диал. **блехър* 'ковач на блехове'. Гаганица (Берковско).

Блехко *м* — умалит. от Блехо или видоизменено от Блеско. **Блехков** *ф*. Варна.

Блехо *м* — от *блех* 'желязна подложка на дървена ос' — защитно име по малоценен предмет; срв. Скобел. **Блехов** *ф*.

Блецо *м* — от Блехо с друга наставка. **Блецов** *ф*. Невестино (Карнобатско).

Блиданов *ф* — от диал. **блидан* 'блюдолизец' (рум. *blidar* '1. грънчар; 2. блюдолизец'). Видин.

Близнаков, **Близнаковски** и **Близнашки** *ф* — от *близнак* (бащата или дядото бил близък). Нарядко из цялата страна.

Близнев *ф* — от *близнѐ*; вж. Близнаков. Самоков.

Блитанов *ф* — разновидност на Блиданов. Видин.

Блъденов *ф*. Варна.

Блъско *м* — от диал. *блъскав* 'бляскав, лъскав'. **Блъсков** *ф*. Калофер, Карлово, Панагюрско, Габрово, Елена, Севлиево, Шумен, Варна.

Блъснийшки ф — от с. Блъсничево (Луковитско). Луковит.

Блюдаров ф — от диал. *блюдар 'грънчар'. Шумен, 1861.

Блюдев ф — от *блюдо* (?) Варна.

Бляков ф — може би видоизменено от Блясков. Русе.

Блянгов ф — нарочно видоизменено от *Блякков (?) Пловдив.

Бляско м — от *бляскав*; срв. Блеско. Блясковилъкй местност в Осиковица (Ботевградско).

Бляхо м — източна, якавска форма на Блехо. **Бляхов ф**. Кула.

Боалиев ф — вм. Буалиев. Габрово (гроб).

Боба¹ ж — женска форма от Бобо, Боби. Разград, р. 1882.

Боба² пр — от *боб*. Сливен.

Бобадов ф — съкрат. от Бабадагль. Шумен.

Бобанов и Бобановски ф — от прякор *Бобан*; вж. Бобаров. Белотинци (Белоградчишко), Габровница (Михайловградско), Михайловград, Видин.

Бобарев, Бобаров и Бобарски ф — от *бобар* 'който обича да яде боб'. Поцърненци (Радомирско), Кюстендил, 1893, София, 1893, Бов (Свогенско), Мадан (Михайловградско).

Бобат м — от Боб(о), Боб(и)+*ат*. Ник. Милев. **Бобатов ф**. Ник. Милев.

Бобатинов ф — от прякор *Бобатин*; срв. Боботанов. Тракия.

Бобе м — разновидност на Боби. Н. Геров. **Бобев ф**.

Бобеков ф — от Бобев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Бобенков ф — от диал. **бобенко* 'бобар'. Вършец.

Боби м — съкрат. от Богдан, Боян или Борис с повторение на първата съгласна. Нарядко из СИЗБ. **Бобев ф**. Еленско, Габрово, Севлиево, Браила, Битоля, Станке Димитров, 1900. **Бобевски ф**. Тетевен.

Бобиков ф — вм. Бобеков. Ник. Милев.

***Бобил м** — от Боб(и)+*ил*. **Бобилов ф**. Русе.

***Бобин м** — от Боб(и)+*ин*. **Бобинов ф**. Шабла (Балчишко).

Бобка ж — умалит. от Боба. Сушица (Горнооряховско), Голямо Враново (Русенско).

Бобо м — успоредна форма на Боби с твърдо окончание. **Бобов ф**. Сливен, 1883, Пловдив, Михайловград, Живовци, Лехчево (Михайловградско), Самоков, Банско.

Бобовлиев ф — видоизменено от Бабовлиев. Русе.

Бобойко м — от Бойко с повторение на първата сричка. **Бобойков ф**. Червен брег.

Бобойчо м — разновидност на Бобойко с друга наставка. **Бобойчев ф**. Свищовско, Гостиля (Плевенско).

Бобоков ф. Пиргово (Русенско).

Бобол м — от Боб(и), Боб(о)+*ол*. **Боболов ф**. Свищов. Боболов кръст местност в Рашково (Ботевградско).

Боболин ф. Гаганица (Берковско), Михайловградско.

Боборачки и Боборашки ф — от с. Бобораци (Радомирско). Радомир.

Боботанов ф — от диал. **Боботан* 'който боботи, шуми, вдига врява'. Райково (Смолянско), Ник. Милев.

Боботилов ф — от диал. **боботил*; срв. Боботанов. Драбишна (Ивайловградско).

Боботинов ф — от диал. **боботин*; срв. Боботанов. Самоков.

Бобоцов ф. Пазарджик, Пловдив.

Бобочев ф. Ракитница (Видинско).

Бобошевлийски ф — от *бобошевлия*; вж. Бобошевски. Струмско (Благоевградско).

Бобошевски ф — от с. Бобошево (Станкедимитровско). Враца, Кюстендил.

Бобров ф — от книж. *бобър* (?) Търново.

Бобчо м — умалит. от Боби. **Бобчев ф**. Елена, Грудово. **Бобчевски ф**. Варна, Толбухинско.

Бобьо м — разновидност на Боби. **Бобьов ф**. Ник. Милев.

Бовски ф — от с. Бов (Свогенско). Луково, Реброво (Свогенско).

Бовянски ф — от *бовянин* 'от с. Бов'. Враца.

Боба ж — съкрат. от Богдана. **Богински ф**. Кнежа.

Богазов ф — от диал. *богаз* '1. гърло; 2. планинска теснина' (тур. *boğaz*). Пловдив.

Богал пр — може би във връзка с *богат*. Медвен (Котленско). **Богалев ф**. Медвен.

Богалин м — от диал. *богалин(ец)* 'божичовек, божа кравица'. Пазарджик. **Богалинов ф**. Пазарджик, Ихтиман.

Богалина ж — женска форма от Богалин. Белица (Ихтиманско), Разлог.

Богарчев ф — вм. Бугарчев.

Богатев ф — вж. Богатов. Асеновградско.

***Богатей м** — от Богат(ин)+*ей*. **Богатеев ф**. Димитровград, 1962.

Богатин м — пожелателно име: да бъде *богат*. Елешница (Благоевградско), Долни Вадин (Ореховско). **Богатинов ф**. София, 1893, Враца, Варна. **Богатински ф**. Шумен.

Богатов и Богатев ф — от *богат*, *богатия*. Стара Загора.

Богачов ф — от диал. **богач* 'богат човек'. Димитровград, 1957.

Богашев ф — разновидност на Богачов. Благоевград.

Богда¹ ж — съкрат. от Богдана. Свогенско.

Богда² м — съкрат. от Богдан. Свогенско.

Бòгдан (и рядко **Богдàн**) *м* — „даден от бога“, отговаря на гръцко Теодосий. Из цялата страна. **Бòгданов**, **Богдàнски** и **Богдàновски** *ф*.

Богдàна *ж* — женска форма от Богдан. Из цялата страна. **Богдàнин** *ф*. Врачеш, Гурково (Ботевградско).

Бòгданлийски *ф* — от с. Богдан (Карловско) или от с. Богданлия (Елинпелинско). Пловдивско, Долни Пасарел (Самоковско).

Богдàнциалиев *ф* — от с. Богданци (Македония). Кюстендил, 1927, Владая.

***Богдат** *м* — разновидност на Богдан. **Богдатов** *ф*. Крушево (Македония).

Бòгдеоу *ф* — стара форма на Богдев с турско окончание. Ямбол.

Бòгдьо *м* — съкрат. от Богдан. **Бòгдев** *ф*. Бесарабия, 1862, Ямбол.

Бòге *м* — съкрат. от Богдан. Софийско. **Бòгев** *ф*. Самоковско, Софийско, Свищов, 1927.

Богилèнски *ф* — може би *вм.* *Боголински, от с. Боголин (Гоцеделчевско).

Бòгин *м* — от Бог(е), Бог(о)+*ин* или мъжка форма от Богина. Русе, р. 1913.

Бòгина *ж* — от Бог(я)+*ина*. Ноевци, Ярославци (Брезнишко), Ихтиман, Пловдив, р. 1916, Долни Дъбник, р. 1955, Опицвет (Сливнишко).

Бòгинка *ж* — умалит. от Богина или Богиня. Реброво (Свогенско), Трънско, Кюстендил, Ихтиман, Лом, Бабица (Брезнишко).

Бòгиня *ж* — разновидност на Богина. Ярловци (Годечко), р. 1921, София, р. 1905, Нефела (Врачанско), Сливница, Сливнишко, Трънско.

Бòгич *м* — от Бог(е)+*ич*. Софийско, нар. песен.

Бòго *м* — съкрат. от Богдан или от Богомил. **Бòгов** *ф*. Кула. **Бòговски** *ф*. Пловдив, Кърджалийско.

Бòгой и **Бòгòя** *м* — разширено от Бого. Трънско, Панагюрище. **Бòгев** *ф*. Трънско, Мърчаево (Софийско), Велинград, Свиленград. **Бòгевски** *ф*. Каблешково (Поморийско).

Бòголèп *м* — „хубав, леп от бога“ или „божествено хубав“. Синод. именник.

Бòголюб *м* — „който обича бога“ или „любим на бога“, отговаря на гръцко Теофил. Фотовище (Македония), р. 1871, Благоевград, р. 1925. **Бòголюбов** *ф*. Варна.

Бòгомил *м* — „мил на бога“ — старинно име, напоследък отново разпространено. **Бòгомил** *ф*.

Бòгомил *ж* — женска форма от Богомил. Рядко.

Бòгомилка *ж* — умалит. от Богомила. Силистра, р. 1893, Шумен, р. 1916, 1917, 1921, 1923, 1925.

Бòгомир *м* — „мир от бога“. Рядко. Кюстендил, р. 1905, Русе, Лясковец. **Бòгомиров** *ф*. Червен брег.

Бòгомòлски *ф* — от *богомòлец*. Враца, 1940.

Бòгòр *м* — видоизменено от Богой или съкрат. от Богориди. **Бòгòров** *ф*. Калофер, 1849, Станке Димитров, 1893, Русе. (Иван А. Богоров по-рано се е писал Иванчо Андреев Богоев).

Бòгориди *м* — полупревод на гр. *Θεοδωρίδας*. Богориди (Θεодориди) Петрович от Котел, 1825. Същото и като фамилно име.

Бòгорис *м* — по-стара форма на Борис. Синод. именник.

Бòгосвèт *м* — „силен като бога“. Синод. именник.

Бòгослàв *м* — „който слави бога“. Софийско, 1648, Брезник, р. 1864, Челопечене (Софийско), 1928. **Бòгослàвов** *ф*. Ловеч, Слатина (Берковско).

Бòгослòв *м* — превод на гръцко Теолог. Трудовец (Ботевградско), 1648, Русе, р. 1881, 1906, 1914, Трънско. **Бòгослòвов** *ф*. Търново, 1900, Русе, Попово, Карлово. **Бòгослòвски** *ф*. Кюстендил, 1879, Ломница (Трънско).

Бòгослòва *ж* — женска форма от Богослов. Троян.

Бòгослòвка *ж* — умалит. от Богослова. Разград, р. 1945.

Бòгòя *м* — *вж.* Богой. Панагюрище.

Бòгòявлèнски *ф* — от празника Богоявление.

Бòгрòвски *ф* — от с. Богров (Софийско). Горна Баня.

Бòгòмчò *м* — умалит. и видоизменено от Богун. Нар. песен.

Бòгòн *м* — от Бог(о)+*ун*. **Бòгòнски** *ф*. Пловдив.

***Бòгурàй** *м* — „при бога в рай“ (?) **Бòгурàев** *ф*.

Бòгутински *ф* — от с. Бохутин в Чехия. Шумен (дядото чех).

Бòгòш *м* — от Бог(о)+*уш*. **Бòгòшев** *ф*. Благоевград.

Бòгòя *ж* — женска форма от Боге. Брезнишко.

Бòда *ж* — от Богда или съкрат. от Свобода. Н. Геров.

Бòдàков *ф* — навярно *вм.* Будаков. Лясковец.

Бòдаров *ф* — навярно *вм.* Будеров. Ямбол, 1900.

Бòдеров *ф* — *вм.* Будеров. Никопол, 1897.

Бòджàков *ф* — *вм.* Баджакон или Буджакон. Троян, Кнежа.

Бòджò *м* — видоизменено от Боге или от Бочо с озвучаване на *ч* в *дж*. Богданлия, Караполци (Елинпелинско). **Бòджòв** и **Бòджèв** *ф*. Елинпелинско, Бела Слатина, Силистра.

Бодилков ф — от прякор *Бодилко* 'който боде, заяжда се' (?) Кнежа.

Бодилярски ф — разновидност на Бодилков. Кнежа.

Бодичев ф — вм. Будичев.

Бодка ж — съкрат. от Свобода. София.

Бодкаджийски ф — от диал. *бодкаджия* 'скъперник'. Алфатар (Силистренско).

Бодков ф — от прякор *Бодко* 'бодкаджия, скъперник' (?) Русе.

Бодле и Бодли пр „бодлив човек“. Охрид. **Бодлев и Бодльов ф**. Варна, Провадия, Самоков.

Бодовски ф — разновидност на Бодков или на Бодлев (?) Търново, 1908, 1940.

Бодрев ф — навярно псевдоним или видоизменено от Бодуров.

Бодро м — от *бодър* (?) Неврокопско, 16 век.

Бодурков ф — от прякор *Бодурко*; вж. Бодуров. Шумен.

Бодуров и Бодурски ф — от диал. *бодур* 'нисък, късокрак' (тур. *bodur*). Дедеагачко, Пловдив, Стара Загора, Пазарджик, Преслав, Горна Оряховица, Троян, Михайловград, Полски Сеновец (Търновско), Сливен.

Бодьо м — от Богдьо с изпадане на г. Н. Геров. **Бодев ф**. Ловеч.

Бодянски ф — може би вм. *Боденски, от с. Боденец (Врачанско). Русе.

Боериков ф — от Боеров с вмъкнато *ик*. Лесичево (Пазарджишко).

Бодеров ф — от рум. *boier* 'болярин, богаташ'. Търговище.

Боджа ж — от прилаг. *боджа* 'обречена на бога'. Враца. **Божински ф**. Варна.

Боджиков ф — вм. Буджиков или от диал. *боджак* 'просяк'.

Божан¹ м — от Бож(о)+*ан* или мъжка форма от Божана. Беленско, Бяла, Русе, Разград, Свищовско, Ресен (Търновско). **Божанов ф**. Свищов, Бяла, Габрово, Ломско, Айтоско, Асеновград, Първомайско, Драгичево (Пернишко), Батак.

Божан² и Божани ф — от Божан¹. Хр. К. Божан, Габрово, 1900, М. Я. Божани, Асеновград, 1900.

Божана ж — от Бож(а)+*ана* или свободен превод на гръцко Теопия. Из цялата страна.

Божанка ж — умалит. от Божана. **Божанкин ф**. Челопечене (Софийско).

Божанко м — умалит. от Божан. **Божанков ф**. Кюстендилско, Кюстендил (гроб), Севлиево, Пловдив.

Божански ф — от с. Божаница, Боженица (Ботевградско). Ботевград.

Божанчо м — умалит. от Божан. **Божанчев ф**. Саранци (Елинпелинско), 1893.

Божаров ф. Пазарджик, 1927.

Божашки ф — вм. Буджашки.

Бождарина ж — съкрат. от Божидарина Русе, р. 1881.

Бождеков ф. Враца, 1940.

Бождерменов ф — от местност Баш дермените. Голямо Буково (Грудовско).

Божиков ф — от диал. *божек* 'просяк' или от Божев с вмъкнато *ек*. Калофер.

Божелчо м — видоизменено от Божил. Шумен, нар. песен.

Боженски ф — от с. Боженица (Ботевградско) или колиби Боженците (Габрово).

Божерянов ф — разновидност на Божуранов или Бужеранов.

Божеско м — от прилаг. *божески* 'божи, божествен'. **Божесков ф**. Станке Димитров, 1941.

Божидар м — „дар от бога“, превод на гръцко Теодор. Сравнително ново; Русе, р. 1875. **Божидаров ф**.

Божидара ж — женска форма от Божидар. Рядко.

Божидарина ж — от Божидар(а)+*ина*. Рядко.

Божидаринка ж — умалит. от Божидарина. Екзарх Йосиф (Беленско), р. 1937.

Божидарка ж — женска форма от Божидар. Рядко.

Божидор м — полупревод на Теодор. Н. Геров.

Божийка ж — умалит. от Божия. Славци, Пролеша (Софийско).

Божик м — „роден на Божик (Коледа)“ или умалит. от Божо. Етрополе, 1648, Гоце Делчев. **Божиков ф**.

Божика¹ ж — умалит. от Божо. Софийско, Свогенско, Пернишко, Търнско. **Божикин ф**. Негован (Софийско), Брацигово.

Божика² м — успоредна форма на Божик или на Божико. Свищов.

Божико м — разширено от Божик. Благоевград. **Божиков ф**. Благоевград, Охрид, Лясковец.

Божиколев ф — от *божия Кольо* (?) Пловдив.

Божил м — от Бож(о)+*ил*. Главно ЮЗБ и Котел. **Божилев ф**. **Божилевски и Божилски ф**. Ботевградско.

Божила ж — женска форма от Божил. Мадара (Шуменско).

Божилка ж — умалит. от Божила. Церецел (Свогенско).

Божилко м — умалит. от Божил. Софийско.

Божилчо м — умалит. от Божил. Радомирско.

Божимир м — разновидност на Богомир София, р. 1874, 1939, Шумен, р. 1922 **Божимиров ф**. Варна, 1936.

Божин м — от Бож(о)+*ин*. Нарядко из ЗБ. **Божинов ф**.

Божина ж — женска форма от Божин. Врачанско, Войници (Михайловградско). Горнооряховско.

Бѝжито *пр* — от *бѝжи*. Стеф. Атанасов Божито, Търново, 1940.

Бѝжич *ф* — *вм.* Божев, *вж.* Божо.

Божички *ф* — от диал. *Божич* 'Коледа'; *срв.* Коледаров. Соголяно (Кюстендилско).

Божичко *м* — *умалит.* от Божичо. Доганово (Елинпелинско), Мърчаево (Софийско), Злокучане (Самоковско). **Божичков** *ф*. Доганово, Самоковско, Лещехан (Ихтиманско).

Божичо *м* — *успоредна* форма на Божико с друго окончание.

Божия *ж* — *разширено* от Божа или от прилаг. *божия*. Кукуш, Гоце Делчев, Пиринско, Пещера.

Божияков *ф* — от диал. *бѝжияк* 'просяк'; *срв.* Божеков. Кукушко.

Бѝжка *ж* — *умалит.* от Божа или от Божура. Луковит, Зимевица (Свогенско), Благоевград, Генералтошевско. **Бѝжкин** *ф*. Хасково.

Бѝжко *м* — *умалит.* от Божо, Божил или Богдан. На разни места из страната. **Бѝжков** *ф*.

Бѝжо *м* — *мъжка* форма от Божа или *съкрат.* от Богдан. Толбухин, р. 1933, Михайловград. **Бѝжев** и **Бѝжов** *ф*. Сливен, Враца, Кюстендил, Михайловград. **Бѝжевич** *ф*. Русе.

Бѝжѝров *ф* — от *прякор* на руски старобрядец. Варненско.

Бѝжѝр *м* — от цветето *божѝр*. Лесковдол, Церецел (Свогенско). **Бѝжѝров** *ф*. Звъничево (Пазарджишко).

Бѝжѝра *ж* — от цветето *божѝр*. Типично за Софийско; Свогенско, Сливнишко, Елинпелинско. **Бѝжѝрин** *ф*. Кюстендил, 1859, 1960.

Бѝжурѝн *м* — от Божур+*ан.* Божурѝнов *ф*. Росно (Еленско).

Бѝжѝрка *ж* — *умалит.* от Божура. Софийско, Свогенско, Пазарджишко. **Бѝжѝркин** *ф*. Пещера, Кошарник (Михайловградско).

Бѝжѝркинов *ф* — от Божуркин с второ родително окончание. Пазарджик.

Боз и **Бѝза** *пр* — от диал. *боз* 'сив' (тур. *boz*). Нягул Х. П. Боз, Копривщица, 1849; Иванчо Стоянов Боза, Търново, 1844. **Бѝзов** *ф*. Копривщица, 1893, Пещера, Карнобатско, Стара Загора, Гоцеделчевско, Стражица (Горнооряховско), Катунец (Ловешко), Асеновград. **Бѝзовски** *ф*. Волово (Русенско).

Бозаджиев и **Бозаджийски** *ф* — от *бозаджия* (тур. *bozacı*). Калофер, Варна, Разград, Свищов, Враца, Трудовец (Ботевградско), Ракитово (Велинградско).

Бозѝев *ф* — *разновидност* на Бозайников (?) Рабово (Кулско).

Бозѝйников *ф* — от *бозѝйник* (бозал от майка си като голямо дете). Бела Слатина.

Бозѝков *ф* — от *прякор* *Бозѝка* 'сивия'; *вж.* Боз. Ямбол, Карнобат, Пазарджик.

Бозакчиев *ф* — *може* би *вм.* Бозаджиев. Пещера.

Бозалѝков *ф* — от диал. *бозалѝк* 'трева садина; място, обрасло със садина' (тур. *bozalık*). Пловдив.

Бозѝнеца *пр* — *вж.* Бозайников. Трудовец (Ботевградско).

Бозѝров *ф* — от диал. **бозѝр* 'бозаджия'. Правец (Ботевградско).

Бозѝтата *пр* — от *бозѝ*. Търново, 1940.

Бѝзбѝюков *ф* — от тур. *boz buyk* 'сиви мустаци'. Русе.

Бѝзвелѝ *пр* — от тур. *bozgun* и ар.-тур. *veli* 'смахнат светец, луд калугер'. Неофит Бозвели. **Бѝзвелиев** *ф*. Казанлък, 1890, Чирпан, Пазарджик, Бургас.

Бозгѝунов *ф* — от диал. *бозгѝн* 'размирен, разтурен' (тур. *bozgun*).

Бѝздев *ф*.

Боздугѝнов и **Боздугѝнски** *ф* — от *боздугѝн* (тур. *bozdoğan*). Шереметя (Търновско), Търново, Габрово, Русе, Стара Загора, Медковец (Ломско).

Боздѝков *ф* — от тур. *bozduk* 'развален' (?) Айтос, Стара Загора.

Бѝзев *ф* — от *прякор* *Бѝзѝо*; *вж.* Бозлев, или *разновидност* на Бозов; *вж.* Боз. Пазарджик.

Бѝзлев *ф* — от *прякор* *Бѝзѝльо* 'Сивчо'; *вж.* Боз. Русе.

Бозмѝнов *ф* — от тур. *bozma* 'който разваля, разтуря'. Балчишко.

Бозмаров *ф* — от диал. **бозмар*; *вж.* Бозманов, Разград.

Бозмѝв *ф* — от тур. *bozma* 'развален, разтурен, размирен'. Ботевград, Вълчи дол (Варненско).

Бѝзов *ф* — *вж.* Боз.

Бозовѝйски *ф* — *навярно* *вм.* **Бозоварски*, от диал. **бозвѝр* 'производител на боза'. Кочериново (Станкедимитровско).

Бозѝков и **Бозѝшки** *ф* — от диал. *бозѝк* 'развален, разтурен; с телесен недостатък или похабено здраве' (тур. *bozuk*). Калофер, Пловдивско, Сливен, Търговище, Типченица (Врачанско).

Бѝйл *м* — от *Бѝй(о)+ил*. Долно Романци (Брезнишко), Гостиля (Врачанско).

Бѝишки *ф*. Скутаре (Пловдивско).

Бѝйдѝн *м* — от *Бѝйд(ѝо)+ан*. София, р. към 1940.

Бѝйдѝшев *ф* — от тур. *boy daş* 'с еднакъв ръст'. Стара Загора.

Бѝйдѝшеков *ф* — от *Бѝйдѝшев* с *вмъкнато ек*.

Бѝйдѝо *м* — от *Бѝйо* с *вмъкнато ъ* или от *Богдѝо* с *преход* на *ѝ* в *ѝ*. **Бѝйдев** *ф*. Криво поле, Малево (Ласковско).

Бѝйка *ж* — *съкрат.* от *Бѝйна* или *мъжка* форма срещу *Бѝйко*. Нарядко из цялата страна. **Бѝйкин** и **Бѝйкински** *ф*.

Бойкѝн *м* — от Бойк(о) + *ан.* Бойкѝнов *ф.* Шумен.

Бойкѝки *м* — разширено от Бойко. **Бойкѝкев** *ф.* Хасково, 1900, Пловдив, 1901.

Бойкѝн *м* — от Бойк(о) + *ин.* Бойкѝнов *ф.* Пещера, 1893, 1958, Пловдив, Асеновград, Пазарджик. **Бойкѝновски** *ф.*

Бѝйко *м* — умалит. от Бойо. Из цялата страна. **Бѝйков** и **Бѝйковски** *ф.*

Бойкѝш *м* — от Бойк(о) + *уш.* Синод. именник.

Боймитрев *ф* — според местно обяснение в Чирпан: Митре бил побойник. Чирпан, Пловдив.

Боймичѝнов *ф.*

Бѝйна *ж* — женска форма от Бойно или съкрат. от Бояна. Н. Геров.

Бойнѝл *м* — от Бойн(о) + *ал.* Лозенградско, нар. песен.

Бойнишки *ф* — от с. Бойница (Кулско). Видин, 1908.

Бѝйно *м* — от Бой(о) + *но* или от Боньо с прамет на йотацията. Тетевен, 1648, Габрово, 1843, Севлиево, 1845, Търново, 1909. **Бѝйнов** *ф.* Троянско, Луковитско, Казанлъшко, Стара Загора. **Бѝйновски** *ф.* Габрово, 1900, Луковитско.

Бѝйо *м* — пожелателно име: да се боят от него, да всява страх, да е силен в бой. На разни места из страната. **Бѝев**, **Бѝйов**, **Бѝевски**, **Бѝйовски** *ф.*

Бойрѝс *м* — кръстоска от Бойо и Борис. Михайловград, р. 1934.

Бѝйски *ф.*

Бойчѝн *м* — от Бойч(о) + *ан.* Бойчѝнов *ф.* Пловдив.

Бойчѝн¹ *м* — от Бойч(о) + *ин.* Бойчѝнов *ф.* Дряново, Габрово, Видин (гроб).

Бѝйчин² *ф* — от Бойка или от *Бойча. Банско.

Бѝйчо *м* — умалит. от Бойо. На разни места из страната. **Бѝйчев** и **Бѝйчов** *ф.*

Бойшѝн *м* — разновидност на Бойчин¹. Бусинци (Трънско).

Бѝка *м* — западна форма на Боко. Трънско.

***Бокѝй** *м* — разширено от Бока, Боко. **Бокѝев** *ф.* Пловдив.

Бокѝлски *ф* — може би нарочно видоизменено от Бакалски. Горна Оряховица.

***Бокѝк** *м* — от Бок(о) + *ик.* **Бокѝков** *ф.* Пловдив.

Бѝкиловски *ф* — от с. Бѝкиловци (Берковско). Берковица, Михайловград.

Бѝклев *ф* — от прякор **Бѝкльо** 'говненко' (от тур. *бок* 'говно'). Кюстендил, 1960.

Боклучѝрски *ф* — от прякор **Боклучаро** (вече сменили името). Враца.

Бѝко *м* — от Божко с изпадане на *ж* (ш). Рядко. **Бѝков** *ф.*

Боксѝнов *ф* — вм. Баксанов или може би псевдоним от *бокс*, *боксѝор*, понеже лицето е спортист. София, 1957.

Бокѝуров *ф* — вм. Букуров. Котел, Пазарджик.

Бѝкя *ж* — от Бойка с прамет на йотацията или женска форма от Боко, Бока. Трънско.

Боланджѝев *ф* — от диал. **боланджѝя* 'който се опечалява' (от тур. *bulanmak* 'опечалявам се'). Пловдив.

Болашѝк *пр* — вж. Булашѝков. Котел, 1867. **Болашѝков** *ф.* Котел, 1962.

Болашѝков *ф* — вм. Булашѝков. Плевен, 1927.

Болгѝр *ф* — писателски псевдоним.

Болгѝрадов *ф* — от град Болград в Бесарабия. Сливен, 1887, 1963, Айтос.

Болгурджѝйски *ф* — от диал. **болгурджѝя* 'продавач или любител на булгур'. Красно село.

Болгѝуров *ф* — вм. Булгуров. Сопот, Карлово, Пещера, Пловдив, Стара Загора, Малка поляна (Айтоско).

Бѝлдев *ф* — от рум. *bold* 'връх, остен' или от *boldi* 'пуля, кокоря'. Сарай (Румъния), умрял в Габрово.

Болдѝшков *ф* — от прякор **Болдѝшко** 'опуления' (от рум. *boldit* 'опулен'). Крушовене (Ореховско), Орехово.

***Бѝлен** *м* — от Бол(ѝо) + *ен* или от диал. **бѝлен* 'по-добър'; вж. Болѝо. **Бѝленов** *ф.* Варна.

Бѝленгергов *ф* — от болния Герго. Враца.

Болѝрски *ф* — от диал. *болѝрин* 'богат или знатен човек'. Русе, 1870.

Болеслѝв *м* — „с по-добра, с голяма слава“ — старинно име, въведено по книжовен път. Рядко.

Болислѝв *м* — вм. Болеслав. Петричко, Пазарджишко.

Болкѝрски *ф* — от диал. **болкѝр* 'лечител на болки' (?) Лозен (Софийско).

Бѝлна *пр* — от прил. *бѝлна*, прякор наложил се като фамилно име. Пловдив, 1958.

Бѝлнев *ф* — от прякор **Бѝлно** 'болнав човек'. Твърдица (Сливенско), Бургас.

***Бѝло** *м* — успоредна форма на Болѝо с твърдо окончание. **Бѝлов** *ф.* Варна, 1936.

Бѝлпачев и **Бѝлпачов** *ф* — от тур. *bol* 'широк' и пер.-тур. *раѝа* 'крачол'. Пловдив.

Бѝлсаранов *ф* (Грудово) и **Бѝлсурѝнов** *ф.* (Ямбол, Южна Тракия).

Болсецианов *ф.*

Бѝлтаджѝев *ф* — диал. *бѝлтаджѝя* 'тежък търговец'. Свищов, Златарица (Еленско).

Болтѝшев *ф* — от диал. *болтѝш* 'дребен търговец, дюкянджѝя' (рум. *boltaș*). Орехово.

Бѝлтов *ф* — от диал. *бѝлта* 'зидан от камъни и тухли дюкян' (ит.-рум. *bolta*). Русе, Пордим (Плевенско).

Болѝтов *ф* — от диал. *болѝтин* 'бухал' или от тур. *bulut* 'облак'. Трънско.

Бѝлчо *м* — умалит. от Болѝо. **Бѝлчев** *ф.* Пазарджик.

Бòльо и **Бòлè м** — а) от диал. *бòле* 'по-добре, по-добър, по-голям'; б) съкрат. от ***Болярин**. **Бòлев ф.** Сливен, 1878, Благоевград. **Бòлевски ф.** **Б о л è в д о л** местност в Трънско. **Б о л è в а л и в а д а** местност в Кюстендилско.

Болюбашев ф — видоизменено от диал. *билюкбашия* 'главатар на чета, войвода' (тур. *bölük başı*). Буново (Пирдопско), Ръждавица (Кюстендилско).

Болюков ф — вж. Билюков.

***Болян м** — от **Больш(о)** + *ан.* **Болянский ф.** Перник.

Болярров ф — от *болярин* (жена му се гиздила като „болярка“). Лясковец, Горна Оряховица.

Болярски ф — по-нова, „литературна“ форма на **Болерски**. Русе, 1873, Кюстендил, 1938, София, 1897.

Бомбалдаков ф — от **Бомбалдоков** с промяна на *о* в *а* под руско влияние (бил в Русия и го изговаряли **Бамбалдаков**). Ямбол, София.

Бомбалдоков ф — а) от диал. **бомбалдок* 'нисък и топчест човек'; б) според семеен спомен: от неправилен изговор на думата „бате“. Ямбол.

Бомбалов ф — навярно във връзка с **Бомбев**. Нова Загора (гроб), Сливен.

Бомбев ф — от прякор *Бомбьо* 'нисък и пълен човек' (?) Голямо село (Казанлъшко), Варна.

Бомбелов ф — разновидност на **Бомбалов**. София, 1897.

Бомбов ф — от **Бомбев** със затвърдяване на *б*. Стралджа (Ямболско), Варна, Варненско.

Бомболов ф — от **Бомбалов** с преход на *а* в *о*. София, 1904.

Бона¹ ж — съкрат. от **Богдана** или **Бояна**. Нарядко из цялата страна. **Бонин** и **Бонински ф.** Ботевградско.

Бона² м — западна форма на **Боно**, **Боне**. Трънско.

***Бонал м** — от **Бон(ьо)** + *ал*, както **Пондал**, **Барбал**. **Боналов ф.** Хасково, 1920.

Бонапартов ф — по някакъв повод свързано с името на **Наполеон Бонапарт**; срв. **Бисмарк**. Свищов, 1893, Русе, 1936.

Бонболов ф — разновидност на **Бомбалов** (?) Прилеп, 1935.

Бонгалов ф — от диал. **бонгал* 'бръмбар' (от рум. *bongâr*). Свищовско.

Бонгуров ф — разновидност на **Бонгаров** (?)

Бондак м — прякорно име от **Бондо**. **Бондаков** и **Бондашки ф.** Луковит, Червен брег.

Бондарев и **Бондаров ф** — от рум. *bondar* 'стършел'. Пловдив, 1900, Кремиковци.

Бондè м — вж. **Бондьо**. **Бондèв ф.** Драгошиново (Самоковско), Самоков.

Бондеров ф — разновидност на **Бондаров**. Чепинци (Софийско).

Бондиков ф — от **Бондев** с вмъкнато *ик*. **Бонджалийски ф.** Враца.

Бонджиев ф — вм. **Бонджев** поради мекия изговор на *дж*. Русе.

***Бонджик м** — от **Бондж(о)** + *ик*. **Бонджиков ф.** Шумен, 1900, Русе, 1936, Варна, 1936.

Бонджил м — кръстоска от **Бонджо** и **Божил**. **Бонджиллов ф.**

Бонджо м — от **Бончо** с озвучаване на *ч* в *дж*. Типично за **Свогенско**. **Бонджов** и **Бонджев ф.** Свогенско, Софийско, Елинпелинско, Свищов, Вакарел.

Бонджор пр — от ит. *buon giorno* 'добър ден'. Пирот, 1845.

Бонджуков ф — от диал. **бонджуик* 'мъниста против уроки' (тур. *boncuk*). Варна.

Бонджул м — от **Бондж(о)** + *ул*. **Бонджулов ф.**

Бондо м — от **Боно** с вмъкнато *д*. **Бондов ф.** Челопечене, Негован (Софийско), Драгошиново (Самоковско), Голинци (Ломско), 1882.

Бондоков ф. Плевен.

Бондьо м — от **Боньо** с вмъкнато *д*. **Жеравна**, 1845. **Бондев ф.** Сливен.

Боне¹ м — западна форма на **Боньо**. Типично за **Елинпелинско** и **Софийско**. **Бонев ф.**

Бонè² м — югозападна форма на **Боне**. **Радомирско**. **Бонèв ф.**

Бонжелов ф — вм. **Бонджелов**. **Пазарджик**.

Бони м — умалит. от **Боян**. **Ново**.

Бонифаций м — лат. *Bonifacius* 'добродеец' или 'добролик' — име на римски папи, у нас съвсем рядко и черковно. **Вайганд**, **Синод**. **именник**.

Бонка ж — умалит. от **Бона**. Из цялата страна. **Бонкин ф.** Банско.

Бонкè м — умалит. от **Боне**. **Станкедимитровско**.

Бонко м — умалит. от **Боньо**, **Боно**. **Ботров** (Беленско). **Бонков ф.** **Ботров**, **Плевен**, **Дръмша** (Свогенско). **Бонковски ф.**

Бонно м — успоредна форма на **Боньо** с твърдо окончание. **СЗБ**. **Боннов ф.** **Ботевградско**, **Ореховско**. **Бонновски ф.** **Връбчовец** (Белградчишко).

Бонобаков ф — от **Банабаков** с преход на неударените *а* в *о*. **Добри дял** (Горнооряховско).

Бондл м — кръстоска от **Боньо** и **Манол**. **Бондолов ф.** Хасково.

Бонофил м — може би нарочно видоизменено от **Теофил** 'боголюб' на **Бонофил** 'добролюб' (?)

Бонсьо м — от **Бончо** с друг завършек, както **Косьо** и **Кочо**, **Мосьо** и **Мочо**, **Кусьо** и **Кучо**. **Бонсев ф.** **Драганово** (Горнооряховско).

Бѡнчо *м* — умалит. от Боньо, Бонѡ. Из цялата страна. **Бѡнчев**, **Бѡнчов**, **Бѡнчовски** *ф*.

Бѡнѡ *м* — съкрат. от Боян, Богдан или друго някое име. Главно ИзБ. **Бѡнев** *ф*.

Бѡра¹ *ж* — съкрат. от Боряна или женска форма от Борис или Боро. Рядко.

Бѡра² *м* — западна форма на Боро. Трънско.

Бѡраджиев *ф* — от диал. **бѡраджия* 'който обича да се бори'. Момин сбор (Търновско), Ловеч.

Бѡраков *ф* — от диал. *борак* 'борец'. Самоков.

Боракчиев *ф* — от диал. **боракция*; вж. Бораджиев. София, 1908.

***Бѡран** *м* — от Бор(о) + *ан.* **Бѡранов** *ф*. Провадия, 1900, Варна, Балчик.

Бѡрачев *ф* — от диал. *борач* 'борец', може би превод на Пехливанов. Хасково, Толбухин.

Борачички *ф* — вж. *Боравичички, от махала Боравичени (Петричко). Страдалово (Кюстендилско).

Бѡрбур *м* — някакво видоизменение на Барбул (?) Шумен, нар. песен

Бѡрго *м* — от Борко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Бѡргов** *ф*. Санданско, Пазарджик. **Бѡрговски** *в*.

Бордак *пр* или *ф*. Пловдив, 1917 (Щерѡ Бордак).

Борданов *ф*.

Бѡрдѡлов *ф* — от диал. *бордѡл* 'бордей, къща в земята'. Бургас.

Бѡрдѡжев *ф* — от *борч* 'дълг' (тур. *borç*, -*cu*). Варна.

Бѡрдияшев *ф* — от рум. *bordeiaș* 'колибка'. Извор (Видинско).

Бѡре *м* — умалит. от Борис или от Боро.

Бѡрѡц *м* — от *борѡц*. Рядко.

Боривѡй *м* — „борец и воин“. Синод. именник.

Бѡриз *м* — от Борис с озвучаване на *с* в *з*. Софийско.

Бѡриза *ж* — женска форма от Бориз.

Бѡрик *м* — мъжка форма от Борика. Сливен (външно лице), р. 1901. **Бѡриков** *ф*. Пазарджик, 1870, Санданско, Банско, Баня (Разложко), Велинград.

Бѡрика *ж* — от *борика* 'строен бор'. Трънско, Реброво (Свогенско), Елин Пелин, София, р. 1899.

Бѡрил *м* — историческо име, успоредна форма на Борис. Търново, р. 1900, София, р. към 1915, Своге, 1920, Белоградчишко, Ореховско.

Бѡрилков *ф* — вж. Бурилков. Малко Търново, 1917, Пловдив.

Бѡримѡчков *ф* — от прякор *Бѡримѡчка* 'който се е борил или може да се бори с мечка'. Згориград (Врачанско), Сопот, Пловдив, Алфатар (Силистренско), Стояново, (Ловешко).

Боримѡр *м* — „който се бори за мир“. Рядко. Кутово (Видинско).

Бѡрина¹ *ж* — от Бор(а) + *ина*. Чепинци (Софийско), р. 1915, Михайловград, р. 1931.

Бѡрина *ф* — писателски псевдоним.

Бѡринаѡров *ф* — от *боринаѡр* 'продавач на борина'. Самоков, Якоруда, Златица, 1993.

Бѡринка *ж* — умалит. от Бѡрина¹. София, р. 1932.

Бѡрис *м* — първобългарско историческо име с неизяснено значение; възобновено през време на Възраждането, а още повече разпространено след 1894 г. по политически причини. **Бѡрисѡв** *ф*.

Бѡриса *ж* — женска форма от Борис. Рядко.

Бѡриска *ж* — женска форма от Борис. Рашково (Ботевградско), р. 1933, Каблешково (Поморийско), р. 1937, Кобиляк (Михайловградско).

Бѡрислѡв *м* — „който се бори за слава“ — преосмислено от старинно Берислав. Сравнително ново, разпространено главно чрез Вазовата драма Борислав. Пазарджик, 1893, Панагюрище; родени след 1903 — из цялата страна. **Бѡрислѡвов** *ф*.

Бѡрислѡва *ж* — женска форма от Борислав. Рядко, родени след 1903 г.

Бѡрислѡвка *ж* — женска форма от Борислав. Тетевенско.

Бѡрица *м* — от Бор(о) + *ица*. Перник, 15—16 в.

***Бѡрич** или ***Бѡричо** *м* — от Бор(о) + *ич*, *ицо*. **Бѡричев** *ф*. Чирпан, 1920, Калофер.

Бѡришев *ф* — видоизменено от Боричев.

Бѡрияѡв *ф* — от Боряѡв поради мекия изговор на *р*. Варна.

Бѡрка *ж* — умалит. от Бѡра или женска форма от Борис. Градоман (Софийско), р. 1897, Кокаляне, р. 1925, Вършец, р. 1923.

Бѡрлѡков *ф* — Бурлаков. Варна, 1936.

Бѡрманлиев *ф* — може би от с. Борима (Троянско). Пловдив.

Бѡрнаѡзов *ф* — вж. Бурнаѡв. Калофер.

Бѡрнаѡрски *ф* — може би вж. *Боринарски; вж. Боринаѡров. Стара Загора.

Бѡрнусѡзов *ф* — вж. Бурунѡзов. Пловдивско.

Бѡро¹ *м* — от дървото *бор*; срв. Борика и Борът. Свищов, 1845. **Бѡров** *ф*. Габрово, 1843, Ловеч, 1893, Свищов, 1888, Казанлък, Стара Загора, Смолян. **Бѡровски** *ф*. Тръстеник (Плевенско), Вирове (Михайловградско), Стара Загора, Варна. **Бѡровци** — род в Дружево (Свогенско)

Бѡро² *м* — умалит. от Борис.

Бѡрѡвѡнски *ф* — от с. Бѡрѡван (Белослатинско).² Враца, Баня (Михайловградско), Радотина (Ботевградско).

Бѡровѡн *м* — мъжка форма от Бѡровина. **Бѡровѡнов** *ф*.

Боровина ж — декомпозирано от „умалителното“ Боровинка. Рашково (Ботевградско), р. 1934.

Боровинка ж — от растение и плод *боровинка*. Софийско: Казичене, р. 1895, Негован, Чепинци.

Боровишки ф — от с. Боровица (Белоградчишко).

Борозанов ф — от диал. *борозан* 'тръбач' (тур.-пер. *borazan*). Русе.

***Борой м** — разширено от Боро. **Бордев ф**. Ръжево (Пловдивско).

Боронсузов ф — вм. Бурунсузов. Бели Осъм (Троянско).

Борсуков и Борсучки ф — от прякор *Борсу̀к* 'намръщен, необщителен човек' (тур. *borsuk* 'язовец'). Омуртаг, 1917, Лясковец, Бургас, Станкедимитровско.

Боруджиев ф — вж. Буруджиев.

Боруков ф — вм. Буруков. Айтоско, Сопот, Лозен (Софийско).

Боруш м — от Бор(о) + *уш*. Вайганд.

Борцов ф — от *борѝц*.

Борчаков ф — от прякор *Борча̀ка* (бил борец). Дряново, Шумен, Русе.

Борчо м — умалит. от Боро. Н. Геров.

Боршов ф — може би нарочно видоизменено от Боршуков. Пловдив.

Боршуков ф — от диал. *боршу̀к* 'сбръчкан' (тур. *buguşuk*). Казанлък, 1850, Ихтиман.

Борът пр — от дървото *бор* (бил строен като планински бор). Казанлък, 1878.

Борьо м — от Боро с меко окончание. **Борев ф**. Сливен, 1908.

Борян м — мъжка форма от Боряна. Рядко. **Борянов ф**. Нова Загора, 1893.

Боряна ж — може би от Буряна, преосмислено по дървото *бор* или по глагола *боря се*. Нарядко из цялата страна.

Борянка ж — умалит. от Боряна.

Боса ж — съкрат. от Босилка. **Босински ф**. Варна, 1936.

Боса̀ко пр — от диал. *боса̀к* 'който ходи бос'. Кюстендил, 1879. **Боса̀ков ф**. Казичене (Софийско), Лясковец, Пловдив. **Боса̀шки ф**. Нефела (Врачанско), Орехово.

Босе м — западна форма на Босьо, Босо. **Босев ф**. Самоков, 1893, Лом, 1900, Орехово, Руска Бела (Врачанско). **Босевски ф**.

Босѝлка ж — разновидност на Босилка. Самоков, р. 1924.

Босенчиев ф — от родово име или от някоя махала. Белоградчишко.

Босѝл м — от цветето *босѝлек*. **Босѝлски ф**. Берковица.

Босѝла ж — от цветето *босѝлек*. Самоковско, Свогенско. **Босѝлин ф**. Пещера.

Босѝлка ж — от цветето *босѝлек*. Софийско, Свогенско, Берковица.

Босѝлко м — от цветето *босѝлек*. Кулина вода (Свищовско). **Босѝлков ф**. София, 1883, Копривщица.

Босина̀ков ф — от босия Нако. Тъ рѝсрѝ 1900.

Босия пр — „който ходи бос“. Новачеце (Никополско), 1917.

Боско м — умалит. от Босьо, Босо. **Босков ф**. Пещера, Пловдив.

Босно м — от Бос(о) + *но*. **Боснов ф**. Сливен.

Босньо м — от Бос(ьо) + *ньо*. **Боснев ф**. Пловдив, 1900, Паталеница (Велинградско).

Босо м — съкрат. от Босилко или разновидност на Боцо. **Босовски ф**. Врачеш (Ботевградско).

Босол м — от Бос(о) + *ол*. Панагюрище (нар. песен). **Босолов ф**. Ловеч, 1920, Луковит, Брестница (Тетевенско), Враца, Загоричане (Момчилградско).

Босначиев ф — „с боси пачи (крака)“. Искра (Първомайско).

Бостанджиев ф — от *бостанджѝя* (пер.-тур. *bostancı*). Кубадин (Грудовско), Пловдив, Търново, Етрополе.

Бостанов ф — от *бостан* или съкрат, от Бостанджиев.

Босьо м — а) съкрат. от Босилко; б), успоредна форма на Боцо, Бочо, както Косьо — Коцо — Кочо. Севлиевско, Търговишко, Берковица. **Босев ф**. Берковица, Стръмци (Тревненско), Миндя (Еленско), Баховица (Ловешко), Габрово.

Бося̀цки ф — разновидност на Босаков, Босашки.

Бота¹ ж — женска форма от Бото. Своде (Ботевградско), Луковит, Софийско.

Бота² м — западна форма на Бото. Брезов дол (Свогенско).

Боталински ф — видоизменено от Батулийски. Ребърково (Врачанско).

Боте м — западна форма на Бото, Ботьо. Софийско, Елинпелинско. **Ботев ф**. Горубляне, Лозен (Софийско), Самоковско.

Боти м — вм. Боте, Ботьо. Луковит.

Ботѝл м — от Бот(е) + *ил*. **Ботѝлов ф**. Петърч (Софийско).

Ботѝн м — Бот(ьо) + *ин*. **Ботѝнов ф**. Ловеч.

Ботѝна ж — Бот(а) + *ина*. Златица.

Ботко м — умалит. от Бото. Михайловград. **Ботков ф**. Велинград, Гоце Делчев 1917.

Бото м — съкрат. от Богдан. Своде (Ботевградско), Панагюрско. **Ботов ф**. Своде, Говедарци (Самоковско).

Ботров ф — може би от с. Ботров (Беленско). Чирпан, 1926.

Ботуйски ф — видоизменено от Батулски. Бреница (Белослатинско).

***Боту̀н м** — от Бот(о), Бот(ьо) + *ун*. **Боту̀нов ф**. Ловеч. **Боту̀нски ф**. Станкедимитровско. **Ботуньов ф**. Ник. Милев.

Ботушанов ф — от диал. **ботушан* 'човек с ботуши'. Велинград, 1917, Якоруда, Златарица (Еленско).

Ботушаров ф — от *ботушар*. Пловдив, Кюстендил (гроб).

Ботушев ф — от прякор *Ботуша* 'човек с ботуши'. Сливен, 1897, Брацигово, Бургас, Кричим.

Ботъо м — съкрат. от Богдан, успоредна форма на Бото с меко окончание. **Ботев** и **Ботъов ф**. **Ботевски ф**. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Бохалийски ф — навярно разновидност на Буалиев. Сливен.

Бохачев ф.

Бохор и **Бохорски ф** — от еврейско л.и. Бохор (потомци на отдавна покръстени евреи). Етрополе.

Бохотлиев и **Бохотски ф** — от с. Бохот (Плевенско). Плевен.

Бохчийски ф.

Бџа¹ ж — съкрат. от Богдана, Бояна или друго подобно име. Мърчаево (С и ско), Радомирско, Ловеч, Дойренци (Ловешко).

Бџа² м — западна форма на Боцо. Софийско.

***Боцан м** — от Боц(о) + *ан.* **Боцанџски ф**. Варна.

Бџе м — югозападна форма на Боцо. Кюстендил, 1893, Радомирско. **Бџев ф**. Кюстендил, Мадан (Михайловградско), Габрово (гроб), Омортагско.

Боцел м — от Боц(о) + *ел.* **Боцелов ф**. Пловдив.

Бџка ж — умалит. от Боца¹. Брестово (Ловешко).

***Бџо м** — съкрат. от Богдан, успоредна форма на Ботъо, а в по-ново време съкрат. и от Борис. Рядко. **Бџов ф**. Луковит, 1893, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Бџа ж — женска форма от Бочо. Пещера, р. 1906. **Бџин ф**. Ихтиман.

Бочакчи пр — от тур. *biçakçı* 'ножар'. Севлиево, 1900.

Бочаров ф — от диал. **бџар* 'бџвар' (?) Воден (Македония), Габрово, Севлиево, София, р. 1884.

Бџка ж — умалит. от Боча. **Бџкин ф**. Калофер.

Бочаров ф — навярно разновидност на Бочаров.

Бџко м — умалит. от Бочо. Сопот, 1845. **Бџков ф**. Ямбол, Пловдив.

Бџо м — съкрат. от Богдан, Боян или друго име. Луковит, Ловеч, Ботевградско. **Бџев ф**. Карлово. Нова Загора, Кула, Ихтиман. **Бџевски ф**. Угърчин.

Бџуков и **Бџуковски ф** — вм. Бучуков. Трявна, Варна, Бургас, Гоце Делчев.

Бџа ж — женска форма от Бошо. Ботевградско, Свогенско. **Бџински ф**. Баница (Врачанско).

Бошаранов ф — от диал. **бошаран* 'уволнен, опразнен' (от тур. *boşarın*). Тетевенско.

***Бошџ м** — от Бош(о) + *ик.* **Бошџков ф**. Бобошево (Станкедимитровско). **Бошџков ф**.

Бошџл м — от Бош(о) + *ил.* **Бошџлов ф**.

Бџшка ж — умалит. от Боша.

Бошџл м — от Бошк(о) + *ил.* **Бошџлов ф**. Санданско.

Бџшко м — умалит. от Бошо или писмена разновидност на Божко.

Бошлџков ф — от тур. *boşluk* 'празнина, междина'. Пловдив.

Бошнџков ф — от *бошнџк* 'жител на Босна'. Дойран, 1860, Враца, Горна Оряховица, Сопот.

Бџнџо м — разновидност на Боснџо. **Бџнџов ф**. Горубляне (Софийско).

Бошнџков ф — разновидност на Бошнаков. Шумен, 1844, Стара Загора.

Бџшо м — разновидност на Ботъо, Боцо или друго подобно име. Врачеш (Ботевградско). **Бџшев** и **Бџшов ф**. Загоричане (Костурско), Кюстендил, Врачеш, Равнополе (Елинпелинско), Желязково, Бистрица (Грудовско).

Бошџл м — от Бош(о) + *ул.* **Бошџлов ф**. Пловдив.

Бошџля ж — женска форма срещу Бошул. Рашково (Ботевградско).

Боцан м — от Боц(џо) + *ан.* **Боцанов ф**. Русе, 1936.

Бџџо м — видоизменено от Богдан. Вайганд.

Бџуклиев и **Бџуклийски ф** — Бџуклиев, Бџуклийски.

Бџуков ф — от тур. *biyuk* 'едър, голям' или от *biuk* 'мустак'. Димитровград, 1957.

Бџа¹ ж — женска форма срещу Бџо или съкрат. от Бояна. Брезнишко, Разложко, Сярско. **Бџин ф**. Бистрица (Софийско).

Бџа² м — западна форма на Бџо. **Бџин ф**. Брезнишко.

Бџџиев и **Бџџийски ф** — от *бџџия*. Из цялата страна.

Бџџинов ф — видоизменено от Бџџиев. Казанлък.

Бџџџов ф — от тур. *boyası* 'бџџия'. Пловдив, Варна.

Бџан м — старинно име от прабългарски произход, тюркско *bajan* 'богат'; от старобългарско време оцеляло като народно име и преосмислено по глаг. *бџ се* "да се боят от него" в редицата Бџо, Бџко, Бџчо, Бџно, Бџан, както Стоџо, Стоџко, Стоџчо, Стоџно, Стоџан и др. Из цялата страна. **Бџанов**, **Бџановски**, **Бџански ф**.

Бџана ж — женска форма срещу Бџан. Из цялата страна. **Бџанин ф**.

Бџанка ж — умалит. от Бџана.

Бџаров ф — от Боляров с изпадане на мекото *л'*. Шумен, Разград, Провадия.

Бџарџков ф — вм. Бџарџков. Стара Загора, 1900, 1947.

Бра̀вов ф — от *бра̀во, бра̀ва* (ит. bravo) — поради често повтаряне на тая дума (?) Русе, Пловдив.

Брагару̀шев ф — от диал. *брагару̀ш* 'бозаджия' (рум. brăgăruș). Орехово.

Брад̀ата пр — от *брад̀а*. Търново, 1900.

Брадачки ф — вм. *Брадатски, от *брад̀ат*. Кюстендил (гроб).

Брадв̀арев и Брадв̀аров ф — от *брадв̀ар* 'който прави и точи брадв̀и'. Габрово, Шумен, Търново.

Брад̀ев ф — от прякор *Брад̀ьо* 'мъж с голяма брада'. Дюлево (Грудовско), Бургас.

Брад̀ел пр и ф — от диал. *брад̀ел* 'голяма брада'. Елена, 1847. **Брад̀елев ф**.

Брад̀ина пр — от диал. *брад̀ина* 'голяма брада; мъж с голяма брада'. Калофер, 1853.

Брад̀инов ф. Калофер, 1853, Брацигово, 1893. **Брад̀ински ф**. Калофер, 1830, Бургас, 1893, Пазарджик, Пловдив, Тресънче (Македония).

Брадислав м — навярно вм. Братислав. Демирхисарско, 16 век.

Брадист̀илов ф — от диал. *брадест̀ил* 'човек с голяма брада'. Панагюрище, Силистра.

Брад̀янов ф — от диал. **брад̀ян* 'брадясал човек' (?) Самоков.

Бра̀е м — западна форма на *Брайо*. **Бра̀ев ф**.

Браздев ф. Варна, 1936.

Брайл м — от *Бра(й)о* + *ил*. Търновско, нар. песен. **Брайлов и Брайлев ф**. Лясковец, София, 1904.

Брайлски ф — от град Браила в Румъния.

Браил̀янов ф — от диал. *браил̀янин*; вж. Браилски. Попина (Силистренско).

Брай м — съкрат. от *Брайо*. Вайганд.

Брай̀ко м — от *брай̀ко* 'брате мой' — пожелателно име: да остане жив и да има братя и сестри. ЮИЗБ. **Брай̀ков ф**. Калофер.

Брай̀лев ф — вм. Браилев; вж. Браил. Лясковец.

Брай̀но м — от *брай̀но* 'брате мой'; срв. *Брайко*. Елена, 1844, Русе, 1936. **Брай̀нов ф**. Русе, Нова Загора, Лозен (Софийско).

Брай̀о м — от диал. *брай̀о* 'брате мой'; срв. *Брайко*. Неврокопско, 16 век, Софийско. **Бра̀ев ф**.

Брай̀чо м — успоредна форма на *Брайко* и *Брайно*. Етрополски манастир, 1648. **Брай̀чев ф**.

Бракад̀ански ф — от диал. *бракад̀ан* 'качамак'; срв. Качамаков. Габрово, Бистрица (Благоевградско).

Бракал м. Неврокопско, 15—16 в.

Бракал̀ов ф — от по-старо *Бръкалов* или от тур. *brakıltaç* 'захвърлен, изоставен съм'. Калофер. Сопот, Шумен, 1893.

Бра̀ков ф — може би от *Братков* с изпадане на *т*. Варна, 1940.

Бра̀льо м — от диал. *бра̀ле* 'братко ле'; срв. *Брайко*. **Бра̀лев ф**.

Бран м — съкрат. от *Бранимир*. Сеновец, 15—16 в.

Бра̀на м — стара форма на *Браньо*. Ник. Милев.

Бран̀джо м — от *Бранчо* с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Бран̀джов ф**. Сеславци (Софийско), Самоков.

Брандийски ф. Мухово (Ихтиманско), Ихтиман, Пазарджик.

Бран̀до м — от *Брано* с вмъкнато *д*. **Бран̀дов ф**. Ботевград.

Бранд̀уша ж — *Бранд(о) + уша*. Н. Геров **Бран̀еков ф** — от *Бранев* с вмъкнато *ек*. Пловдив, Севлиево.

Бранимир м — от старинно *Бранимер* 'силен на война', преосмислено 'бранител на мира'. Софийско, 1910, Враца, 1930, Варна.

Бранимира ж — женска форма от *Бранимир*. Синод. именник.

Бранимирка ж — женска форма от *Бранимир*. Варна, р. 1955.

Бранй̀слав м — 'бранител на славата'. Велешко, 1824.

Бранисл̀ава ж — женска форма от *Бранислав*. Синод. именник.

Бранй̀чев ф — от областта *Браничево* в Сърбия. Гнойница (Ломско), Александрово (Белоградчишко).

Бра̀нка ж — женска форма от *Бранко*. Михайловград.

Бра̀нко м — съкрат. от *Бранимир* или *Бранислав*. Типично за Софийско. Елипелинско, Свогенско. **Бра̀нков ф**.

Бранков̀ан м — от *Бранк(о) + ован*, както *Радован*, *Милован*, *Братован*. **Бранков̀анов ф**. Шумен, Разград.

Бра̀но м — западна форма на *Браньо* с твърдо окончание.

Бранч̀арски ф — вм. **Браничарски*, от *бранич̀ар* 'закупвач на добитък'. Кубей (Бесарабия), 1862.

Бра̀нчо м — умалит. от *Браньо*. **Бра̀нчев ф**. Енина (Казанлъшко), Кошарник (Михайловградско). **Бра̀нчовски ф**. Момчиловград.

Бра̀ньо м — съкрат. от *Бранимир* или *Бранислав*. Михайловград. **Бра̀нев ф**. Карловско.

Бранй̀ков ф — писмена разновидност на *Бръняков*. Никопол, 1893.

Брат м — съкрат. от *Брато*. Павликени, 17 век.

Брат̀ай м — разширено от *Брато*.

Брат̀айчо м — умалит. от *Братай*. **Брат̀айчев ф**.

Брат̀ан м — от *Брат(о) + ан*. Типично за Тетевенско. **Брат̀анов ф**. Тетевен, Тетевенско, Орехово, Търновско, Ямбол, Харманлии, Смолян. **Брат̀ански ф**. Стара Загора.

Братанец *пр* или *ф* — от *братанец* 'братов син'. Кюстендил, 1879.

Братанка *ж* — женска форма от Братан. Шумен.

Братван *м* — съкрат. от Братован. Ловешко, Крушево (Севлиево). **Братванов** *ф*. Сломер (Павликенско), Русе.

Брате и **Брати** *м* — разновидност на Брато. Вайганд.

Братенко *м* — от Брат(о)+*енки*.

Бративдѝя *м* — „който воюва за братята си“. Лопян (Ботевградско), 1648.

Братил *м* — от Брат(о)+*ил*. **Братилов** *ф*. Ник. Милев.

Братимир *м* — „който живее в мир с братята си“. Софийско, Пернишко, 15—16 в.

Братин *м* — от Брат(о)+*ин*. **Братинов** *ф*. Паламарци (Поповско), Толбухин, Типченица (Врачанско). **Б р а т и н о в а у с ѝ й н а** — местност в Правешка Лаковица (Ботевградско).

Братинка *ж* — женска форма от Братин. Паламарци (Поповско).

Братислав *м* — който слави братята си“. Ник. Милев.

Братица *м* — от Брат(о)+*ица*. **Братицов** *ф*. **Братичин** *ф*. Ник. Милев.

Братиш *м* — от Брат(о)+*иш*. **Братишев** *ф*. Ник. Милев.

Братко *м* — от *братко*; вж. Брайко. Шумен, р. 1870, Кула, Бойница (Кулско). **Братков** *ф*. Кула, Цариброд, Панагюрище, Асеновград, Горна Оряховица, Долна Оряховица, Тутракан.

Братлѝвци *пр* — родов прякор, от *братлѝ*. Кюстендилско.

Братло *м* — разновидност на Брато. Поповско, 15—16 в.

Брато *м* — от *брат*; вж. Брайко. Демирхисарско, 16 век. **Братов** *ф*. Тутракан, Свищов, Цариброд, Стара Загора. **Братович** *ф*. Шумен, 1843.

Братован *м* — от Брат(о)+*ован*, както Милован, Бранкован. Крушево (Севлиево), Севлиево. **Братованов** *ф*. Севлиево, Габрово, Русе, Исперих, Белица (Ихтиманско).

Братѝй *м* — разширено от Брато. **Братѝев** *ф*. Кула, Бойница (Кулско), Махалата (Плевенско).

Братѝйчо *м* — умалит. от Братѝй. **Братѝйчев** *ф*. Берковица, Кнежа.

Братѝл *м* — от Брат(о)+*ол*. **Братѝлов** *ф*. Овчарово (Толбухинско).

Братонѝгов *ф*. Ник. Милев.

Братослав *м* — разновидност на Братислав. Софийско, Пернишко, 15—16 в.

Братофѝинов *ф* — вж. Братовинов, от *Братовин (?) Сливен, 1860.

Братѝш *м* — от Брат(о)+*ош*. **Б р а т ѝ ш о в о у с ѝ е** — местност в Божевица (Ботевградско).

Братошѝн *м* — от Братош+*ин*. Неврокопско, 16 век.

Братѝя *м* — по-стара форма на Братѝй. Брусен (Тетевенско), 1648, Панагюрище, Брезнишко. **Братѝев** *ф*.

Братѝян *м* — разновидност на Братѝя. Неврокопско, 15—16 в.

Братѝул *м* — от Брат(о)+*ул*. **Братѝулов** и **Братѝулев** *ф*. Луковит, Кремена (Врачанско), Русе.

Братѝун *м* — от Брат(о)+*ун*. Ловеч, 1878. **Братѝунов** *ф*. Скобелево (Ловешко).

Братѝуна *м* — разновидност на Братѝун. Ник. Милев. **Братѝунов** *ф*.

Братѝухчо *м* — от Братѝушчо с преход на *шч* в *хч*, както Рухчо от Русчо. **Братѝухчев** *ф*. Варна.

Братѝуш *м* — от Брат(о)+*уш*. **Братѝушев** *ф*.

Братѝушко *м* — умалит. от Братѝуш. Ник. Милев. **Братѝушков** *ф*. Панагюрско, Дерманци (Луковитско).

Братѝушчо *м* — умалит. от Братѝуш. **Братѝушчев** *ф*.

Братѝян *м* — успоредна форма на Братан; срв. Горан и Горян, Добран и Добрян. **Братѝянов** *ф*.

Брациклѝев и **Брациклѝйски** *ф* — от диал. *брациклѝя* 'жител на град Брацигово'. Пещера, Чапаево (Горнооряховско).

Брачованов *ф* — навярно вж. Братованов или Брашованов. Варна.

Браша *ж* — женска форма от Брашо. Вайганд, Синод. именник.

Брашко *м* — умалит. от Брашо. Търговишко, 17 век.

Брашлянов *ф* — вж. Бръшлянов. Плевен, 1870.

Брашнаров *ф* — от *брашна̀р* 'търговец на брашно'. Перушица.

Брашненѝчки *ф* — от диал. *брашненѝк* 'ковчег за брашно'. Кюстендил (гроб).

Брашненков *ф* — от прякор *Брашненко* 'изцапан с брашно' или 'който все иска брашно' (?) Самоков.

Брашнѝянков *ф* — източна форма на Брашненков. Стара Загора.

Брашо *м* — от Брато с друго окончание, както Радо — Рашо, Тото — Тошо. **Брашов** *ф*. Русе.

Брашованов *ф* — от диал. *брашован(ин)* '1. жител на град Брашов; 2. продавач на дребна железария и галантерия' (рум. *brăşovean*). Габрово, 1893, Русе, 1936.

Брашовов *ф* — съкрат. от Брашованов. Габрово, 1900.

Брашой *м* — разширено от Брашо. Ник. Милев.

Бращѝлов *ф* — вж. Брущѝлов. Пловдив.

Браян *м* — от Брай(о)+*ан*. Голям Дервент (Дедеагачко), Слегица, 1648. **Браянов** *ф*. Голям Дервент, Хасково.

Брегалница ж — по името на река Брегалница; срв. Бистрица, Ерма, Искър и др. Вайганд.

Брегов ф — от *брег, бряг* (?) Пазарджик, Пловдив.

Бреза ж — женска форма от Брезо. Вайганд, Синод. именник. **Брезински ф.** Елена.

Брезан м — от Брез(о)+*ан.* **Брезанов ф.** Благоевград. **Брезанов в и р** — в Етрополе.

Брезин м — от Брез(о)+*ин.* **Брезинов ф.**

Брезо м — от прилаг. *брез, бряз* 'с бяло на челото' или от дървото *бреза*. **Брезов ф.** Пелишат (Плевенско), Русе.

Брезовски ф — от с. Брезово (такива има три) или от Брезов дол (Свогенско). Калофер Русе, Лакатник (Свогенско).

Брезой м — разширено от Брезо. Видинско. **Брездев ф.** Видинско, Загражден (Никополско), Силистра.

Брейчо м — от *Брезчо с преход на *з* в *й* (?) **Брейчев ф.** Самоков.

Брекоя м — съкрат. от *Обрекоя 'обременен'; срв. Продан (?) Брезнишко.

Бремов ф — съкрат. от Беремов. Горна Оряховица, 1897.

Бренишки ф — от с. Бреница (Белослатинско). Кнежа, Бела Слатина, Староселци (Плевенско).

Бренко м — съкрат. от Обренко. **Бренко ф.** **Брэнковец** — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Брєно м — декомпозирано от Бренко (?) **Брєнов ф.**

Брєско м — вм. Брезко, умалит. от Брезо. **Брєсков ф.** Казанлък. **Бресковски ф.** Казанлък, Пловдив, Карлово, 1893.

Бреслиев ф — вм. *Брестлиев, от с. Брест (Никополско). Русе.

Бреснички ф — от с. Бресница (Босилеградско). Кюстендил.

Бреснишки ф — от с. Брестница (Луковитско и Тетевенско). Тетевен, Плевенско.

Брестаков ф — от с. Брестак (Провадийско). Шумен.

Брестенски ф — от с. Брест (Никополско). Комарево (Плевенско).

Брестички ф — от с. Брестица, Бресте или друго някое село с подобно име.

Брєстов ф — от с. Брест (такива има три). Пазарджик.

Брєстовички ф — от с. Брєстовица (Пловдивско). Търговище, Станкедимитровско.

Брєстовлиев ф — от с. Брєстово (такива има четири). Габрово.

Брєшко м — съкрат. от Обрешко или вм. Брежко, умалит. от Брезо. **Брєшков ф.** Елена, Мездра.

Брєшо м — декомпозирано от „умалителното“ Брешко. **Брєшев ф.** Варна.

Бреян м — от Браян с преход на неудареното *а* в *е*. Трънско. **Бреянов ф.** Трън.

Бригита ж — нем. Brigitte, от келтски. От немски кина. Рядко. Добралево (Ореховско), род. към 1938, Кътина (Софийско) р. 1958.

Бризов ф. Згориград (Врачанско).

Бриляндов ф — от Брилянтов с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Синапово (Елховско), 1917.

Брилянт м — от скъпоценния камък *брилянт* (фр. *brillant*). Русе. **Брилянтов ф.** Плевен, 1900, 1935.

Брилянта ж — женска форма от Брилянт. Криводол (Врачанско), р. 1955.

Брилянтина ж — от Брилянт(а)+*ина*. Самоков, р. 1927, Плевен, р. 1946.

Бричевски ф — от диал. *брич* 'бръснач' (?) Варна, 1936.

Бричков ф — от Причков с озвучаване на *п* в *б* под влияние на думата *бричка* (?) Пловдив, 1949.

Брияков ф — от рум. *L. I. Vgia*. Гиген (Никополско).

Бройл и Бруйл м — от Браил с преход на неудареното *а* в *о* (*y*). Вайганд.

Бройно м — от Проино с озвучаване на *п* в *бр* (?) **Бройнов ф.** Калтинец (Горнооряховско).

Бройчо м — от Проичо; вж. Бройно. Шумен, нар. песен.

Брємов ф. Пазарджик.

Брєнзов ф — може би нарочно видоизменено от Брънзов. Алдомировци (Сливнишко), Згориград (Врачанско).

Брєновицки ф — руско име от старобрядците из Силистренско. Русе.

Брєчо м — разновидност на Бройчо. Кюстендилско, Радомирско, нар. песен.

Броян м — от Браян с преход на неудареното *а* в *о*. **Броянов ф.**

Брўлеков ф.

Брўмбалов ф — от диал. *брўмбал* 'бръмбар'. Стара Загора (напоследък някои се пишат Бръмбаров).

Брўнко м — умалит. от Бруно. **Брўнков ф.** Трънчовица (Никополско), Плевен.

Брўно м — ит. *Vgnno*, име на католически светец. Рядко у нашите католици.

Брусарски ф — от *брусар* 'който прави и продава брусове' или от с. Брусарци (Ломско). Рогозен (Ореховско), Боженица (Ботевградско), Балчик.

Брўско м — умалит. от Брусъо. **Брўсков ф.**

Бруснашки ф — от с. Брусен (Тетевенско). Луковит.

Брўсненски ф — от с. Брусен (Тетевенско и Врачанско). Тетевен, 1870, Враца.

Брўсо м — западна форма на Брусъо. **Брўсов ф.** Губислав, Зимевица, Лакатник (Свогенско), Дълги лак (Радомирско).

Брўсьо м — защитно име от *брус* — като малоценен предмет, срв. Скобел, Блехо, или като вид камък, срв. Камен. **Брўсев ф.** Тодорово (Павликенско), Елена, Ляско.

вещ, Габрово, Търново, Русе, Пловдив, Стара Загора.

Брутов *ф* — съкрат. от *Брутаров (от рум. *brutar* 'хлебар'. Ямбол (живял в Румъния, дете бил хлебар).

Брущйлов и **Брущйлски** *ф* — от диал. *брощйло 'отвара от растение брощ за боядисване' (?) Търново, Пловдив.

Бръдянов *ф* — в м. Брадянов. Самоковско.

Бръзйцов *ф* — от диал. *бръзйца* 'много бръз и припрян човек'. Дойран, Демир Хисар, Шумен, 1935.

Бръкалов *ф* — може би от диал. *бръкало 'който се бърка в чужди работи или бърка на другите'; пишат го Бракалов. Калофер.

Бръмбаров и **Бръмбарски** *ф* — от прякор *Бръмбара*. Плевен, 1893, Кула, Етрополе, Оризари (Пловдивско), Стара Загора, Враца.

Бръмбашки *ф* — разновидност на Бръмбаров (?) Търнава (Белослатинско).

Бръмбев *ф* — от прякор *Бръмбето* 'който бърбори или бръмчи'. Пирдоп, Буново (Пирдопско), Пловдив.

Бръмски *ф* — съкрат. от Бръмбарски. Тъглен (Луковитско).

Бръмчев *ф* — в м. Брънчев.

Бръмчйлков *ф* — от прякор *Бръмчйлко*; вж. Бръмбев. Русе, 1936.

Бръмчйски *ф* — разновидност на Бръмчйлков.

Брънго *м* — от Брънко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Брънгов** *ф*. Кърджали, Златоград.

Брънджо *м* — от Брънчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Брънджов** *ф*. Самоков.

Бръндюша *ж* — в м. Брандуша. Н. Геров.

Бръндьо *м* — от Бръньо с вмъкнато *д*. **Бръндев** *ф*. Шумен.

Брънеков *ф* — от Брънев с вмъкнато *ек*. Дряново, Трявна, Търново, Севлиево, Казанлък, Стара Загора, Котел, Ямбол.

***Брънжа** *ж* — женска форма от Брънджо.

Брънжин *ф*. Самоков.

Брънзаков *ф* — съкрат. от Бръмбъзъков или кръстоска от Бързаков и Бърнев (?) Голямо село (Казанлъшко), Карлово, Стара Загора.

Брънзалов *ф* — от диал. *брънзал 'сиренар' (рум. *brînzâr*). Самоков, Хвойна, Чепеларе (Асеновградско), Пловдив.

Брънзеков *ф* — от Брънзов с вмъкнато *ек*. Котел, Каварна.

Брънзелов *ф* — видоизменено от Брънзалов. Златарица (Еленско).

Брънзов — от диал. *брънза* (рум. *brînză* 'сирене'). Свищов (дядото продавал сирене), Русе, Сомовит, Згориград (Врачанско), Созопол, Алдомировци (Сливнишко), Земен (Радомирско).

Брънка *ф* — женска форма от Брънко.

Брънкин *ф* — Вълчедръма (Ломско).

Брънко *м* — умалит. от Бръньо, Бръно. **Брънков** *ф*. Търново, 1897, Ягодово (Пловдивско). **Брънковски** *ф*. София. 1897.

Брънкован *м* — употребено като *ф* — от Брънк(о) + *ован*; срв. Бранкован. Котел. 1867.

Бръно *м* — успоредна форма на Бръньо с твърдо окончание. **Брънов** *ф*. Махалата (Плевенско), 1917.

Брънче *м* — разновидност на Брънчо.

Брънчо *м* — умалит. от Бръньо, Бръно. Ботевград (вече изчезнало). **Брънчов** и **Брънчев** *ф*. Ботевград, Литаково (Ботевградско), Кула, Арчар (Видинско), Пазарджик, Кърджали. **Брънчовски** *ф*. Кремена (Врачанско).

Бръньо *м* — съкрат. от Бранимир или Бранислав, успоредна форма на Браньо с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, както Дъно от Данаил, Дъмша от Дамяна и др. **Брънев** *ф*.

Бръняков *ф* — от диал. *бръняк* 'северен вятър, горняк'. Брест (Никополско), Русе, Плевенско, Ловеч.

Бръско *м* — в м. Бръско, умалит. от Бързе. **Бръсков** *ф*.

Бръснаров *ф* — от *бръснар*. Силистра, 1860, Пловдив, 1900, Русе, Видин, Бургас.

Бръстйнков *ф* — от прякор *Бръстйнко* 'момък, чиято изгора го е оставила и се оженила за друг, а нему „дали бръстина“'. Михайловград.

Бръцко *м* — умалит. от Бръцо или разновидност на Бръско. **Бръцков** *ф*. София, 1910.

Бръцо *м* — от диал. *бръце* 'част на дървено рало' — защитно име по малоценен и постоянен предмет; срв. Стрехчо, Скобел. **Бръцов** *ф*. Миланово (Свогенско).

Бръчков *ф* — от прякор *Бръчко* 'набръчкан човек'; срв. Боршуков. Свищов, 1873, 1900, Севлиево, 1883, Силистра, 1893, Хърсово (Петричко).

Бръчмалийски *ф* — от с. Бръчма (Силистренско). Алфатар (Силистренско).

Бръшков *ф* — разновидност на Бръчков. Пещера, Церово (Пазарджишко).

Бръшлян *м* — от растението *бръшлян* или от фамилиното име Бръшлянов (Бръшлян К. Бръшлянов, р. 1926).

***Бръшлянко** *м* — умалит. от Бръшлян. **Бръшлянков** *ф*. Стара Загора.

Бръшляниев *ф* — от с. Бръшлян или Бръшляница. Русе, 1936.

Бръшлянов и **Бръшлянски** *ф* — от с. Бръшляница (Плевенско). Плевен, 1870, 1893.

Бръгов *ф* — якавска форма на Брегов. Стара Загора.

Бръзо *м* — якавска форма на Брезо. **Бръзов** *ф*. Пордим (Плевенско).

Бръско *м* — в м. Бръско, умалит. от Бръзо. **Бръсков** *ф*. Добри дял (Горнооряховско).

Буалиев ф — от диал. *буалия* 'който има бикове' (тур. *boğalı*) или от някое село с подобно име. Габрово, Килифарево (Търновско), Пловдив, 1900.

Буба м — западна форма на Бубе (?)
Бубин ф. Трън, 1900, Самоков, 1949.

Бубайчев ф. Драгомирово (Свищовско).

Бубалов ф — от диал. *бубал(че)* 'буболечка'. Бръшлян (Малкотърновско).

Бубаратов ф — от с. Бобараци (Радомирско). Русе, Самоков.

Бубаров ф — от *бубар* 'който отглежда буби' или вм. Бобаров. Брацигово, Кричим.

Буббов ф — старо традиционно писане на Бубов.

Бубе м — може би разновидност на Боби или прякорно име от *буболечка*. ЮЗБ.
Бубев ф. Самоков, р. 1869, Плевен, Цървеняно (Кюстендилско), Варна, Казанлък.

Буби м — галено име от различни имена. Ново.

Бубов ф — от *буба* 'копринена буба' — дедите били бубари. Плевен, Русе.

Бубреков ф — от *бубрек* 'бъбрек'. Стара Загора, Самоков.

Бубунов ф — от диал. *бобун* 'зърно, топчица'. Казанлък.

Бугаров, Бугарев и Бугарски ф — от прякор *Бугарина* 'българина'. Брегово (Видинско), Бов (Свогенско), Плевен.

Бугарчев ф — от прякор *Бугарчето* 'българчето'. Дойран, Радомир, 1927.

Бугин м — от Будин с преход на д' в г'. Гниляне (Софийско). **Бугинов ф.**

Буглев ф — от диал. *бугла* 'веселба на годещ или на сватба' (?) Асеновград, Пловдив.

Бугов ф — от диал. *буга* 'бик' (тур. *boğa*). Сливен.

Буда ж — женска форма от Будин. ЮЗБ.
Будин ф.

Будак м — от Буд(о)+ак. **Будаков ф.** Тополовград, 1893, Хасково, Бабек (Пловдивско), Калофер, Търново.

***Будер м** — от Буд(ьо)+ер. **Будеров ф.** Никопол, 1900.

Буджашки ф — от тур. *висак* 'ъгъл, кът'. Гурково, Литаково, Рашково (Ботевградско), Осенов лак (Свогенско).

Буджо м — от Бучо с озвучаване на ч в дж. **Буджев ф.** Плевен, Пловдив.

Буджуков ф — от Бучуков с озвучаване на ч в дж. Варна.

Буди м — разновидност на Будьо. Лехчево (Михайловградско). **Будев ф.**

Будиков ф — от Будев с вмъкнато ик. Русе.

Будикянов ф. Стара Загора.

Будил м — разновидност на Будин. Демирхисарско, 16 в.

Будилков ф — вм. Бодилков. Стара Загора.

Будим м — съкрат. от Будимир. Брезнишко. **Будимов ф.**

Будимир м — „който буди мир“ — старинно име, възстановено по книжовен път. Рядко.

Будимка ж — женска форма от Будим. Трънско.

Будин м — съкрат. от старото Будимир. ЮЗБ, Кюстендил, 1859, Банкя и околните села. **Будинов ф.**

Будина ж — женска форма от Будин. Силистра, р. 1928.

Будинка ж — женска форма от Будин. Брезнишко, Радомирско, Самоковско, Свогенско, Вълчедръма и Якимово (Ломско).

Будион м — видоизменено от Будьони. Михайловград, р. 1920.

Будиони м — вж. Будьони. Световрачане (Софийско), р. 1943.

Будислав ф — „който буди слава“ — старинно или книжовно име. Вайганд, Синод. именник.

Будко м — умалит. от Будьо. **Будков ф.** Пловдив.

Будлов ф — разновидност на Бодлев, Бодлов. Долна Баня (Ихтиманско).

Будо м — успоредна форма на Будьо с твърдо окончание. **Будовски ф.** Лясковец, 1900. **Будовци** — род в Езерово (Първомайско).

Будоров ф — разновидност на Бодуров (?)
Будраков ф. Русе, 1936.

Будуров ф — вм. Бодуров.

Будьо м — съкрат. от Будин. **Будев ф.** Пловдив, Видин. **Будевски ф.** Разград.

Будьони м — от фамилиното име на съветския воин С. М. Будённый. Михайловград, Върбовец (Белоградчишко) — р. към 1920, Враца, р. 1949.

Буелов ф — от диал. **буел* 'бухал'. Самоков.

Бужашки ф — вм. Буджашки.

Бужеран м — видоизменено от Божуран.
Бужеранов ф.

Бужиев ф — от Бужев поради мекия изговор на ж.

Бужо м — съкрат. от Божан, Божил, Божидар или друго подобно име с неударено о, което под ударение става у. Дичин (Търновско), Петричко. **Бужев и Бужов ф.** Дебелец (Търновско), Големо Пещене (Врачанско).

Буза ж — женска форма от Бузо, Бузе. Брезнишко. **Бузин ф.** Цариброд, 1893.

Бузанов ф — от диал. *бузан* 'бузест човек'. Чепинци (Софийско).

Бузатов ф — от диал. *бузат* 'бузест'. Видин, Варна.

Буздрев и Буздров ф — от прякор *Буздрьо, Буздро* 'човек с отпуснати меса' (от диал. *буздра*). Карлово, Пловдив, Еникьой (Македония).

Бүзè *м* — западна форма на Бузьо. Брезнишко. **Бүзèв** *ф*. Радомир, Долна махала (Самоковско), Мирново (Ихтиманско).

Бүзник *ф* — руско фамилно име. Пазарджик, 1959.

Бүзо *м* — успоредна форма на Бузьо с твърдо окончание. **Бүзов** *ф*. Враца, Кула, Витановци (Пернишко), Казанлък, Първомайци (Горнооряховско).

Бүзол *м* — от Буз(о)+*ол*. **Бүзол** *ф*. Свищов, 1888.

Бүзук *ф* — вм. Бозуков. Кортен (Новозагорско), 1883, Хасково.

Бүзьо *м* — прякорно име от *бүза* 'човек с големи и пълни бузи'. **Бүзев** *ф*. Дряново, Гозница (Ловешко), Вълбел (Никополско).

Бүзьяков *ф* — от диал. **бүзьяк* 'бузест човек' (?) Шишманово (Самоковско).

Буина *ф*. Ник. Милев.

Бүйлиев *ф* — от диал. *бойлия* 'висок на ръст' (тур. *boyu*).

Бүйлов *ф* — от Бульов с прамет на йотацията (?) Световрачене (Софийско).

Бүйно *м* — от Буньо с прамет на йотацията. **Бүйнов** *ф*. Банско, Косенец (Македония), Варна, 1936.

Бүйнозов *ф* — може би от *бүйност* (?) Горско Ново село (Горнооряховско), Търново, Долно Ботево (Хасковско).

***Бүйо** *м* — от *бүйен* (?) **Бүйев** *ф*. Мездра.

Букан *м* — от Бук(о)+*ан*. Б у к а н о в д о л — местност в Гурково (Ботевградско).

Букана *ж* — женска форма от Букан. Кюстендил, 1879.

Букарев и **Букаров** *ф* — от диал. *букара* 'съд за вино, кана'. Пловдив.

***Букйк** или ***Букйко** *м* — разновидност на Бойкики. **Букйков** *ф*. Пловдив.

Бүклев и **Бүклов** *ф* — от диал. *бүкла* 'бъклица'. Шумен.

Бүко *м* — съкрат. от Букор и осмислено с първото *бук*. **Бүков** *ф*. Пловдив, Брезово, Брестовица, Устина (Пловдивско), Перущица, Райково (Смолянско), Кула, Цариброд, Владимирово (Михайловградско). **Бүковски**¹ *ф*. Плевен, Кула, Лакатник, Осенов лак (Свогенско). **Бүкович** *ф*. Бърдарски геран (Белослатинско).

Букован *м* — от Бук(о)+*ован*, както Братован, Милован, Радован. **Буковански** *ф*. Литаково (Ботевградско), Церецел (Свогенско).

Бүковски² *ф* — от с. Буково, Буковец (такива има няколко) или от Буко (вж. Буковски¹).

Бүкор *м* — от рум. *bucuròs* 'радостен'. **Бүкор** *ф*. Русе, Тутракан, Разград, Блатница (Балчишко), Габрово (гроб).

Бүкур *м* — разновидност на Букор. **Бүкуров** *ф*. Силистра, 1895.

Букурещлиев *ф* — от диал. *букурещлия* 'който е живял в Букурещ'. Ловеч, Пловдив.

Бүкьо *м* — от Бутьо с преход на *т'* в *к'*. **Бүкев** *ф*. Русе, Тутракан, Пазарджик, Велинград, Долен (Гоцеделчевско).

Бүкьовски *ф* — от с. Букьовци. Добралево (Ореховско).

Бүла *ж* — женска форма от Бульо, Було. Озърновци (Брезнишко).

Бүлакев *ф* — от диал. *бүлаки* 'дано' — поради често повтаряне на тая дума. Любовище (Мелнишко).

Бүланов *ф* — разновидност на Боланджиев (?) Грудово, Росеново (Грудовско), Варна.

Бүлатов *ф* — от диал. *бүлат* 'стомана' (пер.-тур. *pulat*). Свищов, 1893, Никопол, 1900, Русе, 1936.

Бүлачев *ф* — може би вм. Булашев. Нова Загора (гроб).

Бүлашев *ф* — от тур. *bulaşmak* 'изцапвам се'. Казанлък, Варна.

Булашйков *ф* — вж. Булашъков. Сливен, 1843.

Булашйнков *ф* — от прякор *Булашйнко*; вж. Булашъков. Варна.

Булашъков *ф* — от тур. *bulaşık* 'мръсен'. Самоков, 1893.

Булгаров *ф* — от *булгар(ин)* 'българин'. Русе, 1936.

Булгурджиев *ф* — от диал. *булгурджия* 'продавач или любител на булгур' (тур. *bulgurcu*). Русе.

Булгурев и **Булгуров** *ф* — от *булгур*. Сливен, 1873, Стара Загора, Симеоновград, Пловдив.

Булгурков *ф* — от прякор *Булгурко* 'който обича булгур'. Самоков, Елин Пелин.

Бүленов *ф* — разновидност на Боленов; вж. Болен. Плевен.

Булибашински *ф* — вж. Булугбашиски. Кюстендил (гроб).

Бүлин *ф* — от *була* 'туркиня' (бабата на младини била грабена от турчин, а след Освобождението се оженила за българин). Косталево (Врачанско).

Булиев *ф* — вм. Булев поради мекия изговор на *л*. Сливен, 1900, Никопол, Плевен.

Бүлкин *ф* — от *бүлка* (навярно бил под силно влияние на булката си). Пловдив.

Бүлков *ф* — разновидност на Булкин (?) Копривщица, 1845.

Бүлманов *ф* — от тур. *bulman* 'който изнамира, измисля нови неща'. Горнооряховско, Шумен.

Бүло *м* — успоредна форма на Бульо с твърдо окончание. Ловеч.

Булугбашиски *ф* — разновидност на Булюкбашев. Кюстендил (гроб).

Бүльо *м* — съкрат. от *Болярин с преход на редуцираното *о* в *у*; за значението срв. Бано, Бейо, Кралъо. **Бүлев** и **Бүльов** *ф*. Лйтос, 1878, Стижарево (Свищовско),

Бов (Свогенско), Долно Вършило (Ихтиманско), Крушево (Македония).

Бўляков и Бўляшки *ф* — от диал. *бўляк* 'бухал'. Баня, Лехчево (Михайловградско), Букьовци (Ореховско).

Булянски *ф* — вж. Болян. Велинград.

Бўмбалов *ф* — от диал. *бўмбало* 'кълбо от рехава материя'. Миндя (Еленско), Лясковец, Горна Оряховица, Търново.

Бўмбаров и Бўмбарски *ф* — от диал. *бўмбар* 'бръмбар'. Извор (Радомирско), Кюстендилско, Гърмен (Благоевградско).

Бумбаширов *ф* — от диал. *бумбашир* 'главатар на отряд' или 'пратеник, преследвач' (от тур. бинбашия). Костур.

Бўмбо *м* — от Бумо с вмъкнато *б* (?) Бўмбов и Бўмбовски *ф*. Брезово (Пловдивско), Бреница (Белослатинско), Стара Загора.

Бўмо *м*. Бўмов *ф*. Лясковец, 1900, Габрово, 1910.

Бўна *ж* — женска форма срещу Буно, Буньо. Комарево (Берковско).

Буналов *ф* — вж. Боналов. Стара Загора.

Буналуков *ф*. Болград, 1857.

Бунарджиев *ф* — от диал. *бунарджия*, 'който копае кладенци' (тур. рипагси). Търново, Сливен, Стара Загора.

Бунаров *ф* — от *бунар* 'дълбок кладенец' или съкрат. от Бунарджиев. Свищов, 1893.

Бундашки *ф* — вж. Бондашки. Калугерово (Ботевградско).

Бунджаков *ф* — разновидност на Бунджуков. Мало Конаре (Пазарджишко).

Бўнджалов *ф* — вж. Бунджулов.

Бўнджо *м* — от Бунчо с извучаване на *нч* в *ндж*. Бўнджев *ф*. Кубрат.

Бунджуков *ф* — вж. Бонджуков. Добруджа, 1862.

Бўнджул *м* — от Бундж(о) + *ул*. Бўнджулов *ф*. Брезник, 1893. Бўнджула *пр* — от забравеното л. и. Бунджул. Брезник, 1893.

Бўндиков *ф* — от Бундев с вмъкнато *ик*.

Бўндо *м* — от Буно с вмъкнато *д*. Бўндов *ф*. Жедна (Радомирско).

Бундуков *ф* — разновидност на Бондоков или Бундиков. Русе.

Бўндьо *м* — от Буньо с вмъкнато *д*. Бўндев *ф*. Поликраище (Горнооряховско), Кула.

Бўне *м* — успоредна форма на Буньо. Бр. Миладинови.

Бунебаров *ф* — видоизменено от Бимбаров (?) Пловдив.

Бунелски *ф* — от диал. *бунела* 'вилаца' (хранел се с вилица, когато тя е била нещо ново). Вършец, Новачене (Ботевградско).

Бўнзов *ф* — от Бузов с вмъкнато *н* (?) Плевен.

Бунйцев *ф* — от *бунйце*. Велинград.

Бўнкера *ф* — прякор от Втората световна война. Оряхово (Свиленградско).

Бўно *м* — от рум. *bu* 'добър'; срв. Добри. Бўнов *ф*. Крушовене (Ореховско).

Бўновали *ф* — от с. Буново (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Бўновски *ф* — от с. Буново (Пирдопско). Правец (Ботевградско).

Бўнцев *ф* — успоредна форма на Бунчев. Варна.

Бўнчо *м* — умалит. от Буно, Буньо. Бўнчев и Бўнчов *ф*. Пловдив, Лакатник (Свогенско).

Бўньо *м* — успоредна форма на Буно с меко окончание. Медвен (Котленско).

Бўнев *ф*. Търново, 1900, Русе, Карлово, Чибаовци (Свогенско). Бўньов *ф*. Цариград, 1858. Бўньовец и Бўньовски дол — местности в Правешка Лаковица (Ботевградско).

Бурадженов *ф* — видоизменено от Бораджиев (?) Пловдив.

Буразак *ф* — видоизменено от Бързаков (?) Балван (Търновско).

Буран *м* — вж. Боран. Буранов *ф*. Равна (Провадийско), 1860, Сливен. Бурановски *ф*. Банско.

Бурачев *ф* — вж. Борачев.

Бурбалов *ф* — видоизменено от Барбалов. Сопот, Пловдив.

Бургазчиев *ф* — от *бургазлия* 'жител на град Бургас'. Толбухин, 1908.

Бургазов *ф* — от град Бургас. Свищов, Стара Загора, Сливен.

Бургелов *ф* — вж. Бургилов. Долно Белево (Хасковско), Марица, 1898, Стара Загора.

Бўргер *ф* — от нем. *Bürger* 'гражданин'. Видин, 1870.

Бургилов *ф* — от диал. **бургило* 'бургия'. Пловдив.

Бургов *ф* — от тур. *burgu* 'бургия, свърдел'. Търново.

Бургуджиев (и Бургоджиев) *ф* — от диал. *бургуджия* 'ковач, който прави свръдли, бургии' (тур. *burgucu*). Харманли, 1898, Ловеч, 1900, Търново, Русе.

Бургулев *ф* — вж. Бургилов.

Бургунджиев *ф* — от Бургуджиев с вмъкнато *н*. Дряново, 1900.

Бўрда *ж* — женска форма от Бурдо, Бурдьо. Бўрдин *ф*. Банско, Дорково (Велинградско).

Бурдак *м* — прякорно име от Бурдо. Бурдаков *ф*. Бела Слатина.

Бурджиев *ф* — от Бурджев поради мекия изговор на *дж*. Русе.

Бўрджиков *ф* — от Бурджев с вмъкнато *ик*. Русе, 1900.

Бўрджо *м* — от Бурчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Бўрджев и Бўрджов *ф*. Плевен, Одрне (Плевенско), Борима (Троянско), Койнаре (Белослатинско), Търговище.

Бурдиняшки ф — от диал. *бурденяк* 'разбъркано със суроватка кисело мляко'. Кнежа.

Бурдо м — от Буро с вмъкнато *д*. **Бурдов ф**.

Бурдъо м — от Буръо с вмъкнато *д*. **Бурдев ф**. Пловдив.

Бурелски ф — от областта Бурел в Западна България.

Бурен м — а) от прилаг. *бурен* — пожелателно име: да бъде буен, жизнен; б) от съществ. *бурен* — защитно име по нещо малоценно, което винаги вирее. **Буренов ф**. Казанлък, 1878. **Буреновски ф**.

Буренко м — умалит. от Бурен. **Буренков ф**. Русе.

Бурето пр — „дебел като буре“. Стара Загора.

Буржиков ф — вм. Бурджиков. Чолаковци (Търновско).

Буриев ф — вм. Бурев поради мекия изговор на *р'*. Варна.

Бурилков ф — от диал. *бурилка* 'бъчва'. Малко Търново, Лозно (Кюстендилско).

Бурин ф — писателски псевдоним.

Бурцов ф — вж. Борица. Ник. Милев.

Бурко м — умалит. от Буро, Буръо. **Бурков ф**. Копиловци (Михайловградско), Търговище. **Бурковски ф**. Варна.

Бурлаков и Бурлашки ф — от диал. **бурлак* 'буен младеж, който бурлее' или от рум. *buglac* 'ергенин'. Тутракан, Плевен, Неофит Рилски (Провадийско), Варна, Блатец (Сливенско), Стара Загора.

***Бурлен м** — от диал. *бурлѐн* 'буяствувам, върлувам' — пожелателно име; срв. Бурен. **Бурленов ф**. Гулянци (Никополско).

Бурмалиски ф — от диал. *бурмалия* 'шивач на добре извити гайтани по мъжки дрехи'. Самоков.

Бурмев ф — успоредна форма на Бурмов. Стара Загора, Видин.

Бурмѐв (ф) — от тур. *bugma* '1. който много се върти; 2. скопен'. Габровско, Гостилица (Дряновско), Бяла Черкова (Търновско), Карлово.

Бурназов, Бурназки, Бурнаски и Бурнашки ф — от тур. *bugnaz* '1. с голям нос; 2. надменен, горделив'. Пловдив, Русе, Бургас, Видин, Радомирско, Станкедимитровско, Кюстендил.

Бурнаков ф — от диал. *бурнак* 'буренак'. Елена, 1893.

Бурно м — успоредна форма на Бурньо с твърдо окончание. **Бурнов ф**. Русе, 1908.

Бурнусузов ф — вм. Бурунсузов. Айтос.

Бурньо м — от прилаг. *бурен*; срв. Бурен. **Бурнев ф**. Златарица, Росно (Еленско), Търново, Орехово.

Буро м — от *бѐра*, *бѐря* — „силен като буря“; срв. Бурен, Бурлен, Бурньо. Видин. **Буров ф**. Нарядко почти из цялата

страна. **Буровски ф**. Плевен, 1900, Пращец (Ботевградско), Враца.

Бурсняшки ф. Плевен.

Бурсуков ф — вм. Борсуков. Свищов, 1888.

Буртов и Буртев ф — от прякор *Бурто*, *Буртъо* (от рум. *burgă* 'корем'); срв. Мешков. Видин, Сомовит, Славовица (Плевенско).

Буруджиев ф — от диал. *буруджия* 'тръбач'; вж. Буруджов. Добри дял (Горнооряховско), Мъглен (Айтоско).

Буруджѐв ф — от тур. *bugucu* 'тръбач'. Търговище, 1927.

Буруков ф — от тур. *buguk* 'възкисел'. Стрелец (Горнооряховско).

Бурунсѐзов ф — от тур. *bugunsuz* 'който няма нос или обоняние'. Русе.

Бурханларски ф — от с. Бурханлар (Единаковци, Шуменско, или Радан войвода, Новопазарско). Варна.

Бурцѐв ф — от *борѐц* (?); срв. Борцов.

Бурча ж — женска форма от Бурчо. **Бурчин ф**. Вълчедръма (Ломско).

Бурчаков ф — от диал. *бурчак* 'вид крмно растение' (тур. *bugak*). Пловдив.

Бурчо м — умалит. от Буро. **Бурчов ф**. Згориград (Врачанско).

Буръо м — успоредна форма на Буро с меко окончание. **Бурев ф**. Пънчево (Грудовско), Търговище, Враца.

Буря ж — от нариц. *бѐря*; срв. Бурен. Ново, рядко.

Бурян м — от Бурь(о) + *ан*. Рядко.

Буряна ж — женска форма от Буръо.

Бурянски ф. Станке Димитров.

Бусагов ф — от диал. **бусаги* 'дисаги' (?). Пловдив.

Бусалов ф. Ловеч, 1900.

Бусаров и Бусарски ф — вм. Бусеров, **Бусерски** (?) Гоцеделчевско

Бусев ф. София, 1906.

Бусеров и Бусерски ф — от диал. *бѐсер* 'изкопан къс земя с трева по нея; чим'. Бреница (Белослатинско), Плевен, Търново.

Бусински ф — от с. Бусинци (Трънско). Самоков.

Буско м — вм. **Бузко*, умалит. от Бузо. **Бусков ф**. Кула.

Бута̀к м — прякорно име от Буро. **Бута̀ков ф**. Берковица.

Бутанерски ф. Пловдив.

Бута̀нски ф — от с. Бутан (Ореховско). Кнежа, Гнойница (Ломско).

Бута̀шко м — умалит. от Бута̀к. **Бута̀шков ф**. Лясковец (външно лице).

***Бутѐл м** — от Бут(о), Бут(ѐо) + *ил* или вм. Ботил. **Бутѐлов ф**. Харманли, 1893, Самоков.

Бутлев ф — от прякор *Бутлѐо*; вж. Бутнев.

Бутнев ф — от прякор *Бутнѐо* 'възглупав или халосан човек'. Пловдив.

Бѹтников ф — от Бутнев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Бѹто м — от корена на диал. *бутѹя*, *ботѹя* 'вирея, развивам се буйно'. **Бѹтов ф**. **Бѹтовски¹ ф**.

Бѹтовски² ф — от с. Бутово (Търновско).

Бутраков ф — от прякор *Бутра̀к*; вж. Бутрев. Пазарджик.

Бутрачков ф — от прякор *Бутра̀чко*, умалит. от Бутрак. Котел.

Бутрев ф — от прякор *Бутрьо* 'дебелан' (от рум. *bută* 'корем' с метатеза). Калюфер, Пловдив.

Бѹтъо м — успоредна форма на Буто с меко окончание. **Бѹтев ф**. Павелско (Асеновградско), Пещера, Пловдивско.

Бѹфев ф — от диал. *буф* 'бухал'. Варна.

Бѹхалов и Бѹхалски ф — от прякор *Бѹхала* 'човек с изпулени очи, рошава глава или някаква друга прилика с птицата бухал'. Карлово, 1878, Кричим, Самоков, Червен брег, Берковица.

Бухларски ф.

Бѹхлев ф — от прякор *Бѹхльо*; срв. Бухалов. Горно Бродо (Сярско), Гоце Делчев, Пещера, Пловдив, Варна, Козаревец (Горнооряховско).

Бѹхов ф — от диал. *бух* 'бухал'. Силистра 1894, Гоцеделчевско, Пловдив, Кръстевич (Пловдивско), Костенец. **Бѹховски¹ ф**. Кюстендил, 1879.

Бѹховски² ф — от с. Бухово (Софийско). Враждебна.

Бухонцев ф. Стара Загора.

Бухоров ф — вж. Бохоров. Видин.

Бѹхтев ф — от прякор *Бѹхтьо* 'мешко, дебелан' (от рум. *buft* 'корем, шкембе'). Тутракан, Разград, Шумен, Русе.

Бухчаров ф — от диал. **бохчар* 'който тъче и продава бохчи' (?) Стара Загора.

Бѹхчев ф — от прякор *Бѹхчо*; вж. Бухтев. Стара Загора, 1900, Карнобат.

Буцарански ф — от прякор *Буцаран* 'дебел, пълен човек' (?) Етрополе.

Буцелевски и Буцалевски ф — от някое село Буцелево. Босилеград, 1893.

Бѹцо м — от Буто или Буко с друг завършек, както Йоцо — Йото, Вуцо — Вуто, Пецо — Петьо. **Бѹцов и Бѹцев ф**. Етрополе, Поморие, 1893, Бургас, 1927, Конуш (Асеновградско), Варна, Никопол, Станке Димитров, 1905. **Бѹц о в о т о** — местност в Разлива (Ботевградско).

Буцукченев ф — от диал. **боцокчен* 'човек с брадавица по лицето' (?); срв. рум. *boțoșină* 'брадавица'. Горни Цибър (Ломско).

Бучавинов ф — вж. Бучевинов. Самоков.

Бучаков и Бучашки ф — от диал. *бучак* 'нож' (тур. *biçak*); срв. Бичаков. Казанлък. Новачене (Ботевградско).

Бучакчиев ф — от диал. *бучакчия* 'ножар' (тур. *biçakçî*). Шумен.

Бучеванов ф — разновидност на Бучевинов. Кюстендил.

Бучевинов ф — от местност Бучевин в Самоковско (?) Самоков, Шумен, Нова Загора.

***Бучел м** — от Буч(о) + *ел*. **Бучелски ф**. Кнежа, Туден (Софийско).

Бѹчин м — от Буч(о) + *ин*. Софийско. **Бѹчински¹ ф**. Враца.

Бѹчински² ф — от с. Бучино.

Бѹчко м — умалит. от Бучо. **Бѹчков ф**. Копривщица, Добърско (Разложко), Якоруда, Лозно (Кюстендилско), Скрино (Станкедимитровско), Кула, Русе, Гавраилово (Сливенско).

Бѹчо м — от Буко, Бутьо, Бушо или друго подобно име; срв. Мико — Мицо — Мичо, Вълко — Вълчо. Медвен (Котленско) **Бѹчев ф**. Соголяно (Кюстендилско), Пловдив, Белово (Пазарджишко), Търново. **Бѹчов ф**. Станке Димитров.

Бучоков ф — вж. Бучуков. Стара Загора.

Бучуков и Бучуковски ф — от тур. *buçuk* 'половина' (може би в смисъл 'половин човек, много дребен човек' (?) Пловдив, Каблешково (Пловдивско), Нови пазар, Русе, Горна Оряховица, Видин.

Бѹша ж — съкрат. от Ламбуша. Сливен, Търново.

Бушандров ф. Сливен.

Бушаранов ф — вж. Бошаранов. София, 1893.

Бушарски ф — може би от тур. *boş* 'празен, незает, разведен'. Кюстендил.

Бѹши м — разновидност на Бушо. Плевен, 1869.

Бѹшка ж — умалит. от Буша. Търново, Лясковец, Шумен, Плевенско.

Бушкалов ф. Стара Загора.

Бѹшко м — умалит. от Бушо, Буши. Козлодуй, 1870. **Бѹшков и Бѹшкев ф**. Козлодуй, Челопечене (Софийско).

Бѹшо м — съкрат. от Ламбуш. **Бѹшев и Бѹшов ф**. Брегово (Видинско), Дъбован (Никополско), Сливен, 1893, Панагюрище.

Буюклиев и Буюклийски ф — от диал. *буюклия* 'мустакаат, с големи мустаци' (тур. *buukli*). Нарядко, главно в Изб.

Буюндрюков ф — от диал. *буюндрюк* 'ярем' (тур. *boyundruk*). Пловдив.

Буюрджиев ф — от диал. **буюрджия* '1. заповедник; 2. който обича да кани гости' (от тур. *buyurtmak*). Русе.

Бѹбаров ф — от диал. *бѹбар* старобългар. *вѹвѹръ* 'животно бобър'. Батак.

Бѹбреков ф — от *бѹбрек*. Ямбол, 1897.

Бѹбѹровци род — вж. Бѹбаров. Искра (Първомайско).

***Бѹго м** — от Пѹко с озвучаване на съгласните (?) **Бѹгов ф**.

Бѹдев ф — навярно видоизменено от Бадев покрай глаг. *бѹда*. Видинско.

Бѣдикѡв ф — от Бѣдев с вмѣкнато *ик* (?) Варна, 1936.

Бѣдѹчев ф — вм. Бадучев. Бяла.

Бѣждѣрвѡнов ф — може би видоизменено от *Башдервенов, от някое село Башдервен(т). Айтос.

Бѣзѡйтѡв ф — видоизменено от Базантов. Пловдив, възрожденски книжовник, 1893, 1917, София, 1908.

Бѣздригѡнов ф — може би видоизменено от Боздуганов (?) Благоевград.

Бѣзев ф — от растението *бѣзе* или от Бързев с изпадане на *р*. Копривщица, 1852, Шипка (Казанлъшко), Радомирско.

Бѣзински ф.

Бѣзлев ф — от прякор *Бѣзльо* 'страхливец'. Пловдив.

Бѣзлѡков ф — видоизменено от Бозалѡков. Сопот, 1900.

Бѣзлѡнков ф — от прякор *Бѣзлѡнко* 'страхливко'. Пловдив.

Бѣзов ф. разновидност на Бѣзев. Габрово, Емборе (Македония).

Бѣзовски ф — от с. Бѣзовец (Ломско). Цариброд, 1893, Враца.

Бѣзѡев ф — вм. Бързоев. Видин.

Бѣзѡков ф — от диал. *бѣзѡк* 'бѣзе'. София, 1893.

Бѣзѡнлиев ф — от диал. *бѣзѡнлия* 'жител на с. Бѣзѡн (Русенско)'. Русе.

Бѣклѡров ф — вж. Бакларов. Шумен.

Бѣклеѡв ф — вж. Бѣклов. Карлово, Розово (Брациговско), Обзор (Поморийско).

Бѣкличѡров и Бѣкличѡрски ф — от *бѣкличѡр*. Пещера, Трудовец (Ботевградско).

Бѣклѡв ф — от *бѣклѡл* 'дървен съд за носене на вода'. Търново, 1893, Варна.

Бѣков ф — от рум. л. и. *Vîsa*. Брегово (Видинско).

Бѣлвашев ф. Пловдив.

Бѣлгѡра ж — съкрат. от женското л. и. България. Михайловград, р. 1884.

Бѣлгарѡнов ф — от *бѣлгарѡн* 'типичен българин'. Шумен, Русе.

Бѣлгарѡна ж — от *Бѣлгария*. Свищов, р. 1943.

Бѣлгарѡнски ф — от с. Бѣлгарене (Ловешко или Севлиево). Твърдинци (Търговишко).

Бѣлгарѡна ж — от *Бѣлгария*. Русе, р. 1913.

Бѣлгарѡрия ж — от името на държавата; срв. Македония. Русе, р. 1885.

Бѣлгарѡята пр — от *Бѣлгария* — поради често повтаряне на тая дума. Плевен, 1908.

Бѣлгарѡиеѡв ф. Габрово, 1899.

Бѣлгарѡв ф — от прякор *Бѣлгарина* или *Бѣлгарията*. Тетевен, 1893, Шумен, 1917, Севлиево.

Бѣлгарѡчетѡ пр — от *бѣлгарче*. Търново, 1894.

Бѣлгарѡнѡв ф — разновидност на Бѣлгаранѡв. Ловеч.

Бѣлгѡреѡв ф — вм. Булгурев. Тюркмен (Пловдивско).

Бѣлдѣрков ф — от прякор *Бѣлдѣрко*; вж. Балдаранѡв. Козловец (Свищовско).

Бѣлхѡв ф — от прякор *Бѣлхѡта*. Котел, Елена, Пловдив.

Бѣльо м — съкрат. от Балин или Балан с изясняване на редуцираното *а* в *ѡ*, успоредна форма на Бальѡ. Харманли, 1893.

Бѣлев ф. Смолянско.

Бѣмбарѡв ф — от диал. *бѣмбар*; срв. Бърмбарѡв. Грудово.

Бѣна ж — женска форма от Бѣно. Александрѡво (Ямболско), Зелениково (Пловдивско), Пловдив.

Бѣнджѡ м — от Бѣнчѡ с озвучаване на *нч* в *ндж*. Бѣнджеѡв ф. Милковица (Никополско).

Бѣндѡ м — от Бѣно с вмѣкнато *д*. Бѣндов ф. Варна.

Бѣндѡ м — от Бѣнѡ с вмѣкнато *д*. Бѣндеѡв ф. Брацигово.

Бѣнзѡров ф — от рум. *rînzag* 'платнар, търговец на платна' с озвучаване на *п* в *б*. Плевен.

Бѣнзѡв ф — от рум. *rînza* 'платно' или съкрат. от Бѣнзарѡв. Охрид.

Бѣнка ж — умалит. от Бѣна. Пловдив.

Бѣнко м — умалит. от Бѣно, Бѣнѡ.

Бѣнков ф. Козлодуй.

Бѣно м — съкрат. от Баниѡка, Банѡка, Банѡц, Банѡн или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ѡ*, успоредна форма на Бано. Бѣнов ф. Милковица (Никополско).

Бѣнчѡ м — умалит. от Бѣно, Бѣнѡ. Добротица (Дуловско). Бѣнчев ф.

Бѣнѡ м — успоредна форма на Бѣно с меко окончание. Бѣнев ф. Добротица (Дуловско), Котел, Пловдив.

Бѣрбанѡков ф — вм. Барбанѡков. Калояново (Пловдивско).

Бѣрбеноѡв ф — може би от *бѣрборя*. Русе, 1936.

Бѣрборѡня пр — „който много бѣрбори“. Разлива (Ботевградско).

Бѣрбѡрков ф — от прякор *Бѣрбѡрко*. Караисен (Павликенско), Габровско, Тополово (Пловдивско), Горубляне (Софийско).

Бѣрбѡров и Бѣрбѡрски ф — от глаг. *бѣрбѡря*. Враца, Орехово, Пловдив.

Бѣрбѡрчев ф — разновидност на Бѣрборѡв и Бѣрборков. Пловдив.

Бѣрдѡров и Бѣрдарски¹ ф — от *бѣрдѡр* 'който прави и продава бѣрда за тъкане'. Плевен, Солун. Етрополе, Осиковица (Ботевградско), Михайловград.

Бѣрдѡрски² ф — от с. Бѣрдарски геран (Белослатинско). Луковит.

Бѣрдѡнко м — умалит. от Бѣрдо, Бѣрдѡ.

Бѣрдѡнков ф. Русе.

Бърдо *м* — от старинно *бърд* 'меч' или от рум. *Viḡda*, производно от *bagdă* 'брадвичка'. **Бърдов** *ф*. Видинско.

Бърдуков *ф* — от диал. *бърдук* '1. глинена кана; 2. стомна' (от тур. *bagdak*). Равногор (Пещерско), Пловдив.

Бърдю *м* — успоредна форма на **Бърдо** с меко окончание. **Бърдев** *ф*. Русе.

Бърза *ж* — женска форма срещу **Бързе**, **Бързю**. **Бързин** *ф*. Търговище (преселник от запад).

Бързаков. **Бързашки** и **Бързачки** *ф* — от прякор *Бързак(а)* 'който много бърза или работи бързо'. Нарядко почти из цялата страна.

Бързанов *ф* — от прякор *Бързан* (вж. **Бързак**ов). Самоков, Говедарци (Самоковско), Шумен, 1905.

Бързачков *ф* — разновидност на **Бързак**ов. Варна.

Бързѐ *м* — пожелателно име: да бъде бърз и стремителен в работата си. Пехчево (Македония). **Бързев** *ф*. Кюстендилско, Враждебна (Софийско), Пловдив, Горска поляна (Грудовско).

Бързѐйко *м* — от **Бърз(е)** + *ейко*. **Бързѐйков** *ф*. Пловдив.

Бързешки *ф* — разновидност на **Бързашки**.

Бързика *м* — някаква разновидност на **Бързе**. Неврокопско, 16 в.

Бързил *м* — от **Бърз(а)** + *ил*. **Бързил**ов *ф*. Дюлево (Грудовско), Бургас. **Бързилски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Бързѐнка *ж* — от **Бърз(а)** + *инка*. Бургас, 1957.

Бързо *м* — успоредна форма на **Бързе**. **Бързовски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Бързѐй *м* — разширено от **Бързо**. **Бързѐв** *ф*. Видин.

Бързю *м* — успоредна форма на **Бързе**. Вьбел (Никополско). **Бързев** *ф*. Вьбел, Свищов, Иванча (Търновско).

Бъркачев и **Бъркашки** *ф* — от с. **Бъркач** (Плевенско), Плевен, Търговище.

Бърко *м* — умалит. от **Бързо**. **Бърков** *ф*. Пазарджик. Плевен.

Бърлев *ф* — от прякор *Бърльо* 'човек с големи устни и широко лице'. Загоричане (Костурско).

Бърлиев *ф* — вж. **Бърлев** поради мекия изговор на *л*'. Пазарджик.

Бърмко *м* — от **Бърмко**, **Бърнко**. **Бърмков** *ф*. Чепинци (Софийско).

Бърна *ж* — женска форма от **Бърньо**, **Бърни**. Търговище, Севлиево, Вьбел (Никополско), Казанлъшко, Елхово, Светлина (Тополовградско).

Бърне *м* — западна форма на **Бърни**. **Бърнев** *ф*. Ботунец, Челопечене (Софийско).

Бърнеков *ф* — от **Бърнев** с вмъкнато *ек*.

Бърнѐл *м* — от **Бърн(и)**, **Бърн(ю)** + *ел*. **Бърнѐлов** *ф*. Хасково.

Бърни *м* — разновидност на **Бърньо**. Разград, 1875. Русе, Видин. **Бърнев** *ф*. Котел, 1868, Дряновско, 1870, Шумен, Разград, Търговище, Русе, Карнобат.

Бърньо *м* — от **Бърньо** с премет на *рѝ* в *ѝр*. Варна. **Бърнев** *ф*.

Бърняков *ф* — вж. **Бърняков**. Староселци (Плевенско), Плевен.

Бъро *м* — а) може би видоизменено от **Бърни**, **Баро** или **Беро**; б) от рум. *Viḡa*, *Viḡul*. **Бърров** *ф*. Търново, 1893, Свищов, Русе.

Бърсанов *ф* — вж. **Барсанов**. Антимово (Видинско).

Бърсов *ф*.

Бърцов *ф* — вж. **Бърцов**. Миланово (Свогенско).

Бърчинков *ф* — от диал. *бърчинка* 'малко бърдо, малък баир'. Лъджа (Смолянско).

Бърчо *м* — умалит. от **Бързо**. **Бърчев** *ф*. Русе, Пловдив. **Бърчовски** *ф*.

Бъртелеков *ф* — от **Бъртев** с вмъкнато *лек*. Панагюрище.

Бърто *м* — съкрат. от **Батѝй**, **Батон**, **Батуш** или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ѝ*, успоредна форма на **Бато**. **Бъртов** *ф*. Русе.

Бъртю *м* — успоредна форма на **Бърто**. **Бъртев** *ф*. Русе.

Бърхлев *ф* — от **Бърхов** с премет на *лх* в *лхл*. Пловдив.

Бърхчаванов *ф* — вж. **Бахчеванов**. Сливен.

Бърцо *м* — съкрат. от **Бацал**, **Бацан**, **Бацин** или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ѝ*, успоредна форма на **Бацо**. **Бърцов** и **Бърцев** *ф*. Русе.

Бърчваров *ф* — от *бърчвар*. Почти из цялата страна.

Бърчеваров *ф* — от диал. *бърчевар* 'бърчвар'. Ритя (Дряновско), Лясковец, Горна Оряховица.

Бърчкаров *ф*. Калофер.

Бърчо *м* — от **Бачур**, **Бачор** или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ѝ*, успоредна форма на **Бачо**. **Бърчев** *ф*. Славяново (Никополско), Ловеч.

Бързюков *ф* — от **Бозуков** с омекчение. Сливен.

Бърбюл *м* — от пер.-тур. *bülhül* 'славей'. София, 1963. **Бърбюлев** *ф*. Варна.

Бърбюла *ж* — женска форма срещу **Бърбюл**. Търново, р. 1898.

Бърлюкшашиев *ф* — от диал. *бърлюкшашия*; вж. **Болюбашев**. Габрово.

Бъртѝнев *ф* — от тур. *bütün* 'цял, цялостен'. Казанлък.

Бърхнер *м* — от немско фамилно име *Büchnerg*. Единичен случай.

Бърко *м* — от **Беко** с югоизточно якане. **Бърков** *ф*. Пещера.

Бърла *ж* — източна форма на **Бела**. Търново, Змейово (Старозагорско), Пловдив, Бургас, Кубратско.

Бяливалов ф — от бял Иван. Лясковец.
Бялка ж — умалит. от Бяла. Шумен, Русе, Чирпан, Карнобат.

Бялко м — източна форма на Белко.
Бялков ф. Бяла река (Първомайско), Долна Липница (Павликенско).

Бялмарков ф — от бял Марко. Драганово (Горнооряховско).

Бяло м — източна форма на Бело.
Бялов ф. Плевен.

Бяльо м — източна форма на Бельо.
Бялев ф. Илинден, Лъки (Гоцеделчевско).

Бяна ж — съкрат. от Бояна или женска форма срещу Бяно. Шумен, Ловешко, Острец (Троянско), Банско, **Бянин ф.** Банско.

Бяндо м — от Бяно с вмъкнато *д*. Карнобат, 1844, 1827, Варна, Толбухин. **Бяндов ф.** Карнобат, Бургас, Стралджа (Ямболско), Варна.

Бянка ж — умалит. от Бяна, Шумен, Севлиево, Луковит.

Бянко м — умалит. от Бяно. Котел, 1867, Карнобатско, Чирпан. **Бянков ф.**

Бяно м — съкрат. от Боян или успоредна форма на Бено с източнобългарско свръхякане. Котел, Лясковец, Русе, Щръклево (Русенско). **Бянов ф.** Котел, 1867, Карнобат, Сливен, Ямбол, Павликени, Щръклево, Стражица (Горнооряховско), Свищов, Орехово.

Бясов ф. Сливен (каракачанин).

Бято м — от Бето с източнобългарско свръхякане. **Бятов ф.** Варна.

Бяхов ф — може би от глаг. *бях* — поради чуждия за говора якав изговор; срв. Бехов.

Бячко м — умалит. от Бяко. **Бячков ф.** Банско.

В

- ваабов ф.** Силистра, 1900.
- Вавè ж** — съкрат. от Вавилия. Кюстендил, 1842, 1879.
- Вавѝл и Вавѝли м** — гр. Βαβύλα — име на календарски светец. Рядко.
- Вавѝлия ж** — женска форма от Вавили. Рядко.
- Вавилòн м** — кръстоска от Вавил и древния град Вавилон. Михайловград, р. 1958.
- Вàво м** — съкрат. от Вавил. **Вàвов ф.** Градец (Котленско), 1867.
- Вагалѝнски ф** — от Вагалинска махала в с. Дреново (Благоевградско).
- Вагаров ф** — видоизменено от *въгарец* (?)
- Вагàнов ф** — диал. *вагàн* 'паница, блюдо'. Пловдив.
- Вагрѝла ж** — може би видоизменено от Вакрил. Севлиево.
- Вàдаджѝйски ф** — от диал. **вàдаджия* 'клеветник'. Самоков.
- Вàдев ф** — от прякор *Вàдьò* 'клеветник' (?)
- Вадикя̀нов ф.** Сливен.
- Вадѝм м** — рус. Вадѝм. Рядко.
- Вàдлер ф** — навярно немско фамилно име. Русе, 1936.
- Вазаров ф** — съкрат. от Велизаров (?) Долен чифлик (Варненско).
- Вàзо м** — от фамилното име на Иван Вазов. Единичен случай.
- Вàзов ф** — съкрат. от Айвазов или от прякор Айваза. Сопот.
- Вàзоглу ф** — по-стара форма на Вазов с турско окончание. Сопот, 1853.
- Вазонов ф.**
- Ванца ж** — умалит. от Вая. Банско.
- Вайдим м** — кръстоска от Вайо и Вадим (?) Пещера, р. 1918.
- Вàйзов ф** — някакво видоизменение на Вазов (?) Чуковец (Радомирско).
- Вàйка ж** — женска форма срещу Вайко. Своде (Ботевградско).
- Вàйко м** — от Влайко с изпадане на л; срв. Веко, или умалит. от Вайо. **Вàйков ф.** Пещерна (Луковитско), Краново (Силистренско).
- Вàйно м** — от Ваньо с прамет на йотацията или от Вайо с друга наставка. Кунино (Врачанско), 1648. **Вàйнов ф.** Крушевица (Плевенско), 1917.
- Вàйо м** — а) от Влайо с изпадане на л; срв. Вайко; б) от празника Неделя Вайя 'Връбница' (гр. βαῖον 'палмово клонче'), отговаря на Върбан. Пловдив, 1949. **Вàйòв ф.** Бистрица (Софийско).
- Вàйсилòв ф** — от по-старо Войсилòв — от с. Войсил (Панагюрско). Панагюрище.
- Вàка ж** — женска форма срещу Вако. Белослатинско.
- Вàкаджѝев ф** — от прякор *Вàкаджия(та)* 'който често повтаря думата *вàка* „така, инак“'. Разград, 1908.
- Вакàзов ф.** Бистрица (Софийско).
- Вакàлов ф** — от рум. *văcăr* 'кравар' с промяна на р в л. Кула, 1893.
- Вакàн м** — вм. *Въкан, от Вък(о) + ан. Банско. **Вакàнов ф.** Банско.
- Вакàна ж** — женска форма от Вакан. **Вакàнин ф.** Етрополе, Благоевград.
- Вакàничин и Вакàнчин ф** — от Ваканица (жената на Вакан). Банско.
- Вакарèев ф** — някаква разновидност на Вакалов или на Вакарелски.
- Вакарелѝйски ф** — от диал. *вакарелѝя* 'жител на Вакарел'. Ихтиман. Пазарджик.
- Вакарèлов и Вакарèлски ф** — от с. Вакарел (Ихтиманско). Панагюрище, 1893, Костенец, Сестримо (Пазарджишко).
- Вакàро м** — от рум. *văcăr* 'пастир на крави'; срв. Пастирко.. Може би единичен случай, р. 1921.
- Вакашѝнски ф** — навярно вм. *Въ(л)-кашински. Благоевград.
- Вакѝн м** — от Вак(о) + ин или от някой католически светец (?) Свищовско. **Вакѝнов ф.** Свищовско, Пловдивско.
- Вàкла ж** — от *вàкла* 'с черни очи и вежди; хубава'. Софийско, Пернишко, Трънско, Пазарджишко. **Вàклин ф.** Ихтиман, Сирищник (Радомирско).
- Ваклè м** — югозападна форма на Вакльо. **Ваклèв ф.** ЮЗБ.
- Ваклѝдов ф** — от Ваклев с вмъкнато гръцко *ид*. Казанлък, 1870, 1958.

Ваклийев ф — от Ваклев поради мекия изговор на *л'*. Горна Секирна (Радомирско).

Ваклин м — от Вакл(е) + *ин*. Софийско, Радомирско, Брезнишко, Панагюрско, Пазарджишко. **Ваклинов ф**. ЮЗБ.

Ваклина ж — от Вакл(а) + *ина*. Радомир.

Ваклов ф — от *вакъл*; вж. Вакла. Мирво (Чирпанско).

Ваклуш м — от Вакл(ьо) + *уш*. **Ваклушев ф**. Поповица (Пловдивско), Пловдив.

Ваклуша ж — от Вакл(а) + *уша*. Асеновградско.

Вакльо м — от *вакъл*; вж. Вакла. Нарядко из ЮБ. **Ваклев** и **Вакльов ф**.

Вакмо м — съкрат. от Иван (или от Васил). Браца, Берковско, Кулско, Лом, Своде (Ботевградско). **Вакмов ф**. Годеч, Белоградчик, Своде, Плевенско, Свищовско, Казанлък.

Ваквлиев ф — от с. Вакъв (Елховско). Казанлък.

Вакрил м — вж. *Вакрил (от Вакльо + *ил*) с дисимиляция на първото *л*. Първомайско. **Вакрилов ф**. Конуш (Асеновградско), Пловдив.

Вакса ж — прякор вж. Ваксевката — от с. Ваксево (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Вакул м — от Вак(о) + *ул*. **Вакулев ф**. Лопян (Ботевградско).

Вакъвчийев ф — от диал. *вакъфчийя* 'управител на недвижим имот, подарен на джамия или черква с благотворителни цели' (ар.-тур. *vakıfçı*). Нарядко из СБ.

Вакьо м — от Ватьо с преход на *т'* в *к'*. Етрополе. **Вакъов ф**.

Валаков ф — може би разновидност на Валачев. Севлиево.

Валача пр — от диал. *валач* 'съдържател на дарак за дреб'. Павликени. **Валачев ф** — от прякор Валача. Горна Оряховица, Габрово, Търново, Русе.

Валгатлиев ф — от някое село Валгат(ли). Пловдив.

Валевичарски ф — вж. Валявичарски. Карловско, Казичене (Софийско).

Валей м — може би каракачанско име, съкрат. от Валери. **Валёв ф**. Крупник (Благоевградско). Благоевград.

Валенков ф — от прякор *Валенко* 'който ходи извалян, с измачкани дрехи' (?) Лясковец.

Валентин м — лат. *Valentinus* 'здрав, силен'. Сравнително ново, напоследък модно за деца.

Валентина ж — женска форма от Валентин. Видин, 1901, напоследък модно за деца.

Валентиров ф — фонетична форма на Валентиров.

Валенщайн ф — от немско фамилно име *Wallenstein*. Орехово, р. 1925.

Валёр м — съкрат. от Валери у каракачани. **Валёров ф**. Етрополе.

Валёра ж — женска форма от Валер или Валери. Пловдив, р. 1923.

Валёри м — лат. *Valerius*, родово име от *valeo* 'силен съм'. Рядко, напоследък модно за деца.

Валериан м — лат. *Valerianus*, рум. *Valerian*. Рядко.

Валёрия ж — женска форма от Валери. Пловдив, р. 1905, напоследък модно за деца.

Валёрчо м — умалит. от Валери. Уровене (Врачанско), р. 1937.

Валётов ф — от колиби Валето (Еленско).

Валётки ф — разновидност на Валетов.

Валин м — от Велйн (Вилйн) с изясняване на неудареното *и* в *а* (?) **Валиновци** — род в Брягово (Първомайско).

Валинка ж — умалит. от Валя. Никопол.

Валияна ж — разширено от Валя. Бургас р. 1954.

Вало м — успоредна форма на Вальо с твърдо окончание. Шумен, нар. песен. **Валов ф**. Плевенско, Пирдопско, Банско.

Валогаров ф — от диал. **валогар* 'който живее във валог'.

Валоди м — фонетична форма на Володи. Петърч (Софийско), р. 1914, 1956.

Валодина ж — женска форма от Валодя. Ставерци (Ореховско), р. 1950.

Валодя м — фонетична форма на Володя. Мездра, р. 1956.

Валотия или **Валетия ж**. Трънско.

Валсамов ф — вж. Балсамов с новогръцки изговор на *б*. Провадия, 1900, Варна, 1936.

Валтер м — нем. *Walther* 'властен господар'. Ново, рядко.

Вальо м — съкрат. от Валери или Валентин; според Бр. Миладинови — от Вълко; според Вайганд — от Васил. **Вальов** и **Валев ф**. Самоков, Русе, Горнооряховско, Пловдив. **Валевски ф**.

Валюк м — умалит. от Вальо. **Валюкъв ф**. Гоце Делчев.

Валя ж — съкрат. от Валентина, Валерия или друго някое име. Ново, рядко.

Валявичарски ф — от *валявичар* 'тепавичар'. Кюстендилско.

Валявички ф — от *валявица*. Горубляне (Софийско).

Валяй м — вж. Валей. **Валяйов ф**. Банско.

Валяков ф — от прякор *Валяка* 'тежък и дебел като валяк' (?) Русе.

Валян м — от Вълъ(о) + *ин* с изясняване на неудареното *ъ* в *а*. Алфатар (Силистренско). **Валянов ф**.

Вамешев ф. Пловдив, 1949.

Вампиров и **Вампирски ф** — от прякор *Вампира* 'който ходи нощем'. Стара Загора, 1900, Пловдив, Кюстендил, Кюстендилско.

Вампорджиев ф — вж. Вапорджиев. Варна.

Вампòров и **Вампòрски** *ф* — от диал. *вампòр* 'параход'. Свищов, Русе, Търговище, Скравена (Ботевградско).

Вàна *ж* — съкрат. от Ивана. Нарядко почти из цялата страна. **Вàнински** *ф*. Казичене (Софийско), Скравена (Ботевградско).

Вàнга *ж* — разновидност на Вангя. Петричко.

Вангè *м* — съкрат. от Вангел. Радомирско. **Вангèв** *ф*.

Вàнгèл *м* — съкрат. от Евангел. Софийско, Пиринско, Бургаско. **Вàнгèлов** *ф*.

Вангèла *ж* — женска форма от Вангел. Софийско.

Вангèлй *ж* — съкрат. от Евангелина. Типично за по-старото поколение в Търново; Русе.

Вангèлиè *ж* — разновидност на Вангели. Свищов, р. 1911.

Вангèлина *ж* — съкрат. от Евангелина. Старо.

Вангèлйнка *ж* — умалит. от Вангелина. Софийско.

Вангèлйца *ж* — от Вангел(а) + *ица*. Доганово (Елинпелинско).

Вангèлйя *ж* — съкрат. от Евангелия. Благоевградско, Софийско, Севлиевско.

Вангèлко *м* — умалит. от Вангел. **Вангèлков** *ф*. Гоце Делчев.

Вангèлyда *ж* — от Вангела с гръцки завършек. Свиленград.

Вàнгя *ж* — съкрат. от Вангела. Пиринско.

Вàнда *ж* — от Вана с вмъкнато *д* или женска форма от Вандо. Рядко.

Вандàков *ф* — навярно в. Фъндаков. Котленско.

Вандалов *ф* — от *вандал*(и.ч) ?

Ванданов *ф*. Варна, 1936, София.

Вàндо *м* — от Вано с вмъкнато *д*. Враца. **Вàндов** *ф*. Враца, Ихтиман, Церово (Свогенско).

Вàндyо *м* — успоредна форма на Вандо с меко окончание. **Вàндев** *ф*. Ракитово (Велинградско), Алфатар (Силистренско), Ямбол.

Ванè *м* — съкрат. от Иван. Радомирско, **Ванèв** *ф*.

Ванжèл *м* — от Вангел с преход на *г'* в *ж*. **Ванжèлов** *ф*. Първомай (Петричко).

Вàни¹ *м* — североизточна форма на Ваньо. Русе.

Ванй² *ж* — съкрат. от Ванй. Търново.

***Ванйк** *м* — умалит. от Вани¹. **Ванйков** *ф* Алфатар (Силистренско).

Ванилйя *ж* — кръстоска от Иванка и подправката *ванилия* (?) Силистра, 1894, Пещера, р. 1911.

Ванйна *ж* — от Ван(а) + *ина*. Сливен, р. 1961.

Ванйш *м* — от Ван(ьо) + *иш*. **Ванйшев** *ф*. Сливен.

Вàнка *ж* — съкрат. от Иванка или умалит. от Вана. Арчар (Видинско), Михайловград. **Вàнкин** *ф*.

Вàнко *м* — съкрат. и умалит. от Иван. На разни места из страната. **Вàнков** *ф* **Вàнкоолу** *ф* — от Ванков с турско окончание. Сливен, 1962.

Ванкyша *ж* — от Ванк(а) + *иша*. Брест (Никополско).

Вàно *м* — съкрат. от Иван. Враца. **Вàнов** *ф*. Враца, Лом, Габрово, 1908. **Вàновски** *ф*. **Вàнски** *ф*.

Вансен *м*. Дулово, р. 1959.

Вàнта *ж* — от Вана с вмъкнато *т*. Видин, р. 1886.

Вàнто *м* — от Вано с вмъкнато *т*. **Вàнтов** *ф*. Горна Оряховица, Търново, Първомай.

Ванyш *м* — от Ван(о) + *иш*. **Ванyшев** *ф*. Сомовит.

Ванyша *ж* — женска форма срещу Вануш.

Ванyшка *ж* — умалит. от Вануша. Силистра, 1934. **Ванyшкин** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Вàнцо *м* — от Ван(ьо) или Ван(о) + *цо*. **Вàнцов** и **Вàнцев** *ф*. Червен брег, Стара Загора, Асеновград.

Вàнча *ж* — разновидност на Ваня. Шумен Русе.

Вàнчо *м* — съкрат. от Иванчо. **Вàнчев** и **Вàнчов** *ф*. Хасково, Батак, Македония, Рашково (Ботевградско). **Вàнчовски** *ф*. Ботевград.

Ванчòк *м* — прякорно име от Ванчо **Ванчòков** *ф*. Чучулигово (Петричко).

Ванчòр *м* — прякорно име от Ванчо. Хасково.

Ванчyр *м* — от Ванч(о) + *ур*. **Ванчyров** *ф*. Поморие.

Вàнyо *м* — съкрат. и умалит. от Иван. **Вàнев** *ф*. Типично за Павликени. **Вàнyов** *ф*. Плевенско.

Ванyш *м* — от Вань(о) + *иш*. Ново, рядко.

Ванyша¹ *ж* — от Вань(а) + *иша*. Ново, рядко.

Ванyша² *м* — от Вань(о) + *иша* по руски образец. Михайловград, р. 1958.

Вàня *ж* — съкрат. и умалит. от Иванка. Типично за Шумен (род. 1871 и насетне), Брацигово, р. 1956, Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

***Ваняк** *м* — прякорно име от Ваньо. **Ваняковци** — род в Дебър (Първомайско).

Ванйров и **Ванйрев** *ф* — от диал. *ванйр* (*ин*); вж. Вампиров. Стара Загора, Калофер, Мокрище (Пазарджишко).

Ванпорджйев *ф* — от диал. *ванпорджйя* 'стопанин на параход' (ит.-тур. *варогси*). Русе.

Ванпòров *ф* — съкрат. от Ванпорджиев. Свищов.

Ванпски *ф* — от някоя местност или село Вапа(та).

Ванпàров и **Ванпàрев** *ф* — от диал. **ванпàр* 'вапсар, бояджия на преди и тъкани' (от гр. *βαπτω*). Жеравна (Котлен-

ско), Любимец (Свиленградско), Чирпан, Банско, Варна, 1908.

Вàпцов ф — навярно съкрат. от Вапцаров. Габрово.

Вàра ж — съкрат. от Варвара. **Вàрин ф.** Банско.

* **Варадè м** — съкрат. от Варадин. **Варадèв ф.**

Вараджàков ф — от тур. *vağasak* 'ще има, ще стигне' — поради често повтаряне на тая дума.

Варадìл м — разновидност на Варадин. **Варадìлов ф.**

Варадìн м — от Вьрадин (В'арадин) със затвърдяване на *в.* ЮЗБ. 'Варадìнов ф. Софийско. Елинпелинско, Бяга (Пещерско), Щип, 1917.

Варадìна ж — женска форма от Варадин. Софийско.

Варадìйка ж — умалит. от Варадина. Софийско, Елинпелинско.

Варакаджиев ф — от диал. **варакаджия* 'който работи с варак' (ар.-тур. *vağakası*).

Варамèзов ф — навярно видоизменено от Вермезов. Русе, Свищов, Алеково, Козловец (Свищовско).

Варàнов ф. — от тур. *vağap* 'който пристига или спира'. Стара Загора, 1940.

Варвàр м — мъжка форма от Варвара. **Варвàров ф.** Троян, Пловдив.

Варвàра ж — име на календарска светица (от гр. *βάρβαρη* 'варварка, негръкния'. Старо, на разни места из страната.

Варвàри м — мъжка форма от Варвара. Рядко.

Варварìца ж — от Варвар(а) + *ица*. Кюстендил, 1879.

Варгèл м — видоизменено от Вангел (?). **Варгèлов ф.** Пещерско.

Вàрда ж — защитно име — „да я вардят, да се варди от зло“. Типично за Софийско и Свогенско. **Вàрдин ф.** Кюстендил.

Вàрдаджиев ф — от диал. **вàрдаджия* 'вардач, пазач'. Брезово (Пловдивско).

Вардал м — от Вардар с дисимиляция на второто *р* (?) **Вардалов ф.**

Вардалìн м — от Вардал + *ин*. София, 1959.

Вàрдар м — от река Вардар; срв. Искър, Струма. **Вàрдаров ф.** Самоков, Пазарджишко.

Вàрдара ж — женска форма от Вардар. Челопечене (Софийско), нар. песен.

Вардарлìев ф — от областта на река Вардар. Пловдив, Каблешково (Поморийско).

Вàрдè и Вàрдьò м — мъжка форма срещу Варда. **Вàрдев ф.** София, 1878, 1935, Враца, 1893, Петрич, Велинград, Пловдив.

Вардèна ж — от Вард(а) + *ена*. Софийско, Пловдив, р. 1903.

Варджìев и Варджìйски ф — от *варджия* 'производител или продавач на вар'. Шумен,

Тетевен, Липница (Ботевградско), Мали Върбовик (Станкедимитровско).

Вàрдол и Вàрдул м — от Вард(е) + *ол, ул.* **Вàрдолов ф.** Плевен. **Вàрдулов ф.** Черковица (Никополско).

Вардунлìев ф — вж. Вардунски. Търговище.

Вардунски ф — от с. Вардун (Търговишко).

Вàре или Вàрьò м — успоредна форма на Варо с меко окончание. **Вàрев ф.** Гоце Делчев.

Варелков ф — от прякор *Варелко* (?)

Варенов ф.

Варзàнов ф — от прякор *Варзàн* 'зелко' (от рум. *varză* 'зеле'); срв. Зелков. Ново село (Видинско), 1917, Свиленград, 1935.

Варизелев ф — от някакъв прякор, свързан с варене на зеле. Струмица, 1917.

Варìйски ф — от диал. *вария* 'тежък каменарски чук'. Ихтиман, Костенец.

Варикефалов ф — от гр. *βαρικέφαλος* 'недосетлив, дебелоглав'. Варна.

Варì-клèчка пр — от *варìклèчка* 'скъперник'. Кюстендил, 1879. **Варìклèчков ф.** Самоков.

Варимèзов ф — вж. Вермезов. Силистра, 1917, Русе, Търново, Пловдив, Бургас.

* **Варìон м** — от гр. *βαριός* 'тежък; сериозен', **Варìонов ф.**

Вàрка ж — умалит. от Вара. **Вàркин ф.** Карлово, 1904.

Вàрко м — умалит. от Варо. Ген. Николаево (Пловдивско).

Варлàм и Варлаàм м — гр. *Βαρλαάμ* — име на календарски мъченик, евр. „син на народа“. Старо, рядко. **Варлàмов ф.** Благоевград.

Вàрналиев ф — от диал. *вàрналия* 'варневец'. Айтос, 1893.

Варнев ф. Търново.

Вàро м — съкрат. от Варвари, Варлам или друго подобно име. **Вàров ф.** Летница (Ловешко), 1917.

Варòшанец ф — от с. Варош (Прилепско). Прилеп, 1917.

Варòшкин ф — от *варòшка* 'жителка на с. Варош'. Самоков.

Варсàмов ф — разновидност на Валсамов или на Варсанов.

Варсàнов ф. Пещера, София (по-често се среща у евреи).

Варсìн ж — навярно арменско име. Шумен, 1947 (Варсин Борисова Николова).

Вартèнов ф — вж. Въртенов. Пловдив.

Вартилàки м — от Варто + *ил* с гръцко умалит. -*аки*. Силистра, 1893.

Вàрто м — съкрат. от Вартоломей.

Вартоломèй м — гр. *Βαρτολόμαος* — име на календарски светец, от евр. *bar* 'син' и гр. *Πτολόμαος* = син на Птоломей. Варна. **Вартоломèев ф.**

Вару̀л м — от Вар(о) + *ул.* **Вару̀лев ф.** Карапелит (Толбухинско).

Варуш *м* — от Вар(о)+*уш*. **Варушев** *ф*. Пловдив.

Варчо *м* — умалит. от Варо. Разград, Габровско, Ловешко, Софийско, Враца. **Варчев** и **Варчов** *ф*. Разград, Троянско, Ловеч, Варна, Варненско, Враца, Ботевград, Габрово, Търговишко. **Варчов дол** — местност в Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Варшавски *ф* — от град Варшава. Лом, 1927.

Васа¹ *ж* — съкрат. от Васила. Ботевградско. **Васински** *ф*.

Васа² *м* — западна форма на Васо. Брезник, 1893.

Васанка *ж* — умалит. от Васа. Локорско (Софийско).

Васе *м* — югозападна форма на Васьо. Стоб (Станкедимитровско). **Васев** *ф*.

Васил *м* — съкрат. от Василий. Доста разпространено из цялата страна; преди едно-две поколения името се умножи за сметка на Вълко, Вельо, Вуто и други народни имена с начално *в*. **Василев** (и **Василов**), **Васильов**, **Василовски** и **Василски** *ф*.

Васила *ж* — женска форма от Васил.

Василевка *ж* — от Васил(а)+*евка*. Царичина (Свогенско), р. 1932.

Василак *м* — съкрат. от Василага. Стара Загора, 1893.

Василаки *м* — старо умалит. от Васил с гръцка наставка.

Василен *м* — мъжка форма от Василена. Рядко.

Василена *ж* — от Васил(а)+*ена*. Софийско, Свогенско, Шипочане (Самоковско), р. 1871.

Василенка *ж* — умалит. от Василена. Витановци (Пернишко), Видрица (Брезнишко), р. 1886.

Василий *м* — гр. *Βασίλειος* 'царски, царствен'. Старо и черковно. **Василиев** *ф*. **Василиевич** *ф*.

Василинка *ж* — умалит. от Васила. Брезнишко.

Василика *ж* — от гр. *βασιλική* 'царствена'. **Василикин** *ф*. Пловдив.

Василиса *ж* — от гр. *βασιλισσα* 'царица'. Синод. именник.

Василия *ж* — женска форма от Василий. Рядко. **Василийски** *ф*. Пещера, 1940.

Василка *ж* — женска форма от Васил. Из цялата страна.

Василко *м* — умалит. от Васил. Старо. **Василков** *ф*. Шумен, Русе, Славяново (Пловдивско), Калофер, Радотина (Ботевградско). **Василковски** *ф*. Троянско.

Василкьо *м* — от *Василько с прамет на мекостта. **Василкьов** и **Василкьовски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Василстойнов *ф* — от Василев и Стоянов. Брезово (Пловдивско).

***Василчек** *м* — умалит. от Васил. **Василчеков** *ф*.

Василчо *м* — умалит. от Васил.

Василя *ж* — съкрат. от Василия. Калофер, Троянско, Етрополе, Радотина (Ботевградско).

Васкен *м* — видоизменено от Васко. Варна, р. 1956.

Васка *ж* — умалит. от Василка.

***Васкич** *м* — умалит. от Васко. **Васкичев** *ф*. Белоградчишко.

Васко *м* — умалит. от Васил. **Васков** *ф*.

Васо *м* — съкрат. от Васил. **Васов** *ф*.

Васта *ж* — съкрат. от Севастия. Брезнишко.

Васташко *м* — съкрат. и умалит. от Севаст. **Васташков** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Васьо *м* — съкрат. от Васил. Изб. **Васев** *ф*.

Вата *ж* — съкрат. от Иванка. Ботевградско, Ловешко, Севлиево, Габрово, Видин.

Ватавски *ф* — вм. Ваташки. Ботевградско.

Ватак *м* — прякорно име от Вато. **Ватаков** *ф*. Луковит, Пазарджик.

Ваталков *ф* — от прякор *Ваталко* 'който покрадва' (?) Стара Загора.

Ватамов *ф* — може би вм. *Ватанов, от ар.-тур. *vatan* 'отечество'. Поморие, 1900.

Ватаф *ф* — от диал. *ватиф*; вж. Ватахов. Свищов, 1894.

Ватахов и **Ватахски** *ф* — от диал. *ватих* '1. главен майстор на рударска пещ; 2. главатар на русалска дружина'. Самоков, Пещера, Долно Камарци, Саранци (Пирдопско), Липница (Ботевградско).

Ваташки *ф* — успоредна форма на Ватахов, Ватахски. Станкедимитровско, Друган (Радомирско), Бояна (Софийско), Ботевград.

***Ватин** *м* — от Ват(ьо), Ват(о)+*ин*. **Ватинов** *ф*. Пловдив.

Ватицата *пр* — от Вато. Разлива (Ботевградско).

Ватка *ж* — умалит. от Вата. Габрово.

Ватко *м* — умалит. от Вато, Ватьо или от Васил. **Ватков** *ф*.

Вато *м* — съкрат. от Иван. Ботевград, Етрополе. **Ватов** *ф*. Ботевград, Етрополе, Плевен. **Ватовски** *ф*. Бела Слатина, Лом.

Ватралов, **Ватралев** и **Ватралски** *ф* — от диал. *ватрал* 'прът за разравяне огън'. Шипка (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив, Калофер, Сливен.

Ватрачки *ф* — от диал. *ватрак* 'недоскопено животно с един тестикул'. Радомирско.

Ватуна *ж* — от Ват(а)+*уна*. Осиковица (Ботевградско).

Ватъков *ф* — разновидност на Ватаков. Лазар Станево (Луковитско).

Ватьо *м* — успоредна форма на Вато с меко окончание. **Ватев** и **Ватъов** *ф*. Ловеч, Троянско, Севлиево.

Вахан *м* — може би арменско име. Варна. **Ваханов** *ф*. Плевен.

Вахо *м* — съкрат. от Вахан. **Вахов** *ф*. Ломско.

Вахрин *ф* — от Варин (вж. Вара) с вмъкнато *х*. Банско.

Ваца *ж* — съкрат. и умалит. от Иванка или от Василка. Ботевградско.

Ваце *м* — от звателната форма на Вацо. Ботевград.

Вацелов *ф*. Асеновград.

Вацкѝч *м* — от Вацк(о) + *ич*. **Вацкѝчев** *ф*.

Вацко *м* — умалит. от Вацо. **Вацков** *ф*.

Вацлав *м* — чеш. *Václav* 'по-голяма слава'. Рядко. **Вацлавов** *ф*. У стари чешки емигранти в България.

Вацо *м* — съкрат. от Иван. Гурково (Ботевградско). **Вацов** *ф*. Ботевградско, Пирот.

Вача *ж* — женска форма от Вачо. Врачанско.

Вачаров и **Вачарски** *ф* — в.м. Вълчаров, Вълчарски. Търговище.

Вачко *м* — умалит. от Вачо. **Вачков** *ф*. Русе.

Вачо *м* — домашна форма на Иван. Враца, Врачанско. **Вачев** и **Вачов** *ф*. Врачанско, Ботевградско, Елинпелинско, Лясковец.

Вачур *м* — от Вач(о) + *ур*. **Вачуров** *ф*. Пловдивско.

Вашарев *ф*.

Вашко *м* — умалит. от Вашо. **Вашков** *ф*. Орехово, Козлодуй, Подем (Плевенско).

Вашо *м* — разновидност на Васо, Вато, Вацо, Вачо.

Ващин и **Ващински** *ф*. Севлиево, 1900, Русе, 1936.

Ваян *м* — от Вай(о) + *ан*. **Ваянов** *ф*. Пловдив.

Вдовѝшки *ф* — от *вдовица*, *вдовишки*. Свищов, Габрово.

Вега *ж* — съкрат. от Вергиния. Самоков.

Вегенов *ф* — от рум. *veghea* 'бодърствувам' (?) Трънчовица (Никополско).

Веда *ж* — а) от диал. *веда* 'самодива'; б) от Звезда с изпуснати съгласни з. София, р. 1922.

Ведан *м* — видоизменено от Фидан. **Веданов** *ф*. Варна, 1936.

Ведев *ф* — от диал. *вед* 'кривоглед'. Гоцеделчевско.

Ведеров *ф* — от рум. *vedere* 'зрение'. Тутракан.

Веджов *ф* — в.м. Веждов.

Веднянски *ф* — в.м. *Виднянски, от *видня*; вж. Виднярски.

Ведринов *ф* — от *ведрина* (?) Пазарджик.

Ведров *ф* — може би от Ведър.

Ведроденски *ф* — от *ведър ден*.

Ведър *ф* — стар псевдоним, възприет като редовно фамилно име. (Иван Николов Ведър, Плевен, 1873).

Веждаров и **Веждарски** *ф* — от диал. **веждар* 'човек с големи вежди' или 'жител на местност Веждата'. Шумен, Църварица (Кюстендилско).

Веждов *ф* — от *веждест* (?) Столник (Елинпелинско).

Вежен *м* — по името на планинския връх Вежен; срв. Пирин. Русе, р. 1958, 1959.

Веженов *ф* — навярно псевдоним от името на връх Вежен. Клисуре (Карловско), 1870.

Вежин *м* — от Вежен с редукция на неудареното *е*. Хасково, р. 1921.

Вежинов *ф* — в.м. Веженов. София, 1893, 1945.

***Везал** *м* — от Вез(ъо) + *ал*. **Везалов** *ф*. Банско.

Везгъов *ф* — от гръцкото изписване на Везъов — *Βεζγγοβ*. Банско.

Везенко *м* — умалит. от Везъо. **Везенков** *ф*. Дебърско, 1869, Крушево (Македония), 1876, Благоевградско, Гоце Делчев, Ярлово (Самоковско).

Везерка *ж* — навярно от корена на Везъо, Везенко. Чеканец (Царибродско), р. 1908.

Везиев *ф* — от Везев поради мекия изговор на з. Гостина (Ловешко).

Везир *м* — от *везир* 'първ султански помощник' (ар.-тур. *vezir*); срв. Бано, Кралъо, Султан. Михайловград, р. 1920.

Везира *ж* — женска форма от *везир*. Бургаско, Трънско.

Везиров и **Везирев** *ф* — от прякор *Везира*, *Везиря*. Дряново, 1900, Свищов, 1900, Трявна, Русе, Бургас, Харманли, Слокошица (Кюстендилско).

Везирянов и **Визирянов** *ф* — от диал. **везирян* (?) Пловдив.

Везно и **Везньо** *м* — разновидност на Везъо (?) **Везнов** и **Везнев** *ф*. Карлово, 1900, Свищов, 1893.

Везъо *м* — навярно защитно име от *веза* 'връзвам' — „да е привързан към дома и родителите си“ (?) **Везев** и **Везъов** *ф*. Банско, Пещера.

Вейка *ж* — от Велка (Велька) с преход на *л'* в *й*.

Вейко *м* — от Велко; вж. Вейка. Търново.

Века *ж* — от Велка с изпадане на *л*. Етрополе.

Векиев *ф* — в.м. Векев поради мекия изговор на *к*. Пловдив.

Векиларчев *ф* — в.м. Векиларчев. Кюстендил, 1917.

Векилов и **Векилски** *ф* — от остар. *векил(ин)* 'заместник, пълномощник' (ар.-тур. *vekil*). Ямбол, Шуменско, Ловеч.

Векиларчев *ф* — от диал. *векилхарч* 'домакин, закупвач' (ар.-тур. *vekilharç*). Кюстендил, 1893, Радомир, 1893.

Векѝна ж — разновидност на Векия. Петелово (Кърджалийско).

Векѝя ж. Гоцеделчевско, нар. песен.

Вѝко м — от Велко с изпадане на л и преосмислено по *век*. Подгумер (Софийско), Брусен (Врачанско). **Вѝков ф.** Брусен, Реселец (Белослатинско), Кнежа, Трудовец (Ботевградско). **Вѝковски ф.** Кнежа, Ботевград.

Векушѝк м — от Век(о)+*уш*+*ан*. **Векушѝнов ф.** Сухиндол.

Вѝкѝо м — от Ветѝо с преход на *т'* в *к'*. **Вѝкев ф.** Котел.

Вѝла¹ ж — женска форма срещу Вельо. Из цялата страна. **Вѝлин ф.** **Вѝлински ф.** Скравена (Ботевградско), Пловдивско.

Вѝла² м — съкрат. от Величко. Бусинци (Трънско).

Вѝлдо м — разновидност на Велто. **Вѝлдов ф.** Караполци (Елинпелинско).

Вѝлѝ м — югозападна форма на Вельо. **Вѝлѝв ф.**

Велегѝнов ф — от Велев и Ганов (?) Банско, Пловдив, 1917.

Вѝлезѝев ф — от диал. *велезѝя* 'жител на град Велес'. Русе.

Велелѝна ж — разширено от Вела или Велина. Сомовит.

Велемѝр м — вм. Велимир. Варна, 1918.

Велемѝра ж — женска форма срещу Велемир. Габрово, р. 1934.

Вѝленка ж — умалит. от Вела. Гълѝбовци (Сливнишко), р. 1925.

Велерски ф. Лом, 1942.

Велеслѝв м — вм. Велислав.

Велеслѝва ж — вм. Велислава. Синод. именник.

Велешѝнин ф — от град Велес. Тетово, 1917.

Велѝшко м — от Вел(ѝо)+*ешко*. **Велѝшков ф.** Пловдив.

Велиамѝнов ф — вм. Вениаминов. Каварна.

Велиѝна ж — от Вела и Ана. Виноград (Горнооряховско), 1957.

Велигѝнов ф — вм. Велеганов. Пловдив, 1893, Чирпан, Банско.

Велѝгден м — вж. Великден. Бр. Миладинови.

Велидѝн м — от Веле + *дин*. **Велидѝнов ф.** Пловдив.

Велидѝлски ф — от някое село или местност Вели дол. Търговище.

Велизѝр м — древнотракийско име, гр. *Βελισάριος*, генерал на император Юстиниан. София, р. 1868, Цариброд, 1893.

Велизѝров ф. Плевенско, Варненско.

Велизѝра ж — женска форма от Велизар.

Велизѝря ж — разновидност на Велизара. Толбухин, р. 1957.

Велѝк м — от *велик*, пожелателно име: да бъде голям, велик. Горно Броде (Сярско), Гоце Делчев, Пещера, Слатина (Стан-

кедимитровско), Кнежа, Пловдив. **Велѝков ф.**

Велѝка ж — от *велика*; срв. Велик. Из цялата страна, главно ИзБ. **Велѝкин и Велѝкински ф.** Правец, Скравена (Ботевградско).

Великѝн м — защитно име: бащата бил едър, но му мрели децата. Лехчево (Михайловградско), р. 1920.

Великѝна ж — от Велик(а)+*ана*. Разград, р. 1930.

Великѝнски ф — от диал. **великѝн* 'който се големее; големан'. Райково (Смолянско).

Велѝкден м — превод на гр. Паскал, Паско. Н. Геров.

Велѝко м — разширено от Велик. ИзБ. **Велѝков и Велѝковски ф.**

Великослѝв ф — разновидност на Велислав. Самоковско, 15—16 в.

Велимѝр м — от Вельо и *мир*. Сравнително ново. (В Кула, 1958: на двете баби — Велика и Милица).

Велѝн м — от Вел(е), Вел(ѝо)+*ин*. Типично за Софийско и ЮЗБ. **Велѝнов ф.**

Велѝна ж — от Вел(а)+*ина*. Никопол, 1881, Габрово, р. 1959.

Велислѝв м — старинно име — „който има голяма слава“, възобновено през време на Възраждането. Рядко. **Велислѝвов ф.**

Велислѝва ж — женска форма от Велислав. Лом, 1893, Русе, р. 1881, 1905, Видин, р. 1908, Ловеч, р. 1910.

Велислѝвка ж — умалит. от Велислава. Бистрец (Врачанско).

Велисѝр м — видоизменено от *Велисар, Велизар. Търново, нар. песен.

Велѝчка ж — женска форма от Величко.

Велѝчко м — умалит. от Велико. Нарядко из цялата страна.

Велѝя ж — от Вел(а)+*ия*. Трънско.

Велиѝн м — разновидност на Велян. Брест (Никополско), р. 1958.

Велиѝна ж — от Вела и Яна. Свищов, 1894, Казанлък.

Вѝлка ж — умалит. от Вела.

Вѝлко м — успоредна форма на Вельо и Велчо. Из цялата страна. **Вѝлков и Вѝлковски ф.**

Велкушѝн м — от Велк(о)+*уш*+*ан*. **Велкушѝнов ф.**

Велмѝлия ж — навярно от Вела и Емилия. Единичен случай. Никопол, 1930.

Велошѝн м — от Вел(ѝо)+*ошин*, както Драгошин, Митрошин. **Велошѝнов ф.** Пловдив.

Вѝлто м — от Вельо с вмъкнато *т* под влияние на имена като Вето, Гето, Мито.

Вѝлтов ф. Казанлък.

Велѝш м — от Вел(ѝо)+*уш*. **Велѝшев ф.** Търново.

Вѝлчо м — умалит. от Вельо, успоредна форма на Велко. Из цялата страна. **Вѝлчев и Вѝлчов, Вѝлчевски и Вѝлчовски ф.**

Вельо *м* — от старинно *вѣлий* 'голям, велик'. Из цялата страна. **Велев**, **Вельов** и **Велевски** *ф*.

Веля *ж* — женска форма срещу Вельо. Бр. Миладинови.

Веляк *м* — от Вель(о) + *ак*. **Веляков** *ф*. Сбор (Пазарджишко).

Велян *м* — от Вель(о) + *ан*. Банско. **Велянов** *ф*. Банско, Балчик, Долни Дъбник.

Велянка *ж* — женска форма от Велян. Долни Дъбник.

Вена *ж* — съкрат. от Невена. **Венински** *ф*. Ихтиман.

Венѝки *м* — от Вене с гръцка умалит. наставка *-аки*. Мърчаево (Софийско).

Венѝнко *м* — умалит. от *Венани. Белозем (Пловдивско). **Венѝнков** *ф*. Пловдив.

Венда *ж* — от Вена с вмъкнато *д*. Жеравна (Котленско), 1870, Котел, Порой (Демирхисарско), 1896, Петрич, Благоевград, Брусник (Сливнишко), р. 1905.

Вендлевски *ф* — може би полско име.

Вендо *м* — от Вено с вмъкнато *д*. Луково (Свогенско), р. 1892, Толбухин, 1886, Шумен, 1892. **Вендов** *ф*. Реброво (Свогенско).

Вендула *ж* — от Венд(а) + *ула*.

Вендулка *ж* — умалит. от Вендула.

Венѝ *м* — югозападна форма на Вено. Софийско, Кюстендилско. **Венѝев** *ф*.

Венеамѝн *м* — вм. Вениамин.

Венедѝк *м* — вм. Венедикт. **Венедѝков** *ф*. Баня (Разложко), Сливен.

Венедѝкт *м* — гр. *Βενεδικτος* от лат. *Venedictus* 'благословен' — име на календарски светия. Рядко.

Венѝкия *ж* — видоизменено от Венеция (?) Враца, р. 1957.

Венѝлин *м* — от фамилното име на почитания в България руски историк Юрий Иванович Венѝлин. Нарядко из цялата страна. **Венѝлинов** *ф*. **Венѝлински** *ф*. Белоградчишко.

Венѝлина *ж* — женска форма от Венѝлин. Русе, р. 1870, Варна, Мездра, Плевен, Гулянци (Никополско).

Венѝра *ж* — лат. *Venus*, *Veneris*, име на богиня от античната митология, Русе, р. 1875, Търново, р. 1911, Враца, Гоце Делчев.

Венѝрина *ж* — от Венер(а) + *ина*. Плевен, р. 1939.

Венѝрия *ж* — от Венер(а) + *ия*. Бела Слатина, р. 1962.

Венѝрка *ж* — умалит. от Венера. Чепърлинци (Сливнишко), р. 1936.

Венѝта *ж* — съкрат. от Венеция. Типично за СИЗБ, другаде рядко.

Венѝти *м* — мъжка форма от Венета. Пловдив.

Венѝтик *м* — от лат. *Veneticus*; вж. Венеция. **Венѝтиков** *ф*. Драгомирово (Свищовско).

Венѝтия *ж* — от името на областта *Venetia* в Източна Италия. Русе, 1936.

Венѝц *м* — от *венѝц* или превод на гръц. Стефан. Рядко.

Венѝци *м* — мъжка форма от Венеция или разширено от Венец. Рядко.

Венециѝна *ж* — от Венеци(я) + *ана*. Берковица, р. 1930.

Венециѝнка *ж* — умалит. от Венециана. Михайловград, 1958.

Венѝция *ж* — разновидност на Венеция. Дрен (Радомирско), р. 1934, Красава (Брезнишко), Враца, Михайловград, Плевен, р. 1935, Владия (Ловешко), р. 1956, Габрово, Толбухин, р. 1957.

Венѝцка *ж* — женска форма от Венец. Силистра.

Венѝцко *м* — умалит. от Венец. Плевен, р. 1891, Видин, р. 1936.

Венѝчко *м* — успоредна форма на Венецко. Търново.

Венѝи *м* — съкрат. от Венѝлин или разновидност на Вене. Кнежа.

Венѝамѝн *м* — библейско име, евр. „син на десницата ми“. Рядко. **Венѝамѝнов** *ф*.

Венѝамѝна *ж* — женска форма от Вениамин. Синод. именник.

Венѝслав *м* — модернизирана форма на Венко, Венѝлин или друго подобно име. Разград, р. 1924, Варна, Плевен, Луковит, р. 1963.

Венѝслава *ж* — женска форма от Венислав. Вършец, 1914, Михайловград, 1939.

Венѝца *ж* — от Вен(а) + *ица*. Избеглии (Асеновградско), Пчеларово (Кърджалийско).

Венѝци *м* — мъжка форма срещу Веница. София, 1914.

Венѝка *ж* — съкрат. от Невенка (в Етрополе — умалит. и от Велика).

Венѝко *м* — умалит. от Вено, Вене, Венѝлин или друго име. Типично за Цариброд и Софийско. **Венѝков** *ф*.

Венѝо *м* — съкрат. от Невен или друго име. Софийско, Враца, Своде (Ботевградско). **Венѝов** *ф*. Софийско, Габрово.

Венѝто *м* — от Вено с вмъкнато *т*. **Венѝтов** *ф*.

Венѝемѝра *ж* — от „венец на мира“. Варна, 1958.

Венѝеслав *м* — свободен превод на гръц. Стефан. Крива Паланка, р. 1881, Кюстендил, 1893, нарядко из цялата страна. **Венѝеславов** *ф*.

Венѝеслава *ж* — женска форма срещу Венѝеслав. Рядко.

Венѝци *м* — съкрат. от Венѝеслав или от Венец. Кричим, Мездра, р. 1956.

Венѝислав *м* — вм. Венѝеслав. Типично за Свищов.

Венѝислава *ж* — вм. Венѝеслава.

Венѝѝан *м* — от Венѝ(о) + *ан*. Варна. **Венѝѝанов** *ф*. Пловдив.

Венчана *ж* — женска форма от Венчан. Пазарджик, р. 1960.

Венчарски *ф* — от диал. *венчар* 'жител на махала Венеца'. Калугерово, Своге (Ботевградско), Ботевград, Търговище.

Венчѐ¹ *ж* — умалит. от Вена или женска форма от Венчо. Рядко.

Венчѐ² *м* — югозападна форма на Венчо. Рядко.

Венчо *м* — умалит. от Вено, Вене, успоредна форма на Венко. Софийско, Михайловградско, Исперихско. **Венчев** и **Венчов** *ф*. Плевен, 1908, Пазарджик, Пловдив, Шумен.

Веньо *м* — успоредна форма на Вено с меко окончание. **Венев** *ф*.

Венюшка *ж* — умалит. от Вена по руски образец. Луковит, р. 1963.

Вѐра¹ *ж* — рус. Вера, а то черковен превод на гръц. *Πίστη*. От Освобождението насам доста разпространено.

Вѐра² *м* — съкрат. от Верадин. Годеч, нар. песен.

Верадин *м* — от *вера+дин*, както Вълкадин, Миладин, Стоядин. Брезнишко. **Верадинов** *ф*.

Верадина *ж* — женска форма от Верадин. Брезнишко.

Верадинка *ж* — умалит. от Верадина. Брезнишко.

Вѐрадов *ф* — вм. Ферадов. Варна, 1936.

Вѐранов *ф* — от диал. *вѐран* 'разтурен; болнав' (пер.-тур. *vegan*). Пазарджик.

Вѐрбев *ф* — видоизменено от Върбев под румънско влияние. Шумен.

Вѐрбин *ф* — от *Вѐрба, рум. *Verbea*, видоизменено от Върба.

Вѐргѐв *ф* — от тур. *vergi* 'данък; дарба'. Карнобат, Поморие, Бургас, Кермен (Сливенско), Бошуля (Пазарджишко), Босилеград, 1897.

Вѐргѐл *м* — съкрат. от Вергили. Нарядко из СИЗБ под румънско влияние; през периода 1933—1939 г. разпространено в семейства на сдружени земеделци покрай името на един земеделски министър. Кюстендил, р. 1933, 1934, Михайловград, р. 1935, Войнеговци (Софийско), р. 1937, Клисурса (Софийско), р. 1935, 1939. Сливнишко. **Вѐргѐлов** *ф*.

Вѐргѐли *м* — лат. *Vergilius*, име на древноримски поет. Тутракан.

Вѐргѐлия *ж* — женска форма от Вѐргѐл(и). Плевен, 1956, Михайловград, 1958.

Вѐргѐн *м* — съкрат. от Вергиний. **Вѐргѐнов** *ф*. Карлово.

Вѐргѐна *ж* — съкрат. от Вергиния. Мрамор (Софийско), р. 1920, Клисурса (Софийско), р. 1930, Смоляновци (Михайловградско), р. 1937.

Вѐргѐний *м* — лат. *Verginius*, родово име, у нас проникнало по книжовен път. Рядко.

Вѐргѐния *ж* — женска форма срещу Вергиний, у нас проникнала покрай книгата Павел и Вергиния от Бернарден де Сен-Пиер. Пещера, р. 1924, Видин, р. 1934, Етрополе, Ботевград, Криводол (Врачанско), Костинброд (Софийско), р. 1939.

Вѐрго *м* — съкрат. от Вѐргѐл. Веселиново (Преславско), Шумен, Новопазарско. **Вѐргѐв¹** *ф*.

Вѐргѐв² *ф* — от гр. *βέρυα* 'пръчка' (?) Костур, 1890, Пещера, Пазарджик, Първенец (Пловдивско).

Вѐрдѐков *ф* — може би от диал. **вѐрдѐк* 'йордек, патица' (?) Търново, Русе, Карнобат.

Вѐрдѐн *м* — съкрат. от Верадин. Бояна (Софийско).

Вѐрдо *м* — от Фердо с диалектен преход на *ф* във *в*. Мракетинци (Трънско), Вишан (Годечко), Долна Секирна (Брезнишко), Голяновци (Софийско), **Вѐрдов** *ф*.

Вѐрен *м* — от *вѐрен*; срв. Верко, Верчо. Самоков, р. 1911, София, р. 1911, Велинград, р. 1930.

Вѐренгѐя *ж*. Сливница, р. 1910.

Вѐрѐничкова *ф* — жена на Вѐрѐнички. София, 1937.

Вѐрѐнички и **Вѐрѐнички** *ф* — от с. Вѐрѐница (Михайловградско).

Вѐржѐни *м* — мъжка форма от Вѐржѐния. Горна Оряховица, р. 1964.

Вѐржѐния *ж* — разновидност на Вѐргѐния. Рядко.

Вѐриѐна *ж* — навярно от Вѐра и Ана. Айтос, р. 1934.

Вѐригѐров *ф* — превод на Синджирджиев.

Вѐризов *ф*.

Вѐримѐзов *ф* — вм. Вѐрмѐзов. Пловдив.

***Вѐрѐнкѐ** *м* — видоизменено от Вѐрадин или друго някое име. **Вѐрѐнкев** *ф*. Дръмша (Софийско).

Вѐрислѐва *ж* — вм. Вѐлислава с дисимиляция на първото *л*. Доброславци (Софийско), р. 1915.

Вѐрихов *ф*. Стара Загора.

Вѐрица *ж* — умалит. от Вѐра (?) Сирково (Македония), р. 1924.

Вѐришѐнов *ф* — от диал. **вѐришан* 'укорител' (от тур. *veriş* 'укор'). Пловдив.

Вѐриѐна *ж* — разширено от Вѐра. Браковци (Годечко), р. 1948.

Вѐрка *ж* — умалит. от Вѐра. Из цялата страна.

Вѐрко *м* — мъжка форма от Вѐра, Вѐрка. Рядко. **Вѐрков** *ф*.

Вѐрлѐнов *ф* — от Берлинов с новогръцки изговор на *б*.

Вѐрмѐзов *ф* — от тур. *vermek* 'давам' и отрицание *mez* 'който не дава, скъперник'. Пловдив, Тутракан.

Вѐрнѐз *м* — някакво чуждо име. Вършец, р. 1908. **Вѐрнѐзов** *ф*. Вършец, Михайловград.

* **Вѣрньо** или ***Вѣрни** *м* — от *вѣрен*. **Вѣрнев** *ф*. Луковит, 1893.

Веромѣра *ж* — новостъкмено име. Единичен случай.

Верѡн *м* — от арменското женско име Верон. Русе, 1937, Сливница, р. 1925.

Верѡна *ж* — женска форма от Верон или съкрат. от Вероника. Силистра, 1894, Пловдив, р. 1921.

Верѡника *ж* — лат. *Veronica*, а то от гръц. *Βερενίκη*, име на египетски царици, у нас проникнало по книжовен път. Шумен, р. 1882, Пловдив, р. 1922, Михайловград, Костенец, Поцърненци (Радомирско).

Верѡния *ж* — от Вероника, което е смятано за умалително. София, р. 1913.

Версам *м*. Манастир (Бургаско), 1906. Садовик (Брезнишко), р. 1921.

Верудѣнка *ж* — умалит. от Верадина.

Верѹн *м* — видоизменено от Верадин. Станке Димитров, нар. песен.

Верѹсия и **Верѹся** *ж* — от Вера по образца на руско Маруся. Михайловград, Свищов.

Вѣрчо *м* — съкрат. от Верадин или успоредна форма на Верко. Насалевци (Трънско), р. 1914, Поцърненци (Радомирско), Брезнишко, Бърложница (Сливнишко).

Вѣса *ж* — съкрат. от Весела, Веселина или Василка. Из цялата страна.

Вѣсел *м* — от *вѣсел* (у цигани — от тур. л. и. Вейсел). Сравнително ново. **Вѣселов** *ф*. Пещера, 1893, Свогенско.

Вѣсела *ж* — съкрат. от Веселина. Рядко.

Веселѡна *ж* — от Весел(а)+*ана*, Рядко.

Веселѡнка *ж* — умалит. от Веселана. Ракиново (Велинградско), р. 1958.

Веселѣн *м* — от *весел+ин*, пожелателно име: да е весел или да весели близките си. Главно ЗБ. **Веселѣнов** *ф*. **Веселѣнски** *ф*. Благоевград.

Веселѣна *ж* — женска форма срещу Веселин. Главно ЗБ.

Веселѣнко *м* — умалит. от Веселин. **Веселѣнков** *ф*. Белотинци (Гоцеделчевско).

Веселѣчка *ф* — от някакъв стар прякор. Пазарджик.

Веселѣя *ж* — успоредна форма на Веселина. Баня (Михайловградско), р. 1850, Вършец, р. 1898, Етрополе, Рашково (Ботевградско), Елисейна (Врачанско).

Вѣселка *ж* — умалит. от Весела. Софийско.

Вѣселко *м* — умалит. от Весел. **Вѣселков** *ф*.

Веселѹшка *ж* — от Весел(а)+*ушка*. Русе, р. 1958.

Вѣска *ж* — умалит. от Веса.

Вѣско *м* — умалит. от Весо. Котел, 1893. **Вѣсков** *ф*. Никопол, Банско.

Вѣсо *м* — съкрат. от Веселин или от Васил. **Вѣсов** *ф*.

Вестѡлка *ж* — от *вестѡлка* 'жрица на богиня Веста в древния Рим; прен. девствена, целомъдрена' (лат. *vestalis*). Може би единичен случай, р. към 1938.

Вѣта *ж* — съкрат. от Елисавета. Рядко.

Ветвинов *ф* — писателски псевдоним.

Ветѣн *м* — от Вет(о)+*ин*. **Ветѣнов** *ф*. Силистренско.

Ветичков *ф*. София, 1906.

Вѣтка *ж* — умалит. от Вета. Трън, Брезник.

Ветѣлина *ж* — може би вм. Светлина. Горна Митрополия (Плевенско), р. 1949.

Вѣто *м* — от Вельо или Вено с друг завършек, както Вано и Вато, Гено и Гето, Йоло и Йото. Александрово (Ловешко), Луковит, Ботевград, Осиковица, Своде (Ботевградско). **Вѣтов** *ф*. Бусманци, Лозен (Софийско), Исперих. **Вѣтовски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Вѣтренка *ж* — от *вѣтрен* в смисъл 'който работи леко, като вятър'; срв. Хвърчилков. Свогенско: Реброво (стари), Луково (млади), Чепинци (Софийско).

Вѣтренски *ф* — от с. Ветрен (Пазарджишко). Пазарджик, 1893, Кюстендил, 1917.

Ветрилѡв *ф* — от прякор *Ветрилѡто* 'който работи или ходи бързо и леко' (?) Кърнаре (Карловско). **Ветрилѡците** — род в Царибродско.

Вѣтров *ф* — вж. Вятров.

Вѣтъо *м* — успоредна форма на Вето с меко окончание. Ловеч. **Вѣтъов** *ф*.

Вехалов *ф* — от диал. **вехал* 'ездач' (?) Пловдив.

Вѣхтовски *ф* — от Ветовски, преосмислено по *вехт*. Стара Загора.

Вѣца *ж* — умалит. от Вела, Велика, Веселина или друго подобно име. Ботевград, Ореховско. **Вѣцин** *ф*. Боровци (Берковско).

Вѣце *м* — западна форма на Вецо. **Вѣцев** *ф*. Самоков, Огняново (Елинпелинско).

Вѣцко *м* — умалит. от Вецо. **Вѣцков** *ф*.

Вѣцо *м* — умалит. от Величко, Веселин или друго подобно име. Рядко. **Вѣцов** *ф*. Велинград.

Вечерѣнков *ф* — от прякор *Вечерѣнко* 'който обича да работи по вечерина, вечерно време'. Орханово (Грудовско).

Вѣчерѡв *ф* — псевдоним, може би превод на тур. Акшамов.

Вѣчко *м* — умалит. от Вечо. **Вѣчков** *ф*. Равнец (Бургаско).

Вѣчо *м* — от Велчо с изпадане на *л*, както Веко от Велко. **Вѣчѡв** и **Вѣчев** *ф*. Луковит, Свищов.

Вѣша *ж* — женска форма от Вешо. Етрополе, Червен брег.

Вѣшка *ж* — умалит. от Веша. Кула.

Вешко м — умалит. от Вешо. Осиковица (Ботевградско). **Вешков ф.** Осиковица, Поддем (Плевенско), Севлиево, Русе.

Вешо м — успоредна форма на Вещо, Весо, Вето. Етрополе, Осиковица (Ботевградско), Караш (Врачанско). **Вешов ф.** Етрополе, Осиковица, Баница (Врачанско), Яна (Софийско). **Вешовски ф.** Ботевградско.

Вещински ф — навярно от *вещица*. Пловдив.

Веячки ф — вм. Вячки. Перник.

Веячкин ф — видоизменено от Веячки. Гулянци (Никополско).

Вибенов ф — от рум. л. и. *Viba*. Божурица (Плевенско).

Вива ж — от лат. *viva* 'жива'. Единичен случай, София, р. 1933.

Вивда ж. Добруджа.

Виглов ф — от диал. *вигла* 'зрителна тръба' или направо от грц. *βίγλα* 'наблюдателница'. Пловдив, 1917, Поморие.

Вида ж — женска форма срещу Виден. Нарядко из цялата страна. **Видин ф.** Литаково, Рашково (Ботевградско), Миланово (Свогенско). **Видински ф.** Литаково, Скравена (Ботевградско).

Видан м — от Вид(о) + *ан*. Михайловград. **Виданов ф.** Меляне (Берковско), Михайловград, Бургас.

Видана ж — от Вид(а) + *ана*. Лопян (Ботевградско).

Виданка ж — умалит. от Видана. Момино (Търговишко).

Видел м — от Вид(ьо), Вид(о) + *ел*. **Виделов ф.** Стара Загора, Айтос, Варна, Русе, Стубел (Михайловградско), Костенец, Лозен (Софийско).

Виделин м — от Видел + *ин*. Търговище.

Виден м — пожелателно име: да бъде виден, известен, почитан. Нарядко из ЗБ. **Виденев ф.** Цариброд.

Виденка ж — женска форма от Виден. Софийско.

Видимка ж — вм. Видинка. Синод. именник.

Видимски ф. Трекляно (Кюстендилско).

Видин м — успоредна форма на Виден. **Видинов ф.**

Видинка ж — успоредна форма на Виденка. Софийско.

Видинлиев ф — от *видинлия* 'жител на град Видин'. Габрово, 1893, Орехово, 1935.

Видински ф — от град Видин. Варна, 1908.

Видка ж — умалит. от Вида. Чирпанско, Лом.

Видлички ф — от с. Видлица (Михайловградско).

Видлов ф — може би вм. Виглов. Войсил (Пловдивско), 1920.

Видна ж — женска форма от Виден. Бухово (Софийско), 1870.

Видняров и Виднярски ф — от диал. *видняр* 'работник във видня'. Горубляне (Софийско), Скравена (Ботевградско).

Видо м — съкрат. от Виден, Видин. Шумен, 1860, Варна, Реброво (Свогенско), 1902, Своге, Белимел (Михайловградско). **Видов ф.** Белимел, Пловдив.

Видол м — от Вид(о) + *ол*. Михайловградско, Ореховско, Белослатинско, Калофер. **Видолов ф.** Михайловградско, Вършец, Свищов, Богданлия (Елинпелинско), Елин Пелин.

Видор м — разновидност на Видол. **Видоров ф.** Чирпан.

Видосав м — вм. Видослав. Етрополски манастир, 1648.

Видосава ж — женска форма от Видосав. Горна Баня, нар. песен.

Видослав м — изчезнало старинно име от Видо и *слав*.

Видослава ж — женска форма от Видослав. Шумен, р. 1924 (преселници от западните краища), Търговище.

Видра ж — рум. *Vidra*, от животното *видра*. Русе, р. 1870, Копривщица, нар. песен.

Видрарски ф — от с. Видраре (Тетевенско). Плевен.

Видров ф — от прякор *Видрата* 'подвижен или изврътлив като видра'. Айтос.

Видул м — успоредна форма на Видол. Бухово (Софийско). **Видулов ф.**

Видьо м — съкрат. от Виден, успоредна форма на Видо. Типично за Чирпанско. **Видев ф.** Чирпанско. **Видевски ф.** Пловдив.

Виена ж — кръстоска от Вена и град Виена. Батулия (Свогенско), Карнобат.

Виждаров ф — вм. Веждаров, може би преосмислено по *виждам*. Самоков.

Вижин ф — от рум. фам. име *Vija*.

Виза ж — съкрат. от Византа. София (старо), Сомовит, 1911, Видин, 1927, Карнобат.

Визант м — съкрат. от Византи. **Византович ф.** Русе, 1843.

Византа ж — женска форма от Визант(и). Рядко.

Византи м — от гр. *Βυζάντιος* 'византийски'. Толбухин, 1893. **Византиев ф.**

Визнович ф.

Вика ж — от Видка с изпуснато *д* (*т*), както Йока от Йотка, Пеко от Петко. Баница (Врачанско). **Викин ф.** Пловдив.

Викенти м — лат. *Vicentius* 'победител' с гръцки изговор — име на календарски светия. Рядко. **Викентиев ф.**

Вико м — съкрат. от Велико. **Виков ф.** Шумен.

Виктор м — лат. *Victor* 'победител' — име на календарски светия. Рядко и сравнително ново. **Викторов ф.**

Викторин ф — вм. Викторин, от Виктория. Рядко.

Викторія ж — лат. Victoria 'победа'. Рядко.

Викторка ж — женска форма от Виктор. Дреново (Свогенско).

Викторя ж — стегната форма на Виктория. Безден (Софийско) р. 1910.

Викьо м — от Витьо с преход на *т'* в *к'*. Кула, Етрополе. **Викьов ф.** Кула, Етрополе, Пловдив.

Вилани ж — някаква разновидност на Вилияна (?) Пловдив, 1900.

Виларов ф — от Свиларов с изпадане на *с* или от *вилар* 'който продава вили'. Велес.

Вилда ж — от Виля с вмъкнато *д*. Пищане (Брезнишко).

Вилданка ж — от Филданка с *в* вм. *ф*. Сливница, р. 1919.

Вилдирас м — от В-И-Л-ди-ра-с (=Владимир Илич Ленин — диктатура на работници и селяни). Свищов, р. 1939.

Виле м — а) от Свиле с изпадане на *с*; в) от Филе с диалектен преход на *ф* във *в*. Брезнишко, Станкедимитровско, Мрамор (Софийско). **Вилев ф.**

Виленски ф — може би полско име — от град Вилно. Варна, 1936.

Вили¹ м — нем. Willi, съкрат. от Вилхелм София, р. 1904, 1931.

Вили² ж — разновидност на Виля. Търново, р. 1895.

Вилиана ж — вм. Велиана или Вилияна. Русе, р. 1952.

Вилидолски ф — вм. Велидолски.

Вилизар м — вм. Велизар. **Вилизаров ф.** Трайково (Ломско).

Вилин м — от Велин с отмет на ударението и изясняване на *е* в *и*. Н. Геров.

Вилина ж — женска форма от Вилин. Габрово, р. 1960.

Вилиям м — от англ. William (навярно от името на Уилиам Шекспир). Рядко.

Вилиян м — от Вилиям с наше окончание. (Кътина (Софийско), р. 1919, Горна Оряховица, р. 1965.

Вилияна ж — а) от Виль(а) + *ана*; б) женска форма от Вилиян. Церово (Свогенско), р. 1952, Михайловград, р. 1960, Нова Загора, р. 1960.

Вилка ж — умалит. от Виля. Лакатник (Свогенско).

Вилма ж — нем. Wilma, съкрат. от Вилхелм. София, р. 1926, Враца, р. 1957.

Вилмош и Вилмуш м — от *велмѝжа* с отмет на ударението и изясняване на *е* в *и* (?) Видин, 1922.

Вилнер ф — навярно немско име — от град Вилно.

Вилсон м — навярно от фамилното име на американския държавник Уилсон. Винарово (Видинско), р. 1927.

Вилуш м — от Вил(ъо-) + *уш*. Шумен, 1940.

Вилфан ф — някакво чуждо име. (Георги И. Вилфан).

Вилхелм м — нем. Wilhelm. Михайловград, р. 1928, Варна, Пловдив.

Вилхелма ж — женска форма от Вилхелм. Михайловград, р. 1924.

Вилхем м — видоизменено от Вилхелм. Михайловград, Балша (Софийско), р. 1921.

Вилчо м — умалит. от Виле, Вильо. Вискяр (Брезнишко). **Вилчев ф.**

Вильо м — успоредна форма на Виле.

Виля ж — женска форма от Виле, Вильо. Софийско.

Вилян м — вм. Велян. Русе. **Вилянов ф.** Ловеч.

Вимазалов ф — от чеш. Vymazal. Бургас.

Вина ж — съкрат. от Дарина. Радуловци (Сливнишко), Кладница (Пернишко).

Винанци м — разновидност на Венанко. Ореш (Свищовско), 1917.

Винаров ф — от *винар*. Видин, Русе, Плевен, Пловдив.

Винаци м — разновидност на Винанци и Венанко. **Винациев ф.** Ореш (Свищовско).

Виндьо м — от Виньо с вмъкнато *д*. **Виндев ф.** Сливен, 1893, Брястово (Новозагорско).

Вине м — съкрат. от Давин. Световрачане (Софийско). **Винев ф.**

Винета ж — вм. Венета. Горна Оряховица, 1894.

Винешки ф — вм. Винецки. Варна, 1936.

Виница ж — вм. Веница. Петелово (Кърджалийско).

Виници ф — от с. Виница (Варненско), 1897.

Винка ж — женска форма от Виньо, Вине. Цаконица (Врачанско), Вълчедръма (Ломско), Кюстендил, Красно село, р. 1964.

Винко м — умалит. от Вине. Своге. **Винков ф.** Своге, Видин.

Вино м — успоредна форма на Виньо с твърдо окончание. **Винов ф.** Комарево (Плевенско).

Винѝтка ж — според местно обяснение: от *вино*. Гъмзово (Видинско), р. 1927. Тя била първата в село, а след нея има още 2—3.

Винѝнка ж. Чолаковци (Търновско), р. 1919.

Винчо м — умалит. от Виньо. Златарица (Еленско), Златар (Преславско), Брестово (Ловешко), Плевенско, Лясковец. **Винчев ф.**

Винщеров ф — от диал. **вин(и)щер* 'пианица' (?) Габрово.

Виньо м — а) в Севлиевско: съкрат. от Серафим; б) другаде: от *вино*. **Винев ф.** Севлиево, Златарица (Еленско), Обнова (Плевенско), Търговище, Новопазарско, Пловдив.

Виѝла ж — от лат. viola 'теменужка'. Варна, р. 1948.

Виолѐт *м* — мъжка форма от Виолета. Своге, р. 1931.

Виолѐта *ж* — от фр. *violette* 'теменужка'. Ново, рядко.

Виолѐтка *ж* — умалит. от Виолета. р. 1916, Витановци (Пернишко), 1956. Русе,

Виолѐн *м* — мъжка форма от Виолина. Ново, рядко.

Виолѐна *ж* — от итал. *violina* 'цигулка'. Ново, рядко.

Виорѐл *м* — от рум. *viogele* 'теменужки. Покрайна (Видинско).

Виорѐка *ж* — от рум. *viogică* 'теменужка'. Тутракан, 1959.

Вирѐнов и **Вирѐнев** *ф* — вм. Веранов. Сливен.

Вирѐния *ж* — успоредна форма на Вергиния. Пещера, 1926, Кюстендил, 1958.

Вирѐжина *ж* — от итал. *vergine* 'мома, дева'. Пловдивско.

Вирѐнѐя *ж* — от някакъв псевдоним. Вършец, р. 1950.

Вирѐжнио *м* — видоизменено от Вирджина или мъжка форма от Виргиния.

Вирѐжния *ж* — вм. Виргиния. София, р. 1952, 1957.

Вирѐшапков *ф* — от прякор *Вирѐшапка* 'който си вири шапката; вироглав човек'. Калековец (Пловдивско).

Вѐров *ф* — вм. Вихров. Пловдив, 1917. Брястовец (Бургаско).

Вѐровски *ф* — от с. Вировско (Врачанско). Орехово, Кнежа.

Вироглѐвски *ф* — от *вироглѐв*. Врачеш (Ботевградско).

Вирѐн *м*. Царибродско, Годечко, р. 1900. **Вирѐнов** *ф*.

Вѐрски *ф* — може би от с. Вирово (Карнобатско). Чирпан.

Вѐрчо *м* — умалит. от Вирон или от друго някое име. **Вѐрчев** *ф*. София, 1893, Станке Димитров.

Вирѐнов и **Вирѐнски** *ф* — вм. Веранов. Сливен, Кюстендил (гроб), Неделково (Пернишко).

Висариѐн *м* — от гр. *Βησαρίων* според Синод. именник „горист“ — име на календарски светия. **Висариѐнов** *ф*. Търново.

Висѐров *ф* — от рум. *visage* 'сънуване, бленуване'. Черквица (Никополско).

Висѐрия *м* — разновидност на Висарион. Златица (от Разложко). **Висѐриев** *ф*. Златица.

Вѐско *м* — навярно съкрат. от Висарион. **Вѐсков** *ф*. Здравец (Исперихско). **Вѐсковски** *ф*. Свищов, 1893.

Вискѐвляев *ф* — вм. *Вискѐйлиев, от с. Вискѐй (Вис, Ивайловградско). Русе 1937.

Вѐсла *ж* — може би далечно видоизменение от Висария. Бр. Миладинови.

Вислѐн *м* — мъжка форма от Висла или образувано от река Висла. в Полша. Шумен, р. 1927.

Висѐкалийски *ф* — навярно вм. Високомогилски. Станке Димитров, Русе.

Висѐков *ф* — от прякор *Висѐкия* или превод на тур. Узунов. Свищов, 1893, Никопол, Стара Загора, Хасково, 1893.

Високомогилски *ф* — от с. Висока могила (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Висѐчков *ф* — от прякор *Висѐчкия*. Вълчи трън (Плевенско), 1917, Плевен.

Висѐлчев *ф* — от прякор *Висѐлчо* (?) Пловдив.

Вѐша *ж* — от прилаг. *висш*. Единичен случай, Русе, 1936.

Вѐта *ж* — женска форма от Вито. Главно ЮЗБ.

Виталд *м* — някаква разновидност на Витали. Русе, 1936.

Витѐли *м* — от лат. *vitalis* 'жизнен', рум. *Vitali*. **Витѐлиев** *ф*. Русе.

Витѐлий *м* — разновидност на Витали. Михайловград.

Витѐн *м* — от Вит(о) + *ан*. Нарядко почти из цялата страна **Витѐнов** *ф*. **Витѐнски** *ф*.

Витѐна *ж* — женска форма от Витан. Калугерово (Ботевградско), Царичина (Свогенско), Видин.

Витѐния *ж* — разновидност на Витана. Видин.

Витѐнка *ж* — умалит. от Витана. Шумен.

Вѐтеков *ф* — от **Витев** с вмъкнато *ек*.

Вѐтелов *ф* — от *вѐтел*, превод на едно от значенията на тур. *бурма*. Търново 1897, 1900.

Витѐна *ж* — от Вит(а) + *ина*. Н. Геров.

Вѐтка *ж* — умалит. от Вита. **Вѐткин** *ф*.

Виткѐн *м* — от Витк(о) + *ин*. **Виткѐнов** *ф*.

Вѐтко *м* — умалит. от Вито, Витьо. Рядко, на разни места из страната. **Вѐтков** *ф*. **Вѐткович** *ф*. Бухово (Софийско), 1860.

Вѐтковски *ф*. Пловдив.

Витлѐров *ф* — от **витлѐр*? 'Пловдив.

Витлѐем *м* — вм. Витлием.

Витлѐемка *ж* — вм. Витлиемка. Лозен (Софийско), р. 1933.

Витлѐна *ж* — видоизменено от Витлиема. Кладница (Пернишко).

Витлиѐм *м* — от евангелския град Витлием, давано като защитно име срещу детска смъртност. Шумен, р. 1874, 1903, Нови пазар, Русе, Каварна. **Витлиѐмов** *ф*. Брацигово.

Витлиѐма *ж* — женска форма от Витлием. Русе, р. 1870, 1879, 1880, Пещера, Пловдив, София, р. 1930.

Витлиѐмка *ж* — умалит. от Витлиема. Шумен.

Витлиѐн *м* — видоизменено от Витлием. Шумен.

Витлѐям *м* — от Витлием с източнобългарски преглас на *ие* в *я*. Могила (Новопазарско). **Витлѐямов** *ф*. Могила, Шумен, Разград.

Витлянка ж — видоизменено от Витлиемка. Шумен.

Вито м — съкрат. от Витомир. Шума (Годечко). **Витов ф.** Добърчин (Свогенско), Доброславци, Маслово (Софийско).

Витол м — от Вит(о) + *ол.* **Витолов ф.** Казичене (Софийско).

Витомир, по-старо Витомер м — старинно име, чиято първа част е сродна с *вѣтез* 'победител, юнак', а втората е значела 'голям, велик', после е преосмислена по *мир*. Рядко. Неделище (Годечко), р. 1933.

Виторио м — итал. Vittorio = Виктор. Разград.

Витошански ф — от *витошанин* 'човек откъм Витоша'. Станке Димитров, 1900, 1915

Витошки ф — съкрат. от Витошански. Станке Димитров, 1948.

Витски ф — от река Вит или от с. Видбол (Видинско). Видин, 1897, 1943.

Витьо м — съкрат. от Витомир, успоредна форма на Вито. Луковитско, Лопян, Осиковица (Ботевградско). **Витъов и Витев ф.**

Витя м — рус. Витя, умалит. от Виктор. Брезово (Пловдивско), р. 1961.

Вихра ж — женска форма от Вихър. Ново, рядко.

Вихрен м — разновидност на Вихър по типа Румен, Пламен, Росен. Ново, рядко.

Вихрена ж — женска форма от Вихрен. Ново, рядко.

Вихренски ф.

Вихрийски ф — стар родов прякор от *вихър*. Липница (Ботевградско).

Вихър м — пожелателно име: да бъде силен, буен и бръз като *вихър*. Рядко. **Вихров ф.** Плевен. **Вихровски ф.** Севлиево, Кнежа.

Вица ж — от Вита с друг завършек, както Ваца и Вата, Мата и Маца, Мита и Мица. Врачанско, Мърчаево (Софийско), Етрополе, Беленско, Разградско.

Вицелов ф — от рум. *vițel* 'теле' или *vițelag* 'телчар'. Свищов.

Вицеров ф — разновидност на Вицелов. Свищов.

Вицо м — от Вито или Вичо с друг завършек. **Вицев ф.** Варна.

Вича ж — женска форма от Вичо. Шумен, Толбухинско, Чирпанско, Лерин.

Вичан м — от Вич(о) + *ан* или разновидност на Вишан. Дъскот (Търновско), 17 в. **Вичанов ф.** **Вичански ф.** Михайловград.

Вичина ж — от Вич(а) + *ина*. Шумен, р. 1912.

Вичинка ж — умалит. от Вичина. Шумен.

Вичка ж — умалит. от Вича. Типично за Шумен.

Вичко м — умалит. от Вичо. **Вичков ф.** Шумен, 1844.

Вичо м — съкрат. от Велико (а в поново време и от Виктор). Типично за Шумен

и Шуменско; Тулча, 1857, Чирпан. **Вичев и Вичов ф.** Преслав, 1860, Шумен, Зимница (Ямболско), Чирпан.

Вишь м — вм. Вишо. Видраре, 1648.

Виша ж — женска форма срещу Вишо. Трявна р. 1880, Габрово, Шереметя (Търновско), Търново, Плевен, Каблешково (Поморийско), Бусинци (Трънско — от Вишня).

Вишан м — от Виш(о) + *ан.* Банско. **Вишанов ф.** Банско, Русе, Ветово, Иваново (Русенско).

Вишана ж — от Виш(а) + *ана* или женска форма от Вишан. Силистра, 1894.

Вишанин ф. Банско.

Вишански ф — от с. Вишан (Годечко).

Више ж — домашна форма на Виша. Силистра (гроб), Люблен (Поповско).

Вишеслав м — изчезнало старинно име „много славен човек“. Вайганд, Синод. именник.

Вишидана ж — може би „дадена свише“ или от Виша и Дана. Сливен, 1940.

Вишка ж — умалит. от Виша или разновидност на Вичка. Свищов, 1887, Разград.

Вишко м — умалит. от Вишо или от Величко. Софийско, Свогенско. **Вишков ф.**

Вишна ж — вж. Вишня. Трънско, Пловдив, Филиповци (Софийско).

Вишневин ф — псевдоним — от *вишна*. Ловеч, 1950.

Вишнея ж — някаква разновидност на Вишна (?) Ореш (Свищовско), р. 1936.

Вишньо м — мъжка форма от Вишня. Н. Геров. **Вишнев ф.** Полетковци (Кулско). **Вишневски ф.**

Вишня ж — от дърво и плод *вишня*; срв. Череша, Ягода. Владая (Софийско), 1917, Вукан (Трънско).

Вишняков ф — от *вишняк* '1. вид вишна; 2. място с вишни'. Шумен.

Вишо м — съкрат. от Вишеслав, Вишослав. Ъглен (Луковитско), 1917. **Вишев ф.** Сопот, Карлово, Пловдив, Пазарджик, Юнаците (Пазарджишко).

Вишовградски ф — от с. Вишовград (Павликѐнско).

Вишослав м — разновидност на Вишеслав. Пернишко, 15—16 век.

Виячев, Виячки и Вияшки ф — от диал. **вияч* 'който *вие* (кастрира) коне и друг добитък'. Дворище (Кюстендилско), Самоков, Беланица (Радомирско), Врачанско, Белоградчик.

Влад м — съкрат. от Владимир. Елена, 1833, Ракита (Луковитско), р. 1858, Луковит, 1894, Торос (Луковитско), 1910, Угърчин, Габрово, Плевен, Етрополе, Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско). **Владов ф.** **Владовски ф.** Осиковица, Литаково (Ботевградско). **Владето ф.** Етрополе.

Влада¹ *ж* — женска форма от Влад или от Владо. Етрополе, Лопян (Ботевградско), Казанлъшко. **Владински** *ф.* Ловеч.

Влада² *м* — западна форма на Владо. Трън, Цариброд.

Владай *м* — разширено от Влад(а)².

Владайка *ж* — женска форма от Владай. Ботунец (Софийско).

Владайчо *м* — умалит. от Владай. Долни Богров (Софийско).

Владан *м* — от Влад, Влад(о) + *ан*. **Владанов** *ф.* Елена, 1910.

Владе и **Влади** *м* — домашна форма на Влад. Изб. **Владев** *ф.*

***Владей** *м* — разширено от Влад. **Владеев** *ф.* Михайловград.

Владена *ж* — от Влад(а) + *ена*. Неврокопско, 15—16 в.

Владигеров *ф* — от Владев и Геров. Тулча, 1857, Шумен, 1881, Бургас, 1893.

Владика *ф* — прякор, вм. Владиков. (Петър Л. Владика, Лом, 1870).

Владикин и **Владиков** *ф* — от *владика* (бащата след овдовяването си станал владика, или го отгледал владика, или по друг повод наречен така). Търново (Възраждането), Свищов (Възраждането), Белово (Пазарджишко), 1893, Несебър, 1893.

Владикоец *ф* — от диал. *владикоец* 'владишки човек'. Велес, 1873.

Владилен *м* — от Влад-Ил-Лен (=Владимир Илич Ленин). Търговище, 1960.

Владимер *м* — старинно име „велик владетел“. Чибавци (Свогенско), р. 1894.

Владимеров *ф.* Чибавци.

Владимир *м* — видоизменено и преосмислено от Владимир; старинно име, отново разпространено по време на Възраждането. **Владимиров** *ф.*

Владимир *м* — вм. Владимир. Трънско.

Владимира и **Владимирка** *ж* — женска форма от Владимир. Рядко.

Владин *м* — от Влад, Влад(о) + *ин*. Враца, 1900, Вършец. **Владинов** и **Владински** *ф.*

Владинко *м* — умалит. от Владин. Рядко.

Владислав *м* — старинно име „който владее със слава“, възобновено по време на Възраждането. Плевен, р. 1862. **Владиславов** *ф.*

Владислава *ж* — женска форма от Владислав. Рядко.

Владйца *ж* — от Влад(а) + *ица*. Попина (Силистренско), 1874.

***Владич** *м* — от Влад, Влад(о) + *ич*. **Владичев** *ф.*

Владички и **Владйшки** *ф* — от *владйшки* (имал някаква връзка с владика; срв. Владикин). Самоков, Бели Искър (Самоковско), Челопечене (Софийско), Габрово, Сливен.

Владка *ж* — умалит. от Влада. Етрополе, Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Владлен *м* — от Влад-Лен (=Владимир Ленин), срв. Владилен. Асеновград, р. 1959.

Владлийев *ф* — навярно от някоя местност с подобно име. Клисуре (Карловско), 1893.

Владо *м* — съкрат. от Владимир или разширено от Влад. **Владов** *ф.*

Владун *м* — от Влад, Влад(о) + *ун*. **Владунов** *ф.* Бяла река (Преславско), 1917.

Владунка *ж* — женска форма от Владун. Костинброд (Софийско).

Владьо *м* — успоредна форма на Владо, Влади. Н. Геров.

Влайна *ж* — женска форма от Влайо. Брезнишко.

Влайнка *ж* — умалит. от Влайна. Ярджиловци (Радомирско), 1886, Красава (Брезнишко), Софийско.

Влай *м* — съкрат. от Влайо. Разград, 1868. **Влаев** и **Влайов** *ф.* **Влайски** *ф.* Тетевен.

Влайда *ж* — кръстоска от Влада и Найда. Богьовци (Сливнишко).

Влайка *ж* — женска форма от Влайко. Панагюрско, р. 1912.

Влайко *м* — от Владко (Владько) с преход на *д'* в *й*. Пирдопско, Тетевен, Годечко. **Влайков** и **Влайковски** *ф.*

Влайкя *ж* — разновидност на Влайка. Скравена (Ботевградско).

***Влайльо** *м* — от Влай, Влай(о) + *льо* по подобие на Бальо, Кальо, Мильо. **Влайлев** *ф.* Русе, 1936.

Влайо *м* — от Влайко, което е смятано за умалително. Ловешко. Новозагорско, Пазарджишко. **Влаев** и **Влайов** *ф.* Сливен, 1860, Трояново (Старозагорско), Севлиево, Толбухинско, Годеч. **Влаевски** *ф.* Тетевен, 1893, Радотина (Ботевградско).

Влайчо *м* — умалит. от Влай, Влайко. Старозагорско, Ямбол. **Влайчев** *ф.*

Влаканински *ф* — вм. Вълканински. Ореховско.

Влакнов *ф.* Велинград, 1957 (помак).

Влас *м* — съкрат. от Власий. Старо, рядко. **Власов** *ф.* В л а с о в р ъ т, В л а с о в д о л — местности в Ботевград.

Власаки *м* — умалит. от Власий с гръцка наставка. Клисуре (Карловско), 1893, Панагюрско, Казанлъшко, Царибродско, Криводол (Врачанско). **Власакев**, **Власакиев** и **Власаков** *ф.* Хухла (Ивайловградско), Копривщица.

Власарев *ф.*

Власе *м* — успоредна форма на Власьо. Пловдив, 1908. **Власев** *ф.* Банско.

Власий (и **Власи**) *м* — име на календарски светец, гр. *Βλάσιος* от лат. Blasius. Рядко. **Власев** *ф.*

Власински ф — от с. Власи (Царибродско). Кюстендил, Блатешница (Радомирско).

Власка ж — женска форма от Власко.

Власкин ф. Самоков.

Власко м — умалит. от Влас, Власий.

Власков и Власковски ф.

Власо м — разширено от Влас. Н. Геров.

Властанов ф. Марица изток, 1961.

Властимир м — разновидност на Владимир (?) Вайганд, Синод. именник.

Власьо м — разновидност на Власе, Власий. Дряновско, Брестовица (Пловдивско).

Власев ф. Троян, Карлово.

Влаха пр — обикновено на човек, който е ходил и живял в Румъния (Влашко). Нарядко почти из цялата страна.

Влахийски ф — от *Влахия* (Влашко).

Влахина ж — от Влаина с вмъкнато *х* под влияние на нарицат. *влахѝня* (?) Грудово, р. 1922.

Влахѝнкя ж — умалит. от Влахина. Връбница (Софийско), р. 1905, Алдомировци (Сливнишко), р. 1927.

Влахѝня ж — от *влахѝня* 'румънка, цинцарка' или разновидност на Влахина. Айтос, р. 1913.

Влахѝнов ф — от *влахѝня* (?) Пловдив, 1900, 1949.

Влахѝев и Влахѝйски ф — от диал. **влахѝя* '1. който знае влашки език; 2. който е живял във Влашко' (?) Карлово, Плевен, Луковит.

Влахов ф — от прякор Влаха. Нарядко почти из цялата страна.

Влаховски ф — разновидност на Влахов. Долни Дъбник.

Влахѝшков ф — от диал. **влахѝшко* 'влахче'. Ник. Милев.

Влахѝгов ф — от диал. *влахѝга* 'обичайно къпане на Ивановден или на Бабинден'. Грудово

Влашѝн м — от Влаш(о) + *ан* **Влашѝнов ф**. Пловдив.

Влашка ж — женска форма от Влашко.

Влашкин ф. Пазарджик, 1917.

Влашки ф — разновидност на Влахов. Нова Загора.

Влашко м — умалит. от Влашо. **Влашков ф**. Русе, Велинград.

Влашкосѝлски ф — от Влашко село (Врачанско). Крушовица (Врачанско).

Влашо м — от Власе, Власи с друг завършек, както Тасе и Ташо, Косьо и Кошо. Видин, р. 1876, Михайловградско, Реброво (Свогенско), Първомайски, Пловдив.

Влашев и Влашов ф. Добростан (Асеновградско), Кремиковци.

Вляя¹ ж — женска форма от Влайо. Рядко. **Вляин ф**. Разлог, 1917.

Вляя² м — западна форма на Влайо. Цариброд.

Влока ф. (Антон Георгиев Влока, Русе).

Влѝра ж — от Флора с *в* вм. *ф*. Пищане (Брезнишко).

Влѝкна ж — женска форма от Вълко (Вълко). Етрополе, 1648, Ботевградско.

Влѝчко м — умалит. от Вълко. Ботевградско. **Влѝчков ф**.

Водѝн м — видоизменено от Войдан. **Водѝнов ф**.

Водѝнчо м — умалит. от Водан. Елин Пелин, нар. песен.

Вѝден м — от Вод(ѝо) + *ен*. Карлово, нар. песен. **Вѝденов ф**. Илинден (Гоцеделчевско), Княжево.

Воденичѝров и Воденичѝрски ф — от *воденичѝр* или превод на Дерменджиев. Рядко, на разни места.

Воденичѝрски ф — от диал. *воденичѝр* 'воденичар'. Ботевградско, Кнежа.

Вѝденчо м — умалит. от Воден. Карлово, нар. песен.

***Вѝдѝл м** — от Вод(ѝо) + *ил*. **Вѝдѝлов ф**. Разград, 1908.

Водѝниченски ф — от някое село или местност Воденици. Варна.

***Вѝдица ж** — женска форма срещу Вѝдѝо.

Вѝдицалиев ф — от диал. *вѝдицалия*; вж. Водиченски. Средна кула (Русенско).

Вѝдиченски ф — от с. Вѝдица (Поповско). Ковачевец (Поповско).

Вѝдѝчка ж — умалит. от Вѝдица. Скрѝбатово (Гоцеделчевско).

Вѝдкаджиев ф — от *вѝдкаджия* 'любител на водка'. Каварна, 1962.

Вѝдкеев ф. (Никола Вѝдкеев Савов, Добрич, 1886; Сминка Савова Вѝдкеева, Враца, 1949).

***Вѝдо м** — разновидност на Вѝдѝо с твърдо окончание. **Вѝдов ф**.

Вѝдопянов ф — може би руско име.

Вѝдски ф — от Вѝдѝо или от някоя махала с подобно име. Дряново, 1893, Габрово, 1900.

Вѝдѝо м — от празника *Вѝдѝкрѝщ* или *Вѝдѝци* (6 януари) — роден на тоя ден или срещу него. **Вѝдев ф**. Карнобат, 1893.

Велинград. **Вѝдиев ф**. Пещера, Пазарджик.

Вѝемѝр м — „който воюва за мир“. Рядко.

Вѝенкин ф — от *Вѝенка, умалит. от Вѝя (?) Миндя (Еленско).

Вѝздански ф. Кюстендил, 1961.

Вѝздолски ф — от някоя местност Вѝздол.

Вѝзев ф.

Вѝйл м — от Воин с друго окончание (?) Белотинци (Михайловградско), р. 1939.

Вѝймен м — от черковното *во ѝмени* (?) Негован (Софийско), р. 1942.

Вѝин и Вѝин м — от *воин* 'юнак, боец' или видоизменено от Войдан. Ъглен (Луковитско), 1648, Софийско, Свогенско, Берковица, Михайловград. **Вѝйнов ф**.

(Михайловградско), Паскалево (Толбухинско).

Воньо *м* — от Войно с премет на йотацията. **Вонев** *ф*. Старозагорско.

Воруюков *ф* — видоизменено от Юруков. Пазарджик.

Ворчо *м* — от Форчо, Никифорчо с преход на *ф* във *в*.

Восковарджиев *ф* — от диал. *восковарджия* 'който преварява восък от стари кошерища'. Трън.

Воскя *ж* — от *восък*; срв. Воцан. Трънско.

Вотиш *м* — от Вот(о)+*иш*. **Вотишев** *ф*. Орехово.

Вото *м* — от рум. *Voit*, а то от полс. *wójt* 'кмет'. **Вотов** *ф*. Русе.

Вочо *м* — от *Вотчо, умалит. от Вото. **Вочов** *ф*. Михайловград. **Вочевски** *ф*. Плевенско.

***Воцан** *м* — от диал. **воскян* 'восъчен' — във връзка с употребата на восъка в черква за свещи (?) **Воцанов** *ф*. Ветрен (Пазарджишко), 1917. **Воцански** *ф*. Пазарджик.

Воцинаров *ф* — от диал. **воцинар* 'който претопява воцини'; срв. Восковарджиев. Пещера, Пловдив, Карлово.

Воя *ж* — женска форма от Войо. **Вдин** *ф*. Банско. **Вдински** *ф*.

Врабевски *ф* — от с. Врабево (Троянско). Тетевен, 1877, Орехово, 1900.

Врабко *м* — успоредна форма на Врабчо. **Врабков** *ф*. Пловдив.

Врабчански и **Врабченски** *ф* — от с. Врабча (Трънско). Радомирско.

Врабчо *м* — защитно име: да е издръжлив и жизнен като врабче. **Врабчев** *ф*. Габрово, Търново, Айтос.

Врагов *ф* — от *враг*, може би превод на Шейтанов или Дяволов. Панагюрище, Пловдив.

Враголѐмски *ф* — от диал. **враголѐм* 'победител на врага, на дявола'. Ярлово (Самоковско).

Враджалиев и **Враджелиев** *ф* — от диал. **враджалия* 'вражалец'. Свищов, 1888, Русе, Пловдив, 1900, Хасково.

Враджев и **Враджов** *ф* — от Врачев с озвучаване на *ч* в *дж*. Трудовец (Ботевградско), Русе, 1900, Карлово.

Вражълкин *ф* — от диал. *вражълка* 'врачка'. Михайловград.

Вражълски *ф* — от *вражалец*. Бов, Лакатник (Свогенско), Уровене (Врачанско).

Враждалийски *ф* — разновидност на Враджалиев.

Вражев *ф* — разновидност на Врагов. Габрово (гроб).

Вражйлов, **Вражйлев** и **Вражйлски** *ф* — от диал. **вражйл* 'врач, вражалец'. Велковци (Габровско), Габрово, Огоя (Свогенско).

Вражитѐров *ф* — от диал. *вражитѐр* 'врач, вражалец' (рум. *vrăjitor*). Брегово (Видинско).

Врайко *м* — умалит. от Врайо. Белене (Свищовско). **Врайков** *ф*. Белене, Варна.

Врайо *м* — може би кръстоска от Брайо и рум. *frate* 'брат' (?) **Враев** *ф*. Гешаново (Толбухинско).

Вракалѐжа *пр* — от диал. **вракалѐж* 'хвъркане, подхвърчане' (?); срв. Хвърчилков. Луковит. **Вракалѐжов** *ф*. Луковит.

Врамба *ж* — някакво гръцко име. Просеник (Сярско), нар. песен.

Враменцалиев *ф* — от някое село (?) Пазарджик.

Врангалов *ф* — нова форма на Вранголовски. Котел, 1960, Сливен.

Врангов *ф* — от грц. *φράγκος* 'европеец' с озвучаване на *ф* във *в*. Пещера.

Вранголовски *ф* — може би във връзка с грц. *φραγγυλῶ* 'бия скамшик' (?) Котел, 1867.

Вранка *ж* — женска форма срещу Вранко. Струга, нар. песен.

Вранко *м* — успоредна форма на Вранчо. Пещера, нар. песен. **Вранков** *ф*. Варна.

Врановски *ф* — от някое село Враново. Пловдив.

Врански *ф* — от град Враня. Калофер.

Вранчо *м* — от *вран* 'мургав, черен, чернокос'. **Вранчев** и **Вранчов** *ф*. Устово (Смолянско), Батак, Пещера, Калофер, Карлово, Елин Пелин, Ник. Милев.

Вранястенски *ф* — от с. Враня стена (Радомирско). Радомир, 1893.

Враншки *ф* — от с. Враняк (Белослатинско). Орехово, Остров (Ореховско), 1917.

Вратийски *ф* — от местно име Вратигата (?) Ихтиман.

Вратинарски *ф* — вм. Вретенарски (?) Карнобат, 1893.

Вратинков *ф*. Стубел (Михайловградско).

Вратогазов *ф* — от диал. **вратогаз* 'който си върти задника'. Благоевградско.

Вратцалиев *ф* — от диал. *врат(т)цалия* 'жител на град Враца'. Русе, 1900.

Вратняшки *ф* — от диал. *вратняк* 'едър врат' — били все пълни, вратести. Скравена, Липница (Ботевградско).

Врацов *ф* — може би грешка вм. Врагов. Пловдив.

Врач *пр* — от *врач*. Копривщица, 1849.

Врачев и **Врачов** *ф*. Копривщица, Пловдив, Пловдивско, Бариево (Севлиевско), Гложене (Тетевенско), Етрополе, Литаково, Гурково (Ботевградско). **Врачовски** *ф*. Троян, Койнаре (Белослатинско), Литаково, Гурково.

Врачана и **Врачанка** *ж* — от празника Врачеве (14 ноември) — родена на тоя ден или срещу него. Михайловград, 1877, 1956, 1958; Владимирово (Михайловградско), р. 1928.

Врачански ф — от град Враца. Берковица, 1917, 1960, Лехчево (Михайловградско).

Врачѐжа пр — от с. Врачеш (Ботевградско). Бела Слатина (гроб). **Врачѐжете** — род. Бела Слатина.

Врачѐшки ф — от с. Врачеш (Ботевградско). Трудовец (Ботевградско).

Врачкoв ф — от прякор *Врачка̀та*. Пловдив.

***Врѐжко** или ***Врѐшко м** — от *вреж* 'стъбло на тиква и други растения' (защитно име) или от гр. *βρίσκω* 'намирам', близко по смисъл на Найден (?) **Врѐжков ф**. Струмица, 1917.

Врѐнков ф — от Френков с озвучаване на *фр* във *вр* (?) Варна.

Врѐсков ф — от прякор *Врѐско* 'който много вряска' (а според местно обяснение — от рибата *вресак*). Етрополе.

Врѐта ж — от гр. *βρέτας* 'грубо дървено изваяние, идол, статуя'. Кичевско.

Вретенарoв и Вретенарски ф — от *вретенар*. Етрополе, Златица, Пирдопско, Враца, Кочериново (Станкедимитровско).

Врѐто м — мъжка форма срещу *Врета*. Стара Загора, 1880. **Врѐтов ф**. Стара Загора, Пазарджик, Варна.

Вретула ж — от *Врет(а)+ула*. Вайганд.

Врѐчко м — умалит. от *Врето* (**Вречо*). **Врѐчков ф**. Пиперица (Санданско).

Вригазов ф. Якоруда, 1917.

Вригов ф. Леринско.

Вринго м — от *Фринго* с озвучаване на *фр* във *вр*. **Врингов ф**.

Врѐба ж, Врѐбан м — вм. *Върба, Върбан*. Ботевградско.

Врѐбка ж — умалит. от *Върба, Върба*. Ботевградско, Пещерско (Айтоско).

Врѐбко м — умалит. от *Върбо*. **Врѐбков ф**. Перник.

Врѐблянски ф — от с. *Върба* (Радомирско).

Врѐбча ж — женска форма срещу *Врѐбчо*. Шумен.

Врѐбчо м — умалит. от *Върби, Върбо*. **Врѐбчев ф**. Айтос, Бургас, Калугерово (Ботевградско).

Врѐгалом пр — вж. *Враголомски*. Кюстендил, 1879.

Врѐдлевски ф — може би от с. *Върдоловци* (Царибродско).

Врѐснелев ф. Пловдив.

Врѐтешкарски ф — от диал. **врѐтешкар* 'който прави въртележки и върти децата, Стоб (Станкедимитровско).

Врѐцелски ф — от местност *Врѐцелското*. Разлива (Ботевградско).

Врѐзов ф — навярно вм. *Брязов* с новогръцки изговор на б. Бургас, 1917.

Врѐшко м — от *Врежко, Врешко* с вторично *я* вм. *е*. **Врѐшков ф**. Карабунар (Пазарджишко).

Всевлад м — „побългарено“ от рус. *Всѐволод*. Търговище.

Всеволод м — от рус. *Всѐволод*. Рядко.

Всеслав м — „всеславен“. Синод. именник.

Всеслава ж — женска форма от *Всеслав*. Синод. именник.

Вузила и Вузилов ф. (Петъръ попъ *Вузила* — сливенецъ, 1843; Нойко х. *Вузиловъ* — Букурещъ, 1843).

***Вуйно м** — от *Вуй(о)+но*. **Вуйнов ф**. Берковица.

Вуйо м — от остар. *вуйо* в смисъл 'момче, родено след сестрини си деца' или пожелателно име: да порасне и да стане вуйчо. Самоков, 1648, Софийско. **Вуев ф**. Ихтиман.

***Вуйчо м** — от *вуйчо*; срв. *Вуйо*. **Вуйчев ф**. Габрово, Варна.

Вукадин м — разновидност на *Вълкадин*. Софийско. **Вукадинов ф**. Софийско, Самоковско.

***Вукал м** — от *Вук(о)+ал*. **Вукалов ф**. Станке Димитров, 1893.

Вукан м — разновидност на *Вълкан*. Лопян (Ботевградско). **Вуканов ф**.

Вукана ж — разновидност на *Вълкана*. **Вуканин ф**. Костенец.

Вукашин м — разновидност на *Вълкашин*. Софийско. **Вукашинов ф**. Брезник.

Вукица ж — от *Вук(о)+ица*. Шумен, 1940 (преселници от ЗБ).

Вуко м — разновидност на *Вълко* в говори, дето вм. *вълк* изговарят *вук*. Софийско, Самоковско, Ихтиман. **Вуков и Вуковски ф**. **Вуковци** — род в Лопян (Ботевградско).

***Вукол м** — гр. *Βουκόλος* — име на календарски светия. **Вуколов ф**. Смолян, 1957.

Вукосава ж. Силистра, р. 1937.

Вуксан м — от *Вук(о)+сан*. **Вуксанович ф**. София, 1910. **Вуксанов ф**. София, 1920.

Вула ж — женска форма от *Вуло*. Ботевградско.

Вулгарoв ф — вм. *Булгаров*. Горна Василица (Ихтиманско).

Вуле м — разновидност на *Вульо, Вуло*. **Вулев ф**. Панчарево.

Вулжо м — вм. **Вулджо, Вулчо*, умалит. от *Вуло* (?) **Вулжев ф**.

Вуло м — декомпозирано от „умалителното“ **Вулко* или от *Вуко* с друго окончание. Ботевградско, Етрополе, Батулци (Врачанско). **Вулов ф**. Ботевградско, Луковит, 1894.

Вулпан м — рум. *Vulpan*. **Вулпанов ф**. Видин.

Вулпев ф — от рум. *vulpe* 'лисица'. Свищов, 1894, Стара Загора.

Вултев ф — навярно видоизменено от *Вулпев*. Стара Загора.

Вултияди м. Милославци (Трънско), р. 1900.

Вѹлчо *м* — умалит. от Вуло. Лютиброд (Врачанско), 1853.

Вѹльо *м* — от Вуло с меко окончание. Етрополе, Видраре (Тетевенско). **Вѹльов** *ф*. Етрополе, Калугерово, Лопян, Новачене (Ботевградско).

Вѹльпе *ф* — от рум. *vulpe* 'лисица'. Бесарабия.

Вѹна *ж* — съкрат. от Павуна или от Вута, Вуша с друго окончание. Типично за Ботевградско, Тетевенско, Луковитско, Белослатинско.

Вѹнка *ж* — умалит. от Вуна. Ботевградско.

Вѹнко *м* — умалит. от Вуно. **Вѹнков** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Вѹно *м* — съкрат. от Павун или от Вуко с друго окончание. Врачеш, Новачене (Ботевградско). **Вѹнов** *ф*. Ябланица (Софийско), Врачеш, Гурково, Новачене. **Вѹновски** *ф*. Ботевград.

Вѹнчо *м* — умалит. от Вуно. Липница (Ботевградско), Лакатник. **Вѹнчев** и **Вѹнчов** *ф*. Гурково, Краево, Липница, Литаково (Ботевградско), Божурище (Софийско), Мортагоново (Разградско).

Вупов *ф* — може би печатна грешка. Пещера, 1947.

Вѹрджев *ф*. Пловдив, 1954.

Вѹрдов и **Вѹрдовски** *ф* — от диал. *вурда* 'извара; малоценна стока' (от пер-тур. *hurda*). Богданлия (Елинпелинско), Врачеш (Ботевградско).

Вѹта *ж* — женска форма от Вуто. Типично за Правец и Трудовец (Ботевградско). **Вѹтин** *ф*. Етрополе. **Вѹтински** *ф*. Липница (Ботевградско).

Вутак *м* — прякорно име от Вуто. Луковит. **Вутаков** *ф*. Луковит.

Вѹте *м* — успоредна форма на Вуто, Вутьо. Софийско, Елинпелинско. **Вѹтев** *ф*. Елин Пелин, Мусачево (Елинпелинско), Ресен (Македония), 1917.

Вѹтешко *м* — умалит. от Вутьо. **Вѹтешков** *ф*. Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Вѹтка *ж* — умалит. от Вута. Правец, Своде (Ботевградско), Враца. **Вѹткин** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Вѹтко *м* — умалит. от Вуто, Вутьо. Боженица (Ботевградско), Враца, Кубрат, 1917. **Вѹтков** *ф*. Осиковица, Трудовец (Ботевградско), Ябланица (Тетевенско). **Вѹтковски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Вѹто *м* — от Вуко с друго окончание, както Вето и Веко, Гето и Геко, Хито и Хико, Бото и Боко, Вѹто и Вѹко. СЗБ. (В Ботевградско модернизират Вуто на Васил). **Вѹтов** *ф*.

Вутомѳр *м* — модернизирано от Вуто. Единичен случай.

Вѹтьо *м* — успоредна форма на Вуто с меко окончание. Тетевенско, Луковитско. **Вѹтев** и **Вѹтев** *ф*.

Вѹцко *м* — умалит. от Вуцо. **Вѹцков** *ф*. Губислав (Свогенско).

Вѹцо *м* — от Вуко, Вуто с друго окончание, както Вацо, Вако и Вато, Мицо, Мико и Мито. **Вѹцов** *ф*. Ботевградско, Габрово, Севлиево, Толбухин (гроб). **Вѹцев** *ф*. Губислав (Свогенско).

Вѹча *ж* — женска форма от Вуче. Костинброд (Софийско), р. 1888.

Вучарски *ф* — от диал. *вучар* 'вълчар'. Згурово (Кюстендилско).

Вѹче *м* — разновидност на Вѹлчо. Софийско. **Вѹчев** *ф*. Софийско, Самоковско, Ихтиман, Крива Паланка.

Вучидолски *ф* — от махала Вучи дол (Трънско).

***Вучѳн** *м* — от Вуч(е)+*ин*.

Вучѳнка *ж* — женска форма срещу Вучѳинко. Балша (Софийско), 1911.

Вучѳинко *м* — умалит. от Вучѳин. Свидня (Свогенско).

Вѹчко *м* — умалит. от Вуче. Софийско. **Вѹчков** *ф*. Софийско, Самоков, Самоковско, Пазарджишко.

Вѹчо *м* — разновидност на Вѹлчо. **Вѹчов** *ф*. Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Ихтиман.

Вучоглавски *ф* — от диал. **вучоглав(ец)* '?' Койно (Кюстендилско).

Вѹша *ж* — женска форма от Вушо. Ботевградско, Соколаре (Белослатинско).

Вѹшка *ж* — умалит. от Вуша. Скравена, Трудовец (Ботевградско).

Вѹшко *м* — умалит. от Вушо. **Вѹшков** *ф*. Ботевградско, Етрополе.

Вѹшо *м* — от Вуко, Вуто с друго окончание. Ботевградско, Етрополе, Луковитско. **Вѹшов** и **Вѹшев** *ф*.

Вѹгларов *ф* — от диал. *вѹглар* 'вѹглищар'. Пазарджик.

Вѹглев *ф* — от прякор *Вѹгльо* 'черен като вѹглен'; срв. и Вѹгленов. Плевен, 1869.

Вѹгленов и **Вѹгленски** *ф* — от *вѹглен*; според семеен спомен от Севлиево: бил хубавец и горял момите като вѹглен. Севлиево, Деков (Свищовско), Благоевград.

Вѹглищарски *ф* — от *вѹглищар*. Враца. **Вѹглярски** *ф* — от диал. *вѹгляр* 'вѹглищар'. Михайловградско.

Вѹдрев *ф*. Айтос.

Вѹжаров и **Вѹжарски** *ф* — от *вѹжар* 'който прави и продава вѹжета'. Кюстендил, Дрен (Радомирско) и др.

Вѹжмѳков *ф* — от рум. *vîj* 'старец'. Свищов.

***Вѹжо** *м* — от Вѹшо с нарочно озвучаване на *ш* в *ж* (?) **Вѹжев** *ф*. Пещера, Варна.

Вѹзвѹзов *ф* — от тур. *viz-viz* 'междуметие за бръмчене или заекване'. Айтос.

Въздържанов ф — измислен име на въздържател (?) Гергевец (Сливенско).

Възелов ф — от прякор *Възела* (пращадото си връзвал парите в кърпа, възел). Разград, 1897, 1900, Търговище.

Възкреса ж — съкрат. от Възкресия. Ново, рядко.

Възкресин м — превод на грц. Анастас. София, р. 1939.

Възкресия ж — превод на грц. Анастасия.

Възлев ф — от прякор *Възльо* 'нисичък човек, завързак' или разновидност на Възелов. Варна.

Възнесена и Възнесенка ж — от празника Възнесение — родена на тоя ден. Шумен, р. 1923.

Въко м — от диал. *вѣк* 'вълк', разновидност на Вълко. Кула, р. 1923. **Въков ф**. Кула, Видин, Гложене, Гол. Брестница (Тетевенско), Шумен, Кюлевча (Шуменско).

Въкьо м — успоредна форма на Въко или от Вътъо с преход на т'в к'. **Въкьов ф**. Видин.

Въла ж — женска форма срещу Въльо, Въло. Плевенско, Ловеч, Михайловградско, Брезово (Пловдивско), Сливенско, Карнобатско, Айтоско, Бургаско. **Вълин ф**. Вълчедръма (Ломско).

Вълешко м — от *Въл(о)+ешко*. **Вълешков ф**. Садовец (Луковитско), Червен брег, Бела Слатина, Кнежа.

Вълка ж — женска форма срещу Вълко. На разни места из страната.

Вълкадин м — от *Вълко+дин*, навярно под влияние на Костадин, Господин; срв. Миладин, Стоядин, Варадин. ЗБ. **Вълкадинов ф**. Стрезимировци (Царибродско), Церецел (Свогенско).

Вълкан м — от *Вълк(о)+ан*. Нарядко из цялата страна. **Вълканов ф**. **Вълкански ф**. Врачеш (Ботевградско), Кричим.

Вълкана ж — женска форма срещу Вълкан. Главно ЗБ. **Вълканински ф**. Кнежа.

Вълканджик м — от Вълкан с турска умалит. наставка *-джик*. **Вълканджиков ф**. Драка (Грудовско).

Вълканка ж — умалит. от Вълкана. **Вълканкин ф**.

Вълканчо м — умалит. от Вълкан. Айтос, 1893. **Вълканчев ф**.

Вълкарев ф — от диал. **вѣлкѣр* 'вълчар'. Делчево (Гоцеделчевско).

Вълкачовски ф — от някое селище с подобно име. Боровци (Берковско).

Вълкаш м — от *Вълк(о)+аш*. Неврокопско, 16 в.

Вълкашин м — от *Вълко+шин*. Старо.

Вълко м — от *вѣлк* — заклинателно име: да не му пакостят вълци (понеже сам той е вълк). Доста разпространено из цялата страна. **Вълков**, **Вълковски** и **Вълкович ф**.

Вълковийски ф — от с. Вълковия (Царибродско). Берковица.

Вълнар пр — от *вѣлнар* 'търговец на вълна'. Старозагорско, 1900. **Вълнаров ф**. Сливен, Стара Загора.

Вълнев ф — от прякор *Вълньо* 'рунтав човек' (?) Пловдив, Момчиловци (Смолянско).

Вълнѣев ф — видоизменено от Белнеев. Варна.

Въло м — декомпозирано от „умалителното“ Вълко или Вълчо. Плевенско, Тетевенско, Кнежа, Врачанско, Михайловградско, Лопян (Ботевградско). **Вълов** и **Въловски ф**.

Вълхин ф — вм. Вълкин, от Вълка. Търново.

Вълчан м — от *Вълч(о)+ан*. Жеравна, 1860, Айтос, Сливен, Лозен (Софийско). **Вълчанов ф**. Чирпан, Стара Загора, Пирдоп, Ломско, Софийско.

Вълчарете — род в Ботевград и Липница (Ботевградско).

Вълчаров ф — от *вѣлчѣр* 'ловец на вълци'. Михайловградско.

Вълчедръмски ф — от с. Вълчедръма (Ломско).

Вълчеков ф — от Вълчев с вмъкнато ек. Луковит.

***Вълчѣц м** — умалит. от Вълчо (?) **Вълчѣцов ф**. Смолянско. **Вълчешки ф**.

Вълчин м — от *Вълч(о)+ин*. Враца, Липница, Радотина (Ботевградско). **Вълчинов ф**. Враца, Етрополе, Ботевградско, Цалапица (Пловдивско). **Вълчиновски ф**.

Вълчинко м — умалит. от Вълчин. **Вълчинков ф**. Белослатинско, Кнежа, Ботевградско.

Вълчко м — умалит. от Вълко или Вълчо. **Вълчков ф**.

Вълчо м — успоредна форма на Вълко. Из цялата страна, повече в ЗБ. **Вълчев** и **Вълчевски ф**.

Въльо м — успоредна форма на Въло с меко окончание. Главно ЮИЗБ. **Вълев** и **Вълевски ф**.

Вълвовичарски ф — вм. Валявичарски. Продановци (Самоковско).

Въндо м — успоредна форма на Въндьо с твърдо окончание. Котел. **Въндов ф**.

Въндъков ф — вм. Фъндъков. Самоков, 1900.

Въндьо м — от *Въньо* с вмъкнато *д*. Силистра, Войново (Силистренско). **Въндев** и **Въндъов ф**. Котел, Сливен, 1867, Карнобат, Стралджа (Ямболско), Силистра, Алфатар (Силистренско).

Вънеров ф. Чирпан.

Вънко м — умалит. от *Въньо*, *Въно*. **Вънков ф**. Бели Извор (Тетевенско), Габрово.

Въно м — успоредна форма на *Въньо*. **Вънов ф**. Русе, 1917.

Вънто м — от *Въно* с вмъкнато *т*. **Вънтов ф**. Михайловградско.

Вѣнчо *м* — умалит. от Вѣньо. **Вѣнчев** *ф.* Мирво (Чирпанско).

Вѣньо *м* — от Вѣльо, Вѣтьо с друго окончание. Каблешково (Поморийско). **Вѣнев** и **Вѣньов** *ф.* Сливен, 1845, Алфатар (Силистренско), Бреница (Белослатинско).

Вѣрба *ж* — от *вѣрба* във връзка с празника Вѣрбница; отговаря на грц. Вая. Търновско, Беленско, Ореховско, Ботевградско, Карнобат, Батак. **Вѣрбин** и **Вѣрбински** *ф.* Ботевградско.

Вѣрбаков *ф* — от някоя местност Вѣрбака. Пещера.

Вѣрбан *м* — мъжка форма от Вѣрба. Главно СБ. **Вѣрбанов** *ф.*

Вѣрбана *ж* — от Вѣрб(а)+*ана*. Рядко.

Вѣрбанка *ж* — женска форма от Вѣрбан. Русе.

Вѣрбачев *ф.* Желязково (Грудовско).

Вѣрбен *м* — от Вѣрб(о). Вѣрб(о)+*ен*. Плевен. **Вѣрбенов** *ф.* Плевен.

Вѣрбенйшки *ф* — от някое село с подобно име. Плевен.

Вѣрби *м* — североизточна форма на Вѣрбьо. Златар (Преславско). **Вѣрбев** *ф.* Шумен, Шуменско.

Вѣрбина *ж* — от Вѣрб(а)+*ина*. Лясковец, Карнобат, Толбухин.

Вѣрбинка *ж* — умалит. от Вѣрбина. Рядко.

Вѣрбицалиев *ф* — от диал. *вѣрбицалия* 'от село Вѣрбица' (такива има 5). Шумен, София.

Вѣрбицов *ф* — навярно вм. Вѣрбицалиев.

Вѣрблянски *ф* — вж. Вѣрбянски. Злогош (Кюстендилско).

Вѣрбо *м* — мъжка форма от Вѣрба. **Вѣрбов** *ф.* Габрово, Дряново, Русе.

Вѣрбьо *м* — разновидност на Вѣрбо. **Вѣрбьов** и **Вѣрбев** *ф.*

Вѣрбянски *ф* — от с. Вѣрба (Радомирско). Злогош (Кюстендилско).

Вѣргин *м* — от Вѣрг(о)+*ин*. **Вѣргинов** *ф.* Радомирско.

Вѣрго *м* — от диал. *вѣргам* 'хвърлям' — защитно име във връзка с народния обичай да се подхвърля новородено дете; срв. Найден. **Вѣргов** *ф.* Велинград, Казанлък.

Вѣрголомов *ф* — вж. Враголомов. Благоевград.

Вѣргул *м* — от Вѣрг(о)+*ул*. **Вѣргулев** *ф.* Асеновград, Павелско (Асеновградско), Пловдивско, Смолянско, Варна.

Вѣрдол *м* — разновидност на Вардол. **Вѣрдолов** *ф.* Милковица (Никополско).

Вѣрзанов *ф* — вж. Варзанов. Видин.

Вѣрзийлов *ф* — от диал. *варзийло* 'трещици от червено южно дърво за боядисване великденски яйца'. Пловдив.

Вѣрзѳев *ф* — от рум. *Varzoi*; вж. Варзанов. Видин.

Вѣрзѳов *ф* — от *вѣрзѳл*.

Вѣркѳлев и **Вѣркѳлов** *ф* — може би видоизменено от Вѣргулев. Пещера.

Вѣркозѳнов *ф* — от диал. *вѣркозѳн* 'врѳв или ремѳк за гащи'. Кула.

Вѣрлѳков *ф* — от диал. *вѣрлѳк* 'неспокойно малко дете, което не дава мира на майка си'. Русе, Видин.

Вѣрлѳнков *ф* — от прякор *Вѣрлѳнката* 'тънѳк и висок като вѣрлина'. Котел.

Вѣрльо *м* — успоредна форма на Вѣрго или от прилаг. *вѣрл*. **Вѣрлев** *ф.* Търново, Варна.

Вѣрлѳков *ф* — разновидност на Вѣрлаков. Карлово.

Вѣрсѳнов *ф* — вм. Варсанов. Пещера.

Вѣртѳн *м* — от Вѣрт(о)+*ан*. **Вѣртѳнов** *ф.* Пирдопско.

Вѣртѳелов *ф* — от диал. *вѣртѳел* 'ръжен за печене, шиш'; срв. Ватралов.

Вѣртѳеляка *пр* — от диал. *вѣртѳеляк* 'вѣртѳележка за прежда'. Котел.

***Вѣртѳен** *м* — от Вѣрт(о)+*ен*. **Вѣртѳенов** *ф.* Пловдив.

Вѣртѳигѳов *ф* — от *вѣртѳига* — растение, което носят момци, за да се вѣртят момите около тях. Велинград, Пазарджик.

Вѣртѳигѳоров *ф* — от диал. **вѣртѳигѳор* 'буен вятър' (?) Ямбол, Веселиново (Ямболско).

Вѣртѳийски *ф* — разновидност на Вѣртийски. Ихтиман.

Вѣртѳикѳщѳов *ф* — от диал. *вѣртѳикѳщѳа* 'вѣртокѳщѳник, домакин'. Лясковец.

Вѣрто *м* — пожелателно име: да се вѣрти, да стои близо до родителите и дома си; срв. Намеран. **Вѣртов** *ф.* Трекляно (Кюстендилско), Радомир, Софийско. **Вѣртовски** *ф.* Ботевград, Врачеш (Ботевградско).

Вѣрховски *ф* — от някоя местност Вѣрха (?) Ямбол, 1893.

Вѣрхошков *ф.*

Вѣрчѳолѳнов *ф* — от диал. **вѣрчѳолѳн* 'който подхвърча' (?); срв. Хвѣрчилков.

Вѣршилов *ф* — от с. Горно или Долно Вѣршило (Пазарджишко). Пловдив, Брестник (Пловдивско).

Вѣса *ж* — съкрат. от Василка с изясняване на неудареното *a* в ѳ. Шумен, р. 1888. **Вѣсенски** (вм. Вѣсински) *ф.* Благоевград, Падеж (Благоевградско).

Вѣсеков *ф* — от Вѣсев с вмѳкнато *ек*. Карнобат.

Вѣскресѳия *ж* — вж. Вѣзкресѳия. Силистра, 1894 (няколко).

Вѣсо *м* — съкрат. от Васил или от Веселин; вж. Вѣса. Софийско.

Вѣстѳанѳов *ф* — от *вѣстѳанѳик*. София, 1879.

Вѣсьѳо *м* — успоредна форма на Вѣсо с меко окончание. **Вѣсев** *ф.* Търново.

Вѣта *ж* — женска форма от Вѣто. Врачанско, Видин, Шипочане (Самоковско), Красново (Пловдивско).

Вѣтаков *ф* — от прякор **Вѣтака** 'който се вре навсякъде като вѣтък' (?) Мездра.

Вѣтан *м* — от Вѣт(о)+*ан.* **Вѣтанов** *ф*.

Вѣти *м* — разновидност на Вѣто, Вѣтьо. Орехово.

Вѣтка *ж* — умалит. от Вѣта. Врачанско, Кула, Плевен, Чирпан.

Вѣтко *м* — умалит. от Вѣто, Вѣтьо. Кула, Белослатинско, Врачанско, Плевенско, Михайловградско, Чирпан.

Вѣто *м* — от Вѣко, Вѣло с друго окончание, както Вуто, Вуко, Вуло. Белослатинско, Врачанско, Плевенско. **Вѣтов** *ф*. Съединение (Чирпанско). **Вѣтовски** *ф*. Бреница (Белослатинско).

Вѣтьо *м* — успоредна форма на Вѣто с меко окончание. Чирпанско, Първомайско, Белозем (Пловдивско), Грудово, Поморийско, Тетевенско, Никополско, Белослатинско. **Вѣтев** и **Вѣтьов** *ф*. Карнобатско, Цар Петрово (Кулско).

Вѣтяков *ф*. Варна.

Вѣхлев *ф* — може би нарочно видоизменено от Бѣхлев. Търново, Пловдив.

Вѣца *ж* — женска форма срещу Вѣцо. Ловеч, Ловешко, Бежаново (Луковитско), Севлиево, Севлиевско, Русе, Русенско, Шумен. **Вѣцин** *ф*. Кнежа.

Вѣцка *ж* — умалит. от Вѣца. Ракита (Луковитско).

Вѣцко *м* — умалит. от Вѣцо. **Вѣцков** *ф*. **Вѣцковски** *ф*. Враца.

Вѣцо *м* — от Вѣко, Вѣто, Вѣло с друго окончание, както Вуцо, Вуто, Вуло. Ка-

тунец (Ловешко). **Вѣцов** и **Вѣцев** *ф*. Ловешко, Враца, Михайловград, Плевен.

Вѣча *ж* — женска форма срещу Вѣчо.

Вѣчин *ф*. Банско. **Вѣчински** *ф*. Койнар (Белослатинско), Плевен.

Вѣчка *ж* — умалит. от Вѣча. Златар (Преславско), Зетьово (Чирпанско).

Вѣчко *м* — умалит. от Вѣчо. Зетьово (Чирпанско). **Вѣчков** *ф*. Чирпан, Ъглен (Луковитско), Мелник.

Вѣчо *м* — от Вѣлчо с изпадане на *л* или успоредна форма на Вѣко. Карнобат, 1878, Добрич (Хасковско), Жълтеш (Габровско), Ласкар (Плевенско), Златар (Преславско), Шумен. **Вѣчев** *ф*. Хасково, Шумен, Преслав, Свищов, Ловеч. **Вѣчовски** *ф*.

Вѣша *ж* — женска форма срещу Вѣшо. **Вѣшин** *ф*. Галиче (Белослатинско).

Вѣшко *м* — умалит. от Вѣшо. **Вѣшков** *ф*. Брегово (Видинско), 1917.

Вѣшо *м* — от Вѣто, Вѣко, Вѣло с друго окончание, както Вушо, Вуто, Вуко, Вуло. **Вѣшев** *ф*. Катунец (Ловешко).

Вѣгов *ф* — от виал. *вяг, вег* 'кривоглед'; срв. Ведев. Павелско (Асеновградско), Пловдив.

Вязгин *ф*.

Вяне *м* — разновидност на Вене, Вено със запазено якане. **Вянев** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Вятров *ф* — от *вятър* — може би поради често повтаряне на тая дума. Стояново (Ловешко), 1917.

Вячеслав *м* — рус. Вячеслав 'с по-голяма слава'. Ново, рядко.

Г

Гаазиев ф — от прякор *Гаазі* 'победител, непобедим' (ар.-тур. *gazi*). Русе, 1937.

Габаров и Габарев ф — от с. Габарево (Казанлъшко). Габарево, 1905, Казанлък, Варна, Сливен.

Габеров и Габерски ф — от с. Габер (Царибродско или друго). Благоевградско.

Габраков ф — от мах. Габрака (Еленско) или от друго някое село. Търново, 1927, Луковит, Кюстендил (гроб), Крива Паланка.

Габрашански и Габрешански ф — от с. Габаре (Белослатинско). Бела Слатина, Бреница (Белослатинско).

Габрашков ф — от мах. Габрака (Еленско). Дулово.

Габриел м — латински изговор на Гавриил. Ново, рядко.

Габриела ж — женска форма от Габриел. Михайловград, р. 1933.

Габриелина ж — от Габриел(а) + *ина*. София, р. 1959.

Гаврилов ф — вм. Гаврилов. Каблешково (Поморийско).

Габрина ж — произволна форма от бабите Гана и Гена. Кула.

Габровец пр — от град Габрово. Севлиево, 1900.

Габровски ф — от град Габрово или от друго някое селище с подобно име. На много места из страната.

Габулов ф — вм. Гадулов. Айтос.

Габъров и Габърски ф — от мах. Габърска (Троянско). Гиген (Никополско).

Гаваделов ф — от Гадавелов с метатеза (може би нарочно).

Гавадінов ф — от диал. **гавадіна* 'гавед, звяр, диво животно'. Пловдив.

Гавазов и Гавазки ф — от *гавазин* 'въоръжен пазач на големец' (ар.-тур. *kavaz*). Битоля, Велес, Пазарджик, Стара Загора, Грудово, Русе, Ловеч, Бистрица (Софийско).

Гавалюгов ф — от диал. **гавалюга* 'шум, гълчава, врява' (?) Бургас, 1900, София, 1897, Станке Димитров, 1900.

Гаванаров ф — от диал. **гаванар* 'който прави и продава гаванки' или побългарено от *Гаванкаджиев. Пловдив.

Гавандзов (или Гаванезов) ф — от диал. *гавандз* 'голяма тенджера или гърне' (тур. *kavapoz*). Пловдив.

Гавардев ф.

Гавелски ф. Костенец, Ихтиман.

Гавизов ф — навярно вм. Гализов. Брезово (Пловдивско).

Гавлашки ф. Гол. Конаре (Пловдивско).

Гаврайл м — библейско име, евр. „крепост божия“. Рядко, **Гаврайлов ф.**

Гаврайла и Гаврайлка ж — женска форма от Гавраил. Русе, 1936.

Гаврайлко м — умалит. от Гавраил.

Гаврайлков ф. Разград.

Гавридов ф — видоизменено от Гаврилов (?) Пловдив.

Гаврийски ф — от *гавра* или вм. *Гаврилски (?) Градище (Севлиево).

Гаврико м — умалит. от Гаврил. **Гавриков ф.** Самоков.

Гаврил м — съкрат. от Гавраил. Нарядко из цялата страна. **Гаврилов ф.**

Гаврила и Гаврилка ж — женска форма от Гаврил. Етрополе, Тетевен.

***Гаврит м** — видоизменено от Гаврил (?) **Гавритов ф.**

Гаврьо м — съкрат. от Гаврил. Н. Геров.

Гага ж — женска форма от Гаго. Ник. Милев.

Гагалелиев ф — от с. Гагаля (Русенско). Русе.

Гагалов ф. Нова махала (Чирпанско), Батак.

Гагамов ф — от Гамов с удвояване на първата сричка. Стара Загора, Ямбол.

Гаганелов ф — от диал. **гаганела* 'гагаузин' (?) Варна.

Гаганйшки ф — от с. Гаганица (Берковско). Радомир.

Гагаров и Гагарски ф. Пазарджик, Слокощица (Кюстендилско).

Гагаузов ф — от *гагаузин*. Варна, Плевен.

Гагаш *м* — от Гаг(о) + *аш*. Гагашев *ф*. Русе.

Гаго *м* — видоизменено от Гаврил, Ганьо, Гало, Гаро или друго подобно име. Ракитово (Велинградско). Гагов *ф*. Перущица, 1893, Пазарджик, 1900, Айтос, 1893, Ракитово, Пчеларово (Кърджалийско), Кипра (Варненско). Гаговски *ф*. Узунджово (Хасковско).

Гаголевичин *ф* — от Гаголевица, жената на Гагул. Банско.

Гагъл *м* — от Гаг(о) + *ул*. Гагълор *ф*. Кюстендил. Гагълски *ф*. Босилеград.

Гагълор *м* — от звателната форма на Гагул. Гагълор *ф*. Ник. Милев.

Гагълор *ж* — женска форма от Гагулор. Ник. Милев.

Гагъчев и Гагъшев *ф*. Пловдив (македонци).

Гадавелор *ф* — от диал. *гадавела 'гаден човек' или 'който много се гнуси' (?) Продимчец (Ловешко).

Гаданчев *ф* — от прякор Гаданчо (обичал да гадае). Суворово (Варненско), Шумен.

Гадата *пр* — от забравеното име Гадо. Трудовец (Ботевградско).

Гадел *м* — от Гад(ъо) + *ел*. Гаделев *ф*. Хасково, Първомай, Пловдив.

Гадерски *ф* — *вм*. *Гаделски; *вж*. Гадел. Пазарджик.

Гаджалор и Гаджалски *ф* — от диал. гаджал(ин) '1. мършаво добиче; 2. презрително прозвище на турчин'. Стара Загора.

Гаджан *м* — от Гадж(о) + *ан*. Гаджанор *ф*. Гюмюрджина, 1880, Стара Загора, Русе, Долна Баня (Ихтиманско).

Гаджевръков *ф*. Пловдив.

Гаджо *м* — съкрат. от Гаврил или от Гачо с озвучаване на *ч* в *дж*. Пловдивско.

Гаджев и Гаджор *ф*. Панагюрище, Пловдивско, Пещера, Асеновград, Мъглиж (Казанлъшко), Ихтиман, Ихтиманско. Гаджорски *ф*.

Гаджорков *ф* — от прякор Гаджорк (от Гаджо).

Гаджон *м* — от Гадж(о) + *он*. Гаджонор *ф*. Типично за пловдивските католици; Стара Загора, Раздел (Ямболско), Габрово.

Гаджорл *м* — от Гадж(о) + *ул*. Гаджорлор *ф*. Ново село (Видинско).

Гаджорл *м* — разновидност на Гаджорл. Гаджорлор *ф*. Асеновград, Асеновградско.

Гади *м* — североизточна форма на Гадъо. Поповско. Гадев *ф*.

Гаднев *ф* — от гаден (?) Троян, 1893.

Гадор *м* — успоредна форма на Гадъо с твърдо окончание. Гадов *ф*. Елховско.

Гадорл *м* — от Гад(о) + *ул*. Гадорлор *ф*. Дрянковец (Айтоско).

Гадорларор и Гадорларски *ф* — писмена разновидност на Гъдуларор. Шумен, Ловеч.

Гадъо *м* — видоизменено от Гаврил, Ганьо, Гачо или друго някое име. Бр. Миладинови. Гадев *ф*. Троян, 1920. Гадевски *ф*. Троян, 1917.

Гадючков *ф* — от рус. гадюка 'усойница' (?)

Гадя *ж* — женска форма от Гадъо. Сливен, р. 1861.

Гаеолу *ф* — от Гайо, Гаев с турска наставка. Котел, 1962.

Гажерор *ф*. Бесарабия, 1857.

Газаранор *ф* — от диал. *газаран 'човек с големи гъзери' (?) Чирпан.

Газдарор *ф* — някаква разновидност на Газдор (?) Пазарджик.

Газдор *ф* — от диал. гадда '1. водач на градинарска дружина; 2. Сърбин' (унг.-рум. gazdă). Горна Оряховица, Ловеч, Враца.

Газенор и Газенски *ф* — от диал. *газен, съкрат. от ар.-тур. gazenfer 'храбър, безстрашен' (?) Хвойна (Асеновградско).

Газепа *пр* — от диал. газеп 'лют, яростен' (ар.-тур. gazep). Павликени, 1940. Газепор *ф*. Севлиево, 1927, Пловдив, Пловдивско, Пазарджик, Варна.

Газерор и Газерски *ф* — от диал. гадер 'гъзер'; *срв*. Газаранор. Крупник (Благоевградско), Разград, 1917.

Газибарор и Газибарски *ф* — от диал. газибари 'жители на отдалечена махала, които газят бари на път за по-голямото село или града'. Горни Лозен, Студена (Софийско), Калугерово (Ботевградско), Сливен, Берковица, Озирор (Берковско).

Газиев *ф* — *вж*. Гаазиев. Ивайловградско).

Газилайна *пр* — от газилайна. Крушово (Македония).

Газинчев *ф* — навярно видоизменено от Газенор. Батак.

Газнев *ф*. Стралджа (Ямболско).

Газор *ф*. София, 1927.

Газорков *ф* — от диал. гадорко 'който се гъзи, обръща си задника'. Дряново, 1833, Търново, Русе, Тутракан, 1893.

Газенор и Газенски *ф* — разновидност на Газенор. Пазарджик, Славяново (Плевенско), Брежани, Крупник (Благоевградско).

Гаин *м* — от Га(йо) + *ин*. Ник. Милев.

Гайшев *ф* — може би от Кайшев с озвучаване на *к* в *г*. Брягово (Първомайско).

Гайбеев *ф* — от ар.-тур. gaubi 'тайнствен, невидим'. Карнобат.

Гайганарски *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Гайгурор *ф* — от диал. гайгур 'слаб, немошен човек'. Мелник, 1920, Благоевград.

Гайдаджиев и Гайдаджийски *ф* — от диал. гайдаджия 'гайдар'. Свежен (Карловско), Хасково, Стряма (Пловдивско).

Гайдара *пр* — от гайдар. Плевен, 1900. Гайдарор и Гайдарски *ф*. Етрополе. Ботевград, Горнооряховско, Стара Загора, Троян.

Гайдарджиев ф — от диал. *гайдарджия* 'гайдар'. Дряново, Шумен.

Гайдърчев ф — от *гайдърче*. Ряхово (Русенско), 1906.

Гайдъшев ф — от диал. **гайдъш* „гайдар“ (?) Гюмюрджинско.

Гайдеров ф — видоизменено от Гайдаров.

Гайдов и Гайдовски ф — от прякор *Гайдата* '1. който често „надува гайдата“ (плаче); 2. който приказва бързо и неразбрано като ручило на гайда'. Търново, 1893, Лясковец, Нова Загора, 1893, Грудово.

Гайдурков ф — от прякор *Гайдурката*; вж. Гайдуров и Гайдов. Враца.

Гайдуров и Гайдурски ф — разновидност на Гайдов. Търново, Ловеч.

Гайзанов ф — от Газянов с отмет на йотацията. Пловдив, 1904.

Гайка ж — женска форма от Гайко, Гайо. Трявна.

Гайко м — умалит. от Гайо. **Гайков ф**. Каварна. **Гайкович ф**. Котел, 1867.

Гайндров ф. Лясковец, Горна Оряховица.

Гайно м — от Гай(о), Гай(ко) + *но*, както Райно, Райо, Райко. **Гайнов ф**. Златарица (Еленско), Лясковец.

Гайнур м — от Гайн(о) + *ур*. **Гайнуров ф**. Лясковец, Търново.

Гайо м — съкрат. от *Драгай, както Ганьо от Драган или Герган. Котел, 1867, Варна. **Гаев и Гайов ф**. Котел, Малък чифлик (Търновско) Пловдив, Загражден (Никополско), Горни Вадин (Ореховско). **Гаевски и Гайовски ф**. Русе, Дойренци (Ловешко).

Гайтан м — от *гайтан* (ит.-тур. *gaytan*), осмислено по израза *гайтан вежди* 'тънки, хубави вежди'. **Гайтанов ф**. Свищов, 1888, Своге (добруджанец). **Гайтановски ф**. Пловдив. **Гайтански ф**. Лом.

Гайтана ж — женска форма срещу Гайтан. Пазарджишко, Асеновградско, Литавково (Ботевградско), Кичевско.

Гайтанджиев ф — от *гайтанджия* 'производител или продавач на гайтан'. Сопот, Тетевен.

Гайтанеков ф — от Гайтанов с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Гайтанка ж — умалит. от Гайтана. Асеновград.

Гайто м — от Гайо с вмъкнато *т* или съкрат. от Гайтан. Ник. Милев.

Гайчо м — умалит. от Гайо. Сопот, 1845. **Гайчовец** — местност в Скравена (Ботевградско).

Гаки м — съкрат. от Георгаки. Станке Димитров, 1893. **Гакев ф**. Пещера.

Гакия м — разширено от Гаки. Радомир, 1894.

Галактион м — грц. *Γαλακτιον*, от *γαλα* 'мляко' — име на календарски светия. Вайганд, Синод. именник.

Галан м — от Гал(о) + *ан*. **Галанов ф**. Типично за Пещера. **Галански ф**. Варна.

Галантов ф — от модната на времето дума *галантен*. София, 1897.

Галанцев ф — разновидност на Галантов.

Галатин м — видоизменено от Галатион. Пловдив.

Галатион м — вм. Галактион. Церово (Пазарджишко), 1917, Варна. **Галатионов ф**. Панагюрище.

Галатовски ф — от с. Галата (Тетевенско и Варненско).

Галбулев ф. Пещера (македонци).

Галвучки ф.

Галё м — югозападна форма на Гальо, Гало. Радомир, Софийско. **Галёв ф**. Самоковско, Пазарджик.

Галелин м — от Гале + *лин* (?) София, 1958.

Гален м — мъжка форма срещу „модерното“ Галина. Шумен, р. 1959, Горна Оряховица, р. 1965.

Галёна ж — разновидност на Галина. Заножене (Берковско), р. 1877, Гаганица (Берковско), р. 1926, Велинград (старо), Якоруда, Варна.

Галендинов ф — от гален Дино.

Галёнка ж — умалит. от Галена. Якоруда.

Галёнски ф. Търговище.

Галибанов ф — от диал. **галибан*; вж. Галибов. Севлиево, Лясковец.

Галибов ф — от ар.-тур. *galip,-bi* 'победител'. Враца, 1930.

Гализов ф — от ар.-тур. *galiz* 'груб, неприличен'. Троян, 1871, Севлиево, Търново, Шумен.

Галийски ф. Пловдив.

Галилей м — от името на областта Галилея в евангелска Палестина; срв. Витлием: Йерусалим, Назарчо. Пловдив, р. 1891, Остров (Ореховско), р. 1931, Михайловград. **Галилеев ф**. Пещера, Велинград, Якоруда.

Галимир м — от Гальо и *-мир* или от *гален* и *мирен* (?) София, 1958, Русе, р. 1952, Разград, 1962.

Галин м — а) от Гал(о), Гал(ьо) + *ин*. Старо. б) мъжка форма срещу руското Галина. Ново. **Галинов ф**. Челопеч (Пирдопско). **Галински ф**. Ставерци (Ореховско), 1917.

Галина ж — а) женска форма от Галин. Старо. Пловдив, р. 1891, 1893, 1918, Здревец (Исперихско), р. 1885, Михайловградско, Вършец, Плевен, р. 1926, Кула, р. 1939. б) от руско Галина. Ново, модно. (В Шумен през 1959 г. са записани 21 Галина). **Галинин ф**. Вършец.

Галинеков *ф* — от Галинов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Галинка *ж* — умалит. от Галина. Вършец, 1890, 1891, Айтос, 1922.

Галинчо *м* — умалит. от Галин. Горни Богров (Софийско), р. 1937, Галинчев *ф*. Пловдив.

Галион *м* — видоизменено от Галин. Казичене (Софийско), р. 1890.

Галитин *м* — вм. Галатин. Галитинов *ф*.

Галитион *м* — вм. Галатион. Галитионов *ф*.

Галитон *м* — видоизменено от Галатион. Михайловград, Долна Василица, Голак (Ихтиманско), р. 1934. Галитонов *ф*. Михайловград. Галитинов *ф*. Пазарджик.

Галитона *ж* — женска форма от Галитон. София, р. 1925, Вършец, р. 1934.

Галифона *ж* — вм. Галитона. Михайловград, р. 1930.

Галица *ж* — от Галина с друго окончание. Горни Богров (Софийско), р. 1931.

Галицѐна *ж* — може би от рум. *galițe* 'домашни птици' — защитно име: да трае като домашните птици. Толбухин, 1950.

Галичанов *ф* — от с. Галиче (Ореховско). Пловдив.

*Галиш *м* — от Гал(о), Гал(ьо) + *иш*. Галишев *ф*. Русе. Галишки *ф*. Айтос.

Галия *ж* — видоизменено от Галя. Сомовит, р. 1959.

Галка *ж* — умалит. от Галя или женска форма срещу Гале. София, р. 1927, Радомирско.

Галко *м* — умалит. от Гало, Гальо. Галков *ф*. Севлиево.

Гало *м* — от старинно *гал* 'черен, мургав' — защитно име; срв. Черньо, Сиво, Сяро, Гарьо. Галов *ф*. Пазарджик, 1893, Софийско, Габрово, Еленско, Варненско. Галовски *ф*. Кнежа, Еница (Белослатинско).

Галованов *ф* — може би от рус. Голован. София, 1893.

Галолев *ф* — от по-старо Галולי, гръцко име. Асеновград.

Галун *м* — а) от Гал(о) + *ун*; б) от диал. *галун* 'гълъб'. Караисен (Свищовско). Галунов *ф*. Търново, Каблешково (Поморийско). Галунски *ф*. Жеравна, 1905, Сливен, 1900, Пловдив, 1900, Шумен.

Галуна *ж* — женска форма от Галун. Ломско, Михайловград, Заногe, Губислав (Свогенско), Белица (Ихтиманско), Банско.

Галунка *ж* — умалит. от Галуна. Михайловград. Галункин *ф*. Пазарджик.

Галутка *ж* — навярно вм. Калудка. Копривщица, нар. песен.

Галуц *м* — от Гал(о) + *уц*. Галуцов *ф*. Расово (Ломско), Русе.

Галуш *м* — от Гал(о) + *иш*. Галушев *ф*. Шумен, 1900, Пловдив.

Галуша *ж* — женска форма от Галуш.

Галушка *ж* — умалит. от Галуша.

Галчо *м* — умалит. от Гало, Гальо. Радомирско. Галчев и Галчов *ф*. Говедарци (Самоковско), Осиковска Лакавица (Ботевградско), Добринища (Разложко).

Галънски *ф* — може би вм. Галунски.

Галъшев *ф* — навярно вм. Галушев. Шумен, 1935, София, 1917, 1952.

Гальо *м* — успоредна форма на Гало с меко окончание. Галев и Гальов *ф*. Врачеш, Новачене (Ботевградско), Чепинци (Софийско), Самоковско, Петрич.

*Гальор *м* — от Галь(о) + *ор*. Гальоров *ф*. Дебър (Първомайско).

Галья *ж* — а) женска форма срещу Гало, Гальо. Старо. б) рус. Галя, умалит. от Галина. Ново.

Галян *м* — от Галь(о) + *ан*. Галянов *ф*. Пловдив, 1927.

Галяна *ж* — кръстоска от Галя и Галина. Брацигово, р. 1956.

Гамазов *ф* — разновидност на Гамизов, Гамозов. Пловдив.

Гамакков *ф* — от диал. **гамак* 'псувач'; вж. Гамизов. Варненско.

Гамалов *ф* — може би видоизменено от Гамаров или Гаманов. Самоков.

Гаманов и Гамански *ф* — от диал. **гаман* 'лакомец, гладник' (рум. *găman*). Орехово, Павликени.

Гамаров *ф* — от грц. *γαμάρι* '1. магарешки товар; 2. магаре'. Перушица, 1893.

Гамашев *ф* — от прякор *Гамаша* (ходел все с гамаша); срв. Ботушев. Орешец (Харманлийско).

Гамейски *ф* — от диал. **гамей* 'женкар, развратник' (от гр.); срв. Гамов. Острец (Троянско), Шумен, Кула.

Гамзакков *ф* — от диал. **гамзак* '1. мръсен нечистоплътен човек; 2. който намига, хвърля закачлив поглед' (от ар.-тур. *gamze*). Варна.

Гамизов *ф* — от гр. *γαμίζω* 'псувам'. Лясковец.

Гамйшев *ф* — видоизменено от Гамизов или от Гюмишев. Лещен (Гоцеделчевско), Бургас.

Гамов *ф* — от гр. *γάμος* 'женитба; прен. полов акт'. Пловдив, Казанлък, Враца.

Гамозов *ф* — видоизменено от Гамизов под влияние на диал. *гамосвам*. Средна кула (Русенско).

Гамсѝзов *ф* — от диал. *гамсѝз* безгри жен' (от ар.-тур. *gam* и отрицание *siz*). Ловеч.

Ган *м* — съкрат. от Драган. Старо. Ботевград, Лакатник, Церово (Свогенско). Ганов *ф*.

Гана¹ *ж* — съкрат. от Драгана или Гергана. Из цялата страна. Ганин и Ганински *ф*.

Гана² *м* — западна форма на Гано. Берковица (старо).

Ганадòлски *ф* — може би в. Анадолски. Стрелец (Горнооряховско).

Ганàк *м* — прякорно име от Ган. Ганàков *ф*. Новачене (Ботевградско).

Ганàш *м* — от Ган(о) + *аш*. Калофер, 1845. Ганàшев *ф*. Калофер, 1900. Ганàшчето *ф*. Калофер, 1845.

Гангарата *пр* — от диал. *гангара* 'нещо едро, обемисто'. Голема Раковица (Елинпелинско), 1876. Гангаров *ф*. Рогош (Пловдивско), 1908, Пловдив, Кърджали.

*Ганго *м* — от Ганко с озвучаване на *нк* в *нг*. Гангов *ф*. Пазарджик.

Гангуров *ф* — видоизменено от Гангаров. Мърчево (Михайловградско).

Ганда *ж* — от Гана с вмъкнато *д*. Стралджа (Ямболско), 1847.

Гандаров *ф* — може би грешка в. Гайдаров.

Ганджол и Ганджул *м* — от Ганчол с озвучаване на *нч* в *ндж*. Ганджулов *ф*. Алино (Самоковско), Самоков. Ганджоловски *ф*.

Гандилев *ф* — от диал. **гандил* 'който много мисли' (от рум. *gîndi* 'мисля'). Вьбел (Никополско)!

Гандо *м* — от Гано с вмъкнато *д*. Котел, 1845, Банкя, Варна. Гандов *ф*. Типично за Банкя.

*Гандòз *м* — разширено от Гандо. Гандòзов *ф*. Дюлево (Грудовско), Бургас.

Гандьо *м* — от Ганьо с вмъкнато *д*. Котел, 1867, Варна. Гандев *ф*. Жеравна, Балчик, Сливен, Толбухин.

Гане *м* — западна форма на Ганьо. Доганово (Елинпелинско). Ганев *ф*.

Ганелия *ж* — от Гана и Анелия. Габрово, р. 1959.

Ганета *ж* — умалит. от Гана по типа на Анета, Мариета и под. Дойренци (Ловешко), р. 1936, Криводол (Врачанско), р. 1955, Брезник, р. 1961.

*Ганец *м* — прякорно име от Гано. Ганецов и Ганецовски *ф*. Борован (Белослатинско).

Ганешка *ж* — от Ган(а) + *ешка*. Ганешкин *ф*. Луковит.

Ганзован и Ганзовян *ф* — стара форма на Гънзовянов. Видин, 1850, 1860.

Ганзурев и Ганзуров *ф*. Райково (Смолянско), 1917, Ксанти, 1917.

Гани *м* — североизточна форма на Ганьо. Русе, Разград. Ганев *ф*.

Ганийев и Ганийовски *ф* — от прякор *Ганийята* '?' Елин Пелин.

*Ганйч *м* — умалит. от Гано, Ганьо. Ганйчов *ф*. Горни Лом (Белоградчишко).

Ганка *ж* — умалит. от Гана. Из цялата страна.

Ганко *м* — умалит. от Ганьо, Гано, Ловеч. Ганков *ф*. Вършец. Ганковски *ф*. Троян.

Гано *м* — разширено от Ган. СЗБ. Ганов и Гановски *ф*.

Ганоил *м* — от Гано + *ил* (от имена като Михаил, Емануил и под.). Ихтиман, р. 1959.

Ганузлиев *ф* — от диал. *ганозлия* 'грък от островите, който търгува по нашенско с маслини, зехтин, сапун и др.' Стара Загора, Толбухин.

Гануков *ф*. Пловдив.

Ганул *м* — от Ган(о) + *ул*. Ганулов *ф*: Русе.

Гануш *м* — от Ган(о) + *уш*. СИЗБ. Ганушев *ф*.

Гануша *ж* — от Ган(а) + *уша*. Шумен, Шуменско, Варна, Плевен, Ореховица (Плевенско).

Ганушка *ж* — умалит. от Гануша. Типично за Шумен; Разград, Русе.

Ганцаров *ф*. Търново (външно лице).

Ганча *ж* — умалит. от Гана. Велинград.

Ганчо *м* — умалит. от Ган, Гано, Ганьо. Доста разпространено, главно ИзБ; типично за Дряново. Ганчев и Ганчов, Ганчовски и Ганчевски *ф*.

Ганчол *м* — от Ганч(о) + *ол*. Рядко.

Ганьо *м* — успоредна форма на Гано с меко окончание. Главно ИзБ. Ганев (и Ганьов) *ф*.

Ганюш *м* — разновидност на Гануш. Лехчево (Михайловградско).

Гапе и Гапо *м* — съкрат. от Агапий. Тръстеник (Плевенско). Гапев *ф*. Добринища (Разложко). Гапов *ф*. Габрово, Левски.

Гапчо *м* — умалит. от Гапе, Гапо. Н. Геров. Гапчев *ф*. Пловдив.

Гарабедов *ф* — в. Гарабетов. Стара Загора.

Гарабетов *ф* — от ар.-тур *garabet* 'чудноватост, оригиналност'. Чирпан.

Гарабийски *ф* — в. *Гарибийски; вж. Гарибов. Разлог, 1917.

Гарабински *ф* — вж. Гарабийски. Алфатар (Силистренско).

Гарабитов *ф* — в. Гарабетов. Пещера.

Гарагашков *ф* — от диал. *гарагашка* 'сврака'; срв. Свраков. Пазарджик, 1905.

Гараджовци род — в. Караджовци. Церецел (Свогенско).

Гаралиев *ф* — от диал. **гаралия* 'който живее на гарата'. Гара Кричим.

Гаралов *ф* — в. Горалов. Ракитово (Велинградско).

Гаратунски *ф*. Друган (Радомирско).

Гарафалов *ф* — в. Гаруфалов. Варна.

Гарбатилев *ф* — писмена разновидност на Гърбатилев. Пловдив.

Гарбатов *ф* — писмена разновидност на Гърбатов. Пиргос (Русенско).

Гарбузанов *ф* — писмена разновидност на Гърбузанов. Русе, 1900.

Гарбус *пр* — от диал. **гърбуз* 'гърбав човек' (?) Търново. Гарбузов *ф*. Свищов, 1888, Търново.

Гарвалов ф — от Гарфалов с озвучаване на *ф* във *в*. Чирпан, 1893, Пловдив, Русе, 1905, Щръкелово (Русенско).

Гарванов и Гарвански ф — от прякор *Гарвана* (креслив, граблив, чернокос, черен или нещо подобно). Стара Загора, Нова Загора, Сливен, 1883, Чирпан, Харманлии, Загорци (Грудовско), Мездра, Вършец, Брест (Никополско), Ботевградско.

Гаргаричов ф — вм. Гъргаричев. Търново, 1893.

Гаргов ф — от прякор *Гаргата* (вж. Гарванов). Сливен, Стара Загора, Нова Загора, Елховско, Пловдивско, Пазарджишко, Голак (Ихтиманско), Казичене, Лозен (Софийско).

Гардаков ф — писмена разновидност на Гърдаков. Смолско (Пирдопско).

Гарджаров ф — от **гарджар* 'лош ловец, който бие гарги'. Пловдив.

Гарджо м — от Гарчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Гарджев ф. Асеновград, Грудово, Димитровград.

Гарел м — от Гар(о) + *ел*. Гарелов ф. Смилец (Панагюрско), Пазарджишко, Пловдив.

Гарелко м — умалит. от Гарел. Гарелков ф. Пловдив.

Гарибалди и Гарибалдов ф — от името на известния и почитан в миналото у нас италиански революционер Джузепе Гарибалди. Казанлък, Нова Загора, Плевен.

Гарибов и Гарибски ф — от ар.-тур. *garip*, -*bi* 'чужденец; самотник'. Болград, 1862, Бургас, 1900, Плевен, 1920, Търново, Крушето (Горнооряховско), Стефаново (Ловешко).

Гаринка ж — женска форма от Гаро. Редина (Свогенско).

Гарипов ф — вм. Гарибов. Кнежа.

Гарланов ф — писмена разновидност на Гърланов.

Гарнизов ф — може би във връзка с Гарньо. Левски, София.

Гарной м — разновидност на Гарньо. Гарнџев ф. Панагюрище.

Гарньо пр — от диал. *гар*; вж. Гаро. **Гарньо в дол** — местност в Боженица (Ботевградско).

Гаро м — от диал. *гар* 'сив, мургав, черен' — защитно име като Черньо, Сиво, Гальо. Пловдив. **Гаров ф**. Плевен, Самоков. **Гаровски ф**. Славовица (Плевенско).

Гарвалов ф — вж. Гарвалов. Чирпан, 1897.

Гарџ м — разширено от Гаро. Гарџев ф. Брегово (Видинско).

Гарџ м — от Гар(о) + *ол*. Гарџев ф. Разград.

Гарски ф.

Гаруфалов ф — от гр. *γαρούφαλο* 'карамфил'. Малко Търново, 1905, Варна.

Гаруш м — от Гар(о) + *уш*. Гарушев ф. Сливен, Нова Загора, Пловдив.

Гарфалов ф — вм. Гаруфалов. Пловдив, 1900.

Гарфаля ж — от гр. *Γαρφαλιά* 'карамфил'. Русе.

Гарчо м — умалит. от Гаро. Радомир, Враца, Врачанско. **Гарчев и Гарчов ф**. Златица, 1893, Пирдопско, Пазарджик, Пловдив, Паламарци (Поповско), Вършец. **Гарчовски ф**. Баница (Врачанско).

Гарџбски ф — разновидност на Гарибски. Сопот (външно лице).

Гарьо м — успоредна форма на Гаро с меко окончание. **Гарев ф**. Славяново (Плевенско), Радомирско, Калково (Сомоковско), (Пазарджишко, Пловдив).

Гасашки ф — вм. Гъсашки. Боденец (Врачанско).

Гаспар м — гр. *Γάσπαρης*, от ирански — име на един от тримата източни мъдреци или влъхви, които според евангелската легенда дошли да се поклонят на младенца Исус. Търново, 1900. **Гаспаров ф**. Стара Загора.

Гата ж — женска форма от Гато, Гатьо. Севлиево, р. 1908. **Гатин (и Гател) ф**. Брацигово.

Гатан м — от Гат(о) + *ан*. Гатанев ф. Варна.

Гате м — западна форма на Гатьо. Доганово (Елинпелинско). **Гатев ф**. Доганово.

Гати м — североизточна форма на Гатьо. Шумен. **Гатев ф**.

Гатин м — от Гат(и) + *ин*. Гатинов ф. Русе.

Гатка ж — умалит. от Гата. Сливен.

Гато м — а) от Гано с друго окончание, както Вуто и Вуно, Гето и Гено; б) съкрат. от Гаврил или Игнат. Бела Слатина, Ботевградско, Железница (Софийско). **Гатов ф**. Ботевградско, Елинпелинско, Железница, Перник, Свогенско, **Гатовски ф**. Кнежа, Враца.

Гатуш м — от Гат(о) + *уш*. Новачене (Никополско). **Гатушев ф**.

Гатьо м — успоредна форма на Гато с меко окончание. Типично за Севлиево, дето го извеждат от Ганчо; Габровско, Чирпан. **Гатев ф**. Севлиево, Плевен, Плевенско, Павликени, Кнежа, Сопот.

Гатяжев ф — от рум. *gătejel* 'дребо-сък, който иска да мине за мъж'. Сомовит.

Гафаров ф — навярно видоизменено от Гарфалов. Варна, 1900.

Гафон м. (Гафон Симеонов Германов, рибар — Варна, 1936).

Гафтанджиев ф — от Гайтанджиев с преход на *й* във *ф*. в. Войнягово (Карловско).

Гаца ж — от Гана с друго окончание. Ловеч, Ботевградско. **Гацин ф**. Ботевград. **Гацински ф**. Ботевградско.

Гацѐн *м* — от Гац(о) + *ен*. Гацѐнов *ф*. Пловдив, Сливница.

Га̀ци *м* — североизточна форма на Гацо. Разград. Га̀цев *ф*.

Га̀цка *ж* — умалит. от Гаца. Ловеч.

Га̀цо *м* — от Гано, Гато с друго окончание. Цариброд, Свогенско. Га̀цов и Га̀цев *ф*. Ломско, Софийско. Га̀цовски *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Га̀цол *м* — от Гац(о) + *ол*. Га̀цолов *ф*. Пловдив.

Га̀ча *ж* — женска форма от Гачо. Га̀чин *ф*. Ковачица (Видинско).

Гачѝл *м* — от Гач(о) + *ул*. Гачѝлов *ф*.

Га̀чко *м* — умалит. от Гачо или от Гацо. Га̀чков *ф*. Реброво, Церово (Свогенско), Търново.

Га̀чо *м* — от Ганьо, Гато, Гацо с друго окончание. Търново, 1845, Плевен, Големаново (Кулско). Га̀чев и Га̀чов *ф*. Търново, 1860, Брацигово, Големаново, Свищовско, Етрополе. Га̀човски и Га̀чевски *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Га̀ша *ж* — женска форма от Гашо. Га̀шин *ф*. Бяла.

Гаш̀аров *ф* — може би от диал. **гъш̀ар* 'гъскар' (?) Перушица, 1905, Пловдив, Бургас.

Гашѐн *м* — от Гаш(о) + *ен*. Гашѐнов *ф*. Гоце Делчев, 1917.

Га̀шко *м* — умалит. от Гашо. Га̀шков *ф*. Карабунар (Пазарджишко). Га̀шковци — род в Брягово (Първомайско).

Га̀шо *м* — успоредна форма на Гатьо, Гачо, Ганьо с друго окончание. Агатово (Севлиево), Търново, Тетово, 1917. Га̀шев и Га̀шов *ф*. Калофер, 1861, Севлиево, Агатово, Габрово, Варна, Плевенско, Белотинци (Михайловградско), Кичево, 1917. Га̀шевски *ф*. Плевен, 1876, Орехово, Койнаре (Белослатинско).

Гаш̀ар *м* — разновидност на Гаспар. Гаш̀аров *ф*. Враца.

Гаш̀аров *ф* — от **гащ̀ар* 'шивач на гащи' (?) Перушица, Панагюрище.

Га̀щев *ф* — от *га̀щи* (?) Пазарджик. Га̀щевци — род в Прибой (Радомирско); срв. Гашейски.

Га̀щѝйски *ф* — от *га̀щи* 'потури' (навярно някой е носил потури, а старата местна носия е тесни беневреци). Огоя (Свогенско).

Га̀щеров *ф* — може би видоизменено от рядкото име Гашпаров под влияние на гащи. Орехово.

Гащѝлов *ф* — от диал. *гащѝлест* 'гащат'.

Гащ̀уров *ф* — от *гащ̀ури* 'гащи, потури с плитко дъно'. Бъта (Панагюрско).

Гая *ж* — женска форма от Гайо. Брусен, Шумнене (Тетевенско), 1648.

Гв̀оздев *ф* — съкрат. от Гвоздеев. Трявна, 1917, Търново, Стара Загора.

Гв̀оздейков *ф* — от прякор *Гв̀оздейко*; вж. Гвоздея. Твърдица (Сливенско), Русе, Тутракан.

Гв̀оздея *пр* и *ф* — от *гв̀оздей* с прен. значение 'който се навира навред и досажда'; срв. Пиронков. Стара Загора, Павликени. **Гв̀оздеев** *ф*. Вонеща вода (Търновско), Търново, Севлиево.

Гѐбеджалиев *ф* — от с. Гебедже (Белослав, Варненско). Варна.

Гѐбеджиев *ф* — от Кебеджиев с озвучаване на *к* в *г* или разновидност на Гебеджалиев.

Гѐбѝшев *ф* — от ар.-тур. *gebeş* 'простак, глупак'. Харманлии.

Гебов *ф*. Пловдив.

Гѐбрев и **Гѐбров** *ф* — от диал. *гѝбре* 'козинява кесия за чистене коне' (тур. *gebge*). Перник, Кюстендил, Друган (Радомирско).

Гѝвгалов *ф*. Мъглиж (Казанлъшко), Сливен.

Геведжа̀нов *ф* — разновидност на Гевечанов.

Гевезѝев и **Гевез̀ов** *ф* — от диал. *гевезѝ* 'глезльо; бърборко' (тур. *geveze*). Разград, Пловдив, Луковит.

Гевеч̀анов *ф* — от диал. **гевеч̀ан* 'който (обича да) яде гювеч'. Панагюрище.

Гевр̀екков *ф* — от *гевр̀ек* (тур. *gevrek* '1. чуплив, трошлив; 2. геврек'). Луковит, Луковитско, Подем (Плевенско), Пловдив.

Гевр̀енов *ф* — от тур. *gevren* 'чакай, дълго чакай!' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Котел, 1897, Ичера (Котленско), Карнобат, Русе.

Гевр̀ечков *ф* — от прякор *Гевр̀ечко* (обичал да яде гевреци). Пещера, Пловдив.

Гевш̀екков *ф* — от диал. *гевш̀ек* 'слаб, тромав, недодялан' (тур. *gevşek*). Варна.

Гѝго *м* — далечно видоизменение от Георги. Кичевско. Гѝгов *ф*. Хасково, Гледка (Кърджалийско), Доганово (Елинпелинско), Панагюрище.

Гегусков *ф*. Пещера.

Гедѐон *м* — име на един от библейските съдии, евр. 'сеч, клане'. Старо, главно между монаси. Гедѐонов *ф*. Русе, 1936.

Гѝджо *м* — от Гечо с озвучаване на *ч* в *дж*. Гѝджев *ф*. Пловдив.

Гѝдиев *ф* — вм. *Гидиев, от *гидѝя* 'буен младеж'. Търново, 1940.

Гѝдѝон *м* — вм. Гедеон. Русе, 1936.

Гѝдо *м* — от Гендо с изпадане на *н* или съкрат. от Гедеон. Гѝдов *ф*. Градец (Котленско), Тополовград, 1904, Сливен.

Гѝза *ж* — съкрат. от Гювеза. Гоцеделчевско.

Гезеджѝйски *ф* — от диал. *гезеджѝя* 'надзирател на рудничарска пещ' (от тур. *gezici*). Враца.

Гезенчов *ф* — разновидност на Газинчев или на Гезеров.

Гезеров *ф* — от тур. *geztek* 'разхождам се'. Саранци (Елинпелинско), 1893, 1920, Пловдив, 1904.

Гезка *ж* — умалит. от Геза. Долен (Гоцелчевско).

Гека *ж* — женска форма срещу Геко. Софийско.

Геко *м* — далечно видоизменение от Георги или от Генко с изпадане на *н*. Бистрица (Софийско). Геков *ф*. Бяла, 1893, Софийско, Свогенско.

Гела¹ *ж* — съкрат. от Ангела. Гоцелчевско, Кърджали, Ардинско, Свиленградско. Гелин *ф*. Ракитово (Велинградско).

Гела² *м* — западна форма на Гело. Брезник. Гелин *ф*.

Гелан *м* — от Гел(о) + *ан.* Своге. Геланов *ф*. Своге, Церецел (Свогенско).

Геле *м* — съкрат. от Ангел, Рангел. Софийско. Гелев *ф*.

Гелелович и Гелолович *ф*. Варна, София.

Гелеменов *ф* — от с. Гелеменово (Пазарджишко). Панагюрище.

Гелемеров *ф* — от диал. **гелемер* 'който се смее или мами' (от тур. *gültek* или от гр. *γελῶ*). Горно Броне (Сярско).

Гелеминов *ф* — от Геле Минов или видоизменено от Големинов. Панагюрско, Пловдивско.

Геленов *ф* — от тур. *gelen* 'който идва' (?) Пещера.

Геленцов *ф* — от диал. **зеленец* 'дошъл и си отминал'; срв. Геленов (?) Загоричане (Костурско).

Гелец *м* — умалит. от Геле, Гело. Редина (Свогенско).

Гелизанов *ф*. Плевен.

Гелин *м* — от Гел(о) + *ин.* Реброво (Свогенско). Гелинов¹ *ф*.

Гелина *ж* — съкрат. от Ангелина. Пазарджишко.

Гелинов² *ф* — от прякор *Гелината* (тур. *gelin* 'булка, невеста') — преоблякъл се като булка, за да се скрие от турците. Севлиево, 1900, Харманлии, 1927.

Гелкан *м* — от Гелк(о) + *ан.* Гелканов *ф*.

Гелко *м* — съкрат. от Ангелко или умалит. от Гело. Гелков *ф*. Батулия, Искрец, Чибавци (Свогенско).

Гелмаруда *ж* — дъщеря на самодива от народна песен. Просеник (Сярско).

Гело *м* — съкрат. от Ангел, Рангел, успоредна форма на Геле. Гелов *ф*. Софийско, Лопян (Ботевградско). Геловски *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Гелуша *ж* — съкрат. от Ангелуша. Н. Геров.

Гелчо *м* — умалит. от Геле, Гело. Гелчев *ф*. Луковит.

Гембешев *ф* — вм. Гебешев, Бургас.

Гемеджиев *ф* — от диал. *гемиджия* 'моряк' (тур. *gemici*). Шумен.

Гемиев *ф* — от *гемия* 'кораб' (тур. *gemi*). Пещера.

Гемиев *ф* — от Гемиев с озвучаване на *ш* в *ж*. Беяковец (Търновско).

Гемиев *ф* — вж. Гюмюшев.

Гемко *м* — умалит. от Гемо. Банско. Гемков *ф*.

Гемо *м* — от гр. *γέμος* 'товар, пълнеж; прен. чедо от сърце'. Гемов *ф*. Пещера, Благоевград.

Гена *ж* — женска форма срещу Гено, Генчо; в Софийско — съкрат. от Германа; модернизират го на Евгения. Типично за Ботевградско и Пирдопско. Генин *ф*.

Генади (и Генадий) *м* — грц. *Γεννάδιος* 'благородник'. Софийско, Ломско, Михайловградско. Генадиев *ф*.

Генадия¹ *ж* — женска форма от Генади. Видин, р. 1335.

Генадия² *м* — разширено от Генади. Софийско.

Генашко *м* — умалит. от Генади. Генашков *ф*.

Генго *м* — ако не е печатна грешка — от Генко с озвучаване на *нк* в *нг*. Дряново, 1853.

Гендеров *ф* — вм. Гьондеров. Пчелинци (Радомирско), 1893.

Генджелиев *ф* — от с. Генджалии (Младово, Новозагорско). Сливен, 1893.

Генджо *м* — от Генчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. Генджев и Генджов *ф*. Пороище (Разградско), Търново, Търновско.

Гендо *м* — от Гено с вмъкнато *д*. Котел, Сливен, 1844, Калофер, 1845. Гендов *ф*. Жеравна, Калофер, Сливен, Ихтиман. Гендович *ф*.

Гендоров и Гендуров *ф* — вм. Гюндуров. Пазарджик, Звъничево (Пазарджишко).

Генè *м* — югозападна форма на Гено. Радомир. Генèв *ф*. Генèшки *ф*.

Генèвка *ж* — умалит. от Гена. Кътина (Софийско), р. 1921.

*Генèк *м* — умалит. от Гено. Генèковци — род в Краево (Ботевградско).

Генèта *ж* — умалит. от Гена по типа на Анета, Мариета. Рядко.

Гениев *ф* — от Гениев (Генев) поради мекото *н'*. Бургас.

Геника *ж* — умалит. от Гена. Сливен, 1893.

Генипанев *ф* — от Гени Панев. Ихтиман.

Гениславка *ж* — от Гена и Славка. Миланово (Свогенско).

Генишев *ф* — вм. Гемиев. Търново, 1905, Русе, 1936.

Генка *ж* — умалит. от Гена.

Генко *м* — умалит. от Гено. На разни места из страната. Генков *ф*. Генковски *ф*.

Гено *м* — далечно видоизменение от Георги; срв. Гето, Гецо, Гешо; подновяват го

на Евгени. Нарядко из цялата страна. Генов и Геновски *ф*, Генович *ф*.

Геновѐва *ж* — лат. Genoveva, име на католическа светица, у нас разпространено от втората половина на миналия век покрай популярната тогава драма Многострадалната Геновева. Типично за Шумен, другаде по-рядко.

Геновѐй *м* — мъжка форма от Геновева. Русе, р. 1958.

Геноларски *ф* — от Генолар 'Геновци' с турско окончание за мн. число. Пловдивско.

Генто *м* — от Гено с вмъкнато *т*; срв. Гендо. Гентов *ф*. Плевен.

Генуш *м* — от Ген(о) + *уш*. Генушев *ф*.

Генча *ж* — умалит. от Гена. Генчин *ф*.

Генчо *м* — умалит. от Гено. Главно ИзБ, типично за Казанлък и Дряново. Генчев, Генчов, Генчевски *ф*.

Геньо *м* — успоредна форма на Гено с меко окончание. Габровско, Дряновско, Харманлийско. Генев *ф*.

Гео *м* — съкрат. от Георги. Рядко. Геов *ф*. Копривщица, Пловдив, р. 1887.

Геодим *м* — от Гео-Дим (=Георги Димитров). София, р. към 1949.

Гезалянов *ф*.

Геолански *ф*. Пловдив.

Геомар *м* — от Гео-Мар (двамата дядовци: Георги и Марко). Търговище.

Геомил *м* — от Гео-Мил (=Гео Милев). Лиляче (Врачанско), р. 1957, Русе, р. 1952.

Георгѐки *м* — вж. Гьоргаки.

Георгѐчев *ф* — от Георгакев с преход на *к'* в *ч*.

Георге *м* — вж. Гьорге.

Георгѐна *ж* — женска форма от Георги. Горна Василица (Ихтиманско), Челопечене (Софийско).

Георги (и Гьорги) *м* — гр. Γεώργιος 'земделец', име на календарски светец. Едно от най-разпространените имена в цялата страна. Георгиев и Георгиевич *ф*.

Георгин *м*, Георгина *ж*, Георгѐца *м*, *ж*, Георгѐчка *ж*, Георгѐш *м*, Георгѐя *ж* — вж. Гьоргин, Гьоргина, Гьоргица, Гьоргиш, Гьоргия.

Георгѐйди *ф* — вм. Георгиев с гръцка наставка. Старо, рядко.

Георго *м* — вж. Гьорго. Георгов *ф*.

Георгѐвски *ф* — вж. Гьоргѐвски.

Георджев *ф* — от Георчев с озвучаване на *ч* в *дж*. Райково (Смолянско).

Георунда *м* — вж. Гьорунда. Георундов *ф*.

Георче *м* — умалит. от Георги. Македония. Георчев *ф*.

Георчул *м* — от Георч(е) + *ул*. Георчулев *ф*.

Геошарко *м* — вж. Гьошарко.

Геоше *м* — вж. Гьоше.

Гепчев *ф* — близко с Гебов. Видин, 1900.

Гѐра¹ *ж* — женска форма от Геро. Софийско. Гѐрин *ф*. Свищов, 1894, Банско, Костенец. Гѐрински *ф*. Ихтиман, Скравена, Правешка Лакавица (Ботевградско).

Гѐра² *м* — западна форма на Геро. Софийско.

Гѐраз *м* — от Герас с озвучаване на *с* в *з*. Гѐразов *ф*. Русе.

Гѐраков *ф* — от прякор Гѐрака. Байлово (Пирдопско). Гѐрашки *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Гѐракина *ж* — от птицата гѐракина (?) Копривщица, Етрополе, 1648.

Гѐраклѐйски *ф*. Враца.

Гѐран *м* — от Гер(о) + *ан*. Гѐранов *ф*. Пловдив.

Гѐрана *ж* — от Гер(а) + *ана*. Трънско.

Гѐранджѐйски *ф* — от диал. *гѐранджѐя 'който копае герани'; срв. Бунарджиев. Калугерово (Ботевградско).

Гѐранлиев *ф* — от изчезналото с. Геран (Търновско). Лясковец.

Гѐрас *м* — съкрат. от Герасим. Сливен. Гѐрасов *ф*.

Гѐрасим *м* — гр. Γεράσιμος 'почитан, почтен' — име на календарски преподобен. Берковица, Годечко, Драгоман, Кюстендилско. Гѐрасимов *ф*. Етрополе, Мездра.

Гѐрасимка *ж* — женска форма от Герасим. Долни Богров, р. 1905, Световрачене (Софийско).

Гѐраска *ж* — женска форма от Гераско. Враца.

Гѐраско *м* — умалит. от Герас. Берковица, Берковско, Михайловградско. Гѐрасков *ф*. Берковица.

Гѐраш *м* — от Гер(о) + *аш*. Гѐрашев *ф*. Пловдив.

Гѐрашки *ф* — вж. Гѐраков.

Гѐрбеев *ф*. Казанлък.

Гѐрваз *м* — съкрат. от Гѐрвази. Гѐрвазов *ф*.

Гѐрвази и Гѐрвазий *м* — лат. Gervasius, име на календарски мъченик. Владая (Софийско), Друган (Радомирско). Гѐрвазиев *ф*.

Гѐрвасѐй *м* — разновидност на Гѐрвази. Сливен, Котел, Громшин (Михайловградско). Гѐрвасѐиев *ф*.

Гѐрга *ж* — женска форма от Гѐрго. Твърдица (Сливенско), Казанлък, Малък чифлик (Търновско), Нова Загора, Ракиново (Велинградско), Софийско.

Гѐргѐн *м* — от Гѐрг(о) + *ан*. Кула, Павликени, Узуните (Дряновско). Гѐргѐнов *ф*. Кула, Павликени, Дряновско, Търновско, Търново, Нова Загора, Ловеч, Берковица.

Гѐргѐна *ж* — от Гѐрг(а) + *ана*. Етрополе, Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботев-

градско), Елинпелинско, Войнеговци (Софийско).

Гергѐва *ж* — женска форма от Герги. Свогенско, Еленово (Търговишко).

Гергѐвка *ж* — умалит. от Гергева. Свогенско.

Гѐргенцето *пр* — умалит. от Герги. (Петър Георгиев Гѐргенцето, Христо Георгиев Гѐргенцето — Чолаковци, Търновско).

Гѐрги *м* — видоизменено от Георги. На разни места. Гѐргевски *ф*. Габрово.

Гергил *м* — от Герг(и)+*ил*. Гергилев *ф*. Болград, 1861.

Гергиминов *ф* — от Герги Минов. Габрово, Велинградско.

Гергин *м* — от Герг(и)+*ин*. Калугерово, Своде (Ботевградско), Бистрица (Софийско). **Гергин** и **Гергински** *ф*.

Гергина *ж* — женска форма от Гергин. Ботевград, Ямболско.

Гергица *м* — от Герг(и)+*ица*. Гергичев *ф*. Габрово.

Гергиш *м* — от Герг(и)+*иш*. Тутракан, 1893.

Гергишан *м* — от Гергиш+*ан*. Гергишанов *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Гергишин *м* — от Гергиш+*ин*. Гергишинов *ф*. Пазарджик. Гергишински *ф*. Троян, 1878.

Гѐрго *м* — от Герги с друго окончание, за да се избегне втората мека съгласна. Главно СЗБ. Гѐргов и Гѐрговски *ф*.

Гергѹш *м* — от Герг(о)+*иш*. Гергѹшев *ф*. Моравица (Врачанско), Кричим. Гергѹшки *ф*. Плевен.

Гѐрда *ж* — съкрат. от Гердана. Мрамор, Доброславци (Софийско). Гѐрдин *ф*. Локорско (Софийско).

Гердан *м* — от *гердан* (пер.-тур. *gerdan*) — да бъде украса на родителите си. Копривщица, нар. песен, Казанлък. Герданов *ф*. Казанлък, 1878. Гердански *ф*. Русе, 1893.

Гердана *ж* — женска форма срещу Гердан. Софийско.

Герданеков *ф* — от Герданов с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Гердемена *пр* — от диал. **гердемен* '?' Стара Загора.

Гердемиев *ф* — от с. Гердеме (Харманлийско). Тополовградско.

Гѐрджи *м* — от Герги с преход на *ги* в *джи*. Гѐрджев *ф*. Стралджа (Ямболско), Асеновград.

Гѐрджиков *ф* — от диал. *герджик* 'спретнат, гиздав, хубав' (от тур. *geçek*). Лясковец, Свищов, Какрина (Ловешко), Ихтиманско, Пловдивско, Хасково.

***Гѐрджил** *м* — от Гѐрдж(и)+*ил*. Гѐрджилев *ф*. Кърджали.

Гѐрдо *м* — съкрат. от Гердан. Радомирско. Гѐрдов *ф*.

***Гѐрдѹш** *м* — от Герд(о)+*иш*.

Гѐрдѹшко *м* — умалит. от Гердуш. Гѐрдѹшков *ф*. Пазарджик, 1893.

Гѐрѐнов и **Гѐрѐнски** *ф* — а) от с. Герен (Въбел, Търговишко); б) от диал. *герѐн* 'ниско пасище около село' (от тур. *geren*). Търговище, Пещера, Враца.

Гѐрзилов *ф*.

Гѐри *м* — видоизменено от Георги. Павликени. Гѐрев *ф*. Караисен (Свищовско). Гѐрито, мн. Гѐритата *ф*. Павликени.

Гѐридуров *ф* — от гери Дуро 'стария Дуро' (от гр. *γεραιός* 'стар, почитан'); срв. Старирадев. Пловдив.

Гѐрикочев *ф* — от гери Кочо; вж. Гѐридунов. Гопеш (Битолско).

Гѐриловски *ф* — от областта Гѐрилово (=Гѐрлово). Върбица (Шуменско), Варна, Луковит, Тополовград, 1893.

Гѐрищов *ф*. Алфатар (Силистренско).

Гѐрка *ж* — умалит. от Гѐра. Синод. именник.

Гѐрко *м* — умалит. от Гѐро. Вайганд, Синод. именник.

Гѐрликов *ф* — може би от тур. *gürlük* 'изобилие; преуспяване'.

Гѐрлов *ф* — съкрат. от Гѐрловски (?)

Гѐрловски *ф* — от областта Гѐрлово в Преславско.

Гѐрман *м* — а) лат. *Germanus* 'близък', име на календарски светец; б) старинно име от тракийско *germ* = 'горещ'. На разни места из ЮБ. Гѐрманов и Гѐрмански *ф*.

Гѐрмана (и **Гѐрмана**) *ж* — женска форма от Герман. Софийско, Свогенско, Кюстендилско, Ихтиман.

Гѐрманка (и **Гѐрмана**) *ж* — умалит. от Гѐрмана. Трън, Брезник, Банкя, Доброславци (Софийско).

Гѐрмо *м* — съкрат. от Герман. Гѐрмов *ф*.

Гѐро *м* — видоизменено от Георги. Рядко. Гѐров *ф*. Копривщица, Панагюрище, Самоков, Ботевградско, Михайловградско.

Гѐрѹй *м* — от *герѹй*. Единичен случай.

Гѐрѹйка *ж* — женска форма от *герѹй*. Криводол (Врачанско), Берковица, Михайловград.

Гѐрѹйко *м* — от *герѹй*. Берковица, р. 1921.

Гѐрѹнтий *м* — гр. *Γερώντιος*, а то от *γέροντας* 'старец'. Вече изчезнало. Гѐрѹнтийев *ф*. Шумен.

***Гѐрсо** *м*. Гѐрсов *ф*. Пловдив (католици).

Гѐрѹн *м* — от Гер(о)+*ун*. Лозен (Софийско). Гѐрѹнов *ф*.

Гѐрѹша *ж* — от Гер(а)+*иша*. Етрополски манастир, 1648. Гѐрѹшин и Гѐрѹшен *ф*. Бистрица (Софийско).

Гѐрча *ж* — женска форма от Гѐрчо. Етрополски манастир, 1648.

Гѐрчица *ж* — умалит. от Гѐрча. Шумен, р. 1874.

Гѐрчо *м* — умалит. от Геро или видоизменено от Герго. Типично за Шумен; Варна, Софийско. Гѐрчев и Гѐрчов *ф.* Варна, Шумен, Плевенско, Етрополе. Гѐрчовски *ф.* Скравена (Ботевградско), Лехчево (Михайловградско).

Гершан *м* — от Герш(о) + *ан.* Гершанов *ф.* Варна.

Гѐршо *м* — от Герчо с друго окончание. Гѐршов *ф.* Пещера, 1900.

Гѐта¹ *ж* — женска форма от Гето. Липница, Своде (Ботевградско), Пловдив. Гѐтински *ф.* Новачене (Ботевградско).

Гѐта² *м* — западна форма на Гето. Софийско.

Гетан *м* — от Гет(о) + *ан.* Гетановски *ф.* Боженица (Ботевградско).

Гѐти *м* — разновидност на Гето. Луковит, р. 1890. Гѐтев *ф.*

Гѐтка *ж* — умалит. от Гета. Плевен. Гѐткин *ф.* Лопян (Ботевградско).

Гѐтко *м* — умалит. от Гето. Гѐтковски *ф.* Врачеш (Ботевградско).

Гѐтман *ф* — от рус. Гетман (порусено от Гетов).

Гѐтманов *ф* — от рус. *гѐтман* (Коста Филипов Гетманов, Търново).

Гѐто *м* — видоизменено от Георги под влияние на имена с първично *т* като Мато, Мито, Косто, Христо. Врачанско, Ботевградско, Ловешко, Пазарджик, 1845, Сопот. Гѐтов и Гѐтовски *ф.*

Гѐца *ж* — женска форма от Гецо или умалит. от Гена. Ловеч, Луковит, Етрополе, Скравена (Ботевградско), Доброславци (Софийско — от Германка).

*Гѐцак *м* — прякорно име от Гецо. Гѐцаков *ф.* Русенско.

Гѐцко *м* — умалит. от Гецо. Тутракан. Гѐцков *ф.* Тутракан. Гѐцковски *ф.* Бела Слатина.

Гѐцо *м* — видоизменено от Георги. Свищов, 1845, Русе, 1845, Силистра, Поповско. Гѐцов *ф.* Русе, Свищовско, Тутраканско, Поповско, Лясковец, Лехчево (Михайловградско).

Гѐча *ж* — женска форма от Гечо. Синод. именник.

Гѐчеков *ф* — от Гечев с вмъкнато *ек.* Търново.

Гѐчка *ж* — умалит. от Геча. Синод. именник.

Гѐчо *м* — а) от Генчо с изпадане на *н* (Ловеч); б) видоизменено от Драгия (Севлиево); в) успоредна форма на Гешо (Ботевградско); г) от Герчо с изпадане на *р.* Гѐчев и Гѐчов *ф.* Севлиево, Ловеч, Панагюрско, Етрополе, Лопян, Врачеш (Ботевградско). Гѐчевски *ф.* Толбухинско.

Гѐша *ж* — женска форма от Гешо. Типично за Етрополе; Мрамор (Софийско — от Германа).

Гешак *м* — прякорно име от Гешо. Гешаков *ф.*

Гешан *м* — от Геш(о) + *ан.* Гешанов *ф.* Панагюрище, Пазарджик, 1893, Бургас.

Гешин *м* — от Геш(о) + *ин.* Гешинов *ф.* Панагюрище. 1861.

Гѐшка *ж* — умалит. от Геша. Царимир (Пловдивско), Враца.

Гѐшко *м* — умалит. от Гешо. Новачене (Ботевградско). Гѐшков *ф.* Новачене, Габрово.

Гѐшо *м* — видоизменено от Георги, Герги. Врачанско, Ботевградско, Елинпелинско, Михайловградско. Гѐшев и Гѐшов *ф.* Гѐшевски *ф.* Дряново. Гѐшоолу *ф* (с турска наставка). Стара Загора.

Гешаков *ф.* Ресенско.

Гѐба *ж* — далечно видоизменение от Гълъбина. Софийско. Гѐбински *ф.* Карлово.

Гивѐчев *ф* — от *гивѐч*; срв. Гевечанов, Пещера.

Гивешеков и Гювешеков *ф* — някаква разновидност на Гивечев или на Гевшеков (?) Малко Търново, 1917, Кавала (ученик във Варна).

Гѐга¹ *ж* — женска форма от Гиго. Н. Геров. Гѐгин *ф.*

Гѐга² *м* — западна форма на Гиго. Брезник, Трънско. Гѐгов *ф.*

Гигимов *ф* — може би *вм.* *Гюгюмов (от тур. *güğüm* 'гюм') или *вм.* *Гигилов (от диал. *гигиля се* 'хила се, смея се').

Гѐго *м* — видоизменено от Григор с изпадане на *р.* Софийско. Гѐгов *ф.*

Гѐда *ж* — женска форма от Гидо. Струга, нар. песен.

Гидарков *ф.* Гложене, Селановци (Ореховско).

Гидиклийски *ф* — от диал. **гидиклия* 'който има гидик'; вж. Гидиков. Казанлък.

Гидиков *ф* — от диал. *гидик* 'телесен или друг недостатък' (тур. *gedik*). Ямбол, 1900, Стара Загора, 1908, Змейово (Старозагорско), Кортен (Новозагорско), Карлово, Пловдив.

Гидион и Гидеон *м* — видоизменено от Геден. Гинци (Годечко), Добравица (Свогенско). Гидионов и Гидеонов *ф.*

Гѐдо *м* — съкрат. от Гидион (?) Вършец. Гѐдов *ф.* Ново село (Видинско).

Гѐдол *м* — от Гид(о) + *ол.* Гѐдолов *ф.* Тутракан, 1900.

Гидулски *ф* — *вм.* *Гюдюлски; вж. Гюдюлев, или от Гидул; вж. Гидол.

Гѐжов *ф* — от диал. *гѐжа* 'лозова главина', Михайловград.

Гѐзда *ж* — от *гѐзда* 'хубавица'. Перущица, 1893, Пловдив, р. 1931, Севлиево. Гѐздин *ф.* Самоков, Вълчедръма (Ломско).

Гѐздава *ж* — от *гѐздава* 'хубава'. Петричко.

Гиздата *пр* — от *гизда*. Трудовец (Ботевградско) Гиздавски *ф*. Скравена (Ботевградско).

Гиздавко *м* — от *гиздав* 'хубав'. Гиздавков *ф*. Крушово (Демирхисарско).

Гиздаков *ф* — от прякор *Гиздака* 'хубавеца'. Пловдив, Варна.

Гиздерски *ф* — от диал. **гиздер* 'хубавец?' Бела Слатина.

Гиздо *м* — от *гиздав*. Гиздов *ф*. Кюстендил, Ресилово (Станкедимитровско), Смитли. Гиздовски *ф*.

Гиздо *м* — успоредна форма на Гиздо с меко окончание. Гиздев *ф*. Берковица.

Гизела *ж* — от диал. *гизел* 'хубав, гюзел' (тур. *güzel*). Панчево (Кърджалийско), р. 1870, Бела Слатина.

Гизимов *ф*.

Гизо *м* — кръстоска от Гико, Гичо или друго подобно име и Лазо, Ризо, Стрезо. Гизов *ф*. Зелениче (Леринско).

Гика *ж* — женска форма от Гико. Етрополски манастир, 1648.

Гико *м* — видоизменено от Драгия или Георги. Гиков *ф*. Хасково, 1900, Пещера, Карлово.

Гила¹ *ж* — женска форма от Гило, Гильо. Гилин *ф*. Михайловград, Пловдив.

Гила² *м* — западна форма на Гило. Софийско.

Гиланов *ф* — вм. Геланов.

Гилермо *м* — италианска форма на Вилхелм. Единичен случай.

Гилимеров *ф* — вм. Гелемеров. Бургаско.

Гилин *м* — съкрат. от Ангелин (Ангелин). Узунджово (Хасковско). Гилинов *ф*. Узунджово.

Гилина *ж* — разновидност на Гелина. Бр. Миладинови.

Гило *м* — успоредна форма на Гильо с твърдо окончание. Гилов *ф*. Пловдив.

Гильо *м* — съкрат. от Гаврил — Г(авр)ил. Преславско, Пловдив, р. 1920. Гилев *ф*. Варна, Пловдив.

Гима *ж*. Долно Озирова (Берковско).

Гимбаров *ф* — руско фам. име. Пловдив.

Гимиджийски *ф* — разновидност на Гемиджиев. Троян, 1893.

Гимйшев *ф* — вм. Гюмюшев.

*Гимон *м* — от Кимон с озвучаване на *к* в *г* (?) Гимонов *ф*. Пловдив, 1917.

Гимчо *м*. Горско Ново село (Горнооряховско), 1957.

Гина *ж* — съкрат. от Ангелина, Евгина, Гергина или друго подобно име. Главно СИЗБ. Гинин *ф*.

Гинда *ж* — от Гина с вмъкнато *д*. Банско.

Гиндо *м* — от Гино с вмъкнато *д*. Гиндов *ф*. Сливен, 1893.

Гиндо *м* — от Гиньо с вмъкнато *д*. Гиндев *ф*. Сливен.

Гине *м* — съкрат. от Гергин. Бистрица (Софийско). Гинев *ф*.

Гинзаров *ф*. Лясковец.

Гини *м* — източна форма на Гиньо. Тополовград, 1906. Гинев *ф*.

Гиника *ж* — разширено от Гинка. Карнобат, Бяла (Сливенско).

Гиников и Гинеков *ф* — от Гинев с вмъкнато *ик*, *ек*. Пловдив.

Гинка *ж* — умалит. от Гина.

Гинко *м* — умалит. от Гиньо, Гино. Рядко. Гинков *ф*.

Гинкул *м* — от Гинк(о) + *ул*. Гинкулов *ф*.

Гино *м* — успоредна форма на Гиньо с твърдо окончание. Хасково. Гинов *ф*. Гиновски *ф*. Самоков.

Гински *ф* — от с. Гинци (Годечко). Смитли.

Гинџ *м* — от Гин(о) + *џ*. Шумен, 1870.

Гинча *ж* — умалит. от Гина или от Гинка. Шумен. Гинчин *ф*. Банско.

Гинчо *м* — умалит. от Гино, Гиньо. Брезник, Чавдар (Пирдопско). Гинчев *ф*. Лясковец, Търново, Чавдар, Тополовградско.

Гиньо *м* — съкрат. от Гергин, Драгин или друго име. Лясковец, Шумен, Варненско, Бургас, Руен (Айтоско). Гинев *ф*.

Гира *ж* — съкрат. от Аргира. Елхово, Пъново (Ивайловградско), Враца, 1911.

Гиргин *м* — вм. Гергин. Гиргинов *ф*. Главно ИЗБ.

Гиргина *ж* — вм. Гергина. Горна Оряховица.

Гиргица *м* — вм. Гьоргица. Гиргицов *ф*. Свищов, Айтос.

*Гирго *м* — от Гирко с озвучаване на *рк* в *рг* (?) Гиргов *ф*. Самоков.

Гирдапски *ф* — от някоя местност по Дунав с гирдапи (водовъртежи) ? (пер.-тур. *girdap*). Русе.

Гирджо *м* — от Гирчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Гирджев *ф*. Асеновград, Пловдив.

Гириджиев *ф* — видоизменено от Кираджиев. Варна.

Гиризйлов *ф* — от диал. **гиризйл* 'скитник?' (от гр. *γυρίζω* 'обикалям, скитам се'). Пловдивско.

Гиркан *м* — от Гирк(о) + *ан*. Гирканов *ф*. Варна.

Гирко *м* — умалит. от Гиро. Гирков *ф*. Русе.

Гиро *м* — съкрат. от Аргир. Варна. Гиров *ф*. Пещера, Брезник. Гировски *ф*.

Гироклев *ф*. Чоба (Пловдивско).

Гирцо *м* — от Гирчо с друго окончание, както Мицо и Мичо. Гирцов *ф*. Пещера.

Гирчо *м* — умалит. от Гиро.

Гисмелко *м*. (Андрей Гисмелков Йондъров, Варна, 1936).

Гисьо *м* — от Гитьо или Гичо, Гицо с друго окончание; срв. Петьо и Песьо, Ботьо и Босьо. Гисев *ф*. Пловдив.

Гита *ж* — женска форма от Гито, Гитьо или съкрат. от Маргита. Пловдивско, Чир-

панско, Казанлък, Разлива (Ботевградско), Ябланица (Свогенско).

Гито *м* — съкрат. от Драгия. Копривщица.

Гитьо *м* — успоредна форма на Гито с меко окончание. Райково (Смолянско), 1720. **Гитев** *ф*. Търново, Сухиндол, 1917, Злагоград.

Гица¹ *ж* — съкрат. от Гьоргица. Русе, Кръстевич (Пловдивско), Софийско, Етрополе, Новачене (Ботевградско).

Гица² *м* — западна форма на Гицо. Брегово (Видинско). **Гицов** *ф*.

Гице *м* — съкрат. от Георги. Бистрица Софийско). **Гицев** *ф*.

Гица *ж* — умалит. от Гица¹. Типично за Русе.

Гицо *м* — съкрат. от Гьоргица или направо от Георги. Русе, 1845, Грамада (Кулско), Плевенско, Враца, Реброво (Свогенско). **Гицов** *ф*.

Гицой *м* — разширено от Гицо. **Гицоев** *ф*. Попина (Силистренско), 1917.

Гицайка *ф*.

Гича *ж* — женска форма от Гичо. Рядко.

Гиче *ж* — умалит. от Евгения. Кюстендилско.

Гичка *ж* — умалит. от Гича. Ботевград, Толбухин.

Гичко *м* — умалит. от Гичо. **Гичков** *ф*.

Гичо *м* — видоизменено от Драгия или от Георги. Севлиевско, Новозагорско, Харманлийско, Софийско. **Гичев** *ф*. Габрово, Перушица.

Гиша *ж* — женска форма от Гишо. Горан (Ловешко), Българско Сливово (Свищовско). **Гишин** *ф*. Гол. Конаре (Пловдивско).

Гишка *ж* — умалит. от Гиша. Враца.

Гишо *м* — от Гиньо, Гицо, Гичо с друго окончание, както Миньо, Мицо, Мишо. Пчеларово (Кърджалийско). **Гишев** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Гия *м* — съкрат. от Драгия. **Гиев** *ф*. Пловдив.

Глабов *ф* — разновидност на Глобов или Глъбов (?) Пловдив, 1917.

***Глава** *ж* — женска форма от Главьо (?) **Глavin** *ф*. Губислав (Свогенско).

Главан *м* — от Глав(ьо), Глав(о)+*ан*. **Главанов** *ф*. Габрово, 1843, 1917, Русе, Дряново, Горна Оряховица, Батошево (Севлиевско). **Главановски** *ф*. Трън, 1893 (външно лице).

Главанков *ф* — от диал. *главанак* 'главест или бикоглав човек'. Русе, Стара Загора.

Главанчо *м* — умалит. от Главан. **Главанчев** *ф*. Пирдопско.

Главашки *ф* — от с. Главаци (Врачанско) или с. Глава (Белослатинско).

Главè *м* — западна форма на Главьо. **Главèв** *ф*. Типично за Шипочане (Самоковско).

***Главей** или ***Главèя** *м* — разширено от Главe. **Главеев** *ф*. Велинград, Благоевградско.

Главеняков *ф* — от диал. *главеняк* 'главест човек'. Етрополе.

Главина(та) *пр* — от диал. *главина* 'едра, голяма глава, главище'. Тетевенско (помаци). **Главинов** *ф*. Брацигово, 1893, Пещера, 1900, Македония. **Главински** *ф*.

Главинчев *ф* — от прякор *Главинче* 'главесто дете'. Македония (Охрид и др.).

Главко *м* — умалит. от Главьо. **Главков** *ф*. Остров (Ореховско).

Главник и **Главнишки** *ф* — от диал. *главник* 'главатар'. Плевен, 1900, Пловдив, Враца.

Главничев *ф* — видоизменено от Главников. Русе.

Главния *пр* — от *главен*. Варна, 1936. **Главнов** *ф*. Горна Оряховица.

Главо *м* — успоредна форма на Главьо с твърдо окончание. **Главов** *ф*. Ботевград (външно лице).

Главков и **Главовски** *ф* — от диал. *главок* 'едра глава, главище'. Габрово, 1900, Враца.

Главонев *ф* — от диал. **главон* 'главест човек?' Варна, 1936.

Главчо *м* — умалит. от Главьо или прякор на главест човек. Бр. Миладинови. **Главчев** и **Главчов** *ф*. Липница, Скравена (Ботевградско), Копривщица, Провадийско. **Главчовски** *ф*. Айтос.

Главшин *ф*. Михайловград.

Главьо *м* — пожелателно име: да е главен или умен; срв. Първо. **Главев** *ф*.

Глаголица *ф* — от рум. *glagole* 'ум, пипе'. Русе, 1870.

Гладнев и **Гладийски** *ф* — от *гладия*, но не е ясна семантичната връзка. Бутан (Ореховско), Пещера, Пловдив.

Гладил *м* — от Глад(о)+*ил*. **Гладилев** *ф*. Варна.

Гладич *м* — умалит. от Глаго. **Гладичев** и **Гладичов** *ф*. Свежен (Карловско), 1905, Русе, 1881, Габрово, София.

Гладичко *м* — умалит. от Глаго. **Гладичков** *ф*. Търново.

Гладийш *м* — от Глад(о)+*иш*. **Гладийшев** *ф*.

Гладко *м* — умалит. от Глаго. **Гладков** *ф*. Лясковец, Троян.

Гладнев *ф* — от прякор *Гладньо* или *Гладния*. Габрово, 1893, Алтимир (Ореховско).

Гладников и **Гладнишки** *ф* — от *гладник*. Стара Загора, Враца.

Гладния *пр* — от *гладен*. Ботевград.

Гл̀адо *м* — заканително име: да не познава, да не изпитва глад (?) Гл̀адов *ф*. Русе, 1936.

*Гл̀азго *м* — от Глазко с озвучаване на *к* в *з*. Гл̀азгов *ф*.

Гл̀азко и Гл̀аско *м* — умалит. от Глазо. Гл̀азков и Гл̀асков *ф*.

Гл̀азо *м* — от диал. **глаз* 'голям камък'; срв. Камен, Кремен. Гл̀азов *ф*.

Гл̀амчов *ф* — от прякор Гл̀амчо 'гламав човек'. Панагюрище.

Гласнов *ф*. Бърдарски геран (Белослатинско).

Глаф̀ина *ж* — кръстоска от Графиня и гр. γλαφύρη 'изящна' (?) Русе, 1936.

Глеб *м* — рус. л. и. Глеб. Единичен случай, роден в Русия.

Глед̀ачев *ф* — от глед̀ач 'гадател, предсказвач'. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Русе.

Гледж̀арски *ф* — от диал. **гледжар* 'който гледжосва глинени съдове'. Земен (Радомирско).

Гледж̀ов *ф*. Панчарево, Кокаляне (Софийско).

Гледката *пр* — от гледка (?) Тетевен.

Гледков *ф*. Пчеларово (Кърджалийско).

Гл̀езев *ф* — от прякор Гл̀езьо 'глезьль'? Русе.

Гл̀йго *м* — съкрат. от Глигор. Софийско. Гл̀йгов *ф*. Софийско, Банско.

Глигойра *ж* — женска форма от Глигор. Н. Геров.

Гл̀йг̀ор *м* — от Григор с дисимиляция на първото *р*. ЗБ. Гл̀йг̀оров *ф*. Трън.

Глигор̀инка *ж* — женска форма от Глигор.

Гл̀йджо *м* — видоизменено от Глиго, Глигор. Гл̀йджов *ф*. Лозен (Софийско), Радомир. Гл̀йджовски и Гл̀идж̀ето *ф*. Ботевград.

Гликер̀ия и Гликир̀ия *ж* — гр. Γλυκέρια, а то от γλυκέρως 'възсладък' — име на календарска светица. Айтос. р. 1900.

Гл̀инджев *ф* — от рекичка или местност Глин(джа) при Якоруда. Якоруда.

Гл̀йшка *ж* — женска форма от Глишо. Ивански (Шуменско).

Глишо *м* — от Глиго с друго окончание. Трън. Гл̀йшев *ф*. Трън. Цариброд.

Глоба и Глобов *ф*. (Мица Петрова Глоба; Павел Евтимов Глобов, Враца, 1949).

Глог *ф* — псевдоним или съкрат. от Глоггов.

Глог̀инко *м* — а) от глог̀ина поради хубавия червен цвят или във връзка с вярването, че глогът има лечебни и магически свойства; б) от диал. глог̀инковец 'син на оживял плътник; той е по-силен от съботника'. Етрополе. Глог̀инков *ф*.

Глог̀ински *ф* — от някоя местност Глогината.

Гл̀оггов *ф* — от прякор Глога (дядото лекувал или правел заклинания с глог).

Етрополе, Миланово (Свогенско). Гл̀огговски *ф*. Луковит.

Гл̀одеров *ф* — от рум. диал. glod, ugi 'оронена какалашка'. Свищов, 1917.

Гл̀оженски и Гл̀ожински *ф* — от с. Гложене (Тетевенско или Ореховско). Пелово (Плевенско).

Гл̀ора *ж* — съкрат. от Глория. Босилеград, 1942.

Гл̀ория *ж* — лат. gloria 'слава'. Рядко. Мездра, р. 1955, 1958, 1959, Разград, р. 1965.

Гл̀ошков *ф* — може би видоизменено от Грошков.

Глу̀аков *ф* — от прякор Глу̀ака 'глухия'. Дерманци (Луковитско).

Глупкеев *ф*. Пловдив.

Глутников *ф* — навярно вм. Глътников. Пловдив.

Глух̀аров и Глух̀арски *ф* — от прякор Глух̀аря, Глух̀ара 'глухия'. Пазарджишко, Казанлък, Стара Загора, Тетевенско, Ореховско.

Гл̀ухия *пр* — за глух или възглух човек. Нарядко из цялата страна.

Гл̀ухк̀ойчев *ф* — от глухия Койчо. Стара Загора.

Гл̀ухов и Гл̀уховски *ф* — от *глух*. София, 1887, Русе, Стойките (Девинско), Чумаковци (Белослатинско). Гл̀уховци — род в Брягово (Първомайско).

Гл̀ухт̀енев *ф* — от глухия Теньо. Широка Лъка (Девинско).

Гл̀ухчев, Гл̀ухчов и Гл̀ухчовски *ф* — от *глухчо* 'глух или възглух човек'. На разни места из страната.

Гл̀ушков *ф* — от *глушко*; вж. Глухчев. Пещера, Сливенско, Смолянско, Банско, Габрово, Горна Оряховица, Самоводене (Търновско). Г л у ш к о в а п а д ѝ н а — местност в Литаково (Ботевградско).

Гл̀ъбов *ф* — разновидност на Глабов или Глобов (?) Пловдив.

Гл̀ътников *ф* — от диал. **глътник* 'лакомец; който гълта големи хапки или е глътнал чужд имот'. Стара Загора, 1900.

Гл̀ючот *ф* — членувана форма от диал. *глюч* 'сък, чвор'; за формата срв. Джинот. Враца (преселник от Македония).

Гм̀итра *ж* — от Димитра с преход на *ди* в *ги* — *гь* — *з*. Берковица, Дълги дел, Дива Слатина (Берковско), Годеч, Трънско.

Гм̀итър (Гмитр) *м* — от Димитър; вж Гмитра. Трънско, Кулско.

Гм̀урчев *ф* — от диал. **гм̀урчо* 'който се гмурка'. Лиляче (Врачанско).

Гн̀ата *ж* — съкрат. от Игната. Брезник.

Гн̀усин *ф* — навярно от прякор Гн̀усния, Гн̀усен. Пещера.

Говед̀арец *ф* — от някое село с подобно име. Сливен, 1893.

Говедаров, Говедарев и Говедарски *ф* — от *говедар*. На разни места из страната.

Говедѐви(те) — от *говѐдо*, род в Самоков. Говедов *ф*. Самоков.

Говеждански *ф* — от с. Говежда (Берковско). Михайловград.

Гòга¹ *ж* — женска форма от Гого. Гòгински *ф*. Ловешко.

Гòга² *м* — западна форма на Гого. Цариброд, Трън, Брезник. Гòгов и Гòгин *ф*.

Гоганете — род в Каражалево (Първомайско).

Гогачев *ф*.

Гòгè *м* — югозападна форма на Гого. Радомирско, Кюстендилско, Реброво (Свогенско). Гòгèв *ф*.

Гòго *м* — видоизменено от Георги. Главно ЮЗБ. Гòгов *ф*.

Гòголов *ф* — от Гогоолу + ов. Пловдив.

Гогоманов *ф* — от рум. *gogoman* 'глу-пак, простак'. Пловдив.

Гогомешки *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Гòгòтов *ф* — навярно във връзка с рум. *gogop* 'зрънце'. Брегово (Видинско).

Гогошкин *ф* — във връзка с рум. *go-гоащ* 'шикалка'. Ново село (Видинско).

Гòгун *м* — от Гог(о) + *ун*. Перник, 15—16 век.

Гòгунш *м* — от Гог(о) + *уш*. Гòгуншев *ф*. Коларово (Петричко).

Гòда *ж* — съкрат. от Годеслава. Радомирско, Доброславци (Софийско), Заселе (Свогенско), Шумен.

Гòдан *м* — от Год(о) + *ан*.

Гòданчо *м* — умалит. от Годан. Гòданчев *ф*. Шумен.

Гòдаров *ф* — вм. Гударов. Първомайско.

Гòде *м* — разновидност на Годьо. Бистрица (Софийско), р. 1873. Гòдев *ф*. Герман (Софийско).

Гòдèлев *ф*. Първомай.

Гòдеслòв *м* — старинно име: „годен, достоен за слава“.

Гòдеслòва *ж* — женска форма срещу Годеслав.

Гòджаманов *ф* — от Коджаманов с озвучаване на *к* в *г*. Асеновград.

Гòджо *м* — от Годьо с преход на *д'в* *дж* или от Гочо с озвучаване на *ч* в *дж*. Орехово. Гòджев и Гòджов *ф*. Станке Димитров, 1893, Варна, 1936.

Гòджука *пр* — от диал. *гуджук* 'животно без опашка или с къса опашка' (тур. диал. *gucik*). Поморие, 1900. Гòджуков *ф*. Пловдивско.

Гòджун *м* — от Годж(о) + *ун*. Гòджунов *ф*.

Гòджуров *ф* — навярно разновидност на Годжуков. Бургас.

Гòдино *м*. Демирхисарско, 16 в.

Гòдиняков и Гòдинячки *ф* — от *годи-няк* 'дете или животно на една година'. Самоков.

Гòдо *м* — съкрат. от Годеслав. Гòдов *ф*. Желява (Софийско).

Гòдун *м* — от Год(о) + *ун*. Гòдунов *ф*.

Гòдучев *ф*. Пловдив.

Гòдьо *м* — успоредна форма на Годо с меко окончание. Гòдев *ф*. Смилян (Смолянско), Пловдив.

Гòешко *м* — умалит. от Гойо. Гòешков *ф*. Панагюрище.

Гòзбаров и Гòзбарски *ф* — от диал. **гозбар* 'който иска да яде все гозби'; срв. Манджаров (в Копривщица го смятат за видоизменено от Газибаров). Ловеч, 1893, Копривщица.

Гòзден *м*. Етрополски манастир (с. Слещица), 1648.

Гòзеров *ф* — от рум. *goz, urì* 'плява, слама, отсевки'. Варна.

Гòзманов *ф*. Разград, Пловдив, Драгалевци (Софийско).

Гòйко *м* — умалит. от Гойо. Кукушко, 16 век. Котел, 1867. Гòйков *ф*. Котел, Пловдив, Красносел (Омуртагско). Гòйкович *ф*.

Гòйна *ж* — женска форма срещу Гойно. Брусен (Тетевенско), 1648.

Гòйнаров *ф* — може би с нарочно подменено *й* вм. *в*. Самоков, 1900, 1949.

Гòйно *м* — съкрат. от Драгойно. Брусен (Тетевенско), 1648. Гòйнов *ф*. Кнежа, Плевен.

Гòйо *м* — съкрат. от Драгой. Софийско, Сопот, Петелово (Кърджалийско). Гòев Софийско, Казанлък, Върбаново (Дряновско), Петелово.

Гòйчо *м* — умалит. от Гойо. Софийско, Стара Загора, Русе. Гòйчев и Гòйчов *ф*. Добротица (Дуловско), Силистра, Русе, Сомовит.

Гòлагаргов *ф* — от прякор *Голата гарга*.

Гòлагов *ф* — нарочно видоизменено от Голаков. Пазарджик.

Гòладин *м* — от Гол(о) + *адин*, както Вълкадин, Варадин. Гòладинов *ф*. Пирот, 1849.

Гòлака *пр* — от *голòк* 'гол, беден човек'. Стара Загора. Гòлаков *ф*. Казанлък, 1878.

Гòланов *ф* — от диал. *голòн*; вж. Голака.

Гòлатов *ф*. Пловдив.

Гòлачев *ф* — от диал. *голòче*; вж. Голака. Калофер.

Гòлгòчев *ф* — навярно разновидност на Голкочев. Русе.

Гòлднер *ф* — бащата унгарец с немско име, синовете и внуците, натурализирани във Владая (Софийско).

Гòлдун *ф* — от диал. *голдун* 'гълъб'. Пазарджишко.

Гòлè *м* — югозападна форма на Голо, Гольо. Гòлèв *ф*. Кюстендил, Банско.

Гòлеманов и Гòлемански *ф* — от диал. *големан* 'едър, снажен или горделив човек'. Русе, Щръклево (Русенско), Камен (Горнооряховско), Карлово Пловдивско.

Голѣмбатеѡ ф — от *голям бѣте*, т. е. син на големия бате. Пловдив.

Големджийски ф — от диал. *големджия* 'който се големи, горделивец'. Карлово.

Големѣев ф — вм. Голомехов.

Големѣцов ф — от *големѣц*. Сливен, 1893, Ямбол, 1900.

Голѣмечков ф — от *голѣмичѣк*, преосмислено по мечка. Вълчедрѣма (Ломско).

Голѣмий и Голѣмия пр — от *голям*: за различаване на двама едноимци, единият от които е значително по-едър или по-стар. Лясковец, 1884, Осиковица (Ботевградско). Големиев ф.

Големинѡв ф — от диал. *голѣмин* 'едър или горделив човек'. Прилеп, Кюстендил, 1893, Самоков, 1893.

Големинѣ ф — от прякор *Големинѣто* вж. Големинѡв. Самоков, 1873.

Големирѡв ф — от Гелемеров, преосмислено по голям. Пловдив.

Голѣмов ф — западна форма на Голямѡв.

Големосѣлеца ф — от с. Голямо село (Казанлъшко). Калофер.

Големшински ф — от диал. *голѣмичѣк* 'голѣмичѣк'. Белоградчишко.

Големяхѡв ф — вм. Голомяхѡв. Стара Загора.

Голивѡнов ф — от голия Иван. Плевен, 1900.

Голійски ф — вм. *Голински, от с. Голинци (Ломско). Свищѡв.

Гѡликѡв ф — от Голоѡв, Голѣв с вмѣкнато *ик*. Охрид, Варна.

Голїца м — от Гол(о) + *ица*. Голїцов ф. София, 1906.

Голїшѡнски ф — от диал. **голишѡн* 'сѡвсем беден човек'. Лозен (Софийско).

Голїщѡров ф — от диал. *голищѡр* '1. неоперено птиче; 2. гол, беден човек'.

Гѡлка ж — защитно име на още некръстено момиче. Гѡлкин ф. Калофер.

Голкѡчев ф — от голия Кѡчо. Лясковец, Русе.

Гѡло м — съкрат. от Драгол, Нягол (срв. Гуло, Гульо) или успоредна форма на Гольѡ с тѣрдо окончание. Гѡлов ф. Котел, 1893, Стара Загора.

Голоѡин ф — рус. Голоѡин (син на останал в България след Освобождението русин). Калофер, р. 1899.

Гологѡнов ф — от *гологѡн* 'вид стара монета'. Родопско, Сярско.

Гологѡчев ф — от диал. **гологѡч* 'гологѡч, без гащи'. Варна.

Гологѡнков ф — може би разновидност на Глогинков. Българево (Айтоско).

Гологѡвски ф — от *гологѡв* 'с окапа ла коса' (рано им оголявала главата). Липница (Ботевградско).

Голомѣев и Голомѣѡв ф — вм. Голомеѡв. Велинград, Якоруда.

Голомѣнов ф — нарочно видоизменено от Голомеѡв. Якоруда.

Голомѣхѡв и Голомѡхѡв ф — от *голомѣх* *голомѡх* 'с гол корем'. Велинград, Пещера, Стара Загора.

Голопенѣв ф. Дряново, 1917.

Голосманѡв ф. Габрово, 1893.

Голошийев ф — от *гѡла шїя* (ходѣл разгърден, с гола шия). Пещера, Разград.

Гѡлуб м, Гѡлуба ж, Голубин м, Голубина ж, Голубинка ж, Голубинко м — вм. Гълѣб, Гълѣба, Гълѣбин, Гълѣбина, Гълѣбинка, Гълѣбинко. Брезник и др.

Голубѡрев ф — вм. Гълѣбаров.

Гѡлун м — съкрат. от Голубин (?) Брезник.

Голуш м — от Гол(о), Гол(ѡ) + *уш*. Голушов ф. Татарево (Първомайско), 1917.

Гѡлѡ м — умалит. от Гольѡ. Гѡлѡчев ф. Калофер (Възраждането), Карнобат, 1950.

Гѡльо м — а) от диал. *гѡльо* 'некръстено още момче' — защитно име; срв. Пижо. б) успоредна форма на Голо с меко окончание. Гѡльѡв ф. Липница (Ботевградско).

Гѡлев ф. На разни места из страната.

Голїѡб м — съкрат. от Драголюб. Голїѡбѡв ф. София, 1920.

Голюрѡв ф — ако не е печатна грѣшка, може би от тур. *gölüş* 'смях'. Кюлевче (Бесарабия), 1857.

Голяѡв ф — от *голям*. Силистра, 1894, Русе.

Голяѡнов ф. Казичене (Софийско — външно лице).

Голярски ф. Мурено (Радомирско).

Голяховски ф.

Гомон ф. Пловдив, 1949.

Гѡнгалѡв и Гѡнгѣлов ф — от диал. *гѡнгал*, *гѡнгѣл* 'кокал с месо'. Лясковец, Русе, Сопот.

Гѡндо м — от Гоно с вмѣкнато *ѡ*. Гондов ф.

Гѡнѣ м — югозападна форма на Гоно, Гонѡ. Радомир, Бр. Миладинови. Гѡнѣв ф. Перник, Кюстендилско, Мачуково (Македония).

Гѡнзов ф — може би от гр. *γόνος* 'потомѣк'. Елховско.

Гонимир м — 'който гони (търси) мир'? Вайганд, Синод. именник.

Гонимира ж — женска форма от Гонимир. Шумен, р. към 1950.

Гонимѡглов ф — от прякор *Гони-мѡглѡ* 'който се занимава с несериозни работи'. Пловдив, 1917.

Гѡно м — далечно видоизменение от Георги, както Гоѡ, Гѡчо, Гошо. Гурково (Ботевградско). Гѡнов ф. Гурково, Севлиево, 1844, Калофер, Кнежа, Баня (Михайловградско).

Гѡнѡ ж — женска форма от Гонѡ. Трън.

Гонѡарѡв ф — от рус. *гонѡар* 'грѣнѡар' (?) Шумен.

Гончо м — умалит. от Гоно, Гоньо, Гоне. Трън, Бр. Миладинови. **Гончев ф.** Чирпан, Шумен, Велинград.

Гоньо м — успоредна форма на Гоно с меко окончание. **Гонев ф.** Чирпан, 1900, Пловдив. **Гоневски ф.** Крамолин (Севлиевско). 1917.

Гопа¹ ж — съкрат. от Господинка. Хасковско, Софийско. **Гопин ф.**

Гопа² м — съкрат. от Господин. Трънско. **Гопов и Гопин ф.** Трънско.

Гопорчев ф. Пловдив.

Гора ж — женска форма срещу Горо. Рядко.

Горазд м — от старинно *горазд* 'голям, едър' — име на кирилометодиевски ученик. Габрово, р. 1872.

Горалов ф — от турско л. и. — след Освобождението купили имота на турчина Горал в землището на с. Градница (Севлиевско).

Горан м — от Гор(о) + *ан.* Русенско, Свищовско, Плевенско, Белослатинско, Ломско. **Горанов ф.**

Горана ж — от Гор(а) + *ана.* Черна могила (Айтоско), р. 1890.

Горанка ж — умалит. от Горана. Садовец (Луковитско).

Горанчо м — умалит. от Горан. **Горанчев ф.** Златарица (Еленско), 1845, Преслав, Велинград. **Горанчевски ф.** Бела Слатина.

Гораста ж — съкрат. от Агораста. Хухла (Ивайловградско).

Горбанов ф — вм. Гурбанов. Елена, 1865, 1893, Търново, 1881, Сливен, Хасковско.

Горбачев ф — навярно вм. Гърбачев.

Горбевски ф — разновидност на Гърбев. Русе.

Горга ж — от Горка с озвучаване на *рк* в *рг*. Радомирско.

Горгатов ф. Ореховско.

Горголица ж — вм. Гургулица. Н. Геров.

Горгоров ф — от диал. **горгор* 'страх, страшилище' (от тур. *когку* 'страх'). Мирково (Пирдопско).

Горготина ж — от Горга + *тина.* Просеник (Сярско), нар. песен.

Горда ж — съкрат. от Гордиана. **Гордински ф.**

***Гордѐй м** — видоизменено от Гордий. **Гордѐев ф.** Долна Липница (Павликенско).

Гордиан м — от *гордианка* 'вид стара монета (от времето на император Гордиан)' — бащата бил иманяр и веднъж изкопал гърне с такива монети. Айтос.

Гордиана ж — а) женска форма от Гордиан. Айтос; б) от рум. *gordiana*, от лат. *Gordius*. Белене (Свищовско).

***Гордий м** — грц. *Γόρδιος* — име на календарски светия.

Гордяна ж — разновидност на Гордиана или пожелателно име: да се гордеят с нея. Скопие, 1942.

Горелков ф — от Гарелков с преход на *а* в *о*. Пещера, Стара Загора.

Гори м — съкрат. от Григори. **Горев ф.** Шумен, Дивдядово (Шуменско).

Горидков и Горидов ф — от диал. *горидка*, *горидка* 'ягоридка'; срв. Ягоридков. Поликраище (Горнооряховско), Русе.

Горил м — от Гор(о) + *ил.* **Гориллов ф.** Стара Загора, Варна.

Горин м — от Гор(о) + *ин.* **Горинов ф.** Панагюрище.

Горица ж — умалит. от Гора и преосмислено по *горица*. Брезе (Свогенско), с. Дебърско (Разложко), Бреница (Белослатинско), Липница (Ореховско), Киселево (Ломско), Шумен, Долни Богров (Софийско).

Горка ж — умалит. от Гора или направо женска форма от Григор. Софийско, Свогенско, Етрополе, Белоградчишко, Никополско.

Горкан м — от Горк(о) + *ан.* Синод. именник.

Горке м — уж от името на Максим Горки. Чепинци (Софийско), р. 1941.

Горкина ж — от Горк(а) + *ина.* Дебърско.

Горко м — умалит. от Горо или съкрат. от Григор. Мрамор, Кътина (Софийско). **Горковски ф.** Умаревци (Ловешко).

Горнаков ф — разновидност на Горняков. Зимница (Ямболско), Бургас.

***Горнѐй м** — разширено от Горньо. *Г о р н ѐ е в р ъ т* — местност в Осиковица (Ботевградско).

Горненски ф — от диал. *горненец* 'планински жител'; срв. Планински.

***Горнич м** — умалит. от Горньо. **Горничев ф.**

Горнишки ф — от с. Горник (Белослатинско). Кнежа, Горни Дъбник.

Горновски ф — от град Горна (=Горна Оряховица). Габрово.

Горнолѹчки ф — от с. Горна Лука (Михайловградско). Михайловград.

Горномогилец ф — от някое село или местност Горна могила. Габрово, 1900.

Горносекирски ф — от с. Горна Секирна (Брезнишко).

Горньо м — прякорно име: „планински или горски жител“. **Горнев ф.** Бяла, 1893, Провадия, 1917, Нови пазар, 1893, Варна.

Горняков и Горняшки ф — от диал. **горняк* 'планински жител'. Котел, 1893, Крушево (Севлиевско), Ставерци (Ореховско).

Горо м — съкрат. от Григор и преосмислено по *гора*. Рядко, на разни места. **Горов ф.**

Горол м — от Гор(о) + *ол.* **Горолов ф.** Долна Диканя (Радомирско).

Гороламов ф — ако не е печатна грешка, разновидност на Гороломов. Панагюрище, 1873.

Горолѝмов ф — от диал. *горолѝм(ник)* 'блъснат, несвестен човек'. Панагюрище, Дъбово (Казанлъшко), Осоица (Елинпелинско), Лом.

Горомезовски ф.

Горостанов ф — според семеен спомен: били бежанци и се настанили на стан край гора. Шумен (преселници от ЗБ).

Гѝрски ф — от *гѝрски*. Свищов, 1853, Елена.

Гѝрския пр — бил горски стражар. Врачеш (Ботевградско).

Горуганя пр. Разлива (Ботевградско).

Горун м — от дървото *горун*. Брезнишко, нар. песен.

Горуня пр — от *горун*. **Горунски ф.**

Горфѝна ж — видоизменено от Аграфѝна. Казичене, Чепинци (Софийско).

Горчак м — от Горч(о)+ак (?) Котел, 1867. **Горчакѝв ф.**

Горчѝвкин ф — псевдоним — от *горчѝвка*.

Горчѝл м — от Горч(о)+ил. **Горчѝлов ф.** Кукуш, Тополовград, Брегово (Видинско), Белоградчик, 1893.

Гѝрчо м — умалит. от Горо или съкрат. направо от Григорчо. Софийско, Свогенско, Трънско, Ботевградско, Лом, Дивдядово (Шуменско), Хвойна (Асеновградско). **Гѝрчев** и **Гѝрчѝв ф.** Плевенско, Врачанско, Михайловградско, Видинско, Пазарджишко, Велинград, Карнобат. **Гѝрчѝвски ф.**

***Гѝршко м** — от *Горчко, преумалително от Горчо (?) **Гѝршков ф.** Никополско.

Горялов ф — от *горял* 'пострадал от пожар' (?) Устово (Смолянско).

Горян м — разновидност на Горан. Типично за Софийско. **Горянов ф.** Софийско, Брезнишко, Свогенско.

Горяна ж — женска форма срещу Горян. Свогенско, Брезник, Бреница (Белослатинско), Етрополе, Красносел (Омуртагско).

Горянин — вж. Змей Горянин.

Горянка ж — умалит. от Горяна. Софийско, Свогенско, Пернишко.

Горянски ф — от *горянин* 'планински жител'.

Гѝсько м — от Гостѝо с преход на *т*' в *к*'. Ник. Милев.

Гѝспо м — съкрат. от Господин. Пчеларово (Кърджалийско). **Гѝспѝв ф.** Пчеларово.

Господара пр — от *господар* (на слугата си). Трудовец (Ботевградско). **Господарѝв** и **Господарски ф.** София, Пловдивско, Трудовец.

Гѝсподеѝв ф — навярно поради често повтаряне на възклицанието *гѝсподи!* Любимец (Свиленградско).

Господѝн м — превод на гр. *κύριος* и подведено по старото значение на *господѝн* 'господар, стопанин'. Сливен, 1843, Нова Загора, Стара Загора, Чирпан, Кърджалийско, Разград, Толбухин, Толбухинско, Тутракан, Преслав, Нови пазар, Софийско, Михайловградско, Берковица, Ломско. **Господѝнов ф.** Преслав, 1867, Сливен, Нова Загора, Плевенско, Михайловградско, Софийско.

Господѝна ж — женска форма от Господин. Новозагорско, Толбухинско, Ломско, Врачанско, Свогенско, Ботевградско.

Господѝнка ж — умалит. от Господина. Софийско, Свогенско, Трънско. **Господѝнкин ф.** Трън.

Гѝсподѝв ф — видоизменено от Господинов или от Господеѝв. Панагюрище, Пазарджик, Старозагорско, Преслав, Русе, Търновско.

Гѝста ж — женска форма от Гостѝо. Етрополски манастир (с. Трънак), 1648.

Гостѝа ж — разширено от Госта. Ник. Милев.

Гостѝл м — от Гост(ѝо)+ил. Ник. Милев. **Гостѝлов ф.** Крамолин, Столът (Севлиево), 1917, Русе. **Гостѝловски ф.** Шумен.

Гостѝлко м — умалит. от Гостѝл. **Гостѝлков ф.** Ник. Милев.

Гостѝлничарѝв ф — от *гостѝлничар*. Разград.

Гостѝн м — от Гост(ѝо)+ин. **Гостѝнов ф.** Ник. Милев.

Гѝстѝо м — съкрат. от старинно Радигост 'който обича гости'. **Гѝстѝѝв** и **Гѝстѝѝв ф.** Градец (Котленско), 1867, Топлеш (Габровско), София, 1910.

Гостѝян м — от Гостѝ(о)+ан. Вайганд. **Гѝта ж** — женска форма от Гото. Софийско.

Гѝтѝ м — югозападна форма на Гото. **Гѝтѝѝв ф.** Радомирско.

Гѝто м — видоизменено от Георги; срв. Гоцо, Гочо, Гошо. Пирдоп, 1893, Боденец (Врачанско). **Гѝтов ф.** Боденец. **Гѝтовски ф.** Плевен, 1900.

Гѝтовански ф — от *гѝтован(ец)*.

Гѝтун м — от Гѝт(о)+ун. **Гѝтунов ф.** Пловдив.

Гѝтуранѝв ф — писмена разновидност на Гѝтуранѝв.

Гѝтѝо м — успоредна форма на Гото с меко окончание. **Гѝтѝѝв ф.** Стара Загора, Пловдив, Мухово (Ихтиманско).

Гѝфаджѝя пр — от диал. *гѝфаджѝя* 'обущар, който шие калеври'. Търново, 1843.

Гѝца¹ ж — женска форма от Гоцо, Гоце. Брезе, р. 1874, Реброво (Свогенско), Софийско.

Гѝца² м — западна форма на Гоцо, Гоце. Заселе (Свогенско).

Гѝце м — видоизменено от Георги. ЮЗБ, Кукуш, Гевгели. **Гѝцев ф.**

Гоцема̀нов *ф.* Стара Загора.
Гоцѐна *ж* — от Гоц(а)¹ + ена. Златуша (Софийско).

Го̀цка *ж* — умалит. от Гоца¹. Кюстендилско.

Го̀цо *м* — видоизменено от Георги. Ботевградско, Михайловградско. Го̀цов *ф.*

Го̀чка *ж* — женска форма от Гочо, Гочко. Софийско, Първомай. Го̀чкин *ф.* Котел, 1867.

Го̀чко *м* — умалит. от Гочо. Го̀чков *ф.*

Го̀чо *м* — видоизменено от Георги или от Григор. Първомайско, Севлиево, Ямболско, Тополовградско, Ботевградско, Трънско. Го̀чев и Го̀чов *ф.* Първомайско, Севлиево, Видин. Го̀човски *ф.* Боженица (Ботевградско).

Го̀ша *ж* — женска форма от Гошо.

Го̀шко *м* — умалит. от Гошо. Го̀шков *ф.*

Го̀шо *м* — видоизменено от Георги. Го̀шев *ф.* Пловдив, Пазарджик, Калофер, Кюстендилско, Ботевградско.

Грабл̀ашев *ф* — вм. *Гръбл̀ашев, от диал. *гр̀бл̀аш 'гърбушко'.

Гра̀блев *ф* — от прякор Гра̀бльо 'грабител' или нарочно видоизменено от Гръблев. Стара Загора.

Гра̀бличев *ф* — навярно вм. *Гръбличев.

Гра̀бля̀нов *ф* — писмена разновидност на Гръбля̀нов.

Гра̀бо *м* — от рум. grabă 'бързина'. Търговишко, 17 в. Гра̀бов *ф.*

Гра̀булев *ф.* Прилеп, 1917.

Гра̀бчов *ф* — от прякор Гра̀бчо 'който граби'. Литаково (Ботевградско).

Гра̀вира *ж* — гр. Γλάφρα 'изящна, деликатна' с асимилация на л в р. Русе.

Гра̀д *м* — съкрат. от Градимир. Поповско, 15—16 век.

Гра̀дел *м* — от Град(и) + ел.

Гра̀делко *м* — умалит. от Градел. Гра̀делков *ф.* Задунаевка, 1857.

Гра̀дѐцки *ф* — от с. Градец (Котленско). Сливен, Стара Загора.

Гра̀дечл̀иев *ф* — от диал. градечл̀ия 'жител на с. Градец'.

Гра̀джо *м* — от Градьо с преход на д' в дж. Гра̀джов *ф.* Витановци (Пернишко).

Гра̀ди *м* — съкрат. от Градимир или Градислав. Плевен, Русе. Гра̀дев *ф.* Беленско, Русе, Толбухин, Стара Загора, Голак (Ихтиманско). Гра̀девски *ф.* Кочериново (Станкедимитровско), 1893.

Гра̀димир *м* — старинно, вече изчезнало име: „който гради, създава мир“ или „който урежда света“.

Гра̀дина̀ин *ф* — може би от *Градина(я), женска форма от Гради? Белица (Разложко).

Гра̀дина̀ров и Гра̀дина̀рски *ф* — от гра̀дина̀р. Стара Загора, 1873, Плевен, Велинград, Борован (Белослатинско), Михайлово (Ореховско).

Гра̀дина̀рски *ф* — от диал. *гра̀дина̀чар 'жител на с. Градини (Радомирско)' Самоков.

Гра̀дислав *м* — старинно име: „който гради, създава слава“. Самоковско, 15—16 век.

Гра̀до *м* — съкрат. от Градимир или Градислав. Дъскот (Търновско), 17 в. Гра̀довски *ф.*

Гра̀дѝй *м* — разширено от Градо. Вайганд, Синод. именник.

Гра̀ду̀л *м* — от Град(о) + ул. Етрополски манастир, 1648. Гра̀ду̀лов *ф.*

Гра̀дьо *м* — успоредна форма на Гради и Градо. Гра̀дев *ф.*

Гра̀жданина *пр* — от гра̀жданин, може би поради често повтаряне на тая дума.

Гра̀ждански *ф* — от гра̀жданин, за разлика от пришълците селяни. Луковит.

Гра̀ждом̀енка *ж* — от диал. гра̀ждом̀енка 'гражданка'. Кукуш, нар. песен.

Гра̀жев *ф* — разновидност на Граджов.

Гра̀ма̀дников *ф* — от диал. *гра̀ма̀дник '1. змей, който живее по грамади; 2. грамаден човек'. Горно Бродо (Сярско), Пловдив.

Гра̀ма̀дов *ф* — от прякор Гра̀ма̀дата 'много едър човек'. Търговище, Разград.

Гра̀ма̀дски *ф* — от с. Грамада (Кулско).

Гра̀ма̀тѝков *ф* — от гра̀ма̀тѝк 'грамотен човек в миналото'. Санданско, Бисер (Харманлийско), Казанлък, Поморие.

Гра̀ма̀тнишки *ф* — от диал. гра̀ма̀тник 'грамотен човек, граматик'. Тръстеник (Плевенско), Липница (Ботевградско).

Гра̀мен *м* — от Грам(о) + ен под влияние на имена като Камен, Стамен. Козлодуй, 1917. Гра̀менов и Гра̀минов *ф.* Зелениче (Леринско), Благоевградско).

Гра̀мо *м* — от гр. γράμμα 'буква, писмо' — пожелателно име: да стане грамотен и учен. Гра̀мов *ф.* Плевен, 1900, Кнежа, Агато̀во (Севлиево). Гра̀мовски *ф.* Вълчи трън (Плевенско), Кнежа.

Гра̀мотин *м* — от гра̀мотѝн; вж. Грамо. Търново, нар. песен.

Гра̀моф̀он *м* — от гра̀моф̀он или от цвете гра̀моф̀онче. Севлиево, р. към 1930.

Гра̀мполов *ф.* София, 1893.

Гра̀мчо *м* — умалит. от Грамо, Скравена (Ботевградско). Гра̀мчев и Гра̀мчов *ф.* Враца, Панагюрско, Скравена.

Гра̀ндев *ф* — от диал. гра̀нта 'едър човек' (?) Малко Търново.

Гра̀нджев и Гра̀нджов *ф* — разновидност на Грандев (?)

Гра̀нзов *ф.* Благоевградско.

Гра̀нѝтов *ф* — вж. Гранѝтски. Севлиево, 1963.

Гра̀нѝтски *ф* — псевдоним от гра̀чѝт (под руско влияние). Котел, 1825, Шумен, 1860, Търново, 1865.

Гра̀нѝцки *ф* — от с. Граница (Кюстендилско). Кюстендил, 1893.

Граничаров ф — от *границар* 'пограничен жител'. Чирпан, 1917, Разград.

Гранички ф — по-стара форма на Гранички. Кюстендил, 1900.

Гранчулов ф — писмена разновидност на Грънчулов. Ивайловград.

Грапльов ф — от диал. **грапльо* 'човек с грапаво от шарка лице'. Царевец (Врачанско).

***Грасе** или ***Грасьо м** — може би от Красе, Красьо с озвучаване на *к* в *г*. **Грасев ф**. София, 1950, Шумен, 1950.

Грасина ж — женска форма срещу Грасе? (Грасина Паисова Трандова, външно лице в Свидня, Свогенско, 1956).

Граскьо м — умалит. от Грасьо. **Граскьов ф**. Ник. Милев.

Граснев ф — от Краснев с озвучаване на *к* в *г* (?) Асеновград, 1960 (грък).

Гратаров ф — от рум. *grătar* 'решетка, скара'. Русе, 1906.

Гратка ж — вм. *Градка, от Гради, Градо. Мърчаево (Софийско), р. 1916.

Грауров ф — от рум. *grăur* 'скорец', за кон 'сив'. Сомовит.

Графа ж — съкрат. от Аграфена. Заногe (Свогенско), Самоков, Самоковско, Варненско.

Графигнатиев ф — от с. Граф Игнатиев (Пловдивско).

Графиня ж — кръстоска от Аграфена и *графиня*.

Графица ж — от *Графица* Геновева (вж. Геновева) или умалит. от Графа. Разград, р. 1892, Бяла, р. 1907, Русе.

Графичка ж — умалит. от Графица. Джулюница (Горнооряховско), р. 1924.

Графка ж — умалит. от Графа. Типично за Михайловград; Зимевица, Губислав (Свогенско), Гинци (Царибродско).

Графов ф — навярно от прякор *Графа*. Варна, 1936.

Грахльов ф — от прякор *Грахльо* 'който яде грах'; срв. Бобанов, Бобарев. Сапарево (Станкедимитровско), 1917.

Грахов ф — от *грах*; срв. Грахльов. Велинград (помак).

Граховски ф — от областта Граово, Грахово. Радомир.

Грациела ж — ит. *Graziella*, литературно име. Рядко.

Граченев ф. Банско.

Граше м — от Грасе с друго окончание. **Грашев ф**. Прилеп, 1920.

Грашка ж — женска форма от Граше. **Грашкин ф**. Якоруда, 1917.

Грашко м — умалит. от Граше. **Грашков ф**. Драганово (Горнооряховско).

Грашнов ф. Дебнево (Троянско).

Гребелянов ф. Сопот (външно лице).

Гребенаров ф — от *гребенар*. Кюстендил, 1905, Етрополе, Стара Загора.

Гребеников ф — от диал. **гребеник* 'гребен за влачене вълна?' Шумен.

Гребенчарски ф — от диал. *гребенчар* 'гребенар'. Самоков.

Грежов ф — от диал. *греж* 'сък, чвор' (бил як и корав като греж); срв. Съков. Глuchот. Дъмбене (Костурско).

Греков ф — от Гърков с черковнославянски изговор на *ър*. Болград, 1876, Чирпан, 1886, Айтос, Стара Загора, Прилеп, Михайловград.

Грета ж — от нем. *Grete*, умалит. от *Margarete*. Ново, рядко.

Гретиен м — „подновил“ името на баба си Груда. Кърджали, р. 1962.

Греченлиев ф — от диал. *греченлия* 'жител на с. Гречи в Добруджа'. Болград, 1905, Варна, 1889.

Грешев ф — разновидност на Грешков. Папратльово (Еленско).

Грешков ф — от прякор *Грешката*, понеже при оран оставял *грешки* (неизорани места) в нивата. Смядово (Преславско).

Грейнка ж. Доброславци (Софийско), р. 1910.

Грибачев ф — от диал. **грибач* 'който гриба, зарива лозя'. Пещера.

Грибнев ф. Поповско, Шумен.

Грива ф — вм. Гривов, преосмислено по *грива* 'косми'. Пещера, Асеновград.

Гриве м — успоредна форма на Гриво. Самоков, Русе.

Гривек ф — псевдоним от диал. *гривек* 'сив гълъб'. **Гривеков ф**. Церово (Пазарджишко), Дреново (Свогенско).

Гриверски ф — от диал. **гривер* 'гълъб гривек' (?) Габрово, 1908.

Гривишки ф — от с. Гривица (Плевенско). Луковит, Никопол.

Гривньо м — прякорно име от Гриво или мъжка форма от Гривня. **Гривнев ф**. Пловдив.

Гривня ж — от *гривна*, *гривня*; срв. Сърма, Сирма, Атлаза. Павелско (Асеновградско). **Гривнин ф**. Широка лъка (Смолянско).

Гриво м — от диал. *грив* 'сив, сивоок, шареноок' — защитно име, както Сиво Сяро. **Гривов ф**. Типично за Пещера; Асеновград.

Григойра ж — вм. Григорина. Н. Геров.

Григор м — съкрат. от Григори. Доста разпространено, главно ЗБ. **Григоров ф**.

Григорена и **Григоренка ж** — женска форма от Григор. Подгумер, Световрачане (Софийско).

Григори (и **Григория**) **м** — гр. *Γρηγόριος* от *γρηγορέω* 'бдя, стоя буден' — име на календарски светия. Враца, Михайловград, Лом и др. **Григориев ф**.

Григорина и **Григоринка ж** — женска форма от Григор. Софийско, Етрополе.

Григорѝца ж — женска форма от Григор. Етрополе.

Григорѝрка ж — женска форма от Григор. Софийско, Етрополе.

Григорѝрчо м — умалит. от Григор. Григорѝрчев ф.

Гриѝев ф — от рум. *gri* 'сив', отговаря на Сивов. Русе.

Гриѝжа ж — от *griѝжа* — заклинателно име против детска смъртност, защото преди нея умирали няколко деца на родителите ѝ. Горна Оряховица, 1957.

Гриѝлов ф — от диал. **грил*, *грилѝга* 'едър, грамаден човек'. Лозен (Софийско).

Гриѝмня ж — разновидност на Гривня. Асеновградско.

***Гринго м** — от *Гринко, умалит. от Гриньо. Грингов ф. Пещера.

Гриѝньо м — от рум. *Grip*, съкрат. от Угрин. Долна Студена (Беленско).

Гриѝтка ж — съкрат. от Негритка. Владая.

Гриѝша м — рус. Гриша, умалит. от Григорий. Ново, Рядко.

Гробан м. Неврокопско, 16 в.

Грѝбов ф — от *гроб*. (Бил висок; като спал опънат на полего, другарите му на шега взели мярка за гроб). Каракулово (Толбухинско), Шумен.

Грѝбченски ф — от диал. *грѝбченин* 'от махала Грѝбът (Троянско). Русе.

Грѝдѝо м — разновидност на Гроздѝо или на Грудѝ. Варна, 1957.

Гроз м — мъжка форма срещу Гроза. Лопян, 1648.

Грѝза ж — защитно име: да ѝ е грозно името, за да не я сполети зло. Лопян, 1648, Софийско, Чирпанско, Брезово (Пловдивско), Пчеларово (Кърджалийско).

***Грозѝй м** — разширено от Гроз. Грозѝйовски и Грозѝевски ф. Литаково (Ботевградско).

Грѝзгѝо м — от Гроздѝо с преход на *д'* в *г'*. Грѝзгѝов ф. Скравена (Ботевградско), Ник. Милев. Грѝзгѝовски ф. Ботевград.

Грѝзда ж — кръстоска от Гроза и *грѝзде*. Софийско, Елинпелинско, Ботевградско, Петрич, Лобаница (Македония). Грѝздински ф..

Гроздѝан м — кръстоска от Грозѝо и *грѝзде*. Рядко, на разни места из страната. Гроздѝанов ф.

Гроздѝана ж — от Грозд(а) + *ана* или женска форма от Гроздан. Шуменско, Търговишко.

Гроздѝанеков ф — от Грозданов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Гроздѝанка ж — умалит. от Гроздана. Рядко.

Гроздѝарев и Гроздѝарски ф — от *грѝздар*. Пловдив, Скравена (Ботевградско).

Грѝздѝе м — югозападна форма на Гроздѝо. Драгошиново, Пасарел (Самоковско). Грѝздѝев ф.

Гроздѝена ж — женска форма от Грозде. Брезнишко, Софийско, Пазарджишко, Кръстевич (Пловдивско), Благоевградско.

Гроздѝин м — от Грозд(ѝо) + *ин*. Гроздѝинов ф. Бойкинци (Кулско).

Грѝздо м — успоредна форма на Гроздѝо с твърдо окончание. Грѝздов ф. Враца.

Грѝздѝо м — кръстоска от Грозѝо и *грѝзде*. Русе, Литаково (Ботевградско).

Грѝздев ф. Търново, Пловдивско.

Грѝзе м — западна форма на Грозѝо. Грѝзев ф. Губислав (Свогенско).

Грѝзен м — от *грѝзен* — защитно име; вж. Гроза. Грознов ф. Кула, 1917.

Грозѝена ж — от Гроз(а) + *ена*.

Грѝзко м — умалит. от Грозѝо. Грѝзков ф. Ябълково (Хасковско).

Грѝзлеков ф — от *Грозлев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Грѝзо м — успоредна форма на Грозѝо с твърдо окончание. Тетевен, 1820, Грѝзов ф.

Грозоман м — от Грозо + *ман*. Елешница (Разложко), 16 в.

Грѝзѝо м — мъжка форма срещу Гроза, схващано и като умалит. от Гроздан. Хасковско, Първомайско, Пловдивско, Карнобатско, Трявна, Осиковица (Ботевградско).

Грѝзев ф. Русенско, Свищовско, Трявна, Ловешко, Харманлии, Осиковица.

Грѝйо ф — навярно от Грозѝо с изпадане на *з*. Разлива (Ботевградско). Грѝев, Грѝевски и Грѝйовски ф. Разлива.

Гройс ф — от нем. диал. *Grois* 'старец'. Русе (дядото австриец).

Громѝков ф — от диал. *грумѝк* 'буца, грудка'. Пловдив.

Громѝан м — от Гром(о) + *ан*. Неврокопско, 15—16 век.

Грѝмко м — умалит. от Громо. Шумен, р. 1926. Грѝмков ф. Шумен, Карлово.

Грѝмо м — от диал. *гром* 'гръм, грѝмотевица' — заклинателно име: да го не бие гръм. Грѝмов ф. Провадия, 1900.

Громшин ф — от с. Громшин (Михайловградско). Лом, 1870.

Грѝнко м — умалит. от Гроньо. Грѝнков ф. Бойница (Кулско).

Грѝньо м — може би нарочно видоизменено от Грозѝо. Грѝнев ф. Янтра (Горнооряховско), Горна Оряховица.

Грѝхлев ф — от прякор *Грѝхльо* 'грохнал, отпаднал човек'. Свежен (Карловско).

Грѝхов ф. Станке Димитров, 1912.

Грѝхчо м — от *Грозчо (Гросчо), умалит. от Грозѝо, с преход на *с* в *х*, както Рухчо от Русчо. Грѝхчов ф. Ник. Милев.

Грѝчо м — от Грохчо с изпадане на *х*. Грѝчев ф. Фотиново (Пещерско).

Грѝшко м — умалит. от Грошо. Грѝшков ф. Павликени, Бяла.

Грѝшо м — от Грозѝо с друго окончание (?) Грѝшев ф. Съево (Ловешко), Войнягово (Карловско), Пловдив, Троян, Сливен.

Грубан *м* — от диал. *груб* 'грозен'; срв. Гърдьо. Дебърско.

Грубешаров *ф* — друга форма на Грубешлиев. Асеновград.

Грубешлиев *ф* — от някое село Грубеш. Кочани (Македония), Асеновград, Пловдив.

Груд *м* — мъжка форма срещу Груда. Тетевен, Свежен (Карловско), Поморие, Рудник (Бургаско). **Грудов** *ф*. Габрово, Бургас, Грудово.

Груда *ж* — от диал. *груда* 'буца, грудка' — пожелателно име: да е здрава и набита като грудка. Етрополски манастир, 1648, Старозагорско, Ямболско, Айтоско, Грудовско, Хасково.

Груди *м* — разширено от Груд. Старозагорско, Чирпанско, Лясково (Айтоско). **Грудев** *ф*.

Грудин *м* — от Груд + *ин*. **Грудинов** *ф*. Райково (Смолянско), Кочериново (Станкедимитровско).

Грудко *м* — умалит. от Груд, Груди. **Грудков** *ф*.

Грудлев *ф* — от прякор *Грудльо* 'набит като грудка'. Карнобат.

Грудниколов *ф* — навярно от Грудев Николов. Джебел (Момчилградско).

Грудчо *м* — умалит. от Груд. **Грудчев** *ф*. Тетевен, 1893.

Грудьо *м* — успоредна форма на Груди. Хасково. **Грудьов** и **Грудев** *ф*.

Грузо *м* — разновидност на Грозо или на Груди. Брегово (Видинско).

Груилчо *м* — видоизменено от Груйчо. Болград, нар. песен.

Груйца¹ *ж* — женска форма от Груйо. Панагюрище, нар. песен.

Грунца² *м* — от Гру(йо) + *ица*. Прилеп.

Груйка *ж* — от *грудка* (грудька) с преход на *д'* в *й*. **Груйкин** *ф*. Смолско (Пирдопско).

Груйо *м* — от Грудьо с преход на *д'* в *й*. Казанлък, Копривщица, Пирдоп, Брацигово, Софийско, Троянско, Дебърско.

Груев и **Груйов** *ф*.

Груйчо *м* — умалит. от Груйо. **Груйчев** *ф*. Благоевградско.

Груло *м* — разновидност на Грульо. Н. Героу.

Грульо *м* — от Груйо с преход на *й* в *ль*. Бр. Миладинови.

Грумелов *ф* — от диал. **грумел* 'бучка, грудка'. Плевен, 1911.

Грумка *ж* — от диал. *грумка* 'грудка'; вж. Груда. Дебърско, нар. песен.

Грумчо *м* — мъжка форма срещу Грумка. Новопазарско, нар. песен.

Груна *ж* — от **Грудна*, **Грумна* с изпадане на съгласната пред *н*. Дебърско.

Груно *м* — мъжка форма срещу Груна. **Грунов** *ф*. Карнобат (каракачанин).

Груньо *м* — разновидност на Груно. **Грунев** *ф*. Михилци (Карловско).

Групче (**Грубче**) *м* — умалит. от **Грубе*; вж. Грубан. **Групчев** *ф*. Охрид, 1862, 1917, Русе, 1936.

Грухлански *ф* — от *грухам*, *грухтя*. Врачеш (Ботевградско).

Груцо *м* — от Грудьо с друго окончание, както Нецо и Недьо, Гъцо и Гъдьо. **Груцов** *ф*. Въбел (Никополско), Никопол.

Груя *м* — западна форма на Груйо. Трън. **Груин** *ф*.

Грѣблев и **Грѣбльов** *ф* — от *грѣбльо* 'гърбав човек'. Разград, Габрово, Панагюрище, Ореховско, Врачеш (Ботевградско).

Грѣблянов *ф* — от диал. **грѣблян* 'гърбав човек'.

Грѣбнаков *ф* — от прякор *Грѣбнака* (може би със значение 'гърбав човек'). Пловдив.

Грѣбчев *ф* — от диал. **грѣбчо* 'гърбав човек'. Етрополе.

Грѣвдилов *ф*. Катунца (Благоевградско).

Грѣда *ж*, **Грѣде** и **Грѣдьо** *м* — вж. Гърда, Гърде, Гърдьо. Етрополски манастир, 1648. Казанлък, 1878. Карлово.

Грѣден *м* — от диал. **грѣден* 'грозен'; срв. Гърдьо. Н. Героу.

Грѣдньо *м* — от старата звателна форма на Грѣден. Н. Героу.

Грѣкина *ж* — вж. Гъркиня. Етрополски манастир, 1648.

Грѣков *ф* — вж. Гърков. Копривщица, 1849.

Грѣковци — род в Разлива (Ботевградско).

Грѣмдолов *ф* — разновидност на Гърмидолски. Луковит.

Грѣмен *м* — от Грѣм(о) + *ен*. **Грѣменов** *ф*.

Грѣмидолски *ф* — вж. Гърмидолски.

Грѣмников *ф* — от диал. **грѣмник* 'който говори грѣмогласно'. Пазарджик, 1873.

Грѣмо *м* — разновидност на Громо. **Грѣмов** *ф*. Воден (в Цариград), 1873, Тръстиково (Бургаско), 1906.

Грѣмодолски *ф* — разновидност на Гърмидолски. Михайловград.

Грѣндоля *пр* — според местно обяснение: нещо като грандоман. Тетевен. **Грѣндолски** *ф*. Тетевен.

Грѣндьо *м* — от Грѣньо с вмъкнато *д*. **Грѣндев** *ф*.

Грѣнчар и **Грѣнчара** *пр* — от *грѣнчар*. Болград, 1857, Троян, 1900. **Грѣнчаров** и **Грѣнчарски** *ф*. Нарядко почти из цялата страна.

Грѣнчо *м* — умалит. от Грѣньо. **Грѣнчов** *ф*. Голема Раковица (Елинпелинско), 1876, Костенец. **Грѣнчовски** и **Грѣнчевски** *ф*. Бела Слатина. (За белослатинските Грѣнчовци казват, че били дребни като грѣнци).

Грѣнчул *м* — от Грѣнч(о) + *ул*. **Грѣнчулов** *ф*. Ивайловград.

Гръньо *м* — вж. Гърньо. Гръньов и Грънев *ф*. Боженица, Новачене (Ботевградско).

Гръпски *ф* — вж. *Гръбски, от *грѣб* (?) Пловдив.

Гръцки *ф* — от *грѣцки*. Голяма Желязна (Троянско), 1917.

Гръцманов *ф* — от диал. *грѣцман* 'гърло, гуша'. Пиргово (Русенско).

Губаренков *ф* — от прякор *Губаренко* 'който често си губи нещата'. Пловдив.

Губера *пр* — от *губер*. Хвойна (Асеновградско), 1893. Губеров *ф*. Хвойна, 1917, Асеновград, Любимец (Свиленградско), Якоруда, Баня (Разложко).

Губерката и Губерко *пр* — от *губерка* (слаб и тънък като губерка). Ботевград, 1910. Губерков *ф*. Видинско, 1908, Стара Загора.

Губиделников *ф* — от *губиделник* 'който си губи дните, делниците'. Котел, 1893, Русе, 1900.

Губислав *м* — „който погубва, затъмнява славата (на враговете си)“ — старинно име, запазено в име на село Губислав (Свогенско).

Гуга *ж* — от Гюрга с изпадане на *р* и затвърдяване на *г*. Кътина (Софийско), р. 1895, Трън, Бр. Миладинови. Гугински *ф*. Родопско.

Гугалев *ф* — от диал. **гугал* 'гълъб или гугутка'. Велинград, Разград.

Гугаманов *ф* — писмена разновидност на Гогманов. Толбухин.

Гугин *м* — от Гуг(о) + *ин* или вж. *Гогин, от Гог(о) + *ин*. Гугинов *ф*. Долна Баня (Ихтиманско).

Гуглев *ф* — от прякор *Гугльо* 'човек с тугла'; вж. Гуглин. Луковит, Ресен (Търновско), Пловдив.

Гуглин *ф* — навярно от по-старо *Гуглински, от *гугла* 'островрѣх калпак'. Вълчедръма (Ломско).

Гуглов *ф* — от прякор *Гуглата*; вж. Гуглин. Тетевен, 1893, Гложене (Тетевенско).

Гуго *м* — от Гургьо с изпадане на *р* и затвърдяване на *г*. Панагюрище, 1893, Средногорец (Пирдопско). Гугов *ф*. Панагюрище, Средногорец, Чепинци (Софийско). Гуговски *ф*. Правец (Ботевградско).

*Гугол *м* — от Гуг(о) + *ол*. Гуголов *ф*. Русе. Гуголев *ф*. Пловдив.

Гуголанов и Гугулянов *ф* — от диал. **гугулан*, **гугулян* 'гугутка' (?) Кърджали, Тополовград.

Гугутанете род — от диал. *гугутан* 'мъжка гугутка'. Кюстендилско.

Гугутков *ф* — от *гугутка*. Пловдив.

Гугучков *ф* — от диал. *гугучка* 'гугутка'. Лясковец, Крушето (Горнооряховско), Габрово, Айтос, Бургас.

*Гугуш *м* — от Гуг(о) + *уш*. Гугушев *ф*. Карлово, Устрем (Тополовградско).

Гугушанов и Гугушански *ф* — от диал. *гугушан* 'гугутка'. Еремия (Кюстендилско).

Гугушков *ф* — от диал. *гугушка* 'гугутка'. Стара Загора.

Гугушчюков *ф* — от диал. *гугушчюк* 'гугутка'. Русе.

Гугьо *м* — разновидност на Гуго със запазване мекостта на едното *г*. Гугьов и Гугьовски *ф*. Кнежа.

Гуда *ж* — от Груда с изпадане на *р*. Габровско.

Гудак *м* — прякорно име от Гудо. Гудакков *ф*. Черквица (Никополско).

Гудалов *ф* — от диал. *гудало* 'лък на цигулка'. Югово (Асеновградско).

*Гудан *м* — от Гуд(о) + *ан*. Гуданов *ф*. Варна.

Гударов и Гударовски *ф* — от диал. *гудар* 'гуслар, цигулар'. Първомайско.

Гуджалски *ф* — навярно сродно с Гуджев (?) Кнежа.

Гуджев и Гуджов *ф* — от прякор *Гуджо* 'нисък, късичък човек' (от тур. *gucuk*); срв. Годжука. Лясковец, 1865, Русе, Стара Загора, Сопот, Пещера, Асеновград, Тополовград, Карнобат, Самоковско, Разложко.

Гуджелски и Гуджолски *ф* — разновидност на Гуджалски.

Гуджиков *ф* — от Гуджев с вмъкнато *ик*. Стара Загора.

Гуджуков *ф* — правописна разновидност на Годжуков. Поморие, 1917, Медвен (Котленско).

Гуджунов *ф* — вж. Годжун.

Гуди *м* — от Груды с изпадане на *р*. Гудев *ф*.

Гудо *м* — успоредна форма на Гудьо с твърдо окончание. Копривщица. Гудов *ф*. Пещера.

Гудул *м* — от Гуд(о), Гуд(ьо) + *ул*. Гудулов *ф*. Айтос.

Гудьо *м* — от Грудьо с изпадане на *р* или галена форма от Георги. Градец (Котленско), 908, Сливен, 862. Гудев *ф*. Панагюрище.

Гужгоров *ф* — разновидност на Гужгулов. Горна Оряховица.

Гужгулов *ф*. Лясковец, Русе.

Гузалски и Гузелски *ф*. Видин, 1893, 1900, Ломско.

Гузгунджиев *ф* — от диал. **гузгунджия* 'ревнивец, завистник' (от тур. *kiskancı*). Пещера, Пловдив.

Гузгуннов *ф* — съкрат. от Гузгунджиев. Пловдив.

Гузев *ф* — от рум. *guz* '1. къртица; 2. плѣх'. Варна, Пещера.

Гуйго *м* — от Гуйко с озвучаване на *к* в *г*. Гуйгов *ф*. Родопско (помак).

Гуйко *м* — умалит. от Гуйо. Гуйков *ф*. Брегово (Видинско).

Гуйо *м* — от Груйо с изпадане на *р*. Н. Геров. Гуйто *ф*. Котел, 1867. Г у й о в

дол — местност в Осиковица (Ботевградско).

Гуйчо *м* — умалит. от Гуйо. Гуйчов *ф*. Белоградчик.

Гуков *ф*. Пловдив, 1908.

Гулабчев *ф* — от диал. *гулабче* 'гълъбче'. Лерин (Македония), Русе, 1893.

Гуле *м* — югозападна форма на Гульо. Гулев *ф*. Кукуш, Гърмен (Гоцеделчевско), Гоце Делчев.

Гулежов *ф* — от диал. *гулеж* '1. вид дребна рибка; 2. попово прасе'. Криводол (Врачанско).

Гудеков *ф* — от Гулев с вмъкнато *ек*. Златица, Русе, Пловдив.

Гуленов *ф*. Гложене (Тетевенско).

Гулитаров *ф* — може би нарочно видоизменено от Голищаров. Пловдив.

Гуло *м* — успоредна форма на Гульо. Гулов *ф*. Ксанти, 1917.

Гулоб *м* — вм. Гълъб. Н. Геров.

Гульо *м* — съкрат. от Драгул, Нягул. Гулев и Гульов *ф*. Тетевен, 1870, Враца, 1893, Орехово, 1908.

Гуляшки *ф* — от Гуляшки със затвърдяване на *г*. Раковица (Кулско).

Гумнеров *ф* — от диал. **гумнер* 'жител на с. Малките Гумна (Пазарджишко). Церово (Пазарджишко), Пазарджик.

Гумов *ф*. Стара Загора.

Гуна *ж* — женска форма от Гуно, Гуньо. Търновско, Мъглиж (Казанлъшко), Софийско, Свогенско, Радомирско, Кюстендилско. (В Търновско го извеждат от Никула в Свогенско — от Гъргоринка). Гунински *ф*.

Гунго *м* — от *Гунко с озвучаване на *к* в *г*. Гунгов *ф*. Забърдо (Асеновградско).

Гунда *ж* — от Гуна с вмъкнато *д*.

Гундаров и Гундеров *ф* — от диал. **гундар*, **гундер* 'гуслар'. Ихтиманско, Локорско (Софийско), Шумен.

Гундо *м* — от Гуно с вмъкнато *д*. Гундов *ф*. Градец, Катунище (Котленско).

Гуне *м* — югозападна форма на Гуньо. Подгумер (Софийско). Гунев *ф*. Гунешки *ф*.

Гунка *ж* — умалит. от Гуна. Търново, Горнооряховско, Пловдив. Гункин *ф*. Стара Загора.

Гуно *м* — успоредна форма на Гуньо с твърдо окончание Гунув *ф*. Нефела (Врачанско), Бутан (Ореховско), Асеновград.

Гунто *м* — от Гуно с вмъкнато *т*. Гунтов *ф*. Пловдив.

Гунчера *пр*. Златица.

Гунчо *м* — умалит. от Гуньо, Гуно. Елена, Бяла. Гунчев *ф*. Елена, Миндя (Еленско), Бреже (Свогенско).

Гуньо *м* — съкрат. от Драгун, Бегун или друго име. Казанлък, Стара Загора. Гунев и Гуньов *ф*. Елена, Габрово, 1845, Лясковец, Никополско. Гуньовски *ф*.

Гупарски *ф* — може би нарочно видоизменено от *Глупарски. Бистрица (Софийско).

Гурбалов *ф* — разновидност на Гурбанов (?) Ветрен (Казанлъшко), Казанлък.

Гурбан *м* — от диал. **гурбан* 'жертва' (ар.-тур. *kirban*) — защитно име срещу детска смъртност: обречен жертва на манастир, светец, празник и под. Елена, 1843.

Гурбанов *ф*. Елена, 1843, Варна.

Гурбедов и Гурбетов *ф* — от остар. *гурбет* 'работене, печал в чужбина' (ар.-тур. *gurbet*). Несебър, 1917, Стара Загора.

Гурбешлиев *ф* — разновидност на Грубешлиев. Никопол (от Кочани, Македония).

*Гурбо *м* — съкрат. от Гурбан. Гурбов и Гурбовски *ф*. Ботевград. Гурбата *пр*. Ботевград. Гурбевски *ф*. Михайловград.

Гурванов *ф* — може би вм. Гурбанов. Благоевград.

Гургански *ф* — навярно сродно с Горганя. Враца.

Гургачов *ф* — разновидност на Горгатов. Лом.

*Гурген *м* — от Гюрген със затвърдяване на първото *г*. Гургенов *ф*.

Гурго *м* — съкрат. от Гургул Гургов *ф*. Стара Загора, Казанлък. Пловдив, Ябланица (Софийско), Пасарел (Самоковско). Гургата *пр*. Стара Загора.

Гургул *м* — разновидност на Гургур. Гургулов *ф*. Пловдив. Гургульовци — род в Драгойново (Първомайско).

Гургулеков *ф* — от Гургулов с вмъкнато *ек*. Котел, 1900.

Гургулица *ж* — от птицата *гургулица*.

Гургур *м* — кръстоска от Григор и птицата *гургур* 'гугутка'. Гургуров *ф*.

Гургуриев *ф* — кръстоска от Гургуров и Григориев. Стара Загора.

Гургурюшката *пр* — от *гургурюшка* 'гургулица'. Ботевград.

Гургутски *ф* — от диал. *гургутка* 'гугутка'. Пловдив.

Гургуш *м* — от Гург(о) + *уш*. Габрово, Търново, нар. песен.

Гургушин *м* — от Гургуш + *ин*. Гургушинов *ф*.

Гурда и Гурдов *ф*. Асеновград. Гурденски *ф*.

Гурелов *ф* — от *гурел*; срв. Гурлев. Уство (Смолянско).

Гурзов *ф* — може би от рум. *gigă* 'уста'. Брест (Никополско), Расово (Ломско).

Гури и Гурий *м* — име на календарски светия (от евр.) Гурев *ф*. Вълбел (Никополско), Велинградско, Банско, Пловдив.

Гуриев *ф*. Шумен.

Гурко *м* — от фамилиното име на руския генерал И. В. Гурко. Рядко, на разни места из страната наскоро след Освободителната война. Карлово, р. 1880, Шипочане (Самоковско), р. 1881, Казанлък, р. 1887, Пловдив, Враца, Миланово (Свогенско).

Гурков ф. Дебелец (Търновско), Мало Градище (Свиленградско), Миланово, Карнобат, Ямбол, Варна.

Гурковски ф — от с. Гурково (такива има четири).

Гурлев и Гурльов ф — от прякор *Гурльо* 'гурелив човек'. Панагюрище, Сопот, Пловдив. Гурлевски ф. Гурльовци — род в Новачене (Ботевградско).

Гурлица ж — от диал. *гурлица* 'гургулица'.

Гурманя пр. Плевен (Възраждането).
Гурманов ф.

Гурмев ф. Самоков, Поповяне (Самоковско).

Гуро м — от Гурий с друго окончание или от Горан с изясняване на неудареното *о* в *у*. Гуров ф. Ветрен (Пазарджишко), Бобошево (Станкедимитровско), Пещера, Варна.

Гурсов ф. Габрово, Янтра (Горнооряховско).

Гурте м — Крушуна (Ловешко), 17 в.

Гурубов ф. Негован (Софийско).

Гурлеков ф — видоизменено от *Гурлеков (от Гурлев с вмъкнато *ек*). Варна, Котел.

Гурупов ф. Айтос.

Гургцов ф. Грозден (Карнобатско — каракачанин).

Гусаквски ф — от диал. *гусак* 'гъсок'. Пловдив, Варна.

Гусарев ф — от диал. *гусар* 'гъсар, пастир на гъски'. Дивля (Радомирско).

Гусе м — от диал. *гусе* 'гъсенце' (?) 'Брезник'.
Гусев ф. Трънско, Радомир, Ковачевци (Самоковско), Михайловградско.

Гусеров ф.

Гусийски ф.

Гуслов ф — от прякор Гуслата. Брацигово.

Густав м — скандинавско име *Gustav*. Рядко.

Гута ж — декомпозирано от „умалителното“ Гутка. Севлиево, Осиковица (Ботевградско).

Гуте м — западна форма на Гутьо. Врачанско. Гутев ф.

Гутеков ф — от Гутев с вмъкнато *ек*. Севлиево.

Гутка ж — от *гугутка* с изпадане на първата сричка. Н. Геров.

Гутко м — умалит. от Гутьо или мъжка форма срещу Гутка. Гутков ф. Айтос.

Гутлеков ф — разновидност на Гутеков. Пловдив.

Гуто м — успоредна форма на Гутьо с твърдо окончание. Гутев ф. Софийско, Враца, Голямо Буково (Грудовско).

Гутуранов и Гутурански ф — от прякор *Гутуран* 'който има *гутура* (буца) по главата си'. Враца, Бистрец (Врачанско).

Гутьо м — мъжка форма от Гута. Гутка. Габрово, 1843, Севлиево, Шумен, р. 1900, Ковачовец (Поповско), Лозница (Търго-

вишко). Гутев ф. Габрово, Батак (Павликенско), Побит камък (Разградско), Стара Загора, Варна.

Гуца ж — от Гута с друго окончание; срв. Мата и Маца, Мита и Мица. Трънско, Баница (Врачанско), Липница (Ботевградско), Петричко. Гущин ф. Враца, Самоков.

Гуцалов, Гуцалев и Гуцалски ф — от с. Гуцал (Самоковско). Шипочане (Самоковско).

Гуцан м — от Гуц(о) + ан. *Гуцанов* ф. Красноселци (Омуртагско).

Гуцарски ф — от диал. **гуцар* 'свинар'. Лозен (Софийско).

Гуцларски ф — от **Гуцларски* с преход на *с* в *ц* (?) Панагюрище, 1873.

Гуцлеков ф — от прякор *Гуцлек* 'жител на с. Гуцал'; вж. Гуцалов. Панагюрище.

Гуцо м — а) от Гутьо, Гуто с друго окончание; вж. Гуца; б) от Гоцо, Гоце с преход на *о* в *у*, както при Джоро — Джуро, Гошо — Гушо. Враца. Гуцов и Гуцев ф. Елена, Крушовица (Ореховско), Враца, Губислав (Свогенско), Плевен.

Гуцолов ф — от Гуцалов с преход на *а* в *о*. Самоков.

Гучо м — от Гуто, Гуцо с друго окончание. Гучев ф. Плевенско.

Гешавилов ф — от диал. **гушавил* 'гушав човек'.

Гушалиев ф — от диал. **гушалия* 'гушав човек'. Пловдив.

Гушан м — от Гуш(о) + ан. *Гушанов* ф.

Гушанка ж — женска форма от Гушан.

Гушанко м — умалит. от Гушан. Н. Геров.

Гуши м — домашна форма на Гушо.

Гушко м — умалит. от Гушо. Гушков ф. Драмско, Пловдив.

Гушлев и Гушльов ф — от прякор *Гушльо* 'гушав човек'. Сопот, Кричим, Варна, Скравена (Ботевградско).

Гушмаков и Гушмашки ф — от прякор *Гушмака* 'човек с голяма адамова ябълка или изобщо с голяма гуша'. Панагюрище, Пловдив.

Гушо м — от Гюшо със затвърдяване на *г* или от Гошо с преход на *о* в *у*, както при Гьоре — Гюро. Ботевград — преселник от Гопеш (Битолско). Гушев ф. Ботевград, Карлово, Михалци (Търновско), Свищов, Старозагорско.

Гущанов ф. Гоце Делчев (гроб), Тетевенско.

Гущера пр — от *гущер* (сова се бързо или се припича на слънце като гущер). Ботевград. Гущеров ф. Котел, 1867, Панагюрско, Пловдив, Стара Загора, Русе, Воден (Македония), Яхиново (Станкедимитровско). Гущерски ф. Лозен (Софийско), Хайредин (Ореховско).

Гѹя *ж* — женска форма от Гуйо.
 Гѹбев и Гѹбьов *ф* — може би от Гърбев с изпаднало *р*. Чирпанско.
 Гѹбенски *ф* — от с. Гѹбене (Севлиево). Габрово, Плевен.
 Гѹбов *ф* — разновидност на Гѹбев или от прякор *Гѹбата*. Хасково, Славяново (Плевенско).
 Гѹвзов *ф* — може би видоизменено от Гѹмзов. Панагюрище.
 Гѹгневски *ф* — от прякор *Гѹгньо* 'който гѹгне, говори през нос'. Севлиево.
 Гѹго *м* — от Гѹрго с изпаднало *р*. Ломско. Гѹгов *ф*.
 Гѹгѹчев *ф* — правописна разновидност на Гагѹчев. Пловдив.
 *Гѹдел *м* — от Гѹдь(о) + *ел*. Гѹделев и Гѹделов *ф*. Пловдив, Първомай, Айтос.
 Гѹдуларов *ф* — от *гѹдулар*. Русе.
 Гѹдьо *м* — от Гѹрдьо с изпадане на *р*. Гѹдев *ф*. Габрово, 1908.
 Гѹжварски *ф* — от диал. **гѹжвар* 'който носи гѹжва (чалма) на главата си'. Враца.
 Гѹжов и Гѹжев *ф* — *вм*. *Гѹжвов — според местно обяснение в Ценино, Новоагорско: дядото носел гѹжва на главата си. Кнежа, 1906, Ценино, Русе.
 Гѹзеров *ф* — от прякор *Гѹзера* (навярно имая широки гѹзери). Панагюрище, Стара Загора.
 Гѹзѹца *пр* — от *гѹзѹц* (може би поради често повтаряне на тая дума). Каснаково (Хасковско).
 Гѹзурѹчков *ф* — разновидност на Гѹзурков. Бургас.
 Гѹзурков *ф* — неподправена форма на Газурков. Калтинец (Горнооряховско), Варна.
 Гѹла¹ *ж* — съкрат. от Гѹльбина. Софийско, Свогенско, Хасково.
 Гѹла² *м* — западна форма на Гѹло.
 Гѹлбачев *ф* — от диал. **гѹлбач* '?'. Кърджали.
 Гѹле *м* — съкрат. от Гѹльб. Софийско. Гѹлев *ф*.
 Гѹли *м* — разновидност на Гѹле. Славотин (Михайловградско).
 Гѹло *м* — съкрат. от Гѹльб. Гѹлов *ф*. Куле махала (Ломско), Голяновци (Софийско).
 Гѹлчавов *ф* — кръстоска от Гѹлчанов и *гѹлчав*. Силистренско, Русе, Шумен, Благоевград.
 Гѹлчанов *ф* — от прякор *Гѹлчан* (бил строг и много гѹлчал). Свищов, 1888, 1900, Русе, Пловдив.
 Гѹльб *м* — от птицата *гѹльб*. На разни места из страната. Гѹльбов *ф*.
 Гѹльба *ж* — женска форма от Гѹльб. Рядко.
 Гѹльбан *м* — от Гѹльб + *ан*. Гѹльбанов *ф*.

Гѹльбаров *ф* — от *гѹльбар* 'който отглежда гѹльби' или 'ловец на гѹльби'. Видин, Габрово.
 Гѹльбѹна *ж* — женска форма от Гѹльб. Софийско.
 Гѹльбѹк *м* — умалит. от Гѹльб. Софийско.
 Гѹльбѹн *м* — от Гѹльб + *ин*. Софийско. Гѹльбѹнов *ф*.
 Гѹльбина и Гѹльбинка *ж* — женска форма от Гѹльбин. Софийско, Панагюрско, Пазарджишко.
 Гѹльбица *ж* — от птицата *гѹльбица*. Софийско.
 Гѹльбка *ж* — женска форма от Гѹльб. Брезник.
 Гѹмзакков *ф* — правописна разновидност на Гамзаков. Свищов.
 Гѹмзов *ф* — навярно съкрат. от Гѹмзовянов. Бяла, 1950.
 Гѹмзовянов *ф* — нова форма на Гѹнзовянов.
 Гѹмизов *ф* — писмена разновидност на Гамизов.
 Гѹна *ж* — женска форма от Гѹньо. Гѹнин *ф*. Радилово (Пещерско), 1917, Пещера.
 Гѹनावов *ф*. Кайнарджа (Силистренско), 1906.
 Гѹнгагалов и Гѹнгѹлов *ф* — от диал. **гѹнгагал* 'който гѹгне или заеква'. Русе.
 Гѹнго *м* — от Гѹнко с озвучаване на *нк* в *нг*. Гѹнгов *ф*. Пловдив, 1917.
 Гѹнгѹров *ф* — от Гѹнгѹлов с промяна на *л*. Данаилово (Крумовградско).
 *Гѹнде или *Гѹнди *м* — рум. *Gānde* (от *gīnd* 'мисъл'); срв. Мисло, Мисльо. Гѹндев *ф*. Никопол, Пловдив, Божица (Босилеградско).
 Гѹндѹрски *ф* — от диал. **гѹндѹр* 'мислител'; вж. Гѹнде. Лом, Враца.
 *Гѹндѹл *м* — рум. *Gāndul*; вж. Гѹнде. Гѹндѹлов *ф*. Русе.
 Гѹнзовянов *ф* — от *гѹнзовянин* 'жител на с. Гѹнзово (Гѹмзово, Видинско). Видин, 1905, 1920.
 Гѹнко *м* — умалит. от Гѹньо, Гѹно. Гѹнков *ф*. Пловдив, Благоевград.
 *Гѹно *м* — успоредна форма на Гѹньо. Гѹнов *ф*. Черквица (Никополско).
 Гѹнчо *м* — умалит. от Гѹньо, Гѹно. Карловско, Брезово (Пловдивско). Гѹнчев *ф*. Карловско. Гѹнчевски *ф*. Брезово.
 Гѹньо *м* — разновидност на Ганьо — може би от Гануш, Ганул, с изясняване на неудареното *а* в *ѹ*. Гѹнев и Гѹньов *ф*. Карловско, Пловдив, 1900, Ковачевица (Гоцеделчевско).
 Гѹрбан *ф* — *вм*. Гурбанов. (Лазар Гѹрбан, Елена, 1833).
 Гѹрбасанов *ф* — от диал. **гѹрбасан* 'гѹрбав човек'. Казанлък, Стара Загора.

Гърбата *пр* — от диал. *гърба* 'гърбав или попрегърбен човек'. **Гърбов** *ф*. Сухиндол, 1917, Ново село (Троянско), Русе.

Гърбатилев *ф* — от диал. **гърбатил* 'гърбав човек'. Пловдив.

Гърбатов *ф* — от прякор *Гърбатия*. Русе.

Гърбачев *ф* — от диал. *гърбач* '1. кожен бич; 2. гърбав човек'. Пловдив, Стара Загора, Славяново (Плевенско).

Гърбашев *ф* — разновидност на Гърбачев. Кърджали.

Гърбашлиев *ф* — от диал. **гърбашлия* 'който често носи или си служи с гърбач?' Прослав (Пловдивско).

Гърбев *ф* — от прякор *Гърбе*, *Гърбьо* 'гърбав човек'. Пловдив, Пазарджик, Мирково (Пирдопско), Казичене (Софийско).

Гърбелов *ф* — от прякор *Гърбела* 'гърбавия'. Смолянско.

Гърбешков *ф* — от прякор *Гърбешко* 'гърбушко'. Панагюрище.

Гърбичев *ф* — от прякор *Гърбичата*. Стара Загора, Разград.

Гърбозанов и **Гърбузанов** *ф* — разновидност на Гърбасанов. Русе.

Гърболански *ф* — от прякор *Гърболанко* 'гърбавия'. Лакатник (Свогенско).

Гърбузов *ф* — разновидност на Гърбузанов (?) Севлиево, Варненско.

Гърбутов *ф* — от диал. **гърбу̀т* 'гърбица?'. Пловдив.

Гърбучев *ф* — от диал. **гърбу̀ч* 'гърбав човек'. Пловдив.

Гъргалов *ф* — навярно сродно с Гъргаранов. Гостиля (Белослатинско).

Гъргаранете род — от диал. **гъргаран* 'който много гъргори, бърбори'. Липница (Ботевградско). **Гъргаранов** *ф*. Липница.

Гъргаричев *ф* — от диал. *гъргарича* 'гъррица'. Варна, 1893, 1908, Търново.

Гъргар *м* — от Гъргор с преход на *о* в *а*, както при Тодар. **Гъргаров** *ф*. Брезник, 1900.

Гърго *м* — съкрат. от Гъргор. **Гъргов** *ф*.

Гъргор *м* — видоизменено от Григор. Софийско, Свогенско, Аспарухово (Ломско). **Гъргоров** *ф*. Свогенско, Бела Слатина (гроб).

Гъргорена *ж* — женска форма от Гъргор. Редина (Свогенско).

Гъргорин *м* — от Гъргор + *ин*. Софийско. **Гъргоринов** *ф*.

Гъргорина и **Гъргоринка** *ж* — женска форма от Гъргор или от Гъргорин. Софийско, Свогенско (типично за Брезе).

Гърда *ж* — женска форма срещу Гърдьо.

Гърдак *м* — прякорно име от Гърдьо. **Гърдаков** *ф*. Смолско (Пирдопско).

Гърдан *м* — от Гърд(ъо)+*ан*. **Гърданов** и **Гърдановски** *ф*. Крушево (Македония).

Гърде *м* — разновидност на Гърдьо. **Гърдев** *ф*.

Гърден *м* — вж. Гръден.

Гърджалийски и **Гърджалиски** *ф* — от Кърджалийски с озвучаване на *к* в *г*. Мездра, Царевец (Врачанско), Русе.

Гърджелишки *ф* — разновидност на Гърджалийски. Русе.

Гърджилев *ф* — от Кърджилев с озвучаване на *к* в *г*. Пловдив.

Гърджов *ф* — от Кърджев с озвучаване на *к* в *г*.

Гърди *м* — разновидност на Гърдьо. Калофер. **Гърдев** *ф*.

Гърдица *ж* — от Гърд(а)+*ица*. Синод. именник.

Гърдичко *м* — умалит. от Гърди, Гърдьо. **Гърдичков** *ф*.

Гърдо *м* — успоредна форма на Гърдьо с твърдо окончание. Казанлък, 1860, Калофер. **Гърдов** *ф*. **Гърдовски** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Гърдьо *м* — от диал. *гърд* 'грозен' — защитно име: да му е грозно името, за да е здрав и хубав човекът; срв. Грозьо. Габрово, 1843, Казанлък, 1853, Ямбол. **Гърдев** *ф*. Калофер (Възраждането), Карловско, Батак, Абланица (Гоцеделчевско — помак), Гагала (Русенско). **Гърдевски** *ф*. Разград.

Гържалов *ф* — от Кърджалов с озвучаване на *к* в *г* и преход на *дж* в *ж*. Сърнево (Старозагорско).

Гъркин *ф* — видоизменено от Гъркинин.

Гъркиня *ж* — от *гъркиня* с някогашно значение 'гражданка'; срв. Граждоменка. Бр. Миладинови. **Гъркинин** *ф*.

Гърков *ф* — от прякор *Гърка*; срв. Влахов. Кнежа, 1893, Берковица, Лом, 1896, Хасково, 1893, Стара Загора, Чепинци (Софийско), Драгошиново (Самоковско).

Гърланов *ф* — от диал. **гърлан* 'лаком човек' или 'човек с гръмлив глас'. Свищов, 1888.

Гърлев и **Гърльов** *ф* — от прякор *Гърльо* 'гърлест или лаком човек'. Панагюрище, Казанлък, Пловдив, Рашково (Ботевградско).

Гърлински *ф* — от с. Гърло (Брезнишко). Кюстендил.

Гърличков *ф* — от птицата *гърлица*, *гърличка*. Щип, 1917.

Гърлянов *ф* — от диал. **гърлян* 'гърлест човек'. Самоков, Черквица (Никополско).

Гърлянски *ф* — от с. Гърло (Брезнишко). Пещера.

Гърманов *ф* — от прякор *Гърман*; вж. Гърмидолов.

Гърмидолов и **Гърмидолски** *ф* — от диал. **гърмидол(ец)* 'човек с гръмлив глас'. Лясковец, Горна Оряховица, Пловдив.

Гърмилов *ф* — от диал. **гърмило* 'гръмогласен човек'. Сливен.

Гърмодолов и Гърмодолски *ф* — разновидност на Гърмидолов. Луковит, Тишаново (Кюстендилско).

Гърмучев *ф* — от диал. **гърмич* (вж. Гърмидолов) или видоизменено от Гърбучев. Пловдив.

Гърнашки *ф* — от колиби Гърневци (Търновско). Катунец (Ловешко).

Гърненски *ф* — от колиби Гърня (Дряновско).

*Гърно *м* — успоредна форма на Гърньо с твърдо окончание. Гърновски *ф*.

Гърньо *м* — а) от Гръдньо с изпадане на *д*; б) защитно име по малоценен предмет; срв. Блехо, Скобел, Брусъ. Н. Геров. Гърнев *ф*. Габрово, 1900, Панагюрище, Разград, Илинден (Гоцеделчевско), Драбишна (Ивайловградско), Враца. Гърньов (Гръньов) *ф*. Боженица, Новачене (Ботевградско). Гърневски *ф*. Бреница (Белослатинско), Марково (Пловдивско), Пловдив. Гърньовски *ф*.

*Гъро *м* — съкрат. от Гъргор или видоизменено от Гаро (смятано за 'селско' с *а*). Гърров *ф*. Церецел (Свогенско), Пловдив.

Гърчето *пр* — от *гърчѐ*; срв. Гърков. Водица (Поповско), 1917.

Гърчилев *ф* — видоизменено от Горчилов (?) Силистра (гроб).

Гърчка *ж* — женска форма от Гърчо. Радомирско.

Гърчо *м* — умалит. от Гърдъо (Гърдчо) или от Гъро. Гърчев и Гърчов *ф*. Самоков, Сандански, Панагюрище.

*Гършко *м* — умалит. от Гърчо. Гършков *ф*. Харманлии, 1893.

Гърьо *м* — успоредна форма на Гъро с меко окончание. Гърев *ф*. Калояново (Пловдивско), Пазарджишко.

Гърсаров и Гърсарски *ф* — от *гърсар* 'който отглежда или пасе гърски'. Долни Луковит (Ореховско), 1917, Литаково (Ботевградско).

Гърсашки *ф* — от прякор *Гърсакя* 'гърсока'. Гурково, Новачене (Ботевградско).

Гърсе *м* — от „селското“ Гусе. Брезник.

Гърска *м* — от *гърска* — защитно име; срв. Кравко, Воло. Дряново, р. 1929 (полуциганин). Гърскин *ф*. Зидарци (Радомирско).

Гърско *м* — разновидност на Гърска. Гърсков *ф*. Орехово, Юнаците (Пазарджишко), Пловдив, Асеновград.

Гърсько *м* — успоредна форма на Гърско с меко окончание. Гърскев *ф*.

Гъртлев *ф* — от прякор *Гъртльо* 'гърлест човек' (от рум. *gît* 'гърло'); срв. Гъртлев. Свищов.

Гъртяков *ф*. Айтос.

Гъртъо *м*. Търговишко, 17 в.

Гърцо *м* — съкрат. от Гаврил или Гануш с изясняване на неудареното *а* в *ѝ*; успо-

редна форма на Гацо. Гърцев и Гърцов *ф*. Разград, Крапец (Балчишко).

Гърче *м* — по-стара форма на Гърчо. Калофер, 1853. Гърчев *ф*.

Гърчко *м* — умалит. от Гърчо или от Гърцо. Гърчков *ф*. Варна.

Гърчо *м* — съкрат. от Гаврил с изясняване на неудареното *а* в *ѝ* или от Гърнчо с изпадане на *н*. Калофер, 1845, 1860, 1965, Михилци (Калоферско). Гърчев *ф*.

Гърбеклийев *ф* — от диал. *гърбеклия* 'коремест' (тур. *göbekli*).

Гървчо *м* — вм. Йовчо (писано в миналото с начално *г*, което не се изговаряло). Гървчев *ф*. Асеновград, 1950.

Гърго *м* — видоизменено от Георги. Гъргов *ф*. Гагово (Поповско).

Гързюмов *ф* — от *гързюм* 'джоджен'. Гърка *м* — вм. Гърко. Варна.

Гърко *м* — видоизменено от Георги. Бистрица (Софийско). Гърков *ф*. Разград, 1893, Гагово (Поповско), Болярино (Пловдивско), Голямо Асеново (Хасковско), Стара Загора.

Гъркчермѐнски и Гъркчерѐнски *ф* — от някое село Гъркчерен или Гъркчермен. Карнобат, 1893, 1917.

Гърла *ж* — съкрат. от Маргьола. Брезник.

Гърмов *ф*.

Гърна *ж* — женска форма от Гърне, Гърно. Брезник. Гърнински *ф*. Михайловград.

Гърндѐров и Гърндѐрски *ф* — от тур. *gönder* 'прът, остен'. Варна, 1920.

Гърндо *м* — от Гърно с вмъкнато *д*. Гърндов *ф*.

Гърнѐ *м* — югозападна форма на Гърно (в Доброславци, Софийско: от Григор). Радомир. Гърнев *ф*. Доброславци.

Гърнко *м* — умалит. от Гърно, Гърне. Гърнков *ф*. Костенец, Пазарджишко.

Гърно *м* — видоизменено от Георги. Софийско. Гърнов *ф*. Софийско, Добри дял (Горнооряховско), Миланово (Свогенско).

Гърнчо *м* — умалит. от Гърно. Ихтиман.

Гърньо *м* — успоредна форма на Гърно с меко окончание. Свобода (Чирпанско). Гърнев *ф*. Добри дял (Горнооряховско).

*Гърпа *м* — разновидност на Гора (?) Гърпин *ф*.

Гърра *ж* — женска форма от Гърре. Н. Геров. Гъррин *ф*. Бучин проход (Софийско), 1893.

Гъррга *ж* — женска форма от Георги. Гърргин *ф*. Бели Искър (Самоковско).

Гърргѐки *м* — умалит. от Георги с гръцка наставка *-аки*. Старо. Гърргѐкев и Гърргѐкиев *ф*. Стара Загора, 1849, Горна Оряховица, 1908.

Гъррге *м* — звателна форма от Георги. Ямболско. Гърргев *ф*.

Гьòрги *м* — говорима форма на Георги. Гьòргьов *ф*. Ботевград. Гьòргьовски *ф*. Пловдив.

Гьòргин *м* — в.м. Гергин. Брезнишко.

Гьòргина *ж* — женска форма от Георги. Ботевградско.

Гьòргйца¹ *м* — от Гьòрг(и)+ *йца*. Плевен, 1843.

Гьòргйца² и Гьòргйчка *ж* — женска форма от Гьòрги. Ботевградско, Софийско, Шумен.

Гьòргйш *м* — от Гьòрг(и)+ *йш*. Тутракан, 1893. Гьòргйшев *ф*.

Гьòргйя *ж* — женска форма от Гьòрги. Свогенско, Михайловград.

Гьòрго *м* — видоизменено от Георги. Гьòргов *ф*.

Гьòрè *м* — югозападна форма на Георги. Софийско. Гьòрев *ф*.

Гьòричко *м* — умалит. от Гьòре. Гьòричков *ф*. Враца.

Гьòрмов *ф*. Свищов.

Гьòрòнда *м* — домашна форма на Гьòре. Велес. Гьòрòндов *ф*.

Гьòрче *м* — умалит. от Гьòре. Македония. Гьòрчев *ф*.

Гьòтлийски *ф* — от диал. *гьòтлия* 'гъзест' (от тур. *götlü*).

Гьòто *м* — от Гьòно с друго окончание, успоредна форма на Гьòто. Гьòтов *ф*. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Гьòце *м* — домашна форма на Георги. Ботевград.

Гьòчо *м* — умалит. от Георги, успоредна форма на Гьòчо. Н. Геров. Гьòчев *ф*. Широка лъка (Девинско), Пловдив.

Гьòша *ж* — женска форма от Гьòше, Гьòшо.

*Гьòшàрко *м* — разширено от Гьòше. Гьòшàрков *ф*. Ковачевци (Самоковско).

Гьòше *м* — умалит. от Георги. Софийско. Гьòшев *ф*.

Гьòшенлийски *ф* — от някое село с подобно име. Варна, 1900.

Гьòшо *м* — разновидност на Гьòше. Ботевград. Гьòшев *ф*.

Гьòбелев *ф* — от тур. *gübel* 'шишкаво дете, топарлаче'. Карнобат, 1908.

Гьòбрèна *ж*. Радомирско, нар. песен.

Гьòвèза *ж* — от тур. *güvez* 'тъмночервен, виолетов'; срв. Румена. Пловдив, р. 1893, Санданско, Криводол (Врачанско), Баня (Михайловградско).

Гьòверджелиев *ф* — от диал. *гьòверджилè* 'селитра' (тур. *güherçile*). Етрополе.

Гьòвешèков *ф* — вж. Гивешеков. Малко Търново, 1917.

Гьòвийски *ф*.

Гьòдеров *ф* — от тур. *güderi* 'обработена еленова кожа; пергамент'. Дебърско, Никопол.

Гьòджев *ф* — от тур. *güç -cü* '1. мъчен, труден; 2. сила, мощ'. Варна.

Гьòджèнов и Гьòджèнев *ф* — от тур. *gösep* 'зайче' или от *güseppek* 'обиждам, се, сърдя се'. Стара Загора, Мирково (Пирдопско).

Гьòджòков *ф* — от тур. *güçük* 'слаб, безсилен'.

Гьòдòров и Гьòдòров *ф* — в.м. Гьòдеров или Гьòндуров. Шишманово (Самоковско).

Гьòдòлев и Гьòдòлов *ф* — от диал. *гьòдòл* 'шуте, строшено гърне или стомна' (от тур. *güdük* 'без опашка, безобразен'). Свищов, 1869, Крън (Казанлъшко), 1920.

Гьòзèлев *ф* — от диал. *гьòзèл* 'хубав, красив' (тур. *güzel*). Габрово (Възраждането), Свищов, 1869, Лясковец, Нова Загора, Стара Загора.

Гьòка *м* — в.м. Гьòко. Бърдарски геран (Белослатинско). Гьòков *ф*.

Гьòко *м* — от Гьòрко с изпадане на *р*. Гьòков *ф*. Бърдарски геран, Провадия.

Гьòкчеренли и Гьòкчерèнов *ф* — вж. Гьòкчеренски. Шумен, 1861, 1870.

Гьòла *ж* — от *гьòл* 'роза' (пер.-тур. *gül*). Софийско, Свогенско.

Гьòладжйев *ф* — от пер.-тур. *gülağacı* 'розов храст'.

Гьòлбàров и Гьòлбàрев *ф* — а) от пер.-тур. *gül bahar* 'пролет с рози'; б) от разговорно *гьòлбàра* 'вид игра на табла'. Пловдив.

Гьòлгелиев *ф* — от някое село с подобно име (от тур. *gölgeli* 'сенчест, усоев'). Габрово, 1893, София, 1893.

Гьòлджйев *ф* — може би от Кьòлджйев с озвучаване на *к* в *г*. Габрово, 1900.

Гьòлемèров *ф* — вж. Гелемеров. Никопол.

Гьòлемèтов *ф* — видоизменено от прякор *Гьòлмèто* 'който много се смее' (от тур. *gülme* 'смях'). Типично за Брацигово; Пещера.

Гьòлка *ж* — умалит. от Гьòла. Слатина (Станкедимитровско), Пещера (Радомирско).

Гьòлмèзов *ф* — от тур. *gülmez* 'който не се смее, навъсен, сериозен'. Сливен, 1883, Варна, 1893.

Гьòло *м* — от *гьòл*; вж. Гьòла. Гьòлов *ф*. Калчево (Ямболско).

Гьòлски *ф* — навярно в.м. *Гьòлински, от Гьòла. Друган (Радомирско).

Гьòлòшев *ф* — от тур. *gülüs* 'смях'. Гоце Делчев, 1917.

Гьòлфидàнов *ф* — от пер.-тур. *gülfidan* 'розов храст'. Пловдив.

Гьòлчо *м* — умалит. от Гьòло, Гьòльо. Гьòлчев *ф*. Патриарх Евтимиево (Пазарджишко).

Гьòлчерели *ф* — от някое село с подобно име (от пер.-тур. *gülçehrelî* 'прекрасен като роза'. Тулча, 1857.

Гьòльо *м* — от *гьòл*; вж. Гьòла. Гьòлев *ф*. Карнобат, Панагюрище, Чаушли (Чаталджанско).

Гюляшки *ф* — от диал. *гюляш* 'сладкиш с гюлова вода' (пер.-тур. *güllâç*). Раковица (Кулско).

Гюмбабов *ф* — разновидност на Гимбаров.

Гюмезов *ф* — от Гюлмезов с изпадане на *л*.

Гюмйшев *ф* — вм. Гюмюшев. Могиляне (Беленско), Казичене (Софийско).

Гюмов *ф* — от *гюм* (тур. *güğüm*). Банско.

Гюмрия *ж*. Трънско.

Гюмрюкчиев *ф* — от остар. *гюмрюкчия* 'митничар' (тур. *gümriükçü*). Стара Загора.

Гюмушев *ф* — вм. Гюмюшев. Търново, 1870.

Гюмюшев *ф* — от прякор *Гюмюш(а)* 'който има добър, благ характер' (от тур. *gümüş* 'сребро, сребърен'). Котел, Карлово, 1878, Лом, 1900, Хасково, Пловдив, Варна.

Гюна *ж* — разновидност на Гюна. Пещера.

Гюндичев *ф*. Пещера.

Гюндүзов *ф* — от тур. *gündüz* 'денем; надница'. Сопот.

Гюндүров *ф* — вж. Гюндюрев. Ихтиман.

Гюндюрев *ф* — а) от тур. *günder* 'прът, остен'; б) от тур. *güldügmek* 'разсмивам'.

Гюнка *ж* — умалит. от Гюна. Гюнкин *ф*. Самоков.

Гюпчанов *ф* — от диал. *гюпчан(ин)* 'циганин'.

Гюра¹ *ж* — женска форма от Гюро. Софийско, Свогенско, Радомирско, Етрополе.

Гюра² *м* — западна форма на Гюро. Трън, 1893.

Гюрашки *ф* — може би видоизменено от Герашки. Гол. Конаре (Пловдивско).

Гюрга *ж* — успоредна форма на Гюргя със затвърдяване на второто *г*. Трън, Брезнишко, Пазарджишко, Пловдивско, Санданско.

Гюргăки *м* — разновидност на Гюргаки. Бургаско.

Гюргăна *ж* — от Гюрг(а)+*ана*. Гюргăнин *ф*. Брацигово.

Гюргелена *ж* — разширено от Гюргена. Върдоловци (Годечко), Луково (Свогенско).

Гюргелин *м* — разширено от Гюрген. Софийско, нар. песен.

Гюрген *м* — от Гюрг(и)+*ен*.

Гюргена *ж* — от Гюрг(а), Гюрг(я)+*ена*. ЮЗБ, типично за Свогенско.

Гюрги *м* — видоизменено от Гюрги, Георги. Гюргев *ф*.

Гюргина, Гюргйца, Гюргйя *ж* — писмена разновидност на Гюргина, Гюргица, Гюргйя.

Гюргя *ж* — скъсено от Гюргйя. Пиринско, Благоевградско.

Гюрдал *м*. Н. Геров.

Гюрджеклиев *ф* — от някое село с подобно име (от тур. *gügsek* 'доста обилен').

Пещера, Братаница (Пазарджишко), Пловдив.

Гюрджиев и Гюрджийски *ф* — от диал. **гюрджия* 'грузинец' (тур. *Gürcü*). Айтос, Стара Загора.

Гюрджо *м* — от Гюрчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Велинград, нар. песен. Гюрджов *ф*. Панчарево (Софийско).

Гюре *м* — успоредна форма на Гюро. Гюрев *ф*.

Гюреджиев *ф* — разновидност на Гюрджиев или от с. Гюреджия (Сгледници, Елинпелинско).

Гюрёцов *ф* — от диал. **гюрёц* 'борец' (от тур. *güreç*). Плевен.

Гюрила *м* — вм. *Гюрил, от Гюр(о)+*ил*. В нар. песен.

Гюрица¹ *ж* — умалит. от Гюра. Етрополе, Долни Богров (Софийско).

Гюрица² *м* — от Гюр(а)²+*ица*. Трънско, нар. песен.

Гюрко *м* — умалит. от Гюро. Гюрков и Гюрковски *ф*. Македония.

Гюрлето *пр* — от тур. *gürleme* 'шум, врява'. Ловеч, 1878.

Гюрлиев *ф* — от някое село с подобно име (от тур. *güg* 'обилен')

Гюремезов *ф* — навярно от Гюлмезов с преход на *л* в *р*. Пловдив.

Гюро *м* — видоизменено от Георги. На разни места из страната. Гюров и Гюровски *ф*.

*Гюрун *м* — от Гюр(о)+*ун*. Гюрунов *ф*. Лозен (Софийско).

*Гюрчин *м* — от Гюрч(о)+*ин*. Гюрчинов *ф*.

Гюрчо *м* — умалит. от Гюро. Гюрчов *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Гютмёнски *ф* — от диал. **гютмён* '?' (нещо във връзка с тур. *göt* 'задник'). Орехово.

Гюфикчиев *ф* — от диал. **гюлфикчия* '?' Севлиево.

Гюхпалов *ф* — от с. Гюк пала (Михайлово, Старозагорско). Стара Загора.

Гюца *ж* — съкрат. от Гюрица¹. Михайловград.

Гюша *ж* — женска форма срещу Гюшо. Кътина (Софийско).

Гюшерев *ф*. Пловдив.

Гюшко *м* — умалит. от Гюшо. Гюшков *ф*. Велинград (гроб).

Гюшлинов *ф*. Стара Загора.

Гюшо *м* — от Гюро с друго окончание.

Гявола *пр* — от диал. *гявол* 'дявол'; вж. Дяволов. Ботевград, Михайловград. Гяволёвски *ф*. Ботевград. Гяволете — род в Церецел (Свогенско).

Гяволчев *ф* — от прякор *Гяволчето*; вж. Гявола. Самоков.

Гявуров *ф* — от *гявур(ин)*; вж. Гяуров. Панагюрище.

Гядин ф — от диал. *гяда* 'заядлив човек'. Самоков.

Гямо м — от Гемо с югоизточно свръх-якане, както Дюлгяров. **Гямов ф**.

Гяна ж — от Гена с вторично якане или от новогръцкото изписване на Яна — *Γαυνα*. **Гянин ф**. Ник. Милев.

Гяно м — от Гено с вторично якане. **Гянов ф**. Стара Загора, 1917.

Гянче м — от новогръцкото изписване на Яни — *Γαυνι*. Кюстендил, 1893. **Гянчев ф**.

Гято м — от Гето с вторично якане. **Гятов ф**. Пловдив.

Гяурджиков ф — от диал. *гяурджик*, ума-лит. от гяур. Пороище (Разградско).

Гяуров и Гяурски ф — от *гяур* (ар.-тур. *gâvur* 'немохамеданин') — така наричали ония българи, които не искали да носят фес. Севлиево, Велинград, Беброво (Еленско).

Гящев ф.

Д

Даалѝев ф — от диал. *даалѝя*; вж. Даалов. Павликени.

Дазлѝв ф — от тур. *dağlı* 'планинец'. Габрово, Стара Загора.

Даалѝбоев ф — от даалѝ Бойо 'планинеца Бойо'. Стара Загора, 1849.

Дѝбе м — разновидност на Даби. Дебърско. **Дѝбев ф**.

Дѝби м — съкрат. от Дабижа. Търново, 1845, Габрово, 1935. **Дѝбев ф**.

Дабижа м — старо пожелателно име „да бъде жив“. **Дабижев ф**. Равногор (Пещерско).

Дабижив м — по-стара форма на Дабижа. Софийско, Пернишко, 15—16 век.

Дѝбко м — умалит. от Даби, Дабо. Трявна, Габровско, Варна. **Дѝбков ф**. Габрово, Бежанци (Ивайловградско), Джебел (Момчилградско), Варна. **Дѝбковски ф**. Скравена (Ботевградско).

Дѝбо м — съкрат. от Дабижа, Дабижив. **Дѝбов ф**. Станке Димитров, 1879, Лясковец, Плевен. **Дѝбовски ф**. София, 1889.

Дѝбчо м — умалит. от Дабо, Даби. **Дѝбчев ф**. Габрово, 1900, Скопие, 1911, 1935, Шумен.

Дѝбѝо м — разновидност на Даби. **Дѝбѝов ф**. Ник. Милев.

Даваджѝев ф — от диал. *даваджѝя* 'ищец пред съд' (ар.-тур. *dāvacı*). Търново.

Давѝрски ф — от тур. *davar* 'овца'. Пловдив.

Дѝвер м — далечно видоизменение от Давид (?) Еленско, Шумен. **Дѝверов ф**. Бела Слатина, 1893, Русе, Габрово.

Давѝд м — библейско име — евр. „възлюблен“. Старо, рядко. **Давѝдов ф**.

Давѝдко м — умалит. от Давид. ЮЗБ, Михайловградско. **Давѝдков ф**.

Дѝвин м — от Дафин с диалектен изговор на ф като в. Брезник. **Дѝвинов ф**.

Дѝвина ж — от Дафина; вж. Давин. Брезник, Осеново (Благоевградско). **Дѝвиници** — род в Праужда (Белоградчишко).

Дѝвка ж, Дѝвко м — писмена разновидност на Дафка, Дафко.

Дѝвна ж — съкрат. от Давина или направо от гр. *δαωνη*. Станке Димитров, 1845.

Дѝво м — съкрат. от Давид. **Дѝвов ф**. Велес, 1844.

Дѝвѝй м — разширено от Даво. Търново, нар. песен.

Даврѝанов ф — от тур. *davran* 'действуй; оказвай съпротива'. Ихтиман.

Даврѝев ф — от Довруев с преход на о в а. Разград.

Давѝулев ф — разновидност на Даулов. Етрополе.

Дѝвчо м — умалит. от Давид или от Дафин. Поповица (Асеновградско), 1911, Шишманци (Пловдивско), Радомир. **Дѝвчев ф**. Пловдив, 1900, Русе, Петрич.

Даганов ф — вм. Драганов или Доганов (?) Самоков.

Дагарѝдинов ф — от Дъгарадин с второокончание -ов. Банско, 1905.

Дагарѝски ф — от тур. *dağar* 'кожена торба'. Попово (Софийско).

***Даге м** — успоредна форма на Даго. **Дѝгев ф**. Пловдив.

***Дѝгне или *Дѝгнѝо м. Дѝгнев ф**. Пловдив.

Дѝго м — съкрат. от Дагор. **Дѝгов ф**. Пловдив.

Дѝгол м — от Дагор с преход на р в л. Котел. **Дѝголов ф**.

Дагор м — вм. Диагор. **Дагорѝов ф**. Карлофер (Възраждането), 1903, Стара Загора, 1897, Пловдив, 1900, Пазарджик, 1905.

Дѝда ж — от Дана или Дака, Даца с детско повтаряне на първата сричка; срв. Дида, Додо. Ник. Милев, Н. Геров.

Дадаков ф. Карнобат, 1900.

Дадал м — от Дад(о)+ал (?) **Дадалев ф**. Брегово (Видинско), **Дадалов ф**. Разград.

Дадарев ф — разновидност на Дадалев (?) Бояна.

Дадачев и Дадачов *ф* — от диал. *да-
дач 'давач'; вж. Дайо. Пловдив, 1897,
1900.

Дадел *м* — от Дад(о)+*ел*. Даделов *ф*.
Ръжево Конаре (Пловдивско).

Дадо *м* — от Дано или Дако, Дачо с
детско повтаряне на първата съгласна;
срв. Дада, Додо. Дадов *ф*. Радомир, 1893,
Благоевград.

Даемов *ф* — от рум. Daină? Русе.

Даеров *ф* — може би вм. Дайров. Ве-
лингград.

Дайски и Дайски *ф* — от диал. дайя
'разпасан, развилнял се еничарин'; вж.
Дайов. Пловдив, Самоков.

Дайов *ф* — от тур. dağı 'планински;
даия'. Шумен, 1944.

Дайжиков *ф* — навярно вм. Даржиков.
Стара Загора.

Дайко *м* — умалит. от Дайо. Дайков
ф. Етрополе.

Дайкя *ж* — женска форма от Дайо,
Дайко. Етрополски манастир, 1648.

Дайлер *м*. Новопазарско, нар. песен.

Дайлиев *ф* — съкрат. от Даалиев. Стара
Загора.

Дайло *м* — от Дально с прамет на йо-
тацията. Дайлов *ф*. Варна.

Дайманди *м* — видоизменено от Диа-
манди. Даймандиев *ф*. Пловдив.

Даймян *м* — от Дамян с удвояване на
йотацията. Даймянов *ф*. Калофер, 1914.

Даймяна *ж* — женска форма от Даймян.
Болярци (Асеновградско).

Дайнел *м* — от Дайн(о)+*ел*. Дайнелов
ф. Калофер, 1861, Цариград, 1860, Русе,
1870.

Дайно *м* — от Даньо с прамет на йо-
тацията или от Дай(о)+*но*. Дайнов *ф*.
Разград. Дайновски *ф*.

Дайнол *м* — от Дайн(о)+*ол*. Дайнолов
ф. Русе.

Дайо *м* — пожелателно име: дай му,
боже, всичко. Даяев *ф*. Йоаким Груево
(Пловдивско), Пловдив.

Дайреоглу *ф* — „син на Дайрето (от
ар.-тур. daire 'дайре')". Стара Загора,
1873.

Дайров *ф* — с ъкрат. от Дайреоглу. Стара
Загора, 1910.

Дайски *ф* — вм. Дайски. Попово, 1927.

Дайчо *м* — умалит. от Дайо. Шумен.
Литаково (Ботевградско — циганин). Дай-
чев *ф*. Девня (Варненско), 1860, Шумен,
Бургас. Дайчов *ф*. Баница (Врачанско),
Вършец — циганин.

Дака *ж* — женска форма от Дако. Сво-
де, Скравена, Трудовец (Ботевградско),
Трънско.

Дакаш *м* — от Дак(о)+*аш*. Горна Оря-
ховица, 1894. Дакашев *ф*. Горна Оряховица,
1900, Плевен, 1917.

Даки *м* — съкрат. от Йордаки. Омуртаг.
Дакев *ф*. Омуртаг, Варна.

Дако *м* — съкрат. от Йордан. СЗБ.
Даков *ф*. Белослатинско, Луковит, Ботев-
градско, Свищовско, Енево (Новопазар-
ско). Даковски *ф*.

Дако *м* — успоредна форма на Дако с
меко окончание. Даков *ф*. Браца, Трудо-
вец (Ботевградско).

Далаберов *ф* — може би нарочно видо-
изменено от *Далаверов. Кричим.

Далаверата *пр* — от далавера. Стара За-
гора, 1940.

Далайков *ф*. Пловдив.

Далаклиев *ф* — може би видоизменено от
Далакчиев. Плевен.

Далакманов и Далакмански *ф* — вж. Дал-
къманов, Далкъмански. Пловдив, Русе.

Далаков *ф* — съкрат. от Далакчиев. Мла-
дово (Сливенско), 1900, Сливен, Карнобат,
Стара Загора.

Далакчиев *ф* — от диал. далакчия 'на-
роден лечител на болестта да л а к (синя
пъпка)'. Медвен (Котленско), 1883, Скра-
вена (Ботевградско).

Даламов *ф* — от тур. dalama 'ухапване,
ужилване'. Пловдив.

Далата *пр* — съкрат. от Будалата (?)
Плевен, 1900.

Далгачлиев *ф* — от с. Далгач (Търго-
вишко).

Далдабанов *ф* — от тур. daltaban '1. гол-
так, скитник; 2. простак'. Айтос.

Дале *м* — западна форма на Дально.
Врачанско. Далев *ф*.

Далей *м* — разширено от Дально, Далев.
Далеев *ф*. Пловдив.

Далеков *ф* — от Далев с вмъкнато *ек*.
Ловеч.

Далемски *ф*. Розовец, Брезово (Плов-
дивско).

Далйна *ж* — от Дал(ьо)+*ина*. Шумен,
р. 1959.

Далион *м* — от Дал(е)+*ион* по образеца
на Иларион, Щерион. Михайловград, р.
1928.

Далитров *ф*.

Далка *м* — умалит. от Даринка. Вла-
дая.

Далкаладж *пр* — вж. Далкалъчев. Тър-
ново, 1845.

Далкалъчев *ф* — от тур. dalkılıç 'войн-
ствен'.

Далкаранов *ф*.

Дало *м* — разновидност на Дально с
твърдо окончание. Далов *ф*. Котел, Плов-
див, 1900, Търново, Русе, Варна.

Далуков *ф* — от тур. daluyku 'дълбок
сън' (?)

Далча *ж* — женска форма от Далче.
Радомир.

Далче и Далчо *м* — умалит. от Дально,
Далев. Далчев *ф*. Солун.

Далѣкманов и Далѣкмански *ф* — от диал. **дѣлѣкмѣн* 'дѣлѣг, висок човек'; срв. Длѣгнеков. Карнобат, Русе.

Дѣльо *м* — пожелателно име: а) да му е дал господ всичко; б) да обича да дава или да му дават; срв. Дѣйо. Дѣлев *ф*. Дряново, 1900. Дѣльов *ф*. Станке Димитров, 1879. Дѣлевски *ф*. Брезово (Пловдивско), 1893, Русе. Д ѣ л ъ о в и ц а — местност в Разлива (Ботевградско)

Даляков *ф* — разновидност на Далекков. Ловеч.

Дамѣдов *ф* — от пер.-тур. *damat*, *-di* 'зет'. Севлиево, Русе.

Дамѣск *м* — съкрат. от Дамаскин. Дамѣсков *ф*. Варна, Пловдив.

Дамаскин *м* — от *дамаскин* 'сборник с черковни поучения'; срв. Псалтир, Салтир. Девене (Врачанско), р. след поморче към 1937, Сопот. Дамаскинов *ф*. Горна Оряховица, 1844, София, 1865, Пловдив.

Дамашкин *м* — разновидност на Дамаскин. Вайганд.

Дамбѣлев *ф*. Пловдив.

Дамгалѣев *ф* — от диал. **дамгалѣя* 'бележит, известен' (тур. *damgalı*). Асеновград, Айтос, Стара Загора, Ивайловградско.

Дамгѣв *ф* — от *дамгѣ* 'печат; петно' (тур. *damga*). Тетевен.

Даме *м* — съкрат. от Дамян или от Адам. Дамев *ф*.

Даменлиев *ф* — от някое село с подобно име. Пловдив.

Дамнян *м* — от Дамян с вмъкнато *н*. Ботевградско. Дамнянов и Дамнянски *ф*.

Дамо *м* — съкрат. от Дамян или от Адам. Дамов *ф*. Кърналово (Петричко), Пловдив.

Дамѣк *м* — прякорно име от Дамо. Дамѣков *ф*. Пловдив.

Дамче или Дамчо *м* — умалит. от Даме, Дамо. Дамчев *ф*. Пловдив.

Дамян *м* — име на календарски светец, евр. „победител“. Из цялата страна. Дамянов, Дамяновски и Дамянски *ф*.

Дамяна и Дамянка *ж* — женска форма от Дамян. Нарядко из цялата страна.

Дамянко *м* — умалит. от Дамян. Дамянковски *ф*. Горна Бешовица (Врачанско).

Дан *м* — съкрат. от Йордан или от Данаил. Етрополски манастир, 1648.

Дана *ж* — съкрат. от Йордана или Богдана. Главно ЗБ. Данин *ф*. Ихтиман, Скравена (Ботевградско).

Данаджиев *ф* — от диал. *данаджиѣ* 'телчар' (тур. *danacı*). Търговище, Петко Славейково (Севлиевско).

Данаджиков *ф* — от тур. *danasik* 'теленце'. Трояново (Старозагорско), Стара Загора.

Данайл *м* — говорима форма на Даниил. Рядко, на разни места из страната. Данайлов *ф*.

Данайла и Данайлка *ж* — женска форма от Данаил. Етрополе, Мездра, Световрачане (Софийско).

Данайлчо *м* — умалит. от Данаил. Данайлчев *ф*. Ямбол.

Данакѣев *ф* — вм. Данаджиев.

Данѣчев *ф* — от диал. *данѣче* 'теле'. София, 1906.

Дангалѣков *ф* — от *дангалѣк*, 'висок и мършав човек; простак' (тур. *danğalak*). Пазарджик, Враца (външно лице).

Дангалѣв *ф* — от диал. **дангалѣ* 'дангалѣк'. Славейно (Смолянско), Пловдив.

Дангалчев *ф* — от диал. **дангалче*, умалит. от дангала. Пловдив.

Дангарѣ *пр* — разновидност на Дангалов. Станке Димитров, 1879.

Данго *м* — от Данко с озвучаване на *нк* в *нг*. Дангов *ф*. Ботевград, Самоков, Пазарджишко, Черешница (Македония).

Данговски *ф*. Горна Митрополия (Плевенско), Плевен. Дангата *пр*. Ботевград.

Дангул *м* — от Данг(о)+ул. Дангулов *ф*. Панагюрище.

Дангѣлев и Дангѣлов *ф* — от диал. *дангѣл* 'заплес, простак' (тур. *danğul*). Пещера.

Дангѣров *ф* — от диал. *дангѣр*; вж. Дангулев. Брест (Никополско), Пазарджик.

Дангѣрски *ф* — от *дангѣр-дангѣр* 'междуметие за трясък, дрънкане'. Радомирско.

Дандалов *ф* — от диал. *дандала*; вж. Дандаров. Пловдив.

Данданѣв *ф* — от диал. *данданѣ* 'гръмлив, безреден шум' (тур. *dandana*). Грудово, Годерци (Костурско).

Дандарѣнов *ф* — от диал. **дандарѣн* 'който вдига дандара' (?)

Дандаров *ф* — от диал. *данѣдара* 'шум, врява'. Панагюрище, Пловдив.

Дандик *м* — от Данд(о)+ик. Сливен, Шумен, нар. песен.

Дандѣл *м* — от Данд(о)+ул. Дандѣлов *ф*. Мрамор (Софийско), Русе.

Дандо *м* — от Дано с вмъкнато *д*. Дандов *ф*. Лозен (Софийско), Казанлък, Стара Загора.

Дандол *м* — от Данд(о)+ол. Дандолов *ф*. Габрово, 1843, 1900, Севлиево, 1893, 1917, Сеново (Разградско), Пловдив.

Дандоровски *ф* — от диал. **данѣдор* 'шум, дандания'. Кнежа.

Дандулов *ф* — разновидност на Дандолов.

Дандуров *ф* — разновидност на Дандоровски. Разград.

Дандѣо *м* — от Данѣо с вмъкнато *д*. Дандѣев *ф*. Дрянковец (Айтоско).

Данѣ *м* — западна форма на Данѣо. Данѣв *ф*.

Данѣков *ф* — от Данѣв с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Данѐл *м* — от Дан(о), Дан(е)+*сл.* Данѐлов *ф.* Гоце Делчев.

Данжурски *ф.* Крупник (Благоевградско).

Дани *м* — североизточна форма на Даньо. Русе. **Данев** *ф.*

Даниѐл *м* — вм. Данаил с латински изговор на ηλ. Ново. рядко.

Даниѐла *ж* — женска форма срещу Даниел. Ново, рядко.

Данийл *м* — гр. Δανιήλ, име на библейски пророк, евр. „божи съдник“. Рядко, черковно.

Данил *м* — съкрат. от Даниил, Данаил. Рядко.

Данилчо *м* — умалит. от Данил. **Данилчев** *ф.*

Данйско *м* — някаква разновидност на Даньо или на Данаил. **Данйсков** *ф.* Варна.

Данйца *ж* — умалит. от Дана. Търговище, Михайловград.

Данка *ж* — умалит. от Дана. Из цялата страна. **Данкин** и **Данкински** *ф.*

Данко *м* — умалит. от Дано. Из цялата страна. **Данков** *ф.*

Данкол *м* — от Данк(о)+*ол.* **Данколов** *ф.* Миланово (Свогенско), Севлиево, 1917.

Данкул *м* — разновидност на Данкол. Ямбол, нар. песен.

Дано *м* — съкрат. от Йордан (или Данаил). Главно СЗБ. **Данов** и **Дановски** *ф.*

Данте *м* — по името на италианския поет Данте Алигиери. София, 1930.

Дантѐн *м* — по фамилното име на френския революционер деец Жорж Жак Дантон. Единичен случай.

Данча *ж* — женска форма срещу Данчо. Овчарово (Шуменско).

Данчѐл *м* — от Данч(о)+*ил.* **Данчѐлов** *ф.* Станке Димитров, 1900.

Данчо *м* — умалит. от Дано, Даньо или направо от Йордан. Из цялата страна. **Данчев**, **Данчов** и **Данчовски** *ф.*

Данша *ж* — разновидност на Данча. **Даншин** *ф.* Русе.

Даньо *м* — съкрат. от Йордан (или от Данаил). Главно ИзБ. **Данев** *ф.* **Даньов** *ф.* Етрополе. **Даневски** *ф.*

Даня *ж* — женска форма от Даньо. Кърджали, р. 1962.

Дào *м* — от Дайо с изпадане на йотацията. **Дàoв** *ф.* Самоков, 1893.

Дàпе *м* — възстановена неумалителна форма от Дапко, Дапчо. **Дàпев** *ф.* Елес (Драмско), Гоце Делчев.

Дàпко и **Дàпчо** *м* — фонетична форма на Дабко и Дабчо. **Дàпков** *ф.* Бежанци (Ивайловградско). **Дàпчев** *ф.* Кюстендил, 1900, Царичина (Свогенско).

Дàра *ж* — женска форма срещу Даро, Дарьо. Михайловград, р. 1898, Балша (Софийско), р. 1941, Чирпан.

Дарадàнов *ф* — от диал. *дарадàна* 'безредица'. Айтос, Бургас.

Дарадèнов *ф* — разновидност на Дараданов (?) Ямбол, 1920.

Даракин *ф* — може би вм. *Даркин (от Дарка). Пловдив, 1893.

Дараклèсов *ф.* Елин Пелин.

Дараклѐв *ф* — от диал. **дараклѐя* '1. качулат; 2. ширококрак' (тур. *dağaklı*). Долно Езерово (Грудовско).

Дарàков и **Дарàкев** *ф* — навярно съкрат. от Даракчиев. Пловдив, 1897, Русе.

Даракчѐв и **Даракчѐйски** *ф* — от *даракчѐя* 'съдържател на дарак' (тур. *tağakçı*, *dağakçı*). Стара Загора, Елхово (Смолянско), Стубел (Михайловградско), Литаково (Ботевградско).

Дàрбоклѐв *ф* — от диал. **дарбоклѐя* '1. тънкосерко; 2. прен. скъперник' (от тур. *dağ* 'тесен' и *bok* 'говно'). Пловдив.

Дàрвин *м* — по фамилното име на английския естествовик Чарлз Роберт Дарвин. Рядко. Лом, р. 1910, Карлово, р. към 1940.

Дàрго *м* — от Дарко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Дàргов** *ф.* Долна махала (Самоковско), Кюстендил, Хисара (Пловдивско), Шумен.

Даргѐнов *ф* — от тур. *dağın* 'сърдит, кисел'. Лясковец.

Дардалов *ф* — може би вм. Дарданов. Варна.

Дардàн *м* — от диал. *дардан* 'едър мъж' (гр. *ὑαρβνίανα* от ит. *tartana*). Бр. Миладинови, Н. Геров. **Дардàнов** *ф.* Крамолин (Севлиево), 1917. **Дардàновци** — род в Драгойново (Първомайско).

Дардàна *ж* — женска форма от Дардан. Бр. Миладинови, Н. Геров.

Дарджѐков *ф* — от тур. *dağarcık* 'кожена ловна чанта'. Панагюрище.

Дарджонов *ф.* Ръжево Конаре (Пловдивско).

Дàрдо *м* — от Даро с вмъкнато *д* или съкрат. от Дардан. **Дàрдов** *ф.* Перущица. Устина (Пловдивско), Пловдив. **Дардлов** *ф.*

Дàре *м* — разновидност на Даро, Дарьо. **Дàрев** *ф.*

Дарѐл *м* — от Дар(о), Дар(ьо)+*ел.* **Дарѐлов** *ф.* Ракитово (Велинградско).

Дàрен *м* — от Дар(о), Дар(ьо)+*ен.* **Дàренов** *ф.* Плевен.

Дарѐна *ж* — от Дар(а), Дар(я)+*ена.* Пловдив, р. 1889.

Дàренко *м* — умалит. от Дарен. **Дàренко** *ф.* Лясковец.

Дàржалиев и **Дàржелиев** *ф* — от прякор *Дàржалѐята* (ходел по търговия в касаба Дарджа на Мраморно море при Цариград). Зеленикаво (Пловдивско).

Даржѐков *ф* — от Дарджиков с преход на *дж* в *ж*. Пазарджик.

Дарѐи *ж* — стара женска форма от Дарѐй. Малък чифлик (Търновско), р. 1900.

Дарий *м* — гр. *Δαρῖος*, име на староперсийски цар и на календарски светия. Рядко.

Дарин *м* — от Дар(о), Дар(ъо) + *ин*. Рядко.

Дарина¹ *ж* — от Дар(а), Дар(я) + *ина*. Пещера, 1893. Севлиево, Варна.

Дарина² *м* — западна форма на Дарин. Трън.

Даринка *ж* — умалит. от Дарина¹. Софийско, Свогенско, Сливнишко, Годечко Трънско.

Даритко *м* — може би кръстоска от Давидко и Дарко. **Даритков** *ф*. Устово (Смолянско), 1917.

Дария *ж* — женска форма от Дарий или разновидност на Даря. Разград, Шумен, Варна, Плевен.

Дарка *ж* — умалит. от Дара, Даря. Шумен, Етрополе, Видрица (Брезнишко), р. 1898.

Даркѐ *м* — югозападна форма на Дарко. **Даркѐв** *ф*. Самоков.

Дарко *м* — умалит. от Даро, Даръо. Босилеград, 1942. **Дарков** *ф*. Царевец (Врачанско), Пасарел (Самоковско). Д а р к о в р ъ т — местност в Боженица (Ботевградско).

Дарлика *ж*. Петърч (Софийско), р. 1904.

Дарлян *пр* — от диал. *дърлян* 'който се дърли, заяжда'. Котел, 1867. **Дарлѐнски** *ф*. Котел, 1905, Провадия, 1893, Видин, 1897.

Дармандов *ф*.

Дармѐнов и **Дармѐнски** *ф* — от *дармѐн* '1. едро решето; 2. прен. нещо дрипаво, разнебитено'. Първомай, 1893, Пловдив.

Дармѐнчев *ф* — от *дармѐнче*; вж. Дармонов. Болград, 1857.

Даро *м* — съкрат. от Тодар (срв. Дуро,

Дъро) или от Божидар и преосмислено по *дар* (детето е дар). **Даров** *ф*. Драгижево (Търновско), Пловдив.

***Дарун** *м* — от Дар(о) + *ун*. **Дару̀нски** *ф*.

Дарънов *ф*. Варна, 1936.

Даръо *м* — успоредна форма на Даро с меко окончание. Ник. Милев. **Дарев** *ф*. Гоце Делчев, Благоевград.

Даря *ж* — женска форма от Даръо.

Даскалев *ф* — вм. Даскалов. Септември (Пазарджишко).

Даскалкин *ф* — от *даскалка* '1. учителка; 2. жена на учител'. Шумен, 1873.

Даскалѐв (и **Даскалов**) *ф* + от *даскал* 'учител' (гр. *δασκαλος*). На много места из цялата страна.

Даскалски *ф* — по-стара форма на Даскалов. Кюстендилско.

Даскарев *ф* — навярно от *дъскар* 'който произвежда или продава дъски'.

Даско *м* — умалит. от Дасъо. **Дасков** *ф*. Сопот (външно лице).

Дасъо *м* — от Дачо, Дацо с друго окончание, както Косъо, Кочо, Коцо, Песъо, Печо, Печо, Босъо, Бочо, Боцо. **Дасев** *ф*. Русе.

Дата *ж* — от Дана, Даца с друго окончание. Пазарджик, р. 1937.

Датко *м* — рум. *Datco* (от бълг.) **Датков** *ф*. Крушовица (Ореховско), Лом, 1917, Габрово.

Дауков *ф* — вм. Тауков с озвучаване на *т* в *д*. Пловдив.

Даулджиев *ф* — от диал. *даулджия* 'тъпанар' (от тур. *davulcu*). Айтос (цигани), Кърджали.

Даулов *ф* — от диал. *даул* 'тъпан' (тур. *davul*). Шумен, Панагюрище, Петрич.

Даутов *ф* — от турско л. и. Даут, Давут. Банско, 1920, Велинград.

Даутчев и **Даучев** *ф* — от прякор *дау(т)-чето* 'слуга, работник на Даут'. Карнобат.

Дафин *м* — мъжка форма от Дафина. Горнооряховско, Павликенско. **Дафинов** *ф*. Севлиево, Шумен, Миланово (Свогенско), Благоевград.

Дафина *ж* — от гр. *δάφνη* 'дафина, лаврово дърво'. На много места из страната.

Дафинин *ф*. Миланово (Свогенско).

Дафинка *ж* — умалит. от Дафина.

Дафинкичев *ф* — навярно от **дафинкичевек* 'дафинов цвят'. Чукреня (Белоградчишко).

Дафка *ж* — съкрат. от Дафина или от Трендафила. Софийско, Ихтиман.

Дафко *м* — съкрат. от Дафин или от Трендафил. Шумен. **Дафков** *ф*. Пловдив.

***Дафна** *ж* — от гр. *δάφνη*; вж. Дафина.

***Дафни** *м* — мъжка форма срещу Дафна.

Дафнис *м* — гр. *Δάφνις* — име на герой от антична книга. Ново, рядко.

Дафо *м* — съкрат. от Дафин или от Трендафил. **Дафов** *ф*. Брацигово, Чепеларско, Пловдив.

Дафурски *ф*. Радотина (Ботевградско).

Дафча *ж* — съкрат. от Трендафила. Ихтиман.

Дафчо *м* — умалит. от Дафо. **Дафчев** *ф*. Благоевград.

Дахна *ж* — от Дафна с преход на *ф* в *х*. Железино (Ивайловградско).

Дахни *м* — от Дафни с преход на *ф* в *х*. **Дахнев** *ф*. Смилец (Силистренско), 1881.

Дахтанов *ф*. Поморие, 1900.

Дахтеров *ф*. Ихтиман. Пловдив, Дулово.

Даца¹ *ж* — съкрат. от Йордана, успоредна форма на Дана, Дача, Даша. Ботевградско, Врачанско, Ореховско, Царибродско, Трънско, Осенец (Разградско). **Дацин** *ф*. Враца. **Дацински** *ф*. Скравена (Ботевградско Махалата (Плевенско)).

Даца² *м* — западна форма на Дацо, Даце. Радомир, 1893. **Дацов** *ф*.

Даце *м* — съкрат. от Давидко. Трекляно (Кюстендилско). **Дацев** *ф*. Каменар (Разградско).

Дацко м — умалит. от Дацо, Даце. **Дацков ф.** Разград, 1900, Русе, Радишево (Плевенско).

Дацо м — съкрат. от Йордан (или Давид, Данаил), успоредна форма на Дачо, Дашо, Дасьо. **Дацов ф.** Ботевград, Михайловградско, Видин, 1905, Зайчар, 1905, Севлиево.

Дача ж — женска форма от Дачо. Станке Димитров, 1879. **Дачин ф.** Станке Димитров, 1893.

Дачка ж — умалит. от Дача. Ботевград.

Дачко м — умалит. от Дачо. Плевен. **Дачков ф.**

Дачо м — съкрат. от Йордан (или Давид, Данаил). На разни места из страната. **Дачев, Дачов и Дачевски ф.**

Даша ж — съкрат. от Йордана (или от Трендафила), успоредна форма на Дана, Даца, Дача. Ботевградско, Етрополе, Кула, Самоков, Брезов дол, Редина (Свогенско). **Дашин ф.** Самоков, 1893, Осенов лак (Свогенско).

Дашин ф — от Дашин с второ родително окончание. Пещера, 1893, 1911, Карлово.

Дашка ж — умалит. от Даша. Етрополе. **Дашкин ф.**

Дашко м — умалит. от Дашо (или от Драган). Врачеш (Ботевградско). **Дашков ф.** Врачеш, Русе.

Дашо м — съкрат. от Йордан (или Данаил Драган, Трендафил и др.). Новачене (Ботевградско), Брестово (Ловешко), Пордим (Плевенско), Варна. **Дашев и Дашов ф.** Свищов, 1893, Варна, Ловешко, Луковитско, Червен брег, Михайловградско, Поибрене (Панагюрско), Драгошиново (Самоковско), Лесков дол (Свогенско). **Дашовски ф.** Врачеш, Литаково (Ботевградско).

Даяков ф — от диал. *даяк* '1. подпорка; 2. бой с тояга' (тур. *dayak*). Русе, Етрополе.

***Двѳрньо м** — от *двор, двѳрен* — защитно име по нещо трайно; срв. Стрехчо, Праго. **Двѳрньов ф.** Банско. **Двѳрнев ф.** Карлово (външно лице).

Дворянкин ф — от диал. **дворянка* 'жена, която сватосва' (?)

Дворянов ф — от рус. *дворянин*, възникнало като ново име покрай Болярски (?) Русе, 1859, 1881, 1911, Карлово, Клисуря (Карловско).

Деана ж — кръстоска от Диана и Деяна. Ново, рядко.

Дебекаров ф — от диал. *дибекар* 'който прави чутури, дибечи' (тур. *dibek*). Ломско.

Дебеланов ф — от *дебелан* 'дебел човек'. Варна.

Дебелйѳргов ф — от дебел Йорго. Лясковец.

Дебелушин ф — от *дебелуша* 'дебела жена' Банско, Велинград.

Дебелянов ф — от *дебелян*; вж. Дебеланов. Копривщица.

Деберюв ф. (Д е б е р ю в от Карлово. Варна, 1868).

Дебидѳлски ф — от мах. Дебел дел (Севлиево). Ряховците (Севлиево).

***Дѳбльо м** — от *дѳбля, дѳбна* (?); срв. рум. *Debi, Debul*. **Дѳблев ф.** Русе, 1843, 1876, 1960.

Дѳбралиев, Дѳбрелиев и Дѳбърлиев ф — вж. Дебърски, Пловдив, Карлово, Ласкарево (Санданско), Стара Загора.

Дѳбърски ф — от гр. Дебър в Македония или с. Дебър (Първомайско).

Дѳва ж — от черковното Света Дева Мария срв. Светия. Етрополски манастир (с. Трънак), 1648, Русе, 1882, Елин Пелин, 1892, Видин, 1898, София, 1900, Варна. **Дѳвин ф.** Враца.

Дѳведжйев ф — от диал. *деведжйя* 'камилар' (тур. *devesi*). Тополовград, Търново.

Деведишлиев ф — от тур. *devedişli* 'който има камилски зъби'. Котел, 1867.

Девенйш м — видоизменено от Дивинис. Пловдив, 1905. **Девенйшев ф.** Каблешково (Поморийско).

Дѳвенски ф — от с. Девене (Врачанско). Баница (Врачанско), Кнежа, Тетевен, Свищов, Русе.

Деветакля пр — от с. Деветаки (Ловешко). Ловеч, 1893. **Деветаклийев ф.** Плевен, 1900.

Деветакѳв ф — от диал. *деветак* '1. човек с девет пръста на ръцете (с един откъснат пръст); 2. много висок човек — девет педи'. Дряново, Горна Оряховица, Русе, 1868, Свищов, Силистра, Търново, 1893, Копривщица, Стара Загора.

Девизиев и Девизов ф — вж. Дивизиев. Елешница (Разлошко).

Девйния ж — кръстоска от Дева и лат. *divina* 'божествена' (?) Берковица, р. 1931, 1932, Берковско, Михайловград.

Девитакѳв ф — вж. Деветаков.

Девйчев ф. Плевен.

Дѳвка ж — умалит. от Дева. Русе, 1906, Ихтиман, Гоз (Брезнишко).

Дѳвналийски, Дѳвнелиев и Дѳвнелийски ф — от диал. *дѳвналия* 'жител на с. Девня (Варненско)'. Варна, Разград, Разградско.

Дѳво м — мъжка форма от Дева. **Дѳвов ф.** Варна, 1936.

Дѳградинов ф — във връзка с рум. *degrada* 'понижавам, унизявам, позоря' (?) Русе, 1936.

Дедеков или Дедяков ф. Варна, 1900, 1936.

Деделѳцов ф. Казанлък.

Дѳдйков ф — от ар.-тур. *dedik* 'дадена дума, обещание'. Бистрица (Софийско).

Дѳдин и Дѳдински ф — от диал. *дѳдин* 'дядов'. Враца, Кнежа.

Дѳдлов ф. Благоевград.

Дедо м — разновидност на Дедъо със затвърдяло окончание. Дедов ф. Сливен, 1900, Чирпан, Свобода (Чирпанско).

Дедой м — разширено от Дедо. Дедоев ф. Балей (Видинско).

Дедоянов ф — от дядо Яне. Енидже Вардар, Асеновград.

Дедъо м — от диал. *дедъо* 'дядо' — пожелателно име: да наследи дядо си, да бъде като него, да доживее внуци; срв. Татъо. Батошево (Севлиево), р. 1939. Дедъов ф. Трявна, 1845, Габрово, 1843, Севлиево, 1843, Панагюрище. Дедев ф. Габрово, Панагюрище, 1861, Батошево, Янково (Шуменско), Шумен, Пазарджик (гроб).

Деег и Дек ф — някакво немско име. (Илия Иванов Деег, Русе).

Дееничин и Деенички ф — видоизменено от Деяничин.

Дежа ж — рум. *Deja*, преосмислено като съкрат. от Надежда. Силистра, р. 1937, Тутракан, Алфатар (Силистренско).

Дежартон ф. Орехово.

Дези, Дезинка, Дези ж — умалит. от Десислава. Ново, рядко.

Дейка ж — женска форма от Дейко. София, р. 1892, Врачанско.

Дейкинов ф — може би от *Дейкин (вж. Дейка) с второ родително окончание. Пазарджик.

Дейко м — умалит. от Дейо. Тетевен, 1648. Дейков ф. Панагюрище, Сливен, Девинци (Луковитско).

Дейкя ж — разновидност на Дейка. Врачанско.

Дейна ж — женска форма срещу Дейно.

Дейно м — от Дей(о) + *но*. Дейнов ф. Ловеч, Търново.

Дейо м — от старинно *дѣж* 'работя, правя, действувам', запазен в *недей*. Деев ф. Габрово (гроб), Севлиево (гроб), София. Деевски ф. Търново.

Дейрѐв ф — от диал. *дейрѐ* 'дайре'; срв. Дайров. Разлог.

Дейчо м — умалит. от Дейо. Дейчов ф. Пелишат (Плевенско).

Дека ж — женска форма срещу Деко. Декин ф. Вълчедръма (Ломско).

Декалов и Декалски ф — от диал. **дѣкало* 'който много дека, вика „де!“' Ново село (Видинско), Грамада (Кулско).

Деканаров ф — вж. Диканаров. Разград.

Декардов ф. Ямбол, 1900.

Декеджиев ф — вж. Дикиджиев. Котел.

Дeko м — от Делко с изпадане на *л*, както Дечо от Делчо, или от Дейко с изпадане на *й*, както Рачо от Райко. Видин, Врачанско, Плевен, Врачеш (Ботевградско), Стара Загора. Деков ф. Ореховско, Кнежа, Плевен, Кула, Белослатинско, Ловешко, Русенско, Разград, Провадийско, Габрово, Чирпан, Ботевградско.

Дела ж — от Деля със затвърдяло окончание. Средногорието, Ботевград, Врачеш (Ботевградско). Делин ф. Ботевград.

Делан м — от Дел(о) + *ан*. Н. Геров. Делванов ф — съкрат. от Деливанов. Етрополе.

Делвов ф — навярно съкрат. от Делиделвов. Загорица (Новозагорско).

Делелийски ф — видоизменено от Делийски. Ихтиман.

Дели- (тур. *deli* 'луд, буен') — първа съставна част на редица фамилни имена като: Делибратов, Деливлаев, Делигалабов. (Самоков) Делиганов, Делигегов (Смолянско), Делигеоргиев (Търново), Делигерчев (Търново), Делидимов (Сопот), Делииванов (Берковица), Делимарински (Лисец, Ловешко), Делимиров (Пловдив), Делимитрев (Ивайловград), Делинешев (Русе), Делиниколов (Панагюрище, Търново), Делипавлов (Пещера), Делипапозов (Пловдив), Делирадев (Панагюрище, Стара Загора), Делиславов (Сливен), Делистоянов (Разград, Русе, Шумен), Делисъбев (Златарица, Еленско), Делихристов (Златарица).

Делибалта пр — от тур. *deli balta* 'луда секира, т. е. сече безразборно'. Станке Димитров, 1879. Делибалтов ф. Панагюрище.

Делибашев ф — от тур. *deli baş* 'луда глава'. Панагюрище, Етрополе, Врачеш (Ботевградско).

Делибозов и Делибозев ф — от тур. *deli bozuk* 'смахнат, побъркан'. Свиленград, Бургас.

Делибосев ф — видоизменено от Делибозев. Пловдив.

Делибуранов ф — от тур. *deli buran* 'луд вихър'. Шуменско.

Деливанов ф — съкрат. от Деливанов. Гурково (Ботевградско).

Деливерски ф — може би нарочно видоизменено от *Далаверски.

Делигъзов ф — от тур. *deli göz* 'лудо око'.

Делидалвов ф — може би видоизменено от Делиделвов. София (гроб, 1834—1915).

Делиделвов ф — от *дели* и *дѣла* със знач. 'глава'; срв. Делибашев.

Делиджанов ф — от тур. *deli* и пер.-тур. *cap* 'душа'.

Делиев и Делийски ф — от *делия* 'буен младеж'. Велинград, Панагюрище, Ботевградско.

Делийчев ф — от *делийче*, умалит. от делия. Златарица (Еленско).

Делин м — от Дел(ъо) + *ин*. Делинов ф. Никопол.

Деличвориев ф.

Деличев ф — от диал. **делич* 'буен човек, делия'. Калофер.

Делка ж — съкрат. от Неделка. Средногорието, Пловдивско.

Дѣлко *м* — съкрат. от Неделко, Дѣлков *ф*. Войнеговци (Софийско), Тополовград.

Дѣло *м* — успоредна форма на Дельо с твърдо окончание. Пловдив, Чепинци (Софийско). Дѣлов *ф*. Котел, Плевенско, Мудакция (Мала Азия).

Делсизов *ф* — от тур. *dilsiz* 'ням; мълчалив'. Ихтиман.

Делфина *ж* — от гр. *ἀδελφή* 'сестра'. Пловдив, р. 1898, 1952, Габрово, р. 1959.

Делчин *м* — от Делч(о) + *ин*. Копривщица, нар. песен. Делчинов *ф*. Бургас.

Дѣлчо *м* — съкрат. от Неделчо. Средно горието, Пазарджишко, Първомайско, Пчеларово (Кърджалийско). Дѣлчев и Дѣлчов *ф*.

Делчун *м* — от Делч(о) + *ун*. Пловдив.

Дѣльо *м* — а) от старинно *дѣлати* 'работя'; б) съкрат. от Недельо. Шуменско, Карлово. Дѣлев, Дѣльов и Дѣлевски *ф*.

Делюш *м* — от Дель(о) + *уш*. Делюшев *ф*. Стара Загора.

Дѣля *ж* — женска форма срещу Дельо или съкрат. от Неделя. Нарядко из ЮИЗБ.

Деляков *ф*. Пловдив, Каблешково (Поморийско — македонец).

Делян *м* — от Дель(о) + *ан*. Петърч (Софийско), р. 1926. Делянов *ф*. Берковица.

Деляна *ж* — женска форма от Делян. Сухатче (Белослатинско), Брацигово, Велчевци (Габровско).

Деман *м* — вм. Диман. Деманов *ф*.

*Дематан *м* — видоизменено от Димитан. Дематанов *ф*. Криворечна Паланка, 1917.

Демерджиев *ф* — вм. Демирджиев.

Демидов *ф*.

Демиев *ф* — вм. Димиев. Тревненско.

Демир *м* — от тур. *demir* 'желязо, железен'. Пазарджишко, Пловдивско, Първомайско, Варненско, Провадийско (другаде е типично циганско име). Демиров, Демирев и Демиревски *ф*.

Демира *ж* — женска форма от Демир. Карнобат.

Демиран *м* — от Демир + *ан*. Росен (Пазарджишко). Демиранов *ф*.

Демирджиев *ф* — от диал. *демирджия* 'железар, ковач' (тур. *demirçi*). Пещера.

Демирко *м* — умалит. от Демир. Демирков *ф*. Айтос.

Демирлийски *ф* — от някое село с подобно име (такива има няколко).

Демирчо *м* — умалит. от Демир. Демирчев *ф*. Стара Загора.

Демостен *м* — гр. *Δημοσθένης* — име на старогръцки оратор. Асеновград, 1908. Демостенов *ф*. Сомовиг.

*Демо *м* — съкрат. от Демостен или от Демир. Демски *ф*. Шумен.

Демяков *ф*.

Демян *м*, Демяна *ж* — вм. Дамян, Дамяна Ботевградско.

Дѣна *ж* — съкрат. от Младена или Магдена, Радена, Севдена или женска форма от

Денъо, Дено. Дѣнин *ф*. Самоков. Дѣнински *ф*. Етрополе.

Денгубов *ф* — от *денгуба*. Пазарджик, 1893, 1917.

Дендѣята *пр* — от често повтаряне на израза „ден да иде, друг да доде“ или нещо подобно. Трудовец (Ботевградско). Дендѣйски *ф*. Трудовец.

Дендринов *ф* — навярно във връзка с гр. *δένυδρον* 'дърво'. Варна.

Дѣнѣ *м* — западна форма на Денъо. Дѣнев *ф*.

Денебукков *ф*. Гръцка Македония.

Дѣнелов *ф* — от по-старо Денъоолу 'син на Денъо'. Алфатар (Силистренско).

Дѣни *м* — североизточна форма на Денъо. Свищов, 1888. Дѣнев *ф*.

Денѣза *ж* — от фр. *Denise*. Ново, рядко.

Денѣзов (и Денѣсов) *ф* — от тур. *deniz* 'море' (като море пазел поверена му тайна или нещо подобно). Осиково (Гоцеделчевско), Асеновград, Чирпан, Русе, Варна.

Деника *ж* — успоредна форма на Деница. Дебърско.

Денѣков *ф*. Кюстендил.

Денѣл *м* — от Данил с асимилация на *а* в *е*. Денѣлов *ф*. Расово (Ломско).

Денислав *м* — „модернизирано“ от Денъо. Никополско.

Денислава *ж* — женска форма срещу Денислав. Ново, рядко.

Денѣца *ж* — от звезда Денница; срв. Зорница, Звезда. Радомир, р. 1874, Берковица, р. 1875, Софийско, Трънско, Разложко, Айтос, 1911.

Денѣш *м* — видоизменено от Диониш или Дивиниш. Денѣшев *ф*. Карналово (Струмишко), Македония.

Дѣнка *ж* — умалит. от Дѣна или съкрат. от Деница. Софийско. Радомирско, Ореховско, Ботевград. Дѣнкин *ф*. Дѣнкински *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Дѣнко *м* — умалит. от Денъо, Дено или направо от Младен. Софийско, Искрец (Свогенско). Дѣнков *ф*. ЮЗБ, Дряново.

Дѣно *м* — успоредна форма на Денъо с твърдо окончание. Радомирско. Дѣнов *ф*. Ломско. Дѣновски *ф*.

Дѣнча *ж* — женска форма от Денчо. Шумен.

Денчиски *ф*. (От Пазарджик — Ловеч, гроб).

Дѣнчо *м* — умалит. от Денъо. СИЗБ. Дѣнчев *ф*. Габрово, Дряновско, Шуменско, Правец (Ботевградско).

Дѣнъо *м* — съкрат. от Младен или Раден Евден, Найден. Дряново, Провадийско, Карнобатско, Стара Загора. Дѣнев *ф*. Търново, Новачене (Никополско). Дѣневски *ф*. Ресен (Търновско).

Дѣня *м* — разновидност на Денъо.

Дѣонѣс *м* — вм. Дионис. Каблешково (Поморийско). Дѣонѣсов *ф*.

Дѣпа ж — може би видоизменено от Деспа. Свищов, р. 1942.

Дербѣнов ф — от пер.-тур. *derbent* 'планински проход'.

Дербов ф. Щип.

Дервѣнеца пр — от с. Дервент (такива има няколко). Стара Загора, 1900. **Дервѣнов ф.** **Дервѣнски ф.** Червена вода (Русенско), Омуртаг. **Дервѣнтски ф.**

Дервѣнков ф — от прякор *Дервѣнко*; вж. Дервенеца.

Дервенлиев ф — от диал. *дервенлия*; вж. Дервенеца. Свирачи (Кърджалийско).

Дервингов ф — разновидност на Дървингов. Варна.

Дервишански ф — от с. Дервишко (Изгрев, Никополско). Лом, 1900.

Дервишов и Дервишев ф — от прякор *Дервиша* (пер.-тур. *derviş* 'мохамедански монах'). Асеновград, Долно (Гоцеделчевско), Самоков, Луковит, Лом, Долна Оряховица (Горнооряховско).

Дердански ф — навярно вм. *Дардански; вж. Дардан. Караш (Брачанско).

Дерджиков ф — вм. Дарджиков. Лесичево (Пазарджишко).

Дердов ф — от пер.-тур. *dert, -di* 'мъка, болка'; срв. Дертлиев. Пловдив.

Деребанов ф.

Деребѣев ф — от *деребѣй* 'своеволен господар, потисник' (тур. *degebey*). Карлово (Възраждането), Горна Оряховица, Бургас.

Дереджиев ф — от диал. *дериджия* 'кожар' (тур. *derici*). Михайловград.

Дерѣков ф — от *дѣрѣк* (тур. *direk* 'стълб, греда') — навярно прякор на висок и изправен човек. Плевен, 1908.

Дерѣковлиев ф — от диал. *дерекъвлия* 'жител на с. Дерекъой' (такива има десетина). Шумен.

Дерелиев ф — от диал. *дерелия* 'жител на с. Дерелии' (такива има няколко). Асеновград, Казанлъшко, Русе.

Дерѣшки ф — от с. Дерели. Брест (Никополско).

Держански и Держински ф — вм. Държански, Държински.

Держиков ф — вм. Дарджиков. Пловдив.

Дерибѣев ф — вм. Деревебев. Разград.

Дерибечов ф — от прякор *Дерибечо* 'който дере прасето' (?) Враца.

Дерижабов ф — от прякор *Дерижаба* 'който дере жаби, т. е. иска да извлече полза от всичко, дори от невъзможното'. Лясковец.

Дерижан ф — писателски псевдоним.

Дерижанов ф — навярно видоизменено от Делиджанов. Мичуринско.

Деризимов ф — видоизменено от прякор *Деризимия* 'който дере змии'. Панагюрище.

Деризинов ф — по-нататъшно видоизменение на Деризимов. Панагюрище.

Дерилов ф. Самоков.

Дериманов ф — може би вм. *Дерманов; вж. Дерманчев. Пловдив.

Деримечков ф — от прякор *Деримечка* 'който убива и дере мечки'. Свищов.

Деримишков ф — от прякор *Деримишка* вж. Дерижабов. Лясковец, Горна Оряховица.

Дерлийски ф — вм. *Дерелийски; вж. Дерелиев. Каблешково (Поморийско).

Дерликов ф — вм. Дирликов. Пловдив.

Дерлипански ф — може би видоизменено от **дерилипа* 'който бели липови клони зарад кората и ликото' (?) Челопеч (Пирдопско), Радомирско.

Дермански ф — от с. Дерманци (Луковитско). Плевен.

Дерманчев ф — от прякор *Дерманчо* 'силен човек' (от пер.-тур. *derman* '1. лекарство; 2. сила'). Болград, Лом, 1897.

Дерменджиев и Дерменджийски ф — от диал. *дерменджия* 'воденичар' (тур. *değir-tenci*). Сливен, Русе, Панагюрище, Горна Василица (Ихтиманско), Ихтиман.

Дермѣнов ф — от някое село с първа част Дермен (такива има няколко). Хаджидимово (Благоевградско).

Дермийски ф. Пловдив, 1917.

Дермишков ф — съкрат. от Деримишков. Варна.

Дермонски ф — вм. Дармонски.

Дернев ф. Ръжево Конаре (Пловдивско), Пловдив.

Деров и Дерев ф. Варна.

Дерпатов ф — вм. Дърпатов.

Дертлиев ф — от диал. *дертлия* 'който страда от болка или мъка' (пер.-тур. *dertli*). Кюстендил, 1893, Севлиево, 1900, Търново, Пловдив.

Дѣса ж — съкрат. от Десислава или женска форма от Десъ. Етрополски манастир (Лопян), 1648, Пещера.

***Десан м** — от Дес(о) + *ан*. **Д е с а н о в р ъ т** — местност в Осиковската Лакавица (Ботевградско).

Десана ж — от Дес(а) + *ана*. Пещера, Орландовци.

Десанка ж — умалит. от Десана. Берковица, р. 1926.

Десаринов ф. Габрово, 1905.

Десенка (Дисенка) ж — може би видоизменено от Десанка. Търговище.

Десимир м — разширено от Десъ, Десо, навярно през Възраждането. Шумен, 1940. София. **Десимиров ф.** Копривщица, 1873, Пловдив, 1893, София, 1908, Пазарджик.

Десимира ж — женска форма от Десимир. Пловдив, 1959.

Десислав м — старинно име от *дѣснѣн* 'намирам, постигам' и *-слав*. Батановци, 15—16 век, Варна, 1957.

Десислава ж — женска форма срещу Десислав. Старинно, напоследък възобновено.

Дѣска ж — съкрат, от Деспина (Дес-п-ка) или умалит, от Деса. Русе.

Дѣско м — умалит. от Десъо, Десо. Айтос, Стара Загора. Дѣсков ф. Пловдив, 1900, Панагюрско, Разград.

Дѣсо м — успоредна форма на Десъо с твърдо окончание. Дѣсов ф. Бегуновци (Брезнишко), София, 1870.

Дѣспа ж — съкрат. от Деспина. Русе, Провадийско, Поповско, Поморие, Петричко.

*Дѣспѣн м — мъжка форма от Деспина. Дѣспѣнов ф. Пловдив.

Дѣспѣна ж — гр. Δέσποινα 'господарка, госпожа'. Тулча, Балчик, Винаца (Варненско), Преслав, Айтос.

Дѣспѣни ж — разновидност на Деспина.

Дѣспѣса ж — разновидност на Деспина. Винаца (Варненско), р. 1896.

Дѣспо м — съкрат. от Деспот. Дѣспов ф. Лесичево (Пазарджишко), Русе. Дѣспев ф. Полски Сеновец (Търновско).

Дѣспод м — вм. Деспот. Кюстендил. Дѣсподов ф. Кюстендил, Търговище.

*Дѣспол м — разновидност на Деспот. Дѣсполов ф. Грудово.

Дѣспѣт м — гр. Δεσπότης 'господар; владика'. Стоб (Станкедимитровско), Огняново (Елинпелинско), Браковци (Годечко), Дебър (Македония). Дѣспѣтов ф. Станкедимитровско, Елинпелинско, Трънско, Благоевградско, Вакарел, Русе. Дѣспѣтски ф. Благоевград.

Дѣспѣтка ж — женска форма от Деспот. Арзан (Брезнишко).

Дѣсъо м — а) от Дечо с друго окончание, както Кочо и Косъо, Печо и Песъо; б) съкрат. от Десислав. Елена, 1844, Пловдив, р. 1914. Дѣсев ф. Копривщица, 1860, Батошево (Севлиево), София, 1870, Лом, 1893, Буковец (Видинско).

Дѣся ж — женска форма срещу Дезъо. Дѣтев ф.

Детѣлин м — от тревата *детѣлина* — стар псевдоним на хайдутин от Копривщица, в ново време давано като поетично име. Плевен, р. 1915, София, р. 1923, 1936, 1937, Ихтиман, р. 1926, Варна, Сливен.

Детѣлина ж — женска форма срещу Детѣлин. Старо, в ново време възобновено. Панагюрище, р. към 1860, Плевен, р. 1932, София, р. 1930, Ловеч, Толбухин, Голямо Конаре (Пловдивско).

Дѣфънски ф. Пелишат (Плевенско).

Дѣхнев ф. Градец (Котленско — циганин).

Дѣца ж — успоредна форма на Деса, Деча, Деша. Котел.

Дѣцана ж — от Дец(а) + ана.

Дѣча ж — женска форма срещу Дечо. Дѣчин ф. Михайловград.

Дѣчинда ж. Свищовско, католици.

Дѣчко м — умалит. от Дечо. Казанлък, Шипка (Казанлъшко). Дѣчков ф. Ловеч, 1845.

Дѣчо м — от Делчо с изпадане на л (в Пирдоп — от Андрей). Асеновградско, Ботевградско, Пирдоп. Дѣчев ф. Габрово, Етрополе. Дѣчевски ф.

Дѣша ж — видоизменено от Неделя, Дена, а в по ново време и от Надежда. СИЗБ.

*Дѣшан м — от Деш(о) + ан. Дѣшанов ф.

Дѣшка ж — умалит. от Деша.

Дѣшко м — умалит. от Дешо. Чирпан, Огоя (Свогенско). Дѣшков ф. Огоя, Герман (Софийско), Чирпан, Свищов, Враца.

Дѣшковчев ф — от прякор *Дѣшковчето*, от рода Дешковци. Пловдив.

Дѣшо м — успоредна форма на Дечо, Десъо с друго окончание. Пордим (Плевенско), Севлиево, Ракита (Луковитско), Бистрица (Софийско). Дѣшев ф. Мирково (Пирдопско), Казичене (Софийско), Плевен, Пордим.

Дѣшпѣна ж — от Деспина с преход на с в ш. Силистра, 1885, Винаца (Варненско).

Дѣя ж — женска форма срещу Дейо. Етрополски манастир (Стъргел, Лопян, Яница), 1648, София, р. 1927.

Дѣян м — от Дей(о) + ан. Типично за Панагюрище и Лозен (Софийско). Дѣянов ф. Панагюрище, Лозен, Ихтиман, Пернишко, Кюстендилско.

Дѣяна ж — разширено от Дея или женска форма от Дѣян. Чепинци (Софийско), Пещера, Панагюрище.

Дѣяничин ф — от Дѣяница, жената на Дѣян. Панагюрище, 1917.

Дѣжбѣров и Дѣжбѣрски ф — вм. Дѣжбаров, Дѣжбарски. Шумен, 1870, Ловеч, 1878, Нова Загора, Угърчин (Ловешко).

Дѣжбѣлев и Дѣжбѣлов ф — от Дѣжбѣров с преход на р в л. Малък чифлик (Търновско), Златарица (Еленско), Червен брег.

Дѣжбѣров ф — от ар.-тур. *sebig* 'насилие, принуда'. Падеж (Благоевградско).

Дѣжбѣлов ф — може би от прякор Дѣжбѣловж. Дѣжбов. Литаково (Ботевградско).

Дѣжбов ф — от тур. *saḃa* 'даром, безплатно'. София, 1893.

Дѣжбѣрайлов ф — видоизменено от ар.-тур. *sebig, bgi*; вж. Дѣжбѣров. Севлиево, Сенник (Севлиево).

Дѣжаванов ф — вм. Дѣживанов. Сопот, 1905.

Дѣжавгѣров ф — от тур. *siḃgaḃ* 'чифт впрегатни волове'. Пловдив.

Дѣжавдѣр м — по-стара форма на Чавдар. Софийско, нар. песен.

Дѣжавѣзов ф. Живково (Ихтиманско).

Дѣжавкѣров ф — от диал. **ḃjavkār* 'който много гълчи, кара се'. Мъглиж (Казанлъшко), Пловдив.

Дѣжавков ф — от прякор *Дѣжавко*; вж. Дѣжавкаров. Свищов, 1888, Русе.

Джагало̀в ф — разновидност на Джагаров или на Чакалов. Шипка (Казанлъшко), Казанлък.

Джагаров ф — от диал. *джагар* 'гльчка, шум от креслив разговор'. Туркула (Дряновско), Дряново, Габрово, Локорско (Софийско), Бяла (Сливенско).

Джагов ф — от междум. *джага* 'говоря шумно, крещя' (?) Караиванца (Дряновско).

Джагров ф — съкрат. от Джагаров. Пловдив.

Джагуров ф — разновидност на Джагаров. Падеж (Благоевградско).

Джагълов ф — разновидност на Джагаров. Пловдив.

Джададжиев ф — от диал. **джададжия* 'вампирджия?' (от тур. *cadici*). Лясково (Айтоско).

Джаджарски ф. Хайредин (Ореховско).

***Джаджо м** — от Чачо с озвучаване на съгласните (?) **Джаджев** и **Джаджов ф.** Карлово, 1878, Долен, Ковачевица (Гоцеделчевско), Разложко, Станке Димитров, 1908, Трън, 1900, Цариброд, 1900, Лехчево (Михайловградско), Згориград (Врачанско — цигани).

Джаджоров ф. Велинград.

Джаджъголиев ф — от с. Джаджъгол (Любеново, Старозагорско). Стара Загора.

Джайков ф — вм. Чайков или Джейков (?) Рила (Станкедимитровско), 1917.

Джайн ф. (Тинка Джайн — Русе).

Джа̀ка м — западна форма на Джако. Трънско. **Джа̀ков ф.**

Джа̀кера пр — от диал. **джа̀кер* 'бостанско плашило'. Бели брод, Лехчево (Михайловградско).

Джаклев ф. Варна.

Джа̀ко м — от Дяко — Гяко с преход на *д'* в *г'* и *дж*. **Джа̀ков ф.** Лясковец, Свищов, Карлово, Старосел (Карловско), Тополовград.

Джалалиев ф — вж. Джелалиев.

Джалало̀в ф — от ар.-тур. *selâi* 'величие'. Калтинец (Горнооряховско).

Джалдов ф. Айтос.

Джалев и **Джалов ф** — от Чалев с озвучаване на *ч* в *дж*. Велинград, Долен (Гоцеделчевско), Падеж (Благоевградско), Станке Димитров, Пчелинци (Радомирско), Пазарджик, Карабунар (Пазарджишко), Панагюрище.

Джалейски ф. Търново.

Джалѐя ж. Брусник (Брезнишко).

Джалъзов ф — от тур. *siliz* 'слаб, мършав'. Сухозем (Карловско), Карлово, Пловдив, Пазарджик.

Джамада̀нов ф — от диал. *джамада̀н* 'вид горна дреха' (пер.-тур. *camadan*). Севлиево, 1900, Пловдив.

Джамалиев ф — от Джумалиев с преход на неудареното *у* в *а*. Панагюрище.

Джамба̀зов и **Джамба̀зки ф** — от *джамба̀зин* 'препродавач на коне' (пер.-тур. *cambaz*). На разни места из страната.

Джа̀мбов ф — навярно съкрат. от Джамбазов (?) Разлива (Ботевградско), Тюркмен, Цалапица (Пловдивско), Скобелево (Чирпанско).

Джамболов ф — някаква разновидност на Джамбов (?) Дерманци (Луковитско).

Джа̀мбоски ф — вм. *Джамбовски; вж. Джамбов. Поповяне (Самоковско).

Джамджиев и **Джамджийски ф** — от диал. *джамджия* 'стъклар' (пер.-тур. *camci*). Търново, Самоков.

Джамийков ф — от *джамийка*, умалит. от джамия.

Джа̀мов ф — видоизменено от Джамбов или от Джамджиев (?) Цалапица (Пловдивско), Пловдив, 1908, Брацигово, Друган (Радомирско).

Джампарски ф.

Джамполски ф. Пловдив.

Джамяров ф — от диал. **джамяр* 'стъклар, джамджия' (?) Златица.

Джа̀на ж — навярно вм. Жана. Мъглен (Айтоско), 1920, Шумен.

Джанабетски ф — от диал. *джанабет* 'проклетник' (ар.-тур. *sepabet*). Кнежа, Кремена (Врачанско).

Джананов ф — от пер.-тур. *saḡap* 'любим, мил'. Казанлъшко, Стара Загора.

Джанасонов ф. Пловдив.

Джанга̀зов ф — от диал. *джанга̀за* 'заядлив човек'. Копривщица, Стара Загора, Самоков, Варна.

Джангалозов ф — може би кръстоска от *джанга̀за* и *пангалоз* (?)

Джанго м — от Чанко с озвучаване на съгласните. **Джа̀нгов ф.**

Джанго̀зов ф — навярно вм. **Джамго̀зов* (от тур. *camgöz* 'лаком, алчен') или видоизменено от Джангазов. Перушица, Хасково, Чепеларско, Пловдив.

Джанго̀лски ф — вм. Джонголски. Кнежа.

Джандарски ф — от остар. *джандар* 'стражар'. Браца.

Джа̀нджо м — от Чанчо с озвучаване на съгласните. **Джа̀нджов ф.** Горни Пасарел (Самоковско).

Джанджо̀нов ф. Севлиево, 1920.

Джандрев ф. Ихтиман.

Джанемски ф — разновидност на Джанъмски. Берковица, 1900.

Джалзов ф. Янтра (Горнооряховско).

Джа̀ни м — североизточна форма на Джаньо. Варна **Джа̀нев ф.**

Джа̀нка ж — умалит от Джана. **Джа̀нкин ф.** Димово (Белоградчишко).

Джанкалски ф. Рила (Станкедимитровско) 1917.

Джанкардашлийски ф — от с. Джанкардаш (Братово, Бургаско). Поморие, 1917, 1932.

Джанко м — от Чанко с озвучаване на ч в дж или от Дянко с преход на д' в дж; срв. Джако. Чирпан. Трънско. Джанков ф. Смядово (Преславско), Айтос, Чирпанско, Русенско, Плевен, Ловеч, Герман (Софийско). Джанковски ф. Врачеш (Ботевградско).

Джано м — успоредна форма на Джаньо с твърдо окончание. Джанов ф. Пазарджик. Джановски ф. Литаково, Разлива (Ботевградско).

Джановаров ф — от пер.-тур. сапаваг 'див; звяр'. Първомай.

Джансџоз ф — от диал. *джансџин* 'слаб, болнав или мършав човек' (пер.-тур. *capsız*).

*Джанто м — от Джано с вмъкнато т. Джантов ф. Луковит, Орехово, Остров (Ореховско).

Джанфџезов ф — от остар. *джанфџез* 'тънък копринен плат' (пер.-тур. *capfes*). Търново.

Джанъмов ф — от *джанъм* 'душо моя' (пер.-тур. *capım*) — поради често повтаряне на тая дума. Самоков.

Джаньо м — от Чаньо с озвучаване на ч в дж. Джанев ф. Мерицлери (Чирпанско), 1917, Варна. Джаньовци — род в Боженица (Ботевградско).

Джапасанов ф. Караманово (Свищовско).

Джапона пр — от тур. Јароп 'японец' — бил дребен на ръст като японец.

Джапунов ф — може би видоизменено от прякор *Джапџа*. Габрово (гроб), Плаково (Търновско), Търново, Карлово, Пловдив, Трудовец (Ботевградско).

Джаралийски ф — от диал. *джаралия* 'който има рана' (от тур. *yağalı*). Врабево (Троянско), Троян.

Джарахов ф — вм. Джерахов.

Джаргов ф — от Джарков с озвучаване на рч в рдж. Благоевград.

Джарджев ф.

Джарков ф — от диал. **джарко* 'бърборко'. Карлово.

Джаркџлов ф. Ихтиман.

Джаров ф — от тур. *cağ* и *cağcağ* 'бър-бър, бърборко'. Горно Броде (Сярско), Гоцеделчевско, Пещера, Пловдив, Дряново.

Джартазалович ф — видоизменено от Джартазанов. Горна Оряховица, 1853.

Джартазанов ф — от диал. **джартазан* 'бърборко, самохвалко' (тур. *cartazan*). Копривщица, Пиринско.

Джартов ф — от тур. *carta* 'прџднџа'. Стара Загора, 1900, Сливен, Станке Димитров.

Джасов ф. Благоевград.

Джатов и Джатев ф — може би от Джартов с нарочно изпуснато р. Пловдив.

Джафџеров и Джафџерски ф — от тур. л. и. Джафер. Търново, 1870, Пловдив, Пещера.

Джахов ф — от пер.-тур. *cah* 'висока длџжност, сан'. Ихтиман.

Джебаров ф — от ар.-тур. *sebbağ* 'потисник'. Разград, Шумен, Бяла, Варна.

Джебков ф. Малко Търново, 1917, Варна.

Джебурджиев ф — от диал. **джебурджия*; вж. Джебаров. Дулово.

Джевайров ф — от диал. *джевайр* 'скџпоценности' (ар.-тур. *sevahir*). Прилеп.

Джевакеро ф. Никола Козлево (Новопазарско), Шумен.

Джевдаров ф — от пер.-тур. *cahdağ* 'човек с висока длџжност, сановник'. Търново.

Джевелиев ф. Бургас.

Джевизлиев ф — от диал. *джевизлия* 'жител на с. Джевизлии (Орешак, Варненско).

Джевизов ф — от прякор *Джевиза* (тур. *seviz* 'орех'). Пловдив, 1893, Шумен.

Джеврев и Джевриев ф — от диал. *джеврьо* 'глезльо, лигльо'. Русе.

Джегалов и Джегалски ф — далечно видоизменение на Джагаров (?) Илинден (Гоцеделчевско), Егълница (Радомирско), Търново.

Джегаров ф — вм. Джагаров. Казанлъшко.

Джегаурзов ф — видоизменено от Жугаурзов. Русе.

Джеглов ф — разновидност на Джегров (?) Търново.

*Джего м — вж. Жего. Джегов ф. Врџз (Видинско).

Джегров ф — от ар.-тур. *señge* 'мотовилка'. Варна.

Джегълов ф — вм. Джагълов. Търново.

*Джедџо м — видоизменено от Гечо (?) Джеджев ф. Ямбол, 1900, Айтос, Росеново (Грудовско).

Джедџоров и Джедџеров ф — от диал. *джедџеро* 'въртежка за сукане цеви' (от ар.-тур. *señge*). Якоруда.

*Джедџо м — от Джендџо с изпадане на н. Джедџов ф. Медвен (Котленско), 1867.

*Джеџо м — от Джедџо с разподобяване на второто дж. Джежев ф. Ямбол, 1908, Лясковец.

Джезаров ф — от диал. **джезар* 'който налага или събира глоби'; вж. Джезов. Шумен, 1900, Варна.

Джезведжиев ф — от диал. *джезведжия* 'който прави джезвета'. Самоков.

Джезов ф — от диал. *джеза* 'глоба' (ар.-тур. *ceza*). Плевен.

Джеџко м — умалит. от Джейо. Джеџков ф. Копривщица, 1873. Елена, 1844, Пирдоп, 1900.

Джеџо м — от Дейо с преход на д' в г' и дж (?) Джеев ф. Пловдив.

Джеко м — от Жеко с преход на ж в дж или от Цеко с озвучаване на ц. Пещера, р. 1940. Джеков ф. Радовиш (Македония).

Джекџотовски ф — може би от Джеко Кџотовски. Краево (Ботевградско).

Джелалиев ф — от ар.-тур. *ciîali* 'излъскан, издокаран'. Панагюрище.

Джелалски ф — разновидност на Джалалов. Одеса, 1843.

Джелатов ф — от *джелатин* (ар.-тур. *cellât*). Тутракан, 1893, Силистра, 1894, Шумен, 1900, Кричим.

Джелёбов ф — Желепов с озвучено *n*. Дрянковец (Айтоско), Пловдив.

Джелёпов и Желёпски ф — от диал. *джелёпин* 'търговец на добитък за месо' (ар.-тур. *celer,-bi*). Бургаско, Чирпан, Айтос, Самоковско, Етрополе, Севлиево, Бистрица (Софийско).

Джелепчиев ф — от диал. *джелепчия* = джелепин. Разград.

Джелізов и Жилізов ф — разновидност на Джалъзов.

Джелілов ф — от ар.-тур. *celil* 'именит, славен'. Силистра, 1900.

Джело м — успоредна форма на Жельо с твърдо окончание. **Джелов ф**. Цариград, 1860, Панагюрище, Пловдив, 1917.

Джельо м — от Жельо с преход на *ж* в *дж*. Чирпан, р. 1935.

Джелябов ф — от Желебов с вторично якане; срв. Дюлгяров. Варна.

Джелянов ф. Сливен.

Джембеков ф — от Джамбов с вмъкнато *ек* и преход на *a* в *e*. Котел, Варна.

Джемеров и Джемеровски ф. Берковица.

Джемйла ж — от ар.-тур. *cemile* 'любезност, внимание'. Ракита (Луковитско — може би помакни)

Джемйлев ф — от турско *л*. и. Джемил (?) Малко Търново.

Джемма ж — италианско име, дошло по литературен път. Ново, рядко.

Джемов ф. Варна.

Джена ж — от Гена с преход на *г'* в *дж*. Ямболско, Бяла (Сливенско), Тополовград.

Дженанов ф — вм. Джананов. Габарево (Казанлъшко)!

Дженгозов ф — вм. Джангозов.

Дженда ж — от Джена с вмъкнато *д*. Котленско.

Джендо м — от Гендо с преход на *г'* в *дж*. Котленско, Сливен, Бургас. **Джендов ф**. Сливен, Толбухин, Толбухинско.

Джене и Джени м — разновидност на Дженьо. Трънчовица (Никополско). **Дженев ф**.

Дженка ж — умалит. от Джена. Сливен, Чирпан. **Дженкин ф**.

Дженко м — умалит. от Джено, Дженьо. Ямбол, Алфатар (Силистренско). **Дженков ф**. Сливен, Ямболско, Алфатар, Грудово, Варна.

Джено м — от Гено с преход на *г'* в *дж*. Никополско. **Дженов ф**. Чирпан, 1893.

***Дженто м** — от Джено с вмъкнато *т*. **Джентов ф**. Панагюрище.

Дженьо м — от Геньо с преход на *г'* в *дж*. Жеравна (Котленско), 1860, Сливенско, 1860, Чирпан. **Дженев ф**. Чирпан.

Джепарски ф — от диал. **джепар* 'джебчия' (?) Казичене (Софийско).

Джепов ф. (Карл Джепов Раев, Търново, 1881).

Джепуна пр — вж. Джапона. Карлово, 1878.

Джепчиев ф — от *джепчия* 'дребен крадец, джебчия' (ар.-тур. *serçi*). Пловдив.

Джерахов ф — от диал. *джерах*, 'лекар на рани и ступени кости; народен хирург' (ар.-тур. *segah*). Провадия, Варна, Пловдив, Пазарджик.

Джерго м — от Герго с преход на *г'* в *дж*. **Джергов ф**. Михайлово (Софийско).

Джерекаров и Джерекарски ф — от диал. **джерекар* 'който джерека (говори шумно и кресливо)'. Трън, 1893, 1917.

Джеремов и Джермов ф — от диал. *джеремè, джермè* '1. глоба; 2. син или дъщеря, които много искат от родителите си' (ар.-тур. *segeme*). Грудово.

Джеркаров ф — съкрат. от Джерекаров. Казанлък.

Джерман м — от Герман с преход на *г'* в *дж*. Брезник. **Джерманов ф**.

Джермана ж — от Германа; вж. Джерман. Брезник.

Джермански ф — от с. Джерман (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1908.

Джеро м — от Геро с преход на *г'* в *дж*. Прилеп, 1876. **Джеров ф**. Прилеп, Битоля, Охрид.

Джесуров ф — от ар.-тур. *cesug* 'смел, храбър'. Пловдив.

Джета ж — от Гета с преход на *г'* в *дж*. Попина (Силистренско).

Джефалиев ф — от диал. **джефалия* 'радостен, безгрижен' (от ар.-тур. *sefa* 'радост, безгрижие'). София, 1893, 1897.

Джеферов ф = Джаферов. Търново, 1900, Русе, Павел баня (Казанлъшко).

Джешо м — от Гешо с преход на *г'* в *дж*. **Джешев ф**. Лясковец, 1920.

Джибанков ф.

Джибирски ф — разновидност на Джабиров. Върба (Радомирско).

Джибов ф — от ар.-тур. *pesir,-bi* 'благороден; чист, непорочен'. Баничан (Гоцделчевско).

Джибрилов ф — от ар.-тур. *sevgi* 'принуден, насилствен' (?) Благоевград.

Джибров и Джибровски ф — от *джибри* (тур. *siğre*), навярно със значение гроздова ракия. Видин, Поморие, Сливен.

Дживаков ф — от диал. *дживак* '1. живак; 2. много пъргав и неспокоен човек' (от пер.-тур. *siva*).

Дживан м — от пер.-тур. *sivan* 'юноша, младеж'; срв. Момчо. Айтос, 1893. **Дживанов ф**. Айтос, 1965, Плевен.

Дживарлийски ф — от с. Дживирлии (Драгово, Айтоско). Карнобат.

Дживаров ф — от ар.-тур. *ciḡag* 'близост, съседство'. Алексинац (Югославия), 1917.

Дживгаров ф — от диал. *дживгар* 'врабче, врабец'; срв. Врабков, Врабчев. Берковица, 1917.

Дживдеров ф — може би вм. Живодеров. Златарица (Еленско).

Дживджоров ф — от диал. **дживджор* 'чуруликане'. Благоевград.

Дживелек ф — от пер.-тур. *civelek* 'млад, пъргав, подвижен'. Лом, 1893. **Дживелёков ф**. Лом, 1890, 1900.

Дживеленов ф — може би грешка вм. Дживелеков. Пловдив, 1949.

Дживелски ф — съкрат. и видоизменено от Дживелеков (?) Шумен.

Дживторов ф — някаква разновидност на Дживдеров. Горнооряховско.

Джигански ф — нарочно видоизменено от Цигански (?) Рогозен (Ореховско).

Джигаров ф. Горно Ябълково (Грудовско), Чепинци (Софийско).

Джигеров ф — от *джигер* (пер.-тур. *ciḡer* 'дроб'). Стара Загора.

Джигов и Джиговски ф — от тур. *ciḡa* 'голишарче, неоперено пиле'. Панагюрище.

Джиголов ф. Благоевград, Пловдив.

Джигошев ф — от гр. *ζυγός* 'ярем; кобилица' с промяна на съгласните. Чепеларе, 1900, Пловдив.

Джигрев ф — от диал. *джигра* 'слаб, мършав човек'.

Джигуров ф — от гр. *ζυγοῦρι* 'шиле' с преход на *з* в *дж*. Падеш (Благоевградско).

Джиджев и Джиджов ф — от прякор *Джиджо* 'хубаво дете, сладур'. Карлово, 1878, 1942. Пловдив, 1900, Цариброд, 1900, Трън, 1908, Копривщица, 1849.

Джиджелков ф — от Цицелков с озвучаване на *ц* в *дж*. Калугерово (Ботевградско).

Джиджинов ф — от диал. **джиджина* 'буца по главата, цицина'. Пазарджик.

Джиджишев ф — според семеен спомен: защото много обичал *джиджи папа* 'пържен хляб'. Силистра.

Джидров ф — навярно разновидност на Джигрев. Щип.

Джизаков ф — от диал. **джизак* 'дзвизак, шиле през втората година'. Попово, 1897, Пловдив.

Джизо м — от Зисо с озвучаване на съгласните. **Джизов ф**. Бургас.

Джикелов ф — а) разновидност на Джукелов; б) от диал. *джикел* 'лопатка на копраля' (от тур. *çekel*). Ямбол, 1927, Перник.

Джико м — а) от Гико с преход на *г'* в *дж*; б) от Чико с озвучаване на *ч* в *дж*. **Джиков ф** Русе (македонци), Бяла, Ясен

(Плевенско), Самоков, Скравена (Ботевградско).

Джилда ж.

Джилзов ф — вж. Джелизов.

Джилков ф — разновидност на Жилков. Елин Пелин.

Джилитарски ф — от диал. *джилитар* 'конник, който хвърля тояга и я хваща във въздуха'; срв. Джиритов.

Джилло м — а) от Гильо с преход на *г'* в *дж*; б) от Чило с озвучаване на *ч* в *дж*.

Джиллов ф. Пловдив, Стара Загора.

Джилязко м — вм. Желязко. **Джилязков ф**. Русе, 1908.

Джилянов ф — от диал. *джилян* 'много буен'. Гурково (Балчишко), Свищов, Бургас.

Джимбов ф. Злокучане (Самоковско), Самоков.

Джиметров ф. Варна, 1908.

Джимидов ф — може би видоизменено от Хаджимитов (?) Пловдив.

Джимнеров ф. Шумен.

Джимов ф. Пещера, Варна.

Джимперов ф — според местно обяснение: носел дреха „джемпър“. Смядово (Преславско), Шумен.

Джимрев ф — от прякор *Джимрьо* 'скъперник' (тур. *ciḡri*). Куманово, 1917.

Джина ж — от Гина с преход на *г'* в *дж*. Казанлък. **Джинин ф**. Пещера.

Джингалов ф — разновидност на Джингаров. Пещерско (Айтоско), Айтос.

Джингаров и Джингъров ф — от тур. *ciḡaga* '1. връх на дърво; 2. прен. много висок човек'. Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Гоце Делчев.

Джингов ф — от прякор *Джинго*; вж. Джингаров. Копривщица, Ломско, Русе, Гоце Делчев, Пчеларово (Кърджалийско).

Джингозов ф — от тур. *ciḡoḡ* 'хитрец, шмекер'. Бяла.

Джинджев ф — от Цинцев с озвучаване на *ц* в *дж*. Севлиево, Пещера, Златоград.

Джинджишки ф. Кюстендил.

Джинджифоров ф — от диал. **джинджифор* 'джинджифил, *Radix zingiberis*'. Брацигово.

Джиндо м — от Гиндо; вж. Джино. **Джиндов ф**. Русе.

Джинко м — от Гинко; вж. Джино. **Джинков ф**. Ямбол, 1900.

Джино м — от Гино с преход на *г'* в *дж*. Разград, 1845. **Джинов ф**. Шумен, Юпер (Кубратско), Горна Оряховица.

Джиновски ф — от с. Джиново (Сливенско). Твърдица (Сливенско).

Джинот ф — членувана форма от диал. *джин* 'дух, дявол, хитрец' (ар.-тур. *ciḡ*). Велес.

Джински ф — може би от диал. *джин*; вж. Джинот. Поповци (Габровско).

Джѝнѝо *м* — от Гинѝо; вж. Джѝно. **Джѝнев** *ф.* Пловдив, Пещера. **Джѝнѝо в дол** — местност в Радотина (Ботевградско).

Джѝовѝн *м* — кръстоска от Иван и итал. Джовани. Търново. **Джѝовѝнов** *ф.* Търново, 1899, 1924.

Джѝпалски *ф* — може би грешка вм. Дзѝпалски. Пловдив.

Джѝпляков *ф.* Пазарджик.

Джѝпо *м* или *пр* — вж. Джѝбов; някой си Джѝпо, неизвестно откъде, се заселил преди години в Долна Оряховица. **Джѝпов** *ф.* Долна Оряховица, Горски Сеновец (Горнооряховско), Горна Оряховица, Търново.

Джѝпѝнов *ф* — разновидност на Джѝпѝнов. Лясковец, Русе.

Джѝрѝтов *ф* — от диал. *джѝрѝт* 'копие или тояга, която се хвърля при езда и се улавя във въздуха' (тур. *çirit*). Пловдив.

Джѝрко *м* — умалит. от Джѝро. **Джѝрков** *ф.* Карлово, 1878.

Джѝро *м* — от Гѝро, Аргѝр с преход на *г'* в *дж.* **Джѝров** *ф.* Тетово, 1917, Сливен.

Джѝсо *м* — от Зѝсо с преход на *з* в *дж.* Елховско. **Джѝсов** *ф.* Сливен, 1883.

Джѝтѝн *м* — от Гѝтан с преход на *г'* в *дж.* **Джѝтѝнов** *ф.* Пловдив.

Джѝфѝров *ф* — вм. Джѝфаров, Джѝфаров.

Джѝфѝряков *ф.* Варна.

Джѝша *ж* — от Гѝша с преход на *г'* в *дж.* **Джѝшин** *ф.* Варна.

Джѝбѝов *ф* — от *джѝб* или от диал. *джѝп* 'сопа' (тур. *çop*). Стара Загора.

Джѝвѝна *ж* — итал. *Giovanna*. Рядко, родени към 1928—1930 г.

Джѝвѝни *м* — итал. *Giovanni*. София, 1957.

Джѝга *м* — разновидност на Джѝго. Белица (Разложко).

Джѝгалан *ф* — вж. Джѝголанов. Бр. Миладинови.

Джѝгалов *ф.* Чирпан.

Джѝгѝнов *ф* — разновидност на Джѝгански. Комщица (Ломско).

Джѝглев *ф* — от диал. *джѝгльо* 'едър и кокалест човек'. Пловдив.

Джѝго *м* — видоизменено от Георги. Якоруда. **Джѝгов** *ф.* Сандански, Кърджали, Любимец (Свиленградско), Пловдив, Чирпан, Варна.

Джѝголанов *ф* — от диал. **джѝголѝн*; вж. Джѝглев. Пловдив.

Джѝде *м* — от Джѝте с озвучено *т* в *д.* **Джѝдев** *ф.* Лозен (Софийско).

Джѝджѝанов, **Джѝджѝенов** и **Джѝджѝонов** *ф* — от растението джѝджѝан; срв. Гѝозумов. Габрово, 1900, Севлиево, 1900, Търново (гроб).

Джѝдѝжо *м* — видоизменено от Георги. **Джѝдѝжев** и **Джѝдѝжѝов** *ф.* Ямбол, 1908, Свищовско, Разложко, Люкорско (Софийско).

Джѝѝке и **Джѝѝко** *м* — умалит. от Джѝѝо. **Джѝѝкев** *ф.* Илинден (Гоцеделчевско).

Джѝѝков *ф.* Калофер, 1893, Русе.

Джѝѝо *м* — от Чѝѝо с озвучаване на *ч* в *дж.* **Джѝѝев** *ф.* Пловдив.

Джѝѝка *ж* — женска форма от Джѝѝо. **Джѝѝкин** *ф.* Белоградчишко, Михайловградско, Станкедимитровско.

Джѝѝко *м* — от Гѝѝо с преход на *г'* в *дж.* **Джѝѝков** *ф.* Видин, Михайловград, Ловеч, Карлово, Пазарджишко, Тополовград.

Джѝолѝрски *ф* — видоизменено от Джѝугларски. Бов (Свогенско).

Джѝѝле *м* — западна форма на Джѝѝло. **Джѝѝлев** *ф.* Разложко.

Джѝѝлка *ж* — умалит. от Джѝѝля.

Джѝѝло *м* — от диал. *джѝѝле* 'некръстено още момче' — защитно име; срв. Пѝѝо. **Джѝѝлов** *ф.* Панагюрище, Пловдив, 1917, Пазарджик, Мездра.

Джѝѝля *ж* — от диал. *джѝѝля* 'некръстено още момиче'; вж. Джѝѝло.

Джѝѝмански *ф.* Кѝстендил (гроб).

Джѝѝна *ж* — женска форма от Джѝѝне, Джѝѝно.

Джѝѝнѝбѝшов *ф.* Панагюрище.

Джѝѝнѝгов *ф* — от прякор *Джѝѝнѝго* 'висок и кокалест човек'. Пирдоп, Поликраище (Горнооряховско). **Джѝѝнѝговски** *ф.* Калояново (Пловдивско).

Джѝѝнѝголски *ф* — от диал. *джѝѝнѝголи* 'едри кокалести крака'. Лясковец, Търново.

Джѝѝндѝжѝоров и **Джѝѝндѝжерѝов** *ф* — разновидност на Джѝѝндѝжѝурѝв. Карлово, Пловдив, Русе.

Джѝѝнѝдо *м* — от Джѝѝно с вмѝкнато *д.* **Джѝѝнѝдов** *ф.* Пловдив.

Джѝѝнѝдорѝв *ф* — разновидност на Джѝѝндѝжѝоров.

Джѝѝнѝѝ *м* — от Гѝѝне; вж. Джѝѝно. **Джѝѝнѝѝев** *ф.* Елинпелинско, Ихтиманско, Кѝстендилско, Благоевград, Пазарджик, Шумен.

Джѝѝнѝка *ж* — умалит. от Джѝѝна. **Джѝѝнѝкин** *ф.* Варна.

Джѝѝнѝко *м* — умалит. от Джѝѝне, Джѝѝно. **Джѝѝнѝков** *ф.*

Джѝѝно *м* — от Гѝѝно с преход на *г'* в *дж.* **Джѝѝнов** *ф.* Севлиево, 1881, Бяла, 1893, Кула, Видин, Ломско, Михайловград, Мездра.

Джѝѝнѝсѝн *м* — от английско фамилно име *Jopson*. Единичен случай. Варна, 1956.

Джѝѝнѝто *м* — от Джѝѝно с вмѝкнато *т.* **Джѝѝнѝтов** *ф.* Пловдивско.

Джѝѝпков *ф.* Петрич.

Джѝѝра *ж* — женска форма от Джѝѝро. **Джѝѝрин** *ф.* Вълчедръма (Ломско). **Джѝѝрински** *ф.* Видин, 1935.

Джѐрго *м* — от Гьорго; вж. Джоно. **Джѐргов** *ф.* Бистрица, Железница (Софийско), Бели Искър (Самоковско).

Джѐрджа *м* — западна форма на Джорджо. **Джѐрджин** *ф.* Трън.

Джорджан *м* — от Джордж(о)+*ан.* Кюстендил, 1879. **Джорджанов** *ф.* Кюстендилско, Кюстендил.

Джорджил *м* — от Джордж(о)+*ил.* **Джорджил** *ф.* Самоковско.

Джѐрджо *м* — видоизменено от Георги. **Джѐрджев** *ф.*

Джѐрѐ *м* — западна форма на Джоро. **Джѐрѐв** *ф.* Станке Димитров, 1845.

Джѐрко *м* — умалит. от Джоро, Джоре. **Джѐрков** *ф.*

Джорнйлов *ф.*

Джѐро *м* — видоизменено от Георги. Белозем (Пловдивско). **Джѐров** *ф.* Д ж ѐ р о в д о л — местност в Осиковица (Ботевградско).

Джѐте *м* — западна форма на Джото. Казичене (Софийско). **Джѐтев** *ф.* Казичене.

Джѐто *м* — от Джоно, Джоро, Джоджо с друго окончание.

***Джѐтол** *м* — от Джот(о)+*ол.* **Джѐтолов** *ф.* Ново село (Видинско).

Джѐчка *ж* — умалит. от Джока. **Джѐчкин** *ф.* Михайловград.

Джуана *ж* — вж. Джована. Златарица (Еленско), р. 1930.

Джубелиев *ф* — от диал. *джубелия* 'който носи джубе — вид дълга горна дреха' (от ар.-тур. *çübbe*). Панагюрище.

***Джубрил** *м* — от Джубр(о)+*ил.* **Джубрил** *ф.* Бургас, Сливен.

***Джѐбро** *м* — от Чубро с озвучаване на *ч* в *дж.* **Джѐбров** *ф.* Смолян.

Джувалеков *ф* — от прякор *Джувалек* 'въшльо' (циг. *джувалѐ*). Копривщица.

Джувин *ф* — може би разновидност на Дживанов. Арденско.

Джѐвков *ф* — от прякор *Джѐфката* (носил връзка, завързана на джѐфка?) Пловдив, Пазарджик.

Джѐгалов *ф* — разновидност на Джуглов. Елена (гроб), Велинград.

Джуганаров *ф* — от диал. *джуганар* 'който скопява добитък' (рум. *jugănar*). Ряхово (Русенско).

Джугански *ф* — от рум. *jugap* 'скопен кон'. Радуил (Самоковско).

Джугданов *ф* — разновидност на Джугански. Разложко.

Джугларски *ф* — от диал. **джуглар* 'жител на местност Джуглата'. Бов (Свогенско).

Джѐглов *ф* — а) от местност Джугла(та) 'чуклата'; б) от Чуклов с озвучаване на съгласните. Пловдив.

Джѐгов *ф* — а) от рум. *jug* 'ярем'; б) от Чуков с озвучаване на съгласните. Русе (македонци), Малък чифлик (Търновско), Търговище, Варна.

Джугѐшев *ф* — разновидност на Джугов. Русе.

Джѐджев, **Джѐджов** и **Джѐджовски** *ф* — от *джѐдже* (тур. *çiçe*). Пловдив, Панагюрище, Правец (Ботевградско).

Джѐка *ж* — женска форма от Джуко. Дебърско.

Джуканов *ф* — а) от Чуканов с озвучаване на *ч* в *дж*; б) от диал. **джукан* 'джукест човек'. Дългопол (Провадийско).

Джѐката *пр* — от *джѐка* (бил с увиснала долна устна). Плевен.

Джѐкев *ф* — от прякор *Джѐке*, *Джѐкѐ* 'бузест човек' (бил пълен, червендалест, с хубави бузи). Благоевград, Станке Димитров, Златарица (Еленско).

Джукѐлов и **Джукѐлски** *ф* — от циг. *джукѐл* 'куче'. Садово (Асеновградско), Елена, Враца.

Джѐко *м* — от Гюко с преход на *г'* в *дж.* **Джѐков** *ф.* Бистрица, Горубляне (Софийско).

Джѐле *м* — от Гюльо; вж. Джуко. **Джѐлев** *ф.* Ковачево (Пазарджишко), Търново.

Джуленов *ф.* Велинград (помак).

Джѐлка *ж* — от Гюлка или Юлка. Трънско.

Джѐлко *м* — умалит. от Джуле. **Джѐлков** *ф.* Пловдив.

Джумаданов *ф* — вж. Джамаданов. Севлиево, Габрово.

Джумайѐв и **Джумайски** *ф* — от с. Джумая (Сбор, Пазарджишко). Панагюрище, Панагюрско.

Джумаков *ф* — от Чомаков с озвучаване на *ч* в *дж.* Пловдив.

Джумалиев и **Джумалийски** *ф* — от диал. *джумалия* 'жител на град Джумая (Ески Джумая, Горна Джумая). Шумен, Тутракан, Русе, Търновско, Айтос.

Джумбишлиев *ф* — от диал. *джумбишлия* 'весел, шеговит, забавен' (от тур. *çümbüşlü*). Айтос.

Джумѐрков *ф* — от диал. *джумѐрка* 'скъперник'. Карлово.

Джумѐров и **Джумѐрски** *ф* — вж. Джумѐртов. Пловдив, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Джумѐртов *ф* — от диал. *джумѐрт* 'щедър' (пер.-тур. *çömert*). Плевен.

Джѐмпаров и **Джѐмперов** *ф* — навярно видоизменено от Сумпаров. Котел, Шумен.

Джѐна¹ *ж* — от Гюна; вж. Джуно. Кюстендил, р. 1822, 1833, 1893, Пчелинци (Радомирско), р. 1857, Софийско, Свогенско, Михайловград. **Джѐнин** *ф.* **Джѐнински** *ф.* Видин.

Джѐна² *м* — западна форма на Джуно. Искрец (Свогенско). **Джѐнов** *ф.* Искрец. **Джѐнич** *ф.* Стара Загора.

Джунак *м* — прякорно име от Джуно. **Джуников** *ф.*

Джунгаров *ф.* Левски, 1906.

Джунджев *ф.* Сливен.
 Джунджуров *ф.* — от диал. *джунджюра* 'гльчка, леко скарване'. Дюлево (Грудовско), Бургас, Стара Загора, Плевен, Белица (Разложко).
 Джундраков *ф.* — в. Джундреков.
 Джундреков *ф.* — от Джундров с вмъкнато *ек.* Панагюрище, Котел, Варна.
 Джундров *ф.* — от диал. *джундра* 'джукест човек'. Врачеш (Ботевградско).
 Джунѐ *м.* — югозападна форма на Джуно. Радомирско. Джунѐв *ф.*
 Джунѐл *м.* — от Джун(о) + *ел.* Джунѐлов *ф.* Котел, Сливен.
 Джунка *ж.* — умалит. от Джуна (в Мрамор — от Ладунка). Уровене (Врачанско), Мрамор (Софийско), Търговище.
 Джунко *м.* — умалит. от Джуно, Джуне. Трънско. Джунков *ф.* Лом, Видин. Джунковец — местност в Калугерово (Ботевградско).
 Джунлийев *ф.* — от някое село с подобно име. Разград.
 Джуно *м.* — а) от *Гюно с преход на *г'* в *дж*; б) от Джуро с друго окончание. Цацуровци (Царибродско), Трън, Михайловградско. Джунув *ф.* Враца, Ломско, Борован (Белослатинско), Главановци (Михайловградско), Берковица, Годеч, Калофер, Панагюрище.
 Джуньо *м.* — успоредна форма на Джуно с меко окончание. Джунев и Джуньов *ф.* Панагюрище, 1860, Пазарджик, Търново, Разложко.
 Джупанов *ф.* — в. *Жупанов; вж. Жупански. Просеник (Сярско), Самоков.
 Джупаров *ф.* Банско.
 Джупунов *ф.* — разновидност на Джупунов. Елена, 1908, Карлово, 1908.
 Джюра¹ *ж.* — женска форма срещу Джуро. Брезник. Джурин *ф.* Вълчедръма (Ломско).
 Джюра² *м.* — разновидност на Джуро. Трявна. Джуров *ф.*
 Джурал *м.* — от Джур(о) + *ал.* Джуралов *ф.* Пловдив.
 Джуран *м.* — от Джу(о) + *ан.* Джуранов *ф.* Пирдоп, 1893, Трудовец (Ботевградско).
 Джурджа¹ *ж.* — от Гюргя с преход на *г'* в *дж.* Брезе (Свогенско), Радомирско.
 Джурджа² *м.* — западна форма на Джурджо. Трънско.
 Джурджалия *ж.* — от Джурджа¹ + *лия.* Етрополски манастир, 1648.
 Джурджо *м.* — от Гюргьо; вж. Джурджа¹. Етрополски манастир, 1648, Софийско, Вишан (Годечко), Репляна (Белоградчишко).
 Джурджов и Джурджев *ф.* Мадан (Михайловградско), Орехово, Калофер.
 Джуре *м.* — от Гюре; вж. Джурджа¹.
 Джурев *ф.*
 Джурѐл *м.* — от Джур(о) + *ел.* Джурѐлов *ф.* Ямбол, Бургас.

Джурѐн *м.* — от Джур(о) + *ен.* Джурѐнов *ф.* Ветрен, Пазарджишко), 1904.
 Джурка *ж.* — умалит. от Джюра¹. Гоиндол (Царибродско), 1888.
 Джурко *м.* — умалит. от Джуро (обясняват го и от диал. *джуркав* 'който има мижави, гуреливи очи'). Джурков *ф.* Козлодуй, 1893, Търново, Трудовец (Ботевградско). Джурката *пр.* Пазарджик, 1908.
 Джуркол *м.* — от Джурк(о) + *ол.* Джурколов *ф.* Чирпан.
 Джурланов *ф.* — от диал. **джурлан* 'зурлест човек'; срв. Дзурлов. Долно Ябълково (Грудовско).
 Джурмански *ф.* — навярно в. Джермански. Пловдив.
 Джуро *м.* — от Гюро с преход на *г'* в *дж.* Пирдоп, Беленско, Михайловградско, Брезник. Джуров *ф.* Пирдоп, Русенско, Чепеларе. Джуров дол — местност в Етрополе.
 Джуровѐнски *ф.* — от с. Джурово (Тетевенско). Тетевен.
 Джурошки *ф.* — видоизменено от *Джуровски(?) Люти дол, Ребърково (Врачанско).
 Джурто *м.* — от Джуро с вмъкнато *т.* Джуртов *ф.* Елин Пелин, Пазарджик.
 Джурюков *ф.* — от Чуруков с озвучаване на *ч* в *дж.* Пловдив.
 Джурюл *м.* — от Джур(о) + *ул.* Джурюлев *ф.* Пирдоп, 1917.
 Джурулѐй *м.* — разширено от Джурул. Джурулѐев *ф.* Пирдоп.
 Джустов *ф.* — от рум. *just* 'справедлив'.
 Джустров *ф.* — от диал. *джустра* '1. търкам, жуля; 2. натъкмявам, гиздя'.
 Джүто *м.* — навярно успоредна форма на Джото. Н. Геров. Джүтов *ф.* Пловдив, Вършец. Джүтовски *ф.* Скравена (Ботевградско).
 Джярѐфов или Джераѐфов *ф.* — в. Джерахов с преход на *х* във *ф.* Котел, 1867 (Джярѐфов).
 Дзѐка *ж.* — от Зака. Дзѐкин и Дзѐкински *ф.* Врачеш (Ботевградско).
 Дзамферия *ж.* — видоизменено от Замфира. Горно Церовене (Михайловградско).
 Дзѐне *м.* — от Зане или Цане. Куманово, 1917. Дзѐнев *ф.* Свобода (Чирпанско), Казанлък, Брезово (Пловдивско).
 Дзѐнка *ж.* — от Занка. Михайловград.
 Дзѐнко *м.* — умалит. от Дзане, Дзано. Дзѐнков *ф.* Пловдив.
 Дзѐно *м.* — от Зано или Цано. Брацигово. Дзѐнов *ф.*
 Дзѐзда *ж.* = Звезда. Трънско.
 Дзѐздака *пр.* — вж. Звездака. Врачеш (Ботевградско).
 Дзѐздо *м.* = Звздо.
 Дзѐко *м.* — умалит. от Дзѐздо (Дзѐ[з]ко). Трънско.
 Дзѐрков *ф.* — от диал. *дзѐрко* 'звяр, зверче'. Радомирско.

Дзèго *м* — от Цеко с озвучаване на съгласните. Дзèгов *ф*.

Дзèдзи и Дзèдзо *м* — детска форма от Стефан. Ботевград.

Дзèзо *м* = Дзедзо. Дзèзов *ф*. Враца.

Дзèко *м* — от Цеко с озвучаване на *ц* в *дз*. Дзèков *ф*.

Дзèпа *ж* — вж. Зепа. Лясковец.

Дзйвгов *ф* — от диал. *дзйвгав* 'който има слаби, мижави очи'. Прилеп.

Дзйгалов *ф* — разновидност на Дзигаров. Казичене (Софийско).

Дзйгаров *ф* — от гр. ζυγαριά 'везни, теглилка'. Ракитово (Велинградско).

Дзйгов *ф* — видоизменено от Дзивгов. Щип, 1917, Пазарджик.

Дзйко *м* — вж. Джико или Цико. Дзйков *ф*. Красава (Брезнишко).

Дзилянов *ф*. вж. Джилянов. София, 1906.

Дзйнггов *ф* — от Цинков с озвучаване на съгласните. Михайловградско.

Дзйнгоров *ф*. Навярно вж. Джингаров.

Дзйнка *ж* — вж. Зинка. Костенец.

Дзйпалски *ф* — от диал. *дзйпам* 'ритам, скачам лудо' (навярно от буйна игра на хоро). Борован (Белослатинско).

Дзйпев и Дзйпов *ф* — от *дзипам*; вж. Дзипалски. Берковица, Михайловград. Пловдив.

Дзиралййски *ф* — навярно сродно с Джаралййски. Враца.

Дзйри *ж* — някакво гръцко име. Асеновград.

Дзйрков *ф* — от прякор *Дзйрко* 'зиркав, мижав човек'; срв. Дзивгов. Млечево (Севлиево). Д з й р к о в д о л — местност в Правец (Ботевградско).

Дзòнев *ф* — от Цонев с озвучаване на *ц* в *дз*. Алфатар (Силистренско).

Дзувчов *ф*. Михайловград.

Дзўков *ф* — от растението *дзўка*. Розово (Брациговско).

Дзўргата *пр* — може би разновидност на Джурко. Казичене (Софийско). Дзўргов *ф*. Казичене.

Дзўрлов, Дзўрльов и Дзўрлев *ф* — от прякор *Дзўрльо* 'човек с големи и издадени напред устни'. Белоградчишко, Литаково (Ботевградско).

Дзўрпалски *ф* — нещо във връзка със *зурла*, муцуна? Врачеш (Ботевградско).

Дзънгов *ф* — от диал. *дзънга* 'тамбура'. Пазарджик.

Дзъндзъков *ф* — от ар.-тур. *zindik* 'безбожник, еретик'. Свиленград.

Дзънов *ф* — от *дзън-дзън* 'междуметие за свирене с тамбура'. Енина (Казанлъшко), Казанлък.

Дзънчев *ф* — от прякор *Дзънчо* 'свирач на тамбура' (?) Пазарджишко.

Дзюмбйлев *ф* — разновидност на Зимбилев. Луковит.

Диавàтов *ф* — от гр. διαβάτης 'минувач, пътник'.

Диагòр(а) *м* — гр. Διαγόρας — име на древен философ и поет. Диагòров *ф*. Поморие, 1893, Пловдив.

Диаманд *м* — вж. Диаманди, Щип, 1905. Диамàндов *ф*.

Диамàнди *м* — от гр. διαμάντι 'диамант'. Белес. Диамàндйев *ф*.

Диамàнка *ж* — женска форма от Диамант. Драгоил (Сливнишко).

Диамàнт *м* — разновидност на Диаманд. Каварна, 1962.

Диамèнди *м* — разновидност на Диаманди. Диамендйев *ф*.

Диàн *м* — писмена разновидност на Деян покрай женското име Диана. Ново, рядко. Диàнов *ф*.

Диàна *ж* — лат. Diana, богиня на лова. Ново.

Дибèков *ф* — от диал. *дибèк* 'чутура' (тур. dibek). Самоков.

Дибйев *ф* — от тур. dip,-bi 'дъно'. Пловдив.

Дивàков *ф* — от прякор *Дивàка*. Велинград (помак).

Дивàнов и Дивàнски *ф* — от изрза диван чапраз (?) Петрич, Лакатник.

Диванòвски *ф* — от диал. *диванò* 'балкон, къща с балкон' (от пер.-тур. divan hane); срв. Чардаклийски. Ботевград.

Дивàров *ф* — от диал. *дивàр* 'зид, дувар' (пер.-тур. divar). Брестовица (Пловдивско).

Дивдена *ж* — според Вайганд „дива, палава мома“.

Дйвеков *ф* — навярно съкрат. от Самодивеков. Пазарджик.

Дивери и Диверов *ф*. Варна, 1936 (Никола Георгиев Дивери), Стара Загора, 1940 (Ст. В. Диверов).

Дивечки *ф* — може би вж. Дивлянски. Големо село (Станкедимитровско).

Дивешки *ф* — от кол. Дивеците (Габровско). Лесичери (Търновско).

Дивизйев *ф* — от прякор *Дивизйята*, а то от диал. *девесиà* 'камилар, деведжия'. Елешница (Разложко).

Дивилèна *ж* — Ракитово (Велинградско), р. 1946.

Дивинйс *м* — видоизменено от Дионис. Расово (Ломско), Вършец. Дивинйсов *ф*. Расово.

Дивинйсия *м* — видоизменено от Дионисий. Вършец, р. 1903.

Дивинйш *м* — разновидност на Дивинис. Дивинйшев *ф*. Пловдив.

Дивитàков *ф* — вж. Деветаков. Търново.

Дивйтко *м* — от Давидко с асимилация на *а* в *и*. Берковица, 1893.

Дивитлййски *ф* — от диал. **дивитлйя* 'който носи дивит (на пояса си), оттам — грамотен човек' (от тур. divit). Пазарджик

Дивлянски ф — от с. Дивля (Радомирско).
Дивна ж — от *дѣвна*, т. е. много хубава. Кюстендил, р. 1953, София, 1956.
Дивов ф — от *див* 'необщителен'. Липица (Ореховско), Варна, Велинград (помак).
Дивошѣнов ф — от диал. **дивошѣн* 'див, необщителен човек' (?) Лесичево (Пазарджишко). 1911.
Диврев ф. Лясковец.
Дѣвчев и Дѣвчовски ф — от *дѣвчо*; срв. Дивов. Етрополе, Долни Дѣбник (Плевенско), Разлог, Крумовград, Правец (Ботевградско).
Дивѣков ф — от диал. *дивѣк* '1. качамак; 2. див човек'. Котел, Свищов.
Дигалев и Дигалов ф. Варна, 1936.
Дигновѣждов ф — от диал. **дигновѣжд* 'с вдигнати вежди'.
Дигоноров ф.
Дида ж — от Димитра, Дина, Дика, Дила с детско повтаряне на първата съгласна; срв. Дада, Дода, Русе, р. 1864, Панагюрище р. 1888, Панагюрско, Плевен.
Дидеков ф — от Дидов, Дидев с вмъкнато *ек*. Котел.
Дидилѣцов ф = Деделецов. Свищов, 1888.
Дидѣна ж — от Дид(а) + *ина*. Попина (Силистренско).
Дѣдка ж — умалит. от Дида. Панагюрище.
Дѣдко м — умалит. от Дидо. Копривщица нар. песен.
Дѣдлѣков ф. Панагюрище.
Дѣдо м — от Димитър, Дино, Дико, Дило с детско повтаряне на първата съгласна; срв. Дадо, Додо. **Дѣдов ф.** Калофер, Карловско, Панагюрище, Брезово (Пловдивско), Орешак (Троянско). **Дѣдовски ф.** Казанлък.
Дѣдѣо м — успоредна форма на Дидо с меко окончание. Тетевенско. **Дѣдев ф.** Тетевен.
***Дѣзо м** — от Дисо с озвучаване на *с* в *з* (?) **Дѣзов ф.** Бойчиновци, Бели брод (Михайловградско), Михайловград.
Дѣка ж — женска форма от Дико. Ботевградско, Тетевенско, Ореховско, Шумен. **Дѣкин ф.**
Диканѣров ф — от диал. *диканѣр* 'който прави дикани за вършитба'. Марково (Провадийско), Разград, Разградско.
Диканоров ф — видоизменено от Диканаров. Варна, Стара Загора.
Дикански ф — от с. Горна или Долна Диканя (Радомирско). Самоков, 1893, Станке Димитров, 1893.
Диканчев ф — от прякор *Диканчето*; вж. Дикански.
Дѣкбоюшки ф — от диал. **дѣкбоюк* 'човек с увиснали мустащи' (от тур. *dik büyük*). Пловдив.
Дикиджѣев ф — от диал. *дикиджѣя* 'обущар, който шие калеври' (тур. *dikici*).

Дикизов ф — от тур. *dikiz* 'шеговит поглед'. Пловдив.

Диклѣев ф — вм. *Диклев с *ие* поради мекото *л*; вж. Диклѣовски.

Диклѣовски ф — от прякор *Дѣкльо* 'който все стои прав или вири глава?' (от тур. *dikeltmek*).

Дикманѣнов ф — от диал. **дикман* 'щръкнал, изправен?' (от тур. *dikmek*).

Дѣко м — съкрат. от Димитър или вм. Динко. Ботевградско, Луковитско. **Дѣков ф.** Ботевград, Ореховско, Ямболско. **Дѣковски ф.** Ботевградско.

Дѣколов ф — от Дикоолу = Диков с турско окончание. Градина (Първомайско).

Диксаков ф. Самоводене (Търновско).

Дѣла ж — женска форма от Дило. Ботевградско, Врачанско. **Дѣлин ф.** Своде (Ботевградско). **Дѣлински ф.** Правец, Своде (Ботевградско), Ботевград.

Дѣлак м — прякорно име от Дило. **Дѣлаков ф.** Червен брег.

Дѣлан м — от Дил(о) + *ан*. Бреница (Белослатинско), Кнежа. **Дѣланѣнов и Дѣланѣвски ф.**

Дѣлба ж — съкрат. от Дилберка. Русе, р. 1891, Кичевско.

Дѣлбѣзов ф — от пер.-тур. *dilbaz* 'любезен, приказлив'. Пловдив, 1900.

Дѣлбѣрка ж — от диал. *дилбѣр* 'хубав, пленителен' (пер.-тур. *dilber*). Кичевско.

Дѣлбѣров ф — от диал. *дилбѣр*; вж. Дилберка. Трън, 1893.

Дѣле м — югозападна форма на Дило, Дильо. **Дѣлев ф.** Санданско.

Дѣлимов ф. Стара Загора.

Дѣлинчев ф.

Дѣлиян м — кръстоска от Дило и някое име като Стилиян. Русе, р. 1959.

Дѣлка ж — умалит. от Дила. Кнежа, Плевен, Плевенско, Ботевградско. **Дѣлкински ф.**

Дѣлко м — умалит. от Дило. Плевен. **Дѣлков ф.** Плевенско, Добралево (Ореховско), Врачеш, Новачене (Ботевградско), Дряново. **Дѣлковски ф.** Врачеш, Скравена (Ботевградско).

Дѣло м — съкрат. от Димитър. Ботевградско, Луковитско. **Дѣлов ф.** Ботевградско. **Дѣловски ф.** Ботевград, Луковитско, Ореховско.

Дѣлча ж — женска форма от Дилчо. **Дѣлчин ф.** Габрово.

Дѣлчо м — умалит. от Дило. Ботевградско, Световрачане (Софийско). **Дѣлчѣв и Дѣлчѣв ф.** Ботевградско. **Дѣлчѣвски ф.** Скравена (Ботевградско).

Дѣльо м — успоредна форма на Дило с меко окончание. Лопян (Ботевградско). **Дѣльѣв и Дѣлев ф.**

Дѣлян м — вм. Делян. Пордим (Плевенско). **Дѣлянов ф.**

Диля̀на ж — в.м. Деляна. Пордим (Плевенско), Литаково (Ботевградско), Бов (Свогенско).

Диля̀нка ж — умалит. от Диляна. Заног (Свогенско), Мездра, Шумен.

Диля̀шки ф — от прякор *Диля̀ка*, а то от Дило. Рашково (Ботевградско).

Дима ж — женска форма от Димо. Чирпанско, Трън.

Дима̀ки м — умалит. от Димо с гръцка наставка *-аки*. Силистра, 1894.

Дима̀н м — от Дим(о) + *ан*. Котел, 1893, Котленско, Стара Загора, Балчик, Трън. **Дима̀нов ф**. Панагюрище.

Дима̀на ж — от Дим(а) + *ана* или женска форма от Диман. Котленско, Еленско, Етрополе, Врачанско, Свогенско, Петричко. **Дима̀нин ф**. Миланово (Свогенско), Ракиново (Велинградско).

Диманички ф — от някое село или махала с подобно име. Сухострел (Благоевградско).

Дима̀нка ж — умалит. от Димана.

Дима̀нко м — умалит. от Диман. **Дима̀нков ф**.

Дима̀нчо м — умалит. от Диман. **Дима̀нчев ф**.

Димбаров и Димбарев ф — може би далечно видоизменение от Дилберов. Пловдив.

Диме м — югозападна форма на Димо. **Димев и Димевски ф**.

Дименов ф — от диал. *димен* 'кормило' (ит.-тур. *dümen*). Брацигово.

Димеров ф — може би от по-старо *Димерлиев, а то от рум. *dimerlie* 'голяма крина'. Русе, 1900.

Димзов ф. Пловдив, 1893, 1897, 1949.

Дими ж — съкрат. от Димитра. Рядко.

Димиев ф — от диал. *димии* 'вид бели потури' (от тур. *dimi*). Нарядко из ИзБ.

Димизов ф. Лехчево (Михайловградско).

Димирев ф — в.м. Демирев.

Димискиов ф. Етрополски манастир, 1622.

Димитакòнов ф. Панагюрище.

Димитан м — от Димитран с изпадане на *р*. **Димитанов ф**.

Димитана ж — женска форма срещу Димитан. Свогенско.

Димитанка ж — умалит. от Димитана. Негован (Софийско).

Димитила ж. Ореш (Свищовско), 1898, 1914.

Димитко м — умалит. от Димитър. Радомир. **Димитков ф**.

Димитра ж — женска форма от Димитър. Нарядко из цялата страна. **Димитрин и Димитрински ф**.

Димитра̀к м — съкрат. от Димитраки. **Димитра̀ков ф**. Крива Паланка, 1900, Устрем (Тополовградско).

Димитра̀ки м — гр. *Δημητράκι*, умалит. от Димитър. Старо.

Димитран м — от Димитър + *ан*. **Димитранов ф**. Черноморец (Бургаско).

Димитра̀на ж — от Димитр(а) + *ана*. Рядко.

Димитра̀чко м — умалит. от Димитър. **Димитра̀чков ф**. Самоков.

Димитра̀ш м — от Димитр + *аш*. **Димитра̀шев ф**. Пирот, 1905. Гоце Делчев.

Димитра̀шко м — успоредна форма на Димитрачко. ЮЗБ. **Димитра̀шков ф**.

Димитри и Димитрий м — гр. *Δημήτριος* 'посветен на богинята на плодородието *Δημήτηρ*'. Старо, рядко. **Димитриев ф**.

Димитрѝн м — от Димитр + *ин*. Бресте (Белослатинско). **Димитрѝнов ф**. Бресте, Русе.

Димитрѝна ж — от Димитр(а) + *ина*. Рядко.

Димитрѝнка ж — умалит. от Димитрина. Ботевград.

Димитрѝца ж — от Димитр(а) + *ица*. Типично за Шумен; Кубрат, Кула.

Димитрѝчка ж — умалит. от Димитрица. Типично за Шумен; Провадия.

Димитрѝя¹ ж — женска форма от Димитри. Прослав (Пловдивско), Пещера, Пазарджишко, Костенец.

Димитрѝя² м — разширено от Димитри. Герман (Софийско), р. 1900, 1907. **Димитрѝев ф**. Герман, Градец (Котленско), Ямбол, Солун.

Димитрѝядис ф — в.м. Димитриев с гръцко окончание. Стара Загора.

Димитру̀нка м — умалит. от Димитър. Самоков. **Димитру̀нков ф**. Самоков.

Димитру̀ш м — от Димитр + *уш*. **Димитру̀шев ф**. Мусомища (Гоцеделчевско).

Димитру̀шко м — умалит. от Димитруш. **Димитру̀шков ф**. Търново.

Димитър м — говорима форма на Димитри. Много разпространено из цялата страна. **Димитро̀в и Димитро̀вски ф**.

Димитцо м — умалит. от Димитър. **Димитцов ф**.

Димитш м — от Дим(о) + *иш*. **Димитшев ф**. Варна, 1936. **Димитшов ф**. Кюстендил, 1900.

Димишля̀ров ф — в.м. Домишляров. Самоков.

Димка ж — умалит. от Дима или от Димана. Главно ИзБ. **Димкин ф**.

Димко м — умалит. от Димо. **Димков ф**. Пещера.

Димна ж — женска форма срещу Димньо. Пловдив.

***Димнол м** — от Димн (ьо) + *ол*. **Димноловски ф**. Малорад (Ореховско).

***Димньо м** — от Димо с вмъкнато *нь* или видоизменено от *Дивньо. **Димнев ф**. Русе, 1936.

Димо м — съкрат. от Димитър. Главно СИЗБ. **Димов и Димовски ф**.

Димòков ф — от Димотков с изпадане на *т*. Долна Оряховица.

Димоларов ф — от *Димолар*, множ. число от Димо с турска наставка *-лар*. Буря (Севлиево), Буховци (Търговишко).

Димолянов ф. Македония.

Димотаклиев ф — в м. Димотикалиев. Пещера.

Димотикалиев ф — от диал. *димотикалия*, жител на град Димотика или ходил в тоя град'. Пещера, Пазарджик.

Димотко м — видоизменено от Димитър или от Димо. Белозем (Пловдивско). **Димотков ф.**

Димѹш м — от Дим(о) + *уш*. **Димѹшев ф.** Родопско.

Димчалиев ф — от диал. *дѹмчалия* 'жител на с. Димча (Севлиево)'. Севлиево.

Димче м — югозападна форма на Димчо. **Димчев ф.**

Димчо м — умалит. от Димо или направо от Димитър. Главно Изб. **Димчев** и **Димчов**, **Димчевски** и **Димчовски ф.**

Димша ж — женска форма от Димшо. Брезник.

Димшо м — разновидност на Димчо. Брезник. **Димшев ф.**

Дина ж — съкрат. от Костадина или от Господина. Нарядко из цялата страна. **Динин ф.** **Динински ф.** Ботевград, Своде (Ботевградско).

Диналов ф. — в м. Динолов.

Динамов ф — навярно от прякор *Динамото*. Шумен, 1940.

Динаров ф — от *динар*. Търново.

Динѹш м — от Дин(о) + *аш*. **Динѹшов ф.** Мирково (Пирдопско).

Динга ж — от Динка с озвучаване на *нк* в нг. Кичевско.

Дингѹлев и **Дингѹлски ф** — от прякор *Дингѹл* 'много висок човек' (от тур. *din-gil* 'ос на кола'). Карлово, Пловдив, Пловдивско, Кочериново (Станкедимитровско).

Динго м — от Динко с озвучаване на *нк* в нг. **Дингов ф.**

Дингѹз м — от Динг(о) + *оз* по образеца на Христоз, Андроз. **Дингѹзов ф.** Пещера.

Диндаров ф — разновидност на Титнеров. Котел.

Диндо м — от Дино с вмъкнато *д*. **Диндов ф.** Пловдив.

Диндѹ м — от Динѹ с вмъкнато *д*. Сливен. **Диндев ф.** Сливен.

Динѹ м — югозападна форма на Дино, Динѹ. Кюстендил, Радомир, Дойран. **Динѹв ф.**

Динѹков ф — от Динов, Динѹв с вмъкнато *ек*. Смолско (Пирдопско)

Диница ж — от Дин(а) + *ица*. Трън.

Динка ж — умалит. от Дина или съкрат. от Костадинка, Господинка.

Динкарѹв ф — от диал. **динкар* 'съдържател на динка (мелница за грухане ориз, за барут и др)' Луковит.

Динко м — умалит. от Дино, Динѹ. ЮИзб. **Динков ф.**

Динкол м — от Динк(о) + *ол*. **Динколов ф.**

Дино м — съкрат. от Костадин или Господин, още от Варадин, Вълкадин, Стоядин и под. Лом, Козлодуй. **Динѹв ф.** Враца, Ореховско, Горно Уйно (Кюстендилско). **Динѹвски ф.** Литаково (Ботевградско).

Динѹвѹсов ф — може би от Динов и Весов.

Динѹй м — разширено от Дино. Неговановци (Видинско). **Динѹев ф.**

Динол м — от Дин(о) + *ол*. **Динолов ф.** Русе, 1868, Ореховско, Сливен.

Динсѹзов ф — от ар.-тур. *dinsiz* 'безверен, безверник'.

Динѹш м — от Дин(о) + *уш*. **Динѹшев ф.** Мъглен (Айтоско).

Динча ж — женска форма от Динчо. **Динчин ф.** Бусинци (Трънско).

Динчѹйски и **Динчѹски ф** — от с. Динката (Пазарджишко). Пазарджик, Ловеч.

Динчо м — умалит. от Дино, Динѹ. **Динчев** и **Динчов ф.** Сливен, Панагюрско, Благоевградско, Боженица (Ботевградско). **Динчѹвски ф.**

Динѹ м — съкрат. от Господин (или Костадин). ЮИзб, главно Новозагорско. **Динѹв ф.** Нова Загора, Стара Загора, Сливен.

Дѹ м — грц. *Διὸς* 'божествен' — име на календарски преподобен. **Дѹев ф.** Фотиново (Пещерско), Асеновград. **Дѹевски** и **Дѹовски ф.** Новачене (Ботевградско).

Диогѹн м — гр. *Διογѹνѹс*, име на древен философ. Съвсем рядко. Крива Паланка, 1917.

Диѹлев ф — а) от тур. *döl* 'потомство; рожба от добитък, приплод'; б) от диал. *диѹла* 'цигулка'. Русе.

Диомин ф.

Дионѹз м — в м. Дионис. Варна, Пловдив. **Дионѹзов ф.**

Дионѹс м — съкрат. от Диониси. Видин, Кошава (Видинско), Поморие. **Дионѹсов ф.** Русе.

Дионѹси и **Дионѹсий м** — гр. *Διονѹσιѹс* 'посветен на бог Дионис' — име на календарски светии. Охрид, 1863, Битоля, Пловдив, Берковица, р. 1923. **Дионѹсиев ф.** Тулча, 1861, Струга, 1905, Карлово.

Дионѹш м — видоизменено от Дионис. **Дионѹшев ф.** Благоевград.

Дѹпчев и **Дѹпчов ф** — от често повтаряне на израза „дѹп че“. Панагюрище.

Дѹпчѹков ф — от тур. *dipçik* 'приклад, дрѹжка на пушка или пищѹв'. Севлиево, 1900.

Дѹра ж — женска форма срещу Дѹрѹ. Панагюрище, р. към 1948.

Дѹран м — от Дѹр(ѹ) + *ан*. **Дѹранѹв ф.**

Дѹрѹков ф — вж. Дерѹков. Плевен.

Дѹрѹлков ф — разновидност на Дерѹлов.

Дѹримѹнов ф — вж. Дерѹманѹв.

Дирѝнко м — умалит. от Дирѝо. **Дирѝнков ф.** Литаково (Ботевградско).

***Дирѝнчо м** — успоредна форма на Диринко. **Дирѝнчов к** амик — местност в Етрополе.

Дирканов ф. Варна.

Дирлѝков ф — от тур. *dirlik* 'сговор, съгласие'. Пловдив, 1873. Враца, 1944.

Дирмѝнов ф — вж. Дерманов.

Дирѝо м — от глаг. *дѝря* — защитно име след поморчета: дѝря ново име, с по-добра съдба за детето; срв. Търса. **Дирев ф.**

Дисенанов ф.

Дѝско м — умалит. от Дисо. **Дѝсков ф.** Пазарджик.

Дѝсо м — от Димо, Дино, Дичо с друго окончание, както Косо и Кото, Босо и Ботьо. **Дѝсов ф.** Михайловградско, 1923.

Дисѝн м — от Дис(о) + он. **Дисѝнев ф.**

Дисундрин ф. Пловдив (католик).

Дитѝн м — от Дит(о) + ан. Котел, 1917. **Дитѝнов ф.**

Дѝто м — съкрат. от Димитър (крѝстоска от Димо и Мито). **Дѝтов ф.** Драгошиново (Самоковско).

Дѝфов ф — от Дивов с обеззвучаване на първото в (?) Русе, 1900.

Дѝхѝн м — от Деян, Диян с вмѝкнато х. **Дѝхионус** (Чаталджанско), 1900, Бургас. **Дѝхѝнов ф.** Граматиково (Малкотърновско), Софийско.

Дѝца ж — женска форма от Дицо. Тетевен, Осиковица (Ботевградско).

Дѝцо м — от Димо или Дико, Дичо с друго окончание. **Дѝцов** и **Дѝцев ф.** Тутракан, 1893, Горна Оряховица, Плевенско, Етрополе, Видин, Капитановци (Видинско).

Дѝча ж — женска форма срещу Дичо. Пирдоп.

Дѝчѝн м — от Дич(о) + ин. **Водолей** (Търновско). **Дѝчѝнов ф.**

Дѝчка ж — умалит. от Дица. Тетевен, Русе, Нова Загора, Каварна.

Дѝчко м — умалит. от Дичо. **Катунец** (Ловешко), **Голямо Шивачево** (Сливенско). **Дѝчков ф.** Плевен, Шумен, Гол. Шивачево.

Дѝчо м — а) съкрат. от Димитър; б) от Динчо с изпадане на н. **Чирпан**, 1893, **Лопян** (Ботевградско). **Дѝчев** и **Дѝчов ф.** ЮИзБ, Елена, Видин, Ботевградско. **Дѝчовски ф.** Врачеш (Ботевградско).

Дѝша ж — женска форма от Дишо. Ботевградско. **Дѝшин ф.** Ботевград, Скравена (Ботевградско).

Дѝшѝна ж — от Диш(а) + ана. **Новачене** (Ботевградско).

Дѝшинев ф. Грудово.

Дѝшка ж — умалит. от Диша. Ботевградско.

Дѝшкелов ф. Старо Железаре (Пловдивско).

Дѝшко м — умалит. от Дишо. Калофер, Ботевград, Скравена (Ботевградско). **Дѝшков ф.** Калофер. Пазарджишко.

Дѝшлиев и **Дѝшлийски ф** — от тур. *dişli* 'зѝбат, зѝбест'. **Мандрица** (Ивайловградско), Пловдив, Стара Загора, Варна.

Дѝшлѝнов ф — от диал. **дишлѝн* 'зѝбат човек'; вж. **Дишлиев**. **Панагюрище**, **Брацигово**, Стара Загора.

Дѝшо м — съкрат. от Димитър. Етрополе, Ботевград, Ботевградско. **Дѝшев** и **Дѝшов ф.** Ботевград, Ботевградско, **Ярлово** (Самоковско). **Дѝшовски ф.** Скравена (Ботевградско).

Дѝямандѝуров ф — видоизменено от **Диамандиев**. **Карабунар** (Пазарджишко).

Дѝян м — писмена разновидност на Диан или фонетична форма на Деян. Шумен, **Толбухин** — деца.

Дѝяна ж — женска форма срещу Диян. Шумен, **Ракитово** (Велинградско), **Силистра**, 1893.

Длѝгѝрски ф — от диал. *длѝгѝрин* 'дѝлгерин'. Скравена (Ботевградско).

Длѝгмѝнов ф — вж. **Дѝлгоманов**. Пловдив, 1873.

Длѝгнев ф — от прякор *Длѝгньо* 'висок човек'. Пловдив.

Длѝгнеков (и **Длѝгников**) ф — от **Длѝгнев** с вмѝкнато ек. **Панагюрище**, **Пазарджик**, **Котел**.

Длѝлюмдѝиев ф — вж. **Дѝлюмдѝиев**. **Казанлък**.

Длѝяновски ф. Котел.

Дѝбѝзов ф — навярно видоизменено от **Дѝмбѝзов** или **Дѝлбѝзов**. **Микре** (Ловешко).

Дѝбе м — от **Дѝбре** с изпадане на р. **Бистрица** (Софийско), **Дебърско**.

Дѝбо м — разновидност на **Дѝбе**. **Елин Пелин**. **Дѝбов ф.**

Дѝбра ж — от прилаг. *дѝбра*. Нарядко из цялата страна, повече в ИзБ. **Дѝбрин ф.** **Кула**, **Галиче** (Ореховско), **Новачене** (Ботевградско), **Осенов лак** (Свогенско). **Дѝбрински ф.** **Врачеш** (Ботевградско). **Дѝбраин ф.** **Ник. Милев**.

Дѝбралѝевски ф — от с. **Дѝбралево** (Ореховско). **Враца**.

Дѝбралѝев ф — от някое село с подобно име. Шумен. **Дѝбралѝята** и **Дѝбралѝилията пр.** **Силистренско**.

Дѝбрѝн м — от **Дѝбр(е)**, **Дѝбр(о)** + ан. **Дѝбрѝнов ф.** **Тутракан**, 1900, Шумен, Пловдив.

Дѝбрѝна ж — от **Дѝбр(а)** + ана. **Лясковец**.

Дѝбре м — западна форма на **Дѝбри**. **Софийско**, **Елин Пелин**, **Самоковско**, **Ихтиман**, **Смилец** (Панагюрско). **Дѝбрев ф.**

Дѝбрѝн м — от **Дѝбр(е)** + ен. **Богров**, **Владая**, **Вердикал**, **Михайлово**, **Суходол** (Софийско), **Брезе** (Свогенско). **Дѝбрѝнов ф.** **Дѝбрѝново то** — местност във **Врачеш** (Ботевградско).

Добрѐна ж — от Добр(а) + *ена*. Софийско, Елин Пелин, Свогенско, Радомирско, Брезнишко, Бабово (Русенско).

Добрент м — разширено от Добрен. **Добрентов ф.**

Добреш м — от Добр(е) + *еш*. Етрополски манастир, 1648.

Добрешан м — от Добреш + *ан*. Павликени, 17 в.

Добрешка ж — женска форма срещу Добреш. Етрополски манастир, 1648 (Лопян, Брусен).

Добрешко м — умалит. от Добреш. Видраре, 1648. **Добрешков ф.** Д о б р е ш к о в о и Д о б р е ш к о в и ц а — местности в Боженица (Ботевградско).

Добри м — от прилаг. *добър* или съкрат. от Добромир, Доброслав. Главно Изб. **Добрев, Добревски, Добрич ф.**

Добривой м — „добър воин“. Елешница (Разложко), 16 век, Алексинац (Моразско) 1917.

Добриджик м — прякорно име от Добри с турска умалит. наставка -*сік*. **Добриджиков ф.** Алфатар (Силистренско).

Добридим м — от имената на двамата дядовци — Добри и Димо. Сливен, р. към 1930.

Добрик м — успоредна форма на Добрико. Райково (Смолянско), 1720.

Добрика¹ ж — женска форма от Добрико. **Добрикин ф.** Ковачица (Ломско).

Добрика² м — разновидност на Добрико. Плодовитово (Чирпанско). **Добриков ф.** Плодовитово.

Добрико м — умалит. от Добри. Н. Геров. **Добриков ф.** Брегово (Видинско), Русе, Пловдив, Пловдивско, Карлово, Чирпан, Чирпанско, Асеновградско, Хасковско, Петелово, Пчеларово (Кърджалийско), Устово (Смолянско), Плевня (Драмско). **Добриковци** род в Брягово (Първомайско).

Добрил м — от Добр(е) + *ил*. Типично за Михайловград; Тетевен, 1648, Враца, Лютаджик (Врачанско), Вършец, Пловдив. **Добрилов ф.**

Добрилия ж — кръстоска от Добра и Емилия, Лилия и под. Брацигово, р. 1956.

Добрилко м — умалит. от Добрил. Ник. Милев.

Добрин м — от Добр(и) + *ин*. **Добринов ф.** Търново, Пирдопско, Пернишко. **Добринович ф.**

Добрина ж — от Добр(а) + *ина*. Луковит, Етрополе, Ботевград, Ботевградско.

Добринка ж — умалит. от Добрина.

Добринко м — умалит. от Добрин. Търговище. **Добринков ф.**

Добрица ж — от Добр(а) + *ица*. Тутраканско, Русе.

Добричка ж — умалит. от Добрица. Търговище, Шумен.

Добричко м — умалит. от Добричо. Пловдивско. **Добричковци** род в Осиковица (Ботевградско).

Добричо м — разновидност на Добрико. **Добричов ф.** Горни Лом (Белоградчишко).

Добришин м — от Добри + *шин*, както Драгошин, Петрушин. Петелово (Кърджалийско). **Добришинов ф.** Петелово.

Добриян м — от Добре, Добри + *ян*. Етрополски манастир, 1648, Богров, Казичене, Лозен (Софийско), Елин Пелин, Троян. **Добриянов ф.** Лозен, Равно поле (Софийско), Русе.

Добриянка ж — женска форма от Добриян. Елин Пелин.

Добро м — успоредна форма на Добре, Добри. Огоя (Свогенско), р. 1773, Брацигово, р. 1952. **Добрович ф.** Сливен (Възраждането). **Добровски ф.** Сливен (Възраждането). Д о б р о в р ъ т — местност в Новачене (Ботевградско).

Добровѐст м — превод на грц. Вангел, еднакво по значение с Благовест. Рядко.

Добровой м — разновидност на Добривой. Петърч (Софийско), р. 1915.

Доброволски ф — от *доброволец*.

Добровоя м — разновидност на Добривой. Етрополски манастир, 1648.

Добродан м — „даден за добро“. Вайганд, Синод. именник.

Добродана ж — женска форма срещу Добродан. Вайганд, Синод. именник.

Доброделиев ф — от с. Добри дял (Горнооряховско). Горна Оряховица.

Доброденко м — може би измислено име от Кр. Пишурка.

***Добродуша ж** — „добра душа“. **Добродушин ф.** Ник. Милев.

Добродушков ф — име на лице в разказ от Елин Пелин.

Добрый м — разширено от Добро. Нар. песен.

Добрыйко м — умалит. от Доброй. Стара Загора. **Добрыйков ф.** Казанлък. Стара Загора.

Добръл м — от Добр(е) + *ол*. **Добръллов ф.** Враца, 1920.

Добролицки ф — от диал. **добролик* или от някое село с подобно име. Пловдив.

Добромилка ж — от Добра и Милка. Шумен, 1964.

Добромир м — старинно име — „добро на света“, в по-ново време така модернизират Добри. Етрополски манастир (Лопян), 1648, Ник. Милев. **Добромиров ф.**

Добромира ж — женска форма срещу Добромир. Етрополски манастир (Лопян), 1648.

Доброолу ф — от Добрев с турско окончание -*олу*. Пловдив, 1917.

Доброплъдни ф — псевдоним — „който дава добър плод“. Шумен (Възраждането).

Добрòсав *м* — от Доброслав с изпадане на *л*. Алексинац (Моравско), 1917.

Добрòслàв *м* — старинно име — „който се слави с добро“ или „който има добра слава“, отговаря на грц. Агато̀къл. Батановци (Пернишко), 15—16 век, Неврокопско, 16 век, Силистра, 1893, Провадия, Ихтиман, р. 1965. **Дсбрòслàвов** *ф*. Заселе (Свогенско), Видин.

Добрòслàва *ж* — женска форма срещу Доброслав. Неврокопско, 15—16 век, Етрополски манастир, 1648.

Добрòслàвски *ф* — от с. Доброславци (Софийско).

Дòброта *м* — от Добр(и) + *ота*. Ник. Милев. **Дòбротов** и **Дòбротин** *ф*. Ник. Милев.

Добротин *м* — от Доброт(а) + *ин*. Вайганд, Синод. именник.

Доброцвèт *м* — от *добрò цвèте* — навярно така подновили дядо му Добри. Веселиново (Преславско), 1942, Русе, р. 1958.

Доброян *м* — от Доброй + *ан*. Свищовско, Търновско, нар. песен.

Дòбруджалиев *ф* — от диал. *дòбруджалия* 'добруджанец'. Свищов, 1905. Карлово.

Добруджанлиев *ф* — кръстоска от Добруджалиев и Добруджанов.

Добруджàнов и **Добруджàнски** *ф* — от *дòбруджàнец*. Търговище, 1905, Варна, 1936.

Добрул *м* — разновидност на Доброл. Вайганд, Синод. именник.

Добру̀н *м* — от Добр(о) + *ун*. **Добру̀нов** *ф*. Ник. Милев.

***Добрус** *м* — разновидност на Добруш. **Добру̀сов** *ф*. Ник. Милев. **Добру̀ски** *ф*. СБНУ.

Добру̀ш *м* — от Добр(и) + *уш*.

Добру̀ша *м* — разновидност на Добруш. Ник. Милев. **Добру̀шов** *ф*.

Добру̀шàн *м* — от Добруш + *ан*. **Добру̀шàнов** *ф*. Ник. Милев.

Добру̀шки *ф* — от с. Добруша (Врачанско). Враца, 1920.

Дòбрьò *м* — успоредна форма на Добри, Добре, Хасково, 1893, Брезово (Пловдивско). **Дòбрев** *ф*.

Добрjàн *м* — съкрат. от Добриян. Софийско. **Добрjàнов** и **Добрjàнски** *ф*. Софийско.

Добрjàна *ж* — женска форма от Добриян. Синод. именник.

Добу̀тов *ф* — навярно от *дòбу̀то* — неправилен изговор на *добро утро*.

Дòбчо *м* — вм.* Добрчо, умалим. от Добри. Харманлии, Свирково (Харманлийско), Карлово, Пловдив. **Дòбчев** *ф*. Харманлии, Свиленград, Първомайско, Карлово, Ракитово (Велинградско). **Дòбчето** *ф*. Свиленград. **Дòбчовци** род в Дебър и Филево (Първомайско).

Дòбър *м* — разновидност на Добри. **Дòбърòв** *ф*. Търново.

Дòбя *ж* — от Добра (Добря) с изпадане на *р*. Кюлевча (Шуменско).

Дованджìев *ф* — вж. Дуванджиев. Стара Загора.

Довлèтов *ф* — от ар.-тур. devlet 'щастие, благополучие' с преход на първото *е* в *о*. Варна.

Доволавила *ф*. (Гизела Стефан Доволавила от с. Панчево, Кърджалийско).

Доврамаджìев *ф* — вм. Дограмаджиев с изговор на *ğ* като *в*. Котел, Шумен.

Довру̀ев *ф* — от тур. dođru 'верен, честен, откровен'. Разградско.

Догазàнов *ф* — от диал. **догазàн* 'комуто лесно се догазва, т. е. омръзва му, дотяга му нещо, отказва се от игра, работа и под.'. Самоковско.

Доганджìев и **Доганджìйски** *ф* — от диал. *доганджìя* 'соколар' (тур. dođançı). Търговище, Лозен, Кремиковци (Софийско), Бобов дол (Станкедимитровско).

Догàнов *ф* — от диал. *догàн* 'ястреб или сокол' (тур. dođan). Копривщица (Възраждането), Берковица, 1893, Лом, 1893, Русе, Шумен.

Догарàдин *ф* — разновидност на Дъгардин. Цариград, 1873.

Догозàнов *ф* — вм. Догазанов. Пазарджик.

Дограмаджìев и **Дограмаджìйски** *ф* — от диал. *дограмаджìя* 'дърводелец' (тур. dođgataçı). Враца.

Дòда¹ *ж* — женска форма срещу Додо, Додьо. Елховско, Калофер, Брезе (Свогенско). **Дòдин** *ф*. **Дòдински** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Дòда² *м* — западна форма на Додо. Брезнишко, Софийско. **Дòдов** *ф*.

Додана *ж* — от Дод(а)¹ + *ана*. Бр. Миладинови.

Дòде *м* — югозападна форма на Додо, Додьо. Софийско, Свогенско. **Дòдев** *ф*.

Дòдеков *ф* — от Додев с вмъкнато *ек*. Шумен.

Додèна *ж* — от Дод(а)¹ + *ена*. Нар. песен.

Додìн *м* — от Дод(о) + *ин*. **Додìнов** *ф*. Пловдив.

Додìна *ж* — от Дод(а)¹ + *ина*. Н. Геров.

Дòдникòв *ф* — може би от диал. **дòдник*, *дудник* 'който много дудне, т. е. мърмори, бърбори, кара се' (?) Баткун (Пазарджишко), Пещера, Велинград, Казанлък.

Дòдо *м* — от Доно, Доко, Дочо с детско повтаряне на първата сричка (а в Мих айловградско — произволно видоизменение на Георги). Софийско, Свогенско, Елин Пелин, Враца, Михайловградско. **Дòдов** *ф*. Софийско, Елин Пелин, Ихтиманско, Враца, Михайловградско, Пазарджишко, Карловско, Сопот, Хвойна (Асеновградско).

***Дòдон** *м* — от Дод(о) + *он*. **Дòдонòв** *р т* — местност в Радотина (Ботевградско).

Додòш *м* — от Дод(о) + *ош*. **Додòшев** *ф*. Русе.

Додул *м* — от Дод(о)+ул. Додулов *ф*. Сопот.

Додулѐнски *ф* — според местно обяснение: от *додулика* 'бърборко'. Миланово Свогенско).

Додумов *ф* — вж. Дудумов. Стара Загора.

*Додун *м* — от Дод(о)+ун. Додунов *ф*.

Додунеков *ф* — от Додунов с вмъкнато ек. Габрово, Дряново.

Додуров *ф* — според местно обяснение: от прякор *Дудурата* 'гайдаря' (*дуду* 'ручило на гайда'). Лясковец.

Додуш *м* — разновидност на Додош. Додушев *ф*. Гоцеделчевско. Додушки *ф*. Кнежа.

Додьо *м* — успоредна форма на Додо с меко окончание. Луковитско, Ловешко, Долни Дъбник. Додев *ф*. Ловеч, Лесидрен (Тетевенско), Благоевград. Додевски *ф*. Брезово (Пловдивско).

Дождѐвски *ф* — от с. Дождевница (Кюстендилско). Кюстендил.

Дозов *ф*.

Доин *м* — от До(йо)+ин. Етрополски манастир, 1648.

Дойка *ж* — а) женска форма от Дойко; б) от Дотька с преход на *т'* в *й*. Етрополски манастир, 1648, Литаково (Ботевградско), Осенов лак (Свогенско), Дрянковец, Пещерско (Айтоско), Сливенско, Ивайловградско. Дойкин *ф*. Габрово, 1893, Калюфер, Ракитово (Велинградско).

Дойко *м* — умалит. от Дойо или съкрат. направо от Радой (в Крамолин, Севлиево — от Теодоси). Панагюрско, Горнооряховско, Севлиево, Силистренско. Дойков *ф*. Котел, 1873, Панагюрище. Д о й к о в п л а т — местност в Гурково (Ботевградско).

Дойкя *ж* — разновидност на Дойка. Софийско.

Дойлеков *ф*. — разновидност на Дойлеров. Русе.

Дойлеров *ф* — от рум. *doilea* 'втори'. Алдомировци (Сливнишко).

Доймазов *ф* — от тур. *doymaz* 'ненаситен, алчен, гладник'. Орехово.

Доймев *ф* — от тур. *doyma* 'наситан, уталяван глада'. Русе.

Дойна *ж* — женска форма от Дойно. Рядко.

Дойно *м* — съкрат. от Радойно. Габрово, Айтоско, Ботевградско. Дойнов *ф*. Габрово, Елена, 1893, Ловешко, Айтоско. Дойновски *ф*.

Дойо *м* — съкрат. от Радой. Кула. Доев и Дойов *ф*. Пловдив, Банско. Доевски *ф*. Пловдив.

Дойча¹ *ж* — женска форма от Дойчо. Етрополски манастир, 1648, Софийско. Дойчин *ф*. Софийско.

Дойча² *м* — западна форма на Дойчо. Трънско.

Дойчин *м* — от Дойч(о)+ин. Софийско, Лехчево (Михайловградско), Благоевградско. Дойчинов *ф*. Софийско, Ботевградско, Кюстендилско. Дойчински *ф*. Новачене (Ботевградско).

Дойчина *ж* — женска форма от Дойчин. Провадия, Шумен, Толбухин.

Дойчо *м* — умалит. от Дойо или съкрат. и умалит. направо от Радой. Панагюрище, Пирдопско, Ботевградско, Новозагорско, Карнобатско, Шуменско. Дойчев и Дойчов *ф*.

Дока¹ *ж* — женска форма от Доко. Ботевградско.

Дока² *м* — западна форма на Доко. Брезник.

Докана *ж* — от Док(а)+ана. Трънско. Докатанов *ф*. Пазарджик.

*Доке или *Докьо *м* — успоредна форма на Доко с меко окончание. Докев *ф*. Берковско.

Докия *ж* — съкрат. от Евдокия. Севлиево, р. 1889, Бояна (Софийско).

Доклев и Доклиев *ф*. Брезник.

Доко *м* — от Донко с изпадане на *н*. Ботевград, Ботевградско, Копривщица. Доков *ф*.

Доколѐнков и Доколянков *ф* — от *до колене* (хвалил се, че има *repis* до колене?) Лесичево (Пазарджишко), Дебели лак (Радомирско), Брезник.

Доколянов *ф* — разновидност на Доколенков. Оборище (Варненско).

Доксанлиев *ф* — от диал. **доксанлия* 'който е на 90 години или има 90 (декара имот, коне или нещо подобно)' (тур. *doksanlı*). Козловец (Търновско), Шипка (Казанлъшко), Кочериново (Станкедимитровско).

Доксанов *ф* — от тур. *doksan* '90'; вж. Доксанлиев. Павликени, Варна.

Докси *м* — съкрат. от Евдоксий. Доксев *ф*. Каварна.

Доксим *м* — кръстоска от Докси и Евдоким. Галичник, 1920.

Доксин *м* — видоизменено от Доксим. Лазарополе (Македония). Доксинов *ф*.

Доксия *ж* — съкрат. от Евдоксия. Трънско.

Докторов и Докторски *ф* — от прякор *Доктора* (лекар или народен лечител). Лещехан, Гор. Василица (Ихтиманско), Пазарджик, 1869, Пещера, 1893, Банско, Ловеч, Поморие, Мичурин, Сухатче (Белослатинско).

Докузанов *ф* — от диал. **докузан* 'човек с девет пръста на двете ръце' или с 'девет деца' и под. (от тур. *dokuz* '9'). Панагюрище.

Докумерджанов *ф* — може би измислено от Вазов.

Докүзов ф — от тур. dokuz; вж. Докузанов. Горна Василица (Ихтиманско), Стара Загора, Тутракан.

Докулѣнски ф — вж. Доколенков. Ли таково (Ботевградско).

Докүмов и Докүмски ф — от тур. dokum 'тъкане; плетене рогозки'. Варненско, Веллингград, Враца.

Докүрчев ф — според семейно предание: дядото носел риза до кура си.

Докя ж — от Дойка с прамет на йотацията. Скравена (Ботевградско).

Доладжакѡв ф — от диал. доладжак 'сватбар с бѣклица' (от тур. dolucak). Търново, 1890.

Доламѡв ф — от диал. доламѡ 'дълга горна дреха' (тур. dolama). Пловдив.

Долапчѣев ф — от диал. долапчѣя '1. тепавичар; 2. прен. хитрец, измамник' (пер. тур. dolarçı). Сливен, Айтос, Каблешково (Поморийско), Стара Загора, Смочан (Ловешко), Калугерово (Ботевградско).

Долашков и Долашки ф — а) от тур. dolak 'навуца до коленете'; б) от рум. dol 'лукавство, измама'. Видин, Долна Диканя (Радомирско).

Долбински ф — от някое село с подобно име (?) Самоков, Соголяно (Кюстендилско), Кюстендил.

Долгов ф — от диал. долг 'дълъг'; срв. Длъгнев. Трън, 1893, Орехово, 1897, Видин, 1897, Плевен.

***Долдже или *Долджо м** — от Долчо с озвучаване на ч в дж. **Долджев ф.** Пловдивско.

Долдурѡнов ф — от диал. *долдурѡн 'пълен, натъпкан'; вж. Долдуров. Кюстендил.

Долдүров ф — от тур. döldürmek 'пълня, гнета'. Стара Загора, Костенец.

Доле м — югозападна форма на Долюо. Бр. Миладинови. **Долев ф.**

Доленѡвски ф.

Доленчев ф. Пловдив.

Должев ф — вж. Долджев. Боримечково (Пазарджишко).

Долзите род — от диал. долзи 'дълги, високи'. Прилеп, 1917.

Долина ж — от дол(я)+ина. Варна, 1958.

Долинѡров ф — от долинѡр 'жител на долина'; срв. Долчинков (може би измислено име). Пловдив.

Долѣнка ж — умалит. от Долина. Варна, 1958.

Долмаков ф — от тур. dolmak 'пълня се' (?) Русе.

Долмаѡнов ф — разновидност на Долмаков ? Шереметя (Търновско).

Долмѣнчев ф. Пловдив.

Долмѡв ф — от диал. долма '1. насип; 2. пълнени чушки' (тур. dolma). Лясковец, Шереметя (Търновско), Русе, Шумен.

Долнев ф — от Долня (Долна Оряховица). Габрово.

Долноорѡхов ф — от Долна Оряховица. Горна Оряховица.

Долносѣлски ф — от с. Долно село (Кюстендилско). Кюстендил.

Доломѡвски ф — вж. Доламов. Търнава (Белослатинско).

Долорѣс ж — исп. Dolores — във връзка със стихотворението от Вапцаров. Ново, рядко.

Долутѡров ф — от тур.-пер. dolutar 'пълнач' или 'който пие пълни чаши'. Етрополе.

Долумджѣйски и Долумчѣйски ф — вж. Дюлюмджѣйски. Димово (Видинско).

Долчѣнков ф — от долчѣнка (може би име на някоя местност). Шумен, Разград, Търговище, Русе, Горна Оряховица, Горнооряховско.

Долчо м — умалит. от Долюо. **Долчев ф.** Плевен, 1900, Нова Загора, 1917.

Долюо м — съкрат. от Радол, Видол или друго подобно име. Н. Геров. **Долев ф.** Батак, 1876, Перущица, 1893, Пловдив. **Долюовото местност** в Осиковица (Ботевградско).

Доля ж — женска форма от Долюо, Доле. Старо (Бр. Миладинови), в по-ново време разпространено по литературен път — от Славейковия Иво Доля. Кремена (Врачанско), р. 1940, 1946, 1947, Мездра, р. 1958, Варна, 1956. **Долѣнски ф.** Варна, 1936.

Домазѣтов ф — от домазѣт 'мъж, който живее в къщата и семейството на тѣста си'.

***Домакин м** — от Тома — Томаки — Томакин — Домакин. **Домакинѡв ф.** Горна Камила (Сярско), Пловдив.

Домаѡнов ф — вж. Думанов. Бургас.

Домаѡтов ф — навярно от прякор **Домаѡта.**

Домахчѣев ф — видоизменено от Домузчиев. Пловдив.

Домашки ф.

Домбев ф.

Домбулов ф. Асеновград, 1917.

Домѣлина ж — кръстоска от Домина, Домна и друго име на -лина. Варна, 1957.

Домен м — от лат. dominus 'господар, господин'. Сливен, 1844. **Доменѡв и Доминов ф.** Сопот, 1893.

Доменѣк м — вж. Доминик. Трънчовица (Никополско).

Домѣстѣн м — от Демостен с метатеза на неударените гласни. **Домѣстѣнов ф.** Каварна.

Дѡмина ж лат. domina 'господарка'. Шумен, р. 1885, 1887.

Доминѣк м — женска форма срещу Доминика. София, 1897. **Доминѣков ф.** Плевен.

Доминѣка ж — лат. dominica 'неделя'. Рядко, старо.

Домишлѡров и Домишлѡрски ф — от диал. *домишлѡр 'който домишлява, т. е. намисля друго и променя решенията си'.

Самоков, Драгошиново (Самоковско), Враца, Краево (Ботевградско).

Домко *м* — съкрат. от Домо или от Доминик. **Домков** *ф*.

Домлина *ж* — разновидност на Домелина. Кюстендил, р. 1948.

Домна *ж* — съкрат. от Домина или от Доминика. Типично за Самоков.

Домника *ж* — грц. *Δομική* — име на календарска преподобна. Самоков.

Домница *ж* — от Домника с друго окончание. Варна, 1956.

Домо *м* — съкрат. от старинно Домослав или Доморад. Демирхисарско, 16 в.

Домозетски и **Домозецки** *ф* — от диал. *домозет*; вж. Домазетов. Благоевградско.

Домощен *м* — видоизменено от Демостен. **Домощенов** *ф*. Варна.

Домузов *ф* — от тур. *domuz* 'свиня' или съкрат. от Домузчиев. Панагюрище, Костенец, Пловдив, Павликенско, Бургас.

Домузчиев и **Домусчиев** *ф* — от диал. *домусчия* 'свинар' (тур. *domuzcu*). Панагюрище, Сливен, Карнобат, Плевен.

Домухов *ф* — погрешно написано или нарочно видоизменено от Домузов. Пловдив.

Домчо *м* — умалит. от Домо. Неврокопско, 16 в.

Дона *ж* — женска форма от Доно, Доньо. Из цялата страна. **Донин** и **Донински** *ф*.

Донамария *ж* — от Дона и Мария или от Домина Мария 'Богородица'. Единичен случай, 1957.

Донго *м* — от Донко с озвучаване на *нк* в *нг*. Телиш (Луковитско). **Донгов** *ф*. Пазарджишко.

Донда *ж* — от Дона с вмъкнато *д*. Станкедимитровско.

Донде *м* — западна форма на Дондо. **Дондев** *ф*. Мирояне (Софийско).

Донджанов *ф* — навярно видоизменено от *донжуан*. Шумен, 1940.

Дондо *м* — от Доно с вмъкнато *д*. **Дондов** *ф*. Бесарабия, 1857, Пловдив, 1908.

Дондуков *ф* — навярно от името на руския генерал А. М. Дондуков. Търново, 1910, Чирпанско.

Дондурийски *ф*. (чиновник в Михайловград, 1893).

Дондуров *ф* — видоизменено от Долдуров (?) Варна.

Дондъо *м* — от Доньо с вмъкнато *д*. **Дондев** *ф*. Сливен.

Донè *м* — югозападна форма на Доньо. Самоковско. **Донèв** *ф*.

Донейкьо *м* — разширено от Доне. **Донейкьов** *ф*. Охрид, 1917.

Донелия *ж* — може би кръстоска от Дона и Анелия.

Донешки *ф* — навярно в м. Доневици. Русе.

Дони *м* — североизточна форма на Доньо: срв. Тони. **Донев** *ф*.

Донина *ж* — от Дон(а)+*ина*. Нар. песен.

Донинко *м* — умалит. от Доньо. **Донинков** *ф*. Пловдив.

Донисков *ф*. Варна, 1936.

Донка *ж* — умалит. от Дона. Из цялата страна.

Донкия *ж* — разширено от Донка. Трънско.

Донко *м* — умалит. от Доно, Доньо. Повече из ЗБ. **Донков** *ф*. Софийско, Ботевградско, Гоцеделчевско. **Донковски** *ф*. Троян.

Дно *м* — успоредна форма на Доньо с твърдо окончание. Берковско, Ботевградско. **Днов** *ф*. **Дновски** *ф*. **Днски** *ф*.

Донсүз *пр* — тур. *donşuz* 'без гащи, без долни гащи'. Шумен, 1870. **Донсүзов** *ф*. Варна, Никопол.

Дончо *м* — умалит. от Доньо, Доно. Из цялата страна. **Дончев**, **Дончов** и **Дончевски** *ф*.

Доньо *м* — съкрат. от Андон. Казанлъшко, Търновско. **Донев** и **Доневски** *ф*.

Допелинов *ф* — вж. Дупелинов. Дряново.

Дора *ж* — съкрат. от Тодора — напоследък доста разпространено.

Дорайков *ф*. Смядово (Преславско), 1867.

Доралийски *ф* — вж. Дуралиев. Пазарджик, Карлово.

Дорамаджиев *ф* — разновидност на Дорамаджиев с изпуснато *г* (*ğ*). Шумен.

Дорбанов *ф* — от пер.-тур. *durbin* 'проницателен, предвидлив' (?) Тутракан, 1897.

Доргунски *ф* — от тур. *durğun* 'неподвижен, бавен, спокоен'. Пелишат (Плевенско).

Доре *м* — съкрат. от Тодор. Битолско. **Дорев**, **Дорич** и **Доревски** *ф*.

***Дорен** *м* — видоизменено от Доре (?) **Доренов** *ф*. Никопол.

Дориан *м* — англ. *Dorian*, име на персонаж от Оскар Уайлдовия роман *Портретът на Дориан Грей*. Ново, рядко.

Дориана *ж* — женска форма от Дориан. Ново, рядко.

Дориета *ж* — от Дора с френско *-ette*. Горна Оряховица, р. 1965.

Дориан *м* — писмена разновидност на Дориан. Толбухин, р. 1958.

Дорка *ж* — умалит. от Дора. Благоевградско.

Дорко *м* — умалит. от Доре, Доро. **Дорков** *ф*. Пловдив, Мадан (Родопско).

Дормишев и **Дормишов** *ф* — от турско л. и. Етрополе, Говедарци (Самоковско).

Дормишков *ф* — умалит. от Дормишев. Гара Белово.

Дормуш *пр* — от турско л. и. Търново, 1860 (Панайот Пацов Дормуш). **Дормишев** *ф*. Ловеч, Горно Павликени (Ловешко).

Дормушлийски *ф* — от диал. *дормушлия* 'жител на с. Дурмуш (Митрополит Симеон, Шуменско)'. Варна.

Доро *м* — съкрат. от Тодор. Доров *ф*. Долни Вадин (Ореховско). Доровски *ф*. Тръстеник (Плевенско), Плевен, Севлиево.

Доробанов *ф* — от рум. *dogobanŭ* 'пехотинец'. Русе.

Дороманов *ф* — разновидност на Доробанов. Крушовене (Ореховско).

Доросей *м* — видоизменено от Доротей. Доросеев *ф*. Стара Загора.

Доросия *м* — по-нататъшно видоизменение на Доротей. Копривщица, 1849 (като фамилно име). Дороснев *ф*. Копривщица, Клисура (Карловско).

Доростол *м* — по името на древната крепост Доростол близо до днешна Силистра. Шумен, р. 1914.

Доростолски *ф* — от древната крепост Доростол. Шумен, 1940.

Доротей *м* — гр. *Δωροθεος* 'дар божи' — име на календарски светия. Рядко. Доротеев *ф*. Лом, Русе, Елин Пелин.

Доротей *ж* — гр. *Δωροθεα*, женска форма от Доротей. Пловдив, р. 1870, София, р. 1937, Провадия, р. 1919, Станке Димитров, Враца.

Дороснев *ф* — навярно вм. Дороснев. Самоков.

Дорсанлийски *ф* — от някое село с подобно име. Кукуш.

Дорсела *ф*. София, р. 1933.

Дортулов *ф*. Брезник.

Доруданов и Дороданов *ф* — разновидност на Дуриданов. Пловдив.

Дорунев *ф*. София, 1893.

Дорче *м* — умалит. от Доре, Доро. Дорчев *ф*.

Доса *м* — западна форма на Досо. Трънско.

Досе *м* — разновидност на Доси.

Доси *м* — съкрат. от Теодоси или от Доситей. Поповско, Търновско, Разложко. Досев *ф*. Габрово, Търново, Тутракан.

Доситей *м* — гр. *Δωσιθεος* 'даден от бога'. Габрово, 1843, 1825.

Досия *ж* — женска форма от Доси, Досе. Трънско.

Доска *ж* — женска форма от Доско.

Доскачаров *ф*. Ямбол, Стара Загора.

Доско *м* — умалит. от Доси, Досьо. Севлиево, 1905. Досков *ф*. Габрово, 1900, Севлиево, 1905, Неврокопско, 15—16 век.

Досо *м* — успоредна форма на Доси. Досьо с твърдо окончание. Досов *ф*. Радотина (Ботевградско).

Доспевски *ф* — видоизменено от Доспейски. Самоков (Възраждането), Пазарджик, 1893, Пещера, 1893.

Доспейски *ф* — от с. Доспей (Самоковско). Самоков, 1949.

Доста *ж* — от нареч. *доста* — а) заклинателно име при нежелано многодетство на момичета: „доста са ни вече момичетата, да се роди и момче“; б) защитно име при детска смъртност: „доста вече са ни умирали, поне тая да оцелее“; срв. Запрян, Запряна. Софийско, Елин Пелин, Свогенско, Велинград, Разложко, Гоцеделчевско, Петрич, Струмица, Дебър (Македония), Здравец (Исперихско). Достин *ф*. Боснек (Пернишко), Струмица.

Достана *ж* — от Дост(а)+ана. Етрополски манастир, 1648, Елин Пелин, Самоков, Шумен.

Достена *ж* — от Дост(а)+ена. Софийско, Пернишко, Радомирско, Станкедимитровско, Близнаци (Шуменско).

Достенка *ж* — умалит. от Достена. Негован (Софийско).

*Достин *м* — мъжка форма срещу Доста. Достинов *ф*. Асеновград, 1900, Пещера, 1900, Пловдив, 1927.

Досьо *м* — съкрат. от Теодоси. Лясковец. Досев *ф*.

Дося *ж* — съкрат. от Досия.

Дота¹ *ж* — женска форма от Дото. Софийско, Радомирско.

Дота² *м* — западна форма на Дото. Радомирско.

Дотка *ж* — умалит. от Дота или от Дода. Етрополски манастир, 1648.

Дотко *м* — умалит. от Дото или от Додо. Врачанско. Дотковото — местност в Осиковица (Ботевградско).

Дото *м* — съкрат. от Теодоси, Евдоким, Доситей или друго име. Типично за Кула. Дотов *ф*. Кула, Видин. Дотев *ф*. Свищов, Севлиево.

Доурков *ф* — може би далечно видоизменение на Довруев. Речица (Сливенско).

Дохньо *м* — от Дохчо с друго окончание. Дохнев *ф*. Айтос.

Дохтинка *ж* — вм. Духтинка. Варна.

Дохчо *м* — умалит. от Доси (*Досчо) или Дошо (*Дошчо) с преход на *сч*, *шч* в *хч*, както Рухчо от Русчо. Нова Загора. Дохчев и Дохчов *ф*. Нова Загора, 1908, Орехово, 1893.

Доца¹ *ж* — видоизменено от Тодорка, Дона, Доста, Евдокия или друго име. Леденик (Търновско), Русе, Силистра, Глоджево (Кубратско), Трънско, Ботевградско. Доцински *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Доца² *м* — западна форма на Доцо, Доце. Брезник.

Доце *м* — успоредна форма на Доцо. Доцев *ф*. Панагюрище, Костенец, Драгоман, Искрец (Свогенско), Русе.

Доци *м* — североизточна форма на Доце. Шумен, Доцев *ф*.

Доцка *ж* — умалит. от Доца, Русе, Разградско.

Доцко *м* — умалит. от Доцо. Доцков *ф*.

До̀цо *м* — видоизменено от Тодор, Теодоси, Доно, Дочо или друго име. Ботевградско. **До̀цов** *ф*. Берковско, Ботевградско. **До̀цовски** *ф*.

До̀ча *ж* — женска форма срещу Дочо. Карапелит (Силистренско), Попово, Казанлъшко.

До̀чѝнка *ж* — умалит. от Дочо. Русе.

До̀чка *ж* — умалит. от Доча. Градина (Търновско).

До̀чката *пр* или *ф* — от Дочко. Котел, 1867 (Братя Гену и Беру Петрови Дочката).

До̀чко *м* — умалит. от Дочо. Тетевенско. **До̀чков** *ф*. Сливен, 1883, Новачене (Ботевградско), Обеля (Софийско).

До̀чо *м* — а) от Дончо с изпадане на *н* или от Дойчо с изпадане на *й*; б) от Доси, Досьо с друго окончание, а в Плевен — от Димитър. Типично за Севлиево и Севлиевско; Силистра, Ловеч, Бела Слатина, Троян, Ботевградско, Казанлък. **До̀чев**, **До̀чов** и **До̀човски** *ф*.

До̀ша¹ *ж* — женска форма от Дошо. Брусен (Тетевенско), 1648, Етрополе, Чирпан, Стара Загора, Петърч (Софийско).

До̀ша² *м* — западна форма на Дошо. Софийско.

До̀шеков *ф* — от Дошев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

До̀шка *ж* — умалит. от Доша. Софийско, Стара Загора. **До̀шкин** и **До̀шкинов** *ф*. Пазарджик, 1905, Велинград.

До̀шко *м* — умалит. от Дошо. **До̀шков** *ф*. Панагюрище, Пловдив, Дряново, Джулюница (Горнооряховско), Павликенско, Горско Сливово (Ловешко), Лозен (Софийско).

До̀шлаков *ф* — от *Дошлак, прякорно име от Дошо. Видин.

До̀шо *м* — а) от Дочо, Доньо, Доцо, Доко с друго окончание; б) съкрат. от Теодоси или Евдоким. Трудовец, Гурково (Ботевградско), Софийско. **До̀шев** и **До̀шов** *ф*. Трудовец, Гурково, Тетевен, Ловешко, Севлиево, Търново, Преславско, Пещера, Пловдив, Пазарджишко, Михайловградско.

До̀шол *м* — от Дош(о)+*ол*. Врачеш (Ботевградско). **До̀шолов** *ф*. Врачеш.

До̀я *ж* — женска форма от Дойо. Бр. Миладинови. **До̀ински** и **До̀йнски** *ф*.

Драбу̀нчев *ф*.

Дра̀бчев *ф* — може би *вм.* *Драпчев — от *драпам* (?) Пловдив.

Дра̀вков *ф* — от Здравков с изпуснато *з*. Варна.

Драга *ж* — от прил. *драга*. Софийско, Пернишко, Брезнишко; като ново име — нарядко из цялата страна.

Драга̀й *м* — от Драг(о)+*ай*.

Драга̀йка *ж* — женска форма от Драгай.

Драгалѝн *м* — *вм.* Драголин. Вайганд, Синод. именник.

Драгалѝна *ж* — женска форма от Драгалин. Синод. именник.

Драга̀н *м* — от Драг(о)+*ан*. Главно ЗБ.

Драга̀нов, **Драга̀новски** и **Драга̀нски** *ф*. **Драга̀на** *ж* — от Драг(а)+*ана* или женска форма от Драган. Главно ЗБ. **Драга̀нин** и **Драга̀нински** *ф*.

Драга̀нджѝк *ф* — от Драган с турска умалит. наставка *-сѝк*. Котел, 1867 (Ганчо П. Драга̀нджѝк, Янаки П. Драга̀нджѝк). **Драга̀нджѝков** *ф*. Котел, 1962.

Драга̀нички *ф* — от с. Драганица (Берковско). Вършец, Берковица, Черкаски (Берковско).

Драга̀нка *ж* — умалит. от Драгана.

Драга̀нчо *м* — умалит. от Драган. **Драга̀нчов** и **Драга̀нчовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Драга̀ш *м* — от Драг(о)+*аш*. Неврокопско, 16 в. **Драга̀ш** *е* *в* *и* *ц* *а* — местност в Рашково (Ботевградско).

Драга̀я *ж* — разширено от Драга. Ник. Милев.

Драга̀йчев *ф* — от с. Драгижево (Търновско). Дряново.

Драга̀й *м* — от прилаг. *драг*, успоредна форма на Драгия. Шумен, 1940 (5 души).

Драга̀йчо *м* — умалит. от Драгай или от Драгия. Разград. **Драга̀йчев** *ф*. Разград, Девненско.

Драга̀ин *м* — от Драг(о)+*ин*. **Драга̀инов** *ф*. Стара Загора, Пловдив, Гоце Делчев.

Драга̀йна *ж* — женска форма от Драгаин. Ник. Милев.

Драга̀инка *ж* — умалит. от Драгина. Софийско, Елинпелинско.

Драга̀ио *м* — стара форма на Драгия. Етрополски манастир, 1648.

Драга̀йца *ж* — от Драг(а)+*ица*. Кърджали, р. 1962.

Драга̀йчо *м* — умалит. от Драгай или от Драго.

Драга̀ичѝй *м* — разширено от Драгичо. **Драга̀ичѝев** *ф*. Горни Цибър (Ломско).

Драга̀йя¹ *м* — разширено от Драгай. Копривщица, Севлиево, Сухиндол (Севлиевско), Айтос, Вършец. **Драга̀йев** *ф*. Копривщица, Севлиевско, Казанлъшко, Карнобатско, Сливен, Вършец. **Драга̀йски** *ф*. Бургас.

Драга̀йя² *ж* — разширено от Драга. Н. Геров.

Дра̀гна *ж* — от Драга с вмъкнато *н*. Софийско, Разградско.

Дра̀гни *м* — североизточна форма на Драгньо. Толбухинско, Дулово. **Дра̀гнев** *ф*.

Дра̀гно *м* — успоредна форма на Драгньо с твърдо окончание. Ник. Милев.

Дра̀гньо *м* — от Драго с вмъкнато *нь*. Казанлъшко. **Дра̀гнев** *ф*. Леденик (Търновско), Бяла, Сливен, Пирдопско. **Дра̀гньо** *ф*. Кула, Ботевградско.

Дра̀го *м* — от прилаг. *драг* или съкрат. от Драгомир, Драгоман, Драголюб, Драгостин. Нарядко из цялата страна. **Дра̀гов** и **Дра̀говски** *ф*.

Драговчев *ф* — от мах. Драговци (Еленско).

Драгодан *м* — „даден на драго сърце“. Вайганд, Синод. именник.

Драгодана *ж* — женска форма от Драгодан. Синод. именник.

Драгодѝн *м* — от Драго+*дин* по образца на Костадин, Господин. **Драгодѝнев** *ф*. Орманли (Драмско), Велинград.

Драгòз *м* — от рум. *Dragos* с озвучаване на с. Бяла. **Драгòзов** *ф*. Бяла, Лясковец, Търново.

Драгойл *м* — от Драго или Драгой+*ил*. **Драгойлов** и **Драгойлски** *ф*.

Драгòй *м* — разширено от Драго. Рядко. **Драгòев** и **Драгòйски** *ф*. **Драгòйов** *ф*. Ник. Милев.

Драгòйка *ж* — женска форма от Драгой. Дръмща (Свогенско).

Драгòйко *м* — умалит. от Драгой. **Драгòйков** *ф*. Кула.

Драгойлѝев *ф* — от диал. *драгойлѝя* 'жител на с. Драгоево, Преславско'. Шумен.

Драгòйчо *м* — умалит. от Драгой. **Драгòйчев** и **Драгòйчов** *ф*. Бела Слатина, Горно Пещене (Врачанско).

Драгòл *м* — от Драг(о)+*ол*. Ловеч, Ловешко, Троянско. **Драгòлов** *ф*. Троянско, Габрово, Шуменско, Никополско, Асеновград. **Драгòлевски** *ф*.

Драголѝн *м* — от Драг+*лин*. Демирхисарско, 16 в. **Драголѝнов** *ф*. Рибарица (Тетевенско).

Драголюб *м* — „драг и любим“. Зелениград (Трънско), Русе, р. 1929. **Драголюбов** *ф*.

Драгоман *м* — от Драг+*ман*, пренесено от имена като Герман, Диман, Калиман, Куман, Томан, Шишман. Михайловград, 1893, Цариброд, 1911, Трънско, Губислав (Свогенско), Търново, 1919. **Драгоманов** *ф*. **Драгоманов** *требѝж* — местност в Радотина (Ботевградско).

Драгомански *ф* — от с. Драгоман.

Драгомѝр *м* — старинно име: „драг на света“, възобновено през Възраждането. Плевен, р. 1867, Търново, р. 1878, Елена и на разни места из страната. **Драгомѝров** *ф*. Пазарджик, р. 1882.

Драгомѝра *ж* — женска форма от Драгомир. Синод. именник.

Драгомѝрка *ж* — женска форма от Драгомир. Шумен, 1940, Понор (Свогенско).

Драгополов *ф* — вм. Драгопулов.

Драгопулов *ф* — от Драгов с по-стара гръцка наставка *пуло*. Пловдив.

Драгосав *м* — от Драгослав с изпадане на *л*. Етрополски манастир 1648.

Драгосѝн *м* — от *драг* и *син* „драго чедо“ или от Драгостин с изпадане на *т*. Банско. **Драгосѝнов** *ф*. Банско. **Драгусѝнски** *ф*. Лакатник. **Драгосѝн** — местност в Етрополе.

Драгослав *ф* — старинно име: „комуто е скъпа славата“. Етрополски манастир, 1648. Ник. Милев, Неврокопско, Пернишко, 15—16 век, Търговишко, 17 век.

Драгослава *ж* — женска форма от Драгослав. Етрополски манастир, 1648 (Враца).

Драгостѝн *м* — от *драгост*+*ин* — „който създава, носи драгост“. Търново, 1899, Златарица (Еленско), Русе, Силистра, Тулча. **Драгостѝнов** *ф*. Арбанаси, 1786, Кесарево (Горнооряховско), 1893, Елена, Нови пазар.

Дра̀гота *м* — от Драг(о)+*ота*. **Дра̀готов** *ф*. Поибрене (Панагюрско).

Дра̀готе *м* — от звателната форма на Драгота. Н. Милев. **Дра̀готев** *ф*. Пловдив.

Драготѝн *м* — от Драгот(а)+*ин*. Неврокопско, 15—16 век, Видин. **Драготѝнов** *ф*. Лом.

Драготичин *ф* — от Драготица, жената на Драгота. Ник. Милев.

Драгош *м* — от Драг(о)+*ош*. Синод. именник.

Драгошѝн *м* — от Драгош+*ин* или от Драго+*шин*. Трявна, Севлиево, Русе, Ботевградско, Търново. **Драгошѝнов** *ф*. Търновско, Севлиево, Ловешко, Разградско, Ботевградско. **Драгошѝнски** *ф*. Враца.

Драгошѝна *ж* — женска форма от Драгошин. Етрополски манастир, 1648 (Тетевенско).

Драгòя¹ *ж* — женска форма от Драгой. Вайганд, Синод. именник.

Драгòя² *м* — разновидност на Драгой. Сливен. Драгоев *ф*.

Дра̀гòл *м* — от Драг(о)+*ул*. **Дра̀гòлев** и **Дра̀гòлов** *ф*. Разград, Варна, Марикостиново (Петричко), Панагюрище, Кула, Ореховско, Шуменско.

Дра̀гула *ж* — женска форма от Драгул. Етрополски манастир, 1648.

Драгулѝйски *ф* — може би от с. Драголевци (Кюстендилско).

Драгулѝн *м* — успоредна форма на Драголин. Каменица или Камено поле, 1578. **Драгулѝнов** *ф*. Ник. Милев.

Драгòн *м* — от Драг(о)+*ун*. Бургас. **Драгòнски дол** — местност в Калугерово (Ботевградско).

Драгòна *ж* — женска форма от Драгун. Трънско.

Драгòнчо *м* — умалит. от Драгун. **Драгòнчев** *ф*. Карнобат.

Драгòса *ж* — разновидност на Драгуша. Видин.

Драгòтана *ж* — от Драгот(а)+*ана*. Вайганд, Синод. именник.

Драгутин *м* — в. Драготин. Бела Паланка, 1917.

Драгѹц *м* — рум. *Draġuț*, от Драго. **Драгѹцов** *ф.* Сомовит.

Драгѹш *м* — от Драг(о)+*уш*. Н. Геров.

Драгѹша *ж* — от Драг(а)+*уша*. Трънско, Шумен, Мъглен (Айтоско).

Драгѹшка *ж* — умалит. от Драгуша. Мъглен (Айтоско), р. 1870.

Драгѹшко *м* — умалит. от Драгуш. **Драгѹшков** *ф.* Русе.

Драгѹо *м* — разновидност на Драгий. **Драгѹов** *ф.* Ник. Милев.

Дража *ж* — женска форма от Дражо. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Карлово, Русе.

Дражана *ж* — от Драж(а)+*ана*. Етрополски манастир, 1648.

Дражийски *ф* — видоизменено от Драгийски. Чепеларе (Асеновградско).

Дражик *м* — от Драж(о)+*ик*. Неврокопско, 15—16 век.

Дражил *м* — от Драж(о)+*ил*. **Дражилов** *ф.* Ник. Милев.

Дражка *ж* — умалит. от Дража или от Драга. Габрово, 1870.

Дражко *м* — умалит. от Дражо или от Драго. Видин, 1879. **Дражков** *ф.* Ловеч, Севлиево, Владун (Търговишко), Чирпан.

Дражлена *ж* — кръстоска от Драга и Елена. София, 1956 — дете.

Дражо *м* — от Драгѹо с преход на *г* в *ж*. Омуртаг, 1897, Айтос. **Дражев** *ф.* Пещера (мнозина), Панагюрище, Айтос, Ямбол, Грудовско, Белица (Ихтиманско). **Дражов** *ф.* Враца. **Дражѹв** *ф.* Самоков.

Дразлев *ф* — може би от прякор *Дразльо* 'който лесно се дразни'. Ковачевица (Гоцеделчевско).

Дразов *ф.* Бургаско.

***Драйка** *ж* — женска форма от Драико. **Драйкина** *стран* — местност в Ли таково (Ботевградско).

Драйко *м* — разновидност на Драичо. Вайганд.

Драйно *м* — кръстоска от Драго и Райно. **Драйнов** *ф.* Русе.

Драйо *м* — кръстоска от Драго и Райо. Неврокопско, 16 в. **Драев** *ф.* Изгрев, Наум (Шуменско), Лясковец, Търново, Русе, Кюстендил, Велинград. **Драйов** *ф.* Ник. Милев.

Драйча *ж* — женска форма от Драичо. Етрополски манастир, 1648.

Драйчо *м* — съкрат. от Драганчо или кръстоска от Драго и Райчо. Осиковска Лакавица (Ботевградско). **Драйчев** *ф.* Осиковска Лакавица, Губислав, Зимевица (Свогенско), Ботево (Ореховско).

Дракалийски *ф* — от с. Драката (Санданско). Бистрица (Благоевградско).

Драката *пр* — от *драка* 'заядлив човек'. Ловеч.

Драко *м* — от гр. *δράκος* 'змей'; срв. Змейко. Винаца (Варненско), р. 1905, Поморие, Варна. **Драков** *ф.* Бяла (Варненско), Варна, Поморие, Бургас, Айтос, Казанлък. **Драковски** *ф.* Варна.

Дракул *м* — рум. *dragul* 'дявол'. Етрополски манастир, 1648 (с. Шумняне).

Драла *ж* — женска форма от Драло. **Дралин** *ф.* Бистрец (Врачанско).

Драле *м* — разновидност на Драло. Етрополски манастир, 1648. **Дралев** *ф.* Лозен (Софийско). **Дралиев** *ф.* Варна.

Дралица *ж* — женска форма от Драле. Етрополе, 1648.

Драло *м* — от Драго с друго окончание. **Дралов** *плат* — местност в Рашково (Ботевградско).

Дралчо *м* — кръстоска от Драго и Ралчо. **Дралчев** *ф.* Доганово (Елинпелинско), Толбухин (гроб), Стара Загора, Бургас. **Дралчовица** — местности в Ботевград и в Боженица (Ботевградско).

Драмаджиков *ф.* Сопот.

Драмалиев *ф* — от диал. *драмалия* 'жител на град Драма'. Куманово, Кърджали.

Драмански *ф* — от с. Драманти (Врачанско). Търнава (Белослатинско), Правец (Ботевградско).

Драмбалски *ф* — разновидност на Драмбов. Столник (Елинпелинско).

Драмбелов *ф* — разновидност на Драмбов. Кюстендил (гроб).

Драмбов *ф* — от диал. *драмбѹй* 'вид бръмчило за уста' (рум. *drîmboi*). Търново.

Драмбѹзов *ф* — разновидност на Драмбов. Свищов.

Драмджиев и **Драмджийски** *ф* — от диал. *драмджия* 'скъперник'. София, 1905, Бела Слатина.

Драмеринов и **Драмеров** *ф.* Пловдив.

Драмички *ф* — навярно от град Драма. Кюстендил.

Драмкин *ф* — от диал. **драмка* 'жителка на град Драма'.

Драмлиев и **Драмлийски** *ф* — от прякор *Драмлията* '1. който мери на драма нещо, което изобщо не се мери на тегло, напр. цървули; 2. който всичко обмисля изтънко'. Ботевград, Врачеш, Радотина (Ботевградско), Шумен.

Драмов *ф* — може би скъсено от Драмлиев или близко по значение с него. Шумен, Търговище, Варна, Балчик, Враца, София, 1893.

Драмски *ф* — от град Драма. Сандански, 1927.

Драмсѹзов *ф* — от диал. *драмсѹз* 'който при мерене не си служи с драмове'. Трън, 1901.

Драмчев и **Драмчов** *ф* — може би преосмислено от Грамчев. Кюстендил (гроб), Панагюрище.

Дрангаджѡв и **Дрангажѡв** *ф* — от диал. *дрънга-дрънга* 'дърдорене, дрънканица'. Пазарджик, Хасково.

Дрѡнгов *ф* — от прякор *Дрѡнго*, а то от диал. *бранг* 'прѣт', т. е. много висок човек. Любанци (Скопско), Воден, Лом, Ихтиман.

Дрангѡзов *ф*. Михайловград, Русе.

Драндѡлото *пр* — от диал. *дръндѡло* 'дръндарски кияк'. Ловеч, 1878.

Драндарѣвски *ф* — разновидност на Дръндарски. Пловдив, Ямбол, Русе.

Драндарѡв и **Драндарски** *ф* — вж. Дръндарѡв, Дръндарски.

Драндѡйски *ф* — вж. Дръндѡйски. Орехово, Плевен.

Дрѡнко *м* — умалит. от Драно. **Дрѡнков** *ф*. Пещера.

Дрѡно *м* — съкрат. от Драган. **Дрѡнов** *ф*. Пловдив. **Дрѡнооглу** *ф* — с турско окончание за презиме. Варна, 1900.

Дрѡнчо *м* — съкрат. от Драганчо. **Дрѡнчѡв** и **Дрѡнчѡвски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Драпилов *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Дрѡсковци — бивш род в Липница (Ботевградско). **Дрѡсковското** — местност в Липница.

Дрѡсов *ф* — от диал. *драс* 'великан, исполин' (от тур. *diyas*). Типично за Ловеч; Русе, Стара Загора.

Дрѡчо *м* — кръстоска от Драган и Рачо. Търговишко, 17 в. **Дрѡчев** *ф*. Пещера, Пловдив, Стара Загора.

Драшѡнски *ф* — от с. Драшан (Белослатинско). Орехово, 1893, Кнежа, Ловеч, Плевенско.

Драшечки *ф* — от някое село с подобно име (?) Кюстендил, 1917.

Дрѡшка *ж* — фонетична форма на Дражка. Габрово (гроб).

Дрѡшко *м* — фонетична форма на Дражко. **Дрѡшков** *ф*. Ловеч.

Дрѡшо *м* — кръстоска от Дражо и Рашо. **Дрѡшев** *ф*. Старозагорско, Бургас, Пловдив.

Дребнѡшки и **Дребѡшки** *ф* — от прякор *Дребнѡка*, *Дребѡка* 'дребен, малък човек'. Горна Гнойница (Ломско).

Дрѣбов *ф* — от *дрѣб* в смисъл 'дребен човек'; срв. Дребнѡшки. Бяла, 1893, Русе, Драгомирка (Севлиевско).

Древенлиев и **Древенски** *ф* — от Дервенлиев, Дервенски с метатеза на *ер* в *ре*. Пловдив.

Дрезгѡчев *ф*. Пирдоп (външно лице), 1957.

Дрезгов *ф* — от Дресков с озвучаване на *ск* в *зг*. Ковачевци (Самоковско).

Дрѣко *м* — съкрат. от Андрека, Андрейко. Сливен. **Дрѣков** *ф*. Градец (Котленско). Сливен.

Дрѣльо *м*. Кюстендил, нар. песен. **Дрѣльѡв** *ф*. Ковачевица (Гоцеделчевско).

Дремджѡев *ф* — видоизменено от Драмджѡев или от Дренджѡев. Варна.

Дрѣмов *ф* — от глаг. *дрѣмя*. Горна Оряховица.

Дремсѡзов *ф* — навярно разновидност на Драмсѡзов. Казанлък, Габрово, Дряново.

Дрѣмуша *ж* — подигравателно име на дремлива мома в нар. песен. Струга.

Дрѣна *ж* — женска форма срещу Дрено. Доганово (Елинпелинско), р. 1904.

Дренджѡев *ф* — видоизменено от Драмджѡев под влияние на *дренки*. Петрич.

Дрѣнк *пр* — от диал. *дрѣнка* 'дрянова прѣчка или тояга'. Кюстендил, 1879. **Дрѣнкѡв** *ф*. Кюстендил, 1920.

Дрѣнка *ж* — от *дрѣнка*, дрянка — във връзка с хубавия червен цвят. Лозен (Софийско), Ребро (Брезнишко).

Дренкарѡв *ф* — от **дренкар* 'любител или продавач на дренки'. Панагюрище.

Дрѣнко *м* — умалит. от Дрено или направо от *дренка*; вж. Дренка. Войници (Михайловградско). **Дрѣнков** *ф*. Ловеч, Асеновградско.

Дрѣно *м* — от дървото *дрен*, дрян — във връзка с хубавите на вид плодове и жилавите прѣчки, от които правят сурвачки. Варна.

Дрѣнов *ф*. Варна. **Дрѣновски**¹ *ф*. Кнежа.

Дрѣнѡвски² *ф* — от с. Дреново (такива има няколко) или от с. Дренов, Ловешко.

Дрѣнски *ф* — от махала Дренска (Троянско). Троян, Ловеч.

Дрѣнциалиев *ф* — от диал. *дрѣнциалия* 'жител на с. Дренци, Шуменско'. Разград, 1908.

Дрѣнчо *м* — умалит. от Дрено или направо от *дрен*, дрян. Берковица, Михайловград. **Дрѣнчев** и **Дрѣнчѡв** *ф*. Разград, Варна, Пловдивско, Пазарджик, Берковица, Михайловград, Герман (Софийско).

Дрѣньо *м* — разновидност на Дрено. **Дрѣньоѡв** *ф*. Локорско (Софийско), **Дрѣнев** *ф*.

Дрѣсков *ф* — може би нарочно видоизменено от *Дрисков; срв. Дришльѡв. Звъничево (Пазарджишко).

Дрѣхарѡв и **Дрѣхарски** *ф* — от *дрѣхар*. Копривщица, 1905, Друган (Радомирско).

Дрѣхлек *пр* — от диал. *дрѣхъл* 'окъсан, западнал'. Копривщица.

Дрѣчев *ф* — от Дренчев с изпадане на *н* (?) Гулянци (Никополско), Гоце Делчев.

Дрѣшляков *ф* — от прякор *Дрѣшляка* 'който носи много или опърпани дрехи' (?) Пловдив.

Дрѣшников *ф* — от диал. *дрѣшник*; вж. Дрѣшляков.

Дрѣков *ф* — от Дринков с изпадане на *н* или от рум. *dric* — дума с няколко значения. Ракитово (Велинградско).

Дрѣмка *ж* — вм. Дринка. Добри дол (Кюстендилско), 1914, Извор (Радомирско), р. 1916.

Дрина ж — по името на река Дрин или Дрина; срв. Струма, Ерма. Трънско, Витановци (Пернишко), Михайловград, р. 1930.

Дринго м — от Дринко с озвучаване на *нк* в *нг* или от Тринго с озвучаване на *т* в *д*. **Дрингов ф.** Санданско, Кюстендил, Грудовско, Пловдив.

Дриндолов ф — от някоя местност с подобно име.

Дринка ж — умалит. от Дрина.

Дринко м — умалит. от Дрино. **Дринков ф.** Кричим, 1917.

Дрино м — мъжка форма срещу Дрина. **Дринов ф.** Панагюрище (Възраждането), Ихтиман, 1893, Лозен (Софийско).

Дринчо м — умалит. от Дрино. **Дринчев ф.** Пазарджишко, Търново, Русе, Варна.

Дрискара пр — от съответния глагол. Врачеш (Ботевградско).

Дриската пр — от съответния глагол. Плевен.

Дришльов ф — от *дришльо* 'дрисльо'. Говедарци (Самоковско).

Дрѐбенов ф — от диал. *дрѐбен* 'залък хляб за попара'. Гоце Делчев (гроб).

Дробняков ф — от диал. **дробняк* 'дробен човек'; срв. Дребняшки. Русе.

Дрѐбчев ф — от прякор *Дрѐбчо* 'дробен човек' (?) Казанлък.

Дрѐзда ж — кръстоска от Грозда и гр. *дрѐса* 'роса' (?) Дебърско.

Дрѐздев ф — навярно от птицата *дрѐзд*. Сливен.

Дрѐзев ф — вм. Дросев. Ракитово (Велинградско), помак.

Дрѐзнев ф — от Дрозев с вмъкнато *н*. (?) Гоце Делчев.

Дроилев ф. Батак, Пещера.

Дроласинов ф. Благоевград.

Дрѐлев ф. Панагюрище.

Дромболов ф. Варна.

Дрѐнев ф.

Дрѐнзин ф. Мокреш (Ломско).

Дрѐнчев ф — умалит. срещу Дронев. Никопол.

Дрончилов ф — от диал. *дрончил* 'дрипльо'. Разложко, Самоков.

Дрѐсьо м — от гр. *дрѐсос* 'роса, прохлада' (?) Бургас, р. 1919. **Дрѐсев ф.** Бургас, Айтос, Елховско, Варна.

Дроцанов ф. Чупреня (Белоградчишко).

Дрѐхлев ф — от Дролев с вмъкнато *х*. Варна.

Дрѐчков ф. Варна.

Дрѐшо м — видоизменено от Дросьо. Етрополски манастир, 1648 (с. Яница).

Дрѐшев ф. Славяново (Плевенско), 1956.

Другански ф — от с. Друган (Радомирско). Радомир.

Дружелюб м — „който обича дружба“. Съвсем рядко.

Дружимир м — „който дружи с хората“. Вайганд, Синод. именник.

Дружимира ж — „който дружи с хората“. Синод. именник.

Дружинин ф — от *дружина*.

Дружински ф — от *дружина*. Сливен.

Дружно м — от прилаг. *дружен*. Етрополски манастир, 1648.

Друма ж — женска форма от Друми. Русе, Бабово, Щръклево (Русенско), Лозица (Никополско).

Друмекон ф — от Друмев с вмъкнато *ек*. Княжево.

Друми м — съкрат. от Продрум и преосмислено: да бъде вечен като *друм*, СИЗБ, Плевен, Айтоско, Стара Загора, Новоагорско, Ямболско. **Друмев ф.** **Друмешки** (вм. Друмевски ?) ф.

Друмка ж — умалит. от Друма. Типично за Русе.

Друмников ф — псевдоним, от *друмник* 'пътник'.

Друмчо м — умалит. от Друми. **Друмчев ф.** Габрово, Дряново, Горнооряховско, Толбухин.

Друнин ф. Карлово, Пловдив.

Дрункин ф — умалит. срещу Друнин.

Друнчо м — може би видоизменено от Друмчо. Демирхисарско, 16 в.

Друсков ф — от диал. *друско* 'свлечен, смачкан човек'. Лозен (Софийско).

Дрѐвнишки ф — от кол. Дрѐвница (Ботевградско). Ботевград.

Дрѐвосеров ф — срв. Крѐвосеров. Друган (Радомирско).

Дрѐжков ф — видоизменено от Дрѐзков покрай *дрѐжка*. Върбица (Шуменско), Варна.

Дрѐзко м — умалит. от Дързо. **Дрѐзков ф.**

Дрѐмка ж — от диал. *дрѐмка* 'храст'; срв. Трънка.

Дрѐнгазов ф — разновидност на Дрангозов. Друган (Радомирско).

Дрѐнгов ф — от Дрѐнков с озвучаване на *нк* в *нг*. Елин Пелин, Герман (Софийско).

Дрѐндаров и Дрѐндарски ф — от *дрѐндар*. Рядко, на разни места.

Дрѐндѐв и Дрѐндов ф — от прякор *Дрѐндѐво*, *Дрѐндѐво*, *Дрѐндѐто* 'реазмъкнат, развлечен човек, повлекан'. С в жен (Карловско), Карлово, Русе, Благоевград, Бистрица (Софийско), Батин (Беленско).

Дрѐндийски ф — от прякор *Дрѐндийята*; вж. Дрѐндев. Орехово.

Дрѐндиков ф — от прякор *Дрѐндика*; вж. Дрѐндев. Пърдарско (Пловдивско).

Дрѐндин ф — от прякор *Дрѐнда* 'развлечена жена, повлекана'. Враца.

Дрѐндоровци род — според местно обяснение: хванали дрѐмките. Лехчево (Михайловградско).

Дрѐнкѐрев и Дрѐнкѐров ф — от диал. **дрѐнкѐр* 'който много дрѐнка, бърбори'. Първомайско, Горнооряховско.

Дрѣнков ф — от прякор *Дрѣнко*; срв. Дрѣнкарев. Банско, Велинград, Пазарджик, Пловдив.

Дрѣнски ф — може би грешка вм. Дренски или от Трѣнски с озвучаване на *т* в *д*. Кюстендил, 1893 (архимандрит Рафаил Дрѣнски).

Дрѣнчаров ф — от диал. **дрѣнчар* 'дрѣн-кач, бърборко'. Пловдив.

Дрѣтьо м — пожелателно име за дълъг живот: да стане дърт. Н. Геров.

Дрѣцко м — умалит. от Дрѣцо. **Дрѣцков ф**. София, 1897, 1960.

Дрѣцо м — видоизменено от Дрѣтьо, чийто някогашен смисъл е забравен. **Дрѣцов ф** Малък чифлик (Търновско).

Дрѣчко м — умалит. от Дрѣцо, Дрѣтьо. **Дрѣчков ф**.

Дрѣшлянов ф — навярно грешка вм. Брѣшлянов. Пловдив.

Дрѣмалиев ф — вм. Драмалиев. Динево (Хасковско).

Дрѣнка м — разновидност на Дрянко. Неврокопско, 16 в.

Дрѣнко м, **Дрѣнково ф**, **Дрѣно м**, **Дрѣнов ф** — Якавски форми на Дрено, Дренко.

Дрѣновски ф — от град Дряново. Русе, Търново.

Дрѣнцов ф — от с. Дренци (Шуменско) с възстановено якане; вж. Дренцалиев. Разград.

Дубавицки ф — чешко или хърватско име от някое селище Дубавице. Варна, 1936.

Дубарата пр — от диал. *дубара* 'измама, хитрост' (пер.-тур. *dubağa*). Кюстендил, 1862, 1893. **Дубаров** и **Дубарев ф**. Търново.

Дубелов ф. Кюстендил, 1879.

Дубенов ф.

Дубийски ф. Костинброд (Софийско).

Дубинов ф. — от диал. *дубина* 'дъб; прен. едър човек'.

Дубица ж — диалектна форма на Дъбица. **Дубичин ф**. Бусинци (Трѣнско), Самоков.

Дублев ф — Дуплев с нарочно озвучаване на *п* в *б*. Ямбол, Лозенград.

Дублеков ф — от Дублев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Дубо м — диалектна форма на Дъбо.

Дубов ф. Пазарджик, 1900. **Дубовски ф**. Брезник.

Дубров ф. Кавадарци, 1917, Русе, 1936.

Дувалевски ф — от диал. *дувалè* 'тънка копринена забрадка' (от тур. *duvak* 'було').

Дуванджиев и **Дуванджийски ф** — от с. Дуванджии (Гълъб, Старозагорско). Пловдив, Стара Загора.

Дувляков ф — от рум. *dovleac* 'тиква'. Крушовене (Ореховско).

Дуглев ф. Русе, Лозен (Софийско).

Дуда ж — от диал. *дуда* 'черничев плод'. Челопечене, Негован (Софийско), Ботевградско, Калофер, **Дудин ф**. Цариброд, 1893,

Петърч (Софийско), Попица (Белослатинско), Ботевградско, **Дудински ф**.

Дудаклиев ф — от диал. *дудаклия* 'с големи устни, бърнест, джукест' (тур. *du-daklı*). Петрич, Струмица.

Дудаков ф — от Дудак, прякорно име от Дудо. Луковит.

Дудански ф. Караш (Врачанско), Негован (Софийско).

Дударски ф — от диал. **дудар* '1. който обича дуди, черничев плод; 2. който отглежда черници и буби'. Врѣбешница (Врачанско).

Дудеков ф — от Дудев с вмъкнато *ек*. Копривщица, Панагюрище.

Дудена ж — от Дуд(а) + *ена*. Софийско.

Дуди м — успоредна форма на Дудо. Рядко, главно СИЗБ. **Дудев ф**. Севлиево, Габровско. Ловешко, Троян, Горубляне (Софийско), Силистра. **Дудевски ф**. Ловеч.

Дудко м — умалит. от Дудо. **Дудков ф**. Щип.

Дудо м — от дърво или плод *дуд* 'черница' (ар.-тур. *dut*). Софийско. **Дудов ф**. Мрамор, Петърч (Софийско), Панагюрско, Плевен, Лехчево (Михайловградско), Русе. **Дудовски ф**. Ботевградско.

Дудолѣнски ф — от диал. *дудул* 'царевичен кочан'.

Дудрев ф — от прякор *Дудрѣо* 'дърдорко'. Вишовград (Търновско).

Дудреков ф — от Дудрев с вмъкнато *ек*. Златарица (Еленско).

Дудринов ф — според семеен спомен — от местност *Дудрин*. Върбаново (Дряновско).

Дудуклиев ф — вм. Дудаклиев. Благоевград.

Дудуков и **Дудушки ф** — от *дудук* 'вид свирка'. Кюстендил, Врачеш (Ботевградско), Бреница (Белослатинско).

Дудулев и **Дудулов ф** — от диал. *дудул* 'царевичен кочан'. Котел, Струга.

Дудумалов ф — може би разновидност на Дудумов.

Дудумов ф — от тур. *didim* 'моя хубавице' — навярно поради честа употреба на тая дума. Косинец (Костурско), Шумен.

Дудун м — от Дуд(о) + *ун*. **Дудунѣв ф**. Варна. **Дудунски ф**. Габрово.

Дудунко м — умалит. от Дудун. **Дудунков ф**. Шумен, 1893, 1935, Каварна, 1893.

Дузбарев или **Дузберов ф**. Карнобат.

Дузманичин ф. Банско.

Дуиловски ф — съкрат. от Радуиловски; вж. Радуилски.

Дуйко м — умалит. от Дуйо. **Дуйков ф**. Марица (Хасковско).

Дуйно м — от Дуй(о) + *но*. **Дуйнов ф**.

Дуйо м — съкрат. от Радуй. **Дуев ф**. Круша (Сливенско), Паталеница (Пазарджишко), Пловдив. **Дуйов ф**. Радомирско.

Дүйчо *м* — умалит. от Дуйо. **Дүйчев** *ф.* Белоградчик.

Дука¹ *ж* — женска форма от Дуко. Кичево, 1911, Винаца (Варненско), Орехово, 1648, Берковица, Михайловград. **Дукин** *ф.*

Дука² *м* — по-стара форма на Дуко. Варна, 1936. **Дуков** *ф.*

Дукадин *м* — от Дука² + *дин*; срв. Вълкадин, Стоядин. **Дукадинов** *ф.*

Дукадина *ж* — женска форма от Дукадин. Синод. именник.

Дукан *м* — от Дук(о) + *ан*. **Дуканов** *ф.* Никопол, Гиген (Никополско).

Дукатин *м* — разновидност на Дукадин. Синод. именник.

Дукатина и **Дукатинка** *ф* — женска форма от Дукатин. Царибродско, Михайловград.

Дукатски *ф* — от диал. *дукат* 'вид жълтица' или *дукато* 'дребна монета' (от итал. *ducato*). Горна Оряховица.

Дукина *ж* — от Дук(а)¹ + *ина*. Варна.

Дуко *м* — от гр. *δοῦκας*, а то от лат. *dux* 'вожд, войвода'. Копривщица, 1648, Зелениград (Трънско), Правешка Лакавица (Ботевградско). **Дуков** *ф.* Етрополе, Мирково (Пирдопско), Калофер, Костенец, Гоце Делчев, Охрид, Щип. **Дуковски** *ф.* Правец (Ботевградско), Русе.

Дуланов *ф* — може би вм. Доламов. Троян, 1897, Шумен,

Дулашки *ф* — вм. Долашки. Гор. Диканя (Радомирско).

Дулгѐрски *ф* — вм. Дюлгерски. Ботевградско.

Дулдѐрски *ф* — разновидност на Долдуров. Пловдив.

Дуле *м* — успоредна форма на Дуло, Дульо. Охрид. **Дулев** *ф.*

Дулѐйко *м* — от Дуле + *ейко* по подобие на Славейко, Дейко, Нейко. **Дулѐйков** *ф.* Русе.

Дули *м* — вм. Дуле. (Троянско).

Дуличо *м* — от Дул(е) + *ичо*, както Спасичо, Петричо. **Дуличев** *ф.* Кула.

Дулката *пр* — от *дѹлка*, умалит. от дуля. Варна.

Дуло *м* — съкрат. от Христодул. **Дулов** *ф.* Пловдив, Сбор (Пазарджишко), Бреница (Белослатинско), Ъглен (Луковитско). **Дулски** *ф.* Варна.

Дулча *ж* или *м* — умалит. от Дуля. Радомирско.

Дулчо *м* — умалит. от Дуло, Дульо. Бяла. **Дулчев** *ф.* Силистра, Пазарджик.

Дульбѐр *м* — вм. Дилбер; срв. Дилбера. Вайганд.

Дульо *м* — а) успоредна форма на Дуле, Дуло; б) мъжка форма от Дуля. Скобелево (Ловешко), Троянско, Несебър. **Дулев** *ф.* Ловешко, Троян, Белене (Свищовско), Русе, Разград, Харманлии, Харманлийско, Велинград, Благоевград.

Дуля *ж* — от дърво и плод *дѹля*. Н. Геров. **Дулински** *ф.* Дол. Дъбник, 1897.

Дулянов *ф.* Свищов (македонец).

Дума *ж* — пожелателно име: да е сладкодумна, приказлива. Вайганд, Синод. именник.

Думанов *ф* — от диал. *думан* 'мъгла, дим. прен. мълчалив, навъсен човек' (тур. *du-man*); срв. Мъглов. Троян, Ловеч, Плевен, Ъглен (Луковитско), Сливен, Банско.

Думбазов и **Думбазки** *ф* — от *дѹмбазин* 'дебел богаташ' (от тур. *tumbadiz* 'дебелак, дебелан'). Хасково, Русе, Плевен.

Думбалѐков *ф* — от тур. *tombalak* 'дебелан'. Пловдив.

Дѹмбалата *пр* — от *дѹмба ла*. Тетевен. **Дѹмбалов** *ф.* Прилеп, 1917.

Думбанов *ф* — разновидност на Думбалов (?) Гоцеделчевско.

Дѹмбев *ф* — от Тумбев с озвучаване на *т* в *д*. Гоце Делчев, Разлог, Панчарево.

Дѹмбелов *ф* — разновидност на Думбалов. Карлово.

Думбрѐвски *ф* — от пол. *Dąbrowski* — потомци на стари полски емигранти в България.

Дѹми *м* — а) пожелателно име: да бъде приказлив, сладкодумен; срв. Дума; б) от Друми с изпадане на *р*. **Дѹмев** *ф.* Берковица, Скопие.

Думица *ж* — умалит. от Дума. Вайганд. Синод. именник.

Дѹмко *м* — умалит. от Думи. Думо. **Дѹмков** *ф.*

Дѹмников *ф* — а) от прякор *Дѹмник* 'сладкодумен човек'; б) от телеграфния термин *дѹмник* 'апарат за приемане морзово писмо по слух'. София, 1893 (телеграфист), Казанлък, 1900.

Дѹмо *м* — успоредна форма на Думи. Синод. именник.

Дѹмчо *м* — умалит. от Думи, Думо. Неврокопско, 15—16 век. **Дѹмчев** *ф.* Пловдив.

Дѹна *ж* — успоредна форма на Дуня с твърдо окончание или женска форма от Дуно. Брезнишко, Софийско, Свогенско, Елхово. **Дѹнинци** род в Липница (Ботевградско).

Дѹнав *м* — защитно име: да бъде вечен като река Дунав. Банско.

Дѹнава *ж* — женска форма от Дунав. Кичевско, Дебърско.

Дѹнавски *ф* — от Дунавския край. Пловдив.

Дунгаров *ф.* Габровница (Пазарджишко), Пловдив.

Дѹнгѐв *ф* — от диал. **дѹнгѐво* 'дундѐво' с преход на *д* в *г*. Банско.

Дѹнда *ж* — прякорно име от *дѹнда* 'дебелана'. Нар. песни, Берковица (циганка). **Дѹндин** *ф.* Кърджали.

Дундаков ф — от диал. *дундак* 'дундъо, дебелан'. Махалата (Плевенско), 1908, Плевен, Казанлък. **Дундашки ф**. Бела Слатина.

Дундалов ф — от диал. **дундал* 'дундъо'. Котел (циганин).

Дундаров и Дундарев ф — от диал. **дундар* 'дундъо, дебелан'. Пловдив, Пазарджик, Панагюрище. Карнобат.

Дундев и Дундов ф — от *дундъо, дундо* 'дебел, тлъст човек, дебелан'. Енина (Казанлъшко), Стара Загора, Стефаново (Ловешко), Калофер, 1860, Кула, Росеново (Грудовско), Прилеп, Банско.

Дундеков ф — от Дундев с вмъкнато *ек*.

Дундуоров ф — разновидност на Дундаров. Пловдив, 1900.

Дунѐ м — югозападна форма на Дуно, Дуни или произволно видоизменение от Андрей. Брезник, Радомирско, Софийско. **Дунѐв ф**.

Дуни м — съкрат. от Сладун (Царибродско) или разновидност на Дунчо (Толбухин). **Дунев ф**.

Дуница м — от Дун(ъо) + *ица*. **Дуницов ф**. Тутракан, 1900.

Дунка ж — умалит. от Дуния или от Дуна. Брезник, Софийско, Трявна. **Дункин ф**. Пловдив.

Дунко м — умалит. от Дуно. **Дунков ф**. Ловеч, Русе, Пловдив.

Дуно м — съкрат. от Годун, Радун, Сладун или произволно видоизменение на Йордан, Андрей и др. Тръстеник (Плевенско). **Дунов ф**. Луковит, Тлачене (Бенослатинско), Коньово (Новозагорско).

Дунсов ф. Видин, 1927.

Дунтаров ф — разновидност на Дундаров.

Дунчо м — умалит. от Дуни, Дуно. Луковит, 1894, Царибродско. **Дунчев и Дунчов ф**. Панагюрище, Луковит, Долни Дъбник. **Дунчовски ф**. Борован (Белослатинско).

Дунъо м — успоредна форма на Дуно с меко окончание. Габровско. **Дунев ф**. Лясковец, Севлиево, Търговище, Котел, Батак, Враца. **Дунъов ф**. Банат, 1815.

Дуня ж — от диал. *дуня* 'дюля'; срв. Дуля. Етрополски манастир, 1648.

Дупалов ф — разновидност на Дупаров. Самоводене (Търновско), Търново.

Дупарев и Дупаров ф — близко по значение с Дупаринов и Дупев. Плевен, Търново.

Дупаринов ф — от прякор *Дупарин* 'дупест човек, дупльо'. Веринско (Ихтиманско), Ихтиман, Радомирско.

Дупев и Дупевски ф — от прякор *Дупето*. Райково (Смолянско), Смолян, Пловдив.

Дупелинов ф — от диал. **дупелин* 'дупест човек'. Дряново.

Дупѐлов ф — от диал. *дупѐл* 'корубест, кух' (?) Свищов, 1888, Варна, Пловдив.

Дупинов ф — близко по образуване и значение с Дупаринов. Баня, Смилец (Па-

нагюрско), Черногорово (Пазарджишко), Самоков, Коняво (Кюстендилско).

Дупински ф — разновидност на Дупинов. Вършец.

Дупка ж — женска форма от Дупко, чието значение може би е било забравено. **Дупкин ф**. Кула.

Дупко м — прякорно име на момче, родено след поморче, затова му пробихи ухото и му сложили обеца; срв. Обецан. **Дупков ф**.

Дуплев ф — от прякор *Дупльо* 'дупест човек'. Ямбол, Сливен, Бургас, Пловдив, Якоруда.

Дуплек ф — от диал. *дуплек* 'дупест човек' Бр. Миладинови.

Дуплянски ф — близко по значение с Дуплев. Рашково (Ботевградско).

Дупнаков ф — от прякор *Дупнак*; вж. Дуплев. Русе.

Дупчан м — от Дупч(о) + *ан*. **Дупчанов ф**. Звъничево (Пазарджишко).

Дупчыл м — от Дупч(о) + *ил*. **Дупчылв ф**. Пловдив.

Дупчо м — разновидност на Дупко. **Дупчев ф**. Хасково, 1917. **Дупчовски ф**. Боженица (Ботевградско).

Дура¹ ж — женска форма от Дуро, Дуре. **Дурин ф**.

Дура² м — западна форма на Дуро. Брезнишко. **Дуров ф**.

Дурабашев ф — от тур. **durabaş* 'упорит, твърдоглав'. Русе.

Дураков ф — от тур. *durak* 'спирка, място за спиране' (обичал често да се спира, да почива). Биримирци (Софийско), Пирдоп, Овчеполци (Пазарджишко), Пловдив, Янково (Шуменско).

Дуралешев ф — от диал. **дуралеш* 'жител на с. Дуралъ (Дуровци, Еленско). Лясковец Горна Оряховица.

Дуралиев ф — от с. Дуралии (Стойково, Хасковско) или с. Дуралъ (Дуровци, Еленско).

Дуранов и Дурански ф — от тур. *duran* 'който се поспирва, застоява'. Пловдив.

Дуранкьо м — прякорно име от тур. *duran* (вж. Дуранов) + *кьо*, както Маринкьо, Леонкьо, Санкьо. **Дуранкев ф**. Враца.

Дурданов ф — съкрат. от Доруданов. Пловдив.

Дуре м — съкрат. от Тодор (изгов. Тодур) с изясняване на неудареното *о* в *у*; срв. Кула от Николайна. **Дурев ф**. Разложко, Брезник, Пловдив. **Дурето ф**. Ботевград.

Дуренко м — от Дур(е), Дур(о) + *енко*. **Дуренков ф**. Плевен.

Дуриданов ф — от диал. *дуридан, дуридан* 'едър човек' (?); срв. Дардан. Щипско, Комошица (Ломско).

Дурко м — умалит. от Дуре, Дуро. **Дурков ф**. Банско.

Дурлев ф — от прякор *Дурльо* 'сърдит навъсен човек'. Батак, Пещера. Пловдив.

Дурманов *ф* — от тур. *durman*; вж. Дуранов. Майковци (Еленско), Бургас.

Дурмушев *ф* — вж. Дормушев.

Дуро *м* — успоредна форма на Дуре. Дуров *ф*. Брезник, 1893, Пещера, Пловдив, Бургас, 1900.

Дурулиев *ф* — вж. Дуралиев. Златица.

Дурунски *ф*. — еднакво по произход с Дорунев. Батошево (Севлиевско), 1917.

Дурче и Дурчо *м* — умалит. от Дуре, Дуро. Банско, Брезник. Дурчев и Дурчов *ф*. Русе, Каспичан, Дряново, Златарица (Еленско), Липница (Ореховско), Елин Пелин, Банско.

Дурьо *м* — успоредна форма на Дуре. Дурев *ф*. Пловдив, Поморие, Девин, Дурьов *ф*. Ник. Милев.

Дусман *м*. Кукушко, 16 в.

Дуся *ж* — рус. Дуся, умалит. от Авдотия.

Дутлийски *ф* — вж. *Даутлийски, от с. Даутлии или Даутларе. Чолаковци (Търновско).

Дуфьо *м* — от Духо с преход на *х* във *ф* и с меко окончание. Дуфев *ф*. Игнатовци (Дряновско), Дряново, Русе, Харманлии.

Духалов *ф* — от диал. **духал* 'гражданин с надиплени потури'. Самоков.

Духлата *пр* — от диал. *духла* 'извеян, смахнат човек'. Стара Загора.

Духлев *ф* — от прякор *Духльо*; вж. Духлата. Трявна (стар род), Стара Загора, Шумен.

Духлеков *ф* — от Духлев с вмъкнато *ек*. Копривщица.

Духлийски *ф* — от диал. *духлия*; вж. Духльо. Враца.

Духлински *ф* — от диал. *духла*; вж. Духлата. Кнежа, Долни Дъбник, Пловдив.

Духльов *ф* — от диал. *духльо* 'човек с надиплени потури, които напомнят духало'. Бистрица (Софийско).

Духнев *ф* — от прякор *Духньо* (=Духльо). Дъбовник (Генералтошевско).

Духо *м* — от *дух* — роден или кръстен на Духовден, на празника Свети Дух. Пещера, Пловдив, Костинброд (Софийско). Духов *ф*. Пещера, Ямбол, Костинброд.

Духовитков *ф* — от диал. *духовит* 'схватлив, разумен'. Казанлък, 1917.

Духовников *ф* — от диал. *духовник* 'стар свещеник, който има право да изповядва'. Трявна, Варна, Търн (Смолянско).

Духтинка *ж* — женска форма от Духтьо. Лозенград, 1897.

Духтьо *м* — видоизменено от Духо под влияние на глаг. *духтя*. Духтев *ф*. Казанлък, Шипка (Казанлъшко), Варна, 1900, Плевен.

Дуца *ж* — женска форма срещу Дуцо Сливен, 1900, Пиперково (Свищовско), Дреново (Свогенско). Дуцин *ф*. Банско.

Дуцка *ж* — умалит. от Дуца. Русе, 1936.

Дуцкинов *ф* — от Дуцкин с допълнителна наставка *-ов*. Русе, 1936.

Дуцо *м* — а) от Дуко, Дучо, Душо с друго окончание; б) от рум. *Dițul*, а то от *Răduț*. Дуцев *ф*. Козлодуй, 1893, Дуцов *ф*. Рогозен (Ореховско), Враца. Дуцовски *ф*. Рогозен.

Дуцол *м* — от рум. *Dițul*. Дуцолов *ф*. Гулянци (Никополско), Плевен.

Дучко *м* — умалит. от Дучо. Шумен.

Дучо *м* — далечно видоизменение от Йордан, Данчо. Търново, Гурково (Балчишко), Сливен. Дучев *ф*. Сливен, 1883, Свиленградско. Дучевски *ф*. Червен брег. Дучевич *ф*. Русе, 1936.

Душа *ж* — съкрат. от Радуша. Шумен.

Душан *м* — старинно пожелателно име: да има винаги душа, да живее. Лозен (Софийско), Русе. Душанов *ф*. Казанлък, 1837, Сопот, 1900, Лозен.

Душана и Душанка *ж* — женска форма от Душан. Кнежа (от Западните покрайнини), София, р. 1905, Горна Баня, Търговище.

Душепеев и Душопеев *ф* — навярно от Душев и Пеев. Пловдив.

Душил *м* — от Душ(о) + *ил*. Душиллов *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Душински *ф* — от с. Душинци (Брезнишко). Брезник.

Душица *ж* — умалит. от Душа. Шумен, р. 1889, Плевен, р. 1896.

Душка *ж* — умалит. от Душа или женска форма от Душко. Търновско, Провадийско, Толбухин, Ямбол. Душкин *ф*. Желява (Софийско).

Душко *м* — съкрат. от Радуш или умалит. от Душо, Душан. Търновско, Шумен, Врачанско, Михайловград. Душков *ф*. Копривщица, Пловдив, Гоцеделчевско.

Душляците — род в Царибродско.

Душманов *ф* — от *душман* (*ин*). Бреница (Белослатинско).

Душнийков *ф* — от диал. **душник* 'който души, мъчи хората'. Нова Загора.

Душо *м* — съкрат. от Душан или видоизменено от Духо. Пловдив. Душев *ф*. Чирпан, 1900, Чирпанско, Карнобат, Каблешково (Поморийско), Крумово (Варненско).

Дъбенеца *пр* — от с. Дъбене (Карловско). Карлово, 1900, Дъбенски *ф*. Хасково, 1897, Пловдив.

Дъбина *ж* — от *дъбина* 'млад и строен дъб'. Софийско.

Дъбинка *ж* — умалит. от Дъбина. Софийско.

Дъбинов и Дъбински *ф* — от някое село или местност с подобно име. Сливен.

Дъбка *ж* — женска форма срещу Дъбко, Дъбьо. Синод. именник.

Дъбко *м* — умалит. от Дъбьо. Н. Геров.

Дъбнешки *ф* — от с. Дъбен (Луковитско). Плевен, 1900.

Дъбо *м* — успоредна форма на **Дъбо** с твърдо окончание. **Дъбов** *ф*. Дивдядово (Шуменско), Шумен, Мало Конаре (Пазарджишко), Пазарджик, Пловдив.

Дъбовски *ф* — от с. Дъбово.

Дъбовянов *ф* — от *дъбовянин* 'жител на с. Дъбово, Казанлъшко'. Габрово.

Дъбрáвов *ф* — от мах. Дъбрава (Еленско). Габрово.

Дъбчо *м* — умалит. от **Дъбо**. Синод. именник.

Дъбо *м* — а) от дървото *дъб*: „да бъде едър и як като дъб“; б) от *Дабѝжа* с изясняване на неудареното *а* в *ѝ*, успоредна форма на **Дабѝ**, **Дабѝ**. **Дъбев** *ф*. Велинград.

Дъбков *ф* — вж. **Дъфков**. Шумен, Пазарджишко.

Дъгарáдин *ф* — от диал. *дъга*, 'дълга' и *Рада*. Банско.

Дъгидов *ф*. Варна.

Дъгов *ф* — от диал. *дъг* 'дълг, дълг'. Пловдив.

Дълбóков *ф* — от с. Дълбоки (Старо-загорско). Айтос, Грудово, Плевен, Варна.

Дълбóчков *ф* — от **Дълбоксов* 'от с. Дълбоки'. Стара Загора.

Дългáрски *ф* — от диал. **дългар* 'нещо свързано с дълг'. Негован (Софийско) — външно лице.

Дългин *ф* — от прякор *Дългата* 'високата'. Враца.

Дългов *ф* — от прякор *Дългия*. Габрово.

Дългомáнов *ф* — от диал. **дългомáн* 'дълг, висок човек'. Пловдив, 1893, София, 1897.

Дългошйев *ф* — от прякор *Дългошйята* 'с дълга шия'. Търново, Гоце Делчев.

Дългъчев *ф* — от диал. *дългъч* 'дълг, висок човек'. Лясковец, Русе, Ямбол.

Дълкачлийев *ф* — вж. Далгачлиев. Шумен.

Дълг-Аврáмов *ф* — от дългия Аврам. Лясковец.

Дългдèнев *ф* — от дългия Дени. Златар (Преславско).

Дългдймов *ф* — от дългия Димо. Севлиево, 1900.

Дългтòтев *ф* — от дългия Тотю. Стара Загора.

Дъмбо *м* — диалектна форма на **Дъбо**. **Дъмбов** *ф*.

Дъмбовалиев *ф* — от диал. *дъмбовалия* 'жител на с. Дъмбово или Дъмбене, Костурско'.

Дъмня *ж*, **Дъмнян** *м*, **Дъмняна** *ж* — вж. **Дъмя**, **Дъмнян**, **Дъмняна**. Софийско.

Дъмша *ж* — от **Дъм(я)** + *ша*. Софийско.

Дъмшо *м* — от **Дъм(ян)** + *шо*. Софийско.

Дъмня *ж* — съкрат. от **Дъмняна** с изясняване на неудареното *а-ѝ* в *ѝ*. Софийско.

Дъмнян *м* — от **Дъмнян** с редукция на неудареното *а*. Вердикал, Михайлово (Софийско). **Дъмнянов** *ф*.

Дъмняна *ж* — от **Дъмняна**; вж. **Дъмнян**. Софийско.

Дъна¹ *ж* — женска форма от **Дъно**. Софийско.

Дъна² *м* — западна форма на **Дъно**. Трънско.

Дънболиев *ф* — видоизменено от **Дъмбова** *лиев*. Пловдив.

Дънгъров *ф* — от тур. *tangir* 'дрън, дрънкане'.

Дънеков и **Дъников** *ф* — от **Дънков** с вмъкнато *ек*, *ик*. Медвен (Котленско), Карнобат, Брацигово, Варна.

Дънко *м* — умалит. от **Дъно**. Трънско. **Дънков** *ф*. Русе, Търговище, Варна, Бела Слатина.

Дъно *м* — съкрат. от **Данаил** с изясняване на неудареното *а* в *ѝ*. Царибродско.

Дънов *ф*. Николаево (Варненско).

Дънчо *м* — умалит. от **Дъно**, **Дъньо**. Трънско.

Дъньо *м* — успоредна форма на **Дъно** с меко окончание. **Дънев** *ф*. Карлово, Бела Слатина, Михилци (Карловско).

Дървáр *пр* — от *дървáр*. Кюстендил, 1893 (Стойо Дървар). **Дървáров** *ф*. Асеновград, 1927, Пловдив, Кричим.

Дървенков и **Дървенев** *ф* — от *дървенки*, *дървен* 'як или здрав като дърво?' Златарица (Еленско), Габрово, Търново, Русе.

Дървеняков и **Дървеняшки** *ф* — от диал. **дървеняк* 'недодялан или много здрав'. Костенец.

Дървйнгóв и **Дървйнкóв** *ф* — от диал. **дървинго*, *дървинко* 'як като дърво?' Кукуш, Дряново.

Дървов *ф* — от прякор *Дървото*. Габрово.

Дърводèлски *ф* — от *дърводèлец*, може би превод на **Дограмаджиев**. Враца.

Дървосèров *ф* — видоизменено от **Кръвосеров**. Друган (Радомирско).

Дъргънов *ф* — вж. **Даргънов**. Лясковец, Варна.

Държáн *м* — от *държá* — защитно име: да бъде държелив, да издържа. **Държáнов** *ф*. Пловдивско.

Държáнски *ф* — от с. **Държаново** (Санданско).

Държйков *ф* — вж. **Даржиков**. Пловдив.

Държòн *м* — може би разновидност на **Държан**. **Държòнов** *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Дързо и **Дързю** *м* — от глаг. *дързàя* — пожелателно име: да бъде смел, да не се бои. **Дързев** *ф*. Казанлък, 1893, 1900. **Дързов** *ф*. Казанлък, 1908, Стара Загора.

Дърлев *ф* — от колиби **Дърлевци** (Еленско). Елена, Златарица, Горна Оряховица, Русе.

Дърлевски *ф* — от прякор *Дърльо* 'който се дърли, сърди'. Койно (Кюстендилско)

Дърленски ф — разновидност на Дърлев или на Дърлевски. Варна.

Дърлянт пр — от диал. *дърлян* 'заядлив, сърдит човек'. Котел. Дърлянов ф. Каблешкоро (Поморийско).

Дърманаров ф — от диал. **дърманар* 'производител или продавач на дарми, на бели забрадки'. Бургас.

Дърманджиев ф — може би вм. Дерменджиев. Русе.

Дърманя пр — от диал. **дърман*; вж. Дерманчев. Тетевен. Дърманов ф.

Дърмов ф — от прякор *Дърмата* 'ходел все из гората, из храстите'; срв. Дръмка. Щип, 1917, София, 1908.

Дърмонеv и Дърмонски ф — вж. Дармонов, Дармонски. Никопол, Пещера.

Дърмушев ф — вм. Дормушев, Дурмушев. Пловдив.

Дърнев ф — от прякор *Дърньо*, *Дърнето* 'извеян, смахнат или сприхав човек'. Скопие, 1917.

Дъро м — от Тодор (изгов. Тодър) с изясняване на неудареното о в ъ; срв. Дуре. Дърров ф. Драгижево (Търновско), Търново, 1893, Бяла, Русе.

Дърпатов ф — може би нарочно видоизменено от Дърпачев. Карлово, Пловдив, Гоце Делчев.

Дърпачев ф — от *дърпач* 'пияница'.

Дърта ж — женска форма срещу Дрътъо. Н. Геров.

Дъртийски ф — от *дърт*, *дъртия*. Чепинци (Софийско).

Дършански ф — вм. Драшански с типичен за говора преход на неударено ра в ър. Бела Слатина (гроб).

Дъскарев и Дъсаров ф — от *дъскар* 'производител или продавач на дъски'. Банско, Айтос.

Дъсковци — род в Драгойново (Първомайско) — може би от прякор *Дъската*; срв. Баларев.

Дъфко м — от Дафин с изясняване на неудареното а в ъ, успоредна форма на Дафко. Дъфков ф. Пловдив.

Дъчо м — от Дънчо с изпадане на н; срв. Печо от Пенчо, Цочо от Цончо, Дъчев и Дъчов ф. Дряново, Дряновско, Трявна, Търново, Павликени, Русе, Видин.

Дъков ф. Стара Загора — външни лица.

Дълев ф — вж. Диолев. Карлово, Пловдив.

Дьоменов ф — вж. Дименов. Варна.

Дюгенджиев ф — от диал. *дюгенджия*; вж. Дюкянджиев. Попово, Павликени.

Дюгмеджиев и Дюкмеджиев ф — от диал. *дюкмеджия* 'леяр' (тур. *döktömesi*). Шумен.

Дюдюков ф — от тур. *düdük* 'свирка дюдюк'. Стежерово (Свищовско).

Дюзев ф — от диал. *дюз*, *дюз* 'равен, плосък' (тур. *düz*). Горско Сливово, Сенник (Севлиево).

Дюкенджиев и Дюкенджийски ф — вж. Дюкянджиев. Слатина (Ловешко), Михалци (Търновско).

Дюкянджиев ф — от *дюкянджия* 'съдържател на дюкян' (ар.-тур. *dükânçisi*).

Дюла ж — „литературна“ форма на Дуня или на Дуля. Софийско, Пернишко.

Дюлбѐра ж — вм. Дилбера. Михайловград (македонка).

Дюлгеров и Дюлгѐрски ф — от *дюлгѐр* 'дърводелец; строителен работник' (пер.-тур. *dülger*). На разни места из страната.

Дюлгяров ф — от диал. *дюлгяр* 'дюлгер'. Стара Загора, Карлово, Сопот, Пазарджик, Търново, Севлиево, Златарица (Еленско).

Дюлев ф — разновидност на Дулев. Сомовит.

Дюлюмджиев ф — от диал. *дюлюмджия* 'който се пазари да работи на дюлюм, на декар, а не с надница' (от тур. *döpm*) Казанлък, Стара Загора.

Дюлюшменов ф. Търново.

Дюнгелиев ф — от някое село с подобно име. Русе.

Дюнков ф — от тур. *dün* 'вчера' (?) Брацигово.

Дюрабанов ф. Русе.

Дюрлюмски ф — някаква разновидност на Дюлюмджиев (?) Благоевград.

Дюстабанов ф — от диал. *дюстабан* 'човек с плоски стъпала' (тур. *düztaban*). Габрово.

Дюшюнев ф — може би от тур. *düşünmek* 'мисля, обмислям'. Михайлово (Старозагорско), 1917.

Дяволов и Дяволски ф — от прякор *Дявола* 'хитрец, дяволит човек'. Павликенско, Букьовци (Ореховско), Плевен, Пловдив, Грудово, Варна.

Дяволчев ф — от прякор *Дяволчето*. Грудово (гроб).

Дяго м — от Дяко с озвучаване на к в г. Дягов ф. Пловдив.

Дядков ф — от *дядко*. Пловдив.

*Дядо м — якавска форма на Дедо. Дядов ф. Сливен, Варна.

Дядовски ф — от с. Дядово (Пловдивско).

Дядойльов ф — от дядо Ильо.

Дяка ж — женска форма от Дяко. Силистра, 1894, Кърджалийско.

Дяко м — а) от Дянко или Дялко с изпадане на н, л; б) от Деко с вторично якане. Чирпан, Сливен, Карнобат, Разградско, Шумен, Преслав, Тутраканско. Дяков ф. Първомайско, Новозагорско, Карнобат, Севлиево, Михалци (Търновско), Шумен, Каварна. Дякович ф. Пловдив.

Дяковски ф — от с. Дяково (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Дяконов ф — от *дякон*. Каменово (Разградско).

Дялка *ж* — съкрат. от Недялка. Мулдава (Асеновградско). Дялкинов *ф* — от Дялкин с второ окончание *-ов*. Пещера.

Дялко *м* — съкрат. от Недялко. Ивайловградско. Дялков *ф*. Ивайловградско.

Дяло *м* — разновидност на Дельо. Дялов *ф*. Сомовит.

Дялчо *м* — съкрат. от Недялчо. Дялчев *ф*. Мулдава (Асеновградско).

Дяна *ж* — стегната форма от Деяна. Елхово, Княжево (Елховско), Карнобат, Варна, Тутраканско.

Дянка *ж* — умалит. от Дяна. Мелница (Елховско).

Дянко *м* — умалит. от Дяно. Габрово, Габровско, Севлиевско, Горнооряховско, Русе. Дянков *ф*. Габровско, Казанлъшко, Пловдив, Омуртагско. Сливница, 1881.

Дяно *м* — стегната форма от Деян. Дянов *ф*. Габрово (гроб).

Дянчо *м* — умалит. от Дяно. Хасково, 1906. Дянчев *ф*.

Дяткин *ф* — от прякор Дядката (?)

Дятчин *ф* — разновидност на Дяткин София, 1882, Станке Димитров.

Дячо *м* — от Дечо с типично за говора якане. Равногор (Пещерско).

Е

Ебренѡв *ф* — може би успоредна форма на Абронѡв. Ник. Милев.

Ева *ж* — библейско име, евр. „живот“. Берковица, Михайловградско, Врачанско и нарядко другаде из страната.

Ева-Марѡя *ж* — кръстоска от Ева и Дева Марѡя. Самоков, р. 1922.

Евѡн *м* — видоизменено от Иван. Панагюрище. Евѡнов *ф*. Перник.

Евѡнгел *м* — гр. Εὐαγγέλιος 'благовестител'. Софийско. Евѡнгелов *ф*.

Евѡнгелѡт *м* — разширено от Евѡнгел. Евѡнгелѡтов *ф*.

Евѡнгелина *ж* — женска форма от Евѡнгел.

Евѡнгелица *ж* — от Евѡнгелина с друго окончание. Вършец.

Евѡнгелия *ж* — женска форма срещу Евѡнгел. Севлиевско, Пернишко.

Евѡнтѡя *ж* — гр. Εὐανθία 'изобилие, богатство на цветя'. Варна, Шумен, Русе, Созопол.

Евѡстѡя *ж* — навярно вм. Севастѡя. Софийско.

Евѡга *ж* — съкрат. от Евгения или от Евгалия. Трън, Трънско, Брезник, Пернишко, Кюстендилско, Свищов, 1894, Търговище.

Евѡгалия *ж* — от гр. εὐγάληνος 'тих, спокоен, ясен'. Трънско.

Евѡгена *ж* — съкрат. от Евгения. Бусинци (Трънско), Доганово (Елинпелинско).

Евѡгени и Евѡгений *м* — гр. Εὐγένιος 'благороден, благопристоен' — име на календарски светия. Сравнително ново; така подновяват народното Геньо, Гено, Генчо.

Евѡгеница *ж* — разновидност на Евгения. Софийско, Елинпелинско, Плевен.

Евѡгения *ж* — гр. Εὐγενία 'благородна, благопристойна' — име на календарска преподобна. Така подновяват народното Гена.

Евѡгѡнка *ж* — умалит. от Евгѡна. Чепинци (Софийско).

Евѡгѡнчо *м* — мъжка форма от Евгѡна. Мрамор (Софийско).

Евѡгина *ж* — от Евг(а)+ина. Разградско.

Евѡда *ж* — съкрат. от Евдокия. Главно ЮЗБ; Доганово (Елинпелинско), р. 1878.

Евѡден *м* — от гр. εὐδαίμων 'щастлив, честит'. Криводол. Ракево (Врачанско), Михайловград. Евѡденов *ф*. Ракево.

Евѡдена *ж* — женска форма от Евден. Самоков.

Евѡденица *ж* — от Евден(а)+ица. Владимирово (Михайловградско).

Евѡденко *м* — умалит. от Евден. Евѡденков *ф*. Вършец.

Евѡдо *м* — съкрат. от Евдоким или от Евден. Долни Богров (Софийско). Евѡдов *ф*. Враждебна (Софийско).

Евѡдоки *м* — мъжка форма от Евдокия. Евѡдокиев *ф*.

Евѡдокил *м* — видоизменено от Евдоким. Видинско.

Евѡдоким *м* — от гр. Εὐδοκίμος 'похвален, успешен' — име на календарски светия. Видин, Видинско, Михайловградско. Евѡдокимов *ф*. Перник.

Евѡдокия и Евѡдокия *ж* — гр. Εὐδοκία 'добра воля, благопожелание' — име на календарска светица. Главно из ЗБ.

Евѡдоксий *м* — мъжка форма срещу Евдоксия. Синод. именник.

Евѡдоксиа *ж* — гр. Εὐδοξία 'добро име, слава'. Вайганд, Синод. именник.

Евѡдоси *м* — видоизменено от Евдоксий. Евѡдосиев *ф*. Рани лук (Трънско).

Евѡе *м* — мъжка форма от Ева (?) Н. Геров.

Евѡелин *м* — мъжка форма от Евелина. Ново, рядко. Михайловград, 1960.

Евѡелина *ж* — умалит. от Ева (по името на киноартистка). Откъм 1928 г. насам — на разни места из страната.

Евѡил *м* — навярно от Ев(а)+ил. Единичен случай, р. към 1920.

Евѡица *ж* — умалит. от Ева. Търново, р. 1918.

Евѡиш *м* — от Ев(е)+иш. Толбухин. Евѡишев *ф*. Толбухин.

Евка ж — умалит. от Ева. Михайловград, Кътина, Лозен (Софийско), Етрополе, Щипско.

Евко м — умалит. от Еве. Н. Геров.

Евламби ж — разновидност на Евлампия. Горна Оряховица, р. 1894.

Евлампия ж — народна форма на Евлампия. Свищов, Копривщица.

Евлампий м — гр. *Εὐλάμπιος* 'блестящ'. Синод. именник.

Евлампийа ж — гр. *Εὐλαμπία* 'блестяща'. Синод. именник.

Евланка ж — умалит. от Ева. Свогенско, Годечко.

Евлѳги и Евлѳгий м — гр. *Εὐλόγιος* 'благоразумен'. Рядко. **Евлѳгиев ф.** Софийско.

Евлѳгия ж — женска форма от Евлѳги. Рядко.

Евмѳний м — гр. *Εὐμένιος* 'благосклонен'. Синод. именник.

Евпраксия ж — гр. *Εὐπραξία* 'щастие, добродѳеяние'. Синод. именник.

Евпрѳпийа ж — гр. *Εὐπρέπεια* 'благоприличие'. Старо, рядко. Търново, 1877, Лясковец, 1893, Русе.

Евра ж — съкрат. от Евросина. Грапа (Царибродско), 1880, Сирищник (Радомирско), Брезник, р. 1886.

Евредика ж — гр. *Εβρουδίκη* — име от гръцката митология. Асеновград.

Еврѳнте родов *пр* — от *еврѳин* в смисъл 'саможив и необщителен човек'. Церецел (Свогенско). Кътина (Софийско). **Еврѳйски ф.** Берковица, Скравена (Ботевградско).

Еврембѳия ж — видоизменено от Евлампия. Михайловград, 1938.

Еврѳика ж — от Евр(а)+*ика*. Горни Романци (Брезнишко).

Евро м — съкрат. от Еврон или от Евротей. **Евров ф.** Струга, Якоруда, Самоков, Пазарджик, Кричим, Казанлък, Сливен.

Евродѳика ж — вм. Евредика. Асеновград

Еврѳки м — може би от Евротей с преход на *т'* в *к'*. **Еврѳкиев ф.** Русе.

Еврон м — разновидност на Ефрон. Трънско.

Еврѳпата пр — побългарено от Европиди. Пещера, Враца.

Европѳйца пр — от *европѳец*. Плевен, 1900. **Европѳйски ф.** Плевен, 1954, Пазарджик.

Европѳиди м — от гр. *Εὐρώπη* 'Европа'. Пещера, 1900, 1927. **Европѳиди ф.** Пещера.

Еврѳпов ф — от *Еврѳпа* (имал много деца, та казвали, че ще превземе цяла Европа). Каблешково (Поморийско), Волак (Драмско).

Евросѳим м — мъжка форма от Евросима. Трънско. **Евросѳимов ф.**

Евросѳима и Евросѳимка ж — вм. Евросина. Свогенско, Брезнишко.

Евросѳина ж — западна форма на Ефросина. Брезнишко.

Евросѳия ж — разновидност на Евросина. Желен (Свогенско), Доганово (Елинпелинско).

Евротѳей м — видоизменено от Йеротей под влияние на имена с начално *ев*. **Евротѳеев ф.** Рашково (Ботевградско).

Еврѳумия ж — видоизменена женска форма от Еврон. Радомирско.

Еврѳо м — успоредна форма на Евро с меко окончание. Изворче (Ловешко). **Еврѳев ф.** Голяма Желязна (Ловешко), Кричим, 1917.

Евсѳевий м — гр. *Εὐσεβιος* 'благочестив' — име на календарски светия. Старо, рядко.

Евсѳевия ж — женска форма от Евсѳевий. Петърч (Софийско), р. 1940.

Евстѳаки м — от Евстати с преход на *т'* в *к'*. Пирдоп.

Евстѳати и Евстѳатий м — гр. *Εὐστάθιος* 'издръжлив, траен' — име на календарски светия. Ломско, Враца, Русе, Елинпелинско, Панагурско. **Евстѳатиев ф.**

Евстѳатко м — умалит. от Евстати. Бабица (Брезнишко).

Евстрѳати и Евстрѳатий м — гр. *Εὐστράτιος* 'добър воин' — име на календарски светия. Рядко. **Евстрѳатиев ф.**

Евта ж — съкрат. от Евтима, Евтимия. Трънско, Враца.

Евталѳина ж — разновидност на Евталия. Ресен (Търновско).

Евталѳия ж — гр. *Εὐθαλία* 'цѳфтеж, разцвет'. Каварна, Русе.

Евтѳенка ж — умалит. от Евта. Мрамор (Софийско).

Евтѳерка ж — съкрат. от Елевтерка. Шумен, р. 1892, 1926.

Евтѳим м — народна форма на Евтимий. ЮЗБ. **Евтѳимов ф.**

Евтѳима ж — женска форма от Евтим. Самоковско, Ихтиман, Берковица, Михайловградско.

Евтѳименка ж — умалит. ст Евтима. Чибаовци (Свогенско), р. 1887.

Евтѳимий м — гр. *Εὐθύμιος* 'с добро настроение, благодушен, весел' — име на календарски светия. Старо, рядко.

Евтѳимийка ж — умалит. от Евтимия. Шумен, 1925.

Евтѳимийка ж — умалит. от Евтимия. Ямбол, 1958.

Евтѳимийца ж — умалит. от Евтимия. Силистра, Русе, Тулча.

Евтѳимия ж — женска форма от Евтимий. Русе.

Евтѳимка ж — умалит. от Евтима. Софийско.

Евтѳихѳия ж — гр. *Εὐτυχία* 'щастие'. Пазарджик, 1905

Евто *м* — съкрат. от **Евтим**. **Евтов** *ф*. Трънско.

Евчо *м* — умалит. от **Евто**. Н. Геров.

Евшй *ж* — съкрат. и видоизменено от Евсевия (?) Каварна, 1962.

Егалйн *м* — може би видоизменено от Галина. Михайловград, 1928.

Егаров *ф* — фонетична форма на **Егоров**. Сливен, 1893, 1930.

Егѐй *м* — гр. Αἰγῶδες — име от гръцката митология. София, 1952.

Еглейда *ж* — вм. Аглайда, Аглеида. Трънско.

Еглика *ж* — вм. Иглика, Аглика. Софийско.

Его *м* — съкрат. от **Егор**. Сливен. **Егов** *ф*. Сливен, Шумен.

Егор *м* — рус. Егѡр (отдавнашни руски заселници в България). **Егоров** *ф*. Русе, 1900, Твърдица (Новозагорско), Стара Загора.

Едвѡрд *м* — съкрат. от **Едуард**, англосаксонско име. Орехово, р. 1962.

Едвѡрда *ж* — женска форма срещу **Едвард**. София, 1957.

Еделвайс *ж* и *м* — по цветето *еделвайс* (нем. Edelweiss 'благородно бял'). Момиче, р. 1941, София, момче, р. 1956, Варна.

Едѡров *ф* — от тур. eder 'цена' (?) София, 1888.

Едикулеѡски *ф* — от някое село или местност **Еди куле**.

Единѡков и **Единѡков** *ф* — от диал. *единѡк*, *единѡк* 'единствен син'. Самоковско, Краинци (Станкедимитровско), 1917.

Едисон *м* — по фамилното име на американския изобретател **Томас Алба Едисон**. Бяла черкова (Търновско), 1910, София, 1952, Попина (Силистренско), 1949.

Едѡта *ж* — нем. Edith, от английски произход. Единичен случай.

Едмонд *м* — англ. Edmond. Рядко.

Едов *ф* — от ар.-тур. eda 'маниер, осанка' (?) Мездра, 1960.

Едра *ж* — женска форма от **Едро**, **Едрѡ** или съкрат. от **Едрена**. Луковит, 1890, Видраре (Тетевенско).

Едрѡна *ж* — от **Едр(а)+ана**. Петърч (Софийско), р. 1912.

Едрѡвка *ж* — разновидност на **Едренка**.

***Едрѡй** *м* — видоизменено от **Андрей** (по-неже според народния календар от **Андревден** дните почват да едрѡят).

***Едрен** *м* — разновидност на **Едрей**.

Едрена *ж* — женска форма от **Едрен**. Буковец (Свогенско).

Едрѡнка *ж* — умалит. от **Едрена**. Софийско, Свогенско, Елинпелинско.

Едренчо *м* — умалит. от **Едрен**. Драгоман.

Едрѡцов *ф* — от диал. **едрѡц* 'едър човек'; срв. Големанов, Балабанов. Кортен (Новозагорско), Стара Загора, Казанлък, Русе, Варна.

Едрѡйна *ж* — женска форма от **Едрей**.

Едри *м* — североизточна форма на **Едрѡ**. Солник (Варненско). **Едрев** *ф*. Варна, Силистра.

Едринка *ж* — умалит. от **Едра**. Видраре (Тетевенско).

Едриѡна *ж* — разновидност на **Едрѡйна**. Кремиковци, р. 1937.

Едро *м* — съкрат. от **Едрей**. Казанлък, 1878, Силистра. **Едрѡв** *ф*.

Едрѡ *м* — успоредна форма на **Едро** с меко окончание. Ловешко, Ямболско. **Едрев** *ф*. Ловешко, Новозагорско, Ямболско, Казанлък, Айтоско, Бургаско.

Едрѡйна *ж* — съкрат. от **Едрѡйна**. Славци (Софийско).

Едуѡрд *м* — англ. Edward. Пловдив, р. 1887, Пловдивско, 1908.

Ежбѡков *ф*. Пирдоп.

Ежбечето *пр*.

Ежин *ф* — от прякор *Ежа*, *Ежо* 'който се ежи или има щръкнала коса като таралеж' (?) Завала (Брезнишко).

Ежков и **Ежѡв** *ф* — навярно от същия произход, както **Ежин**. Юнаците (Пазарджишко), София.

Ездемирски и **Ездимирски** *ф* — от с. **Ездимирци** (Трънско). Трън, 1893, 1917.

Езекѡя *м* — от името на библейския пророк **Йезекиил**, евр. „бог укрепява“. Враца, Берковица, Вършец, Лехчево (Михайловградско), Брест (Никополско), Врачеш (Ботевградско). **Езекѡев** *ф*.

Езев *ф*. Трън, 1893.

Езерѡн *м* — от (Охридското) *ѡзеро*. Единичен случай, р. към 1920.

Езерѡн *ф* — навярно псевдоним, станал редовно име. Пловдив, 1949 (свещеник **Иван Юлиев Езерѡн**).

Езерѡв *ф* — псевдоним — от *ѡзеро*.

Ека *ж* — съкрат. от **Екатерина**, **Еленка** или друго някое име. Неделище (Сливнишко), Трънско, Враца. **Екин** *ф*. Берковица.

Екатерѡн *м* — мъжка форма от **Екатерина**. Михайловград.

Екатерѡйна *ж* — гр. Αἰκατερίνη — име на календарска светица. Из цялата страна.

Екемджѡев *ф* — вм. **Екимджиев**. Карнобат.

Екзарѡв *ф* — навярно вм. **Екзархов**.

Екзархов *ф* — от остар. *ѡкзарх* 'избран почетен черковник' (от гр. ἑξαρχος). Русе.

Екзерѡв *ф* — кръстоска от **Екзарѡв** и **Ексерѡв**. Тутракан, Русе.

Еким *м* — от **Яким**, **Йоаким** с преход на *я* в *е*, както **Еньо** от **Яньо**. Ловеч, Севлиево, Габрово, Габровско, Свищов, Казанлъшко. **Екимѡв** *ф*. Сопот, 1900, Гоце Делчев.

Екимджѡев *ф* — от диал. **екимджѡя* а) от тур. *ekipci* 'сеяч, земеделец'; б) видоизменено от *хекимин*; вж. **Хекимѡв**. Орехово, 1917, Тетевен.

Екименов *ф* — от диал. *екимен* 'хекимин, лекар'; вж. Хекимов. Тутракан.

Екимски *ф* — вм. Хекимски. Враца.

Еко *м* — съкрат. от Елко, Еленко, Еким или друго някое име. Ёков *ф*. Ръжево Конаре (Пловдивско), 1893, Айтос, 1900, Мало Градище (Свиленградско), Угърчин (Ловешко), Доганово (Елинпелинско).

Екса *ж* — съкрат. от Ексена. Гърло (Брезнишко).

Ексаров *ф* — разновидност на Екзаров. Силистра, Балчик, 1906.

Ексена *ж* — от гр. *εἰσπρεπτός* 'гостоприемна' или съкрат. от Поликсена. Брезнишко, Радомирско, Клисуря (Софийско), Михайловград, Шумен.

Ексения *м* — мъжка форма от Ексена. Негован (Софийско), р. 1884. Ексениев *ф*.

Ексенти *м* — видоизменено от Аксенти. Клисуря (Софийско), 1884.

Ексеров *ф* — от диал. *ексер* 'гвоздей' (тур. *ekser*); срв. Пиронков.

Ексина *ж* — разновидност на Ексена. Берковица, р. 1926.

Екьовски *ф* — от с. Екьово, Екью (Николаево, Сливенско). Сливен.

Ела *ж* — съкрат. от Елена, Еглика или друго някое име. Софийско.

Еламов *ф* — вж. Елямов. Разград, 1940.

Елански *ф*. Сливен.

Еласа *ж* — от гр. *ἐλάσσων* 'по-малък'; срв. Беба. Пловдив, р. 1918.

Елата *пр* — от местност Елата, дете имал имот. Врачеш (Ботевградско).

Елва *ж* — съкрат. от Елвира. Шумен, 1940.

Елвира *ж* — исп. *Elvira*, у нас заето от литературата или от някои немкини. Русе. 1936, Враца, р. 1958, Красно село, р. 1963, Ловеч, р. 1948.

Елеана *ж* — разновидност на Елиана.

Елевор *м*. Прилеп, нар. песен.

Елевтер *м* — съкрат. от Елевтери. Търново, Горна Оряховица, Русе. Елевтеров *ф*.

Елевтера *ж* — женска форма от Елевтер или съкрат. от Елевтерия. Плевен.

Елевтери *м* — от гр. *ἐλευθέριος* 'свободен' — име на календарски светия. Уровене (Врачанско).

Елевтерия *ж* — от Елевтери(я)+ца. Русе.

Елевтерия *ж* — гр. *ἑλευθερία* 'свобода'. Старо, рядко.

Елезов *ф* — от турско л. и. Елез. Благоевград.

Елен *м* — мъжка форма от Елена, както Катерин от Катерина. Шумен, р. 1918, Попина (Силистренско), 1884, 1936, Пещера, р. 1956, Павелско (Асеновградско), 1959, Добравица (Свогенско), 1956. Еленов *ф*. Расово (Ломско).

Елена *ж* — гр. *Ἑλένη*, сродно с *ἔλη* 'слънчева светлина' — име на календарска

светица. Доста разпространено из цялата страна. Еленин *ф*. Кюстендилско, 1906.

Елени *ж* — разновидност на Елена с новогръцки изговор. Силистра, 1895.

Еленица *ж* — от Елен(а)+ица. Софийско.

Еленичка *ж* — умалит. от Еленица. Софийско.

Еленка *ж* — умалит. от Елена. Еленкин *ф*.

Еленко *м* — мъжка форма от Елена. ЗБ. Еленков и Еленковски *ф*.

Еленски *ф* — от град Елена. Разград, Русе, Ихтиман.

Еленчо *м* — успоредна форма на Еленко. Рядко. Еленчев *ф*. Враца.

Елеонора *ж* — име от английски произход, у нас проникнало главно след женитбата на Фердинанд Кобург за Елеонора (1908 г.). Крушево (Македония), р. 1902, Бела Слатина, р. 1907.

Елесин *ф* — от рум. *Elesia*, разновидност на Елисей.

Елешка *ж* — далечно видоизменение на Еленка (?) Трудовец (Ботевградско).

Елешнички *ф* — от с. Елешница (Разложко). Мелник, 1917.

Елза *ж* — нем. *Else*, съкрат. от Елизабет. Русе, 1936, Берковица, р. 1960, Орехово, р. 1962.

Елзи *ж* — разновидност на Елза. Горна Оряховица, р. 1964.

Ели *ж* — съкрат. от Елена. Ново. Брацигово, р. 1953, Мездра, р. 1959, Михайловград, 1959.

Елиана *ж* — вм. Илиана, Илияна или кръстоска от Елена и Ана, Яна. Вукан (Трънско), 1957, Враца, р. 1958, Русе, р. 1959.

Елида *ж*. — видоизменено от Аглида (?) София, р. 1936, Дол. Романци (Брезнишко), р. 1942.

Елиета *ж* — от Ел(ена)+иета от имена като Мариета, Жулиета и под. Кюстендил, р. 1959.

Елиза *ж* — съкрат. от Елизабета. Видин, р. 1922.

Елизабет и Елизабета *ж* — западноевропейска форма на Елисавета. Ново, рядко.

Елизар *м*. — навярно от Велизар с изпуснато *в*. Безден (Софийско), р. 1920.

Елийвански *ф* — от тур. *elli* '50' и Иван — от род или махала с петдесет Ивановци (?) Пловдив.

Елика *ж* — разновидност на Елица. Брезнишко.

Еликария или Еликерия *ж* — може би видоизменено от Гликерия. Раково (Кюстендилско), р. 1884.

Елимов *ф* — от ар.-тур. *elîm* 'тъжен, печален'. Битоля.

Елин *м* — от Илин с преход на неудареното *и* в *е*. Голак (Ихтиманско), р. 1926,

Велинград. Елинов *ф*. Елински *ф*. Русе, 1936.

Елина *ж* — вм. Илина; вж. Елин. Радомирско, Михайловградско, Ловешко.

Елинка *ж* — умалит. от Елина. Софийско, Елинпелинско, Свогенско, Радомирско, Ихтиманско, Пазарджишко.

Елин Пелин *ф* — писателски псевдоним.

Елионора *ж* — фонетична форма на Елеонора.

Елисав *м* — мъжка форма от Елисава. Власатица (Врачанско), 1955.

Елисава *ж* — съкрат. от Елисавета. Станке Димитров, р. 1858, 1860, 1872.

Елисавета *ж* — евангелско име, евр. „бог се е заклел“. Из цялата страна.

Елисей *м* — име на библейски пророк, евр. „бог спасява“. Пирот, 1880, София, 1893, Банско, Плевенско, Русе, Свогенско, р. 1933. Елисеев *ф*. Трънито (Габровско).

Елисейна *ж* — кръстоска от Елисей и името на с. Елисейна. Брезе (Свогенско), р. 1931.

Елисейски *ф* — от с. Елисейна (Врачанско). Враца, Бистрец, Медковец (Врачанско).

Елит *м* — според семеен разказ: кумът се отбивал в софийската бирария „Елит“ и оттам харесал това име; друг вариант: съдържателят на софийската бирария бил brezнишки зет, известен с прякор Елит. Извор (Брезнишко), р. към 1925.

Елита *ж* — разновидност на Елица (?) Кратово, р. 1875.

Елица *ж* — от Елена или Елисавета, сближено по народна етимология с дървото ела. Врачеш (Ботевградско), 1648, Скравена, Разлива (Ботевградско), Етрополе, Гниляне, Негован (Софийско), Свогенско, Трънско, Брезнишко, Вършец, Крива бара, Орсоя (Ломско), Шумен, р. 1879.

Еличка *ж* — умалит. от Елица. Брезник, р. 1963.

Елия *ж* — по името на римлянката Елия, за която се говори в античния надпис на една чешма в Никопол. Никопол, р. 1937 и по-млади, Сомовит.

Елияна *ж* — вм. Илияна; вж. Елиана.

Елка *ж* — съкрат. от Елена; срв. Елица. Етрополе, 1622, Тетевен, 1648, Софийско, Ботевградско, Ихтиманско, напоследък доста разпространено из цялата страна. Елкин *ф*.

Елка̀на *ж* — от Елка+на. Просеник (Сярско), нар. песен.

Елкеков *ф* — от тур. *yelken* 'корабно платно' (?) Бургас.

Елко *м* — мъжка форма от Елка. Дебър (Македония), Мездра. Елков *ф*. Турска Тракия, Доброселци (Тополовградско), Сливен, 1883, Ямбол, 1900, Пловдив.

Елмазов *ф* — от Ялмазов, видоизменено покрай скъпоценния камък *елмаз*. Сливен, Айтос, Стара Загора, Варна.

Елмир *м* — мъжка форма от западно-европейското име Елмира. Варна, 1958.

*Елмо или *Елма *м* — от тур. *elma* 'ябълка'. Елмов *ф*. Пловдив.

Ело *м* — декомпозирано от Елко, схващано като умалително име. Н. Геров. Елов *ф*. Сливен, 1900. Елич *ф*. Русе, 1936.

Еловички и Еловишки *ф* — от с. Еловица (Михайловградско). Михайловград.

Елойза *ж* — фр. *Héloïse*, героиня на роман от Жан Жак Русо. София, 1957.

Елпеника и Елпеники *ж* — гр. 'Ελπινίκη 'надежда за победа'. Свищов, р. 1894, Пловдив.

Елтимия *ж* — може би видоизменено от Евтимия. Провадия.

Елфи *ж* — съкрат. от Елфрида.

Елфимов *ф*.

Елфрида *ж* — нем. *Elfriede*.

Елха *ж* — навярно от новогодишна *елха*. София, р. към 1948, Търговище, р. 1957 (поправено на Елка).

Елхов *ф* — от Елов с вмъкнато *х* (?) Варна, 1936, Шумен, 1940.

Елховеца *пр* — от с. Елхово (Старозагорско). Стара Загора, 1900.

Елхрида *ж* — от Елфрида с преход на *ф* в *х*. Севлиево, р. 1963.

Елчин *ф* — от Елкин с преход на *к'* в *ч'*. Разлог, 1940.

Елчинов *ф* — от Елчин с допълнително окончание *-ов*. Разлог, Велинград.

Елчо *м* — разновидност на Елко. Угърчин (Ловешко), Хасково, нар. песен.

Елшански *ф* — от някое село с подобно име. Сяр, Благоевград.

Елшиски и Елшишки *ф* — от същия произход, както Елшански. Пещера, 1940.

Елямов *ф* — от тур. *elâ* 'светлосин' (имал яносини очи?). Ямбол.

Ема *ж* — съкрат. от Емилия или от Емоя. Радомир, Дебнъво (Троянско), София, р. 1904.

Еманди *м* — видоизменено от Диаманди-Емандиев *ф*. Върбово, Орешец (Харманлийско).

Емануйл *м* — библейско име, евр. „бог е с нас“. Рядко. Емануйлов *ф*.

Емениджиев *ф* — от диал. *емениджия* 'обущар, който шие емении' (ар.-тур. *uemenici*). Шипка (Казанлъшко), 1917.

Емешка *ж* — видоизменено от Ема, Емилия (?) Търново, р. 1911.

Емик *м* — изопачено от Емил. Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

Емил *м* — от лат. *Aemilius* — име на стар римски род (от *aemulus* 'съперник'). Разпространено у нас главно след 1907 г., когато излиза в български превод книгата

„Емил или за възпитанието“ от Жан Жак Русо. Емѝлов *ф*.

Емилиа̀н *м* — лат. *Aemilianus*, прилагат. от *Aemilius* — име на календарски светия. Рядко.

Емилиа̀на *ж* — женска форма от Емилиан. Мездра, р. 1958.

Еми́лия *ж* — женска форма от *Aemilius*. вж. Емил. Сравнително ново.

Емилиа̀н *м* — писмена разновидност на Емилиан. Емилиа̀нов *ф*.

Емилиа̀на *ж* — женска форма от Емилиан. Рядко.

Еми́лян *м* — съкрат. от Емилиан. Пловдив, р. 1896.

Е́мка *ж* — умалит. от Ема. Кюстендил, р. 1959.

Еморфѝя *ж* — гр. *Ἐμορφία* 'хубост'. Кабарна, р. 1962.

Емо̀я *ж* — навярно вж. Еноя. Радомирско.

Емперов *ф*. Айтос.

Емфѝев *ф*. Гърново.

Емфиджѝев и Емфиджѝев *ф* — от диал. *емфиджѝя*, *емфиджѝя*; вж. Емфиджѝев. Плевен, 1893, Кюстендил (гроб).

Ена *ж* — женска форма от Еньо, Ене или съкрат. от Елена. Станке Димитров, 1818; Кюстендилско, Пернишко, Софийско, Свогенско. Енин *ф*. Калофер, 1893.

Енгела *ж* — видоизменено от Ангела, Ангелина. Поповско.

Енгелий *м* — видоизменено от Ангелий. Енгелиев *ф*. Курт. Конаре (Пловдивско).

Енгелица *ж* — видоизменено от Ангелица.

Енгелс *м* — от фамилиното име на Фридрих Енгелс. Михайловград, р. 1922, 1923.

Енгиба̀р *м* — арменско име у нас от смесен брак. Варна, 1936. Енгиба̀ров *ф*. Варна, Тетевен.

Енгѝзов *ф* — от Янгѝзов с преход на *я* в *е*.

Ендаров *ф* — от гр. *γεντάρον* 'кехлибар' (?) Пловдив, Бѝта (Панагюрско).

Енджѝков *ф* — от диал. *енджѝк* 'кожана торба' (тур. *уапсік*). Лехчево (Михайловградско).

Енджо *м* — от Енчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. Енджов и Енджев *ф*. Пазарджик, Пловдив.

Ендовидски *ф*.

Ендонѝка *ж* — гр. *Ἐνδοτική* 'вътрешна победа'. Русе, 1936.

Ендрѝо *м* — разновидност на Едрѝо. Ендрев *ф*. Пещера, Пловдив.

Ене *м* — западна форма на Еньо. Софийско. Елев *ф*.

Енѐвка *ж* — от цветето *енѝвка*. Вършец, р. 1939.

Енѐргиев *ф* — от прякор *Енѐргията*, възникнал по някакъв повод. Сливен.

Енжиба̀зов *ф* — от тур. *уапсі* 'страничен' и пер.-тур. *baz* 'играч' (?) Пловдив

Ени *ф* — от тур. *уепі* 'новият'. Пловдив (Станка Йозова Ени, Йозо Иванов Ени).

Ени́ива̀нов *ф* — от прякор ени 'новият' Иван. Пловдив.

Ени́ка *ж* — женска форма от Еники. Гол. Конаре (Пловдивско), Владимирово (Михайловградско), Карапелит (Силистренско).

Ени́ки *м* — от гр. *Ἰωάννης*, а то от Йоан. Русе. Ени́киев и Ени́кев *ф*. Силистра.

Ени́кия *м* — разновидност на Еники. Пирдоп. Ени́киев *ф*.

Ени́ко *м* — видоизменено от Еники. Силистра, Алфатар (Силистренско), Ени́ков *ф*.

Ени́манев *ф* — от прякор ени 'новият' Маньо. Драганово (Горнооряховско).

Енински *ф* — от с. Енина (Казанлъшко).

Енихаса̀нов *ф* — от прякор ени 'новият' Хасан. Бяла.

Ени́ца *ж* — успоредна форма на Еника.

Ени́черов и Еничаров *ф* — от тур. *уепі-сеги* 'еничерска войска'. Панагюрище, Пловдив, Прилеп.

Ени́черски *ф* — от с. Еничери (Дряновско) или разновидност на Еничеров.

Ени́чко *м* — умалит. от Еники. Лютаджик (Врачанско), Заножене (Берковско). Ени́чков *ф*.

Ени́шейнов *ф*. Самоков.

Ени́шки *ф* — от с. Еница (Белослатинско).

Енка *ж* — умалит. от Ена. Софийско, Самоковско, Своде (Ботевградско). Енкин *ф*. Карлово.

Енко *м* — умалит. от Еньо, успоредна форма на Енчо. Карлово. Енков *ф*. Карлово, Тетевен, Доброславци (Софийско).

Енку̀ла *ж* — успоредна форма на Янкула. Вайганд.

Ено *м* — от Еньо със затвърдяло окончание. Волюяк (Софийско).

Енто *м* — от Ено с вмъкнато *т*. Ентов *ф*. Костинброд (Софийско).

Ендѝя *ж* — женска форма от Ене (?) Радомирско.

Емфеджѝев *ф* — от диал. *емфеджѝя* 'продавач или смъркач на енѝе' (ар.-тур. *епѝуесі*). Русе, 1900.

Енча *ж* — женска форма срещу Енчо. Станке Димитров.

Енчо *м* — умалит. от Еньо. Главно СИЗБ типично за Лясковец. Енчев и Енчевски *ф*. Енчевич *ф*. Русе, 1935.

Еньо *м* — от Яньо с преглас на *я* в *е*. Главно ИЗБ. Енев, Еньов и Еневски *ф*.

Епаминѝнд и Епаминѝнди *м* — гр. *Ἐπαμίνωνδας*, име на старогръцки вожд. София, р. 1903, Асеновград.

Епитафов *ф* — от гр. *ἐπιτάφιος* 'надгробен'. Варна.

Епитропов *ф* — от *επίτροπος* 'черковен настоятел' (гр. *ἐπίτροπος*). Панагюрище, Пловдив, Стара Загора, Русе.

Епифан *м* — съкрат. от Епифаний. **Епифанов** *ф*. Варна.

Епифаний *м* — гр. *Ἐπιφάνιος* 'виден, бележит'. Синод. именник.

Епракия *ж* — вм. Епраксия. Станке Димитров, р. 1877.

Епраксия *ж* — вм. Евпраксия. Станке Димитров, р. 1875.

Епрошенка *ж*. Шумен, 1940.

Епчийски *ф* — от диал. **епчия* 'който работи, купува и под. на цяло' (от тур. *her* 'цял'). Кула.

Ера *ж* — съкрат. от Ерина. Брезнишко, Своге, Пазарджик.

Ерам *м* — видоизменено от Аврам. **Ерамов** *ф*.

Ерамко *м* — умалит. от Ерам. Чорлево (Ломско), 1893. **Ерамков** *ф*.

Ерасланка *ж*. Калотина (Царибродско), р. 1889.

Ервант *м* — навярно арменско име. **Ервантов** *ф*.

Ервенлиев *ф* — може би от с. Ердунанлии (Сокол, Новозагорско).

Ервин *ф*.

***Ерган** *м* — от гр. *ἔργον* 'дело, труд' (?) **Ерганов** *ф*.

Ергеняца *ж* — пожелателно име: да си намери ерген или да бъде мъжествена като ерген (?) Церецел (Свогенско), Кътина, Подгумер (Софийско), р. 1899.

***Ергун** *м* — разновидност на Ерган. **Ергунов** *ф*. Кюстендил, 1879.

Ердан *м* — видоизменено от Йордан. **Ердански** *ф*. Владимирово (Михайловградско).

Ердана *ж* — видоизменено от Йордана. Мърчево, Славотин (Михайловградско).

Ерделиски *ф* — от някое село с подобно име. Самоков, Благоевград.

Еребақанов *ф* — от тур. *yerebağ* 'коварен, лицемерен'.

Еревинов *ф* — навярно сродно с Ервин.

Ередина *ж* — кръстоска от Ердана и Ередия. Михайловград, Баня (Михайловградско), Брезе, Заногe (Свогенско).

Ерединка *ж* — умалит. от Ередина. Годеч, Алдомировци (Сливнишко).

Ередия *ж* — разновидност на Харадия. Михайловград, 1894.

Ереев *ф* — от *ἱερεῖς* 'свещеник' (гр. *ἱερέας*), еднакво по значение с Попов. Средна кула (Русенско).

Ереков *ф* — от тур. *erik* 'слива' (?) Русе.

Ерелиев и **Ерелийски** *ф* — от с. Ерелии (Смилец, Панагюрско) или от тур. *yerli* 'местен човек'. Панагюрище, Габрово, Самоковско.

Еремийка *ж* — женска форма от Еремия. Разград.

***Еремин** *м* — видоизменено от Еремия (?) **Ереминов** *ф*. Гулянци (Никополско).

***Еремичо** *м* — вм. ***Еремийчо**, умалит. от Еремия. **Еремичев** *ф*. Орехово.

Еремия *м* — име на библейски пророк, евр. „бог отхвърля“. Старо, рядко. **Еремиев** *ф*.

Еремов *ф* — от диал. *erem* 'ярем' (?) Павел баня (Старозагорско).

Еренджийков *ф* — от тур. *erem* 'добродетелен човек' и умалителна наставка *-cik*. Хасково, Пловдив.

Еренка *ж*. Стралджа (Ямболско).

Еретина *ж* — видоизменено от Харетина. Лютаджик (Врачанско).

Ерибақанов *ф* — вм. Еребақанов. Русе.

Ерик *м* — скандинавско име „самовластник, самодържец“. Единичен случай.

Ерика *ж* — женска форма от Ерик. Пазарджик, р. 1928, Карлово, р. 1959.

Ерилка *ж* — кръстоска от Ерина и Рилка. Софийско.

Еримов *ф*. Брацигово.

Ерина *ж* — от Ирина с преход на неудаченото *и* в *е*. ЮЗБ. **Еринин** *ф*. Разложко, Банско. **Ерински** *ф*.

Еринке *ж* — стара форма на Ерина. Копривщица.

Ериней *м* — вм. Ириней; вж. Ерина. **Еринеев** *ф*. Толовица (Ломско).

Ериний *м* — разновидност на Ириней. **Ериниев** *ф*. Пловдив.

Еринка *ж* — умалит. от Ерина. Софийско. **Еринкин** *ф*. Вършец.

Еринци род в **Праужда** (Белоградчишко).

Ерисъбев *ф* — може би вм. ***Енисъбев**; вж. Енииванов. Лясковец.

Ерифина *ж* — навярно от турско л. и. Ариф; вж. Арифов. Пловдив, р. 1893.

Ерка *ж* — умалит. от Ера, Ерина. ЗБ, Плевен, Пловдив.

Еркеков *ф* — от тур. *erkek* 'мъж; мъжествен'. Ямбол.

Еркечков *ф* — от прякор **Еркечко**; вж. Еркеков. Свищов, 1888.

Ерко *м* — умалит. от Еро. ЮЗБ. **Ерков** *ф*. Кюстендил.

Ерма *ж* — съкрат. от Ермена и свързано с името на река Ерма. ЗБ.

Ермаков *ф*.

Ермаин *м* — може би разновидност на Ермен. Перник, 15—16 век.

Ермановски *ф*. Варна (македонец).

Ермей *м* — разновидност на Ермен. Шумен, нар. песен.

Ермен *м* — от гр. *εἰμαρμένη* 'съдба'. Вишан (Годечко). **Ерменов** *ф*.

Ермена *ж* — женска форма срещу Ермен. Превала (Михайловградско), Вършец.

Ерменка *ж* — умалит. от Ермена. Софийско.

Ерменко м — умалит. от Ермен. Ботевградско, Михайловградско. **Ерменков ф.**
Ерменчо м — успоредна форма на Ерменко. **Ерменчев ф.**
***Ермил м** — гр. *Ερμύλος — име на календарски светия.
Ермила ж — женска форма от Ермил.
***Ермин м** — разновидност на Ермен. **Ерминов ф.** Плевен.
Ермо м — съкрат. от Ермен. **Ермов ф.** Свиленград.
Ерна ж — нем. Ерна, съкрат. от Eggestine. Рядко.
Ернест м — вм. Ернст. Самоков, р. 1893.
Ернст м — нем. Ernst 'борба'. Тетевен, р. 1930, Орехово, р. 1962.
Еро м — съкрат. от Ерофим, Еротей, Еремия или друго някое име. Никопол. **Еров ф.** Плевен, Кула, Пазарджик, Пазарджишко, Панагюрище, Зиляховско. **Ерски ф.** Михайловград, Михайловградско.
Ероксана ж — кръстоска от Роксана и Ерсена. Алдомировци (Сливнишко).
Ерони м — писмена разновидност на Йерони. Шумен, 1940.
Еротей м — вм. Йеротей. Царево село (Щипско). **Еротеев ф.** Фурен (Ореховско).
Ерофим и Еруфим м — видоизменено от Серафим или Херувим. Вършец, Мала Кутловица (Михайловградско).
Ерса ж — съкрат. от Ерсена. Софийско.
Ерселия ж — видоизменено от Русалия. Пловдив, р. 1922.
Ерсена ж — видоизменено от Арсена. Михайловград, Църклевци (Софийско).
Ерсенка ж — умалит. от Ерсена. Софийско.
***Еръл м** — от Ер(о)+ул. **Ерълски ф.** Трън.
***Ерусали м** — съкрат. от Йерусалим. **Ерусалиев ф.** Варна, 1936.
Ерусалим м — писмена разновидност на Йерусалим. Търново, 1924. **Ерусалимов ф.** Свищов.
Ерусалима ж — женска форма от Ерусалим. Враца.
Еруфим м — вж. Ерофим. Вършец, р. 1896.
Ерфан м — може би от гр. ἑρφανός 'сирак'. Миланово (Свогенско).
Ерфандов ф — от същия произход с Ерфан. Сливен, Хасково.
Ерчо м — умалит. от Еро. Копривщица. **Ерчов ф.** Бр. Миладинови.
***Ершо м** — разновидност на Ерчо. **Ершов ф.**
Ершо м — успоредна форма на Еро с меко окончание или от Яро с преход на я в е. **Ерев ф.** Свищов, Пловдив.
Есапчиев ф — вж. Хесапчиев. Велинград.

Есен м — видоизменено от Асен или от Ясен. **Есенов ф.** Русе.
***Есена и *Есения ж** — видоизменено от Ексена. **Есенин и Есенин ф.** Самоков.
Есенко м — умалит. от Есен. **Есенков ф.** Търново.
Есенчо м — умалит. от Есен. **Есенчев ф.** Габрово (гроб).
Есеников ф — от диал. есеник 'роден през есента'. Лом, 1908.
Ескидаров ф — от диал. ескидар 'вехтошар' (тур.-пер. eskidar); срв. Ескиджиев Просеник (Айтоско).
Ескиджиев ф — от диал. ескиджия 'вехтошар' (тур. eskici). Русе, Шумен.
Еско м — умалит. от Есо. **Есков ф.**
Еско м — разновидност на Еско. **Ескев ф.** Казанлък.
Есмеров ф — от ар.-тур. esmer 'мургав, чернокос'. Шумен.
Есо м — видоизменено от Евстати, Евсевий или друго някое име. **Есов ф.** Самоков, Ръжево Конаре (Пловдивско).
Естера ж — разновидност на Естир с „католически“ изговор на η като е. Пловдив, р. 1878, 1888.
Естерка ж — умалит. от Естера. Пловдив, р. 1895.
Естир ж — гр. Ἑσθήρ, библейско име, евр. „звезда“. Рядко.
Естирка ж — умалит. от Естир. Казанлък.
Есто м — видоизменено от Евстати. Царибродско.
Естрат м — видоизменено от Евстрати. Кюстендил, 1879.
Есьо м — успоредна форма на Есо с меко окончание. **Есев ф.** Калояново (Пловдивско), Пловдив.
Ета ж — от Евта или от Вета с изпадане на в. Станке Димитров, 1818, Долно Романци, Билинци (Брезнишко).
Етемов ф — от тур. л. и. или разновидност на Етимов. Варна.
Етимов ф — от ар.-тур. yetim 'сирак'. Русе, Варна.
Етка ж — умалит. от Ета. Радомирско
Ето м — от Евто с изпадане на в. Кукуш, Пловдив. **Етов ф.** Пловдив, Ветрен (Пазарджишко), Велинград, Костаново (Велинградско).
Етрополски ф — от град Етрополе.
Етугов ф. Кремена (Врачанско).
Етърски ф — от с. Етърът (Габровско). Габрово, Плевен, 1900.
Еужения ж — румънска форма на Евгения. Силистра.
Ефария ж — от гр. εὐχάρσια 'прелест; съгласие'. Трайково (Ломско).
Ефеев ф.
Ефендиев и Ефендийски ф — от ефенди 'господин' (гр.-тур. efendi). Родопите, Кюстендил.

Ефендра ж. Твърдица (Сливенско).
Ефендулов ф — разширено от Ефендиев с румънски член *ul* (?) Игнатиево (Варненско).
Ефимии ж — разновидност на Ефимия. Смолянско.
Ефимия ж — гр. *Εὐφύμια* 'добро име, добра известност'. Търново, Русе, Тетевен, Радомирско, Благоевград.
Ефрейдов ф. Пловдив.
Ефрём м — библейско име, евр. „плодородие“. Рядко, на разни места из страната.
Ефрёмов ф.
***Ефремен м** — от Ефрем + *ен*. Ефременов ф. София, 1897.
Ефрия ж. Михайловград, 1913, 1929, Ломско.
Ефроди ж — може би видоизменено от Афродита. Ямбол, р. 1883.
Ефродинка ж — умалит. от Ефроди. Криводол (Врачанско), р. 1958.
Ефрон м — от гр. *εὐφρων* 'весел'. Сливен.
Ефронка ж — женска форма от Ефрон. Гоз (Брезнишко), р. 1928.
Ефросения ж — разширено от Ефросина. Русе, 1936.
Ефросина ж — гр. *Εὐφροσύνη* 'веселие, удоволствие, радост'. Нарядко из цялата страна.

Ефросия ж — видоизменено от Ефросина. Винаца (Варненско).
Ефтѐнка ж — писмена разновидност на Евтенка. Мрамор (Софийско).
Ефтимѝца ж — писмена разновидност на Евтимица. Кюстендил.
Ефто м, Ефтов ф — вж. Евто, Евтов. Орехово.
Ехларов ф. Пловдив.
Ехрем м — от Ефрем с преход на *ф* в *х*. Търговишко, 17 в.
Ецо м — от Ето с друго окончание, както Вуцо и Вуто, Гецо и Гето, Йоцо и Йото.
Ецов ф. Велес, Айтос, Бургас.
Ечо м — от Ето с друго окончание, както Гечо и Гето, Кочо и Кото. Царибродско, гара Левски. **Ечев ф.** Левски, Варна.
Еша¹ ж — женска форма от Ешо. Софийско.
Еша² м — западна форма на Ешо.
***Ешан м** — от Еш(о) + *ан*. Ешановски ф. Горник (Белослатинско).
Ешекѝев ф — от диал. *ешекѝия* 'магарагар' (тур. *eşekçi*). Русе.
Ешка ж — умалит. от Еша¹. Софийско.
Ешко м — умалит. от Ешо. Софийско.
Ешо м — от Ето, Есо, Ечо с друго окончание.
Ешомѝков ф — от диал. *ишомѝк* 'извара'. Побит камък (Разградско), 1917.
Ешпѝков ф — вж. Ишпѝков. Ямбол.

Ж

Жабара *пр* — от *жабар* '1. който лови или яде жаби; 2. птица чапла или щърк'. Кюстендилско, Литаково (Ботевградско). **Жабарев** *ф*. Станке Димитров. **Жабаров**¹ *ф*. Самоков. **Жабарски**¹ *ф*. Лобош (Радомирско).

Жабаров² и **Жабарски**² *ф* — *вм.* Джабаров, Джабарски. Ловеч, Габрово.

Жабата *пр* — от *жаба* или от тур. *саба*; *вж.* Джабов. Стара Загора.

Жабев *ф* — от прякор *Жабето* или *вм.* Джабов. Кюстендил, 1879, Варна.

Жабилев *ф* — *вм.* Джабилев. Ново село (Троянско), Лясковец, Търново.

Жабински *ф* — *навярно* *вм.* Жаблянски или Жабокрътли. Кюстендил, 1893.

Жабков *ф* — от прякор *Жабката*. Пловдив.

Жабленов и **Жабленски** *ф* — *вм.* Жаблянов, Жаблянски.

Жаблянов и **Жаблянски** *ф* — от с. Жабляно (Радомирско). Друган (Радомирско).

Жабов *ф* — от прякор *Жабата* или *вм.* Джабов. Грудово, Сливен, 1893, Сливенско, Стара Загора, Пещера, Градец (Видинско).

Жабокрътли *ф* — от с. Жабокрът (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Жагазов *ф*. София, 1867.

Жагров *ф* — *вм.* Джагров, Джагаров. Пловдив.

Жадала и **Жадалов** *ф*.

Жайгерев *ф* — може би от пер.-тур. *cauigig almak* 'съществувам, заемам място'. Пловдив.

Жака *ж* — *вм.* *Джака, женска форма от Джако. Пелишат (Плевенско).

Жаклин *м* — мъжка форма от Жаклина. Габрово, р. 1959.

Жаклина *ж* — *фр.* Jacqueline. Варна, р. 1956.

Жала *ж*. Трявна, *умр.* 1957.

Жалковски *ф* — може би от често повтаряне на чуждата за говора дума „жалко“. Разлива (Ботевградско).

Жалнов *ф* — от прякор *Жалния*. Русокастро (Бургаско).

Жалов *ф* — според семеен спомен: дядото прекарвал стока на френеца Jaloux, често повтарял името му, докато сам приел прякор Васил Жало. Хвойна (Асеновградско), Пловдив.

Жаловци — род в Дружево (Свогенско).

Жан *м* — *фр.* Jean, отговаря на Иван. Рядко.

Жана *ж* — съкрат. от Божана или френска форма на Иванка (Jeanne). Рядко.

Жангъзов *ф* — *вм.* Жангазов. Асеновградско.

Жанда *ж* — от Жана с *вмъкнато* *д*. Велинград, р. 1949.

Жандо *м* — от Жано с *вмъкнато* *д*. **Жандов** *ф*.

Жанет¹ *ж* — *фр.* Jeannette, *умалит.* от Jeanne. Ново, рядко.

Жанет² *м* — мъжка форма от Жанет¹. Кюстендил, р. 1958.

Жанета *ж* — разновидност на Жанет¹. Ново, рядко.

Жанина *ж* — от Жан(а) + *ина*. Толбухин, р. 1958.

Жанина-Мая *ж*. Варна, р. към 1948.

Жанка *ж* — *умалит.* от Жана. Ракитово (Велинградско), р. 1956.

Жано *м* — съкрат. от Божан (?) Радомирско. **Жанов** *ф*.

Жантил *м* — *фр.* Gentil 'благороден'. Единичен случай.

Жанчо *м* — *умалит.* от Жано. Радомирско.

***Жаньо** *м* — *успоредна* форма на Жано с *меко* окончание. **Жанев** *ф*.

Жара *ж* — женска форма от Жаро. **Жарин** *ф*.

Жаравков *ф*. Може би *измислено* от Вазов.

Жарданов *ф*. Варна.

Жарко *м* — *умалит.* от Жаро. Бела Паланка, 1917. **Жарков** *ф*. Гор. Пасарел, Самоков.

Жаро *м* — от *жар*; *срв.* Жего и Огньо. **Жаров** *ф*. Кърджали.

Жартон *ф* — в.м. Джартов. Златарица (Еленско).

Жасмин *м* — мъжка форма от Жасмина. Ново, Рядко.

Жасмина *ж* — от фр. *jasmin* 'ясмин'. Михайловград, р. към 1928, Берковица, р. 1958, 1960, Бела Слатина, р. 1961, Плевен, Варна.

Жасминка *ж* — умалит. от Жасмина.

Жатев и **Жатов** *ф* — в.м. Джатев, Джатов. Михайловград.

Жбантов *ф*. Калапотино (Гоцеделчевско).

Жвакин *ф*. Красно село.

Жгумов *ф*. Пещера (навярно каракачанин).

***Ждан** *м* — от старинно *ждан* 'очакван'. **Жданов** *ф*. Търново (Анастасия Панайотова Жданова, р. 1860).

Ждеров *ф*. Враца, 1947 (външно лице).

Ждраков *ф* — може би съкрат. от Маждраков. Белица (Разложко), Велинград.

Ждрѐбов *ф* — от *ждрѐбе* 'жребе'; срв. Жребев.

Ждреталов *ф*. Велинград, 1917.

Жебѐлов *ф* — от ар.-тур. *sebel* 'планина'.

Жевагин *ф*. Горско Сливово (Севлиевско).

Жегаурзов *ф* — видоизменено от Жугаурсов. Русе.

Жегите — род в Царибродско.

Жегларски *ф* — от прякор *Жеглара*, възникнал по някакъв случай от *жегла*. Врачеш (Ботевградско).

Жегличанов *ф* — може би близко по значение с Жегларски. Брегово (Видинско).

Жеглов *ф* — от прякор *Жеглата* или *Жегѐла* (държал се „на жегъл“ или по друг някакъв случай). Габрово (гроб).

Жего *м* — според семейно предание: далечен праядо се родил на нивата в голяма жега, затова го кръстили Жего. Солунско. **Жегов** *ф*. Разлог, 1917, Пловдив.

Жеднаски и **Жедненски** *ф* — от с. Жедна (Радомирско).

Жедманов *ф*. Сливен.

Жѐчко *м* — умалит. или разновидност на Жего. **Жѐжков** *ф*. Прилеп.

Жѐжо *м* — успоредна форма на Жего, Жежко. **Жѐжов** *ф*. Драчево (Скопско).

Жежев *ф*. Благоевград.

Жезлов *ф* — разновидност на Жеглов. Габрово.

Жейка *ж* — женска форма от Жейко. Карнобат. **Жейкин** *ф*. Ловеч, 1878.

Жейко *м* — в.м. Джейко. **Жейков** *ф*. Лом. 1927.

Жейна *ж* — женска форма от Жейно. Котленско, Карнобат.

Жейно *м* — от Дженьо с преход на *дж* в *ж* и с премет на йотацията. Жеравна, Медвен (Котленско), Житница (Провадийско). **Жейнов** *ф*. Жеравна, Житница, Айтос, Каварна, Алфатар (Силистренско), Русе.

Жѐка *ж* — женска форма от Жѐко или съкрат. направо от Желязка. СИзБ. **Жѐкин** *ф*.

Жекѐлов *ф* — видоизменено от Жукелов. Елена (Харманлийско).

Жѐко *м* — съкрат. от Желязко, ИзБ. **Жѐков** и **Жѐковски** *ф*.

Жѐла *ж* — женска форма от Жельо или съкрат. направо от Желязка. ИзБ.

Желалов *ф* — може би видоизменено от Джелалиев. Русе.

Желан *м* — от *желан* 'дълго очакван, дълго жадуван'. **Желанов** *ф*. Етрополе (стар местен род).

Желанко *м* — умалит. от Желан. **Желанков** *ф*. Карнобат.

Желваров *ф* — от диал. **желвар* 'който лови и яде желви, костенурки'. Пловдив.

Желѐбов *ф* — в.м. Джелебов.

Жѐлез *м* — защитно име: да бъде здрав като желязо (навярно и под влияние на гръцко Сидер); срв. Желяз. СИзБ. **Жѐлезов**.

Железа *ж* — женска форма от Желез. Добруджа, Русенско.

Железан *м* — от Желяз + *ан*. **Железанов** *ф*. Елена (Харманлийско).

Железаров и **Железарски** *ф* — от *железар*. Рядко.

***Железен** *м* — от *железен*; срв. Желез. **Железнов** *ф*. Толбухин.

Желѐзко *м* — екавска форма на Желязко. Кула, Раковица, Старопатица (Кулско). **Желѐзков** *ф*.

Желѐзнички и **Желѐзнишки** *ф* — от с. Железна (Михайловградско). Михайловград.

Желѐзчо *м* — умалит. от Желез, Желяз. Сливенско, Ямболско. **Желѐзчев** *ф*.

Жѐлена *ж* — от диал. *жѐлен* 'очакван, жадуван'. Михайловград, р. 1932.

Желѐнски *ф* — от с. Желен (Свогенско). Бов, Лакатник (Свогенско).

Желибор *м* — „който жѐлае борба“. Вайганд.

Желимир *м* — „който жѐлае мир“. Вайганд.

Желимка *ж* — от старинно *жѐлим* 'желан'. Н. Геров.

Желихов *ф* — може би видоизменено от Джелилов.

Желиянка *ж* — кръстоска от Желя и Янка. Айтос, р. 1930.

Жѐлка *ж* — умалит. от Жѐла, Жѐля. Карнобат, Чирпанско.

Жѐлко *м* — умалит. от Жѐльо. Карнобатско. **Жѐлков** *ф*.

Жѐлтов *ф* — от диал. *жѐлт* 'жълт'; вж. Жълтов. Търново, 1908.

Желтрѐда *ж* — видоизменено от Гертруда. Ореш (Свищовско), 1891.

Жѐлчо *м* — умалит. от Жѐльо. Толбухин. **Жѐлчов** и **Жѐлчев** *ф*.

Жѐльо *м* — съкрат. от Желез, Желяз. ИзБ. **Жѐлев** и **Жѐлевски** *ф*.

Желя ж — женска форма от Жельо или съкр. от Желяза. Карнобат, Русе.

Желябов ф — от Желебов, Дзелебов с вторично якане. Варна.

Желявски ф — от с. Желява (Софийско).

Желяз м — успоредна форма на Желез. ЮИзБ. **Желязов ф**.

Желяза ж — женска форма от Желяз. Елховско, Ямболско, Чирпанско, Варна, Толбухинско.

Желязка ж — умалит. от Желяза или женска форма от Желязко. Ямболско, Толбухин, Силистра.

Желязко м — умалит. от Желяз. ИзБ. **Желязков ф**.

Желяна ж — от Жел(я) + *ана*. Търново, р. 1882, 1883.

Женда ж — женска форма от Жендо. Котел, Медвен (Котленско).

Жендо м — видоизменено от Джендо, Гендо. Медвен (Котленско). **Жендов ф**.

Жени ж — умалит. от Евгения. Ново, рядко.

Женичка ж — умалит. от Жени или направо от Евгения. Ново.

Женкарски ф — от диал. *женкар*, 'който обича и търси женско общество'.

Женко м — вм. Дженко. **Женков ф**. Ямболско, Севлиево. **Женковски ф**. Карлово (външно лице).

Жено м — вм. Джено. **Женовски ф**. Чирпан, 1897.

Женчо м — пожелателно име: да разбира от женска работа, да помага на майка си (за родители, които си нямат момиче). Софийско.

Женя ж — успоредна форма на Жени. Ново, рядко.

Жерабски и Жеравски ф — от *жерав* или по-стара форма на Жеравински. Богослов (Кюстендилско), Кюстендил, 1879.

Жеравински ф — от с. Жеравино (Кюстендилско). Кюстендил.

Жерко м — умалит. от *Жеро, Джеро. Новозагорско. **Жерков ф**.

Жерман м — вм. Джерман, Герман. Брезнишко.

Жермана ж — вм. Джермана, Германа. Брезнишко.

Жерминал м — от фр. *germinal* — пролетен месец от френския революционен календар. Русе, р. 1945.

Жернаваев ф. Пловдив.

Жернов ф. Ямбол, 1960. **Жерновски ф**. Дебър (Македония), 1920.

Жеровник ф — може би от диал. *жерава* 'жарава' (?).

***Жерьо** или ***Жере м**. навярно видоизменено Геро, Джеро. **Жерев ф**. Благоевград, Кюстендил, Велинград.

Жефарович ф — видоизменено от друго някое име, писано още Зефар, Зефаров. Дойран, края на 17 век.

Жеча ж — женска форма от Жечо. Чирпанско.

Жечка ж — умалит. от Жеча. Типично за Шумен; Преславско, Айтос.

Жечко м — умалит. от Жечо. **Жечков ф**.

Жечо м — съкрат. от Железчо. ИзБ, типично за Шумен. **Жечев ф**.

Жиански ф — от някое село с подобно име. Гиген (Никополско).

Жива ж — от *жива*, женска форма срещу Живо. Търново. **Живин ф**.

Живан м — от Жив(о) + *ан*. **Живанов ф**. Моравско, 1917.

Живана ж — женска форма срещу Живан. Извор махала (Кулско), Михайловград.

Живанин ф. Копиловци (Михайловградско).

Живанка ж — умалит. от Живана. Владая (Софийско), р. 1914, Русенско. **Живанкин ф**.

Живгаров ф — вм. Дживгаров.

Живка ж — женска форма срещу Живко. На разни места из страната; в ИзБ така подменят Жечка и Жеко, другаде превеждат грц. Зоя.

Живко м — от *жив* — защитно име. Главно ЗБ. **Живков и Живковски ф**.

Живо м — по-стара и по-рядка форма на Живко. Шумен, р. 1895, 1903, Самоков, р. 1914, Видин, Превала (Михайловградско), р. 1933. **Живов ф**.

Живодан м — „даден за живот“. **Живоданов ф**. Ямбол, 1960.

Живодар м — старинно име: дарен за живот, дар на живота. Байкал (Ореховско), Търново. **Живодаров ф**. Трън, 1893, Орехово, Пловдив.

Живодеров и Живодерски ф — от диал. **живодер* 'жесток човек'. Габрово, 1908, Огоя (Свогенско).

Живол м — от Жив(о) + *ол*. **Живолов ф**. Видин.

Живот ж — може би превод на Ева или на Зоя. Трявна, р. 1956.

Живул м — разновидност на Живол. **Живулов ф**. Кула.

Живчо м — умалит. от Живо. Пловдив, 1958.

Жигоров ф — видоизменено от Джиголов или от Григоров (?) Гоце Делчев.

Жиджуров ф — от диал. **жиджур* 'скръб, мъка' (?) Костенец.

Жидо м — от диал. *жид* 'приказен великан, исполин'. Ник. Милев. **Жидов ф**. Елин Пелин.

Жидров ф — вм. Джидров.

Жижанов ф.

Жижков ф — от диал. *жижка* 'искра'. Самоков.

Жика ж — от Живка с изпадане на *в*. Горни Лом (Белоградчишко).

Жикан м — от Жик(о) + *ан*. **Жиканов ф**. **Жиклов ф**. Русе, 1936.

Жико *м* — от Живко с изпадане на *в*. Кула, Кулско, Видин, Видинско, Славяново (Плевенско). **Жиков** *ф*. **Жиковски** *ф*. Кюстендил.

Жилански *ф*. Баня (Михайловградско).

Жилесков *ф* — вм. Железков (като непознато в говора име, записано фонетично). Баница (Врачанско).

Жилиев *ф* — от Жилев поради мекото *л'*. Лясковец, Русе.

***Жилко** *м* — умалит от Жильо, Жило. **Жилков** *ф*. Казанлък, Казанлъшко, Стара Загора, Пловдив, Копривщица, Щръклево (Русенско), Бяла черква (Търновско), Търново, Кнежа.

***Жило** *м* — успоредна форма на Жильо с твърдо окончание. **Жилов** *ф*. Плевен, Пловдив. **Жиловци** род в Плевен.

Жильо *м* — съкрат. от Желяз, Желязко с изясняване на неудареното *е* в *и*, успоредна форма на Жельо. **Жилев** *ф*. Горно Броде (Сярско), Карлъково (Драмско), Парджик. **Жилевски** *ф*. Угърчин (Ловешко).

Жильов и **Жильовски** *ф* — от прякор **Жильо** 'жилав човек или с изпъкнали жили на врата'. Литаково (Ботевградско), Лехчево (Михайловградско), Миланово (Свогенско).

Жинет *ж* — вм. Жанет. Михайловград, р. 1960.

Жина *ж* — от Зина с преход на *з* в *ж*. Нова Загора (гроб).

Жинзифов *ф*. Велес.

Жинка *ж* — от Гинка с преход на *г'* в *ж*. Видбол (Видинско).

Жино *м* — вм. Джино, Гино. Каварна. **Жинов** *ф*.

Жипонов *ф* — вм. Джипунов.

Жирко *м* — умалит. от Жиро. **Жирков** *ф*.

Жиро *м* — от Джиро, Гиро. **Жиров** *ф*. Костенец, Пловдив. (Според костенечките Жировци: прадядото събирал *жир* 'жълди', защото реколтата била слаба).

Жисуда *ж* — вм. *Джисуда, от Джисо. Ивайловград.

Житаров и **Житарски** *ф* — от *житар*. Айтос, Бургас, Варна, Михайловград.

Житев *ф* — от прякор **Житьо**, навярно съкрат. от Житаря. Айтос, 1893.

Житенски *ф* — от с. Житен (Софийско).

Житко *м* — вм. *Жидко, умалит. от Жидо. **Житков** *ф*. Самоков, 1917.

Жичо *м* — съкрат. от Божичо. **Жичов** *ф*.

Жишо *м* — от Живо, Живко с друго окончание. Айтос. Пловдив. **Жишев** *ф*. Айтос, Бургас, Варна, Медово (Чирпанско), Пловдив, Кърджали, Ивайловград.

Жиански *ф* — писмена разновидност на Жиански.

Жлебинков *ф* — разновидност на Жлябинков. Благоевград.

Жлегов *ф*. Пазарджик.

Жлътковци род — от прякор **Жлътко**; срв. Жълтов. Липница (Ботевградско), Дружево (Свогенско).

Жлъчев *ф*.

Жлъчков и **Жлъчковски** *ф* — от прякор **Жлъчко**; срв. Жълтов. Търнава (Белослатинско).

Жлябинков *ф*. Бобовдол, Рила (Станкедимитровско).

Жода *м* — западна форма на **Джод**. Брезнишко.

Жожа *м* — западна форма на **Жож**. Брезнишко.

Жожго *м* — от ***Жожко** с озвучаване на *к* в *г*. **Жожгов** *ф*. Калояново (Пловдивско).

Жожо *м* — от **Жоро** с детско удвояване на първата сричка или видоизменено от **Джоджо**. Софийско. **Жожев** *ф*. Пловдив, Варна.

Жозев и **Жозеф** *м* и *ф* — от фр. Joseph, отговаря на Йосиф, Ново, рядко.

Жойца *ж* — от Зоица с преход на *з* в *ж*. Силистра, 1893.

Жойко *м* — вм. Джойко. **Жойков** *ф*. Русе.

Жока *ж* — женска форма от **Жоко**. Баница (Врачанско).

Жоко *м* — от Гьоко с преход на *г'* в *ж*. **Жоков** *ф*. Баница (Врачанско), Стара Загора.

Жола *м* — разновидност на **Джол**. Софийско.

Жона *м* — западна форма на **Жоне**. Брезнишко.

Жонголов *ф* — вм. Джонголов.

Жоне *м* — от Гьоне с преход на *г'* в *ж*. Софийско. **Жонев** *ф*.

Жонко *м* — умалит. от **Жоне**. Софийско. **Жонков** *ф*.

Жора *ж* — вм. Джора. Граматиково (Малкотърновско).

Жореза *ж* — женска форма от **Жорес**. Плевен, р. 1926.

Жорес *м* — по фамилното име на френския социалистически депутат Жан Жорес (Jean Jaurès). Рядко, родени след 1914.

Жорж *м* — фр. George, отговаря на Георги. Рядко.

Жоржета *ж* — фр. Georgette, женска форма от **Жорж**. Ново, рядко.

Жоро *м* — вм. Джоро. Ихтиман, Гол. Раковица (Елинпелинско). **Жоров**.

Жорион *м* — някакво видоизменение на **Жоро**. Михайловград, р. 1958.

Жорян *м* — кръстоска от **Жорж** и **Дориан**. Червен брег, р. 1958.

Жостов *ф* — може би от рум. jos 'нисък' с добавено *т* (?). Гайтаниново (Гоцеделчевско), Чернозем (Пловдивско).

Жота *м* — успоредна форма на **Жоте**. **Жото**. Софийско, Брезник, **Жотов** *ф*.

Жòте м — разновидност на Жото. Свогенско. **Жòтев ф.** Софийско, Свогенско, Сливница.

Жòтко м — умалит. от Жоте, Жото. **Жòтков ф.** Пловдив.

Жòто м — от Жоро, Жоне с друго окончание; срв. Джоте. Софийско. **Жòтев ф.**

Жòчко м — у Н. Геров и др. — може би грешка вм. Жечко.

Жрèбèв ф — от пряко *Жрèбèто*. Кюстендил, 1893, 1917.

Жрèпцòв ф — от прякор *Жрèбцѝте*. Пещера, 1940.

Жуга̀уров ф — видоизменено от Жугаурсов. Русе, 1936.

Жуга̀урсов ф — от рум. *jug* 'ярем' и *ugs* 'мечка' = впрегнимечка. Тутракан, Тутраканско.

Ж̀углев и Ж̀углов ф — вм. Джуглов. Русе, Пловдив.

***Ж̀удè и *Ж̀удо м** — от Жуто, Джуто с озвучаване на *т* в *ð* (?) **Ж̀удèв ф.** Станкедимитровско. **Ж̀удов ф.** Ж̀удов трèбè ж местност в Радотина (Ботевградско).

Жукèлов ф — вм. Джукелов. Садово (Асеновградско).

Ж̀уко м — вм. Джуко, Гюко. **Ж̀уков ф.** **Ж̀уковски ф.** Лясковец.

Жули ж — фр. *Julie* (а то от лат. Юлия). Пловдив, р. 1923.

Жулиèн м — фр. *Julien*. Шумен, р. 1959.

Жулиèт м — мъжка форма от Жулиета. Шумен, р. 1958.

Жулиèта ж — фр. *Juliette* (по името на Шекспировата героиня Juliet). Рядко.

Жулиян м — румънска форма на Юлиан. Тутракан, р. 1959, Казанлък.

Ж̀ульо пр — от диал. *ж̀ульо* 'слаб, мършав човек'. **Ж̀улев ф.** Калофер, Пловдив, Пловдивско, Пазарджишко, Самоков, Стара Загора, Горнооряховско. **Ж̀ульов ф.** Кула. **Ж̀улиев ф.**

Жунйца ж — видоизменено от Зонка, Зунка. Свищов, 1894.

Ж̀унко м — вм. Джунко. **Ж̀унков ф.** Тутракан, Русе.

Жуп̀ански ф — от истор. *жуп̀ан* 'областен началник, племенен вожд'. Варна, 1940.

Жуп̀унов ф — вм. Джупунов. Елена, 1897, 1927.

Журалйев ф. Росно (Еленско).

Ж̀уржо м — вм. Джурджо. **Ж̀уржев ф.** Асеновград.

Журлòв ф. — вм. Зурлов. Пазарджик.

Журн̀алов ф — от прякор *Журн̀ала* (навярно бил „модерен“ шивач и си служел с журнали). Родопите, Пловдив, 1949, Варна, 1958.

Ж̀уро м — вм. Джуро. **Ж̀уров ф.** Бургас.

Ж̀уровски ф — вм. *Джуровски, от с. Джурово (Тетевенско).

Журотов ф. Троянско.

Журсалѝна ж. Караполци (Елинпелинско), р. 1937.

Ж̀уто м — вм. Джуто. Софийско. **Ж̀утов ф.** Костинец (Македония), Пловдив.

Жухов ф. Асеновград, Пловдив.

Ж̀ълтов ф — от прякор *Ж̀ълтия* 'с бледо-жълта кожа на лицето'. Тутракан, 1897, Русе, 1937.

Ж̀ътòв ф — от диал. *ж̀ът* 'жълт'; вж. Жълтов. Врачанско.

3

Заамѐтски ф — от прякор *Заамѐта* (от ар.-тур. *zahmet* 'труд, грижа'). Гурково (Ботевградско).

За̀ралнев ф — от диал. *за̀ралия* 'жител на Стара (или Нова) Загора'. Чирпан.

За̀берски ф — от с. Заберново (Малко-търновско). Малко Търново, Грудово, Бургас.

Забу̀нов ф — от диал. *забун* 'слаб, мършав' (пер.-тур. *zebun*). Преслав, Шумен. Пловдив, Грудово, Стралджа (Ямболско), Брезник.

Забурски ф — може би вм. Заберски. Пловдив.

Зав̀адски ф — полско фамилно име. Шумен, 1946.

Завалѝев и Завалѝйски ф — от прякор *Завалѝята* 'горкия, клетия' (ар.-тур. *zavallı*). Кюстендил, Благоевград.

Заварѝн м — защитно име: да го завари жив ново дете. Велинград, Велинградско. **Заварѝнов ф**.

Заварѝна и Заварѝнка ж — женска форма срещу Заварин. Велинград, Банско.

Завед̀иев и Завед̀ийски ф — от рум. *zãvadã* 'зимна кошара за овце'. Кула, Видин.

Заверджѝев ф — от диал. *заверджѝя* 'участник в завера, заговорник'. Силистра, 1917.

Завернѝев ф.

Завѝдски ф — от с. Завидовци (Софийско). Самоков.

Завѝр м, Завѝра и Завѝрка ж — от Зафир, Зафира с озвучаване на *ф* във *в*. Трънско.

За̀вка ж — вм. *Зафка, съкрат. от Зафира. Карлово, 1932.

Завкар̀ов ф. Пазарджик.

За̀вко м — вм. *Зафко, съкрат. от Зафирко. **За̀вков ф**.

Зав̀ев ф — от *зав̀ей* или вм. Заволов с изпадане на *л*. Щип.

Заволов ф — от диал. **завол* 'клет, завалия' (?)

Заврѝлов ф — може би нарочно видоизменено от Гаврилов — за разлика от други Гаврилови. Русе.

Завръкч̀ийски ф — от диал. **завръкч̀ия* 'натрапник, лепка' (?) Шишманово (Самоковско).

За̀вчо м — успоредна форма на Завко. Шабла (Балчишко).

Зага̀йцов ф. Русе.

За̀гаров ф — от диал. *загар* 'вид ловно куче' или от рум. *zagaga* 'обработена кожа за дрехи'. Енина (Казанлъшко), Карлово.

Загарь̀ов ф — разновидност на Загаров или от жито *загария*. Панагюрище.

Заглухински ф — от някое село с подобно име.

Загор м. (Лазар Загор Бойн, Банско).

Заг̀орка ж — от диал. *заг̀орка* 'жителка на област отвъд планина'. Габровско, Кюстендилско, Чемиш (Михайловградско), р. 1933, 1935, Търновци (Тутраканско), р. 1940, Мъглен (Айтоско), р. 1943.

Загорл̀ийски ф — от диал. **загорлия* 'загорец'.

Заг̀оров и Заг̀орски ф — от *заг̀оре* 'област отвъд планина'. На разни места из страната.

Заг̀орчев ф — от *заг̀орец* 'жител на област отвъд планина'. Сопот, Милево (Казанлъшко), Бургас.

Заг̀орчин ф — вм. Загоркин, от Загорка. Банско.

Загорч̀инов ф — видоизменено от Загориченски (от с. Загоричене, Костурско). Копривщица, 1893.

Загоря̀нски ф — от диал. **загоря̀нин* 'загорец'. Шумен.

Загралов ф. Хасково, 1917, Стара Загора.

Загрелов ф — разновидност на Загралов. Харманлии, 1893.

Загуб̀анов и Загуб̀ански ф — от прякор *Загуб̀ан* 'който се губи или губи нещата си'. Варна, 1904, Сопот.

Заг̀уров ф — може би кръстоска от Загоров и Згуров. Пловдив.

Задг̀орски ф — успоредна форма на Загорски с новобългарско *зад-* вм. *за-*. Айтос, Сливен, 1897.

Задрев *ф.* Панагюрище (от Кавак дере).
Зав *ф.* — от прякор Зайо; вж. Зайов. Пазарджик.

Заека *пр.* — от *заяк* (който по нещо напомня заяк: плах, с едри горни зъби и др.). На разни места из страната. Заеков *ф.* Панагюрище, Видин, Михайловград. Заешки и Заечки *ф.* Михайловградско, Софийско, Кюстендил.

*Заер или *Заери *м.* — видоизменено от Захари. Заеров *ф.*

Заерин *м.* — видоизменено от Захарин. Заеринов *ф.* Елин Пелин, Доганово (Елинпелинско).

Заеринка *ж.* — видоизменено от Захаринка. Елин Пелин, 1887, Софийско: Чепинци, 1885, Войнеговци, 1896, Панчарево.

Заза *ж.* — от Захария, Зака или Зана с детско повторение на първата сричка. Вайганд, Синод. именник.

Зазари *м.* — вж. Захари (?) Радово (Трънско), р. 1890. Зазаров *ф.* Своде (Ботевградско).

Зазуля *ж.* — от Заз(а)+уля. Н. Геров.

Займо *м.* — от *займ* в смисъл 'големец, властник', както Бано, Кралю, Султана, Везира; вж. Заимов. Н. Геров.

Займов *ф.* — от ар.-тур. *zaim* 'който държи голям царски имот; спяхия'. Габрово, Рупките (Чирпанско).

Займче и Займчо *м.* — успоредна форма на Займо. Охридско, Велешко, нар. песен, Н. Геров. Займчев *ф.*

Зайко¹ *м.* — превод на рум. *Erig*, *Ierige* 'заяк'. Лом, 1893, 1917. Зайков¹ *ф.* Видин, Козлодуй, Берковица.

Зайко² *пр.* — от *заяк*; срв. Заека. Зайков² *ф.* Копривщица, Асеновград, Жеравна (Котленско), Ракитово (Велинградско), Банско, Манастир (Тополовградско), Смоковица (Гевгелийско).

Зайнелов *ф.* — от диал. *зайнел* 'вид грозде'. Вълчедръма (Ломско).

Зайнил *м.* Своге, нар. песен.

Зайо *пр.* — вж. Заека. Зайов *ф.* Пирдоп.

Зайончковски *ф.* — полско фамилно име (от *zajczek* 'зайче'). Русе, 1936.

Зайтеров *ф.* — може би нарочно видоизменено от Сойтаров. Пловдив.

Зайтинджиев *ф.* — по-стара форма на Зехтинджиев. Банско.

Зайцаров *ф.* — разновидност на Зайчаров.

Зайцев *ф.* — от прякор *Зайците*. Пловдив.

Зайчаров *ф.* — от *зайчар*, 'който бие или отглежда зайци'. Панагюрище.

Зайчев *ф.* — от прякор *Зайчето*; вж. Заека. Пещера, Радилово (Пещерско), Кърджали.

Зайчоров *ф.* — от диал. *зайчор* 'много зайци; много деца'. Варна.

Зака *ж.* — женска форма срещу Зако. Ботевград, Ботевградско. Закин и Закински *ф.*

Закачалски *ф.* — от *закачалка* 'закачлив човек'. Рогозен, Соколаре (Ореховско).

Закачев *ф.* — близко по произход и значение със Закачалски. Севлиево.

Заке *м.* — разновидност на Зако. Закев *ф.* Доброславци (Софийско), Ихтиманско.

Зако *м.* — видоизменено от Златко. Ботевград, Осиковица (Ботевградско), Байлово (Пирдопско), Заков *ф.* Берковско, Софийско.

Законев и Законски *ф.* — от прякор *Законна* — поради често повтаряне на тая дума Асеновград, Пловдив, Кюстендилско.

Залеков *ф.* — от Залев с вмъкнато *ек.* Котел.

Зализников *ф.* — от диал. **зализник* 'залезан, загладен човек' (?).

Залогов *ф.* Варна, 1940.

Залъмов *ф.* — от ар.-тур. *zalim* 'жесток, несправедлив, насилнически'. Стара Загора, Варна.

*Зальо *м.* Залев *ф.*

Замана *ж.* — от *заман* или от *замян*; вж. Заманов и Замянов. Витановци (Пернишко).

Заманов *ф.* — от диал. *заман* 'време' (ар.-тур. *zaman*) или вж. Замянов. Вазов, Под игото.

Заманчев *ф.* Айтос.

Замарецов *ф.* Карнобат.

Замба *ж.* — далечно видоизменение от Зюмбюля. Стара Загора.

Замбаков *ф.* — от диал. *замбак* 'цвете крем, лилия' (ар.-тур. *zambak*). Казанлък.

Замбев, Замбов и Замбовски *ф.* — може би съкрат. от Замбаков или от *замба* 'дупчило, длето' (тур. *zimba*). Търговище, Борован (Белослатинско), Враца.

Замбулев *ф.* — от тур. *zimbül* 'висок, снажен'.

Замджиев *ф.* — от диал. **замджия* 'змияр'; вж. Змияров. Дъбене (Карловско).

Замко *м.* — умалит. от Замо. Замков *ф.*

*Замо *м.* — от диал. *заме* 'змий' — заклинателно име: да не го хапят змии (?); срв. Змейко. Замов *ф.* Пловдив.

Заморски *ф.* — полско фамилно име. Шумен.

Замтиков *ф.* Казанлък, Нова Загора.

Замтов *ф.* Пловдив.

Замфир *м.* — от гр. *σαμφειρος* 'минерал сапфир' (от източни езици) с преход на *с* в *з*, както е и в рум. *Zamfir*. Берковско, Михайловградско. Замфирова *ф.* Бела Слатина.

Замфира *ж.* — женска форма от Замфир.

Замфирица *ж.* — от *Замфир(а)+ица*. Свищов, 1894.

Замфирка *ж.* — умалит. от Замфира. Сливен.

Замче(то) *пр* — от диал. *замче* 'змийче'. Севлиево, 1900.

Замянов *ф* — от ар.-тур. *zamâp* 'поръчителство, гаранция'. Клисуря (Карловско).

Замяров *ф* — от диал. **замярко* 'змияр'; вж. Змияров. Драгор (Пазарджишко).

Зана *ж* — съкрат. от Захарина. Станке Димитров, р. 1818, Радомирско, Софийско, Скравена (Ботевградско). **Занин** *ф*.

Занба *м* или *ж* — вж. Замба. Казанлък, 1868.

Зангаров и **Зангеров** *ф* — от тур. *zangır-zangır* 'друс-друс'. Пловдив, Панагюрище.

Занго *м* — от Занко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Зангов** *ф*. Лясковец, Горна Оряховица, Русе, Пловдив.

Зангоч *ф* — от армен. *жамгоч* 'клизар'. Кюстендил, 1879. **Зангочев** *ф*. Русе.

Занда *ж* — от Зана с вмъкнато *д*. Софийско: Световрачане, р. 1881, Кубратово, р. 1897.

Зандо *м* — от Зане, Зано с вмъкнато *д*. **Зандов** *ф*. Свищов, 1888, Михайловград, Гоце Делчев.

Зане *м* — съкрат. от Харизан или от Захари. Самоковско, Радомирско, Железница, Опицвет (Софийско). **Занев** *ф*. Самоковско, Кюстендилско, Железница, Свищов.

Занетов *ф* — от Зането, старо фам. име от Зане с второ окончание *-ов*. Варна, Враца, 1893 (навярно външно лице), София, 1897, Ямбол.

***Занеш** или ***Занешо** *м* — от *Зан(е)+еш*, *ешо*. **Занешев** *ф*.

Зани *м* — североизточна форма на Зане. Бяла черкова (Търновско), 1917, Варна. **Занев** *ф*.

Занка *ж* — умалит. от Зана (или съкрат. от Александра). Берковско, Враца, Софийско, Свогенско, Ихтиманско, Ловеч. **Занкин** *ф*. Враца.

Занке *м* — умалит. от Зане. Радомирско. **Занкев** *ф*.

Занко *м* — умалит. от Зано. Софийско. **Занков** *ф*. Кнежа, 1893, Плевен, Търново, Севлиево, Разград, Самоков, Видин. **Занкоолу** *ф*.

Зано *м* — успоредна форма на Зане. Свогенско. **Занов** *ф*. Расово (Ломско), Плевен, Доброславци (Софийско), Ботевградско.

Заногенов *ф* — от с. Заногe (Свогенско). Заселе, Лакатник (Свогенско).

Занони *м*. Видин, р. 1930.

Занто *м* — от Зано с вмъкнато *т*. **Зантов** *ф*. Пловдив.

Занфир *м*, **Занфиров** *ф* — вж. Замфир, Замфиров. Берковица, Вършец.

Занфира *ж* — вж. Замфира. Сушица (Горнооряховско).

Занфираки *м* — умалит. от Занфир с гръцко *-аки*. **Занфиракев** *ф*. Силистра, 1894.

Занхиринка *ж* — от *Замфиринка с преход на *ф* в *х*. Русе, 1937.

Занчо *м* — умалит. от Зано. **Занчев** *ф*. Шереметя (Търновско), Плевен, Перник.

Заньо *м* — успоредна форма на Зане. Дряново, Стара Загора. **Занев** *ф*.

Зано *м* — от Захо с изпадане на *х*. **Занов** *ф*. Банско.

Зананов *ф*. Русе, 1936.

Занаренков *ф* — от прякор *Занаренко* (обичал *занарник* 'вид попара'). Русе, Варна.

Занартов *ф* — от диал. *занарта* 'хокане, мъмрене, укор'. Харманлийско.

Занасов *ф* — от *занас* — поради често повтаряне на тая руска дума, когато още не е била разпространена у нас.

Занпо *м* — съкрат. от Запрян, Запрен. Самоковско, р. 1870. **Занпов** *ф*. Ново село (Самоковско).

Занолски *ф* — полско фамилно име. Сливен, 1899, Пловдив.

Занрен *м* — екавска форма на Запрян. Пазарджик. **Занренов** *ф*.

Занрена *ж* — женска форма срещу Запрен. Пазарджишко.

Занрин *м* — разновидност на Запрен, Запрян. Мало Конаре, Щърково (Пазарджишко). **Занринов** *ф*.

Занрина *ж* — женска форма срещу Заприн. Ракитово (Велинградско), Живково (Ихтиманско), Костенец.

Занрьо *м* — съкрат. от Запрян. Гоце Делчев. **Занрев** *ф*. Гоце Делчев, Кърналово (Благоевградско), Пещера, Пловдив.

Занрян *м* — а) заклинателно име при нежелано многодетство: да запрат ражданията; срв. Доста; б) защитно име при детска смъртност: да спрат умиранията, да се задържи детето. Пазарджишко, Пловдивско, Първомайско. **Занрянов** *ф*. Пазарджишко, Пловдивско, Първомайско, Чирпан, Асеновградско, Харманлийско, Узунджово, Шумен, Коритен (Солунско), 1904.

Занряна и **Занрянка** *ж* — женска форма срещу Запрян. Хасково, Пловдивско, Пазарджишко.

Зантйев *ф* — от *зантйе* (ар.-тур. *zaptiye*). Разград.

Зануков *ф* — от рум. *zăruc* 'жега, зной'. Видин.

Зара *ж* — съкрат. от Захария, Захарина, Зарафа, Зарафина, Зафирка или друго някое име. Софийско, Свогенско, Ломско, Кюстендил.

Заравски *ф* — навярно вж. Зараевски. Алфатар (Силистренско).

Зараевски *ф* — от с. Зараево (Поповско). Попово, Разградско.

Заралиев *ф* — съкрат. от Зааралиев. Пловдив, Русе.

Заранков *ф* — от прякор *Заранко* (оставял си работата за заран, за утре). Царе-

вец (Свищовско), Свищов, Русе, Гоце Делчев.

Зараф *м* — кръстоска от Сараф и Зарафа. **Зарафов** *ф*. Търново.

Зарафа *ж* — от ар.-тур. *zarafet* 'прелест, изисканост'. Бяла (Сливенско).

Зарафина *ж* — от Зараф(а)+*ина*. Сливен, Сливенско, Карнобатско, Македония.

Зарафинка *ж* — умалит. от Зарафина.

Зарафка *ж* — умалит. от Зарафа. Зимница (Ямболско), Сливен.

Зарбев и **Зарбов** *ф* — може би вм. Зорбев. Търново, Бургаско.

***Зарго** *м* — от Зарко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Заргов** *ф*.

Зарѐ *м* — съкрат. от Захари. Софийско, Радомирско, Кюстендилско. **Зарѐв** *ф*.

Зарехов *ф*.

Зарзаватчиев *ф* — от *zarzavatçiya* (тур. *zarzavatçı*). Пловдив, 1900.

Зарзалиев *ф* — от диал. *zarzaliya* 'зарзала'. Лясковец, Долна Оряховица (Горнооряховско).

Зарзалина *ж* — от *zarzal(a) + ина*. Варна, р. 1957, Толбухин, р. 1957, Берковица, 1958.

***Зарзан** *м* — от *Zarz(o) + ан*. **Зарзанов** *ф*. Шумен, 1893, София, 1897.

***Зарзо** *м* — от дърво и плод *zarzala* (?). **Зарзов** *ф*. София, 1893, Пловдив.

Зарзопов *ф*. Пазарджик, умр. 1928.

Заризана *ж* — кръстоска от Зара и Харизана. Русе, 1936.

Зарина *ж* — съкрат. от Захарина. Синод. именник.

Заринка *ж* — съкрат. от Захаринка. Софийско, Свогенско.

Заринчо *м* — съкрат. от Захаринчо. **Заринчев** *ф*. Варна.

Зарислав *м* — от Заре и *-слав*. Единичен случай.

Заричинов *ф*.

Зарка *ж* — умалит. от Зара. Станке Димитров, 1860, Кюстендилско, Брезнишко, Софийско, Самоковско. **Заркин** *ф*. Бели Искър (Самоковско).

Зарко *м* — съкрат. и умалит. от Захари. ЗБ. **Зарков** *ф*.

***Заркол** *м* — от *Zark(o) + ол*. **Зарколов** *ф*. Плевен.

Зарлиев *ф* — съкрат. от Зааралиев. Лютаджик (Врачанско).

Заро *м* — съкрат. от Захари. Софийско, Пирдопско, Костенец. **Заров** *ф*. Софийско, Кюстендилско, Две могили (Беленско), 1927.

***Зарто** *м* — от Заро с вмъкнато *т*. **Зартов** *ф*. Русе.

Зархулев *ф*. Пловдив.

Зарчо *м* — успоредна форма на Зарко. Лехчево (Михайловградско). **Зарчов** и **Зарчев** *ф*. Вършец, Дол. Романци (Брезнишко).

Заръбов *ф*. Севлиево.

Зарънов *ф*. Гурково (Балчишко).

Заръфов и **Заръфски** (писано **Заръвски**) *ф*. — от ар.-тур. *zarif* 'мил, прелестен'. Котел, Толбухин.

Зарьо *м* — успоредна форма на Заре. Ник. Милев. **Зарев** *ф*.

Заря *ж* — от Зара с меко окончание. Ново, рядко.

Зарян *м* — от *Zar'(e) + ан*. Берковица, р. 1960.

Заряна *ж* — от *Zar'(я) + ана*. Дружево (Свогенско), р. 1945.

Засѐлски *ф* — от с. Заселе (Свогенско). Бов (Свогенско).

Заспалов *ф* — от прякор *Заспал(ия)*. Ка-лофер.

Затуров *ф* — от диал. **затур* 'свит, срамежлив човек'. Русе.

Зафир *м* — от *Замфир* с изпадане на *м*. Нарядко из страната. **Зафиров** *ф*.

Зафира *ж* — женска форма от *Зафир*. ЮИзБ.

Зафирца *ж* — от *Зафир(а) + ица*. Горна Оряховица, р. 1899.

Зафирка *ж* — умалит. от *Зафира*. Севлиево, Каварна.

Зафирко *м* — умалит. от *Зафир*. Софийско. **Зафирков** *ф*.

Зафка *ж* — съкрат. от *Зафирка*. Владая.

Заха *ж* — съкрат. от *Захария*.¹ Струга, нар. песен.

Захара *ж* — съкрат. от *Захария*.¹ Русе.

Захарѐн *м* — от *Захар(и) + ен*. **Захарѐнов** *ф*. Пловдив, 1905, Самоков.

Захаридов *ф* — от гръцко фамилно име *Захаридис* с допълнително окончание *-ов*. Силистра, 1900.

Захари и **Захарий** *м* — име на библейски пророк и други светии, евр. „бог си спомня“. Главно ЗБ и Котленско. **Захариев** *ф*.

Захарийка *ж* — кръстоска от *Захария* и *Захаринка*. Дол. Богров (Софийско).

Захарин *м* — от *Захар(и) + ин*. Рядко. **Захаринов** *ф*.

Захарина *ж* — женска форма от *Захарин*. ЮЗБ.

Захаринка *ж* — умалит. от *Захарина*. Станке Димитров, 1818, Брезник, Свогенско. **Захаринкин** *ф*. Станке Димитров.

Захария¹ *ж* — женска форма от *Захари*. Рядко, на разни места.

Захария² *ж* — черковна и диалектна форма на *Захари*.

Захарлиев *ф* — от *Зааралиев* с вмъкнато *х*. Казанлък, 1917.

Захей *ф* — от евангелското име *Закхей*. (Славчо Иванов *Захей*). **Захнев** *ф*. Тутракан.

Захираци *м* — вм. **Зафираки*, умалит. от *Зафир* с гръцко *-аки*. Шумен.

Захманов *ф* — от *Заманов* с вмъкнато *х*. Асеновград, Пловдив.

За̀хо *м* — съкрат. от Захари. Софийско, Банско, Велинград, Самоков, Кюстендил. **За̀хов** *ф*. Лясковец, 1868.

За̀хралиев *ф* — вм. Заралиев; срв. Захарлиев. Русе, 1935.

За̀хр̀лчев *ф* — от прякор *За̀хр̀лчето* 'загорчето'. Русе.

За̀х̀нов *ф* — навярно от тур. диалектна форма на ар.-тур. *zihip* 'разум, памет'. Буново, Мирково (Пирдопско), Михайловград.

За̀ца *ж* — разновидност на Зака. Враца. **За̀цин** *ф*. Враца.

За̀чко *м* — умалит. от Зачо. Плевен.

За̀чо *м* — разновидност на Зако или на Зашо. Брестовец (Плевенско). **За̀чов** и **За̀чев** *ф*. Брестовец, Плевен, Новозагорско.

За̀ша *ж* — женска форма от Зашо. Синод. именник.

За̀шко *м* — умалит. от Зашо. **За̀шков** *ф*. Самоков.

За̀шо *м* — съкрат. и видоизменено от Захари. Елинпелинско, Ихтиманско, Кюстендилско. **За̀шев** *ф*. Самоковско.

За̀якът *пр* — от *за̀як*; вж. Зайо. Ловеч, 1917. **За̀яков** *ф*. Провадия, 1893, Казанлък, 1908, Пещера, Лясковец, Градище (Търновско), Берковица, 1900, Михайловград, Брегово (Видинско), Ръждавица (Кюстендилско), Цариброд, Конска (Брезнишко). **За̀яците** род в Церецел (Свогенско).

За̀банов *ф* — може би от рум. *zbanŭ* 'желязна шина, долна част на левка'.

За̀бирков *ф* — фонетична форма на Сбирков. Кричим.

За̀в̀нчев *ф* — от диал. **зв̀әнец* 'поканен на сватба, на гощавка' или вм. Зв̀нчев. Каварна, 1917.

Зв̀езда *ж* — от *звезда*. Софийско, Свогенско, Сливнишко, Михайловградско, Видин, Кюстендилско. **Зв̀един** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Зв̀едал̀ина *ж* — разновидност на Звезделина. Варна, 1958, Шумен, 1959.

Зв̀ед̀ан *м* — от *Звезд(о)+ан*. Кулско. **Зв̀ед̀анов** *ф*. Софийско.

Зв̀ед̀ана *ж* — от *Звезд(а)+ана*. Свогенско, Берковско.

Зв̀ед̀анка *ж* — умалит. от Звездана. Сливница, Алдомировци (Сливнишко).

Зв̀ед̀аров *ф* — от диал. **зв̀ед̀ар* 'двегодишно козле'; срв. Звисков, Чепишев. Варвара, Ветрен дол (Пазарджишко), Пазарджик.

Зв̀ед̀ата — родов прякор: къщата им била изв̀н село и нощем светела в далечината като звезда. Лехчево (Михайловградско).

Зв̀едел̀ин *м* — мъжка форма срещу Звезделина. Рядко.

Зв̀едел̀ина *ж* — от Звезда и *-лина* от имена като Веселина, Магдалина, Севдалина. Брезе (Свогенско), р. 1925, Видин,

р. 1929, Разград, р. 1932, 1946, Русе, Ихтиман, Алфатар (Силистренско).

Зв̀ед̀ена *ж* — от *Звезд(а)+ена*. Искрец, Чибаовци (Свогенско), Негован (Софийско).

Зв̀ед̀енка *ж* — умалит. от Звездена. Бояна.

Зв̀ед̀ица *ж* — умалит. от Звезда. Рядко.

Зв̀ед̀о *м* — мъжка форма от Звезда. Македония. **Зв̀ед̀ов** *ф*.

Зв̀ед̀од̀еница *ж* — от *звезда деница*. Струга, нар. песен.

Зв̀ед̀о̀лина *ж* — вм. Звезделина. Калюфер, р. 1962.

Зв̀ед̀ом̀ир *м* — новообразувано от *звезда* и *мир*. Рядко.

Зв̀ед̀ом̀ира *ж* — женска форма срещу Звездемир. Ново, рядко.

Зв̀ед̀д̀ьо *м* — успоредна форма на Звезде с меко окончание. **Зв̀ед̀ев** *ф*. Дряново.

Зв̀ѐно *м* — от *Зве(здо)+но* (?)

Зв̀ер̀ински *ф* — от с. Зверинò (Врачанско). Враца.

Зв̀ер̀ов *ф* — от прякор *Зверо*. Брезник.

Зв̀иница *м* — име от старобългарската история, възстановено по книжовен път. Синод. именник.

Зв̀ѝсков *ф* — от *зв̀иска* 'двегодишна овца'. Пловдив.

Зв̀онимир *м* — хърватско име от *звон* и *мир*. Единичен случай, р. 1909.

Зв̀онски *ф* — от с. Звонци (Трънско в Югославия). Кюстендил.

Зв̀ънч̀аров *ф* — от *зв̀ънч̀ар* '1. майстор на звънци; 2. овен със звънец'. Банско, Панагюрище, Пловдив.

Зг̀алевски *ф* — от с. Згальово (Плевенско). Ловеч, Пловдив.

Зг̀арлийски *ф* — от с. Згарлии (Величково, Пазарджишко). Пазарджик, 1917.

Зг̀онев *ф* — от диал. *сгон* 'ловна хайка' (?) Шумен.

Зг̀ор̀иградски *ф* — от с. Згориград (Врачанско). Враца.

Зг̀рип̀аров *ф* — според семеен спомен: дядото бил слуга на гръка Згрипаридис в Тракия и оттам му излязло името. Асеновградско.

Зг̀у̀ра¹ *ж* — женска форма срещу Згуро. Сливен, Ивайловградско, Пловдив, р. 1878, Свищов (от Благоевградско).

Зг̀у̀ра² *м* — разновидност на Згуро. Смолян, Бургас. **Зг̀уров** *ф*.

Зг̀ур̀ан *м* — от *Згур(о)+ан*. Райково (Смолянско), 1720.

Зг̀у̀ре или ***Зг̀у̀рьо** *м* — успоредна форма на Згуро с меко окончание. **Зг̀урев** *ф*. Ардинско, Асеновградско, Болград, 1877, София, 1887, Златарица (Еленско), Търново.

Зг̀ур̀иев и **Зг̀ур̀иов** *ф* — от *зг̀ур̀ия*, *сг̀ур̀ия*. Самоков, Долна махала (Самоковско).

Зг̀ур̀иш *м* — от *Згур(о)+иш*. Разложко, нар. песен.

Згуро м — от гр. *σχυρός* 'къдрав, къдрокос'. Михалково (Девинско). **Згуров ф.** Смолян, Чепеларе. **Згуровски ф.** Хвойна (Асеновградско).

Згюра ж — видоизменено от Згура¹. Нова Загора, р. 1886.

Здѐнка ж — чешко име Zdenka. Единичен случай.

Здрѐва ж — „модерна“ форма на Здравка. Рядко.

Здрѐве м — от *здрѐве*. Рядко. **Здрѐвев ф.** Щип.

Здравелин ф — псевдоним.

Здравѐна ж — от *зраε(e)+ена*. Луково (Свогенско), Подгумер (Софийско).

Здрѐвец м — от растението *здрѐвец*. Рядко.

***Здравѐя м** — разширено от Здраве.

Здравѐев ф. Цариброд, 1900.

Здравѐйна ж — от Здрав(а)+ина. Рядко.

Здрѐвка ж — от прилаг. *здрѐва* — пожелателно име за здраве.

Здрѐвко м — успоредна форма на Здравка. Главно ЗБ, типично за Кюстендилско. **Здрѐвков ф.**

Здрѐвчо м — разновидност на Здравко или от растението *здрѐвец*. Чирпан, Кюстендил. **Здрѐвчев и Здрѐвчов ф.** Чирпан, Пещера, Витановци (Пернишко).

Здрѐвчин ф — вм. Здравкин, от Здравка. Падеш (Благоевградско).

Здрѐвчо м — успоредна форма на Здраве. Синод. именник.

Здрѐбечков ф — от диал. **здрѐбче* 'жребче'. Варна.

Здрѐйко м — от диал. *здрѐя* 'зрея'; вж. Зрейко. **Здрѐйков ф.** Булгаркьой (Гърция).

Здролов ф. Самоков (македонци).

Здронов ф.

Здругалов ф. Варна, 1940.

Зѐбилев ф — от диал. *зибил, зѐбил* 'място, дето дават на пътници вода за благодеяние' (ар.-тур. *zebil*). Устово (Смолянско), 1917.

Зѐбрев ф. Пловдив.

Зѐвка ж. Казанлък, 1958.

Зѐгов ф — вм. Дзегов.

Зеерѐйски ф — от диал. **зеерѐя* 'който има (много) зеере, зърнени храни' (от ар.-тур. *zahige*). Михайловград.

Зѐйков ф — от прякор *Зѐйко* 'зяпльо' (?) Костурско.

Зѐков ф — разновидност на Зейков. Костурско, Пещера.

Зеленгѐров ф — от прякор *Зелѐн-Гѐро*. Свищов.

Зеленѐшки ф — от някое заселище Зеленик, Зеленика, Зеленище. Дългоделци (Ломско).

Зелѐнков ф — от прякор *Зелѐнко, Зелѐния* 'недозрял, „зелен“ човек' (?) Багреници (Кюстендилско), Елин Пелин, Берковица, Миланово (Свогенско), Скравена (Ботевградско), Етрополе, Плевен, Пловдив, Гор-

на Оряховица (гроб), Бургас, Светлина (Грудовско), Самоков.

Зелѐнов ф — от *зелѐн* в смисъл с 'детински ум и темперамент'; срв. Зеленков. Смолян (помак), Стара Загора, Пловдив.

Зеленогѐров и Зеленогѐрски ф — от *зелѐна гора* (навярно псевдоним). Плевен, 1880, Садовец (Луковитско), Смолско (Пирдопско), Сопот.

Зеленогѐрдски ф — от с. Зелени град (Трънско).

Зеленодрѐвски ф — от колиби Зелено дърво (Габровско). Габрово, 1900, Балчик.

Зелѐнски ф — разновидност на Зеленов. Лесидрен (Тетевенско).

Зелѐнчев ф — от прякор *Зелѐнчо*; вж. Зеленков. Пещера.

Зѐлков ф — от прякор *Зѐлко*, 'който се храни с градински или див зеленчук; който лесно си намира храна' (?) Айтос, Пловдив, Сопот, Търново, Силистра, Орехово, 1893, Кнежа, 1908.

Зѐлма ж — навярно от името на шведската писателка *Selma Lagerlöf*; срв. Селма. Пловдив, р. 1929.

Зѐлникo пр — от *зѐлник*. Кюстендил.

Зѐлчев ф — разновидност на Зелков. Ямбол.

Зѐлямов и Зѐлянов ф — видоизменено от Зулямов под влияние на *зеле* (?) Пазарджик, Пловдив.

Зембѐрски ф — от диал. **зембѐр* 'резбар' (тур. *zimbaci*). Троян, 1893.

Земедѐлски ф — от *земедѐлец* (навярно превод на Чифчиев). Шумен.

Земляков ф — руско фамилно име. Пловдив, 1949.

Земриев ф. Плевен, 1900.

Зѐна ж — съкрат. от Зеновия. Правда (Горнооряховско), 1908, Русе, 1936.

Зѐнгелеков и Зѐнгилеков ф — може би някаква разновидност на Зенгинов. Кукуш.

Зенгѐинов ф — от диал. *зѐнгѐин* 'богаташ' (тур. *zengin*). Карнобат, Карнобатско, Ямболско, Лом.

Зенгѐиров ф — от Зенгинов с дисимиляция на второто *н*.

Зенелов ф. Благоевградско.

Зѐница ж — от рус. *зѐница* 'гледец на окото, зеница' или умалит. от Зѐна. Пловдив, р. 1904.

Зѐнко м — умалит. от Зѐно. **Зѐнков ф.** Русе, 1936.

Зѐно м — съкрат. от Зѐнови. **Зѐнович ф.** Бургас, 1927.

Зѐнѐви м — вм. Зинови.

Зѐнѐвия ж — вм. Зиновия. Сланотрън (Видинско).

Зѐновлиев ф. Севлиево.

Зѐпа ж — навярно от стари албански преселници в Търновско. Лясковец, Сушица (Горнооряховско).

Зёрдев ф — от диал. *зерде* 'сладкиш от варен ориз' (пер.-тур. *zerde*). Прилеп.

Зерин м — съкрат. от Заерин. **Зеринов ф.** Пирдопско.

Зеринка ж — съкрат. от Заеринка. Негован (Софийско).

Зерко м — умалит. от Зеро. **Зерков ф.** Лом.

Зерлиев ф — от пер.-тур. *zerli* 'златен' (?) Санданско.

Зеро и *Зеро м — от пер.-тур. *zer* 'злато'; срв. Алтъна, Алтънко. **Зеров и Зерев ф.** Горно Бродо (Сярско).

Зет ф — от *зет* (бащата бил приведен зет). Гурково (Ботевградско). **Зетов и Зетев ф.** Драгошиново (Самоковско), Самоков.

Зефир м — вм. Зафир. **Зефиров ф.** Провадийско.

Зефира ж — вм. Зафира.

Зефов ф — албанско фамилно име. Пловдив, 1949.

Зехирев, Зехиров и Зехирски ф — от диал. *zehir* 'отрова; ядове' (пер.-тур. *zehir*). Айтос, 1900, Калофер, Търново.

Зехтинджиев ф — от *зехтинджия* 'търговец на зехтин'. Банско, Благоевград.

Зехтинков ф — от прякор *Зехтинко* 'любител на зехтин или нещо подобно'.

Зехтинов и Зехтински ф — от *зехтин*. Варна, Пловдив.

Зечович ф — може би вм. *Зетчович, син на зетчето (?) Плевен.

Зиберов ф — от нем. *Silber* 'сребро' с изпадане на *л* (?) Павликени — голям род.

Зибилянов ф — от диал. **зибилян* 'съсипник'. Варна.

Зивиния ж. — може би видоизменено от Девиния. Вършец, р. 1885.

Зиврапанов ф — от диал. *зиврапан* 'мижав, зивър човек' (?) Якоруда.

Зивриков ф — от *Зиврев с вмъкнато *ик*, а то от диал. *зивър* 'който има слаби очи, мижав'. Панагюрско, Пловдив.

Зигаров ф — вм. Дзигаров. Пазарджик (от Ракитово).

Зигленов ф. Плевен.

Зигфрид м — нем. *Siegfried*, навярно от името на героя на Песен за нибелунгите. Единичен случай, р. 1915.

Зидаров и Зидарски ф — от *зидар* (или превод на Дюлгероу). Чирпан, 1893, Павликени и др.

Зизо м — от Зисо с озвучаване на *с* в з. **Зизов ф.** Ресен (Македония), Пазарджишко.

Зико м — от *Зиско (а то от Зисо) с изпадане на *с* (?) **Зиков ф.** Петрич, 1917.

Зикол и Зикул м — от *зик(о)+ол*, ул. **Зиколов и Зикулов ф.** Карнобат (каракачанин), Асеновград, Сливен.

Зиллиев ф — от пер.-тур. *zilli* 'със звънец' (според местно обяснение — имал куче със звънец). Шумен.

Зимба ж — съкрат. от Зимбюла. Бр. Миладинови.

Зимбил м — вм. Зюмбюл. Вайганд, Синод. именник.

Зимбилев ф — вм. Зюмбюлев или от диал. *зимбил* 'плетена от папур торба' (ар.-тур. *zembil*). Либяхово (Гоцеделчевско), Разложко, Враждебна (Софийско).

Зимбюла ж — вм. Зюмбюла.

Зимнов ф.

Зимов ф — може би съкрат. от Заимов. Подвис (Карнобятско), Силистра, 1893.

Зимпаров и Зимпарев ф — от диал. *зимпаре* 'женкар, земпаре' (пер.-тур. *zampara*). Дряново, 1917, Търново.

Зимски ф — може би вм. *Заимски; вж. Зимов.

Зина ж — съкрат. от Зинаида или Зиновия. Г. Шивачево (Сливенско), Бургас.

Зинави м — грешка вм. Зинови (?) Пловдив, р. 1921.

Зинаида ж — гр. *Zηναις, ιδος* 'божествена като Зевс'. Свищов, Русе, Берковица, Нова Загора.

Зингерски ф — от нем. *Singer* 'певец' (?) Бабяк (Разложко), Брезово (Пловдивско).

Зинка ж — умалит. от Зина. Мъглен (Айтоско), Калугерово (Ботевградско), Пиперково (Свищовско).

Зинко м — умалит. от Зино. **Зинков ф.** Твърдица (Сливенско), Обидим (Благоевградско).

Зино м — съкрат. от Зинови. **Зинов ф.** Босилеград, 1917, Пловдив.

Зинови и Зиновий м — гр. *Zηνόβιος* 'божествен, зевсовски живот' — име на календарски светия. Кюстендилско, Брезнишко, Радомирско. **Зиновиев ф.**

Зиновия ж — гр. *Zηνόβια*, женска форма от Зинови — име на календарска светица. Рядко.

Зиньо м — съкрат. от Зинови. Старозагорско. **Зинев ф.** Вардим (Свищовско), Търново.

Зипалов ф — „градска“ форма на Дзипалски.

Зипов и Зипев ф — вм. Дзипов, Дзипев. Пловдив.

Зиралийски ф — вм. Дзиралийски. Враца.

Зири и *Зиро м — вм. Дзири. **Зирев и Зиров ф.** Пловдив, Грудово.

Зиси м — от Зисо с меко окончание (вм. *Зисьо). Търново, 1897, Варна, 1940. **Зисев ф.**

Зисо м — гр. *Zῆσος* 'да живее'. Варна, София, 1897. **Зисов ф.** Русе, 1900, Варна, Пловдив, Карнобат, Велинград, Галище (Македония), Крушево (Македония).

Зихирев ф — вм. Зехирев.

Зѝца ж — съкрат. от Зоица. Русе.
Зла̀ка ж — от Златка с изпадане на *т*. Пловдив.
Злакѹчки ф — от с. Злакучене (Пазарджишко) или от Злокучане (Самоковско). Самоков.
Зла̀кѹм м — от Златѹо с преход на *т'* в *к'*. Ботевград, Ботевградско. **Зла̀кѹв, Зла̀кев и Зла̀кѹвски ф.**
Злан м — съкрат. от Златан. Неврокопско, 16 в.
***Зла̀нко м** — съкрат. от Златанко или видоизменено от Златко. **Зла̀нков ф.** Ботевград, Казанлък. **Зла̀нковски ф.** Ботевград. **Зла̀нката пр.** Ботевград.
Злат м — от старинно *злат* 'златен'. Ботевград, Ботевградско. **Зла̀тов ф.**
Зла̀та ж — женска форма срещу Злат. Главно ЗБ. **Зла̀тин ф.** Михайловград.
Зла̀тан м — от Злат+*ан*. Типично за Пирдоп. **Зла̀танов ф.** Пирдоп, Панагюрище. **Зла̀тански ф.** Елин Пелин.
Зла̀тана ж — женска форма от Златан. Сливен, Ямбол.
Зла̀танка ж — умалит. от Златана. Понор (Свогенско).
Зла̀танко м — умалит. от Златан. Н. Геров.
Зла̀тара пр — от професията *златар*. Ботевград. **Зла̀таров и Зла̀тарев ф.** Нарядко из цялата страна. **Зла̀тарски¹ ф.**
Зла̀тарски² ф — вм. ***Златаришки,** от с. Златарица (Еленско). Търново.
Зла̀тена ж — от Злат(а)+*ена*. Етрополски манастир, 1648.
Зла̀ти м — североизточна форма на Златѹо. **Зла̀тев ф.**
Златибѹрка ж — от Златибор в Югославия; през Втората световна война бащата бил там. Долни Богров (Софийско), р. 1945.
Златѝйски ф — от областта Златия (Ломско). Кнежа.
Златѝл м — от Злат, Злат(ѹо)+*ил*. **Златѝлов ф.** Дѹбовец (Свиленградско), Попско (Ивайловградско), Кърджали, Здравец (Търговишко).
Златимѝр м — новоизмислено име. Варна, р. 1956.
Златѝн м — от Злат, Злат(ѹо)+*ин*. Пещера, Варна. **Златѝнов ф.** Дряново. **Златѝнски ф.** Гега (Петричко).
Златѝна ж — от Злат(а)+*ина* или женска форма срещу Златин. Чирпан, Търново.
Златѝнка ж — умалит. от Златина.
Златѝнчо м — умалит. от Златин. **Златѝнчев ф.**
Златисла̀ва ж — новостѹкмено име. Ямбол, р. 1958.
Златѝца ж — от Злат(а)+*ица*. Баня (Разложко), р. 1878, Горно Озирова (Берковско), р. 1905, 1924.

***Златѝч(о) м** — умалит. от Злати, Златѹо. **Златѝчев ф.** Твърдица (Сливенско), Пловдив.
Златѝшки ф — от град Златица или от областта Златия (Ломско). Враца.
Златѝя ж — от Злат(а)+*ия*. Равно поле (Елинпелинско).
Зла̀тка ж — умалит. от Злата. На разни места из страната.
Зла̀тко м — умалит. от Злат, Златѹо. **Зла̀тков ф.**
Зла̀тна ж — от прилаг. *зла̀тна* — нова форма срещу Злата. Шумен, р. 1923.
Златнатѝнджеров ф — от прякор *Зла̀тната тѝнджера* (имал тенджера със злато или нещо подобно). София.
Златобрѹзов ф. Варна, 1940.
Златовѝст м — навярно кръстоска от Златѹо и Благовѝст (?) Варна, р. към 1905.
Златоза̀р м — новостѹкмено име. Русе, р. към 1945, Варна, р. 1956, Нова Загора, р. 1960.
Златоза̀рка ж — женска форма срещу Златозар. Бургас, 1905, Русе, р. 1917.
Златѹѝ м — от Злат+*ѹѝ*. Вайганд, Синод. именник.
Златѹѝна ж — новостѹкмено име от Злата и Ангелина, Магдалина или друго някое име. Луковит, р. 1965.
Златосла̀в м — новостѹкмено име. Пещера, р. 1962.
Златѹѹстов ф — от *златѹѹст*, превод на гр. Хрисостомов. Бургас, 1900, Варна.
Златѹѹвѝт м — превод на грѹцко Хри-сант. Варна, р. към 1945.
Златѹѹвѝта ж — женска форма срещу Златѹѹвѝт. Варна, р. 1957, София, 1948.
Златѹѹѝ м — успоредна форма на Златѹѹѝ. Вайганд.
Зла̀тѹо м — разширено от Злат. На разни места из страната. **Зла̀тев и Зла̀тевски ф.**
***Зла̀чо м** — от ***Златчо** с изпадане на *т*. **Зла̀чов ф.** Перушица, 1893.
Злогевски ф — може би от с. Злогош (Кюстендилско). Стара Загора.
Злокѹченски ф — от с. Злакучене (Пазарджишко). Ветрен (Пазарджишко).
Злочѝстѝев и Злочѝстѝйски ф — от прякор *Злочѝстѝята*. Михайловград.
Зла̀чкин ф — от псевдоним *Зла̀чкин*, а то от *зла̀ч*. София.
Змарайца ж — видоизменено от Сма-райда (?) Враца.
Змарайѝ ж — от Смарайди с премет на йотацията. Винаца (Варненско).
Змѝйко м — умалит. от Змѝйо. Дебърско. **Змѝйков ф.** Ребърково (Врачанско), Търново, Шумен, Варна (македонец), Скопско.
Змѝйо м — заклинателно име: да не му вредят змѝйове и змѝи; срв. Вълко. Софийско. **Змѝев ф.** Малѹк чифлик и Шереме-

тя (Търновско), Тутракан (голям род), Русе. **Змѣйски ф.** Малък чифлик, Русе, 1900, Бистренци (Беленско).

Змѣя и **Змѣят ф** — от прякор **Змѣя**. Котел.

Змиѣро пр — а) лекувал с мехлем ухапани от змии; б) ловил и драг змии. Блатешница (Радомирско). **Змиѣров ф.** Блатешница, Ярославци (Брезнишко), Кюстендил, Станке Димитров, Самоков, Плевен. **Змиѣровци** — род в Брягово (Първомайско).

Змиѣта пр. Каблешково (Поморийско). **Знаѣв ф.** Тутракан.

***Знайен м** — пожелателно име: да бъде знаен, известен, прочут. **Знайѣнов ф.** Русе.

Знайников ф. Може би измислено от Вазов.

Знамен м — от диал. **знамен** 'знаме' или еднакво по значение със **Знайен**. **Знаменов ф.** Асеновград (гроб), Варна, Ксанти. **Знаменски ф.** Сливен.

Знамена ж — женска форма срещу **Знамен**. Синод. именник.

Знеполски ф — от областта **Знеполе** (Трънско).

Зѣбев ф — може би нарочно видоизменено от **Зорбев**. Пловдив.

Зогов ф — албанско име. Брацигово, 1960.

Зогрѣф¹ м — от гр. ζωγράφος 'живописец'. Вайганд, Синод. именник. Богьовци (Софийско), р. 1929. **Зогрѣфов¹ ф.**

Зогрѣф² ф — стара форма на **Зографов²**. Кочериново (Станкедимитровско), 1893.

Зогрѣфа ж — женска форма от **Зогрѣф¹**. Търговище, р. 1915.

Зогрѣфина ж — от **Зогрѣф(а)+ина**.

Зогрѣфка ж — умалит. от **Зогрѣфа**. Михайловград, р. 1926.

Зогрѣфов² ф — от професия **зогрѣф**. Битоля, Кюстендил, Панагюрище.

Зѣзиков ф — от **Зозев** с вмъкнато **ик**. Долна махала (Карловско), Пловдив.

Зѣзю м — от **Зойо** с детско повтаряне на първата сричка. **Зѣзев ф.**

Зой ж — гр. Ζωή 'живот'. Айтос.

Зойца ж — от **Зо(и)+ица**. Пещера, Банско, Сливен, Казанлък, Винаца (Варненско). **Зойцов ф** — по бабино име. Винаца.

Зойчка ж — умалит. от **Зойца**. **Зойчкин ф.** Пещера.

Зѣйка ж — умалит. от **Зоя**.

Зѣйна ж — от **Зой(я)+на**. Пазарджишко.

Зѣйно м — от **Зой(о)+но**, както **Стойо** и **Стойно**, **Койо** и **Койно**. **Зѣйнов ф.** Пещера, Белоградчик.

Зѣйо м — мъжка форма от **Зоя**. **Зѣев ф.** Карлово, Асеновград, Харманлии, Ямбол, Горубляне (Софийско). **Зѣевски ф.** Габрово, 1908.

Зѣйче м — умалит. от **Зойо**. **Зѣйчев ф.** Прилеп, 1917.

Зѣке м — успоредна форма на **Зоко** с меко окончание. **Зѣкев ф.** Пловдив.

Зѣко м — от **Зойо** с друго окончание, както **Нако** и **Найо**, **Цоко** и **Цойо**, **Пеко** и **Пейо**. Стара Загора. **Зѣков ф.** Попско (Ивайловградско).

Зѣламски ф — вм. **Зуламски**.

Зѣлѣйкин ф — може би псевдоним.

Зѣлко м — умалит. от **Зѣльо**, **Зѣло**. **Зѣлков ф.** Разградско, Русе.

***Зѣлю м** — от **Зѣльо** с твърдо окончание (?). **Зѣлов ф.** Враца, 1960.

Зѣлотинка ж — от рус. **золото** 'злато'. Видин, р. 1936.

Зѣлотници ф — руско фамилно име. Шумен, 1940.

Зѣлѣтов ф — порусена форма от **Златев**; вж. **Зѣлѣтович**. Стара Загора, 1884.

Зѣлѣтович ф — според семеен спомен: **Иван Златин** от **Калофер** търгувал с добитък с **Измаил**; руският паспортен чиновник го преименувал „за по-хубаво“ на **Зѣлѣтович**. **Калофер**, 1870, Цариград.

***Зѣльо м** — от **Зойо** с преход на **й** в **л'** (?). **Зѣлев ф.** Тетевен. **Зѣлѣвец** — чешма в Етрополе.

Зѣна ж — от **Зоя** с друго окончание, както **Дона** и **Доя**, **Бона** и **Боя**. Михайловград, Русе.

Зѣнго м — от **Зонко** с озвучаване на **нк** в **нг**. **Зѣнгов ф.** Звъничево (Пазарджишко).

Зѣне м — югозападна форма на **Зоно**. **Зѣнев ф.** Брезник.

Зѣнка ж — умалит. от **Зона**. Пещера, Пазарджик, Костенец, Главановци, Копиловци (Михайловградско), Русе.

Зѣнко м — умалит. от **Зоно**. **Зѣнков ф.** Варна.

Зѣно м — мъжка форма от **Зона**. **Зѣнов ф.**

Зѣнчо м — умалит. от **Зоно**. **Зѣнчов ф.** Заселе (Свогенско).

Зѣпотѣлов ф — от рум. **zopotesc** 'снова, шетам, скитам'. Сомовит.

Зѣра¹ ж — от **зорѣ** или съкрат. от **Зорница**; срв. **Звезда**, **Деница**. Кюстендил, р. 1876, 1894, Свогенско; нарядко из цялата страна.

Зѣра² м — западна форма на **Зоро**. Радомир, 1908.

Зѣран м — от **Зор(о)+ан**. Рядко.

Зѣрбалиев ф — от пер.-тур. **zorbali** 'насилнически'. Пловдив.

Зѣрбев ф — от пер.-тур. **zorbə** 'насилник; непокорен'. Русе.

Зѣрвоз и **Зѣрвозов ф** — гръцко фамилно име на заселник във **Враца**.

Зѣрѣ м — югозападна форма на **Зоро**. **Зѣрѣв ф.** Перник.

Зѣрѣпски ф — от диал. **зурѣп** 'упорит, бикоглав'. Луковит (гроб).

Зорзѡпов ф — разновидност на Зорзопов. Пазарджик.

Зѡри м — разновидност на Зорьо.

Зорѡн м — от Зор(о), Зор(ьо)+*ин*. Вършец, Луковит (цигани).

Зорѡна ж — от Зор(а)+*ина*. Михайловград.

Зорѡца ж — от Зор(а)+*ица*. Своге, р. 1920, 1933, Церово (Свогенско), Трънско.

Зѡрка ж — умалит. от Зора. На разни места из страната.

Зѡрко м — умалит. от Зоро, Зорьо. **Зѡрков ф**. Ставерци (Ореховско).

Зорѡница ж — от звезда *Зорѡница*. Русе, р. 1867, Свищов, 1893, Шумен, Плевен, Преславско, Елин Пелин.

Зорѡничка ж — умалит. от Зорница. Кътина (Софийско), р. 1960.

Зѡро м — мъжка форма от Зора. **Зѡров ф**. Русе, 1900, Две могили (Беленско), 1917, Пещера, Миланово (Свогенско). **Зѡровски ф**. Кнежа.

Зортев ф. Гоце Делчев.

Зорѡн м — от Зор(о)+*ун*. **Зурѡновци (Зорѡновци)** — род в Пилашево (Първомайско).

Зѡрчо м — умалит. от Зоро, Зорьо. **Зѡрчов ф**. Горна Гнойница (Ломско), Литаково (Ботевградско).

Зѡрьо м — успоредна форма на Зоро с меко окончание. Шумен. **Зѡрев ф**. Цар Крум (Преславско), Шумен.

Зѡря ж — от Зора с меко окончание. Русе, 1936.

Зѡсим м — гр. Ζώσιμος 'препасан'. Бургас. **Зѡсимов ф**. Етрополе.

Зѡсима ж — женска форма срещу Зосим. Синод. именник.

Зѡсимка ж — умалит. от Зосима. Синод. именник.

Зѡтико м или *ж* — от гр. ζωτικός 'живен'. Дебърско.

Зѡтко м — съкрат. от Зотико. **Зѡтков ф**. Пловдив.

Зѡто м — декомпозирано от „умалителното“ Зотко. **Зѡтов ф**. Варна, Калчево (Ямболско), Пловдив, Кучево (Моравско), Дол. Богров (Софийско).

Зѡтъо м — успоредна форма на Зото с меко окончание. **Зѡтев ф**. Стралджа (Ямболско).

Зѡчка ж — умалит. от Зоя или женска форма от Зочо. Типично за Сливен.

Зѡчо м — от *Зотчо, умалит. от Зото. Нова Загора.

Зѡя ж — побългарена форма на Зой. Главно ЮИЗБ и Македония. **Зѡин ф**. Казанлък. **Зѡйински ф**. Чепеларе.

Зрѡйко м — от зрея — пожелателно име: да порасне и узрее (?) **Зрѡйков ф**. Пловдив.

Зрѡино м — съкрат. от Заерин (?) **Зрѡино^в ф**. Беброво (Еленско), Горна Оряховица, Търново.

Зрѡнцето пр — от *зрѡнце* 'упорит, opak човек'. Бела Слатина.

Зрѡнчев ф — от прякор *Зрѡнчо* (бил дребен на ръст и много упорит). Благоевград, Кюстендил.

Зѡубев ф — разновидност на Зѡбов. Поибрене (Панагюрско), Пазарджик.

Зуберов ф. Ловеч.

Зуганов ф. София, 1906.

Зѡза ж — от Суса, Сусана с озвучаване на с в з. София, р. 1930.

Зѡзев ф — от рум. *Zuze*, далечно видоизменение от Георги. Русе.

Зѡйбаров ф — може би някакво видоизменение на Зѡбаров. Самоков, 1900, Шумен. 1893.

Зѡйю м — успоредна форма на Зойю с *у* вм. *о*. **Зѡев ф**. Пловдив, Шумен.

Зулѡмски ф — вж. Зулямски.

Зуликѡрски ф — от пер.-тур. *zulūkâr* 'потисник, насилник'. Бели Искър (Самоковско).

Зулѡмът пр — от ар.-тур. *zulâm* 'угнетен човек, бедняк'. Плевен. **Зулѡмов и Зулямски ф**. Плевен.

Зумбѡль м — вм. Зюмбюл. Пещера, нар. пес.

Зумбѡлка ж — от Зюмбулка със затвърдяване. Дол. Богров (Софийско).

Зумпал пр и ф — от тур. диал. *zimbül* 'строен, висок'. Панагюрище, 1894. **Зумпалов** Панагюрище, Пловдив, Русе.

Зунгурѡлиев ф. Просечен (Драмско), Пазарджик.

Зунѡика ж — от Зон(а) + *ика*. Петърч (Софийско), р. 1939.

Зунка ж — успоредна форма на Зонка с *у* вм. *о*. Казанлък.

Зѡнко м — мъжка форма от Зунка. **Зѡнков ф**. Гоцеделчевско.

Зѡра ж — успоредна форма на Зора с *у* вм. *о*. Н. Геров.

Зуринѡнски ф — вм. *Звериненски (от с. Зверино, Врачанско). Враца.

Зѡрко м — умалит. от Зурьо. **Зѡрков ф**. Бургас, Пловдив, Елена.

Зѡрлев ф — от прякор *Зѡрльо* 'човек с издадени напред устни и челюсти'. Варна, Шумен.

Зурлов ф — разновидност на Зурлев.

Зурмалов ф. Поморие.

Зѡрьо м — успоредна форма на Зорьо с *у* вм. *о*. **Зѡрев ф**. Севлиево (гроб).

Зѡря ж — видоизменено от Зора (?) Бр. Миладинови.

Зѡхтев ф. Стара Загора.

Зѡбѡрев и Зѡбѡров ф — от *зѡбѡр* 'лечител на зѡби'. Габрово.

Зѡблѡв ф — от прякор *Зѡбльо* 'зѡбест човек'. Благоевград.

Зъбов ф — от *зъб* в някакво преносно значение. Пирот, Стара Загора, 1900, Чирпан, 1927, Пловдив, Враца.

Зъбчев ф — от *зъбче*; срв. *Зъбов*. Благоевград.

Зъбчето пр — имал златен зъб.

Зъванджй пр — от тур. *zıvancı* 'майстор на чибуци и цигарета'. Сливен, 1878.

Зъзрев ф. Ново село (Троянско).

Зъмбаров ф — разновидност на *Зембарски*. Ивайловградско.

Зъмбев ф — от *замба* 'дупчило, длето' (тур. *zimba*); срв. *Замбев*. Плевен.

Зъмката пр — от диал. *зъмка* 'змия, змийче'; срв. *Змея*, *Змията*. Котел. **Зъмков ф**.

Зъмчев ф — от прякор *Зъмчето*; вж. *Зъмката*. Пловдив, Плевен, Перник.

Зънгаров, Зънгъров и Зънгарски ф — разновидност на *Зангаров*. Пещера, Зетьово (Чирпанско), Врачанско.

Зънзов ф. Стара Загора.

Зърнев и Зърньов ф — от прякор *Зърньо*;

вж. *Зърнев*. Пловдив, Говедарци (Самоковско).

Зърноолу ф — от прякор *Зърното* вж. *Зърнев* — с турско окончание. Шумен, 1900.

Зърънов ф — успоредна форма на *Зарънов*. Каварна.

Зюлямът пр — вм. *Зулямът*. Ловеч, 1878.

Зюмбила ж — вм. *Зюмбюла*. Елхово.

Зюмбйлски ф — вм. *Зюмбюлски*. Летница (Ловешко).

Зюмбълка ж — умалит. от *Зюмбюла*.

Зюмбюл м — от цветето *зюмбюл* (ар. тур. *sümbül*). Кърджали, 1927. **Зюмбюлев ф**. Бургас, 1900. **Зюмбюлски ф**.

Зюмбюла ж — женска форма срещу *Зюмбюл*. Грудовско, Ямбол.

Зюмбюля ж — разновидност на *Зюмбюла*. Стара Загора.

Зяпката пр — от *зяпка* 'зяпльо, зяпач'. Котел. **Зяпков ф**. Котел, Горнянци (Зияховско), Блатница (Балчишко), Варна, Карлово, Панагюрище.

И

Ибагов ф — от *ибà го* — поради често повтаряне на тоя израз. Пазарджик.

Ибиев ф — от *ибì я*; вж. Ибагов. Шумен.

Ибийшев ф — от турско л. и. Ибиш. Пазарджик, 1900, Пещера, Пловдив, София, 1893.

Ибкювлиев ф — от някое село с подобно име. Разград.

Ибов ф — от Ибо, съкратено турско име от Ибро или Ибиш. Пловдив, 1900.

Ибошев ф — разновидност на Ибушев. Пазарджик.

Ибренов ф — вж. Ебренев. Крумово (Ямболско).

Ибришемджиев ф — от диал. *ибришим-джия* 'продавач или производител на ибришим'. Пловдив.

Ибришимов и Ибришимски ф — от *ибришим* 'копринени конци, коприна' (пертур. *ibrişim*) — носел дрехи обшити с ибришим и сърма. Тетевен, 1860, 1960, Ямбол, Пещера, Стара Загора, Горнооряховско.

Ибров ф — от турско или циганско л. и. Ибро, съкрат. от Ибрахим. Горно Вършило (Ихтиманско), Пазарджик.

Ибушев ф — от видоизменено турско л. и. Гол. Белово, Церово (Пазарджишко), Пловдив, Стара Загора.

Ива¹ ж — женска форма от Иво. Трънско, Брезник; напоследък се среща у деца на разни места из страната.

Ива² м — западна форма на Иво. Трънско.

Иваело м — видоизменено от Ивайло. Бели извор (Врачанско), р. 1958.

Ивайла ж — женска форма от Ивайло. Петревене (Луковитско), 1940, Локорско (Софийско), 1949, Червен брег, 1952, Красно село, 1963.

Ивайло м — име от среднобългарската история, възобновено сравнително неотдавна. **Ивайлов ф**.

Ивалйн м — от Иван и *-лин* от имена като Веселин, Велин, Калин и под. Шумен, р. 1959 (4), Враца, 1957.

Ивалинка ж — женска форма от Ивалйн. Шумен, р. 1959 (2).

Иван м — от евангелско *Ἰωάννης*, старобългарско *Іоанъ*, от евр. „бог е милостив“ или „божия благодат“ — до неотдавна най-разпространено мъжко име из цялата страна. **Иванов и Ивандъ, Ивановски, Иванович ф**.

Ивана ж — женска форма от Иван. Главно СИЗБ.

Иванѝки м — умалит. от Иван с гръцко *-аки*. Рядко, старо. **Иванѝкиев и Иванѝков ф**. Севлиево, Търново.

Иван-Асен м — по името на среднобългарския цар *Іоан-Асен Рядко*.

Ивангелина ж — вж. Евангелина. Айтоє.

Иванджийски ф — от с. Иванча (Търновско).

Иванджик м — умалит. от Иван с тур. *-сік*. **Иванджиков ф**. Деветаки (Ловешко).

Иванджов ф — от с. Иванча (Поповско). Алфатар (Силистренско).

Ивандушков ф — от Иванов Душков.

Иванѝл м — видоизменено от Иван. **Иванѝлов ф**. Брегово (Видинско), 1917.

Иванѝта ж — от Иван(а) + *-ета* от имена, като Мариета, Анета. Търговище, р. 1957.

Иванѝ ж — от Ивана с гръцко окончание. Търново (гроб), Горна Оряховица, р. 1894.

Иванѝка м — успоредна форма на *Иваница¹*, Тутракан, 1893.

Иванѝл м — от Иван + *ил*. Вайганд, Синод. именник.

Иванѝца¹ м — от Иван + *ица*; срв. Стоица, Кирица, Йоница. Свищов, Русе, 1897, Никополско, Орехово. **Иванѝцов ф**.

Иванѝца² ж — от Иван(а) + *ица*. Шумен, р. 1885, Плевен, Севлиево, София, р. 1921.

Иванѝчка ж — умалит. от *Иваница²*. Разград, Шумен, Севлиево, Габрово, Карлово, Ямбол.

Иванка ж — женска форма от Иван (без да се схваща като умалително от Ивана). Из цялата страна. **Иванкин ф**.

Иванко м — умалит. от Иван. Рядко. **Иванков ф**.

Иванойл и **Ивануил** *м* — кръстоска от Иван и Емануил. Шумен, р. 1959, 1960.

Ивантия *ж* — разширено от Иванка. Свищов (гроб).

Ивануш или **Ивануша**¹ *м* — от Иван + *уш* (*уша*). **Иванушев** *ф*. Загражден (Никополско).

Ивануша² *ж* — от Иван (*а*) + *уша*. Горнооряховско, Уровене (Врачанско).

Иванушка *ж* — умалит. от Ивануша. **Иванушкин** *ф*.

Иванчелиев *ф* — от диал. *иванчелия* 'жител на с. Иванча (Търновско)'. Горна Оряховица.

Иванчо *м* — умалит. от Иван; в миналото било характерно за по-заможните хора.

Иванчев *ф*. Главно ЮЗБ. **Иванчов** *ф*. Ботевград, Софийско, Никополско. **Иванчовски** *ф*. Дряново, Ботевград. **Иванчовлу** *ф* — (с турско окончание) Павликени.

Ивац *м* — име от среднобългарската история. Ново, рядко.

Ивашко *м* — от Ива(н) + *шко*. Вайганд, Синодал. именник.

Ивга *ж* — кръстоска от Иван и Гана или нещо подобно. Враца, р. 1958.

Ивелин *м* — кръстоска от Иван и Евелин или друго име на *-лин*. Шумен, р. 1959 (5), Толбухин, р. 1955, 1957 (2), 1958, 1958 (3), Варна, р. 1956, Нова Загора, р. 1960, Дряново, р. 1962.

Ивелина *ж* — вм. Евелина или мъжка форма срещу Ивелин. Плевен, р. 1934, Шумен, р. 1959 (8).

Иверенски *ф* — от тур. *iyi veren* 'който дава добре'. Пловдив.

Ивет *ж* — вм. Ивета.

Ивета *ж* — фр. *Yvette*. Ново, рядко. Луковит, р. 1963, 1964, Разград, р. 1965.

Ивидер *м*. Тополовград, 1906.

Ивил *м* — от Ив(о) + *ил*. **Ивилев** *ф*. Лъджанкьой (Дедеагачко), Пловдив.

Ивияна *ж* — навярно кръстоска от Ивана и Яна. Шумен, р. 1959.

Ивка *ж* — умалит. от Ива или женска форма от Ивко. Брезнишко.

Ивко *м* — умалит. от Иво. Алдомировци (Сливнишко), 1864, Ботевградско, Софийско.

Ивков *ф*. Ботевградско, Софийско, Търнско, Цариброд, Соголяно (Кюстендилско).

Иво *м* — съкрат. от Иван. Главно ЗБ (може би под влияние на сръбското Иво), а напоследък на разни места из страната. **Ивов** *ф*.

Иволека *ж*. Единичен случай, р. 1923.

Ивон *ж* — вм. Ивона. Михайловград, р. 1959.

Ивона *ж* — фр. *Yvonne*. Ново, рядко.

Ивония *ж* — разширено от Ивона. Кюстендил, р. 1958.

Ивослав *м* — от Иво, Иван и Слави. Красно село, р. 1963.

Ивтѝм, **Ивтѝмко** *м* — вм. Евтим. Н. Геров. **Ивчо** *м* — умалит. от Иво. Рядко. **Ивчев** *ф*. Дрен (Радомирско), Русе.

Ига *м* — западна форма на Иго. Търнско, Брезнишко. **Игов** *ф*.

Игѝмов *ф*. Самоков.

Иглѝна *ж* — видоизменено от Иглика. Друган (Радомирско).

Игѝда *ж* — кръстоска от Иглика и Аглида. Михайловград, 1882. Вършец, Лехчево (Михайловградско), Търн.

Игѝка *ж* — от цветето *игѝка*. Главно Софийско. **Игѝкин** *ф*. Бистрица (Софийско).

Игѝко *м* — мъжка форма срещу Иглика. **Игѝков** *ф*. Церова кория (Търновско), Пловдив, Кърджали.

Игѝчина *ж* — от диал. *игѝчина* 'иглика'. Н. Геров.

***Игло** и ***Игльо** *м* — видоизменено от Иглико или от Игно, Игньо. **Иглов** и **Иглев** *ф*. Ардинско (помаци).

Игна *ж* — съкрат. от Игната. Брезнишко, Никопол, 1876, Луковит, 1891, Сърнево (Грудовско).

Игна̀т (и **Игнат**) *м* — съкрат. от Игнати. Главно ЗБ. **Игна̀тов** и **Игна̀товски** *ф*.

Игна̀та *ж* — женска форма от Игнат. Белоградчишко, Михайловградско, Ломско, Беленско.

Игна̀тешки *ф* — от с. Игнатица (Врачанско). Рашково (Ботевградско).

Игна̀ти и **Игна̀тий** *м* — гр. *Ἰγνάτιος*, лат. *Ignatius* (от *ignis* 'огън') — име на календарски светия. Рядко. **Игна̀тев**, **Игна̀тиев** и **Игна̀тиевски** *ф*.

Игна̀тка *ж* — женска форма от Игнат. Луковит.

Игньо *м* — съкрат. от Игнат. Стояново (Ловешко). **Игнев** *ф*. Ловешко, Ямболско, Гоцеделчевско.

Иго *м* — съкрат. от Игнат. Кюстендил, 1879, Кюстендилско, Софийско. **Игов** *ф*.

Игор *м* — рус. Игорь. Рядко.

Игра̀фов *ф* — съкрат. от *Изографов (= Зографов). Самоков.

Игра̀чев *ф* — от прякор *Играча* (виден играч на хоро); срв. Хороигров. Карлово, Пловдив.

Игриб̀зов *ф* — вм. *Игригьзов с дисимилация на второто *з* (от тур. *iğgi* 'крив' и *göz* 'око'). Враца.

Игрил *м* — кръстоска от Угрил и *играя*. Елена, нар. пес.

Игрила *ж* — женска форма от Игрил.

Игърджѝйски *ф* — от диал. *игърджѝя* 'гледач на селските айгъри' (тур. *aygırcı*). Девене, Криводол (Врачанско).

Игя *ж* — женска форма от Иго, Ига. Брезнишко.

Ида *ж* — нем. *Ida*. Рядко.

Ида̀ки *м* — видоизменено от Йордаки. Гурбановци (Кюстендилско), Житуша (Радомирско). **Ида̀киев** *ф*. Радомир, Житуша.

Идеал *м* — от *идеал* — пожелателно име: да бъде такъв, какъвто го желаят. Единични случаи, р. 1900, 1925.

Идилія *ж* — от *идилія*. Рядко. София, р. 1923, Михайловград, р. 1959.

Идо *м* — от рум. *Ido*. **Идов** *ф*. Гулянци (Никополско), Русе.

Идраз *м*. Малкотърновско, нар. песен.

Идрѐцов *ф* — вм. Едрѐцов. Стара Загора.

Иени *ж* — може би от йенските стъклени съдове (?) Струпец (Врачанско), р. 1958.

Иерусалим *м* — вм. Йерусалим. **Иерусалимов** *ф*.

Ижак *ф*. Русе, 1936.

Ижо *м* — румънско видоизменение на Иго, Игнат. Лозица (Никополско).

Изабѐла *ж* — фр. *Isabelle*, от испански. Михайловград, р. 1958; Шумен, р. 1959.

Изамски *ф* — от ар.-тур. *izam* 'почит, възхвала'. Секирово (Пловдивско), Пловдив.

Изатовски *ф* — може би видоизменено от Изетов. Берковица.

Избеглиев *ф* — от с. Избегли (Асеновградско). Асеновград.

Изварин *ф*.

Изваров *ф* — от *извара*. Чернозем (Карловско), Пловдив.

Извор *м* — от *извор*. Русе, р. 1958.

Изворлиев *ф* — от някое село Извор. Енидже Вардар, Пловдив.

Изворов и **Изворски** *ф* — от с. Извор (такива има над 10). На разни места из страната.

Изгорѐнков *ф* — от прякор *Изгорѐнко* 'личен ерген, който е „изгорил“ много моми'; срв. Вългенов. Плевен.

Изгорялов *ф* — от прякор *Изгорѐлия* 'комуто е изгоряла къщата, имотът или сам той'. Грудово.

Издул *м*. Елена, Търново, нар. пес.

Издѐнков *ф* — от *издѐнка*. Черногорово (Пазарджишко).

Изѐтов *ф* — от ар.-тур. *izzet* 'чест, почит' или *eziyet* 'мъжа, притеснение'. Силистра, 1900, Провадия, 1900.

Изидор *м* — от Исидор с озвучаване на с в з. Бела Слатина, Плевен, **Изидоров** *ф*.

Изидора *ж* — женска форма срещу Изидор. Плевен.

Изикил *м* — от Езекиил, име на библейски пророк. **Изикилов** *ф*. Плевен.

Измайлов *ф* — от турско л. и. Пазарджик.

Измини *ж* — от гр. *Ἰσμήνη*, име от старогръцката митология. Пловдив, р. 1911.

Измирлиев *ф* — от диал. *измирлия* 'който е ходил или живял в град Измир (Смирна)' Кукуш, Благоевград.

Измиров и **Измирев** *ф* — от град Измир. Кюстендил, Сливен, Толбухинско.

Изо *м* — съкрат. от Изидор. **Изов** *ф*. Силистра, 1895.

Изполджийски *ф* — от диал. *изполджий* 'изполичар'. Кюстендил.

Изъчев *ф*. Видин.

Изьо *м* — успоредна форма на Изо с меко окончание. **Изев** *ф*. Драма, Струмица, Пловдив.

Ика *ж* — женска форма от Ико. Родопско. **Икин** *ф*. Русе, Берковица.

Икалов и **Икаловски** *ф* — от прякор *Икалото* 'който много ика, хълца' (?) Лехчево (Михайловградско), Русе.

Икиликев, **Икиликиев** и **Икиликов** *ф* — от диал. *икилик* '1. монета от 2 гроша; 2. тегло 2 оки; 3. двоен, от две части' (тур. *ikilik*). Раднево (Старозагорско), Стара Загора, Новозагорско.

Икилюлев *ф* — от тур. *iki* 'две' и пер.-тур. *lüle* 'лула' (навярно пушел с две лули или по две лули на ден).

Икимджиев *ф* — вм. Екимджиев. Тетевен, 1897.

Икимов и **Икимски** *ф* — вм. Хекимов. Трудовец (Ботевградско).

Иклянов *ф*. Вардим (Свищовско).

Ико *м* — видоизменено от Христо, Илия или друго подобно име; разновидност на Ицо, Ичо. Враца, Врачанско, Ботевградско. **Иков** *ф*. Враца, Ботевград, Лозен (Софийско). **Иковски** *ф*. Врачеш, Литаково, Скравена (Ботевградско).

Иконаров *ф* — от рум *iconar* 'иконописец'. Русе.

Икония *ж* — от *икона* в смисъл 'хубава като изписана'. Брезник, Перник, Трън, Неделище (Сливнишко), Долна Мелна (Благоевградско-).

Иконографов *ф* — от гр. *εικονογράφος* 'иконописец'.

Иконом *м* — от гр. *οἰκονόμος* 'пестелив човек, домакин'. Банско. **Икономов**¹ *ф*.

Икономия *ж* — женска форма срещу Иконом. Лелинци (Кюстендилско), р. 1905.

Икономов² *ф* — от *иконом* 'почетно звание на свещеник, който пази светите дарове'. На разни места из страната.

Иконопис *пр* — от *иконопис(ец)*. Станке Димитров, 1823. **Иконописов** *ф*.

Икьо *м* — съкрат. от Илийкьо. **Икьов** *ф*. Етрополе.

Ила¹ *ж* — съкрат. от Стоила. Софийско.

Ила² *м* — западна форма на Ило. Неделище (Годечко).

Иланджиев *ф* — от диал. *иланджия* 'змияр' (тур. *yalancı*); срв. Змияров. Драгоево (Преславско), Шумен.

Иларийон *м* — гр. *Ἰλαρίων* от лат. *Nilagius* 'весел, усмихнат' — име на календарски светии. Търново, Търновско, Еленско, Дряново, Свищовско, Ловешко, Търговище. **Иларионов** *ф*.

Илва *ж* — разновидност на Ила (?) Негован (Софийско).

Илвѝн м — кръстоска от Илия и Иван. Станке Димитров, нар. песен.

Илда ж — от Ила с вмъкнато *д*. Сливница, Алдомировци (Сливнишко).

Илдо м — от Ильс, Ило с вмъкнато *д*. Ореховско.

Иле м — разновидност на Ильо. **Илески ф** — вм. *Илевски. Охрид.

Илер м — видоизменено от Иларион (?) Айтос.

Илето ж. Сомовит, 1957.

Илза ж — нем. Ilse, име от немската митология. Кула, р. 1958 (уж на баба си Йова), Бела Слатина, р. 1962.

Илиѝн м, Илиѝна ж — вж. Илиян, Илияна.

Иливѝнов ф — от Илиев Иванов или видоизменено от Елиивански. Русе.

Илиѝна ж — разновидност на Илияна. Айтос, р. 1964.

Илийенски ф — от с. Илиянци (Софийско). Скравена (Ботевградско).

Илийка ж — женска форма от Илия. Рядко.

Илийко м — умалит. от Илия. Перушица, 1893. **Илийков ф**. Калофер, Алфатар (Силистренско).

Илийкьо м — успоредна форма на Илийко с меко окончание.

Илийнски ф — вм. Илиенски.

Илийчо м — умалит. от Илия. Ъглен (Луковитско). **Илийчев ф**.

Илийкьо м — съкрат. от Илийкьо. Берковица, 1893, Гаганица (Берковско), Враца. **Илийков ф**. Берковица.

Илимѝна ж — от Лимона с протетично *и*. Избегли (Асеновградско).

Илимѝнджѝев ф — от диал. *илимонджѝя 'лимѝнджѝя' (?) Пловдив, 1900.

Илин м — от Ил(ьо) + *ин*. Карлово, 1878, Пазарджик, 1937. **Илинов ф**. Велинград, Пазарджик.

Илиѝа ж — женска форма срещу Илин. Ботевградско.

Илинка ж — умалит. от Илина. Ботевградско, Крушево (Македония), Благоевградско.

***Илинцо м** — от Илинчо с друго окончание. **Илинцов ф**. Хърсово (Санданско).

Илинчо м — умалит. от Илин. **Илинчев** и **Илинчов ф**. Преслав, 1900, Пазарджик, 1917.

Илийо м — от Илия с „мъжко“ окончание. Вършец, р. 1898. **Илийов ф**.

Илийѝн м — от Или(я) + *он*, както Митон, Мишон, Радон. Пазарджик, 1893, Горна Митрополия (Плевенско). **Илийѝнов ф**. Горна Митрополия, Свищов.

Илийѝнка ж — женска форма от Илион. Мездра, р. 1959.

Илип м — от Филип с изпадане на *ф*. Лопян (Ботевградско). **Илипов ф**.

Илийѝц м — от рум. Iliuț, видоизменено от Илия. **Илийѝцов ф**. Михайловград.

Илийца ж — женска форма от Илия. Кюстендилско, Злокучане (Самоковско), Ботевградско, Михайловград.

Илич м — от рус. Ильич, бащино име на Ленин. Нова Загора, р. 1960.

Иличка ж — умалит. от Илица. **Иличкин ф**. Литаково (Ботевградско).

Илийчо м — съкрат. от Илийчо. **Илийчовски ф**.

Илийя м — гр. Ἰλλίης — библейско име, евр. „мой бог е Яхве“ (едно от имената на библейския бог). Доста разпространено из цялата страна. **Илийев, Илийевски (и Илийски) ф**.

Илийѝн м — от Или(я) + *ан*. Ново, рядко.

Илийѝна ж — женска форма от Илия или от Илиян. Рядко.

Илийѝнка ж — умалит. от Илияна. **Илийѝнчин ф** (вм. Илиянкин). Банско.

Илийѝш м — от рум. Iliș, видоизменено от Илия. **Илийѝшов ф**. Згалево (Плевенско).

Илка ж — женска форма срещу Илко. Рядко.

Илко м — умалит. от Илия. Рядко. **Илков ф**.

Илмена ж. Свищовски католици.

Ило м — успоредна форма на Ильо с твърдо окончание. Софийско, Пирдопско. **Илов ф**. Ихтиман, Пазарджишко, Елин Пелин. Софийско, Самоковско.

Илѝна ж — унг. Ilona, видоизменено от Елена. Кюстендил, р. 1958, Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

Илѝнка ж — умалит. от Илона. Криводол (Врачанско), р. 1955, Враца, р. 1957, Кюстендил, р. 1958, Михайловград, р. 1958, 1959, 1960.

***Илучо м** — видоизменено от Илийчо (?) **Илучев ф**. Долно Луково (Тополовградско), Пловдив.

Илчо м — съкрат. от Илия. На разни места из страната, главно ЮБ. **Илчев** и **Илчов, Илчевски и Илчовски ф**.

Ильо м — съкрат. от Илия. Рядко. **Илев, Ильов и Ильовски ф**.

Илюѝн м — съчетание от Илия (дядо по майка), Иван (дядо по баща) и кръстница Юлия. Единичен случай, р. 1920.

Илюѝша м — рус. Ильюша, умалит. от Илья. Враца, р. 1955.

Илядников ф — разновидност на Хиледников. Щип, 1917.

Ималка ж — разновидност на Имелка

Имѝнов ф — от ар.-тур. iman 'вяра, религия'. Свищов, Пловдив.

Иманѝрски ф — от *иманяр*. Кремиковци.

Имарѝтски ф — от диал. *имарѝт* 'турско благотворително заведение' (ар.-тур. imaret) — къщата им в София била до имарета.

Имел м — от растението *имел* (поради вярването, че спомага за зачатие на дете). **Имелов ф**. Стара Загора.

Имелка ж — женска форма срещу Имел. Ихтиманско, Самоковско, Станкедимитровско.

Имена ж — от *име*: при детска смъртност оставят детето един вид „без име“; срв. Търса. Трън.

Имениджиев ф — в.м. Емениджиев. Нова Загора.

Именка ж — умалит. от Имена. Трън, Александрово (Ловешко).

Именника ж — разновидност на Именка. Сливен, р. 1908.

Имилка ж — в.м. Имелка.

Имилчо м — умалит. от Имел.

Имирлийски ф — от с. Емирлии (Болярско, Ямболско). Ямбол.

Имишерев ф — може би от диал. *емшерия* 'земляк' (пер.-тур. *hemşeri*). Богариево (Гърция), Пловдив.

Имка ж — съкрат. от Имелка или Именка. **Имкин ф.** Самоков.

Имо м — от *име*, мъжка форма срещу Имена. **Имов ф.** Кукуш, Пловдив.

Имрѐнка ж — кръстоска от Имелка и диал. *имрѐн* 'силно желание, пощяване' (тур. *imren*). Самоковско.

Имуков ф. Търговище, 1897, 1960.

Имчо м — умалит. от Имо. Сев. Добруджа, нар. пес.

Ина ж — съкрат. от някое име на *-ина* като Ангелина, Ирина и мн. др. На разни места из страната. **Инински ф.** Ботевград.

Инаки м — в.м. Янаки. **Инакиев ф.** Шумен.

Инга ж — от нем. *Inge*, съкрат. от Ингеборг. Михайловград, р. 1939, София, р. 1957.

Ингеадриана ж — от Инге и Адриана. Красно село, р. 1963.

Ингеборг ж — нем. *Ingeborg*, скандинавско име, у нас проникнало от преводен роман. Враца, р. към 1920, Михайловград, р. 1939, Шумен, р. 1943, Варна, р. 1957.

Ингелия м — в.м. Ангелия. **Ингелиев ф.** Пещера.

Ингелизов, Ингелизов и Ингелиски ф — от прякор *Ингелиза* (тур. *ingiliz* 'англичанин'). Карнобат, Айтоско, Бургаско, Асеновградско, Берковица, Ботевград, Орехово.

Ингелина ж — в.м. Ангелина. Широка лъка (Смолянско).

Ингелски ф — от тур. *engel* 'пречка, спънка'. Угърчин (Ловешко).

Ингѐрски ф — може би в.м. Ингелски. Враждебна (Софийско).

Ингилйн м — в.м. Ангелин. **Ингилйнов ф.** Русе.

Инград ж. Красно село, р. 1963.

***Инджан м** — от Индж(е) + *ан.* **Инджанов ф.** Айтос, 1893.

Индже м — от тур. *ince* 'малък, нежен, тънък, лукав' — първоначално псевдоним

на кърджалийски главатар. **Инджев ф.** Дряново, 1893, Попина (Силистренско), Станке Димитров. **Инджиев ф.** Летница (Ловешко).

Инджебаджакков ф — от тур. *ince* 'малък, нежен' и *basak* 'крак'. Варна.

Инджебалиев ф — в.м. *Инджебалев, от индже Бальо. Мъглиж (Казанлъшко).

Инджето пр — вж. Индже. Калофер.

Инджо м — успоредна форма на Индже. **Инджов ф.** Грудовско, Стара Загора, Пловдивско, Дряново, Етрополе.

Индо м — от Ино с вмъкнато *д.* **Индов ф.** Пловдив.

Индра ж — женска форма от Индри. Пловдив, р. 1887.

Индри или ***Индрия м** — видоизменено от Андрей. **Индриев ф.** Пловдив.

Ине м — далечно видоизменение от Игнат. Самоков. **Инев ф.** Самоков, Казичене (Софийско).

Инес ж — испанско име, проникнало по литературен път. Берковица, р. 1959.

Инзов ф — руско фамилно име (от река Инза). София, 1887.

Ини м — североизточна форма на Иньо. **Инев ф.**

Инилов ф. Кърджали, 1964.

***Инин м** — в.м. *Янин. **Ининов ф.** Плевня (Драмско), Пловдив.

Инка ж — умалит. от Ина или женска форма от Инко. Софийско.

Инко м — видоизменено от Христо или умалит. от Ино, Ине. Ботевград, Дъбене (Карловско). **Инков ф.** Търново.

Инколов ф — може би в.м. Янколов. Пловдив.

Инкьо м — успоредна форма на Инко с меко окончание. **Инкьов ф.** Враца, Кюстендил, Бобошево (Станкедимитровско).

Инна ж — разновидност на Ина. Красно село, р. 1963 (3).

Ино м — съкрат. от Инокенти или от някое име на *-ин.* **Инов ф.**

Инокенти и Инокентий м — гр. *Ἰννοκέντιος*, от лат. *Innocentius* 'невинен'. Варна. **Инокентиев ф.** Търново.

Инта ж — от Ина с вмъкнато *т.* Брезник.

Интѐреков ф — от Интеров с вмъкнато *ек.* Пловдив.

Интѐрна ж — съкрат. от *интернационал.* Боровци (Берковско), р. към 1927.

Интернатиев ф — може би руско име или псевдоним. (Любомир Интернатиев, мина „Болшевик“, 1956).

Интеров ф. Казанлък, 1959.

Интифѐв ф — от прякор *Интифѐта* (идвал или си отивал в точно определено време и по това познавали колко е часът) — (ар.-тур. *intifa* 'използване; сверяване на часовник'). Габрово, 1917, 1942.

Инто *м* — от Ино с вмъкнато *т*. Брезник. **Интов** *ф*.

Инча *ж* — успоредна форма на Инка с друго окончание. Костенец.

Инчо *м* — умалит. от Ино, Иньо. **Инчев** *ф*. Ловеч.

Иньо *м* — успоредна форма на Ино с меко окончание. **Инев** *ф*.

Иорукан *ф* — според местно обяснение: ходели „на иорук“, не с другите хора (от тур. *yöğük*). Железница (Софийско).

Ипа *ж* — съкрат. от Ипатия. Радомир.

Ипатия *ж* — гр. *Ἰπατία* 'върховна'. Старо, рядко.

Ипиталов *ф*. Пловдив.

Ипифан *м* — вм. Епифан. **Ипифанов** *ф*. Варна.

Ипо *м* — съкрат. от Ипократ. Пловдив, р. 1918.

Ипократ *м* — гр. *Ἰπποκράτης*, прочут лекар в древността. **Ипократов** *ф*. Пловдив.

Иполит *м* — гр. *Ἰπλόλυτος* 'конеразвръзвач' — име от старогръцката митология. Варна, р. към 1918. **Иполитов** *ф*.

Ира *ж* — съкрат. от Ирина. Пещера, р. 1953, 1965, Михайловград, р. 1958.

Иракли и **Ираклия**¹ *м* — гр. *Ἡράκλειος* 'Херкулесов'. Варна, Македония. **Ираклиев** *ф*.

Ираклия² *ж* — женска форма от Иракли. Македония.

Иргянов *ф* — от диалектен изговор *иргян* вм. ерген; срв. Кугийски, Каваримов.

Иремия *м* — вм. Еремия. Пещера. **Иремиев** *ф*.

Ирен¹ *ж* — вм. Ирена. Долни Дъбник (Плевенско), р. 1957.

Ирен² *м* — вм. Ирин. Мездра, р. 1955.

Ирена *ж* — фр. *Irene*, западен изговор на Ирина. Рядко, ново.

Иржик *м* — чеш. *Jirík*. гр. Марица, 1956.

Ирибаджаков *ф* — от тур. *iğgi* 'крив' и *basak* 'крак'. Долна Оряховица (Горнооряховско).

Ирибозов *ф* — вм. Игрибозов с изпадане на турско *ğ*. Благоевград.

Ирибюнов *ф* — вм. *Ирибоюнов — от тур. *iğgi* 'крив' и *boyn* 'шия'. Пловдив.

Ирибуруков *ф* — може би вм. *Ирибурунов — от тур. *iğgi* 'крив' и *buyn* 'нос'. Стара Загора.

Ирикалпаклиев *ф* — от тур. *iğgi* 'крив' и *kalraklı* 'с калпак'. Нова Загора.

Ириков и **Ирикев** *ф* — от тур. *iğrik* 'ревль'. Стара Загора, Карловско, Средногорци (Маданско).

Ирин *м* — мъжка форма от Ирина. Рядко. **Иринов** *ф*.

Ирина *ж* — гр. *Εἰρήνη* 'мир' — име на календарска светица. Из цялата страна.

Ириней *м* — гр. *Εἰρηναῖος* 'мирен' — име на някакъв светец. Сливница.

Иринета *ж* — от Ирина и *-ета* от имената като Анета, Мариета и др. Кърджали, р. 1962.

Иринка *ж* — умалит. от Ирина. Из цялата страна. **Иринкин** *ф*. Брестовица (Пловдивско).

Иринко *м* — умалит. от Ирин. Сливен. **Иринков** *ф*. Бургас, Търново.

Иринчо *м* — умалит. от Ирин. Габрово, Павликени, Русе. **Иринчев** *ф*. Мездра, Русе, Търново.

Ирияна *ж* — кръстоска от Ирина и Яна. Чепинци (Софийско), р. 1962.

Ириянов *ф* — от тур. *iğgi* 'крив' и *uap* 'страна, хълбок'. Свищов.

Ирка *ж* — умалит. от Ира. Варна, 1942.

Ирлинка *ж* — кръстоска от Ирина и Линка, Малинка или друго някое подобно име.

Ирма *ж* — нем. *Irma*. Ново, рядко.

Ирман *м*. Агатово (Севлиево), Свищовско. **Ирманов** *ф*. Агатово, Сухиндол, Русе, Шумен.

Ирмена *ж*.

Ирмиев *ф* — от тур. *uigmi* 'двайсет; дваисети'. Пещера, 1897.

Ирмина *ж*.

Ирмичка *ж* — умалит. от Ирма. Видин, 1942.

Иро *м* — съкрат. от Ирин. **Иров** *ф*. Дяково (Станкедимитровско).

Иробалиев *ф* — може би вм. *Иробалиев, от с. Иробас (Криво поле, Хасковско).

Ирон *м* — от гр. *ἱερόν* 'светилище' (?) Пловдивско, Свищовско (католици). **Иронов** *ф*. Ореш (Свищовско), Плевен.

Иронко *м* — умалит. от Ирон. **Иронков** *ф*. Пловдив.

Ирослав *м* — вм. Ярослав или кръстоска от Ирон и *-слав*. Свищов, р. 1962.

Иротей *м* — вм. Йеротей. **Иротеев** *ф*.

Ирязлов *ф*. Стара Загора.

Иса *м* — съкрат. от Исая. Трън. **Исов** *ф*.

Исай *м* — съкрат. от Исая. Врачанско, Белоградчишко. **Исаев** *ф*.

Исайко *м* — умалит. от Исай, Исая. Берковица, Варна. **Исайков** *ф*. Михайловград.

Исайл *м* — видоизменено от Исай. **Исайлов** и **Исайлов** *ф*. Русе, Шумен, Вруток (Югославия).

Исайя *м* — разновидност на Исая. Трън. **Исайев** *ф*.

Исак *м* — съкрат. от Исаки. Разложко. **Исаков** *ф*. Кюстендил, 1867, Рила (Станкедимитровско), Разложко.

Исаки и **Исакия** *м* — гр. *Ἰσαάκιος*, библейско име, евр. „(бог) се смее“. Бусинци (Трънско), Самоков. **Исакиев** *ф*. Ломско,

Мещица (Пернишко), Коняво, Лелинци (Кюстендилско).

Исактѝ м — видоизменено от Исаки. Станьовци (Брезнишко), СБНУ 49.

Исàпов ф — от диал. *исàп* 'сметка, хесап'; вж. Хесапчиев. Търново.

Исàра ж — от Сара с протетично *и*. Звъничево (Пазарджишко).

Исау̀л м — от Саул с протетично *и*. **Исау̀лов ф**.

Исàчки ф — вм. Исаковски (от Исак). Бояна.

Исàя м — гр. 'Ἰσαΐας, име на библейски пророк, евр. „бог помага“. Враца, Врачанско, Белоградчишко, Брезнишко, Трън. **Исàев ф**.

Исиан м — от Исилян с изпадане на *л*'. Кичевско.

Исидòр м — гр. 'Ἰσιδóρος 'дар на богиня Изида'. Вършец, Михайловград, Видин, Никополско, Русе, Огняново (Елинпелинско). **Исидòров ф**.

Исидòра и Исидòрка ж — женска форма от Исидор. Михайловград, Кътина, Мрамор, Петърч (Софийско).

Исикѝйски ф — вм. Хесекийски. Стара Загора.

Исилѝян м — от Силян с протетично *и*. Благоевград.

Исир м. Враца, 1893.

Исиян м — писмена разновидност на Исиан. **Исиянов ф**. Видин (македонци).

Искѝйски ф — от някое село или град, чието име съдържа тур. *ескѝ* 'стар' (Ески Заара, Ески Джумая, Ески кьой, Ескилер и др.). Троян, Ловеч.

Искилѝев ф — от диал. **искилѝя* 'жител на село или град с *ескѝ* в името'; срв. Искѝйски. Пловдив.

Искович ф — от Искович с изпадане на *р* (?) Русе, 1900, 1935.

Искра ж — женска форма от Искро, Искрьо, в по-ново време преосмислено по съществ. *искра*. На разни места из страната.

Искрен м — от прилаг. *искрен*. Трънско. Берковско, Мездра. **Искренов ф**. Дивотино (Пернишко), 1862, Лом, 1893. **Искренски ф**.

Искрена ж — женска форма от Искрен. Мрамор (Софийско).

Искро м — съкрат. от Искрен. Панагюрище, 1900. **Искров ф**. Панагюрище, Копривщица, Карлово, Пещера, Каблешково (Поморийско).

Искрьо м — успоредна форма на Искро с меко окончание. Казанлък, Толбухин. **Искрев ф**. Казанлък, Пловдив, 1900, Калюфер, Горни Пасарел (Самоковско).

Искър м — по името на река Искър: да е вечен като реката; срв. Дунав, Струма, Ерма. Етрополски манастир, 1648, Панагюрище, 1870, Тетевен, 1893, Севлиево, 1922, Русе, 1922, Свищов, 1911, Плевен, 1934, Нов град (Свищовско), Мирвяне (Софий-

ско). **Искърров ф**. **Искров ф**. Тетевен. **Искърова ливада** местност в Осиковска Лаквица (Ботевградско).

Искърски ф — от реката Искър или от л. и. Искър. Враца, Варна.

Исменлѝев ф — от някое село с подобно име. Лясковец.

Исо м — съкрат. от Исая или от Исус. Кичевско, Дунавци (Видинско). **Исов ф**. Пазарджик, Търговище.

Исодѝя ж. Каварна.

Испашѝ ж — видоизменено от Аспасия. Асеновград, р. 1861.

Исперѝхски ф — ново вм. Кеманларски (след преименуването на Кеманлар в Исперих).

Испирѝда ж — от гр. 'Ἰσπερίς, -ίδος, име от античната митология. Крушево (Първомайско).

Испирѝдòн м — от Спиридон с протетично *и*. Караполци (Елинпелинско). **Испирѝдòнов ф**. Перник, Пещера (Радомирско).

Испòрски ф — от диал. *испòрец* 'изваден от майчина утроба чрез разпаряне'. Кюстендил.

Истасов ф.

Истàтия м — вм. Евстатия. Вършец. **Истàтиев ф**. Вършец.

Истàтко м — от Статко с протетично *и*. Берковица, Михайловградско. **Истàтков ф**. Годечко, Берковско, Михайловградско.

***Истери м** — от Стерьо с протетично *и*. **Истериев ф**.

Истикоолу ф — може би от ар.-тур. *istiklâlî* 'независим'.

Истилѝян м — от Стилиян с протетично *и*. Елинпелинско, Самоковско. **Истилѝянов ф**.

Истилѝянка ж — женска форма от Истилиян. Самоковско.

Истина ж — от *истина*. Ореш (Свищовско), р. 1917.

Истѝрка ж — вм. Естѝрка. Радовиш (Македония).

Истиѝян м — от Истилиян с изпадане на *л*'. **Истиѝянов ф**. Самоковско.

Истрѝфов и Истрѝвски ф — от диал. **истрѝф* 'извъртане, изопачаване' (от гр. *στρέφω*). Мътница (Пловдивско), Пловдив.

Истъо м. Горски Извор (Хасковско), 1906.

Ису̀л м — от Ис(о) + ул. **Ису̀лев ф**.

Исус м — от името на Исус Христос. Михайловград, Михайловградско. **Исусов и Исуски ф**.

Исѝянко м — видоизменено от Асен, Асенко. **Исѝянков ф**. Долна Оряховица (Горнооряховско).

Ита ж — женска форма от Ито. Трън, Разлива (Ботевградско). **Итински ф**. Райково, 1720.

Италиѝански ф — от *италиѝански*. Арчар (Видинско).

Итàло м — от Италия (?) Лом, 1917 (д-р Итало Л. Милапези).

Итин м — от Ит(о) + *ин*. **Итинов ф.** Райково (Смолянско), Пловдив.

Итко м — умалит, от Ито. Безден (Софийско), Самоковско. **Итков ф.** Карлово.

Ито м — съкрат. от Христо, разновидност на Хито. Софийско. **Итов ф.** Софийско, Трънско, Пещера.

Итьо м — съкрат. от Христьо. Климент (Карловско). **Итев ф.** Казанлък.

Ихтеров ф — от ар.-тур *ihtar* 'предупреждение, напомняне'. Чепеларе, Пловдив.

Ихтиманлията пр — от град Ихтиман. Гол. Конаре (Пловдивско), 1900.

Ихтимански ф — от Ихтаманлията. Гол. Конаре, 1893.

Ихтина ж — видоизменено от Евтима (?) Радомирско, Пещера, 1928.

Ихчиев ф — от диал. *ихчия* 'работник' (тур. *işçi*). Велес.

Ица ж — женска форма от Ицо. Ботевград. **Ицини ф.** Стакевци (Белоградчишко).

Ице м — успоредна форма на Ицо. Н.Геров.

Ицко м — умалит. от Ицо. **Ицков ф.** Кюстендил, 1897, Разград.

Ицмаров и Ицмарев ф — може би от ар.-тур. *itmar* 'изпълнение'. Шумен.

Ицо м — съкрат. от Христо (или от Илия). Ботевградско, Враца. **Ицов и Ицовски ф.** Ботевградско. Етрополе.

Ичан м — от Ич(о) + *ан*. **Ичанов ф.**

Ичеренски ф — от с. Ичера (Котленско). Котел, Бургас, Варна.

Ичкаров ф — може би от прякор с нарочно изпуснато начално *п*. Варна, 1940.

Ичко м — умалит. от Ичо. Ботевград. **Ичков ф.** Кесарево (Горнооряховско).

Ичо м — съкрат. от Христо (в Севлиевско) или от Илия (в Ботевград). **Ичев и Ичов ф.** Ловеч, Угърчин (Ловешко), Плевен, Пловдив, Пазарджишко, Грудовско. **Ичевски ф.** Угърчин, Плевен.

Иша ж — женска форма от Ишо. Гурково (Ботевградско).

Ишевренеца пр — от с. Ешеврен (Изворово, Чирпанско). Чирпан.

Ишивов ф. Ракитово (Велинградско).

Ишиклиев ф — от диал. *ишиклия* 'жител на с. Ашиклии (Горно Градище, Казанлъшко)'. Свищов, Шумен, Бургас, Пловдив, 1904.

Ишиков ф — от Ашиков с преход на неудареното *а* в *и* покрай следната сричка. Разград, 1900.

Иширков ф — от прякор *Иширко* 'лъв, храбрец' (от пер.-тур *şirg*). Ловеч.

Ишкетиев и Ишкитиев ф — от диал. *ишкития* 'аскет, постник' (от гр. *ἀσκητής*). Пазарджик, Ямбол.

Ишко м — умалит. от Ишо. **Ишков ф.** Варна.

Ишлимов ф — от диал. *ишлимѐ* 'ръчен труд, възнаграждение за ръчен труд' (тур. *işleme*). Враца.

Ишмена ж — разновидност на Ишмина. Ивайловградско.

Ишмеров ф — от диал. *ишмер* 'намигване' (от тур. *işmar*). 'върдица (Сливенско).

Ишмина ж — от гр. *Ἰσμήνη*; вж. Измини. Ивайловградско.

Ишмириеф ф — видоизменено от **Ишмеров** (*рие* поради мекото *р*, *ми* вм. *ме* поради изместеното ударение). Ямбол.

Ишо м — съкрат. от Илия, разновидност от Ицо. Ботевградско. **Ишев ф.** Ксантийско, Пловдив.

Ишѐк м — прякорно име от Ишо. **Ишѐков ф.** Ъглен (Луковитско), Ловеч.

Ишпеков ф. Варна, Русе, Търговище.

Ишпѐл м. **Ишпѐнов ф.** Котел.

Ишпѐна ж — женска форма от Ишпен. Котел

Ишѐо м — от диал. *ишѐа* 'искам, желая'. **Ишев ф.** Велинград, 1936.

Й

Йеремия *м* — вм. Еремия. **Йеремиев** *ф.*
Йероним *м* — гр. Ἱερώνυμος 'който носи
свето име'. Карлово, 1878. **Йеронимов** *ф.*
Пловдив, 1917, Шумен.

Йеротей *м* — гр. Ἱερόθεος 'богосвет,
свети божев' — име на календарски све-
тия. Габрово, 1905.

Йерусалим *м* — от името на град Йеруса-
лим. **Йерусалимов** *ф.* Замфирово (Берковско).

Йерусалима *ж* — женска форма от Йеру-
салим. Кюстендил, р. 1883.

Йехов или **Йехова** *ф.* (Мария Тотева Йехо-
ва, Пловдив, от с. Михалево).

Йоаким *м* — евангелско име, евр. бог
въздига“ Ловеч, 1860. **Йоакимов** *ф.*

Йоан *м* — старобългарска и черковна
форма на Иван.

Йоана *ж* — женска форма от Йоан.
Рядко, след 1931.

Йоанели *ж.* Брезник, р. 1953.

Йоасаф *м* — име от средновековна книга
Варлаам и Йоасаф. Рядко.

Йов *м* — гр. Ἰώβ — библейско име, евр.
„голямо желание“. Старо, рядко. **Йовов** *ф.*

Йова *ж* — съкрат. от Йована или женска
форма от Йово. Старо. **Йовин** *ф.* **Йовински** *ф.*
Търнак (Белослатинско).

Йован *м* — от старобългарско Йоан с
вмъкнато *в*. Старо.

Йована и **Йованка** *ж* — женска форма от
Йован. Старо.

Йоварлак *ф* — от диал. *йоварлак* 'вал-
чест, топчест' (тур. yuvaçlak); срв. Топков.
Пловдив.

Йовда *ж* — от Йова с вмъкнато *д*. Бяла,
1883.

Йовѐ *м* — разновидност на Йово. Сво-
генско. **Йовѐв** *ф.* Станкедимитровско. **Йовен-
ски** *ф.* Плевен.

Йови *м* — източна форма на Йове. Павел
баня (Казанлъшко), Зелениково (Пловдив-
ско), Толбухинско. **Йовев** *ф.*

Йовица *ж* — от Йов(а) + *ица*. Етропол-
ски манастир, 1648.

Йовка *ж* — умалит. от Йова или женска
форма от Йовко. Главно ИзБ.

Йовко *м* — умалит. от Йово. Рядко,
главно ИзБ. **Йовков** *ф.*

Йово *м* — съкрат. от Йован. На разни
места из страната. **Йовов** *ф.* **Йововски** *ф.*
Правец (Ботевградско). **Йовович** *ф.* Само-
ков, 1905. **Йовѐто** *ф.* Правец.

Йовчо *м* — умалит. от Йово. Търговище,
1893, Карнобатско, Ямбол, Харманлийско,
Дряновско. **Йовчев** и **Йовчевски** *ф.*

Йовша *м* — кръстоска от Йово и Йошо.
Трънско. **Йовшин** *ф.* Цариброд.

Його *м* — от Йоко с озвучаване на *к* в *г*.
Врачанско.

Йодеров *ф* — от диал. *йодѐр* 'едър'. Нико-
пол, 1893.

Йодов *ф.* Септември (Пазарджишко).

Йодро или **Йодра** *м* или *ж* — от диал.
йодѐр 'едър'. Дебърско.

Йоелин *м* — може би вм. *Йовелин, от
Йово и *-лин*. Михайловград, р. 1959.

Йоза *ж* — женска форма от Йозо. Пловдив.

Йозе и **Йозьо** *м* — успоредна форма на
Йозо с меко окончание. Пловдивско —
католици. **Йозев** *ф.*

Йозо *м* — съкрат. от Йозеф (=Йосиф).
Типично за католиците в Пловдив, Плов-
дивско и Ореш (Свищовско). **Йозов** *ф.*

Йойко *м* — умалит. от Йойо. Н. Геров.

Йойо *м* — а) от Йово или Йоньо с изпа-
дане на съгласната; б) от Йозо с детско
повтаряне на първата сричка. **Йдев** *ф.*
Русе.

Йойчо *м* — умалит. от Йойо. Н. Геров.

Йюка *ж* — от Йютка с изпадане на *т*.
Ботевград, Ботевградско.

Йюким *м* — съкрат. от Йоаким. **Йюкимов** *ф.*

Йюко *м* — от Йютко с изпадане на *т*.
Йюков *ф.* Вършец, Вълчедръма (Ломско).
Йюкович *ф.* Горник (Белослатинско), 1906.
Йюков кладенец — местност в Зим-
ница (Ямболско).

Йюла *ж* — женска форма от Йюло или
съкрат. от Юлита. Трънско, Търново,
р. 1921. **Йюлинци** род в Дружево (Своген-
ско).

Йюлак *м* — прякорно име от Йюло. **Йюлаш-
ки** *ф.* Мездра.

Йолаки *м* — умалит. от Йо̀ло с гръцко -аки. Своге, нар. песен.

Йола̀нда *ж* — от Йола̀нта с озвучаване на *нт* в *нд*. Ново, рядко.

Йола̀нта *ж* — западноевропейско име, проникнало по книжовен път. Ново, рядко.

Йолда̀шев *ф* — от диал. *йолда̀ш* 'другар при пътуване, съпътник' (тур. *yoldaş*). Видин.

Йолджиев *ф* — от диал. *йолджия* 'пътник' (тур. *yolcu*). Шабла (Балчишко), Варна.

Йолдюрмев *ф* — от тур. *yoldurma* 'вземаме насила, изтръгване'. Казанлъшко, 1917.

Йоле *м* — разновидност на Йо̀ло. Йо̀лев *ф*. Козлодуй, 1893.

Йолѝта *ж* — вм. Юлѝта. София, р. 1933, Луковит, р. 1965.

Йолка *ж* — умалит. от Йо̀ла. Трънско, Берковица.

Йолкичев *ф*.

Йолм̀ов *ф* — от тур. *yolma* 'изтръгване, обир'. Варна.

Йоло *м* — от Йо̀во, Йо̀то с друго окончание, както Ву̀то и Ву̀ло, Ко̀то и Ко̀ло, Пѐто и Пѐло. Главно СЗБ. Йо̀лов и Йо̀ловски *ф*.

Йолтенков *ф*. Пловдив, 1906.

Йолтикенов *ф* — от тур. *yol* 'път' и *tiken* 'трън'. Пловдив.

Йолтов и **Йолтев** *ф*. Пловдив.

Йолчо *м* — умалит. от Йо̀ло. Йо̀лчовски *ф*. Луковит. Йо̀лчовското, местност в Липница (Ботевградско).

Йон *м* — рум. *Ion*, съкрат. от Йо̀ан. Видинско, Ломско, Ореховско. Йо̀нов *ф*.

Йона *ж* — съкрат. от Йо̀вана, Йо̀вана. Ботевградско, Врачанско. Йо̀нин *ф*. Ботевград, Новачене (Ботевградско).

Йона̀т *м* — от библейско Йо̀на 'гълъб' с добавено *т* (?) Йо̀на̀тов *ф*. Асеновград.

Йона̀шко *м* — рум. *Ionășco*, умалит. от Йо̀н. Йо̀на̀шков *ф*. Горни Цибър (Ломско).

Йонго *м* — от Йо̀нко с озвучаване на *нк* в *нг*. Йо̀нгов *ф*. Старозагорско, 1908.

Йонда *ж* — от Йо̀на с вмъкнато *д*. Чепинци (Софийско). Йо̀ндин *ф*. Чепинци.

Йонде *м* — разновидност на Йо̀ндо.

Йондев *ф*. Лакатник (Свогенско), Челопечене (Софийско), Кюстендил, Гоце Делчев.

Йондо *м* — от Йо̀но с вмъкнато *д*. Йо̀ндов *ф*. Гор. Богров (Софийско), Търново, Йо̀ндовци род в Пилашево (Първомайско).

Йондърров *ф* — от диал. **йндър* 'едър'; срв. Йо̀деров. Варна.

Йоне *м* — разновидност на Йо̀но, Йо̀ньо. Йо̀нев *ф*. Сливница.

Йонел *м* — рум. *Ionel* — от Йо̀н. Тутракан.

Йоньки *м* — от гр. *Ἰωνύκιος*, умалит. от Йо̀ан. Кнежа, р. 1907. Йо̀нъкиев *ф*. Йо̀нъков *ф*. Кула.

Йоньц *м* — рум. *Ionîț*, умалит. от Йо̀ан. Градец (Видинско). Йо̀нъцов *ф*.

Йоньца¹ *м* — по-стара форма на Иваница. Силистра, 1893, Видин. Йо̀нъцов *ф*.

Йоньца² *ж* — разновидност на Иваница. Видин.

Йоньци *м* — рум. *Ionîțiu*, умалит. от Йо̀ан. Йо̀нъциев *ф*. Антимово (Видинско).

Йонка *ж* — умалит. от Йо̀на. Йо̀нкински *ф*. Ореховско.

Йонко *м* — умалит. от Йо̀но или направо от Иван. Типично за Банско. Йо̀нков *ф*.

Йо̀но *м* — а) разширено от Йо̀н — във Видинско, Ломско, Ореховско; б) съкрат. от Йо̀ван — в други области на страната. Йо̀нов *ф*. Горна Василица (Ихтиманско). Йо̀новски *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Йо̀нто *м* — от Йо̀но с вмъкнато *т*. Долни Богров (Елинпелинско). Йо̀нтово *ф*. Долни Богров.

Йо̀нцев *ф* — може би грешка вм. Йо̀нчев. Челопеч (Пирдопско).

Йо̀нча *м* — западна форма на Йо̀нчо. Трънско.

Йо̀нчо *м* — умалит. от Йо̀но или направо от Иван (а в Еленско и от Иларион). Йо̀нчев, Йо̀нчов и Йо̀нчовски *ф*.

Йо̀ньо *м* — успоредна форма на Йо̀но с меко окончание. Крушево (Севлиево), 1917. Йо̀нев *ф*.

Йо̀пе *м* — далечно видоизменение от Йо̀сиф. Йо̀пев *ф*. Банско.

Йо̀ра *ж* — съкрат. от Йо̀рдана. Ботевград.

Йоргата *м* — вм. Йо̀ргота. Неврокопско, 15—16 век.

Йоргьца *ж* — женска форма от Йо̀рго. Шумен, Русе.

Йоргьчка *ж* — умалит. от Йо̀ргьца. Шумен.

Йо̀рго *м* — видоизменено от Георги (точно от Георго с новогръцки преход на мекото *г* в *й*). Лясковец, 1868, Търново, Златарица (Еленско), Разградско, Шумен, Айтоско, Карнобатско, Ямболско, Ново-загорско. Йо̀ргов *ф*. Шумен, Горнооряховско, Плевен, Ямбол, Ново-загорско, Радомирско.

Йо̀ргота *м* — от Йо̀рг(о) + *ота*. Неврокопско, 16 век.

Йо̀ргя *ж* — женска форма от Йо̀рго. Айтос, 1897.

Йо̀рда *ж* — съкрат. от Йо̀рдана. Ботевград, Бистрица (Софийско).

Йо̀рдан *м* — по името на палестинската река Йо̀рдан. Из цялата страна. Йо̀рданов, Йо̀рдановски и Йо̀рданович *ф*.

Йо̀рдана и **Йо̀рданка** *ж* — женска форма от Йо̀рдан. Из цялата страна. Йо̀рданин *ф*. Рила (Станкедимитровско).

Йо̀рджо *м* — от Йо̀рчо с озвучаване на *ри* в *рдж*. Йо̀рджев *ф*. Стралджа (Ямболско), Ямбол.

Йо̀рдо *м* — съкрат. от Йо̀рдан. Михайловград. Йо̀рдов *ф*.

Йоркишев ф. Долна Оряховица (Горнооряховско).

Йоро м — съкрат. от Йордан. **Йоров ф.**

Йорчо м — умалит. от Йордан или от Йорго. **Йорчев ф.** Варна.

Йорьо м — успоредна форма на Йорго с меко окончание. **Йорев ф.**

Йоса м — съкрат. от Йосиф. Брезник.

Йосав м — съкрат. от Йоасаф. Пловдив.

Йосе м — съкрат. от Йосиф. Кюстендил, 1879, Иваняне (Софийско).

Йоси м — разновидност на Йосе. Ловеч, 1878.

Йосиф м — гр. Ἰωσήφ, библейско и евангелско име, евр. „бог добавя“. Нарядко из цялата страна. **Йосифов ф.**

Йосифчо м — умалит. от Йосиф. **Йосифчев ф.**

Йоска ж — женска форма от Йоско. Павликени.

Йоско м — умалит. от Йосе или направо от Йосиф. Михайловград. **Йосков ф.** Берковица, Шумен.

Йосмер м — може би от ар.-тур. esmer 'тъмен, мургав'. Русе, 1868.

Йосьо м — съкрат. от Йосиф. Лом, 1908.

Йота¹ ж — женска форма срещу Йото. Ботевградско, Самоковско. **Йотин ф.** Ботевград. **Йотински ф.**

Йота² м — западна форма на Йото. Софийско. **Йотов ф.**

***Йотан м** — от Йот(о) + ан. **Йотанско то** — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Йотин м — от Йот(о) + ин. **Йотинов ф.** Сопот.

Йотка ж — умалит. от Йота. Ботевградско. **Йоткин ф.** Ботевград.

Йотко м — умалит. от Йото. **Йотков ф.** Кула, 1893, Сеславци (Софийско).

Йото м — видоизменено от Йован, Иван. Типично за Тетевен; Ботевградско, Врачанско, Белослатинско, Тетевенско. **Йотов** и **Йотовски ф.**

Йохан м — нем. Johann = Иван. Ново, рядко.

***Йохни м** — видоизменено от Йохан. **Йохнев ф.** Коларово (Провадийско).

Йохо м — от Йозо с друго окончание **Йохов ф.** Пловдив.

Йоца¹ ж — женска форма от Йоцо. Пернишко. **Йоцин ф.** Кремиковци.

Йоца² м — успоредна форма на Йоцо. Берковица, Софийско, Русе, 1900. **Йоцов ф.**

Йоцка ж — умалит. от Йоца. Разград.

Йоцо м — съкрат. от Йован, разновидност на Йово, Йоло, Йоно, Йото, Йочо. Враца, Лом. **Йоцов** и **Йоцев ф.** Враца, Белоградчишко, Лом, Трънско, Пирот. **Йоцовски ф.**

Йочко м — умалит. от Йочо. **Йочков ф.** Търновско, 1893, Куртово Конаре (Пловдивско). **Йочковци** род в Липница (Ботевградско).

***Йочкол м** — от Йочк(о) + ол. **Йочколовски ф.** Брестница (Луковитско). **Йочколочки ф.**

Йочо м — от Йовчо с изпадане на *в* или разновидност на Йоцо, Йото. Ловеч, 1878, Слатина (Ловешко), Плевен, Червен брег. **Йочев ф.** Плевен, Плевенско, Станкедимитровско, Тополовградско.

Йоша ж — женска форма от Йошо или съкрат. направо от Йованка. Кула, Врачанско, Етрополе. **Йошин ф.** Криводол (Врачанско), Миланово (Свогенско). **Йошенско то** — местност в Осиковска Лакавица (Ботевградско).

***Йошен** или ***Йошин м** — от Йош(о) + ен, ин. **Йошенов ф.** Русе. **Йошинов ф.** **Йошеновци** род в Осиковица (Ботевградско).

Йошка ж — от Йоша или направо от Иванка. Етрополе. Лопян (Ботевградско), Садовец (Луковитско), Кула.

Йошко м — умалит. от Йошо. **Йошков ф.** Търнава (Белослатинско), Благоевград. **Йошковски ф.** Скравена (Ботевградско).

Йошо м — съкрат. от Йован, Иван или успоредна форма на Йото, Йоцо. Ботевград, Лопян (Ботевградско). **Йошев** и **Йошов ф.** Згалево (Плевенско), Ботевград, Сеславци (Софийско). **Йошовски ф.** Ботевград, Кнежа.

К

Каба- (тур. каба 'дебел, отпуснат, недодялан') — първа съставна част на фамилни имена като Кабаделов, Кабаиванов, Кабакоев.

Кабѡдаев ф — в. Кабаданев. Горна Оряховица.

Кабѡданев ф — от диал. *кабѡдаия* 'който обича да носи хубави дрехи, да се гизди' (тур. *kabadaу* 'самохвалко'). Карнобатско.

Кабадейски ф — разновидност на Кабаданев. Лисец (Ловешко).

Кабадеков ф. Сливен.

Кабѡделов ф — от каба Дело (вж. Каба-). Кукуш.

Кабѡджѡв ф — от тур. *кабаса* 'въздебел, подпухнал'. Смядово (Преславско), Сливен, Карнобат, Казанлък.

Кабѡдийски ф — разновидност на Кабаданев. Драгошиново (Самоковско).

Кабѡдински ф — разновидност на Кабаданев и Кабадийски. Лисец (Ловешко).

Кабѡдов ф — съкрат. от Кабаданев. Златарица (Еленско).

Кабѡиванов и Кабѡивѡнски ф — от каба Иван (вж. Каба-). Самоводене (Търновско), Стара Загора, Исперих, Варна, Плевен.

Кабѡклиев и Кабѡклийски ф — от някое село с подобно име. Казанлък, Исперих.

Кабѡков ф — от тур. *кабак* '1. тиква; 2. гол'. На разни места из ЮИЗБ.

Кабѡковев ф — от каба Койо (вж. Каба-). Стара Загора, 1893, Казанлък, Елхово.

Кабѡкчийев и Кабѡкчийски ф — от диал. *кабакчийя* 'бирник в турско време, който събирал парите в прорязана катуна (тур. *su kabađı*)'. Бяла, Етрополе, Кнежа.

Кабѡлаков ф — от тур. *кабалак* 'вид военна шапка'. Карнобат.

Кабѡсанов ф — от каба Хасан (вж. Каба-). Момчиловци (Смолянско).

Кабѡта пр — вж. Каба-. Попово, Стара Загора.

Кабѡтлийев и Кабѡтлийски ф — от диал. *кабаатлийя* 'виновен, провинен' (ар.-тур. *kabahaalı*). Враца.

Кабѡшев ф — може би грешка в. Карабашев. Горна Оряховица (гроб).

Кабѡшки ф — разновидност на Кабаков. Гол. Конаре (Пловдивско).

Кабѡшманов ф — може би нарочно видоизменено от каба Осман (вж. Каба-). Русе.

Кабѡльов ф — съкрат. от Карабельов (?)

Кабѡзамѡлов ф — от диал. *кабѡзамѡл(ин)* 'някогашен бирник' (ар.-тур. *kabzımal*).

Кабѡзамѡнов ф — видоизменено от Кабзамалов. Карлово, 1900.

Кабѡзев и Кабѡзов ф — *кабза* 'капса, капсула'. Харманлии, Сливен.

Кабѡзимѡлов ф — разновидност на Кабзамалов. Пещера, Карлово, Делчево (Санданско).

***Кабѡлак м** — прякорно име от Кабло. **Кабѡлаков ф.**

Кабѡлешко м — от Кабл(о) + *ешко*; срв. Вълло и Вълешко, Мальо и Малешко, Рали и Ралешко. **Кабѡлешков** (по-старо **Кабѡлешков**) ф. Копривщица, Панагюрище, Пловдив.

Кабѡло м — може би от ар.-тур. *kabul*, *-blü* 'приемане, съгласие'. **Кабѡлов ф.** Пловдив.

Кабѡлуков ф — от диал. **каблук*; вж. Кабло. Пазарджик, 1917.

Кабѡв ф — от прякор *Кабѡта*; вж. Каба. Брацигово, Карнобат, Севлиево, Карамолци (Елинпелинско).

Кабѡран пр — от тур. *кабрап* 'ленив, бавен'. Станке Димитров. **Кабѡранов ф.** Казанлък, 1878, Раднево (Старозагорско), Стара Загора, Сливен. **Кабѡрански ф.** Ихтиман, Самоков, Пасарел (Самоковско).

Кабѡранджийев ф — от диал. **кабранджийя* 'майстор на кабрани (шиници)' (от тур. *кабрап* 'шиник'). Писарево (Горнооряховско).

Кабѡуров ф — от *кабур* 'чанта за оръжие или предпазител на сечиво' (тур. *kıbuğ*).

Кабѡурмъшев ф. Стара Загора.

Кабѡвѡрков ф — може би от град Кавадарци.

Кабѡвѡджийски ф — от диал. *каваджийя* 'кафеджия'. Друган (Радомирско).

Кабѡев ф. Търговище, 1893, Русе, Шумен.

Кабѡвѡклиев и Кабѡвѡклѡв ф — от някоя местност с подобно име. Лясковец, Търново.

Кав̀аков *ф* — от диал. *ка̀ва̀к* 'топола' (тур. *kavak*). Княжева поляна (Кубратско), Русе.

Кавалдж̀иев *ф* — от *кавалдж̀ия* 'свирач на кавал' (тур. *kavalci*). Казанлък, Стара Загора, Новозагорско, Сливен, Шумен, Петрич.

Кавал̀еров и **Кавал̀ерски** *ф* — от *кавал̀ер*. Грудово, Езеро (Новозагорско), Павликени, Раковица (Кулско).

Кавал̀ето *ф* — италианско фамилно име от *cavalletto* 'конче'.

Кав̀алов *ф* — навярно съкрат. от Кавалдж̀иев. Габрово, Ловеч, Чирпанско, Стара Загора, Пещера, Варна, Грудовско.

Кав̀алски *ф* — от *ка̀вал*. Тетевен.

Каварда̀ков *ф* — от диал. **каварда̀к* 'къдрав човек' (от тур. *kivig* 'къдрица').

Кавардж̀икл̀иев *ф* — от диал. **кавардж̀иклия*; вж. Кавардж̀иков. Стара Загора.

Кавардж̀иков *ф* — от тур. *kivigcik* 'къдрав'. ливен, 1883, Ямбол, Дервент (Дедеагачко), Варна.

Кавар̀имов *ф* — от диал. *ка̀ в̀рим* 'ще вървим' — преселници от Южна Тракия в Стара Загора.

Кав̀арналиев *ф* — от диал. *ка̀варналия* 'жител на град Каварна'. Шумен.

Кавгадж̀иев и **Кавгадж̀ийски** *ф* — от *кавгадж̀ия* (тур. *kavgaci* 'размирник'). Пловдив.

Кавгазов *ф* — може би кръстоска от *кавга* и *маргаза*. Миладиново (Свиленградско), Смолянско.

Кавда̀нски *ф* — може би от Кафтански с озвучаване на *фт* във *вд*. Цървени брег (Станкедимитровско), 1911.

Кавд̀ивка *ж* — от Каdifка с вмъкнато *в*. Радомирско.

Кав̀изов *ф* — може би от ар.-тур. *kavis* 'лък за стрелба'. Шумен.

Кав̀иков *ф* — от диал. **ка̀вик* 'здравеняк' (от ар.-тур. *kavi* 'як, силен, здрав'). Чепинци (Софийско).

Кавка̀зки и **Кавка̀зов** *ф* — навярно от Кавгазов, видоизменено покрай името на планината Кавказ. Червена вода (Русенско), Сопот.

Кавла̀ков и **Кавла̀чки** *ф* — от тур. *kavlak* 'обелен, с олющена кора или кожа'. Батак, 1893, Казанлък, Варна, Бела Слатина, Берковица.

Каврайл *м* — в.м. Гавраил. Кюстендил, 1879.

Каврак̀иров *ф* — от каврак Киро (?); вж. Кавраков. Солун.

Кавра̀ков *ф* — от тур. *kivgak* 'пъргав, игрив' или видоизменено от Кавръков.

Кавраш̀илов и **Каврошилов** *ф* — от диал. **кавраш̀ил* 'пъргав, игрив' (?); срв. Кавраков. Пещера, Широка лъка (Девинско).

Кавръ̀ков *ф* — от диал. *каврѝк* 'къдрав' (тур. *kivgik*). Айтос, Сливен, Винаца (Варненско), Търговище, Дряново, Русе, Плевен.

Каву̀лски *ф* — от диал. *ка̀ву̀л* 'договор, сговор' (от ар.-тур. *kavul* 'съгласие'). Кнежа.

Каву̀н *м* — от незасвидетелствувано *Кав(о) + ун*. Пещера, нар. песен.

Кавчо *м* — умалит. от незасвидетелствувано *Каво*. Пещера, 1959.

Кавърдж̀иев *ф* — от диал. *кавар(а)дж̀ия* 'който вдига шум, размирник' (от тур. *kavaga* 'пърдня'). Дедеагачко, Пловдив.

Кавърдж̀иков *ф* — писмена разновидност на Кавардж̀иков. Ямбол, Сливен.

Кага̀евски *ф* — от диал. *ка̀га̀* в.м. *кога*; срв. Кугийски.

Ка̀да *ж* — съкрат. от Каdifа, Каdifка.

Ка̀дин *ф*. Русе. **Ка̀дински** *ф*. Пазарджик.

Када̀ифка *ж* — кръстоска от Каdifка и *када̀иф*. Трънско, София, р. към 1933.

Кадалев *ф*. Тутракан.

Када̀нов *ф* — от ит.-тур. *kadana* 'едър кон, катана'. Шумен, 1896.

Кадардж̀иев *ф*. Казанлък.

Ка̀дев *ф* — вж. Кадьов. Банско.

Кадел̀ков *ф* — писмена разновидност на Къделков. Лясковец, Попово.

Кадем̀ов *ф* — от диал. *ка̀дем* 'щастливо начало, въздействие за успех' (ар.-тур. *kadem*). Пловдив, 1900, Гагаля (Русенско).

Кадѐфия *ж* — видоизменено от Каdifа. Пловдивско.

Кад̀иев и **Кад̀ийски** *ф* — от остар. *ка̀дия* 'съдия' (ар.-тур. *kadi*). Стара Загора, Куклен (Асеновградско), Белозем (Пловдивско), Пазарджик, Ихтиман, Згориград (Врачанско).

Кадиков *ф*.

Кадикя̀нов *ф* — от ар.-тур. *kadikân* '?'. Тутракан.

Кадинов *ф*. Прилеп, Велинград, Брестовица (Пловдивско), 1904.

Кадиски *ф* — в.м. Кадийски. Згориград (Врачанско).

Кадифа *ж* — от *кадифе*; срв. Атлаза, Сърма. Банско, Мрамор (Софийско), р. 1897.

Кадифѐйка *ж* — от *кадифе*. Михайловградско.

Кадифѐто *пр* — от *кадифе*. Луковит.

Кадифка *ж* — умалит. от Каdifа. Благоевград, Благоевградско, Радомирско.

Кадифкин *ф*. Страдалево (Кюстендилско).

Кадишев *ф*. Вятово (Разградско).

Кадманов *ф*. София, 1893.

Кадмонов *ф*. Плевен.

Ка̀довски *ф* — може би от диал. *ка̀д* 'пушек, кадеж',

Кадр̀еев и **Кадр̀иев** *ф* — от диал. **кадр̀ей* 'къдрав човек' (?) Велинград, Пазарджик.

Кадр̀ийски *ф* — близко по произход с Кадреев (?) Подола (Станкедимитровско), Луковит.

Кадри́нски ф — писмена разновидност на Къдри́нски. Орешак (Троянско), Пловдив.

***Кадрьо м** — от Къдрьо с а в м. ъ. **Кадрев ф.** Враца, Рилски манастир.

Кадурин ф. Якоруда, Етрополе (стари преселници от Македония).

Кадушов ф. Вършец.

Кадъкъвлиев ф — от с. Кадъкъой (такива има 8). Русе, Шумен.

Кадънката пр — от *кадънка* '1. туркиня; 2. птичка щиглец'. Церво (Пазарджишко), 1917. **Кадънков ф.** Пловдив, Грудово.

Кадънов ф — от прякор *Кадъната* или направо от *кадъна* 'туркиня' (тур. kadın); срв. Булин. Провадия, 1900, Търговище, Пловдив.

Кадъов ф — от диал. *кадъо* — зват. форма от кадия (?) Велинград.

Кажльов ф — от прякор *Кажльо* 'който изказва, не пази тайна' (?)

Кажов ф — от прякор *Кажо*; вж. Кажльов. Враца.

Казак и **Казака пр** — от рус. *казак* в смисъл 'едър, смел човек'. Станке Димитров, 1838, Луковит, Стара Загора. **Казакъв ф.** На разни места из страната. **Казашки ф.**

Казакин ф — от майка или баба *казак*; вж. Казак. Батак, Ракитово (Велинградско).

Казанакли ф — може би видоизменено от Казанлъклиев или от Казанкалиев. Разград, 1905.

Казанбулашиков ф — от диал. **казанбулашик* 'мърси-казан' или 'неизмит котел' (от тур. kazan и bulaşık). Казанлък.

Казанджиев и **Казанджийски ф** — от *казанджия* '1. съдържател на казан за ракия; 2. медникар' (тур. kazançı). На разни места из страната.

Казанкалиев ф — от диал. *казанкалия* 'жител на с. Казанка (Старозагорско). Стара Загора.

Казанкин ф — от с. Казанка (Старозагорско). Ямбол, Желязково (Грудовско).

Казанков ф — разновидност на Казанкин. Казанлък.

Казанлиев и **Казанлийски ф** — от диал. **казанлия* 'който има казан за ракия' или 'който готви храна в цял казан' (?) Чепинци (Софийско).

Казанлъклиев ф — от диал. *казанлъклия* 'жител на град Казанлък'.

Казанлъшев ф — видоизменено от Казанъшев покрай името на град Казанлък. София, 1893. Калофер, 1900.

Казански ф — от с. Казанка (Старозагорско). Стара Загора.

Казанъшев ф — от тур. kazanış 'печалба, придобивка'. Стара Загора.

Казаренски ф — може би от с. Козаревец (Старозагорско). Казанлък.

Казасов и **Казаски ф** — от ар.-тур. kazaz 'търговец на коприна'. Трявна, Търново, Свищов.

Казакски ф — от Казакски с преход на второто з в х.

Казашки ф — вж. Казак.

Казепов ф — в м. Газепов. Айтос, Чирпан, Варна, Мелник, 1917.

Казинов ф. Черни връх (Грудовско).

Казларски ф — от с. Казлар кьой (Девино, Омуртагско). Кнежа.

Казлъчев ф — може би от тур. kızlık 'девственост'. Казанлък, Брезово (Пловдивско).

Казмукъов ф — от диал. **казмук* 'сърдитко' (от тур. kızmak 'сърдя се, дразня се'). Стара Загора, 1900, 1940.

Казмушков ф — от прякор *Казмушко*; вж. Казмуков.

Казначев и **Казначеев ф** — от рус. *казначей* 'каснер, ковчежник'. Самоков, Ракитово (Велинградско), Костинброд (Сливнишко).

Казов ф — може би разновидност на Кажов. Пещера.

Казълмуратов и **Казълмуратлиев ф** — от с. Казъл Мурад (Благоево, Разградско). Русе.

Казълмъшев ф — от тур. kızılmış 'изчервен от яд, разсърден'. Карлово, Калофер.

Казълв ф — от тур. kızıl 'червен'; срв. Червенков. Търговище, Варна.

Казъмски ф — от *казъм* 'момичето ми' (тур. kızım) — поради често повтаряне на тая дума. Гол. Раковица (Елинпелинско), 1876, 1962.

Казянов ф — може би видоизменено от Касиянов.

Кайков ф — навярно в м. Кайков или *Кайкчиев. Троян.

Кайнов ф — от тур. kaın 'шурей'. Шумен.

Кайнчев ф — от диал. *кайнче* 'шурей, шурейче'; вж. Кайнов. Стара Загора, 1908.

Каиров ф. Казанлък.

Каитин ф.

Кайшев и **Кайшов ф** — от *кайш* (тур. kaıuş), прен. 'здрав, изпечен, издръжлив човек'. Смолянско, Панагюрище.

Кайджиев и **Кайджийски ф** — от диал. *кайджия* 'който реже тютюн' (тур. kıcıcı). Пирдопско, Шумен.

Кайджиков ф — от с. Каяджик (такива има няколко).

Кайдъмов ф — от тур. kaudım 'съгласих се' — поради често повтаряне на тая дума. Карлово, 1908.

Кайзер м — модернизирано от Кесари покрай нем. Kaiser. **Кайзеров ф.** Шумен, 1940, София.

Кайзера пр — имал вирнати мустаки като кайзер Вилхелм II.

Кайкаджов ф. Карлово.

Кайкамджозов ф. Котел, Каварна, Балчик, Толбухин, Шумен.

Кайканджозов ф.
Кайкиев ф. Казанлък, Стара Загора, Варна.

Кайко м — умалит. от Кайо. **Кайков ф.** Стоките (Рупчоско), 1893, Смолян, 1917, Смядово (Преславско), Варна.

Кайлъмов ф — от тур. *kiyilmak* 'отпаднал съм' (?) Пловдив.

Каймазов ф — от тур. *kiymaz* 'който не се скъпи; щедър'. Брестово (Ловешко).

Каймакамов и Каймакамовски ф — от остар. *каймакам(ин)* 'управител на околия или заместник на управителя' (ар.-тур. *каутакам*). Благоевград.

Каймаканов ф — видоизменено от Каймакамов. Пещера.

Каймаков и Каймашки ф — от прякор **Каймак(а)** — съкрат. от Каймакчия. Панагюрище, Пловдив, Букьовци (Ореховско), Орехово.

Каймакчиев и Каймакчийски ф — от диал. *каймакчийя* 'продавач на каймак — сметана или специална боза' (тур. *каутақси*). София, Черньово (Ихтиманско).

Кайменджиев ф — от диал. **кайменжия* 'който има много каймета, много пари' (?) Карнобат.

Кайменов ф. Стара Загора, 1917.

Кайн м — гр. *καίν*, от евр.-библейско име. Кукуш. **Кайнов ф.**

Кайнаков ф — от някое село или местност, чието име съдържа диал. *кайнак* 'извор' (тур. *каупак*).

Кайнаров и Кайнарски ф. Дебръщица (Пазарджишко).

Кайно м — разширено от Кайн. Пещера, р. 1927. **Кайнов ф.**

Кайо м — видоизменено от Николай. Ник. Милев. **Кает ф.** Солун, Стара Загора. **Кайовски ф.** Долна Бешовица (Врачанско).

Кайпака пр — тур. *каупак* 'който не си стои на думата'. Котел. **Кайпаков ф.** Котел.

Кайраков ф — от тур. *киугак* 'близък, съседен'. Стара Загора, Нова Загора, Сливен, Русе.

Кайров ф.

Кайряков ф — от Кайраков с меко *р*. Берово (Котленско), Трънково (Старозагорско), Смядово (Преславско) — в Смядово го извеждат от диал. *кайряк* 'хълм': къщата му била на кайряк.

Кайсъзов ф — от тур. *kiysiz* 'без граница, без край' — навярно имотите му били обширни.

Кайтазов и Кайтазки ф — от тур. *kaytaz*, '1. женска прическа; 2. украшение за глава'. Гевгели, Пловдив, Никопол, 1893. Михайловград, Долна баня (Ихтиманско).

Кайтов ф. Самоков, град Марица, 1893. **Кайтовски ф.** Лютиброд (Врачанско).

Кайчаров ф — от диал. **кайчар* 'лодкар' (?)

Кайчо м — умалит. от Кайо или направо от Николай. Стара Загора, р. 1888, Сливен, Ямбол. **Кайчев ф.**

Какалешев ф — от Кокалешев с промяна на неудареното *о*. Пазарджик.

Какалиев ф. Шумен.

Какалов ф. Стара Загора, Казачево (Ловешко).

Каканаков ф. Граница (Кюстендилско).

Какарадов ф — от *кака Рада* — поради често повтаряне на това име (?) Варна.

Какарасков ф — от диал. *какараска* 'сврака'; срв. *Свраков*. Прилеп.

Какарашев ф — от диал. **какараш*, **кокараш* 'смрадльо' (от тур. *коктак* 'смърдя'). Казанлък.

Какарчев ф — от диал. *кокарче* 'твърдо, запечено изпращане'.

Какачев и Какачки ф — от диал. *какач* 'вид пастърма'. Казанлък, 1868, 1900, Стара Загора, Берсин (Кюстендилско), Кюстендил.

Какламанов ф — от тур. *koklamap* 'който мирише, дъши'. Любимец, 1917, Пловдив, Пещера.

Какьо пр — от *кака*: който все вика *кака* си или говори за нея. **Какев ф.** Михайловград. **Какьов ф.** Новачене (Ботевградско).

Кала¹ ж — съкрат. от Калина или женска форма от Кало. **Калин ф.** Габрово, Калюфер.

Кала¹ м — западна форма на Кало. Трън.

Калабалъков ф — от *калабалък* 'навалица, множество' (тур. *kalabalik*). Елховско.

Калаврапов ф. Пловдив.

Каладжиев ф — от диал. *каладжия* 'калайджия'. Банско.

Каладжов ф — от тур. *kilic*, -сі 'крив', разновидност на Калъчев. Самоков.

Калаеджиев ф — от диал. *калаеджия* 'калайджия'. Пчеларово (Кърджалийско).

Калайджиев и Калайджийски ф — от *калайджия* (тур. *kalauci*). На разни места из страната.

Калайдитов ф. Варна.

Калайков ф — от прякор *Калайко* 'който „яде калай“ или „тегли калай“ на другите'. Пловдив, Горно Александрово (Сливенско).

Калаксъзов ф — от Кулаксъзов с преход на неудареното *у* в *а*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Каламаров и Каламарев ф — от гр. *καλαμαρά* 'мастилница'. Стара Загора, Ямбол.

Каламов и Каламовски ф — от гр. *καλαμος* 'тръстика; перо за писане'. Свежен (Карловско), 1917, 1960, Видин, Баскалци (Петричко).

Калампуров и Каланпуров ф — от гр. *καλαμπουρί* 'игрословица, каламбур'. Горно Ботево (Старозагорско), 1911.

Калапатиров *ф.* Горно Бродо (Сярско), Пловдив.

Калапиш *ф.* Русе, 1936. Калапишев *ф.* Ореш (Свищовско).

Калапотлиев и Калапотски *ф.* — от някое село с подобно име. Зиляхово, Пловдив, София.

Каларашов *ф.* — от рум. *sălăgaș* 'конник; куриер'. Тутракан, 1900.

Каластирски *ф.* Враца.

Калатинов *ф.* Сливен, 1897, Пловдив.

Калафатев *ф.* — от диал. *калафат* 'който запълва, замазва зирките на лодка' (от гр. *καλαφάτης*). Бургас.

Калафир *м.* — от диал. *калафир* 'карамфил'. Калафиров *ф.* Пловдив.

Калафира *ж.* — женска форма от Калафир. Мулдава (Асеновградско).

Калафунски *ф.* Старо село (Врачанско).

Калаша *ж.* — някаква разновидност на Калуша. Ник. Милев.

Калаяджиев *ф.* — от диал. *калаяджия* 'калайджия'. Пловдив.

Калбаков *ф.*

Калбанов *ф.* Ресен (Търновско).

Калбов и Калбев *ф.* — от ар.-тур. *kalp*, *-bi* 'сърце'. Варна.

Калбурджиев *ф.* — от диал. *калбурджия* 'ситар, решетар' (тур. *kalbugcu*). Сопот, Русе.

Калбуров *ф.* — от диал. *калбур* 'сито, решето' (тур. *kalbug*). Гиген (Никополско).

Калдарев *ф.* — от рум. *săldare* 'котел, кофа'. Тутракан.

Калдармаджиев *ф.* — от диал. *калдърмаджия* 'майстор на калдъръми'. Етрополе.

Калдаръмов *ф.* — вж. Калдърмов. Шумен.

Калдиев *ф.* — от тур. *kıldı* 'принудих'. Гюмендже (Македония).

Калдовски *ф.*

Калдъркъчев *ф.* — от тур. *kaldır* 'вдигни' и *kiç* 'задник' — навярно така подканял ратаите си да се залавят за работа. Бяла.

Калдърмов *ф.* — от *калдъръм*, *калдърма* (гр.-тур. *kaldırım*). Враца, Шумен.

Калдървов *ф.* — от тур. *kaldır* 'вдигни'; срв. Калдъркъчев. Ямболско.

Калдъшев *ф.* — от тур. *kaldığış* 'вдигане' (?).

Кале *м.* — разновидност на Кальо. Софийско. Калев *ф.*

Калеев *ф.* — от прякор *Калея(та)* 'черният' (циг. *кало*, *каля*). Калофер, Карлово, Черногорово (Пазарджишко), Пазарджик.

Калейков *ф.* — от прякор *Калейко*; вж. Калеев.

Калейнски *ф.* — разновидност на Калейски. Круша (Сливнишко).

Калейски *ф.* — от прякор *Калейта*; вж. Калеев. Красноселци (Омуртагско), Плевен.

Калейчански *ф.* — от с. Калейца (Троянско). Ловеч.

Калейчев, Калейчов и Калейчовски *ф.* — от прякор *Калейчо*; вж. Калеев. Ямбол, Прилеп, Кнежа.

Калейченов *ф.* — от *калейченин* 'жител на с. Калейца' Борима (Троянско).

Калёков *ф.* — от диал. *калёко* 'вуйчо, свако' (от гръц.) Пловдив.

Калемджиев *ф.* — от диал. **калемджия* 'писар' или вж. Календжиев. Брестовица (Пловдивско).

Кален¹ *м.* — видоизменено от Калин или направо от гр. *καλός* 'добър, хубав'. Девин, нар. песен. Каленов *ф.* Пещера.

Кален² *пр.* Алфатар (Силистренско). Каленов *ф.* Алфатар.

Календарски *ф.* — от *календар* или вж. Календерски. Шумен.

Календеров и Календерски *ф.* — от пер.-тур. *kalender* '1. отшелник; 2. философ; 3. странствуващ дервиш'. Трън, Янтра (Горнооряховско), Пловдивско, Лозен (Софийско).

Календжиев и Калянджиев *ф.* — от исп.-тур. *caluoncu* 'моряк, гемиджия'. Варна, Русе, Лясковец, Казанлък.

Каленик *м.* — от Калиник с преход на неудареното *и* в *е*. Калеников *ф.* Сопот, Пазарджик, Пловдив.

Каленичо *м.* — умалит. от Каленик. Каленичев *ф.* Пловдив.

Каленко *м.* — умалит. от Кален¹. Каленков *ф.*

Каленски *ф.* — от с. Кален (Врачанско). Враца, Борован (Белослатинско), Търговище. Каленци род в Койнаре (Белослатинско).

Калёв *ф.* — разновидност на Калеев. Радовиш (Македония).

Калеро *ж.* — от гр. *καλή*; срв. Кален¹. Каварна.

Калеш *м.* — от диал. *калеш* 'вакъл'; срв. Вакльо. Вайганд.

Калеша *ж.* — женска форма срещу калеш. Вайганд.

Калейта *пр.* — вж. Калеев. Котел.

Кали *м.* — североизточна форма на Кальо. Попово. Калев *ф.*

Кали- (от гр. *καλός* 'хубав, добър') — първа съставна част на фамилни имена като Калибацов, Калигоров.

Калиакри *м.* — по името на нос Калиакра? (Пантилей Калиакри Панайотов, Русе, 1936).

Калибацев *ф.* — от кали Баце (вж. Кали-) К укуш.

Калигоров *ф.* — от кали Горо (вж. Кали-).

Калийски *ф.* — може би вж. Калейски. Търговище.

*Калика *ж.* — разновидност на Калица. Каликин *ф.* Ник. Милев.

Калиман *м* — име от среднобългарската история. **Калиманов** *ф.* Грозден (Карнобатско), Дунавци (Видинско), Габрово.

Калиманишки *ф* — от с. Калиманица (Берковско). Михайловград.

Калименов *ф* — навярно *вм.* Каломенов. Карлово, Варна.

Калимеров *ф* — от прякор *Калимерата* (гр. *καλημέρα* 'добър ден') — поради често повтаряне на тая дума. Константин (Еленско).

Калин *м* — а) мъжка форма от Калина; б) съкрат. от Калиник. Рядко, на разни места из страната. **Калинов** и **Калиновски** *ф.*

Калина¹ *ж* — от дръвчето *калина* зарад хубавите му червени плодове. Нарядко из цялата страна. **Калинин** *ф.* Калофер.

Калина² *ф* — навярно полско или чешко фамилно име. Пловдив 1905.

Калиник *м* — гр. *Καλλίνικος* 'добра победа' — име на календарски светия. Рядко. **Калиников** *ф.*

Калиница *м* — от Калин + *ица*, както Иваница. **Калинищев** *ф.* Асеновград.

Калинка *ж* — умалит. от Калина¹. Главно СБ. **Калинкин** и **Калинкински** *ф.*

Калинко *м* — а) умалит. от Калин; б) мъжка форма от *калина* 'по-млада зълва' (в Гурково, Балчишко, една булка нямала зълва и казвала за девера си Петър „моята калинка“, после почнали да му казват *Калинко* у дома и в цялото село). Гурково (Балчишко), Каварна, Варна. **Калинков** *ф.* Гурково, Балчик, Варна, Толбухин, Бургас, Говедарци (Самоковско).

Калински *ф* — *вм.* Каленски. Скравена (Ботевградско).

Калинчев *ф* — от Калинчев с *вмъкнато ек.* Панагюрище.

Калинчо *м* — умалит. от Калин. Горна баня. **Калинчев** *ф.* Русе.

Калинка *ж* — кръстоска от Калина и Йонка. Горни Богров, Чепинци (Софийско).

Калиопа *ж* — гр. *Καλλιόπη* 'хубаволика'. Старо. Търново, р. 1876, 1878, 1884, 1904, Балчик, р. 1892.

Калиопия *ж* — разширено от Калиопа. Самоков, 1904.

Калиопка *ж* — умалит. от Калиопа. Ихтиман, 1899.

Калипетровски *ф* — от с. Калипетрово (Силистренско). Провадия.

Калирой *ж.* Враца.

Калиско *м* — умалит. от Калистър. **Калисков** *ф.*

Калист *м.*

Калистер *м* — разновидност на Калистър. Милославци (Трънско).

Калистра *ж* — женска форма от Калистър. **Калистрин** *ф.* Банско.

Калистрат *м* — гр. *Καλλιστρατος* 'добра войска' — име на календарски светия. Шумен, Лехчево (Михайловградско). **Калистратов** *ф.* Лехчево.

Калистър *м* — навярно съкрат. от Калистрат. Ловеч, 1893, Варна. **Калистров** *ф.*

Калитин *м* — от фамилното име на руския подполковник Калитин, командир на българска опълченска дружина, загинал в боя при Стара Загора; срв. Гурко, Скобел, Венелин. Стара Загора. **Калитинов** *ф.* Варна.

Калифер *м* — видоизменено от Калофер. Котел. **Калиферов** *ф.* Котел.

Калица¹ *ж* — от Калина¹ с друго окончание, както Гана и Гаца, Кина и Кица, Лина и Лица. Враца, Рашково (Ботевградско), Шумен. **Калицин** *ф.* Берковица, Златарица (Еленско), Шумен.

Калица² *м* — от Кал(ъо) + *ица*; срв. Стоица, Иваница. **Калищев** *ф.* Куле махала (Ломско), Драганово (Горнооряховско).

Калици и **Калиций** *м* — разновидност на Калица². **Калицев** и **Калищев** *ф.* Шумен.

Каличин *ф* — *вм.* Калицин. Ник. Милев.

Каличка *ж* — умалит. от Калица¹. Шумен, Силистра.

Каличко *м* — умалит. от Каличо. **Каличков** *ф.* Казанлък, Стара Загора, Пловдив.

Каличо *м* — от Кал(ъо) + *ицо*. **Калищев** и **Калищев** *ф.* Стара Загора, 1900.

Калишко *м* — разновидност на Каличко. **Калишков** *ф.* Дрянковец (Айтоско).

Калия *ж* — навярно съкрат. от Калиопа. Белеврен, Сливово (Грудовско), Шумен.

Калия *ж* — от цветето *калия*. Враца, р. 1957.

Калка *ж* — умалит. от Кала. Трънско. **Калкадаков** *ф* — от диал. **кълкадак* 'човек с големи кълки' (?).

Калкана *пр* — от тур. *kalkan* 'който стои прав, изправен'. Бела Слатина, 1908. **Калканов** *ф.* Бела Слатина (от Копривщица), Пловдив.

Калканджиев *ф* — от диал. **калканджия* 'а) от *калкан* (вж. Калкана) с допълнителна наставка *-джия*, както *бакалджия*, *мутафчия* от *бакал*, *мутаф*; б) *рибар*, *специалист по лов на калкани*'. Русе, 1911, Варна, 1940, Пловдив, 1930.

Калковски *ф* — от с. Калково (Самоковско).

Калман *м* — съкрат. от Калиман. Преславско, 15—16 век.

Калмука *пр* — а) от диал. *калмук* 'къс, дебел, отпуснат или нечист човек'; б) от народностно име *калмук*. Котел. **Калмуков** *ф.* Калофер, 1893, Русе, 1900, Търново, Бела Слатина, Грудовско. **Калмушки** *ф.*

Калнидѳлски ф — от някоя местност Кални дол. Кюстендил.

Кало м — съкрат. от Калоян или от Калин. Кула, 1893. **Калов ф.** Сливен, 1883, Черни връх (Ломско).

Каловезов ф. Пловдив.

Калойров ф. Стара Загора.

Каломатев ф — от кало 'добрия' Матъо.

Каломѳнов и Каломѳнски ф — от с. Каломѳнци (Дряновско). Севлиево, Павликени, Търново, Кюстенджа, Тулча, Варна, Пловдив.

Калония ж. Станке Димитров, р. 1876.

Калѳнка ж. — умалит. от Калония. **Калѳнски ф.** Казанлък, Трънчовица (Никополско).

Калѳнчо м — мъжка форма от Калѳнка. **Калѳнчев ф.** Карлово, Михайловград.

Калопетър м — от кало 'добрия' и Петър. Перник, 15—16 век.

Калопия ж — видоизменено от Калиопа. Станке Димитров, р. 1833.

Калота м — от Кал(о)+ота, както Радота, Драгота. Търговишко, 17 в. **Калотов ф.** Кулско.

Калѳфер м — от цветето *калѳфер*. Асеновградско, Първомайско, Пловдивско, Пловдив. **Калѳферов ф.**

Калоцвѳт м — от дядо му Калчо и баба му Цвета. Единичен случай.

Калоян м — име от среднобългарската история (гр. 'добрият Иван'). Чурек (Елинпелинско), 1648, Шумен, р. 1905, 1914, 1920; Варна, Провадия, Габрово, Айтоско, Видин. **Калоянов ф.** Драглище (Разложко), р. 1869, Велинград, Пещера, Панагюрище, Преславско, Малкотърновско, Елховско, Грудовско.

Калояна ж — женска форма от Калоян. Търнак (Белослатинско), 1648.

Калоянчо м — умалит. от Калоян. **Калоянчев ф.** Грудово, Бургас.

Калпазѳнов ф — от *калпазѳн(ин)* — навярно с турското значение *kalpaзап* 'измамник, фалшификатор'. Габрово (стар род), Плевен, 1900, Исперихско, Велинград.

Калпаклийев ф — от диал. *калпаклийа* 'човек с калпак' (тур. *kalpaklı*). Белеврен (Грудовско), Пазарджик.

Калпаклийов ф — разновидност на Калпаклийев, направо от тур. *kalpaklı*. Търново, 1905.

Калпакѳв ф — от *калпак*. Панагюрище, Пловдив, Стара Загора.

Калпакчийев ф — от *калпакчийа* 'който шие калпаци' (тур. *kalpakçı*). Търново, Стара Загора.

Калпакчев ф — от *калпакче* (може би носел контешко калпаче). Габрово (гроб), Асеновград, Пловдив.

Калпакчи ф — от диал. *калпакчи*, прилаг. от калпак. Долна махала (Самоковско), Благоевградско.

Калпошѳнов и Калпушѳнов ф — от диал. **калпошѳн* 'калпав човек' (?) Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Калпѳшкин ф — от диал. **калпѳшка*; срв. Калпошѳнов. Загорци (Новозагорско).

Калтев ф. Стара Загора.

Калтийнски ф — от с. Калтийнец (Горнооряховско). Кесарево (Горнооряховско), 1893, Горна Оряховица, Севлиево.

Калтъкчийев ф — от диал. *калтакчийа* 'седлар' (тур. *kaltakçı*). Драчево (Грудовско).

Калѳгеров ф — от *калѳгер* (бащата след овдовяването си станал монах). Трявна 1893, Балчик, 1904, Русе, 1900, Панагюрище (панагюрските са от с. Калугерово).

Калѳгеровски ф — от с. Калугерово (Пазарджишко). Пазарджик.

Калѳгерски ф — от с. Калугерово (Ботевградско). Ботевград.

Калѳд м — съкрат. от Калуди. Трояново (Бургаско), Сливен, Варна. **Калѳдов ф.** Айтос, Котел, Сливен, Сливенско, Поморийско, Бургас, Варненско, Толбухинско.

Калѳда ж — женска форма от Калуд, Калуди. Сливен, Лясковец.

Калѳди м — от гр. *καλοῦδι* 'дар, дарове, подаръци'. Варна, Стара Загора. **Калѳдийев ф.**

Калѳдка ж — умалит. от Калуда.

Калужийнов ф — може би руско име. Варна, 1936, 1958.

Калѳн м — от Кал(о), Кал(ѳо)+ун. **Калѳнов ф.** Шумен.

Калѳна ж — женска форма от Калун. Шумен.

Калѳнка ж — умалит. от Калуна. Ник. Милев.

Калѳнчо м — умалит. от Калун. **Калѳнчев ф.** Карлово.

***Калѳс м** — от гр. *καλός* 'добър' с преход на *о* в *у* (?) **Калѳсов ф.** Ямбол.

Калѳца ж — от Кал(а)+уца. **Калѳцин ф.**

Калѳш м — от Кал(о), Кал(ѳо)+уш. Провадийско. **Калѳшев ф.** Силистра, Бургас.

Калѳша ж — женска форма срещу Калѳш. Шумен, Шуменско, Плевен.

Калѳшка ж — умалит. от Калѳша. Типично за Шумен.

Калѳшко м — умалит. от Калѳш. Полски Сеновец (Търновско), Габрово, Свищов. **Калѳшков ф.** Търновско.

Калѳерина ж — навярно женска форма от Калофер. Гоце Делчев.

Калѳфин ф — от *калѳфа*; вж. Калѳов. Бистрица (Софийско).

Калѳфов ф — от *калѳфа* '1. напреднал в занаята помощник на майстор; 2. предприемач-строител' (ар.-тур. *kalfa*). Калофер, 1893, Одринско, Таваличево (Кюстендилско), Кърджали.

Калфоров *ф.* Несебър, 1917.
 Калфъков *ф.* Русе.
 *Калцо и *Калце *м* — от Калчо с гръкомански изговор на *ч* като *ц*. Калцов *ф.* Калцета *ф.* Варна.
 Калцунев, Калцунов и Калцунски *ф* — от прякор *Калиуна* — а) шиел калцуни; б) носел калцуни; вж. Калцунков. Войнеговци (Софийско), София, 1893, Габрово, 1900, 1927, Луковит.
 Калцунков *ф* — „градска“ форма на Калцунков. Михайловград, Кнежа.
 Калцункъов *ф* — от прякор *Калцункъо* 'човек с калцуни'. Михайловград.
 Калча *м* — стара форма на Калчо. Етрополски манастир, 1648.
 Калчигеров *ф.* Русе, 1917.
 Калчин *м* — от Калч(о)+*ин*. Калчинов *ф.*
 Калчийшков *ф* — от диал. *калчийшка* 'кълчища'. Брацигово, Карлово, Калофер, Русе.
 Калчищаров *ф* — от *кълчищар* 'производител на кълчища'. Пловдив.
 Калчийшов *ф* — от *кълчища*. Ямбол.
 Калчо *м* — умалит. от Калъо. Главно ИзБ. Калчев и Калчов *ф.*
 Калъджев *ф* — разновидност на Калъчев със запазена звучност на тур. *с*. Стара Загора, 1940.
 Калъждов *ф* — вж. Каладжов. Стара Загора, 1900, Толбухин (гроб).
 Калъиванов *ф* — от тур. *killi* 'рунтав, космат' и Иван. Алфатар (Силистренско).
 Калъмов *ф* — може би нарочно видоизменено от Калънов. Варна.
 Калънов *ф* — от тур. *kalın* 'тъп, глупав'. Горна Оряховица, 1894, Павликени.
 Калъпов *ф* — от *калъп*, навярно с някакво преносно значение. Враца.
 Калъпчиев и Калъпчийски *ф* — от *калъпчия* 'който прави обущарски калъпи'. Сливен, Търново, 1905, Казанлък.
 Калъчев *ф* — от тур. *kalıç* 'крив, извит'. Копривщица, Клисуря (Карловско).
 Калъо *м* — съкрат. от Калин, Калофер, Калоян, Калистър. Ловеч, Преслав, Чирпанско, Ямболско, Панагюрище. Калев и Калъов *ф.*
 Калъопа *ж* — съкрат. от Калиопа. Айтос, Благоевград.
 Калъа *ж* — съкрат. от Калина или женска форма от Калъо. Лопян (Ботевградско), 1648, Карнобат, 1887, Горнооряховско, Дряновско, Каварна, Варненско, Бургас, Ямболско, Хасковско, Нова Загора, Чирпан.
 Калянджиев *ф* — разновидност на Календжиев. Лясковец.
 Каляшки *ф* — вж. *Калишки, от с. Калища (Радомирско). Жилинци (Кюстендилско).

Кама *ж* — женска форма срещу Камо, Ковачевица (Гоцеделчевско).
 Камаджиев *ф* — от *камаджия* 'побойник, който си служи с кама'.
 Камала Камелия *ж.* Лиляче (Врачанско), р. 1955.
 Камамджиев *ф* — може би вж. Хамамджиев. Лиси връх (Новопазарско).
 Каманов *ф.*
 Каманаров *ф* — от диал. *камънар* 'каменар'. Габрово.
 *Камаран *м* — от Камар(и)+*ан*. Камаранов *ф.*
 Камарашев и Камарашки *ф* — от рум. *sătaș* 'ключар, домакин'. Тутракан, 1893, Лясковец, Русе, Видин, 1893, Градец (Видинско), Букьовци (Ореховско), Михайловград, Кнежа.
 Камаревски *ф* — вж. Комаревски, от с. Комарево (Белослатинско). Малорад (Ореховско).
 Камари *м* — от гр. *καμάρι* 'гордост, украса'. Камарев *ф.* Пловдив. Камаров *ф.*
 Камарски *ф* — от с. Камарци (Пирдопско). Мирково (Пирдопско), Етрополе.
 Камарчо *м* — умалит. от Камари. Камарчев *ф.* Казанлък.
 Камбалов *ф* — от прякор *Камбалото* (изговарял *ка̀мбало* вж. камбана). Пловдив.
 Камбанов *ф* — навярно „поправено“ от Камбалов. Пловдив, Хасково.
 Камбарев *ф* — може би видоизменено от Камбаров. Куклен (Асеновградско), 1917, Пловдивско, Смолянско.
 Камбасков *ф.* Струмица, 1917.
 Камберов и Камберски *ф* — от тур. *katıber* 'който се навира навред'. Шумен, Разградско, Горна Оряховица, Пазарджик, Поибрене (Панагюрско), Калофер, Етрополе, Арчар (Видинско), Самоков, Жилинци (Кюстендилско).
 Камбитов *ф.* Падеж (Благоевградско).
 Камбо *м* — от Камо с вмъкнато *б* (?).
 Камбов *ф.* Котел, Стара Загора, Пловдив, Варна, Райково (Смолянско), Гоцеделчевско. Камбич *ф.* Балчик, 1893.
 Камбозов *ф* — разновидност на Камбосев. Карнобат.
 Камбосев *ф* — от гр. *καμπόσος* 'доста голям'. Сливен, 1883, Разград, 1900, Варна, 1900.
 Камбул *м* — от Камб(о)+*ул*. Елена, нар. песен.
 Камбуров и Камбурски *ф* — от диал. *камбур* 'гърбав' (тур. *katıbuğ*). Нарядко из ИзБ.
 Камбурянакиев *ф* — от *камбур* Янаки; вж. Камбуров. Лясковец.
 Камбуш *м* — от Камб(о)+*уш*. Камбушев *ф.* Дряново, Първомайци (Горнооряховско).

Камджалов *ф.* Търговище.
Камджиев *ф.* — от диал. *камджия* 'камшик, бич' (тур. *kaṃçı*). Варна.
Камджийнски *ф.* — от диал. **камджиян* (*ин*) 'който носи или бие с камшик'; вж. Камджиев. Враца.
Камедулски *ф.* Орехово, 1917, 1927.
Камеков *ф.* — от Камо с вмъкнато *ек* или от диал. *камек* 'камък'. Карлово.
Камелджиев *ф.* — от диал. **камелджия* 'камилар'. Кричим.
Камелия¹ *ж.* — от цветето *камелия* (фр. *camélia*). Сравнително ново — откъм 1929 г. насам, на разни места из страната.
Камелия² *ф.* — от фирмата на магазина в Търново, към 1920 (Димитър Давидов Камелия, Никола Димитров Камелия).
Камен *м.* — от *камен* 'камък' — защитно име по малоценен предмет. Ломско, Белослатинско, Врачанско, Ботевградско, Радомирско, Плевен, Свищов, р. 1833; напоследък така кръщават деца на разни места из страната. Каменов *ф.*
Камена *ж.* — женска форма от Камен. Ботевградско, Врачанско.
Каменаров и Каменарски *ф.* — от *каменар*. Каварна, Спатово (Благоевградско).
Каменик *ф.* — навярно чешко име — от *kaṃeṃík* 'каменар, каменоделец'.
Каменициали *ф.* — от областта Каменица. Кюстендил, 1879.
Каменички и Каменичков *ф.* — от с. Каменик (Станкедимитровско) или от Каменица.
Каменка *ж.* — умалит. от Камена. Лом, Ломско, Берковица, Софийско.
Каменополски *ф.* — от с. Камено поле (Белослатинско). Плевен, 1917, Червен брег, Кнежа.
Каменски *ф.* — от с. Каменица (такива има три) или друго село с подобно име. Пазарджик, 1900, Панагюрище, 1900, Ракитово (Велинградско), Годеч, Лом, Варна.
Каменуди *м.* — кръстоска от Камо, Камен и *-уди*. Сливенско.
Каменциалиев *ф.* — разновидност на Каменициали.
Каменчо *м.* — умалит. от Камен. Каменчев *ф.* Плевен. Каменчовски *ф.* Рогозен (Белослатинско).
Каметев *ф.* — от ар.-тур. *kaṃet* 'снага'. Пловдив.
Камечарски *ф.* — от диал. **камечар* 'който събира дребни камъни' (?) Троян, 1878.
Камиларов *ф.* — от *камилар*. Чирпан.
Камилев и Камилев *ф.* — от прякор *Камилата* (?) Ямбол, 1900, Шумен, Кърджали. Камилевски *ф.* Галичник (Македония).
Камилчев *ф.* — от прякор *Камилчето*. Варна.
*Камйш *м.* — от Кам(о)+*иш*. Камйшев *ф.* Айтос, Пчеларово (Кърджалийско).

Камишларски *ф.* — навярно разновидност на Камечарски. Врачеш (Ботевградско).
Камо *м.* — съкрат. от Камари, от Камен или от диал. *каматен* 'хубав, работлив'. Пловдив, 1928. Камов *ф.* Хасково, 1927, Русе.
*Камоджик *м.* — умалит. от Камо с турско *-sik*. Камоджиков *ф.* Пловдив.
Камуков *ф.* — от Калмуков с изпадане на *л*. Шумен.
Камче и Камчо *м.* — от диал. *камче* 'камъче, камък'. Тиквешко. Камчев *ф.* Радовиш (Македония), Пловдив, Бургас.
Камчелиев *ф.* — от диал. *камчелия* 'жител от областта на река Камчия'. Каблешково (Поморийско) — преселници от Лонгоза.
Камъков *ф.* — от прякор *Камъка* или съкрат. от Синкамъков. Търговище, Карлово.
Камъшки *ф.* — от някоя местност с подобно име. Стара Загора.
Кана *ж.* — съкрат. от Вълкана, Петкана или друго подобно име. Главно ЗБ. Канин *ф.* Миланово (Свогенско). Канински *ф.*
Канавров *ф.*
Канадзирски *ф.* — вж. Каназирски. Правец (Ботевградско).
Каназирев и Каназирски *ф.* Разлог, Банско, Пчелище (Търновско), Айтос, Бургас, Пловдив, Чирпанско, Стара Загора.
Канайков — от диал. **канайко* 'който кани'. Благоевград.
Каналов, Каналев и Каналиев *ф.* Варна, Пловдив, Карлово.
Канаров *ф.* — от прякор *Канарџа* 'едър и здравеняк'. Калофер, Пловдив.
Канарски *ф.* Варна.
Канарчев *ф.* — от прякор *Канарчето* (от глеждал канарчета или обичал да свирука с уста). Казанлък.
Канатов *ф.* — от диал. *каната* 'голяма чаша за вино'. Пещера, Русе.
Кангалов *ф.* — от *кангал* 'намотана прежда, тел и под.' (тур. *kaṃgaı*) или от диал. *кангал* 'кола само с двете предни колелета'. Горна Василица (Ихтиманско), Ихтиман, Стара Загора.
*Канго *м.* — от *Канко, умалит. от Кано, с озвучаване на *нк* в *нг*. Кангов *ф.* Пловдив.
Канда *ж.* — от Кана с вмъкнато *д*. Кандин *ф.* Банско.
Кандамушев *ф.* — от диал. **кандамџш* 'който умее да кандисва, да се примирява и задоволява' (?) Пловдив.
Кандарашев *ф.* — от Кантарашев с озвучаване на *нт* в *нд*. Казанлък.
Канджиков *ф.* — може би във връзка с *канджа*; вж. Канджев. Етрополе.
Канджев, Канджов и Канджиев *ф.* — от прякор *Канджо*. *Канджата* 'куката, заядливия' (от тур. *kaṃsa* 'кука'). Долна Митро-

полия (Плевенско), Стражица (Горнооряховско), Пчеларово (Кърджалийско).

Канджийци род — от тур. *kaṃsik* 'кукичка'; вж. Канджев. Ломец (Троянско).

Канджорски *ф* — може би във връзка с *канджа*; вж. Канджев. Плевен.

Канджуров *ф* — разновидност на Канджорски. Панагюрище.

Кандиларов *ф* — от диал. *кандилар* 'клизар'. Котел, Стара Загора, Шумен, Търново, Горна Оряховица.

Кандилафта *пр* — от диал. *кандилафт* 'клизар' (от гр. *κανδηλανάφτης*). Ямбол, 1878. **Кандилафтов** и **Кандилафов** *ф*. Стара Загора.

Кандилков *ф* — от прякор *Кандилко* 'който при ходене се кандилка' (?) Сопот, 1893, Карлово.

Кандилов *ф* — от диал. *кандил* 'фенер' (ар.-тур. *kaṃdil*). Дюлево (Грудовско), Пловдив.

Кандиложиг *пр* — полупревод на гр. *кандилонафт*. Лом — Русе, 1860.

***Кандимир** *м* — от Кантемир с озвучаване на *нт* в *нд*. **Кандимиров** *ф*.

Кандо *м* — от Кано с вмъкнато *д*. Казанлък, Катунец (Ловешко), Фурен (Ореховско), Ореш (Свищовско), Варна, Лехчево (Михайловградско). **Кандов** *ф*.

Кандрашев *ф* — съкрат. от Кандарашев. Русе.

Кандулков *ф* — разновидност на Кандилков.

Кандуров *ф*. Клисуре (Карловско), 1893.

Кандъмов *ф* — може би вм. ***Кандърмов**, от *кандърма* 'убеждаване, увещаване' (тур. *kaṃdırma*). Карлово, 1900.

Кандьо *м* — от Каньо с вмъкнато *д*. Сливен, Ловеч, Катунец (Ловешко). **Кандев** *ф*.

Каневчев *ф*. Охрид.

Канели *ф* — навярно псевдоним. Одрин, София.

Канелов *ф*. Зарево (Македония), Павелско (Асеновградско).

Канети *ф* — навярно италианско име.

Канзафиров *ф*. Варна.

Канзов *ф* — от циг. *кандзо* 'таралез'. Скравена (Ботевградско).

Каников *ф* — от Канев с вмъкнато *ик*. Павелско (Асеновградско).

***Канин** *м* — от Кан(о)+*ин*. **Канинов** *ф*. Враца.

Кания *ж* — разширено от Кана. Шумен.

Канка *ж* — умалит. от Кана. Стара Загора.

Канлиев и **Канлийски** *ф* — от с. Канлии (Казанлъшко). Мичурин, Пловдив.

Кано *м* — съкрат. от Вълкан или Лукан, Люцкан, Петкан. Ломско, Лом, Михайловград, Игнатица (Врачанско), Плевен, Карнобат, Хасково. **Канов** *ф*.

Канозир *м*. Радомирско.

Каноров *ф*. Паскалевец (Горнооряховско).

Канта *ж* — от Кана с вмъкнато *т*. Благоевградско.

Кантарашев *ф* — от рум. *caṃtăraș* 'кантарджия'. Медвен (Котленско), 1917.

Кантарджий *пр* — от *кантарджия* 'който мери с общинския кантар или прави кантари'. Севлиево, 1900. **Кантарджиев** *ф*. Нарядко из Изб. **Кантарджийски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Кантарев, **Кантаров** и **Кантарски** *ф* — от прякор *Кантара*, *Кантаря* — навярно съкрат. от Кантарджията. Ракитово (Велинградско), Пазарджишко, Белене (Свищовско), Сливен, 1860, Тутракан, 1900, Казанлък, Белоградчик, Стрелец (Горнооряховско), Пловдив.

***Кантемир** и ***Кантимир** *м* — име на молдовански владетел от 16 и 17 в. **Кантемирев** *ф*. Сопот, 1883. **Кантемиров** *ф*. Белоградчик, Видин, Клисуре (Карловско), 1893. **Кантимиров** *ф*. Карлово.

Канто *м* — от Кано с вмъкнато *т*. **Кантов** *ф*. Видин.

Кантор *пр* — от рум. *cantor* 'черковен певец, псалт'. Станке Димитров, 1897. **Канторов** и **Канторев** *ф*. Станке Димитров, 1897, Пловдив, Варна. **Кантурски** *ф*.

Кантъо *м* — от Каньо с вмъкнато *т*. **Кантев** *ф*. Орехово.

***Кануд** *м* — кръстоска от Кано и Калуд. **Канудов** *ф*. Пловдив.

Канурков *ф* — от диал. *кануркам* 'люлея на ръце' (?) Пловдив.

Кануш *м* — от Кан(о)+*уш*. **Канушев** *ф*.

Кануша *ж* — от Кан(а)+*уша*. Никопол, р. 1892, Въбел (Никополско), Плевен.

Канушка *ж* — умалит. от *Кануша*. Ямбол.

Канча *ж* — умалит. от Кана. **Канчин** *ф*. Брацигово.

***Канчел** *м* — от Канч(о)+*ел*. **Канчелов** *ф*. Мокреш (Ломско), 1917.

Канчо *м* — умалит. от Кано, Каньо. **Канчев** *ф*. Алтимир (Ореховско).

Канчугов *ф*. Благоевград.

Канчков *ф* — от тур. *kaṃık* 'доволен от малко, скромн'. Златарица (Еленско), Казанлък.

Каньо *м* — успоредна форма на *Кано* с меко окончание. Главно ЮИзб. **Канев** и **Каневски**, **Каньов** и **Каньовски** *ф*.

Каньков *ф*. Дъбово (Казанлъшко).

Каня *ж* — женска форма от *Каньо*. Карнобат, Зимница (Ямболско), Пловдив.

Каолина *ж*. Търговище, 1960.

Капаклиев *ф* — от с. Капаклии (такава има три) или Капакль ени кьой (Ружица, Елховско). Габрово, 1893, Лъджа (Ивайловградско).

Капаков *ф* — може би грешка вм. *Капанов*. Варна.

Капалаков ф. Евренозово (Малкотърновско).

Капамаджийски ф — разновидност на Капламаджиев. Кюстендил, 1879.

Капанджиев ф — от диал. **капанджия* 'грабител' — от *капан* (вж. Капанов) с допълнителна наставка *-джия*; срв. Калканджиев. Русе.

Капанов ф — от тур. *капан* 'грабител'. Силистра, 1893, Варна, Плевен, 1900, Търновско, Радомир, Кюстендил, 1893.

Капанъков ф — от тур. *капанік* 'затворен; неприветен'.

Капарашев ф — от Камарашев с промяна на *м* в *п* покрай тур. *капия* 'врата'. Русе.

Капаров ф — от диал. *капар* 'шапкар'. Самоков, Кюстендил, Пловдив, Асеновград, Енидже Вардар.

Капасъзов ф — от остар. *капасъз(ин)* 'безделник, безработен човек' (тур. *karısız*).

Капацинов ф — от рум. *sărațîna* 'глава'. Крушовене (Ореховско).

Капашиков ф — от тур. *караşік* 'грабнат, задигнат'. Карловско, Пловдив, Русе.

Капѐв ф — от диал. *капѐ* 'шапка, калпак'. Самоков.

Капѐлков ф — от *капѐлка* (завърнал се от Бесарабия с руска фуражка, която съселяните му нарекли *капѐла*, а него самия — *Капѐлката*). Свежен (Карловско).

Капѐлов и Капѐловски ф — от *капѐла* 'градска шапка'; срв. Капелков. Ореш (Свищовско), Търново.

Капѐрски ф — от лат. *сарег* 'козел'. Падеж (Благоевградско).

Капетан пр — вж. Капитан. Станке Дмитров, 1879.

Капзамалов и Капзималов ф — вж. Кабзамалов, Кабзималов. Карлово, 1893, Пловдив.

Капизийн ф. Банско.

Капйнков ф — от прякор *Капйнка*; срв. Капйнярски. Бургас, 1900.

Капйнов, Капйновски и Капйнски ф — от с. Капиново (Търновско). Русе, Плевен, Търново.

Капйнчев ф — от прякор *Капйнчо*; срв. Капйнков. Враца, Пещера, Асеновград, Златарица (Еленско), Тутракан.

Капйнярски ф — от диал. **капйняр* 'който бере и продава къпини' (?) Бистрец (Врачанско).

Каписъски ф — разновидност на Капасъзов. Враца.

Капитан пр — диал. *капитан* 'главатар на дружина' (лат. *saritanus*). Капитанов ф. Широка лъка (Девинско), 1862, Никопол, 1893, Пловдив, 1900. Капитански ф. Видинско, 1868.

Капитана ж — от дядовия си прякор *Капитана*. Климент (Шуменско) — Капитана Среброва Капитанова.

Капитанчев ф — от прякор *Капитанчето*; вж. Капитан. Пловдив.

Капитон м — рус. Капитон, Търговище, р. 1933.

Капка ж — от *капка* — „хубава като капка“. Рядко. Айтос, р. 1896, 1909 и др., Провадия, р. 1920, Костинброд (Софийско), р. 1942.

Капкана ж — от Капк(а) + *ана*. Хасково.

Капламаджиев ф — от диал. *капламаджия* 'кожухар, който подплаща дрехи' (тур. *karıması*). Кюстендил, Плевен, София, 1905.

Капланов ф — от тур. *каплан* 'тигър'. Чепеларе, 1917, Тополница (Станкедимитровско).

Капнйлов ф — от гр. *καπνίλας* 'страстен пушач'. Лясковец, 1917, Русе, Варна.

***Капо м** — може би декомпозирано от Капчо (?) Капов ф. Казанлък, Русе. Каповски ф. Варна.

Капозов ф. Кърджалийско.

***Капон м** — от Кап(о) + *он*. Капонов и Капонски ф. Казанлък.

Капралов и Капралски ф — от диал. *капрал* 'козар' (от рум. *sărgag*). Върбица (Преславско), Изворово (Омуртагско), Айтос, Ботево (Ореховско).

Капрѐл м — видоизменено от Каприел. Варна. Капрѐлов ф. Варна, Толбухин, 1900, Шумен.

Капрй м — съкрат. от Каприел. Капрйев ф. Бургас, 1929.

Каприѐл м — арменска форма на евр. Габриел=Гаврил, възприето у нас при смесени бракове. Каприѐлов ф. Провадия, 1905, София, 1912.

Капрйл м — видоизменено от Каприел. Капрйлов ф. Шумен.

Капричев ф. Варна.

Капров ф. Сливен.

Капряков ф. Пловдив.

Капсамунов ф — от тур. *кар somun* 'грабвай хляба!' Старозагорско, Стара Загора.

Капсаров ф. Пловдив.

Капсъзов ф — съкрат. от Капасъзов.

Капсъров ф. Стара Загора.

Каптебилиев, Каптибилев и Каптибилов ф. Пловдив, Пазарджик, Асеновград.

Капудалиев ф. Варна.

Капуджиев ф — от диал. *капуджия* 'вратар' (тур. *karısı*).

Капукаранов ф — от тур. *карі каган* 'който въвежда във вратата' (?) Лясковец, Сухиндол.

Капурдов ф — от ит.-тур. *kapurta* 'корабно прозорче'. Пловдив, Шумен.

Капустоянов ф — може би от капуджи. Стоян. Плевен.

Капуцов ф. Пещера.

Капча ж — от Капка с друго окончание, както Райка и Райча, Ганка и Ганча. Сотовча (Гоцеделчевско). Капчин ф.

Капчаров *ф* — от диал. **капчар* 'който изпива чашата или стъклото до капка' (?) Панагюрище.

***Капчо** *м* — мъжка форма срещу Капка Капча. **Капчев** *ф*. Кюстендил, 1900, Русе, Македония.

Капчугаров *ф* — от диал. **капчугар* '1. който събира вода от капчук; 2. който прави водосточни тръби' (?) Пазарджик, 1900.

Кара *ж* — женска форма срещу Каро, Карьо. **Карин** *ф*. Пловдив.

Карà=(тур. кага 'черен, черният') — от прякор към лично име става първа съставна част на множество фамилни имена — главно в ИзБ, като: Караангелов, Караангов, Караатанасов, Карабайрамов, Карабалиев, Карабанев, Карабекиров, Карабелев, Карабелов, Карабожиков, Карабожилов, Карабожков, Карабойков, Карабойчев, Карабоков, Карабонев, Карабулев, Карабунов, Карабялов, Караваневски, Каравасилев, Каравачев, Каравелев, Каравичев, Каравълев, Каравълчев, Карагаев, Караганев, Караганов, Караганчев, Карагендов, Карагенов, Карагенски, Карагенчев, Карагеоргиев, Карагеров, Карагечев, Карагинев, Карагогов, Карагорчев, Карагутев, Карадаков, Караделев, Караделков, Карадемиев, Караджонов, Караджунков, Караджунов, Карадимов, Карадимчев, Карадочев, Караенев, Каражелев, Каразлатев, Караиванов, Караилиев, Карайончев, Карайорданов, Карайотов, Каракалев, Каракалчев, Караканов, Каракановски, Караканчев, Каракерезов, Каракоев, Караколев, Караколов, Караконев, Караконев, Караконевски, Каракосев, Каракостов, Каракочев, Каракулев, Каракунев, Каракънев, Караламбев, Караламбов, Караленчев, Караманчев, Карамаринов, Карамарков, Караматев, Караминков, Караминчев, Карамитев, Карамитрев, Карамихайлов, Карамихов, Карамишев, Карамомчев, Карамочев, Карамунчев, Каранедялков, Каранейчев, Каранешев, Караниколов, Каранинов, Карапалев, Карапандов, Карапанов, Карапантев, Карапанчев, Карапарушев, Карапаунов, Карапачов, Карапеев, Карапенев, Карапетков, Карапетров, Карапиров, Карарачев, Карарусев, Карасимеонов, Караславов, Карасоколов, Карастанев, Карастойков, Карастоянов, Каратакев, Каратанасов, Каратанев, Каратанчев, Караташев, Каратеодоров, Каратодоров, Каратотев, Карахадъров, Карацанов, Карацонев, Караченов, Караянев, Караянков и др.

Карàадалиев *ф* — от тур. кага *adalı* 'черен островитянин' или от някой остров Караада. Варна.

Карàаланов *ф* — от с. Караалан (Брягово, Първомайско). Асеновград.

Карàасански *ф* — от с. Кара Хасан (Зараево, Поповско). Русе.

Карàабджакòв *ф* — от тур. кага *basak* 'черен крак, чернокрак'. Каменец (Ямболско), Пищигово (Пазарджишко), Стара Загора, Каварна, Владимирово (Толбухинско).

Карàбакàлов *ф* — от тур. кага *bakka* 'черният бакалин'. Търговище.

Карàбакòров *ф* — от тур. кага *bakır* 'черен котел'.

Карàбарòв *ф* — в.м. Корабаров. Велес, 1906.

Карабатàков и **Карабатàшки** *ф* — от диал. *карабатàк* 'вид пеликан' (тур. кага *batak*). Варна.

Карабахчìев и **Карабачийски** *ф* — от някоя местност с подобно име. Грудово, Житарово (Бургаско).

Карабàшев и **Карабàшки** *ф* — от диал. *карабàш* 'калугер' (тур. кага *baş*). Стара Загора, Белослатинско.

Карабашимòв *ф* — от тур. кага *başım* 'моят ерген'. Долнослав (Асеновградско).

Карабеля *пр* — от тур. кага и ар.-тур. *belâ* 'черна беда'. Станке Димитров, 1840. **Карабельòв** *ф*. Станке Димитров, 1960, Гоце Делчев.

Карабибèр *пр* — от пер.-тур. кага *biber* 'мургав'. Букурещ, 1840. **Карабибèров** *ф*. Пазарджик, 1893, Нова Загора.

Карабинòв и **Карабински** *ф* — от тур. кага и ар.-тур. *bina* 'сграда' (бил строителен майстор и правил „кара бини“ — неизмазани къщи). Хвойна (Асеновградско), Бяла (Варненско), Севлиево.

Карабобалиев *ф*. Загорско (Новозагорско), Стара Загора.

Карàбов и **Карàбски** *ф* — може би от *кара абà* (носел черна аба). Панагюрище, Троян, 1878. **Карàбския крушàк**, местност в Литаково (Ботевградско).

Карàбоджиков *ф* — в.м. Карабожиков. Гоцеделчевско.

Карабозов *ф*. Кърджали.

Карàбойков и **Карàбуюков** *ф* — от тур. кага *buik* 'черен мустак, черномустакат'. Кърджали, Кръстина (Бургаско).

Карабулков *ф*. Стара Загора.

Карàбунарлиев *ф* — с. Кара бунар (таква има няколко). Грудово.

Карабюзòв *ф*. Стара Загора.

Каравèла *пр* — от фр.-тур. *karavela* 'военен кораб' (?) Копривщица, 1849.

Каравèлов *ф*. Копривщица.

Каравелèрски *ф* — от **каравелèр* 'каравелчета'; вж. Каравелски. Айтос, 1965.

Каравèлски *ф* — от остар. *каравèлче* 'медна монета от 2 стотинки, пусната в обращение, когато е бил министър Петко Каравелов'. Галиче (Врачанско), Кула.

Каравиля *ж* — видоизменено от Карамфила. Бусинци (Трънско), Радомир.

Карàвчев *ф* — навярно от Кравчев с вмъкнато *а*. Габрово.

Карагански ф. Калофер.
Карагашки ф — от с. Кара агач (Левски, Плевенско). Плевен.
Карагеуров ф — в. Карагяуров. Устово (Смолянско).
Карагитлиев ф — от с. Карагитли (Виден, Казанлъшко). Казанлък.
Карагларски ф — от с. Кара алар, Айтоско. Карнобат.
Карагончев ф — може би видоизменено от Каракончов. Пловдив.
Карагуйски ф — от с. Карагуй (Горталово, Плевенско). Плевен, Пловдив.
Карагутев ф — от кара Гутьо.
Карагьозов ф — от тур. *kağaz* '1. черноок; 2. комедиант, палячо'. Габрово, Ямбол, Стара Загора.
Карагьотлиев ф — от тур. *kağotlü* 'с черен задник'. Разград.
Карагюзов ф — навярно в. Карагюзов. Пчеларово (Кърджалийско)
Карагюлев ф — от тур. *kağul* 'астрганова кожа'.
Карагюров ф — съкрат. от Карагяуров. Хасково.
Карагяуров ф — „черен гяурин“. Хасково, Първомайско, Старозагорско.
Карадаата пр — от тур. *kağadāğ* 'Черна гора'. Стара Загора, 1900.
Карадалиев ф — съкрат. от Карадалиев. Пловдив.
Карадачки и Карадашки ф — от тур. *kağadāğ* 'Черна гора'. Жилинци, Църварица (Кюстендилско), Темелково (Пернишко), Казичене (Софийско).
Караденизов ф — от тур. *kağadeniz* 'Черно море'. Поморие, Ямбол.
Караджа м — от тур. *kağasa* 1. 'възчерен, мургав; 2. сърна'. Стара Загора, 1940.
Караджов¹ ф.
Караджа(та) пр — вж. Караджа. На разни места из страната. Караджов² ф.
Караджанов ф — от тур. *kağani* и пер.-тур. *cağ* 'душа'. Пловдивско.
Караджиев и Караджийски ф — от диал. **карсджия* 'клеветник' (тур. *kağasi*). Поморие. Пловдив, Радомирско.
Караджиков ф — от тур. *kağasik* 'възчерничък, възмургав'. Айтос.
Караджилски ф — от Караджийски с преход на *й* в *л*. Мездра.
Караджинов и Караджински ф — може би от тур. *kağani* и ар.-тур. *cağ* 'род, порода'. Провадия.
Караджичков ф — от диал. **караджичка* 'възчерничък'; вж. Караджиков. Самоков.
Карадов ф — от прякор Карадаата (?) Нова Загора, Стара Загора.
Карадомов ф. Търговище.
Карадоусов ф.
Караевренски ф — от местност Караеврен към турската граница. Богданово (Грудовско), Бургас.

Караибкювлиев ф — от с. Караиб(кьой), Разградско. Разград.
Караилански ф — от тур. *kağani* 'черна змия'. Трудовец, Разлива (Ботевградско).
Караилъков ф.
Караилев ф — в. *Караилев, от кара Ильо. Панагюрище.
Караиков ф — може би от Крайков с вмъкнато *а* (?) Пловдив.
Карайскаков ф. Варна.
Караичев ф — от Крайчев с вмъкнато *а* (?) Пловдив.
Каракалемов ф — от тур.-ар. *kağakalem* 'рисулка с молив'.
Каракалцев ф — от тур. *kağani* и *kağali*. Пазарджик, Свищов.
Каракамүшев ф — от тур. *kağani* и *kağali* 'черна писалка' (?) Бяла.
Каракапитанов ф — от прякор *Каракапитан*. Варна.
Каракатранов ф — от прякор *Каракатран*. Пловдив.
Каракачанов ф — от *каракачанин*. Ямбол, 1900. Сливенско, Хасковско, Варна.
Каракаш пр — от тур. *kağani* 'черновежд'. Станке Димитров, 1879. **Каракашев ф.** Свищов, 1867, Русе, Толбухин, Панагюрище, Стара Загора, **Каракашки ф.** Граница (Кюстендилско).
Каракеев ф. Поморие.
Каракехайов ф — от *кара кехай*.
Каракиков ф — от тур. *kağani* и *kağali* 'черна малка лодка' (?) Русе.
Каракин ф. Айтос.
Каракичуков ф — видоизменено от Каракичуков. Сопот.
Караковачев ф — от *кара ковач*. Горско ново село (Горнооряховско).
Каракондаков ф — от тур. *kağani* и *kağali* 'черни пелени, парцали'. Пловдив.
Караконджов ф — от прякор *Караконджо* 'който ходи в късни нощи и плаши хората'. Миланово (Свогенско).
Каракончов ф — разновидност на Караконджов. Панагюрище.
Каракопила пр — от тур. *kağani* и *kağali*. Елена, 1893. **Каракопилев ф.** Свищов, Плевен.
Каракоптиева ф. Стара Загора.
Каракудов ф — от рибата *каракуда* (?) Присово, Дебелец (Търновско), Дряново.
Каракулаков ф — от тур. *kağani* и *kağali* 'подслушвач, шпионин'. Разград.
Каракуша пр — от тур. *kağani* и *kağali* 'вид орел'. Стара Загора. **Каракушев ф.** Стара Загора, Казанлък, Свежен (Карловско), Ковачево (Пазарджишко).
Каракутюков ф — от с. Каракутюк (Пънчево, Бургаско). Пловдив.
Каракушев ф — от Каларашев с преход на *ара* в *рала*. Свищов, Сливен, Храбърско (Сливнишко).

Каралеев и Каралев *ф* — разновидност на Каралеев. Годечко, Еремия (Кюстендилско).

Каралиев *ф* — от тур. *kağalı* 'подозрителен'. Провадия, 1917, Лясковец.

Каралийчев *ф* — от прякор *Каралийчо* 'подозрителния'; вж. Каралиев. Панагюрище, Стражица (Горнооряховско).

Караловски *ф* — от колиби Каралите (Габровско). Севлиево.

Каралоговлов *ф*. Варна.

Каралозов *ф*. Казанлък.

Каралски *ф* — вж. Караловски. Плевен, 1900.

Каралъо *м* — от Кралъо с вмъкнато *а* (?) Каралев *ф*. Трън, 1893. Каралъов *ф*. Търговище, 1942.

Каралъев *ф* — от Каралеев с вторично *я*кане.

Карамаждаров *ф* — от диал. **карамаждар* 'тухлар (от рум. *săgămidağ* 'тухлар' и *săgămîjoagă* 'тухличка'). Русе, 1906.

Каґамаждраков *ф* — видоизменено от Карамаждаров покрай *маждрак*. Русе.

Карамазов *ф* — от рус. *карамазый* 'мургав'.

Карамакчиев *ф* — видоизменено от Керемекчиев.

Карамалакъов *ф* — от прякор *Карамалак* 'черното биволче' (тур. *kağa malak*).

Караманджин *ф* — от връх Караманджа в Родопите. Станкедимитровско.

Караманджуков *ф* — имал кошара под връх Караманджа в Родопите.

Караманлиев *ф* — от *караманлия* 'малозийски грък' (от тур.). Свищов, Русе, Варна.

Караманов и Карамански *ф* — от диал. *караман* '1. едър, снажен човек; 2. мургав' (тур. *kağaman*). Кюстендил, Локорско (Софийско), Пловдивско, Алфатар (Силистренско).

Карамашиков *ф* — от Кармашиков с вмъкнато *а*. Бургас.

Карамболов *ф* — от фр.-тур. *kağambol* 'сблъскване, бърканица'. Сливен, 1908, 1935, Бургас, Казанлък.

Карамелски *ф*. Бела Слатина, Кнежа, Фурен (Ореховско), Свищов. *К а р а м е л с к о т о* местност в Гурково (Ботевградско).

Карамешинов *ф* — от тур. *kağa* и *meşina* 'корем' Пловдив.

Карамиджански *ф* — от диал. **карамиджан* 'керемидчия' (?) Елин Пелин.

Карамлъков *ф* — от с. Карамлък (Тъмна река, Малкотърновско). Смолян.

Карамолъв *ф* — от тур. *kağa* и *molâ*; вж. Молъв. Троянско.

Карамузов *ф*. Каварна, Лозен (Софийско).

Карамуков *ф*. Първомайско, Бургас.

Карамучев *ф*. Кърджали.

Карамфил *м* — от цветето *карамфил*. Рядко. Карамфилъв и Карамфилъвич *ф*.

Карамфила *ж* — женска форма срещу Карамфил. Главно ЗБ.

Карамфилко *м* — умалит. от Карамфил. Кюстендилско. Карамфилков *ф*.

Каран *м* — а) от Кар(о) + *ан*; б) съкрат. от Каранфил. Свищов, 1869. Каранов *ф*. Свищов, 1893, Кюстендил, 1893, Михайловград, Македония.

Каранджиров *ф* — разновидност на Каранджулов.

Каранджов *ф* — от тур. *kağınca* 'мравка'. Варна.

Каранджулов *ф*. Битоля, Станкедимитровско, Панагюрище.

Караниотов *ф* — вж. Караньотов.

Каранко *м* — умалит. от Каран. Каранков *ф*. Левски (Плевенско).

Каранлъков *ф* — вж. Карамлъков. Смолянско, Пловдив.

Карановски *ф* — от с. Караново (Айтоско). Карнобат.

Каранфил *м* — разновидност на Карамфил. Рядко. Каранфилъв и Каранфилъвич *ф*.

Караньотов *ф* — от *кара* и Ньотов.

Караогланов *ф* — от тур. *kağaoğlan* 'циганин'. Шумен.

Караоланов *ф* — разновидност на Караогланов. Стара Загора.

Карананджев и Карананджов *ф* — от Карананчев с озвучаване на *нч* в *ндж*. Белградчик, 1893.

Каранпазов *ф* — от тур. *kağa* *paraz* 'черен поп'. Лясковец.

Каранпачански *ф*. — от Каранпачански с вмъкнато *а*.

Каранпищов *ф* — съкрат. от Каранпищовов. Казанлък.

Каранпищовов *ф* — от диал. *кара пищов*. 'люг, зъл, пищов'. Казанлък.

Каранполски *ф* — от с. Каранполци (Елинпелинско). Враца.

Каранпулов *ф*.

Каранпачански *ф* — от с. Каранпача (Маломир, Ямболско). Ямбол.

Карански *ф* — от диал. *кара* 'ред, мярка' (ар.-тур. *kağag*). Елин Пелин.

Карасавци род в Церцел (Свогенско).

Караскакиев *ф* — може би разновидност на Карайскаков. Кюстендил, 1879.

Карасулиев и Карасулски *ф* — от с. Карасулар (Ловчанци, Толбухинско). Русе, Бабово (Русенско).

Каратабанов *ф* — от тур. *kağataban* 'вид стомана от Дамаск'. Пловдив.

Каратепелиев *ф* — от с. Кара тепе (Бургаско). Свиленград.

Каратопраклиев *ф* — от диал. *каратопраклия* 'жител на с. Каратопрак (Черноземен, Пловдивско)'. Пловдив, 1900.

Караузов *ф* — от тур. *kağa oğuz* 'черен селяк'. Варна.

Карауков *ф*. Стара Загора.

Карауланов *ф* — писмена разновидност на Караоланов. Казанлък, Грудово, Русе.

Караулджиев ф — от **караулджия* 'пазач'.

Караулянов ф — от рум. *caucalean* 'пазач на караул'. Арчар (Видинско).

Караустов ф — от прякор *Кардустà* 'черният майстор' (тур. *kağa usta*). Пловдив.

Карафатев ф — от Калафатев с промяна на *л* в *р* покрай многобройните имена с *кара-*. Пловдив.

Карафезиев и Карафезов ф — от тур.-ар. *kağafeuz* 'едър, снажен пазач при пренос на пари и ценности'. Ловеч, Какрина (Ловешко). Габрово, Стара Загора.

Караферманов ф — от тур. *kağa* и *fermene* 'вид горна дреха', преосмислено по *ферман*. Балчик.

Карафизиев ф — разновидност на Карафезиев. Стара Загора.

Карафил м — от диал. *карафил* 'карафил'. **Карафилов ф**. Велес.

Карафиля ж — женска форма срещу Карафил. Станке Димитров, 1843.

Карахордиев ф — от диал. *карасрдия* 'черна войска, орда' (от тур.) с вмъкнато *х*. Велес, 1905.

Карачев и Карачов ф — от диал. *карач* 'който отива да граби мома'. Оряховица (Старозагорско), Ник. Милев.

Карачевиев, Карачевийски и Карачивиев ф — от прякор *Карачевията* 'черен и сух като чивия (клетка)' (от тур.) Гурково (Балчишко).

Карачевуди ф — от диал. *кара чивуд* 'черен евреин'. Тополовград, 1906.

Карачиев ф — от Карачев поради мекото *ч*. Елхово (Казанлъшко).

Карачоджиков ф — от прякор *Карà чоджук* 'черно момче' (от тур.) Свиленград, Стара Загора.

Карачолев и Карачолов ф — от Карачоров с дисимиляция на второто *р*. Асеновградско, Карнобат.

Карачомаков ф — от прякор *Карачомак* 'черна сопа' (от тур.) Сопот.

Карачор пр — от тур. *kağa çòğ* 'черен дявол, черен трън'. Горна Оряховица, 1894.

Карачоров ф. Горна Оряховица, Павликени, Беброво, Кипилово (Еленско), Русе, Просена (Русенско), Варна, Ямбол, Айтос, Демир Хисар. (Според семейно предание от Беброво: закачал една циганка, тя се оплакала, посочила го в наглицата и каза: „те бу кара чоре“ — циг. 'крадец').

Карашевски, Карашенски и Карашки ф — от с. Караш (Врачанско). Тетевен, Бела Слатина, Луковит.

Карашелков ф — от диал. *карашелк* 'смесица, безредие, смут' (от тур. *kağışklık*).

Карашлиев ф. Кърджали.

Карайзов ф — от тур. *kağauazi* 'зла съдба'. Плевен.

Карбанов ф — може би съкрат. ст *Карабанов*. Плевен.

Карбо м — от Карпо с озвучаване на *рп* в *рб*. **Карбов ф**. Варна, Видин.

Карболов ф — може би от прякор *Карбòла* (бил фелдшер и миришел на карбол). Хасково, 1900, Русе, 1936.

Каргев ф — от тур. *karga* 'врана, гарга' (?) Расник (Брезнишко).

Кардалев и Кардалов ф — от Карталев с озвучаване на *рт* в *рд*. Айтос.

Кардам м — име на владетел от старо-българската история. Шумен, 1911.

Кардама ж — женска форма от Кардам. **Кардамин ф**.

Кардамка ж — умалит. от Кардама. Шумен, 1913.

Кардашев ф — от тур. *kardaş* 'брат'. Рядко на разни места из страната.

Кардашимов ф — от тур. *kardaşım* 'брате мой' — поради често повтаряне на тая дума. Пловдив.

Кардашимов ф — видоизменено от Кардашимов. Долнослав (Асеновградско).

Кардашлиев ф — съкрат. от Жанкардашлийски. Кръстец (Ямболско), Казанлък.

***Карде м** — от Каре с вмъкнато *д* (?) **Кардев ф**. Благоевградско.

Карджалски ф — от с. Караджалово, Караджалии или Караджалар с изпадане на второто *а*.

Карджилев ф — писмена разновидност на Кърджилев. Земен (Радомирско).

Каре м — западна форма на Карьо. **Карев ф**. Македония.

Карей м — разширено от Карьо. Търговище. **Кареев ф**.

Кареков ф — от Каров с вмъкнато *ек*.

Карефила ж — разновидност на Карафила. Ихтиман, 1899.

Каридков ф — от прякор *Каридко* 'дробен и сух като орехче или като скарида'.

Каридов ф — от гр. *κάρδι* 'орех'. Родопите, Пловдив, Ямбол, Кюстендил, 1905.

Каримов ф — вм. Керимов. Маджарово (Свиленградско).

***Карин м** — от Кар(о) + *ин*. **Карински ф**. **Карина ж** — от Кар(а) + *ина*.

Каринко м — умалит. от Карин. **Каринков ф**. Крайненци (Станкедимитровско).

Каринтов ф.

Каркадаков ф — от прякор *Каркадак* 'с 40 имена' (от тур. *kırk* '40' и *ad* 'име').

Каркалашев ф.

Каркаленджев ф. Винаца (Варненско).

Каркалик ф — може би от тур. *kırklik* '40-годишна възраст'.

Каркальов ф. — от тур. *kırkıl* 'белобрад'.

Каркъмов ф — от с. Къркъм (Стрижба, Крумовградско) или от тур. *kırkım* 'стрижба на овцете'.

Карл м — старофранкско *Carl*. Рядко-Търново, р. 1881. **Карлов ф**.

Карлийев *ф* — от диал. *карлия* 'жител на с. Карлъ (Снеготин, Крумовградско). Пловдив.

Карлийков *ф* — от диал. *кърлик* 'овчарска тояга, гега'. Габрово, 1908, Варна.

Карло *м* — разширено от Карл. Рядко. Карлов *ф*. Пловдив, 1873, Русе, Варна, Кюстендил. Елин Пелин.

Карловец *пр* — от град Карлово. Пловдив, 1900. Карловски *ф*. Габрово, Ловеч.

Карлсон *ф* — от Карл с англ. *son*. Русе, 1935 (Йордан Карлсон).

Карлуков и Карлуковски *ф* — от с. Карлуково. Кнежа.

Карльо *м* — навярно от Кралъо с прамет на *ра* в *ар*. Карлев *ф*.

Карлюков *ф* — от диал. *карлюк* 'овчарска гега'. Пещера, Батак.

Кармашиков *ф* — от тур. *кагташѝк* 'разбъркан, размесен'. Бистрец (Грудовско).

Кармела *ж* — съкрат. от Кармелита. Пловдив, р. 1890, Шумен, р. 1958.

Кармелита *ж* — от *кармелита* 'монахиня от католическия орден на кармелитите' (от евр. геогр.) Сомовит.

Кармен¹ *ж* — по името на оперната героиня Кармен. Ново, рядко.

Кармен² *м* — мъжка форма от Кармен¹ или от лат. *canthen* 'песен'. Ново, рядко.

Кармен³ *пр* — по фирмата на бившата му сладкарница в Червен брег (Иван Георгиев Кармен). Карменова — жената на сладкаря Кармен (Рада Маринова Карменова).

Кармузов *ф* — от *кърмуз* 'вид червена боя' (от санскр.) Пловдив, Балчик.

Кармъков *ф* — от тур. *кагтик* 'преграда на река за риболов'. Дол. Войводино (Кърджалийско).

Карнабатлов *ф* — вж. Карнобатли.

Карнабатолов *ф* — видоизменено от Карнабатлов. Ямбол, 1912, 1960.

Карнабитов *ф* — от тур. *кагнабит* 'цветно зеле'. Пловдив.

Карналъв *ф* — от диал. **карнал* 'столетник'; срв. Карнелиев. Брацигово, 1900.

Карначов *ф* — от *карначе* (рум. *săpnaț*). Лом, 1900.

Карнелиев *ф* — от диал. **карнелия* 'стогодишен' (от ар.-тур. *кагп* 'век, столетие'). Санданско.

*Карни или *Карньо *м* — от ар.-тур. *кагп* 'век, столетие'. Карнев *ф*. Шумен.

Карнобатли *пр* — от тур. *кагпобатли* 'жител на град Карнобат'. Грудово. Карнобатлов *ф*.

Каро *м* — от тур. *кага* 'черен' — защитно име, както Черньо, Мавро, Гарьо, Галъо, Негро. Драгоево (Преславско), 1861, Каварна. Каров и Каръв *ф*. Кюстендил, 1841, Драгоево, 1842, Шумен, 1961, Сливен (от Каменица), 1883, Широка лъка (Девинско), 1917, Устово (Смолянско), Ка-

вадарци, 1917, Варна, Провадия, Велинград, Пазарджик, Кула, Негован (Софийско).

Каръл *м* — от Кар(о)+*ол*. Рядко. Каррлев *ф*. Габрово (Възраждането), Пловдив, 1885, София, 1888, Крива Паланка.

Каролеев *ф* — от циг. *калорѝя* 'възчерен' с прамет на *лор* в *рол*. Панагюрище, 1893.

Каролин *м* — а) от Карол+*ин* — старо; б) мъжка форма от Каролина — ново. Шумен, р. към 1948. Каролинов *ф*. Пазарджик.

Каролина *ж* — нем. *Karoline*, женска форма от Карл. Селановци (Ореховско), р. 1938, Шумен, р. 1940 (3), Койнаре (Белослатинско), Пазарджик.

Каросеров *ф* — нарочно видоизменено от *кръвосер* 'голям скъперник'. Ямбол, 1893.

Карп *м* — гр. *Κάρπος* 'плод' — име на календарски светия. Шумен, 1940. Карпов *ф*.

Карпаров и Карпарски *ф* — вж. Кърпаров, Кърпарски. Панагюрище, Тополовград, Русе, 1900, Свищов (гроб).

Карпачев *ф* — вж. Кърпачев. Кюстендил, 1893.

*Карпи *м* — от Карп, Карпо с меко окончание. Карпев *ф*. Русе.

Карпо *м* — разширено от Карп. Пловдив. Карпов *ф*. Варна, Драма, Банско, Полетинци (Кюстендилско).

Карпузанов *ф* — от прякор *Карпузан* 'топчест като карпуз, като любеница'. Котел, Търговище.

Карпузлив *ф* — от някое село с подобно име. Варна.

Карпузов и Карпузки *ф* — от диал. *карпуз* 'любеница' (тур. *кагриз*). Пловдивско, 1918, Стара Загора, Хасково, Врачеш (Ботевградско).

Карпусчиев *ф* — от диал. *карпусчия* 'любеничар' (тур. *кагризчи*) или от с. Карпусча (Диня, Старозагорско). Варна.

Карски *ф* — от някое село с *кара* в името или съкрат. от друго име. Чарково (Габровско).

Картаджиев *ф* — от *картаджия* 'играч на карти'. Казанлък, Стара Загора.

Карталков *ф* — може би вж. Карталков. Ямбол.

Карталев, Карталов и Карталски *ф* — от диал. *картал* 'орел' (тур. *kartal*) или от махала Карталар (Харманлийско). Стара Загора, Берковица, Плевен, Ракитово (Велинградско).

Карталков *ф* — от тур. *kartlık* 'коравина; състаряване'.

Картиков *ф* — от Картов с вмъкнато *ик*. Сваленик (Русенско).

Картинката *пр* — от *картинка*. Княжево.

*Кърто *м* — от тур. *kart* 'твърд, корав; стар'. Къртов *ф*. Чепинци (Софийско).

Картограф *пр* — от професията *картограф*. Стара Загора, 1910. Картографов *ф*. Стара Загора, 1911.

*Картол и *Картул *м* — от Карт(о)+*ол*, *ул*. Картолов и Картолев, Картулов и Картулев *ф*. Преслав, 1897, Шумен, Шипка (Казанлъшко), 1917, Гайтаниново (Гоцеделчевско), Кърджали.

Картунков и Картунов *ф* — от Кратунков, Кратунов с прамет на *ра* в *ар*. Казанлък, Габрово, Суходол (Грудовско).

Карунтантов *ф* — от рум. *sărunt* 'посивял, с прошарена коса'. Русе, 1936.

Каруцин и Каруцов *ф* — може би от прякор *Каруцата*. София, Казанлък.

Каручко *м* — разновидност на Карушко. Каручков *ф*.

Каруш *м* — от Кар(о)+*уш*. Карушев *ф*. Пазарджик.

Карушко *м* — умалит. от Каруш. Типично за Козаревец (Старозагорско). Карушков *ф*.

Карцул *м* — от Кърц(о)+*ул*. Карцулев *ф*. Пловдив.

Кърча *ж* — умалит. от Кара или женска форма срещу Карчо. Станке Димитров, 1879. Кърчин *ф*. Бистрица (Софийско). Кърчински *ф*. Русе.

Карчин *м* — от Карч(о)+*ин*. Карчинов *ф*.

Кърчо *м* — умалит. от Каро. Липница (Ботевградско), Радомир. Кърчев и Кърчов *ф*. Кюстендил, Друган (Радомирско), Михилци (Карловско), Калофер, Правец (Ботевградско), Лозен (Софийско), Бабяк (Разложко). Кърчовски *ф*. Правец.

Каршалъков и Каршълъков *ф* — от тур. *karşılık* 'отпор, възражение'. Панагюрище.

Каръбски и Каръпски *ф*. Казичене, Лозен (Софийско).

Каръков *ф* — от тур. *karık* 'ослепен'. Велинград, Варна.

Каръмов *ф* — от тур. *kiğit* 'счупено, сгънато'. Лясковец, Пловдив.

Каръшев *ф* — от тур. *kanış* 'педя'.

Кърьо *м* — успоредна форма на Каро с меко окончание. Калофер, Криво поле (Свиленградско). Кърев *ф*. Карлово, 1893, Чирпан, 1878, Болярци (Асеновградско).

Касабалийски *ф* — от диал. *касабалия* 'жител на Касабата (Ботевград)'. Скравена (Ботевградско).

Касабов *ф* — разновидност на Касапов със запазено звучно *б*. На разни места из ИзБ. Касабович *ф*. Русе, 1938.

Касаветов *ф* — от диал. *касавет* 'грижа, печал' (ар.-тур. *kasavet*). Габрово, Дряново, Килифарево (Търновско).

Касаджиев *ф* — от диал. *касаджия* 'касиер' (ит.-тур. *kasacı*). Варна.

Касаджиев *ф* — от тур. *kısaca* 'късичък' (?) Калофер, Брезово (Пловдивско) Пловдив, Стара Загора.

Касиков *ф* — от *кѳсѳк* 'къса горна дреха' (?) Пловдив, Стара Загора.

Касалийски *ф* — от махала Касалийска (Троянско). Врабево (Троянско), Кюстендил.

Касамиков *ф* — от тур. *kısalmak* 'снишавам се, ставам къс' (?) Разград, 1900, Дряново, Севлиево.

Касамарков *ф* — от *касѳ* Марко (тур. *kısa* 'нисък'). Карнобат.

Касаменов *ф*. Плевен, 1900.

Касандра *ж* — гр. *Κασάνδρα*, име от античната митология. Пещера, р. 1869, Пловдив.

Касандър *м* — гр. *Κασάνδρος*, име от античната митология. Касандров *ф*. Асеновград, Пловдив.

Касанчо *м* — умалит. от Касандър. Касанчев *ф*. Варна.

Касанов. Касанинов и Касански *ф* — от *касѳ(ин)* 'месар' (ар.-тур. *kasar*, *-bi*). Шумен, Смолян, Банско, Литаково (Ботевградско).

Касануров *ф* — кръстоска от *касѳ* и *касѳура* 'войнишки нож' (тур. *kasatıga*). Асеновград.

Касарков *ф* — от прякор *Касарко* 'късичък човек' (?) Душилница (Ломско), 1870.

Касаров *ф* — от диал. **касѳр* 'касиер' (?)

Касатка *ж* — в.м. *Косатка; срв. Косена (?) Сливен.

Касаянов *ф* — може би в.м. Касиянов. Пещера.

Касев *ф* — от прякор *Касия* 'късия, ниския', диал. *кас*. Самоков.

Касибуров *ф*.

Касидов *ф* — от гр. *κασίδα* 'кроста, кел'. Варна.

Касиков *ф* — от тур. *kısık* 'смачкан'. Варна.

Касимов *ф* — разновидност на Касъмов. Крумовград.

Касиров *ф* — от остар. **касѳр* 'касиер' или разновидност на Касъров. Галац, 1843, 1845.

Касиян *м* — лат. *Cassianus*, име на календарски светия. Вакарелско. Касиянов *ф*. Варна.

Каскатийски *ф* — от диал. *каскатия* 'скъперник' (от тур. *kaskatı*).

Каслийски *ф* — от диал. **касѳия* 'шеговит, който обича да се шегува' (?)

Касметлиев *ф* — разновидност на Късметлийски. Търново.

Каснаков *ф* — от диал. *касѳѳк* 'луб; барабан' (тур. *kasnak*). Казанлък, Грудово.

Касо *м* — а) съкрат. от Касиян; б) успоредна форма на Кацо, Качо, Кашо с друго окончание. Касов *ф*. Долна Василица

(Ихтиманско), Михайлово (Ореховско), Гоце Делчев.

Каспър *м* — разновидност на Гаспар. **Каспиров** *ф*. Разград.

Каспиров *ф* — разновидност на Коспартов. Ямбол, 1867.

Каспиров *ф* — навярно вм. Каспаров. Стара Загора.

Касрица *м*. Върбица (Преславско), 15—16 в.

Кастарлаков *ф*. — разновидност на Костарлаков. Плевен, 1917.

Кастелиев и **Кастеллиев** *ф* — от диал. *кастеллия* 'жител на с. Кастел (Севлиево)'. Батошево (Севлиево).

Кастелов *ф* — от някоя местност Кастел. Цървени брег (Станкедимитровско).

Кастора *ж* — женска форма от *Кастор, име от античната митология. Ник. Милев.

Кастрев *ф*. Бобошево (Станкедимитровско).

Кастьо *пр* — „чистофайник“ (?) — от рум. *cast*, лат. *castus* 'чист'. **Кастьовци** род в Брягово (Първомайско).

Касульов *ф* — от прякор Касульо 'късичкия, нисичкия'. Врачанско.

Касчиев *ф* — от диал. *касция* 'гъскар' (от тур. *kaz* 'гъска'). Шуменско, Шумен.

Касъджиков *ф* — вм. Касаджиков. Стара Загора.

Касъмов *ф* — от ар.-тур. *kışım* 'част, дял, късмет'. Гложене (Ореховско), Слокощица (Кюстендилско), Варна.

Касъров *ф* — от тур. *kışır* 'безплоден, бездетен' — дълго време след женитбата нямал деца. Копривщица, Елена, Златарица (Еленско), Търговище, Шумен, Пчеларово (Толбухинско), Елховско.

Касъ *м* — разновидност на Касо с меко окончание. **Касев** *ф*. Ганчовец (Дряновско), Златарица (Еленско), Крън (Казанлъшко), Стара Загора, Русе.

Касян *м* — съкрат. от Касиян. **Касянов** *ф*. Пещера.

Ката *ж* — съкрат. от Катерина. Главно ЗБ. **Катински** *ф*. Луковит, 1894.

Каталенов *ф*. Търново, 1908.

Каталйна *ж* — някакво видоизменение на Катерина. Дулово, р. 1959, Сливен, р. 1961, Петърч (Софийско), р. 1947.

Каталов *ф* — от ар.-тур. *katal* 'клане, кръвопролитие'. Горна Василица (Ихтиманско).

Каталойски *ф* — от диал. **каталой* 'обвинител, клеветник' (от гр. *καταλοῦ(ζ)ω*). Варна.

Катанаров *ф* — от диал. **катанар* 'който прави катинари'. Пловдив.

Катаната *пр* — от *катана* 'едър кон; едър човек'. Павликени. **Катанов** *ф*. Брезник.

Катанов *ф* — от диал. *катан* 'катанец, катинар'. Елхово (Казанлъшко), Казан-

лък, Пловдив, Калофер, Михайловград, Лесковец (Моравско), 1917. **Катански** *ф*. Свищов, 1894, Бела Слатина.

Катанцов *ф* — от прякор *Катанеца* (Иван Катанеца бил куриер на революционната организация и нищо не издавал при разпит и мъчение). Якоруда.

Катарошев *ф* — от гр. *καθαρός* 'чист'. Казанлък.

Кателей *м* — видоизменено от Кателия. Равна (Провадийско), 1860.

Катели *м* — съкрат. от Кателия. Толбухин, 1882, Винаца (Варненско). **Кателиев** *ф*. Толбухин, 1960, Винаца, 1962.

Кателина *ж* — разновидност на Каталина. Шумен, р. 1958.

Кателия *м* — от гр. *κατέλαος* 'обилен с елей; много милостив'. Варненско, Провадийско. **Кателиев** *ф*. Варненско, Провадийско, Толбухин.

Катерин *м* — мъжка форма от Катерина. Попово, Разград, Нова Загора, Сухиндол, Михайловград. **Катеринов** *ф*.

Катерина *ж* — съкрат. от Екатерина. Из цялата страна. **Катеринин** *ф*. Враца. **Катерински** *ф*. Враца, Стара Загора, Санданско.

Катеринка *ж* — умалит. от Катерина. Из цялата страна. **Катеринкин** *ф*. Врачеш (Ботевградско), Вълчедръма (Ломско), Богданово (Грудовско).

Катерков *ф* — от прякор *Катерко* 'катерлив човек'. Варна.

Катеров *ф* — може би от диал. **катер* 'катерлив човек'; вж. Катерков (?) Нова Загора, 1873, Стара Загора, Казанлък, Мадара (Шуменско), Шумен, Плевен.

Катизма *ж* — кръстоска от Ката и гр. *κάθισμα* 'част от псалтира'. Владимирово (Михайловградско).

Катил *пр* — от диал. *катил* 'убиец, престъпник' (ар.-тур. *katil*) — у Бр. Миладинови и Н. Геров дадено като лично име. **Катилев** *ф*. Пловдив.

Катин *м* — мъжка форма от Катина. Михайловградско. **Катинов** *ф*. Панагюрище, Бургас, Долина (Толбухинско).

Катина *ж* — съкрат. от Катерина или от Кат(а)+ина. Главно ЮЗБ; Станке Димитров, 1879, Казичене (Софийско), Благоевградско, Зимница (Ямболско), Прослав (Пловдивско), Шумен. **Катинин** *ф*. Гоце Делчев.

Катинка *ж* — умалит. от Катина. Самоковско.

Катинко *м* — умалит. от Катин или мъжка форма от Катинка. **Катинков** *ф*. Варна.

Катинчаров и **Катинчарски** *ф* — от диал. *катинчар* 'майстор на катинари'. Якоруда, Етрополе.

Катинчо *м* — умалит. от Катин. **Катинчев** *ф*. Никополско, Бальовица (Михайловградско).

Катица ж — умалит. от Ката. Н. Геров.
Катичев ф — може би видоизменено от Катинчев. Русе.

Катия ж — разширено от Ката (?) Силистра, 1882.

Катка ж — умалит. от Ката. Ботевград, Враца.

Катлакев ф — може би от тур. *kitlik* 'недоимък, глад'.

Катмеров ф — от тур. *katmer* 'вид баница'. Севлиево.

Като м — съкрат. от Катерин или от Катин. **Катов ф**. Пазарджик. **Катовски ф**. Болград, 1857.

Катошев ф. Велинград (гроб).

Катразански ф — от диал. **катразан(ин)* 'катерко'. Алфатар (Силистренско).

Катрангюзов ф — в.м. **Катрангюзов* 'с очи черни като катран' (от тур.) Пловдив.

Катранджиев и Катранджийски ф — а) от *катранджия* 'производител и продавач на катран' (тур. *katrançı*); б) от с. Катранджии (Дряновско). Габрово, Дряново, Котел, Ихтиман, Врачеш (Ботевградско), Вършец, Кнежа.

Катранкев, Катранкьов и Катранков ф — от прякор *Катранкьо, Катранко* 'черен като катран' или 'долен човек'. Враца Варненско, Сестримо (Пазарджишко).

Катранов ф — от *катран* (ар.-тур. *katrap*) — навярно в някакво преносно значение, напр. 'отрова, мъка, ядове'. Свищов, 1867, Турну Мъгурели, 1870, Орехово, 1893, Бела Слатина, 1897, Браила, 1898, Русе, Търново.

Катранушков ф — от прякор *Катранушко* '?

Катранчев ф — близко по значение с Катранкев и Катранов.

Катрафилов ф. Разград, 1868, Елена, Казанлък.

Катрафов ф — разновидност на Катрафилов. Казанлък.

Катрача пр — от диал. *катрач* 'соха над огнище'. Гурково, Калугерово (Ботевградско). **Катрачев ф**. Синьо камене (Грудовско), Бургас. **Катрачете** род в Гурково и Калугерово.

Катрев ф — от прякор *Катрьо* 'черен като катран или нещо подобно' (?) Долна Оряховица (Горнооряховско), Русе, Варна.

Катрек и Катряк пр — от Катрьо. Котел, 1867. **Катреков и Катриков ф**. Котел, Варна, Сливен.

Катришки ф — от с. Катрище (Кюстендилско). Кюстендил.

Катров ф — разновидност на Катрев. Габрово, Севлиево, Драгоево (Преславско), Черни Осъм (Тетевенско), Русе.

Катуков ф — може би разновидност на Катъков. Сливен.

Катул м — от Кат(о)+ул. **Катулов ф**. Петрич.

Катуна ж — от Кат(а)+уна. Станке Димитров.

Катуров ф. Делчево (Гоцеделчевско).

Катуш м — от Кат(о)+уш. **Катушев ф**. Пловдив.

Катъков ф — от диал. *катък* 'нещо за ядене към хляба' (тур. *katık*). Върбак (Шуменско).

Катърджиев ф — от диал. *катърджия* '1. мулетар; 2. пуканичар'.

Катъров, Катъровски и Катърски ф — от *катър* '1. муле; 2. дете от смесен брак, най-често с един родител циганин' (тур. *katır*). Мирково (Пирдопско), Сваленик (Русенско), Русе, Пловдив, Чирпан, Враца.

Катъо м — съкрат. от Кателия, от Катерин или Катин. **Катев ф**. Берковица, Батулци (Врачанско), Видраре (Тетевенско), Луковит. **Катевски ф**. Габрово (гроб).

Катюша ж — рус. Катюша, умалит. от Катя. Ново, рядко.

Катя ж — успоредна форма на Ката с меко окончание.

Каук пр — от диал. *каук* 'островърха шапка' (тур. *kavuk*). Асеново (Никополско). **Кауков ф**. Пловдив, Стара Загора, Мухово (Ихтиманско).

Кауклийски ф — от с. Кауклии (Белокопитово, Шуменско). Шумен.

Каунджиев ф — от диал. *каунджия* 'производител и продавач на пъпеши' (тур. *kavunçu*). Пазарджик, Пловдив.

Кауфман ф — нем. *Kaufmann* 'търговец'.

Кауцки ф — по името на немския социалист Карл Кауцки. Кюстендил.

Каучев ф — може би в.м. **Каукчев*; вж. *Каук*. Стара Загора.

Кафадаров ф — от ар.-пер.-тур. *kafadar* 'другар, съмишленик'. Дойранско, Пловдив.

Кафалиев ф — от диал. *кафалия* 'умен' (ар.-тур. *kafalı*. Ксантийско, Грудово, Казанлък, Пловдив.

Кафалов и Кафалски ф — от диал. *кафал* 'кавал'; вж. *Кавалов*. Пещера, Ямбол.

Кафачонов ф — може би от *кафа* Чоно 'умния Чоно'. Пловдив, 1900.

Кафеджиев, Кафеджийски и Кафеджиски ф — от *кафеджия* '1. съдържател на кафене; 2. любител на кафе'. Елхово, Брезник.

Кафезчиев ф — от диал. *кафезчия* 'майстор или продавач на кафези' (ар.-тур. *kafesçi*). Паламарци (Търговишко).

***Кафел м** — от Каф(о)+ел. **Кафелов ф**. Левочево (Смолянско), Асеновград.

Кафелиев ф — в.м. *Кафалиев*.

Кафенджийски ф — от диал. *кафенджия* 'съдържател на кафене'. Брезник.

***Кафко м** — умалит. от Кафо. **Кафков ф**. Котленско, Велинград.

* **Кàфо** *м* — от ар.-тур. *kafa* '1. глава; 2. ум' (?) **Кàфов** *ф.* Габрово (гроб), Варна, Сливен.

Кафтанджиев *ф* — от диал. *кафтан-джия* 'търговец на платове' (тур. *kaftan*). Ракитово (Велинградско).

Кафтàнски *ф* — от *кафтàн* 'вид широка горна дреха' (тур. *kaftan*). Скравена (Ботевградско).

Кафяна *ж.* Браковци (Софийско), р. 1935.

Кахърков *ф* — от прякор *Кахърко* 'който много се кахъри, грижи'. Дъскот (Павликенско), Горна Оряховица, Стара Загора.

Кацамунов и **Кацаму̀нски** *ф* — от с. *Кацамуница* (Божурица, Плевенско). Плевен, Ловеч, Тетевен, Божурица.

Каца̀нски *ф* — от диал. **каца̀н* 'клюкар, заядлив човек' (от рум. *cațã*). Брест (Никополско).

Каца̀ра *пр* — от занаята *каца̀р*. На разни места из страната. **Каца̀ров** и **Каца̀рски** *ф.*

Каца̀рбонев *ф* — от *каца̀р* Боне. Ихтиман.

Каца̀ринов *ф* — от прякор *Каца̀рина* 'кацаря'. Севлиево.

Кацарков *ф* — разновидност на **Кацърков**.

Каца̀рчев *ф* — от прякор *Каца̀рчето*. Пазарджик.

***Каца̀к** *м* — от *Кац(о)+ик*. **Каца̀ков** *ф.* Тагарево (Грудовско).

Каца̀л *м* — от *Кац(о)+ил*. **Каца̀лов** *ф.* Скрижево (Гоцеделчевско).

Каца̀ка *ж* — женска форма от **Кацко** или видоизменено от **Катка**. Кула.

Каца̀к *м* — умалит. от **Кацо**. **Каца̀ков** *ф.* Македония, Чирпан, Ген. Николаево (Плевенско).

Каца̀о *м* — от **Като** или **Качо** с друго окончание, както **Вато**, **Вачо** и **Вацо**, **Гато**, **Гачо** и **Гацо**, **Гето**, **Гечо** и **Гецо**. **Каца̀ов** *ф.* Варна, 1893, Лясковец. **Каца̀ев** *ф.* Карловско. **Каца̀евски** *ф.*

Каца̀ул *м* — от *Кац(о)+ул*. **Каца̀улов** *ф.* Санданско.

Каца̀ун *м* — от *Кац(о)+ун*. **Каца̀унов** *ф.* Баня (Разложко).

Каца̀к *ф* — от диал. **каца̀к* 'коцак, плитка коса, плетеница' (?) Мадан (Михайловградско).

Каца̀ърков *ф* — от диал. **каца̀ърко* 'катерко' (от рум. *ta cațãr* 'катеря_се'. Русе, Горна Оряховица).

Кача *ж* — женска форма от **Качо** или от **Ката** с друго окончание. **Качин** *ф.*

Кача̀ка *пр* — от диал. *кача̀к* 'беглец, дезертьор' (тур. *kaşak*). Стара Загора. **Кача̀ков** *ф.* Севлиево, 1900, Първомай, Ямбол, Пловдивско.

Качаклиев *ф* — може би от някое село с подобно име.

Качактанов *ф* — може би от *кача̀к* **Тано** 'беглеца Тано' (?) Лясковец.

Качамàка *пр* — от *качамàк*. Търново, 1900. **Качамàков** *ф.* Лясковец, Сенник (Севлиево), Търговище, Долно Камарци (Пирдопско). **Качамàчки** *ф.* Лом, 1870.

Качамàнов *ф.* Брезово (Пловдивско).

Качамàчков *ф* — от прякор *Качамàчко* 'любител на качамак'. Берковица, Горна Гнойница (Ломско), Кнежа, Луковит.

Качамàлски *ф* — от *качамàлка* 'бъркалка за качамак'. Луковит.

Качармàзов *ф* — от тур. *kaşmaz* 'стреля безпогрешно'. Карлово, Плевен, 1917.

Качàров и **Качàровски** *ф* — от диал. *кача̀р* 'кацар'. Кермен (Сливенско), Сливен, Карнобат, Нова Загора, Русе.

Кача̀унов *ф.* Килифарево (Търновско), Търново, Русе, Казанлък.

Каченов *ф.*

Качèров *ф* — разновидност на **Кашеров** (?) Пордим (Плевенско).

Качивелов *ф* — от гр. *κατσιβελος* 'циганин'. Каменци (Силистренско).

Качѝков *ф* — от диал. **качѝк* 'детска люлка' (?) Русе.

Качкаджиев *ф.* Стара Загора.

Качко *м* — умалит. от **Качо**. **Качков** *ф.* Хлебарово (Разградско).

Качо *м* — видоизменено от **Камен** или **Калчо**, **Катъо** и под. **Качов** и **Качев** *ф.* Радомирско, Софийско.

Качòр *пр* — от диал. *качòр* 'пъстър на бели и черни петна' (рум. *cașior*). Станке Димитров, 1879. **Качòрев** *ф.* Якоруда.

Качорин *ф.* Търново, 1960.

Качу̀ла *пр* — от *качу̀л*. Ямбол, 1878. **Качу̀лев** *ф.* Ямбол, 1905, Проход (Грудовско). **Качу̀лов** *ф.* Шумен, Свищов. **Качу̀лски** *ф.* Казанлък, Дружево (Свогенско).

Качу̀лков *ф* — от прякор *Качу̀лко*; срв. **Качул**. Бургаско.

Качу̀нчица *ж* — от диал. *качу̀нчица* 'минзухар или кокиче'. Дебърско, нар. песен.

Качу̀ров *ф* — от **Качор** с изместване на ударението и преход на неудареното *о* в *у*. Габрово, Асеновград.

Качъ̀шки *ф* — от тур. *kaşık* 'смахнат, налудничав'. Бела Слатина.

Каша *ж* — женска форма от **Кашо**. **Кашин** *ф.* Плевен. **Кашински** *ф.* Пазарджик.

Кашавàрски *ф* — от прякор *Кашавàра* — бил военен готвач. Катунец (Ловешко), 1917.

Кашавèлов *ф* — от диал. **кашавèла* 'веждест човек' (тур. *kaş* 'вежда') или разновидност на **Качивелов**. Велковци (Габровско). Габрово, 1935.

Кашàн *м* — от *Каш(о)+ан*. **Кашàнов** *ф.* Берковица, 1893, Сумер (Михайловградско).

Кашàров *ф* — от тур. *kaşar* 'кашкавал'; вж. **Кашеров**.

Кашекчиев *ф* — от диал. *кашикчия* 'лъжичар' (тур. *kaşıkçı*). Пловдив.

Кашера *пр* — от тур. *kaşer* 'кашкавал'. Свиленград, 1917. Кашеров *ф*. Стара Загора, 1900, Плевен, Девинско. Кашерски *ф*. Благоевград.

Кашидов *ф* — от Касидов с преход на новогръцко *с* в *ш*. Пловдив, Асеновград.

Кашилски *ф*.

Кашин *м* — от Каш(о)+*ин*. Кашинов *ф*. Самоков.

Кашка *ж* — умалит. от Каша. Кашкин *ф*. Слокощица (Кюстендилско).

Кашкавалджиев *ф* — от *кашкавалджия*. Брезово (Пловдивско), 1893, Самоков.

Кашкавалов *ф* — от прякор *Кашкавала*. Асеновград, Пловдив.

Кашканов *ф*.

Кашлакев и Кашлакевски, Кашлаков и Кашлаковски *ф* — от с. Къшла кьой (Зимница, Ямболско). Сливен, Стара Загора.

Кашлатев *ф* — може би от диал. **кашлат* 'веждест' (от тур. *kaş* 'вежда').

Кашленски *ф* — от с. Къшла кьой (Зимница, Ямболско). Ямбол.

Кашлийски *ф* — от с. Кашле (Трънско). Лехчево (Михайловградско).

Кашлюковски *ф* — видоизменено от Кашлакевски. Сливен, 1908.

Кашмеров *ф* — от *кашмер* (ар.-тур. *kışmer* 'досаден, дотеглив'. Ихтиман, Пещера, Габрово.

Кашо *м* — успоредна форма на Качо с друго окончание, както Гечо и Гешо, Гошо и Гочо, Рачо и Рашо. Разлива (Ботевградско). Кашев *ф*. Плевен, 1893, Габрово, 1900, Севлиево, Търново, Пазарджик, Лещен (Гоцеделчевско). К а ш о в а м о г ѝ л а местност в Разлива.

Кашпър *м* — разновидност на Каспар. Кашпърски *ф*.

Кашукеев *ф* — от циг. *кашукья* 'глух'. Станке Димитров.

Кашчиев *ф* — успоредна форма на Кашчиев. Шумен, Сливен.

Кашъмов *ф* — от тур. *kaşıta* 'чесане, стържене'. Самоков, 1927.

Кашъров *ф* — вм. Кашеров. Плевен.

Каябашев *ф* — от с. Кая баш или Кая баши (такива има няколко). Толбухин.

Каявов *ф* — видоизменено от Каялов.

Каяджиев *ф* — от диал. **каяджия* 'жител на скалиста местност' или от някое село с *кай* 'скала' (тур. *kaşa*) в името — такива има около 15. Пловдив.

Каялиев *ф* — от диал. *калия* 'жител на с. Каялии (Камено, Бургаско, или Върбица, Първомайско)'.
Каялов *ф* — от с. Каялъ дере (Каменна река, Елховско, или Каменяк, Шуменско).

Кайров *ф* — от диал. *кайр* 'потягане клинците на подкова' (тур. *kaşar*). Казанлък.

Каяфов *ф*.

Квартирников *ф* — от рус. *квартирник* 'занаятчия, който работи у дома си; надомник'. Сливен, 1893, 1935 (от Русия).

Квасников *ф* — от прякор *Квасника*. София, 1956.

Квачков *ф* — от прякор *Квачката*. Шумен, 1893, Преслав, 1893, Варна, Стара Загора.

Квета *ж* — кръстоска от Цвета и пол. *kwiat* или чеш. *květ* 'цвет'. Шумен, р.1899.

Квитновски *ф* — от пол. *kwitnać* 'цъфтя'.

Квичински и Квицински *ф* — от пол. *kwiecień* 'април' (?) Пловдив, Никопол (католик), Сливен.

Кебапчиев *ф* — от *кебапчия* (ар.-тур. *kebarçı*). Типично за Казанлък; Стара Загора, Русе, Михайловград.

Кебарев, Кебаров и Кебарски *ф* — вж. Кибаров. Литаково (Ботевградско), Борец (Пловдивско).

Кебата *пр* — може би от *кебапче* (бил кебапчия). София, 1940. Кебов *ф*.

Кебеджиев *ф* — от диал. *кебеджия* 'шивач-абаджия' или 'производител на кебета' (тур. *kebeci*).

Кебетлиев *ф*. Синьо камене (Ямболско).

Кебонин *ф*. Сапарева баня.

Кева *ж* — съкрат. от Параскева. Ботевград, Кюстендилско.

Кеврев *ф* — от прякор *Кеврьо* 'глезльо, лигльо'.

Кедев *ф* — от тур. *keci* 'котка'; срв. Котаков, Котанов. Габрово, 1908.

Кедеров *ф* — от диал. *кедер* 'скръб, грижа' (ар.-тур. *kecer*). Струмица, 1917.

Кедиков *ф* — от Кедев с вмъкнато *ик*. Дединци, Златарица (Еленско), Кърджали.

Кедо *м*. Братушково (Сливнишко). Кедов *ф*.

Кежа¹ *ж* — женска форма срещу Кежо. Брезнишко.

Кежа² *м* — западна форма на Кежо. Брезнишко.

Кежо *м* — от диал. *кежо* 'мършав, слаб човек' — навярно защитно име на некръстено още дете; срв. Пижо. Софийско, Скопие, 1945. Кежов *ф*. Ловеч, 1878, Ставерци (Ореховско), Бухово, Локорско, Челопечене (Софийско), Брезнишко.

Кезапчиев *ф* — от диал. *кезапчия* 'който борави с кезап' (от пер.-тур. *kezzar* 'азотна киселина'). Русе.

Кезбичев *ф*. Разград.

Кейкиев *ф* — може би от Кекев (Кекиев) с удвояване на йотацията. Смолянско.

Кейренлийски *ф* — от някое село или местност с подобно име. Нова Загора.

Кейшанов и Кейршанов *ф* — от унг. *kés* 'нож'. Стара Загора, 1910, 1932 — българин от Унгария.

Кѐка *м* и *ж* — прякорно име от диал. *кѐка* 'кекав, слаб човек'. Софийско. **Кѐков** *ф*. Панагюрище, Казанлък. **Кѐкевски** *ф*.

Кекевѐто *пр* — от тур. *keke* 'заекване'. Ловеч.

Кекемѐнов *ф* — видоизменено от Кекеменов. Пловдив.

Кекемѐнов *ф* — от тур. *kekete* 'който заеква, тепка'. Айтос, Сливен, Янково (Шуменско).

Кекерѝца *ж* — от Керица с удвояване на първата сричка. Русе, р. 1849.

Кѐлбаев *ф* — от *кел* 'плешивия, келявия' (пер.-тур. *kel*) и Байо. Пловдив.

Кѐлбечев *ф* — от *кел* Бечо; вж. Келбаев. Пловдив.

Кѐлвелев *ф* — от *кел* Вельо; вж. Келбаев. Сопот.

Кѐлеведжиев *ф* — от диал. *кѐлеведжия* (от *кѐлево* 'дървен валяк на кладенец и др.' и *-джия*). Сунгурларе (Карнобатско), Котел, Сливен.

Келѐжа *пр* — вж. Келеша. Трудовец (Ботевградско).

Келемѐв *ф* — от прякор *Келемѐ* 'отпуснат, мързелив човек'. Ямбол, 1959.

Келепѝров *ф* — от *келепѝр* 'безплатно или леко получена облага' (тур. *keleriğ*). Айтос.

Келѐнов *ф* — от диал. *келѐп* 'калем с намотана прежда' (тур. *kelер*). Сливен.

Кѐлерджиев *ф* — от диал. *кѐлерджия* 'ключар, домакин' (от рум. *chelar*). Бяла.

Келестѝрков *ф* — от диал. *келестѝрко* 'келеш'. Босилеград, 1945.

Келѐша *пр* — от *келѐш* '1. дребен на ръст; 2. непослушник, пакостник; 3. келяв, плешив' (тур. *keleş*). Котел. **Келѐшев** и **Келѐшов** *ф*. Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Чирпан, Разград, Павликенско.

Келѐшкъовлиев *ф* — от диал. *келѐшкъовлия* 'жител на с. Келешкъой (Трояново, Бургаско)'. Айтос.

Келѐш-Стойков *ф* — от *келѐш* Стойко. Търново, 1960.

Кѐливанов *ф* — от *кел* Иван; вж. Келбаев. Русе, Чирпан.

Келишѐнов *ф* — от диал. **келишѐн* (от *келеш+ан*). Габрово.

Кѐлкин *ф* — от прякор *Кѐлката* 'келявия, плешивия'. Котел.

Келлев *ф* — от пер.-тур. *kelle* 'глава, кратуна'. Горна Оряховица.

Кѐлов *ф* — от пер.-тур. *kel* 'келяв, плешив'. Сливен, 1900, Сливенско, Алфатар (Силистренско).

Келпѐков *ф* — от тур. *kelpek* 'прът за подпора'. Търлис (Македония), Ракитово (Велинградско).

Кѐлчев *ф* — от прякор *Кѐлчо* 'плешив човек'. Сливен, Стара Загора, Казанлък, Брегаре (Ореховско).

Кѐльо *м* — прякорно име от *кѐльо* 'келяв човек'. Н. Геров, **Кѐлев** *ф*. Сливен.

Кѐляведжи *ф* — вж. Келеведжиев. Котел, 1867.

Келямов *ф* — от ар.-тур. *kelâm* 'реч, слово'. Шумен.

Кемѐла *пр* — от ар.-тур. *kepal* 'достоеен, свършен'. **Кемѐлов** *ф*. Казанлък, Стара Загора.

Кеманджиев и **Кеменджиев** *ф* — от диал. *кеманджия* 'цигулар' (от пер.-тур. *ketapçı*). Трън, 1893, Казанлък, Варна.

Кеманларски *ф* — от град Кеманлар (Исперих).

Кеменchedжиев *ф* — от диал. *кеменchedжия* 'свирач на тамбура' (от пер.-тур. *keменçesi*).

Кемѐров *ф* — от диал. *кемѐр* 'вид пояс за пари' (пер.-тур. *keмер*). Пазарджик.

Кѐмжов *ф* — може би нарочно видоизменено от **Кежов**. Катунец (Ловешко).

Кемѝлев *ф* — от ар.-тур. *kâmil* 'достоеен, свършен'. Толбухин, 1905.

Кемѝлчев *ф* — от прякор *Кемѝлче*; вж. Кемилев.

***Кѐмо** *м* — съкрат. от *кемил* или *кемал*; вж. Кемала и Кемилев. **Кѐмовски** *ф*.

Кѐмчо *м* — умалит. от **Кемо**. **Кѐмчев** *ф*. Семчиново (Пазарджишко), Стара Загора.

Кѐна *ж* — женска форма срещу **Кено**. Банско, Рашково (Ботевградско), Софийско. **Кѐнин** *ф*. Рашково (Ботевградско), Сливница.

***Кенѝй** *м* — разширено от **Кено**. **Кенѝев** *ф*. Градина (Първомайско).

Кенѝн *м* — от **Кен(о)+ан**. **Кенѝнов** *ф*. Мирково (Пирдопско), Пирдоп, Русе. **Кенѝнски** *ф*. Казанлък.

Кѐнар *м* — кръстоска от **Кено** и *кенар*; вж. Кенаров. Брезник.

Кенѝров и **Кенѝрев** *ф* — от пер.-тур. *keпar* 'край, разположен на края'. Лясковец, Сушица (Горнооряховско), Севлиево, Русе, Харманлийско, Шумен.

Кенацов *ф*. Лесичево (Пазарджишко).

Кѐнда *ж* — от **Кена** с вмъкнато *д* или женска форма от **Кендо**. Рашково (Ботевградско).

Кендѝшки *ф*. Койнаре (Белослатинско).

Кендемѐнов и **Кендимѐнов** *ф* — от диал. **кендимѐн* 'самоличен, самостоятелен' (от тур. *kendine*). Пещера.

Кендѐров *ф* — видоизменено от **Скендеров**. Карабунар (Пазарджишко).

Кендигеленя *пр* — от тур. *kendine gelen* 'който идва на себе си, свързва се'. Стара Загора (Паскал Нанев Кендигеленя, 1956).

Кѐндо *м* — от **Кено** с вмъкнато *д*. **Кѐндов** *ф*. Пловдив.

Кѐндьо *м* — от **Кеньо** с вмъкнато *д*. **Кѐндев** *ф*.

Кенѐфка ж — някакво видоизменение от Кена (?) Карлуково (Врачанско), р. към 1960.

Кѐнко м — умалит. от Кено. **Кѐнков ф.** Варна, Сливница.

Кѐно м — от гр. *καινός* 'нов'; срв. Новко, Новак. Типично за Карнобат; Царибродско. **Кѐнов ф.** Карнобат, Пловдив, Драговищица (Кюстендилско).

Кѐнто м — от Кено с вмъкнато *т.* **Кѐнтов ф.** Славовица (Пазарджишко), 1920.

***Кѐнтро м** — от Кено с вмъкнато *тр.* **Кѐнтров ф.** Чепинци (Софийско).

Кѐнчо м — умалит. от Кено. **Кѐнчев ф.** Стара Загора.

Кѐньо м — успоредна форма Кено с меко окончание. **Кѐнев ф.**

Кепедалков ф. Разград, 1908.

Кѐпев ф — може би разновидност на Кепов. Прилеп, 1917.

Кѐпеджиев ф — от тур. кересі 'тричар, продавач на трици'. Самоковско.

Кепѐков ф — от тур. керек 'трици'. Гол. Конаре (Пловдивско), 1900.

Кепелійски ф — от с. Кепелии (Панагюрско). Панагюрище.

Кепенеров ф. Малко Търново.

Кепипов ф.

Кепов ф — може би сродно със сръбхърв. *кепец* 'джудже' и пол. *кіер* 'глупак'. Доспей махала (Самоковско). **Кепѐвски ф.** Църварица (Кюстендилско). **Кепѐвци** род в Мурсалево (Станкедимитровско).

Кептибилев ф — от тур. *kerті* 'рухнал, сгромолясал се' (?) Пловдив.

Кепуиски или **Кепуйски ф.** Згориград (Врачанско).

Кепчев ф — от *кепчѐ* 'голяма медна гребалка с дълга дръжка' (пер.-тур. керсе). Пазарджик, Пловдив, Ник. Милев.

Кѐра¹ ж — съкрат. от Керана. Главно ИзБ. **Кѐрин ф.** Бургаско, Пазарджишко, Велинград. **Кѐрински ф.** Пловдив, Дерманци (Луковитско).

Кѐра² м — западна форма на Керо. Брезнишко.

Кераджийски ф — вм. Кираджийски.

Керак м — от Кер(о)+ак или видоизменено от Киряк. Ракитово (Велинградско). **Кераков ф.** Ракитово, Мухово (Ихтиманско), Шумен. **Керашки ф.** Пловдив.

Керакия ж — женска форма от Керак. Михайловград.

Керамидаров ф — вж. Керемидаров. Долна Баня (Ихтиманско).

Керамидски ф — разновидност на Керемидов.

Кера̀н м — от Киран с преход на неудареното *и* в *е*. Габрово, Новозагорско. **Кера̀нов ф.**

Кера̀на ж — от Кирана с преход на неудареното *и* в *е*. Главно ИзБ, типично за Шумен.

Керанджиев ф — от диал. **керанджия* 'съдържател на занаятчийска работилница или на фабрика' (от пер.-тур.) Банско.

Кера̀нка ж — умалит. от Керана. Типично за Шумен.

Кера̀нко м — умалит. от Керан. **Кера̀нков ф.** Варна, Бургас.

***Керасим м** — видоизменено от Герасим. **Керасимов ф.** Пазарджик.

Керафинка ж. Търново, р. 1879.

Керафѐйски ф — вм. Керефѐйски. Мездра.

Кера̀ца ж — успоредна форма на Керана с друго окончание, както Гаца и Гана, Даца и Дана, Веца и Вена, Пеца и Пена. Шумен, Нова Загора, Инзово (Ямболско).

Керацѐда ж — от Керац(а)+уда. Пловдив, р. 1890, Белица (Свиленградско).

***Керач м** — видоизменено от Керак (?) **Кера̀чев ф.** Самоков.

Керачка ж — умалит. от Кераца. Сливен.

Кера̀чко м — умалит. от Керак или от Керач. **Кера̀чков ф.** Враца.

Керв̀анбашіев ф — от диал. *керв̀анбашія* 'водач на керван' (пер.-тур. *kegvanbaşı*).

Керванджиев ф — от *керванджия* (пер.-тур. *kegvançı*).

Керв̀анов ф — съкрат. от Керванджиев. Пловдив.

Керв̀изов ф — от *керв̀из* 'целина' (тур. *kegeviz*). Пловдив.

Кѐрда ж — от Кера с вмъкнато *д.* Радомир.

Керев̀анеков ф — от Кереванов с вмъкнато *ек.* Панагюрище.

Керев̀анов ф — от Керванов с вмъкнато *е* или от циг. *керев̀о* 'кум, кръстник'. Панагюрище.

Керѐз м — от гр. *κέρας* 'череша'. Варна, Санданско. **Керѐзов ф.** Луковит, Ихтиман, Мракотинци (Трънско), Бяло поле (Старозагорско), Търговище. **Керѐза пр.** Кубрат.

Керѐза ж — женска форма срещу Керез.

Керез̀ански и **Керез̀енски ф** — вм. *Керезовски*, от Керез. Ихтиман.

Керѐзи м — разновидност на Керез. **Керѐзиев ф.** Балчик, 1893, Гоцеделчевско.

Керѐзтанев ф — може би от Керезов и Танев. Ихтиман.

Кѐрек м — от Кер(о)+ек. Бр. Миладинови. **Кѐреков¹ ф.**

Керекі ж — вж. Киреки. Шумен, Айтос.

Керекія ж — от Керекі + ца. Свищов, 1894, Русе, Шумен.

Кѐреков² и **Керекѐвски ф** — от с. Керека (Дряновско). Павликени, Дъскот (Павликенско), Горна Оряховица, Търново, Русе.

Керел м — от Ке(ро)+ел. **Керелов ф.** Батак. **Керелски ф.** Еремия (Кюстендилско), Кюстендил. **Керелѐвски ф.** Русе.

Керелезов ф.

Керелѐйски ф. Згориград (Врачанско).

Керемед *ф* — може би съкрат. от Керемедчиев. Габрово.

Керемеджиев, **Керемедчиев** и **Керемекчиев** *ф* — разновидност на Керемидчиев.

Кереметлиев *ф* — от диал. *кереметлия* 'жител на с. Керемет (Божаново, Балчишко). Каварна.

Керемидаров *ф* — от *керемидар* 'производител или продавач на керемиди'. Благоевградско.

Керемидата пр — от *керемидата* (лицето му червено като керемидата). Ботевград. **Керемидов** *ф*. Севлиевско, Скравена (Ботевградско). **Керемидски** *ф*. Ботевград, Етрополе, Новачене, Правец, Скравена (Ботевградско).

Керемидчиев *ф* — от *керемидчия* 'керемидар' (тур. *keremici*). Изб.

Керемски *ф* — от ар.-тур. *kerem* 'щедрост, великодушие'. Жилинци (Кюстендилско).

Керенски *ф* — вм. Керински, от Кера. Кнежа.

***Керенчо м** — разновидност на Керанко (?) **Керенчев** *ф*. Пещера.

Керепов *ф* — от диал. *керепа* 'край на воденична вада пред улея' Брезник, 1893.

Кересени *ф* — разновидност на Керефин. Продановци (Самоковско).

Керестеджиев *ф* — от диал. *керестеджия* 'търговец на дървен строителен материал' (пер.-тур. *keresteci*).

Керестелиев *ф* — от диал. *керестелия* 'с голям репс' (?) Шипка (Казанлъшко), 1917, Казанлък.

Керешейн и **Керешейн** *ф*. Самоков.

Керешейски и **Керешейски** *ф*. Берковица, Враца, Лом, Малорад (Ореховско), Русе.

Керешина ж. Петрин (Гоцеделчевско).

Керешев *ф* — от диал. *кереш* 'вар' (тур. *kiş*). Ямбол.

Керешиев *ф* — от диал. *керешия* 'варджия, търговец на вар' (тур. *kişçi*). Смолянско.

Керешки *ф* — от с. Керешка (Дряновско). Троян, 1906.

Керзов *ф* — навярно вм. Керезов. Балчик.

Кериджимов *ф*. Варна.

Керимбов *ф* — от Керимов с вмъкнато б.

Керимов *ф* — от ар.-тур. *kerim* 'почетен, великодушен'. Хасково.

Керинтодоров *ф* — от Керин (по майка или баба) и Тодоров (по баща или дядо). Лясковец.

Керица ж — от Кер(а)+ица. Русе.

Керицов *ф* — вм. Кирицов. Самоков, Русе.

Керичка ж — умалит. от Керица. Русе.

Керка ж — умалит. от Кера. Шумен, Дълбоки (Старозагорско), Грудово.

Керкѝзина пр — от диал. *керкѝзин* 'черкезин'. Ботевград. Трудовец (Ботевградско). **Керкѝзов** *ф*. Правец (Ботевградско).

Керкеланов *ф* — вм. Къркеланов. Никопол, 1893. **Керкеленски** *ф*. Враца.

Керкелов *ф* — вм. Къркелов. Пловдив, Стара Загора.

Керкенѝзов *ф* — от прякор *Керкенѝза* (тур. *kerkenez* 'вид сокол'). Троян, Плевен.

Керкеѝков и **Керкеняков** *ф* — от диал. *керкенѝк*, *керкеняк*; вж. Керкенезов. Пазарджик. Панагюрище.

Керко м — умалит. от Керто (*Кертко) или от Керо. Лозен (Софийско). **Керков²** *ф*. Русенско, 1917.

Керков² *ф* — съкрат. от Кереков.

Керлие *ф* — вм. Кирлиев. Морозово (Казанлъшко).

Кермекчиев *ф* — съкрат. от Керемекчиев. Стара Загора.

Керменлиев и **Керменлийски** *ф* — от с. Керменлии (Кермен, Сливенско). Сливен, Межда (Ямболско), Варна.

Кермов *ф* — може би от гр. *κέρμα* 'монета'. Борислав (Плевенско), Плевен, Варна.

Кернов *ф* — навярно разновидност на Кермов. Търново.

Керо м — съкрат. от Керан (?) Бр. Миладинови. **Керов** *ф*. Враца, Шумен. **Керовски** *ф*. Троян, 1878.

Керпедѝнов *ф* — от диал. *керпедѝн* 'клещи' (ар.-тур. *kerpeten*). Казанлък.

Керпедѝв *ф* — съкрат. от Керпеденов. Казанлък.

Керпекчиев *ф* — от диал. **керпекчия* 'тухлар' (от тур. *kerpiçi*). Търново.

Керпесизов *ф* — от тур. *körsesiz* 'с повехнало, състарено лице'. Пловдив.

Керпичев *ф* — разновидност на Кирпичев. Прилеп, 1917.

Керсиков *ф*. Търговище, Шумен.

Керсопулов *ф* — разновидност на Керсиков с гръцко окончание. Солун.

Керта ж — женска форма срещу Керто. **Кертин** *ф*. Мокреш (Ломско), 1870, Праужда (Белоградчишко).

Кертелиев *ф* — от диал. **кертелия* 'който има нарязи, белези'; вж. Керто, Кертъ, Стара Загора.

Кертиков *ф* — от Кертев, Кертов с вмъкнато *ик*. Карнобат, Толбухин, Сваленик (Русенско), Пловдив.

Керто м — успоредна форма на Кертъ с твърдо окончание. Лозен (Софийско), р. 1890, 1891, 1908, 1914, 1915, Елин Пелин, р. 1882, 1909, Мусачево (Елинпелинско). **Кертов** *ф*.

Кертъ м — от тур. *kerde* 'нарез, рязка, белег' — защитно име срещу болест и смърт; срв. Обецан, Сипко, Сипана. **Кертев** *ф*. Калофер, 1876, Казанлък, Стара Загора, Страджа (Ямболско).

Керцадов *ф*. Типично за Пещера.

Керчански *ф*. Попово.

Кѐрчо м — умалит. от Кертъо (*Кертчо) или от Керо. Сваленик (Русенско), Русе, Стожер (Толбухинско), Каблешково (Поморийско), Вълнари (Новозагорско), Ник. Милев. **Кѐрчев ф.** Търговище, Русе, 1845, Русенско, Алфатар (Силистренско), Новопазарско, Чуково (Дряновско).

Керяз м — разновидност на Керез. **Керязов ф.** Гулянци (Никополско).

Керяк м — в.м. Киряк. **Керяков ф.** Щръклево (Русенско).

Керяфина ж — разновидност на Керефина. Банско.

Керяшки ф — в.м. Керешки. Троян, 1917.

Кесанлиев ф — в.м. *Кешанлиев, от град Кешан в Турска Тракия. Пловдив.

Кесар м — съкрат. от Кесарий. Разград, 1882. **Кесаров ф.** Разград, Габрово (Възраждането), Казанлък, Шумен. **Кесарски ф.** Шумен, Ботевград. **Кесаровски ф.** Търново, Бургас.

Кесарий м — гр. *Καισάριος*, а то от лат. *Caesarius* (от *Caesar*) — име на календарски светия. Казанлък, р. 1805, Плевен, 1844. **Кесариев ф.** Габрово, 1845. **Кесарев ф.** Казанлък, 1960. **Кесария пр.** Плевен, 1845.

Кесегьонев ф — може би в.м. кюсе Гьонев. Лясковец.

***Кесей м** — разширено от Кесъо. **Кесеев ф.** Русе.

Кѐсерджиев ф — от диал. **кѐсерджия* 'който носи брадвичка или прави брадви'; вж. Кесеров. Лясково (Айтоско).

Кѐсеров ф — от тур. *keser* 'секирка'. Нова Загора.

Кесидов ф — от Кесов с гръцко *-ид-*. Варна.

***Кесил м** — от Кес(ъо), Кес(о)+ил. **Кесилев ф.** Асеновградско.

Кесимов ф — от тур. *kesim* 'откупване на обща цена (напр. право да събира данъци)'. Търново, 1852, Шумен.

Кескинов ф — от диал. *кескин* 'резлив, строг' (тур. *keskin*). Карлово, 1905, Горно Езерово (Бургаско).

Кеслев ф.

Кеснеджиев ф — от диал. **кеснеджия* 'който продава при условие да се разреже (любеница, пълеш и под.)' (от тур. *kesmese*). Русе.

Кѐсо м — съкрат. от Кесар, Кесарий. **Кѐсов ф.** Мирково (Пирдопско), Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Ардино. **Кѐс о в а т р а п** местност в Боженица (Ботевградско).

Кѐстебѐков ф — в.м. Къостебеков.

Кѐстелев ф — в.м. Кюстелев. Пещера.

Кѐстенов ф — от *кѐстен*. Карлово (външно лице).

Кѐсъо м — успоредна форма на Кесо с меко окончание. **Кѐсев ф.** Пловдив, Благоевград. **Кѐсьов ф.** Черни връх (Бургаско).

Кесяк м — прякорно име от Кесъ(о)+ак. Копривщица, 1849. **Кесяков ф.** Копривщица, Панагюрище, Пловдив, София, 1886.

Кѐта ж — съкрат. от Параскева. Враца, Ботевград, Етрополе.

Кетеджиев ф — навярно в.м. Кетенджиев. Ямбол.

Кетенджиев ф — от тур. *ketenci* 'платнар, производител на ленено платно'. Стара Загора. **Кетенджиоглу ф** — с турско окончание. Търново, 1833.

Кѐти ж — „модернизирано“ от Кета. На разни места из страната.

Кетѝбов и Кетѝпов ф — от ар.-тур. *kâtip*, *-bi* 'писар'. Русе.

***Кѐтъо м** — съкрат. от Параскев. **Кѐтев ф.** Пчеларово (Кърджалийско), Пловдив.

Кѐтя ж — от Кета с меко окончание. Русе.

Кѐфалов ф — от гр. *κεφάλας* 'главест или твърдоглав човек'. Тетевен (Възраждането), София, 1897.

Кѐфилев ф — от диал. *кефил* 'поръчител' (ар.-тур. *kefil*). Чепеларе.

Кѐфинчев и Кѐфинчов ф. Тетевен, 1893, Блъсничево (Луковитско).

Кѐфѝра и Кѐфѝрка ж. Ковачевци (Радомирско), 1960.

Кѐфѝров и Кѐфѝрски ф — от ар.-тур. *kâfir* '1. неверник; 2. мошеник'. Търново, Ямбол, Дулово, Калековец (Пловдивско).

Кѐфсѝзов ф — от диал. *кефсѝз* '1. не весел; 2. болнав' (ар.-тур. *keyfsiz*). Силистра, 1894.

Кѐхаилов ф. Търново, 1940.

Кѐхайѝв ф — от *кехай* 'началник на група, глашатай и др.' (от пер.-тур. *kâ-huа*). На разни места из Изб.

Кѐхайякостов ф — от кехаята Коста. Карнобат.

Кѐхайяминчев ф — от кехаята Минчо. Казанлък.

Кѐхлибѝров и Кѐхлибѝрев ф — от *кехлибѝр* (пер.-тур. *kehlibar*). Габрово, Ловеч, Айтос.

Кѐхмилович ф — навярно в.м. Кемилев. Търново, 1843.

Кѐца ж — от Кена, Кета с друго окончание. Брястово (Новозагорско).

Кѐцкаров ф — от диал. *кѐцкар* 'прозвище, на селянин от северната част на Дебърско'. Охрид.

Кѐцлев ф — от прякор *Кѐцльо 'р'*

Кѐцо м — от Кено с друго окончание, както Гено и Гецо, Мино и Мицо. Ник. Милев. **Кѐцов ф.** Кюстендил, 1879, Вършец, Долна Бела Речка (Берковско).

Кѐчеджиев ф — от диал. *кѐчеджия* 'козар' (тур. *keçici*). Шумен, Шуменско, Асеновград.

Кѐчелиев ф — от някое село с *кечи* (коза) в името.

Кечера *пр* — разновидност на Кечито. Стара Загора. **Кечеров** *ф*. Стара Загора, Ямбол.

Кечибелиев *ф* — от тур. *keçi belî* '(пастьрма от) козя рибица'. Свищов, 1888.

Кечиков *ф* — от Кечев с вмъкнато *ик*. Венец (Карнобатско).

Кечито *пр* — от тур. *keçi* 'коза' или от *keçe* 'плъст'. Стара Загора.

Кечо *м* — от Кено, Кецо с друго окончание или от Керчо с изпадане на *р*. **Кечев** *ф*. Ветрен (Пазарджишко), Русе. **Кечов** *ф*. Ботевград, Враца. **Кечовски** *ф*. Ботевград.

Кешйшев и **Кешйшов** *ф* — от диал. *кешйш(ин)* '1. калугер, монах; 2. долен човек, нехранимайко' (пер.-тур. *keşiş*). Разград, 1845, Батак, Самоков, Панчево (Грудовско).

Кешкенезов *ф* — видоизменено от Керкенезов.

Кешкйлов *ф* — в.м. Кишкилов. Асеновград, 1908.

***Кея** *ж* — може би видоизменено от Кева. **Кейн** *ф*. Поцърненци (Радомирско).

Кибаров, **Кибарев** и **Кибарски** *ф* — от ар.-тур. *kibağ* 'приличен, изискан, благороден'. Стара Загора, Самоков, Ихтиман.

Кибрѝтя *пр* — от *кибрѝт* прен. 'сръдлив човек'. Карнобат, 1900. **Кибрѝтев**, **Кибрѝтов** и **Кибрѝтски** *ф*. Мачин, 1873, Карнобат, 1878, Айтос, Шумен, Пазарджик.

Кива *ж* — рум. *Chiva*, съкрат. от Параскева. Сомовит.

Киверски *ф* — от диал. **кивер*, съкрат. от гр. *κιβερήτης* 'кормчия'. Балчик, 1893.

Киви *ж* — разновидност на Кива. Черковица (Никополско), р. 1903.

Кивѝца *м* — от Кив(о)+*ица*. **Кивѝцев** *ф*. Русе.

Киво *м* — рум. *Chivu*, съкрат. от Параскев, Парашкев. Сомовит. **Кивов** *ф*. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Кивол и **Кивул** *м* — от Кив(о)+*ол*, *ул*. Вадин (Ореховско). **Киволав** и **Кивулав** *ф*. Видин, Плевен, Ореховско. **Киволски** *ф*. Плевен.

Кивуц *м* — рум. *Chivuț*. **Кивуцов** *ф*. Орехово.

Кившанов *ф*. Русе.

Кидеров *ф* — в.м. Кедеров. Бургас.

Кидиков *ф* — в.м. Кедиков. Ямбол.

Кйдов *ф*. Казанлък, 1893, 1908, 1917.

Кйжев *ф*. Казанлък, Ямбол, Сливен.

Кизов *ф*. Варна.

Кикарин *ф*. Ярлово (Самоковско).

Кикемов *ф* — от диал. **кикѝм* 'заекване' (тур. *keke*). Шумен.

Кикерѝлски *ф* — от диал. *кикѝря* 'бъбря кресливо'. Челюсница (Михайловградско), Михайловград.

Кикѝрков *ф* — от диал. *кикѝрко* 'бъбряв, креслив човек'. Ловеч, 1878.

Кйки *м* — съкрат. от Кирил с детско повтаряне на първата сричка. **Кйкев** *ф*. Банско.

Кикидонов *ф* — в.м. Кикинонов.

Кикиманов и **Кикименов** *ф* — в.м. Кекеманов, Кекеменов. Айтос, Разградско, Шумен, Русе.

Кикиндонов *ф*. Ксанти, Пещера, Карабунар (Пазарджишко).

Кикирезов *ф*.

Кикирѝлков и **Кикирѝлски** *ф* — вж. Кикерѝлски. Михайловград, 1900, Бойчиновци (Михайловградско).

Кикирѝшков *ф* — от диал. **кикирѝшко* 'бъбряв, креслив човек'. Търново.

Кикирѝтков *ф* — от диал. **кикирѝтко* 'дребен или спечен като фъстък (кикирики)'.

Кйко *м* — от Кири с детско повтаряне на първата съгласна. **Кйков** *ф*. Букьовци (Ореховско).

Кйкьо *м* — успоредна форма на Кйко. **Кйкьов** *ф*. Сливен.

Киликчѝев и **Киликчѝйски** *ф* — вж. Килитчиев. Казанлък, Стара Загора, Враца.

Килиманов *ф* — от *килимар*.

Килимов *ф* — съкрат. от Килимаров. Хвойна (Асеновградско), 1917, Пловдив.

Килимпиров *ф* — може би видоизменено от Келепиров.

Килиндров *ф* — от диал. *кѝлѝндро* 'валяк' (гр. *κύλινδρος*). Каспичан (Новопазарско).

Килитанов *ф* — от прякор *Килитан* 'който всичко заключва' (от тур. *kilit* 'ключалка' Пазарджик.

Килитчев *ф* — от прякор *Килитчето* (вж. Килитанов) или видоизменено от Килитчиев. Стара Загора.

Килитчѝев *ф* — от диал. **килитчѝя* 'майстор на ключалки и катинари' (тур. *kilitçi*). Казанлък, Стара Загора.

Килифѝр *пр* — от диал. *килифѝр* 'вид дива гъска'. Габрово, 1833.

Килифѝрски *ф* — от с. Килифарево (Търновско).

Килифѝрчев *ф* — от прякор *Килифѝрчето*; вж. Килифарски. Габрово, 1900.

Килов *ф*. Пещера.

Килограмски *ф* — от прякор *Килограма* (мерел на килограм, когато още мерели на ока). Кнежа.

Килолѝжовчанин *ф* — от мах. *Киллѝжовци* (Еленско). Елена, 1865.

Килото *пр* — вж. Килограмски. Цариград, 1860.

Кйльо *м* — гр. *Κίλιος*. **Кйлев** и **Кйльов** *ф*. Казанлък. **Кйльовски** *ф*. Търново. **Кйлиевич** (от Кйльевич) *ф*. Търново.

Кйлюров *ф*. Средногорци (Смолянско).

Ким *м* — съкрат. от Йоаким или Кимон.

Кѝма ж — женска форма срещу Кимо. Пловдив, р. 1925.

Кѝманов ф — може би от диал. *киманѐ* 'цигулка' (пер.-тур. *кеман*). Пловдивско.

Кѝмѐ м — югозападна форма на Кимо. **Кѝмѐв ф.** Кюстендил, 1879.

Кѝмен м — видоизменено от Кимон (?) **Кѝменов ф.** Смолян.

Кѝмѝлски ф — разновидност на Кямилев. Елин Пелин.

Кѝмирънов ф — вм. Кимрянов. Стара Загора, 1893.

Кѝмо м — съкрат. от Йоаким, Яким или Кимон. Дъбен (Луковитско), Ботров (Беленско). **Кѝмов ф.**

Кѝмон м — гр. *Κίμων*. Пазарджик, Балеи (Видинско), Дългоделци (Ломско).

Кѝмрънов ф — от прякор *Кѝмръна* (носел на ревера си цвете „кюмрен“) — с преход на *ю* в *и* и вторично якане. Стара Загора.

Кѝмсов ф. Вършец.

Кѝмчо м — умалит. от Кимо. Ботров (Беленско).

Кѝна ж — видоизменено от Калина или Катерина, Кирина, Саракина и др. Главно ИзБ, типично за Търново. **Кѝнин ф.** Боженица, Калугерово (Ботевградско).

Кѝнан м — вм. Кенан. **Кѝнанов ф.**

Кѝнарѐв и Кѝнарѐв ф — вм. Кенарѐв, Кенарѐв.

Кѝнатѐв ф. Сопот.

Кѝндалов ф — от диал. *киндал* 'дрипа, парцал'; срв. Парцалев.

Кѝндеков ф — от Киндов с вмъкнато *ек*. Пловдив, Габрово.

Кѝндефурѐв ф. Сливен.

Кѝндѝян м — видоизменено от Акиндиѝн — име на календарски мъченик. **Кѝндиѝнов ф.** Брегово (Видинско).

Кѝндо м — от Кино с вмъкнато *д*. **Кѝндов ф.** Бяло поле (Старозагорско), Кремиковци.

Кѝнзлиев ф. Търново.

Кѝничакѐв ф. Видин.

Кѝнка ж — умалит. от Кина. **Кѝнкин ф.**

Кѝнкѝля пр — от диал. *кинкѝл* '?' Луковит. **Кѝнкѝлев ф.** Луковит.

Кѝнко м — умалит. от Кино. **Кѝнков ф.** Карнобат, Свищов.

Кѝно м — навярно от Кимо с много разпространеното окончание *-но*. Боженица, Калугерово (Ботевградско), Ловешко, Горнооряховско. **Кѝнов ф.** Берковско, Врачанско, Ботевградско. **Кѝновски ф.** Ботевградско.

Кѝнтѐлов ф — може би разновидност на Кѝндалов.

Кѝнтѝшев ф — от диал. *кинтѝш* 'вид горна дреха'. Търново, 1867.

Кѝнцѐлов ф — разновидност на Кѝнтѐлов. Варна.

Кѝнчи ж — вм. *Кѝнче, умалит. от Кина. Шумен.

Кѝнчо м — умалит. от Кино. **Кѝнчев ф.** Лясковец, Русе.

Кѝньо м — успоредна форма на Кино с меко окончание. **Кѝнев ф.** Пирдоп, Сливен.

Кѝня ж — успоредна форма на Кина с меко окончание. Стара Загора, 1889 и по-стари.

Кѝнярски ф.

***Кѝо м** — от диал. *кий* '1. късо дебело дърво с топка на края; 2. тежка метална топка'. **Кѝѐв ф.** Новачене (Ботевградско). **Кѝѐв ф.** Пещера. **Кѝѝта пр.** Новачене. **К ъ ѐ в р ъ т** местност в Правешка Лаквица (Ботевградско).

Кѝпѐр м — съкрат. от Кипарис. **Кѝпѐров ф.** Никопол, 1900.

Кѝпарѝс м — от дървото *кипарѝс* (гр. *κίπαρισσος*). Мъглен (Гоцеделчевско). **Кѝпарѝсов ф.** Гоце Делчев.

Кѝпарѝса ж — женска форма от Кипарис. Винаца (Варненско).

Кѝпарѝш м — от Кипарис с преход на гръцко *с* в *ш*. Гоцеделчевско. **Кѝпарѝшев ф.** Пещера.

Кѝпѐров ф — от рум. *șiper* 'чер пипер'. Русе, 1900.

Кѝпиловски ф — от с. Кипилово (Еленско). Възраждането.

Кѝпишинов ф. Пловдив.

Кѝпра ж — женска форма от Кипро, преосмислено по прилаг. *кипра* 'хубава, стройна'. Пчеларово (Кърджалийско), Ивайловградско, Гоце Делчев, Благоевградско, Пещера, Пловдив. **Кѝприн ф.** Айтос, 1885, Славовица (Пазарджишко).

Кѝпре м — югозападна форма на Кипро. Банско. **Кѝпрев ф.**

Кѝприѝн и Кѝприѝн м — гр. *Κυπριανός* 'от остров Кипър' — име на календарски светия. **Кѝприѝнов ф.** Куманово, 1917. **Кѝприѝнски ф.** Сливен, 1853. **Кѝприѝнид ф** (с гръцко *-ид*). Сливен, 1825.

Кѝпро м — съкрат. от Киприан. Благоевградско. **Кѝпров ф.** Разлог, Червен брег.

Кѝпрѝн м — стегната форма от Киприан. **Кѝпрѝнов ф.** Самоков.

Кѝпчѐв ф — вм. Кѝпчев.

Кѝра ж — женска форма от Киро, Кире. Бр. Миладинови, Опицвет (Софийско), Главаци (Врачанско), Литаково (Ботевградско). **Кѝрин ф.** Брезово (Пловдивско).

Кѝрадѝев и Кѝрадѝѝски ф — от остар *кирадѝя* 'превозвач' (ар.-тур. *kiğacı*). Сливен, Пловдив, Орехово, Лозен (Софийско).

Кѝрѝков ф — вж. Кѝраков. Пловдив.

Кѝракѝ ж — видоизменено от Кирияки.

Кѝралѝна ж — от Кѝра и *-лина*; вж. Магдалина, Севдалина, Ангелина. Вайганд, Синод. именник.

Киран *м* — от Кир(о)+ан. Киранов *ф*. Жаварна, Горна Оряховица. Кирански *ф*. Исперихско.

Кирана *ж* — от Кир(а)+ана. Горна Оряховица.

Кирацов *ф*.

Кираца *ж* — от Кира+ца. Пещера.

Кирацулев *ф*. Четирог (Македония).

*Кираш *м* — от Кир(о)+аш. Кирашев *ф*. Враца (външно лице).

Кирвих и Кирвиков *ф*. Търново.

Кире *м* — югозападна форма на Киро. Кирев *ф*.

Кирез *м* — вж. Керез. Малко Градище (Харманлийско). Кирезов *ф*. Калофер.

Киреза *м* — разновидност на Керез. Странджанско.

Кирези *м* — разновидност на Керез. Кирезиев *ф*. Пловдив, Шабла (Балчишко).

Кирек *м* — прякорно име от Кир(о)+ек. Киреков *ф*. Пазарджишко. Кирековски *ф*. Русе, 1900.

Кирекъ *ж* — вж. Кирияки. Толбухин, Балчишко, Винаца (Варненско), Сушица (Горнооряховско).

Кирекъца *ж* — от Кирекъ+ца. Каварна.

Кирекчиев *ф* — от с. Кирекчии (Отец Кирилово, Пловдивско). Стара Загора.

Киренов *ф*. Провадия, 1917.

Киретчиев *ф* — от *Киреччиев с дисимилация на първото *ч*; вж. Керечиев. Пещера.

Киретчев *ф* — разновидност на Керечев. Асеновград, Пловдив.

Киржалов *ф* — може би видоизменено от *Кържалов. Ямбол.

Кириакичка *ж* — умалит. от Кириакица. Горна Оряховица, р. 1940.

Кириекица *ж* — вж. Кириякица. Нови пазар, 1893.

Киризлъ *ф* — от с. Кирезли (Черешница, Кърджалийско). Болград, 1857. Киризлъски *ф*. Софийско.

Киризмеев *ф* — може би от гр.-тур. *kirizme* 'дълбока оран'. Балчик.

Кирик *м* — гр. *Κήρυκος* 'проповедник' — име на календарски светия. Софийско.

Кирика *ж* — женска форма от Кирик. Сомовит.

Кирикъ *ж* — вж. Кирияки. Стара Загора.

Кирия *м* — гр. *Κύριλλος* 'господарски'. Из цялата страна. Кирилов *ф*.

Кирила *ж* — женска форма от Кирил. Рядко.

Кирилица *ж* — от Кирил(а)+ица. Самоковско.

Кирилка *ж* — женска форма от Кирил. Рядко.

Кирилъвски *ф* — от с. Кирилово (Старозагорско). Стара Загора.

Кирилчо *м* — умалит. от Кирил. Кирилчев *ф*. Казанлък.

Киримидчиев *ф* — вж. Керемидчиев.

Киримов *ф* — вж. Керимов. Кула.

Кирина *ж* — рум. *Chirina*. Въбел (Никополско), Враца.

Киринко *м* — умалит. от *Кирина, рум. *Chirin*, Киринков *ф*. Свищов, 1905, Варна.

Кирифейски *ф* — вж. Керейски. Берковица.

Киръца¹ *м* — от Кир(о)+ица. Плевен, 1873, Русе. Киръцов *ф*. Видин, Плевен, Плевенско, Русе, Тутракан, 1900.

Киръца² *ж* — женска форма от Киро. Плевен. Киръчин *ф*. Железница (Софийско).

Киричетов *ф*.

Киричка *ж* — умалит. от Кирица². Русе.

Киричко *м* — умалит. от Киричо. Киричков *ф*. Скравена (Ботевградско).

Киричо *м* — умалит. от Кирик. Киричев и Киричов *ф*. Белоградчишко.

Киришев *ф* — от диал. *кириш* 'грета' (тур. *kığış*). Айтос, Малево (Хасковско), Севлиево, Пловдив.

Киришли *ф* — от диал. *киришли* 'с греди'; вж. Киришев. Болград, 1857.

Кирияк *м* — гр. *Κυριακός* 'неделен' — име на календарски отшелник. Рядко. Кирияков *ф*.

Кирияка *ж* — женска форма от Кирияк. Рядко.

Кирияки *ж* — гр. *Κυριακή* 'неделя'. Стара Загора, 1881.

Кириякица *ж* — от Кирияк(и) + ица. Рядко.

Кирка *ж* — умалит. от Кира или женска форма от Кирко. Караполци, Доганово (Елинпелинско), Софийско, Осиковица (Ботевградско), Дружево (Свогенско).

Киркитов *ф*. Пловдив

Кирко *м* — умалит. от Киро, Кирил. На разни места из страната. Кирков *ф*. Киркович *ф*. София, 1875.

Киркоров *ф* — навярно от прякор *Киркòр*, арменска форма на Григор. Казанлък.

Кирлиев *ф* — от тур. *kırlı* 'кирлив, изцапан'. Мирково, Челопеч (Пирдопско), Казанлък.

Кирльо а) *м* — пренебрежителна форма от Киро, Кирил; б) *пр* — от *кирлив*. Кирлев *ф*. Търново.

Кирмагов и Кирмаков *ф*. Лясковец.

Кирманов *ф* — от тур. *kırman* '1. крепост; 2. вретено'. Русе.

Кирмидчиев и Кирмикчиев *ф* — вж. Керемидчиев. Лом.

Кирникълов *ф* — от кир Никола 'господин Никола'. Плевен.

Киро *м* — съкрат. от Кирил. На разни места из страната. Киров *ф*. Кировски *ф*. Белослатинско.

Киропопов *ф* — от Киров Попов (син на Киро Попов). Провадия, 1900.

Кирпев *ф* — от тур. *kögre* 'млад, свеж'. Търговище, 1924.

Кирпидьов *ф* — в м. Керпидьов. Казанлък.
 Кирпиков *ф*. Шумен.
 Кирпичев и Кирпичов *ф* — от *кирпич* 'непечена тухла' (тур. *keğriç*). Брацигово, Брезово (Пловдивско).
 Кирсанов *ф*. Шумен.
 Кирски *ф* — може би съкрат. от Кировски. Дряново, Търново, Карлово.
 Кирташки *ф*. Враца.
 Киртик *ф*. Сяхтанлък, 1873.
 Киртисизов *ф* — от диал. **кертисиз* 'който не керти, не зачита' (от тур. *kegtmek*; срв. Селямсъз. Тутракан, 1900).
 Кирѹш *м* — от Кир(о) + *уш*. Търново, 1845.
 Кирѹша *ж* — от Кир(а) + *уша*. Елена, Шумен, Саламаново (Шуменско).
 Кирѹшка *ж* — умалит. от Кируша. Лясковец, Шумен.
 Кирчан *м* — от Кирч(о) + *ан*. Кирчанов *ф*.
 Кирчо *м* — умалит. от Киро, Кирил.
 Кирчев *ф*.
 Киршовски *ф* — в м. Кършовски. Елена, 1900.
 Кирьо *м* — успоредна форма на Киро с меко окончание. Севлиево, 1908, Стара Загора, Крепост (Хасковско). Кирев *ф*. Севлиево, Старозагорско.
 Кирюкюйлиев *ф* — в м. Корукувлиев. Карнобат.
 Киряз *м* — разновидност на Керяз, Керез. Варна. Кирязов *ф*. Варна, Бургас, Бургаско.
 Кирязи *м* — разновидност на Керези. Бургас, Варна.
 Киряк *м* — стегната форма от Кирияк. Нарядко из цялата страна. Киряков *ф*.
 Киряшки *ф*. Цертелево (Пловдивско).
 Киряка *ж* — женска форма от Кирияк. Русе.
 Киряки¹ *м* — мъжка форма от Кирияки². Пещера. Кирякев *ф*. Пещера.
 Киряки² *ж* — стегната форма от Кирияки.
 Кирякица *ж* — стегната форма от Кириякица. Разград, 1868, Варна.
 Кирян *м* — от Кирь(о) + *ан*. Банско, нар. песен. Кирянов *ф*. Златица, Казанлък.
 Киряна и Кирянка *ж* — женска форма от Кирян. Гурково, Литаково, Новачене (Ботевградско), Вършец.
 Кисев *ф* — успоредна форма на Кисъов. Етрополе, Елин Пелин.
 Киселаров *ф* — от диал. **киселар* 'продавач на кисело вино' (?) Пловдив.
 Киселерски *ф* — от някоя местност с подобно име. Пещера.
 Киселинов *ф* — от прякор *Киселин* 'кисел, навъсен човек' (?)
 Киселинчев *ф* — от прякор *Киселинче*; вж. Киселинов.
 Киселички *ф* — от с. Киселица (Кюстендилско). Кюстендил, Горна Козница (Станкедимитровско), Благоевград.

Киселичков *ф* — от някоя местност с подобно име. Варовник (Грудовско).
 Киселков (ф — от колиби Киселковци (Дряновско). Ганчовец (Дряновско, Толбухин, 1893, Котел).
 Киселов *ф* — от прякор *Киселия*; вж. Киселинов. Търново, Свищов, Толбухин.
 Киселски *ф* — разновидност на Киселов. Котел, Възраждането.
 Киселяров *ф* — разновидност на Киселаров. Карлово.
 Кисеров *ф* — разновидност на Кесеров. Сопот.
 Кисимов *ф* — в м. Кесимов. Търново.
 Кискимов *ф* — навярно в м. Кескинов. Борован (Белослатинско).
 Кискинев и Кискинов *ф* — от прякор *Кискиня*; вж. Кескинов. Тутракан, 1908, Калояново (Пловдивско), Стара Загора, Мухово (Ихтиманско).
 Кисляков *ф* — от прякор *Кисляк*; вж. Киселинов. Котел, Карнобат.
 Кисов *ф* — разновидност на Кисъов. Панагюрище, Бачково (Асеновградско), Гоцеделчевско.
 Кисъов *ф* — от прякор *Кисъо* 'кисел, навъсен човек'. Елена, Лясковец, Горна Оряховица, Зимница (Ямболско).
 Кита *ж* — от диал. *кита* 'китна' или женска форма от Кито. Ботевградско, Врачанско, Луковит, Огняново (Елинпелинско), Трънско, Годечко, Санданско. Китин *ф*. Ботевградско, Самоковско. Китински *ф*. Врачеш (Ботевградско).
 Китайков *ф* — от рус. *китайка* 'вид гладко памучно платно'. Чирпан, 1867, Сливен.
 Китайски *ф* — от прякор *Китайца* или нещо подобно. София, 1950.
 Китан *м* — от Кит(о) + *ан*. Разложко, Благоевградско. Китанов *ф*. Кюстендил, 1845, Пиринско, Горни Окол (Самоковско), Брезник, Луковит. Китановски *ф*.
 Китана *ж* — женска форма от Китан.
 Китанче *м* — умалит. от Китан. Китанчев *ф*. Ресенско, Подмочие (Македония).
 Ките *м* — западна форма на Кито, Китъо. Китев *ф*. Доганово (Елинпелинско).
 Китеков *ф* — от Китев или Китов с вмъкнато *ек*. Колибито (Троянско).
 Китен *м* — от прилаг. *китен*. Китенов *ф*. Казанлък.
 Китипов *ф* — в м. Кетипов, Кятипов. Казанлък.
 Кититев *ф* — може би грешка в м. Китипов. Шумен.
 Китка *ж* — умалит. от Кита. Костинброд (Софийско), Пловдив, р. 1895 и 1931, Плевен, 1948. Киткин *ф*. Врачеш (Ботевградско).
 Киткарски *ф* — от диал. *киткар* 'който е отишъл „на китка“, на голям годеж'. Ставерци (Ореховско).

Кѝтко *м* — умалит. от Кито. Н. Геров. Кѝтков *ф.* Варна.

Кѝто *м* — от диал. *кит* 'китен'. Брезник, Липница (Ботевградско), Червен брег, Софийско. Кѝтов *ф.* Ботевградско, Враца, Земен (Радомирско), Станке Димитров, Очуша (Ихтиманско), Лясковец, Пловдив, Брацигово.

Кѝтъо *м* — успоредна форма на Кито с меко окончание. Кѝтев *ф.* Русе.

Кифалов *ф* — вм. Кефалов. Ловеч.

Кифѝрка *ж* — вм. Кефирка. Прибой (Радомирско).

Кѝфо *м* — съкрат. от Никифор. Берковица. Кѝфов *ф.* Берковица.

Кифѝр *м* — съкрат. от Никифор. Кифѝров *ф.* Кнежа, 1893, Орехово, 1917, Пловдив.

Кихалов *ф* — от Кифалов с преход на *ф* в *х*. Пещера, 1917.

Кѝхо *м* — от Кифо с преход на *ф* в *х*. Кѝхов *ф.* Шумен.

Кѝца *ж* — а) съкрат. от Кирякица, Калица или друго подобно име; б) от Кита с друго окончание. Шумен, Преславско, Етрополе, Ботевград, Асеновград, Ивайловград. Кѝцин *ф.* Ботевград.

Кѝцо *м* — мъжка форма от Кѝца. Кѝцов *ф.* Шумен, Разград, Леринско. Кѝцевски *ф.*

Кѝча *ж* — от Кита или Кѝца с друго окончание. Шумен, Севлиево, Павликени, Гоцеделчевско.

Кичан *м* — от Кич(о) + *ан.* Кичанов *ф.* Казанлък.

Кичашки *ф.* Градец (Видинско).

Кичѝев *ф* — може би от тур. *кеѝ* 'коза' Дрянковец (Айтоско).

Кичиков *ф* — може би вм. Кючуков. Габрово.

Кичилов *ф.*

Кѝчка *ж* — умалит. от Кѝча. Типично за Шумен; Кубрат, Толбухин.

Кѝчко *м* — умалит. от Кѝчо. Кѝчков *ф.* Лисец (Ловешко).

Кичколев *ф.*

Кичурков *ф.* Търново.

Кѝчо *м* — умалит. от Кито (*Китчо), Кюстендил. Кѝчев и Кѝчов *ф.* Самоков, Самоковско, Пазарджик, Грудовско, Бургас.

Кѝчуков *ф.* — вм. Кючуков. Дряновско, Пещерско.

Кичурков *ф.* Търново.

Кичуров *ф.* Стара Загора.

Кѝша *ж* — женска форма от Кишо. Кѝшин *ф.* Кула.

Кишѝлски *ф* — вм. Киселски. Котел, Възраждането.

Кишик *ф.* Казанлък, 1860.

Кишѝшев *ф* — вм. Кешишев.

Кѝшка *ж* — умалит. от Киша. Кѝшкин *ф.* Големо село (Станкедимитровско).

Кишкѝлов и **Кишкѝлев** *ф* — от диал. *кишкѝл* 'чаша' (от пер.-тур. *keşkül*). Асеновград (целият род били пиячи), Пловдив.

Кѝшко *м* — умалит. от Кишо. Кѝшков *ф.* Чепинци (Софийско), Дунавци (Видинско), Пловдив.

Кишмѝров *ф* — от ар.-тур. *kışmer* 'досаден, дотеглив'. Габрово.

Кишмиров *ф* — може би нарочно видоизменено от Кишмеров. Казанлък.

Кишнѝшев *ф* — от рум. *chişmiş* 'сухо грозде' (от пер.-тур. *kışmış*). Свищов.

Кѝшо *м* — от Кито, Кицо, Кѝчо с друго окончание. Кѝшев и Кѝшов *ф.* Ловеч, Враца. Голак (Ихтиманско), Пазарджик, Казанлък, Стара Загора, Златарица (Еленско).

Кишпадски *ф.* Търговище.

Кишпанов *ф.* Стара Загора.

Кишпаров *ф.* Чеканчево (Елинпелинско).

Кишпатов *ф.* Златна ливада (Чирпанско).

Кишчилиев *ф* — може би сродно с Кишкѝлов. Болград, 1857.

Кѝяков *ф* — от диал. *кѝяк* 'дървено шибало за тъпан или за дръндарски лък'. Лозен (Софийско).

Кѝята *пр.* Враца.

Клѝва *ж* — съкрат. от Клавдия. Пловдив, 1889.

Клѝвдия *ж* — лат. *Claudia*, женска форма от *Claudius* — име на католически светия. Пловдив, 1886, Шумен, 1915, Враца, Търново, Малък чифлик (Търновско).

Клайда *ж* — видоизменено от Клавдия. Кошарево, Селищен дол (Радомирско), р. 1903.

Клѝйнер *ф* — нем. *Kleiner* 'малък'. Русе.

Клѝйо *м* — видоизменено от Клавдий; вж. Клавдия. Клѝев *ф.* Русе.

Клѝйчо *м* — умалит. от Клайо. Клѝйчев *ф.* Варна.

Клѝклов *ф.* Сопот.

Кланков и **Клански** *ф.* Плевен, Пазарджик.

Клѝра *ж* — лат. *Clara* 'ясна' — име на католическа светица. Рядко, Свищов, р. 1859.

Кларнѝтаджия *ф* — от *кларнѝтаджия* 'свиращ на кларинет'. Лом, 1870. Кларнѝтаджийски *ф.* Самоков.

Кларѝза *ж* — съчетание от *Клара* Цеткин и *Роза Люксембург*. Рогозен (Ореховско), р. към 1930.

Класан *м* — от Клас(о) + *ан.* Класанов *ф.* Химитлии (Казанлъшко), 1904, Трън, Гайтанци (Видинско).

Класнаков *ф* — може би видоизменено от Каснаков. Варна.

Клѝсо *м* — от *клас* (родил се на нивата по време на жътва). Прокопана (Костурско). Клѝсов *ф.*

Класобѝров *ф* — от диал. *класобѝр* 'който обира изоставените по нивата класове'. Панагюрище.

Клатев ф — от прякор *Клатъо* 'който при ходене се клати'. Лясковец, Айтос.

Клатикрушев ф — от прякор *Клатикруша*; вж. Клатев. Поликраище (Горнооряховско), Лясковец.

Клатнов ф — разновидност на Клатурков и Клатев. Асеновград, 1893.

Клатурков ф — от прякор *Клатурко*; вж. Клатев. Славяново (Плевенско), Плевен, Габрово.

Клатуров ф — разновидност на Клатурков. Славяново (Плевенско).

Клачо м — стегната форма от Клайчо. **Клачев ф**. Варна.

Клашиков ф — разновидност на Клашинов. Баня (Благоевградско), Севлиево.

Клашинов ф — от прякор *Влачи-клашино* 'повлекан, мързеливец'.

Клая ф. Бяла.

Клеанта ж — гр. *Κλεανθίς*. Търново, старо.

Клеанто м — гр. *Κλεάνθης*. Варна, 1940.

Клеантов ф.

Клевцов ф. Бистрец (Врачанско).

Клегаров ф. Гоцеделчевско.

Клейнка ж — видоизменено от Клайда. Гълъбник (Радомирско).

Клеков ф — от прякор *Клеката* 'клекав, слаб човек'. Вьбел (Никополско).

Клелія ж. София, 1960.

Клеменаров ф — от Кременаров с дисимиляция на първото *р*. Шумен.

Клементин м — мъжка форма от Клементина (Ботевградско), р. 1922. **Клементинов ф**. Велинград.

Клементина ж — фр. *Clémentine*, у нас проникнало покрай майката на Фердинанд Кобург. Рядко.

Кленгов ф. Гращица (Кюстендилско).

Клендзов ф — от диал. *клендза* 'дръвце за момчешка игра' или от прякор *Клендзата* 'който куца на шега'. Цар Асен (Поповско).

Кленов ф — от дървото *клен*. Долна махала (Самоковско). **Кленовски ф**. Самоков, Чуковец (Радомирско).

Клео ж — гр. *Κλέω* 'прославям'. Пловдив, р. 1891, 1898.

Клеомен м — от гр. *κλέος* 'слава'. **Клеоменов ф**. Черковище (Пирдопско).

Клеоний ж. Русе, 1936.

Клеонийки ж — от гр. *κλέος* 'слава' и *νίκη* 'победа'. Силистра, 1895.

Клеонко м — умалит. от гръц. *Κλέων*; вж. Клео. **Клеонков ф**. Пловдив.

Клеопатра ж — гр. *Κλεοπάτρα*, име от старата история. Рядко.

Клепалски ф — от *клепало*; срв. Чукалов. Шипочан (Самоковско).

Клепарински ф. Враца.

Клепинов ф. Габрово, 1843.

Клепков ф. Пловдив.

Клепчев ф — от прякор *Клепчо* 'човек клепнали уши' (?) Габрово, 1900. **К л е п**

ч о в о т о местност в Боженица (Ботевградско).

Клето ф. Кюстендил, 1879.

Клечаров ф — вж. Клечеров. Пазарджик.

Клечев и Клечов ф — от прякор *Клечо* 'мършав като клечка'. Сливен, Елешница (Разложко).

Клечеров ф — навярно близко по значение с Клечев. Банско.

Клечков ф. — а) съкрат. от Вариклечков; б) от прякор *Клечката*; вж. Клечев. Габрово, 1900, Чирпан, 1900, Ботевград, Байлово (Пирдопско), Лозен (Софийско). **Клечковски ф**. Ботевград.

Клешков ф — видоизменено от Клечков. Якоруда.

Клещанов ф — от диал. *клещан* '?' или превод на Керпеденов. Пловдивско.

Кликачов ф — от диал. *кликач* '1. глашатай; 2. клисар'. Търново, 1845.

Климаро пр — 'който клима'; вж. Клатев. Кюстендилско.

Климата пр — от Климов. Враца.

Климатиян м — вм. Климентиян. **Климатиянов ф**. Свищов, 1920.

Климашов ф. Копривщица.

Климе м — съкрат. от Климент. Южна Македония. **Климеф ф**.

Климен м — съкрат. от Климент. Кунино (Врачанско). **Клименов ф**. Кунино.

Клименко м — умалит. от Климен или от Климент. **Клименков ф**. Карлово, Русе.

Климент м — гр. *Κλήμεντος*, от лат. *Clemens, -ntis* 'милостив' — име на календарски светии. Типично за Охрид, а рядко из цялата страна. **Климентов ф**.

Климентин м — от Климент + *ин*. **Климентинов ф**. Варна.

Климентина ж — женска форма от Климент или разновидност на Клементина. Рядко. Стара Загора, р. 1888.

Климентиян м — разширено от Климент. **Климентиянов ф**. Варна.

Климо м — съкрат. от Климент. **Климов ф**. Враца, Кюстендил (гроб).

Климучков ф — разновидност на Климучков. Чирпан.

Климучков ф — от прякор *Климучко* 'който климуца, клати се при ходене'; срв. Клатев. Пещера.

Клинката пр — от диал. *клинка* '1. скъперник; 2. много настоятелен в искането си'. Карнобат, 1848, 1930. **Клинков ф**. Карнобат, Бургас, Стара Загора, Раднево (Старозагорско), Гол. Конаре (Пловдивско), Лозен (Софийско), Кюстендил, Мламодево (Станкедимитровско).

Клинов ф — от *клин*, може би близко по значение с клинка; вж. Клинката. Пловдив.

Клинтов ф — навярно разновидност на Клинов, Клинката (?) Етрополе.

Клинчара *пр* — от професията *клинчар* 'ковач на клинци'. Пазарджик, 1917. **Клинчаров ф.** Сливен, Карнобат, Горна Оряховица. **Клинчарски ф.** Кюстендил.

Клинчев и **Клинчов ф** — от диал. *клинчо* 'скъперник'. Видин, Бобошево (Станкедимитровско), Станке Димитров, Трън, Панагюрище, Батак, Велинград, Пловдив.

Клисаров ф — *клисар* 'черковен прислужник'. Разград, Сливен, Панагюрище, Мало Конаре (Пловдивско). **Клисаревски ф.** Златица. **Клисаровски ф.** Кюстендил. **Клисарски ф.** Ихтиман.

Клисуранов ф — от диал. **клизуран* 'който живее в клисура'. Пещера.

Клисуркин ф — от *клизурка*.

Клисуров и **Клисурски ф** — от град, село или местност Клисура, Клисурата. Казанлък, Вършец, Врачеш, Литаково (Ботевградско).

Клитимистра ж — гр. *Κλυταιμνήστρα*, име от античната митология. Рядко.

Клитов ф. Брезник, 1893.

Клифов ф. Петрич, 1917, Горни Порой (Сярско).

Кличанов ф. Карлово.

Кличев ф. Дъбене (Карловско).

Клия ж — съкрат. от *Клелия* (?) София, 1897.

Клиянт м — видоизменено от *Клеанто*. **Клиянтив ф.** Айтос.

Клон ж — стегната форма от *Клеони*. Винаца (Варненско).

Клонка ж — умалит. от *Клони*.

Клонов ф — навярно стегната форма от **Клеонов*. Пловдив.

Клопанара пр — от диал. *клопанар* '?'; срв. *Клопанов*. Станке Димитров.

Клопанов ф — от прякор *Клопан* 'който много клопа'; срв. *Тропанов*. Русе.

Клота ж — съкрат. от **Клотилда*. Пловдив, р. 1895.

Клочков ф — от прякор *Клочката* 'квачката'; срв. *Квачков*, *Градец* (Котленско), *Ямбол*, *Варна*.

Клумбарски ф. Логодаж (Благоевградско).

Клушанцев ф — може би от **клушанец* 'от град Клуж в Румъния'.

Клъчищаров ф — от диал. *клъчищар* 'търговец на кълчища'. Пирдоп, 1917.

Клъканов ф — от прякор *Клъкан* 'свит, смачкан, разкривен човек,' (?) *Варна*.

Клъмата пр. Враца. **Клъмов ф.** Радилово (Пещерско).

Клюканов ф — писмена разновидност на *Клъканов*. *Варна*.

Клюмов ф. Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Клюнков ф — от прякор *Клюнката*, навярно близко по значение с *Клинката*. *Розовец* (Пловдивско), *Пловдив*, *Карлово*. *Казанлък*, *Ботевград*, *Враца*, *Кърджали*,

Клюнчев ф — навярно разновидност на *Клинчев*. *Казанлък*, *Мирково* (Пирдопско).

Клюсански ф — от диал. *клюдса* 'вид клопка или от *клюдсе* 'дръглив кон'. *Скравена* (Ботевградско).

Клюсев ф — от диал. *клюдсе* 'дръглив кон'. *Самоков*.

Клюсеков ф — от *Клюсев* с вмъкнато *ек*. *Карнобат*.

Клюцев ф — от диал. *клюдцам* '1. кълва; 2. кълцам, дялкам' (?)

Клюцин ф — от *Клюцина* махала в *Стрезимировци*. *Царибродско*, *Вълчедръма* (Ломско).

Ключаров ф — от *ключар*. *Търново*.

Ключков ф — от прякор *Ключко* 'който всичко заключва'; срв. *Килитанов*. *Гоце Делчев* (гроб), *Пловдив*, *Чепинци* (Софийско).

Ключников ф — от **ключник* 'ключар'. *Търново*.

Клявков ф — от прякор *Клявко* 'който клявка като ловно куче' (?) *Пирдоп*, *Пловдив*, *Стара Загора*, *Хасково*.

Клявчев ф — от прякор *Клявчо*; вж. *Клявков*.

Клямбарски ф — разновидност на *Клумбарски*. *Кюстендилско*.

Клямов ф. Соголяно (Кюстендилско).

Кляндев ф — видоизменено от *Клеантов*. *Пловдив*.

Клянев и **Клянов ф** — видоизменено от *Клянтев*, *Клянтов*.

Клянтев и **Клянтов ф** — стегната форма от *Клеантов*. *Айтос*.

Клянчев ф — стегната форма от **Клеанчев*; вж. *Клеанто*. *Брацигово*, *Пещера*, *Пловдив*.

Кляпов ф.

Клясов ф. Пещера, *Стара Загора*.

Кляшев ф. *Пловдив*.

Кметов и **Кметски ф** — от *кмет*. *Горна Оряховица*, *Бургас*, *Ловеч*, *Троян*, *Говедарци* (Самоковско).

Кнежана ж — нарочно видоизменено от *Снежана*. *Уровене* (Врачанско), р. 1955.

Кнежинчев ф. *Кичево*, 1917.

Кнезовски ф — от диал. *кнез* 'кмет на няколко села'. *Царевец* (Врачанско), *Боженица* (Ботевградско) — от *Врачанско*.

Книгопродавец ф — от професията *книгопродавец*. *Самоков*, 1843.

Книжаров ф — от *книжар*.

Книшев ф. *Търново*.

Княгиня ж — от *княгиня*; срв. *Краля*, *Царева*, *Султана*.

Княжев и **Княжевич ф** — от *княз*. *Русе*, *Варна*.

Княжески ф — псевдоним на българин, живял в *Русия* през миналия век.

Князевич, **Князов** и **Князский ф** — от *княз*. *Бяла*, 1893, *Казанлък*, 1940, *Пловдив*, 1949, *Стара Загора*, 1849.

Князовски ф — нова форма на *Кнезовски*. *Враца*.

Кобадòв ф — от Кабадов с промяна на неудареното *a* в *o*. Янтра (Горнооряховско).

Кобàков ф — от Кабаков с промяна на неудареното *a* в *o* или от диал. *кобàк* 'пашкул'.

Кобарèлов ф — от исп. *caballero* 'кавалер, конник' с метатеза на *лр* в *рел* и промяна на *a* в *o*. Бургас, 1927.

Кобàчев ф — от диал. **кобàч* 'който коби, прокобява нещо зло'; срв. Кобов.

Кобзàрина пр — от рум. *sobzag* 'свирач на кобза' (от укр. кобзар). Свищов, 1894.

Кобзàров ф. Варна, 1936.

Кобилàров ф — от *кобилàр* 'който се занимава с кобили (впряга, пасе, лекува)'. Ихтиман, Пловдив.

Кòбов ф — от диал. *кòба* 'зла съдба, прокоба', Стара Загора.

Кобринов ф. София, 1893.

Кобров ф. Габрово, 1893.

Кобу̀ров ф — от *кубу̀р* 'чанта за оръжие или за сечиво' (тур. *kubur*). Попово, 1917, Силистра, Първомай, 1917.

Ковадж̀иев ф — вм. Кофеджиев. Русе.

Ковак̀лов ф — от Каваклов с промяна на първото *o* в *a*. Русе.

Ковалдж̀иев ф — вм. Кавалджиев.

Ковалèтов ф — нова форма на Ковалето.

Ковальов ф.

Ковандж̀иев ф — от , диал. *ковандж̀ия* 'пчелар' (тур. *kovancı*). Силистра, 1900.

Кованл̀шки ф — от с. Кованл̀к (такива има няколко). Търново.

Ковàнов ф — от тур. *kovacı* 'кошер' или съкрат. от Кованджиев. Казанл̀к, Пловдив, Самоков.

Ковàров ф — от диал. **ковàр* 'ковач', както шивар вм. шивач (?) Шумен.

Ковàч пр — от професията *ковàч*. Радомир, 1893. **Ковàчев ф**. На разни места из страната. **Ковàчки ф**. Самоковско, Бистрица, Железница (Софийско), Доганово (Елинпелинско). **Ковàшки ф**. Лехчево (Михайловградско).

Ковàчганев ф — от ковач Ганьо. Бяла.

Ковачèвски ф — от с. Ковачево, Ковачевци или Ковачевица. Кюстендил, 1862.

Ковачѝшки ф — от с. Ковачица (Михайловградско и Ломско). Михайловград.

Ковàчков ф — видоизменено от Ковачев. Свищов.

Ковашинов ф. Гоце Делчев (гроб).

Коващ̀янов ф. Варна, 1936.

Ковия ж. Смолянско.

Кòвров ф — от рум. *covrigi* 'леговище, дупка'. Ново село (Видинско).

Ковчàзов ф — нова форма на Ковчезлиев. Русе, Варна, Шумен.

Ковчегàр пр — от професията *ковчегàр* 'който прави ковчези'. Кюстендил, 1893.

Ковчегàрски ф. Жилинци (Кюстендилско).

Ковчез̀лиев ф — от диал. *ковчез̀лия* 'жител на махала Ковчаз (Еленско). Бургас, Голямо Буково (Грудовско).

***Кòвьo м** — от Кольо или Койо с переход на *л'* или *й* във *в'* (?) **Кòвев ф**. Търново.

Когелов ф. Свежен (Карловско), 1873.

Кòда м — западна форма на Кодо. Врачанско. **Кòдин и Кòдов ф**.

Кодàнов ф — вм. Куданов. Видинско.

Кòде м — разновидност на Кодо, Кода. **Кòдев ф**. Елин Пелин.

Кодеров ф. Казанл̀к.

Коджа- (тур. *koca* '1. едър; 2. стар') — първа съставна част на фамилни имена като Коджаандреев, Коджавасилев, Коджагатов, Коджаиванов, Коджаниколов, Коджахинков, Коджахристов — все от ИзБ.

Коджабàшев ф — от тур. *koca baş* 'голяма глава' (срв. Главчев) или вм. Коджабашиев. Силистра, 1908, Русе, Панагюрище, Казанл̀шко, Гоцеделчевско.

Коджабаш̀иев и Коджабаш̀ийски ф — от диал. *коджабаш̀ия* 'селски кмет' (тур. *kocabası*); срв. Кметов. Белица (Разложко), Гор. Диканя (Радомирско), Берковица.

Коджàгяуров ф — от *коджа* и *гяур*. Котел.

Коджàев ф — видоизменено от Коджов. Велес.

Коджàкефалов ф — от тур. *koca* и гр. *κεφαλή* 'глава'. Варна.

Коджàкехайòв ф — от диал. *коджакехая* 'старши кехая'.

Коджаков ф. Русе.

Коджалаев ф. Стара Загора.

Коджамàнов ф — от тур. *kocaman* 'грамаден'. Шумен, Търговище, Хасково, Стара Загора.

Коджàнски ф — от някое село с *коджа* в името (такива има няколко).

Коджàров ф — може би вм. Кожаров. Варненско.

Коджèйков ф — от прякор *Коджèйко* 'едър или стар, знаменит и под.' Калофер, Карлово Казанл̀к.

Кòджo м — от Кочо с озвучаване на *ч* в *дж*. Дебърско.

Коджòв ф — от тур. *koca*; вж. Коджа. Търново (Възраждането), Панагюрище, 1905.

Код̀ина ж — вм. Кудина.

Код̀инов ф — вм. Кудинов. Пловдив, Варна.

Кòдо м — далечно видоизменение от Костадин. **Кòдов ф**. Елин Пелин, Самоков, Говедарци (Самоковско), Калофер — от Софийско, Свищов, 1893.

Кодòшев ф — от диал. *кодòш(ин)* '1. клеветник; 2. сводник'. (тур. *kodoş*). Пловдив.

Кодр̀ат м — гр *Κοδράτος* от лат. *Quadratus* — име на двама календарски светии. Плевен, 1844.

Кòдре и Кòдро м — съкрат. от Кодрат. **Кòдрев и Кòдров ф**. Плевен.

Код̀узов ф — разновидност на Кудузки. Мурсалево (Станкедимитровско).

Кодуков ф — от тур. *kuduk* 'магаренце, пуле'. Пазарджик, 1893.

Кодурин ф — разновидност на Кадулин. Якоруда, 1917.

Коевченина пр — от село, колиби или махала Коевци. Павликени.

Коеджииков ф — от диал. **коеджик* 'овчарче' (?); срв. Коенджиев. Котел, Лясковец, Паламарци (Поповско).

Коена ж — разновидност на Кояна (?) Райлово (Пернишко), р. 1911, Владая, р. 1937.

Коенджиев ф — от тур. *коушси* 'овчар'. Брацигово.

Коешинов ф — може би от Колешинев с изпадане на *л'*. Пловдив.

Кожадглу ф — вм. *Коджаоглу; вж. Коджов. Търново, 1852.

Кожарев и Кожаров ф — от *кожар*. Банско, Панагюрище.

Кожев ф — от *кожа*. Пловдив.

Кожинков ф.

Кожински ф. Трудовец (Ботевградско).

Кожлашки ф. Церица (Ботевградско).

Кожуклиев ф — от тур. *gosikli* 'облечен с кожух'. Шумен.

Кожулов ф. Карнобат.

Кожухаров ф — от *кожухар*. Из цялата страна.

Кожушков ф — а) от прякор *Кожушко* 'който ходи все с кожух'; б) от диал. *кожушка* 'вид детска болест шарка'.

Козалиев ф — от диал. *козалия* 'жител на с. Куза, Чирпанско'. Изворово (Харманлийско).

Козалъков ф — от някоя местност с подобно име. Дединци (Еленско).

Козареков ф — от Козаров, Козарев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Козаров и Козарев ф — от *козар*. На разни места из страната. Козарски ф. Враца, Лозен (Софийско).

Козачев ф — може би вм. Козаров (?) Панагюрище.

Козбунаров ф — от с. Козбунар (Първомайско). Асеновград, Пловдив.

Козев ф — вм. Козов.

Козелев ф — от прякор *Козела*. Одърне (Плевенско).

Козета ж — фр. *Cozette*, име от романа Клетниците от В. Юго. Михайловград, р. 1931.

Козин ф — от прякор *Козата*. Челопечене (Софийско).

Козинаров и Козинарски ф — от *козинар*, може би превод на тур. Мутафов, Мутафчиев. Копривщица, Пловдив, Карлово, Клисера.

Козичев ф — от прякор *Козицата*.

Козлев ф — от прякор *Козльо*. Лясковец, Долна Оряховица (Горнооряховско), Враца — от Лясковец.

Козлейски ф — от махала Козле към с. Брезе (Свогенско).

Козлеков ф — от Козлев с вмъкнато *ек*. Блъсничево (Луковитско).

Козлов и Козловски ф — от прякор *Козел(а)*. Толбухин, 1893, Разград, Ямбол, 1897.

Козлодеров ф — от диал. *козлодер* 'който дере кози' — в пряк или преносен смисъл. Разложко.

Козлоджов и Козлуджов ф — от с. Козлуджа (такива има няколко). Сопот. Пловдив, Яворово (Асеновградско).

Козма м — гр. от *Κοσμά κόσμος* 'подредба, украса' — име на календарски светия. Рядко. **Козмов ф.** **Козмоглу ф** — с турско окончание.

Козмиров ф — може би видоизменено от *Казмиров. Босилеград.

Козмички ф — навярно вм. Кознички. Шумен, 1940.

Кознев ф. Пловдив.

Кознициали ф — по-стара форма на Кознички. Станке Димитров, 1879, Кюстендил, 1879.

Кознички ф — от с. Горна или Долна Козница, Станкедимитровско. Станке Димитров.

Козов ф — от прякор *Козата* в смисъл 'хитрец или пъргав, подвижен'. Кнежа, 1893, Брестник (Пловдивско), Старозагорско, Малко Търново, Ракитово (Велинградско). **Козовски и (по-ново) Козовски ф.** Кнежа, Койнаре (Белослатинско).

Козумов ф — от диал. *козум* 'агънце мое' (тур. *kuzum*) — поради честа употреба на това галено обращение. Габровско.

Козунѝка пр — от *козунѝк*. Видин.

Козурека пр — от диал. *козурек* '?' Котел. **Козуреков ф.** Котел.

Койл м — от Ко(йо) + *ил*. Койлов ф. Пловдив.

Койдана ж — може би далечно видоизменение от Костадина. Струга, нар. песен.

Койдена ж — разновидност на Койдана. Кюлевча (Шуменско), Шумен.

Койджиков ф — стегната форма от Коеджиков.

Койка ж — женска форма от Койо, Койко. Типично за Елена; Толбухинско.

Койлен м — от *койло* 'вид ливадна трева, от която правят лазарски китки'. Долни Богров (Софийско), р. 1897.

Койко м — умалит. от Койо. Перник, 15—16 век, Бяла, 1960. **Койков ф.** Големаново (Кулско), Търново, Гоце Делчев.

Койна ж — разновидност на Койка или женска форма срещу Койно. Каварна, Ямбол, Нова Загора, Новоагорско, Стара Загора, Ботевград, Ботевградско, Кътина (Софийско). **Койнини ф.** Калугерово (Ботевградско).

***Койнак м** — прякорно име от Койн(о) + *ак*. **Койнаков ф.** Лясковец, Панагюрище, Михайловград.

Койнарлийски ф — от диал. *койнарлия* 'жител на с. Койнаре'. Пелово (Плевенско).

Койнарски ф — от с. Койнаре (Белосла-тинско). Кнежа.

Койник м. Ловеч, нар. песен.

Койно м — от Кой(о) + *но*. Ловеч, 1860, Ловешко, Русе, Каварна, Каменец (Хасковско), Голема Раковица (Елинпелинско).

Койнов ф. Ловешко, Хасковско, Пловдивско, **Койновски ф.** Троян.

Койньо м — успоредна форма на Койно с меко окончание. **Койнев ф.** Бяла (Сливенско).

Койо м — а) далечно видоизменение от Костадин; б) от Кольо с изпадане на мекото л'. Казанлък, 1845, Стара Загора, Кортен (Новозагорско), Сливенско, Чирпанско, Ямболско, Калофер, 1860, Дебър (Македония), Каварна, Елена, Севлиево, Русенско. **Коев** (и **Койов**) **ф.** **Коевски ф.** Правец (Ботевградско).

Койруков ф — от диал. *койрѹк* 'опашка' (тур. *курук*) в някакво преносно значение. **Айтос.**

Койтѹков ф — от тур. *kuutu* 'закътано място'. Обединение (Търновско).

Койча ж — от Койка с друго окончание, както Ганка и Ганча, Мика и Мича. **Койчин ф.**

Койчо м — умалит. от Койо. Ботевград, Панагюрище, Две могили (Беленско). **Койчев ф.** Дряново, Трявна, Варненско. **Койчовски ф.** Ботевград, Дряново.

Койшоров ф. Сопот.

Кѹка ж — от Койна или друго подобно име с детско повтаряне на първата съгласна. Ботевград. **Кѹкин ф.** Трън, 1893, Ямбол, Кунино (Врачанско)

Кокайчев ф — може би в. Кокалчев.

Кокалѹнов ф — от *кокалѹн* 'който търси незаслужени облаги'. Дряново, Сухиндол, Търговище, Търговишко, Белово, 1917, Върбово (Белоградчишко), Факия (Грудовско).

Кокалѹров ф — от диал. **кокалѹр* 'кокалан' (?) Мадан.

Кокалѹшев ф — от диал. **кокалѹш* 'кости с малко месо'. Ямбол, Гол. Конаре (Пловдивско).

Кѹкалджиев ф — от диал. *кѹкалджия* 'месар, който пробутва много кокали'. Айтос.

Кокаленов ф. Варна.

Кокалик ф. Търново.

Кокаличев ф. Рудозем.

Кѹкалов (и **Кѹкалев**) **ф** — от прякор *Кѹкала* 'костелив или мършав човек'. Плевен, Славяново (Плевенско), Ловеч, Първомайци (Горнооряховско), Твърдица (Сливенско), Мухово (Ихтиманско), Дворище (Кюстендилско), Варна.

Кѹкалчев ф — от прякор *Кокалчето*. Бачево (Разложко), Асеновград.

Кѹкаля пр — от *кѹкал*; вж. Кокалов. Ботевград. **Кѹкалете** род в Скравена (Ботевградско). **Кѹкальов ф.** Панагюрище.

Кокѹн м — от Кок(о)+*ан*. **Кокѹнов** и **Кѹканов ф.**

Кокандѹков ф. Котел.

Кокѹнчо м — умалит. от Кокан. **Кокѹнчев ф.** Стара Загора.

Кокѹрев ф — от тур. *кокаг* 'твърд, здрав'?

Кокѹрешков ф — разновидност на Кукурешков. Белица (Разложко), Благоевград, Пловдив.

Кокѹрчев ф — разновидност на Кокарев. Казанлък.

Кѹке м — от Костадин с удвояване на първата съгласна; вж. Коко. Трънско. **Кѹкев ф.** Сопот. **Кѹкето ф.** Кюстендил, 1917.

Кокенѹдис ф — от Кокенов с гръцко окончание. Поморие, 1900.

Кокѹнов ф — вж. Кокинов. Стара Загора.

Кокѹрешков ф — разновидност на Кукурешков. Берковица, 1917.

Кокѹлев ф — от *кокили* (праядото ходел през калта с кокили). Ловеч, 1893, Пловдив.

Кѹкинов (и **Кокѹинов**) **ф** — от гр. *κοκκινος* 'червен'; срв. Червенков, Казълов. Бургас 1893, Поморие, 1900, Враца, 1900, Кюстендил, Трън, 1893.

Кокирнев ф — може би видоизменено от Кокинов (?) Пещера, 1917.

Кокламѹнов ф — вж. Какламанов. Пловдив.

Кѹко м — от Костадин или Кольо с детско повтаряне на първата сричка. Варна. **Кѹков ф.** Варна, Пловдив, Самоков, Керека (Дряновско).

Кокѹдан ф. Пещера, 1897.

Кокѹза пр — от тур. *kokoz* 'беден, разорен'. Пазарджик (гроб).

* **Кокѹй м** — разширено от Коко. **Кокѹйов ф.** Ник. Милев.

Кѹколев ф — в. Кокалев. Сулица (Старозагорско).

Кокѹличов ф — в. Кокаличев. Козлодуй, 1917.

Кѹколов и **Кѹкольов ф** — в. Кокалов. Самоков. **Кѹколовци** род в Лехчево (Михайловградско).

Кокѹна ж — от гр. *κοκκῶνα* 'гражданка, кокона'. Грудово.

Кокѹната пр — от *кокѹна* в смисъл 'издокаран и малко превзет'. Котел. **Кокѹнов ф.** Котел, Габрово (гроб), Варна, Петричко. **Кокѹнски ф.** Севлиево, Трудовец (Ботевградско).

Кокѹнѹ ж — разновидност на Кокѹна. Каварна, Винаца (Варненско).

Кокѹнка ж — умалит. от Кокѹна. Берковица, р. 1939.

Кокѹрѹнов ф — от прякор *Кокѹрѹн* 'който се кокори'. Ново село (Видинско).

Кокѹрѹгин ф — вж. Кукуригин. Ново село (Видинско).

Кокѹрков ф — от прякор *Кокѹрко*; вж. Кокѹранов. Търново, Русе.

Кокорманов ф — от прякор *Кокорман*; вж. Кокоранов. Куманово, 1917.

Кокоров и Кокорски ф — от рум. *сосор* '1. жерав; 2. плашило'. Крушовене (Ореховско), Пловдив, Кюстендил; Брест (Никополско).

Кокорчев ф — разновидност на Кокорков. Тетевен.

Кокотанеков ф — от Кокотанов с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Кокотанов ф — от диал. **кокотан* 'скотлив човек' или 'кикотлив човек' (?)

Кокошан пр — от диал. *кокошан* 'който се кокошини'. Брацигово, 1893.

Кокошара пр — от *кокошар* '1. крадец на кокошки; 2. който се занимава с кокошки (отглежда, купува и продава)'. Новачене (Ботевградско). **Кокошаров ф**. Панагюрище, Пазарджик, Обнова (Плевенско), Русе. **Кокошарски ф**. Берковица, Враца.

Кокошатов ф — от диал. **кокошат* 'който по нещо прилича на кокошка' (?)

Кокешев ф — от рум. *сосош* 'петел' (от бълг.) Козлодуй, Стара Загора, Казанлък.

Кокошинков ф — от прякор *кокошинко*; вж. Кокошан. Брацигово, Пещера, Стара Загора.

Кокошкарров ф — от *кокошкар*; вж. Кокошара.

Кокоски ф — от прякор *Кокоската* (приличал в главата на кокошка). Самоков, 1843. **Кокосков ф**. Самоков, 1893, 1960, Пловдив, Сливен.

Кокудинов ф — видоизменено от Кокудев (?) Гоце Делчев.

Кокудов и Кокудев ф — от диал. *кукуда* '1. кълбо, топка; 2. топуз на кантар'. Устово (Смолянско). Гоцеделчевско, Благоевградско.

Кокуларов ф — от диал. **кукулар* 'производител или търговец на кукули (пашкули)'.

Кокуров ф.

Кокушев, Кокушков и Кокушов ф — вж. Кукушев. Пещера, 1917, Шумен.

Кокърлев ф — от рум. *сосігла* 'криво, извито стъбло'. Свищов.

Кола м — съкрат. от Никола. Балша (Софийско), 1864, Елин Пелин, Свогенско, Берковица, Вършец. **Колин ф**. Берковица, 1896, Вършец, 1898, Лютаджик (Врачанско). **Колов ф**.

Коланванов и Коланванов ф — от тур. *kula* 'рижд, червенокос' или *kolau* 'лесен' и Иван. Милево (Казанлъшко), Казанлък.

Колакмански ф. Стояново (Ловешко).

Коларков ф — вж. Куларков. Русе.

Колаксьзов ф — вж. Кулаксьзов.

Коланджиев ф — от диал. *коланджия* 'който прави и продава колани' (тур. *kolapci*). Габрово, Плевен, Разград.

Коланчето пр — от *коланче* — по някакъв повод. Стара Загора. **Коланчев ф**. Стара Загора.

Коларов и Коларски ф — от *колар* 'който прави кола'. На разни места из страната.

Коласенов ф.

Коластина ж — небългарско видоизменение от Николай. Ореш (Свищовско), 1892, Драгомирово (Пловдивско).

Колачев, Колачов и Колачевски ф — от диал. *колач* 'обреден кравай'. Чепинци (Софийско), Средна Кула (Русенско), Михайловград.

Колашев ф — вж. Кулашев. Габрово.

Колвермезов ф — от тур. *kol vermez* 'не подава ръка'. Свиленград.

Колдака пр — от Колд(о) + *ак*. Рашково (Ботевградско). **Колдашки ф**. Кнежа.

Колдамов ф.

Колданов ф. Сумер (Михайловградско).

Колдиовци род в Боженица (Ботевградско).

Колдо м — от Коло с вмъкнато *д*. **Колдов ф**. Столник (Елинпелинско), Казичене (Софийско).

Колѐ и Колѐ м — западна форма на Кольо. **Колѐв и Колѐв ф**.

Колѐбинов ф.

Колѐвичин ф — от Колевица, жената на Коле. Банско, Пазарджик.

Колѐвчев ф. Пещера.

Колѐдаров ф — от *колѐдар* (водел колѐдарска дружина). Търново, Мулетарово (Гоцеделчевско).

***Колѐджик м** — умалит. от Кольо с турско *-sik*. **Колѐджиков ф**. Карнобат.

Колѐйков ф. Кърджали.

Колѐлов ф — навярно вж. Колеолов. Пловдив.

Колѐлото пр — от *колѐло* 'велосипед' (яздел велосипед, когато това било още рядкост). Плевен, 1942.

Колѐманов ф — може би вж. Големанов. Варна.

Колѐмов ф — от гр. *κόλλημα* 'лепез, спойка'. Каварна.

Колѐнцов ф. Мирково (Пирдопско), Чирпан.

Колѐолов ф — от Колеолу (Кольо + тур. *олу*) с допълнително българско окончание. Грудово.

Колѐсарски ф — от *колѐсар* 'кола само с предните две колела'. Берковица.

Колѐскеровски ф. Врачеш (Ботевградско).

Колѐсников ф — от *колѐсник*; вж. Колѐсарски. Благоевград.

Колѐсов ф. Ямбол, 1860, Пловдив.

Колѐтов ф — може би от Колѐте, необичайна за говора косвена форма от Коле. Доброславци (Софийско), Русе.

Колѐцов ф — от прякор *Колѐца*. Кнежа, Радотина (Ботевградско).

Колѐчков ф.

Колѐш м — от Кол(ѐ) + *еш*. **Колѐшев ф**. Хасково, Варна, Рудозем.

Колешан *м* — от Колеш + *ан.* Колешанов *ф.* Бегуновци (Пернишко), Расник (Брезнишко).

Колешин *м* — от Колеш + *ин.* Колешинов *ф.* Пловдив. **Колешински** *ф.* Разлива (Ботевградско). **Колешиня** *пр.* Разлива.

Колешинко *м* — умалит. от Колешин. **Колешинковци** род в Ботевград.

Колешко *м* — умалит. от Колеш. **Колешков** *ф.*

Колибар *пр* — от *колибар*. Кюстендил, 1879. **Колибаров** *ф.* Котел, Гор. Василица (Ихтиманско), Ихтиман, Габрово (гроб), Гоце Делчев, Смолян, Пловдив. **Колибарски** *ф.* Котел. 1867, Летница (Ловешко), Браца.

Коливов *ф* — от диал. *кòливо* 'варено жито за помен' от гр. (*κόλλιβα*). София, 1893.

Коликов *ф* — от Колев с вмъкнато *ик.* Казанлък, Варна. **Коликовски** *ф.*

Колилешев *ф.* Сливен.

Колимагарето *пр* — (навярно заклал чуждо магаре). Котел. **Колимагаров** *ф.* Котел.

Колиманов *ф* — от Калиманов с промяна на *а* в *о*. Пещера.

Колимечков *ф* — от *колимечка* 'който (се хвали, че) е заклал мечка'. Бяла, Русе.

Колимов *ф.* Варна.

Колйн *м* — от Кол(ьо) + *ин.* Колйнов *ф.* Варна.

Колйна *ж* — съкрат. от Николина. Петелово (Кърджалийско), Патриарх Евтимово (Асеновградско).

Колинка *ж* — умалит. от Колина. Търговище.

Колинкоев *ф* — *вм.* Кулинкоев. Казанлък. Свищов.

Колипанов *ф.* Свищов (външно лице).

Колипатков *ф* — (навярно заклал чужда гъска). Белене (Свищовско).

Колипилев *ф* — (навярно заклал чуждо пиле).

Колйца *м* — от Кол(ьо) + *ица.* Колйцов *ф.* Видин, Русе, Варна.

Колйчка *ж* — умалит. от Коля. Русе, 1936.

Колйчко *м* — умалит. от Кольо. **Колйчков** *ф.* Алфатар (Силистренско).

Колйчо *м* — видоизменено от Кольо. **Колйчев** и **Колйчов** *ф.* Варна.

Колйш *м* — от Кол(ьо) + *иш.* **Колйшев** *ф.* Габрово, Пловдив. **Колйшовски** *ф.* Дряново. **Колйшки** *ф.*

Колйшка *ж* — женска форма от Колиш и Колишко. **Колйшкин** *ф.*

Колйшко *м* — умалит. от Колиш. **Колйшков** *ф.* Пещера.

Колйщърков *ф* — от *колищърк* 'който коли щъркове'. Тетевен, Търново, Прилеп, София, 1893.

Колйян *м* — удължено от Колян или видоизменено от Калоян (?) **Колйянов** *ф.* Русе.

Колка *ж* — женска форма от Кольо. Харманлийско, 1873.

Колмар *м.* Варна.

Колмичев *ф.* Варна.

Коло *м* — западна форма на Кольо. Ботевградско, Врачанско. **Колов** *ф.* Ботевградско, Михайловградско, Софийско. **Коловски** *ф.* Ботевградско.

Коловичински *ф* — от Коловица, жената на Коло. Литаково (Ботевградско).

Коломб *м* — от ит. *colombo* 'гълъб'. Варна.

Колопин *ф.* Русе, р. 1909.

Колпанов *ф* — разновидност на Кулпански. Лясковец.

Колтаков *ф* — може би от тур. *kaltak* 'седло' с промяна на неудареното *а* в *о*. Габрово, 1900.

Колтанов *ф.* Ямбол.

Колун *м* — от Кол(а), Кол(о) + *ун.* Софийско, нар. песен.

Колунчо *м* — умалит. от Колун. **Колунчев** *ф.*

Колуш *м* — от Кол(о) + *иш.* **Колушев** *ф.* Бистрец (Грудовско). **Колушки** *ф.* Кюстендил.

Колфалчев *ф* — от с. Кулфалчево (Гледачово, Старозагорско). Стара Загора.

Колца *м* — умалит. от Никола. **Колцов** *ф.*

Колчагов *ф* — разновидност на Колчаков. Банско, Перушица.

Колчаджиев *ф* — от диал. **колчаджия* 'шивач, майстор да прави колчаци'. Казанлък.

Колчак *пр* — от диал. *колчак* 'обточена с гайтан пришивка на абена дреха' (тур. *kolçak*). Станке Димитров, 1879. **Колчака** *пр.* Разлива (Ботевградско). **Колчаков** *ф.* Панагюрище. **Колчашки** *ф.* Разлива.

Колчаров *ф.*

Колчо *м* — умалит. от Кольо. Главно Изб. **Колчев** и **Колчов**, **Колчевски** и **Колчовски** *ф.*

Кольке *ж* — женска форма от Кольо. Пчеларово (Кърджалийско).

Кольо *м* — съкрат. от Никола. Главно Изб, типично за Дряново. **Колев** и **Колевски** *ф.* **Кольовски** *ф.* Кнежа.

Колютов *ф* — от Колюто, членувана форма на Кольо (Колю). Пловдив.

Колюш *м* — от Коль(о) + *иш*; срв. Колуш. **Колюшев** *ф.* Пловдив.

Коля *ж* — женска форма от Кольо. Казанлък, Петелово (Кърджалийско).

Коляк *м* — прякорно име от Коль(о) + *ак.* **Коляков** *ф.* Пловдив.

Колян *м* — от Коль(о) + *ан.* **Колянов** *ф.* Шумен, 1844, Варна.

Коляндов *ф* — от Колянов с вмъкнато *д.* Варна.

Колянцов *ф* — от Коленцов с якане. Стара Загора.

Колячев *ф* — от диал. **коляч* 'колач, кръвник' (?) Ръждавица (Кюстендилско), Кърджали.

Коляшев *ф* — може би видоизменено от Колячев. Илинденци (Санданско).

Коман *м* — от Ком(о) + *ан.* Н. Геров.
Командарев *ф* — от диал. *командар 'който командари, разпоредник'. Дряново, Павликени.

Командов *ф* — от команда. Карлово, 1893.

Команци род в Кюстендилско.

Комара *пр* — от комар в смисъл 'тънък и слаб човек'. **Комарев** *ф*. Доброволци (Кърджалийско). **Комаров** *ф*. Орехово, Костенец. **Комарски** *ф*. Трудовец (Ботевградско), Варна.

Комарджиев *ф* — от комарджия (ар.-тур. kumarci). Варна, Свищов (гроб — външно лице).

Комаревски *ф* — от с. Комарево (Берковско). Вършец.

Комарицки *ф* — навярно полско име. Варна.

Комарков *ф* — от прякор Комарко; вж. Комара. Долна Липница (Павликенско).

Комарницки *ф*.

Коматанов *ф* — от коматан 'готован'. Михайловград.

Коматаров *ф* — от диал. *коматар 'готован, коматан'. Самоков.

Коматичев *ф*. Ново село (Видинско), Габрово.

Коматлийски *ф* — от диал. коматлия 'жител на с. Коматево (Пловдивско)'. Пловдив.

Коматов и **Коматев** *ф* — от комат 'голям къшей хляб' (гр. κομάτι). Крушево (Македония), 1900, Пещера, Гол. Конаре (Пловдивско).

Комашинов *ф* — вж. Кумашинов. Пловдив. **Комашиновци** род в Попово (Софийско).

Комбаков *ф* — разновидност на Кобаков. Ямбол. Стара Загора.

Комбалов *ф* — от диал. комбал 'буца, топка'. Караново (Новозагорско).

Комбов *ф* — от гр. κόμπος '1. възел; 2. самохвалко'. Брацигово, Пещера, Пловдив, Карловско, Казанлък, Стара Загора.

Комбойнов и **Комбуянов** *ф* — от диал. *комбойн (от гр. κομπούαννης 'шарлатанин'). Пещера.

Комйлев *ф* — вж. Кумилев. Казанлък, 1883.

Коминков *ф* — от прякор Коминко 'който непрекъснато пуши'. Червен брег, Тръстеник (Плевенско).

Коминов *ф* — може би от един произход с Коминков. Ресен (Македония), 1917.

Коминя *пр* — от комин (минавал през комина). Пирдоп.

Комисарев *ф* — от остар. комисар 'общински служител по реда и чистотата'. Варна, Асеновградско.

Комисионович *ф* — от комисидна. Цариград (от Калофер), 1844.

Комитата *пр* — от комита. На разни места: Плевен, 1888, Пещера, 1900, Враца. **Комитов** *ф*. **Комитски** *ф*.

Комичарски *ф* — вж. *Кумичарски, от *кумичарка 'момиче от обряда кумичене'.

Комльов *ф* — от Комъов с вмъкнато л'. Ник. Милев.

Комньо *м* — мъжка форма срещу Комня. Пловдив. **Комнев** *ф*. Пловдив, Варна. **Комньов** *ф*. Казанлък, 1845.

Комня *ж* — от лат. comitio 'комка, причастие'. ЮИЗБ: Малко Търново, Грудовско, Бургаско, Крумовградско, Кърджалийско, Пловдив.

Комо *м* — успоредна форма на Комъо с твърдо окончание. Казанлък. **Комов** *ф*. Казанлък, Стара Загора.

Комондов *ф*. Карлово, 1900.

Компанаджиев *ф* — от разгов. компанаджия.

Компаниев *ф* — от компания. **Компански** *ф*. Богданово (Грудовско).

Компанчето *пр* — от компанче 'компаньон, компаньонка'. Търново.

Компръчков *ф*. Враца.

Комсалов *ф*. Мало Конаре (Пазарджишко), Пазарджик.

Комсамунов *ф*. — може би вж. Капсамунов.

Комсий *пр* — може би от комшия 'съсед' с дефективен или превзет гръцки изговор на ш. Калофер, 1849. **Комсийев** *ф*. Калофер, Пазарджик. **Комсийски** *ф*. Калофер (Възраждането), Пазарджик, Чирпан, Стара Загора.

Комсийски *ф* — от Комсийски с преход на й в л.

Комсѝла *пр*. Павликени.

Комтохов *ф* — вж. Контохов.

Комулджиев *ф* — от диал. *кумулджия 'събирач на пясък' (от тур. *kumulcu). Брацигово.

Комулджѝв *ф* — направо от тур. *kumulcu; вж. Комулджиев. Пещерско.

Комчо *м* — умалит. от Комъо, Комо. Плевен, 1822. **Комчев** *ф*. Казанлък.

Комшийски *ф* — от комшия, комшийски. Търнава (Белослатинско).

Комшѝв *ф* — от тур. komşu 'съсед'. Габрово.

Комшуйванов *ф* — от комшу Иван 'съседа Иван'. Сопот.

Комъо *м* — мъжка форма срещу Комя. **Комев** *ф*. Харманлийско. **Комъов** *ф*.

Комя *ж*. — от Комня с изпадане на н.

Кона *ж* — женска форма срещу Коно. Вършец, Враца, Радомир, Плевенско, Ловешко.

Конавали *ф*. Кюстендил, 1879.

Конаклиев *ф* — от диал. конаклия 'който има голяма къща' (тур. konaklı). Попово.

Конаков *ф* — може би съкрат. от Конаклиев или Конакчиев. Русе.

Конакчиев и **Конакчийски** *ф* — от диал. конакчия '1. в чийто дом отсядат пътници; 2. пратеник да намери квартири за пътници' (тур. konakçı). Ловеч, Гложене (Ловешко), Крамолин (Севлиевско), Добруджа, Миндя (Еленско), Стара Загора.

Коналиев ф — може би в.м. *Конарлиев, от с. Конаре. Казанлък, Карлово.

Конанов ф. Свищов.

Конаров, Конарев и Конарски ф — от конар 'коняр'. Русе, Бяла, Ямболско, Литаково (Ботевградско).

Конбишков ф. Гоце Делчев (гроб).

Конгелиев ф — видоизменено от Конкилиев. Толбухин.

Конгьо м — от Кондьо с преход на *д'* в *з'*. **Конгьов ф.** Кула.

Конда¹ ж — от Кона с вмъкнато *д*. Шумен, Карнобатско.

Конда² м — стара форма на Кондо. Айтос, Варна.

Кондаклиев ф — навярно във връзка с *кондак*; вж. Кондаков. Кърджали.

Кондаков ф — от *кондак* 'приклад на пушка' (лат.-тур. *kundak*). Според семеен спомен: в село Раково, Котленско, имало много занаятчии, които правели кондаци за пушки; селото било изгорено, хората се пръснали по Сливен и другаде и мнозина от тях възприели фамилно име Кондаков.

Кондакчиев ф — от диал. *кондакчия* 'майстор на кондаци'. Змейово (Старозагорско), Кърджали.

Кондарев ф — от гр. *κοντάρι* 'прът, кол, копие'. Верен (Чирпанско).

Конджагулов ф — от пер.-тур *kopca gül* 'напълна роза, розова пъпка'. Каварна, Варна.

Конджов ф — съкрат. от Караконджов. Самоков, Кюстендил.

Конде и Конди м — разновидност на Кондьо. **Кондев ф.**

Кондименов ф — от фр. *condiment* 'поправка за ядене'. Пловдив.

Кондо м — от Коно с вмъкнато *д*. Сливен, Троян, Първомайско. **Кондов ф.** Сливен, Троян, Прилеп, **Кондович ф.** Сливен, 1849.

Кондолов и Кондулов ф — от по-старо Кондоолу; вж. Кондо. Бургас, 1917, Пловдив.

Кондопйшев ф — от диал. **кондопйш* 'стърчиопашка'.

Кондофёрски ф — от с. Кондофрей (Радомирско). Самоков.

Кондофила ж — кръстоска от Конда и Карамфила. Струга, нар. песен.

Кондратов ф — от пол. *Kondrat*. Русе.

Кондрашев ф — видоизменено от Кондратов или от Кандарашев (?) Шумен.

Кондурангелов ф — от прякор Ангел Кондура; вж. Кондуров. Пазарджик.

Кондуров и Кондурски ф — от прякор *Кондура* (носел кондури, а не цървули). Петричко, Борика (Ихтиманско).

Кондьо м — успоредна форма на Кондо с меко окончание. Сливен, Ямбол, Ямболско.

Кондев ф. Сливен, Новозагорско. **Кондьов ф.** Велинград.

Кондя ж — успоредна форма на Конда с меко окончание. Ник. Милев.

Конев ф — от прякор *Коньо*. Кюстендил.

Конёцовски ф — от *конец* — може би често повтарял черковното „конец“ — край. Борован (Белослатинско).

Конецхаров ф. Шумен.

Конжилов ф. Златарица (Еленско) — външно лице.

Конзов ф — в.м. Канзов. Павелско (Асеновградско).

Конйш м — от Кон(о) + *ш*. **Конйшев ф.** Троян.

Конка ж — умалит. от Кона. Казанлък, Ловеч, Плевен.

Конкйлев и Конкйлиев ф — от диал. *конкйли* 'кокили'. Габрово, Севлиево, Русе.

Конко м — умалит. от Коно. Н. Геров. **Конхов ф.** Варна, 1906.

Конкорди м — от лат. *concordia* 'съгласие'.

Конкьо м — успоредна форма на Конко с меко окончание. **Конкьов ф.** Пловдив.

Конно м — съкрат. от Константин (а някъде и от Никола). Севлиево, Плевенско, Баня, Белотинци (Михайловградско). **Коннов ф.** Севлиево, Ловеч, Вършец, Берковско, Белослатинско, Трудовец (Ботевградско). **Конновски ф.**

Кономаев ф — може би от гр. *κοινωμα* 'люлеене, клатене'. Созопол.

Конон м — гр. *Κόνων*, име на календарски мъченик. **Кононов ф.**

Конопов ф — от *коноп*. Свиленградско.

Констан м — съкрат. от Константин. Лом, 1917.

Константин м — лат. *Constantinus* 'постоянен' — име на календарски светия, книжовна форма срещу Костадин. Из цялата страна. **Константинов ф.**

Константина ж — женска форма от Константин. Рядко.

Констанц м — лат. *Constans*, еднакво по значение с Константин. **Констанцов ф.** Плевен.

Констанца ж — от лат. *constantia* 'постоянство'. Рядко.

Консуела ж — от лат. *Consualia* 'празненства в чест на божеството Консус' — у нас покрай героинята на една драма от Леонид Андреев, представяна към 1924 г. Шумен, р. 1924, София, р. 1930.

Консулов, Консулов и Консулски ф — от прякор *Консула* (лат. *consul*). Пазарджик, Сливен, 1900, Панагюрище, Новачене (Ботевградско), Русе.

Контаров ф — може би разновидност на Кондарев. Котел.

Контетто пр — от *контте* 'който обича да се гизди' (ит. *conte*). Ловеч. **Контев ф.** Севлиево, Габрово. **Контъов ф.** Панагюрище.

Конто м — от Коно с вмъкнато *т* или стара писмена форма на Кондо. **Контов ф.** Сливен, 1843, Пирдоп.

Контòхов *ф* — от диал. *контòх* 'контош' или от гр. *κοντόχονδροσ* 'нисък и дебел, набит'. Габрово, Търново.

***Контъо** *м* — от Конъо с вмъкнато *т*.
Кòнтъов *ф*. Панагюрище.

Конуков *ф*. Варна.

Конùш *м* — от Кон(о) + *уш*. **Конùшев** *ф*. Плевен.

Конушлиев *ф* — от диал. *конушлия* 'жител на с. Конуш, Асеновградско'. Пловдив, Бургаско.

Концака *пр*. Нова Загора.

Кòнцев и **Кòнцов** *ф*. Тутракан.

Кончàшки *ф*.

Кончìнът *пр* — може би от играта на карти *кончìна*. Карлово.

Кòнчо *м* — умалит. от Коно. Михайловградско.

Кòньо¹ *м* — успоредна форма на Коно с меко окончание. Казанлък, 1845. **Кòнев** *ф*. Генералтошевско.

Кòньо² *пр* — от *кон*. Кюстендил, 1893. **Кòнев** и **Кòньовски** *ф*.

Конявски *ф* — от с. Коняво (Кюстендилско). Кюстендил.

Коня̀р *пр* — от *коня̀р* 'пастир или гледач на коне'. Кюстендил. **Коня̀ров** *ф*. Ямбол, 1860, Стара Загора, Търговище, Видин. **Коня̀рски** *ф*. Врачанско, Кнежа, Ломско, Самоковско.

Копаков *ф*. Драгижево (Търновско), Търново.

Копанàров *ф* — от диал. *копанàр* 'майстор на копани, коритар'. Разлог, Горна Оряховица.

Копандàнов *ф*. Пловдив.

Копан̀ков *ф* — от *копан̀ка*. Лясковец, Русе, Сваленик (Русенско), Варна.

Копанов *ф* — а) от диал. *копан* 'бухалка, пън, кокоша кълка и др.; б) от Капанов с промяна на *а* в *о*. Силистра, Тутракан, Свищов, Ловешко, Варна, Пазарджишко, Ивайловградско.

Копарàнов и **Копарàнски** *ф* — от диал. *копарàн* 'контош'. Радомир, Самоковско, Ихтиманско, Костенец, Карлово, Пловдив, Казанлък, Търново, Ресен, (Търновско).

Копàров *ф* — от Капаров с промяна на *а* в *о*. Пловдив.

Копелàнов *ф* — от *копелàна* 'майка на копиле, на извънбрачно дете'. Казанлък.

Копелèв и **Кòпелов** *ф* — от *кòпеле*. Самоков, Кюстендил, 1879.

Копелтàков *ф* — от *копелтàк* 'копиле'. Павликени.

Коперàнов *ф* — може би нарочно видоизменено от Копеланов. Търново.

Копèрник *м* — по името на полския астроном Николай Коперник. Варна, р. към 1865.

Кòпи *м* — съкрат. от Прокопи. **Кòпев** *ф*. Гор. Абланово (Беленско), Павликени, Плевен, Габрово, Старозагорско.

Кòпиловски *ф* — от с. Копиловци (Михайловградско). Михайловград.

Коп̀итов *ф* — от *коп̀ито*. Казанлък.

Кòпкалиев *ф* — от диал. *кòпкалия* 'който има на лицето си *кòпка* (подутина от удар)'. Сливен.

Коп̀ев *ф* — от *коп̀ей*. Ореш (Свищовско), Видин, Летница (Ловешко), Дряново.

Кòпра *ж* — съкрат. от Коприна.

Коп̀рàлев *ф* — от *коп̀рàля* (навярно висок и дълъг като коп̀рàля). Ковачевица (Гоцеделчевско), Благоевград.

Кòпре *м* — съкрат. от Копринко. Перник, 15—16 век. **Кòпрев** *ф*. Банско.

Коп̀ривàнов *ф* — от *коп̀ривàн* 'който се храни с коприва'. Панагюрище, 1904.

Коп̀ривàров и **Коп̀ривàрски** *ф* — от *коп̀ривàр* 'който бере или обича да яде коприва'. Павликени, Ихтиман, Видин. — За ихтиманския род има предание, че дядото откраднал мома, когато беряла коприва.

Коп̀рив̀ишки *ф* — разновидност на Коп̀рив̀ишки. Пазарджик, 1917.

Коп̀рив̀кин *ф* — от *коп̀рив̀ка*.

Коп̀рив̀ленски *ф* — от с. Коп̀рив̀лен (Благоевградско). Гоце Делчев.

Коп̀рив̀ов и **Коп̀рив̀овски** *ф* — от с. Коп̀рив̀ова (Никополско). Ореховско, Севлиево, Севлиево, Бяла, Русе, Михайловград, Вършец.

Коп̀рив̀чин *ф* — от с. Коп̀рив̀ец (Русенско). Вълчедръма (Ломско).

Коп̀рив̀шки *ф* — от град Коп̀рив̀щица. Панагюрище, Пазарджик, 1893.

Коп̀рив̀щелиев *ф* — от диал. *коп̀рив̀щелия* 'коп̀рив̀щенец'. Владислав (Горнооряховско).

Коп̀рив̀щинов *ф* — от *коп̀рив̀щенин*. Пазарджик.

Коп̀рина *ж* — *коп̀рина* — пожелателно име: да има мека и хубава коса; срв. Свила. Дебърско, Велешко (нар. песен), Пловдив, р. 1872, Шумен, р. 1883, Лехчево (Михайловградско).

Коп̀ринàров *ф* — от *коп̀ринàр*; срв. Свиларов. Айтос, Карлово, 1900, Луковит, 1908.

Коп̀риндж̀ийски *ф* — от диал. *коп̀риндж̀ия* 'коп̀ринар, свилар'. Алфатар (Силистренско).

Коп̀ринка *ж* — умалит. от Коприна. Шумен, р. 1877, Поповско, Търновско, Габрово, Берковица, Елин Пелин, Бистрица, Вердикал, Градоман, Железница, Подгумер (Софийско). В ЗБ името е ново.

Коп̀ринко *м* — мъжка форма срещу Коп̀рина, Коп̀ринка или превод на гръцко-Метакса. **Коп̀ринков** *ф*. Стара Загора, 1893, Казанлък, Нова Загора, Сливен, Карлово, Грудово, Русе.

Коп̀рински *ф* — от махала Коп̀ринска (Троянско). Плевен.

Копришки ф — от град Копри(в)щица.
Коприщенков ф — от *копри(в)щенец*. Драганово (Горнооряховско).

Коприщов ф — съкрат. от Коприщанов. Пазарджик.

Коприяна ж — кръстоска от Коприна и Яна. Кремиковци, р. 1959.

Копро м — съкрат. от Копринко. Дебърско.

Копте и Копто м — може би от диал. *коптя* 'тъмнея, трая', сродно по значение с Тръпко, Трайко. Дебърско, Коптев ф.

Копуков ф — от диал. *копук* 'бедняк, несретник, скитник' (тур. *корук*).

Копцев ф — може би видоизменено от Копчев.

Копчалийски и Копчелиев ф — от диал. *копчалия* '1. който носи по дрехите си метални копчета за украса; 2. стражар с някогашна униформа' (тур. *korçalı*). Железница (Софийско), Кюстендил, Търново, Варна.

Копчински ф — може би сродно с Копчалийски. Враца, 1897.

Копчо м — съкрат. от Прокопи. Сопот, 1845, Свищов, 1833, Стара Загора, Пчеларово (Кърджалийско). **Копчев ф**. Сопот, Свищов, Русе, Плевен, Кнежа, Лом, Бутан (Ореховско), Клисурса (Карловско), Асеновград, Пчеларово.

Кора ж — женска форма срещу Корьо, Коро или от гр. *κόρη* 'девойка, дъщеря'; срв. Мома. Македония.

Корабаров ф — от *корабар*, може би превод на тур. *калянджиев*. Велес, 1880, Стара Загора.

Корабиев ф. Нова Загора.

Корабов ф — може би съкрат. от Корабаров. Русе, 1900, Варна, Провадия, Карнобат, 1897.

Коравов ф — от *корав*. Казанлък.

Коравчев ф — от диал. *коравец* 'вид пъпеш' (?) Гоце Делчев.

Кораджиев ф — от диал. *кораджия* 'който кори, укорява'. Брезово (Пловдивско).

Кориков ф — от гр. *κόρακας* 'гарван'. Чирпан, Стара Загора.

Корал м — съкрат. от Корали. Русе, р. 1902. **Коралов ф**. Шумен, 1893, Варна, 1900, Бяла река (Преславско), Търговище, Чирпан. **Коралски ф**. Карнобат.

Корали м — от гр. *κοράλλι(ον)* 'корал'; срв. Мерджан. **Коралиев ф**. Пещера. **Коралев ф**. Чирпан.

Корамаджийски ф — от диал. **корамаджия* 'клеветник' (от тур. *кагатак*); срв. Караджиев. Котел, 1867.

Корандов ф — писмена разновидност на Курандов.

Коранов ф — от Каранов с промяна на а в о. Силистра, 1893, Видин, 1900.

Корбаков ф — писмена разновидност на Курбаков. Варна.

Корбанов ф — писмена разновидност на Курбанов.

Корбеларов ф.

Корда ж — от гр. *κόρδα* 'струна; прен. млада лозова пръчка'; срв. Лоза.

Корде м — мъжка форма срещу Корда; срв. Лозан. **Кордев ф**. Велинград, Симитли (Благоевградско), Сливен.

Корделски ф — от прякор *Корделя* '?'. Врачеш (Ботевградско).

Кордина ж — от Корд(а)+ина. Конуш (Асеновградско).

Кордо м — мъжка форма срещу Корда, разновидност на Корде. Бр. Миладинови. **Кордов ф**. Кюстендил, Кула, Раковица (Кулско), Михайловград, Враца. **Кордовски ф**. Пловдив, Първенец (Пловдивско), Тутракан.

Кордул м — от Корд(о)+ул. Вайганд.

Коренчев ф — от *коренче*. Варна.

Корèя пр — от страната Корея. Белградчик, 1960.

Корийков ф — от *корийка*. Елена, Казанлък.

Кориðзов ф — от *куриðз* — навярно поради често повтаряне на тая дума. Севлиево, 1893.

Користилев ф. Симеоново (Ямболско).

Коритаров и Коритарски ф — от *коритар*. Босилеград, 1893, Кюстендил, Панагюрище, Пазарджик, Калофер, Казанлък, Враца.

Коритов ф — навярно съкрат. от Коритаров. Пловдив.

Корйшов ф. Соголяно (Кюстендилско).

Коркарски ф — писмена разновидност на Куркарски. Враца.

Коркинов ф — може би от тур. *когки* 'страх'. Севлиево.

Корладинов ф. Житница (Пловдивско), Пловдив.

Корманов ф — може би от унг. *когтапу* 'кормило'. Кула, 1893, Панагюрище.

Кормевски ф — от *кормест*. Пловдив.

Корменски ф — от с. Кормянско (Севлиево). Русе.

Корметов ф — от прякор *Кормето* 'кормет, шкембето'. Пловдив.

Корна ж — съкрат. от Корнелия. Кюстендил, Радомирско, Голямо ново (Търговишко), Красноселци (Омуртагско), София, р. 1898, 1920.

Корнаджиев ф — вм. Курнажев. Габрово.

Корнажев ф — писмена разновидност на Курнажев. Габрово, 1900.

Корназов ф — от тур. *кигпаз* 'хитър, лукав'. Габрово, Севлиево.

Корне¹ м — съкрат. от Корней. **Корнев ф**. Болград, 1862.

Корне² ж — от звательната форма на Корна. Кюстендил, 1879.

Корнѐй *м* — руска форма на Корнели.
Корнѐев *ф*. Варна.

Корнѐли и **Корнѐлий** *м* — лат. Cornelius, име на стар римски род. Сливен, р. 1912, Варна.

Корнѐлия *ж* — лат. Cornelia, женска форма от Cornelius. Кюстендил, р. 1879, 1887, 1889, Шумен, р. 1895, 1918, 1921, Силистра, 1936, Русе, Орехово, Остров (Ореховско), Горна Гнойница (Ломско), Михайловград, Благоевград, Костинброд (Софийско).

Корнизов *ф* — може би грешка вм. Корназов. Варна.

Корнилия *ж* — видоизменено от Корнелия. Кюстендил, 1874, 1893.

Корнозов *ф* — навярно вм. Корфонозов или Корназов. Жировци (Новопазарско).

Корнязов *ф* — вм. Корназов. Ямбол.

Коро *м* — разновидност на Корьо с твърдо окончание. **Коров** *ф*. Кюстендил, 1839, 1879, 1893.

Коробов *ф* — вм. Корабов (?)

Короконев *ф* — от Караконев (вж. Кара-) с промяна на неударените *a* в *o*. Панагюрище.

Корол *м* — от Кор(о)+*ол*. **Королев** *ф*. Кюстендил, 1856, 1893. **Королов** *ф*. Черешница (Костурско).

Королѐев *ф* — от Каролѐев с промяна на *a* в *o*. Панагюрище (Възраждането), Пловдив, 1870.

Королѐмски *ф* — навярно вм. Гороломски. Търговище.

Коронинов *ф*. Кубрат.

Корѐнка *ж* — навярно кръстоска от Корна и корѐнка. Разградско.

Коропаткин *ф* — писмена разновидност на Куропаткин. Севлиево.

Коротков *ф*.

Корѐш *м* — от Кор(о)+*ош*. **Корѐшев** *ф*. Трън, 1917.

Корсѐков и **Корсѐчки** *ф* — от тур. kirsak 'гушав'. Ямбол.

Корсѐн *м*. Брезник, нар. песен.

Корсимов и **Корсемов** *ф* — може би нарочно видоизменено от Кърсимов. Пазарджик.

Кортѐ *м* — съкрат. от Кортез (?) **Кортѐв** *ф*. Долна Диканя (Радомирско). **Кортѐвски** *ф*.

Кортѐжов *ф* — от ит.-тур. korteci 'женкар' или вм. Кортезов. Русе.

Кортѐз *м* — съкрат. от Кортези. **Кортѐзов** *ф*. Сливен, Котленско.

Кортѐза *ж* — съкрат. от Кортезия. Сливен, Самоков.

Кортѐзи *м* — от ит. cortese 'вежлив, любезен, благороден'. Сливен (гроб).

Кортѐзия *ж* — от ит. cortesia 'вежливост, любезност, благородство'. Самоков.

Кортѐзка *ж* — умалит. от Кортеза. Карнобат, 1897.

Кортѐлов *ф* — от рум. cortel 'колиба, палатка'. Разград, 1900.

Кортѐнко *м* — умалит. от Кортѐ (?)

Кортѐнков *ф*. Бургас, 1927.

Кортѐнски *ф* — от с. Кортѐн (Сливенско).

Кортѐти *м* — разновидност на Кортѐ. Манкаля, 1873.

Кортѐина *ж* — от Курт(а)+*ина*. Искра (Силистренско).

Кортѐто *м* — разновидност на Кортѐ. **Кортѐтов** *ф*. Долна Диканя (Радомирско).

Корѐубов *ф* — от корѐуба (може би многоядял). Кюстендил (гроб).

Коруджѐев и **Коруджѐйски** *ф* — от диал. коруджѐия 'пѐдар, горски пазач' (тур. korigucu). Ихтиманско.

Корѐув *ф* — от тур. kuru 'сух, слаб, мършав'. Габрово (Ксантийско), Пловдив.

Корѐуиванов *ф* — писмена разновидност на Куруиванов.

Корѐукафов *ф* — писмена разновидност на Курукафов. Шумен.

Корѐукувлиев *ф* — писмена разновидност на Курукувлиев. Карнобат.

Корѐулчев *ф*. Казанлък.

Корѐумчев *ф* — видоизменено от Корунчев. Бургас.

Корун *м* — от Кор(о)+*ун*. Дебърско, Струга (нар. песен). **Корѐунов** *ф*. Разлог, Исперихско.

Корѐуна *ж* — женска форма от Корун.

Корѐунчо *м* — умалит. от Корун. **Корѐунчев** *ф*. Ресен (Македония).

Корѐуски *ф* — от прякор *Куру*; вж. там. Богослов (Кюстендилско).

Корѐуч и **Корѐучев** *ф* — от прякор *Куру* (?) Асеновград, 1960 (бащата Коруч, синът Коручев).

Корѐфов *ф* — от гр. κέρφος 'пазва'; срв. Скутонов. Калофер, Пловдив.

Корфонѐзов и **Корфунѐзов** *ф* — видоизменено от *Корфоносов 'носен в пазва'; срв. Корфов и Скутонов. Търново, Дряново, Павликени.

Корцѐн *м* — от Корц(е)+*ан*. **Корцѐнов** *ф*. Хасково.

Корцѐ *м* — разновидност на Корчо (?) **Корцѐв** *ф*. Райково (Смолянско).

Корчѐк *м* — прякорно име от Корч(о)+*ак*. **Корчѐков** *ф*. Огняново (Елинпелинско).

Корчѐн *м* — от Корч(о)+*ан*. **Корчѐнов** *ф*. Железница (Софийско).

Корчѐ *м* — умалит. от Коро или от Кортѐ. Радомирско. **Корчѐв** *ф*. Панчарево (Софийско), Пещера, Плевен.

Коршѐн *м* — от Курш(о)+*ин*. Копривщица, нар. песен.

Коршѐумов *ф* — писмена разновидност на Куршумов. Гоцеделчевско.

Коршѐтов *ф* — може би сродно с Кършутски. Пловдив.

Корьо *м* — защитно име от *коря*; срв. Кудьо, Пъдьо, Нехтян. Търговикшо, 17 в. **Корев** *ф*. Раднево (Старозагорско), Бургас.

Косавалиев *ф* — от диал. *косавалия* 'жител на с. Косово (Беленско)'. Орехово.

Косаков *ф* — от диал. *косак* 'птица кос'. Стара Загора, Пазарджишко.

Косан *м* — пожелателно име: да има хубава коса (косата се е смятала за признак на здраве и младост). Сливница, Доброславци (Софийско). **Косанов** *ф*. Чепинци (Софийско), Разложко.

Косана *ж* — женска форма срещу Косан.

Косар *м* — може би разновидност на Косан. Новопазарско, нар. песен. **Косаров** *ф*. Тополчане (Сливенско). **Косарски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Косара *ж* — женска форма срещу Косар.

Косатев *ф* — от прякор *Косатия* 'с хубавата буйна коса'. Трявна, Русе, Първомайци (Горнооряховско), Търново.

Косатка *ж* — от *косата* 'с хубава буйна коса'. Сливен, р. 1902.

Косачев, **Косачов**, **Косачки** и **Косашки** *ф* — от *косач*; някъде може да е и превод на тур. Оракчиев. Пещера, Чирпан, Михайлово (Старозагорско), Ихтиман, Радомир, Луковит.

Косе *м* — разновидност на Косьо. Габрово. **Косев** *ф*.

Косекаров *ф*. Казанлък.

Косеков *ф* — от Косев с вмъкнато *ек*. Дебелец (Търновско), Казанлък.

Косен *м* — разновидност на Косан. Своге, нар. песен.

Косена *ж* — разновидност на Косана. Балша, Банкя, Вердикал, Клисурса, Негован, Опицвет (Софийско).

Косер *м* — може би разновидност на Косен; срв. Косар. Карлово, Копривщица, нар. песен.

Косерков *ф* — от диал. *косерка* 'твърд, упорит човек'. Златарица (Еленско), Габрово.

Косето *пр* — от птицата *кос*. Кюстендил, 1879.

Косилков *ф* — от прякор *Косилко* 'мъж с плитки коса' (?) Банат (Възраждането), Пловдив.

Косин *м* — разновидност на Косен или на Кусин. **Косинов** *ф*. Пловдив.

Косинка *ж* — може би женска форма от Косьо. Ловеч, р. 1940

Косинко *м* — умалит. от Косин. **Косинов** *ф*. Карлово.

Коска *ж* — вм. *Костка, женска форма от Коста. София, р. 1933. **Коскин** *ф*. Казанлък.

Коскузов *ф* — вм. Кускузов. Лясковец.

Космарански *ф* — от диал. **космаран* 'космат човек'. Липница (Ботевградско).

Космовски *ф* — може би псевдоним от *космос*.

Коснишев *ф* — писмена разновидност на Куснишев. Въбел (Никополско).

Косо *м* — успоредна форма на Косьо с твърдо окончание. **Косов** *ф*. Русе, Габрово, Варна, Етрополе. **Косовски**¹ *ф*. Русе, Видин.

Косовала *пр* — от диал. *косовалъ* 'жител на с. Косово (Търновско)'. Горна Оряховица, 1865.

Косовски² — от с. Косово (такива има няколко).

Косовянов *ф* — от *косовянин* 'жител на с. Косово'. Русе.

Косоров *ф* — от рум. *cosog* 'лозарски нож косер'. Шумен.

Косоруков *ф* — от рус. *косорукий* 'криворък'.

Коспартов *ф* — може би от рум. *cospart* 'заший плесница' — според семеен спомен бил избухлив и нервен. Еленско, Поповско.

Коста *м* — гр. *Κόστα(ς)* или съкрат. на българска почва направо от Костадин, Константин. Главно ИзБ. **Костов** *ф*.

Костадалиев *ф* — от някое село с подобно име. Тутракан.

Костадин *м* — от Константин с новогръцки преход на *нт* в *нд* и изпадане на двете вътрешни *н*. Из цялата страна, но вече остаряло. **Костадинов** *ф*.

Костадина и **Костадинка** *ж* — женска форма от Костадин.

Костадинко *м* — умалит. от Костадин. Рядко.

Костадинчо и **Костадинче** *м* — умалит. от Костадин. Рядко. **Костадинчев** *ф*.

Коста *м* — съкрат. от Костаки. Винаца (Варненско). **Костаков** *ф*. Чирпан. **Косташки** *ф*. Дряново, Плевен, Пелово (Плевенско), Бреница (Белослатинско).

Костаки *м* — гр. *Κοστάκι(ος)*, умалит. от Коста. Старо. **Костакев** и **Костакиев** *ф*. Попово, Казанлък, Стара Загора.

Косталевски *ф* — от с. Косталево (Врачанско). Враца.

Костан *м* — от Кост(а), Кост(о) + *ан*. Врачанско, Ивайловград. **Костанев** *ф*. Брезово (Пловдивско).

Костанда¹ *ж* — женска форма срещу Костанди. Шумен.

Костанда² *м* — разновидност на Костанди. Сливен, нар. песен.

Костандаки *м* — гр. *Κοσταντάκι(ος)*. Одринско.

Костанди *м* — съкрат. от Костандин. Старо. **Костандиев** *ф*. Кюстендил.

Костандин *м* — разновидност на Костадин със запазено вътрешно *н*. Новопазарско, нар. песен.

Костандовски *ф* — от с. Костандово (Велинградско). Велинград.

Кòстанечки *ф* — в.м. Костенски. София, 1927.

Костàнц *м* — от Констанц с изпадане на вътрешното *н*. Костàнцов *ф*. Русе, 1905.

Костàнца *ж* — от Констанца с изпадане на вътрешното *н*. Никопол.

Костàнцалиев *ф* — от диал. *костàнцалия* 'кюстенджанец'. Русе, 1882.

Костарлàков *ф*. Плевен, 1900.

Костàсев *ф* — навярно съкрат. от Куситасев.

Костè *м* — югозападна форма на Коста. Костèв и Костèвски *ф*.

Кòстен *м* — от Кост(а), Кост(о)+*ен*.

Кòстенов *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Костèна *ж* — женска форма от Костен. Боженица (Ботевградско), Станкедимитровско, Ярославци (Брезнишко).

Костенàров *ф* — от диал. **костенàр* '?' Петрич.

Костèнко *м* — умалит. от Костен. Костèнков *ф*. Измаил, 1857.

Кòстенски *ф* — от град или село Костенец.

Костерков и Костерски *ф*. Хайредин (Ореховско).

Костиев *ф* — може би от Костев. Пловдив.

Костик *м* — умалит. от Коста (?) Костиков *ф*. Брацигово.

Костилков *ф* — от прякор *Костилката* 'сърдит, кисел човек'. Казанлък.

Костинко *м* — умалит. от Коста. Костинков *ф*. Тополовград.

Костичков *ф* — от прякор *Костичката*; вж. Костилков. Сливен, Велинград.

Кòсто *м* — северозападна форма на Коста. Ботевград, Кнежа, Луковит. Кòстов и Кòстовски *ф*.

Костодин *м* — разновидност на Костадин. Свогенско, Вършец, Михайловград, Айтос, Костодинов *ф*.

Кострико *ф*. (Петър Георгиев Кострико, София, 1959).

Костуран *пр* — от диал. *костуран* 'човек с едри кости'. Софийско.

Костурински *ф* — от прякор *Костурин*; вж. Костуран. Радомир.

Костурко *пр* — от диал. *костурко*; вж. Костуран. Костурков *ф*. Враца, Панагюрище, Пещера.

Костуров *ф* — може би от прякор *Костурата*. Лясковец, Свищов.

Кòстурски *ф* — от град Костур. Кюстендил, Станке Димитров.

Костянев *ф* — може би от Коста и Яне (от поговорката „пуне Коста, пуне Яне“). Ковачевица (Гоцеделчевско).

Косулиев *ф* — от диал. *косулия* 'жител на с. Косуй'. Тутракан.

Кòсьо *м* — от *Кòсьо, разновидност на Коста. Търново. Кòсев *ф*. Търново, Стара Загора, Ямбол, Карнобат.

Кòта¹ *ж* — женска форма от Кото. Враца, Добри дял (Горнооряховско). Кòтин *ф*. Варна. Кòтински *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Кòта² *м* — западна форма на Кото. Брезник, 1893.

Котабанов *ф*. Асеновград, 1893.

Котàка *пр* — от *котак* (имал изпулени очи). Ботевград. Котàков *ф*. Малко Търново. Котàшки *ф*. Луковит.

Коталàнов *ф* — от диал. **коталан* 'котарак' (?) Пловдив.

Котàнов *ф* — от *котан* 'котарак'. Карлово, Бургас.

Котарàнски *ф* — от *котаран* 'котарак'. Новачене (Ботевградско).

Кòтаров и Кòтарев *ф* — от диал. *котар* 'колиба за куче; схлупена къщурка'. Балчик, Толбухинско, Варна, Шумен, Свищов, Етрополе, Чирпан, Пловдивско, Стара Загора, Ямболско. Кòтарски *ф*. Радуил (Самоковско).

Котàш *м* — от Кот(о) + *аш*. Котàшев *ф*. Чепинци (Софийско).

Котè *м* — югозападна форма на Кото. Котèв *ф*.

Котелишкий *ф* — навярно от град Котел. Габрово, 1853.

Котèновски *ф* — от с. Котеновци (Михайловградско). Михайловград.

Котепàнов *ф* — от диал. **котепан* 'свит на кълбо човек' (?); срв. Котупов.

Кòтерков *ф* — от диал. *кòтерка*; вж. Котаров. Кула.

Котетèрев *ф*. Брацигово (външно лице).

Котин *м* — писмена разновидност на Кутин. Котинов *ф*. Казанлък.

Кòтирков *ф* — разновидност на Котерков. Банско.

*Кòтко *м* — умалит. от Кото. Кòтков *ф*. Казанлък. Кòтковски *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Котлàнов *ф* — от диал. **котлан* 'котарак' (?) Ник. Милев.

Котлàров и Котлàрски *ф* — от *котлар*. Видин, Костенец, Враца, Берковица, Михайловград, Разлог, Боженица, Литаково (Ботевградско).

Котловец *ф* — от град Котел. Търново, 1900.

Котлjàров *ф* — от *котлjàр* 'котлар'. Стара Загора.

Кòто *м* — видоизменено от Костадин или от Никола. Ботевградско, Враца. Кòтов *ф*.

*Котòй *м* — разширено от Кото. Котòев *ф*. Милковица (Никополско).

Котоков *ф*. Хаджи Димитър (Казанлъшко), Русе.

Котомàнов *ф*. Русе, Варна.

Которàнски *ф* — от диал. *которан* 'котарак'. Ваксево (Кюстендилско).

Которенов *ф.* Варна.
 Котòров *ф* — от диал. *котòр* 'кочина; лошо жилище'. Буново (Пирдопско), Габровница, Лехчево (Михайловградско), Мъглен (Айтоско), Айтос.
 Коточев *ф.* Бургас.
 Котрабàков *ф* — от диал. **котрабàк* 'контрабандист' (?) Пазарджик.
 Кòтрев *ф* — от необичайната за говора дума *кòтри* 'кой, който'; срв. Кугийски. Карлово.
 Котрùлев *ф.*
 *Котул *м* — от Кот(о)+ул. Котулев *ф.* Плевенско.
 Котùпов *ф* — от диал. *котùп*, 'кълбо, топка'. Добромирка (Габровско), Розовец (Пловдивско).
 Кофàлски *ф* — от Кафалски с промяна на *а* в *о*. Вършец.
 Кòфарджиев *ф* — от диал. *кòфарджия* 'майстор на кофари'; срв. Катинчаров. Копривщица.
 Кофеджìев *ф* — от Кафеджиев с промяна на *а* в *о*. Беленско.
 Кофилов *ф.*
 Кофинци род в Кюстендилско.
 *Кòфко *м* — умалит. от Ковьо (?) Кòфков *ф.* Пазарджик.
 Кофтев *ф*
 Кохчìев *ф* — писмена разновидност на Кухчиев. Брезово (Пловдивско), Стара Загора.
 Кòца¹ *ж* — женска форма от Коце, Коцо. Браца, Липница (Ботевградско), Мърчаево (Пернишко), Сливнишко, Лом, Ловеч.
 Кòца² *м* — западна форма на Коцо. Трънско, Софийско, Свогенско, Вършец, Гурково, Литаково, Рашково (Ботевградско). Кòцов *ф.* Кòцин *ф.* Негован (Софийско).
 Коцàков *ф* — от диал. *коцàк* 'плитка коса'. Разлог, Благоевград.
 Кòцалиев *ф* — от диал. *коцалия* 'който има плитка коса'. Благоевград.
 Коцàна *ж* — кръстоска от Косана и Коца. Радибош (Македония), Русе.
 Кòце *м* — от Коста, Костадин с преход на *ст* в *ц*. Главно ЮЗБ. Кòцев и Кòцевски *ф.*
 Кòцевичин *ф* — от Коцевица, жената на Коце. Елешница (Велинградско).
 Кòцел *м* — от Коц(е)+ел. Кòцелов *ф.* Демирхисарско, Пловдив.
 Коцелян *м* — разширено от Коце или от Коцел. Коцелянов *ф.* Брезник.
 Кòци *м* — североизточна форма на Коце. Русе, Разград, Шумен, Плевен, Плевенско, Чомаковци (Белослатинско). Кòцев *ф.*
 Коцìл *м* — от Коц(е)+ил. Коцìлов *ф.* Златарица (Еленско).
 Коцìлко *м* — умалит. от Коцил. Коцìлковски *ф.* Борован (Белослатинско).
 Коцин *м* — от Коц(е)+ин или писмена

разновидност на Куцин. Коцìнов *ф.* Подем (Плевенско).
 Коцìра *ж.* Бусинци (Трънско).
 Кòцо *м* — от Косто с преход на *ст* в *ц*, успоредна форма на Коце. Ботевград, Ботевградско, Свогенско. Кòцов *ф.* Кòцовски *ф.* Борован (Белослатинско).
 Кòцол *м* — от Коц(е)+ол. Кòцолов *ф.* Синитово (Пазарджишко).
 Кочалийски *ф* — от диал. **кочалия* 'който има (много) кочове'. Лом, 1900.
 Кочàнков *ф* — от прякор *Кочàнко* 'твърд и здрав като кочан'. Дългоделци (Ломско), Лом, Михайловград, Карлово, Сливен.
 Кочàнов и Кочàлски *ф* — от *кочàн*; вж. Кочанков. Връв (Видинско), Попица (Белослатинско), Русе, Търново, Етрополе, Казанлък.
 Кочàрков *ф* — разновидност на Кочаров. Самоковско.
 Кочàров *ф* — от диал. **кочàр* 'пастир на кочове'. Русе, Варна, Бургас.
 Кочемидов *ф.* Лясковец, Търново, Заветно (Поповско), Русе.
 Кочемитов *ф* — разновидност на Кочемидов. Лясковец, 1922.
 Коченджìев *ф.* Кърджали.
 Кочериворов *ф.*
 Кочерянов *ф.* Стара Загора.
 Кочешев *ф.* Казанлък.
 Кочìлов *ф* — от диал. **кочìло* 'покрита кола, кочия' (?) Трънско, Радомирско.
 Кочìн *м* — от Коч(о)+ин. Кочìнов *ф.* Сливен, Варна.
 Кòчко *м* — умалит. от Кочо. Кòчков *ф.* Търново, Горна Оряховица, Лясковец, Вьбел (Никополско), Нова Загора, Долни Богров (Софийско).
 Кочлàнов *ф* — от диал. **кочлàн* 'млад, израсъл коч; прен. буен, непокорен младеж'. Чирпан.
 Кочмалàрски *ф* — от с. Кочмаларе (Отец Паисиево, Карловско). Карлово, Пазарджик.
 Кочмàров *ф* — от диал. **кочмàр* 'пастир' на кочове'. Долно Камарци (Пирдопско), Габрово, Студена (Свиленградско).
 Кочминев *ф.* Мъглиж (Казанлъшко).
 Кòчо *м* — видоизменено от Коста, Костадин. Главно ЮЗБ. Кòчев и Кòчов *ф.*
 Кочорàпов *ф* — може би от Кочо Арапина.
 Кочубов *ф* — от диал. **кочуба* 'къщурка, съборетина' (от рум. *sociobă*).
 Кочуков *ф* — видоизменено от Кючуков. Банско, Връбница (Софийско).
 Кочумов *ф* — разновидност на Кочубов. Трънчица (Никополско).
 Кòшаджìев *ф* — от диал. *кòшаджия* 'участник в надбягване, в кошия' (тур. *koşucu*). Айтос.

Кошàковски ф — от диал. **кушàк* 'вражалец, гадател' или от тур. *kuşak* 'пояс'. Габрово.

Кòшалиев ф — от диал. *кòшалия* 'жител на с. Кошов, Русенско'. Шумен.

Кошарèвски ф — от с. Кошарево (Брезнишко).

Кошàров ф — от *кошàра* (имал кошара с овце); срв. Стоков. Панагюрище, Търново, Русе, Иваново (Русенско), Ямбол.

Кошàрски ф — разновидност на Кошаров или на Кошаревски. Радомир, 1893, Перник.

Кошбацев ф. Петрич, 1917.

Кошгèнов ф — може би от Кошев Генев. Брезово (Пловдивско).

Кошеджййски ф — разновидност на Кошаджиев. Ракитово (Велинградско).

Кошелов ф.

Кошèнски ф — от кол. Кашенци (Дряновско). Пловдив.

Кошерàнски ф — от диал. **кошерàн*. 'който има (много) кошери'. Берковица.

Кòшерев и Кòшерски ф — от *кòшер*, може би с преносно значение 'дом с много деца, с много работни ръце'. Пловдив, Кнежа.

Кошечев ф. Русе.

Кошйи м — от Кош(о)+*ин*. **Кошйинов ф.** Разлива (Ботевградско). **Кошйински ф.** Разлива, Правец.

Кòшко м — умалит. от Кошо. **Кòшков ф.** Годеч.

Кошлúков ф — от тур. *kuşluk* 'късно утро' (ставал много късно). Пазарджик, Пловдив.

Кошляков ф — навярно видоизменено от Кошлуков. Пловдив.

Кòшници ф — от прякор *Кòшницата*. Ловеч.

Кошничàров ф — от *кошничàр*. Малкотърновско, Грудово, Стара Загора.

Кòшо м — от Кочо, Косьо, Коце с друго окончание, както Гоце, Гочо и Гошо, Рачо и Рашо, Мичо, Мицо и Мишо. **Кòшев ф.** Казанлък, Стара Загора, Брезово (Пловдивско), Генералтошевско, Ихтиман. **Кòшов ф.** Ихтиман, Голак (Ихтиманско), Якоруда, Белица (Разложко).

Кошòв ф — от с. Кошов (Русенско). Русе.

Кòшовски ф — от с. Кошов (Русенско). Русе, Шумен, Нови пазар.

Кошовянов ф — от диал. *кошовянин* 'жител на с. Кошов'. Негованци (Видинско).

***Кошòй м** — разширено от Кошо. **Кошòев ф.** Банско.

***Кошúл м** — от Кош(о)+*ул*. **Кошúлев и Кошúлов ф.** Пазарджик, Пловдив.

Кошутàнски ф — от някоя местност Кошута(та). Кнежа.

Кошутàр пр — от *кошутàр* 'ловец на кошути'. Станке Димитров, 1843. **Кошутàрски ф.** Пловдив.

Кошúтов ф — от *кошúта*.

Кòшя пр — вм. Коша, от *кош*. Карловско, 1853.

Кошàна ж — име на героиня от филм. Дебово (Никополско), р. 1957.

Кошаров ф.

Кòщев ф — може би от необичайно заговора *кòща* 'къща'; срв. Котрев. Враца, 1900.

Кòщенов ф — от диал. *кòщен* 'костен, костелив'. Михайловград.

Кошйев ф — писмена разновидност на Кушиев. Виница (Варненско).

Кошйков ф — от Костиков с характерен за гърците в България преход на *с* в *ш*. Пещера.

Кошййлковски ф — от диал. *кошййлка* 'костилка'; вж. Костилков. Борован (Белослатинско).

Кошйиров ф — разновидност на Куширев. Цалапица (Пловдивско).

Кòщров и Кòщрев ф — може би съкрат. от *кощрýва, кощрèва* 'вид едра грапава трева'. Шумен, Самоков.

Коюмджйев ф — писмена разновидност на Куюмджиев.

Коюндерлиев ф — от някое село Коюндере.

Кòя ж — женска форма срещу Койо. Рядко.

Кояджйков ф — вм. Коеджиков. Беброво (Еленско), Стара Загора.

Койна ж — от Коя, Кой(а)+*ана*. Трявна, Сливенско, Ямболско.

Крàва ж — от *крàва*; при обредно подхвърляне на детето най-напред дошла при него и го помирисала крава; срв. Кравьо, Кравко. Плевенско.

Кравàрев, Кравàров и Кравàрски ф — от *кравàр*. Пловдив, Банско.

Кравàя пр — от *кравàй* (изял цял кравай, правели много краваи за Коледа или нещо подобно). Котел. **Кравàев ф.** Бела Слатина.

Крàвко м — умалит. от Кравьо, Краво. **Крàвков ф.** Сливен, 1883, Казанлък, 1893. Никопол, 1893.

Крàво м — успоредна форма на Кравьо с твърдо окончание. **Крàвов ф.** Враца.

Краводерски ф — от с. Краводер (Белослатинско). Бела Слатина.

Крàвчо м — умалит. от Кравьо, Краво. **Крàвчев ф.**

Крàвьо м — мъжка форма срещу Крава. **Крàвев ф.**

Крагúй м — от птицата *крагúй*; срв. Сокол. **Крагúев ф.**

Крадирибов ф — от прякор *Крадириба* (крадял рибата от чужди мрежи). Свищов, 1888.

Крàдлеков ф — от диал. *крàдлек* 'който покрадва'. Панагюрище, Троян.

Кра̀ешки ф — от *край*; срв. Крайнишки.

Кра̀ешников ф — вж. Крайшников. Благоево (Разградско).

Краислав м — старинно име 'слава на края си, на земята си'. Бистрица (Софийско), 15—16 век, Етрополски манастир, 1648.

Крайд̀анов ф — може би видоизменено от *крайовски бан* 'владетел на град Крайова'. Видин.

Кра̀йка ж — женска форма от Крайко. Осиковица (Ботевградско).

Кра̀йко м — умалит. от Крайо. Крайков ф. Благоевград.

Крайм̀ена ж — кръстоска от Крайо и Кремена. Михайловград, 1880.

Кра̀йна ж — женска форма срещу Крайно. Чурек, 1648, Бр. Миладинови, Троянско, Голяма Желязна (Ловешко). Крайнин ф. Лехчево (Михайловградско), Пловдив.

Крайн̀аров ф — от диал. **крайн̀ар*; вж. Крайшников.

Крайн̀е м — югозападна форма на Крайно. Крайн̀ев ф. Дрен (Радомирско).

Кра̀йников и Кра̀йниковски ф — вж. Крайшников.

Крайнич̀анец ф — от с. Крайници (Станкедимитровско).

Крайн̀ишки ф — живеят на края на селото. Елин Пелин.

Кра̀йно м — от Край(о)+*но*. Горна Диканя (Радомирско). Кра̀йнов ф. Горна Диканя, Благоевградско. Кра̀йновски ф.

Кра̀йньо м — успоредна форма на Крайно с меко окончание. Н. Геров.

Кра̀йо м — съкрат. от Краислав и пресмислено по *край*: да бъде последно дете на многодетно семейство (или: с него да настане край на детската смъртност); срв. Запрян, Доста. Карлово, Тетевен, Гложене (Тетевенско), Пирдоп, Търговище, Айтоско. Кра̀ев ф. Гложене, Ловеч, Карловско, Балчишко, Карнобатско, Крумовградско. Кра̀йовски ф. София, 1885.

Крайс̀елски ф — къщата им била край селото. Котел.

Крайс̀лав м — съкрат. от Краислав. София, р. 1898.

Кра̀йча ж — женска форма от Крайчо. Литаково (Ботевградско). Кра̀йчин ф. Берковица.

Кра̀йчо м — умалит. от Крайо. Ботевград, Ловеч, Панагюрище, Шумен. Кра̀йчев ф. Сливен, 1860, Ботевградско, Панагюрище, Асеновград, Търговище, Шумен. Кра̀йчовски ф. Ботевград.

Кра̀йшников ф — живели на единия край на селото (после се преместили на другия). Кнежа, Благоево (Разградско).

Кракаков ф. Ловеч, 1878.

Крака̀йла пр. Боженица (Ботевградско).

Крак̀иджа пр — от диал. *крак̀идж*; вж. Кръкижов. Луковит. Крак̀иджов ф. Луковит.

Кра̀ко м. Етрополски манастир, 1648.

Кра̀ла ж — от Краля с твърдо окончание. Ботунец (Софийско).

Кра̀ле и Кра̀лє м — разновидност на Кральо. Грудово, Голямо Буково, Факия, Ябълково (Грудовско). Кра̀лев ф.

Кра̀лєвски ф — от с. Кралев дол (Пернишко). Радомир.

Кра̀ли м — от Крале с редуцирано е. Желязково (Бургаско).

Кра̀лимарков ф — от Крали Марко — прякор или патриотичен псевдоним. Кубей (Бесарабия), 1862, Болград, Шумен, 1893, Свищов, 1897, Пловдив, Отец Паисиево (Карловско).

Кра̀лица ж — от Крал(я)+*ица*. Трънско, р. към 1880, Кюстендил, р. 1898.

Кра̀личев ф — може би от Иван Кралица в Под игото. Карлово, Казанлък.

Кра̀лка ж — умалит. от Краля. Кремиковци, р. 1923.

Кра̀лов ф — от Кралев с твърдо окончание. Казанлък.

Кра̀лчо м — умалит. от Кральо. Клисуре (Софийско), р. 1914. Кра̀лчев ф. Бела Слатина. Кра̀лчов ф. Заножене (Берковско), Пловдив, Ямбол. Кра̀лчовски ф. Бела Слатина.

Кра̀льо м — от *крал*; срв. Царьо, Бано (може би отдавнашен превод на Васил). Типично за Грудовско; Карнобатско, Попово, Луковитско, Михайловград. Кра̀лев ф. Грудово, Факия (Грудовско), Нова Загора, Крън (Казанлъшко), Чепеларе, Сърнец (Толбухинско), Павликени — преселници от Тракия, Свищовско, Радомирско. Кра̀лов ф. Стояново (Ловешко), 1917.

Кра̀ля¹ ж — женска форма от Кральо. Типично за западната и южната част на Софийско (Банкя, Вердикал, Мало Бучино, Клисуре, Балша, Мрамор, Световрачане, Бистрица, Железница), Брезник, р. 1871, Берковско, Плевен.

Кра̀ля² м — западна форма на Кральо. Брезнишко.

Краман̀аров или Крамен̀аров ф — вж. Краменаров. Пловдив.

Крама̀рски ф — от диал. **крама̀р* 'дребен търговец' (от нем. *Kramer*). Самоков.

Крамбатл̀ийски ф. Герман (Софийско).

Краменски ф — от някое село с подобно име. Котел, 1867.

Крамо̀лински ф — от с. Крамолин (Севлиево). Плевен.

Кра̀нов ф — може би от *кран* във връзка с професията му шофьор; срв. Манивелов.

Кра̀нталиев ф — от диал. *кра̀нталия* 'от мах. Крантовци, Троянско'. Пловдив.

Кр̀антев, Кр̀антов и Кр̀антовски ф — от диал. *кр̀анта* 'едър, но възслаб човек'. Станке Димитров, 1845, Самоков, 1852, Гоце Делчев, Пловдив, Липница (Ботевградско), Черквица (Никополско).

Крап̀ачев ф — вм. Кърпачев. Велинград.

Крап̀ачански ф — от с. Крапец (Софийско). Сапарева баня (Станкедимитровско).

Кр̀апчо и Кр̀апче м — а) умалит. от Карп с премет на *ар* в *ра*; б) от диал. *крап* 'къс, нисък'. Прилеп, Варна. **Кр̀апчов и Кр̀апчев ф**. Прилеп, Банско, Русе, Варна.

Крас м — съкрат. от Красимир. Може би единичен случай.

Кр̀аса ж — женска форма от Краси, Кр̀асьо. Русе, р. 1889, Плевен, р. 1937, Вишан (Годечко), р. 1894. **Кр̀асински ф**. София, 1906.

Кр̀асен м — от *кр̀асен* 'хубав'. Ново. Шумен, р. 1958 (9), 1959 (6), Толбухин, р. 1958 (2), Варна, р. 1956, Разград, р. 1965.

Кр̀аси и Кр̀асьо м — от *кр̀асен, кр̀асив*. Михайловград, р. 1958. **Кр̀асев ф**. Карлово, 1878, София, 1893.

Кр̀асивка ж — от *кр̀асив*. Казанлък, р. 1929.

Кр̀асим м — съкрат. от Красимир. Михайловград. **Кр̀асимов ф**. Михайловград.

Красима ж — женска форма срещу Кр̀асим. Михайловград, р. 1933.

Красимйла ж — от *кр̀асна* и *мйла*. Пловдив, р. 1924.

Красимйр м — „украза на света“ — в недалечното минало съвсем рядко, а впоследък много разпространено. **Красимйров ф**. Давидково (Смолянско).

Красимйра ж — женска форма срещу Красимир. Пловдив, р. 1911, 1917, впоследък много разпространено из цялата страна.

Кр̀асин м — може би от името на съветския политически мъж Л. Б. Красин. Пловдив, р. 1922, Брацигово, р. 1950.

Красйна ж — видоизменено от Красна. Берковица, Вършец, Враца, Мездра.

Красински¹ ф. София, 1906.

Красини ф — от ит. *Crassini*.

Красинка ж — умалит. от Красина. Мездра, р. 1955.

Красински² ф — писателски псевдоним.

Красийн м — кръстоска от Краси и някое име на *-ан, -ян*. Варна, р. 1957.

Кр̀асна ж — от прилаг. *кр̀асна*. Провадийско, 1952.

Кр̀асналиев ф — от диал. *кр̀асналия* 'жител на с. Красен, Русенско'. Русе.

Красна̀рев ф — навярно вм. Кроснаров.

Кр̀асни м — от *кр̀асен*. Пловдив, р. 1921.

Краснѝв ф — от *кроснѝ* с руско акане. Бесарабия, 1857. **Краснѝвски ф**. Пловдив, 1900, Пазарджик, 1905.

Краснод̀ар м — може би от името на град Краснодар в СССР. София, р. към 1950.

Красномйр м — разновидност на Красимир. Хасково, р. 1922.

Кр̀асньо м — от *кр̀асен*. **Кр̀аснев ф**. София, 1927.

Кр̀аста ж — съкрат. от Крастана. Н. Геров.

Кр̀аставицата пр — от *кр̀аставица*. Сливен, 1893.

Кр̀аставич̀аров ф — от *кр̀аставич̀ар*. Поморие.

Кр̀аставски ф — навярно от *кр̀аставица*. Пазарджик, 1917.

Кр̀аст̀ана ж — писмена разновидност на Кръстана. Н. Геров.

Кр̀асьо м — разновидност на Краси. Кърджали, р. 1962.

Кр̀ася ж — съкрат. от Красимира. Ново, рядко.

Кратков ф. Пирдоп.

Кр̀атоволиев ф — от диал. *кратоволия* 'жител на град Кратово'. Видин.

Крат̀унете — род в Осиковица (Ботевградско).

Крат̀унков ф — от прякор *Крат̀унко* 'прост, възглупав човек'. Ямбол, Бургас, Пазарджик, Луковит.

Крат̀ункѝв ф — разновидност на Кратунков. Елин Пелин.

Крат̀унов и Крат̀унски ф — от *крат̀уна* в някакво преносно значение. Крушовене (Ореховско), Болярино (Пловдивско), Бреница (Белослатинско).

Крат̀унчев ф — разновидност на Кратунов или на Кратунков. Самоковско, Варна.

Кр̀атѝв ф — може би вм. Крахтев. Килифарево (Търновско), 1844.

Кр̀атя ж.

Кр̀ахта пр — от диал. *крахт* 'глашатай, телялин' (гр. *κράχτης*). Асеновград, 1960. **Кр̀ахтов ф**. Пловдив, 1900, Варна, Толбухин.

Крацнѝв ф — навярно вм. Краснов. Алфатар (Силистренско).

Кр̀ач̀анов и Кр̀ач̀ански ф — от диал. **кр̀ач̀ан* 'дългокрак човек'. Калофер, Казанлък, Стара Загора, Пловдив.

Кр̀ачко м — умалит. от Крачо. **Кр̀ачков ф**. Лясковец, Свищов (от Лясковец), Хасково.

Кр̀ачо м — от Крайчо с изпадане на *й*. **Кр̀ачев ф**. Ямбол. Пловдив, Свищов.

Кр̀ачѝл — прякор, схващан като лично име — от диал. *кр̀ачѝл* 'който носи панталони с дълги крачоли'. Могилово (Чирпанско) — старо. **Кр̀ачѝлов ф**. Чирпан, Чирпанско, Грудово. **Кр̀ачѝлов ф**. Алфатар (Силистренско).

Кр̀ачѝноглу ф — от **кр̀ачѝн* 'дългокрак човек' с турско окончание. Търново, 1852.

Кр̀ачѝлов ф — вм. Крачунов или Крачолов. Плевен, 1893.

Крачу̀н *м* — рум. *Sgăciup* 'Коледа, Рождество'. Видинско, Сомовит, Плевенско, Плевен, Ловешко, Луковитско, Лопян (Ботевградско). **Крачу̀нов** *ф*. Златарица (Еленско), Търговище, Враца. **Крачу̀новски** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Крачу̀на *ж* — женска форма от Крачу̀н. Сомовит, Видинско.

Крачу̀нковски *ф* — от махала Крачу̀нка (Тревненско). Дряново, Варна.

Крачу̀на *ж* — стара форма на Крачу̀на. Етрополски манастир, 1648.

Крашѐвски *ф* — от изселената махала Крашево (Станкедимитровско). Кочериново (Станкедимитровско).

Кра̀шников *ф* — съкрат. от Краешников. Благоево (Разградско).

Кра̀йн *м* — от Край(о) + *ан.* Дъскот (Търновско), 17 в.

Крѐжов *ф* — може би *вм.* Грежов.

Крѐзов *ф* — разновидност на Крежов или на Кресовски (?) Пловдив.

Крѐстинчов *ф*. Пазарджик, 1908.

Крекеня̀ков *ф* — от Керкеняков с метатеза на *ер* в *ре*. Пловдив.

Крѐкляк *пр* — от диал. **крѣкляк*, от което е и махала Крекляшка (Троянско). Орешак (Троянско), 1917. **Крѐкляшки** *ф*. Русе.

Крѐкманов и **Крѐкмански** *ф* — от забравено *крѣкман*, дума от езика на саксонските рудари. Кюстендил, 1879, Станке Димитров, Благоевград, Враца.

Крѐков *ф* — разновидност на Кряков или на Греков. Бесарабия, 1857, Плевен, 1860.

Крѐкчов *ф* — от прякор *Крѐкчо*; *вж.* Кряков. Пловдив.

Крѐлия *ж* — може би съкрат. от Корнелия. Кътина (Софийско), 1954.

Крѐма *ж* — съкрат. от Кремена. Брезишко, Железница, Негован, Погледец (Софийско), Доганово (Елинпелинско).

Крѐмаков *ф* — писмена разновидност на Кремъков. Стралджа (Ямболско), Котел, Бургас.

Крѐмен¹ *м* — от *крѣмен* 'кремък' — защитно име, еднакво по значение с **Камен**. Шумен, р. 1921, Търговище, р. 1941, Уши (Кюстендилско), р. 1952. **Крѐменов** *ф*. Ксанти, 1917, Стара Загора.

Крѐмен² *ф* — писателски псевдоним.

Крѐмена *ж* — женска форма срещу Кремен¹. Брезишко, Герман, Кокаляне (Софийско), Сливнишко, Вършец, Лютаджик (Врачанско), Разград, р. 1965 (6), Кърджали р. 1962 (2).

Кременѝаров *ф* — от диал. **кременѝар* 'който работи кремъци за дикани, пушки и др.' Дълбок Извор (Първомайско), Чирпан.

Крѐменка *ж* — умалит. от Кремена. Брезишко, Сливнишко.

Кременичанин *ф* — от с. Кремен (Гоцеделчевско). Станке Димитров, 1879.

Крѐменлиев *ф* — от диал. *крѣменлия* 'жител на с. Кремен, Гоцеделчевско'. Ласкарево (Благоевградско), Санданско.

Крѐменски *ф* — от с. Кремена (Врачанско). Враца, Бела Слатина, Остров (Ореховско), Гор. Митрополия (Плевенско).

Крѐмиков *ф* — разновидност на Кремъков. Котел, Пловдив, Русе.

Крѐмински *ф* — *вм.* *Кременски, от с. Кремен (Гоцеделчевско). Пловдив.

Крѐмка *ж* — умалит. от Крема. Трън, Брезишко, Голак (Ихтиманско), Карабунар (Пазарджишко), Плевен.

Крѐмо *м* — съкрат. от Кремен. **Крѐмов** *ф*. Жеравна (Котленско).

Крѐмъков *ф* — от прякор *Крѐмъка*. Каблешково (Поморийско).

Крѐмяна *ж* — от Кремена с вторично якане, както Румяна от Румена. Варна, р. 1956.

Крѐна *ф*. (Георги Крѐна, решпер — Кюстендил, 1879).

Крѐначов *ф*. Елин Пелин, 1897, Самоков, 1923.

Крѐндо *м* — от Крѐно с вмъкнато *д*. **Крѐндов** *ф*.

Крѐндьо *м* — от Крѐньо с вмъкнато *д*. **Крѐндев** *ф*. Казанлък, Варна.

***Крѐно** *м* — успоредна форма на Крѐньо с твърдо окончание.

Крѐнчо *м* — умалит. от Крѐно, Крѐньо. **Крѐнчов** *ф*. Видин.

Крѐньо *м* — може би видоизменено от Кремен (?) **Крѐнев** *ф*. Мирково (Пирдопско).

Крѐпиев *ф* — може би *вм.* *Крепиев, от *Крепъо „да се крепи, да издържа болести и изпитания“ (?) Бойчиновци (Михайловградско), Видин, Русе, Кюстендил, София, 1893.

Крѐпсов *ф* — може би от често повтаряно „крепи са!“; *срв.* Сумров. Ловеч.

Крѐпчев *ф* — навярно сродно с Крепиев. Ямбол.

Крѐса *ж* — съкрат. от Възкресия. Рядко.

Крѐснички *ф* — от с. Кресна (Санданско). Благоевград.

Кресовски *ф* — от диал. *крес* 'гребен на птица'.

Крѐстана *ж* — *вм.* Кръстана. Гоце Делчев.

Крѐто *м* — може би от Крѐцо с друго окончание, както Вацо и Вато, Гецо и Гето, Йоцо и Йото, Мицо и Мито. Мездра, Дебърско. **Крѐтов** *ф*. Враца.

Крѐцо *м* — от рум. *sgeț* 'къдрав'; *срв.* Къдръо, Къдрин. **Крѐцов** *ф*. Капитановци (Видинско), Черквица (Никополско).

Крѐчмарев *ф* — от *Кречмаров (Кръчмаров) с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Крѐчо *м* — от Крѐто, Крѐцо с друго окончание. Златарица (Еленско), Рашково (Ботевградско). **Крѐчев** *ф*. Златарица, Пловдив.

Крѐваков и **Крѐвачки** *ф* — от *кривак* (ходел с голям кривак и бил побойник). Ихтиман, Благоевград.

Криванов ф — от диал. *криван* 'птица някаква'. Айтос.

Кривачков ф — от прякор *Кривачката*. Ореховско.

Кривенски ф — от с. Кривина (такива има три).

Кривенчев ф — от крив Енчо; вж. Криви-. Пловдив.

Криверски ф — от диал. **кривер* 'крив човек, криво дърво или нещо подобно'. Габрово, 1900.

Криви- '1. наведен, разкривен; 2. куц; 3. виновен, неправ' — първа съставна част на фамилни имена като: Кривигеоргиев, Кривигергов, Кривимилев, Кривинедев, Кривирадов, Кривиралчев.

Кривигеоргиев ф — вж. Криви-. Брезово (Пловдивско).

Кривигергов ф — вж. Криви-. Брезово (Пловдивско).

Кривимилев ф — вж. Криви-. Вече остаряло, сега предпочитат само Милев. Ихтиман.

Кривинедев ф — вж. Криви-. Брезово (Пловдивско).

Кривински ф — от с. Кривина (Софийско). Бистрица (Софийско).

Кривно пр — от диал. *крив* 'куц'. Кюстендил, 1893. **Кривов ф**. Самоков, Велинград, Батак,

Кривирадов и Кривирадев ф — вж. Криви-. Панагюрище.

Кривиралчев ф — вж. Криви-. Копривщица, 1876.

Кривлев ф — от прякор *Кривльо* 'крив или куц'. Търговище.

Кривналиев ф — вж. *Кривиналиев, от с. Кривина; вж. Кривински.

Кривобарски ф — от с. Крива бара (Ломско). Видин.

Криводолски ф — от с. Криводол (Врачанско). Враца.

Кривокъпич ф — еднакво по значение с Кривошапков.

Кривокръшенски ф — от с. Крива круша (Новозагорско). Нова Загора.

Кривондосов ф — от *кривондос*. Хисар (Карловско), 1917.

Кривонусов ф — от диал. *кривонус* 'кривонос'. Панагюрище.

Криворекки ф — от диал. **криворек* 'който не говори истината'. Габрово, 1893.

Криворелчов ф — видоизменено от Кривиралчев. Копривщица, 1952.

Криворов ф — от диал. *криво хорд* 'вид хоро' (в студено време си свирел и играел „криво хоро“). Смилец (Панагюрско), Пловдив.

Кривошапков ф — от прякор *Крившапка* — ходел с накривен калпак. Чирпан, Пловдив.

Кривошиев и Кривошийски ф — от *кривошия* 'човек с крива шия'. Севлиево, Поповско, Шумен, Ямбол, Стралджа (Ямболско),

Пазарджик, Врачеш, Липница (Ботевградско), Ихтиман, Лозен (Софийско).

Кривошийков ф — от прякор *Кривошийко*; вж. Кривошиев. Враца, Шумен.

Кривски ф — от някое село с *крив, крива* в името. Варна.

Кривулев ф — от диал. *кривули* 'лисици на кола; прен. криви крака'. Велинград.

Кривчев ф — от прякор *Кривчо*; вж. Криви-. Панагюрище, Карлово, Пловдив, Търново.

Кривманч ф. Карлово.

Кривков ф — може би от шофьорския уред *крив*; срв. Кранов, Манивелов. Пловдив.

Крил и Крилов ф. (Георги Антонов Крил, Габрово, 1961; Андрея Филипов Крилов, Търново, 1960).

Крилътски ф — от прякор *Крилътия* (много бързо се движел и работел). Белоградчик, 1893, Врачеш (Ботевградско).

Крилън м — пожелателно име: да има криле, да бъде бърз и пъргав. Мрамор (Софийско), р. 1932.

Крилчо м — от *крило*, може би в смисъл 'закрила'. **Крилчев ф**. Благоевград, Станке Димитров.

Кримеджов ф. Ихтиман (външно лице).

Кримски ф — може би руско име, от полуостров Крим.

Крина ж — женска форма срещу Крино. Вайганд.

Кринаров ф — от диал. **кринар* 'майстор на крини' (?) Видин.

Криндо м — от Крино с вмъкнато *д*. **Криндов ф**. Търговище.

Кринко м — умалит. от Крино. **Кринков ф**. Харманлийско, Пловдив, 1897, Варна.

***Крино м** — от гр. *κρίνος* 'цвете крин, лилия'.

Кринчаров ф — от диал. **кринчар*; вж. Кринаров.

Кринчо м — умалит. от Крино. **Кринчев ф**. Сливен, Ямбол, Средно село (Еленско). Ловеч, Етрополе, 1893.

Крислов ф. Варна.

Крисна ж — може би съкрат. от Кристина. Брестовица (Пловдивско), р. 1912.

Криста ж — съкрат. от Кристина. София, р. 1933.

Кристабела ж — кръстоска наприм. от Кристина и Изабела. Берковица, р. 1958.

Кристалев ф — видоизменено от някое друго име по *кристал*. Варна.

Кристалена ж — разновидност на Кристалина. Ново.

Кристалън м — мъжка форма срещу Кристалина. Варна, р. 1956.

Кристална ж — кръстоска от Кристина, Кръстина и *кристал*. Варна, р. 1916, Пещера, р. 1947.

Кристалка ж — от *кристал*. Бургас, 1959.

КристѠнов ф — порусена форма на Кръстанов.

КристѠна ж — френска форма на Христина. Рядко.

КристѠян м — нем. Christian. Шумен, р. към 1925, дядото немец. **КристѠянов ф**.

КрѠсто м — вм. Христо с небългарски изговор. **КрѠстов ф**.

КристоловѠнов ф. Сливен.

КрѠта ж — може би от името на остров Крит; срв. Критка. Пловдив, р. 1872.

КритикѠзов ф — от гр. κριτικός 'критик'. Русе.

КрѠтка ж — от името на остров Крит (бащата бил пленник в тоя остров). Криводол (Врачанско).

Кришовски ф. Пловдив, 1893.

Кройнов ф. Павел баня (Старозагорско).

КрокодѠлов ф — от прякор *КроксдѠла*. Стара Загора.

КрѠльо м — разновидност на Кральо (?)

КромидѠр пр — от *кромидѠр* 'производител на кромид'. Станке Димитров, 1879. **КромидѠрски ф**.

КромѠдов ф — съкрат. от *Кромидаров. Пловдив.

Кромичев ф.

КрондѠрков ф — от прякор *КрондѠри о* 'който си попейва ракия' (от диал. *крондѠр* 'съд за ракия'). Лозен (Софийско).

КрѠндѠ м — от Кроньо с вмъкнато *д*. **КрѠндев ф**. Ведраре (Карловско), Казанлък, Цариград, Загоричене (Костурско).

КрѠников ф — от Кронев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

КрѠнчо м — умалит. от Кроньо. **КрѠнчев ф**. Пазарджик.

КрѠнѠ м — от гр. Κρόνος — име на божество от старогръцката митология. **КрѠнев ф**. Пловдив.

КроснѠков ф — от диал. **кроснѠк* 'нещо във връзка с кросно' (?) Михалци (Павликенско), Търново, Луковит.

КроснѠров ф — от **кроснѠр* 'който прави кросна'. Панагюрище, Пазарджик.

КрѠснев и КроснѠв ф — от прякор *КрѠснѠ* 'прав и валчест като кросно или нещо подобно'. Търново, Варна, Толбухин, Стара Загора, Самоков.

КрѠсновци род — от *кросно* или от рум. *sgospă* 'товар дърва, носени на гръб'. Церецел (Свогенско).

Кросноков ф — може би грешка вм. Кроснаков. Градище (Плевенско).

Кросталов ф — навярно каракачанско име. Казанлък.

КрѠте м — от *крѠтѠк* — пожелателно име. Софийско. **КрѠтев ф**. Дряново, Тенча (Търновско).

КрѠтко м — умалит. от Кроте. **КрѠтков ф**. Плевен, 1900.

КрѠтнѠ или **КрѠтне м** — разновидност на Кроте. **КрѠтнев ф**. Хасково, 1890.

КрѠто м — успоредна форма на Кроте с твърдо окончание. **КрѠтов ф**. Пловдив.

КротѠш м — от Крот(о) + *ош*. **КротѠшев ф**. Казанлък, Марица, 1893.

КрѠтчо м — умалит. от Крото. **КрѠтчев ф**. Казанлък, 1908.

КрѠупов ф — чеш. Kroupa (от *kroupa* 'лющено жито'). Пловдив.

Крошарански ф — от рум. **cușar* 'щавяч' (?) Берковица, 1906.

КрѠговски ф — разновидност на Круков (?) Липница (Ботевградско).

КрѠков ф — от *крѠк* 'междум. за къркане' или сродно с полско *krak* 'гарван'. Русе, Стара Загора.

КрѠле м — далечна разновидност на Кральо (?) Лозен (Софийско).

КрѠлев ф. Лозен, Ябланица (Тетевенско), 1917

Крум м — име на старобългарски владетел, възобновено от Възраждането на сам. Нарядко из цялата страна. **КрѠмов и КрѠмовски ф**.

КрѠма ж — кръстоска от Круна и Крум. Трънско.

КрѠмча ж — умалит. от Крума. Трънско.

КрѠна ж — от диал. **крѠна* 'корона, венец'. Етрополски манастир, 1648, Трънско, Босилеград, Софийско, Кнежа (от Западните покрайнини), Шумен.

КрѠне или ***КрѠнѠ м** — мъжка форма от Круна. **КрѠнев ф**. Берковица, 1893, Горна Оряховица, Русе.

Крунислав м — от Круне и -слав. Скопие, 1942.

КрѠлев ф — бившо Крупа (вж. Кроупов), побългарено през 1939 г. при немското нашествие у нас.

КрѠпчев ф. София, 1900 (от Букурещ).

КрѠсев и КрѠсов ф — от диал. *крус* 'буца сол'. Дряново, Горна Оряховица, Търново, Панагюрище, Пловдив, Русенско.

КрѠстев ф — от диал. *крустец* 'бучка сол'. Търново.

Кручевски ф.

КрѠша¹ ж — от дърво и плод *крѠша*; срв. Череша, *ЯбѠлка*. Шумен, р. 1896. **КрѠшин ф**. Чипровци (Берковско).

КрѠша² пр — от *крѠша*. (Захари Попхристов Икономович Круша, Самоков, Възраждането).

КрушѠков ф — от някоя местност Крушака. Свищов, Русе.

КрѠшалийски ф — от диал. *крѠшалия* 'жител на град Крушево' (?) Благоевград.

КрушѠров и КрушѠрски ф — от *крушѠр*. Рашково, Скравена (Ботевградско), Говедарци (Самоковско).

КрѠшевски ф — от с. Крушовица (Ореховско). Берковица.

Крушемиков ф. Граница (Кюстендилско).

Крушка ж — умалит. от Круша. **Крушкин ф.** Бистрица, Железница, Панчарево (Софийско).

Крушко м — умалит. от Крушо. **Крушков ф.** Бяла, Балчик, Айтос, Пчеларово (Кърджалийско).

Крушо м — от дърво и плод *круша*, мъжка форма срещу Круша. Смядово (Преславско), 15—16 век, Лом, 1935. **Крушев** и **Крушов ф.** Силистра, Поповско, Търново, Севлиево, Белеврен (Грудовско), Пловдив, Панагюрище, Самоков.

Крушовенски ф — от с. Крушовене (Ореховско). Бужьовци (Ореховско).

Крушовски ф — от с. Круша или Крушово (такива има девет). Габрово, Русе, Лехчево (Михайловградско).

Кръджелов ф — разновидност на Кърджалиев. Смолско (Пирдопско).

Кръджов ф — вж. Кърджов. Ихтиман, 1903.

Кръжиловци род. Смолско (Пирдопско), преселени от Врачеш (Ботевградско).

Кръкачки ф — от диал. *кръкач* 'пияница'. Калково (Самоковско).

Кръкижа пр — от диал. *кръкиж* 'попара от сух кукурузник с вода'. Боженица (Ботевградско). **Кръкижов ф.** Новачене (Ботевградско).

Кръкишков и **Кръкишковски ф** — от прякор *Кръкишко* 'който се храни с кръкиж'; вж. Кръкижа. Згориград (Врачанско), Боженица (Ботевградско).

Кръклияски ф — вж. Кърклияски.

Кръкльо пр — от диал. *кръкльо* 'който постоянно се кара и заяжда'. Разлива (Ботевградско). **Кръклев ф.** Кюстендил (гроб).

Кръков ф — от *крък* 'междум. за къркане'. Мурсалево (Станкедимитровско).

Кръков ф — разширено от Кръков. Станке Димитров, 1879.

Кръло м — успоредна форма на Кръльо с твърдо окончание. Своде (Ботевградско).

Кръльо м — видоизменено от Кръстьо. Софийско. **Крълев ф.** Твърдица (Сливенско), Радотина (Ботевградско).

Крънделов ф — от диал. **кръндел* 'късо ченато дърво'. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък.

Крънджалов ф — може би от рум. *srîng* 'горичка' или *srîncap* 'жесток'. Тулча, Варна.

Кръндьо м — от Кръньо с вмъкнато *д*. **Кръндев ф.** Велес, 1935.

Крънзов ф — от диал. *крънза* 'скръндза, скъперник'. Лясковец.

Крънкьовски ф — от прякор *Крънкьо* 'който все крънкя, хленчи'. Скравена (Ботевградско).

Крънтьо м — от Кръньо с вмъкнато *т*. **Крънтев ф.** София, 1893.

Крънчо м — умалит. от Кръньо. Софийско. **Крънчев** и **Крънчов ф.** Локорско (Со-

фийско), Литаково (Ботевградско), Банско, Казанлък, Варна.

Кръньо м — видоизменено от Кръстьо. Софийско. **Кръньов ф.** Пирдоп.

Кръпбаров ф — вж. Кърбаров. Златица.

Кръплев ф — от диал. *кръплè* 'късо въздебело дърво'.

Кръпчев ф — от диал. **кръпчо* 'нисък човек'; срв. Крапчев. Пловдив.

Кръскіев ф — от Кръскьов, подведено по имена на *-іев*. Враца, 1897.

Кръскьо м — от Кръстьо с преход на *т'* в *к'*. Ботевград, Врачанско. **Кръскьов ф.**

Кръскяна ж — от Кръстяна с преход на *т'* в *к'*. Михайловград, Вършец.

Кръсна ж — съкрат. от Кръстана, Кръстина. **Кръснин ф.**

Кръснаров ф — може би видоизменено от Кроснаров. Русе.

Кръста ж — женска форма срещу Кръстьо. **Кръстин ф.** Скребатина (Гоцеделчевско).

Кръстан м — от Кръст(ъо) + *ан*. Нарядко из цялата страна. **Кръстанов ф.** **Кръстановски ф.** Силистра.

Кръстана ж — женска форма от Кръстан.

Кръстанчо м — умалит. от Кръстан. **Кръстанчев ф.** Елин Пелин, Герман (Софийско).

Кръстарски ф — от диал. *кръстар* 'камноделец, който прави надгробни кръстове'. Кремена (Врачанско).

Кръстè м — югозападна форма на Кръстьо. Радомирско. **Кръстèв ф.**

Кръстèна ж — разновидност на Кръстана. Софийско, Лехчево (Михайловградско).

Кръстеняков ф — от диал. *кръстеняк* 'покръстен циганин'. Враца.

Кръсти м — североизточна форма на Кръстьо. Шумен. **Кръстев ф.**

Кръстїл м — от Кръст(ъо) + *ил*. Попина (Силистренско). **Кръстїлов ф.** Гоце Делчев (гроб), Пловдив, 1917, Никопол.

Кръстїн м — от Кръст(ъо) + *ин*. Ихтиман. **Кръстїнов ф.** Казанлък. **Кръстїнски ф.**

Дълги дел (Михайловградско), Айтос.

Кръстїна ж — женска форма от Кръстьо. На разни места из страната. **Кръстїнин ф.** Трявна, 1900.

Кръстїнко м — умалит. от Кръстїн. **Кръстїнков ф.** Казанлък.

Кръстираев ф — от Кръстев и Раев. Казанлък.

Кръстников ф — от прякор *Кръстника* (навярно бил кръстник на мнозина). Габрово, 1900, Пазарджик, 1900.

Кръсто м — западна форма на Кръстьо с твърдо окончание. Лом, Софийско, Самоковско, Костурско. **Кръстов** и **Кръстовски ф.**

Кръстьо м — от *кръст*, а в същност превод на гръцко Ставри (от *σταυρός* 'кръст'). Из цялата страна. **Кръстев** (и **Кръстьов**) **ф.** **Кръстевич ф.** Остаряло.

Кръстѣн *м* — от **Кръсть(о)** + *ан.* **Кръстѣнов** *ф.* Пелово (Плевенско).

Кръстѣна *ж* — женска форма от **Кръстьо**. Берковица.

Кръто *м* — от **Кръсто** с изпадане на *с*. Софийско. **Крътов** *ф.* Стара Загора.

Крътьо *м* — от **Кръстьо** с изпадане на *с*.

Кръцелин *м* — разширено от **Кръцо**. Радомирско.

Кръцо *м* — от **Кръсто** с преход на *ст* в *ц*. **Кръцов** *ф.* Враца.

Кръчѣл *м* — от **Кръч(о)** + *ил.* **Кръчѣлов** *ф.* Плевен, 1900.

Кръчко *м* — умалит. от **Кръчо**. **Кръчков** *ф.* Салаш (Видинско).

Кръчмѣров и **Кръчмѣрски** *ф* — от *кръчмѣр*. Разград, Търново, Белотинци (Белоградчишко).

Кръчо *м* — видоизменено от **Кръстьо**. **Кръчов** *ф.* Кремиковци.

Кръшко *м* — видоизменено от **Кръстьо**. **Кръшков** *ф.* Карлово, Пловдив.

Крюгер *м* — по фамилното име на бурския вожд Ом Крюгер от англо-бурската война. Двама-трима, р. към 1904, 1905 г.

Крюхов *ф.* Шумен.

Кряков и **Кряковски** *ф* — от прякор *Кряко* 'който много кряка, крещи'; срв. **Крясков**, Стара Загора, Чирпан.

Крясков *ф* — от прякор *Кряско*; вж. **Кряков**. Калофер.

Ксант *м* — от гр. *ξανθος* 'рус, русокос'. **Ксантов** *ф.* Русе, 1897, Варна, 1900, Търново.

Ксанта *ж* — женска форма срещу **Ксант**. Търново, р. 1892, 1911.

Ксанти *ж* — по-стара форма на **Ксанта**. Шумен, р. 1871.

Ксантѣя *ж* — разширено от **Ксанти**. Шумен, р. 1891.

Ксантули *м* — от **Ксант** + *ули*. София, 1897.

Ксати *ж* — от **Ксанти** с изпаднало *н*. Айтос, р. 1895.

Ксатѣна *ж* — разширено от **Ксати**. Айтос.

Ксенѣки *м* — умалит. от **Ксено** с гръцко-*аки*. Винаца (Варненско). **Ксенѣкиев** *ф.* Винаца.

Ксенѣя *ж* — гр. *Ξενία* 'гостоприемство' — име на календарска преподобна. Шумен, р. 1896, 1902, 1922, Русе, Търговище, Казанлък, Чирпан, Пазарджик, Вършец.

Ксенка *ж* — умалит. от **Ксенѣя**. Русе.

Ксено *м* — съкрат. от **Ксенофон**.

Ксенофон *м* — гр. *Ξενοφών* 'чуждоезичен, който говори чужд език' — име на календарски преподобен. Лом, 1893, Берковица, 1893, Кошава (Видинско), р. 1931, Русе, р. 1898, Насалевци (Трънско), р. 1918.

Куѣрти *м* — рус. **Кварт** от лат. *quartus* 'четвърти' (навярно от стари руски преселници). Болярово (Елховско); имало и поп **Куѣрти** от Ямбол.

Куба *ж* — може би вм. **Хуба**. **Кубин** *ф.*

Кубадѣнов и **Кубадѣнски** *ф* — от град **Кубадин** в Северна Добруджа или от с. **Кубадѣн** (Лозница, Търговишко). Разград, Шумен.

Кубѣн *м* — може би вм. **Хубан**. **Кубѣнов** *ф.* Ловеч.

Кубарѣлов *ф* — писмена разновидност на **Кобарелов**. Мичурин, 1917, Сливен.

Кубѣтов *ф* — от тур. *kubat* 'груб, непохватен'.

Кубѣтски *ф* — може би разновидност на **Кубатов**. Етрополе.

Кублитски *ф.* Плевен.

Кубов *ф.* Златолист (Санданско).

Кубраков *ф.* Казанлък.

Кубрѣт *м* — име на първобългарски владетел, разпространено у нас от Възраждането насам. Рядко. Русе, р. 1881, 1882, 1885.

Кубѣуров *ф* — писмена разновидност на **Кобуров**.

Кубѣчев *ф.* Русе, Мадан (Хасковско).

Куванджѣев *ф* — писмена разновидност на **Кованджѣев**.

Кувѣрков *ф* — от диал. *кувѣрка* 'извит прѣт под чергилото на кола'. Миланово (Свогенско).

Кувиков *ф.* Бургас.

Кугѣлов *ф* — от нем. *Kugel* 'кълбо, топка' (?) Първомай.

Кугѣев *ф* — по-нова и по-рядка форма на **Кугийски**. Самоков.

Кугийски *ф* — според семеен спомен: работил дълго време като каменар в Търновско и усвоил от тамошния говор „куги“ вм. „кога“, а като се прибрал в Самоков, от тая дума му извадили прякор *Кугѣята*. Самоков, 1893.

Куда *ж* — от диал. *кѣдя* 'коря, пѣдя' — защитно име: уж я кудим за пред злите очи. Крушовене (Ореховско). **Кѣдин** *ф.* Широка лѣка (Девинско).

Кудѣн *м* — от **Куд(ѣо)** + *ан.* **Кудѣнов** *ф.* Видинско.

Кудѣров *ф* — от диал. **кѣдѣр* '1. който куди, кори, пѣди; 2. водач или член на куда, на дружина работници'.

Кудѣмов *ф* — от **Кадемов** с преход на неудареното *а* в *у*. Мадан.

Кѣди *м* — разновидност на **Кудѣо**. Карнобат. **Кѣдев** *ф.*

Кѣдин *м* — от **Куд(ѣо)** + *ин.* Пловдив, р. 1927. **Кѣдинов** *ф.* Русе, Челник (Сливенско), Пловдив. **Кѣдиѣев** *ф.* Свиленград.

Кѣдина *ж* — от **Куд(а)** + *ина*.

Кѣдлов *ф.* Калофер, 1893.

Кудлов *ф.* Калофер, 1893.
 Кудо *м* — разновидност на Кудьо с твърдо окончание. Кудовски *ф.* Студена (Пернишко). Кудоглу *ф* — с тур. = *оглу*.
 Кудузки *ф* — от тур. *kuduz* 'ярост, бяс'. Кюстендил.
 Кудусчиев *ф* — навярно от същия произход с Кудузки. Русе.
 Кудьо *м* — мъжка форма срещу Кудя; срв. Корьо. Кудев *ф.* Габрово, Толбухин, Каварна, Каблешково (Поморийско), Ксанти, 1917, Пловдив.
 Куза *м* — западна форма на Кузо. Брезнишко. Кузов *ф.*
 Кузда *ж* — женска форма от Куздо. Куздин *ф.*
 Куздо *м* — от Кузо с вмъкнато *д*. Типично за Берковица и Михайловградско. Куздов *ф.*
 Кузѐ *м* — югозападна форма на Кузо. Кузев *ф.*
 Кузичо *м* — умалит. от Кузо, Кузьо. Кузичев *ф.*
 Кузкузов *ф* — писмена разновидност на Кускузов. Лясковец.
 Кузланов *ф.* Севлиево.
 Кузлов *ф* — писмена разновидност на Козлов.
 Кузма *м* — от Козма с отмет на ударението и изясняване на неудареното *о* в *у*. Софийско. Кузмов *ф.*
 Кузман *м* — от Кузм(а) + *ан.* Рядко. Кузманов *ф.*
 Кузмана и Кузманка *ж* — женска форма от Кузман. Брезник, Каварна.
 Кузмичев *ф* — може би от рус. Кузмич с допълнително *-ев*.
 Кузнѐцов *ф* — от диал. *кузнѐц* 'ковач'. Смолян.
 Кузо *м* — видоизменено от Кузма. Панагюрище, Бодрово (Ихтиманско), Варна, Кузов *ф.*
 Кузуджиев и Кузуджийски *ф* — от диал. *кузуджия* 'шилегар, пастир на шилета' (тур. *kizisci*). Лозно (Кюстендилско).
 Кузумов *ф* — писмена разновидност на Козумов.
 Кузунплик *ф.* (Мара Антон Кузунплик, Русе, 1936).
 Кузунф. Кузунф.
 Кузчиев *ф* — видоизменено от Кузунджиев или от Касчиев. Кърджали.
 Кузьо *м* — разновидност на Кузо с меко окончание. Кузев *ф.* Габрово, Ихтиман, Пловдивско.
 Куйка *ж* — женска форма срещу Куйо, Жуйко. Челопеч, 1648. Куйкин *ф.* Панагюрище, Бъта (Панагюрско).
 Куйко *м* — умалит. от Куйо. Куйков *ф.* Сопот, Карлово, Казанлък, Пловдив.
 Куйно *м* — от Куй(о) + *но.* Куйнов *ф.* Ловеч, Русе.

Куйо *м* — а) далечно видоизменение от Костадин; б) от Куньо или Кульо с изпадане на мекото *н', л'*. Троянско. Куев и Куйов *ф.* Троянско, Павликени, Пресяка (Ловешко), Видин. Куйовски *ф.* Разлива (Ботевградско).

Куйруков *ф* — писмена разновидност на Койруков.

Куйюкаров *ф* — от тур.-пер. **köuykâr* 'селянин' (?)

Куката *пр* — от *кука* 'заядлив човек'. Гложене (Тетевенско).

Кукев *ф* — разновидност на Куков. Зая (Дряновско), Стрелча (Панагюрско), Кърджали, Кошарево (Брезнишко).

Кукенски и Кукински *ф* — от диал. *кукя* 'къща' — необичайна за говора дума; срв. Кугийски. Силистра, Каварна, Варна, Плевен.

Кукеров и Кукерски *ф* — от *кукер* 'маскиран и преоблечен човек'. Црънча (Пазарджишко), Пловдив.

Кукладжиев *ф* — от диал. *кукладжия* 'който разиграва кукли на панаири'. Пловдив.

Куклата *пр* — говори „на кукли“, т. е. несериозно, шеговито. Своде (Ботевградско).

Куклев и Куклов *ф* — от прякор *Кукльо* 'много издокаран, конте'. Разград, Разградско, Исперихско, Лясковец, Търново, Райково (Смолянско), София, 1897.

Кукленски *ф* — от с. Куклен (Асеновградско). Паарджик.

Куков и Куковски *ф* — от диал. *кук* '1. кукувица; 2. преоблечен човек, кукер'. Котел, Калофер, Панагюрище, Пазарджик, Звъничево (Пазарджишко), Пловдив, Долна Оряховица, Поликраище (Горнооряховско), Бърдарски геран (Белослатинско), Орехово, Сандански, Враня (Санданско), Кюстендил, Хасково, Боженица, Липница (Ботевградско), Момина баня (Ихтиманско).

Кукодѐнов *ф* — разновидност на Кокодан. Козарско (Пещерско).

Куконосов *ф.* — от диал. **кукондс* 'с извит като кука нос' (?) Хераково (Софийско).

Кукоров *ф* — писмена разновидност на Кокоров. Ореховско, Кнежа, Волюяк (Софийско), Хотница (Търновско).

Куконѐца *ж* — от Кокон(а) + *ица*. Созпол, р. 1911.

Кукуванов *ф.* Пловдив.

Кукувѐйков *ф* — от диал. *кукувѐйка* 'кукувица или кукумявка'.

Кукувичин *ф* — от прякор *Кукувица(та)* 'самотна жена или изобщо човек'. Бистреп (Врачанско). Кукувичини род в Дивля (Радомирско).

Кукуда *пр* — вж. Кокудов. Кюстендил, 1879. Кукудов *ф.* Кюстендил.

Кукѹев ф — от Кукулев с изпадане на мекото л'.

Кукѹзов ф — може би от Кузкузов с изпадане на едното з. Варна.

Кукулѹров ф — писмена разновидност на Кокуларов. Пловдив.

Кукѹлев ф — от диал. *кукѹл* 'пашкул' (гр. *χοιχοβλι*). Варна.

Кукулинов и Кукуличев ф — навярно сродно с Кукулев. Пловдив.

Кукумѹвка пр — от диал. *кукумѹвка* 'кукумявка'. Берковица, 1890.

Кукумѹев ф — от диал. **кукумѹей* 'кукумявка'. Търново.

Кукумѹвков ф — от *кукумѹвка*. Сливен, 1900, Варна, 1940.

Кукурѹйков ф. — разновидност на Кукурешков. Кукуш.

Кукурѹшков и Кукурѹшков ф — от прякор *Кукурѹшко*, *Кукурѹшко* 'който се кокори, перчи'. София, 1927, Панагюрище.

Кукурѹгин и Кукурѹгов ф — от *кукурѹгу*. Малък чифлик (Търновско), Търново, Пловдив.

Кукурин и Кукуринов ф — разновидност на Кукуров Дрен (Радомирско).

Кукурлиев ф — от диал. *кукурлия* 'жител на с. Кукорево, Ямболско'.

Кукуров ф — от диал. *кѹкура* 'глупак'.

Кукурѹзов ф — от *кукурѹз*, може би необичайна за говора дума. Пловдив.

Кукѹхчев ф — от Кукушчев с преход на *ш* в *х*. Ловеч, 1893.

Кукѹчев ф — от Кукухчев с изпадане на *х*. Айтос, Стара Загора.

Кѹкуш пр — може би от родния му град Кукѹш (?) Плевен.

Кукѹшев ф — от диал. **кѹкуш* 'сморлив, вмирисан' (от тур. *kuşmak*, *koğuşuk*. Нова Загора (гроб). Стара Загора, Белозем (Пловдивско), Тополница (Станкедимитровско), Ново село (Видинско).

Кукушѹнков и Кукушѹнски ф — вж. Кокошинков. Брацигово, 1900, Букьовци (Ореховско).

Кукушлиев ф — от диал. *кукушлия* 'жител на град Кукуш'. Кюстендил, 1908.

Кукѹшчев ф — от прякор *Кукѹшчо*; вж. Кукушев. Ловеч.

Кукуѹнов ф.

Кѹла ж — съкрат. от Никула, Никулина. На разни места из страната. **Кѹлин ф**. **Кѹлински и Кѹленски¹ ф**.

Кулаков и Кулашки¹ ф — може би нарочно съкрат. от Каракулаков. Русе, 1897, Бургас, 1917, Летница (Ловешко).

Кѹлакѹзов ф — от тур. *kułaksız* 'безух, без уши'. Шумен, Чирпан, 1893.

Кѹлалиев ф — от диал. *кѹлалия* 'жител на с. Кулата, Петричко'.

Кулашки² ф — от с. Каба кулак (Ушинци, Разградско). Разград.

Кулашов (в село) и Кулашев (в града) ф. Шипочан (Самоковско), Самоков.

Кулдѹнски ф — разновидност на Колданов. Литаково (Ботевградско).

Кулейков ф. Поповица (Асеновградско), 1917.

Кѹлеков ф — от Кулев с вмъкнато *ек*. Панагюрище, Котел, Хирево (Севлиево).

Кѹлелиев ф — от диал. *кѹлелия* 'жител на Средна кула, Русенско'. Поликраище (Горнооряховско).

Кѹленски² ф — вж. Кулински или от с. Средна кула (Русенско). Русе.

Кулѹшов ф — писмена разновидност на Колешов. Дълбок извор (Първомайско).

Кѹли м — източна форма на Кульо. Шумен, Преслав, Кирково (Преславско), Карнобат. **Кѹлев ф**.

Куливѹнов ф — видоизменено от Колаванов.

Кѹликов ф — вж. Кулеков.

Кулилѹша пр. Сливен.

Кѹлилиев ф — вж. Кулелиев.

Кулинков ф — от Кулин Койо, Койо, син на Кула. Казанлък.

Кулинов ф — вж. Колинов.

Кулицки ф. Банско.

Кулицов ф — вж. Колицов. Русе.

Куличев ф — вж. Количев.

Кулишев и Кулишов ф — вж. Колишев. Русе, Варна, Паталеница (Пазарджишко), Бяга (Пещерско).

Кѹлка ж — умалит. от Кула. **Кѹлкин ф**. Трън, 1905.

Кѹлкѹ м — умалит. от Кульо. **Кѹлкев ф**. Ямбол.

Кѹло м — успоредна форма на Кульо с твърдо окончание. **Кѹлов ф**. Павликени, Кесарево (Горнооряховско), Горна Оряховица, Паскалево (Толбухинско), Кубрат, Ямбол.

Кулпѹнски ф — от диал. **кулпѹн* 'виновник' (от рум. *culpă*). Русе.

Кулстоев ф — може би от тур. *kula* 'рижд' и Стойо. Севлиево, 1900.

Кѹлча ж — умалит. от Кула. **Кѹлчин ф**. Шияковци (Софийско).

Кѹлчо м — умалит. от Кульо, Кули. Острово (Разградско). **Кѹлчев и Кѹлчов ф**. Търговище, 1893, Вършец.

Кѹльо м — видоизменено от Никула, както Кольо от Никола. СИЗБ. **Кѹлев ф**. Силистра, Тутракан, Русе, Шумен, Преславско, Търговище, Гиген (Никополско), Габрово. **Кѹльов ф**. Ник. Милев.

Кѹман м — от народностното име *кумати*. Гложене (Тетевенско), 1755, Тетевен (гроб), Бела Слатина, Берковско, Карабунар (Пазарджишко), Мерицлери (Чирпанско), Шумен. **Кѹманов ф**. Силистра, Пловдив, Търновско.

Кумѹна ж — женска форма от Куман. Берковица.

Куманичлията *пр* — от град Куманово.
Кумановски *ф* — от град Куманово.
Кумарджиев *ф* — писмена разновидност на Комарджиев. Ямбол.
Кумашинов *ф* — от диал. *кумашин* 'кръшелник, кумец'. Пловдив.
Кумбаров *ф* — от гр. *κοιμπαρος* 'кум, кръстник'. Казанлък, Варна, Търговище.
Кумбелиев и **Кумбилев** *ф* — разновидност на Кумпилов (според местно обяснение: „засипан с пясък“ — от тур. *kum* 'пясък'). Попово, Шумен.
Кумбия *м*. Долна Оряховица (Горнооряховско), Търговище. **Кумбиев** *ф*. Долна Оряховица.
Кумев *ф* — от звателната форма *куме*; вж. Кумов. Баховица (Ловешко).
Кумеков *ф* — от Кумев с вмъкнато *ек*. Цар Асен (Поповско).
Кумен *м* — разновидност на Куман. Берковица, Вършец, Лехчево (Михайловградско). **Куменов** *ф*.
Кумилев *ф* — може би от кум Мильо. Стара Загора.
Куминев и **Кумински** *ф* — разновидност на Коминов.
Куминков *ф* — писмена разновидност на Коминков. Айтос (гроб).
Кумитски *ф* — в.м. Комитски.
Кумичин *ф* — от *кумица*, на кумицата. Горна Лисина (Кюстендилско), Кюстендил.
Кумлигоров *ф*. Възраждането.
Кумов *ф* — от *кум* (кумувал на мнозина); срв. Кръстников. Пловдив. Горски Извор (Хасковско), 1906.
Кумпелов и **Кумпилов** *ф* — сродно по произход с Кумбия. Драгижево (Търновско), Дряново, Казанлък.
Кумпиков *ф* — разновидност на Кумпилов. Горна Оряховица.
Кумрия *ж*. Пловдив, р. 1875.
Кумтасев *ф* — може би от кум Тасе. София, 1920.
Кумуров *ф*. Сопот.
Кумчо *м* — кръстоска от Кумач и Кунчо.
Кумчев и **Кумчов** *ф*. Асеновградско, Пловдив, Брестовица (Пловдивско).
Куна¹ *ж* — женска форма срещу Куно, Куньо. Рядко, на разни места из страната.
Кунин и **Кунински** *ф*.
Куна² *пр* (Ангел Г. Куна, Кюстендил, 1879).
Кунгулов *ф*.
Кунда *ж* — от Куна с вмъкнато *д* или съкрат. от Верекунда. **Кундин** *ф*.
Кундаров и **Кундорев** *ф* — в.м. Кундуоров. Асеновград, Луковит.
Кундел *м* — от Кунд(ьо) + *ел*. **Кунделов** *ф*.
Кунджийски *ф*. Кула.
Кунджов *ф* — писмена разновидност на Конджов. Бела Слатина.

Кундо *м* — от Куно с вмъкнато *д*. **Кундов** *ф*. Пищигово (Пазарджишко).
Кундраджийски *ф* — съкрат. от Кундурадджийски. Пазарджик.
Кундрев *ф* — от диал. *кундри* 'обуща, кундури' (носел кундри, а не опинци). Елин Пелин.
Кундураджиев и **Кундурадджийски** *ф* — от диал. *кундураджия* 'обущар' (тур. *kundugaci*). Прилеп, 1905, Ихтиман.
Кундурджийски *ф* — съкрат. от Кундурадджийски. Алфатар (Силистренско).
Кундуржиев *ф* — видоизменено от Кундураджиев. Казанлък.
Кундуров *ф* — от диал. *кундурри* 'обуща' (гр.-тур. *kunduga*). Ямбол.
Кундуски *ф* — от тур. *kunduz* 'видра, кожа от видра'. Кюстендил.
Кундърджиев *ф* — в.м. Кундураджиев. Шумен.
Кундъо *м* — от Куньо с вмъкнато *д*. **Кундев** *ф*. Пловдив, 1900, Лопян (Ботевградско), Варна, Лиляч (Кюстендилско).
Куневка *ж* — от Кун(а)+*евка*. Банкя, Клисуре (Софийско), Мошино (Пернишко).
Кунзов *ф*. — може би видоизменено от Крънзов. Лясковец, Търново, Нова Загора.
Күни *м* — източна форма на Куньо. Варна, Шумен, Стралджа (Ямболско). **Күнев** *ф*.
Кунинчански *ф* — от *кунинчанин* 'жител на с. Кунино, Врачанско'. Тетевен.
Кунка *ж* — умалит. от Куна.
Кунко *м* — умалит. от Куньо. **Кунков** *ф*. Сливен, Казанлък.
Күно *м* — северозападна форма на Куньо или съкрат. от Пекун, Цекун. Михайловградско, Врачанско, Червен брег, Ботевградско, Плевенско. **Күнов** *ф*.
Кунпаня *пр* — видоизменено от *компания*; вж. Компаниев. Кюстендил, 1879.
Кунтериков *ф*. Казанлък.
Кунто и **Кунтъо** *м* — видоизменено от Константин. **Кунтов** и **Кунтев** *ф*. Пловдив, Никопол, Своге.
Кунторов *ф* — може би от гр. *Κουντορρος* 'къса опашка'. Враца.
Кунчо *м* — умалит. от Куньо, Куно. Карлово, Червен брег. **Кунчев** и **Кунчов** *ф*. Карлово, Копривщица, Ботевградско. **Кунчовски** *ф*. Ботевградско.
Куньо *м* — далечно видоизменение от Константин. Карнобат, 1870, Разградско, Севлиево. **Күнев** *ф*. Габрово, Севлиево, Ъглен (Луковитско), Ихтиман, Видин. **Күньовски** *ф*. Кнежа. **Күньович** *ф*.
Купаджыйски *ф*. Самоков (външно лице).
Күпанов *ф* — може би от Күпенев (*Күпинов, *Купънов). Пловдив, Шумен.
Күпен *м* — защитно име срещу детска смъртност: не е наш, купен е от по-честити хора; срв. Продан, Агораста. Варна, Толбухин, Провадийско, Разградско, Бургас,

Айтос, Каблешково (Поморийско), Близнак (Малкотърновско). Купенов ф. Разград, Айтос, Карнобат, Бургас, Грудовско, Гоце Делчев.

Купения пр — като ерген го „купила“ богата вдовица, та се оженил за нея. Ботевград, 1880, Разград, 1900.

Купенко м — умалит. от Купен. Купенков ф.

Купенковски ф. Ботевград.

Купенчето пр. Троянско.

Купо м — съкрат. от Купен. Купов ф. Варна, 1882, Драганово (Горнооряховско).

Купринджийски ф — писмена разновидност на Копринджийски. Алфатар (Силистренско).

Купринко м — писмена разновидност на Копринко. Купринков ф. Русе.

Купчински ф. Шумен.

Купчо м — умалит. от Купо. Купчев ф. Стрелча (Панагюрско).

Купьо м — съкрат. от Купен. Купев ф. Пловдив.

Куралиев ф — вм. Коралиев. Кричим.

Курасанов ф — от куру Асанов; вж. Куру-. Сопот (външно лице).

Курандов ф — от куру Андо; вж. Куру-. Благоевград.

Курбаков ф — може би от тур. *kirbağı* 'жаба'. Варна.

Курбанколев и Курбанколов ф — от курбан. Кольо '1. станал жертва за нещо; 2. обикалял да яде по курбаните'. Ветрен (Пазарджишко), Пазарджик, Шумен.

Курбанов и Курбански ф — от *kurban* '1. жертва; 2. обредна гощавка на селски или семеен празник' (ар.-тур. *kirban*); брезовският Курбанов обикалял да яде по курбаните. Бургас, Сливен, Раднево (Старозагорско), Брезово (Пловдивско), Жилинци (Кюстендилско).

Курбетов ф — от диал. *kurbet* 'гурбет, чужбина'. Асеновград.

Курдаланов ф — от с. Курталан (Вълча поляна, Елховско, или Иванча, Поповско).

Курдалийски ф — от някоя местност Куртдаг. Вресово (Айтоско).

Курдалов ф — може би съкрат. от Курдалийски. Пазарджик.

Курдан м — от Курд(о)+ан, както Вълкан, Вълчан. Курданов ф. Ямбол, Тетевен.

Курделанов ф — разновидност на Курдаланов.

Курделски ф — писмена разновидност на Корделски. Изворче (Ловешко).

Курден м — от Курд(о)+ен. Курденов ф. Пловдив.

Курджиев ф — съкрат. от Куруджиев. Казанлък.

Курдо м — от тур. *kurt*, *kirdu* 'вълк', разновидност на Курти. Курдов ф. Енина (Казанлъшко), Ресен (Търновско), Раз-

град, Омуртаг, Бежаново, Торос (Луковитско), Пловдив.

Курдоманов и Курдуманов ф — може би от Курдо Манов. Калипетрово (Силистренско), Силистра, 1893.

Курев ф — вж. Курито.

Куреков ф — от Курев с вмъкнато ек. Пазарджик, Пазарджишко.

Курешански и Курешински ф — от диал. **kurèni* 'пушек (при добиване на дървени въглища)'. Враца, Грамада (Кулско).

Кури пр. (Стоян Кури, р. 1928, Станке Димитров).

Куриев ф — разновидност на Курев или на Курийков. Оризаре (Поморийско).

Курьерски ф — от *kurier* (дядото бил куриер на комитета през 1876 г.). Новачене (Ботевградско).

Курийков ф — писмена разновидност на Корийков. Кула.

Курито пр — вж. Куру-, Курито. Стара Загора. Курев ф. Мало Конаре (Пазарджишко).

Куркарски и Куркаров ф — от диал. **kurkar* 'който отглежда курки (пуйки)'. Враца.

Куркев ф — разновидност на Курков. Босилковци (Беленско), Русе, Кошарна (Поповско), Павликени, Трявна.

Курков ф — от диал. *kurka* или рум. *sigcă* 'пуйка'. Крушовене (Ореховско), Плевен, Толбухин.

Курколийски ф — от някое село с подобно име. Калояново (Пловдивско).

Куркудов ф. Плевен.

Курладинов ф — писмена разновидност на Корладинов. Пловдив.

Курметев ф — разновидност на Корметов. Пловдив.

Курмешев ф. Батак.

Курмилев ф — съкрат. от Курумилев. Казанлък.

Курнажев ф — от тур. *kirnaz* 'хитър, лукав'; срв. Корназов. Габрово, Търново.

Курников ф — от *kurnik*. Згориград, Нефела (Врачанско), Враца.

Курнин ф.

Курнов ф. Ловеч, 1878.

Курновски ф — от с. Курново (Врачанско). Бъркачево (Белослатинско).

Куров ф — вж. Курито.

Куроджаков ф — от диал. *kurdožak* 'възсух'; вж. Куру-. Пловдив.

Куроджийски ф — вм. Куруджийски. Ихтиман.

Куролиев ф — вм. Курулиев. Дряново.

Куропаткин ф — прякор от името на руския генерал А. Н. Куропаткин, станал известен у нас през Руско-японската война; другаде го пишат Коропаткин. Айтос, Търново.

Куросанов ф — от куру Асан. Габрово (гроб).

Куроянов ф. Берковица (външно лице).
Курт м — от тур. *kurt* 'вълк'. Н. Геров.
Куртович ф. Пловдив.
Курта ж — женска форма срещу Курти. Ямбол, Каблешково (Поморийско), Котленско. **Куртин ф.** Вършец.
Куртак м — прякорно име от Курто, Курти. **Куртаков ф.** Пазарджик.
Куртан м — от Курт(о), Курт(и)+ан. **Куртанов ф.** Мало Конаре (Пазарджишко), Смолян, Етрополе.
Куртаров ф — от диал. **куртар* 'вълчар' или съкрат. от Коритаров. Толбухинско.
Курташа пр — от някоя местност Курташ (тур. *kurttaşı* 'вълчи камък'). Осиковица (Ботевградско). **Курташев ф.** Панагюрище, Пещера. **Курташки ф.** Бистрица (Софийско), Угърчин (Ловешко). **Курташин ф.** Стара Загора. Курташете род и махала в Осиковица.
Куртеза ж — кръстоска от Курта и Куртеза. Сливен, Каварна.
Куртезка ж — умалит. от Куртеза. Сливен. Ямбол.
Куртел м — от Курт(и)+ел. **Куртелов** и **Куртелев ф.** Охрид, 1893, Калофер, Стара Загора, Варна, Гулянци (Никополско).
Куртенко и **Куртинко м** — умалит. от Курти. Пловдив. **Куртенков** и **Куртинков ф.** Пловдив.
Куртеса ж — разновидност на Куртеза. Винаца (Варненско).
Куртешев ф — може би видоизменено от Курташев. Винаца (Варненско).
Курти м — от тур. *kurt* 'вълк'; срв. Вълко. Сливенско, Ямболско, Карнобатско, Каварна, Силистра. **Куртев ф.** Пазарджик, Стара Загора, Ямболско, Силистра.
Курто м — разновидност на Курти. Среща се повече у цигани. **Куртов ф.** Пирдоп, Панагюрище. **Куртовци** род в Церецел (Свогенско).
Куртоклиев ф — от някое село с подобно име. Сопот.
Куртъо м — разновидност на Курти. Асеновград. **Куртев ф.**
Куру- (тур. *kuru* 'сух, слаб, мършав') — първа съставна част на фамилни имена като: Курувълков, Курувълчев, Курудимов, Куруиванов, Курукънев, Курумилев, Курухубев.
Курубинов ф — може би вм. Карабинов. Прилеп, 1917.
Курувълков ф — от куру Вълко; вж. Куру-. Варна.
Курувълчев ф — от куру Вълчо; вж. Куру-. Варна.
Курудерлиев ф — от диал. *курудерлия* 'жител на с. Куру дере' (такива има три). Айтос.
Куруджиев и **Куруджийски ф** — писмена разновидност на Коруджиев, Коруджий-

ски. Панагюрище, Ямбол, Добри дял (Горнооряховско).
Курудимов ф — от куру Димо; вж. Куру-. Варна.
Куруиванов ф — от куру Иван; вж. Куру-. Айтос, Стара Загора.
Курукафов ф — от тур. *kurukafa* 'суха глава'. Градец (Котленско), Сливен, Бургас.
Куруков ф. Стара Загора.
Курукънев ф — от куру Къньо; вж. Куру-. Казанлък.
Курукювлиев ф — от диал. *курукювлия* 'жител на с. Куру кьой (Мало Конаре, Пазарджишко)'.
Курулиев ф — а) от Каралиев с промяна на неударените *a* в *y*; б) от куру Илия; вж. Куру-. Дряново, 1900.
Курълчев ф — от прякор *Курълчо*, от Куруто (?) Старозагорско, Стара Загора.
Курумбашев ф — от тур. *kigim* 'гордост, надменност' и *baş* 'глава'.
Курумилев ф — от куру Мильо; вж. Куру-. Казанлък.
Курусански ф — от куру Асан; вж. Куру-. Троянско.
Курүто пр — вж. Куру-. Павликени.
Күров ф — от нечленуваната форма. Габрово, Поповци (Габровско), Търново. **Курүтов ф** — от членуваната форма. Айтос.
Курүхубев ф — от куру Хубьо; вж. Куру-. Драганово (Горнооряховско).
Курчатов ф.
Күрчо м — от *Куртчо, умалит. от Курти. **Күрчов ф.** Голямо село (Казанлъшко). **Курчиев ф.** Казанлък.
Күршо м — може би нарочно видоизменено от Курчо. **Күршов ф.** Панагюрище, 1917.
Куршумджиев ф — от диал. **курушумджия* 'който лее куршуми или нещо подобно'. Варна.
Куршүмов и **Куршүмски ф** — от *курушүм* (тур. *kırşım*), навярно в някакво преносно значение. Никопол, 1897, Ямбол, Стара Загора, Голямо Конаре (Пловдивско).
Күсе м — разновидност на Кусьо, Кусо. **Күсев ф.** Прилеп.
Күсеров ф — от диал. **күсер* 'къс човек. Пазарджик.
Кусйгеоргиев ф — от диал. *куси* 'къс, нисък' и Георге. Куманово, 1917.
Кусймитров ф — от куси Митър; вж. Кусигеоргиев. Пловдив.
Кусин м — от Кус(ьо), Кус(о)+ин. **Кусинов ф.** Ник. Милев.
Куситасев ф — от куси Тасе; вж. Кусигеоргиев. Прилеп.
Күскев ф — от прякор *Күскьо* 'нисък' (?)
Кускеджиев ф. Русе.

Кускузов *ф* — лт диал. *кускѹс* 'тестени зърна за ястие' (тур. *kuskus*). Тутракан, 1897, Пловдив.

Кѹслев *ф* — от прякор *Кѹсльо* 'нисък човек'. Шумен.

Куснѹшев *ф* — от диал. **куснѹш* 'нисък човек'. Никопол.

Кѹсо *м* — успоредна форма на Кусьо с твърдо окончание. Кѹсовски *ф*. Търново, 1893.

Кѹсоров *ф* — разновидност на Кусеров. Костенец.

Кустев *ф*.

Кѹсьо *м* — от диал. *кус* 'къс, нисък, малък', близко по значение с Мальо, Малчо. Лопян (Ботевградско). Кѹсев *ф*. Лопян, Чепинци (Софийско).

Кустѹев *ф* — в.м. Костиев.

Кѹта *ж* — а) от Курта с изпадане на *р*, както Кутьо от Куртъо; б) разновидност на Кѹта. Сливен, Зимница (Ямболско), Ботевград, Лопян (Ботевградско). Кѹтин *ф*. Белица (Разложко). Кѹтински *ф*. Кнежа.

Кутаров *ф* — разновидност на Куцаров (?) Толбухин.

Кѹтеков *ф* — от Кутев с вмъкнато *ек*. Плевен, Копривщица.

Кѹтелов и Кѹтелски *ф* — от *кѹтел* '1. чутура за кълцане сол; 2. крина, шиник; 3. малкият пръст на ръката'. Сливен, Каблешково (Поморийско), Севлиево, Данаилово (Крумовградско), Враца, Кърджали.

Кутелѹшов *ф* — от диал. **кутелѹш* 'който се навира навсякъде' (от рум. *cotelici*). Варна.

Кѹтен *м* — от Кут(ѹо)+*ен*. Кѹтенов *ф*. Алфатар (Силистренско), Русе.

Кѹти *м* — от Курти с изпадане на *р*. Ямбол. Кѹтев *ф*. Кутѹев *ф*. Карнобат, Сливен.

Кѹтиков *ф* — в.м. Кутеков. Казанлък.

Кутѹн *м* — от Кут(ѹо)+*ин*. Кутѹнов *ф*. Казанлък, Пловдив, Мусомища (Гоцеделчевско).

Кутѹнко *м* — умалит. от Кутин. Кутѹнков *ф*. Пловдив.

Кутѹнчо *м* — умалит. от Кутин. Кутѹнчев *ф*. Русе, Търново, Долен (Пазарджишко).

Кутѹрчев *ф* — разновидност на Котиръков. Банско.

Кѹтлев и Кѹтлов *ф* — от диал. *кѹтле*, *кѹтел* '1. малкият пръст на ръката; прен. най-малкият син в семейството'. Малкотърновско, Грудово, Бериево (Севлиевско), Белица (Разложко), Пловдив.

Кутмѹнов *ф* — съкрат. от Кутоманов. Пловдив, Варна.

Кѹто *м* — а) успоредна форма на Кутьо с твърдо окончание; б) от Курто с изпаднало *р* или разновидност на Кѹто. Коприв-

щица. Кѹтов *ф*. Кула, Червен брег. Кѹтовски *ф*. Разлива (Ботевградско).

Кутомѹнов *ф*. Пловдив.

Кѹтра *пр*. (Гицка Илиева Кутра, Русе, 1896).

Кутрѹнски *ф* — от Кутрянски със затвърдяло *р*. Оряхово (Асеновградско).

Кѹтрев *ф* — а) от диал. *кѹтри* 'клет, злочест'; срв. Злочестиев; б) от диал. *кѹтре*; вж. Кутров.

Кѹтренски *ф* — навярно от същия произход с Кутрев или Кутрански. Велинград.

Кутрѹянски и Кутрѹянски *ф* — от прякор *Кутр(у)ѹн* 'който употребява диалектната дума *кѹтри*'; вж. Кутрев. Пловдив.

Кѹтров и Кѹтровски *ф* — от диал. *кѹтро* 'малкият пръст на ръката; прен. най-малкият син в семейството'; срв. Кутлов. Пловдив, Беглеж (Плевенско).

Кутѹл *м* — от Кут(ѹо)+*ул* или в.м. Котул. Кутѹлов и Кутѹлев *ф*. Казанлък, Твърдица (Сливенско), Сливен, Плевен.

Кутѹш *м* — от Кут(ѹо)+*уш*. Кутѹшев *ф*. Пловдив.

Кѹтъо *м* — от Куртъо, Курти с изпадане на *р*. Айтос, Сливен. Кѹтев *ф*. Айтос, Котленско, Сливен, Стара Загора. Кѹтевски *ф*. Гложене (Тетевенско), Бояна (Софийско).

Кутѹн *м* — от Кут(ѹо)+*ан*. Кутѹнов *ф*. Ивайловград, Кърджали.

Кѹфарджиев и Кѹфарджийски *ф* — от диал. *кѹфарджия* 'който пътува с купешки куфар, а не с торба' (различно от Кюфарджиев). Самоков.

Кѹфаров *ф* — от *кѹфар*, близко по значение с Куфарджиев. Варна, Пловдив.

Кѹфев и Кѹфов *ф* — от гр. *κωφοσ* 'празен, несериозен' или от *κωφός* 'глух'. Пловдив.

Кѹфраджийски *ф* — от Куфарджийски с премет на *ар* в *ра*. Черни Вит (Тетевенско).

Кухелов *ф* — от диал. **кухел* 'несериозен човек' (от гр. *κωφοσ*). Търново.

Кѹхтев *ф* — от прякор *Кѹхтъо*; вж. Кухелов. Пловдив.

Кухчѹев *ф* — от Кушчиев с преход *шч* в *хч*. Брезово (Пловдивско).

Кѹца *ж* — от Кута с друго окончание или женска форма срещу Куцьо, Куцо. Тръстеник (Плевенско), Плевен, 1905.

Куцаки *м* — от Костаки с редуция на *о* и преход на *ст* в *ц*. Куцакиев *ф*. Варна.

Куцаков *ф* — от диал. **куцак* 'куц човек'; срв. Топалов. Станкедимитровско.

Кѹцалов *ф* — може би в.м. Куцаров. Пловдив.

Куца̀нски *ф* — от диал. **куца̀н*; вж. Куцаков. Миланово (Свогенско).

Кѹцар¹ *м* — от диал. **кѹцар* 'куц човек' — а) предпазно име: нека на име да е куц, та човекът да е здрав; срв. Сипана, Сипко, Дупчан; б) защитно име: да

бъде макар и куц, но да ни е жив; срв. пословицата „Страдна майка рада и на сляпо дете“; в) разширено от Куцьо, Куцо. Карнобат, Карнобатско, Айтоско, Бургас, Омуртаг, Шумен. **Кўцаров ф.** Карнобат, Карнобатско, Айтоско, Омуртаг, Шумен, Търговище, Силистренско, Горнооряховско. **Кўцарски ф.** Абланица (Ловешко).

Кўцар² пр — от диал. **кўцар*; вж. **Куцар¹**. Елена, 1852.

Кўцел м — от Куц(ьо)+*ел*. **Кўцелов ф.** Варна.

Кўцен м — от Куц(ьо)+*ен*. **Кўценов ф.** Русе.

Кўцер м — разновидност на **Куцар¹**. **Кўцеров ф.** Берковица.

Кўцидїмов ф — от куция Димо. Сопот, 1917, Пловдив.

Куцїл м — от Куц(ьо)+*ил*. **Куцїлов ф.** Каварна, Дряново, Кюстенджа.

Куцїн м — от Куц(ьо)+*ин*. **Куцїнов ф.** Русе.

Кўцият пр — от *куц*. Сопот, 1900.

Кўцко м — умалит. от Куцьо. **Кўцков ф.** Устово (Смолянско), Кърджали, Пловдив.

Куцмїнчев ф — от куц Минчо. Лясковец.

Кўцо м — успоредна форма на Куцьо с твърдо окончание. **Кўцов ф.** Юделник (Русенско). **Кўцовски ф.** Пазарджик. **Кўцоглу ф** — с турско *-оглу*. Пловдив.

Куцўков ф — от *куцўк-куцўк* 'междум. за куцане'. Пловдив.

Кўцьо м — разновидност на Кусьо или от старинно *куц* 'късичък, дребен'. **Кўцев ф.** Твърдица (Сливенско), Куклен (Асеновградско), Шумен, Черквица (Никополско). **Кўцеолу ф** — с турско *-оглу*. Търговище.

Кучїев ф — от диал. *кочїя* 'покрита кола' или от Кухчиев с изпаднало х. Самоков (от Кукуш).

Кучїлов ф — вм. Кочиров. Варна.

Кучїнов ф — вм. Кочинов. Маломир (Ямболско).

Кучишлиев ф — от с. Кочашлии (Старо-загорско или Поповско). Търново.

Кучкїн м — защитно име: при обредно подхвърляне на новороденото най-напред минала и го помирисала кучка; срв. Песан, Крава. Търновско.

Кучкїров ф — от *кучкїр* 'любител на кучета'. Лесичево (Пазарджишко), Самоков.

Кўчкини род — от *кўчка*. Зидарци (Радомирско).

Кўчко м — умалит. от Кучо. **Кўчков ф.** Крета (Врачанско), Мездра, Мъглиж, Ягода (Казанлъшко), Казанлък, Айтос, Севлиево.

Кучкодєров ф — от диал. *кучкодєр* 'който дере кучета'. Прибой (Радомирско).

Кучмòв ф — от тур. *koşma* 'оплождане на животни'. Елин Пелин, Смолян.

Кўчо м — а) от Кунчо с изпадане на н, както Дичо и Динчо, Мичо и Минчо, Печо и Пенчо; б) защитно име; вж. Кучкан. Дренов (Ловешко), Згальово, Тръстеник (Плевенско), Плевен. **Кўчев ф.** Ловешко, Плевенско. **Кўчевски ф.** Плевен.

Кўша ж — женска форма срещу Кушо. Свищов, 1888, Етрополе (там го смятат за видоизменено от Кръстана).

Кушаджїев ф — от Кòшаджиев с изместено ударение. Пловдив.

Кушїн м — от Куш(о)+*ан*. **Кушїнов ф.** Плевен.

Кушвалиев и Кушевалиев ф — видоизменено от Кукушлиев. Кукуш, 1905.

Кушелиев ф — съкрат. от Кушевалиев.

Кушелов ф — разновидност на Кошелов. Пловдив.

Кушїн м — от Куш(о)+*ин*. **Кушїнов ф.** Плевен.

Кушкїев ф — от диал. *кушкїя* '1. плах, страхлив; 2. който лесно се буди от сън; 3. схватлив' (от тур. *kuşki*). Бяла (Сливенско), Сливен, Стара Загора.

Кўшко м — умалит. от Кушо. **Кўшков ф.** Плевен, Разград.

Кўшлев (и Кўшлов) ф — от диал. *Кўшльо*, прякор на още некръстено дете. Русе, Севлиево, Казанлък, Розово (Брациговско), Ракитово (Велинградско), Банско, Кърджали.

Кўшо м — от Кусьо или Кучо, Куцьо, Куньо, Кутьо с друго окончание, както Гешо, Гечо, Гецо, Гето, Гено, Мишо, Мичо, Мицо, Мино. **Кўшев ф.** Никопол, Пордим (Плевенско), Поликрайце (Горнооряховско), Клисуре (Карловско), Чирпан, Ямбол, Радомир, Грашица (Кюстендилско), Велес. **Кўшовски ф.**

Кушовалиев ф — вм. Кушевалиев.

Кушчїев ф — от диал. **кушчїя* '1. някогашен соколар; 2. който отглежда и продава пойни птички' (тур. *kuşcu*).

Кўшчо м — умалит. от Кушо. **Кўшчев ф.** Русе.

Куш ф. (Спаска С. Куш, Флора А. Куш). **Кўшов ф.**

Кўщеров ф — разновидност на Куширев. Варна.

Кушїев ф — разновидност на Кушчиев. **Кушїнїров ф.** Пловдив.

Кўширев ф — от местност Куш чаир.

Куюджиклїев ф — от диал. *куюджиклїя* 'жител на с. Куюджук (Варненско)'. Варна.

Куюмджїев и Куюмджїйски ф — от диал. *куюмджия* 'златар' (тур. *kuymutcu*).

Кшенїки м — разновидност на Ксеняки. Винаца (Варненско).

Къврїков ф — писмена разновидност на Каврїков. Айтос, 1893.

Къвур *м.* Троянско.

Къдѣлков *ф* — от *къдѣлка* (може би имал голяма брада); срв. Къжелков. Лясковец, Русе.

Къдра *ж* — пожелателно име: да има къдрава коса; срв. Згура. Болярци (Асеновградско). **Къдрински** *ф*.

Къдрин *м* — от *Къдр(ьо)+ин*. **Къдринов** и **Къдрински** *ф*.

Къдрьо *м* — пожелателно име: да има къдрава коса; срв. Згуро. **Къдрев** *ф*. Стара Загора, Търново, Русе, Провадийско, Белослатинско.

Къжелков *ф* — от прякор *Къжелко* (може би имал брадичка като *къжел* 'заострена къделя от конопен дреб'); срв. Къделков. Лясковец.

Къжелов *ф* — разновидност на Къжелков. Стара Загора.

Къжито *пр* — от диал. **къжо* 'недора-сьл, запечен човек'. Чирпан.

Къйджиев *ф* — писмена разновидност на Кайджиев. Шумен.

Къйджииков *ф* — писмена разновидност на Кайджииков. Русе.

Къкев и **Къков** *ф* — от Къркев с изпаднало *р*. Пловдив, 1900, 1949.

Къкрински *ф* — от с. Къкрин (Ловешко).

Кълбов *ф* — от прякор *Кълбѣто* (?) Пловдив, Варна.

Кълвачев и **Кълвачов** *ф* — от птицата *кълвач*. Котел, 1893, Казанлък, Пещера, Асеновград, Паталеница, Црънча (Пазарджишко), Пазарджик, Дорково (Велинградско).

Кълдарев *ф* — писмена разновидност на Калдарев. Тутракан.

Кълдарьмов *ф* — вм. Калдърмов.

Кълнѣв *ф* — от *кълнѣ* (навярно кълнял като жена, а не псувал като мъж). Стара Загора.

Кълнѣков *ф* — може би от Кълнѣков с премет на *нл* в *лн*. Шумен, Русе.

Кълѣ *м* — успоредна форма на Кълѣ с твърдо окончание. **Кълѣв** *ф*. Згориград (Врачанско), Враца, Варна.

Кълцев *ф*.

Кълчеклиев *ф* — от с. Кълч къой (Варненско). Винаца (Варненско).

Кълчйшков *ф* — писмена разновидност на Калчишков. Лясковец, Паскалевец (Търновско), Сливен.

Кълчо *м* — умалит. от Кълѣ. **Кълчев** *ф*. Писанец (Русенско).

Кълѣ *м* — от Калин с отмет на ударението върху редуцираното *а*. Тетевен, Петърница (Плевенско). **Кълѣв** *ф*. Пирдоп, 1867. **Кълѣв** *ф*. Карлово, Пловдив.

Кълна *ж* — съкрат. от Кръстина или женска форма от Кълнѣ. На разни места, главно СИЗБ. **Кълнин** *ф*. Враца. **Кълнински** *ф*.

Кълналиев *ф* — навярно вм. Каналев.

Кълнда *ж* — от Кълна с вмъкнато *д*. **Кълдински** *ф*. Кнежа.

Кълндалов *ф* — може би вм. Кълндѣлов. Расово (Ломско).

Кълндѣл *м* — от *Кълнд(ьо)+ел*. **Кълндѣлов** *ф*. Бургас.

Кълндѣ *м* — от Кълнѣ с вмъкнато *д*. **Кълндѣв** *ф*. Сухиндол, Лисец (Ловешко), Самоводене (Търновско), Русе, Варна, Пловдив, Брягово (Първомайско), Граница (Кюстендилско), Видинско.

Кълне *м* — югозападна форма на Кълнѣ. Софийско. **Кълнев** *ф*.

Кълнка *ж* — умалит. от Кълна. Нова Загора, Толбухин.

Кълнко *м* — умалит. от Кълнѣ. **Кълнков** *ф*.

Кълнѣков *ф* — от диал. *канлѣк* 'данък за заклан добитък' (тур. *kanlık*). Шумен.

Кълно *м* — успоредна форма на Кълнѣ с твърдо окончание. Червен брег, Сваленик (Русенско). **Кълнов** *ф*. Златица.

Кълнто *м* — от Кълно с вмъкнато *т*. **Кълнтов** *ф*. Патриарх Евтимово (Асеновградско).

Кълнтѣ *м* — от Кълнѣ с вмъкнато *т*. **Кълнтѣв** *ф*. Пловдив.

Кълнчашки *ф*.

Кълнчѣл *м* — от *Кълнч(о)+ел*. **Кълнчѣлов** *ф*. Алфатар (Силистренско).

Кълнчо *м* — умалит. от Кълнѣ или направо от Кръстьо. На разни места из страната. **Кълнчев**, **Кълнчов** и **Кълнчовски** *ф*.

Кълнѣ *м* — видоизменено от Кръстьо. На разни места из страната. **Кълнев** *ф*.

Кълпйнов *ф* — вж. Капинов.

Кълпнѣков *ф* — от диал. *къпнѣк* 'нещо във връзка с *къпнѣ* (теглилка)'. Долно Камарци (Пирдопско).

Кърбашев *ф* — съкрат. от Карабашев. Хърсово (Новопазарско), Разград.

Кърджалиев и **Кърджалийски** *ф* — от прякор *Кърджалията* или от град Кърджали. Пловдив, Голямо Конаре (Пловдивско), Казанлък, Русе.

Кърджанов *ф* — съкрат. от Караджанов.

Кърджйев и **Кърджййски** *ф* — от диал. *кърджйя* 'търговец по панаири' (от тур. *kir*). Арбанаси (Търновско), Шумен, Варна.

Кърджйлов *ф* — от тур. *kirçil* 'с прошарена коса или с бели петна'. Кесарево (Горнооряховско), Малък чифлик (Търновско), Русе, Казанлък, Дрянковец (Айтоско), Каблешково (Поморийско).

Кърджѣ *м* — от Кържѣ с преход на *ж* в *дж*. **Кърджѣв** *ф*. Грудовско.

Кържа *ж* — женска форма от Кържѣ. **Кържин** *ф*. Белоградчик.

Кържѣлов *ф* — може би разновидност на Кърджанов. Дебърско.

Кържѣн *м* — от *Кърж(о)+ан*. **Кържѣнов** *ф*. Конска (Брезнишко), Панагюрище.

Кържйлов *ф* — вм. Кърджйлов. Павликени, Каварна, Ямбол.

Кържо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кържов** и **Кържев** *ф*. Виноградец (Пазарджишко), Ихтиман, Дерманци (Луковитско), Бояна (Софийско).

Къркадаков *ф* — писмена разновидност на Каркадаков. Поморие.

Къркаланов *ф* — разновидност на Къркеланов. Свиленград.

Къркалик *ф* — писмена разновидност на Каркалик.

Къркаличев *ф* — от тур. *kırk alıcı* 'който получава от 40 места, много'. Свиленград.

Къркалски *ф* — от диал. *къркало* 'пияница'. Враца.

Къркачев *ф* — от *къркач* 'пияница'; срв. Кръкачки. Самоков.

Къркев *ф* — от тур. *kırk keuf* '40 (дена) кеф' — според семеен спомен: бил даскал и като получил годишна заплата, по 40 дена пиел и си гледал кефа. Карлово, Пловдив.

Къркел *м* — прякорно име от Кръстьо. Челопеч (Пирдопско). **Къркелов** *ф*. Стара Загора.

Къркеланов *ф* — от тур. *kırk ualan* '40 лъжи' — много лъжел. Асеновградско, Пловдив, Пазарджик, Чирпан, Търново, Лясковец, Русе, Долно Камарци, Мирково (Пирдопско).

Къркеселиев *ф* — от тур. *kırk keseli* 'който има 40 кесии, много богат'; срв. Юскеселиев. Пловдив.

Къркиланов и **Къркилянов** *ф* — разновидност на Къркеланов. Казанлък.

Кърклийски *ф*.

Кърклисйски *ф* — от град Кърк клисе (Лозенград).

Кърков *ф* — може би нарочно видоизменено от Къркеланов. Русе, Басарбово (Русенско), Алфатар (Силистренско), Шумен, Казанлък.

Къркъмов *ф* — писмена разновидност на Каркъмов.

Къркяланов *ф* — вм. Къркеланов.

Кърлебанов *ф* — от диал. **кърлебан* 'който се кърлеба, люлее, клати'. Петърч (Софийско), 1917.

Кърлежов *ф* — от прякор *Кърлежа*. Стара Загора, Тутракан.

Кърлешев *ф* — разновидност на Кърлежов. Казанлък.

Кърлешков *ф* — разновидност на Кърлежов и Кърлешев. Енина (Казанлъшко), Стара Загора, Тутракан.

Кърликов *ф* — правописна разновидност на Карликов. Севлиево.

Кърло *м* — успоредна форма на Кърльо с твърдо окончание. **Кърлов** *ф*. Враца.

Кърльо *м* — видоизменено от Кръстьо. Вършец. **Кърлев** *ф*. Вършец, Ихтиман, Балша (Софийско), Банско.

Кърмазов *ф* — разновидност на Кармузов или Кърмъзов. Дряново, Новопазарско, Благоевградско.

Кърмаков *ф* — от тур. *kırma* 'съсипан'. Малък чифлик (Търновско). Варна.

Кърмачов *ф* — от диал. *кърмач* 'кормчия на лодка'. Лом, 1893.

Кърмов *ф* — от тур. *kırma*; вж. Кърмаков. Пещера, Пазарджик, Ягодово (Пловдивско).

Кърмузлийски *ф* — от диал. **кърмузлия* 'червен като кърмъз'. Кула.

Кърмъзов *ф* — от тур. *kırması* 'червен'. Пловдив, Варна.

Кърнаков *ф* — от диал. *карнак* 'карначе'. Варна.

Кърначев и **Кърначов** *ф* — вм. Карначов Лом, 1897.

Кърнешков *ф* — от диал. **карнешко* 'любител на месо' (от рум. *carne* 'месо'). Тутракан.

Кърничев *ф* — може би от кара Ничо.

Кърнолски *ф* — от с. Кърнол (Кюстендилско).

Кърньо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кърнев** *ф*. Павликени, Русе. **Кърниев** *ф*. Русе.

Кърров *ф* — от прякор *Карата* „черния“ с отмет на ударението и изясняване на редуцираното *a* в *ъ*. Казанлък.

Кърпиров *ф* — от диал. **кърпир* 'кърпач'. Златица, Панагюрище.

Кърпачев *ф* — от *кърпач*. Калофер, Ловеч, Плевен, Кюстендил, Банско, Гоце Делчев.

Кърпелов *ф* — от диал. *кърпел* 'късо въздебело дърво (обикн. за бой)'. Каравелово (Карловско).

Кърпйшов *ф*. Етрополе (албанец).

Кърпов *ф* — от *кърпа* или съкрат. от Кърпаров. Пловдив.

Къртаков *ф* — може би от кара Тако. Плаково (Търновско).

Къртиков *ф* — от Къртов, Къртев с вмъкнато *ик*. Елхово, 1906.

Къртипънов *ф* — от диал. **къртипън* 'който кърти пънове'. Русе.

Къртичев *ф* — от диал. *къртица* 'настоятелен, упорит човек'. Новаково (Асеновградско).

Кърто *м* — видоизменено от Кръстьо. **Къртов** *ф*. Варна, Шумен. **Къртовски** *ф*.

Къртунов *ф* — разновидност на Крадунов. Казанлък, Търново.

Къртъо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Къртев** *ф*. Карнобат, Чирпан, Кричим, Баланово (Станкедимитровско). **Къртевски** *ф*.

Кърцапов *ф* — може би от кара Цано.

Кърцелянски *ф* — може би видоизменено от Къркеланов. Орехово.

Кърцо *м*, **Кърцов** *ф* — вм. Кръцо, Кръцов. Враца.

Кърчан *м* — видоизменено от Корчан или от Кръстан. **Кърчанов** *ф.* Иваняне (Софийско).

Кърчин *м* — от Кърч(о)+*ин*. **Кърчинов** *ф.* Пазарджик, 1917. **Кърчински** *ф.* Гагала (Русенско).

Кърчо *м* — видоизменено от Кръстьо. **Кърчев** *ф.* Горна Оряховица, Поликраище (Горнооряховско), Белене (Свищовско), Никополско, Ореховско, Плевен, Мирново (Чирпанско), Пловдив, Избегли (Асеновградско). **Кърчовски** *ф.* Велинград, Кичевско.

Кърчоков *ф.* Бяла (Варненско).

Кършаков *ф.* Косенец (Македония), Казанлък, Стара Загора, Търговище, Варна.

Кършалков *ф* — писмена разновидност на Каршалков.

Кършан *м* — от Кърш(о)+*ан*. **Кършанов** *ф.* Чирпан, Стара Загора.

Кършел *м* — от Кърш(о)+*ел*. **Кършелов** *ф.* Варна.

Кърши *ж.* Винаца (Варненско) — гагаузка.

Кършибрадов *ф* — имал голяма брада и като говорел, я „разкършвал“. Стара Загора.

Кършигоров *ф* — от прякор *Кършигора* 'много буен човек'. Плевен, 1900, 1940.

Кършийски *ф* — от тур. *kağı* 'настречен, противоположен'. Берковица.

Кършиков *ф* — от Кършев с вмъкнато *ик*.

Кършо *м* — видоизменено от Кръстьо, разновидност на Кърчо, Кърцо. **Кършов** *ф.* Елена, 1893. **Кършев** *ф.* Елена, Сливен, Панагюрско. **Кършовски** *ф.* Елена, 1860, Провадия, 1879.

Кършул *м* — от Кърш(о)+*ул*. **Кършулев** *ф.*

Кършутски *ф.* Куманово.

Къръкчиев *ф* — от диал. *каръкчия* 'който намества счупени кости и изкълчени стави, костоправ' (тур. *kıgkçı*).

Кърсаиванов *ф* — от тур. *kısa* 'нисък' и Иван. Варна.

Кърсанов *ф* — от диал. **кърсан* 'нисък човек' (от тур. *kısa*). Лехчево (Михайловградско).

Кърсапетров *ф* — от къса Петър; вж. Кърсаиванов. Варна.

Кърсев *ф* — от прякор *Кърсево* 'нисък човек'; срв. Кърслев. Търново, Горнооряховско, Калофер, Сопот, Сливен, Пловдив, Ковачевица (Гоцеделчевско).

Кърсигьорев *ф* — от късия Гьоре. Чирпан.

Кърсканджиев *ф* — от диал. *кърсканджия* '1. ревнивец; 2. завистник' (тур. *kıskancı*).

Кърскатийски *ф* — писмена разновидност на Каскатийски. Долно Камарци (Пирдопско).

Кърскин *ф.* Багреници (Кюстендилско).

Кърсколев *ф* — от късия Кольо. Пловдив.

Кърслев и **Кърслъв** *ф* — от прякор *Кърсло* 'нисък човек'; срв. Кърсев. Белотинци, Стубел (Михайловградско), Пловдив. **Кърслъвски** *ф*

Кърсмарийкин *ф*, мн. ч. **Кърсимарийкини** — от късата Марийка. Брезово (Пловдивско).

Кърсметлийски *ф* — от диал. *кърсметлия* 'щастлив, честит' (ар.-тур. *kismetli*). Чомаковци (Белослатинско).

Кърсмѐтов и **Кърсмѐтски** *ф* — от *кърсмѐт* 'щастие' (ар.-тур. *kismet*). Казанлък, Кюстендил (гроб), Скравена (Ботевградско).

Кърснеделчев *ф* — от къс(ия) Неделчо. Русе.

Кърсовски *ф* — от прякор *Кърсо*; срв. Кърсев, или от с. Кърсовци (Дряновско). Кнежа.

Кърсоглед *ф* — от *кърсоглед*. Русе, 1893. **Кърсогледов** *ф.* Русе, 1897.

Кърсцанев *ф* — от късия Цаньо. Лясковец, Шумен (според семеен спомен бил много висок и иронично му казвали „късия“).

Кърсчийски *ф* — разновидност на Касчиев. Алфатар (Силистренско).

Кърсърв *ф* — писмена разновидност на Касърв.

Кърта *ж* — женска форма от Кърто. Кален (Врачанско), Враца, Тученица (Плевенско), Брезнишко.

Къртан *м* — видоизменено от Кръстан **Къртанов** *ф.*

Кърте *м* — западна форма на Кърто. Софийско. **Къртев** *ф.*

Къртена *ж* — разновидност на Катина. Панчарево, 1892, Горубляне, 1902 (Софийско).

Къртилов *ф* — вж. Катил. Русе.

Къртка *ж* — умалит. от Кърта. Търнава (Белослатинско).

Къртников и **Къртнишки** *ф* — от диал. **къртник* 'който си стои в кърта, не общува с хората'. Габрово, Благоевград.

Кърто *м* — видоизменено от Кръсто. Белослатинско, Софийско. **Къртов** *ф.* Белослатинско, Врачанско, Етрополе, Бяга (Пещерско). **Къртовски** *ф.* Койнаре (Белослатинско).

Къртъо *м* — видоизменено от Кръстьо. Трявна. **Къртев** *ф.* Трявна, Разградско.

Кърца *ж* — женска форма от Кърцо. Баница (Врачанско).

Кърцан *м* — от Кърц(о)+*ан*. **Кърцанов** *ф.* Сливница.

Кърцарков *ф* — разновидност на Кацърков. Лясковец.

Кърце *м* — югозападна форма на Кърцо. **Кърцев** *ф.* Кюстендил.

Кърцел *м* — от Кърц(о)+*ел*. **Кърцелски** *ф.* Лозен (Софийско).

Къ̀цо *м* — галена форма от Кръ̀стьо. Къ̀цов *ф*.

Къ̀ча *ж* — женска форма от Къ̀чо. Белоградчишко, Търговище. Къ̀чин *ф*.

Къ̀чо *м* — видоизменено от Кръ̀стьо, успоредна форма на Къ̀нчо, Къ̀то, Къ̀цо, Къ̀шо. Мездра, Червен брег, Видин. Къ̀чев и Къ̀чов *ф*. Видин, Михайловградско, Белослатинско, Плевенско, Лясковец, Пещера.

Къ̀ша̀ков *ф*. Казанлък.

Къ̀шка̀нов *ф*.

Къ̀шлѝв *ф* — от диал. *къ̀шла* 'зимна кошара за овце' (тур. *kışla*). Бургас.

Къ̀шо *м* — успоредна форма на Къ̀то, Къ̀чо, Къ̀цо. Лозен (Софийско). Къ̀шев и Къ̀шов *ф*. Лозен, Драговищица (Софийско)

Къ̀шѝмов *ф* — писмена разновидност на Кашѝмов. Самоков.

Къ̀йба̀шиев *ф* — от диал. *къ̀йба̀шия* 'селски първенец' (тур. *köybaşı*). Калопфер, Пловдив.

Къ̀йба̀шин и Къ̀йба̀шинов *ф* — разновидност на Къ̀йба̀шиев. Локорско (Софийско).

Къ̀ка̀ров *ф* — от диал. **къ̀ка̀р* 'лозар' (от тур. *kök* 'корен'). Граница (Кюстендилско).

Къ̀кба̀шиев *ф* — от диал. **къ̀кба̀шия* 'родоначалник' (тур. *kökbasi*). Елхово (Казанлъшко).

Къ̀о̀лиев *ф* — вм. *Къ̀ой̀лиев; вж. Къ̀влиев. Драганово (Горнооряховско).

Къ̀олов *ф*.

Къ̀оло̀фарски *ф* — писмена разновидност на Кю̀лу̀фарски. Берковица.

Къ̀омѝров *ф* — навярно вм. Кемеров.

Къ̀онков *ф*. Пловдив.

Къ̀онтов *ф*. Скравена (Ботевградско).

Къ̀опекчѝев *ф* — от тур. *körekçi* 'кучкар'. Разград, 1917.

Къ̀опчов *ф* — от прякор *Къ̀опчо* 'куц човек'. Скравена (Ботевградско).

Къ̀ор- (тур. *kög* 'сляп') — първа съставна част на фамилни имена като: Къ̀орангелов, Къ̀оратанасов, Къ̀ордобрев, Къ̀оркостов, Къ̀ормишев, Къ̀орпеев, Къ̀орхристов.

Къ̀оравски *ф* — от прякор *Къ̀оравия*; вж. Къ̀ор-. Пчеларово (Кърджалийско).

Къ̀ора̀нгелов *ф* — от къ̀ор Ангел; вж. Къ̀ор-. Русе.

Къ̀оратан̀асов *ф* — от къ̀ор Атанас; вж. Къ̀ор-. Атолово (Ямболско).

Къ̀оргосов *ф* — от диал. **къ̀оргос* 'неблагодарен' (тур. *körgözlü*). Казанлък.

Къ̀ордѝбрев *ф* — от къ̀ор Добри; вж. Къ̀ор-. Брезово (Пловдивско).

Къ̀ордев и Къ̀ордов *ф*. Севлиевско.

Къ̀орев, Къ̀оревски и Къ̀ордовски *ф* — от *къ̀орав*, *къ̀ор*. Самоводене (Търновско), Пловдив.

Къ̀орко̀ловци род — от къ̀ор Коло; вж. Къ̀ор-. Липница (Ботевградско).

Къ̀оркостов *ф* — от къ̀ор Коста; вж. Къ̀ор-. Пасарел (Самоковско).

Къ̀ормишев *ф* — от къ̀ор Мишо; вж. Къ̀ор-. (Бащата, р. 1909, се пише Къ̀ормишев, синът, р. 1938 — само Мишев).

Къ̀орпа̀нов *ф* — разновидност на Къ̀орпанов.

Къ̀орпѝев *ф* — от къ̀ор Пейо; вж. Къ̀ор-. Русе

Къ̀орхристов *ф* — от къ̀ор Христо; вж. Къ̀ор-. Русе, Казанлък.

Къ̀орчев *ф* — от прякор Къ̀орчо; вж. Къ̀ор-. Лясковец, Търново, Шумен, Варна.

Къ̀оса¹ и Къ̀осе *м*. Н. Геров.

Къ̀оса² *пр* — от диал. *къ̀ос* 'птица кос' — обичал да си свирука с уста. Ботевград, Трудовец (Ботевградско). Къ̀осов и Къ̀осовски *ф*. Ботевградско, Враца, Кнежа, Ореховско.

Къ̀оса̀шки *ф* — от диал. *къ̀оса̀к* 'къ̀осав мъж'. Кула, Орехово.

Къ̀осев *ф* — от *къ̀осе* 'мъж, на когото не растат мустаци и брада' (пер.-тур. *köse*). Панагюрище, Пловдивско, Каварна, Северна Добруджа.

Къ̀осѐиванов *ф* — от къ̀осе Иван; вж. Къ̀осев. Пещера, Варна.

Къ̀осѐилиев *ф* — от къ̀осе Илия; вж. Къ̀осев.

Къ̀осѐкиров *ф* — от къ̀осе Киро; вж. Къ̀осев. Казанлък, Стара Загора.

Къ̀осенски *ф* — от някое село с *къ̀осе* в името (такива има десетина). Пирот.

Къ̀ослев *ф* — от диал. *къ̀ослѝ* 'малко къ̀осе' или от тур. *kösele* 'дебела кожа, гъон'. Брацигово.

Къ̀остебѝков *ф* — от тур. *köstebek* 'къртица'. Шумен, Русе, Плевен.

Къ̀о̀фка̀ров *ф* — по-далечна разновидност на Къ̀о̀фто̀ров. София, 1908, Прилеп, 1917.

Къ̀о̀фт̀аров *ф* — разновидност на Къ̀о̀фто̀ров. Пазарджик.

Къ̀о̀фт̀аров и Къ̀о̀фт̀арски *ф* — видоизменено от пер.-тур. *köftehog* 'измамник, самохвалко'. Костенец.

Къ̀о̀шев *ф* — от *къ̀о̀ше* '1. ъгъл; 2. уединено място' (пер.-тур. *köşe*). Габрово, 1900, Плевен (от Македония).

Къ̀ю̀влиев *ф* — от диал. *къ̀ю̀влия* 'селянин' (тур. *köylü*). Хасково, Сливен, Пловдив, Габрово.

Къ̀ю̀зов *ф* — от тур. *küz* 'гореща пепел, спуза'. Церова кория (Търновско).

Къ̀ю̀ков и Къ̀ю̀ковски *ф* — от диал. *къ̀ю̀к*, *къ̀ю̀ковец* 'птица по мочурищата'. Кремена, Руска Бела (Врачанско), Бела Слатина, Борован (Белослатинско), Рогозен (Ореховско).

Къ̀ю̀кю̀ров *ф* — от диал. **къ̀ю̀кю̀р* 'птица къ̀ю̀к'. Бърдарски геран (Белослатинско).

Кюла ж — може би видоизменено от Кула. **Кюлин ф.** Трънско, Чипровци (Берковско).

Кюлавски ф — от *кюлаф*; вж. Кюлявков. Русе.

Кюлафлиев и Кюлафлийски ф — от диал. *кюлафлия* 'който носи кюлаф' (пер.-тур. *külâhli*). Мирково (Пирдопско).

Кюлбасанов ф — от тур. *kül basan* 'който гази из пепелта' (?) Русе.

Кюлджиев ф — от диал. *кюлджия* 'който събира и продава дървена пепел за сапун' (тур. *külcü*); вж. Пепелджийски. Беброво, (Еленско), Поповско.

Кюлев и Кюльовски ф — може би от рум. *chiul* 'изиграване, измама'. Търговище, Благоевградско.

Кюлевчалиев ф — от диал. *кюлевчалия* 'жител на с. Кюлевча (Шуменско). Шумен.

Кюлеров ф — навярно във връзка с тур. *kül* 'пепел' или с Кюлев. Търговище.

Кюлтин ф. Згориград (Врачанско), Миланово (Свогенско).

Кюлтов ф. Медковец (Врачанско), Враца.

Кюлумов ф. Ярлово (Самоковско), Ресен (Македония.)

Кюлуфарски ф — от диал. *кюлуфар* 'качулата чучулига'. Вършец.

Кюлханов ф — от диал. *кюлхане* 'шмекер, негодник' (пер.-тур. *külhani*). Маданско.

Кюлюмов ф — разновидност на Кюлумов. Ксанти, 1917.

Кюлюрев и Кюлюров ф — разновидност на Кюлеров. Шумен.

Кюлявков ф — от прякор *Кюляфко* 'който носи кюляф' (пер.-тур. *külâh* 'островърха шапка'. Кюстендил.

Кюляков ф. Шумен.

Кюмурджиев ф — разновидност на Кюмюрджиев. Чепинци (Софийско), Бургас.

Кюмурджиев и Кюмурджийски ф — от диал. *кюмурджия* 'въглищар' (тур. *kömtügsü*). Стара Загора, Бургас, Алфатар (Силистренско).

Кюмюрев и Кюмюров ф — навярно съкрат. от Кюмурджиев. Стара Загора, Исперихско, Враца.

Кюнелийски ф. Пловдив.

Кюно пр — от диал. *кюн* 'кюнец, кюнк' (?) Кюстендил, 1879. **Кюнето пр.** Ботевград, Трудовец (Ботевградско).

Кюнев ф — от тур. *küre* 'обеца'; срв. Обецанов. Кюстендил.

Кюпелиев и Кюпелийски ф — от диал. **кюпелия* '(мъж), който носи обеца' (тур. *kürelî*). Варна, Живково (Ихтиманско).

Кюпов ф — от прякор *Кюпа* (нисък и дебел като делва, като кюп); срв. Стъпов. Станке Димитров, Пловдив.

Кюпрюбашиев ф — разновидност на Кюпрюбашиев.

Кюпрюбашиев ф — от тур. *köprübaşında* 'при големия мост' — къщата или дюкянът му бил срещу големия мост. Беброво (Еленско).

Кюра ж — съкрат. от Кюрана. Ник. Милев.

Кюран м — видоизменено от Киран. Разград, Русе, Никопол. **Кюранов ф.** Разград, Русе

Кюрана ж — женска форма от Кюран. Никопол.

Кюрдеков ф — от Кюрдов с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Кюрдов ф — от народносно име *кюрд*. Луковит.

Кюрекчиев ф — от тур. *kürekçi* 'който прави лопати'. Пазарджик.

Кюркиев ф — видоизменено от Кюркиев. Луковит.

Кюркчиев и Кюркчийски ф — от диал. *кюркчия* 'кожухар' (тур. *küçkü*). На разни места из страната.

Кюрофикалски ф. Дружево (Свогенско).

Кюрпанов ф — от диал. **кюрпан* 'нежен, младичък' (от тур. *kögre*). Етрополе, 1893.

Кюрпето пр — вж. Кюрпанов. Севлиево.

Кюртанов ф.

Кюртев и Кюртов ф — разновидност на Кюрдов (от тур. *Kürt, -dü*). Пловдив, Шумен, Самоков.

Кюрцов ф. Силистра, 1894.

Кюрчиев и Кюрчийски ф — вм. Кюркиев, Кюркчийски. Лозен (Софийско).

Кюрчо м — съкрат. от Кюран. Ник. Милев. **Кюрчев ф.** Бърдарски геран (Белослатинско), Говедарци (Самоковско).

Кюсебонев ф — от кюсе Боньо; вж. Кюсето. Елхово (Казанлъшко).

Кюсекостадинов ф — от кюсе Костадин; вж. Кюсето. Пещера.

Кюсенски ф — разновидност на Кюсенски. Попово, 1917

Кюсето пр — от *кюсе*; вж. Кюсев. Търново, 1900. **Кюсев ф.** Бистрица, Железница (Софийско).

Кюскиев ф — от диал. *кюския* 'сопа, тояга' (тур. *küskü*). Брацигово, Пещера, Самоков.

Кюскинев ф — видоизменено от Кескинов, Кискинев. Русе.

Кюсов ф — вм. Кюсев (?) Лехчево (Михайловградско).

***Кюста ж. Кюстин ф.** Лозен (Софийско).

Кюстебеков ф — писмена разновидност на Кюстебеков. Елена, 1900 Шумен.

Кюстеклиев ф — от тур. *köstekli* 'спящ, завързан с въже'.

Кюстелев ф — от диал. *кюстел* 'сопа'. Стара Загора, Пловдив.

***Кюта ж** — видоизменено от Кита. **Кютински ф.** Чипровци (Берковско).

Кютлийски ф. Рашково (Ботевградско).

Кюто (и Кюто) м — видоизменено от Кито. **Кютов ф.** Ковачевица (Гоцеделчевско). **Кютев ф.** Калофер.

Кютукчиев ф — от диал. *кютукчия* 'счетоводител, регистратор' (тур. *kütükçü*). Панагюрище, Кюстендил.

Кютухчиев ф — видоизменено от Кютухчиев.

Кютюрев ф — от тур. *kütür-kütür* 'трясък, прашене'. Шереметя (Търновско).

Кюфлиеф ф — в м. Кювлиев. Русе.

Кюфо м — видоизменено от Кифо. Плевен, р. 1917. **Кюфов ф**. Михайловград.

Кюфташки ф — от диал. *кюфтак* 'голямо кюфте'. Белотинци (Михайловградско).

Кюхалски ф — от диал. *кюхал* 'птица чухал'. Враца.

Кюхов ф — от диал. *кюх, кюхавец* 'птица чухал'. Миланово (Свогенско).

Кючѐка пр — от *кючѐк* 'който се кълчи, като че ли танцува' (от тур. *köçek*). Свищов, 1894. **Кючѐков ф**. Свищов, 1894.

Кючуков (и Кючюков) ф — от тур. *küçük* 'мальк, дребен'. На разни места из страната.

Кюшелиев ф — от пер.-тур. *köşeli* 'ъгловат' или от някоя местност с подобно име. Попина (Силистренско), Русе.

Кюшовски ф — навярно в м. *Кишовски; вж. Кишо. Боженица (Ботевградско).

Кяйчев ф — видоизменено от Кайчев. Пловдив.

Кямилев ф — разновидност на Кемилев.

Кяна ж — видоизменено от Кана. Миланово (Свогенско).

Кянка м — от Кенко с вторично якане (?). **Кянков ф**. Пловдив.

Кята ж — видоизменено от Ката (?). **Кятин ф**. Видин.

Кятипов ф — от ар.-тур. *kâtip* 'писар'; вж. Кетипов.

Кятов и Кятовски ф. — може би от диал. *киџт* 'хартия' (пер.-тур. *kâğıt*). Боженица (Ботевградско).

Кяфирка ж — кръстоска от Зафирка и ар.-тур. *kâfir* 'немохамеданин'.

Л

Лабавия *пр* — от *лабав* 'отпуснат, нехаен'. Враца.

Лабакон *ф* — може би *вм.* Слабаков. Варна.

Лабешки *ф* — от с. Лабец (Ломско). Лом, 1893.

Лабон *м* — от Ламбо с изпадане на *м.* **Лабон** *ф.* Козарско (Пещерско), Кюстендил.

Лабокон *ф* — разновидност на Лабаков. Тополчане (Сливенско).

Лабутон *ф* — разновидност на Лобутов. Станке Димитров, 1900.

Лавон *ж* — от Слава с изпусчане на *с* (?) Факия (Грудовско).

***Лавдон** *м* — от рум. *Lauda* 'похвала'. **Лавдон** *ф.* Русе.

Лавондов *ф* — видоизменено от Левондов.

Лавичев *ф.* Пловдив.

Лаврон *м* — съкрат. от Лавренти. Пловдив. **Лаврон** *ф.* Пловдив.

Лавренти *м* — гр. *Δαυρέντιος*, от лат. *Laurentius* — име на календарски светия. Варна. **Лаврентиев** *ф.* Варна, Русе.

Лаврян *м* — от Лаврен с вторично *якане*. Пловдив. **Лаврян** *ф.*

Лавур *м* — грц. *Δάβυρος* от лат. *laugus* 'дърво лавър, дафина' — име на календарски светия. **Лавурон** *ф.* Злокучан (Самоковско), Самоков.

Лавчийски *ф* — писмена разновидност на Лафчийски.

Лавчо *м* — навярно от Славчо с изпадане на *с.* Стара Загора, 1908. **Лавчев** *ф.* Малево (Хасковско).

Лагадинон *ф* — от Лагадин (Солунско). Разлог.

Лагариев *ф.* Пазарджик, 1900.

Лагатрон *ф* — от рум. *legător* 'сноповръзвач'. Алдомировци (Сливнишко).

Лагенов *ф.* Мъглиж (Казанлъшко).

Лагма *ж.* Благоевград, р. 1926, Черноглавци (Шуменско).

Лагон *м* — може би от Лако с озвучаване на *к* в *г.* **Лагон** *ф.* Шумен.

Лагонев *ф.* — *вм.* *Лагонев, от *логдй* 'трети кон, впрегнат отстрани'. Свищов.

Лагон *м* — от Лаг(о)+*ош.* Нар. песен.

Лагярски *ф* — от диал. *лагяр* 'превозвач с лагя, лодкар'.

Лада¹ *ж* — от Влада с изпусчане на *в.* Брезнишко, Кремиковци, Чепинци (Софийско), Търновско. **Ладински** *ф.* Варна.

Лада² *м* — западна форма на Ладон. Цариброд.

Ладон *м* — от Владон с изпусчане на *в.* Белица (Ихтиманско). **Ладон** *ф.*

Ладонна *ж* — женска форма срещу Ладон. Долни Богров, Кремиковци, Локорско, Челопечене (Софийско), Ихтиманско.

Ладон *м* — югозападна форма на Ладон. Благоевград. **Ладон** *ф.*

Ладонна *ж* — разновидност на Ладонна. Негован, Чепинци (Софийско), Пловдив.

Ладон *м* — от Лачо с озвучаване на *ч* в *дж* или от Лажо с преход на *ж* в *дж.*

Ладонев *ф.* Сопот, Пловдив. **Ладон** *ф.* Етрополе, Кюстендил.

Ладон *м* — умалит. от Ладон. **Ладонски** *ф.* Берковица, Садовец (Луковитско).

Ладон *м* — от Владон с изпусчане на *в.* Моравица (Врачанско). **Ладон** *ф.*

Ладонински *ф* — от (*х*)*ладонина* — търсел да стои или да работи все на хладонина.

Ладон *ф* — от Ладон с преход на неудареното *о* в *а.* Белоградчик, Севлиево, Търново.

Ладонна *ж* — от Лад(а)+*уна* или от Сладонна с изпусчане на *с.* Софийско.

Ладонна *ж* — умалит. от Ладонна. Негован (Софийско), Гълъбовци (Сливнишко).

Ладонски *ф* — от с. Ладон (Грудовец, Ботевградско). Ботевград, Врачеш (Ботевградско).

Лажон *м* — от Лажо, Лашо, Лачо с друго окончание. **Лажон** *ф.* Бела Слатина, 1901, Севлиево, 1900, Павликени. **Лажон** *п а д й н а*, местности в Правец и в Рашков (Ботевградско).

Лазон *м* — евангелско име, евр. Елеазар „бог помага“. Из цялата страна, най-вече в Банско и Тетевен. **Лазон** и **Лазонски** *ф.*

Лазара ж — женска форма от Лазар. Трънско, Плевен.

Лазарешко м — от Лазар+ешко. Лазарешков ф. Клисуре (Карловско).

Лазарик м — от Лазар+ик. Лазариков ф. Локорско (Софийско).

Лазарин м — от Лазар+ин. Варна. Лазаринов ф. Вълчитрън (Плевенско).

Лазарина и Лазаринка ф — женска форма срещу Лазарин. Негушево (Елинпелинско), Самоковско.

Лазаринчо м — умалит. от Лазарин. Горни Богров (Софийско).

Лазарка ж — умалит. от Лазара. Рядко.

Лазарко м — умалит. от Лазар. Лазарков ф. Благоевград, Лясковец.

Лазе м — югозападна форма на Лазо. Радомирско, Станкедимитровско. Лазев ф. Самоковско, Ракитово (Велинградско).

Лазо м — съкрат. от Лазар. На разни места из страната. Лазов ф.

Лазура ж — от лазур. София, р. към 1960.

***Лайдо м** — може би видоизменено от Лавдо. Лайдов ф. Пловдив.

Лайко м — от Влайко с изпадане на в или съкрат. от Николай. Лайков ф. Кричим, Пловдив, Шумен.

Лайненков ф — от прякор Лайненко. Самоков.

Лайнов ф — разновидност на Лайненков. Самоков.

Лайчо м — от Влайчо с изпадане на в или съкрат. от Николайчо. Долни Богров (Софийско).

Лака ж — женска форма от Лако. Ботевградско, типично за Скравена.

Лакавски ф — от с. Лакавица (Ботевградско). Ботевград.

Лаката пр — от местност Лаката. Радотина (Ботевградско).

Лакердов ф — от рибата лакерда. Каблешково (Поморийско).

Лакеров ф. Силистра.

Лако м — видоизменено от Лазар. Ботевградско, Пирдоп. Лаков и Лаковски ф.

Лакьо м — от Латьо с преход на т' в к' или разновидност на Лако. Станке Димитров. Лакьов и Лакев ф. Станке Димитров, Враца.

Лакюрски ф.

Лала¹ ж — женска форма от Лало, Лальо. Рядко. Лалин и Лалински ф. Ботевградско.

Лала² м — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско).

Лалбанов ф — може би видоизменено от Налбантов. Пловдив.

Лалеш м — от Лал(о), Лал(ьо)+еш. Лалешов ф. Гъмзово (Видинско).

Лалешко м — умалит. от Лалеш. Лалешков ф. Рогозина (Толбухинско).

Лали м — североизточна форма на Лальо. Лалев и Лалиев ф.

Лаличка ж — преумалително от Лала. Шумен.

Лалка ж — умалит. от Лала¹ или направо женска форма от Лальо, Лало. Лалкин ф.

Лалко м — умалит. от Лальо, Лало. Троянско. Лалков ф. Ломско, Ботевградско. Лалковски ф. Борован (Белослатинско), Литаково (Ботевградско).

Лало м — видоизменено от Лазар с детско повтаряне на първата съгласна. Ботевград, Сопот, Клисуре (Карловско), Стояново (Ловешко), Кула. Лалов ф. Ботевградско, Ловешко, Кула. Лаловски ф. Ботевград.

Лалош м — от Лал(о)+ош. Лалошев ф.

Лалуш м — от Лал(о)+уш. Кула, Видин, Михайловград. Лалушев ф. Луковит, Бела Слатина.

Лалчо м — умалит. от Лальо, Лало. Рядко. Лалчев, Лалчов и Лалчовски ф.

Лальо м — успоредна форма на Лало с меко окончание. Габровско, Казанлъшко, Троянско, Луковитско, Лопян (Ботевградско). Лалев ф.

Ламардозов ф. Бургас.

Ламба ж — женска форма срещу Ламбо или съкрат. от Евламбия. Търновско, Русенско, Плевен.

Ламбаджиев ф — от диал. ламбаджия 'който се занимава с уличните ламби'. Шумен, Русе, Казанлък.

Ламбандов ф. Силистра.

Ламбански ф — видоизменено от Налбантски. Пловдив.

Ламбаров ф — вж. Лампаров. Ботевград.

Ламбашки ф. Скравена, Темуша (Ботевградско).

Ламбенй ж — видоизменено от Евламбия. Търново, 1885.

Ламби м — съкрат. от Хараламби. Рядко. Ламбев ф. Ламбиев ф. Русе, 1900, Ореховица (Плевенско).

Ламбийка ж — умалит. от Ламбия. Ценово (Беленско).

Ламбина ж — разновидност на Ламбия. Русе.

Ламбица ж — разновидност на Ламбия. Русе.

Ламбия ж — съкрат. от Евламбия. Русе.

Ламбо м — съкрат. от Хараламби. Сливен, 1860. Ламбов и Ламбовски ф.

Ламбра ж — женска форма срещу Ламбри, Ламбро. Казанлък, 1900, Сливен (гроб).

Ламбри м — гр. Λαμπρή 'Великден'. Шумен, 1860, Хасково, Пловдивско. Ламбрев ф. Първомай, Гоце Делчев, Пазарджик (от Македония). Ламбриев ф.

Ламбрин м — гр. Λαμπρινός 'великденски'. Ламбринов ф. Арбанаси, 1868, Плевен, 1860, Попово.

Ламбрѝна ж — женска форма срещу Ламбрин. Горна Оряховица, Русе, Каварна.

Ламбрини ж — гр. *Λαμπρινή*, женска форма срещу Ламбрин. Горна Оряховица, 1894, Стара Загора, 1880, Пещера.

Ламбро м — гр. *Λαμπρός* 'светъл, блестящ, прекрасен'. Кюстендил, 1839. **Ламбров ф.**

Ламбръо м — разновидност на Ламбро или на Ламбри. Пловдив. **Ламбрев ф.**

Ламбуров ф — може би от *ламбур* 'междуметие за падане или нахълтане'. Свищов, Русе, Горна Оряховица, Търговище, Казанлък, Пловдив.

Ламбуша ж — от Ламб(а)+уша. Търново, 1863, Горна Оряховица, 1894, Русе.

Ламго м — далечно видоизменение от Варлаам или от Ламбо. Дебърско.

Ламджиев ф — от диал. **ламджия* 'чистач на водопроводни тръби' (тур. *lağimsi*). Пловдив.

Ламо м — съкрат. от Варлаам. Попина (Силистренско).

Лампаров ф — от *лампар* 'който се занимава с уличните лампи'. Севлиево, Габрово, Търговище.

Лампияна ж — видоизменено от Евлампия. Вършец, р. 1926.

Ламурдев ф. Пловдив.

Ламчо м — умалит. от Ламьо. **Ламчев ф.** Казанлък.

Ламчо или **Ламѝ м** — съкрат. от Варлаам. **Ламѝв ф.** Кюстендил, 1893.

Лана ж — съкрат. от Белана, Милана или друго подобно име.

Лангазов ф. Казанлък.

Лангаракъв ф — навярно видоизменено от Лангеров. Благоевград.

Лангерата пр — от диал. *лангера* 'асеновградски грък'. Пловдив, 1900. **Лангеров ф.** Панагюрище.

Лангидов ф — от диал. *лангида* 'вид мекица или палачинка'. Бургаско.

Ланго м — от Ланко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Лангов ф.** Мурсалево (Станкедимитровско), Благоевград, Шумен, 1893, Сливен.

Лангуров и **Лангурев ф** — от *лангур* 'междум. за гръмлив говор'. Енина (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Търново, Михайловград, Разград, Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Ланда ж — от Лана с вмъкнато *д*. **Ландин ф.** Казанлък.

Ланджара пр — от забравеното л. и. Ланджо. Врачеш (Ботевградско). **Ланджарски ф.** Врачеш.

Ланджо м — от Ланчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Ланджев** и **Ланджов ф.** Панагюрище, Пазарджик, Габрово, Търново, Стояново (Ловешко), Згориград (Врачанско), Бургас, Обидим (Гоцеделчевско), Кле-

пушня (Зиляховско). **Ланджовица,** местност в Ботевград.

Ландо м — от Лано с вмъкнато *д*. **Ландов ф.** Пловдив.

Ланзо м — разновидност на Ланко, Ланджо или на Лазо. **Ланзов ф.** Радомирско.

Ланка ж — умалит. от Лана. **Ланкин ф.** Пловдив.

Ланко м — умалит. от Лано. **Ланков ф.** Козловец (Свищовско), Казанлъшко, Брезник, Кобиляк (Михайловградско).

Лано м — съкрат. от Милан, Харалан или друго подобно име. **Ланов** и **Лановски ф.** Варна.

Лански ф — от *лански* — по някакъв повод. Радомир.

Лантъо м — от Ланьо с вмъкнато *т*. **Лантев ф.** Якоруда.

Лануте м — видоизменено от Лано или Лазар. Михайловград, нар. песен.

Ланьо м — успоредна форма на Лано с меко окончание. **Ланев ф.** Козловец (Свищовско), Варна.

Лана м — видоизменено от Аралампия. Трънско. **Ланин ф.**

Лападат м — рум. *Lăpădat* 'подхвърлен', по смисъл отговаря на Найдан или Обретан. Видинско. **Лападатов ф.**

Лападуц м — рум. *Lăpăduț*, разновидност на Лападат. Видинско. **Лападуцов ф.**

Лападуца ж — женска форма срещу Лападуц. Видин.

Лапакъв ф — от прякор (X)*лапакъ*. Габрово.

Лапанов ф — от диал. **лапан* 'лапач или зяпльо'. Карлово, 1878.

Лапанчев ф — от прякор *Лапанчо*; вж. Лапанов. Стара Загора.

Лапардов ф. Ветрен (Пазарджишко).

Лапарев ф — от *лапари* 'широки обуца'; вж. Лапатарев, или от диал. **лапар*; вж. Лапанов. Пловдив.

Лапата пр — навярно от *лапам* или от *хлапам*. Карлово, 1878, Чирпан, 1893.

Лапатов ф. Чирпан.

Лапатанов ф — от диал. **лапатан* '??'

Лапатарев ф — от (x)*лапатари* 'многошироки обуца' или разновидност на Лопатаров. Пловдив.

Лапачки ф — от *лапач* или от (x)*лапак*.

Лаперда ф. Бр. Миладинови.

Лапердеков ф — видоизменено от Лаперда.

Лапето пр — от (x)*лапе*. Търново, 1875.

Лапѝв ф. Стоб (Станкедимитровско), Цървеняно (Кюстендилско), Сини вир (Новопазарско). **Лапевски ф.** Търговище (външно лице).

Лапиков ф — от Лапев с вмъкнато *ик*. Търговище.

Лапков ф — от прякор *Лапко*; вж. Лапанов. Челопечене (Софийско), Пловдив.

Лапнишаранков *ф* — от лапнишаранко. Лясковец.

Лапов *ф* — може би разновидност на Лапев. Грудовско.

Лаповичов *ф*. Ихтиман (външно лице).

Лаптев *ф* — навярно руско име (от лапти 'цървули от лико'). Нова Загора.

Лапурдев *ф*. Пловдив.

Лапча *м* — умалит. от Лапа. Трънско.

Лапчев *ф*. Каварна.

Ларгов *ф* — може би от итал. *largo*

'широк; щедър'.

Лариков *ф*. Черноморието.

Лариса *ж* — гр. *Λαρίσσα*. Търговище, р. 1924, Шумен, Русе.

Ласа *ж* — съкрат. от Атласка. Гоце Делчев. Ласин *ф*.

Ласата *пр*. Карлово, 1878.

Ласка *ж* — женска форма срещу Ласко или умалит. от Ласа. Етрополски манастир, 1648, Казанлък, Карнобат. Ласкин *ф*. Банкя.

Ласкаев *ф* — от Ласкарев с изпуснато *р* (?) Разград, Русе.

Ласкар *м* — гр. *Λασκάρης*. Айтос. Ласкарев *ф*. Ласкарски *ф*. Станке Димитров, 1879.

Ласкарина *ж* — женска форма от Ласкар. Копривщица, 1648, Айтос, 1883.

Ласко *м* — вм. *Лазко, умалит. от Лазо, Лазар. Ласков *ф*. Локорско (Софийско), Ихтиман, Панагюрище, Банско, Кубратско, Варненско. Ласковски *ф*. Боженица (Ботевградско).

Ласонов *ф*. Белица (Разложко), Велинград, Батак.

Ластарджиев *ф* — от диал. *ластарджия 'шивач, който везе „ластари“, т. е. шарки по дрехите'. Орешак (Троянско), Троян.

Ластев *ф*. Стара Загора.

Ласьо *м* — от Власьо с изпадане на *в*. Ласев *ф*. Черногорово (Пазарджишко).

Лата *ж* — от Злата с изпусчане на *з*. Хасково, Харманлии, Асеновград, Конуш (Асеновградско), Кърджали, Пчеларово, Петелево (Кърджалийско), Софийско, Боженица (Ботевградско). Латин *ф*. Радомир. Латински *ф*. Бела Слатина, Кнежа.

Латаки *м* — умалит. от Лате, Латьо с гръцко -аки. Латакев *ф*.

Лате *м* — западна форма на Лато, Латьо. Казичене (Софийско). Латев *ф*. Казичене.

Латидар *м* — от *Златидар с изпусчане на *з*. Латидаров *ф*. Септември (Пазарджишко).

Латин *м* — а) от народностното име латин(ец); б) от Лат(о), Лат(ьо)+*ин*. Войнеговци, Герман, Чепинци (Софийско), Пазарджишко, Разград. Латинов *ф*. Софийско, Пазарджишко, Пазарджик, Нова Загора, Ямбол, Лещен (Гоцеделчевско).

Латина *ж* — женска форма срещу Латин. Банкя, Кокаляне, Градоман (Софийско),

Пазарджишко, Миланово (Свогенско), Ботевградско, Михайловград, Ракитово (Пазарджишко).

Латинка *ж* — а) умалит. от Латина; б) от цветето латинка. Елинпелинско, Софийско, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Вършец.

Латинко *м* — умалит. от Латин. Латинков *ф*.

Латински *ф* — от Лата или от Латина. Плевен, Брезник.

Латинчо *м* — умалит. от Латин. Герман, Кокаляне (Софийско). Латинчов *ф*. Герман, Кокаляне.

Латифка *ж*. Кюстендил, 1879.

Латка *ж* — умалит. от Лата. Болярци (Асеновградско), Зетьово (Чирпанско).

Латко *м* — умалит. от Лато, Латьо или писмена разновидност на Ладко. Латков и Латковски *ф*.

Лато *м* — успоредна форма на Латьо с твърдо окончание. Световрачане (Софийско). Латов *ф*. Чепинци (Софийско), Новачене (Ботевградско). Латовски *ф*. Русе.

Латун *м* — от Лат(о), Лат(ьо)+*ун*. Хасково. Латунов *ф*.

Латуша *ж* — от Лат(а)+*уша*. Софийско.

Латьо *м* — а) от Златьо с изпусчане на *з*; б) съкрат. от Латин. Пчеларово (Кърджалийско), Хасково, Сопот. Латев *ф*. Хасково, Перушица, Батак, Дерманци (Луковитско), Самоков.

Лаура *ж* — итал. *Laiga*, еднакво по значение с Дафина. Берковица, р. 1960.

Лаутаров и Лаутарски *ф* — от диал. лаутар 'свиращ, музикант'. Видин.

Лаутлиев *ф* — от диал. *лаутлия '(човек) с лаута китара'.

Лафазана *пр* — от пер.-тур. *lafazan* 'бърборко'. Карнобат, 1878. Лафазанов *ф*. Карнобат, 1893, Варна.

Лафчиев и Лафчийски *ф* — от диал. лафчия 'приказлив човек, бърборко' (пер.-тур. *lafci*). Дряново, 1900, Стара Загора, 1900, Ихтиман, Костенец, Горна Василица (Ихтиманско).

Лаклийски *ф* — може би от *Лафлийски с преход на *ф* в *х*; срв. Лафчиев. Плевен, 1900.

Лакнев *ф* — може би от гр. *λάχανον* 'зеле'. Панагюрище.

Лакхов *ф* — от Влахов с изпадане на началното *в*. Панагюрище.

Лактариев *ф*. Пловдив.

Лакчев *ф* — от диал. *лакчо 'лъжльо'. Блажуево (Кюстендилско).

Лача *ж* — женска форма от Лацо. Лачин *ф*. Михайловград.

Лачо *м* — видоизменено от Лазар, успоредна форма на Лако, Лачо, Лашо. Михайловград. Лачов *ф*. Михайловград, Лом, Плевен.

Лачански ф — разновидност на Лучански. Кюстендил.

Лачардов ф.

Лаче м — югозападна форма на Лачо. Радомир. **Лачев ф.**

Лачко м — умалит. от Лачо. Врачанско, Тръстеник (Плевенско). **Лачков ф.** Перушица, 1870, Никопол, Плевенско, Благоевград.

Лачо м — съкрат. от Лазарчо или направо от Лазар. Тутракан. **Лачев и Лачов ф.** Плевен, Плевенско, Пловдив, Пловдивско, Пазарджишко, Пирдоп, Ботевградско. **Лачовски ф.** Кнежа. **Лачето ф.** Стара Загора.

Лаша ж — женска форма от Лашо. Кнежа, р. 1905, Сопот. **Лашин ф** — от Лашин с допълнително окончание *-ов*.

Лашка ж — умалит. от Лаша или женска форма от Лашко. Луковит, Нефела (Врачанско).

Лашко м — умалит. от Лашо. Врачанско, Луковитско, Липница (Ботевградско), Ленково (Плевенско). **Лашков ф.** Луковитско, Бяла, Гецово (Разградско).

Лашо м — съкрат. от Лазар, разновидност на Лако, Лачо. Осиковица (Ботевградско), 1876. **Лашев и Лашов ф.** Типченица (Врачанско), Търнава (Белослатинско), Бела Слатина, Орехово, Севлиево, Осиковица (Ботевградско), Богров, Кривина (Софийско). **Лашовски ф.** Осиковица.

Лацилин ф. Стара Загора.

Леа ж — от лат. *lea* 'лъвица'. Ново, съвсем рядко.

Лебанов ф — от диал. **лебан* 'който се хили, с улебнато лице' или 'който налита на хляба, коматан'. Ловеч, Плевен, Гоцеделчевско.

Лев м — от старинно или руско *лев* 'лъв' — име на календарски светия. Рядко; някои толстоисти кръщаваха така синовете си по името на Лев Толстой. **Лёвов ф.** Варна, 1900, Толбухин, 1908.

Левков, Левашки и Левачки ф — от *левак*; срв. Солаков. Самоков, Русе, Свищовско, Стара Загора, Пещера, Видин, Литаково (Ботевградско).

Леваневски м — от фамилното име на съветския авиатор Леваневски. Дразинци (Белоградчишко), р. към 1938.

Леванов ф.

Леванта м — разновидност на Левент. Краище, нар. песен.

Левантя ж — женска форма от Левент-Леванта. Силистра, 1890.

Леведин м — кръстоска от Левен и някое име на *-дин*. Световрачане (Софийско), р. 1910.

Левен м — от диал. *левен* 'левент' или мъжка форма от Левена. **Левенов ф.** Разлог, Пазарджик. **Левенски ф.** Сопот, Русе.

Левена ж — от диал. *левен* 'цвете невен' или женска форма от Левен. Лесново (Елинпелинско), Елин Пелин, Гинци (Годечко), Харманлийско, Силен (Кърджалийско), Долни Богров (Софийско).

Левендов ф — от Левентов с озвучаване на *нт* в *нд*. Казанлък, Варна.

Левенка ж — умалит. от Левена. Горни Богров, Лозен, Челопечене, Чепинци (Софийско), Елин Пелин.

Левент м — от *левент* 'снажен и силен мъж'. Софийско. **Левентов ф.** Герман (Софийско).

Левиджо м — видоизменено от Лев или от рум. *Leu*. Типично за католиците в Свищовско.

Левикаров ф — може би вм. Левичаров. Шумен, 1900.

Левит м — от евр. *левит* 'храмов служител' — евангелска дума. Радомирско, Брезнишко, р. 1914.

Левитко м — умалит. от Левит. Радомирско.

Левичаров и Левичарски ф — от *левицар* 'левак'. Пазарджик.

Левичко м — видоизменено от Левит или от Лев. **Левичков ф.** Влашко село (Врачанско), Враца, Мездра.

Левка ж — съкрат. от Левтерка или от Левенка. Негован, Чепинци (Софийско), Брезнишко, Пернишко, Трънско, Карлово, Казанлък.

Левкански ф. Лехчево (Михайловградско).

Левко м — умалит. от Лево, Левен или от Левтер. **Левков ф.** Кюстендил, Благоевград, Лясковец, Стара Загора. **Левковски ф.** Ловеч.

Лёво м — разширено от Лев или съкрат. от Левен. **Лёвов ф.** Лозен (Софийско).

Левон м — от Леон с вмъкнато *в*. **Левонов ф.** Шумен.

Левонт м — от Леонт с вмъкнато *в*. **Левонтов ф.** Михайловград.

Левордашки (и Левурдашки) ф — от диал. *левордак* 'място, дето расте леворда'. Враца.

Левски¹ м — от псевдонима на Васил Левски. Круша (Сливнишко).

Левски² ф — навярно псевдоним покрай Васил Левски. Търново.

Левта ж — съкрат. от Левтера, Левтена. Брезник, р. 1886.

Левтена ж — от Левтера с друго окончание.

Левтер м — съкрат. от Елевтер. Търново, Горнооряховско, Русенско, Варна, Крумовградско. **Левтеров ф.**

Левтера ж — съкрат. от Елевтера. Русенско.

Левтерина и Левтерица ж — видоизменено от Левтерия.

Левтерия ж — съкрат. от Елевтерия.

Левтерка ж — женска форма от Левтер. Чепинци (Софийско).

Левтина ж — съкрат. от Левтерина. Варна, р. 1887.

Левунлиев ф — от диал. *левунлия* 'жител на с. Левуново (Делчево, Санданско)'

Левчето пр — от монетата *лев*. Стара Загора.

Левчо м — умалит. от Левтер, Лев или от Левит. Радомирско, Брезник, Трън, Айтос, 1893, Бургас, Красен (Генералтошевско). **Левчев ф**. Чепинци, Горна Баня (Софийско).

Левъшки ф — навярно вм. Левашки. Брест (Никополско).

Левянски ф — от Левенски с якане навярно под румънско влияние. Куле махала (Ломско).

Лего м — от Леко или от Ленко с озвучаване на *к* в *г*. Врачанско. **Легов ф**. Белотинци (Михайловградско).

Легоманов ф — може би от диал. *легомà* 'нима' — поради често повтаряне на тая дума. Дебели лак (Радомирско).

Легурски ф — видоизменено от Лингурски (?)

Леда ж — гр. *Λήδα*, име от античната митология. Рядко и сравнително ново. София, р. 1893, Лехчево (Михайловградско), р. 1896 (от Летка), Вършец, р. 1929, Берковица, р. 1932, Кула, р. 1935, Плевен, р. 1935.

Ледеров ф — може би от рум. *leader* 'лидер'; срв. Лидера. Орехово, 1963.

Леджо м — от Лечо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Леджев ф**. Брацигово, 1893, Пещера, 1897, Пловдив, Хасково.

Леди¹ ж — от Леда покрай англ. *lady*. Пордим (Плевенско), р. 1932.

Леди² м — мъжка форма от Леда. София, 1962.

Ледиан м. Бела Слатина, р. 1955.

Лезов ф — може би от циг. л. и. Лезо. Вършец (външно лице).

Лейко м — разновидност на Лейчо. **Лейков ф**. Казанлък.

Лейчо м — съкрат. от Малейчо, или друго подобно име. Стара Загора, 1926. **Лейчев ф**.

Лека¹ ж — женска форма от Леко. Етрополски манастир, 1648, Брезник.

Лека² м — западна форма на Леко. Брезнишко. **Леков ф**.

Лекаров и Лекарски ф — от *лекар* 'народен лечител'. Карлово, Пловдив, Кюстендил, 1857, Староселци (Плевенско).

Лекия пр — от *лек* 'пъргав, подвижен'. Трудовец (Ботевградско).

Леко м — съкрат. от Алеко или от Алекси. Софийско, Годеч, Перник, Панагюрище, Пирдопско, Ботевградско, Драгоман. **Леков ф**. **Лековски ф**. Михайловград.

Лекуш м — от *Лек(о) + уш*. **Лекушев ф**. Стара Загора.

Лелев ф — от прякор *Лельо* 'който често вика *леле!*' Пловдив. **Лелеолу ф** — с турско окончание. Русе.

Лелеков ф — от диал. *лелек* 'щърк' (тур. *leylek*).

Лелка ж — видоизменено от Еленка. Трън. **Леловски ф**. Шумен.

Леляков ф — от диал. *леляк*; вж. Лелеков. Кюстендил, 1807, 1893 (в по-ново време става Ляляков).

Лембезийски ф — от диал. *лембезия* 'слаб, тънък'. Долна Василица (Ихтиманско).

Леменичаров ф — от диал. **леменичар* 'който прави *лемници* (шиници)'. Панагюрище.

Лемония ж — видоизменено от Лимона. Божурец (Балчишко), 1893, Шумен.

Лемпиев ф. Бълг. Извор (Тетевенско).

Лена ж — съкрат. от Елена. Из цялата страна. **Ленин ф**. Сливница.

Ленгерджиев ф — от диал. *ленгерджия* 'медникар, който прави *ленгери*'; вж. Ленгерев. Пловдив.

Ленгеров ф — от пер.-тур. *lenger* 'широк меден съд' или съкрат. от Ленгерджиев. Пещера, Пловдив, Пазарджик.

Ленгорски ф — видоизменено от Лингурски.

Ленджо м — от Ленчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Ленджов ф**. Костенец.

Лендров ф. Пловдив.

Лендьо м — от Леньо с вмъкнато *д*. Сливен, нар. песен.

Лени ж — превзета форма на Лена. Ново.

Лениано м — от някаква марка на велосипед. Пирдопско, р. 1956.

Ленин¹ м — от псевдонима на В. И. Ленин. Рядко, родени след Октомврийската революция.

Ленин² пр — от Лена (кака му Лена го пазела от немирниците в училище). Бистрица (Софийско).

Ленка ж — умалит. от Лена или от Милена. Трънско, Брезнишко.

Ленко м — съкрат. от Миленко, Еленко или друго подобно име. **Ленков ф**. Софийско, Елин Пелин, Лесново (Елинпелинско).

Лено м — съкрат. от Милен, Свилен или мъжка форма срещу Лена. Стара Загора. **Ленов ф**. Панагюрище, Свобода (Чирпанско), Брест (Никополско).

Лендра ж — съкрат. от Елеонора. Мърчево (Ломско), р. 1918.

Леночка ж — рус. Леночка, галена форма от Елена. Кюстендил, р. 1958.

Ленто м — от Лено с вмъкнато *т*. **Лентов ф**. Кавадарци, 1917.

Ленчо м — умалит. от Лено. **Ленчев ф**. Стара Загора.

Лѐньо *м* — успоредна форма на Лено с меко окончание. **Лѐнев** *ф*. Каснаково (Хасковско).

Лѐо *м* — от рум. *Leu*, лат. *Leo* 'лъв'.
Лѐов *ф*. Крушовене (Ореховско).

Леокардия *ж* — гр. *λεοκαρδία* 'лъвско сърце'. Пловдив, р. 1915.

Лѐон *м* — гр. *λέων* 'лъв'. Търново, 1880, Бяла, Казанлък, 1908, Събрано (Новозагорско). **Лѐонов** *ф*. Бяла, Горна Оряховица, Търновско, Враца, Чирпанско, Сливенско, Варна.

Лѐона *ж* — женска форма от Леон. Ямбол, 1910.

Леонардич *ф*.

Леонардо *м* — навярно по името на Леонардо да Винчи. Михайловград, р. 1958.

Лѐонди *м* — от Леонти с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Варна. **Лѐондов** *ф*. Варна.

Леонѐл *м* — от Леон + *ел*. Никопол. **Леонѐлов** *ф*. Никопол.

Лѐони *ж* — видоизменено от Клеони.

Леонид *м* — гр. *Λεωνίδας*, име от древногръцката история. Битоля, Крушево (Македония), Каблешково (Поморийско), Пловдив. **Леонидов** *ф*.

Леонида *ж* — женска форма от Леонид. Тутракан, р. 1926, Криводол (Врачанско), 1955, Мездра, 1957.

Леонила *ж* — женска форма от Леонел. Бояна.

Леонит *м* — вм. Леонид. Брезник, р. 1942.

Леоница *м* — от Леон + *ица*. **Леоницов** *ф*.

Леония *ж* — женска форма от Леон. Вереница (Михайловградско), р. 1959.

Лѐонко *м* — умалит. от Леон. **Лѐонков** *ф*.

Лѐонкьо *м* — видоизменено от Леонти. **Лѐонкьов** и **Лѐонкев** *ф*. Враца.

Леонора *ж* — съкрат. от Елеонора.

Лѐонти *м* — от гр. *Λεόντιος* 'лъвски' — име на календарски светия. Плевен, Габрово, Калугерово (Ботевградско). **Лѐонтиев** *ф*. Плевен, Калугерово, Враца, Търговище.

Леонтина *ж* — разновидност на Леонтия. Шумен.

Лѐонтия *ж* — женска форма от Леонти. Доганово (Елинпелинско), р. 1897.

Леонарда *ж* — от звяра *леонард* или от името на италианския поет Джакомо Леонарди. Пловдив, р. 1926.

Леополд *м* — полатинчена форма на старогерманско име. Шумен. **Леополдов** *ф*.

Леополдина *ж* — женска форма от Леополд. Пловдив, р. 1923.

Леоров *ф* — може би видоизменено от Лехарски. Пловдив.

Лѐпа *ж* — от диал. *лѐпа* 'хубава'. Търнско, Скопие.

Лѐпавцов *ф* — от диал. *лѐпавец* 'хубавец' или 'човек лепка' (?) Прилеп, 1917.

Лѐпан *м* — от Леп(о) + *ан*. **Лѐпанов** *ф*. Пловдивско.

Лѐпаров *ф* — разновидност на Лапарев. Пещера.

Лѐпедаров *ф* — от диал. **лѐпедар* 'каменоделец' (от ит. *lapide* 'камък'). Пловдив.

Лѐпидов *ф* — от диал. *лѐпйда* 'нож без чирен'. Варна.

Лѐпйн *м* — от Леп(о) + *ин*. Враца, р. 1946.

Лѐпиндица *ж* — видоизменено от Лѐпа или от Лападуца. Куле махала (Ломско).

Лѐпйшки *ф* — от с. Лѐпица (Белослатинско). Бела Слатина).

Лѐпко *м* — умалит. от Лѐпо. **Лѐпков** *ф*. Карнобат, 1917, 1927.

Лѐпо *м* — от диал. *лѐп* 'хубав', еднакво по значение с Хубан, Хубен. **Лѐпов** *ф*. Кула, Ямбол.

Лѐпѐй и **Лѐпѐя** *м* — разширено от Лѐпо. Алдомировци (Сливнишко), Житен (Софийско), Брезник, Търнско. **Лѐпѐев** *ф*. Годечко, Търнско, Дървеница (Софийско).

Лѐпѐйка *ж* — женска форма от Лѐпѐй. Балша (Софийско).

Лѐпѐйчо *м* — умалит. от Лѐпѐй. Балша (Софийско).

Лѐпопелски *ф* — може би от някое село с подобно име. Кюстендил.

Лѐпоска *ж* — сродно с Лѐпо. Кула (от Западните покрайнини).

Лѐпуша *ж* — от Леп(а) + *уша*.

Лѐрински *ф* — от град Лерин.

Лѐрца *ф* — може би нарочно видоизменено от итал. *leggio* 'мръсен'. Пловдив.

Лѐса *ж* — женска форма от Лесо. Брезнишко.

Лѐсѐ *м* — разновидност на Лесо. Радомирско. **Лѐсѐв** *ф*.

Лѐсийеров, **Лѐсийеровски** и **Лѐсийерски** *ф* — от диал. *лѐсийер* 'мъжка лисица'. Лехчево (Михайловградско), Малорад (Ореховско), Кула.

Лѐсигярски *ф* — от Лѐсигерски с вторично якане. Търнава (Белослатинско), 1917).

Лѐсидрѐнски *ф* — от с. Лѐсидрен (Тетевенско). Тетевен, Плевен.

Лѐсийгеров *ф* — от Лѐсигеров с вмъкнато *н*. Търново (външно лице).

Лѐсинов и **Лѐсински** *ф*. Сливен, 1893, Пловдив.

Лѐсийнкин *ф* — от махала Лѐсийнкина (Търнско). Кюстендил.

Лѐсийски и **Лѐсийски** *ф* — вм. Лѐсийски. Елин Пелин, 1905.

Лѐсийчев и **Лѐсийчов** *ф* — вм. Лѐсийчев. Самоков, Панагюрище.

Лѐсичѐрски *ф* — от с. Лѐсичарка (Габровско). Габрово, 1908.

Лесички ф — от някое село с подобно име (такива има няколко).

Лесичков ф — вм. Лисичков. Згориград, Карлуково (Врачанско), Малорад (Ореховско).

Лѐска ж — умалит. от Леса.

Лѐско м — умалит от Лесо. **Лѐсков ф.** Лясковец, 1872, Каварна, 1905, Карнобат.

Лесковски ф — от някое заселище с подобно име (такива има няколко). Бойчиновци (Михайловградско).

Лѐсновски ф — от с. Лесново (Елинпелинско). Сравнително ново, защото и Лесново е ново име.

Лѐсò м — видоизменено от Алекси. Радомирско. **Лѐсов ф.** Русе, 1900, Лясковец, 1900, Стражица (Горнооряховско), Змейово (Старозагорско), Чирпан, Карлово, Ръжево Конаре (Пловдивско), Бургас. **Лѐсев ф** — „модернизирано“ от Лесов. Недялково (Ямболско, Робово (Елховско), Пирдоп, Ихтиман.

Лесяйков ф — от *Алексеиков с вторично якане. Попово (Първомайско), 1917.

Лѐта ж — съкрат. от Милета (старо) или от Виолета, Първолета (ново). Врачанско, Пордим (Плевенско).

Летейски ф — разновидност на Литийски.

Лѐти ж — разновидност на Лета. София, р. 1903.

Летия ж — от лат. Laetitia 'радост'. Рядко.

Лѐтка ж — умалит. от Лета. Пелишат (Плевенско), Лехчево (Михайловградско).

Леткарски ф — от диал. **леткар* 'който прави летки (вретена) за чекръци'. Лозен (Софийско).

Лѐтко м — умалит. от Лето. Русе, 1936. **Лѐтков ф.**

Лѐтник м — роден на *Лѐтник* 'народен празник в чест на лятото (на 14 март или 7 май)'. **Лѐтников ф.** Соколица (Карловско), Карлово.

Лѐто м — съкрат. от Милети. Врачанско. **Лѐтов ф.** Балша (Софийско), Кнежа.

Лефеджиев, Лефеджийски и Лефетджиев ф — от диал. **лефеджия* 'който получава *лефе* (заплата или пенсия)' от ар. - тур. *ulûfe*). Варна, Стара Загора.

Лѐфтѐна, Лѐфтѐр, Лѐфтѐра, Лѐфтерия — писмена разновидност на Левтена, Левтер, Левтера, Левтерия.

Лѐхарски ф — вм. Лихарски. Перник.

Лѐхов ф — от тур. *Leh* 'поляк' (?) Ник. Милев, Кюстендил (гроб), Бобошево (Станкедимитровско).

Лѐхчански ф — от мах. Лехчанска (Кюстендилско). Кюстендил, Раненци (Кюстендилско).

Лѐцо м — разновидност на Лесо с друго окончание. **Лѐцов ф.** Свищов.

Лѐчарски ф — от диал. **лѐчар*; вж. Лещаров. Расник (Брезнишко).

Лѐчко м — умалит. от Лечо или видоизменено от Личо. Лом. **Лѐчков ф.** Тополчане (Сливнишко).

Лѐчо м — успоредна форма на Леко с друго окончание. Лясковец, Стара Загора, Алфатар (Силистренско). **Лѐчев и Лѐчов ф.** Търново, Лесичарка (Габровско), Ихтиман.

Лѐчòй м — разширено от Лечо. **Лѐчòйов ф.** Тетевен, 1893.

Лѐшко м — умалит. от Лешо. Ботунец, Петърч (Софийско), Кремена (Врачанско). **Лѐшков ф.** Ботунец, Драгоево (Преславско) 1830, Тетово, Пловдив.

Лѐшникò пр — от *лѐшник* (навярно бил много дребен). Панчарево. **Лѐшников ф.** Сливен, 1893, Пловдив, Гол. Конаре (Пловдивско).

Лѐшо м — от Лесо, Леко, Лечо с друго окончание. Кътина (Софи йско). **Лѐшов ф.** Доброславци (Софийско), Равно поле (Елинпелинско). **Лѐшев ф.** Черквица (Никополско), Стара Загора, Хасковско, Враца.

Лѐщански ф — от с. Лешко (Благоевградско). Бобов дол, Фролош (Станкедимитровско), Търговище.

Лѐщарòв и Лѐщарски ф — от **лѐщар* 'производител или любител на лѐща'. Лясковец, Панагюрище, Пирдопско, Мелница (Елховско), Караш, Ракево (Врачанско), Белоградчишко, Врачеш (Ботевградско).

Лѐщата пр — от *лѐща* (бил много пестелив и ядял главно лѐща); срв. Тъпчилещов. Стара Загора. **Лѐщов ф.** Стара Загора, Раднево (Старозагорско), Севлиево.

Лѐя м — съкрат. от Малея, Ахилея, Пантелея или друго подобно име. Софийско, нар. песен.

Леярòвски ф — от с. Леярово (Елховско).

Лиàна ж — видоизменено от Лиляна или от екзотичното растение *лиàна* (?) Може би единичен случай.

Лиàнов ф — от диал. **лиàн* 'лих човек'. Новачене (Ботевградско).

Либа ж — вм. Люба. Вайганд, Синод. именник.

Либаòков ф — разновидност на Лабаков. Пловдив.

Либен м — вм. Любен. Старо, рядко. **Либенòв ф.**

Либица ж — вм. Любица. Вайганд.

Лиbkнехт м — от фамилното име на немския социалдемократ Карл Лиbkнехт. Сливен, 1962.

Либу̀ша ж — от Лиb(a) + *уша* или от чеш. *Libuše*. Пещера, р. 1907.

Ливадийски и Ливадийски ф — от някоя местност или заселище Ливади. Кюстендил.

Ливадитòв ф. Самоков.

Ливадкѝн и Ливаткѝн ф — от *ливадка*. Пловдив.

Ливандѝ ж — разновидност на Левантия. Шабла (Балчишко), р. 1888.

Ливантія ж — вм. Левантия. Силистра, 1893.

Ливѣн м — вм. Левен. Богданлия (Елинпелинско), 1921.

Лйвков ф — от Сливков с изпущане на с. **Ливнов ф**.

Ливоров ф. Кормянско (Севлиевско).

Лйгаровци род — от *лйгав* (?) Литаково (Ботевградско).

Лйгдо м — от Лиго с вмъкнато *д*. Бр. Миладинови.

Лйгия ж — навярно от героинята на романа Камо грядеши от Сенкевич. Единичен случай.

Лйглев, Лйглов и Лйгльовски ф — от *лйгльо* 'комуто текат от устата лиги'. Плевен, Михайловград, Ботевград.

Лйго м — от Лико с озвучаване на *к* в *г*. **Лйгов ф**. Разград, 1893, Габрово (гроб).

Лидански ф — навярно вм. *Лиджански; вж. Лиженски. Враца.

Лидарев ф. Пловдив.

Лйджо м — от Личо с озвучаване на *ч* в *ж* или от Глиджо с изпадане на *г*. **Лйджев ф**. Русе.

Лйда ж — съкрат. от Лидия. Ихтиман, р. 1909.

Лйдера пр — от *лйдер* 'партиен вожд' (анг. leader). Ботевград.

Лйди м — мъжка форма от Лйда, Лидия.

Лйдия ж — от областта Лидия в Мала Азия. Рядко.

Лйдко м — умалит. от Лидо. **Лйтков ф**.

Лйдо м — далечно видоизменение от Илия. **Лйдов ф**. Лом, Пловдив. **Лйдев ф**. Ямбол.

Лйжански и Лйженски ф — от диал. *лйжанин* 'жител на с. Лик, Врачанско'. Разград, Враца.

Лйжо м — разновидност на Лиджо, Личо. **Лйжев ф**. Стражица (Горнооряховско), Беброво, Долни Марян (Еленско).

Лизавѣта ж — вм. Лисавета. Н. Геров.

Лйзо м — може би от Ризо с преход на *р* в *л* (?) **Лйзов и Лйзев ф**. Пловдив.

Лйка ж — женска форма от Лико. Брезник, Благоевград. **Лйкин ф**. Орехово.

Лйкан м — от Лик(о) + *ан*. **Лйканов ф**. Ник. Милев.

Лйката м — разговорна членувана форма от Лико. Видин.

Лйкин м — от Лик(о) + *ин*. **Лйкинов ф**. Орехово.

Лйко м — а) съкрат. от Илийко, Илия; б) от гр. *λύκος* 'вълк'. Врачанско, Видин, Своде (Ботевградско). **Лйков ф**. Бела Слатина, Ловеч, Видраре (Тетевенско), Казичене (Софийско), Гол. Конаре (Пловдивско). **Лйковци**, род в Доганово (Елинпелинско).

Лйкоманов ф — според местно предание: две сирачета — Величка и Търпо — били отгледани от Ман бей; срв. Търпоманов. Брацигово, Пловдив.

Ликотодов ф — от Лико(в) и Тодов. Пещера.

Лйкьо м — съкрат. от Илийкьо. **Лйкьов ф**. Стубел (Михайловградско).

Лйла¹ ж — съкрат. от Лиляна или женска форма от Лило. На разни места из страната.

Лйла² м — западна форма на Лило. Софийско. **Лйлин ф**.

Лйлаков и Лйлаковски ф — от диал. **лилак* 'лиляк' (?) Кнежа.

Лйлетка ж — галена форма от Лила. Криводол (Врачанско), р. 1946.

Лйли ж — разговорна форма от Лилия; или от Лиляна.

Лйлиев ф — писателски псевдоним — от *лйлия*.

Лйлина ж — от Лил(а) + *ина*. Рядко.

Лйлица ж — умалит. от Лила. Павликенско.

Лйлия ж — от цветето *лйлия*. Рядко.

Лйлка ж — умалит. от Лила. Вършец, Врачанско, Ботевград, Ракитово (Велинградско), **Лйлкин ф**. Белоградчик, Ботевград.

Лйлко м — умалит. от Лило. **Лйлков ф**. Своде (Ботевградско).

Лйло м — видоизменено от Илия с детско повтаряне на първата съгласна. Типично за Сопот; Софийско, Ботевградско.

Лйлов ф. Кнежа, Видин, Ботевградско, Търново, Карлово, Нова Загора. **Лйловски ф**. Бела Слатина, Враца, Габрово.

Лйлчо м — умалит. от Лило. **Лйлчев ф**. Вършец, Русе.

Лйльо м — успоредна форма на Лило с меко окончание. **Лйлев ф**. Луковит, 1908.

Лйля ж — съкрат. от Лилия.

Лйлян м — от цветето *лйляк* или мъжка форма от Лиляна. Плевен, р. 1930, Ловеч, р. 1935, Криводол (Врачанско), Сомовит, Търговище, Свиленград. **Лйлянов ф**. Казанлък, Врачанско.

Лйляна ж — от цветето *лйляк* (в Брацигово го извеждат от Елена). Из цялата страна.

Лйлячки ф — от с. Лиляч (Кюстендилско). Кюстендил, 1879.

Лйляшки ф — от с. Лиляче (Врачанско). Враца.

Лйманов ф — може би грешка вм. Лиманов. Пловдив, 1893.

Лймба ж — съкрат. от Лимбия. Каблешково (Поморийско) — македонка.

Лймберов ф. Варна.

Лймбия ж — съкрат. от Олимпия с новогръцки изговор на *мп*. Пловдив.

Лйме м — съкрат. от Олимпи.

Лймо м — съкрат. от Лимон. **Лймов ф**. Бургас, 1893.

Лймон м — от *лимон* — главно в области, дето вирее и цъфти самото растение. Доганово, Огняново (Елинпелинско). **Лймонов ф**.

Дойран, Гайтаниново (Гоцеделчевско), Сливен, Стара Загора.

Лимона ж — женска форма срещу Лимон. Сярско, Петричко, Гоцеделчевско, Асеновградско, Бургаско.

Лимонадов ф — от прякор *Лимонадата* (може би изговарял *лимонада* вм. по-разпространетото в миналото *лимоната*). Стара Загора.

Лимонджиев ф — от **лимонджия* 'производител или продавач на лимони'. Пловдив.

Лимония ж — разширено от Лимона. Каварна.

Лимонка ж — умалит. от Лимона. Каварна, Винаца (Варненско), Шумен, Сомовит, Пещера, Ракитово (Велинградско), Баня (Разложко).

Лимончо м — умалит. от Лимон. Лимончев ф.

Лимоня ж — разновидност на Лимона и на Лимония. Дрянковец (Айтоско), р. 1905.

Лимпийда ж — съкрат. от Олимпияда. Бяла.

Лина ж — съкрат. от Ангелина, Илина или друго подобно име. На разни места из страната.

Лингероф ф — от диал. *лингер* 'меден съд сахан'; срв. Ленгероф. Карлово.

Линго м — от Линко с озвучаване на *нк* в *нг*. Ракитово (Велинградско). **Лингоф ф**. Ракитово, Пазарджик, Панагюрище, Пловдив, Самоков.

Лингоров и Лингурски ф — от диал. *лингур* '1. циганин коритар; 2. прен. скитник' (от рум. *lingurar*). Нови пазар, Свищов, Плевен, Троян, Слокощица (Кюстендилско), Кюстендил.

Линда¹ ж — от Лина с вмъкнато *д*. Самоков, Горни Богров, Челопечене (Софийско).

Линда² м — произволно видоизменение от Иван. Самоков.

Линдарев ф — може би от диал. **линдар* 'гнидав човек' (от рум. *lindipă* 'гнида').

Линдо м — видоизменено от Илия. Бела Слатина, Добралево (Ореховско). **Линдов ф**.

Линка ж — умалит. от Лина. На разни места. **Линкин ф**. Бургас.

Линко м — умалит. от Линьо. Черквица (Никополско), Свищовско, Свищов, Драганица (Берковско). **Линков ф**. Свищов, Свищовско. Сомовит, Въбел (Никополско), Горна Оряховица, Горнооряховско, Драганица. **Линковски ф**. Търнава (Белослатинско).

Линколн м — от фамилното име на американския държавник А. Линколн, Русе, 1936.

Линчо м — умалит. от Линьо. **Линчев ф**. Крушовене (Ореховско).

Линьо м — видоизменено от Илия. **Линев ф**. Свищов, Плевен, Пловдив.

Лион м — фонетична форма на Леон. Свищовско, Ценово (Беленско). **Лионов ф**. Ямбол.

Лиона ж — разновидност на Леона. Станке Димитров, Ихтиман, Михайловград.

Лионка ж — умалит. от Лиона. Михайловград, р. 1915.

Липа ж — женска форма от Липо. Враца, Пирдоп.

Липавцов ф — вм. Лепавцов.

Липан м — от Лип(о) + *ан*. **Липанов ф**. Лом, Пловдив.

Липана ж — от Лип(а) + *ана* или женска форма от Липан. Гурково (Ботевградско), р. 1918.

Липенина ж — някаква разновидност на Липа (?) Айтос, р. 1931.

Липиана ж — от Липа по образа на Мариана. Вършец, р. 1961.

Липидаров (и Липедаров) ф — писмена разновидност на Лепедаров. Пловдив.

Липиров ф — от диал. *лепир* 'вампир'; вж. Вампиров. Севлиево.

Липисков ф — от град Липиска (Лайпциг); срв. Берлинов. Котел.

Липка ж — умалит. от Липа. Желява (Софийско), Враца.

Липненски ф — от с. Липен (Врачанско). Криводол (Врачанско), Враца.

Липниклиев ф — от диал. *лпниклия* 'жител на с. Липник (Русенско)'. Русе.

Липнишки ф — от с. Липник (Русенско). Ореховско.

Липо м — съкрат. от Алипи. Враца. **Липов ф**. Враца, Паволче (Врачанско), Сопот, 1904.

Липовански ф — от *липовани* 'руски староверци, отдавнашни преселници в Североизточна България'. Враца, Орехово.

Липовец ф — от някое село с подобно име (такива има десетина). Пловдив, 1900.

Липовянов ф — от рум. *lipovean*; вж. Липовански.

Липошлиев ф — от някое село с подобно име. Гоце Делчев, Горни Порой (Демирхисарско), Петрич.

Липчо м — а) умалит. от Липо; б) съкрат. от Филипчо. Свищов, Оходен (Врачанско), Черна могила (Айтоско), Козичино, Медово (Поморийско). **Липчев ф**. Врачанско, Черна могила, Айтос, Алфатар, Калинетрово (Силистренско), Радево (Варненско).

***Липьо или *Липе м** — успоредна форма на Липо с меко окончание. **Липев ф**. Разложко.

Лирко м — умалит. от Лиро. **Лирков ф**. Варна.

Лиро м — от Лило с дисимиляция на второто *л*. Търговище, 1893. **Лиров ф**.

Лиса ж — съкрат. от Елисавета. Брезнишко.

Лисава ж — съкрат. от Елисавета. Крупник (Благоевградско).

Лисавѐта ж — съкрат. от Елисавета. На разни места из страната.

Лиса̀ев ф — разновидност на Лисев. Пловдив.

Лиса̀н ф — от прякор *Лиса̀н* '1. лис, плешив човек; 2. хитрец, лисица' Лясковец.

Лисев ф — от прякор *Лисия*. Пирдоп, 1897, Панагюрище, 1897, Мирково (Пирдопско), Казанлък.

Лисевчев ф — разновидност на Лисев. Мирково (Пирдопско), 1917.

Лисѐнка ж — съкрат. от Алисенка. Трекляно (Кюстендилско).

Лисийски ф — от прякор *Лисия*. Благоевград.

Лисийцата пр — от *лисийца* в смисъл 'хитър, лукав човек' Трудовец (Ботевградско). **Лисийците** род в Чирпан и в Кътнина (Софийско). **Лисийцов ф**. Казанлък, Средна кула (Русенско). **Лисийчки ф**. Кюстендил.

Лисича̀ров и Лисича̀рски ф — от *лисица̀р* 'ловец на лисици' Правец (Ботевградско).

Лисичѐв (и Лисечѐв) ф — от *лисичѐ*; вж. Лисицата. Самоков, Благоевград, Шишковци (Кюстендилско), Въбел (Никополско).

Лисийчков ф — от *лисичка*; вж. Лисицата. Лясковец, Ресен (Търновско), Угърчин (Ловешко), Правешка Лакавица, Скравена (Ботевградско).

Лиска̀р м — навярно грешка в. Ласкар.

Лисков ф — от прякор *лиско* 'с лиса, плешива глава'. Панагюрище, Бодрово (Ихтиманско), Вруток (Югославия), Толбухинско.

Лисо м. Божурица (Плевенско), 1906.

Лисов ф — разновидност на Лисев. Свищов. **Лисовци**, род в Липница (Ботевградско).

Лита ж — съкрат. от Юлита или женска форма от Лито. Вършец, Годечко, Неделище (Сливнишко), Ботевград.

Лита̀рски ф — от диал. **лита̀р* '?' Врачеш (Ботевградско).

Лита̀шки ф — в.м. Люташки. Литаково (Ботевградско).

***Литвѐнко м** — умалит. от Литвин. **Литвѐнков ф**. Горна Оряховица.

Литвѐн м — от народностното име *литвѐн* (навярно е имало някои литовци в сливения полски легион). Изгрев (Никополско). **Литвѐнов ф**. Казанлък, Нова Загора.

Литвѐнцев ф — от *литвѐнец*; вж. Литвин. Русе.

Литийски ф — навярно от *лития* 'молебствие на открито, обикн. за дъжд' (от гр. *λιτή*). Благоевград.

Литиция ж — фонетична форма на Летиция. Шумен, Лехчево (Михайловградско).

Литко м — умалит. от Лито. Плевен.

Лито м — видоизменено от Илия, Алипи

или друго подобно име. **Литов ф**. Плевен, Галиче (Ореховско), Боженица (Ботевградско), Тъжа (Казанлъшко), Варна. **Литовски ф**. Вировско (Врачанско).

Литовойски ф. Пловдив.

Литоров ф. Сенник (Севлиево), 1917.

Лифакев ф. Пловдив.

Лифчийнов ф. — видоизменено от Ловчинов. Пловдив.

Лиха̀ров и Лиха̀рски ф — от диал. *лиха̀р* '1. лих, лош човек; 2. мързеливец' Бутан (Ореховско), Кнежа, Пещера, Николчовци (Кюстендилско).

Лихва̀ров ф — от *лихва̀р*. Стара Загора.

Лихов ф — от *лих*. Смолянско.

Лихча̀нски ф — може би в.м. *Лишчански, от колиби Лишкови (Свогенско). Кюстендил, 1917.

Лица ж — съкрат. от Елица, Калица, Милица или друго подобно име. Вършец, Трън, Брезник, Ловешко, Търново, р. 1891.

***Лица̀н м** — от Лиц(о) + ан. **Лица̀нов ф**. Кнежа.

Лицинов ф. Пещера.

Лиция ж — разширено от Лица. Берковица, р. 1952.

Лицо м — видоизменено от Илия или мъжка форма от Лица. **Лицов ф**. Вършец, Лясковец, Горнооряховско, Разград, Казанлък, Варна. **Лицев ф**. Русе, Казанлък.

Лича¹ ж — женска форма от Личо. Пещера.

Лича² м — западна форма на Личо. Трънско.

Личка ж — умалит. от Лича¹. Трънско.

Личко м — умалит. от Личо. Орехово, Ямбол. **Личков ф**. Караисен (Павликенско).

Личо м — видоизменено от Илия, Илийчо. Видин. **Личев и Личов ф**. Пловдив, Ореховско. **Личевски и Личовски ф**. Гозница (Ловешко), Селановци (Ореховско).

Лиша ж — женска форма от Лишо. Врачанско.

Лиша̀тов и Лиша̀товски ф — от диал. **лиша̀т* 'лис, плешив' Равна (Етрополско), Правец (Ботевградско).

Лишки ф — от с. Лик (Врачанско). Липница (Ботевградско).

Лишко м — умалит. от Лишо. Врачанско. **Лишков ф**. Бистрец, Реселец (Врачанско), Видин, Берковица, Вършец, **Червен брег**, Плевен, Пелово (Плевенско), **Пиперково** (Свищовско), Горубляне (Софийско).

Лишо м — видоизменено от Илия, успоредна форма на Личо, Лицо. Липница (Ботевградско), Гор. Павликени (Ловешко). **Лишев и Лишов ф**. Видин, Русе, Варна.

Лиша̀ров ф — в.м. Лещаров.

Лия̀на ж — от Лиляна с изпадане на л'. Червен брег, р. 1952.

Лия̀нов ф — в.м. Лианов или Лилянов.

Лоарита ж — навярно измислено име. Кюстендил, р. 1958.

Лобанов ф — видоизменено от Лебанов. Ветово (Русенско), Хитрино (Шуменско), Елин Пелин.

Лобошки ф — от с. Лобош (Радомирско).

Лобут пр — от *лобут* 'бой, тояга за бой' (тур. *lobut*). Станке Димитров, 1879.

Лобутов ф. Станке Димитров, Самоковско, Трън.

Ловджиев ф — от *ловджия*. Козлодуй (Ореховско), Русе, Търговище.

Ловчев ф — от *ловец*. Казанлък.

Ловнидонец ф — от с. Ловни дол (Севлиево). Добромирка (Севлиево), 1917.

Ловрин м — разновидност на Лаврен. Свищовско — католици.

Ловрич ф — сродно с Ловрин.

Ловров ф — сродно с Ловрин. Замфирово (Берковско).

Ловчалиев ф — от диал. *ловчалия* 'жител на град Ловеч'. Плевен.

Ловчин м — от Ловч(о) + *ин*. Ловчинов ф. Асеновград, Пещера.

Ловчо м — пожелателно име: всичко да му се лови, да му спори. Добруджа.

Ловчев ф. Казанлък.

Логачев ф — от диал. **логач* 'схванат, сакат човек' (?) Търговище.

Лог м — съкрат. от Логин. Доганово (Елинпелинско). Логев ф.

Логин м — от Лонгин с изпадане на първото *н*. Елинпелинско, Пазарджик, Котел. Логинов ф. Елинпелинско, Пазарджик, Казанлък.

Лого м — съкрат. от Логин или от Евлоги. Логов ф. Стара Загора.

Логофетов и Логофетски ф — от диал. *логофет* '1. началник на гемия; 2. кмет; 3. свинар' (от рум. *logofăt* от гр.) Видин, Лом, Козлодуй (Ореховско), Силистра.

Лодов ф. Бр. Миладинови.

Лодозов ф — от диал. *лодос* 'пролетен южен вятър' (от гр.-тур. *lodos*). Търново.

Лоза ж — от *лоза* '1. лоза; 2. род, влака, потомство'. Банкя, Вердикал, Градоман, Железница, Михалево (Софийско), Елов дол (Пернишко), Самоковско, Трънско, Добрич (Хасковско), Елена (Харманлийско).

Лозан м — мъжка форма срещу Лоза. Софийско, Свогенско, Самоков. Лозансв ф. Софийско, Михайловградско, Годечко, Видин. Лозански ф. Костенци (Берковско).

Лозана ж — от Лоз(а) + *ана*. Михайловград, Шумен, Пловдив.

Лозанка ж — умалит. от Лозана. Софийско.

Лозанчо м — умалит. от Лозан. Лозанчев ф.

Лозаров и Лозарски ф — от *лозар*. Новопазарско, Рашково (Ботевградско).

Лозе м — западна форма на Лозьо. Лозев ф. Мрамор, Обеля, Световрачане (Софийско). Лозето ф. Ботевград.

Лозен м — разновидност на Лозан. Лозенов ф. Карлово, Сопот. Перушица.

Лозена ж — от Лоз(а) + *ена*. Банкя, Вердикал, Градоман, Железница, Клисура, Михалево, Негован, Чепинци (Софийско), Кюстендилско, Дрянковец (Айтоско).

Лозенка ж — умалит. от Лозена. Златарица (Еленско).

Лозенски ф — от с. Лозен (Софийско).

Лозетка ж — „модернизирано“ от Лозена. Сливнишко, ново.

Лозина ж — от Лоз(а) + *ина*. Кула.

Лозинка ж — умалит. от Лозина. Ихтиман, Черньово (Ихтиманско), Михайловград, Брацигово, Толбухин.

Лозка ж — умалит. от Лоза. Кула.

Лозко м — умалит. от Лозьо, Лозо.

Лозо м — съкрат. от Лозан или мъжка форма от Лоза. Локорско (Софийско).

Лозов ф. Локорско, Станке Димитров, 1908.

Лозьо м — мъжка форма от Лоза. Хасковско, Харманли. Лозев ф.

Лоис м — от фр. *Louis*. Бургас, р. 1932.

Лойза ж — навярно видоизменено от Луиза. Охрид.

Лойков ф. Пловдив.

Лока ж — съкрат. от Локсандра. Н. Геров.

Локвински ф — от махала Локвата (Еленско).

Локмаджиев ф — от диал. **локмаджия* 'мекичар' (ар.-тур. *lokması*). Разград, Дунавец (Разградско), Русе.

Локков ф. Стара Загора.

Локорски ф — от с. Локорско (Софийско).

Локса ж — съкрат. от Локсандра. Каварна.

Локсандра ж — видоизменено от Александра или от Роксандра. Софийско.

Лолита ж — видоизменено от Юлита или женска форма от Лоло. Ловеч, р. 1959.

Лолка ж — женска форма от Лоло. Казанлък, р. 1902.

Лоло м — от рум. *Lolu*, а то от лат. *Lolianus*. Орехово, 1893. Лолов¹ ф.

Лолов² и Лоловски ф — от циг. *лоло* 'риж, червенокос'. Медвен (Котленско), Ямбол, Дряново (гроб), Карлово, Брезово (Пловдивско), Търново.

Лолош м — от рум. *Loluș*; вж. Лоло.

Лолошко м — умалит. от Лолош. Лолошков ф. Видин, 1917.

Лольов ф — разновидност на Лолов. Крупник (Благоевградско).

Лом м — от диал. *лом* 'буен растеж'. Дебърско. Ломев ф. Копривщица, 1917, Пловдив. Ломов ф. Русе.

Ломачев ф — от диал. *ломаче* 'къс, отломък'. Озърновци (Брезнишко).

Ломлиев ф — от диал. *ломлия* 'ломчанин'. Никопол, Свищов, Севлиево.

Ломнишки ф — от с. Ломница (Кюстендилско или Трънско).

Ломски ф — от град Лом.

Лѡна м — западна форма на Лоно, Лоньо. Севлиево, 1906, Милославци (Трънско).

Лонгин м — лат. Longinus, от longus 'дълъг' — име на календарски светец.

Лонгинѡв ф. Павликени, Горнооряховско.

Лѡнго м — съкрат. от Лонгин. **Лѡнгов ф.** Широка лъка (Девинско).

Лонгѡзов ф — от местността Лонгоза по долното течение на река Камчия. Шумен, Стара Загора.

Лонгочев ф.

Лѡндрев, Лѡндрин и Лѡндров ф — може би от Лондра, турско име на град Лондон; срв. Берлинов, Липисков. Стара Загора, Станке Димитров, 1879.

Лѡни м — успоредна форма на Лоньо. Новачене (Никополско).

Лѡно м — успоредна форма на Лоньо с твърдо окончание. **Лѡнов ф.** Севлиево, 1900.

Лѡнчо м — умалит. от Лоньо, Лоно. Севлиевско, Горнооряховско. **Лѡнчев ф.**

Лѡньо м — съкрат. от Иларион. **Лѡнев ф.**

Лопѡров ф — разновидност на Лапарев, Лепаров или от диал. *лупѡр* 'дъска от края на труп'. Ковачевци (Самоковско), Самоков.

Лопатѡров ф — от диал. *лопатѡр* 'голяма похабена лопата' или разновидност на Лапатарев. Въбел (Никополско), Сунгурларе (Карнобатско).

Лопѡнски ф — от с. Лопян (Ботевградско). Етрополе, Правец (Ботевградско), Бела Слатина.

Лопѡров ф — от диал. **лопѡр* 'вамфир'; вж. Вампиров. Велиново (Трънско).

Лѡпков ф. Никопол, Стражица (Горнооряховско),

Лопѡшников ф — от някоя местност Лопшник 'място обрасло с лопуш, с репей'. Стара Загора.

Лопѡжин ф — от диал. *лопѡж* 'гол охлюв'. Трънско.

Лопушѡнски ф — от с. Лопушна (Михайловградско). Главановци (Михайловградско).

Лѡпушнов ф — от с. Лопушна (Провандийско). Шумен, Русе, Търново.

Лѡра ж — от Флора с изпадане на *ф* или разновидност на Лаура. Рядко.

Лорѡна ж — видоизменено от Лора. Русе, р. 1959, Брезник, р. 1960.

Лорѡта ж — от Лора и *-ета* от имена като Мариета, Анета. Ново, рядко.

Лорис м — може би видоизменено от Флоро. Русе. **Лорисов ф.**

Лорѡта ж — от Лора и *-ита* от имена като Маргита, Мита и др. Ново, рядко.

Лѡрка ж — умалит. от Лора. Видин, р. 1935.

Лоспачиев (или Лосначиев) ф. Севлиево, 1908.

Лѡта ж — съкрат. от Шарлота (у нас проникнало по литературен път — от Стра-

данията на младия Вертер от Гете). Михайловград, р. 1926 и 1932, Видин, р. 1927.

Лотѡров и Лотѡрев ф — видоизменено от Лаутаров. Пловдив.

Лѡтев ф — руско име (бащата руски емигрант). Стара Загора.

Лѡти ж — разновидност на Лота. Рядко.

Лѡцов ф. Самоков, 1917.

Лочов ф. Горна Гнойница (Ломско).

Лубид пр. (Таке Начов Лубид, Станке Димитров, 1879).

Лувгенов ф — навярно нарочно видоизменено от Лудгенов (лудия Гено). Търново.

Лѡго м — от Логин с изясняване на редуцираното *о* в *у*, успоредна форма на Лого. **Лѡгов ф.** Кюстендил, 1879, Самоков, Долна баня (Ихтиманско).

Лудѡчки ф — от диал. **лудѡч* или **лудѡк* 'буен, налудничав човек'. Цървище (Станкедимитровско).

Лудбѡволов ф — от прякор *Луд бивола*. Манастирище (Ореховско).

Лѡдвиг м — нем. Ludwig. Рядко.

Лѡдев ф — от прякор *Лѡдѡ*. Габрово, 1900, Кюстендил.

***Лѡджо м** — от Луджо с изпадане на *л*. **Лѡджев ф.** Пазарджик, Голак (Ихтиманско).

Лѡджовци род в Церецел (Свогенско), казват им още Лудите.

Лѡдков ф. — от прякор *Лѡдко* 'буен'; налудничав'. Карлуково (Врачанско), Смолян, 1917, Славеино (Смолянско).

Лѡднев ф — от прякор *Лѡднѡ*. Пловдив.

Лѡдов ф — от прякор *Лѡдия*. Айтос, Пловдив.

Лудогѡров и Лудогѡрски ф — превод на тур. Делиормански. Разград, 1905, 1935.

Лѡзеков и Лѡзиков ф. Шумен.

Лузѡна ж — писмена разновидност на Лозина. Нова Загора.

Луи м — фр. Louis. Варна, р. към 1904.

Луиджо м — ит. Luigi, разновидност на Левиджо. Пловдивско — католици.

Луиз м — фр. Louis. Дрянковец (Айтоско), 1893, Айтос. **Луизов ф.** Русе. Пловдив, Айтос, Карлово, Сопот.

Луиза ж — нем. Luise, женска форма от Луиз, у нас навярно покрай името на княгиня Мария Луиза. Берковица, р. 1894, Дорково, Ракитово (Велинградско), Пловдив.

Лука¹ м — гр. Λουκάς, от лат. Lucas — евангелско име. Из цялата страна, типично за Копривщица. **Луков ф.**

Лука² ж — женска форма от Лука¹. Копривщица, Панагюрско, Тетевен, Русе, Михайловград. **Лукин ф.** Михайловград.

Лукай м — разширено от Лука. **Лукаев ф.** Габрово, Батошево (Севлиевско), Горска поляна (Грудовско), Ихтиман.

Лукайчо м — умалит. от Лукай. **Лукайчев ф.** Пещера, Вакарел (Ихтиманско).

Лукай ф — от с. Горна Лука (Михайловградско). Кюстендил, 1879.

Лукан м — лат. *Lucanus* 'от областта Лукания'. Враца, Михайловград, Софийско, Ботевградско. **Луканов ф.** Ловеч, 1893, Враца, Ботевградско.

Лукана ж — женска форма от Лукан. Берковско, Михайловградско, Ботевградско, Софийско.

Лукани ф. Варна.

Луканов и Лукански ф — от *лукан* 'производител на лук'. Гулянци (Никополско), Бутан (Ореховско), Крайнинци (Кюстендилско), Радомирско, Батак, Варна, Момчилград.

Луканшев ф — навярно от чеш. *Lucaš* с допълнително окончание *-ев*. Пловдив.

Лукерия ж — видоизменено от Гликерия. Разград, р. 1899.

***Лукич м** — умалит. от Лука. **Лукичев ф.** Пловдив.

Лукиян м — гр. *Λουκιανός*, от лат. *Lucianus* — име на календарски мъченик. Варна.

Луко м — видоизменено от Лука¹. Копривщица, Ботевградско. **Луков ф.**

Луконин ф.

Лукрѐция ж — лат. *Lucretia*, минало у нас главно през румънски. Видин, Русе. Добралево (Ореховско), Тлачене (Белослатинско), Казанлък. Алдомировци (Сливнишко).

Лукса ж — рум. *Luxa*, видоизменено от Роксана (според някои: от Луца или от лат. *lux* 'блясък'). Свищов, р. 1868 и посетне, Русе, Търново, р. 1890, Видин, Севлиево, р. към 1900, Кнежа.

Луксана ж — от Лукс(а) + *ана*. Разград.

Луксандра ж — писмена разновидност на Локсандра. Свищов, р. 1894.

Лукумов ф — от *локум*. Пловдив.

Лукян м — разновидност на Лукиян или на Лукан. Своде (Ботевградско). **Лукянов ф.**

Лула ж — женска форма от Луло, Лульо. Тетевен, 1648, Казанлък, 1884, Златица, Пазарджик, Врачеш (Ботевградско).

Луланков ф — от прякор *Луланко* 'комуто лулата е все в устата'. Вълчедръма (Ломско), Лом.

Лулански ф — от прякор *Лулан*; вж. Луланков.

Луларов ф — от диал. **лулар* 'грънчар, който прави глинени лули'. Етрополе.

Лулджо м — от Лулчо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Лулджев ф.** Пещера.

Лулейски ф. Крупник (Благоевградско).

Луличка ж — преумалително от Лула. Пловдив, р. 1903.

Лулко м — умалит. от Луло, Лульо, Н. Геров.

Луло м — видоизменено от Лука с детско повтаряне на първата съгласна. **Лулов ф.** Пловдив, Луковит, Мухово (Ихтиманско), Делчево (Санданско). **Луловски ф.** Угърчин (Ловешко).

Лулчо м — умалит. от Луло, Лульо.

Типично за Копривщица и Панагюрище. **Лулчев ф.**

Лульо м — успоредна форма на Луло с меко окончание. **Лулев ф.** Габрово, Дряново, Ловни дол (Севлиево), Пазарджик, Кюстендил, Якоруда, Калофер.

Лумбаров и Лумбарски ф — от *лумбар*, *лумбур* 'междум. за шумно падане или гръмлив говор'. Кюстендил, Видин, Брезник, Сливен.

Лумбаров ф — разновидност на Лумбаров. Търново, Благоевград.

Луна ж — рум. *Luna* от *lună* 'луна'. Главно у католици. Бяла, 1873, Беленско, Свищов, Свищовско.

Лунганов ф — от рум. *lungan* 'много висок човек'; срв. Длъгнеков. Козлодуй (Ореховско).

Лунгаров ф — от рум. *Lungar*, видоизменено от Лунго. Плевен.

Лунгев ф — разновидност на Лунгов. Варна, Враца, 1897.

Лунго и — а) от рум. *Lungu* 'дълъг, висок'; б) съкрат. от Лонгин с изясняване на редуцираното *о* в *у*. **Лунгов ф.** Сомовит, Черквица (Никополско), Бъзовец (Ломско), Русе, Габрово, Дряново, Горна Оряховица. **Лунговски ф.** Кнежа.

Лунгол и Лунгул м — рум. *Lungul*. **Лунголов и Лунгулов ф.** Ново село (Видинско), Борил, Крушовене (Ореховско).

Лунджо м — от Лунчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. Секирово (Пловдивско), 1905. **Лунджов и Лунджев ф.** Благоевградско, Бобошевско (Станкедимитровско), Пловдив.

Лундоров ф. Бобошево (Станкедимитровско), 1917.

Лунка ж — умалит. от Луна. Свищов, Русе, Плевен, Пловдив.

Лунчо м — умалит. от Лунго. Бяла. **Лунчев ф.** Свищов, Сомовит, Ново село (Видинско).

***Луп м** — име на календарски светия; срв. Лупо.

Лупан м — от Луп(о) + *ан*. **Лупанов ф.** Типично за Пещера; Пазарджик, Пловдив, Панагюрище, Дряново, Кметовци (Габровско).

Лупата пр — навярно от рядкото име Лупан. Пазарджик, 1917.

***Лупаш м** — от Луп(о) + *аш*.

Лупашко м — умалит. от Лупаш. **Лупашков ф.** Попина (Силистренско).

Лупев ф — разновидност на Лупов. Самоков.

Лупо м — от рум. *Lupu* от *lup* 'вълк', еднакво по значение с Вълко. **Лупов ф.** Лясковец, Търново, Пазарджик, Пловдивско.

Лутков ф — фонетична форма на Лудков.

Луфчев ф — може би видоизменено от ***Лупчев** (от Лупо). Пловдив.

Лухушки *ф* — от *лухуса* 'родилка, лехуса' (навярно майката често е бивала лехуса). Русе.

Луца *ж* — съкрат. от Палуца или женска форма от Луцо. Видин, Кнежа, Пловдивско.

Луция *ж* — разновидност на Лучия. Варна, 1956.

Луца *ж* — умалит. от Луца. Дрен (Радомирско).

Луцо *м* — от Лупо, Лучо с друго окончание. Луцов и Луцев *ф*. Видин, Пловдив.

Лучански *ф* — от с. Горна Лука (Михайловградско). Кюстендил, Лозно (Кюстендилско).

Лучешков *ф* — от рум. *Luceşci* с допълнително окончание *-ов*.

Лучиан *м* — разновидност на Лукиан с румънски или италиански изговор на с. Лучианов *ф*.

Луция *ж* — итал. или рум. *Lucia* 'светла' — име на католическа светица. Тутракан, Враца, Михайловград, Благоевград.

Луца *ж* — умалит от Лука², Луца или женска форма от Лучко. Пловдив.

Лучко *м* — умалит. от Лука или от Лучо. Пловдив, Русе. Лучков *ф*. Вършец, 1848, Враца, Провадия, Карайсен (Павликенско), Асеновград.

Лучников *ф* — от диал. *лучник* 'зелник с лук'. Сопот, Русе, 1897.

Лучо *м* — а) от Лука или Лупо с друго окончание; б) от Лулчо с изпадане на второто *л*. Орехово, Лехчево (Михайловградско), Сопот, Зелениково (Пловдивско). Лучев и Луцов *ф*. Орехово, Свищов, Малък чифлик (Търновско), Лехчево, Клисурса (Карловско), Сопот, Пазарджик.

Луша *ж* — от Лука², Луца, Лукса с друго окончание. Свищов, 1886, Свищовско.

Лушка *ж* — умалит. от Луша. Плевен, Русе, Враца, Севлиево, Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Стара Загора.

Лушо *м* — от Лука¹ или Лучо, Лулчо с друго окончание. Лушев *ф*. Пловдив.

*Лушул *м* — от Луш(о) + *ул*. Лушулов *ф*. Видин, 1917.

Лъв *м* — от *лѡв* или превод на Леон — име на календарски светия. Лъвов *ф*. Кюстендил, 1893, Мичурин.

Лъвчѐ *м* — умалит. от Лъв. Лъвчѐв *ф*. Мещица (Пернишко).

Лъговски *ф* — от с. Лъга (Етрополско). Етрополе.

Лъджев *ф* — от *лѡджа*, *лѡджи* 'топла минерална баня' (тур. *ısca*). Пловдив.

Лъжански *ф* — по-нова форма на Лажански. Ботевград.

Лъжев, Лъжов и Лъжовски *ф* — от прякор *Лѡжо* или *Лѡжѡта*. Враца, Елин Пелин, Бреница (Белослатинско).

Лъжичников *ф* — от *лѡжичник*. Асеновград, 1900.

Лъкатник *ф* — писателски псевдоним.

Лъква *ф* — може би видоизменено от Лъков. Казанлък (Митю Стоянов Лъква, р. 1927, Минка Митова Лъква, р. 1930).

Лъко *м* — от Влъко с изпадане на началното *в*. Лъков *ф*. Пловдив.

Лъмджиев *ф* — писмена разновидност на Ламджиев. Пловдив.

Лъпков *ф* — може би нарочно видоизменено от Лапков. Враца.

Лъскарров *ф* — разновидност на Ласкарев. Бургаско.

Лъската *пр* — от л. и. Лъско. Котел, 1860.

Лъско *м* — а) от *лѡскав* 'хубав', близко по значение с Хубан; б) от Блъско с изпадане на б. Силистра (много старо), Котел. Лъсков *ф*. Котел (голям род), Силистра, Айтоско, Сливен, Ямбол, Разград, Севлиево, Видин, Враца.

Лъх *м* — навярно измислено име — от Лъв (Лъф). Пазарджик, р. 1932.

Лъхчиев *ф* — от Лафчиев с преход на *ф* в *х*. Лясковец, Търново.

Лъчезар *м* — от *лѡчезарен*. Сравнително ново и рядко.

Лъчезара и Лъчезарка *ж* — женска форма срещу Лъчезар. Рядко.

Лъчко *м* — от Влъчко с изпадане на *в*. Лъчков *ф*. Тополовград.

Лъчо *м* — от Влъчо с изпадане на *в*. Лъчев и Лъчов *ф*. Стара Загора.

Лъшков *ф* — от прякор *Лѡшко* 'лъжец'. Долапите (Русенско).

Лъдго *м* — разновидност на Лого с меко *л'*. Лъдгов *ф*. Галище (Костурско).

Лъдков и Лъдковски *ф* — разновидност на Локов. Ваксево (Кюстендилско).

Лъдли *ж* — рус. *Лѡли*, галена форма от Елена. Ново, рядко.

Лъдльов и Лъдлев *ф* — разновидност на Лольов с регресивна палаталност. Крупник (Благоевградско), Станке Димитров, 1879, Пловдив, Карнобат — каракачани.

Лъднго *м* — разновидност на Лонго с меко *л'*. Лъднгов *ф*. Стара Загора.

Лъдндьо и Лъднде *м* — от Лъоньо с вмъкнато *д*. Лъдндев *ф*. Плевен, Храсна (Санданско).

Лъднка *ж* — женска форма от Лъоньо, Лъончо. Славянци (Карнобатско).

Лъднчо *м* — умалит. от Лъоньо. Лъднчев *ф*. Горно Бродѐ (Сярско), Ресен (Македония).

*Лъдньо или *Лъоне *м* — видоизменено от Леон, Лион или от Иларион.

Лъдпо *м* — от диал. **лѡп* 'леп, хубав', разновидност на Лѐпо. Лъдпов *ф*.

Лъдпчо *м* — умалит. от Лъдпо. Лъдпчов *ф*. Михайловград.

Лъдхманов *ф* — от диал. *лѡдхман* 'висок, отпуснат и възгупав човек'. Панагюрище.

Лю̀чко *м* — умалит. от Лю̀чо. Лю̀чков *ф.* Пловдив.

Лю̀чо *м* — може би родопска разновидност на Лю̀чо, Вл̀чо. Лю̀чев *ф.* Бургас.

Люба *ж* — съкрат. от Любика, Любика или направо пожелателно име: да израсне хубава и да я любят. Старо: Софийско, Етрополе, Станке Димитров, Кюстендилско; ново: на разни места из страната.

*Люба̀бо̀га *м* — превод на гръц. Филотей. Люба̀бо̀гов *ф.* Пловдив, 1876.

Люба̀нски *ф* — от някое село с подобно име. Варна.

Люба̀чки *ф* — от с. Любча (Девинско).

Люба̀шински *ф* — от планинския връх Люба̀ша.

Лю̀бен *м* — от лю̀бен 'обичан'. Из цялата страна. Лю̀бенов *ф.*

Лю̀бена *ж* — от Люб(а)+ена. Богданлия, Доганово, Огняново (Елинпелинско).

Лю̀бѐнка *ж* — умалит. от Любена. Софийско.

Лю̀бика *ж* — от цветето *любика* 'теменужка'. Бр. Миладинови, Софийско, Кюстендил, 1879.

*Лю̀бико или *Лю̀бик *м* — мъжка форма от Любика. Лю̀биков *ф.* Злогош, Совеляно (Кюстендилско).

Лю̀бима *ж* — от лю̀бима. София, р. 1928.

Лю̀бимка *ж* — от лю̀бимка. Стара Загора, р. към 1910, Ямбол, р. 1935, Букьовци (Ореховско), р. 1936, Михайловград, р. 1960.

Лю̀бина *ж* — от Люб(а)+ина. Пловдив, р. 1904, Асеновградско, Орехово.

Лю̀бинка *ж* — умалит. от Любина. Княжево, р. към 1900.

Лю̀бислав *м* — вм. Любослав. Варна, р. 1956.

Лю̀бика *ж* — от лю̀бѐв, лю̀бѐм. Старо, главно СЗБ.

*Лю̀бич *м* — разновидност на Любик. Лю̀бичев *ф.*

Лю̀бка *ж* — умалит. от Люба. Из цялата страна.

Лю̀бля̀на *ж* — кръстоска от Люба и град Любля̀на в Югославия. Плевен, р. 1931, Мездра, р. 1957, Варна, р. 1957.

Лю̀бмѐл *м* — навярно видоизменено от Людмѐл. София, р. към 1923.

Лю̀бмѐла *ж* — от Люба и Мила. Пловдив, р. 1907, Сливен, р. 1920.

Лю̀бо *м* — разговорно съкращение на Любен, Любомир, Любослав.

Лю̀бѐв *ж* — рус. Лю̀бѐвь. Рядко.

Лю̀бовѐрка *ж* — от Люба и Верка (на двете баби). Пловдив, 1958.

Лю̀бѐвка *ж* — побългарено от Любов. Каварна, р. 1953.

Лю̀боза̀р *м* — „да обича светлината“. София, р. 1893, Варна, р. 1901.

Лю̀бомѐр *м* — „да обича мира“ или „да бъде любим на света“. Из цялата страна.

Лю̀бомѐров *ф.* Лю̀бомѐрски *ф.* Троян, 1897, Варна.

Лю̀бомѐра и **Лю̀бомѐрка** *ж* — женска форма от Любомир. Рядко.

Лю̀бомски *ф* — съкрат. от Любомирски, Видин, 1883.

Лю̀босла̀в *м* — „да обича славата“ или „да бъде любимец на славата“. София, р. 1901, Самоков, р. 1930, Мездра, р. 1959. Лю̀босла̀вов *ф.*

Лю̀бчо *м* — умалит. от Любен, Любомир, Любослав. Като официално име рядко, разговорно — из цялата страна.

Лю̀бѐо *м* — разновидност на Любо с меко окончание. Горна Оряховица, р. 1899.

Лю̀двик *м* — разновидност на Лудвиг. Варна, р. към 1908.

Лю̀дѐев *ф.* Надѐр (Айтоско), Чирпан.

Лю̀дия *ж* — навярно кръстоска от Люба и Лидия.

Лю̀дмѐл *м* — мъжка форма от Людмила. Сравнително ново и рядко. Пирдоп, р. 1891.

Лю̀дмѐла *ж* — рус. Людмила, героиня на Пушкиновата поема Руслан и Людмила. Рядко. Шумен, р. 1881.

Лю̀до *м* — съкрат. от Людскан. Лю̀дов *ф.* Пловдив.

Лю̀дска̀н *м* — писмена форма на Люцкан. Нова Загора, Лясковец, Варненско. Лю̀дска̀нов *ф.*

Лю̀дкрѐв *ф* — от рум. *lucru* 'работа, труд'. Варна.

Лю̀ла̀нов *ф* — разновидност на Луланков, Лулански (?) Пловдив.

Лю̀лин *м* — от планината Люлин. София, 1952.

Лю̀линка *ж* — женска форма срещу Люлин. София, р. към 1943.

Лю̀лински *ф* — от планината Люлин. Големо Бучино (Софийско).

Лю̀лия *ж* — кръстоска от Юлия и Лилия. Плевен, р. 1922.

Лю̀лчо *м* — разновидност на Лудчо с меко *л'*. Н. Геров.

Лю̀льо *м* — от Лудльо с регресивна палатализация. Лю̀лев *ф.* Пловдив.

Лю̀люков *ф* — може би разновидност на Люляков. Смолянско.

*Лю̀люш *м* — от Люль(о)+уш. Лю̀люшев *ф.* Попина (Сидистренско), Варна.

Лю̀ляков *ф* — от местността Люляка. Ракиново (Велинградско).

Лю̀ля̀на *ж* — от цветето *люляк*, успоредна форма на Лиляна. Шумен, Пловдив. Лю̀ля̀нин *ф.* Пловдив. Лю̀лѐнин *ф.* Брестовица (Пловдивско).

Лю̀мов *ф.*

Лю̀нго *м* — от Лунго с меко *л'*. Лю̀нгов *ф.* Благоевград.

Люси ж — съкрат. от Люсиен.² Кюстендил, р. 1959.

Люсиен¹ м — фр. Lucien. Рядко.

Люсиен² ж — фр. Lucienne. Русе, р. 1907 и др.

Лютàков ф — от прякор *Лютàка* 'лют, сприхав човек'. Габрово, Русе, Етрополе, Ветрен (Пазарджишко), Пещера. **Лютàшки ф**. Литаково (Ботевградско). **Лютàчки ф**. Мала църква (Самоковско), Самоков.

Лютибрòдски и Лютобрòдски ф — от с. Люти брод (Врачанско). Враца, Орехово.

Лютìков ф — от *лютика*. Тутракан, Варна, Пловдив.

Лютòков ф — от прякор *Лютòко*; вж. Лютов.

Лютòв, Лютèв и Лютòвски ф — от прякор *Лютия* 'лют, зъл, сприхав'. Копривщица, Калофер, Михилци (Карловско), Рила (Станкедимитровско), Станке Димитров, Враца.

Лютòдòлски ф — от с. Люти дол (Врачанско). Враца.

Лютфìев ф — от турско л. и. Лютфи. Придеп, 1917.

Лютфìнов ф — навярно видоизменено от Литвинов. Русе.

Люца ж — женска форма срещу Люцо. Айтос, Карнобат, 1896, Медвен (Котленско), Драгоданово (Сливенско), Страджа (Ямболско), Ямбол, Толбухин.

Люциà ж — от Люц(а)+ина. Търново, р. 1923.

Люция ж — разновидност на Лучия. Самоков.

Люцка ж — женска форма срещу Люцкан. Карнобат, Шумен.

Люцкàн м — от диал. *люцки* 'чужд' — защитно име при детска смъртност: люцко чедо е, дано бъде по-честито от нашия род. Нарядко из Изб. **Люцкàнов ф**.

Люцо м — съкрат. от Люцкан. Козаревец (Горнооряховско), Лясковец. **Люцов и Люцев ф**.

Лючка ж — умалит. от Люца. Карнобат.

Люшнарòв ф. Кърджали.

Люшников ф — от диал. *люшник* 'плесница, шамар'; срв. Шамарджиев. Кула.

Лющàрски ф — може би видоизменено от Лещарски или от диал. **лющар* 'орех, чиято зелена кора се лющи' (?) Громшин (Михайловградско).

Лющев ф. Русе.

Лябак ф. Ресен (Македония).

Лявчо м — от Левчо с вторично якане. **Лявчев ф**. Пловдив.

Ляев ф — от рум. *leal* 'почтен, честен'. Ново село (Видинско).

Ляка ж — женска форма срещу Ляко. Лясковец.

Ляко м — а от **Ляпко* с изпадане на *n*; срв. Ляпо; б) от Леко с вторично якане.

Ляков ф. Крушево, Ресен (Македония), Пловдив, Варна.

***Ляльо** или ***Ляле м** — от Лальо с регресивна палатализация. **Лялев ф**. Петрич.

Лямбаров ф. Сливен.

Лямбе м — навярно вм. Ламбо. Ресен (Македония).

Лямов ф. Долна Диканя (Радомирско).

Лямпазов ф. Станке Димитров, 1905.

Лямпарата пр — от диал. *лямпара*, може би кръстоска от *фампара* и *плямпало* = бърборко (?) Станке Димитров. **Лямпаров ф**. Станке Димитров.

Ляна ж — а) от Лена, Елена с вторично якане; б) съкрат. от Лиляна. Сомовит, Русе.

Лянго м — от **Лянко* с озвучаване на *нк* в *нг*. **Лянгов ф**. Първомай, Асеновград, Новаково (Асеновградско), Горни Пасарел (Самоковско).

Ляндò м — от цветето *ляндò* 'олеандър'. Варна. **Ляндòв ф**.

Лянка ж — умалит. от Ляна. Сомовит, Опан (Старозагорско).

Ляно м — видоизменено от Лилян. **Лянов ф**.

Ляпа ж — успоредна форма на Лепа със старинно якане. Лясковец.

Ляпè м — югозападна форма на Ляпо. **Ляпèв ф**. Самоков, Друган (Радомирско).

Ляпо м — разновидност на Лепо със старинно якане (от лъп). **Ляпов ф**. Варна, Цариград.

Ляпче и Ляпчо м — умалит. от Ляпо. **Ляпчев ф**. Мъгленско, Ресенско (Македония), Айтос, Бургас.

Ляско м — съкрат. от Желязко. Блатница (Балчишко). **Лясков ф**. Караисен (Павликенско), Лясковец.

Лясо м — съкрат. от Желяз или якавска форма на Лесо. **Лясов ф**. Русе, Лясковец, Ново Градище (Търновско).

Ляталски ф.

Лятев и Лятов ф — може би якавска форма на Летов (?) Крумово (Асеновградско), Пловдив, Егълница (Радомирско).

Ляфтов ф. Лозен (Софийско) — външно лице.

Ляхòв ф — от пол. *Lach* 'поляк' (?) Кричим, 1917.

Ляхчев ф — от *ляхче* 'поляче'; вж. Ляхов (?) Пазарджик.

Ляцин ф. Брацигово.

Лячко м — умалит. от Лячо. **Лячков ф**. Пазарджик.

Лячо м — от Лечо с вторично якане. **Лячев ф**. Попово (Първомайско), Гор. Митрополия (Плевенско).

Лященко ф — може би руско име. Русе.

Ляшков ф. Егълница (Радомирско).

М

Мавел *м* — кръстоска от Павел и Мавер.
Мавлов *ф.* Вързиловци (Еленско).

Мавер *м* — разновидност на Мавро. Странджанско, Грудово, Пловдив. **Мавров** *ф.*

Мавра *ж* — женска форма от Мавро. Русе.

Маври *м* — разновидност на Мавро. Бургас. **Маврев** *ф.*

Маврид *м* — съкрат. от Мавриди. Сливен, 1852. **Мавридов** *ф.* Шумен, 1843, Сливен, 1883, Браила (Възраждането).

Мавриди *м* — гр. *Μαυρίδης* 'син на Мавро, на черния'. Русе, 1860.

Маврик *м* — от гр. *Μαυρίκιος*. **Мавриков** *ф.* Габрово, 1900, Търново, Велинград.

Мавро *м* — гр. *Μαυρος* 'черен'; срв. Черньо. Главно ЮИЗБ. **Мавров** *ф.*

Мавроган *м* — вм. *Мавроген 'чернобрад' (гр. *Μαυρογένης*). Варна. **Мавроганов** *ф.*

Мавроди *м* — писмена разновидност на Мавруди. Сливен, 1860. **Мавродиев** *ф.*

Мавродин *м* — гр. *Μαυροδίνος*. Шумен, 1868, Разград, Жеравна (Котленско). **Мавродинов** *ф.* Тутракан, 1908, Панагюрище.

Мавродия¹ *м* — разширено от Мавроди. Сливен. **Мавродиев** *ф.* Сливен, Копривщица. **Мавродийски** *ф.* Враца.

Мавродия² *ж* — женска форма от Мавроди. Хасково.

Мавруда *ж* — женска форма от Мавруди. Чепеларе, Пловдив.

Мавруд *м* — гр. *Μαυρουδής*. Сливен, 1843, Свиленградско. **Маврудиев** и **Маврудийски** *ф.* Враца.

Маврудин *м* — писмена разновидност на Мавродин. Шумен, 1844.

Маврудиев *ф* — от диал. **маврудия* 'производител на грозде и вино мавруд'.

***Маврул** *м* — от Мавр(о)+ул.

Маврулко *м* — умалит. от Маврул. **Маврулков** *ф.* Росеново (Грудовско).

Мавър *м* — черковна форма на Мавро — име на календарски светия.

Мага¹ *ж* — видоизменено от Магда или от Марга. Брезнишко, Радомирско.

Мага² *м* — западна форма на Маго. Софийско. **Магов** *ф.*

Магаев *ф* — от *магае* — така изговарят думата магаре. Самоков.

Магалчев *ф* — може би от *магалче* вм. магарче; срв. Магаев. Стара Загора.

Магалски *ф* — от диал. *магал* 'уред за чистене памук от семената' (от гр. *μάγγα-vo*). Пловдив.

Магаранов *ф* — от *магаран* 'укорно прозвище във връзка с магаре'. Войнеговци (Софийско), Сестримо (Пазарджишко).

Магаретарски *ф* — от *магаретар*. Враца.

Магарешко *пр* — от *магаре*. Враца. **Магарешков** *ф.* Враца.

Магарищарски *ф* — от *магарищар*; срв. Магаретарски. Червен брег.

Магда *ж* — съкрат. от Магдалина. На разни места из страната. **Магдия** *ф.*

Магален *м* — мъжка форма от Магдалена. Стара Загора, р. 1959.

Магалена *ж* — западна форма на Магдалина. Благоевградско, Ботевградско, Ихтиман, Трън.

Магаленчо *м* — умалит. от Магален. **Магаленчев** *ф.* Велинград.

Магалин *м* — мъжка форма от Магдалина. Бяла река (Павликенско), Литаково (Ботевградско), р. 1933. **Магалинов** *ф.*

Магаллина *ж* — гр. *Μαγδαλινή* 'от градеца Магидала в Палестина' — евангелско име. Нарядко из цялата страна. **Магалинин** *ф.*

Магдена *ж* — съкрат. от Магдалена. Станкедимитровско, Пернишко, Трънско.

Магдичов *ф* — навярно от Магдович с разместване на окончанията. Праужда (Белоградчишко).

Магдо *м* — мъжка форма от Магда. **Магдович** *ф.* Пирот, 1849.

Магеранов *ф* — разновидност на Магаранов (?) Плевен, 1893, Ловеч, Орехово, Свищов.

Магеро *пр* — от *магер* 'манастирски готвач или изобщо готвач' (гр. *μάγερας*). Кюстендил, 1879. **Магеров** *ф.* Трън, 1893, Къттина (Софийско), Русе, Горнооряховско). **Магерски** *ф.* род **Магерци**. Дружево (Свогенско).

Маглѐна ж — съкрат. от Магдалена. Дурач (Исперихско).

Маглѐто пр — от *мъгла* (?) Бела Слатина (гроб).

Маглѐв ф — писмена разновидност на Мъглов. Дединци (Еленско).

Магнев ф — може би нарочно видоизменено от Мазнев. Провадия, 1900.

Маго м — видоизменено от Манго, Магдо, Маргарит или друго подобно име. **Магов ф.** Сопот, 1893.

Магрет м — видоизменено от Маргарит (?) Варна. **Магретов ф.**

***Магъл м** — от Маг(о)+ул. **Магълев ф.**

Магълев ф — от Магулев с вмъкнато ек. Челопеч (Пирдопско).

Магъл м — от Маг(о)+ун. **Магълев ф.** Сливен. **Магълски ф.** Варна.

Мада м — далечно видоизменение от Младен. Брезник, Цариброд. **Мадов ф.** Цариброд. **Мадиъ ф.** Берковица, 1896, Радилово (Пещерско), Ракитово (Велинградско).

Мадалев ф. Стара Загора.

Мадамлиев ф — може би вм. *Мадамлиев 'живял и работил в град Мадан' (?) Братаница (Пазарджишко), 1956.

Маданов и Мадански¹ ф — от диал. *мадан* 'железодобивна пещ' (от ар.-тур. *maden*). Варна, Мала църква (Самоковско).

Мадански² ф — от с. Мадан (Михайловградско). Михайловград, Малорад (Ореховско).

Маданчев ф — от диал. *маданче*; вж. Маданов. Станке Димитров.

Мадарджиев ф — от диал. **мадарджия* 'който гълчи, сконфузва, излага хората' (от тур. *madaga etmek* 'skonфузя, изложя'). Казанлък.

Мадаров и Мадарски ф — съкрат. от Мадарджиев. Плевен, Пещера, Лозен (Софийско).

Мадгеров ф. Видин, 1893.

Маде м — от звателната форма на Мада. Сливница. **Мадев ф.** Невля (Царибродско), Сливница.

Мадемджиев ф — от диал. **мадемджия* 'рудокон' (ар.-тур. *madenci*). Пловдив.

Мадѐмов ф — от тур. *madem* 'понеже, тъй като' — поради често повтаряне на тая дума (?)

Мадѐрджиев ф — разновидност на Мадарджиев. Казанлък, Ракитово (Велинградско).

Маджър и Маджара пр — от диал. *маджър(ин)* 'преселник, бежанец'; вж. Маджиров, или от народността име *маджърин*. Долни Богров (Софийско), Трудовец (Ботевградско). **Маджаров ф.** Копривщица, Панагюрище, Карлово, Стара Загора, 1878, Грудово, Устово (Смолянско), Самоков, Плевенско. **Маджърски ф.** Браца, Михайловград, Вършец. **Маджарете** род в Кътина (Софийско).

Маджереулу ф — старинна форма на Маджаров с турско окончание. Шумен, 1843.

Маджиров и Маджърски ф — от диал. *маджирин* 'преселник, бежанец' (от ар.-тур. *muhasir*). Панагюрище, Панагюрско, Пловдив, Асеновград, Склаве (Санданско), Русе.

Маджо м — от Мачо с озвучаване на ч в *дж* или от Младжо с изпадане на л; срв. Мада. Кичевско. **Маджев и Маджов ф.** Кюстендил, 1879, Панагюрище, Пещера, Пловдив, Габрово, Шумен.

Маджоров ф — видоизменено от Маджуров или Маджаров. Станке Димитров.

Маджурков ф — видоизменено от Манджурков или от Маджунков.

Маджунков ф — от прякор *Маджунко* 'който обича маджун'; срв. Маджунов. Калофер (Възраждането), Плевен, 1900, Лясковец, Исперихско.

Маджунов ф — от диал. *маджун* 'петмез' (тур. *tasim*). Сливен, 1883, Стара Загора, 1905, Клисуря (Карловско), 1893.

Маджуров ф — от диал. *маджурин*; вж. Маджиров. Сопот, Първенец (Пловдивско), Пловдив, Болярци (Асеновградско), Варна, Винаца (Варненско).

Маджърче пр — умалит. от Маджар. Пещера, 1852.

Мадѐн м — от Мад(а), Мад(о)+ин. **Мадѐнов ф.** Дол. Богров (Софийско).

Мадлѐн¹ ж — вм. Мадлена. София, 1958.

Мадлѐн² м — кръстен на баба си Магдалена. Ихтиман, р. 1965.

Мадлѐна ж — видоизменено от Младена по името на една киноартистка. Криводол (Врачанско), р. 1955, Варна, р. 1957, Берковица, р. 1959.

Мадо м — разновидност на Мада. Брезнишко. **Мадов ф.** Берковица, Годеч.

***Мадол м** — от Мад(о)+ол. **Мадолев ф.** Белица (Разложко), Банско.

Мадрев ф — навярно от Мъдров с диалектно а вм. ъ. Пазарджик.

Мадрит м — от името на град Мадрид в Испания (навярно бащата е бил интербригадист). Чипровци (Берковско), 1958.

Мадърски ф — вм. Маджурски.

Мадърджиев ф — писмена разновидност на Мадарджиев. Стара Загора.

Мадѐновци — род в Бодрово (Първомайско).

Маѐрков ф — от диал. *майерко*, умалит. от *магер* с изговор на г като й; вж. Магеро. Благоевград.

Маешки ф — навярно вм. Маевски; вж. Май.

Маждрагѐнов ф — от диал. **маждрагѐн* 'който носи маждрак'; срв. Тояганов.

Маждраков ф — от *маждрак*; вж. Маждрака. Рядко, на разни места из страната.

Мажев ф — от Маджев с преход на *дж* в *ж*. Шумен.

Мажкаров ф — писмена разновидност на Мъжкарров.

Мажор пр — от Маджор с преход на *дж* в *ж*. Станке Димитров, 1879. **Мажор ф**. Станке Димитров.

Мазаджиев ф — от диал. *мазаджия* '1. търговец с магазин; 2. магазинер' (ар.-тур. *mağazacı*). Гложене (Тетевенско), Бела Слатина, Калофер, Шумен.

Мазаев ф. Русе, Пловдив.

Мазиков ф — може би нарочно видоизменено от *Мързаков; срв. Мързанов. Търново, 1897, Карлово, 1908, Казанлък, 1935.

Мазалчев ф. Стара Загора.

Мазарачовски ф — от с. Мазарачево (Кюстендилско). Кюстендил.

Мазаров ф — от ар.-тур. *mahzar* 'писмена молба' или от *mezar* 'гроб'. Пурия (Казанлъшко).

Мазача пр — от *мазачи* 'зидар, който измазва'. Павликени.

Мазгалов ф — от диал. *мазгал* '1. бойница; 2. тесен дълъг прозорец на изба' (тур. *mazgal*). Симеоновград, 1917, Санданско.

Мазганов ф — от прякор *Мазна Гана* или видоизменено от Мазгалов. Говедарци (Самоковско).

Мазгаров ф — от диал. **мазгар*, **мъзгар* 'човек с буйна кръв и младост'. Кюстендил.

Мазгов ф — от *мъзга*, прен. 'буйна кръв и младост'. Луковит.

Маздрака пр — от диал. *мъздрак* 'копие, маждрак' (ар.-тур. *mızgak*). Кула.

Маздраков ф. Пловдив, 1870. **Маздрашки ф**. Враца.

Мазев ф — от диал. *мазѐ*; вж. Мазов. Пловдив, Пещера.

Мазенов ф — от *мазен* (?); вж. Мазнев. Хасково, 1873, 1893.

Мазинков ф — вм. *Мизинков; вж. Мизинов. Ресен (Търновско).

Мазитаров ф. Пловдив.

Мазмънов ф. Горно Ябълково (Грудовско).

Мазнев¹ ф — от прякор *Мазния* 'тлъст, пълен, загладен; 2. любезен, угодлив'. Радковци (Дряновско), Габрово, Елена, 1900, Тетевен, Казанлък, Стара Загора, Кричим, Пазарджик, Бела Слатина.

Мазнев² ф — според семеен спомен: бабата била *мазна*, т. е. винаги загладена, спретната и чиста. Самоков, Кюстендил.

Мазнеков ф — от Мазнев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Мазников ф — от прякор *Мазника*; вж. Мазнев. Станке Димитров, Етрополе, Стара Загора, Ямбол.

Мазнилков ф — от прякор *Мазнилко* 'който се подмазва'. Самоковско.

Мазничев ф — разновидност на Мазников. Берковица, 1893, Русе.

Мазнов ф — от прякор *Мазната*; вж. Мазнев. Враца.

Мазов ф — от *маза* '1. изба; 2. магазин' (ар.-тур. *mağaza*). Котел, 1867, Бургас, Враца, Кавадарци, 1917.

Мазълов ф. Пещера.

Май м — от месец *май*; срв. Април. София, р. 1926. **Маев ф**. Тетевен, Стара Загора, Пловдив. **Маевски ф**. **Майовски ф**. Варна.

Майда ж — съкрат. от Смарайда. Стара Загора (вече изчезнало).

Майдавски ф — може би от някое село с подобно име. Варна.

Майданов ф — от диал. *мейдан* 'площад, мегдан' (ар.-тур. *meydan*). Севлиево.

Майдачев и Майдачевски ф.

Майков ф — от *майка* — поради често повтаряне на „майко“ или „майката“. Плевен, Сопот, Лозен (Софийско).

Майлан ж — някакво чуждо име (майката вьетнамка). София, р. 1963.

Маймаров, Маймарев и Маймарски ф — от диал. *маймар(ин)* '1. архитект, строител; 2. масажист' (от ар.-тур. *mitar*). Русе, Варна, Горна Оряховица.

Маймунков ф — от прякор *Маймунко* 'грозен или много шеговит човек'. Хасково, 1878, Поморие.

Маймунски ф — от *маймуна* в някакво преносно значение (от тур. *mautun*). Ореховско, Куртово Конаре (Пловдивско).

Майналов, Майналовски и Майноловски ф — от *майно ле* — поради често повтаряне на това възклицание. Охридско, Велес, Стара Загора, Толбухин.

Майнаслиев и Майнаслийски ф — от с. Майнаслии (Събрано, Новоагорско). Нова Загора, Стара Загора.

Майно м — от Маньо с отмет на йотацията или видоизменено от Мойно. Мъглен, нар. песен. **Майнов ф**. Болград, 1862, Ловеч, 1878

Майнъловски ф — вм. Майналовски. Варна.

Майо м — от месец *май* (?) Шуменско, 15—16 век.

Майоров ф — от прякор *Майора*. Драгоево (Преславско), Русе.

Майски ф — от прякор или псевдоним. Попово.

Майстора пр — от *майстор*. **Майсторов ф**. Калофер, Пловдив. **Майсторски ф**. Севлиево, Пловдив, Кривина (Софийско).

Майсторикdleви род — от майсторите Колеви. Панчарево.

Майтарски ф — от диал. **майтар* 'шегобиец' (?) Враца.

Майя ж — разновидност на Мая. Ново, рядко.

Мака ж — женска форма от Мако. Вайганд, Синод. именник.

Макавѐй *м* — библейско име, евр. „чук“. Главно СЗБ и Котел. **Макавѐев** *ф*.

Маказчѐев и **Макасчѐев** *ф* — от ар.-тур. *makasçı* 'майстор и продавач на ножици'. Сливен.

Макаков *ф* — от тур. *makak* 'тояжка за подпиране, патерица'. Стара Загора, 1880, Малево (Хасковско), Пловдив, с. Лъгобеново.

Макар *м* — съкрат. от Макари. **Макаров** *ф*. Стралджа (Ямболско). **Макаровски** *ф*. **Мака̀рски** *ф*. Търново.

Макараджѐйски *ф* — от диал. *макараджия* 'продавач на макари' (тур. *makacı*). Горни Пасарел (Самоковско).

Макарѐнков *ф* — видоизменено от Макаринов по името на съветския педагог и писател А. С. Макаренко. Пещера, 1965.

Мака̀ри *м* — гр. *Μακάριος* 'блажен' — име на календарски преподобен. Босилеград Кюстендилско, Копривщица. **Мака̀риев** *ф*.

Мака̀рин *м* — гр. *Μακαρίνος*, от Макари. **Мака̀ринов** *ф*. Пещера, Блатско (Гоцеделчевско).

Мака̀рина *ж* — женска форма от Макарин или от Макари. Говежда (Михайловградско).

Макарнаджиев *ф*. Балчик.

Мака̀рчо *м* — умалит. от Мака̀р. **Мака̀рчев** *ф*. Миланово (Свогенско).

Мака̀тев *ф* — от диал. *makat* 'постилка за миндер' (ар.-тур. *makat*). Самоков.

Макашев *ф*. Стара Загора.

Мактолен *м* — някакво шотландско име или изопачено от Макдоналд. Червен брег, р. 1952.

Ма̀ке и **Ма̀ки** *м* — разновидност на Мако. **Ма̀кев** и **Ма̀киев** *ф*. Русе, Пловдив, Дерманци (Луковитско).

Ма̀кедо *м* — от страната Македония. Ивайловградско.

Макѐдона *ж* — от страната Македония. Каблешково (Поморийско), р. 1930.

Макѐдонеца *пр* — от *макѐдонец*. На разни места из страната. **Макѐдонски** *ф*.

Макѐдония *ж* — от страната Македония. София, р. към 1900, Пловдив, р. 1922.

Макѐдонка *ж* — от *макѐдонка*. Скопие, 1942, Благоевград.

Макѐдонов *ф* — разновидност на Македонски. Силистра, 1900.

Макѐдѐчев *ф* — от прякор *Макѐдончето*. Русе.

Ма̀кей *м* — съкрат. от Макавей. **Ма̀кеев** *ф*. Горна Оряховица, Русе.

Макелов *ф*. Казанлък.

Макенаджѐйски, **Макинаджѐев** и **Македжѐев** *ф* — от диал. *макинаджия* 'машинист, който борави с машина' (гр.-тур. *makıncı*). Самоков, Кюстендил, Петрич, Петричко, Благоевград, Пловдив.

Ма̀кензен *м* — по фамилиното име на немския фелдмаршал А. Макензен, станал из-

вестен у нас по време на Първата световна война. Владимирово (Михайловградско), р. 1917.

Ма̀кльо *м* — прякорно име от Мако. **Ма̀клев** *ф*. Долни Дъбник (Плевенско).

Ма̀кньо *м* — прякорно име от Мако. Дерманци, Торос (Луковитско). **Ма̀кньов** *ф*. Плевенско, 1908. **Ма̀кнев** *ф*. Ловеч, Пловдив.

Ма̀ко *м* — съкрат. от Макавей. Ковачица (Ломско), 1870. **Ма̀ков** *ф*. Плевен, Крушовене (Ореховско), Враца.

Ма̀кра *ж* — съкрат. от Макрина. Велинград.

Ма̀кре *м* — от гр. *Μακρός* 'дълъг' или съкрат. от календарското име Макриан.

Ма̀крев *ф*. Дебърско, Якоруда, Разлог.

Ма̀крѐл *м* — от Ма̀кр(е)+*ел*. **Ма̀крѐлов** *ф*. Чирпан, Пловдив.

Ма̀крен *м* — от Ма̀кр(е)+*ен*. **Ма̀кренов** *ф*.

Ма̀крѐна *ж* — женска форма срещу Ма̀крен. Михайловградско.

Ма̀крѐ¹ *ж* — от гр. *μακρή* 'дълга' или разновидност на Ма̀кра. Кюстендил.

Ма̀крѐ² *м* — разновидност на Ма̀кре. **Ма̀криов** *ф*. Добринище (Разложко).

Ма̀крѐдов *ф* — от Ма̀крев с гръцко *ид*. Бургас.

Ма̀крѐл *м* — от Ма̀кр(е)+*ил*. **Ма̀крѐлов** *ф*. Казанлък.

Ма̀крѐн *м* — от Ма̀кр(е)+*ин*. **Ма̀крѐнов** *ф*. Самоков, 1853.

Ма̀крѐна *ж* — гр. *Μακρίνη*, лат. *Macrina* от тасга 'мършава, суха, слаба' — име на календарска преподобна. Михайловградско, Берковица, Красава (Брезнишко), Клисура (Софийско), Казанлък — калугерка, Сопотски манастир — калугерка.

Ма̀кро *м* — разновидност на Ма̀кре. **Ма̀кров** *ф*.

Максаков *ф*.

Максе *м* — съкрат. от Максим. **Максев** *ф*. Разлог.

Ма̀ксѐм *м* — гр. *Μαξιμος*, лат. *Maximus* 'най-голям, най-велик' — име на календарски преподобен. Рядко. Габрово, р. 1872, 1833, Разложко, Ново село (Видинско). **Ма̀ксѐмов** *ф*. Горна Оряховица, 1865, Габрово, Стара Загора, Кюстендил, 1832, Трънско, Кратово.

Ма̀ксѐма *ж* — женска форма от Максим. Своде (Ботевградско), р. 1902, Дръмша (Свогенско), р. 1912.

Максимѐлиан и **Максимѐлиян** *м* — лат. *Maximilianus*. Разград, 1893.

Ма̀ку̀л *м* — от Ма̀к(о)+*ул*. **Ма̀ку̀лов** и **Ма̀ку̀лев** *ф*. Пловдив, София, 1897.

Ма̀кшѐтов *ф*. Галиче (Ореховско).

Ма̀ла *ж* — съкрат. от Малама или женска форма срещу Ма̀льо. **Ма̀ли** *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Малагански ф.
Маладжиков ф — от тур. *malacık* 'биволско теленце'. Вълчи трън (Плевенско).
Малев ф. — от диал. *малай* 'царевичен хляб' (от рум. *mălai*). Самоков, 1917, Етрополе.
Малайна и Малайно м. Гоце Делчев, нар. песен.
Малака пр — от диал. *малак* 'биволче' (тур. *malak*); срв. Биолчев. Пещера, 1900.
Малаков ф. Винаца (Варненско), Поморие, Любенец (Новозагорско), Ловеч, Мадан (Михайловградско). **Малакев ф.** Русе. **Малаковски ф.** Кричим.
Малакташев ф — от малък Ташо или от малака Ташо (?) Пловдив.
Малакчиев ф — от диал. *малакчия* 'пастир на биволски телета' (тур. *malakçı*). Русе.
Малам м — мъжка форма срещу Малама. **Маламов ф.** Сенокос (Благоевградско), Петрич, Санданско, Казанлък. **Маламски ф.** Пазарджик.
Малама ж — от гр. *μάλαμα* 'злато'. Скравена (Ботевградско), 1648, Трявна, Нова Загора, Сливен.
Маламан м — от Малам + *ан.* **Маламанов ф.** Силистра, 1897.
Маламата пр — от *малама*; вж. Малама. Русе.
Маламатен м — от диал. *маламатен* 'позлатен'. **Маламатенов ф.**
Маламен м — от диал. *маламен* 'златен, позлатен'. **Маламенов ф.** Силистра, 1893.
Маламин м — от Малам + *ин.* **Леденик (Търновско).** **Маламинов ф.** Търново, Казанлък.
Маламчо м — умалит. от Малам. **Маламчев ф.** Патр. Евтимово (Асеновградско).
Малана ж — видоизменено от Малама с по-употребимото окончание *-на*. Софийско.
Малахия м — име на библейски пророк, евр. „божи пратеник“. Синод. именник.
Малахов ф — може би вж. Малаков или *Малахиев.
Малахри ж — може би кръстоска от Малама и Хриса. Пещера, р. 1925.
Малачев ф — от прякор *Малачето* 'биволчето'; срв. Биолчев. Пловдив.
Малачината пр — от рус. *молодчина* 'сръчен и угледен човек'. Боженица (Ботевградско). **Малачински ф.** Боженица.
Малашевски ф — от с. Малашевци (Софийско).
Малашинов ф — може би сродно с Малачински. Зорница (Асеновградско).
Малайнов ф — от диал. **малайн* 'който яде царевичен хляб' (от рум. *mălai*). Алдомировци (Сливнишко).
Малвина ж — фр. *Malvina*. Шумен, Лехчево (Михайловградско), р. 1960 — на баба си Милица.
Малджански ф — от ар.-пер.-тур. *mal-*

caplı 'лаком, користолюбив'. Луковит, Борован (Белослатинско), Лехчево (Михайловградско).
Малджиев и Малджийски ф — от диал. *малджия* 'иманяр' (ар.-тур. *malcı*). Русе, Шумен, Варна, Багренци (Кюстендилско).
Малезанов ф — разновидност на Мелезанов. Скопие.
Малезов ф — разновидност на Мелезов. Брацигово, 1904.
Малей и Малей м — разширено от Мальо. Копривщица. **Малеев ф.**
Малеков ф — от Малев с вмъкнато *-ек*. Русе.
Мален м — от Мал(ьо) + *ен*. София, р. 1885, Стара Загора. **Маленов ф.** Казанлък.
Малена ж — женска форма срещу Мален. Софийско, Враца. **Маленин ф.** Ловеч, Плевен.
Маленка ж — умалит. от Малена. Бодрово (Ихтиманско).
Маленко м — умалит. от Мален. Зетъво (Чирпанско). **Маленков ф.** Панагюрище.
Маленчо м — умалит. от Мален.
Малехунов ф. Пещера, Гайтаниново (Гоцеделчевско).
Малецки ф — може би полско или руско име.
Малечко м — разновидност на Малешко. Поповско, 15—16 век. **Малечков ф.** Пещера, Пазарджик, Етрополе.
Малеш м — от Мал(ьо) + *еш*. Шуменско, 15—16 век. **Малешев ф.** Казанлък.
Малешко м — умалит. от Малеш или направо от Мал(ьо) + *ешко*. Нова Загора (гроб), Варна. **Малешков ф.** Габрово, 1905, Дряново, Казанлък, Брезово (Пловдивско), Калофер, Скалица (Ямболско), Елхово.
Малзадеев ф — от ар.-тур. *mal ziyade* '(който има) доста или предостатъчно имот'. Шумен, 1881.
Малигаров ф — съкрат. от *Мамалигаров.
Малигенов ф — може би от мали Гено. Пловдив.
Малий пр — от *мали* 'малкия'. Лясковец, 1844.
Малий Гарибалди пр. Котел, 1867.
Малийка ж — съкрат. от Амалия. Синод. именник.
Маликатов ф. Долна баня (Ихтиманско), Радуил (Самоковско).
Маликов ф — от диал. *малик* 'бут, чук на тепавица'. Пловдив, 1900.
Малин м — а) от Мал(о) + *ин*; б) женска форма от Малина. Бистрица, Бусманци, Лозен (Софийско), Самоковско, Ихтиман, Ракитово (Велинградско), Луковитско. **Малинов ф.** Брезник, Панагюрище, Перушица, Велинград, Симитли, Болград. **Малиновски ф.**
Малина ж — а) от плод и растение *малина*; срв. Череша, Ябълка и др.; б) женска

форма от *Малин*. На разни места из страната.

Малѝнка ж — умалит. от *Малина*. Софийско, Долно Камарци (Пирдопско), Ихтиман, Мездра. *Малѝнкин ф.*

Малѝнко м — умалит. от *Малин*. Софийско. *Малѝнков ф.* Калофер (Възраждането), Пазарджишко.

Малинхѝр м — видоизменено от *Манлихер*. Баня (Михайловградско), р. 1910, 1925.

Малѝнчо м — умалит. от *Малин*. Софийско. *Малѝнчев ф.* Софийско, Врачеш (Ботевградско).

Малѝч м — умалит. от *Малѝо*, *Мало*. София, нар. песен. *Малѝчев ф.* Долни Дѝбник (Плевенско).

Малѝш м — от *Мал(ѝо) + иш*. *Малѝшев ф.* Русе.

Малишевски ф — от *Малиш* или видоизменено от *Малашевски*.

Малка ж — женска форма от *Малко*. Стара Загора — старо.

Малкѝнов ф — от диал. *малкѝн* 'малѝк, дребен човек'. Станке Димитров.

Малкиев ф — от прякор *Малкѝя*. Летница (Ловешко).

Малко м — успоредна форма на *Малчо* с друго окончание. *Малков ф.* Садово (Асеновградско), Силистра, 1904, Ботевград (от Крушево, Македония). *Малковски ф.* Костенец.

Малкодѝнски ф — от диал. **малкодѝн* 'малѝк, дребен човек'. Кнежа.

Малкѝч м — лично име, образувано от фамилно, чието значение е забравено. Опан (Старозагорско). *Малкѝчев¹ ф.*

Малкѝчев² (и *Малкѝчов*) *ф* — от тур. *malıkoşu* 'хитрец, измамник, шмекер'. Самоков, 1843, Бобошево (Станкедимитровско), Лозен (Софийско), Пещера, Опан (Старозагорско), Асеновград, 1900, Търговище.

Малѝев ф — от диал. *малѝя* 'богат, имотен' (ар.-тур. *malı*). Търново, 1908.

Малнихѝр м — изопачено от *Манлихер*. Баня (Михайловградско).

Мало м — успоредна форма на *Малѝо* с твърдо окончание. *Малов ф.* Търново, 1893, Омуртаг, 1893, Казанлък.

Маломѝр м — от *Маламир* — име на старобългарски владетел. Синод. именник.

Маломѝра ж — женска форма от *Маломѝр*. Синод. именник.

Малта ж — гр. *Μάλτα* 'мека, нежна'. Шумен, 1884, Плевен, р. 1884.

Малтица ж — умалит. от *Малта*. Русе.

Малтичка ж — преумалит. от *Малта*. Н. Геров.

Малтѝда ж — гр. *Μάλθοῦδα*, от *Малта*. Казанлък, р. 1923.

Малѝн м — от *Мал(о) + ун*. Копривщица, нар. песен.

Малѝна ж — от *Мал(а) + уна*. Свищов, р. 1915.

Малуска ж — навярно вм. *Малушка*. Капитан Андреево (Свиленградско).

Малѝш м — от *Мал(о) + иш*. Шумен, 1960. *Малѝшев ф.* Котел, Шумен. *Малѝш о в дол*, местност в Етрополе

Малѝшка ж — женска форма от *Малуш*. Шумен.

Малхозов ф. Стара Загора.

Малчик м — от псевдонима на антифашисткия борец *Малчика*. Михайловград, р. 1959.

Малчо м — умалит. от *Малѝо*. Шумен, 1861, 1876, Провадия, 1893, Зараево (Поповско), Видин, Софийско. *Малчев ф.* Шумен, Добруджа. *Малчов ф.* Банско, Ботевградско. *Малчевски ф.* Казанлък. *Малчиев ф.* Варна.

Малѝмка ж — писмена разновидност на *Маламка*. Шумен.

Малѝмов ф — писмена разновидност на *Маламов*.

Малѝо м — от *мѝли* 'малѝк, мил'. Софийско, Варна, Шумен. *Малев* и *Малѝов ф.* Негован, Чепинци (Софийско), Шумен, Нови пазар. *Малиев ф.* Търново. *Малевски ф.* Никопол. *Малѝоуглу ф* — с турско окончание. Шумен, 1860.

Малѝошев ф — разновидност на *Малѝошев*

Малѝчки ф — вм. *Малѝшки*, от *Малѝш*. Благоевград, Сандански.

Малѝш м — от *Малѝ(о) + иш*. *Малѝшев ф.*

Малѝгов ф — от *Малѝков* с озвучаване на *к в г*. Орехово.

Малѝков ф — от диал. *малѝк* '1. малкият прѝст на рѝката; 2. малѝк, дребен човек'. Сопот, Станке Димитров, Бобошево (Станкедимитровско).

Маманезов ф.

Мамѝров ф — от ар.-тур. *malıar* 'строител'; вж. *Маймаров*. Плевен, Бургас.

Мамѝрчев ф — а) от диал. *мамѝрѝц* 'животинка, която играе над извори и кладенчета'; б) от диал. *мамѝрчо*, умалит от *мамѝр*; вж. *Мамаров*. Котел, 1867, Кюстендил, 1893, Хасково, 1917, Ботево (Варненско)

Маматѝрков ф — от гѝба *маматѝрка*; според семеен спомен — от двама търговци на име Иван Стоянов в Търговище единият имал калпак като маматарка и обичал гѝби маматарки, затова си бил сложил ново име. Търговище, Бургас, 1893, Казанлък.

Мѝминото пр — от *мѝминото* (момченце). Търново. *Мѝминов* и *Мѝменов ф.*

Мѝмка ж — от *мѝмка*, *мѝмичка* или видоизменено от *Манка*. Шумен.

Мѝмков ф — видоизменено от *Манков*. Браца, 1910.

Мамѝлев и *Мамѝлски ф* — от *мамѝли* 'царевница' (ар.-тур. *matul*) — навярно

употребявал необичайна за говора дума. Сливен, 1893, Дряново, Габрово.

Маму̀лков ф — разновидност на Мамулев. Разград, Русе.

Маму̀шев ф — навярно в. Манушев. Благоевград.

Мамч̀еров ф . разновидност на Момчеров. Враца.

Ма̀на ж — женска форма от Мано, Маньо или съкрат. от Малина, Мария и под. Трявна, Панагюрище, **Ма̀нин ф**.

Ма̀навски ф — писмена разновидност на Манафски. Ихтиман, Лехчево (Михайловградско).

Ма̀наджиев ф — от диал. *маханаджия* 'който на всичко намира махна, нищо не одобрява'. Варна.

Ма̀найл м — видоизменено от Мануил. Банско. Манайлов ф.

Ма̀налов ф — може би видоизменено от Манахилов. Енина (Казанлъшко), Спасово (Чирпанско), Стара Загора.

Ма̀нас м — съкрат. от Манаси. **Ма̀насов ф**. Бела Слатина.

Ма̀наси и **Ма̀насия м** — библейско име, евр. „който забравя бедите“. Кюстендил, Кюстендилско, Трънско, Кнежа. **Ма̀насиев ф**.

Ма̀наско м — умалит. от Манаси. **Ма̀насков ф**.

Ма̀наслиев ф — видоизменено от Майнаслиев. Варна.

Ма̀наф пр — от диал. *манѝф(ин)* '1. малоазийски турчин; 2. прен. развратник' (от тур. *manav*). Габрово, 1833. **Ма̀нафов ф**. Мъглиж (Казанлъшко), Пирдоп (пирдопските Манафови обясняват името си с това, че били търгували с Манафлъка; вж. Манафъков). **Ма̀нафски ф**. Бела Слатина, Ботевград, Ихтиман. **Ма̀нафете** род в Церецел (Свогенско).

Ма̀нафъков ф — а) от Манафък, Манафлък 'област в Мала Азия'; б) от ар.-тур. *manafik* 'раздорник, интригант'. Хасково.

Ма̀нахил м — от Манаил с вмъкнато х. Хасково, 1893, Криво поле (Хасковско), Дълбок извор (Първомайско), Староселци (Плевенско). **Ма̀нахилов ф**.

Ма̀нахов ф — видоизменено (може би нарочно) от Манафов. Златарица (Еленско).

Ма̀нгалаков ф. Стара Загора.

Ма̀нгалджийски ф — от диал. *мангалджия* 'който прави мангали'. Самоков.

Ма̀нгалов и **Ма̀нгалски ф** — от *мангал* (ар.-тур. *mangal*). Гоце Делчев, Гоцеделчевско, Пловдив, Дуплян (Ямболско).

Ма̀нгараков ф.

Ма̀нгаров ф — видоизменено от Мангалов или Мангъров (?) Калофер.

Ма̀нгафлиев ф — от с. Мангуфли (Малко Кирилово, Елховско) или от Магъф (Сеноклас, Свиленградско).

Ма̀нгачев ф. Пловдив.

Ма̀нгè м — югозападна форма на Манго. Радомирско. **Ма̀нгèв ф**.

Ма̀нгèйн и **Ма̀нгèин ф** — навярно от Манге или *Мангеа. Студена (Пернишко). Челопечене (Софийско).

Ма̀нгел м — кръстоска от Манго и Вангел. **Ма̀нгелов ф**. Млечево (Севлиево), Севлиево, Айтос, Варна, Пловдив.

Ма̀нгеш м — от Манг(о) + *еш*. **Ма̀нгешев ф**. Пазарджик.

Ма̀нго м — от Манко с озвучаване на *нк* в *нг*, както Менко и Менго, Минко и Минго, Мънко и Мънго. Бр. Миладинови. **Ма̀нгов ф**. Якоруда, Сандански, Железница, Лозен (Софийско), Пасарел (Самоковско), Панагюрище, Плевен, Пловдив, Сливен. **Ма̀нговски ф**. Троян, Плевен, Враца, Осиковица (Ботевградско).

Ма̀нгоров ф. Калофер.

Ма̀нгуров ф. Катунци (Санданско).

Ма̀нгъзов ф.

Ма̀нгъров ф — от остар. *мангър* 'дребна монета' (тур. *mangir*). Сопот, 1900, Нова Загора.

Ма̀нгърчев ф — от остар. *мангърче*; вж. Мангъров.

Ма̀нгъфов ф — от с. Мангъф (Сеноклас, Свиленградско). Свиленград.

Ма̀нгъшев ф — навярно разновидност на Мангешев. Стара Загора.

Ма̀нда ж — от Мана с вмъкнато *д* или женска форма от Мандо. Бургас, 1930.

Ма̀ндагъзов ф — от диал. **мандагъдз* 'безочлив' (от тур. *manda* и *göz* 'биволяско око'. Станке Димитров, 1879.

Ма̀ндаджиев ф — от диал. **мандаджия* 'биволар' (тур. *mandaci*). Казанлък, 1893, Пловдивско, Карлово, Дряново, Горна Оряховица, Търново.

Ма̀ндаков ф. Никопол. 1900.

Ма̀ндалиеф ф — от диал. **мандалия* 'който има биволи' (от тур. **mandali*); срв. Буалиев. Габрово, Ямбол.

Ма̀ндалина и **Ма̀ндалена ж** — видоизменено от Магдалина, Магдалена. Вайганд, Синод. именник.

Ма̀ндалов и **Ма̀ндалски ф** — от прякор *Ма̀ндалото* 'който постоянно се движи насам-натам' (от ар.-тур. *mandal*). Кованлък (Търновско), Свищов, Чирпан, Стара Загора, Кюстендил, Асеновград.

Ма̀ндалчев ф — от прякор *Ма̀ндалчето*; вж. Мандалов. Асеновградско.

Ма̀ндариев, **Ма̀ндаров** и **Ма̀ндарски ф** — от гр. *μαντάρι* 'въже' или от *μαντάρω* 'закърпвам (дреха)'. Орловец (Горнооряховско), Ракитово (Велинградско), Горни Лом (Белоградчишко).

Ма̀нде м — западна форма на Мандо, Мандьо. **Ма̀ндев ф**. Желява (Софийско).

Ма̀ндешлиев ф — от някое село с подобно име. Тагарово (Грудовско).

Ма̀нджаков ф.

Манджаров ф — от диал. *манджар 'който иска да яде все манджи'; срв. Гозбаров. Карананево (Свищовско), Свищов, 1893, Бяла, 1893, Стамово (Старозагорско).

Манджиев ф — съкрат. от Манаджиев. Варна, Търново.

Манджиков ф — от диал. *манджик 'гозбица' (тур. tapık). Казанлък, 1917.

***Манджин м** — от Мандж(о) + *ин*. **Манджинов ф**. Пловдив.

Манджо м — от Манчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Манджев ф**. Българово (Айтоско), Каблешково (Поморийско).

Манджолски ф. Оряхово (Русенско).

Манджоранов ф — от диал. *манджоран, еднакво или близко по значение с манджар; вж. Манджаров. Хасково, 1897.

Манджук пр — от пер.-тур. tepsik 'малък полумесец на върха на копие' (?) Калофер, 1844. **Манджуков ф**. Калофер, 1849, Сопот Стара Загора, Бяла вода (Малкотърновско), Бургаско, Пещера, Церово (Пазарджишко), Костенец, Видин, Михайловград, Мирковци (Македония).

Манджунов ф — видоизменено от Манджуков.

Манджуров ф — може би от прякор *Манджуреца*; срв. Китайски, Японски. Казанлък.

Мандзувчев и Мандзуфчев ф. Варна.

Манди м — съкрат. от Диаманди. **Мандиев ф**. Гоце Делчев, 1917.

Мандик м — от Манд(и) или Манд(о) + *ик* (?) **Мандиков ф**. Никопол, 1893, Плевен — голям род, Берковица, 1900, Търново, Чирпан, Рупки (Чирпанско), Стара Загора.

Мандика ж — женска форма срещу **Мандик**. Свищов, 1888.

Мандика-Маргарита ж. София, 1952.

***Мандил м** — от Манд(о), Манд(и) + *ил*. **Мандилов ф**. Велинград.

***Мандин м** — от Манд(о), Манд(и) + *ин*. **Мандинов ф**. Пловдив. **Мандински ф**. Добра лево (Ореховско).

Мандич м — умалит. от Мандо или от Манди. **Мандичев ф**. Габрово.

Мандо м — от Мано с вмъкнато *д*. Трънско. **Мандов¹ ф**. Казанлък, Сливен, Стара Загора, Калофер, Свищовско.

Мандов² и Мандовски ф — от прякор *Мандата* 'бивол' или 'бавен като бивол' (тур. manda). Ботевград.

Мандой м — разширено от Мандо. Ново село (Видинско). **Мандев ф**.

Мандол и Мандул м — от Манд(о) + *ул*. **Мандолски ф**. Тръстеник (Плевенско). **Мандулов ф**. Пещера, Пловдив.

Мандраджиев и Мандражиев ф — от *мандраджия* 'съдържател на мандра' (гр.-тур. mandıgacı). Котел, Карлово, Стара Загора.

Мандрика ж — румънско име; вж. **Мандруц**. **Мандрикин ф**.

Мандров ф — от прякор *Мандрата* или

съкрат. от Мандраджиев. Сливен, Бургас, Стара Загора, Пазарджик, Еленско, Ловеч.

Мандрой м — разширено от рум. Mîndru 'хубав'. Ново село (Видинско).

Мандруц м — рум. Mîndruț, умалит. от Mîndru. Видин. **Мандруцов ф**.

Мандуров ф — може би разновидност на Мандулов. Пловдив.

Мандухов ф. Гоце Делчев — покръстен: циганин.

Мандуш м — от Манд(о) + *уш*. **Мандушев ф**.

Мандрънчев ф. Мандрица (Ивайловградско).

Мандьо м — от Маньо с вмъкнато *д*, успоредна форма на Мандо. **Мандев ф**. Търново, 1910, Севлиево, Павликени, Ловеч, Желява (Софийско). **Мандевски ф**. Казанлък.

Манеджиев ф — видоизменено от Манаджиев.

Манерски ф — от прякор *Манерката* (може би откраднал или намерил някоя манерка през войната). Пловдив.

Манечковци — от диал. *манечък* 'мъничък'. Изселен род от Боженица (Ботевградско).

Манешко м — от Ман(ьо) + *ешко*. **Манешков ф**. Елена, 1917.

Манзуров ф. Велинград.

Манзуфчев ф — от един произход с Мандзувчев. Варна.

Манзъров ф. Нова Загора, 1893.

Манивелов ф — от автомобилната част *манивела*.

Маника ж — от Ман(а) + *ика*. Брезник.

Маникатов ф — разновидност на Маликатов. Ихтиман.

Маников и Маниковски ф — от прякор *Мъника* 'малкия, дребния'. Станке Димитров, Казанлък, Темуша (Ботевградско).

Маникотов ф — може би грешка вм. Маникатов.

Маникя ж — разновидност на Маника. Брезник.

Манил м — съкрат. от Мануил. **Манилов ф**. Гол. Белово (Пазарджишко).

Маница ф. (Д. Маница, Пловдивско, 1900).

Маничев ф — от прякор *Мъничето*; вж. Маников. Пещера.

Манка ж — умалит. от Мана, Маня. Панагюрище, Радомирско, Станке Димитров, 1879, Добринище (Разложко), Кула, Кулско. **Манкин ф**. Кюстендил.

Манкè м — югозападна форма на Манко. Радомир. **Манкèв ф**.

Манко м — умалит. от Маньо, Мано. Софийско. **Манков ф**. Житен, Чепинци (Софийско), Враца, Кремена (Врачанско), Вършец.

Манлиев ф — може би от Маллиев с дисимиляция на едното *л*. Горска поляна (Грудовско).

Манлихѐр *м* — от бойната пушка *манлихѐрка*. Баня (Михайловградско).

Мано *м* — съкрат. от Емануил. На много места из страната **Манов** и **Мановски** *ф*.

Манойл *м* — разновидност на Мануил. Радомирско. **Манойлов** *ф*. Станке Димитров, Драгоман.

Манѝй *м* — разширено от Мано. **Манѝев** и **Манѝевски** *ф*.

Манѝйло *м* — разновидност на Маноил. Видин, 1860, Лом, 1870, Голинци (Ломско), 1882, Берковица, 1894, Вършец, Чупреня (Белоградчишко). **Манѝйлов** *ф*.

Манокев *ф*. Враца (външно лице).

Манѝл *м* — съкрат. от Емануил. На разни места из страната. **Манѝлов** *ф*.

Манѝла *м* — вм. Манол. Чирпан, 1960.

Манѝлин *м* — от Манол + *ин*. Варна, р. 1956.

Манѝлка *ж* — женска форма от Манол. Русе, Дулово, Опицвет (Софийско).

Манѝлко *м* — умалит. от Манол. **Манѝлков** *ф*. Перник.

Манѝлчо *м* — умалит. от Манол. **Манѝлчев** *ф*.

Манѝн *ж* — фр. *Maïon*, умалит. от Мария; у нас проникнало по литературен път — от романа Манон Леско или от операта Манон. Рядко.

Мансарлийски *ф* — от с. Мансарлии (Победа, Ямболско). Ямбол.

Мански *ф* — съкрат. от Сърбомански. Видин.

Мансѝров *ф* — от ар.-тур. *manasur* 'победоносен'. Айтос.

Мантѝров *ф* — от диал. **мантѝр* 'шивач на манти' или от тур. *mantar* 'гѝба'. Лесичево, Паталеница (Пазарджишко), Стара Загора.

Манто *м* — от Мано с вмъкнато *т*. Своге. **Мантов** *ф*. Хасково, 1870, Разград, 1900, Калофер, Дряново, Тръстеник (Плевенско). **Мантовски** *ф*. Разлива (Ботевградско).

Мантуров *ф*. Казанлък.

Мануѝл *м* — вм. Мануил с чужд за нас изговор на *ѝ*. Севлиево, р. 1926.

Мануил *м* — гр. *Μανουήλ*, съкрат. от Емануил — име на календарски светия. Рядко. **Мануилов** и **Мануилски** *ф*.

Мануила *ж* — женска форма от Мануил. Етрополски манастир, 1648.

Манѝков *ф* — а) от арменско л. и. Манук; б) от *манѝк* 'господар, стопанин' — в таен дюлгерски говор (от циг.) Карлово, 1878, Русе, 1900, Никопол.

Манѝл *м* — от Ман(о) + *ул*. **Манѝлов** *ф*. Сливнишко.

Манѝца *ж* — от Ман(а), Ман(я) + *уца*. Бабово, Сливополе (Русенско).

Манѝш *м* — от Ман(о), Ман(ѝо) + *уш*. **Манѝцев** *ф*.

Манѝша *ж* — женска форма от Мануш. Севлиево (гроб).

Манѝшка *ж* — женска форма от Мануш. Варненско, Асеновград, Ботевград. **Манѝшкин** *ф*. Бачево (Разложко).

Манча *ж* — умалит. от Германа. Мрамор (Софийско).

Манчелов *ф*. Търново.

Манченко *ф*.

Манчо *м* — умалит. от Манѝо, Мано. Рядко, главно ЗБ. **Манчев** и **Манчов** *ф*.

Манчѝй *м* — разширено от Манчо. **Манчѝев** *ф*. Сомовит.

Манчѝр *м* — прякорно име от Манчо. **Манчѝров** *ф*. Попинци (Панагюрско), Панагюрище, Пазарджик, Пловдив.

Манчуков *ф*. Варна.

Манѝо *м* — съкрат. от Емануил, успоредна форма на Мано, Рядко, на разни места из страната. **Манѝев** *ф*. **Манѝовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Манѝонка *ж* — женска форма от Манѝо. Самоков.

Манѝя *ж* — а) съкрат. от Маламка или женска форма от Манѝо; б) рус. *Манѝя*, умалит. от Мария. Рядко. Шумен, р. 1883, 1911, 1913.

***Манѝк** *м* — прякорно име от Манѝ(о) + *ак*. **Манѝков** *ф*. София, 1893. *М а н ѝ к о в д о л*, *М а н ѝ к о в к ѝ м и к*, местности между Етрополе и Правец (Ботевградско).

Мара *ж* — съкрат. от Мария. Из цялата страна. **Марин** *ф*. **Марински** *ф*. Кнежа, Ботевградско, Благоевградско.

Мараджиев и **Мараджийски** *ф* — от диал. *мѝраджия* 'търговец или пастир на мариин, на старя овце'. Толбухин, Калофер, Казанлък, Стара Загора, Лесичево (Пазарджишко).

Марѝзов *ф* — от диал. *марѝз* 'досаден, отегчителен' (ар.-тур. *maraz*). Търговище, Айтос, Брягово (Първомайско), Шишманово (Самоковско).

Маракинджиев *ф* — вм. Марокинджиев. Габрово, 1908.

Маралиев и **Маралийски** *ф* — вм. Моралиев, Моралийски. Пловдив, 1900, Варна.

Марѝмски *ф* — от диал. *марѝмѝ* 'голяма кърпа с ресни' (ар.-тур. *marham*). Скриняно (Кюстендилско), Узунджово (Хасковско).

Марангѝзов *ф* — от диал. *марангѝз* 'дърворезбар' (ит.-тур. *marangoz*), Трявна, Тревненско, Айтос, Ямбол.

Марѝнда *ж* — видоизменено от Смаранда. **Марѝндин** *ф*. Банско.

***Марѝнт** *м* — видоизменено от Смарандѝо. **Марѝнтов** *ф*. Русе.

Маратѝлов *ф* — може би от рум. диал. *marat*, 'сиромаш'. Лесичево (Пазарджишко), Ихтиман.

Марачѝнски *ф* — може би вм. ***Марачѝнски**, разновидност на Марчевски. Угърчин (Ловешко).

Марашлийев *ф* — от диал. *марашлия* 'от с. ~~Мараш~~, Шуменско'. Шумен, Добруджа.

Марва̀к пр, Марва̀ков ф — писмена разновидност на Мървак, Мърваков. Гоце Делчев, Чучулигово (Петричко).

Марва̀нов ф — навярно видоизменено от Марваков.

Ма̀рга ж — съкрат. от Маргарита. Етрополски манастир, 1648, Трънско, Свищовско, Горнооряховско, Ямболско, Зимница (Ямболско). **Ма̀ргин ф.** Толбухин. **Ма̀ргински** и **Ма̀ргенски ф.** Ботевград, Разлива, Трудовец (Ботевградско), Луковит.

Ма̀ргая м — от Маргар с дисимиляция на второто р. **Ма̀ргалов ф.**

Ма̀ргала ж — от Маргара с дисимиляция на второто р. **Маргалѝнски ф.** Благоевград.

Ма̀ргар м — съкрат. от Маргарит. **Ма̀ргаров ф.** Батак, Равногор (Пещерско), Пловдив.

Ма̀ргара ж — съкрат. от Маргарита. Брезник.

Маргарѝт м — от *маргарѝт* 'бисер' (гр. *μαργαρίτης*). Елена, 1844, Пещера, 1853. Търново, 1830, Севлиево, 1882, Харманли, 1893, Поморие, 1893, Криводол, Реселец, Чирен (Врачанско). **Маргарѝтов ф.**

Маргарѝта ж — а) старо — женска форма от Маргарит; б) ново — от цветето *маргарѝтка*. На разни места из страната.

Маргѝ м — съкрат. от Маргарит. Софийско. **Маргѝв ф.**

Маргѝва ж — от Марг(а) + *ева*. Трънско.

Маргѝн м — от Марг(о)¹ + *ен*. **Маргѝнов ф.** Сливен, Ямбол, Яново, Петрово (Благоевградско).

Маргѝта ж — от Марг(а) + *ета*. Н. Геров.

Ма̀рги ж — „модерна“ форма от Марга. София, 1960.

Маргѝда ж — разновидност на Маргита. Сянод. именник.

Маргѝт м — съкрат. от Маргарит **Маргаритов ф.**

Маргѝта ж — съкрат. ст Маргарита. Софийско, Благоевградско. **Маргѝтин ф.** Гоцеделчевско.

Ма̀рго¹ м — съкрат. от Маргарит. **Ма̀ргов ф.** Свищов, Пазарджик, 1897, Ямбол.

Марго² ж — фр. *Margot*, у нас вм. Марга или вм. Мария. Ново, рядко.

Маргозов ф — видоизменено или грешка вм. ***Маргазѝв**, от диал. *маргазѝ* 'заядлив човек' (от ар. тур. *maraza*). Търново.

Маргоѝ м — разширено от Марго¹. **Маргоѝвски ф.**

Марго̀на ж — от Марго² + *на*. Първомай, 1952.

Маргрѝта ж — от нем. *Margarete*. Луковит, р. 1964.

Маргѝ̀ла ж — от писмената форма на Мариола. Русе, Сомовит.

Мардѝ̀нов ф. Етрополе.

Ма̀рджо м — от Марчо с озвучаване на *рч* в *рдж* или видоизменено от Марго¹. **Ма̀рджев** и **Ма̀рджов ф.** Батак, Ботевград. **Ма̀рджовски ф.** Ботевград.

Мардѝ̀ков ф — от арменско л. и. Мардик. Казанлък, Карнобат, Никопол.

Мардѝ̀рисов, Мардѝ̀розов и Мардѝ̀росов ф. от гр. *μαρτυρας* '1. свидетел; 2. мъченик'. Провадия, Пловдив, Сливен.

***Ма̀рдо** и ***Ма̀рдѝо м** — може би от Марто с озвучаване на *рт* в *рд*. **Ма̀рдов** и **Ма̀рдев ф.** Корница (Гоцеделчевско), Асеновград, Пловдив.

Ма̀рек пр — емигрантски псевдоним. Станке Димитров.

Ма̀реков ф — от Маров с вмъкнато *ек*. Троянско, Севлиево, Ловеч, Пазарджик.

Марелов ф. Емборе, 1920.

Марѝ̀лла ж — разновидност на Мариела. Шумен, р. 1958.

Ма̀рен м — от Мар(ѝо) + *ен*. **Ма̀ренов ф.** Еленово (Новозагорско), Казанлък.

Марѝ̀на ж — разновидност на Марина. Типично за Пещера; Тутракан.

Марѝ̀ников ф — разновидност на Марѝ̀ников. Градец (Видинско).

Марѝ̀нка ж — умалит. от Марѝ̀на. Пещера, Ракитово (Велинградско).

Ма̀ренко м — умалит. от Марѝ̀н. **Ма̀ренко ф.**

Ма̀ренски ф — а) от Марѝ̀нски с преход на неудареното *и* в *е*; б) от диал. *ма̀ренски* 'проклет'. Соголяно (Кюстендилско), Пловдив, Попово, Толбухин.

Марѝ̀нчешев ф. Казанлък.

Марѝ̀тов ф. Варна.

Марѝ̀чков ф — разновидност на Марѝ̀чков. Силистра.

Марѝ̀шки ф — може би диал. *марѝ̀шки* 'проклет'; срв. Марѝ̀нски. Орешак (Троянско).

Марзов̀анов, Марзох̀анов и Марзух̀анов ф — вм. Мързованов. Стара Загора.

Мари ж — фр. *Marie* или съкрат. у нас от Мария. Шумен, р. 1959.

Марѝам ж — еврейска форма на Мария. Пловдив, р. 1912.

Марѝампѝти ж — може би от Марѝам и гр. *πιστή* 'вярна'. Ягода (Казанлъшко), р. 1930.

Марѝан м — лат. *Magianus*, име на католически светец, у нас схващано и като мъжка форма от Мария. Търново, 1843, Трънско, Шумен, Берковица. **Марѝанов ф.**

Марѝана ж — ят. *Magiana*. В миналото главно у католиците, напоследък така подновяват „старото“ Мария. Старо: Пловдивско, Свищовско; ново: из цялата страна.

Марѝанти ж — разновидност на Мария или на Мариана.

Марѝго ж — някакво видоизменение на Марга. Сярко, нар. песен.

Марѝдо̀на ж — от Мара и Дона (на двете баби). Ловеч, р. 1939.

Марѝѝл м — мъжка форма от Мариѝ̀ла. Габрово, р. 1959.

Мариѐла ж — фр. *Marielle*, видоизменено от Мария. Ново.

Мариѐта ж — фр. *Mariette*, умалит. от Мария. Ново.

Мари́й м — модернизирано от Марин. Рядко.

Марийка ж — умалит. от Мария. Из цялата страна. **Марийкин** ф.

Марийца ж — преумалително от Мария. Станке Димитров, 1879, Софийско.

Марийче ж — преумалително от Мария. **Марийчин** ф. Пещера.

Марийчо м — мъжка форма от Марийка. **Марийчев** ф.

Мари́к ф. Толбухин.

Марика ж — стегната форма от Марийка. Станке Димитров, Враца, Михайловград.

Марикин ф.

Марико м — мъжка форма от Марика. Пловдив, р. 1918. **Мариков** ф.

Марикостенски ф — от с. Марикостеново (Петричко). Благоевград.

Морикъо м — разновидност на Марико.

Марикъов ф. Тетевенско.

Марика ж — разновидност на Марика. Софийско, Берковица.

Марин м — мъжка форма от Мария (в редки случаи и от Марина). Из цялата страна, главно СИЗБ. **Маринов**, **Мариновски** ф.

Маринович ф. Рядко.

Марина ж — а) гр. *Μαρινα*, лат. *Marina* 'морска' — име на календарска светица; б) женска форма от Марин. Търново, Бабово (Русенско), Сливен, Зимница (Ямболско), Кръстевич (Пловдивско), Осиково (Гоцеделчевско). **Маринин** ф.

Маринаш м — рум. *Mărinaș*, умалит. от Марин. **Маринашев** ф. Градец (Видинско), Орехово, Милковица (Никополско).

Маринджов ф. Алфатар (Силистренско).

Маринезов ф. Варна.

Маринѐла ж — разновидност на Мариела. Ново, рядко.

Мариник(о) м — рум. *Marinici*. **Мариников** ф. Брегово (Видинско).

Мариника ж — рум. *Marinica*. Силистра, 1860.

Маринка ж — умалит. от Марина или женска форма от Марин. Типично за Шумен; Разградско, Севлиево, Михайловградско. **Маринкин** ф. Цинга (Дряновско), Самоков, 1900.

Маринко м — умалит. от Марин. Негован (Софийско), 1886, 1901. **Маринков** ф. Мирояне (Софийско), Трънско, Брезнишко, Годеч.

Маринкъо м — успоредна форма на Маринко с меко окончание. **Маринкъов** и **Маринкев** ф. Лом, Бургас. **Маринкъовски** ф. Скравена (Ботевградско).

Мариноков ф. Пазарджик.

Маринопълски ф — от Марино поле край Търново. Търново.

Маринопуло ф — от Маринов с гръцко окончание. Русе, 1900.

Маринчешки ф — видоизменено от Маринчевски. Голямо Конаре (Пловдивско), 1897.

Маринчо м — умалит. от Марин. Като официално име рядко. **Маринчев** ф. Търновско, Пазарджишко, Лопян (Ботевградско). **Маринчевски** ф.

Мариняков ф — видоизменено от Мариников.

Мариняшев ф — видоизменено от Мариняшев. Козаревец (Горнооряховско)

Марио м — ит. *Magio* от лат. *Magius*, име на древноримски военачалник, а у нас напоследък схванато като мъжка форма от Мария или модернизирано от Марин. Рядко. **Мариов** ф. Пирдоп, 1900.

Марио̀ка ж — разновидност на Марионка. Асеновград.

Марио̀ла ж — от Мариора с дисимиляция на второто р. Станке Димитров, 1864, Свищов, 1894, Русе, Софийско, Каблешково (Поморийско).

Марио̀лка ж — умалит. от Марио̀ла. Софийско, Хасково.

Марио̀нка ж — умалит. от Мария. Цариград, 1858, често у стари жени в Брезнишко и Трънско.

Марио̀ра ж — гр. *Μαριώρα*, умалит. от Мария. Винаца (Варненско).

Марио̀тов ф. Долно Миланово (Югославия), 1917.

Мариус м — лат. *Magius*; вж. Марио; у нас проникнало по литературен път — покрай един от героите на романа *Клетниците* от В. Юго. Враца, р. 1926, 1955, 1958, Берковица, р. 1959, Брезник, р. 1961.

Мариу̀ца ж — разновидност на Маруца. Старо, рядко.

Марйца ж — от Мар(ия) + *ица*. Рядко, главно в ЮЗБ. **Марйцин** ф. Грудово.

Марйчин ф. Банско.

Марицйка ж — рум. *Maritica*. Силистра, 1894.

Марйче ж — умалит. от Мария. Милославци (Трънско).

Маричѐла ж — разновидност на Мариела. Севлиево, р. 1964.

Марйчка ж — умалит. от Мария или от Марица. **Марйчкин** ф. Шереметя (Търновско).

Марйчко м — умалит. от Марико.

Марйчков ф.

Марйшка ж — умалит. от Мария. Кнежа, Шумен.

Марйя ж — гр. *Μαρια* от евр. *Мариам*, чието значение едни смятат за неизяснено, други го превеждат 'твърда, постоянна' — евангелско име, до неотдавна най-разпространеното име у нас. **Марйин** ф.

Марйя-Ксѐния ж. Единичен случай.

Марйя-Луи́за ж — по името на княгиня Мария-Луиза. Силистра, 1893.

Мариян *м* — писмена разновидност на Мариан. **Мариянов** *ф*.

Марияна *ж* — писмена разновидност на Мариана.

Марка *ж* — женска форма от Марко. Софийско.

Маркаров *ф* — от молдованско л. и. *Marcar*.

Маркел *м* — от Марк(о) + *ел*. **Маркелов** *ф*. Пловдив.

Маркил *м* — разновидност на Маркел. **Маркилев** *ф*. Градина (Търновско).

Маркишки *ф* — от рум. л. и. *Marciș*. Преслав, 1893.

Марко *м* — лат. *Marcus*, име на един от четиримата евангелисти. Из цялата страна. **Марков** *ф*. **Марковски** *ф*. **Маркович** *ф*. Старо.

Марковичев *ф* — от Маркович с допълнително окончание *-ев*.

Маркозанов *ф* — някакво видоизменение от Марков. Русе.

Маркъл *м* — от Марк(о) + *ол*. **Маркъл** и **Маркълев** *ф*. Грудово, Каражалово (Първомайско).

Маркузов *ф*. Пирдоп (външно лице).

Маркулиев *ф* — вм.*Марковлиев, от диал. *марковлия* 'жител на с. Марково' (такива има няколко).

Маркуш *м* — от Марк(о) + *уш*. **Маркушев** *ф*. Лясковец.

Марлена *ж* — фр. *Marlin*, у нас проникнало покрай името на една немска киноартистка. Рядко, родени след 1923.

Марлешки *ф* — навярно разновидност на Мърлев. Троянско.

Марлоков *ф* — от диал. *мърлок* 'мръсен човек'; срв. Мърлов. Плетена, Скребатно, Тешово (Гоцеделчевско).

Мармарадов *ф*. Русе.

Мармаранов *ф* — видоизменено от *мърморан* 'мърморко'. Брацигово.

Мармаров *ф* — от гр. *μαρμαρον* 'мрамор'. Варна.

Марнашев *ф* — стегната форма от Мари-нашев. Поповци (Габровско).

Маро *м* — видоизменено от Мавро. Диарбекир, 1873. **Маров** *ф*. Пещера, Елхово, 1900, Велинград, Сопот, Дединци (Еленско), Горнооряховско. **Маровски** *ф*. Ловеч, Шумен, Пловдив, Кърджали, Костурско.

Марозов *ф* — фонетична форма на Морозов.

Марокинджиев *ф* — от диал. *марокинджия* 'кожар, производител на *марокен* (кожа за подвързия)'. Габрово.

Мароков *ф* — може би съкрат. от Марокинджиев. Габрово, 1900, 1960, Русе.

Марола *ж* — видоизменено от Мариола. Пловдив, р. 1921.

Марон *м* — от Мар(о) + *он*. **Маронов** *ф*. Енидже Вардар, Асеновград, Асеновградско, Пловдив.

Марочки *ф* — от прякор *Мароко* 'котарак'. Соголяно (Кюстендилско).

Марс *м* — лат. *Mars*, римски бог на войната. **Марсов** *ф*. Шумен.

Марсела *ж* — фр. *Marcelle*.

Март *м* — от месец *март*; срв. Април, Май, Юли. Козлудуй, 1893. **Мартов** *ф*. Русе.

Марта *ж* — гр. *Μάρθα* от евр. „господарка“ — евангелско име. Нарядко из страната. **Мартин** *ф*. Станке Димитров, 1879. **Мартински** и **Мартенски** *ф*.

Марталозов *ф*. Севлиево.

Мартенлиев *ф* — от диал. *мартенлия* 'жител на с. Мартен, Русенско'. Русе.

Марти *м* — разновидност на Мартъо. Нова Загора (гроб).

Мартилов *ф* — разновидност на Маринов.

Мартин *м* — лат. *Martinus*, по името на бог *Mars, Martis* — име на календарски светия. Търново, 1843, Елена, 1845, Сливенско, Ямболско, Лозен (Софийско), Елин Пелин, Лехчево (Михайловградско). **Мартинов** *ф*. Елена. 1843, Силистра, 1860, Балчик, Станке Димитров, Радомирско. **Мартински** *ф*.

Мартина и **Мартинка** *ж* — женска форма от Мартин. Сомовит.

Мартинко *м* — умалит. от Мартин. **Мартинков** *ф*.

Мартирий *м* — гр. *Μαρτύριος* 'мъченик' — име на календарски светия. Синод. именник.

Мартишки или **Мартишкин** *ф*.

Мартияна *ж* — от Март(а) + *ияна*. Трайково (Ломско).

Марто *м* — съкрат. от Мартин. Елин Пелин. **Мартов** *ф*. Елин Пелин, Лясковец.

Мартолозов *ф* — разновидност на Марталозов.

Мартона *ж* — кръстоска от Марта и Матрона. **Мартонин** *ф*.

Мартул *м* — от Март(ъо), Март(о) + *ул*. **Мартулов** *ф*.

Мартулко *м* — умалит. от Мартул. **Мартулков** *ф*.

Мартъо *м* — съкрат. от Мартин, успоредна форма на Марто. Златар (Преславско). **Мартев** *ф*. Шумен, Шуменско, Преслав, Толбухин, Варна, Долапите (Русенско), Пловдив.

***Маруд** или ***Маруди** *м* — видоизменено от Мавруди. **Марудов** *ф*. Павелско (Асеновградско), Пловдив, Търговище.

Маруда *ж* — видоизменено от Мавруда (свързват го и с Мария). Смолян, Гоцеделчевско, Асеновградско, Пловдив. **Марудински** *ф*. Фотиново (Пазарджишко), Пещера.

Маруков *ф* — от арм. *морук* 'брада (косми)', тур. *погук* 'старец'. Търново.

Марул *м* — видоизменено от Маврул. **Марулев** *ф*. Стара Загора.

Марула *ж* — женска форма срещу Марул. Қаблешково (Поморийско), р. 1874.

Марулѐсков ф — от Марул с двойно окончание — българско и румънско. Брегово (Видинско).

Марулка ж — умалит. от Марула. Каблешково (Поморийско), Варна, Турция.

Маруляков ф. Русе.

Мару̀нка ж — от Мар(а)+унка. Михайловград.

Марунцѐла ф. Свищов, 1888.

Мару̀сия ж — видоизменено от Маруся. Негован (Софийско), р. 1963.

Мару̀ся ж — рус. Маруся, умалит. от Мария, Ново, рядко.

Мару̀ц м — рум. *Mağıţ*, мъжка форма срещу Маруца. **Мару̀цов ф.** Русе, Търново.

Мару̀ца ж — рум. *Mağıţa*, умалит. от Мария, Вършец, р. 1879, Лом, р. 1870, Кнежа, Баница (Врачанско), Борован (Белослатинско), Ясен (Плевенско), Етрополе, Чирпан, Варна.

Мару̀ш м — рум. *Măguş*. **Мару̀шев ф.** Дивдядово (Шуменско). **Мару̀шки ф.**

Мару̀ша ж — от Мар(ия) + уша. Софийско, Русе, Шумен, Пещера, Ракитово (Велинградско), Целина (Чирпанско), Пчеларово (Кърджалийско).

Мару̀шка ж — умалит. от Маруша. Софийско, Чирпан, Карнобат, **Мару̀шкин ф.** Перивол, Шишковци (Кюстендилско).

Мару̀шко м — умалит. от Маруш или женска форма от Марушка. **Мару̀шков ф.** Чепеларе.

Марфелина ж — разширено от Морфа. Разложко, нар. песен.

Мархòлев ф — може би нарочно видоизменено от *Мърсолев, както Каросеров от *Кръвосеров; срв. Марцолов и Мърхов. Карлово, Пловдивско, Червен брег.

Марцѐнков ф — писмена разновидност на Мърценков. Белица (Разложко), Стара Загора.

Марцòлов ф — вж. Мархолев.

Мàрча ж — умалит. от Мара. Етрополски манастир, 1648, Шумен. **Мàрчин ф.** Самоков, 1905, Радилово (Пещерско).

Марчаков ф. Пловдив.

Мàрче ж — звателна форма от Марча. Широко разпространено.

Мàрчѐвски и Мàрчовски¹ ф — от колиби Марча (Дряновско). Дряново.

Марчѐла ж — ит. *Marcella*. Разград, р. 1965.

Марчѐло м — ит. *Marcello*. Луковит, р. 1965 — на дядо си Марин.

Марченка ф. (Иван Д. Марченка, Сливен, 1900).

Марч̀инко м — разновидност на Мартинко. **Марч̀инков ф.** Кюстенджа.

Мàрчо м — умалит. от Марко. Преслав, Поповско, Русе, Толбухин, Алфатар (Силистренско), Бела Слатина, Зимница (Ямболско). **Мàрчев ф.** Преслав, Поповско, Тутраканско, Толбухин, Плевен, Ломско,

Пазарджишко, Пловдив, Чирпан, Карнобат. **Мàрчовски² ф.** Кнежа, Врачеш (Ботевградско).

Марчòк м — прякорно име от Марчо. **Марчòков ф.**

Маршавѐлски ф — разновидност на Мършавелов. Пловдив.

Мàрьо м — съкрат. от Марин, Мартин, Марко или друго подобно име. **Мàрев ф.** Казанлък, Пловдив, Ямбол, Стожер (Толбухинско), Пелишат (Плевенско).

Маря̀н м — стегната форма от Мариан. **Маря̀нов ф.** Кралев село (Югославия), 1917.

Маря̀нка ж — стегната форма от Марианка. Бусинци (Трънско).

Мàса ж — съкрат. от Маслина. Бр. Миладинови, Струга, нар. песен, Трънско.

Масадж̀иев ф — видоизменено от Масалджиев. Пловдив.

Масалдж̀иев и Масалдж̀ийски ф — от диал. *масалдж̀ия* 'забавен разказвач' (ар.-тур. *masalci*). Пазарджик, Пловдив, Кърджали, Благоевград.

Масанов ф. Шумен.

Масарл̀иев ф — от диал. *масърл̀ия* 'който е ходил или живял в Египет'; вж. Масарлов. Михалково (Девинско).

Масарл̀ов ф — от ар.-тур. *Mısırlı*; вж. Масъров. Панагюрище.

Мас̀ия ж — разширено от Маса. Трънско.

Маскальòв ф — може би нарочно видоизменено от *Маскарьов. Самоков.

Масланков ф — от прякор *Масланко* '?' Търново.

Масл̀аров, Масл̀арев и Масл̀арски ф — от *масл̀ар* 'търговец на обикновено или на розово масло'. Велинград, Каблешково (Поморийско), Белица (Ихтиманско).

Масл̀ен м — мъжка форма срещу Маслина. **Масл̀енов ф.** Варна.

Масл̀енко м — умалит. от Маслен. **Масл̀енков ф.** Симитли, Твърдица (Сливенско), Бойница (Кулско).

Масл̀ина ж — от дърво и плод *масл̀ина*. Бр. Миладинови.

Масл̀инка ж — умалит. от Маслина. Казанлък, р. 1921, Безден (Софийско), р. 1938.

Масл̀инката пр — от *масл̀инка*. Котел.

Масл̀инко м — мъжка форма срещу Маслинка. **Масл̀инков ф.** Граматиково (Малкотърновско), Елхово, Карнобат, Хасково, Ямбол, Сливен, Котел, Шумен, Тулча.

Мàсльо м — съкрат. от Маслен, Масленко, Маслинко. **Мàслев и Мàсльов ф.** Панагюрище, Ихтиман, Мирково (Пирдопско). **Маслиев ф.** Пещера.

Мàсо м — съкрат. от Максим. Ореш (Свищовско), Лехчево (Михайловградско). **Мàсов ф.** Ореш, Пловдив.

Маспандж̀ийски ф. Варна.

Масрафчиев ф — от диал. **масрафчия* 'който прави много разходи' (ар.-тур. **masrafçı*).

Масрунков ф. Лясковец, 1917.

Мастагарков ф — от диал. *мастагарка* 'възтегарка, тояга за подпиране товара на кон или магаре'. Пловдив.

Мастев ф — може би нарочно видоизменено от Мастиев. Казанлък.

Мастеров ф — от *мастер* 'майстор'.

Мастиев ф — от диал. *мастия* '1. куче, което митка по чужди врати и облизва паниците; 2. мазник, подлизурка' (тур. *masti*). Плевен, 1869.

Мастиков ф — от *мастика*. Ряховците (Севлиево), Севлиево, Свищов, Бургас.

Мастинов ф — може би нарочно видоизменено от Мастиков или от Мастиев.

Мастраков ф — видоизменено от Маздраков. Пловдивско.

Мастрогарков ф — видоизменено от Мастагарков. Пловдив.

Мастунка ж. Казанлък, 1878.

Мастръков ф — може би грешка в. Мастраков. Пловдив.

Масурански ф — от прякор *Масуран* 'комуто висят сополи на носа' (?)

Масурев и Масуров ф — от диал. *масур* с няколко значения. Казанлък, Грозден (Карнобатско), Търново.

Масъков ф. Шумен.

Масъров и Масърски ф — от остар. Масър 'Египет' (ар.-тур. *Mısır*). Кюстендил, 1893, Каблешково (Поморийско), Търговище.

Масъо м — видоизменено от Максим или от Масльо. **Масев ф.** Борец (Пловдивско).

Мата ж — видоизменено от Мария (Ботевградско), от Матей (Софийско) или от друго подобно име. **Матин ф.** Ботевград, Павликени.

Матаки (и Матаке) м — умалит. от Мато, Матей с гръцко *-аки*. Силистра, 1894. **Матакиев и Матаков ф.** Пазарджик, 1893, Пловдив.

Матаксан м — в. *Метаксан; вж. Метакса.

Матан м — от Мат(о), Мат(ъо)+*ан*. **Матанов ф.** Габрово, Казанлък, Панагюрище, **Матански ф.** Секирово (Пловдивско).

Матарджийски ф — от диал. **маторджия* 'пастир или търговец на матори, на овни'; срв. Овнаров. Орехово.

Матачко м — умалит. от Матаки. **Матачков ф.** Пловдив.

Маташ м — от Мат(о), Мат(ъо)+*аш*. **Маташев ф.**

Матвей м — руска форма на Матей. Единичен случай.

Мате м — съкрат. от Матей, Стамат или от друго подобно име. Софийско. **Матев ф.**

Матей м — гр. *Ματαίος*, от евр. „божи дар“ — име на един от четиримата еванге-

листи. Нарядко из цялата страна. **Матеев ф.** **Матейски ф.** Врачеш (Ботевградско).

Матейка ж — женска форма от Матей. **Матейкин ф.** Михайловград, Пловдив.

Матейко м — умалит. от Матей. **Матейков ф.**

Матена ж — от Мат(а)+*ена*. Виница (Варненско), Шумен, Пазарджик.

Матенка ж — умалит. от Матена. Ямбол.

Матеров ф — от *матер* 'майка' — може би поради често повтаряне на тая остаряла в говора дума. Благоевград.

Матей м — разширено от Матей. **Матейин ф.** Бистрица, Лозен (Софийско).

Матиканов ф — може би видоизменено от Мотикаров. Клисуря (Самоковско).

Матиков ф — от Матев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Матилда ж — нем. *Mathilde*. Берковица, 1952.

Матинчев ф. Самоков (Възраждането), Пловдив.

Матип ф. (Димитър П. Матип, калоферец в Цариград, 1844).

Матка ж — умалит. от Мата, Мария. Ботевград.

Маткеров ф — разновидност на Мадгеро-ров.

Матко м — умалит. от Мато, Матъо. **Матков ф.** Калофер, Рибен (Плевенско).

Матли м — може би от ар.-тур. *matlı* 'изгрев'. Бр. Миладинови. **Матлиев ф.**

Матлов ф — видоизменено от Матлиев (?) Сливен, 1893.

Матмазен и Матмазян ф. (Иванка Николова Матмазен, Иван Георгиев Матмазян, Казанлък, 1960).

Мато м — съкрат. от Матей (в Боженица — от Иван). Враца, Боженица (Ботевградско). **Матов ф.** Велес, Солун, Литаково, Новачене (Ботевградско). **Матовски ф.** Боженица.

Матон м — от Мат(о)+*он*. **Матонов ф.** Враца. **Матонски ф.**

Маторов ф — от диал. *матор* 'овен за разплод'. Мъглиж (Казанлъшко), Стара Загора. **Маторски ф.** Трудовец (Ботевградско).

Матраков ф — може би с метатеза от *Мартаков (от диал. *мартак* 'напречна греда на покрив', тур. *mertek*). Шумен, Варна.

Матракчийски и Матрачийски ф — по-стара форма на Матраков (?) Костенец.

Матриков ф — разновидност на Матраков или от Матров с вмъкнато *ик* (?) Варна.

Матро м — съкрат. от Матрон. **Матров ф.** Лясковец, 1893, Русе. **Матровски ф.** Бела Слатина.

Матрзов ф — от *матрѝз* 'моряк'. Стояново (Ловешко), Шумен.

Матрѝн *м* — мъжка форма от Матрона, както Катерин, Ирин, Еленко и др. **Матрѝнов** *ф*. Чирпан, Пловдив.

Матрѝна *ж* — лат. *Matrona* 'почетна жена' — име на календарска светица. Търново, Русе, Шумен, Михайловград, Казанлък (калугерка), Скравена, Ботевградско (калугерка).

Матру̀на *ж* — видоизменено от Матрона. Трън.

Маттѝй *м* — стара писмена форма на Матей. Котел. **Маттѝев** *ф*.

Мату̀на *ж* — от *Мат(а)+уна*.

Мату̀ски и **Мату̀хски** *ф* — от ар.-тур. *matuh* 'вдетинен, изветрял човек'. Лозно (Кюстендилско), Кюстендил.

Мату̀ш *м* — от *Мат(о), Мат(ьо)+уш*. **Мату̀шев** *ф*. Пловдив, Ямбол, Кърджали.

Мату̀ща *ж*. Хасково.

Матъков *ф*. Търново.

Матъ̀о *м* — съкрат. от Матей, успоредна форма на Мато. На разни места из страната. **Матев** и **Матъ̀ов** *ф*.

Махакчѝев *ф* — от диал. **махакчѝя* 'който прави или носи патерици' (от тур. **такакѝ*). Пловдив.

Махалков *ф* — може би видоизменено „за разлика“ от Михалков. Стара Загора.

Махалнишки *ф* — от диал. *махалник* 'махленски бирник'. Варна.

Махинов *ф* — от диал. *машина, макина* 'машина'. Пловдив.

Махлебашѝев и **Махлебашѝйски** *ф* — от остар. *махлебашѝя* 'главатар на махала' (ар.-тур. *mahallebaşı*). Търговище, Враца.

Махлѝв и **Махлѝ̀в** *ф* — от *махала* (ар.-тур. *mahalle*). Бургас, Сопот.

Махлѝнков *ф* — от прякор *Махлѝнко* 'който се върти все из махалата.

Махлѝнов, **Махлѝнски** и **Махлѝнски** *ф* — разновидност на Махленков. Джулюница (Горнооряховско), Търново, Свищов, Стара Загора.

Махмудѝев *ф* — от прякор *Махмудѝята* 'стара турска жълтица'. Габрово, Горна Оряховица, Търново, Казанлък.

***Ма̀хо** или ***Ма̀х** *м* — според местно обяснение — име от немско потекло (нем. *Mach*). **Ма̀хов** *ф*. Батак, Ракитово (Велинградско), Шумен.

Ма̀хони *ф*. Кирилово (Плевенско), 1891.

Ма̀хру̀да *ж* — от Мавруда с преход на *в* в *х*. Н. Геров.

Ма̀хтанов *ф* — от Матанов с вмъкнато *х*. Габрово, 1908.

Ма̀хула *ж*. Мелник, 1942.

Ма̀ху̀ш *м* — от Ма̀х, *Ма̀х(о)+уш*. Шумен. **Ма̀ху̀шев** *ф*.

Ма̀ца¹ *ж* — видоизменено от Мария. Ботевград, Банско, Санданско, Станкедимитровско, Софийско, Трънско. **Ма̀цин** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Ма̀ца² *м* — западна форма на Ма̀цо.

Ма̀ца̀ков *ф* — от диал. *ма̀ца̀к* 'котарак' (?) Стояново (Ловешко).

Ма̀цалов *ф* — от диал. **ма̀цал* 'червар' (от рум. *mățar*). Русе.

Ма̀цан *м* — от *Ма̀ц(о)+ан*. **Ма̀цанов** *ф*. Ветрен дол (Велинградско), Панагюрище.

Ма̀цанкев и **Ма̀цанкиев** *ф* — от прякор *Ма̀цанкѝо* 'измацан, нечист човек' или 'който всичко маца, мърси'. Враца, Силистра.

Ма̀царката *пр* — от местност Ма̀царка. Боженица (Ботевградско).

Ма̀царов *ф* — от рум. *mățar* 'червар'; вж. Ма̀цалов. Пловдив.

Ма̀целана *ж* — подигравателно име от Ма̀ца¹. Трънско.

Ма̀целов *ф* — вж. Ма̀цалов.

Ма̀ценков *ф* — от Марценков с изпаднало *р*. Белица (Разложко), Варна.

Ма̀цка *ж* — умалит. от Ма̀ца. Трънско.

Ма̀цканов *ф*. Русе.

Ма̀цо *м* — съкрат. от Матей, успоредна форма на Матъ̀о, Мачо, Машо. Ботевград, Трънско, Станкедимитровско. **Ма̀цов** и **Ма̀цев** *ф*. Ботевград, Калофер, Горановци (Кюстендилско), Милковица (Никополско). **Ма̀цовски** *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Ма̀цѝй *м* — разширено от Ма̀цо. **Ма̀цѝев** *ф*.

Ма̀цу̀л *м* — от *Ма̀ц(о)+ул*. **Ма̀цу̀лов** *ф*.

Ма̀цу̀лко *м* — умалит. от Ма̀цу̀л. **Ма̀цу̀лков** *ф*.

Ма̀цу̀р *м* — видоизменено от Ма̀цу̀л. **Ма̀цу̀рев** *ф*. Банско.

Ма̀ча *ж* — женска форма от Мачо. **Ма̀чин** *ф*. Кула.

Ма̀чан *м* — от *Ма̀ч(о)+ан*. **Ма̀чанов** *ф*. Лясковец.

Ма̀часеков *ф*. Шумен, 1959.

Ма̀чачев *ф*. Плевен.

Ма̀чиков *ф* — от Мачев с вмъкнато *ик*. Русе.

Ма̀чѝрски *ф* — разновидност на Маджирски.

Ма̀чканов и **Ма̀чкански** *ф* — от диал. *мачкан* 'вид мачкана попара'. Ръждавица (Кюстендилско), Долно Камарци (Пирдопско), Ихтиман.

Ма̀чко *м* — умалит. от Мачо. **Ма̀чков** *ф*. Беглеж (Плевенско), Габрово, Калофер, Шуменско, Белово (Пазарджишко), Михайловградско. **Ма̀чковски** *ф*. Михайловградско, Стара Загора.

Ма̀чо *м* — съкрат. от Матей; вж. Ма̀цо. Карлово, Липница (Ботевградско). **Ма̀чев** и **Ма̀чов** *ф*. Пещера, 1886, Шумен, 1860, Панагюрище, 1900, Ракитово (Велинградско) — помак.

Ма̀чо̀ков *ф* — от диал. *мачо̀к* 'котарак'. Карнобат.

Ма̀чо̀рски *ф* — от диал. *мачо̀р* 'котарак'. Мокреш (Ломско).

Мачуганов и **Мачугански ф** — от диал. **мачуган* 'който носи мачуга (тояга с извит надебелен край)'; срв. Тояганов, Маждраганов. Драгошиново (Самоковско), Пелишат (Плевенско).

Мачуклийски ф — от диал. **мачуклия* — еднакво или близко по значение с мачуган. Ботевград.

Мачуковски ф — от с. Мачуково (Гевгелийско). Възраждането.

***Мачул м** — от Мач(о)+ул. **Мачулов ф**. **Мачулски ф**. Бобораци (Радомирско).

Мачулеков ф — от Мачулов с вмъкнато ек.

Мачунски ф.

Мачурски ф — разновидност на Мачирски, Маджуров или Мачорски. Пловдив, 1893.

Мачушков ф — от диал. *мачушка* 'тояга с топка на края'; срв. Мачуганов. Герман, Лозен (Софийско).

Маша ж — рус. Маша, умалит. от Мария. Ново, рядко.

Машалов ф — от ар.-тур. *maşallah* 'бравата!' Според семейно предание: яздел много хубав кон, срещнал го турският бей и извикал „машала!“ Похвалил се човекът и му излязъл прякор Машалата. Севлиево.

Машаров ф — от ар.-тур. *maşer* 'общество' (?) Скопие, Самоков.

Машиньовски ф — от *машина* — занимавал се с някакви машини. Рашково (Ботевградско).

Машка ж — умалит. от Маша. Шумен. **Машкин ф**.

Машкаров ф — писмена разновидност на Мъжкарров. София, 1893.

Машко м — умалит. от Машо. **Машков ф**. Русе.

Машкой м — разширено от Машко.

Машков ф. Попина (Силистренско).

Машкун м — от Машк(о)+ун. **Машкунски ф**. Костиево (Пловдивско).

Машо м — съкрат. от Матей, разновидност на Матьо, Мацо, Мачо. **Машев** и **Машов ф**. Пазарджик, Самоков, Ловеч. **Машовски** и **Машевски ф**. Правец (Ботевградско), Пловдив. **Машович ф**. Казанлък, 1853. **Машова** пещ местност в Боженица (Ботевградско).

Машков ф — от Машиков с преход на *с в ш*.

Мая ж — от месец *май*. В недалечното минало — рядко, напоследък доста разпространено.

Маяков и **Маячки ф** — от Маляков с изпадане на мекото *л'*. Костурско, Чепинци (Софийско).

Мевроди м — вм. Мавроди. **Мевродиев ф**.

Мегдански ф — от *мегдан*; вж. Майданов. Карлово, 1878, 1965.

Мегерски ф — навярно ∇ вм. Магерски Злогош (Кюстендилско).

Меглена ж — съкрат. от Магдалена. На разни места из страната.

Мегленчо м — мъжка форма от Меглена. **Мегленчев ф**. Пловдив.

Медаров и **Медарски ф** — от *медар*. Етрополе, Ихтиман, Севлиево, Белица (Ихтиманско), Боженица, Липница (Ботевградско), Мурсалево (Станкедимитровско), Горни Дъбник (Плевенско).

Медеров ф — може би грешка вм. Медаров. Стара Загора.

Меджелиев и **Меджеделиев ф** — от град Меджидия в Северна Добруджа. Варна, Разград, 1900.

Меджидиев ф — от остар. *меджидия* '1. турска сребърна монета; 2. турски орден за заслуга'. Станке Димитров, 1893.

Меджитов ф — от турско л. и. Меджит или от ар.-тур. *mesit* 'славен, знаменит'. Ореш (Свищовско).

Медичка ж — може би във връзка с *мед* (?) Пещера, р. 1946.

Медичко м — мъжка форма срещу Медичка. **Медичков ф**. Битоля, Ловеч.

Медков ф — съкрат. от името на селото. Медковец (Ломско).

Медникаров ф — от *медникар*, може би превод на Бакърджиев. Шумен, 1905.

***Медньо м** — от *меден*; срв. Благуна, Сладун. **Медньов ф**. Моравица (Врачанско). **Меднев ф**. Горна Оряховица, Лясковец, Русе. (Според горнооряховските Медневи — отглеждали кошери).

Медо м — съкрат. от Методи. Брезник. **Медов ф**. Казанлък.

Медоберов ф — от диал. *медобер* '1. време, когато се вади медът от кошерите; 2. който обира меда, облагите'. Михайловград.

Медун м — от диал. *медун* 'мъжка мечка'. Сливен, нар. песен.

Межденов ф — съкрат. и видоизменено от Премежданов. Габрово.

Междуречки ф — от някоя местност Междуречие. Благоевградско.

Мезаджиев ф — от диал. **мезаджия* 'любител или продавач на закуски, приядки, мезета' (пер.-тур. *mezeci*). Търново, 1900.

Мезаров ф — от ар.-тур. *mezar* 'гроб'. Етрополе. Златица.

Мездрашки ф — от град Мездра. Лиляче (Врачанско), Враца.

Мезен м — разновидност на Мезин. **Мезенов ф**. Габрово, 1900.

Мезенец ф — от диал. *мезенец*; вж. Мезин. Пловдив.

Мезин м — от диал. *мезинец* 'последен син на многодетно семейство, изтърсак' — близко по значение с Доста, Запрян. **Мезинов ф**. Севлиево, Сопот (външно лице).

Мезлиджийски ф — от диал. **мезлиджия* 'член на съвет, заседател' (от ар.-тур. *meclis*). Самоков, 1849.

Мезлишев ф — от диал. *мезлиш* 'съвет, събрание' (от ар.-тур. *meclis*).

Мезо м — разновидност на Мезьо. **Мезов ф.** Ихтиман.

Мезьо м — съкрат. от Мезин. Сушица (Горнооряховско). **Мезьов ф.** Котел, 1844, 1867, Градец (Котленско), 1870. **Мезев ф.** Сушица, Стралджа (Ямболско), Алфатар (Силистренско).

Мейца ф — рум. *Meița*. Свищов, 1894.

Мейлов ф — видоизменено от Михайлов. Болград, 1882.

Мейманов ф. Свищов, 1888.

Мейо м — рум. *Meiu*, от *mei* 'просо'. Сомовит. **Меев ф.** Сомовит.

Мейцо м — умалит. от Мейо. **Мейцов ф.** Русе.

Мейшурев ф — от диал. **мейшур* 'винопиец' (от пер.-тур. *шеу* 'вино' и ар.-тур. *şügr* 'питие'). Севлиево.

Мекекчийев и Мекикчийев ф — от диал. *мекикчия* '1. мекичар; 2. който прави и продава совалки' (от тур. *mekik*). Търново, 1900.

Мекереджийев ф — от диал. **мекереджия* 'който дава под наем товарни коне или магарета' (ар.-тур. *mekkâgesi*). Търново, 1897.

Мекерешки и Мекерев ф — от диал. *мекереш* '1. товарно добиче; 2. прен. подлизурка' (ар.-тур. *mekkâre*). Ген. Николаево (Пловдивско), Пловдив.

Мекиков ф — от остар. *mekik* 'мекица'.

Мекичарски ф — от *мекичар*. Кюстендил.

Мекичкин ф — от прякор *Мекичката*. Самоков.

Мекишаров ф — от диал. **мекишар* 'мекошав човек' (?) Гол. Канаре (Пловдивско).

Мекышев ф — от диал. **мекыш* 'дребен човек' (от рум. *miş* 'мъничък, дребен'). Орехово.

Меклушев ф — от рум. *Micluș*, унгарско видоизменение на Николай.

Мeko м — от Менко с изпадане на *н*, както Мичо и Минчо, Пеко и Пенко. **Мекков ф.** Лясковец, Меричлери (Чирпанско).

Мекушинев и Мекушински ф — от диал. **мекушин*; вж. Мекишаров и Мекишев. Русе, Здравец (Исперихско).

Мекышни ф — разновидност на Мекушинов. Здравец (Исперихско).

Мекя ж — от Менка, *Менкя с изпадане на *н*; вж. Меко. Шипочан (Самоковско), р. 1904.

Мела ж — съкрат. от Мелания. Брезово (Пловдивско), Търново. **Мелин ф.** Стрелча (Панагюрско).

Меланов ф — може би грешка вм. Меланов. Тулча, 1857.

Меламен м — видоизменено от Маламен. **Меламенов ф.** Силистра, 1900.

Мелан м — от Милан с преход на неудаченото *и* в *е*. Елена, 1833. **Меланов ф.** Елена, 1833, 1844.

Мелана ж — съкрат. от Мелания. Ямболско.

Меланезов ф.

Мелания ж — гр. *Μελάνη* 'черна' — име на календарска преподобна. Търново, р. 1896, Тарутино (Толбухинско).

Мелатия ж — разновидност на Милатина. Провадия, 1906.

Мелакри ж — от гр. *Μελακρινή* 'мургава'. Елин Пелин. р. 1898, Мулдава (Асеновградско).

Мелёва ж — от Милева; вж. Мелан. Вишини (Костурско).

Мелезанов ф — от диал. **мелезан*; вж. Мелезов.

Мелезов ф — от диал. *мелез* 'син на родители от различна народност' (тур. *melez*); срв. Катъров. Плевен.

Мелёма ж — видоизменено от Милева. Кремиковци, р. 1933.

Меленко м — от Миленко; вж. Мелан. Пловдив. **Меленков ф.**

Мелетий м — гр. *Μελετιός* 'ученолюбив' — име на календарски светия. Рядко.

Меликов ф — от Мелев с вмъкнато *ик*. Пловдив, 1900.

Мелке м — разновидност на Мелко. Галичник, 1860.

Мелко м — съкрат. от Мелетий. Н. Геров. **Мелков ф.** Пловдив.

Мелконски ф. Варна.

Мелнетев ф. Поповица (Асеновградско), 1900.

Мелников ф — може би от град Мелник. Карнобат, Ловеч.

Мелничаров ф — от *мелничар*. Ямбол, 1960.

Мелпомен ж — гр. *Μελομένη* — една от музите в античната митология. Асеновград.

Мелуш м — вм. Милуш; вж. Мелан. **Мелушев ф.** Котел, 1867.

Мелчев ф — от рум. *meic* 'охлюв' (?) Връв (Видинско).

Мельо м — съкрат. от Мелетий. **Мельов ф.** Ксанти, 1917, Варна. **Мелев ф.** Пловдив, Старозагорско, 1906. **Мелиев ф.** Брацигово.

Мемеледжийев и Мемеледжийски ф — от тур. **memelēci* 'бозайник'. Свищов (гроб), Кюстендил (външно лице).

Мемиков ф.

Мемйшев и Мемйшки ф — от турско л. и. Мемйш. Габрово, Казанлък, Четирци (Кюстендилско).

Мена ж — от диал. *mena* 'годежен дар, godeжен пръстен' — пожелателно име: да порасне, да получи godeжен дар. Софийско, Кнежа, Русе.

Менажов ф. Казанлък.

Менгйшев ф — от диал. *менгйш* 'обеца' (от пер.-тур. *menğüş*); срв. Обецан. Търговище.

Менго м — от Менко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Менгов ф**. Смолско (Пирдопско).

Менда ж — от Мена с вмъкнато *д*. Тетевско, Крушево (Македония), Софийско, Русе.

Мендаров ф. Котел.

Менделиков ф. Черквица (Никополско), Плевен — казват им още *Менделйз и те*.

Менджулов ф. Търново.

Мендизов ф — вж. Миндизов. Нова Загора, 1897, Пещера, 1905, Етрополе.

Мендо м — от Мено с вмъкнато *д*. **Мендов ф**. Бухово (Софийско).

Мендушa ж — от Менд(а)+уша. Софийско.

Мендъо м — от Менъо с вмъкнато *д*, успоредна форма на Мендо. **Мендев ф**. Чирпан.

Менеков ф — от Менов, Менев с вмъкнато *ек*. Асеновград.

Менекша ж — от диал. *менекшѐ* 'теменужка' (пер.-тур. *menekşe*). Винаца (Варненско), Подем (Плевенско), Ямбол.

Менекшѐв, Менекшиев и Менекшѐв ф — от диал. *менекшѐ*; вж. Менекша. Стара Загора, Пловдив.

Менето ф — навярно италианско име (от *тепо* 'по-малък'?). Русе.

Мензилски ф — вж. Миндзилски. Теμουша (Ботевградско).

Менка ж — умалит. от Мена. Бистрица, Драгалевци, Кокаляне (Софийско), Станке Димитров, р. 1843, Самоков, Видинско.

Менкаджиев ф — от диал. **менкаджия* 'който прави менка, размяна, трампа'. Велес, София, 1897, Брезник, Летница (Ловешко).

Менке м — югозападна форма на Менко. Дебърско.

Менко м — умалит. от Мено, Менъо. Кътина (Софийско), Ботевград, Плевен. **Менков ф**.

Мено м — мъжка форма срещу Мена. Горни Богров, Долни Богров (Софийско). **Менов ф**.

Ментѐш пр — от диал. **ментѐш* 'човек с менте' (?) Енина (Казанлъшко), 1845. **Ментѐшов ф**. Провадия. 1917.

Менто м — от Мено с вмъкнато *т*. **Ментов ф**. Бучино (Софийско), Ставерци (Ореховско).

Ментун м — от Мент(о)+ун. Гюмюрджина, нар. песен.

Менуш м — от Мен(о)+уш. **Менушев ф**. Русе.

Менцо м — умалит. от Мено. **Менцов ф**. Видин.

Менча и Менчѐ ж — умалит. от Мена. Русе, р. 1886, 1908.

Менчо м — умалит. от Мено, Менъо. Несебър. **Менчев ф**. Гевгели.

Менъо м — успоредна форма на Мено с меко окончание. Дряново, 1845, Поповско. **Менев ф**. Габрово.

Мераджиев ф — навярно вж. Мараджиев. Варна.

Меразчиев ф — вж. Миразчиев. Свищов, 1888, Балчик, 1897.

Мераклиев ф — от диал. *мераклия* 'любопитен, неспокоен' (тур. *meraklı*). Пещера.

Мераков ф — от *мерак*, може би съкрат. от Мераклиев. Шумен, 1900, Бериево (Севлиево).

Меракчийски ф — разновидност на Мераклиев. Русе.

Мерамджиев ф — от диал. **мерамджия* 'човек с желания, с намерения'; вж. Мерамов. Гор. Сливово (Севлиево), 1882.

Мерамов ф — от ар.-тур. *тегат* 'желание, намерение'. Родопско.

Меранза ж — от диал. *меранза* 'дърво и плод нар'; срв. Неранза. Хасково, Нова Загора, Пловдив.

Меранзо м — мъжка форма от Меранза. Хасково. Харманли. **Меранзов ф**. Хасково, Хасковско, Харманли.

Мервански ф. Стояново (Ловешко).

Мергьомски ф. Скравена (Ботевградско).

Мерданчев ф — от *мерданче* 'момче от с. Мерданя, Търновско'. Търново.

Мерджан м — от диал. *мерджан* 'корал' (ар.-тур. *mercan*). Езерово (Първомайско). **Мерджанов ф**. Котел, Бургас, Хасково, Хвойна (Асеновградско), Широка лъка (Девинско), Габрово, Върбица (Плевенско).

Мерджана ж — женска форма срещу Мерджан. Никопол, р. 1879, Карнобат.

Мерджелиев ф — може би от някое село с подобно име.

Мерджо м — съкрат. от Мерджан. **Мерджев и Мерджов ф**. Пазарджик, Пазарджишко, Кюстендил, Боженица Липница (Ботевградско), Орехово.

Мерекъов ф — от **Меретев, *Меретьов* с преход на *т'* в *к'*, а то от същия произход с Мерешки.

Мерешки ф — от диал. *мерешки, мерешки* 'проклет, нежелан, неприятен'; срв. Маренски. Болярци (Асеновградско).

Мерешлиев ф — видоизменено от Марашлиев. Русе.

Мериков ф — от Меров, Мерев с вмъкнато *ик*. Русе, 1881.

Мерима ж — от гр. *μεριμνα* 'грижа, безпокойство'. Клисуря (Софийско), Красава (Брезнишко), Брезник, Сливница, Сливнишко.

Меримка ж — умалит. от Мерима. Банкя, Неделище (Сливнишко).

Мерина ж — от Мерима с по-употребителното окончание *-на*. Големо Бучино (Софийско).

Меричлърски ф — от с. Меричлери (Чирпанско). Пловдив.

Мърка ж — съкрат. от Меримка. Драгоман.

Мърко м — съкрат. от Меркур. Шумен.

Мърков ф. Шумен, Лом, Ковачица (Ломско), Благоевград.

Мерковлийски ф — вм. Мирковлийски. Скравена (Ботевградско).

Меркъл м — от Меркур с дисимиляция на второто *р*. **Меркъл ф**. Търговище.

Меркър м — съкрат. от Меркурий. Ковачица (Ломско), 1882. **Меркър ф**.

Меркүрий м — от рум. *Mercurie*, лат. *Mercurius*, име на римско божество. Свищов, 1833, Одеса, 1857.

Мерланов ф. Пловдив.

***Мърльо м** — в местно име *Мърльо* в отото, местност в Осиковица (Ботевградско).

Мермеклиев ф. Казанлък, Самоков.

Мермър и Мермърски ф — от гр.-тур. *mermer* 'мрамор'. Нова Загора, Пловдив, Ботево (Ореховско).

Мърников ф — от диал. *мърник* 'съд, с който отмерват уем на воденица'.

Меро м — от гр. *μέρος* 'част, дял' (?)

Меров ф. Ямбол.

Меродийски ф — от *меродия*; според семейно предание — дядото обичал да се занимава с обществени работи — „във всяко гърне меродия“. Кремена (Врачанско), Враца, Ботево (Ореховско).

Меродинка ж — от *меродия* или видоизменено от Мавродинка. Вършец (циганка).

Мерона ж — вм. Мирона, от Мирон; вж. Мелан. Русе.

Меропа ж — гр. *Μερόπη* — име от античната митология. Рядко.

Мерочев ф. Септември (Пазарджишко).

Мерсинов ф — име от италиански произход; дядото бил италианец, работил по строежа на линията Каспичан — Русе и се оженил за българка. Шумен, Русе, Провадия, Варна, Нови пазар, Върбица (Преславско), Айтос, Бургас.

Мерсбобович ф — вж. Месроб. Пловдив.

Мертёков ф — от *мертёк* 'напречна греда на покрив' (тур. *mertek*). Варна.

Мертёпов ф — може би от ар.-тур. *mer-tebe* 'ранг, чин'. Дряново (гроб).

Меруда ж — видоизменено от Мавруда. Бр. Миладинови.

Мерудин м — видоизменено от Мавродин. Манастирище (Софийско). **Мерудинов ф**.

Мерфелов ф. Букурещ, 1843.

Мерчашки ф. Перник.

Мърчо м — умалит. от Меро. **Мърчев ф**. Казанлък.

Мершински ф. Калофер.

Мърьо м — успоредна форма на Меро^с меко окончание. **Мърев ф**. Ямбол.

Месаджиев ф — от диал. **месаджия* 'хлебар, който само меси'. Пловдив.

Месаков ф. Еловица (Трънско), Шумен.

Месалев и Месалски ф — от *месал* 'грубо платно за увиване непечен хляб'. Топлица (Станкедимитровско), Бистрица (Софийско), Ботевград.

Месаров и Месарски ф — от *месар* или превод на Касабов. Пазарджик, Казанлък, Самоков, Габрово, Шумен.

Месафиров ф — от ар.-тур. *misafir* 'гост'. Пловдив.

Месерджийски ф — вм. **Мисирджийски*; вж. Мисирджиев. Пловдив.

Месечков ф — от прякор *Месечко*: бил висок, та „ще стигне месеца“ или „свети като месец“. Котел, Ямбол, Никопол (преселник от Южна България).

Месечов ф — разновидност на Месечков. Бърдарски геран (Белослатинско).

Меслєков ф — от ар.-тур. *meslek* 'принцип, човек с принципи'. Чирпан.

Месрѐб м — арменско име. Русе. **Месрѐбов ф**. Русе.

Месчийев ф — от диал. **месчия*, разновидност на месаджия. Шумен.

***Месьо м**. **Месьов ф**. Пловдив. **Месев ф**. Ямбол.

Метакса¹ ж — от гр. *μέταξα* 'коприна'; срв. Коприна, Свила. Просечен (Драмско), Пловдив.

Метакса² м — мъжка форма срещу *Метакса¹*. Родопско.

Метакси м — от гр. *μετάξι* 'коприна'. **Метаксев ф**. Толбухин.

Металков ф. Пловдив.

Метана ж — от Митана с преход на неудареното *и* в *е*. Карлово.

Метанов ф — вм. Митанов; вж. Метана. Поибрене (Панагюрско).

Метей м — видоизменено от Матей. **Метеев ф**. Попово, 1893.

Метеков ф — от Метев с вмъкнато *ек*. Чепеларе.

Метекса м — вм. *Метакса²*. **Метексов ф**. Чепеларе.

Метедров ф — от прякор *Метедра*. Пловдив.

Мететелов ф — от Митителов с преход на неударените *и* в *е*. Бургуджи (Бесарабия), 1905.

Метко м — умалит. от Мето. Радомир, Брезник, Мадан. **Метков ф**.

Метларов и Метларски ф — от *метлар*. Слокощица (Кюстендилско), Кюстендил, Стара Загора.

Метрѐнцев ф — вм. Митрѐнцев. Пловдив.

Мето м — съкрат. от Методи. На разни места из страната.

Методи (и **Методий**) *м* — гр. *Μεθόδιος* 'който изследва, води се по метод'. Доста разпространено из цялата страна. **Методиев** *ф*.

Методинка *ж* — женска форма от **Методи**. Синод. именник.

Методица *ж* — женска форма от **Методи**. Рядко.

Методия *м* — разширено от **Методи**. Н. Геров.

Методка *ж* — женска форма от **Методи**. Ботевград (единичен случай).

Меторски *ф*. Скравена (Ботевградско).

Метьо *м* — успоредна форма на **Мето** с меко окончание. Габрово, р. 1845, Габровско, Горан, Пресяка (Ловешко). **Метев** *ф*. Габрово, Габровско, Ловешко.

Мехалабашев *ф* — разновидност на **Махалабашиев**. Михайловград.

Мехалнишки *ф* — в. Махалнишки. Варна.

Механджиев и **Механджийски** *ф* — от диал. *механджия* 'кръчмар' (пер.-тур. *mehanpesi*). Благоевградско, Ботевградско, Елинпелинско, Пазарджишко, Брезник.

Механдов *ф*. Стара Загора.

Мехлемов *ф* — от *мехлем* (ар.-тур. *melhem*). Враца, местен род, Сливен.

Мехмелов *ф* — от **мехмел*, метатезирана форма на **мехлем**. Крумовград.

Меховски *ф* — от *мех*, *мах* 'голям корем'. Маслово, Шияковци (Софийско), Гурково (Ботевградско).

Махомийски *ф* — от град **Мехомия** (Разлог). Велинград, Якоруда.

Мехочев *ф*. Габрово, 1900, Търново.

Мехремев *ф* — от *мехрем*, видоизменено от **мехлем**, Котел, Сливен.

Мехтерев *ф* — от диал. *мехтер* 'гайдар или изобщо свирец' (тур. *mehter*). Панагюрище.

Мехуров *ф* — от прякор *Мехура* (надут като мехур). Пловдив.

Меца *ж* — женска форма срещу **Мецо**. Н. Геров.

Мецанкев и **Мецанков** *ф* — видоизменено от **Мацанкев**. Пловдив.

Мецко *м* — умалит. от **Мецо**. Софийско. **Мецков** *ф*.

Мецо *м* — от **Мечо** с друго окончание; вж. **Мешо**. **Мецов** *ф*. Плевен, 1873, Ловеч, Летница (Ловешко), Търново, 1908, Котел, Киряево (Кулско).

Мецул *м* — от **Мец(о)**+*ул*. **Мецулов** *ф*.

Мечашумски *ф* — от местността **Мечашума**. Липница (Ботевградско).

Меченгаров *ф*.

Меченов и **Мечинов** *ф* — от *меченин* 'жител на с. Мечка (Оборище, Панагюрище)'. Панагюрище, Пазарджик, Пловдив.

Мечеринков *ф*. Хасково.

Мечето *пр* — може би от забравеното л. и. **Мечо**. Стара Загора, 1908.

Мечкалиев *ф* — от диал. *мечкалия* 'жител на с. Мечка, Русенско'. Русе.

Мечкански *ф* — от с. **Мечка** (Оборище, Панагюрище). Пазарджик.

Мечкардов *ф* — кръстоска от **Мечкаров** и *мечкадар* 'мечкар'.

Мечкаров, **Мечкарев** и **Мечкарски** *ф* — от *мечкар* '1. който разиграва мечка; 2. ловец на мечки'. Лом, Калофер, Петрово (Санданско), Елин Пелин, Литаково (Ботевградско), Батулия (Свогенско), Смолян.

Мечката *пр* — от *мечка* 'едър и силен човек'. **Мечков**¹ *ф*. Лом, Пордим, Славяново (Плевенско), Драгоево (Преславско), Черновче (Казанлъшко), Пловдив.

Мечко *м* — умалит. от **Мечо**. **Мечков**² *ф*.

Мечкобиец *пр* — „който е убил мечка“. Елена, 1844.

Мечкonia *пр* — от диал. **мечкон* 'едър и силен като мечка'. Пирот, 1849. **Мечконеv** и **Мечконски** *ф*. Грамада (Кулско).

Мечкуевски и **Мечкуев** *ф* — от с. **Мечкуевци** (Щипско).

Мечкулев *ф* — от с. **Мечкул** (Санданско). Кюстендил, 1900.

Мечкунов *ф* — от прякор *Мечкун*; вж. **Мечконя**. Берковица, Михайловград, Русе.

Мечо *м* — от *мечка* — заклинателно име: да не му пакостят мечки; срв. **Вълко**, **Змейо**, **Огньо**. Врачанско. **Мечов** *ф*. Луковит.

Мечев *ф*. Врачанско, Габрово, Златарица (Еленско), Стара Загора, Голямо Буково (Грудовско), Ракитово (Велинградско).

Мечовски *ф*. Литаково (Ботевградско). — Личното име **Мечо** е остаряло и забравено, затова обясняват фамилното име от прякор, напр. че бил силен като мечка, че ядял по два хляба и др.

Мечорев *ф* — от диал. **мечор* 'едра мечка'. Стубел (Михайловградско).

Мечуберски *ф* — от някоя местност с подобно име. Враца.

Меша *ж* — женска форма от **Мешо**. Трънско.

Мешалов *ф*. Лозен (Софийско).

Мешекoв *ф* — от диал. **мешек* 'дъбова гора' (от тур. *meşe* 'дъб'). Златарица (Еленско), Тутракан, 1900.

Мешекoпаранoв *ф* — от диал. *копаран* 'вид дреха'. Брацигово.

Мешелов *ф* — разновидност на **Мешалов**. Горубляне (Софийско).

Мешенлиев *ф* — от диал. *мешенлия* 'жител на с. Мешелии (Дъбово, Елховско).

Мешиков *ф* — от **Мешов** с вмъкнаго — *ик*. Дивдядово (Шуменско).

Мешинков *ф* — от диал. *мешинка* 'коремче' (?) Ихтиман, Шишманово (Самоковско).

Мешинов *ф* — от диал. *мешина* 'корем'. Айтос.

Мешкѐтов и **Мешкѐтев** *ф* — вж. Мишке-тов. Михайлово. (Старозагорско), Стара Загора.

Мѐшко *м* — а) умалит. от Мешо; б) прякор на мешест човек. Бр. Миладинови. **Мѐшков** *ф*. Охрид, Раково (Поморийско), Свищов, Етрополе.

Мешлăков *ф* — от диал. **мешлăк* 'голям търбух'. Пазарджик.

Мешмѐров *ф*.

Мешнѐгеров *ф* — от диал. **мешнѐгер*, навярно близко по значение с мешлак; вж. Мешлаков.

Мешничăров *ф* — от диал. *мешничăр* 'гайдар'. Русе.

Мѐшо *м* — от Мечо с друго окончание, може би нарочно видоизменено, за да се различава от типичното за куче име Мечо. **Мѐшов** *ф*. Чирпан.

Мѐщенков *ф*. Русе.

Мещерски *ф* — от диал. *мещер* 'майстор, зидар' (лат.-алб. *mjeshtër*).

Мещѐчки *ф* — от с. Мещица (Брезнишко). Радомир, Самоков.

Меяклиев *ф* — вж. Мияклиев. Поморие, Грудово.

Миăл *м* — от Михал с изпадане на *х*. **Миăлов** *ф*.

Миăдал *м* — от диал. *миăдал* 'дърво и плод бадем' (гр. *μύδαλο*). **Миăдалов** *ф*. Санданско.

Миăге *м* — съкрат. от Мигдал. **Миăгев** *ф*. Кратово.

Миăглев *ф* — от прякор *Миăгльо* 'който много мига'. Русе, Бургас.

Миăглѐн *м* — мъжка форма от Миăглена. Орехово, р. 1962.

Миăглѐна *ж* — видоизменено от Меглена. Напоследък модно.

***Миăго** *м* — от Мико с озвучаване на *к* в *г* (?) **Миăгов** *ф*. Доброславци (Софийско).

Миăгоров *ф*. Варна.

Миăгрѐли *м* — вж. Мингрели. Трън.

Миăжализов *ф*. — може би от ар.-тур. *meslis* 'съвет, събрание'; срв. Мезлишев. Разлог, 1917.

Миăджа *м* — произволно видоизменение от Димитракия. Бусинци (Трънско). **Миăджов** *ф*. Елин Пелин, Благоевград.

Миăджѐров *ф* — вж. Мижоров.

Миăдилев *ф* — от диал. *миăдил* 'кон от дребна порода' (тур. *midilli* — от остров Митилин). Сливен, Горно Езерово (Бургаско), Нова Загора, Бяла.

***Миăдо** *м* — от Миндо с изпадане на *н*, както Минчо и Мичо, Пенчо и Печо (?) **Миăдов** *ф*. Харманли, Стара Загора, Казанлък, Православен (Чирпанско), Градина (Търновско).

Миăдѐров и **Миăдѐрев** *ф* — вж. Мюдѐрев. Санданско, Стара Загора.

Миăжев и **Миăжов** *ф* — от прякор *Миăжо* 'мижав човек'. Река Девня (Варненско),

Варна, Грудово (гроб), Калчево (Ямболско), Лютаджик (Врачанско).

Миăжѐрков *ф* — от прякор *Миăжѐрко* 'мижав човек'. Брацигово, Пловдив, Силистра.

Миăжѐров и **Миăжѐрски** *ф* — разновидност на Мижорков. Брацигово, Мездра, Лехчево (Михайловградско).

Миăзгѐва *ж*. Шумен.

Миăзго *м* — навярно някакво видоизменение от Мизо, Мизин. **Миăзгов** *ф*. Карлово, Ботево (Ямболско).

Миăзийски *ф* — псевдоним — от Мизия. Плевен.

Миăзин *м* — от Мезин с редукция на *е* в *и*. **Миăзинов** *ф*. Карлово. **Миăзински** *ф*. Широка лъка (Девинско).

Миăзличев *ф* — разновидност на Мезлишев. Габрово.

Миăзо *м* — съкрат. от Мизин, успоредна форма на Мезо. **Миăзов** *ф*. Белово (Пазарджишко), Пазарджик, Табан (Сливнишко), Световрачане (Софийско), Охрид.

Миăйлски *ф* — вж. Михаилски. Врачеш (Ботевградско).

Миăйко *м* — умалит. от Миăйо. Момин сбор (Търновско), Павликени, Българене (Ловешко). **Миăйков** *ф*. Дряново (гроб), Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора.

Миăйковски *ф* — от с. Миăйковци (Еленско). Русе.

Миăйо *м* — от Михо с изпадане на *х*. **Миăов** *ф*. Ботевград. **Миăевски** *ф*.

Миăка *ж* — съкрат. от Марийка. Главно ЗБ. **Миăкин** *ф*. Етрополе.

Миăкѐ *м* — югозападна форма на Мико. **Миăкѐв** *ф*. Самоков.

Миăкишăров *ф* — вж. Мекишаров. Гол. Ко-наре (Пловдивско).

Миăкло *м*. **Миăклов** *ф*.

Миăко *м* — съкрат. от Михал, Михаил. Белослатинско, Ботевградско, Тетевенско. **Миăков** и **Миăковски** *ф*.

Миăкренски *ф* — от с. Микре (Ловешко). Ловеч, Катунец (Ловешко), Троян, Русе.

Миăкул *м* — от Мик(о) + *ул*. Перник, 15—16 век.

Мекуăн *м* — от фамилното име на съветския държавник А. Микоян. Сомовит, р. 1958.

Миăла *ж* — от *миăла*. Кичевско, Трудовец (Ботевградско), р. 1870, на разни места из страната. **Миăлин** *ф*. Вършец, Литаково (Ботевградско).

Миăла² *м* — западна форма на Мило. Брезнишко. **Миăлич** *ф*.

Миăлада *ж* — съкрат. от Миладина. Берковица.

Миăладѐн *м* — кръстоска от Миладин и Младен. **Миăладѐнов** *ф*.

Миăладѐн *м* — от Мил(о), Мил(а)² + *адин* по образца на Костадин, Вълкадин, Стоядин и др. Софийско, Самоковско, Ихтимански, Струмско (Благоевградско), Свилен-

градско). Миладински ф. Станкедимитровско.

Миладина и Миладинка ж — женска форма от Миладин. Голак (Ихтиманско), Карбинци (Белоградчишко), Челопечене (Софийско), Чибавци (Свогенско).

Милай м — разширено от Мила², Мило. Милаев ф. Бойчиновци (Михайловградско).

Милаки м — умалит. от Мило с гръцко -аки. Ковачица (Ломско). Милакиев и Милаков ф. Чернозем (Пловдивско).

Милан м — от Мил(о), Мил(а) + ан. Главно ЮЗБ; Севлиево, 1875, Елена. Миланов ф. Главно ЮЗБ, Котел, 1873, Елена, Лясковец, Давидово (Търговишко), Сливен, Стара Загора.

Милана и Миланка ж — женска форма от Милан. Рядко.

Миланко м — умалит. от Милан. Рядко. Миланков ф.

*Милар м — от Милан с друго окончание (?) Миларов¹ ф. Златарица (Еленско), Габрово, Нова Загора, Търговище.

Милара ж — видоизменено от Мелакри, Милакри. Болярци (Аденовградско).

Миларов² ф — превод на Сапунов (от *милар 'сапунджия'). Цариград (Възраждането).

Милат м — от Милан с друго окончание покрай имена като Игнат, Стамат. Орловец (Горнооряховско). Милатов ф. Орловец. Милатович ф.

Милатин м — разновидност на Миладин, както Милетин, Милутин. Милатинов ф.

Милатина ж — женска форма от Милатин. Рядко.

Милахри ж — вж. Мелакри. Пловдив, р. 1888.

Милачко м — умалит. от Мило, Мильо, Милан. Банско, Пещера, Русе. Милачков ф. Търговище, Търново.

Милда ж — от Мила с вмъкнато д. Гърло (Брезнишко), р. 1922.

Милдо м — от Мило с вмъкнато д или съкрат. от Миладин. Милдов ф. Обединение (Софийско).

Миле м — съкрат. от Михаил или от Милети. ЮЗБ. Милев ф.

Милева ж — от Мил(а) + ева. Трънско, Берковско, Михайловградско.

Милевка ж — умалит. от Милева. Трън, Брезнишко, Пернишко.

Милевой м — кръстоска от Милан и Радивой. Търново, 1885. Милевдев ф.

Милезов ф — видоизменено от Мелезов. Айтос.

Милен м — от Мил(е), Мил(о) + ен. Софийско, Ихтиманско. Миленов ф. Софийско, Дивотино (Пернишко), Калугерово (Ботевградско). Миленски ф. Правец, Разлива (Ботевградско).

Милена ж — от Мил(а) + ена или женска

форма срещу Милен. Белослатинско, Лешница (Белоградчишко), Етрополе, Трън.

Миленя ж — разширено от Милена. Трън.

Миленка ж — умалит. от Милена. Пловдив, р. 1876, Трън.

Миленко м — умалит. от Милен. Софийско, Кюстендилско. Миленков ф. СИЗБ, Белоградчишко, Панагюрище, Самоков. Миленкович ф. Пловдив, 1900.

Миленчо м — умалит. от Милен. Рядко. Миленчев ф.

Миленя пр — от изчезнало в говора л. и. Милен. Разлива (Ботевградско).

Милерад м — от мил и рад 'радостен'. Русе, 1936.

Милет м — съкрат. от Милети. Павликени. Милетов ф.

Милета ж — женска форма срещу Милети. Вирове, Войници (Михайловградско).

Милете м — вм. Милети. Етрополски манастир, 1648.

Милети и Милетий м — кръстоска от Мелетий и мил. Казанлък, 1860, Горна Оряховица, 1865, Лом, Пожарево, Клисуре (Софийско), Граовско, Кюстендил, Лехчево (Михайловградско), Медковец (Ломско).

Милетиев ф. Милетич ф. Скопие, 1871.

Милетин м — от Милет(и) + ин. Войници (Михайловградско). Милетинов ф.

Милетина ж — женска форма от Милетин. Войници (Михайловградско).

Милетия¹ ж — женска форма от Милети. Долна Бела Речка (Берковско).

Милетия² м — разширено от Милети. Трънско. Милетиев ф.

Милетка ж — умалит. от Милета. Криводол (Врачанско), Долна Бела Речка (Берковско), Михайловград.

Милетко м — умалит. от Милети. Огняново (Елинпелинско), Опицвет (Софийско).

Милечо м — вм. *Милетчо, умалит. от Милети. Милечов ф. Дондуково (Ломско).

Милеш м — от Мил(е) + еш. Житуша (Радомирско). Милешки ф. Калейца (Троянско), Пловдив.

Милешко м — от Мил(ьо) + ешко. Милешков ф. Айтос.

Миливой м — разновидност на Милевой. Кюстендилско. Миливдев ф. Бобов дол (Станкедимитровско).

Милиджийски ф — от колиби Милиджии (Тревненско). Троян, Русе.

Милидон ф. (Тод. Дим. Милидон, Стара Загора, 1853).

Милизанов ф — от Мелезанов с редукция на неударените е.

Миликиев ф. Чирпан, 1905.

Милин м — от Мил(ьо) + ин. Милинов ф. Росица (Никополско).

Милинка ж — женска форма срещу Милин, Милинко. Рядко.

Милинко м — умалит. от Милин. Милинков ф. Сливен.

Милинчев ф. Русе.
Милинчо м — умалит. от Милин. **Милинчев ф.** Станке Димитров, 1879.
Милион м — навярно видоизменено от Мильо или Милон. Райково (Смолянско), 1720. **Мильо̀нов ф.** Пловдив.
Милитарев ф. Шумен.
Милифѝн м — кръстоска от Миле и Трифон. Берковица, р. 1958, Лехчево (Михайловградско), р. към 1958.
Милѝца ж — от Мил(а) + *ица*. Рядко, на разни места из страната; типично за Шумен. **Милѝчин ф.** Ихтиман, Пловдив.
Милѝцов ф. Разград.
Милѝчев ф. Габровско, Русе.
Милѝш м — от Мил(ьо) + *иш*. **Милѝшев ф.** Варна. **Милѝшки ф.** Койнаре (Белослатинско).
Милѝя ж — разширено от Миля. Етрополски манастир, 1648, Софийско.
Милѝянка ж — разширено от Милия. Мусачево (Елинпелинско), р. 1906.
Милѝяти м — видоизменено от Милети. Лехчево (Михайловградско), р. към 1958.
Мил̀ка ж — умалит. от Мила или направо от *мила*. На разни места из страната. **Мил̀кин ф.** Ботевградско, Кюстендилско.
Мил̀кан м — от Милк(о) + *ан*. **Мил̀канов ф.** Пловдив.
Мил̀кана ж — от Милк(а) + *ана*. Длъжка поляна (Омуртагско), Нова Загора. **Мил̀канин ф.** Луковит.
Мил̀канчо м — умалит. от Милкан. **Мил̀канчев ф.** Луковит.
Мил̀ко м — умалит. от Мильо, Миле или направо от Михаил. На разни места из страната. **Мил̀ков** и **Мил̀ковски ф.** **Мил̀кович ф.** Старо.
Мил̀кѝ м — разширено от Милко. **Мил̀кѝев ф.**
Мил̀кѝн м — от Милк(о) + *он*. **Мил̀кѝнов ф.** Скалица (Ямболско).
Мил̀кѝте м — югозападна форма за косвен падеж от Милко. **Мил̀кѝтев ф.** Устово (Смолянско).
Мил̀кѝн м — от Милк(о) + *ун*. **Мил̀кѝнов ф.** Пазарджик.
Мил̀лер ф — от нем. Müller 'воденичар'. Габрово.
Мил̀ман м. Врачанско.
Мило м — съкрат. от Милети или от Михаил. Враждебна (Софийско), Врачанско, Лехчево (Михайловградско), Кичевско.
Мило̀в ф. Белослатинско, Луковит, Русе, Пазарджишко. **Мило̀вски ф.** Литаково (Ботевградско).
Мило̀ван м — от *мил* + *ован*, както Братован, Негован, Радован. Берковица. **Мило̀ванов ф.** Еница (Белослатинско), Банско, Пирдоп. **Мило̀вански ф.** Благоевград, Пловдив.
Мило̀ванка ж — женска форма от Милован,. Рядко.

Мило̀вѝ м — разновидност на Милево̀й. Клисуре (Босилеградско), Трън. **Мило̀вѝев ф.**
Мило̀дѝн м — разновидност на Миладин. Белоградчишко.
Мило̀дѝрка ж — от Милка и Тодора (кръстена на двете баби). Шумен, р. 1917.
Мило̀дра̀г м — от *мил* и *драг*. Михайловград, р. 1914, Берковица.
Мило̀здра̀вка ж — от Милка и Здравка. Пазарджик, р. към 1958.
Мило̀дѝ м — разширено от Мило. **Мило̀ев ф.** Софийско.
Мило̀дѝка ж — женска форма от Мило̀й. Брезнишко, Мърчаево (Пернишко).
Мило̀дѝко м — умалит. от Мило̀й. Долна Мелна (Трънско). **Мило̀дѝков ф.**
Мило̀кѝя ж — от Мило̀йка с прамет на йотацията. Трънско.
Мило̀н м — от Мил(о), Мил(ьо) + *он*. Бяла, Кратово. **Мило̀нов ф.** Бяла.
Мило̀нка ж — женска форма от Милон. Сливата (Ломско), Елинпелинско.
Милора̀д м — разновидност на Милера̀д. Лом, 1870, Казанлък, р. 1929. **Милора̀дев ф.** Пиротско.
Милора̀на ж — разновидност на Милохрана.
Милора̀ска ж — може би от Мила и Роска. Милковица (Никополско), р. 1959.
Милосла̀в м — старинно име „да му е мила славата“. Плевен, Русе, Горна Оряховица. **Милосла̀вов ф.** Трънско.
Милосла̀ва ж — женска форма срещу Милослав. Рядко.
Мило̀слов ф — съкрат. от Милославов. Стакевци (Белоградчишко).
Милостѝв м — от *милостѝв*. Стара Загора, р. към 1914.
Милосѝв м — видоизменено от Милослав. Трънско.
Мило̀тов ф — от Милоте, Милота — косвен падеж от Мило. Станке Димитров.
Мило̀тин м — писмена разновидност на Милутин. Тетевен, 1648. Чепинци (Софийско), Елин Пелин, Периловец (Кулско), Берковско. **Мило̀тинов ф.**
Мило̀тинка ж — женска форма от Мило̀тин. Елин Пелин.
Мило̀тия ж — женска форма от Мило̀тин. Трънско.
Мило̀хра̀на ж — навярно югославско име. Единичен случай.
Мило̀ш м — от Мил(о) + *ош*. Рядко. **Мило̀шев** и **Мило̀шов ф.** Главно ЮЗБ. **Мило̀шеви ф.** **Мило̀шович ф.** Враца.
Милта̀на ж — разновидност на Милтена. Бански.
Милтѐн м — кръстоска от Милен и Мило̀тин. Трънско. **Милтѐнов ф.**
Милтѐна ж — женска форма от Милтѐн. Трънско.
Милтѝяд м — съкрат. от Милтия̀ди. Варна, р. 1872. **Милтѝядов ф.** Силистра, Каварна; Варна, Поморие.

Милтияди *м* — гр. *Μιλτιάδης* име на старогръцки пълководец. Каварна. **Милтиядев** *ф.*

Милто *м* — съкрат. от Милтияд или от Милтен. **Милтов** *ф.* Алфатар (Силистренско).

Милтѐн *м* — разновидност на Милто или Милтен. Коевци (Севлиево). **Милтѐнов** *ф.*

Милудин *м* — разновидност на Миладин. Градоман, Доброславци (Софийско). **Милудинов** *ф.*

Милудинка *ж* — женска форма от Милудин. Клисуре (Софийско).

Милутин *м* — разновидност на Милатин, Милудин. Софийско, София, р. 1871, Врачеш (Ботевградско). **Милутинов** *ф.* Мещица (Пернишко).

Милутинка *ж* — женска форма от Милутин. Михайловград.

Милуш *м* — от Мил(о) + *уш*. Рядко. **Милушев** *ф.*

Милуша *ж* — от Мил(а) + *уша*. Бяла, р. 1885, Ахматово (Асеновградско).

Милча *ж* — успоредна форма на Милка. **Милчински** *ф.* Ихтиман.

Милчалиев, Милчелиев и Милчилиев *ф* — от някое село или местност с подобно име. Гоце Делчев, Пазарджик, Пазарджишко, Главница (Грудовско).

Милчан *м* — от Милч(о) + *ан*. **Милчанов** *ф.* Розино (Казанлъшко).

Милчин *м* — от Милч(о) + *ин*. **Милчинов** *ф.*

Милчо *м* — умалит. от Мильо, Миле. На разни места из страната. **Милчев** *ф.* **Милчовски** *ф.* Пловдив, 1927.

Мильо *м* — съкрат. от Михаил или от Емил, но преосмислено по *мил*. На разни места из страната. **Милев** *ф.* **Мильов** *ф.* Панагюрище. **Милевски** *ф.*

Мильонов *ф* — вж. Милион. Пловдив.

Милютин *м* — разновидност на Милутин. Михайловград, р. 1922.

Милюшко *м* — от Миль(о) + *ушко*. **Милюшков** *ф.* Луковит.

Миля *ж* — успоредна форма на Мила с меко окончание. Брезник, Кюстендил, р. 1883, Габрово.

Милян *м* — разновидност на Милан. **Милянов** *ф.* Карлово.

Милянка *ж* — женска форма срещу Милян.

Миляшки *ф* — от прякорно име *Миляк. Борован (Белослатинско).

Мима *ж* — „побългарено“ от Мими. Толбухин, р. 1958, Стара Загора, 1959 (4) Нова Загора, р. 1960, Казанлък, 1960.

Мими *ж* — фр. *mité* 'галено обращение към котенце', у нас минава за умалит. от Мария. Сравнително ново.

Мимидичков *ф.* (Пише от Перушица по Възраждането, учител в Асеновград, 1893).

Мимилйгов *ф* — може би нарочно видоизменено от *мамалига*. Силистра, 1893.

Мимински *ф.* Етрополе.

Мимѐза *ж* — от цветето *мимѐза*. Каварна, р. 1940, Челопечене (Софийско), р. 1959.

Мина¹ *ж* — съкрат. от Мария, Марина или друго подобно име. Главно Изб. **Минин** *ф.* **Минински** *ф.* Кула, Селановци (Ореховско).

Мина² *м* — гр. *Μηνᾶ*, сродно с *μῆνας* 'месец' — име на календарския светия. Рядко. Севлиево, 1843, Сливен, 1845. **Минов**¹ *ф.*

Минаджиев *ф* — може би разновидност на Менкаджиев. Пловдив.

Минак *м* — съкрат. от Минаки. Сливен. **Минаков** *ф.*

Минаки *м* — умалит. от Мина² с гръцко-*аки*. Стара Загора, 1843, Алфатар (Силистренско). **Минакиев** *ф.* Пирдоп.

Минакия *м* — разширено от Минаки. Н. Геров.

Минамин *ф.* (Хр. Ив. Минамин, Казанлък, 1900).

Минан *м* — от Мин(а)² + *ан*. **Минанов** *ф.* Струмица, 1917. **Минански** *ф.* Живково (Ихтиманско).

Минаш *м* — от Мин(а)² + *аш*. **Минашев** *ф.* Берковица.

Мингов *ф* — от диал. *Минго* 'прякор на тънък човек'. Драмско, Пловдив.

Минголов *ф* — разширено от Мингов. Брегово (Видинско).

Мингрели *м* — от фамилието име на кавказкия княз Никола Дидиян Мингрели, който бил кандидат за български княз. Трън, р. 1887.

Минда *ж* — от Мина с вмъкнато *д*. Н. Геров.

Миндака *пр* — от изчезнало в говора л. и. Миндо. Трудовец (Ботевградско). **Миндашки** *ф.* Трудовец.

Миндалински *ф.* Криводол (Врачанско).

Миндалов *ф* — от диал. *миндал* 'бадем' (от гр. *μύδαλο*). Левски, 1917.

Миндачкин *ф.* Костенец.

Минджиков *ф* — от Минджев с вмъкнато *ик*. Златица, 1893 (македонец), Асеновград, 1900.

Минджо *м* — от Минчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Минджов** *ф.* Охрид, Благоевград.

Миндзийски *ф* — от диал. *мензий* '1. поща. 2. куриер' (ар.-тур. *menzil*) — бил куриер на комитетите; срв. Куриерски. Темуша (Ботевградско).

Миндизов *ф* — от остар. *миндизин* 'инженер' (от ар.-тур. *mühendis*). Плевен, Пещера, Руен (Айтоско).

Миндийски *ф.* Чепинци (Софийско).

Миндилйков *ф* — разновидност на Менделиков. Плевен, 1893.

Миндишков *ф* — видоизменено от Миндизов.

Миндо *м* — от Мино с вмъкнато *д*. Айтос, Карнобат, Сливен, Стара Загора, Казанлък, Дибич (Шуменско). **Миндов** *ф.* Айтос.

Карнобатско, Новозагорско, Пазарджик, Елин Пелин.

Миндоровски ф — може би видоизменено от Миндюрев.

Миндров ф. Лакатник (Свогенско), 1917.

Миндъо м — от Миньо с вмъкнато *д*. Сливен. **Миндев ф.**

Миндюрев ф — от Мидюрев с вмъкнато *н*; вж. Мидуров. Пловдив.

Минè м — югозападна форма на Мина² или на Миньо. Радомир, Самоковско.

Минèв ф.

Миневдèнев ф — от Минев и Денев (за разлика от Миневколев). Брезово (Пловдивско).

Миневкòлев ф — от Минев и Колев; вж. Миневденев. Брезово.

Минекoв ф — от Минев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Минелос м — някакво гръцко име. Солун, р. 1897.

Минзйлев ф — вж. Миндзилски. Свищов.

Минзов ф — може би видоизменено от Мънзов. Варна.

Минзухàрка ж — от цветето *минзухàр*. Казичене (Софийско), р. 1940.

Минзухàрски ф — от махала Минзухара в Краево, Ботевградско. Радотина (Ботевградско).

Минйка м — умалит. от Мина². Тутракан, 1897. **Минйков ф.**

Министерски ф — от *министър* или от *министèрство*.

Минка ж — умалит. от Мина¹ или от Димитра. Главно ИзБ. **Минкин ф.**

Минко м — умалит. от Миньо, Мино. Типично за Троян. **Минков** и **Минковски ф.**

Минкол м — от Минк(о) + *ол*. **Минколов ф.** Карлово.

Мино м — успоредна форма на Миньо с твърдо окончание. Ботевградско, Кюстендилско, Радомирско. **Минов²** и **Миновски ф.**

Минокoв ф — може би грешка вм. Миневков. Казанлък.

Минта ж — от Мина с вмъкнато *т*. Н. Геров.

Минтàn м — от Минт(о) + *ан*. Юж. Тракия.

Минтàрски ф. — от диал. **мэнтàр* 'шивач на ментета'; срв. Палтарски. Пловдив, Радомир.

Минто м — от Мино с вмъкнато *т*. **Минтов ф.** Калофер (Възраждането), Казанлък, Ямбол, Елин Пелин.

Миятьо м — от Миньо с вмъкнато *т*. **Минтев ф.**

Минцàров ф. Бургас.

Минци ф. (Тома Атанасов Минци, Асеновград, 1960).

Минцов ф — може би от остар. *минц* 'стара австрийска монета' (нем. *Münze*). Шумен.

Минча ж — разновидност на Минка. Трънско. **Минчин ф.** Михайловград.

Минчиков ф — от Минчев с вмъкнато *ик*. Шумен.

Минчо м — умалит. от Миньо, Мино или направо от Михаил. Из цялата страна, главно СИЗБ. **Минчев ф.**

Миншо м — разновидност на Минчо. Брезнишко. **Миншев ф.**

Миньо м — съкрат. от Михаил (или от Мина²). На разни места из страната. **Минев**, **Миневски** и **Миньовски ф.** **Миньолу ф** — с турско окончание. Стара Загора, 1900.

Миньòна ж — от фр. *Mignon* 'хубава, нежна'. Пловдив, р. 1904.

Мйо м — от Михо с изпадане на *х*. Софийско, Ботевградско. **Мйов** и **Мйев ф.** Шишманово (Кулско).

Миодов ф. Ямбол.

Миодраг м — разновидност на Милодраг. Смолянoвци (Михайловградско), р. 1939.

Мипулов ф — от Миов с допълнителна гръцка наставка *-пул*. Ямбол.

Мйра ж — женска форма срещу Миро. Типично за Вършец; старо — главно ЗБ, ново — из цялата страна. **Мйрински ф.**

Мирабела ж — от фр. *mirabelle* 'вид жълта слива'. Ново, рядко.

Мйра Бèлла ж — от Мира и итал. *Bella* 'хубава'. София, р. 1916.

Мирадйн м — вм. Миладин или Миродин. Единичен случай.

Миразов ф — видоизменено от Маразов или съкрат. от Миразчиев.

Миразчийев и **Миразчийски ф** — от диал. *миразчийя* 'наследник (обикн. на чужд имот или на зестра)' (ар.-тур. *mirasçı*). Граница (Кюстендилско.)

Миралàев и **Миралàйски ф** — от диал. *миралàй* 'полковник' (ар.-тур. *miralay*). Плевен, Севлиево, Стара Загора, Пловдив.

Мирàн м — от Мир(о) + *ан*. Перник, 15—16 век.

Мирàнджев и **Мирàнджиев ф** — от Миранчев с озвучаване на *нч* в *ндж* (?) Сунгурларе (Карнобатско), Ямбол.

Мирàнчо м — умалит. от Миран. **Мирàнчев ф.** Гулянци (Никополско).

Мирахчийев ф — от Миразчиев с преход на *зч* в *хч*. Пещера.

Мйрга ж — от Мирка с озвучаване на *рк* в *рг*. Пещера.

Мйрго м — от Миркò с озвучаване на *рк* в *рг*. **Мйргов ф.** Казанлък, Пловдив.

Мирдан м — може би „даден за мир“. Демирхисарско, 16 в.

Мирдàнски ф — от с. Мерданя (Търновско).

Мйрдже и **Мйрджо м** — от Мирче, Мирчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Кукуш. **Мйрджев ф.**

Мирè м — югозападна форма на Мирьо, Миро. Кюстендил. **Мирèв ф.**

Мирèла ж — от Мир(а) + *ела*. Костенец, р. 1956.

Мирѐна ж — от Мир(а) + *ена*. Дълбоки (Старозагорско), Стара Загора.

Мирзов и Мирзовски ф — от пер.-тур. *mirza* 'почетно обращение към високопоставена личност'. Костенец, Нови пазар.

Мирджиѐв ф — от диал. **мириджия* 'помирител'. Търговище, 1878.

Миришанев, Миришлиев, Миришиев и Мирйшев ф — от *мирйша* (?) Лясковец, Русе.

Миря ж — кръстоска от Мира и Мария. Силистра, 1958.

Миряна ж — вм. Миряна или Марияна. Вършец, 1961.

Мирка ж — умалит. от Мира. На разни места, главно Софийско.

Мирко м — умалит. от Мирю, Мирьо (в Трънско: от Димитър). На разни места из страната. **Мирков и Мирковски¹ ф**.

Мирковлиев ф — от диал. *мирковлия* 'жител на с. Мирково, Пирдопско'. Смолско (Пирдопско).

Мирковски² ф — от с. Мирково (Пирдопско).

Мирю м — съкрат. от Мирон или от Владимир, Любомир или друго подобно име. Лозен (Софийско), Ракитово (Велинградско). **Миров и Мировски ф**.

Мировка ж. София, р. 1926.

Миродански ф — може би вм. *Миродонски, от рум. *Miridon*. Орехово.

Миродийски ф — вм. Меродийски.

Мирдин м — кръстоска от Мирю и Мавродин.

Мирдй м — разширено от Мирю. **Мирдев ф**. Винарово (Видинско).

Миролѐсков ф — от рум. *Mirulescu* с допълнително окончание *-ов*. Брегово (Видинско).

Миролѐб м — еднакво по състав с Любомир. Рядко. **Миролѐбов ф**.

Миролѐба и Миролѐбка ж — женска форма от Миролѐб. Ново, рядко.

Мирон м — гр. *Μίρων*, сродно с *миро* 'благовонно масло' — име на календарски светия. На разни места из страната. **Миронов и Миронски ф**.

Мирона ж — женска форма от Мирон. Рядко.

Миронзов ф — може би грешка вм. Меранзов. Чирпан, 1900.

Миронка ж — женска форма от Мирон. Локорско (Софийско), Петричко.

Мирѐпа ж — гр. *Μιρῶπη*, име на календарска светица. Благоевград, Благоевградско, Самоков, Кубрат.

Мирѐско м — умалит. от *Мирѐс, а то от Мирю или от Мирон (?) Елин Пелин, Горни Богров (Елинпелинско).

Мирослав м — старинно име: „слава на света“ или „който слави мира“ (смятат го за превод на нем. *Friedrich*). Рядко. **Мирославов ф**. Варна, 1900, Кула, 1900.

Мирослава ж — женска форма срещу Мирослав. Вършец, р. 1950.

Мирѐчка ж — умалит. от Мирка. **Мирѐчкин ф**. Бела Слатина.

Мирски ф — от *мир* — навярно псевдоним. Котел (Възраждането), Варна, 1873, Чирпан.

Мирталов ф — може би във връзка с рум. *Mirto*. Плевен.

Мирча ж — женска форма срещу Мирчо. **Мирчин ф**.

Мирчан м — от Мирч(о) + *ан*. **Мирчанов ф**. Силистра (външно лице).

Мирчѐ м — югозападна форма на Мирчо. **Мирчѐв ф**.

Мирчо м — умалит. от Мирю, Мирьо или съкрат. направо от Владимир, Любомир. Калофер, 1845, Казанлък, 1845. **Мирчов ф**. Шумен, 1860. **Мирчев ф**. На разни места из страната. **Мирчовски ф**. Врачеш, Правец, Скравена (Ботевградско).

Мирьо м — успоредна форма на Мирю с меко окончание. Сливен, Стара Загора, Казанлък. **Мирев ф**. Горна Оряховица, Вълбел (Никополско), Казанлък, **Мирьов ф**. Панагюрище. **Мириев ф**. **Миревски ф**. Свищов.

Мирян м — от Мирь(о) + *ан*. **Мирянов ф**. Елена, 1897, Плевенско, Тетевенско, Нова Загора, Стара Загора.

Миряна ж — женска форма от Мирян. Поповско, Шумен.

Мисалев ф — вж. Месалев. Ковачевци (Радомирско).

Мисалков ф — от прякор *Мисалко* 'с дреха от месал'. Котел.

Мисирджиѐв ф — от диал. **мисирджия* 'който отглежда мисирки, пуйки'. Паламарци (Поповско), Шумен.

Мисирков ф. Пловдивско, Желява (Елинпелинско).

Мисирлиев ф — вм. Масърлиев. Варна.

Мисиров ф — разновидност на Масърв. Калояново (Пловдивско).

Мисканов ф — нарочно видоизменено от Мискинов. София, 1893, Враца, 1909. (Във Враца единият брат Мискинов, другият Мисканов).

Мискеп м. Лозенградско.

Мискѐтов ф — от грозде и вино *мискѐт*. Ямбол, 1936.

Мискинов ф — от ар.-тур. *mişkin* '1. бедняк; 2. ленивец'. Велес, Враца, 1909. **Мискинович ф**. Башино село (Велешко), 1844.

Мислимка ж — женска форма срещу Мисло, Мисльо. Кичевско.

Мисло м — успоредна форма на Мисльо с твърдо окончание. **Мислов ф**. Лом, Комощица (Ломско), Михайловград.

Мисловщички ф — от с. Мисловщица (Трънско). Трън, 1897.

Мисльо *м* — превод на рум. *Gände, Gändul*; срв. Гънде, Гъндулов, навярно схванато като пожелателно име: да мислят за него или той да мисли за близките си. **Мислиев** *ф.* Горна Гнойница (Ломско), Банкя.

Мисляшки и **Мисляшков** *ф.* Казанлък.

Мисо *м* — може би вм. Мицо. **Мисов** *ф.* Пловдив, Пазарджик, Русе.

Мита *ж* — съкрат. от Димитра. Рядко. **Митин** и **Митински** *ф.*

Митак *м* — прякорно име от Мито. Луковит. **Митаков** *ф.* Луковит, 1894, Гюргево.

Миталовци род — навярно от прякор *Митало* 'миткало'. Драгойново (Първомайско).

Митан *м* — от Мит(о), Мит(ъо)+*ан*. Варна. **Митанов** *ф.* Варна, Плевен, Бесарабия.

Митана *ж* — от Мит(а)+*ана*. Главно СБ.

Митанка *ж* — умалит. от Митана. Свищов, Софийско.

Митанкиев *ф* — може би от прякор *Митанкьо* 'миткало' (?)

Митачко *м* — умалит. от Митачо. **Митачков** *ф.* Стара Загора.

Митачо *м* — умалит. от Мито, Митак. **Митачев** *ф.* Враждебна (Софийско).

Миташ *м* — от Мит(о)+*аш*. **Миташев** *ф.* Злокучане (Самоковско).

Миташко *м* — умалит. от Миташ. Долни Богров (Софийско).

Митè *м* — югозападна форма на Митъо, Мито. Радомир, Самоковско. **Митèв** *ф.*

Мителиев *ф.*

Митефйшев *ф* — видоизменено от Мифетишев. Бела Слатина (външно лице).

Митиков *ф* — от Митев с вмъкнато *ик*. Силистра, 1894.

Митйн *м* — от Мит(ъо), Мит(о)+*ин*. **Митинов** *ф.* Пловдив.

Митиризлиев *ф* — от диал. *митиризлия* 'жител на с. Митиризово (Левски, Пловдивско)'. Карлово, 1878.

Митителов *ф* — от рум. *mititel* 'дребничък, мъничък'. Тутракан.

Митич *м* — умалит. от Митъо, Мито. **Митичев** *ф.*

Митиш *м* — от Мит(ъо), Мит(о)+*иш*. **Митишев** *ф.* Провадия, Шумен, Русе, Варна, Винаца (Варненско), Бисер (Харманлийско).

Митишлиев *ф* — от някое село с подобно име. Русе, 1917.

Митка *ж* — умалит. от Мита, Димитра. Рядко.

Миткалото *пр* — от *миткало* 'скитник'. Троян, 1871.

Митко *м* — умалит. от Митъо, Мито. На разни места из страната. **Митков** *ф.*

Мито *м* — съкрат. от Димитър. Главно ЗБ. **Митов** и **Митовски** *ф.* **Митович** *ф.*

Митол *м* — от Мит(о)+*ол*. **Митолов** *ф.* Видин, Казанлък.

Митон *м* — от Мит(о)+*он* (или видоизменено от Методи). Врачанско, Врачеш (Ботевградско). **Митонов** *ф.*

Митонка *ж* — женска форма от Митон. Браца, Уровене (Врачанско), Михайловград.

Митош *м* — от Мит(ъо), Мит(о)+*ош*. Чирпан. **Митошев** *ф.* Чирпан, Скобелево (Първомайско).

Митр *м* — вм. Митър. Н. Геров.

Митра *ж* — съкрат. от Димитра. Главно ЗБ. **Митрин** и **Митрински** *ф.*

Митраджиев *ф.* Ямбол.

Митраки *м* — съкрат. от Димитраки. Видин, 1833, 1860.

Митраков *ф* — съкрат. от Димитраков. Русе.

Митралев и **Митралов** *ф.* Славеево (Ивайловградско), Казанлък.

Митран *м* — от Митър+*ан*. **Митранов** *ф.* Обеля (Софийско), Благоевград, Казанлък.

Митрана *ж* — от Митр(а)+*ана*. Софийско.

Митранко *м* — умалит. от Митран. **Митранков** *ф.* Сливен.

Митрашко *м* — съкрат. от Димитрашко. **Митрашков** *ф.* Желява (Елинпелинско), Пловдив.

Митрè *м* — югозападна форма на Митър. Радомирско, Санданско, Карнобатско. **Митрèв** *ф.*

Митрèнце *м* — умалит. от Митър. **Митрèнцев** *ф.* Каблешково (Поморийско) — македонец, Стара Загора, 1930, Варна.

Митрèшко *м* — от Митр(е)+*ешко*. **Митрèшков** *ф.* Кюстендил.

Митриков *ф* — от Митрев, Митров с вмъкнато *ик*. Свищов, Орехово.

Митринджаков *ф.* Дълбок извор (Асеновградско).

Митрифон *м* — кръстоска от Митрофан и Трифон. Лехчево (Михайловградско).

Митрица *ж* — умалит. от Митра. Видин (гроб).

Митричка *ж* — преумалително от Митра. София, р. 1953.

Митришор *м* — от Митър с румънска умалит. наставка *-шор*. **Митришоров** *ф.* Орехово.

Митро *м* — от Митър. Рядко. **Митров** *ф.*

Митродора *ж* — гр. *Μητροδώρα* 'от майка дарена' — име на календарска светица. Калугерово (Ботевградско), р. 1895.

Митрой *м* — разширено от Митро. Негован (Софийско), Видинско. **Митроев** *ф.* Кула, Дъбован (Никополско).

Митрокòлев *ф* — от Митров и Колев. Пловдив.

Митрон *м* — от Митър+*он*. **Митронов** *ф.* Тияновци (Видинско).

Митрополитски ф — от *митрополит*; според семеен спомен: пращадото участвувал в свалянето на гръцкия владика, а по едно време работил в митрополията в Самоков.

Митрополски ф — навярно съкрат. от Митрополитски.

Митрофан м — гр. *Μητροφάνης* 'от майка явен' — име на календарски светия. Търново, 1905, Търновско, Безден (Сливнишко).

Митрофанов ф. Елена, 1833, Панагюрище, 1849, Своде (Ботевградско).

Митрофана ж — женска форма от Митрофан.

Митрошин и Митрушин м — от Митър, Митр(е)+*ошин*, както Вълкашин, Драгошин, Петрошин. Свогенско. **Митрошинов ф.**

Митрушев м — от Митрушев с озвучаване на *ш* в *ж*. Казанлък.

Митруц м — от Митър +*уц*. Митруцов ф. Видин, Сомовит.

Митруш м — от Митър +*уш*. Митрушев ф. Полско Косово (Беленско), Бяла.

Митруш м — от Мит(о)+*уш*. Митрушев ф. Охрид, 1905, Виногради (Санданско).

Митрушов ф. Кула.

Митър м — съкрат. от Димитър. Софийско. **Митров ф.** ЮЗБ, Ботевград, Трудовец (Ботевградско), Търново. **Митровски ф.** Ботевград. **Митрович ф.**

Митърко м — умалит. от Митър. **Митърков ф.** Дрянковец (Айтоско).

Митърчо м — съкрат. от Димитърчо. **Митърчев ф.** Пловдив.

Митър м — съкрат. от Димитър, източно съответствие на Мито. **Митев и Митевски ф.**

Мифетйшев и Мифитйшев ф — от артур. *müfettiş* 'ревизор, инспектор'. Търново.

Мифтйшев ф — съкрат. от Мифетишев. Горна Оряховица.

Михаела ж — вм. Михаила с небългарски изговор на *η*. Ново, рядко.

Михайл м — гр. *Μιχαήλ*, от евр. „богоподобен“ или нещо близко с бог. Доста разпространено из цялата страна. **Михайлов ф.** Рядко. **Михайлов ф.** Из цялата страна. **Михайловски ф.** **Михайлович ф.** Старо.

Михайла и Михайлка ж — женска форма от Михаил. Рядко.

Михайлена ж — от Михаил(а)+*ена*. Рядко.

Михайлина ж — женска форма от Михаил. Рядко.

Михал м — съкрат. от Михаил. Главно ИзБ. **Михалов и Михалев ф.** **Михалски¹ ф.** Карнобат. **Михалоглу ф** — с турско окончание. Асеновград, 1900.

Михалъки м — умалит. от Михал с гръцко -*аки*. Видин. **Михалъкиев ф.** Варненско.

Михалджик пр — умалит. от Михал с турско -*джик*. **Михалджиков ф.** Пловдив, Ямбол.

Михалевски ф — от с. Михалево (Софийско).

Михалена ж — от Михал+*ена*. Нова Загора.

Михалина ж — от Михал+*ина*. Враца.

Михалка ж — женска форма от Михал. Уровене (Врачанско).

Михалко м — умалит. от Михал. Главно ЮЗБ. **Михалков ф.**

Михалски² ф — от с. Михалци (Търновско). Търново.

Михалчо м — умалит. от Михал. **Михалчев ф.** Лозенградско, Луковит, Плевен.

Михалъ м — разширено от Михал. Н. Геров.

Михейлена ж — разновидност на Михайлена.

Михин м — от Мих(о)+*ин*. Хасково, 1906.

Михко м — умалит. от Михо. **Михков ф.** Ъглен (Луковитско).

Михла ж — съкрат. от Михайлена, Михайлина. Шумен.

Михлемов ф — вм. Мехлемов. Сливен.

Михлюзов ф — от диал. *михлюзин* 'изпаднал в несъстоятелност, обеднял, фалирал' (от артур. *müflüs*). Панагюрище.

Михна ж — женска форма срещу Михньо. Котленско, Айтос, Каблешково (Поморийско), Варненско, Гурково (Казанлъшко). **Михнин ф.** Долна Липница (Павликенско).

Михне и Михни м — разновидност на Михньо. Сребърна (Силистренско), 1867, Силистра, Сливен. **Михнев ф.** Силистра, Разград, Русе.

Михнеков ф — от Михнев с вмъкнато *ек*. Котел.

Михно м — западна форма на Михньо. Етрополски манастир, 1648.

Михньо м — от Мих(о)+*ньо* по образа на имена като Драгньо, Радньо, Черньо. Ловеч. **Михньов ф.** Силистренско, 1873. Ловеч, Търново. **Михневски ф.** Търново, Русе.

Михня ж — успоредна форма на Михна с меко окончание. Сушица (Горнооряховско).

Михо м — съкрат. от Михал, Михаил. На разни места, главно СИЗБ. **Михов и Миховски ф.**

Михру м. Етрополски манастир (с. Трънак), 1648.

Мица¹ ж — съкрат. от Мария. Ботевград, Враца. **Мицин ф.** Ботевград, Врачеш, Литаково (Ботевградско), Криводол (Врачанско).

Мица² м — западна форма на Мицо.

Мицайко м — от Миц(о)+*айко*, както Мишайко, Рашайко. **Мицайков ф.** Лом, 1893.

Мицак м — прякорно име от Мицо. **Мицаков ф.** Кюстендилско, Кюстендил.

Мицан м — от Миц(о)+*ан*. **Мицанов ф.** Гълъбовци (Сливнишко).

Мицангов ф — от *Мицанков с озвучаване на *нк* в *нг*. Пловдив.

Мицарев и Мицаров ф. Плевен, Пловдив, Варна.

Мицаркински ф. Кнежа.

Мицата пр — от Мицо, Мица. Павликени.

Мицей м — разширено от Мицо. **Мицев ф.**

Мицел м — от Миц(о)+*ел*. **Мицелов ф.**

***Мицер м** — от Миц(о)+*ер* покрай имена като Бисер, Левтер, Калофер. **Мицеров ф.**

***Мицил м** — от Миц(о)+*ил* или направо от Михаил.

Мицилко м — умалит. от Мицил. **Мицилков ф.** Перник.

Мицкан м — от Мицк(о)+*ан*. **Мицканов ф.** Самоводене (Търновско).

Мицко м — умалит. от Мицо. **Мицков ф.** Станке Димитров, 1893, Петричко, Разград. **Мицковски ф.** Борован (Белослатинско). **Мицкович ф.** Габрово, 1908.

Мицкул м — от Мицк(о)+*ул*. **Мицкулев ф.** Велинград.

Мицо м — съкрат. от Михаил (в Ботевград) или от Димитър (в Кукуш и Пиринско). **Мицов, Мицев (и Мициев) ф.** На разни места из страната. **Мицовски ф.** Бела Слатина.

Мицопанков ф — от Мицов и Паков. Лом, 1942.

Мицул м — от Миц(о)+*ул*. **Мицулов ф.** Панагюрище, Варна, Ямбол.

Мица ж — съкрат. от Мария, успоредна форма на Мика, Мица. Трън, Казанлък. **Мицинов ф** — от Мицин с допълнително окончание *-ов*. Летница (Ловешко), Търново, Шумен.

Мице ж — галена форма от Мария. Из цялата страна.

Мицеков ф — от Мичев с вмъкнато *ек*. Орешак (Троянско).

Мичингаров ф.

Мичка ж — умалит. от Мича или съкрат. от Димитра. Ботевград. **Мичкин ф.**

Мичко м — умалит. от Мичо. **Мичков ф.** Лом, 1893, Сопот, 1900, Пловдив.

Мичковец и Мичковиц ф — от колиби Мичковци (Габровско). Габрово, 1900.

Мичкюров ф. Панагюрище.

Мичо м — съкрат. от Михаил или от Димитър. Ловеч, Сопот. **Мичев и Мичов ф.** Ловеч, Севлиево, Разградско, Пирдоп, Радомирско.

Мичон пр м и ж — от Димитър или от Мария.

Мичоров ф. Кесарево (Горнооряховско), Горна Оряховица, Търново, Исперих.

Миша ж — женска форма от Мишо. Ботевград. **Мишин ф.**

Мишайко м — от Миш(о)+*айко*. **Мишайков ф.** Сничани (Костурско), Битоля, 1893, Пазарджик, 1893.

Мишак м — прякорно име от Мишо или

видоизменено от Мишайко. **Мишанков ф.** Костурско, Ловеч, 1893, Плевен.

Мишалийски ф — от с. Мешелин (Дъбово, Елховско). Кюстендилско.

Мишан м — от Миш(о)+*ан*. **Мишанов ф.** Горубляне (Софийско).

Мишана ж — от Миш(а)+*ана*. Плевен.

Мишар ф. (Христо Янев Мишар, Варна, 1940).

Мишеков ф — от Мишев с вмъкнато *ек*. Русе.

Мишел м — фр. Michel = Михаил. Варна, р. 1956.

Мишеморов (и Мишиморов) ф — от прякор **Мишемор.** Пещера.

Мишинев ф — разновидност на Мешинов. Слиново (Грудовско).

Мишинков ф — вж. Мешинков. Старо Железаре (Пловдивско).

Мишкалов ф — може би нарочно видоизменено от Мишкаров.

Мишкар ф — а) от диал. ***мишкар** 'който лови или яде мишки'; б) от рум. *mișcage* 'движение, вълнение'. Пловдив.

Мишкетов ф — от диал. **мишкет** 'грозде мискет'. Стара Загора.

Мишкинов и Мишкинев ф — нарочно променено от Мискинов; срв. Мисканов. Русе.

Мишко м — умалит. от Мишо. Лом. **Мишков ф.** Хасково (Възраждането), Панагюрище, Русе, Бистрица (Софийско).

Мишкoder пр — „който дере мишки“. Демирхисарско, 16 в.

Мишлаков ф — вж. Мешлаков. Пазарджик.

Мишлинков ф — от диал. **мешлинка**; вж. Мешинков. Сопот.

Мишляков и Мишляшки ф — от диал. **мишляк** 'едра мишка' (?) Враца, Пловдив.

Мишо м — съкрат. от Михаил или от Димитър. На разни места из страната. **Мишев, Мишов и Мишовски ф.**

Мишон м — от Миш(о)+*он*. Враца, 1846, Мездра, Влашко село (Врачанско). **Мишонов ф.** Враца, Кремена (Врачанско), Тодорово (Плевенско), Чирпан, 1908, Казанлък.

Мишоров ф — може би нарочно видоизменено от Мишеморов (смятали Мишеморов за обидно и при преселването си от Пещера в Брацигово го изменили). Брацигово, 1900.

Мишуглийски ф — от с. Мишуклии (Климентово, Търновско). Ваксево (Кюстендилско).

Мицалов ф.

Миюшко м — умалит. от Мю. **Миюшков ф.**

Мия м — съкрат. от Михал, Миял. Трън.

Мияклиев ф — от диал. **мияклия** 'мияк, от областта на мияците'. Грудово.

Миярев ф — от диал. **мияр* 'миак'; Брацигово — македонец.

Мият м — а) от Мий(о) + *ат* по образа на имена като Злат, Игнат, Стамат; б) от Милат с преход на *л* в *й*. **Миятев ф**. Пловдив.

***Млягьо м** — от Младьо с преход на *д'* в *г'*. **Млягьов брег** местност във Врачеш (Ботевградско).

Млада ж — от *млада* или съкрат. от Младена.

Младен м — пожелателно име: да младее, да бъде с младо сърце. Доста разпространено в СЗБ, а другаде по-рядко. **Младенов ф**. **Младенски ф**.

Младена и **Младенка ж** — женска форма срещу Младен. Михайловградско, Русенско.

Младенчо м — умалит. от Младен. **Младенчев** и **Младенчевски ф**.

Младжа м — западна форма на Младжо. **Младжин ф**. Трънско.

Младжо м — от Младьо с преход на *д'* в *дж*. Станке Димитров, 1879, Леринско.

Младжов ф. Станке Димитров, Радомир, Банкя, Кнежа. **Младжовски ф**. Кнежа.

Младин м — разновидност на Младен. Габрово, Карлово, нар. песен.

Младина ж — разновидност на Младена. Бр. Миладинови.

Младия пр — бил по-млад от друг свой съименник. Гурково, Литаково (Ботевградско).

Младо м — съкрат. от Младен.

Младун м — разновидност на Младен. Дъскот (Търновско), 17 в.

Младьо м — успоредна форма на Младо с меко окончание.

Мламоловски ф — от с. Мламолово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Млахков ф — навярно вм. *Млашков, а то от *Младжков, умалит. от Младжо. Чепеларе.

Млеканов ф — от диал. **млекан* 'любител на мляко'. Ковачевци (Самоковско), Велинград, Црънча (Пазарджишко).

Млекарев, **Млекаров** и **Млекарски ф** — от *млекар* (и с второ значение 'любител на мляко'). Копиловци (Михайловградско), Русе, Михайловград.

Млечев ф — разновидност на Млечков. Асеновград, Шумен.

Млечевенски и **Млечевски ф** — от с. Млечево (Севлиево). Севлиево.

Млеченков ф — навярно разновидност на Млечевски. **Поликранище** (Горнооряховско).

Млечков ф — от прякор *Млечко* 'любител на мляко'; срв. Млеканов. Пещерско, Брацигово, Пловдив, Свищов.

Млечников ф — от диал. *млечник* 'баница или друго ястие с мляко'. Разград.

Млъзев ф. Дебелец (Търновско).

Млѣчков ф — от диал. **млѣчко* 'мълчалив човек'. Копривщица, Карлово, Пловдив, Шумен.

Мляков ф — от *мляко*. Радецки (Новозагорско), Габрово (гроб), Асеновград, Пловдив.

Млячков ф — разновидност на Млечков със запазено югоизточно якане. Пещера, Брацигово, Розово (Пазарджишко), Бургас.

Многознаев ф — от прякор *Многознай(ко)*. Варна.

Моба ж — може би от *Молба с изпаднало *л*; срв. *Моля*. Н. Геров.

Моба ф — рум. *Moга*, от бълг. *мога*. (Иван Петров Мога, Русе).

Могилански ф — от диал. *могилан* 'който живее на могила'; срв. Могиларете. Враца.

Могиларете род — живеят на могила. Своде (Ботевградско).

Могилков ф — от село или местност Могилката. Лясковец, Русе, Казанлък, Пловдив.

Могилков и **Могилски ф** — от *могила* или от с. Могила (такива има три). Карнобат, Сливен, Стара Загора, Бела Слатина, Божица (Белослатинско).

Могоров ф — навярно във връзка с рум. *mogorlan* 'дебелак, простак'. Тутракан.

Могош м — рум. *Mogoş*, от унгарски. Вайганд.

Мода¹ ж — от Модра с изпадане на *р*. Радомир. **Модин ф**. Берковица, 1897.

Мода² м — западна форма на Модо, Моде. Софийско, Алдомировци (Сливнишко).

Модалиев ф — от диал. *модалия* 'който се води по модата'.

Моданович ф. Лепица (Белослатинско), 1906.

Модѐ м — от Модре с изпадане на *р*. **Модѐв ф**. Брезнишко, Самоков, Софийско, Михайловград, Сливен. Сливнишко.

Модѐст м — от лат. *modestus* 'умерен, скромнен'. Русе.

Модин м — от Мод(е), Мод(о) + *ин*. **Модинов ф**. Пловдив.

Модинко м — умалит. от Модин. **Модинков ф**. Пловдив.

Модис м — може би от *модист* (?) Казанлък, р. 1898, 1934 и още един по-млад.

Модко м — умалит. от Моде. Алдомировци (Сливнишко). **Модков ф**.

Моднев ф — от прякор *Модньо* или *Модния*.

Модо м — от Модро; вж. Моде. Михайловград. **Модов ф**. Пловдив.

Модра¹ ж — от диал. *модра* 'синеока'. Трънско, Софийско. **Модрин ф**. Годечко.

Модра² м — западна форма на Модро. **Модре м** — югозападна форма на Модро.

Модрев ф. Палатово (Станкедимитровско).

Модро м — от диал. *модър* 'синеок'. Софийско. **Модров ф**.

Мозайко *м* — от рум. *mozaic* 'юдейски'.
Мозайков *ф*. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Мозак *пр* — от рум. *mozac* 'печален, мрачен'. Търново, 1852. **Мозаков** *ф*. Плевен, Сливен, Страджа (Ямболско).

Мозев *ф*. Търново, Пловдив.

Мозойков *ф* — разновидност на Мозайков. Сомовит.

Мозоков *ф* — разновидност на Мозаков. Милковица (Никополско).

Моисея *ж* — женска форма от Моисей. Етрополски манастир, 1648.

Моисей *м* — гр. *Μωυσεως*, прилаг. от *Μωυσης*, библейско име, евр. „от вода изваден“. Прилеп, 1844, Велинград, 1900, Пещера. **Моисеев** *ф*. Велинград, Стара Загора, Карнобат, Елховско, Плевен.

Моисея *ж* — женска форма от Моисей. Орехово (само една, стара).

Мойсо *м* — вж. Мойсо. Дебърско, Кръстец (Прилепско). **Мойсовски** *ф*. Орехово.

Мойка *ж* — умалит. от Моя. **Мойкин** *ф*. Врачеш (Ботевградско). **Мойкински** *ф*. Драготинци (Софийско).

Мойко *м* — умалит. от Мойо. Вайганд, Синод. именник.

Мойна *ж* — женска форма срещу Мойно. **Мойнин** и **Мойнински** *ф*. Боженица (Ботевградско).

Мойно *м* — от *Мой(о)+но*, както Стойно, Койно от Стойо, Койо. Кунино (Врачанско), 1648, Стояново (Ловешко), 1930. **Мойнов** *ф*. Абланица (Ловешко), Бежаново (Луковитско). **Мойновски** *ф*. Ловеч (гроб).

Мойо *м* — заклинателно име: мой си е, да бъде мой (извеждат го и от Симеон). Ловеч, Изворче, Съево (Ловешко). **Моев** *ф*. Ловеч.

Мойсей *м* — вж. Моисей. Върбаново (Дряновско). **Мойсеев** *ф*. Върбаново, Павликени, Пловдив. **Мойсеин** *ф* (баща Моисей Георгиев). Стара Загора, 1893.

Мойсо *м* — съкрат. от Моисей. Дебърско. **Мойсов** и **Мойсев** *ф*. Струга, Цер (Македония).

Мокавчев *ф*. Варна.

Мокаенов *ф* — може би видоизменено от Мукаетов. Казанлък.

Моканов *ф* — от диал. **моканин* 'селяндур' (рум. *mosan*). Русе, Търговище, Шумен, Варна.

Мокелов *ф*. Русе.

Мокко *м* — видоизменено от Монко, Мойко или друго подобно име. Свищов, 1888, 1893, Пещера. **Мокков** *ф*.

Мококов *ф* — може би грешка вж. Моков или Макаков. Павелско (Асеновградско).

Мокра *ж* — женска форма от Мокре. **Мокрин** *ф*. Берковица.

Мокре или ***Мокрьо** *м* — от Макре с промяна на *а* в *о* под влияние на *мъкър* (?) **Мокрев** *ф*. Ловеч, Пресяка (Ловешко),

Търново, Шумен, Пловдив, Гранитица (Грудовско), Оман (Елховско).

Мокрей *м* — разширено от Мокре. **Мокреев** *ф*. Елешница (Велинградско).

Мокрен *м* — от *Мокр(е)+ен*. **Мокренов** *ф*. Луковитско, Шумен.

Мокреш *м* — от *Мокр(е)+еш*. **Мокрешев** и **Мокришев** *ф*. Казанлък, Пловдив.

Мокриев *ф* — вж. Мокрев или Мокреев. Браца.

Мокрошевски *ф* — от някое село с подобно име. Странджанско.

Мола *ж* — съкрат. от Мариола. Русе, р. 1864, 1913, Горна Оряховица, р. 1854, Браца, р. 1873, Севлиево.

Молалийски *ф* — от с. Молалия (Видинско). Самоков.

Молан *м* — мъжка форма от Мола (или грешка вж. Милан). Свищов, 1893.

Моларов *ф* — от Мораров с дисимилация на първото *р*. Плевен.

Молата *пр* — от диал. *мoла* 'моля' (бил кръчмар и постоянно викал така). Литавково (Ботевградско).

Молдованов, **Молдовански** и **Молдовански** *ф* — от *молдованин* 'преселник от Молдова' или 'ходил и живял в Молдова'. Дряново, Кнежа, Асеновград, 1900, Брезово (Пловдивско), Стара Загора, Медникарово (Харманлийско), 1892.

Молев и **Молевски** *ф* — може би от прякор *Мoля*; вж. Молата. Варна, Червен брег.

Молера *пр* — от нем. диал. *Moler*, нем. *Maler* 'рисувач, художник'. Банско (много старо). **Молеров** *ф*. Банско.

Молецов *ф* — от диал. *мoлец* 'тих, но лукав човек'. Пловдив.

Молка *ж* — умалит. от Мола. Русе, Севлиево.

Молле *ф* — може би от фирмата на хотела си (съдържател на хотел Молле в Пловдив).

Моллов *ф* — от диал. *мoлла* 'мохамедански правник, съдия в голям град' (артур. *molla*). Пазарджик, Беброво (Еленско).

Молнеров и **Молнер** *ф* — може би разновидност на Молера. Русе (Никола Мих. Молнеров, 1885, Мих. Николов Молнер, 1913).

Молнов *ф* — може би видоизменено от Молнер.

Молдов и **Молдовски** *ф* — вж. Моллов. Винари (Преславско).

Молфати *ф*. Пловдив.

Молчанов *ф* — рус. Молчанов. Русе, р. 1928.

Мольоски и **Молюски** *ф* — от прякор *Моля* — необичайна за говора дума вж. *мoлим*. Лозно (Кюстендилско).

Мoля *ж* — може би разновидност на Мола. Н. Геров.

Мѝма ж — от *момѝ* — у родители, които си нямат, а жадуват момиче; срв. Момчо. Ловеч, Габровско, Търновско, Пордим (Плевенско), Градище (Шуменско), Силистренско, Казанлък, Казанлъшко, Пловдив, Асеновград, Карнобат. **Мѝмински ф.** Беляковец (Търновско), Пловдив.

Мѝмаин м. Неврокопско, 15—16 век.

Мѝмаков ф — писмена разновидност на Момъков. Добри дял, Козаревец (Горнооряховско).

Мѝмеков ф — от Момов с вмъкнато *ек*.

Мѝмѝна ж — от Мом(а)+*ена*. Етрополски манастир, 1648, Софийско.

Мѝмѝнка ж — умалит. от Момена. Годечко.

Мѝмѝра ж — от Мом(а)+*ера* покрай имена като Кера, Левтера. Габрово, р. 1906. **Мѝмѝрин ф.** Габрово, 1908.

Мѝмеров ф — видоизменено от Момерин или от Момиров. Русе.

Мѝмѝшки ф — навярно от с. Момино (Търговишко) или от друго някое село с *момин* в името. Шумата (Севлиевско).

Мѝмиков ф — вм. Мѝмеков. Пазарджик.

Мѝминка ж — преумалително от Мома. Варна, р. 1957.

Мѝминов ф — от *Мѝмин+*ов* (майката се казвала Мома или не била женена). Русе, Варна.

Мѝминчето пр — от диал. **мѝминче* 'срамежлив като момиче' (?) Павликени.

Мѝмир м — съкрат. от *Миомир, *Миломир. Дебърско, Ракита (Трънско). **Мѝмиров ф.** Тетово, 1917, Македония, Вруток (Югославия), Видин, Лом, Търново, Шумен, Пловдив, Ямбол.

Мѝмка ж — умалит. от Мома. Троянско, Габрово, Белослатинско, Шумен, Русе, Казанлък, Мъглиж (Казанлъшко), Стара Загора, Айтос, Карнобат, Чирпан, Паничино (Омуртагско).

Мѝмко м — успоредна форма на Момчо. **Мѝмков ф.** Казанлък, Розовец (Пловдивско).

Мѝмо м — декомпозирано от „умалителното“ Момчо. **Мѝмов ф.** Преслав, Толбухин, Шумен, Златарица (Еленско).

Мѝмѝлов ф. Варна.

Мѝмѝча ж — успоредна форма на Момка. Ъглен (Луковитско), 1648.

Мѝмѝчан м — от Момч(о)+*ан*. Рядко.

Мѝмѝчанов ф. Ник. Милев.

Мѝмѝчѝев ф — от диал. **момѝчѝия* 'многодетен баща, който има само момчета' или видоизменено от Момѝчѝиков.

Мѝмѝчѝиков ф — от диал. **момѝчѝик* умалит. от момче с турско -*джик*.

Мѝмѝчер м — от Момч(о)+*ер*; срв. Бисер, Левтер. **Мѝмѝчеров ф.** Берковица.

Мѝмѝйл м — от Момч(о)+*ил*. Етрополски манастир, 1648, Ямбол, Нова Загора, Първомай, Търново, Кюстендил, Трънско, Брез-

ник, Тополница (Станкедимитровско), Владая, Мърчаево (Пернишко), Белимел (Михайловградско). **Мѝмѝйлов ф.** Елена, Горна Оряховица, Карнобатско, Асеновград, Петелово (Кърджалийско), Баня (Михайловградско), Брезник.

Мѝмѝйла и Мѝмѝйлка ж — женска форма от Момчил. Трънско.

Мѝмѝчо м — от *момѝче* — у родители, които си нямат и жадуват мъжка рожба; срв. Мома. Видраре (Тетевенско), 1648, Дебелец (Търновско), 1860, Асеново (Горнооряховско), Алфатар (Силистренско), Махалата (Плевенско), Стара Загора, Сливен, Ямбол. **Мѝмѝчев ф.** Трявна, Елена, Поповско, Алфатар, Толбухин, Новозагорско, Стара Загора, Бургас. **Мѝмѝчѝв ф.** Търново, 1845, 1893.

Мѝмѝчула ж — от Момч(а)+*ула*.

Мѝмѝък м — разновидност на Момчо. Рядко. **Мѝмѝъков ф.** Карлово.

Мѝмѝяна ж — от Момена с вторично *я* кане. Синод. именник.

Мѝна ж — съкрат. от Симона, Симеона. Ботевград, Ботевградско, Чарда (Ямболско). **Мѝнински ф.** Правец (Ботевградско).

Мѝнахов ф — от *монѝх*, може би превод на Кешишев или Карабашев. Полски Сеновец (Търновско).

Мѝндѝшки ф. Червен брег, Пловдив.

Мѝндо м — от Моно с вмъкнато *д*. **Мѝндѝв ф.** Пещера.

Мѝнедѝжиков ф — може би от *Мѝнедѝжик, умалит. от Монъо с турско -*джик*. Поморие, 1893.

Мѝнѝлски ф — може би вм. *Манелски, от диал. *манѝла* 'сопа'. Михайловград.

Мѝнѝйка ж — фр. *Monique*. Търново, р. 1898.

Мѝников ф — от Монов, Мѝнев с вмъкнато *ик*. Казанлък.

Мѝнка¹ ж — умалит. от Мѝна. **Мѝнкин ф.** Златарица (Еленско), Новачене (Ботевградско). **Мѝнкински ф.** Новачене.

Мѝнка² м — галена форма от Симеон.

Мѝнко м — умалит. от Моно, Монъо. **Мѝнков ф.** Враца.

Мѝннарина ж — Русе, р. 1948.

Мѝно м — съкрат. от Симон, Симеон. Врачанско, Търновско. **Мѝнов ф.** Белослатинско, Ботевград, Враца, Врачанско, Луковитско, Плевен. **Мѝновски ф.** Лехчево (Михайловградско).

Мѝнтѝн м — от ит. *montano*, лат. *montanus* 'планински'. Пловдив. **Мѝнтѝнов ф.** Пловдив.

Мѝнѝчо м — умалит. от Моно, Монъо. **Мѝнѝчев и Мѝнѝчѝв ф.** Елена, Литаково, Новачене (Ботевградско). **Мѝнѝчѝовски ф.** Литаково.

Мѝнѝъо м — съкрат. от Симеон, Симон. Троян, Плевенско, Чарда (Ямболско). **Мѝнѝев ф.** Новозагорско, Стара Загора.

Мора ж — съкрат. от Морава. Трънско.
Морàва ж — от *морàва* 'млада зелена трева' или от *мòрав* 'теменужен' (?)
Моравèнов ф. Златица, Пловдив.
Морàвка ж — умалит. от Морава. Михайловград, Лехчево (Михайловградско).
Морàвски ф — от с. Моравица (Врачанско). Бистрец (Врачанско), Скравена (Ботевградско), Шумен.
Моравяков ф — от прякор *Моравяка* 'човек с червендалесто лице'. Габрово, 1908.
Мораджиев ф — от Мараджиев с преход на неудареното *a* в *o*. Силистра.
Мòралиев и **Моралийски** ф — от диал. *моралия* 'грък или българин, който е ходил и живял в Мора (Гърция)'. Габрово (гроб), Ловеч (гроб), Силистра, Гурково (Балчишко) Нефела (Врачанско).
Морàров и **Морàрски** ф — от диал. *морàр* 'воденичар, мелничар' (рум. *тогаг*). Силистра, Загражден (Никополско), Крушовене (Ореховско),
Морарцалиев ф — от диал. *марарцалия* 'жител на с. Морар в Македония'. Дойран.
Моргенов ф. Цариград, 1873.
Мордетирски ф. Дряново (гроб — не личи напълно).
Морèн м — от Мор(о) + *ен*. **Морèнов** ф. Шумен, 1860.
Мореов ф.
Морзинков ф. Пловдив.
Морис м — фр. *Maugise*. Така подновили дядо му Мико, 1957.
Мòрка ж — умалит. от Мора или от Морфа.
Мòркчи ф. Варна.
Мòркев ф. Луковит.
Мòрлийски ф — според местно обяснение — уморили едно момче. Бела Слатина.
Мòро м — видоизменено от Морфо или от Мавро. **Мòров** ф. Габрово, Сопот, Брезово (Пловдивско), Пловдив, Бабадаг.
Моровèнек ф. Копривщица, 1849.
Моровèнов ф — разновидност на Моравенов. Цариград, 1844, Пловдив, 1944, 1950.
Моровянов ф — якавска форма на Моравенов. Габрово, 1960.
Морòзов ф — рус. Морозов, от *морòз* 'мраз' (навярно бащата е останал в България след Освободителната война). Габрово, Русе, Неделско (Ямболско).
Морòн м — от Мор(о) + *он*. **Морòнов** ф. Пловдив.
Мòрски ф — от *мòрски* или съкрат. от *Заморски*.
Мòртев и **Мòртевски** ф — от гр. *μάρτης* 'невъзпитан хлапак, уличник'. Казанлък, Тополовград.
Мору̀н м — от Мор(о) + *ун*. **Мору̀нов** ф. Карлово, Пловдив, Търново, Варна.
Мòрфа ж — от гр. *μορφή* '1. форма, образ; 2. хубост'. Михайловград, р. 1880, Берковица, р. 1931, Айтос, Казанлък, Ца-лапица (Пловдивско).

Мòрфи м — разновидност на Морфо. Варна.
Морфйна ж — от Морф(а) + *ина*. Айтос, р. 1937.
Мòрфо м — мъжка форма срещу Морфа. Ямбол. **Мòрфов** ф. Калофер, 1861, Пловдив, 1880, Айтос, Карнобат, Ямбол, Стара Загора.
Мòрчо м — умалит. от Моро, Морфо или Морян. **Мòрчев** ф. Сливен, Леденик (Търновско). Шумен.
Мòрьо м — разновидност на Моро с меко окончание. **Мòрев** ф. Казанлък, Пловдив.
Моря̀н м — а) от *море*; срв. *Океан*; б) от Морь(о) + *ан*. **Моря̀нов** ф. Балчишко, Свиленград.
Моря̀на ж — женска форма от Морян. Пордим (Плевенско).
Моря̀нски ф — от диал. *моря̀нец* 'край-морски жител'. Падеш (Благоевградско).
Мосински и **Мосинов** ф — вм. Мусински. Търново, 1900, Пловдив, 1900.
Мòска ж — женска форма от Моско. Врачанско, Толбухин.
Моска̀лев ф — рус. Москалев (бащата русин). Ямбол, 1960.
Мòско м — видоизменено от Моисей (някъде го свързват с Емануил, Симеон и др.) Лясковец, 1845, Търново, Русе (българи и евреи), Копривщица, Ямбол, Врачанско. **Мòсков** ф. Лясковец, Горна Оряховица, Търново, Нова Загора, Стара Загора, Сливен, Ямбол, Ямболско, Ивайловградско, Пирдопско, Пещера, Драгошиново (Самоковско), Благоевград, Прилеп. **Мòскович** ф. Русе, 1900, Стара Загора, 1900. **Моско̀вски** ф. Самоков, Стъроселци (Плевенско), Брусен (Врачанско). **Московци** — стар род в Пилашево (Първомайско). **Москоя̀ни** ф. Варна.
Мостников ф. Казанлък.
Мòсьо м — видоизменено от Симеон. Лопян (Ботевградско).
Мòта ж — женска форма срещу Мото. Габрово, Пловдив, Котел.
Мòтеков ф — от Мотев с вмъкнато *ек*. Панагюрище, 1893.
Мотика̀ров и **Мотика̀рски** ф — от *моти-ка̀р* 'майстор на мотики'. Радомир, Върба (Радомирско), Кюстендил, Рила (Станкедимитровско).
Мòтиков ф — вж. Мотеков. Пловдив.
Мотй̀ш м — от Мот(о) + *иш*. **Мотй̀шев** ф. Златарица (Еленско).
Мòтка ж — умалит. от Мота.
Мòтко м — умалит. от Мото. Ловешко.
Мòтков ф. Катунец (Ловешко).
Мòто м — от Моно с друго окончание, както Вано и Вато, Йоно и Йото, Къно и Къто, или видоизменено направо от Симеон. Бела Слатина, Белица (Ихтиманско), Боженица (Ботевградско). **Мòтов** ф. Боженица, Мездра, Бела Слатина, Петърница, Тръстеник (Плевенско), Плевен. **Мòтовски** ф.

Койнаре (Белослатинско), Лехчево (Михайловградско).

Мотовѣлков и **Мотовѣлов** *ф* — от *мотовѣлка*, *мотовѣла*. Айтос, Казанлък, Стара Загора.

Мѣтол *м* — от *Мот(о)* + *ол*. **Мѣтолов** *ф*. Стара Загора.

Мѣтъо *м* — успоредна форма на *Мото* с меко окончание. Лопян (Ботевградско). **Мѣтев** и **Мѣтъев** *ф*. Лопян, Габрово, Габровско, Левски, Плевенско, Котел.

Мѣтя *ж* — женска форма от *Мѣтъо*. Шумен.

Махалийски *ф* — в.м. **Махалийски* (от *махала*) с преход на неудареното *а* в *о*. Казанлък.

Мѣца¹ *ж* — женска форма от *Моцо*. Михайловград, Радишево (Плевенско), Къкрина (Ловешко). **Мѣцин** *ф*. Михайловград. **Мѣцинов** *ф* — с допълнително окончание -*ов*. Ловеч, Русе.

Мѣца² *м* — западна форма на *Моцо*. Брезник.

Мѣцка *ж* — умалит. от *Мѣца*¹. Ловеч, р. 1893, Брезнишко.

Моцкѣн *м* — от *Моцк(о)* + *ан*. **Моцкѣнов** *ф*. Аврен (Варненско).

Мѣцко *м* — умалит. от *Моцо*.

Мѣцо *м* — видоизменено от *Симеон*, *Симон* (а някъде и от *Моско*). Етрополе, Плевенско. **Мѣцов** и **Мѣцев** *ф*. Лом, Гиген (Никополско), Свищов, Михайловград, Славяново (Плевенско), Садина (Поповско).

Мѣчил *м* — от *Мѣчил* с изпадане на второто *м*. Карнобат, 1927.

Мѣчкардов *ф* — навярно грешка в.м. *Мѣчкардов*. Пловдив.

Мѣчко *м* — умалит. от *Мѣчо* или от *Моцо*. **Мѣчков** *ф*. Лом, Плевен.

Мѣчо *м* — от *Мѣчо* с изпадане на *н* или видоизменено направо от *Симеон*, *Симон*, успоредна форма на *Моно*, *Моцо*, *Мошо*. Търново, Липница (Ботевградско). **Мѣчев** и **Мѣчов** *ф*. Търново, Търновско, Плевен, Плевенско, Ловешко, Червен брег, Горник (Врачанско), Дългоделци (Ломско), Липница, Казанлък, Гюмюрджинско. **Мѣчевски** *ф*. Изворче (Ловешко).

Мѣчуков *ф* — разновидност на *Мачуковски*. Казанлък.

Мѣчуров *ф* — от *мѣчур* (или нарочно видоизменено от *Мѣчев*). Павликени, Карлово.

Мѣша *ж* — женска форма срещу *Мошо*. Етрополски манастир, 1648. *М ъ ш и н л а г* местност в Трудовец (Ботевградско).

Мошѣн *м* — от *Мош(о)* + *ан*. **Мошѣнов** *ф*. Дряново, Русе.

Мѣшеков *ф* — от *Мошев* с вмъкнато *ек*. Троян, Стара Загора.

Мѣшел *м* — от *Мош(о)* + *ел*. **Мѣшелов** *ф*. Ямбол.

Мошѣковски *ф* — вж. *Мушиковци*.

Мошѣцев *ф* — от рум. *moșic* 'старец' Русе, 1906.

Мѣшка *ж* — умалит. от *Моша*. Пловдив, Брезово (Пловдивско), Казанлък, Крушето (Горнооряховско).

Мѣшко *м* — умалит. от *Мошо*. **Мѣшков** *ф*. Павликени, Кълново (Шуменско), Шумен, Русе, София, 1897.

Мѣшлев *ф* — може би видоизменено от *Мошелов*. Варна.

Мѣшо *м* — успоредна форма на *Мѣно*, *Моцо*, *Мѣчо* или видоизменено направо от *Симеон*. Търновско, Севлиево, Врачанско. **Мѣшов** *ф*. Кубей (Бесарабия), 1862. **Мѣшев** *ф*. Търново, Павликени, Павликенско, Ново село (Троянско), Слатина (Ловешко), Плевен, Гега (Пещерско). **Мѣшовски** *ф*.

Мошѣн *ф* или *пр* — навярно работил при евреи. (Георги Янков *Мошон*, Русе, 1936).

Мѣшула *ф* — от рум. *moșul* 'старецът'. Павликени.

Мѣшѣков *ф* — навярно в.м. *Мошеков*. Пелишат (Плевенско).

Мѣща *ж* — женска форма срещу *Мошѣо*, *Моше*. Брезнишко.

***Мѣшѣо** или ***Мѣше** *м* — от *мошѣ* 'сила'; срв. *Силян*, или от *мошѣ* на някой светец. **Мѣшев** *ф*. Шумен, 1882, 1908, София, 1927.

***Мошѣян** *м* — от *Мошѣ(о)* + *ан*.

Мошѣяно *м* — умалит. от *Мошѣян*. **Мошѣянов** *ф*. Варна.

Мѣя *ж* — женска форма срещу *Мѣо*.

Мѣян *м* — от *Мѣ(о)* + *ан*. Ловешко. **Мѣянов** *ф*. Ловеч, Долна Липница (Павликенско).

Мѣрѣков *ф* — от прякор *Мѣрѣката* 'работлив или безобиден човек'. Ягодово. (Пловдивско), Пловдив, Пазарджик, Варна.

Мѣрѣв *ф* — разновидност на *Мѣрѣков*. Казанлък, Пловдив.

Мѣрѣков *ф* — видоизменено от *Мѣрѣков* или от *Мѣрѣков*.

Мѣраморенски *ф* — от с. *Мраморен* (Врачанско). Враца, Вировско (Врачанско).

Мѣранѣков *ф* — писмена разновидност на *Мѣранѣков*. Котел, 1893.

Мѣрахѣл *пр* — вж. *Мархолев*. Калофер (Възраждането). **Мѣрахѣлев** *ф*. Калофер.

Мѣраѣнков *ф* — разновидност на *Мѣрѣнков*.

Мѣраѣников *ф* — от с. *Мраченик* (Карловско). Карлово.

Мѣраѣийски *ф*. Цариград, 1873.

Мѣрена *ж* — от *Мирена* с изпусчане на *и* (може би под влияние на *рибата мѣрена*). Брезнишко.

Мѣренка *ж* — умалит. от *Мрена*. Бр. *Миладинови*, Брезнишко.

Мѣренков *ф* — разновидност на *Мрянков*. Казанлък.

Мряхин *ф*. Казанлък.

Мрѣвков *ф* — от *мрѣвка* (обичал месо или винаги носел в къщи *мрѣвки*): срв.

Мързев. Плевен, 1870, Тетевен, 1873, Стара Загора, 1878, Сливен, Пловдив, Брезово (Пловдивско).

Мръзев *ф* — разновидност на Мързев. Лом, 1882.

Мръзекон *ф* — от Мръзев с вмъкнато *ек*. Русе.

Мръзко *м* — умалит. от Мързо. Ник. Милев Мръзков (и Мръсков) *ф*. Калипетрово (Силистренско).

Мръков *ф* — от диал. *мрък* 'възчерен'. Пловдив.

Мръндѝка *пр* — от диал. **мръндѝк* 'който много мърда, движи се'. Котел. Мръндѝков *ф*. Котел, 1873.

Мрънков *ф* — от прякор *Мрънко* 'който мрънка, мънка при говорене'; срв. Гънгалов, Пловдив.

Мръньов и Мрънев *ф* — от диал. *мръньо* 'неприятен човек, мърморко'. Правешка Лаквица (Ботевградско).

Мръцков и Мръцов *ф* — от диал. *мръцко* *мръцо* 'слаб, клекав или болнав човек'. Пловдив, Разложко.

Мръчака *пр*. Трудовец (Ботевградско).

Мръчков *ф* — от диал. **мръчко* 'нечист, омръчкан човек'. Малкотърновско, Кюстендил.

Мрънков *ф* — разновидност на Мрянков (?) Паталеница (Велинградско).

Мрянков *ф* — съкрат. от Мирянов; срв. Мрена. Перушица, 1893.

Мўгарешки *ф*. Михайловград (от Македония).

Мугелѝнски *ф* — видоизменено от Могилански. Враца, 1965.

Мўгеров *ф* — може би от рум. *mușur* '1. пъпка; 2. дете, потомък'. Варна.

Мугленичев *ф*. Пещера.

Мўгрев *ф* — съкрат. от Мугеров. Варна.

Мўгу *м*. (Мугу Христов, Котел, 1845).

Мўда *ж* — съкрат. от Мавруда, Маруда. Чепеларе, Пъстроок (Ивайловградско), Казанлък.

Мудѝн *м* — съкрат. от Мавродин. Мудѝнов *ф*. Разград.

Мўдо *м* — от Мудро с изпадане на *р* (?) Мўдов *ф*. Берковица, Пловдив.

Мудѝлов *ф* — разновидност на Мадолев. Белица (Ихтиманско).

Мўдро *м* — от диал. *мўдр* 'мъдр' (?) Мўдров *ф*. Стубел (Михайловградско), Ослен Криводол (Врачанско).

Мўдьо *м* — съкрат. от Мавруди. Сливен.

Мўдев *ф*. Сливен, Карнобат, Пчеларово (Кърджалийско), Гоцеделчевско. Мўдьов *ф*. Котел, Сливен.

Муеров *ф* — може би разновидност на Мугеров. Казанлък.

Мужѝков *ф* — от прякор *Мужѝк* 'руски селянин'. Калофер, Пловдив.

Музѝков *ф* — писмена разновидност на Мозаков. Русе.

Музафѝров *ф* — може би нарочно видоизменено от *Мюзевиров. Пловдив.

Муздѝраков *ф* — друга форма на Маздраков. Казанлък, Търново, Враца.

Музев *ф*.

Музиков *ф* — а) от *музика*; б) от Музев с вмъкнато *ик* (?) Слокощица (Кюстендилско), Шумен.

Музѝнов *ф* — от ар.-тур. *müezzin* 'ходжа, който вика от минарето' с вторично *якане*; срв. Ходжов. Казанлък.

Мўйко *м* — умалит. от Мўйо. Мўйков *ф*. Кула.

Мўйо *м* — може би разновидност на Мўйо (от диал. *мўй* 'мой'). Чирпанско, р. към 1930. Мўевски *ф*. Брезово (Пловдивско). Шумен. Мўевкѝлев *ф* — от Мўев Колев (за разлика от Миневколев). Брезово.

Мукаѝтов *ф* — от диал. *мукаѝт* 'свободен, отделил време за някаква работа; грижлив' (ар.-тур. *mucauet*).

Мукѝнов и Мукѝнски *ф* — вж. Моканов. Скравена (Ботевградско).

Мукѝрев и Мукѝров *ф* — от диал. **мукѝр* '1. участник в муканица (надбягване с коне на Тодоровден); 2. който изпълнява обрѝда мукане на Муковден (11 февруари)'. Сопот, Карлово, Пловдив, Русе.

Мукленов *ф*. Пещера, Пазарджик.

Мўков *ф* — от диал. **мук* 'който се запва при говорене; човек с крайно беден език' (?) Ставерци (Ореховско), Славяново (Плевенско), Плевен, Летница (Ловешко), Пловдив, Казанлък.

Мўкѝя *ж* — галена форма от Мария. Лехчево (Михайловградско). Мўкин *ф*. Лехчево. Мўкинци род в Лехчево.

Мулдавѝлев *ф* — от диал. *мулдавѝля* '1. жител на с. Мулдава, Асеновградско; 2. ходил и живял в Молдава в Румѝния'. Асеновград, Видин, Плевен.

Мўлев *ф* — от прякор *Мўлето* или *Мўльо* 'мухльо'. Лопян (Ботевградско), Пазарджик, Пловдив, Айтос.

Мулѝтарѝров и Мулитѝров *ф* — от *мулетѝр* 'който се занимава с мулета'. Типично за Пещера.

Мўлешков *ф* — от прякор *Мўлешко* — от *мўле*; срв. Магарешко. Панагюрище, Горна Оряховица (гроб).

Мўлин *ф*. мн. Мулинѝ *ф*. Лозен (Софийско), Самоков. Мўлински *ф*. Михайловград.

Муѝшев *ф*. Алфатар (Силистренско).

Мумджѝев *ф* — от диал. *мумджѝя* 'свещар' (тур. *muşci*). Пловдив, Варна, Кула.

Мўна *ж* — женска форма срещу Мўно. Пелишат (Плевенско).

*Мўнгѝо *м* — от Мундьо с преход на *ѝ* в *г*'. Мўнгѝов дол местност в Етрополе.

Мўндрѝв и Мўндрев *ф* — от прякор *Мўндрѝо*, *Мўндрѝо* 'мръсен човек' (от пер.-тур. *mundar*). Сливен, Златарица (Еленско).

Мундѝо *м* — от Мунѝо с вмѣкнато *д*.
Мундев *ф*. Лопян (Ботевградско), Разград, Благоевград.

Мунко *м* — умалит. от Муно. **Мунков** *ф*. Райково (Смолянско).

Муно *м* — видоизменено от Мано, Моно, Мъньо, Марин или друго подобно име. Рядко, главно у цигани. **Мунов** *ф*. Вѣбел (Никополско), Боженица (Ботевградско).

Мунто *м* — от Муно с вмѣкнато *т*.
Мунтов *ф*. Казанлък.

Мунчо *м* — умалит. от Муно, Мунѝо.

Муньо *м* — успоредна форма на Муно с меко окончание. **Мунев** *ф*. Шереметя (Търновско), Горна Оряховица, Русе, Шумен, Стара Загора, Якоруда.

Мура *ж* — видоизменено от Мария. **Мурин** *ф*. Вършец.

Муравѝев *ф* — разновидност на Муравиев. Пловдив.

Муравѝев *ф* — видоизменено от Муров; според семеен разказ — заминал след бунт в Русия, дето променил името си, за да изглежда по-аристократично и руско. Пазарджик.

Мураданларски *ф* — от с. Мураданлар (Мировци, Новопазарско), Варненско.

Мурадов *ф* — съкрат. от Мураданларски или разновидност на Муратов. Търговище, Каолиново (Новопазарско).

Мураков *ф* — може би грешка вм. Мераков. Ямбол.

Мураров *ф* — писмена разновидност на Мораров. Русе, Дряново.

Муратев и **Муратов** *ф* — от турско л. и. Мурат. Пловдив, Никопол, Плевенско, Горубляне (Софийско). **Муратовски** *ф*. Койнаре (Белослатинско).

Муратлийски *ф* — от с. Муратлии (Кольо Ганчево, Старозагорско).

Мурга *пр* — женска форма срещу Мурго. **Мургин** *ф*. Враца. **Мургински** *ф*. Трудовец (Ботевградско).

Мургазлийев *ф* — от диал. *мургазлия* 'жител на с. Мургазлии (Янтра, Горнооряховско)'. Лясковец.

Мургазов *ф* — може би съкрат. от Мургазлийев. Пловдив.

Мурго *пр* — от *мургав*. **Мургов** *ф*. Галатин (Врачанско), Горно Павликени (Ловешко), Ракитово (Велинградско), Пазарджик.

Мурданларски *ф* — съкрат. от Мураданларски.

Мурдаров *ф* — от диал. *мурдар* 'мръсен, нечист човек' (пер.-тур. *murdar*). Свищов, 1893, Никопол, 1897.

Мурджѝев *ф* — разновидност на Мурджев: Дряново, Мусина (Павликенско).

Мурджо *м* — от *мургав* 'възчерен'; срв. Черньо, Галѝо, Гарчо. Разлог, Райково (Смолянско), Неврокопско, 16 в. **Мурджев** *ф*. Велес, 1890, Прилеп, Ловча (Гоцеделчевско), Панагюрище, Лесичево (Пазарджиш-

ко), Габарево (Казанлъшко). **Мурджов** *ф*. Еремия (Кюстендилско), Кюстендил, Лозен (Софийско). **Мурджовски** *ф* — изчезнал род в Боженица (Ботевградско).

Мурзов *ф* — от тат. *muzza* 'татарски големец'. Карнобат, Силистра, Пловдив.

Муро *м* — видоизменено от Мавро, Марко, Владимир или друго подобно име. София. **Муров** *ф*. Перушица, 1893.

Мурта *ж* — женска форма срещу Мурто. **Муртин** *ф*. Белица (Разложко).

Муртаджиев *ф* — от диал. **муртаджия* 'отстъпник от вярата или от думата си' (от ар.-тур. *murtat*). Брезово (Пловдивско).

Муртазов *ф* — от мах. Муртаза (Бърчево, Смолянско). Пловдив, Разград, Видраре (Тетевенско).

Муртѝезов *ф*. Бяла.

Мурто и **Мурте** *м* — от Муро, Мурѝо с вмѣкнато *т*. **Муртов** и **Муртев** *ф*. Струмско (Благоевградско), Локорско (Софийско), Пловдив.

Мурфнев *ф*. Горне Райково (Възраждането).

Мурѝо *м* — успоредна форма на Муро с меко окончание. **Мурев** *ф*. Спасово (Генералтошевско), Варна.

Мусаков *ф* — от ястието *мусака* (ар.-тур. *musakka*); срв. Пилафов, Гевечанов, Яхнаджиев, Чорбов. Варна, Шумен, Свищовско, Берковско, Враца.

Мусарѝев *ф* — може би разновидност на Мусаров. Пчеларево (Кърджалийско).

Мусаров и **Мусарски** *ф* — от ар.-тур. *musaga* 'борба'. Пловдив, Асеновград.

Мусев и **Мусевич** *ф* — от прякор *Мусѝо* 'навъсен, намусен'. Плевен, Ловеч, Горнооряховско, Горна Оряховица, Алфатар (Силистренско), Видин, Лозен (Софийско).

Мусевич-Борѝков *ф*. Пазарджик (Възраждането).

Мусенов и **Мусенски** *ф* — вм. Мусинов, Мусински. Тутракан, Пловдивско.

Мусѝевски *ф* — от с. Мусиево (Крале Марко, Пазарджишко). Пазарджик.

Мусѝнски и **Мусѝнов** *ф* — от с. Мусина (Павликенско). Търново, Малък чифлик, Ресен (Търновско), Разград.

Мускаров *ф* — от рум. *muscar* 'мухоловец'. Плевен, 1900, Пловдив.

Мускерѝев *ф* — навярно съкрат. от Мустакеров.

Мускичев *ф* — съкрат. от Мустакичев; срв. Мускерѝев. Казанлък, Видин.

Мусков *ф* — от рум. *musca* 'муха' или съкрат. от Мускаров. Крушовене (Ореховско), Луковит.

Мускорѝев *ф* — разновидност на Мускаров или на Мускуров. Плевен, 1927. Габрово.

Мускурѝев *ф* — от диал. *мускур* 'изцапан в лицето, гурелив, сополив'. Габрово, Севлиево, Русе, Шумен, Стара Загора.

Муслийски *ф* — от с. Муслу, чаль (Върбен, Пловдивско). Ихтиманско.

Мусов ф — разновидност на Мусев, Варна, Пловдив.

Мусров ф. Казанлък.

Мустакѐрски и Мустакѐров ф — от диал. **мустакѐр(а)* 'човек с големи мустаци'. Угърчин (Ловешко), Плевен, Ботевград, Варна, Враца.

Мустакѐрчев ф — от диал. **мустакѐрче* 'мустакат младеж'. Пловдив.

Мустакичев ф — от диал. *мустакичест* 'мустакат'. Лясковец.

Мустаков ф — от прякор *Мустака*. Силистра, Каварна, Трявна, Видин, Враца, Букурещ, 1834, Казанлък, Банско.

Мустакович ф — по-рядка форма на Мустаков. Букурещ, 1833.

Мустаров ф — от рум. *mustar* 'продавач на гроздов сок, на сладко вино'.

Мустачков ф — от *мустачки*; вж. Мустаков, София, 1897.

Мустракинов ф. Русе.

Мустрев ф — може би във връзка с рум. *muștri* 'мъмря, укорявам'.

Муструков ф. Станке Димитров.

Мусубейлия пр — от с. Мусу бей (Гълъбник, Радомирско). Станке Димитров, 1879.

Мусубейлиев ф.

Мусурлиев ф — разновидност на Масърлиев. Пловдив.

Мусю-Пол ф — от фр. *Monsieur Paul* 'господин Пол' — навярно работел при някой френец. (Иван Лазаров Мосю-Пол, Лом, 1873).

Мутан м — от Мут(о) + ан. **Мутанов ф.** Чирпан.

Мутафджийски ф — вм. Мутафчийски. Бобошево (Станкедимитровско-).

Мутафитов ф. Бела Слатина, 1900.

Мутафов ф — от диал. *мутаф* 'козинар, мутафчия' (пер.-тур. *mutaf*). Плевен, Севлиево, Русе, Шумен.

Мутафчийев и Мутафчийски ф — от диал. *мутафчийя* (от мутаф). Враца, Берковица, Етрополе, Плевен, Русе, Боженци (Габровско), Калофер, Ихтиман, Врачеш, Правец (Ботевградско), Горни Богров (Елинпелинско).

Мутахов ф — от Мутафов с преход на ф в х. Варна, 1881.

Муташки ф — видоизменено от Мутафов. Селановци (Ореховско),

Мутеров ф — от диал. **мутер* 'ням човек' вж. Мутика.

Мутика пр — от диал. **мутик* 'ням човек' (от рум. *muț*). Станке Димитров, 1879.

Мутин ф — от диал. **мутин*; вж. Мутика. Орехово.

Мутишев ф — от диал. **мутиш*; вж. Мутика. Вълчедръма (Ломско).

Муткуров ф — може би нарочно видоизменено от Мускуров. Търново, Шумен, Сливен.

Муто м — успоредна форма на Мутьо с твърдо окончание. **Мутов ф.** Трояново

(Старозагорско), Трудовец (Ботевградско). **Мутовски ф.** Калофер.

Мутрев ф — от *мутра*. Бургас.

Мутулкин ф — от прякор *Мутулка* 'ням мата'; срв. Мутика. Котел. 1867.

Мутьо м — от тур. *muť* 'щастие, благополучие'. Батак. **Мутев ф.** Калофер (Възраждането), Сухиндол, 1917, Исперих. **Мутевски ф.** Нова Загора, 1893.

Муфтиев ф — вм. Мюфтиев.

Мухарев, Мухаров и Мухарски ф — от диал. *мухар* (*муар*) 'който много се пази лете от мухите'. Пловдив, Панагюрище, Севлиево, Радомир, Ковачевци (Радомирско), Пирдоп.

Мухата пр — от *муха*. Русе, Чирпан. **Мухин ф.** Ловеч, Пещера. **Мухов ф.** Стара Загора, Пловдив, Копривщица, Ракитово (Велинградско), Русе, Кремиковци.

Мухлев, Мухльов и Мухлов ф — от прякор *Мухльо, Мухло*. Лясковец, Горна Оряховица, Кесарево (Горнооряховско), Русе, Варна, Панагюрище, Асеновград.

Муховски ф — от с. Мухово (Ихтиманско). Ихтиман, Златица, Пирдоп, Берковица.

Мухтанов ф — от диал. **мухтан* 'муфтанджия' (?) Лясковец.

Мухтаров и Мухтарски ф — от остар. *мухтар* 'селски избраник в турско време' (ар.-тур. *muhtar*). Сливен, Ямбол, Казанлък, Мъглиж (Казанлъшко), Раднево (Старозагорско), Габрово, Варна, Елин Пелин, Алфатар (Силистренско).

Мухтийски ф — вм. Мюфтийски. Палатово (Станкедимитровско).

Мухчийев ф. Пловдив.

Муца ж — съкрат. от Маруца. Враца.

Муцаров ф — от рум. **muțar* 'ням човек'; срв. Немов. Ловеч, Търново.

Муцев ф — от рум. *muț*, *muți* 'ням'. Видин, Свищов, Толбухин, Росица (Толбухинско).

Муцевски ф — от колиби Муцевци (Дряновско), Дряново, Павликени, Троян.

Муци ж — галена форма от Мария, Маргарита и др. Ново.

Муцков ф — от прякор *Муцко*; вж. Муцев.

Муцуоров ф — разновидност на Муцаров и Мутеров. Кормянско (Севлиевско).

Мучко м — умалит. от Мучо. Баня (Благоевградско), Берковица.

Мучо м — видоизменено от Мутьо или друго някое име, успоредна форма на Мушо. **Мучев ф.** Стара Загора, Първенец (Пловдивско).

Муша ж — видоизменено от Мария, Маруша. Асеновград, Гоцеделчевско, Белица (Разложко), Петрич.

Мушака пр — от диал. *мушак* 'мека сърцевина на растение; прен. меко сърце'. Исперих, 1900. **Мушаков ф.** Въбел (Никополско), Павел баня (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив.

Мушамòв ф — от *мушамà* (ар.-тур. *muşamâ*), навярно в някакво преносно значение. Шумен, Пловдив.

Мушàна ж — от Муш(а) + *ана*. Бургас.

Мушàнка ж — умалит. от Мушана. Стара Загора, р. 1913.

Мушàнов ф — писмена разновидност на Мошанов. Дряново, Русе, 1869. Долна Диканя (Радомирско).

Мушàт м — от арум. *muşat* 'хубав'. Сомовит. **Мушàтов ф**. Сомовит. Никопол.

Мушеков ф — от чеш. *mušek* (дядото бил чех). Княжево.

Мушиков¹ ф — писмена разновидност на Мушеков. Княжево, Стоил войвода (Новозагорско).

Мушйков² и Мушйковски ф — от диал. *мушйка* 'червей дървояд'. Карнобат, Скравена (Ботевградско).

Мушйлов ф — от диал. *мушйло*; вж. Мушников и Шилов. Чирпан.

Мушйнков ф — може би сродно по значение с Мушилов, Мушников. Разград.

Мушйчков ф — от прякор *Мушйчка(та)*.

Мушиярски ф — от диал. *мушияр* 'чифликчия' (рум. *muşier*). Ловеч, Брестовица (Плевенско).

Мушко м — умалит. от Мушо. **Мушков ф**. Жеравна (Котленско), Сливен. Ямбол. **Мушков** рът местност в Скравена (Ботевградско).

Мушмов ф — навярно съкрат. от Мушамов. Тръстеник (Русенско), Русе, Свищов.

Мушмулев ф — от дърво и плод *мушмула*.

Мушнйков ф — от диал. **мушнйк* 'който се муши, навира навред'; срв. Мушилов. Стара Загора, 1917.

Мушо м — а) от рум. *muşu*; б) успоредна форма на Мучо с друго окончание. **Мушев ф**. Пазарджик, Пловдив, Казанлък, Карнобат, Бургас. **Мушев ф**. София, 1897. **Мушески ф**. Крушово (Македония).

Мушол м — от рум. *muşul*. **Мушолов ф**. Орехово.

Мъгев ф — вж. Мъглев, Мъглов. Казанлък.

Мъглев ф — разновидност на Мъглов. Соголяно (Кюстендилско).

Мъглèна ж — вж. Меглена. Долна Бешовица (Врачанско). Ново.

Мъглижàнов и Мъглижинов ф — от с. Мъглиж (Казанлъшко). Казанлък, Варна.

Мъглин ф — от прякор *Мъглата*. Чипровци (Берковско).

Мъглòв ф — от прякор *Мъглата*, съкрат. от Гонимъглов или видоизменено от Мъглижанов. Казанлък, Калофер, Грудово, Дряново, Дряновско, Самоводене (Търновско), Давидово (Търговишко), Големи Извор (Тетевенско).

Мъгрянов ф. Карлово.

Мъдов ф — от Мъдров с изпаднало р. Ставерци (Ореховско), 1917.

Мъдри пр — от *мъдър*. Възраждането.

Мъдрев ф. Пелишат (Плевенско), Казанлък, Стара Загора. **Мъдров ф**. Габрово, 1908, Казанлък.

Мъжà пр — от *мъж* — във връзка с една пикантна случка. Скравена (Ботевградско).

Мъжгълов ф — навярно видоизменено от Мазгалов. Грудово.

Мъждàров ф — от Баждаров с промяна на б в м. Шумен.

Мъжкàров и Мъжкàрски ф — от *мъжкàр* 'момче, момък, мъжко чедо' Плевен, Русе, Шумен, Котел, Владимирово, Лехчево (Михайловградско).

Мъжкодàнски и Мъжкудàнски ф.

Мъжкото пр — от *мъжко* — възникнало по някакъв повод. Пловдив. **Мъжков ф**. Пловдив.

Мъжлев ф — от *мъжле* или прякор *Мъжлето*. Златарица (Еленско).

Мъжлеков ф — от Мъжлев с вмъкнато ек. Златарица.

Мъжовски ф — според семеен спомен — били мъжествени и будни хора. Леринско.

Мъжгълов ф — от Мъжгълов с метатеза на *гъл* — *ъгл*.

Мъйно м — от Мъньо с прамет на йотацията. Зелениково (Пловдивско). **Мъйнов ф**. Садово (Асеновградско), 1896.

Мълчàнов ф — от *мълчàн* 'който си премълчава'. Лясковец.

Мълчйев ф — съкрат. от Мълчиниолов. Лясковец.

Мълчйниолов ф — от *мълчй* Никола 'мълчаливия'; вж. Мълчанов. Лясковец, Русе, Плевен.

Мъна ж — от диал. *мънък* 'мъничък'. Котел — циганка.

Мънго м — от Мънко с озвучаване на *нк* в *нг*; срв. Манго. **Мънгов ф**. Лясковец, Горна Оряховица, Русе.

Мънда ж — женска форма от Мъндьо. Сливен, р. 1887.

Мъндьо м — от Мъньо с вмъкнато *д*. Сливен, 1878, 1930. **Мъндев ф**. Котел, Ямбол, Казанлък, Кърджали. **Мъндов ф**. Казанлък, 1917.

Мънзелов и Мънзалов ф — от Мънзов с вмъкнато *ел* (?). Нова Загора (гроб).

Мънзов ф — от рум. *mînz* '1. жребче; 2. малчуган'. Лясковец (Възраждането), Разград, 1870, Русе, 1893, Видин, Котел.

Мънка ж — женска форма срещу Мънко. Кюлевча (Шуменско), Шумен.

Мънко м — умалит. от Мъньо. Русе. **Мънков ф**. Сухиндол, Павликени, Хасково.

Мънцов ф — може би видоизменено от Мънзов или от Мънков.

Мънцърков ф — от диал. *мънцърко* 'мъничко' — поради често повтаряне на тая дума. Нова Загора, 1917.

Мънчàнко м — умалит. от Мънчо. **Мънчàнков ф**. Павликени.

Мънчето *м* — разговорна членувана форма на Марин. Зелениково (Пловдивско).

Мънчо *м* — умалит. от Мъньо или съкрат. от Маринчо. Свобода (Чирпанско), Ямбол, Старозагорско. **Мънчев** *ф*. Свобода, Стара Загора, Ямбол, Айтос, Габрово, Тетевенско.

Мъньо *м* — от Манол с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, успоредна форма на Маньо. Калофер, Пловдив. **Мънев** *ф*. Калофер, Пловдив, Рогош (Пловдивско), Михайловград.

Мъняров *ф* — видоизменено от Иманяров. Нова Загора, 1917.

Мърваков *ф* — от диал. *мървак* 'прозвище на селянин от Кратовско'. Брацигово, Пещера, Гоце Делчев, Перник.

Мървев *ф* — от диал. *мървѐ* 'мръвки' — бил готвач и носел в къщи мръвки. Самоков, Ихтиман.

Мърдалов *ф* — от диал. *мърдало* 'мръдлив, много подвижен човек'; срв. Мръндака. Чирпан.

Мърдев *ф* — от диал. **мърдѐво*; вж. Мърдалов. Смолян.

Мързан *м* — от Мърз(о) + *ан*. Ник. Милев.

Мързанов *ф*.

Мързе *м* — югозападна форма на Мързѐ.

Мързев *ф*. Мокрени (Костурско).

Мързко *м* — умалит. от Мързѐ, Мързѐ. Ник. Милев.

Мързо *м* — заедно с рум. *Mîrza* от тат. *mîrza* 'татарски голедец, болярин'; срв. Бано, Бего, Бейо. Казанлък, 1878. **Мързов** *ф*. Козлодуй, 1917.

Мързованов *ф* — от с. Мързево (Малкотърновско). Лещен (Гоцеделчевско), Стара Загора.

Мързков *ф* — вм. *Мързекон, *Мързиков — от Мързев с вмъкнато *ек*, *ик*. Карепелит (Толбухинско).

Мързѐ *м* — успоредна форма на Мързо с меко окончание. **Мързев** *ф*. Казанлък, Павел баня (Казанлъшко), Лесичево (Пазарджишко), Павликени.

Мързѐн *м* — от Мързѐ(о) + *ан*. **Мързѐнов** *ф*. Нова Загора, 1917, Мадан

Мърков *ф* — разновидност на Мръков. Самоков, Ракиново (Велинградско).

Мърколев *ф* — писмена разновидност на Марколев. Плевен.

Мъркушев *ф* — писмена разновидност на Маркушев. Лясковец.

Мърлѐв, **Мърлѐв** и **Мърлиев** *ф* — от диал. *мърлѐд* 'мръсен човек'. Долна Диканя, Дрен (Радомирско), Самоков, Ломско.

Мърлов *ф* — разновидност на Мърлев. Кюстендил, 1917.

Мърмърков *ф* — от прякор *Мърмърко* 'мърморко'. Търговище.

Мърмърв и **Мърморв** *ф* — от *мърмър* 'мърморене'. Дрянковец, Ябълчево (Айтоско). Твърдица (Сливенско), Дълбоки (Старозагорско), Пловдив.

Мърѐ *м* — видоизменено от Марин или от друго подобно име. **Мърѐв** *ф*. Калипетрово (Силистренско), Силистра.

Мърсев *ф* — от прякор *Мърсѐво*, *Мърсе* 'който мърси'. Пазарджишко.

Мърхов *ф* — нарочно видоизменено от Мърсев; срв. Мархолав. Пазарджик, Пловдив.

Мърцев *ф* — разновидност на Мръцов. Ракиново (Велинградско).

Мърцѐнков *ф* — от диал. **мърцѐнко* 'слаб, мършав или мръсен човек'. Гоце Делчев, Благово (Михайловградско).

Мърчитовски *ф* — от някое село с подобно име.

Мършавѐлов *ф* — от диал. **мършавѐл(а)* 'мършав човек'. Крива Паланка, 1917.

Мършев *ф* — от *мършав* или от прякор *Мършата*. Чирпан.

Мърсев *ф* — от Мърсев с (нарочно) изпуснато *р*. Лясковец, 1870, Свищов, Русе, Плевен, Казанлък.

Мърстѐнов и **Мърстинов** *ф*. Габрово, Плевен, Русе.

Мършев *ф* — от прякор *Мършѐво* 'който вместо брада и мустаци има само мърх по лицето'. Караисен (Павликенско).

Мърца *ж* — съкрат. от Марица, Маруца или друго подобно име с изясняване на неудареното *а* в *ъ*. **Мърцин** *ф*. Тръстеник (Плевенско).

Мърцо *м* — съкрат. от Марин, Манол, Матей или друго подобно име с изясняване на неудареното *а* в *ъ*, успоредна форма на Мацо. **Мърцов** *ф*. Котел, 1867.

Мърчанов *ф* — от Мърчанов с изпадане на *л*. Русе.

Мърчо *м* — успоредна форма на Мърцо с друго окончание. **Мърчев** *ф*. Ковачевица (Гоцеделчевско).

Мършко *м* — от *мършки*. Блъсничево (Луковитско) — навярно циганин.

Мършолов *ф*. Златия (Ломско).

Мършеджѐ *пр* — от пер.-тур. *mürşeci* 'вестител на нещо приятно'. Котел, 1867.

Мършѐрев *ф* — от остар. *мършѐрин* 'управител на по-малък град' (ар.-тур. *mürşer*). Казанлък, Варна.

Мършер *ф* — по-нова форма на Миллер. Габрово, 1959.

Мършгов *ф* — разновидност на Мингов. Котел, 1845.

Мършанов *ф* — от диал. **мършан* 'лицемер' (от ар.-тур. *mürşai*). Русе.

Мърфтѐв *ф* — от *мърфтѐя* 'мохамедански духовник, който издава решения по правни въпроси' (ар.-тур. *müfti*). Шумен, 1882, Русе, Щип, 1917.

Мърхтѐв *ф* — от Мърфтѐв с преход на *ф* в *х*. Шумен, 1881.

Мърдов *ф* — от Медов с вторично якане. Пловдив, 1900.

Мяна ж — якавска форма на Мена. Дряновско, Габровско.

Мянко м — якавска форма на Менко. Дряново, Габровско, Тревненско. Павликени. **Мянков ф.** Дряново, 1833, Габрово, Търново, Русе.

Мяно м — якавска форма на Мено. **Мянов ф.** Златарица (Еленско).

Мянуш м — от Мян(о) + *уш*. **Мянушев ф.** Лясковец.

Мянчо м — умалит. от Мяно с югоизточно якане. **Мянчев ф.** Пловдив.

Мяньо м — от Меньо с югоизточно якане. **Мянев ф.** Куклен (Асеновградско).

Мяхов ф — от *мах*; вж. Меховски. Казанлък, Стара Загора.

Мяшев ф — от Мешов с югоизточно якане. Пещера.

Мяшков ф — от Мешков с югоизточно якане.

Н

Лични имена с начално НА- най-често са видоизменени от Найден, Найда (ЗБ) или от Атанас (ИзБ), напр. Найко, Найчо, Нако, Нана, Нано, Наньо, Начо, Нацо, Нашо.

Наалбантов ф — вм. Налбантов. Пещера.

Набодков ф — от прякор *Набодката* (хранел се с *набодка* 'вилаца', когато другите ядели с пръсти). Плов. ив, 1893.

Наваков ф — от Новаков с преход на неудареното *о* в *а*. Грудово.

Наводненка ж — родена при *наводнение* (4 юли 1942). Лехчево (Михайловградско).

Навременлиев ф — от прякор *Навременлия* 'с голям корем като навременила да ражда жена'. Грудово.

Навущанов и Навущански ф — от диал. **навущан* 'човек с навуца на краката'. Мухово (Ихтиманско), Панагюрско, Пазарджик.

Навущаров и Навущарски ф — според местно обяснение: влачил си навущата. Липница (Ботевградско).

Нагорянов ф — от диал. **нагорянин* 'който живее нагоре, над селото'. Пловдив.

Нада ж — видоизменено от Найда или от Надежда. **Надински ф**.

Надворни ф — чешко име, от *nádvorný* 'придворен'. Русе.

Наде м — югозападна форма на Надо. Софийско. **Надев ф**.

Надежда ж — превод на гр. *Ἐλπίς, -ιδος* 'надежда' — име на календарска светица. В миналото рядко, след Освобождението разпространено и под руско влияние.

Бр. Миладинови, Пловдив, 1875, Трън, Брезник (стари).

Надеждинов и Надеждов ф — по името на майката (извънбрачно дете). Гоце Делчев, 1959.

Надеин ф — вм. Недеин, от Недея. Русе.

Наджаков ф — от диал. *наджак* '1. секира; 2. овчарска гега' (тур. пасак). Станке Димитров, Костенец.

Надка ж — умалит. от Нада, Надя или направо от Надежда.

Надко м — умалит. от Надо. Рашково (Ботевградско).

Надо м — видоизменено от Найден. **Надов ф**.

Надолиев и Надолйски ф — съкрат. от Анадолиев, Анадолийски. Карловско.

Надърлийски ф — от диал. *надърлия* 'жител на с. Надър, Айтоско'. Айтос, 1900, Бая (Толбухинско).

Надя ж — рус. Надя, умал. от Надежда.

Наемов ф — от *наем* или вм. Немов. Троян, 1900.

Наза ж — съкрат. от Назарка или от Назлънка. Кюстендил, 1879, Брезник.

Назар м — съкрат. от Назари. **Назаров ф**. Сопот, Карлово, Пловдивско, Мездра.

Назаренко м — умалит. от Назар. **Назаренков ф**. Пловдив.

Назари м — лат. Nazareus, от евр. — име на календарски светия; у нас възприето и покрай евангелския град Назарет; срв. Витлием, Йерусалим. **Назариев ф**. Измаил, 1857.

Назарка ж — женска форма от Назар. Михайловград, р. 1917.

Назарчо м — умалит. от Назар. **Назарчев и Назарчов ф**. Михайловград, 1882 (македонци), Толбухин, 1878.

Назрачев ф — може би видоизменено от Назарчев. Пещера.

Назиков ф — от пер.-тур. *pazik* 'учтив, деликатен'. Пазарджик.

Назлев и Назлиев ф — от пер.-тур. *pazlı* '1. кокетен; 2. разглезен'. Болград, 1857, Пловдив, Плевен.

Назлийка ж — от същия произход с Назлиев. Пловдив, р. 1902.

Назлъма ж — от диал. *назлъм* 'нежен, кокетен, опърничав'; вж. Навлев. Бяла, р. 1898.

Назлъмов ф — от същия произход с Назлъма. Болград, 1905, Стара Загора.

Назлънка ж — разновидност на Назлъма. Кюстендил, 1879. **Назлънкин ф**. Четирци (Кюстендилско).

Назо *м* — съкрат. от Назар. **Назов** *ф.* Кюстендил, 1879.

Назър и **Назърски** *ф.* — от ар.-тур. *paзіг* 'управител, министър'. Горна Оряховица, 1893, Климентово (Търновско), Русе, Стара Загора, Търничане (Казанлъшко), Черни връх (Бургаско), Варна, Паскалево (Толбухинско), Червен брег, Радомир.

Найда *ж* — женска форма срещу **Найден**. Главно СЗБ. **Найдински** *ф.* Баница (Врачанско).

Найден *м* — от *найден* 'намерен' — от обичая да подхвърлят новородено дете, за което се боят дали ще оцелее или ако преди това са им умирали деца, та който го „найде“, да му придаде своето здраве и живот, да му промени съдбата. Из цялата страна. **Найден**, **Найден** и **Найден** *ф.*

Найдена *ж* — женска форма от **Найден**. Пожарево (Тутраканско), Осеново (Благоевградско).

Найденка *ж* — умалит. от **Найдена**.

Найденчо *м* — умалит. от **Найден**. **Найденчовски** *ф.* Браца.

Найдина *ж* — разновидност на **Найдена**. Видинско.

Найдо *м* — съкрат. от **Найден**. Габрово, 1833, Железница, Лозен, Чепинци (Софийско), Ардино (Кърджалийско). **Найдов** *ф.* Прилеп, 1844, Софийско, Велинград, Ракитово (Велинградско), Търново.

Найко *м* — умалит. от **Найо**. **Найков** *ф.* Благоевград.

Найлетов *ф.* — от **Налетов** с вмъкнато *й* покрай имена като **Найко**, **Найден**. Гол. Белово (Пазарджишко).

Найо *м* — видоизменено от **Найден**. Тетевен, 1893, Свищов, 1888, Спасово (Старо-загорско). **Наев** и **Найов** *ф.*

***Найсто** *м* — кръстоска от **Найо** и **Насте**. **Найстов** *ф.*

Найчо *м* — умалит. от **Найо**. Браца, Кремена (Врачанско), Горни Богров (Софийско), Бухово (Елинпелинско). **Найчев** *ф.* Батак.

Нака *ж* — женска форма от **Нако**. Ботевградско.

Накачев *ф.* — навярно вм. **Накашев**.

Накашев *ф.* — от ар.-тур. *паккаш* 'рисувач'; срв. Зографов. Щип, Варна (гроб).

Накè *м* — югозападна форма на **Нако**. **Накèв** *ф.*

Нако *м* — съкрат. от **Найден** или от **Атанас**. На разни места из страната. **Наков** и **Наковски** *ф.*

Накьо *м* — съкрат. от **Янаки** или успоредна форма на **Нако**. **Накев** и **Накьов** *ф.*

Налбантов и **Налбандов** *ф.* — от *налбантин* 'подковач' (пер.-тур. *nalbant*). Котел, Панагюрище, Пазарджишко, Стара Загора, Грудово, Браила, 1862.

Налбатски и **Налбацки** *ф.* от диал. *налбатин*; вж. **Налбантов**. Ботевградско, Станкедимитровско.

Налбуров *ф.* — от ар.-пер.-тур. *nalbur* 'продавач на дребна железария'. Стара Загора.

Налджиев *ф.* — от диал. **налджия* 'който прави подкови' (пер.-тур. **nalci*).

Налетов *ф.* — от диал. *налет* 'пуст, проклет' (от пер.-тур. *pale*). Дулово.

Налчо *м* — може би прякорно име от *налет*; вж. **Налетов**. Кубрат, 1897.

Намеран *м* — заклинателно име — „да се намира“ на родителите си (след две-три поморчета посъветвали майката да избере ново, несрещано име). Липен (Михайловградско). **Намеранов** и **Намерански** *ф.* Михайловград.

Намичев *ф.*

Намлив *ф.* — от диал. *намлия* 'известен, прочут' (пер.-тур. *namli*). Варна.

Намджев и **Намджов** *ф.* — от диал. *намдже* 'не може'; срв. Кугийски, Каваримов. Мала Църква (Самоковско).

Нана¹ *ж* — женска форма срещу **Нано**, **Наньо**. ИзБ, Севлиево, Шумен.

Нана² *м* — западна форма на **Нано**. Радомир.

Нандро *м* — рум. *Nandru*, видоизменено от Фердинанд. **Нандров** *ф.*

Нандьо *м* — от **Наньо** с вмъкнато *д*. Хасково, 1906.

***Наничко** *м* — умалит. от **Наньо**, **Нано**. **Наничков** *ф.*

Нанйш *м* — от **Нан(ьо)**, **Нан(о)+иш**. **Нанйшев** *ф.* Разград.

Нанка *ж* — умалит. от **Нана**¹. Врачанско, Ботевградско, Карнобатско, Шумен. **Нанкинов** *ф.* — от ***Нанкин** с второ окончание *-ов*.

Нанко *м* — умалит. от **Нано**, **Наньо**. Липница (Ботевградско), Разградско. **Нанков** *ф.* Ботевградско, Берковско, Севлиево. **Нанковски** *ф.* Ботевградско.

Наню *м* — видоизменено от **Найден** или от **Атанас** с детско повтаряне на сричката. Врачанско, Генералтошевско. **Нанов** *ф.* Ботевград, Етрополе, Балчишко. **Нановски** *ф.* Ловешко.

Нанол *м* — кръстоска от **Нано** и **Манол**. **Нанолов** *ф.* Варна.

Нансен *м* — от фамилието име на норвежкия изследовател на северните области Фридрих Нансен; родителите на **Нансия** Нансен били учители в село и мечтаели за далечни пътешествия. Род. към 1920.

Нануш *м* — от **Нан(о)+иш**. **Нанушев** *ф.* Шабла (Балчишко), Варна.

Нанчо *м* — умалит. от **Нано**, **Наньо**, **Плевенско**, **Новопазарско**. **Нанчев** *ф.*

Наньо *м* — успоредна форма на **Нано** с меко окончание. Калофер, 1845, Чирпан, Стара Загора, Казанлък, Калугерово (Бо-

тевградско). **Нанев ф.** Чирпан, Фърговци (Габровско). **Наниев ф.** Стара Загора.

Напалеон м — в м. Наполеон. Брезнишко, Сливница, Сливнишко.

Напѐтов ф — от прякор *Напѐтия*.

Наплатанов ф — от диал. **наплатан* 'много висок, като че ли е наплатен, наставен' (?) Оборище (Панагюрско).

Наплатаров и **Наплатарски ф** — от диал. **наплатар*, навярно близко по значение с *наплатан*; вж. *Наплатанов*. Пещера, Браца.

Наполеон м — по името на френския военачалник и император *Napoléon*. Рядко. **Наполеонов ф.**

Напруев ф. Попина (Силистренско).

Нара ж — женска форма срещу *Наро*, *Наре*. Бяла, р. 1891.

Нараджиев ф — от диал. **нараджия* 'викач' (от ар.-тур. *пага*). Русе.

Наргиса ж — име от индийски филм. *Ракитово* (Велинградско), р. 1956 и 1957.

Наре м — успоредна форма на *Наро*. **Нарев ф.** Македония.

Нарзанов ф.

Нарко м — умалит. от *Наре*, *Наро*. **Нарков ф.** Мараш (Шуменско).

Нарлев ф — съкрат. от *Нарлиев*. Силистра, 1960.

Нарлиев ф — може би от някое село с подобно име (в което виреят *нарове*). Елхово, Горноселци (Ивайловградско), Силистра, 1894, Пазарджик (гроб).

Наро м — от дърво и плод *нар*; срв. *Лимон*, *Маслина*. **Наров ф.** Средна кула (Русенско).

Народното пр — от *народно* (Атанас *Народното*, Пазарджик, 1917).

Народняков ф — от *народняк* 'член на някогашна политическа партия'. Русе.

Нарцис м — от цветето *нарцис* или митологическото име *Narcissus*. Ново, рядко.

Нарциса ж — женска форма от *Нарцис*. Кюстендил, р. 1958.

***Нарцо м** — умалит. от *Наро* или съкрат. от *Нарцис* (?) **Нарцов ф.** Пловдив, 1958.

Наса ж — съкрат. от *Атанаса*. Банско.

Насалевски ф — от с. *Насалевци* (Трънско). Цариброд.

Наска ж — съкрат. от *Атанаска*. Рядко. **Наскинов** и **Наскенов ф.** От **Наскин* с допълнително окончание *-ов*. Стара Загора, Ямбол.

Наско м — умалит. от *Насьо*. Главно ЮИзБ. **Насков ф.**

Наскочмануил м — от *Наско* и *Емануил*. Ямбол, р. 1934.

Наследников ф — от *наследник*, може би превод на *Миразчиев*. Щръклево (Русенско), Русе, Габрово, Казанлък.

Насо м — успоредна форма на *Насьо* с твърдо окончание. **Насов ф.** Елин Пелин.

Насонов ф — може би съкрат. от **Анасонов*. Пловдив.

Наста ж — съкрат. от *Анастасия*. Главно ЮЗБ.

Насташ м — от *Наст(о)+аш*. **Насташов ф.** Момчиловци (Смолянско).

Насте м — разновидност на *Настьо*, *Насто*. **Настев ф.**

Насто м — съкрат. от *Анастас*. Стара Загора. **Настов ф.**

Настродинов ф — от прякор *Настрадин* ходжа. Пловдив.

Настьо м — успоредна форма на *Насто* с меко окончание. **Настев ф.** Панагюрище, Пазарджик, Стара Загора.

Настя ж — успоредна форма на *Наста* с меко окончание. Главно ИзБ.

Насуков ф. Русе.

Насъпов ф — а) от ар.-тур. *pasip* 'назначение, утвърждение'; б) съкрат. от **Мунасъпов* (от ар.-тур. *münasip* 'удобен, уместен').

Насьо м — съкрат. от *Атанас*. Главно ЮИзБ. **Насев ф.**

Ната ж — съкрат. от *Наталия* или видоизменено от *Наста*. Станке Димитров, 1843, Брезник, Благоевград. **Натин ф.** Доброславци (Софийско).

Натаки м — умалит. от *Нате*, *Нато* с гръцко *-аки*.

Натали м — мъжка форма от *Наталия*. **Наталиев ф.**

Наталия ж — лат. *Natalia* 'родна, родена' — име на календарска светица. В миналото проникнало у нас и под сръбско и румънско влияние, а в по-ново време — под руско. Самоков, р. 1845, Трън, Брезник (стари), Сливнишко, Русе, р. 1878, Свищовско, Ореховско (стари и средни), Градоман (Софийско), р. 1902, напоследък на разни места из страната.

Натанайл м — гр. *Ναθαναήλ* от евр. „даден от бога“. Рядко, главно монашеско име. **Натанайлов ф.** Охрид, Вършец.

Наташ м — от *Нат(о)+аш*. **Наташев ф.** Пловдив.

Наташа ж — рус. *Наташа*, умалит. от *Наталия*. Ново, рядко.

Наташка ж — умалит. от *Наташа*. Долно Левски (Панагюрско), р. 1960.

Натè м — югозападна форма на *Нато*. Радомир. **Натев ф.**

Натка ж — умалит. от *Ната*. Станке Димитров, 1879.

Натко м — умалит. от *Нато* или съкрат. от *Анатко*. Чепинци (Софийско), р. 1923.

Нато м — видоизменено от *Игнат*, от *Насто* или направо от *Анастас*. Врачанско, Борован (Белослатинско), Липница (Ботевградско), Стояново (Ловешко), Пазарджишко. **Натов ф.** Плевен, Ловеч, Пазарджик, Панагюрище, Панагюрско, Курново (Врачанско), Лозен (Софийско), Велес.

Нàтя ж — успоредна форма на Ната с меко окончание. Типично за Ловеч.

На̀ука ж — от *наука*. Гостиля (Ореховско), р. към 1938.

На̀ум м — гр. *Ναοὺρ*, от евр. „утеха, утешител“ — име на библейски пророк и на старобългарски просветител. Типично за Охрид и Битолско; Елена, р. 1844, Карлово, 1889. **На̀умов ф.** Елена, 1842, Берковица, 1878 и на разни места из страната.

На̀умка ж — женска форма от Наум. Дебърско.

На̀ун м — видоизменено от Наум. Прилеп. **На̀унов ф.**

На̀фталѝна ж — а) женска форма от Нефталим; б) видоизменено от Наталия. Михайловград, р. 1927, 1930.

На̀ца ж — женска форма срещу Нацо, Наце. Зараево (Поповско), Трявна, Кнежа, Враца, Врачанско, Лопян, Осиковска Лаквица (Ботевградско).

На̀це м — югозападна форма на Нацо. Софийско. **На̀цев ф.**

На̀цел м — от Нац(о), Нац(е)+*ел*. **На̀целов ф.**

На̀ци м — а) от рум. *Nații*, съкрат. от Игнаций; б) от Наце с редуцирано *е* в *и*. Видин, Луковит. **На̀цев ф.**

На̀цка ж — умалит. от Наца. Трявна, Севлиево, Исперих, Плевен. **На̀цкин ф.** Търново.

На̀цко м — умалит. от Нацо. Градини (Царибродско), 1917. **На̀цков ф.** Челопечене (Софийско), Русе.

На̀цо м — успоредна форма на Нако, Насо, Нато, Начо с друго окончание. Сомовит, 1885. **На̀цов ф.** Шишманово (Кулско),

На̀цол м — рум. *Națiul*, от Игнаци. Лом, 1893. **На̀цолов ф.** Русе.

Нач̀алнички ф — от *нач̀алник*.

Нач̀ка ж — женска форма от Начко. Шумен, р. 1878.

Нач̀ко м — умалит. от Начо или съкрат. от Аначко. Трънско, Ловеч. **Нач̀ков ф.** Пещерско.

Нач̀о м — видоизменено от Найден или от Янаки. На разни места из страната. **Нач̀ев и Нач̀ов ф.** **Нач̀овски ф.** Русе, Липница, Радотина (Ботевградско). **Нач̀ович** Свищов (старо).

Наш̀ко м — умалит. от Нашо. Рядко. **Наш̀ков ф.**

Наш̀о м — успоредна форма на Начо. Ловеч. **Наш̀ев ф.** Зелениче (Леринско), Варна.

Лични имена с начално НЕ- най-често са видоизменени от Недельо, Неделя, напр. Неда, Недан, Недко, Недьо, Нейка, Нейко, Нейо, Нейчо, Неко, Нена, Ненка, Нено, Ненко, Ненчо, Нецо, Нечо, Нешо.

Небес̀инка ж — умалит. от Небесна. Българовци (Софийско), р. 1921.

Неб̀есна ж — превод на Урания. Пловдив, р. 1896, Пещера, р. 1927, Враца, р. 1911, Бургас, р. 1934.

Небой̀ша м. (Небойша Нинков, дописка от Белград, 1957).

Нѐболиев, Нѐболлиев и Нѐбулиев ф — от някое село с подобно име. Свищов, 1888, Свищовско.

Небу̀чинов ф. Русе, 1936.

Нѐва ж — съкрат. от Невена. Ново, рядко.

Невед̀ешев ф — от диал. **неведѝи* 'прост човек, невежа' (?) Кубадин (Грудовско).

Невел̀ина ж — кръстоска от Невена и Ангелина, Илина или друго подобно име. Белотинци (Михайловградско), р. 1927, Тетевен, р. 1964.

Нѐвен м — от цветето *нѝвен*. Рядко. **Нѐвенов ф.** Елешница (Разложко).

Нев̀ена ж — от цветето *нѝвен*. Из цялата страна. (Така подновяват и старите Неда, Ненка и др.)

Нев̀енка ж — умалит. от Невена.

Нев̀енко м — умалит. от Невен. Рядко. **Нев̀енков ф.**

Невен̀уга ж — кръстоска от *нѝвен* и *темен̀уга*. Вайганд, Синод. именник.

Нев̀естински ф — от с. Невестино (Кюстендилско). Кюстендил.

Нев̀идев ф — подигравателно видоизменение на Видев. Чирпан.

Невил̀ин м — произволно видоизменение от Неделчо. Нова Загора, р. 1960 (Невилин Д. Неделчев).

Нѐвин м — от Невен с редукция на неудареното *е* в *и*. Бургас. **Нѐвинов ф.** Пещера.

Невина ж — може би женска форма от Невин. Ихтиман, р. 1960.

Нѐвка ж — умалит. от Нева или съкрат. направо от Невенка. Карлово, р. 1880, Трънско, Котеновци (Михайловградско).

Нѐвко м — съкрат. от Невенко. Трънско.

Нѐвла ж — разновидност на Невка (?) Вайганд, Синод. именник.

Нев̀лянски ф — от с. Невля (?) Цариброд, 1917, 1960.

Нев̀олин ф — писателски псевдоним — от *нев̀оля*.

Нев̀олюв ф — от прякор *Нев̀олята*. Мухово (Ихтиманско).

Невро̀копѝев и Невро̀ко̀пски ф — от град Неврокоп (Гоце Делчев). Пещера, Радомир, 1900, Крупник (Благоевградско).

Нѐвски ф — стегната форма от Неевски. Исперих, Варна.

Нѐвшлиев ф — от диал. *нѝшлия* 'жител на с. Невша, Провадийско'. Шуменско, 1861.

Нев̀яна ж — якавска форма на Невена. Рядко.

Нѐга ж — от старинно *нѝга* 'обич, нежност'. Етрополски манастир, 1648.

Нег̀енцов ф — от колиби Негенците (Габровско). Габрово, 1881.

Негина ж — от Нег(а)+ина. Етрополски манастир, 1648.

Негна ж — разновидност на Нега и Негина. Стъргел (Пирдопско), 1648.

***Него м** — мъжка форма срещу Нега или съкрат. от Негослав — у нас изчезнало, запазено в рум. Neagu.

***Негован м** — от старинно *нѣгованъ* 'обичан, негуван' — запазено в име на села Негован, Негованци, Неговановци. **Негованов ф.** Дивдядово (Шуменско), Шумен.

Негованец ф — от с. Негован (Софийско). Станке Димитров, 1879. **Неговански ф.** Самоков.

Негòзов ф — от Негосов с озвучаване на с в з, както при Христозов, Андрозов. Пазарджик, 1900.

***Негòй м** — разширено от Него — у нас изчезнало, запазено в рум. Negoî, Neagoî.

Негòйко м — умалит. от Негой. **Негòйков ф.** Тетевен, Стара Загора.

Негòйчо м — умалит. от Негой. **Негòйчев ф.** Кнежа.

Негол м — от Нег(о)+ол. Берковица, 1893, Михайловград, Царибродско, Кнежа, Батулци (Тетевенско). **Неголов ф.** Кнежа.

***Негòс м** — съкрат. от Негослав. **Негòсов ф.** Варна.

Негослав м — старинно име „който негува, обича славата“. Перник, 15—16 век, Вайганд.

Негра ж — рум. Negra 'черна'. Ново село (Самоковско), Горубляне, Железница, Казичене, Лозен, Чепинци (Софийско).

Негрин ф. Самоков.

Негретка ж — умалит. от *Негрета, рум. Negreta. София, р. 1940.

Негри м — рум. Negri, разновидност на Негро. **Негрев ф.** Нова Загора, 1917, Санданско.

Негрїд м — от рум. Negrit. Брезнишко.

Негрїл м — от Негр(о)+ил, рум. Negril. Галиче (Белослатинско). **Негрїлов ф.** Галиче, Видин.

Негрїта ж — рум. Negrita. Копаница (Радомирско), Темелково (Пернишко), Станке Димитров, Криводол (Врачанско).

Негрїтка ж — умалит. от Негрїта. Дивотино (Пернишко), Долни Романци (Брезнишко).

Негрїца м — от Негр(о)+ица. Демирхисарско, нар. песен.

Негрїя ж — разширено от Негра. Дебърско.

Негро м — рум. Negri 'черен'; срв. Черньо, Мавро, Карьо. **Негров ф.** Сомовит, Варна.

Негул м — писмена разновидност на Негол. Берковица, 1893. **Негулов ф.**

***Негуш м** — от Нег(о)+уш. Запазено в името на с. Негушево (Елинпелинско).

Негушевски ф — от с. Негушево (Елинпелинско). Врачеш (Ботевградско).

Неда ж — съкрат. от Неделя. Из цялата страна. **Недин и Недински ф.**

Недалеч ф. (Стоил Недалеч, балет, 1958).

Недан м — от Нед(о)+ан. Бр. Миладинови, Прилеп, р. 1882, Кичевско. **Неданов ф.** Пловдив, Плевен, Варна.

Недеков ф — от Недев с вмъкнато ек.

Недёлка ж — умалит. от Неделя. ЗБ. **Недёлкин ф.**

Недёлко м — умалит. от Недельо. Карлуково (Врачанско), 1602, Кула, Софийско, Ботевградско, Трънско. **Недёлков ф.** **Недёлковски ф.** Белес, 1912.

Недёлкьо м — успоредна форма на Неделко с меко окончание. Лом, 1870. **Недёлкьов ф.**

Неделуш м — от *Недел+уш. **Неделушев ф.** Сомовит.

Недёлчо м — умалит. от Недельо. Главно СИЗБ. **Недёлчев ф.**

Недёлъо м — от седмичния ден *недѣля*, по смисъл превод на гр. Кириак. Пловдивско, Етрополе. **Недёлъов и Недёлъев ф.** Ботевград, Ботевградско, Пирдоп.

Недѣля ж — от седмичния ден *недѣля*; срв. Кириаки, Доминика. Главно ИзБ; Стара Загора, р. 1864, Ловеч, Шуменско, Доганово (Елинпелинско), Ботевградско, Михайловград. **Недѣлин ф.** Рашково (Ботевградско).

Неден м — разновидност на Недан. **Неденев ф.** Търговище (македонец).

Недена ж — от Нед(а)+ена. Софийско.

***Недешко м** — от Нед(ьо)+ешко. Запазено в името на колиби Недешковци (Еленско).

Недѣя ж — от Неделя с изпадане на мекото л'. **Недѣин ф.** Русе.

Неджипов ф — от ар.-тур. песір 'родовит, благороден'. Пловдив, Русе.

Недина ж — от Нед(а)+ина. Шумен.

Недка ж — умалит. от Неда. Доста разпространено.

Недко м — съкрат. от Неделко, Недялко или умалит. от Недьо. Дряново, 1845, Сливенско, Копривщица, Ботевградско, Тетевенско. **Недков ф.** **Недкович ф.** Карлово.

Недо м — съкрат. от Недельо. Дебър. **Недов ф.**

Недòкланов ф — от прякор *Недòклан* 'клан, но останал жив'. Самоков, Рельово (Самоковско).

Недол м — от Нед(о) + ол. **Недолов ф.** Варна.

Недомѣрков ф — от прякор *Недомѣрко* 'който не домерва при продажба'. Пловдив.

Недѹш м — от Нед(ьо) + уш. **Недѹшев ф.** Сомовит.

Недѹо м — съкрат. от Недельо. Главно СИЗБ. **Недев и Недевски ф.**

Недѹл м — съкрат. от Недялко. Хасково, 1942.

Недяла ж — видоизменено от Неделя. Нова Загора (гроб).

Недялка ж — умалит. от Неделя с източнoбългарско якане.

Недялко м — якавска форма на Неделко. **Недялков ф.** **Недялкович ф.** Търново, 1906.

Нежа ж — разновидност на Нега с преход на *г* в *ж*. Ник. Милев.

Незабрѣвка ж — от цветето *незабрѣвка*. Ново, рядко.

Незавѣсима ж — от *незавѣсима*. Единичен случай, Криводол (Врачанско), р. 1916.

Незнакомѣв ф — псевдоним, от рус. *незнакомый* 'непознат'.

Ней ж — съкрат. от Нея. Просеник (Сярско), нар. песен.

Нейка ж — женска форма срещу Нейко. Рядко, главно Изб. **Нейкини ф.** Враца, 1833, Ихтиман.

Нейко м — от Недко (Недько) с преход на *д'* в *й*. На разни места из страната. **Нейков ф.**

Нейковалията пр — от с. Нейково (Котленско). Котел.

Нейкѣо м — разновидност на Нейко с удвояване на йотацията. Новачене (Ботевградско). **Нейкѣов ф.** Липница, Новачене.

***Нейно м** — от Ней(ко) + *но*. Запазено в името на колиби Нейновци (Еленско).

Нейо м — декомпозирано от „умалителното“ Нейко. **Неев ф.** Елена, Луковит (гроб).

Нейов ф. Черни Вит (Тетевенско). **Неевски ф.**

Нейча ж — женска форма от Нейчо. Русе.

Нейчо м — успоредна форма на Нейко с друго окончание. Русе, Стара Загора, Ботевград, Етрополе. **Нейчев** и **Нейчов ф.** Елховско, Стара Загора, Варна, Врачеш (Ботевградско).

Нека ж — видоизменено от Нейка или Ненка. Софийско.

Некѣзов ф — от диал. *некѣзин* 'скъперник' (пер.тур. *pekes*). Севлиево, 1900, Полски Тръмбеш (Търновско), Пловдив, Сопот.

Некѣт м — видоизменено от Никита. Вълчедръма (Ломско), 1917.

Неко м — видоизменено от Нейко или от Ненко. Ловеч, Гложене (Тетевенско), Шумен. **Неков ф.** Ловеч, Угърчин (Ловешко).

Некол м — от Нек(о) + *ол*. Плевен, Габрово. **Неколов ф.** Видинско.

Некрѣд м — видоизменено от Негрид. Завала (Брезнишко). **Некрѣдов ф.** Завала.

Нектѣрий м — гр. *Νεκτάριος*. Охридски архиепископ (към 1600). **Нектѣриев ф.** вуйчото на Васил Левски.

Некѣул м — от Нек(о) + *ул*, разновидност на Некол. Кула, Габаре (Белослатинско), Враца. **Некѣулов ф.** Враца, Плевен.

Некѣо м — от Нейко с премет на йотацията. Етрополе. **Некѣов ф.** Скравена (Ботевградско), Лехчево (Михайловградско).

Некѣя ж — от Нейка с премет на йотацията. Софийско.

Нела ж — „побългарено“ от Нели¹. Варна, р. 1957, Шумен, р. 1959, Дряново, р. 1963

Нели¹ ж — англ. *Nelly*, съкрат. от Елена, а у нас „модна“ форма на Недялка, Неда, Ненка. Ново. Рядко.

Нели² м — разновидност на Нельо. Бъзовец (Ломско), р. 1934.

Нелко¹ м — умалит. от Нело, Нельо. **Нелковски ф.**

Нелко² м — мъжка форма срещу Нели¹. Варна, р. 1957 (2).

Нелко³ м — разширено от Нелко¹. Дебър, нар. песен.

Нелю¹ м — успоредна форма на Нельо с твърдо окончание. **Нелов ф.** Орехово, 1882 (македонец), Галиче (Белослатинско).

Нелю² м — мъжка форма срещу Нели¹. Русе, р. 1959.

Нелсон м — от фамилното име на английския адмирал Хорасио Нелсън. Михайловград, р. 1929.

Нелчин м — от *Нелч(о) + *ин*. **Нелчинов ф.** Македония, Шумен.

Нельо ф — съкрат. от Неделѣо. **Нельов ф.** Орехово, 1917.

Нелѣбов ф — може би сродно с Ненадов, Нехтянов. Шумен, 1940.

Нелѣна ж — кръстоска от Нели и Лиляна София, р. 1956.

Немев ф — от прякор *Немѣо*; вж. Немов. Казанлък.

Немигѣнчов ф — от немия Генчо. Панагюрище.

Немин ф — от прякор Немата 'нямата'. Гурково (Ботевградско).

Немирников ф — от *немирник*. Павликени, Севлиево.

Немиров ф — разновидност на Немирников. Севлиево. 1900.

Немиров² ф — писателски псевдоним.

Немишков ф — от прякор *Немишко*; вж. Немия.

Немия пр — от *ням*. Гурково (Ботевградско). **Немов ф.** Самоков, Стара Загора.

Немски ф — от прякор *Немия* или *Немеца* Панагюрище, 1871, 1900, Пазарджик, 1906, Пловдив, Търново, Павликени, Троян.

Немѣков ф — от диал. **немѣк* 'ням човек'. Ягода (Казанлъшко). Стара Загора.

Немѣов ф — от прякор *Немеца* '1. ням човек; 2. който е ходил и живял по Немско'. Бесарабия (Възраждането), Силистра, 1893, 1900, Дединци (Еленско), Каблешково (Поморийско). **Немѣоолу ф** — с турско окончание. Пловдив, 1893.

Немѣойски ф — от *немѣойка* 'немкиня'. Гложене (Тетевенско).

Немѣов ф — от прякор *Немѣо* 'ням човек' Якоруда (Разложко).

Нѐна¹ *ж* — от Неда с друго окончание. Ботевградско, Тетевенско, Средногорието.

Нѐнин *ф.* Ботевград.

Нѐна² *м* — в.м. Нено. Ник. Милев.

Нѐнад *м* — име на неочаквано, нежелано дете, по смисъл отговаря на Доста, Запрян или на Нехтян. **Нѐнадов** *ф.* Кучево (Моравско 1917).

Нѐнада *ж* — женска форма срещу Ненад. Бургас.

Нѐнартович *ф.* Габрово, 1960.

Нѐндо *м* — от Нено с вмъкнато *д*. Търговишко, 17 в.

Нѐника *ж* — умалит. от Нена¹. Брацигово, р. 1950.

Нѐнка *ж* — умалит. от Нена¹. Главно СБ. **Нѐнкин** *ф.*

Нѐнко *м* — умалит. от Нено. Дряновско, Ловешко, Ботевградско, Толбухинско (там го извеждат от Нягул). **Нѐнков** *ф.*

Нѐно *м* — съкрат. от Неделко, Недялко с детско повтаряне на първата съгласна. На разни места из страната. **Нѐнов** и **Нѐновски** *ф.* **Нѐнович** *ф.* Варна.

Нѐнчо *м* — умалит. от Нено. Ботевградско, Панагюрско. **Нѐнчев** *ф.* Пирдопско, Пазарджишко, Ботевград. **Нѐнчовски** *ф.* Боженица, Липница (Ботевградско).

Нѐньо *м* — успоредна форма на Нено с меко окончание. Стояново (Ловешко). **Нѐньов** *ф.* Лопян (Ботевградско).

Нѐо *м* — от Нейо с изпадане на *й*. **Нѐов** *ф.* Стрелча (Панагюрско), Видин, 1870.

Неофидан *м* — видоизменено от Неофит. **Неофиданов** *ф.* Пловдив.

Неофит *м* — гр. *Νεόφυτος* 'наскоро посаден, новопокръстен' — име на календарски светия. Възраждането (монашеско име), Търново, р. 1875, Шумен, 1913, Варна, Толбухин, Мърчаево (Пернишко), Станьовци (Брезнишко), Криводол (Врачанско), Чипровци (Берковско), Благоевград, **Неофитов** *ф.*

Неприенков *ф.*

Нералков *ф.* Шумен.

Нѐрамза *ж* — рум. *Năramza*, вж. Неранза. Орехово, 1648.

Нѐрандза и **Нѐранза** *ж* — от диал. *неранза* 'портокал' (от пер.-тур. *pağaç*). Разград, 1868, Шумен, Шуменско.

Нѐранца *ж* — разновидност на Нерандза. Н. Геров.

Нѐрвѐз *м* — от *нервѐзен* — прякор или псевдоним, възприет като лично име. (Нѐрвѐз Марков Тотев, 1960).

Нѐрезов *ф* — от прякор *Нѐреза* 'нескопена мъжка свиня'. Севлиево, 1882, Пловдив.

Нѐро *м* — от Негро с изпуснато *г*. Бр. Миладинови, Дебър. **Нѐров** *ф.* Варна.

Нѐстар *м* — в.м. Нестор. **Нѐстаров** *ф.* Сомовит.

Нѐстер *м* — в.м. Нестор. **Нѐстеров** *ф.*

Белоградец (Варненско), Варна, Обел.: (Софийско).

Нѐстижйски *ф* — от диал. **нѐстижйя* 'недостиг, немотия'. Лехчево (Михайловградско).

Нѐстор *м* — гр. *Νέστωρ* — име на календарски светия (също име от античната митология). Белица (Ихтиманско), Поляците (Провадийско), Пирдоп. **Нѐсторов** *ф.* Калофер, Панагюрище, Стара Загора.

Нѐстян *м* — видоизменено от Нехтян. **Нѐстянов** *ф.* Пловдив.

Нѐта *ж* — декомпозирано от Недка или съкрат. от Анета. Русе, 1936.

Нѐтезйлов *ф* — от рум. *a petezi* 'гладя, милвам, прегръщам'. Попина (Силистренско), 1917, Варна.

Нѐти *ж* — „модернизирано“ от Нета.

Нѐтка *ж* — писмена разновидност на Недка или умалит. от Нета.

Нѐтко *м* — фонетична форма на Недко.

Нѐто *м* — декомпозирано от Нѐтко. Гозница (Ловешко). **Нѐтов** *ф.* Девенци (Луковитско), Блатница (Панагюрско). **Нѐтовски** *ф.* Бела Слатина.

Нѐтъо *м* — успоредна форма на Нето с меко окончание. **Нѐтев** *ф.* Батулци (Врачанско).

Нефалина *ж* — видоизменено от Нафталина. Шипочане (Самоковско).

Нефѐров *ф* — от ар.-тур. *pefer* 'обикновен човек; редник'. Русе.

Нефо *м* — от Нехо с преход на *х* във *ф*. **Нефов** *ф.* Тетово, 1917.

Нефталим *м* — име на един от синовете на библейския патриарх Яков. Пазарджик, 1845 (монах).

Нефтѐна *ж* — от Нехтена с преход на *х* във *ф*. Кривина (Софийско), р. 1896, Долни Богров, р. 1917.

Нефтйм *м* — кръстоска от Евтим и Нефталим.

Нефтйн *м* — от Нехтян с преход на *х* във *ф*. **Нефтйнов** *ф.* Асеновград, 1893, Стара Загора. **Нефтйнов** *ф.* Стара Загора (гроб).

Нѐхо *м* — от Нейо с вторично *х* в.м. *й* или видоизменено от Него. **Нѐховски** *ф.* Михайловград.

Нехрия *ж* — в.м. Негрия. Чурек (Елинпелинско), 1648.

Нехрйз *м* — от гр. **νεόχριστος* 'новопомазан'. **Нехрйзов** *ф.* Кнежа, Перник.

Нехрйза *ж* — женска форма срещу Нехрйз. Чирпан, Стара Загора.

***Нехрйчо** *м* — в.м. ***Нехрйзчо**, умалит. от Нехрйз. **Нехрйчов** *ф.* Карлово.

Нѐхро *м* — съкрат. от Нехрйз. Перник, 15–16 век.

***Нѐхта** или ***Нѐхтя** *ж* — съкрат. от Нехтяна. **Нѐхтин** *ф.* Ник. Милев.

Нехтѐн *м*, **Нехтѐна** *ж* — екавски форми на Нехтян, Нехтяна. Синод. именник.

Нехтян *м* — от старинно *нехтън* 'нежелан, неискан' — а) заклинателно име при нежелано многодетство, както Доста, Запрян; б) защитно име: уж не го искаме, та да не ни го вземат, да ни оцелее. Грудовско. **Нехтянов** *ф.* Пловдив, Чирпан, Малък чифлик (Търновско), Студен кладенец (Крумовградско).

Нехтяна *ж* — женска форма срещу Нехтян.

Неца *ж* — разновидност на Неда с друго окончание. Ботевградско, Врачанско, Ловешко. **Нецин** *ф.* Литаково (Ботевградско), 1873.

Нецка *ж* — умалит. от Неца. Стояново (Ловешко).

Нецо *м* — разновидност на Недко; срв. Неца. Ботевград, Врачанско, Сомовит. **Нецов** *ф.* Ботевградско, Врачанско, Чирпанско. **Нецовски** *ф.* Ботевград, Врачеш, Правец (Ботевградско).

Неча *ж* — разновидност на Неца, Неша, Неда. Сопот.

Нечемски *ф* — от диал. *нечем* 'не ща, не искам' — навярно поради често повтаряне на тая дума. Страдалово (Кюстендилско).

Нечка *ж* — умалит. от Неча. Врачанско, Горна Баня.

Нечко *м* — умалит. от Нечо. Липница (Ботевградско). **Нечков** *ф.* Липница, Чирпан Ясен (Плевенско).

Нечо *м* — успоредна форма на Нешо, Нецо, Недьо с друго окончание. Врачанско. **Нечев** и **Нечов** *ф.* Врачанско, Сопот, 1893, Калофер, Трявна, 1843, Ловеч, 1845.

Неша *ж* — успоредна форма на Неца, Неча, Неда. Ботевградско, Врачанско, Шумен. **Нешински** *ф.*

Нешка *ж* — умалит. от Неша. Своде (Ботевградско), Шумен.

Нешко *м* — умалит. от Нешо. Пирдопско, Ловеч. **Нешков** *ф.* Бяла.

Нешкол *м* — от Нешк(о) + *ол.* **Нешколов** *ф.* Кнежа.

Нешо *м* — видоизменено от Неделчо или от Нестор. Типично за Панагюрище; Копривщица, Пловдив, Винарово (Айтоско), Врачанско, Ботевградско, Берковица. **Нешов** *ф.* Панагюрище, Калофер, 1845, Ихтиман, Кнежа, Бистрица (Софийско). **Нешев** *ф.* **Нешевски** *ф.*

Нещеров *ф* — от диал. *нещѐр* 'хирургически нож' (пер.-тур. *neşter*). Бачково (Асеновградско), Батак, Пловдив.

Нея *ж* — женска форма срещу Нейо. Етрополски манастир, 1648. **Неински** и **Нейнски** *ф.* Стакевци (Белоградчишко).

Нивичанов и **Нивичански** *ф* — от с. Нивичано (Македония). Струмица, 1942, Згурово (Кюстендилско).

Нивянин *ф* — псевдоним, 1944.

Нйго *м* — от *Нигро с изпадане на *р* (?) Врачанско.

Нигрита *ж* — вм. Негрита. Владая, р. 1921, Стара Загора.

Нидарезов *ф.* Варна.

Ниев *ф.* Велинград.

Низамов и **Низамски** *ф* — от диал. *низам* 'войник' (от ар.-тур. *nizam*). Брусарци (Ломско), Станкедимитровско, Стара Загора, Черно поле (Видинско), Литаково (Ботевградско).

Низански *ф* — видоизменено от Низамски.

Низовкин *ф.* Шумен.

Низорчев *ф.* Пловдив.

Нйка¹ *ж* — женска форма срещу Нико. Луковит, р. 1894.

Нйка² *м* — западна форма на Нико. Трънско.

Никандра *ж* — женска форма от Никандър. Пловдив.

Никандър *м* — гр. *Nikandros* 'победител на мъжете' — име на календарски светия. Синод. именник.

Никанор *м* — гр. *Nikánōr* 'който вижда победата' — име на календарски светия. Синод. именник.

Никѐ *м* — югозападна форма на Нико. **Никѐв** *ф.* Кюстендилско.

Нйки *ж* — от гр. *νίκη* 'победа'. Асеновград (една от тях променила името си на Победа).

Никйл *м* — от Ник(о) + *ил.* **Никйлов** *ф.* Типично за Михайловград; Громшин (Михайловградско), Пловдив, 1893.

Никйт *м* — съкрат. от Никита¹. Копривщица, 1849, Пловдив, 1894, Русе, 1894, Лехчево (Михайловградско). **Никйтов** *ф.*

Никита¹ *м* — гр. *Nikhítēs* 'победител' — име на календарски светия и преподобен. Цариград, 1844, Копривщица, 1852, Бургас, Шабла (Балчишко). **Никйтов** *ф.* Панагюрище, Севлиево, Русе, Бургас.

Никйта² *ж* — женска форма от Никит или от Никита¹. Пловдив, р. 1928, Русе, 1937, Девене (Врачанско), Лехчево (Михайловградско), 1960.

Никйтас *ф* — гр. *Nikhítas* от *Nikhíta*. Тервел.

Никифор *м* — гр. *Nikhifōros* 'победоносец' — име на календарски светии. Трявна, 1845, Елена, 1868, Еленско, Врачеш, Литаково (Ботевградско). **Никифоров** *ф.* Ловеч, 1860, Севлиево, 1871, Елена.

Никифорка *ж* — женска форма от Никифор. Пазарджик (гроб), Войнеговци (Софийско), р. 1938.

Нйкла *ж* — видоизменено от Николина. Кюстендил, Радомир. **Нйклин** *ф.* Кочериново (Станкедимитровско).

Никланович *ф* — може би близко по значение с Недокланов. Пловдив, 1900.

Никлѐ *м* — видоизменено от Никола. **Никлѐв** *ф.* Самоков, Станке Димитров, 1879, Егълница (Радомирско). **Никлийев** *ф.*

Никлен *м* — разширено от Никле. Софийско. **Никленов** *ф.* Дрен (Радомирско), Црънча (Пазарджишко), Пазарджик.

Нико *м* — съкрат. от Никола, Никодим или от Никон. Лясковец, 1845, Кюстендил, 1827, Карлово, Търновско, Провадийско, Софийско, Ботевградско, Разложко. **Ников** *ф.* Торос (Тетевенско), 1755, Лясковец, 1845, Нова Загора, Стара Загора, Бургас, Карлово, Провадийско, Ботевградско, Самоков, Трън. **Никовски** *ф.* Етрополе.

***Никодий** *м* — видоизменено от Никодим. **Никодиев** *ф.*

² **Никодим** *м* — гр. Νικόδημος 'народопобедител'. Габрово, 1833, Бела Слатина. **Никодимов** *ф.*

Никодимка *ж* — женска форма от Никодим. Кремена (Врачанско), Опицвет (Софийско).

Никодим *м* — видоизменено от Никодим с по-употребимото окончание *-ин*. Войнеговци (Софийско). **Никодимов** и **Никодимев** *ф.* Войнеговци, Шумен.

Никодина и **Никодинка** *ж* — женска форма от Никодим. Кобиляк (Михайловградско), Кремиковци.

***Никой** *м* — разширено от Нико. **Никоевски** *ф.*

Никола *м* — съкрат. от Николай. Много разпространено из цялата страна. **Николов** и **Николовски** *ф.* **Николски** *ф.* Терзийско (Троянско). **Николин** *ф.* Медовница (Белоградчишко).

Николай *м* — гр. Νικόλαος 'народопобедител' — име на календарски светиин, официална черковна форма срещу народната Никола. **Николаев** *ф.*

Николайда *ж* — гр. Νικολαΐδα. Пловдив, р. 1903, Русе, Търново.

Николайка *ж* — женска форма от Николай. Ямбол, р. 1944.

Николайчо *м* — умалит. от Николай. **Николайчев** *ф.*

Николаки *м* — умалит. от Никола с гръцко *-аки*. Рядко, старо. **Николакиев** и **Николаков** *ф.*

Николачко *м* — умалит. от Никола (по-българено от Николаки). Враца (старо), Ковачевци (Самоковско), 1931, Бистрица (Софийско). **Николачков** *ф.* Враца, Етрополе.

Николашко *м* — разновидност на Николачко. Софийско.

Николетка *ж* — модно умалит. от Николина. Кула, 1960, Михайловград, р. 1960.

Николина *ж* — женска форма от Никола. На разни места из страната. **Николински** *ф.* Добри дял (Горнооряховско), Горна Оряховица.

Николица¹ *ж* — женска форма от Никола. Ботевградско, Свогенско, Дървеница (Софийско), Нови хан (Елинпелинско).

Николица² *м* — от Никол(а) + *ица*, както

Иваница, Стоица. **Николицов** *ф.* Пещера.

Николичка *ж* — умалит. от Николица¹. Софийско.

Николия¹ *ж* — женска форма от Никола. Трънско.

Николия² *м* — от Никол(а) + *ия* покрай имена като Илия, Мавродия, Езекия, Драгия. **Николиев** *ф.* Самоков, 1900, Свищов, 1908, Русе, Варна, Стара Загора (гроб).

Николко *м* — умалит. от Никола. **Николков** *ф.* Сухиндол, 1898, Липница (Ботевградско). **Николката** прякор от лично име. Липница.

Николуш *м* — от Никол(а) + *уш*. **Николушев** *ф.* Варна.

Николча *м* — западна форма на Николчо. **Николчин** *ф.* Стакевци (Белоградчишко).

Николчо *м* — умалит. от Никола (по-българено от Николаки). Враца, 1908, Етрополе. **Николчев** и **Николчов** *ф.* Враца, Ботевградско, Кюстендил, Сливница. **Николчовски** *ф.* Ботевградско, Борован (Белослатинско).

***Никон** *м* — гр. Νίκωνος — име на календарски светия.

Никония *ж* — женска форма от Никон. Радомир.

Никюла *ж* — съкрат. от Никулина. Лясковец, Горна Оряховица, Дряново, Разград, Търговище, Шумен, Зимница (Ямболско), Шивачево (Сливенско). **Никюлин** *ф.*

Никули *м* — видоизменено от Никола. Търново, 1833.

***Никулин** *м* — видоизменено от Никола. **Никулинов** *ф.* Ник. Милев.

Никулина *ж* — писмена разновидност на Никулина.

Никюлча *ж* — умалит. от Никула. **Никюлчин** *ф.* Банско.

Никюш *м* — от Ник(о) + *уш*. **Никюшев** *ф.* Каварна, Русе.

Никша *ж* — разновидност на Някша (?) Етрополски манастир, 1648.

Никюплиев *ф* — от диал. *никюплия* 'жител на с. Никюп, Търновско'. Горнооряховско.

Нил *м* — гр. Νεῖλος — от река Нил в Египет (?) — име на календарски преподобен. Мачинци в Ренни, 1857 (свещеник), Русе, 1870 (протосингел), Варна, р. към 1885. **Нйлов** *ф.*

Нилетов *ф* — видоизменено от Налетов.

Ниманцалиев *ф* — от някое село с подобно име

Нимфодора и **Нимфидора** *ж* — гр. Νυμφόδωρα 'дар от нимфите' — име на календарска светица. Пловдив, р. 1925.

Нйна *ж* — гр. Νίνα съкрат. от 'Ἰωαννίνα. Шумен, р. 1920, Кюстендил, 1924, Софийско, Ботевград.

Нинак *м* — прякорно име от Нино. **Нинаков** *ф.* Луковит, Кнежа. **Нинаковски** *ф.* Еница (Белослатинско).

Нинàрков ф. Стубел (Михайловградско).

Нинèл ж — обратно четене на Ленин. Род. преди 1944.

Нинèшко м — от Нин(о) + *ешко*. **Нинèшков ф.** Букьовци (Ореховско).

Нинка ж — умалит. от Нина. СЗБ, Софийско.

Нинко м — умалит. от Нино. Враца, Етрополе. **Нинков ф.** **Нинковски ф.** Кнежа.

Нино м — съкрат. от Никола с детско повтаряне на първата съгласна. Белослатинско, Ботевградско, Ловешко, Плевенско. **Нинов ф.** Белослатинско, Ботевградско, Кулско. **Ниновски ф.** Бела Слатина.

Нинон ж — фр. *Ninon*. Род. 1946.

Нинчо м — умалит. от Нино. Лопян (Ботевградско). **Нинчов** и **Нинчев ф.** Ловеч (гроб), Ново село (Видинско), Толбухинско, Етрополе, Лопян.

Ниньо м — успоредна форма на Нино с меко окончание **Нинев ф.**

Нисо м — съкрат. от Нистор. Русе. **Нисов ф.**

Нистер м — вм. Нистор. Поибрене (Панагюрско), Ихтиман. **Нистеров ф.** Враца.

Нистор м — навярно кръстоска от Нестор и Никола. Калофер, Панагюрище, Етрополе, Калугерово (Ботевградско), Уровене (Врачанско), Баня (Михайловградско), Лом. **Нисторов ф.**

Нистора ж — женска форма от Нистор. Ивански (Шуменско).

Нистър (и **Нистар**) **м** — от Нистор с преход на неудареното *о* в *а* (*з*). Типично за Кула. **Нистърров** (и **Нистаров**) **ф.** Кула.

Нита ф.

Нитко м — умалит. от Нито. Червен брег, Търново. **Нитков ф.**

Нито м — видоизменено от Нистор или от Никола. Боженица, Калугерово, Своде (Ботевградско), Радомирци (Луковитско). **Нитов ф.**

Нитол м — от Нит(о) + *ол*. **Нитоловски ф.** Борован (Белослатинско).

Нитула ж — женска форма от Нитол.

Нифтàn м — вм. Нихтян. Стара Загора (старо). **Нифтиñнов ф.** Стара Загора.

Нихтен м — видоизменено от Нихтян поради изместеното ударение. Н. Геров.

Нихтян м — от Нехтян с редуцирано *е* в *и*. Грудовско. **Нихтяñнов ф.** Чирпан, Пловдив.

Ница¹ ж — съкрат. от Аница, Деница, Еленица, Зорница, Пауница или друго подобно име. Стара Загора, р. 1888 (3), Рабово (Кулско), Видин, Русе.

Ница² м — разновидност на Ницо. Варна, 1940, **Ницов ф.**

Ницел м — от Ниц(о) + *ел*. **Ницелов ф.** Русе.

Ницко м — умалит. от Ницо. Подем (Плевенско).

Ницо м — съкрат. от Иваница или Йоница. Ломско, Видинско, Видин. **Ницов ф.** Кула, Куле махала (Ломско), Сомовит, Стара Загора.

Ницол и **Ницул м** — от Ниц(о) + *ол*, *ул*. **Ницолов** и **Ницулов ф.** Козлодуй, 1870, Орехово.

Ничка ж — умалит. от Ница. Рядко.

Ничко м — умалит. от Ницо. **Ничков ф.** Пирдоп.

Ничо м — съкрат. от Еники, Никифор или друго подобно име. Тетевен, 1836, Пирдоп, Узунджово (Хасковско). **Ничов** и **Ничев ф.** Орехово, Пирдоп, Ботевград. **Ничовски ф.** Ботевград. **Ничото ф.** Кубрат, 1893.

Нишàвски ф — от областта на река Нишава. Велинград, 1917.

Нишанджйев ф — от диал. *нишанджйя* 'стрелец, добър мерач' (пер.-тур. *pişançı*). Пещера, Пазарджик.

Нишàнов ф — от остар. *нишàн* 'знак, орден' (пер.-тур. *pişan*).

Нишкèтов ф — видоизменено от Мишкетов.

Нишко м — умалит. от Нишо. **Нишков ф.** Мирково (Пирдопско), Сливен. **Нишковци** род в Ботевград (цинцари от Епир).

Нишлиев ф — от диал. *нишлия* 'от град Ниш'. Пловдив.

Нишо м — успоредна форма на Ницо, Ницо, Нико с друго окончание. **Нишев ф.** Видин, Етрополе.

Нищèров ф — писмена разновидност на Нещеров. Батак.

Ния ж — съкрат. от Антония, Стефания, Теофания, Урания или друго подобно име. Прилеп (старо), София, р. 1961.

Новàк м — пожелателно име: да поднови рода. Търново, 1845, Трявна, Варна, Желязково (Грудовско), 1904. **Новàков ф.** Калофер, 1853, Панагюрище, Габрово, Горна Оряховица, Свищов, Варна, Ихтиман, Мошино (Пернишко), Кюстендил, Велинград, Вършец, Видин, 1876, Ботевград, Каблешково (Поморийско).

Новàка пр — от *новàк* 'новозапочнал, неопитен'. Павликени. **Новàчки ф.** Крайненци (Станкедимитровско), Неделкова Гращица (Кюстендилско).

Новàнски ф — вм. *Новоански, от *новоанчанин* 'жител на с. Нови хан, Елинпелинско'. Ихтиман, Ихтиманско.

Новàч м — успоредна форма на Новак с друго окончание. **Новàчев ф.** Новоселец (Новозагорско), Камено (Бургаско), Победа (Толбухинско), Генерал Тошево.

Новàчански ф — от с. Новачене (Ботевградско). Скравена (Ботевградско).

Новàчко м — умалит. от Новач или от Новак. **Новàчков ф.** Новозагорско, Камено поле (Белослатинско).

Нòвè м — съкрат. от Новак. **Нòвèв ф.** Радомирско, Орехово.

Нѡвий и **Нѡвия** *пр* — от *нов* 'новодошъл, новопостъпил и под.' Севлиево, 1900, Чирпан, Липница (Ботевградско).

Новѡик *м* — разновидност на Новак. **Новѡиков** *ф*. Габрово (гроб).

Новѡичко *м* — умалит. от Новак. **Новѡичков** *ф*. Пловдив.

Нѡвка *ж* — женска форма от Новко. Бегуновци (Брезнишко), р. 1935.

Нѡвкиришки *ф* — от *нѡви кирѡши* (греди на къща). Враца.

Нѡвко *м* — разновидност на Новак. Врачанско, Долна Секирна (Брезнишко), Долна Мелна (Трънско), Благоевград. **Нѡвков** *ф*. Бучино, Берковица, Михайловград, Кюстендил, Омуртагско.

***Нѡво** *м* — съкрат. от Новак. **Нѡвов** *ф*. Пловдив.

Новодрѡнов *ф* — може би *вм.* *Недодра-нов. Стара Загора.

Новомѡир *м* — рус. Новомир, образувано по модела Владимир, Любомир. Род. към 1940.

Новопѡзарски *ф* — от град Нови пазар. Шумен.

Новопокрѡстен *пр* — пращадото бил приел израилтянство, а правнукът отново станал християнин; срв. Покрѡстенев. Станке Димитров, 1838.

Новосѡлец *ф* — от Ново село (Щипско), преселен във Велес, после в Кюстендил. Кюстендил, 1900.

Новосѡлов *ф* — от някое Ново село (та-кива има около 20) или от с. Новосел (Пловдивско). Габрово, 1927.

Новосѡлски *ф* — в София — от Новоселци (Елин Пелин), в Берковица и Лехчево — от Ново село, Михайловградско; във Видин — от Ново село, Видинско.

Новоусенлиев *ф* — от някое село Ново Осеново.

Нѡвтеков *ф*. Чавдар (Пирдопско).

Ногѡлчев *ф* — от диал. **ногѡлче* '?' Варна.

Нѡдев *ф* — а) от гр. *νωδός* 'беззѡб'; б) от рум. *pod* 'възел' (?)

Нѡджелов *ф* — разновидност на Ножделов. Баня (Панагюрско).

Нѡдин *ф* — може би от общ произход с Нодев. Миланово (Свогенско).

Ноѡл *м* — фр. *Noël* 'Коледа, Рождество'. Варна, р. 1956 (бабата францужойка).

Ножѡров *ф* — от *ножѡр* 'който прави и продава ножове'. Етрополе, Гоце Делчев, 1905.

Ножделов *ф*. Пловдив.

Ножичков *ф*. Пловдив.

Нѡжков и **Нѡжчев** *ф* — писмена разновидност на Ношков, Ношчев. Бургас, Стара Загора.

Нѡзѡков *ф* — от Назиков с преход на *а* в *о*. Пазарджик.

Нѡй *м* — библейско име, евр. „утеха“. Старо, рядко. **Нѡев** *ф*. Сливен, Габрово, Варна, Омуртаг, Бистрица (Софийско).

Нѡйка *ж* — женска форма от Нойко. Вайганд, Синод. именник.

Нѡйко *м* — умалит. от Ной или от Нойо. Ямбол. **Нѡйков** *ф*. Ямбол, Сливен, Дряново.

Нѡйо *м* — разширено от Ной. Елена, 1844, Сливен, 1843, Сопот, Стара Загора, Шумен, Бяла, Стражица (Горнооряховско). **Нѡев** *ф*. Калофер, Тутракан, Сопот, Сомовит.

Нѡйчо *м* — умалит. от Ной или от Нойо: Панагюрище, 1860, Сливен. **Нѡйчев** *ф*. Панагюрище.

Нѡко *м* — от Новко или от Нойко с изпадане на *в*, *ѡ*. **Нѡков** *ф*. Котел, 1867, Славотин (Михайловградско).

Нѡкѡ *м* — от Нойко с прамет на йотацията. **Нѡкѡвци** род в Дружево (Свогенско).

Нѡкѡя *ж* — от Нойка с прамет на йотацията. Брезник.

Нѡлаов *ф* — може би далечно видоизменение от Николаев, Прилеп, 1844.

Нѡлко *м* — съкрат. от Манолко. **Нѡлков** *ф*. Мадан (Михайловградско).

Нѡлчо *м* — съкрат. от Манолчо. **Нѡлчев** *ф*. Бургас, 1908.

Нѡльо *м* — видоизменено от Манол. **Нѡлев** *ф*. Пещера, Брацигово, Пловдив, Мрамор (Софийско).

Нѡмоконов *ф* — може би съкрат. от *номоканѡн* 'книга с черковни правила' (гр. *νομοκανών*).

Нѡна *ж* — а) женска форма срещу Ноно, Нонѡ; б) рум. *Nona*. Пирдоп, рядко на разни места из страната. **Нѡнински** *ф*. Трудовец (Ботевградско), Борован (Белослатинско).

Нѡнка *ж* — умалит. от Нона. Софийско, Ловеч (гроб).

Нѡнко *м* — умалит. от Ноно, Нонѡ. Пирдоп, Карлово. **Нѡнков** *ф*.

Нѡно *м* — а) от Никола, Николай с детско повтаряне на съгласната; б) произволно видоизменение от Иван или от Йѡно; в) рум. *Noni* от гр. *Νόννος*. **Нѡнов** *ф*. Пазарджик, 1893. Трудовец (Ботевградско). **Нѡновски** *ф*. Трудовец, Скравена (Ботевградско).

Нѡнчо *м* — умалит. от Ноно, Нонѡ. Стрелча (Панагюрско). **Нѡнчев** *ф*. Вълкова Слатина (Ломско), 1870, Кошарник (Михайловградско), Врачанско, Татарево (Първомайско).

Нѡнѡ *м* — успоредна форма на Ноно с меко окончание. Кукорево (Ямболско), Горна Оряховица. **Нѡнев** *ф*. Сливен, 1883, Стара Загора.

Нѡра *ж* — съкрат. от Елеонора. Сравнително ново и рядко.

Нѡри *м* — съкрат. от Никанор. Изгрев (Плевенско), р. 1937. **Нѡрев** *ф*.

Нѡрка ж — умалит. от Нора. Петрич, 1954.

***Нѡрчо м** — умалит. от Нори. **Нѡрчев ф.** Панагюрище.

Нѡсачев ф — от *носач*, навярно превод на Хамалски. Варна.

Нѡсков ф — видоизменено от Москов (?). Горни Цибър (Ломско).

Нѡта ж — женска форма срещу Ноте, Ното. Брезнишко, Трънско.

Нѡтѣ м — югозападна форма на Ното. Кондофрей (Радомирско). **Нѡтѣв ф.** Доброславци (Софийско), Големи Върбовник (Станкедимитровско).

Нѡтка ж — умалит. от Нота. Ямбол.

Нѡтко м — умалит. от Ното. **Нѡтков ф.** Кътина (Софийско).

Нѡто м — видоизменено от Панайот.

Нѡтов ф. София, 1893, Пловдив, **Нѡтовски ф.** Бесарабия. **Нѡтович ф.** Търново, 1862.

Нѡтуров ф.

Нѡтъо м — успоредна форма на Ното с меко окончание. Бургас. **Нѡтев ф.** Бургас, Каменец (Ямболско).

Нѡфер м — съкрат. от гр. *Νεφέρων* (?) Пловдив.

Нѡхчо м — от Ношчо с преход на *шч* в *хч*. **Нѡхчев ф.** Карнобат.

Нѡча ж — женска форма срещу Ночо. Шумен.

Нѡче м — разновидност на Ночо. Елин Пелин, Мусачево (Елинпелинско). **Нѡчев ф.** Елин Пелин, Мусачево.

Нѡчка ж — умалит. от Ноча или съкрат. направо от Панайотка. Шумен, Търново, р. 1885.

Нѡчко м — умалит. от Ночо. Шумен. **Нѡчков ф.**

Нѡчо м — видоизменено от Панайот, Нойчо, Нончо или друго подобно име. Лопян (Ботевградско), Стефаново (Ловешко), Шумен. **Нѡчев ф.** Стефаново, Златарица (Еленско), Нова Загора, Лесичево (Пазарджишко), Станке Димитров, Берковица. **Нѡчов ф.** Лопян, Пирдоп. **Нѡчевски ф.**

Нѡшко м — разновидност на Ночко. **Нѡшков ф.** Бургас, 1893, Ямбол.

Нѡшчо м — успоредна форма на Ношко с друго окончание. **Нѡшчев ф.** Стара Загора.

***Нѡщѡ м** — разновидност на Ношчо или на Нотѡ (?). **Нѡщев ф.**

Нѡястов ф. Търговище, 1882.

Нравков ф — навярно вм. Мравков.

Нѡков ф — вм. *Внуков. Голямо Чочовени (Сливенско), Сомовит.

Нѡлата пр — от *нѡла* (често употребявал тая дума, когато била още малко позната). Ботевград.

Нѡмеров ф — от *нѡмер*; вж. Нулата. Карлово.

Нѡна ж — женска форма срещу Нуно. Бр. Миладинови.

Нѡне м — югозападна форма на Нуно, Нуно. **Нѡнев ф.** Свогенско, Драговищица (Софийско).

Нѡнка¹ ж — женска форма срещу Нунко. Крушово (Карнобатско).

Нѡнка² м — западна форма на Нунко. Банско. **Нѡнков ф.**

Нѡнко м — умалит. от Нуно, Нуно. Чирпан. **Нѡнков ф.** Чирпан, 1910.

Нѡно м — от диал. *нѡно* 'кръстник, кум' (от гр. *νομός*) — пожелателно име: да порасне, да стане кръстник и кум. Габровско. **Нѡнов ф.** Гостилица (Габровско), Айтос, Видин.

Нѡнта ж — от Нуна с вмъкнато *т*. Бр. Миладинови.

Нѡнчо м — умалит. от Нуно, Нуно. Софийско, Чирпан. **Нѡнчев ф.**

Нѡньо м — успоредна форма на Нуно с меко окончание. Изб. **Нѡнев ф.** Стара Загора, Търговище, Бяла.

Нѡпѣтов ф — разновидност на Напетов (неударено *a* → *o* → *y*). Станке Димитров.

Нѡра и Нѡрка ж — женска форма срещу Нурѡ. Синод. именник.

Нурджѡев ф — може би вм. Нараджиев. Пловдив.

Нурушка ж — от Нур(а) + *ушка*. Синод. именник.

***Нѡрьѡ м** — от диал. *нур* 'светлина, сияние, озарение (което пада от небето)' (ар.-тур. *pur*). **Нѡрев ф.** Пазарджик, Павликени, Русе.

Нурѡн м — от Нурѡ(о) + *ан*. **Нурѡнов ф.**

Нѡсев ф — от гр. *νοῦς* 'ум, разум'. Варна.

Нѡсторѡв ф — видоизменено от Нѡсторѡв. Банско, Разлог.

Нѡта ж — разновидност на Нунта, Нунка. Брезнишко.

Нѡхов ф — вм. *Евнухов, от *евнѡх* 'скопен мъж' (гр. *εὐνοχος*). Разград.

Нѡца ж — от Нуна с друго окончание, както Мина и Мица, Нѡна и Нѡца. Литаково, Правец (Ботевградско), Войново (Дуловско).

Нѡц(о) м — рум. *Nuț*, съкрат. от друго име. **Нѡцов ф.** Силистра, 1917, Русе, Варна.

Нѡцул м — от Нѡц(о) + *ул*. **Нѡцулов ф.** Русе.

Нѡчев ф — разновидност на Нуков. Пловдив, Сливен.

Нѡша ж — съкрат. от Ануша. Лехчево (Михайловградско), 1961.

Нѡшка¹ ж — съкрат. от Анушка, Темѡнужка или друго подобно име. Рядко.

Нѡшка² ф. (Иван Нушка, Станке Димитров, 1879).

Нѡшко м — умалит. от Нушо. **Нѡшков ф.**

Нѡшо м — съкрат. от Мануш, Януш или друго подобно име. **Нѡшев ф.** Елешница (Разложко), Пловдив.

Нуцѡков ф — от прякор *Нуцѡка* — който често повтаря рум. *nu știu* 'не знам'.

Нүщев ф — от същия произход с Нущакон. Добромирка (Севлиевско).

Ньѡко м — видоизменено от Панайот. Бачково, Родопите.

Ньѡна ж — кръстоска от Нона и Йона. Избегли (Асеновградско), Чирпан.

Ньѡнка ж — умалит. от Ньона. Пещера.

Ньоньѡков ф. Гомотарци (Видинско).

Ньѡров ф. Владимирово (Михайловградско).

Ньѡто м — разновидност на Ньѡко. **Ньѡтев ф**. Стара Загора, Сливен.

Ньѡсев ф — разновидност на Нусев. Варна.

Ньѡша ж — съкрат. от Анюша. Единичен случай.

Няга ж — от Нега със старинно якане. Бр. Миладинови, Орехово, р. 1894, 1906, Попина (Силистренско).

Нягал м — от Нягол с преход на неудареното *о* в *а*. **Нягалов ф**. Типично за Казанлък.

Няго м — якавска форма на Него. Сомовит, р. 1901.

Нягол м — якавска форма на Негол. Калофер, 1845, Клисуре (Карловско), Стрелча (Панагюрско), Копривщица, Търново, 1845, Ловеч, Ловешко, Карнобат, Варненско,

Дулово. **Няголов ф**. Калофер, Котел, Сливенско, Айтоско, Карнобатско, Хасково, Свищов, Арчар (Видинско 1870, Крушовене (Ореховско)).

Нягул м — писмена разновидност на Нягол. Копривщица, Пловдив. Толбухин.

Нягулов ф. Копривщица, Сливенско, Търговище, Толбухин.

Нягула ж — женска форма от Нягул. Етрополски манастир, 1648.

***Някйш м** — разновидност на Някшо.

Някйшев ф. Русе.

Някша ж — рум. Neacșа от бълг. Няга. Балчишко.

Някшо м — рум. Neacșu от бълг. Няго. Попина (Силистренско). **Някшев ф**. Волканец (Бесарабия), Болгарад, Варна, * 1893, Сомовит, Кула.

Някшол м — от Някш(о) + *ол*. **Някшолов ф**. Плевен.

Нямцов ф — от Немцов с диалектно якане. Силистра, 1908.

Няцо м — а) от Няго с друго окончание; б) от Нецо с якане под румънско влияние. Черквица (Никополско), р. 1882, 1914.

Няцов ф. Черквица, Сомовит.

O

Обаймаков ф — навярно във връзка с *обайвам* или с диал. *обайник* 'муска, амулет'. Орехово.

Обан м — видоизменено от Убан, Хубан. **Обанов ф.** Севлиево, 1900.

Оббов ф — разновидност на Обов.

Обедин ф — вм. **Обидимски*; вж. Обидимкин. Кюстендил, 1879.

Обесников ф — от *обесник* в конкретно или преносно значение. Ловеч, 1878, Стара Загора.

***Обецан м** — от диал. **обецан* 'мъж с обещане на ухото' (обещане слагат на момче, родено след поморче — за здраве и дълъг живот); срв. Дупко. **Обецанов ф.** Банско.

Обидиев ф — съкрат. от **Обидимлиев*, от с. Обидим. Благоевград.

Обидимкин ф — от *обидимка* 'жена от с. Обидим, Гоцеделчевско'. Разложко.

Обичка ж — а) пожелателно име: да е обична; б) еднакво по значение с *Обецан*. Цацуоровци, р. 1912, Озърновци, р. 1927 (Брезнишко).

Облака пр — от *облак* (мрачен като облак и бързо се носи от място на място). Луковит. **Облаков ф.** Бела Слатина, Пловдив, Сливен, Ямбол, Дивдядово (Шуменско).

Облачки и Облашки ф.

Обляков ф — навярно вм. *Облаков*. Казичене (Софийско) — външно лице.

Обов ф — според семеен спомен: бил абаджия и имал работа с арнаути, които вместо абаджията казвали *обата*. Плевен.

Оборинов ф. Варна.

Обрад м — старинно име „да обрадва, да радва близките си“. Етрополски манастир, 1648, Сливница, 1944. **Обрадов ф.**

Образцов ф — от *Образцов* чифлик край Русе (дълго време работил там). Русе, 1936.

Обраня ж — вм. **Обрения*, женска форма от *Обрен*. Трънско.

Обрезанов ф — от диал. **обрезан* 'обрязан, потурчен българин'. Пловдив.

Обрейка ж — женска форма срещу *Обрейко*. Никополско.

Обрейко м — от *Обретко* (*Обретько*) с преход на *т*' в *й*. Сопот. **Обрейков ф.** Сопот,

Карлово, Пловдив, Гол. Конаре (Пловдивско), Стара Загора, Бургас, Търговище.

Обрѐн м — съкрат. от *Обретен*. Търговишко, 17 век, Стара Загора. **Обрѐнов ф.** Лесковац (Моравско). **Обрѐнович ф.** Русе, 1867.

Обрѐнко м — умалит. от *Обрен*. Търговишко, 17 век. **Обрѐнков ф.** Търговище.

Обрѐтен м — от старинно *обрѐтен* 'намерен' — еднакво по значение и повод за възникване с *Найден*. Етрополски манастир, 1648, Лом, 1870, Русенско, Шумен, Чепинци (Софийско). **Обрѐтенов ф.** Шумен, 1843, Русе, Провадия, Чепинци (Софийско), Краево (Ботевградско). **Обрѐтеновци** род в Рашково (Ботевградско).

Обрѐтена ж — женска форма срещу *Обретен*. Бухово (Софийско), 1648.

Обретения ж — женска форма от *Обретен*. Кострошовци (Трънско).

Обрѐтенчо м — умалит. от *Обретен*. **Обрѐтенчев ф.** Габрово.

Обрѐтин м — разновидност на *Обретен*. **Обрѐтинов ф.** Стубел (Михайловградско).

Обрѐтина ж — разновидност на *Обрѐтена*. Ник. Милев.

Обрѐтко м — вж. *Обрятко*. Шумен, 1861.

Обрѐцов ф. Ракитница (Видинско).

Обрѐшко м — видоизменено от *Обретко*. Дряново, Павликени, Русе, Толбухин, Софийско. **Обрѐшков ф.** Русе, Разград, Варна, Бабадаг, Горна Оряховица, Ловеч.

Обрѐдко м — писмена разновидност на *Обрятко*. Шумен. **Обрѐдков ф.** Шумен.

Обрѐтко м — съкрат. от *Обретен* с вторично или старинно якане. Шумен, Търговище. **Обрѐтков ф.**

Обу̀хов ф — руско име (бащата русин). Ямбол.

Обу̀щаров ф — от *обу̀щар* (може би и превод на *Кундураджиев*). Сопот, Асеновград, Търново, Варна, Казанлък.

Обшійков ф. Лясковец.

Общійски ф — от *община* по някакъв повод, напр. в Асеновград било подхвърлено дете и отгледано за сметка на градската община. Асеновград, Пловдив.

Овагим *м* — арменско име. Ловеч. Овагимов *ф*. Плевен.

Овагин *ф* — разновидност на Овагимов. Севлиево.

Овалов *ф* — от тур. ovalı 'полски, полянски' (от полско село се заселил в планинско и му казвали Овалийчето); срв. Увалиев. Кубадин (Грудовско), Ямбол.

Ован *м* — от Йован с изпадане на *й*. Извор, 1755, Копривщица. Ованов *ф*.

Ована *ж* — от Йована с изпадане на *й*. Старо.

Овдов *ф* — може би от необичайната в говора дума *овде* 'тук'; срв. Котрев, Каваримов, Кугийски. Видин.

Оведенски *ф* — от диал. *Оведене* 'празник Въведение, Въведене' (рум. ovidenie). Орехово.

Овенов *ф* — от прякор *Овена*. Шумен, 1893, Силистра, 1897, Варна.

Овереклиев *ф* — може би от някое село с подобно име. Търново.

Овесов *ф* — от *овес* по някакъв повод. Лозен (Пазарджишко).

Овиорски *ф*.

Овиански *ф* — може би от прякор с изпуснато начално *г*.

Овиаров и **Овиарски** *ф* — от *овиар* 'търговец или пастир на овни'. Горна Василица Лещехан (Ихтиманско), Бистрица, Железница (Софийско), Селище (Благоевградско), Благоевград.

Овошаров *ф* — от *овошар*.

Овроков *ф* — може би грешка или нарочно видоизменено от *обрък* 'служба на светец'.

Овча *ж* — видоизменено от Опча. Трънско.

Овчаров *ф* — от *овчар* или превод на Чобанов. Рядко, на разни места из страната.

Овчарченски *ф* — от с. Овчарци (Новозагорско или Станкедимитровско).

Овчев *ф* — може би видоизменено от Отчев. Кавадарци, 1917.

Овчеларец *ф* — от с. Овчеларе (Свети Климент, Карловско). Калофер, 1914. Овчеларов *ф*. Калофер, Карлово.

Овчеполски *ф* — от с. Овчеполци (Пазарджишко).

Овчиников *ф* — от диал. *овченик* 'ядиво от гъсто овче мляко'. Търново.

Огнемир *м* — от Огньо + *мир*. Ново, рядко.

Огнен *м* — от *огнен* или от Огн(ьо)+*ен*. Дебърско, София, 1908. Огненов *ф*. Никопол, 1897, Бургас, 1893, Охрид, 1917.

Огнено(в)ски *ф*. Тресънче (Дебърско). Огненски *ф*.

Огненин *м* — от Огнен+*ин*. Прилеп, нар. песен.

Огни *м* — разновидност на Огньо. Алфатар (Силистренско).

Огнов *ф* — вм. Огнев или *Огньов. Варна.

Огньо *м* — от *огън* — защитно име: да не му вреди огън или мълния; срв. Вълко,

Змейо, Сипко. Алфатар (Силистренско).

Огнев *ф*.

Огнян *м* — а) от Огнь(о)+*ан*; б) от диал. *огнян* 'огнен'; срв. в народни песни Огнян змей. Вердикал, Владая, Иваняне, Мрамор (Софийско), Мърчаево (Пернишко), Радомирско, Ракитово (Велинградско) и напоследък на разни места из страната.

Огнянов *ф*. Котел, 1873, Кюстенджа, Никопол, Сомовит, Поповско. Огнянски *ф*. Падеш (Благоевградско).

Огняна *ж* — женска форма срещу Огнян. В миналото — рядко, напоследък на разни места из страната.

Огнянка *ж* — умалит. от Огняна. Петърч (Софийско), р. 1910.

Огюйски *ф* — от с. Огюя (Свогенско). Враца.

Огорелков *ф* — екавска форма на Огорялков. Пазарджик.

Огорялков *ф* — от диал. **огорялко* 'обгорен от огън или комуто е изгорял имотът'. Панагюрище.

Огрейна *ж* — новосъздадено име, може би от Угра и Яна. Род. 1964.

Одаджийски *ф* — от диал. *одаджия* '1. готвач на дружина овчари; 2. който наглежда стаи в хан или другаде' (тур. odacı); срв. Собаджи. Литаково (Ботевградско).

Одваров *ф* — от диал. *одвара* 'отвара, извара'. Поликраище (Горнооряховско).

Оделенов *ф* — от *отделен* (отделил се от родителите и братята си.). Рашково (Ботевградско).

Одет *ж* — фр. Odette. Единичен случай. Търново, р. 1900.

Оджак *ф* — от диал. *оджак* 'огнище' (тур. osak) — може би много пушел като оджак. Лясковец (Възраждането), Русе, Охрид.

Оджов *ф* — вм. Ходжов. Троян, 1893. Чепинци (Софийско).

Одинов *ф*. Шумен.

Одисей *м* — гр. Ὀδυσσεύς — име, от] античната митология. Рядко. Пловдив, р. 1927, Русе, 1936, Варна, София. Одисеев *ф*. Стара Загора, Пловдив.

Ододжийски *ф* — разновидност на Одаджийски. Ружинци (Белоградчишко).

Одренка *ж* — вм. *Одринка (?) Кътина (Софийско), р. 1931.

Одрински *ф* — от град Одрин. Плевен, 1927, Шумен, 1940, Йордан Йовково (Толбухинско), Лехчево (Михайловградско).

Ожилка *ж*. Само у Вайганд.

Озировски *ф* — от с. Озирово (Берковско). Враца.

Озярски *ф* — може би от някое село с подобно име. Симитли.

Ойко *м* — от Окъо с изместване на йотацията. Сливен (старо). Ойков *ф*. Сливен, Варна.

***Ойкьо** *м* — от **Окьо** с удвояване на йотацията. **Ойкьовото** местност в Правец (Ботевградско).

Ойнаков *ф* — от тур. оупак 'игрив'. Вина (Варненско).

Ойрадин *м*. Само у Вайганд.

Ойчо *м* — успоредна форма на **Ойко**. **Ойчев** *ф*.

Окадъров *ф* — от ар.-тур. *okadar* 'толкова, дотолкова' — поради често и неправилно повтаряне на тая дума. Пловдив.

Окалов *ф* — вж. Укалски. Михайловград.

Океан *м* — а) рум. *Ocean*; б) според обяснения от Врачанско: бащата бил на печалба в Америка и като се връщал, направил му най-силно впечатление Атлантически океан; срв. Американ, Африкан. Видин, р. 1907, Враца, р. към 1895, Берковица, р. 1910, Михайловград, р. 1918, 1927, Рогозен (Белослатинско). **Океанов** *ф*.

Окердшев *ф* — от рум. *ochi* 'око' или *ochige* 'поглед'; срв. Очко, Око. Свищов.

Окле *ф* — от прякор **Окле**, **Окльо** 'човек с големи очи'. Прилеп.

Око *м* — от *око* — заклинателно име: да го пазят като окоето си. **Оков** *ф*. Врачанско, Цървище (Станкедимитровско), Лясковец. **Оковски** *ф*. Кула, 1893, Бойница (Кулско).

Окол *м* — от *Ок(о)+ол*. Етрополски манастир, 1648.

Околийски *ф* — видоизменено от **Околски**. Станке Димитров, 1908.

Околй *ф* — стара форма на **Околски**. Самоков, 1852.

Околски *ф* — от с. Горни или Долни **Окол** (Самоковско). Самоков.

Окселинов *ф*.

Оксанович *ф* — от ***Оксан**, видоизменено от **Аксенти**.

Оксентов *ф* — от ***Оксент(и)**, видоизменено от **Аксенти**. Силистра.

Оксилов *ф*. Михайловград.

Октав *м* — фр. *Octave*. Единичен случай, Михайловград, 1957.

Октавия *ж* — лат. *Octavia*. Единичен случай, 1950.

Октомврийски *ф* — навярно псевдоним във връзка с Октомврийската революция. Шумен, София.

Окьо *м* — успоредна форма на **Око**, **Очко**. **Окев** *ф*.

Олвановски *ф* — вж. Алвановски. Търговище, 1882.

Олга *ж* — рус. Ольга, име на киевска княгиня, канонизирана като светица. От Възраждането насам, на разни места из страната.

Оле *м* — от Йоле с изпадане на *й*; срв. Ован, Ордан. **Олев** *ф*. Благоевград.

Олег *м* — рус. Олег, име от скандинавски произход, у нас разпространено напоследък по литературен път.

Олейников *ф* — разновидност на **Олеников** (?)

Олек *м* — вж. Олег. Деца на разни места напоследък.

Олеко *м* — от **Алеко** с преход на *а* в *о*. **Олеков** *ф*. Габрово, 1903, Търново.

Олеников *ф* — видоизменено от **Аленаков** (?) Пловдив.

Оливер *м* — италианско име от лат. *olivifer* 'маслинодаен'. Дебърско.

Оливера *ж* — женска форма срещу **Оливер**. Скопие, 1942.

Оливка *ж* — съкрат. от **Оливера**. Михайловград, р. 1938.

Олимбия *ж* — от **Олимпия** с новогръцко озвучаване на *мп* в *мб*. Пловдив, р. 1877, Каварна.

Олимпи и **Олимпий** *м* — гр. 'Ολύμπιος', по името на планината **Олимп**. Старо.

Олимпиада и **Олимпияда** *ж* — гр. 'Ολύμπιας, -άδος. Видин, р. 1861, Силистра, 1893, Шумен, р. 1885, Поморие, 1893, Кюстендил, р. 1889, Сушица (Горнооряховско), 1956.

Олимпия *ж* — женска форма срещу **Олимпи**. Пловдив, р. 1895, Свищов, р. 1955, Долни Богров (Софийско), р. 1938.

Олованов и **Оловански** *ф* — може би от рум. *Olivian*. Белотинци (Михайловградско).

Олованков *ф*. Панагюрище.

Олтинка *ж* — от рум. *olteancă* 'жителка на Олтения'. Русе.

Олче *м* — умалит. от **Оле**. Македония. **Олчев** *ф*.

Олшевски *ф*.

***Олюд** *м* — пожелателно име: да олюди, да насели, да даде поколение.

Олютко *м* — вж. ***Олюдко**, умалит. от **Олюд**.

Олюшко *м* — разновидност на **Олютко**. **Олюшков** *ф*. Пловдив.

Оля *ж* — рус. Оля, умалит. от **Олга**. Берковица, р. 1960, Лехчево (Михайловградско), р. 1960.

Олянов *ф* — според местни сведения: скарал се с баща си в Лясковец, отрекъл се от родовото си име **Бъчваров** и съчинил ново по името на жена си **Олга**. Варна, 1940.

Омайников *ф* — от **омайник** 'омаен човек, който омайва, магьосва'. Сливен, 1900, 1962.

Омайски *ф* — от **омай** 'магьосване, магия'. Ярлово (Самоковско).

Омарбалиев *ф* — от диал. **ома̀рбалия** 'жител на с. Долни **Омарбас** (Домлян, Карловско)'.
Омарски *ф* — може би от турско л. и. **Омар**. Типченица (Врачанско).

Омарчевски *ф* — от с. **Омарчево** (Новозагорско). Нова Загора.

Омерски *ф* — може би от турско л. и. **Омер**; срв. **Омарски**. Кюстендил.

Омортàг и **Омуртàг** *м* — име на старобългарски владетел. Ново, рядко.

Омўрски *ф* — разновидност на Умуров. Пловдив.

Онбàшев *ф* — от тур. *опбаşı* 'десетник, началник на десет души'.

Онбашійята *пр* — от остар. *òнбашійя*; вж. Онбашев. Драгоданово (Поморийско).

Онбèшев *ф* — от тур. *оп beş* 'петнайсет' (може би били петнайсет деца на родителите си). Дибич (Шуменско).

Онгирски *ф*.

Ондев *ф* — от диал. *òнде* 'там'; срв. Овдов. Ихтиман.

Ондèров *ф* — видоизменено от рум. *оптаг* 'маслар' (?) Козлодуй.

Оникилийев *ф* — от тур. *оп ikili* 'от 12 части; един от дванайсетте'; срв. Онбешев. Варна.

Онко *м* — от Йонко с изпадане на *й*. Онков *ф*.

Онo *м* — от Йоно с изпадане на *й*. Онoв *ф*. Калояново, Ръжево Конаре (Пловдивско). Онoвски *ф*. Ръжево Конаре, Пловдив.

Онўфри и **Онўфрий** *м* — гр. 'Ὀνούφριος' 'хранач на магарета' — име на календарски светия. Рядко, старо. Онўфриев *ф*.

Онўфро *м* — видоизменено от Онуфри. Шумен, 1940.

Онцов *ф* — от рум. *Онц*, видоизменено от Йоан. Хайредин (Ореховско).

Ончо *м* — от Йончо с изпадане на *й*. Типично за Грудовско (Бистрица, Драчево, Проход, Факия), модернизират го на Огнян. Ончев *ф*. Грудовско.

Опакалийев *ф* — от диал. *опакалийя* 'жител на с. Опака, Поповско'. Русе.

Опàнов и **Опàнски** *ф* — от с. Опан (Старозагорско). Казанлък, Стара Загора, Ловеч, Каблешково (Поморийско).

Опàшков *ф* — от *опàшка* по някакъв повод. Разлог.

Опашнèв *ф* — от диал. **опашнjà* '?' Радомирско.

Опйнчин *ф* — от *опйнци* 'цървули'.

***Оплèнко** *м* — от диал. *оплèн* 'стол на волска кола' — защитно име по малоценен и вечен домашен предмет; срв. Стрехчо, Праго, Брусо. Оплèнков *ф*. Сливница, Ракита (Сливнишко).

***Опин** *м* — от Оп(ьo)+*ин*. Опинов *ф*. Пловдив.

Оплèтненски *ф* — от с. Оплетня (Свогненско). Згориград (Врачанско), Враца.

Опов *ф*. Сеславци (Софийско), 1888.

Опорът (**Опурът**) *пр* — от диал. *òпор* 'подкрепа, опора'. Котел. Опоров *ф*. Котел, Русе.

Опра *ж* — от рум. *Оргеа*, женска форма срещу *Опро*. Ореховско, Сомовит, Никополско. Оприн *ф*. Видин.

Оправкин *ф*.

***Опрàл** *м* — от *Опр(o)+ал*; срв. рум. *Orgel*. Опрàлев *ф*.

Опрàн *м* — от *Опр(o)+ан*; срв. рум. *Орган*. Опрàнов *ф*. Петрич.

Опрèньо *м* — видоизменено от *Опро*, *Опрьо*. Вайганд, Синод. именник.

Опрèтен *м* — кръстоска от *Опро* и *Обретен*. Вайганд, Синод. именник.

Опри *м* — разновидност на *Опрьо*. Русе. Опрев *ф*. Сомовит, Тутракан.

Оприèтка *ж* — умалит. от *Оприя*. Плевен, 1917.

Оприка¹ *ж* — рум. *Orgică*, умалит. от *Опра*. Видинско.

Оприка² *м* — мъжка форма от *Оприка¹*. Оприков *ф*. Видин.

Оприна *ж* — рум. *Orgină*, разширено от *Опра*. Видин.

Оприца¹ *ж* — рум. *Orgița*, от *Опр(a)+ица*. Ломско, Габрово.

Оприца² *м* — мъжка форма от *Оприца¹*. Оприцов и Оприцев *ф*. Козлодуй.

Оприша *ж* — рум. *Orgișe*, разширено от *Опра*. Свищов.

Оприя *ж* — разновидност на *Оприца¹*.

Опро *м* — рум. *Орги*, от *а орги* 'спирам' — заклинателно име, еднакво по значение и повод за кръщаване с *Доста*, *Запрян*, *Стамат*. Видинско, Орехово. Опров *ф*. Орехово, Ореховско, Подем (Плевенско).

Опрьо *м* — успоредна форма на *Опро* с меко окончание. Опрев *ф*.

Оптев *ф*.

Оптеров и **Оптиров** *ф*. Калофер.

Опча *ж* — съкрат. от *Калиопа*.

Опълчèнов и **Опълчèнски** *ф* — от *опълчèнец*. Варна, Толбухин, Стара Загора, Ловеч, Горан (Ловешко), Костенец.

Опьо *м* — може би от гр.к. *òφ, ðπός* 'глас, песен, дума, око, изглед'. Стара Загора, 1893. Опев *ф*. Калофер.

Ораклиев *ф* — може би видоизменено от *Оракчиев*.

Ораков *ф* — от тур. *огак* 'сърп, жътва' или съкрат. от *Оракчиев*.

Оракчиев *ф* — от диал. *оракчийя* 'жътвар' (тур. *огакçı*). Пловдив.

Орàнов и **Орàнски** *ф* — а) от тур. *огап* 'мярка, отношение, маниер'; б) от с. Орàново (Благоевградско). Варна.

Орàховац *ф* — черногорско име, от сръб. *орàх* 'орех'.

Орàчев *ф* — от *орàч*, може би превод на *Чифчиев*. Стара Загора, 1877, 1950, Казанлък, Ямбол, Елховско.

Орашйк *пр* — от тур. *иғгаşıк* 'трудолобив, работлив'. Еленчанин в Цариград, 1844. Орашйков *ф*. Копривщица.

Орбèцов *ф* — от диал. **орбèц* 'слепец'; вж. Орбов.

Орбов *ф* — от рум. *огв* 'сляп'. Видин.

Оргазанов и **Оргозанов** *ф* — от диал. **оргазан* 'трудолюбив, работлив човек' (от гр. ἐργάζομαι). Пловдив.

Органджиев *ф* — в м. Йорганджиев. Велес.

Орда *ж* — от Йорда с изпаднало *й*. Бр. Миладинови.

Ордакия *м* — от Йордаки с изпаднало *й*. Вършец, р. 1898.

Ордан *м* — от Йордан с изпаднало *й*. Трън, 1960.

Ордè *м* — разновидност на Ордо. Радомирско. **Ордèв** *ф*. Радомирско, Свети Никола (Македония), 1917.

Ордена *ж* — в м. Йордана. Прилеп, нар. песен.

Ордо *м* — от Йордо с изпадане на *й*. Радомир.

Ореника *ж* — видоизменено от Орханийка. Маслово (Софийско), р. 1910.

Оредли *ф* — от итал. *aureola* 'ореол на светец'. Пловдив.

Орèсти *м* — гр. 'Ορέστης — име от античната митология. Каварна, р. 1905.

Орèхов *ф* — може би от прякор *Орèха*. Твърдица (Сливенско), Сливен.

Орешана *ж* — женска форма срещу Орешко. Замфирово (Берковско), р. 1929.

Орешара *пр* — от *орешар* 'продавач или любител на орехи'. Гол. Пещене (Врачанско). **Орешаров** *ф*. Абланица (Ловешко), Махалата (Плевенско).

Орешенски *ф* — от с. Орешене (Тетевенско). Кнежа.

Орèшко *м* — от дърво и плод *орèх*; срв. Крушо, Череша и др. Габрово, 1882, Горна Оряховица. **Орèшков** *ф*. Казанлък, 1868, Орехово, Копривщица, Чирпан, Лом, Видин, Грудово.

Орèя *ж* — гр. 'Ορέη. Пловдив, р. 1896, Асеновград.

Орианка *ж* — видоизменено и умалит. от Арияна.

Оризаров и **Оризарски** *ф* — от *оризар* или видоизменено от Озировски. Берковица, 1903, Люта (Михайловградско).

Оризов *ф* — може би видоизменено от Ризов. Самоков (външно лице).

Орилов *ф* — в м. Урилов. Горово (Югославия), 1917.

Орка *ж* — умалит. от Орхания. Мрамор (Софийско). **Оркин** *ф*.

Орландо *м* — итал. *Orlando*. **Орландов** *ф*. Пловдив.

Орленски *ф* — от местността Орля над селото. Врачеш (Ботевградско). **Орленците** род във Врачеш.

Орлèто *пр* — от *орлè*. Плевен, 1886.

Орликов *ф*. Карлово, 1904.

Орлин *м* — от *орèл+ин*. В миналото съвсем рядко, напоследък тук-там из страната. **Орлинов** *ф*.

Орлина *ж* — женска форма от Орлин. Горна Баня, р. 1949.

Орлински *ф* — видоизменено от Фърлински. Алфатар (Силистренско).

Орлòв и **Орлòвски** *ф* — от прякор *Орела* или от *орлòв*, *орлòвски* 'като на орел'. Айтос, Чирпан, 1897, Пещера, Курново, Лютаджик (Врачанско), Тетевен, 1893, Габрово.

Орманджиев *ф* — от диал. **орманджия* '1. горски пазач; 2. лесовъд' (тур. *огтапс*). Лозенградско, Варна.

Орманков *ф* — видоизменено от: а) Орманов; б) Армянов. Кюстендил (гроб).

Орманов и **Ормански** *ф* — от прякор *Ормана* 'човек, който работи в гората' (тур. *огтап*), или съкрат. от *Делиорманов. Омуртаг, Смядово (Преславско), Карнобат, Кърнаре (Карловско), Кърджали, Боженица (Ботевградско).

Ормàня *пр* — диалектна форма на Ормана; вж. Орманов. Боженица (Ботевградско).

Оро *м* — от Йоро с изпадане на *й*. **Оров** *ф*. Ботунец (Софийско).

Орòвчанов *ф* — от някое село с подобно име. Велес.

Орозанджй *ф* — от диал. **орозанджй(я)* 'зидар, който маже с хоросан'. Кюстендил, 1879.

Орозина *ж*. Род към 1900.

Орòзов *ф* — в м. Хорозов. Казанлък, Враца. **Орозки** *ф*. Горни Богров (Софийско).

Орòн *м* — от Арон с преход на неудареното *а* в *о*. **Орòнов** *ф*. Бистрица (Софийско); напоследък някои променят Оронов на Аронов.

Оропàтски *ф* — може би от някое село с подобно име. Мурсалево (Станкедимитровско).

Орошàков *ф* — навярно видоизменено от Орашъков. София, 1897.

Орсòв *ф* — може би видоизменено от Арсов. Желява (Софийско).

Ортàков *ф* — от *ортàк* 'съдружник' (тур. *ортак*). Пловдив.

Ортакчийски *ф* — от диал. **ортакчийа* 'изполичар' (тур. *ортакчи*). Карлово.

Ортàнза *ж* — фр. *Hortense*. Хърсово (Македония), Никопол, р. 1919.

Орто *м* — съкрат. от Ортодокси. **Ортов** *ф*. Русе, Ново село (Видинско).

Ортòдокс и **Ортòдокси** *м* — от гр. ὀρθόδοξος 'православен', правоверен'. Варна, 1940. **Ортòдоксиев** *ф*. Варна.

Орукин *ф* — може би от диал. *урòки* (*уруки*) 'болест или злина, причинена от урочасване'. София, 1893.

Орульов *ф* — от рум. *aurul* 'златото'. Деветли агач (Бесарабия), 1857.

Орфèй *м* — гр. 'Ορφεύς — име от античната митология. Варна, р. към 1904, Благоевград, р. 1912, Пловдив, р. 1922, Кюстендил, р. 1925, Злогош (Кюстендилско), р. 1933, Красно село, р. 1964.

Орфѐя ж — женска форма от Орфей. София, р. 1922.

Орхàев ф. Свищов.

Орхàна ж — съкрат. от Орхания. Мрамор (Софийско), р. 1918.

Орхàнгелиев ф — от Орханкелиев с озвучаване на *нк* в *нг*. Айтос.

Орханѝев ф — навярно от град Орхание (Ботевград). Никопол, 1911.

Орханѝйка ж — умалит. от Орхания. Петърч (Софийско), р. 1908, 1911.

Орхания ж — от Урания с вмъкнато *х*. Шумен, Мрамор (Софийско).

Орхàнкелиев ф — от диал. *орхàнкьойлия* 'жител на с. Орхан кьой' (Орханово, Бургаско). Бистрец (Грудовско).

Орхидѐй м — мъжка форма от Орхидея. Може би единичен случай.

Орхидѐя ж — от екзотичното цвете *орхидѐя*. Ново, рядко.

Орце м — разновидност на Орчо. Орцев ф. Белица (Разложко).

Орче ж — умалит. от Орхана. Мрамор (Софийско).

Орчо м — умалит. от Оро, Орьо. Панагюрище, Пазарджишко. Орчов и Орчев ф. Панагюрище.

Оршевски ф — може би от град Оршова в Румъния.

Орьо м — от Йорьо с изпадане на *й*; срв. Ордан вм. Йордан. Орев ф. Бургас.

Орѝшко м — якавска форма на Орешко. Орѝшков ф. Панагюрище, Сопот, Троян.

Освалд м — нем. Oswald. Павел баня (Казанлъшко).

Осевичин ф — от Осевица, жената на Осе (Осман). Банско.

Осенов ф — може би съкрат. от Осенски.

Осеновѐца пр — от с. Осенов лак (Свогенско). Рашково (Ботевградско).

Осенски ф — от с. Осен (Врачанско). Ловеч, Голец (Ловешко), Ботевград.

Осѝков ф — а) от тревата или дървото *осика*; срв. Остриков и Осинин; б) съкрат. от Осиковски. Плевен, 1900, Кнежа.

Осѝковски ф — от с. Осиковица (Ботевградско) или Осиково (Миланово, Свогенско). Ботевград, Етрополе, Кнежа, Враца.

Осинец ф — от с. Осен (Търговишко). Шумен.

Осѝнин ф — родов прякор, от дървото *осѝна* 'трепетлика'. Долна Бела Речка (Берковско).

Осински ф — разновидност на Осенски или на Осинец.

Оско м — от Йоско с изпадане на *й* или умалит. от *Осе (Осман). Осков ф. Елешница (Велинградско).

Ослек пр — може би от *осел*+*ек*. Копривщица. Ослеков ф. Копривщица.

Османѝев ф — от диал. *османѝя* '1. турчин; 2. човек с широка душа' (тур. *osmanlı*). Шумен.

Осмàнов ф — от турско л. и. Осман. Враца, Търново, Кремиковци.

Осмàня пр — (приличал по нещо на известния в селото циганин Осман). Трудовец (Ботевградско).

Осоѝрски ф — от диал. **усоѝр* 'жител на махала Усое или на усойно място'. Тросково (Симитлийско).

Остѐнов ф — от *остѐн* — възникнало по някакъв повод. Пловдив.

Остѐнич ф.

Острев и Остров ф — от *остѝр* 'лют, зъл'. Трявна, Дряново, Златарица (Еленско), Стрелец (Горнооряховско), Търново, Сухиндол, Пловдив, Златица.

Острешев и Остришев ф — навярно близко по произход и значение с Острев. Казанлък, 1893, Стара Загора, 1940.

Остриков ф — от прякор *Остриката*, а той от диал. *острика* 'трева, с която човек може да си пореже ръцете'; според семеен спомен: скарал се на един пиан, а той почнал да мърмори: „Ти си лют като острика!“ Враца.

Острѝвски ф — от с. Остров (Ореховско). Бела Слатина, Кнежа, Габаре (Белослатинско), Габрово.

Остролѐвски ф — от някое село с подобно име. Панчарево.

Остромски ф — видоизменено от Островски. Търново.

Остроумов ф — от *остроумен*.

Остроухов ф — може би грешка вм. Остроумов. Пловдив.

Остхаймеров ф. Видин.

Осфалд м — вм. Освалд. Стара Загора, 1940.

Осъмски ф — навярно псевдоним — от река Осъм; срв. Витски. Плевен, Карлово.

Ота ж — от Йота с изпадане на *й* или съкрат. от Панайота. Котел, 1873.

Оташлийски ф — вм. *Атешлийски (от пер.-тур. *ateşli* 'огнен, пламенен'). Ихтиман, Търново.

Отвàрков ф — разновидност на Одваров. Пловдив.

Отѝлия ж — нем. *Otilia*, женска форма от *Oto*. Русе, 1937.

Откàзов ф — от *откàз* (отказал се от нещо, напр. от женитба, или получил отказ). Златарица (Еленско).

Отко м — умалит. от Панайот. Петрич.

Ото¹ м — съкрат. от Панайот. Бела Слатина.

Ото² м — нем. *Otto*.

Отѝн м — разширено от *Ото²*. Поморие, 1893, Аликоново (Пещерско). Отѝнов ф. Пловдив, Асеновград.

Отрѝвов ф — от прякор *Отрѝвата*. Милковица (Никополско).

Отѝзбирив ф — от тур. *otuz bir* 'трийсет и едно — вид комарджийска игра на карти'. Котел, Каварна.

Отчев ф — от прякор Отчето 'попа'. Ресен (Търновско), Търново.

Офа ж — може би видоизменено от Калиопа. Рядко, старо.

Офѐин и Офѐйн ф. Стара Загора.

Офѐлия ж — по името на героиня от Шекспировата трагедия Хамлет. Кюстендил, р. към 1910, Благоевград, р. 1926, Челопечене (Софийско), р. 1927, Пловдив, р. 1928, Враца, р. 1957, Берковица, р. 1959.

Офѐлов ф — от гр. *ὄφελος* 'полза, печалба'. Пловдив.

Офицѐров ф — от *офицѐр*. Горна Оряховица, 1917, Търново, 1940.

Оханѐзов ф — арменско име. Враца.

Охлев ф — от Олев с вмъкнато *х*. Габрово, 1899.

Охов ф. Сливен.

Охриденски ф — вм. *Оходенски, от с. Оходен (Врачанско). Бела Слатина, 1900.

Охридски ф — от град Охрид.

Оцедѐров и Оцедѐрски ф — от диал. *оцедѐр* 'оцетар'. Звъничево (Пазарджишко), Правец (Ботевградско).

Оцетѐров ф — от *оцетѐр* 'производител или продавач на оцет'. Брезово (Пловдивско).

Оцѐтов ф — от *оцѐт* или съкрат. от Оцетаров. Лом, 1893, Самоков.

Оцкинов ф. Михалци (Търновско).

Оцо м — от Йоцо с изпадане на *й*. **Оцев ф.**

Очев ф — фонетична форма на Отчев. Ресен (Търновско), Габрово (гроб), Пловдив.

Очинѐлски ф — може би от необичайната в говора дума *учинѐйка* 'вуйна'. Пелитаково (Кюстендилско).

Очѐински ф. Згориград (Врачанско), Враца.

Очко м — умалит. от Око, Окъо. Дебърско. **Очков ф.** Стефановци (Габровско), Габрово, Търново, Русе, Шумен, Казанлък, Сливен.

Очѐшки ф — от с. Очуша (Ихтиманско). Самоков.

Ошѐвков ф — от прякор *Ошѐвко* 'любител на ошав' или съкрат. от Ошавчиев.

Ошѐво пр — от *ошѐв*. (пер.-тур. *hoşaf*). Радомир, 1906. **Ошѐвов ф.** Сливен.

Ошавчѐв ф — от диал. **ошавчѐя* 'продавач на ошав, на сушени плодове' (от пер.-тур. *hoşaf*). Перник, Темелково (Пернишко).

Ошѐнеца пр — от колиби Ошаните (Тревненско). Трявна (Възраждането). **Ошѐнов ф.** Трявна, 1882, Русе, 1917, Стара Загора

Ошѐнски ф — от с. Ошане (Белоградчишко). Белоградчик.

Ошѐхов ф — вм. *Ошафов с преход на *ф* в *х*; вж. Ошавков. Щръклево (Русенско).

Ошѐнов ф. Благоевград.

П

Па- (съкрат. от *papa* 'поп') — първа съставна част на фамилни имена като Палуков, Памихов, Паниколов.

Павал *м* — в.м. *Павъл срещу Павла, както Петър срещу Петра. Софийско. **Павлов** *ф*.

Павел *м* — гр. Παβλος от лат. Paulus 'малък' — име на християнски апостол. Из цялата страна. **Павлов** и **Павловски** *ф*. **Павлович** *ф*.

Павелко *м* — умалит. от Павел. Пирдоп, нар. песен.

Павко *м* — съкрат. от Павелко. **Павков** *ф*. Вятovo (Исперихско), Сенокос (Толбухинско), Сенник (Севлиевско), Плевен, Кула.

Павла *ж* — женска форма от Павел. ЮЗБ, Свищовско (католички). **Павлин** *ф*. Маджаре (Самоковско).

Павлаки *м* — умалит. от Павел с гръцко -аки. Ловеч, 1857. **Павлакев** *ф*. Стара Загора.

Павлана *ж* — от Павл(а)+ана. Асеновградско.

Павлѐ *м* — разновидност на Павел. Радомирско, Самоковско, Варненско. **Павлѐв** и **Павлѐвски** *ф*.

Павлевчев *ф* — в.м. *Павелчев от Павелчо. Кюстендил (гроб).

Павлеков *ф* — от Павлев с вмъкнато *ек*. Дрянковец (Айтоско).

Павлена *ж* — женска форма от Павел, Павле. Софийско.

Павлета *ж* — от неправилно схващане на диал. Павлета, косвен падеж от Павле (покрай стихотворението от Пейо Яворов). Ново, рядко.

Павли *м* — източна форма на Павлѐ, Павльо. Стара Загора, Пловдивско, Сливенско, Ямболско. **Павлев** *ф*.

Павлик *м* — умалит. от Павел. Горна Оряховица, Лехчево (Михайловградско) — дете.

Павликѐнски *ф* — от град Павликени. Търново, Варна.

Павликѐнов *ф* — от *павликѐнин* 'бъл-

гарски католик'. Сомовит, Ловеч, 1866, Къкринa (Ловешко), Кюстендил, 1893.

Павлин *м* — от Павел+ин. Рядко.

Павлина и **Павлинка** *ж* — женска форма от Павел. На разни места из страната.

Павлитов *ф*. Тулча (Възраждането). Пловдив, 1905, София, 1897.

Павлич *м* — умалит. от Павел. **Павличев** *ф*. Русе.

Павлия *ж* — разширено от Павла. Трънско.

Павло *м* — разновидност на Павел. Стара Загора, 1908. **Павлов** *ф*.

Павльо *м* — от звателната форма на Павел. Рядко. **Павльов** и **Павлев** *ф*.

Павол *м* — разновидност на Павал. Бусинци (Трънско).

Паволшки *ф* — от с. Паволче (Врачанско). Браца.

Павѐнов *ф* — разновидност или грешка в.м. Павунов. Айтос, 1893.

Павсѐния *м* — гр. Παυσανίας — близко по значение със Запрян. Струмица, 1917.

Павтѐйски *ф* — от диал. **пафтѐия* 'пафта' (?) Пловдив.

Павѐн *м* — от диал. *павѐн* 'паун'; срв. Паун. Калофер, 1845, Казанлък. **Павѐнов** *ф*. Казанлък, 1843, Стара Загора, Старозагорско, Калофер, Пловдив, Пловдивско.

Павѐна *ж* — женска форма срещу Павун. Брезово (Пловдивско), Пещерско (Айтоско), Стара Загора, Плевенско.

Павѐнка *ж* — умалит. от Павуна. Плевен, 1890, Казанлък.

Павѐнчо *м* — умалит. от Павун. **Павѐнчев** *ф*. Трънак (Белослатинско).

Павунияшки *ф*. Плевен.

Павурджѐв *ф* — от диал. *павурджѐя* 'който прави павурчета за ракия'. Сопот, Пловдив, Бургас, Ловеч, Свищов. **Павурджѐоглу** *ф* — с турско окончание. Галяц, 1843.

Павчѐв *ф* — от диал. **пафчѐия* 'златар, който прави пафти' (?)

Павгалов *ф* — от Пангалов с изпуснато *н*. Ковачевица (Гоцеделчевско), Варна.

Паганини *м* — от фамилното име на италианския цигулар и композитор Николо Паганини. Брежанци (Благоевградско), р. 1921.

Пагаш *пр* — може би от рум. *раг* 'шарен, на петна'. Казичене (Софийско).

Пагелски *ф* — видоизменено от Пангелов (?)

Паго *м* — разновидност на Пагун. Н. Геров, Вайганд, Синод. именник.

Пагона *ж* — от гр. *παύνα* 'пауница'. Малкотърновско, Грудовско, Бургаско, Шумен (стара учителка).

Пагонатов *ф* — може би от същия произход с Пагунов. Варна.

Пагоняшки *ф*. Плевен.

Пагун *м* — от гр. *παύων* 'паун'. Пагунов *ф*. Горна Оряховица, 1844.

Пагунчо *м* — умалит. от Пагун. Пагунчев *ф*. Мандрица (Ивайловградско).

Падалски *ф* — от местност Падало(то). Габрово, Търговище.

Падарев и **Падарски** *ф* — писмена разновидност на Пъдарев, Пъдарски. Сливен, Станке Димитров, Разлог, Алфатар (Силистренско).

Падертов *ф* — може би в някаква връзка с итал. *padre* 'баща'. Пловдив.

Падешки *ф* — от с. Падеш (Благоевградско). Благоевград.

Падинярски *ф* — от диал. **падиняр* 'жител на махала или местност Падина(та)'. Рашково (Ботевградско).

Паднигашов *ф* — (паднали му гащите някъде пред хората).

Падолски *ф* — от Падалски с преход на неудареното *а* в *о*.

Падпадъков *ф* — писмена разновидност на Пъдпъдъков. Чирпан.

Падурев *ф* — от рум. *padure* 'гора'; срв. Корийков. Чирпан.

Падъков *ф* — съкрат. от Пъдпъдъков. Габрово, Дряново.

Паже *м* — видоизменено от Пазо. Пажев *ф*. Радобер (Македония), 1905.

Пазавитев *ф*. Кърджали.

Пазайдов *ф*. Пловдив.

Пазайтидов *ф*. Пещера, Бургас.

Пазарджиев *ф* — от *пазарджия* 'който ходи на пазар'. Павликени.

Пазарджиклията *пр* — от град Пазарджик. Голямо Конаре (Пловдивско), 1900.

Пазаренски *ф* — от *пазар* или *пазарене*. Казанлък.

Пазарли и **Пазарльов** *ф* — от град Нови пазар или Осман пазар. Ник. Милев.

Пазарски *ф* — разновидност на Пазаренски. Казанлък.

Пазачев *ф* — от *пазач*, навярно превод на Пазвантов. Дебелт (Бургаско).

Пазвантов и **Пазван(т)ски** *ф* — от остар. *пазвант(ин)* 'нощен пазач' (пер.-тур. раз-

vant). Стара Загора, Троян, Горна Митрополия (Плевенско).

Паздерков *ф* — от *паздерка* (навярно бил тънък като паздерка). Свищов, 1888, Айтос.

Паздеров и **Паздерски** *ф* — от *паздер*. Шумен, Омуртагско, Пловдив, Кула, Видин, Царевец (Врачанско).

Пазийски *ф* — може би от диал. *пазия* 'вид цвекло' (тур. *pazi*).

Пазителов *ф* — от *пазител*; вж. Пазачев.

Пазо *м* — съкрат. от Пандази и преосмислено по глагола *пазя*. Пазов *ф*. Прилеп, 1844, Битоля, 1905, Радомир, Пловдив.

Пайс *м* — съкрат. от Паиси. Своде (Ботевградско), р. 1906. Пайсов *ф*. Станке Димитров, 1849.

Паиси и **Пайсий** *м* — гр. *Παῖσιος* 'детски' — монашеско име, иначе рядко. Пайсиев *ф*.

Пайсия¹ *ж* — женска форма от Паиси. Старо, рядко.

Пайсия² *м* — разширено от Паиси. Старо.

Пайдovski *ф* — може би от диал. *пайдос* 'прекратяване на работата' (тур. *paudos*).

Пайдулов *ф*. Айтос.

Пайка *ж* — женска форма срещу Пайко.

Пайко *м* — видоизменено от Павко, Павел или умалит. от Пайо. Пайков *ф*. Павликени, Българене (Ловешко), Ловеч.

Паймаков *ф* — от Пармаков с преход на *р* в *й*. Котел, Пловдив, Плевен.

Пайнавелов *ф*. Габрово.

Пайнашки *ф*. Лесидрен (Тетевенско).

Пайо *м* — може би от Пальо или от Паро с преход на *л'* или на *р* в *й* (?) Пайев *ф*. Пловдив, Родопско. Пайски *ф*.

Пайпанов *ф* — може би видоизменено от Парапанов.

Пайпукчиев *ф* — от Папукчиев с вмъкнато *й*.

Пайтаков, **Пайташки** и **Пайташев** *ф* — от диал. *пайтак* 'кривокрак' (тур. *pa-tak*). Клисуре (Карловско), Панагюрище, Калековец (Пловдивско), Пещера, Цариброд.

Пайталев и **Пайталов** *ф* — от Парталев, Парталов с преход на *р* в *й*. Сопот, Манастир (Асеновградско).

Пайто *м* — от Парто с преход на *р* в *й*. Пайтов *ф*. Пловдив.

Пайтонджиев *ф* — от диал. *пайтонджия* 'файтонджия'. Айтос.

Пайчо *м* — от Парчо с преход на *р* в *й*. Пайчев *ф*.

Пакеров *ф*.

Пакета *пр* — от *пакет*. Чирпан, 1893.

Пако *м* — а) видоизменено от Панко, Парко или друго подобно име; б) от *пак* — пожелателно име: пак да се роди момче. Плевен (старо), Лопян (Ботевградско),

Софийско. Пàков *ф*. Плевен, 1845, Лопян, Своде (Ботевградско), Берковско, Елин Пелин.

Пакùтев *ф* — от папа Кутьо; вж. Па и Папа-. Стара Загора.

Пàла *ж* — от Павла с изпадане на в. Радомирско. Пàлин *ф*.

Палабèя *пр* — вж. Палавея. Копривщица, 1849.

Палабу̀йков и Палабу̀юков *ф* — от тур. *palabuyuk* 'човек) с дълги, гъсти и извити мустаци'. Свиленград, Айтос.

Палавèев и Палавèйски *ф* — от прякор *Палавèя* 'палавия, лудия'. Копривщица, Ихтиман, Момина баня (Ихтиманско), Русе.

Палавòзов *ф* — от Палаозов с вмъкнато в. Костинброд (Софийско).

Палавр̀аков *ф* — от прякор *Палаврака* 'който пуца палаври'; вж. Палаврата.

Пала̀врата *пр* — от диал. *пала̀вра* '1. измислица, лъжа; 2. самохвалко, дърдорко' (от исп. *palabra* през турски или гръцки). Враца. Пала̀вров *ф*. Пловдив, Враждебна.

Палавуртов *ф*. Пловдив.

Палаг̀ачев и Палаг̀ачов *ф*. Смолян.

Палаг̀иев *ф* — вж. Пелагиев.

Палаг̀ия *ж* — вж. Пелагия. Доброславци, Лозен (Софийско), Доганово (Елинпелинско), Станке Димитров, Банско, Вършец, Михайловградско. Палаг̀ийн *ф*. Златица. Палаг̀ийски *ф*. Лозен.

Пала̀ди *м* — рум. *Păladi*, от името на Атина Палада. Видин, 1960.

Пала̀за *пр* — от тур. *palaz* '1. тлъст, угоен; 2. пиле'. Търново, Русе. Пала̀зов *ф*. Търново, Павликени, Панагюрище.

Пала̀йот *пр* — от *палавият*, лудият. Ресен (Македония).

Палак̀аркин *ф* (Кюстендил, Станке Димитров), Палак̀арски *ф* (Лозен, Софийско, Говедарци, Самоковско) и Палак̀арчев *ф* (Елин Пелин) — вж. Паликаркин, Паликарски.

Палак̀ия *ж* — навярно вж. Палагия. Станкедимитровско.

Палалея *пр*. (Илия Палалея, Станке Димитров, 1879). Палал̀иев *ф*.

Палам̀арев и Палам̀аров *ф* — от диал. *палам̀ар* 'цигански гвоздей' (от гр.) Станке Димитров, 1900, Плевен, Хисар.

Палам̀арков *ф* — от диал. *палам̀арка* 'уред за жътва' (от гр.) Попово.

Палам̀идов *ф* — от *палам̀ида* 'бодлив бурен по нивите'. Ямбол, 1860.

Палам̀удов *ф* — от *палам̀уд* '1. вид морска риба; 2. вид дъб' (от гр.) Шипка (Казанлъшко), Казанлък, Пловдив.

Паламуд̀чиев *ф* — от диал. *паламуд̀чийя* '1. риболовец на паламуд; 2. търговец на паламуд (чашки от жълъди за щавене)'. Фере (Дедеагачко), Нова Загора.

Пала̀нкалиев *ф* — от диал. *пала̀нкалия* '1. жител на Крива Паланка; 2. който е

живял в Крива Паланка'. Благоевград, Панагюрище.

Пала̀нков и Пала̀нковски *ф* — от град или село Паланка (такива има много). Велинград, Правец (Ботевградско).

Пала̀нов *ф* — видоизменено от Паланков. Ракитово (Велинградско).

Пала̀нски *ф* — от Паланката (=Лом). Вълчедръма (Ломско), Михайловград.

Пала̀нчански *ф* — от *пала̀нчанин* 'жител на Крива Паланка'. Станке Димитров, 1879.

Пала̀нчев *ф* — от някое заселище Паланче(то). Търново.

Пала̀зов и Пала̀зовев *ф* — от гр. *παλαος* 'стар, древен'. Пазарджик, Варвара (Пазарджишко), 1906.

Палап̀ердов *ф* — от диал. *палап̀ерда* 'вид грозде'; срв. Мискетов. Чирпан.

Палапешков *ф*.

Пала̀скаджиев *ф* — от диал. **пала̀скаджия* 'който прави паласки'. Пловдив.

Пала̀сков *ф* — от *пала̀ска* 'чантичка за патрони'.

Пала̀тата *пр* — от диал. *пала̀та* '1. огън; 2. спокойствие'. Зетово (Чирпанско). Палатов и Палатев *ф*. Пловдив.

Палат̀инов и Палат̀ишков *ф*. Русе, 1936.

Пала̀товски *ф* — от с. Палатово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879, Самоков, Пирдоп.

Пала̀узов *ф* — разновидност на Палаозов. Габрово.

Палауров *ф* — навярно вж. Палавров. Смолянско.

Палах̀анов и Палах̀ански *ф* — от някое село или местност Пала хан. Гоцеделчевско, Благоевград, Струмско (Благоевградско).

Пала̀цка *ж*. София, р. към 1948.

Палач̀анов *ф*. Нова Загора (гроб).

Палач̀аров *ф* — според семеен спомен било значило „щедър“. Карнобат, Карнобатско.

Пала̀ш *пр* — от *пала̀ш* 'вид ловно куче'. Казанлък, 1878. Пала̀шев *ф*. Кюстендил, Речица (Сливенско), Карнобат. Пала̀шов *ф*. Видин, Чепинци (Софийско). Пала̀шки *ф*. Бърдарски геран (Белослатинско). Пала̀шете род в Церецел (Свогенско).

Палаш̀ините родов *пр* — вж. Палашинката. Сливен.

Палаш̀инката *пр* — от диал. *палаш̀инко* 'палав, подвижен човек, немирник'. Зимница (Ямболско).

Палаш̀урски (Банско) и Палаш̀утски (Търново) *ф* — навярно близко по значение с Палашинката.

Пала̀я *ж* — от гр. *παλαιά* 'стара'. Мичуринско.

Палво̀щев *ф*. Русе.

Палд̀мов *ф* — от диал. *палд̀ъм* 'подопашник' (тур. *paldim*). Пловдив.

Пале *м* — разновидност на Палъо. Локорско (Софийско). **Палев** *ф*.

Палѐжев *ф* — от *палѐж* 'палене, подпалване'. Русенско.

Палезанов *ф* — от Полезанов с преход на неудареното *о* в *а*. Пловдив.

Палѐйков *ф* — от диал. **палѐйко* 'стар, отдавнашен човек' (от гр. *παλαιός*). Пловдив, Ямбол.

Паленгята *пр*. Пловдив, 1900.

Паленѐйков *ф* — от диал. **паленѐйк* (според местно обяснение: запалил някаква гора). Шумен.

Паленков *ф*. Ямбол.

Палерум *ф*. (Стефан Харитов Палерум, зидар, неграмотен, Шумен, 1940).

Палесана и **Палесанка** *ж* — видоизменено от Алексана. Софийско.

Палечев *ф*. Хасково.

Палешников *ф* — от *палешник*. Пазарджик, Пазарджишко, Стара Загора.

Палибачѐйски *ф* — (запалил някоя бачия). Букьовци (Ореховско).

Палигѐров *ф* — (запалил гората). Маловище (Македония), 1900, Девинско, Велино (Шуменско), Шумен, София, 1893.

Палигѐрчев *ф* — от прякор *Палигѐрчо*; вж. Палигоров. Разград, 1893, Русе.

Палиѐв *ф* — а) от Палев поради мекото *л*; б) от гр. *παλαιός* 'стар, вехт'. Павликени.

Палиѐйски *ф* — а) от диал. *палиѐя* 'нещо неприятно, нежелано'; б) от гр. *παλαιός*; вж. Палиев. Борец, Гол. Конаре, Калояново (Пловдивско).

Паликѐра *пр* — от диал. *паликѐр* 'юнак' (гр. *παλληκᾶρι*). Врачеш (Ботевградско).

Паликѐров *ф*. Пещера, Пловдив, Етрополе.

Паликѐрски *ф*. Толбухин, Враца, Врачеш.

Паликов *ф* — от Палев с вмъкнато *ик*. Търново.

Паликопѐв *ф*. — (запалил някоя копа сено). Дълбок извор (Първомайско).

Паликѐров *ф* — видоизменено от Палигоров. Пещера, 1900.

Паликрѐшев *ф* — (изгорил някоя круша). Русе, 1879, Голямо Конаре (Пловдивско), Пловдив.

Паликсѐна *ж* — от Поликсена с преход на неудареното *о* в *а*.

Паликѐщов *ф* — (запалил някоя къща). Пловдив.

Палиѐча *пр* — от диал. *палиѐч* 'кибрит'. Айтос, Сливен. **Палиѐчев** *ф*. Айтос, Шумен, Русе, Търново. **Палиѐчов** *ф*. Ихтиман.

Паличѐров *ф* — разновидност на Палачоров. Каварна.

Палиѐшев и **Палиѐшки** *ф* — може би разновидност на Паличев. Варна, Елена, 1897.

Палишумов *ф* — еднакво по значение с Палигоров. Райково (Смолянско), 1720.

Палишѐтски *ф* — разновидност на Палашутски. Благоевград.

Палко *м* — умалит. от Палъо. **Палков** Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Палма *ж* — от дървото *палма* (или превод на Тамара). Ново, рядко.

Палмина *ж* — от Палм(а) + *ина*. Мездра, р. 1955, 1958.

Палмов *ф*. (Нено Карлов Палмов от Херцеговина във Владая).

Пало *м* — успоредна форма на Палъо с твърдо окончание. **Палов** *ф*. Белеврен (Грудовско), Каблешково (Поморийско), Нова Загора, Стара Загора, Търново.

Палѐма *ж* — от персонаж на филм. Враца, 1957.

Палпѐурин *ф*. Долна Диканя (Радомирско).

Палтѐрски *ф* — от остар. *палтѐр* 'шивач, който шие и палта'.

Палѐйко *м* — умалит. от рум. *Paului* от *Paul*, Павел. **Палѐйков** *ф*. Орехово, Кула.

Палѐков *ф* — от Папалуков; вж. Па и Папа-. Бръшляница (Плевенско).

Палѐна *ж* — от Пал(а) + *уна*. Петричко.

Палѐш *м* — от Пал(ѐ), Пал(ѐ) + *уш*.

Палѐшев *ф*.

Палѐша *ж* — от Пал(а) + *уша*. **Палѐшин** *ф*

Палѐшка *ж* — умалит. от Палуша. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Палѐчо *м* — умалит. от Палъо, Пало.

Палѐчев *ф*. Станке Димитров, 1879, Казанлък, Стара Загора.

Палѐо *м* — от Павлъо с изпадане на *в*. Плевенско. **Палѐв** *ф*. Пазарджишко.

Палѐвски *ф*.

Палѐонгов *ф*. Чепеларе (Асеновградско).

Палѐнов *ф* — от диал. *палѐн* 'монета наполеон'. Свиленград.

Палѐш *м* — от Палѐ(ѐ) + *уш*. **Палѐшев** *ф*.

Палѐяка *пр* — може би „много се пали, горещи“. Трудовец (Ботевградско). **Палѐков** *ф*. Самоков, Гоце Делчев (гроб). **Палѐчки** *ф*. Кюстендил.

Палѐнков *ф* — разновидност на Паланков. Горно Бродо (Сярско).

Палѐновци род в Езерово (Първомайско).

Палѐнчев *ф*. — сродно с Палѐяка или с Палѐнков. Каспичан.

Памбѐков *ф* — от диал. *памбѐк* 'памук'. Варна.

Паминѐнда *м* — от гр. *Ἐπαμεινώνδας*, тивански вожд от древната история. Силистра, 1893.

Памѐхов *ф* — от Папамихов; вж. Па и Папа-. Плевен, 1900, 1960, Пещера.

Памишовски *ф* — може би от Папамишовски; вж. Памихов.

Пампарев *ф* — видоизменено от Фампаров или от Пампоров. Пазарджишко.

Пампѐлов *ф*. — разновидност на Пампулов. Пловдив.

Пампѐрев *ф* — разновидност на Пампуров.

Пампѐв *ф*. Перушица, Пловдив.

Пампѐра *пр* — от диал. *пампѐр* 'паралод или локомотив' (от итал.) — движел се

тежко, с лула в уста. Сливен, Шумен, Врачеш (Ботевградско). **Пампѝров ф.** Смолян, 1917, Пловдив, Пазарджик, Сливен, Ямбол, Русаля (Търновско), Шумен. **Пампѝрски ф.** Врачеш, Горна Баня.

Пампѝла пр — от диал. **пампѝл* 'гъба прахутка'. Сопот, 1900. **Пампѝлов ф.** Сопот, 1893, Пловдив, Стара Загора.

Пампѝров и **Пампѝрков ф** — от диал. *пампѝр* 'гъба прахутка' или видоизменено от Пампоров. Крумовград, Самоков.

Пампѝшков ф — от прякор *Пампѝшко* 'постоянно пуши или пърди'. Катунци (Санданско).

Памѝка пр — от *памѝк* 'мек и с благ характер'. Казанлък, 1878. **Памѝков ф.** Айтос, Бургас, Тополовград, Ямбол, Ямболско, Казанлък, Габрово, Търново, Варна, Шумен, Русе, Луковит.

Памукѝев ф — от *памукѝя* 'търговец на памук'. Беброво, Златарица (Еленско).

Памфѝл м — гр. *Παμφίλος* 'приятел на всичко, вселюбещ' — име на календарски светия. Рядко, старо.

Памфѝлия ж — женска форма срещу Памфил. Вайганд.

Памѝнов ф — разновидност на Поменов. Райково (Смолянско).

Пѝна ж — съкрат. от Панайотка, Панагия или друго подобно име. Световрачане (Софийско), Пернишко, Радомир, Пловдивско, Банско. **Пѝнин ф.** Пловдивско.

Панагия ж — гр. *Παναγία* 'пресвета, всесвета' — епитет на Богородица. Омуртагско.

Панагѝнов ф — от диал. *панагѝн* 'придавка в пари'. Разград, Търговище, Кюстендил, Горно Уйно (Кюстендилско), Копиловци (Михайловградско).

Панагѝров ф — от гр. *παν* 'всичко' и *ἀγορά* 'търгуване, купуване'. Свиленград.

Панагѝрски ф — от град Панагюрище. Русе.

Пакайца и **Панайчка ж** — женска форма от Панайот. Сливен, Ямбол.

Панайѝд м — вм. Панайот. **Панайѝдов ф.** Търново, 1908, Балчик, 1908.

Панайѝт м — гр. *Παναγιότης* 'пресвети, всесвети'. На разни места из страната, главно Изб. **Панайѝтов ф.**

Панайѝта ж — женска форма от Панайот. Карнобат, Шумен.

Панайѝтаки м — умалит. от Панайот с гръцко *-аки*.

Панайѝтка ж — женска форма от Панайот. Поморие, Сливен.

Панѝмов и **Панѝмски ф** — може би от остар. *панѝма* 'вид лятна шапка' или видоизменено от Пананов. Казанлък.

***Панѝн м** — от Пан(о)+*ан*. **Панѝнов ф.** Сопот.

Панарѝт м — гр. *Πανάρετος* 'добродетелен,

вседобродетелен'. Старо, рядко. **Панарѝтов ф.** София (Възраждането), Сливен.

Панарѝков ф. Пазарджик, 1893.

Панѝрски ф — може би съкрат. от Тѝпанарски.

Панаѝю ж — видоизменено от Панагия. Сливенско.

Панѝя ж — от Панагия. Берковица (каракачанка).

Пѝнгалов ф — от гр. *πάγκαλος* 'много хубав, прекрасен'. Възраждането, Райково (Смолянско), 1917.

Пѝнгѝров ф — кръстоска от Пангалов и *пангѝр* в черква. Челопеч (Пирдопско).

Пангѝлов ф — навярно видоизменено от Попангѝлов. Дряново, Горна Оряховица, Търново, Русе, Две могили (Беленско), Плевен, Пловдив, Варна.

Пѝнго м — от Панко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Пѝнгов ф.** Елин Пелин, 1893.

Пангул м — от Панг(о)+*ул*. **Пангулов ф.** Пловдив.

Пѝнгѝров ф — разновидност на Пангѝров. Ямбол.

Пѝнда ж — от Пана с вмъкнато *д* или съкрат. от Пандора. Крушево (Македония) Берковица.

Пѝндаджиев ф — от Пантаджиев с озвучаване на *нт* в *нд*. Пловдив.

Пандазѝ м — гр. *Πανταζής* 'всежив или нещо подобно'. **Пандазѝев ф.** Мъдрец (Харманлийско), Пловдив.

Пандаѝчев ф.

Пандаклѝев и **Пандаклѝйски ф** — от с. Пандѝклии (Лесково, Старозагорско). Стара Загора, Варна.

Пѝндар м — гр. *Πάνδαρος*, име от античната митология. **Пѝндарев ф.** Сърнево (Грудовско), Пловдив. **Пѝндарски ф.**

Пандаѝзов ф — от гр. *παντα* 'всичко' и *οὖς* 'ухо' = който чува всичко (?) Кѝсовци (Тревненско).

Пандачѝнски ф — от *пандачѝнин* 'жител на с. Пандѝклии' (?)

Пандашѝки ф. Железница (Софийско).

Пандѝзов ф — а) от гр. *Πανδαισία* 'богато угощение'; б) видоизменено от Пандазиев. Ихтиман (голям род), Пазарджик (стар род).

Пѝндел м — съкрат. от Панделей. **Пѝнделев** и **Пѝнделов ф.** Ямбол.

Пѝндѝла ж — женска форма от Пѝндел. Софийско, Дибич, Дивдядово (Шуменско).

Пѝндѝлѝ м — от Пѝнтелей с новогръцко озвучаване на *нт* в *нд*. Санданско. **Пѝндѝлѝев ф.** Лозенградско.

Пѝндѝлѝ м — разновидност на Пѝнделей. Каварна, Варна, Търново. **Пѝндѝлѝев ф.**

Пѝндѝлка ж — умалит. от Пѝндѝла. Софийско.

Пѝндѝрев и **Пѝндѝров ф** — от Пѝнделев, Пѝнделов с преход на *л* в *р*. Русе, Толбухин, с. Калний (Румъния).

Манджакѡв ф --- от диал. *панджак* 'ямур-лук, япънджак'. Варна.

Панджарѡв ф — от диал. *панджар* 'червено цвекло' (тур. *rapcağ*) — червендалест като цвекло; срв. Червенков, Пиперков. Ново село (Русенско), Русе, Разград, Стара Загора, Златица.

Панджерѡв ф — разновидност на Панджарѡв. Драглища (Разложко), Златица, Пирдоп.

***Пандзо м** — а) съкрат. от Пандази; б) от Пандо или Панчо с друго окончание. **Пандзов ф**. Крушево (Македония). **Пандзовски я завој** местност в Гурково (Ботевградско).

Панди м — източна форма на Пандьо. **Пандев ф**. Бургаско. **Пандиев ф**. Силистра.

Пандизѡ м — видоизменено от Пандази. **Пандизѡев ф**. Пазарджик.

Пандѡзов ф — видоизменено от Пандезѡв. Пловдив.

Пандѡков ф — от Пандев с вмъкнато *ик*. Варна.

Пандѡил м — от Панд(о)+*ил*. Тресънче (Македония). **Пандѡлов ф**.

Пандѡлѡйка ж — женска форма от Пандѡели. Шумен.

Пандѡ м — а) съкрат. от Пандѡелей; б) от Пано с вмъкнато *ѡ*. Леринско, Прилеп, Хасково. **Пандѡв ф**.

Пандѡра ж — гр. *πανδώρα* 'дарена от всички, вседарена' — име от античната митология. Кюстендил, 1872, Шумен, Цръклевци (Годечко).

Пандѡхов ф — от гр. *παντοχῆ* 'очакване, надежда' или *πανδοχῆς* 'ханджия'. Бачево (Разложко).

Пандѡш м — от Панд(о)+*ош*. **Пандѡшев ф**. Пловдив. 1892.

Пандѡл м — от Панд(о)+*ул*. **Пандѡлев ф**. Русе, 1900.

Пандѡр¹ м — мъжка форма от Пандѡра. Софийско. **Пандѡров ф**.

Пандѡр² и Пандѡра пр — от остар. *пандѡр(ин)* 'общински пазач или цивилен стражар' (от гр.) Кюстендил, 1893, Луковит. Горни Пасарел (Самоковско). **Пандѡров ф**. Плевен, Свищов, Луковит, Карлово, Панагюрище, Хасково. **Пандѡрски ф**. Трявна, Ловеч, Тетевен, Ъглен (Луковитско), Врачеш, Правец (Ботевградско), Михайловград, Медковец (Ломско).

Пандѡра и Пандѡрка ж — видоизменено от Пандѡра. Старо, рядко.

Пандѡш м — от Панд(о)+*уш*. Ямбол. **Пандѡшев ф**.

Пандѡков ф — разновидност на Фандѡков. Лясковец, Костенец.

Пандѡрков ф — разновидност на Пандѡров. Севлиево.

Пандѡров ф — разновидност на Панда-

рев. Ямбол, Хасково, Гугутка (Ивайловградско).

Пандѡ м — успоредна форма на Пандѡ с меко окончание. **Пандев ф**. Поморийско.

Панѡ м — югозападна форма на Пано. Радомирско, Самоковско, Вакарел (Ихтиманско), Софийско. **Панѡв ф**.

Панѡков ф — от Панев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Панѡл м — от Пан(о)+*ел*. **Панѡлов ф**. Вълчедръма (Ломско).

Панѡмарѡв ф — от гр.-рус. пономарь 'клисар' или от руско ф. и. Пономарев. Шумен, 1940.

Панѡшка ж — от Пан(а)+*ешка*. Варна: (дете), 1957.

Панѡжарѡв ф — вм. Панджарѡв. Златица.

Панѡ м — вм. Пандзо. Велес. **Панѡв ф**.

Панѡл м — от Панз(о)+*ол*. **Панѡлов ф**. Бела Слатина (външно лице).

Панѡ м — североизточна форма на Панѡ, Панѡ. Джулюница (Горнооряховско), Русе, **Панѡв ф**.

Панѡков ф — писмена разновидност на Панѡков. Пловдив, Айтос.

Панѡков ф — от Папаниколов; вж. Па- и Папа-. София, 1908.

Панѡца¹ м — от Пан(о)+*ица*. Брацигово.

Панѡца² ф — може би от прякор *Панѡцата*. Варна, 1893.

Панѡчарѡв ф — от *панѡчар* 'грънчар'. Русе, Пазарджишко.

Панѡчѡрски ф — от с. Паничѡре (Пловдивско). Бесарабия, Варна.

Панѡчков ф — от прякор *Панѡчката*. Калофер (Възраждането), Свищов.

Панѡка ж — умалит. от Пана или видоизменено от Стефанка. Панагюрище, Пирдоп, Етрополе, Ботевград.

Панѡков ф — може би нарочно видоизменено от *Пангалѡзов — поради влошеното значение на гр. *πανγαλος*; вж. Пангалѡв. Пловдив.

Панѡке м — югозападна форма на Панѡко. Владая. **Панѡкев ф**.

Панѡ м — умалит. от Пано. Врачанско, Ботевградско, Пирдопско, Етрополе, Годечко. **Панѡв ф**.

Панѡратѡ м — гр. *πανκρατης* 'всесилен', епитет на бога — име на календарски светиля. **Панѡратѡв ф**.

Панѡл м — от Панк(о)+*ул*. **Панѡлев ф**. Луковит.

Панѡ м — съкрат. от Панѡйѡт, Панѡтелей или друго подобно име. Плевенско, Ловешко, Ботевградско. **Панѡв ф**. Главно ЗБ. **Панѡвски ф**.

Панѡров ф. Хасково (македонец).

Панѡтко м — съкрат. от *Панѡйѡтко.

Панѡтков ф. Зимевица (Свогенско).

Панѡта ж — женска форма от Панѡто. Трънско.

Пантаджиев, Пантажисъ и Пантаджийски ф — от диал. *пантаджия* 'картоиграч'. Пловдив, Хасково, Пазарджик.

***Пантаз м** — разновидност на Пандази. **Пантазов ф.**

Панталей м — вм. Пантелей. Главно ЗБ. **Панталеев ф.**

Панталена ж — женска форма от Панталей. Казичене (Софийско), Скравена (Ботевградско).

Панталонът пр — носел панталони, когато другите носели потури. Карлово, 1878. **Панталонов ф.** Лясковец.

***Пантелак м** — прякорно име от Пантелей. **Пантелак ф.** Ямбол.

Пантел м — съкрат. от Пантелей. Софийско.

Пантелей м — съкрат. от Пантелеймон. Главно ЗБ. **Пантелеев ф.**

Пантелейка ж — женска форма от Пантелей. Ловеч, р. 1904.

Пантелеймон м — гр. Παντελεήμων 'всеприемлив' — име на календарски светия. Рядко, старо. **Пантелеймонов ф.**

Пантелеймона и Пантелемона ж — женска форма от Пантелеймон. Рядко, старо.

Пантелея ж — женска форма от Пантелей. Шумен.

Пантели м — видоизменено от Пантелеймон. Радомирско.

Пантелина ж — женска форма от Пантеле. Рядко.

Пантели м — видоизменено от Пантелей. Стара Загора, 1893.

Панто м — съкрат. от Пантелей. Видин, Варна. **Пантов ф.** Видин, Градец (Видинско), Доганово (Елинпелинско).

Пантози м — разновидност на Пандази. **Пантозиев ф.** Стара Загора.

Пантофчиев и Пантовчиев ф — от *пантофчия* 'обущар, който прави пантофи' — Сливен, Пловдив.

Пантуги м.

Пантул м — от Пант(о), Пант(ъо)+ул. **Пантулев и Пантулов ф.** Пазарджик, Казанлък.

Пантъо м — успоредна форма на Панто с меко окончание. Габрово, Севлиево. **Пантев ф.** Севлиево, Севлиевско, Варна. **Пантиев ф.** Пещера.

Пануда ж — от Пан(а)+уда, както Калуда, Маруда, Стамуда. Асеновград.

Панурски ф — може би разновидност на Паноров. Казанлък.

Пануш м — от Пан(о)+уш. Пазарджик, Долни Романци (Брезнишко), Мездра, Лехчево (Михайловградско), Кърджали.

Панфила ж — видоизменено от Памфилия. Сушица (Горнооряховско).

Панцеров ф — от диал. *панцер* 'броня, ризница' (нем. Panzer).

Панча ж — женска форма от Панчо. Софийско. **Панчин ф.** Чипровци (Берковско).

Панчаревски ф — от с. Панчарево. Станке Димитров. 1908.

Панчаров ф. Чепинци (Софийско), Елин Пелин, Игнатово (Михайловградско).

Панчелеев ф — видоизменено от Пантелеев (?) Горно Павликени (Ловешко).

Панчелиев ф — разновидност на Панчелеев. Ямбол, 1900. Илинден (Гоцеделчевско).

Панчелим м — видоизменено от Пантелим. Н. Геров.

Панченко м — умалит. от Панчо. Арбанаси (Търновско). **Панченков ф.** Казанлък.

Панчыл м — от Панч(о)+ул. **Панчйлов ф.** Етрополе.

Панчо м — умалит. от Пано. На разни места из страната. **Панчев, Панчов, Панчевски и Панчовски ф.**

Панчугов ф — от *пънчуга* 'голям пън'. Енина (Казанлъшко).

Панчуков ф — разновидност на Панчугов. Габрово.

Панчуров ф — от диал. *пънчюра*; вж. Панчугов. Стара Загора.

Паньо м — успоредна форма на Пано с меко окончание. **Панев ф.** **Паньов ф.** Кнежа. **Паньовски ф.** Кнежа.

Папа- (от гр. παπᾶς 'поп') — първа съставна част на фамилни имена като Пападонов, Папакочев, Папаризов.

***Папа м** — име на календарски светия. **Папов ф.** Лясковец.

Папагалов и Папагалски ф — от *папагал* (повтарял чуждите думи). Кюстендил (гроб), Шумен, Търнава (Белослатинско).

Пападанецо пр — вместо *поганец* 'мишка' изговарял *пападанец*. Казичене (Софийско).

Пападжиков ф — от гр.-тур. **пападжик* 'попче'. Плевен.

Пападоков ф — от папа Доко; вж. Папа--

Пападонов ф — от папа Доно; вж. Папа. Пловдив, 1900.

Пападопов ф — съкрат. от Пападопулов. Котел, Вишоара (Румъния).

Пападопулов и Пападопулос ф — гръцко име, отговаря на Попов.

Папазиков ф — от Папазов с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Папазкин ф — от диал. *папазка* 'попадия'. Казанлък.

Папазов ф — от гр.-тур. *папаз* 'поп'. Стара Загора, Търново, Търновско, Гоце Делчев. **Папазоглу ф** — с турско окончание. Казанлък, 1908.

Папазулев и Папазулин ф — от диал. **папазуля* 'попадия'. Самоков.

Папазчев ф — от прякор *Папазчето* 'попчето'. Стара Загора.

Папакочев ф — от папа Кочо; вж. Папа-. Гопеш (Битолско), Кюстендил, 1879.

Папалаков ф. Чопкьой (Турция), Йоаким Груево (Пловдивско), Пловдив.

Папаланов ф — от диал. **папалан* 'като-

лик' (от рум. *paral*). Ново село (Видинско), Костинброд (Софийско) — род и махала.

Папалезов ф. Белотинци (Драмско), Гоцеделчевско, Пазарджик, Сливен, Комарево (Плевенско), Михайловград.

Папалйгов ф — разновидност на Папалюгов. Стара Загора, 1893.

Папалйча пр — от диал. *папалйч* 'растение лопен' (?) Русе, 1900. **Папалйчев ф.** Русе, Лясковец, Пловдив.

Папалов ф. Брестовица (Пловдивско).

Папалюгов ф — от рум. *răralugă* 'лазарка'. Господинци (Гоцеделчевско).

Папанй ж. Чирпанско.

Папанов ф — от па Пано; вж. Па-. Лещен (Гоцеделчевско), Велинград.

Папанчев ф — от па Панчо; вж. Па-. Сливен, Варна, Разград.

Папардов ф. Смолян, Пловдив, Русе.

Папарйзов ф — от папа Ризо; вж. Папа-. Варна.

Папарйнгов ф — от папа Иринко с озвучаване на *нк* в *нг*; вж. Папаринов. Пловдив.

Папарйнов и Папарйнски ф — от папа Ирин; вж. Папа-. Русе, 1900, Долно Ябълково (Грудовско).

Папарков ф — от прякор *Папарко* 'любител на папара=попара'. Велинград.

Папаронков ф — от диал. *папаронка* 'див мак'. Пазарджик.

Папарчев ф — разновидност на Папарков.

Папас ф — от гр. *παπᾶς* 'поп'. Лозен (Софийско).

Папа Симов ф — вж. Папа-. Пловдив, 1900.

Папасчйков ф — от диал. *папасчйк* 'попче' (от гр.-тур.) Русе.

Папатински ф. Соволяно (Кюстендилско), 1917.

Папацйковци род — от папа Цико; вж. Папа-. Ботевград.

Папачев ф — от па Пачо; вж. Па-. Стара Загора, Казанлък, Пловдив.

Папашчйков ф — разновидност на Папасчйков. Бяла.

Папаяница пр — жената на папа Яни; вж. Папа-. Пещера, 1900. **Папаяницов ф.** Пещера, 1948.

Папев ф.

Папеджйев ф — може би вм. *Папуджиев; вж. Папуджийски, Казанлък.

Паперов ф — от диал. *папер* 'пашкулче вълна'. Стара Загора.

Папетев ф. Стара Загора.

Папидов ф. Пловдив.

Папйров и Папйрски ф. — може би вм. *Папилов, от *Папил — име на календарски светия. Миланово (Свогенско), Михайловград.

Паписташев ф — от *папишайш* 'католик' с дисимиляция на първото *ш* в *с*. Казанлък.

Папраталов ф. Мадан.

Паприков ф — от Папров с вмъкнато *ик*. Пирдоп.

Паприцов ф — от диал. *паприца* 'желязо което предава движението на воденичен камък'. Оброчище (Балчишко).

Папров ф — от диал. **папра* 'бърборко' Асеновград (голям род, все бърборковци).

Папуджййски ф — от диал. *папуджйя* 'папукчия'. Елин Пелин.

Папуков ф — от рум. *парис* 'чехъл, папук'. Сомовит.

Папукчй пр — от пер.-тур. *парисси* 'обущар, който шие папуци'. Кюстендил, 1879.

Папукчйев ф. Враца, Пазарджик.

Папунджйев и Папунджййски ф — може би разновидност на Папукчйев. Плевен (македонец), Елин Пелин.

Папуников ф — вм. Папуняков. Сливен.

Папунков ф — от прякор *Папушко* 'блед, жълт човек'.

Папунов и Папунски ф — може би разновидност на Папунков. Дряново, Камен (Горнооряховско), Бяла, Шумен, Елин Пелин.

Папуняков ф — от прякор *Папуняка*; вж. Папунков. Сливен.

Папура пр — от *папур*. Сопот, 1900, Пловдив. **Папуров ф.** Сопот, Горна Оряховица, Русе, Търговище, Омуртаг, Шумен. **Папурски ф.** Казанлък.

Папурков ф — от диал. **папурко* 'който яде папурник'; вж. Папурников, Вьбел (Никополско), Михайловград.

Папурлйев ф — от някое село или местност с подобно име. Русе, Разград.

Папурников ф — от диал. *папурник* 'царевичен хляб'. Севлиево.

Папуртов ф. Асеновград.

Папурчйев ф — от диал. **папурчйя* 'който бере и продава папур, рогоз' (?) Казанлък.

Папусчйков ф — от Папасчйков с преход на второто неударено *а* в *о* и *у*. Русе.

Папухчйев ф — видоизменено от Папукчйев. Панагюрище

Папуча пр — от пер.-тур. *парис* 'чехъл, папук'. Сливен. **Папучев ф.** Севлиево, 1897.

Папучаров ф — от диал. **папучар* '1. обущар; 2. който разиграва кукли (от рум. *răruşar*)'. Пловдив.

Пара- (гр. *παρά* 'от, у, при') — първа част на фамилни имена с някогашно значение: а) от рода на; б) работил, служил у; в) живял при, напр. Парагутев, Параладов, Паралинков.

Пара ж — съкрат. от Параскева.

Пара ванчев ф — от пара Ванче; вж. Пара-.

Парагозов ф. Тавличево (Кюстендилско).

Парагутев ф — от пара Гутьо; вж. Пара-. Пловдив.

Парадански ф — в име на местност **П а р а д а н с к о т о**, Ботевград.

Параджиев ф — от пара Хаджиев; вж. Пара-. Казанлък.

Параказов ф — вж. Паракозов. Пловдив.

Паракинов ф — от пара Кино; вж. Пара-. Видин.

Параклия ж — може би видоизменено от Хариклия. Видин (от Македония).

Паракозов ф — от гр. *παράκοπος* 'непослушен, непокорен'. Пещера, Благоевград.

Паракуцов ф — може би разновидност на Паракозов. Ловеч (Възраждането).

Параладов ф — от пара Лад, вж. Пара-. Болград (Възраждането).

Паралесов ф — от гр. *παράλε(γ)ω* 'говоря, бърборя много'. Лясковец, 1900. Враца.

Паралиев и Паралийски ф — от диал. *паралия* 'който има (много) пари' (тур. *parağı*), Пловдив, Пелишат (Плевенско).

Параликов ф — от пара Лико; вж. Пара-. Михайловград, Попица (Белослатинско).

Паралингов ф — от пара Линго; вж. Пара-. Свежен (Карловско), Карлово, Калофер. Пловдив, Бургас.

Паралинков ф — от пара Линко; вж. Пара-. Пловдив.

Паралинов ф. Стара Загора, 1893.

Параловски ф.

Паралчев ф — вж. *Параралчев от пара Ралчо; вж. Пара-. Габрово.

Паралюзов ф — може би от пара Люзо (циганско име); вж. Пара-. Враца.

Парамански ф — разновидност на Паромански. Варна.

Парамйшев ф — от пара Мишо; вж. Пара-. Пазарджик.

Парамов ф. Змейово (Старозагорско), Казанлък, Пловдив.

Парамунов ф. от диал. *парамун* 'прякор' (от гр. *παράμυς*). Садовец (Луковитско).

Парана ж — от Пар(а)+ана.

Паранджйлов и Паранжйлов ф. Сборище (Новозагорско), Разсоха (Еленско), Казанлък.

Паранка ж — умалит. от Парана. Бутан (Ореховско).

Парапандов ф — от пара Пандо; вж. Пара-. Злокучане (Самоковско), Самоков. **Парапандовци** род и махала в Белица (Ихтиманско).

Парапанов ф — от гр. *παράπανω* 'повече, над мярката' или *τό παραπάνω* 'изобилие'. Етрополе, Ботевград, Търново, Нова Загора, Сливен, Тополовград, Фотовище (Македония), Варна.

Парапаров ф. Пловдив.

Парапатов ф — от гр. *παράπατω* 'подхлъзвам се' (?) Гледка (Кърджалийско).

Парапитов ф — от диал. *парапит* 'свободен, незает'. Пловдив.

Парапунов ф — от гр. *παράπονο* 'оплакване'. Банско, Разлог.

Параса ж — съкрат. от Параскева. Добри дол (Ломско).

Параскѐв м — разновидност на Парашкев. Русе, 1906. **Параскѐвов ф.**

Параскѐва¹ ж — гр. *Παρασκευή* 'петък; подготовка (за празника)' — име на календарска светица, Главно ЗБ.

Параскѐва² м — мъжко име от женското Параскева. Ловеч, 1860, Търново, 1860, Тополовград, 1893. **Параскѐвов ф.**

Параскѐвица ж — от Параскев(а)+ица. Етрополе.

Параско м — съкрат. от Параскева.² **Парасков ф.** Лясковец, Варна, Сливен, Казанлък, Пещера, Панагюрско, Пчеларово (Кърджалийско).

Парасников ф — от диал. *парясник*, **парясник* 'напуснат от жена си или от годеницата си мъж'.

Параспуров ф — от диал. *параспур* 'разсипник'. Гюмюрджина.

Паратиков ф — от диал. *паратик* '1. свободен, незает; 2. лош, неприличен'. Пловдив.

Параулски ф — разновидност на Парухулев. Габрово (от Благоевград).

Парафиров ф. Стара Загора, 1893.

Парахулев ф. Габрово.

Парашиков ф — от Парашков с вмъкнато и. Казанлък, Пловдив.

Парашкански ф. Благоевград.

Парашкѐв м — мъжка форма от Парашкева¹. Търново, 1862, Русе, Балчишко. **Парашкѐвов ф.** Търново, Свищов, Плевен, Плевенско, Провадия, Варна.

Парашкѐва¹ ж — от Параскева с преход на ск в шк. Главно ИзБ.

Парашкѐва² м — мъжко име от женското Парашкева. Плевен, Търново, Ихтиман, Каблешково (Поморийско). **Парашкѐвов ф.**

Парашкѐван м — от Парашкев+ан. **Парашкѐванов ф.** Търново, Хотница (Търновско), Орехово.

Парашкѐвица ж — от Парашкев(а)¹+ица.

Парашко м — съкрат. от Парашкева². **Парашков ф.** Лясковец, 1893.

Парва ж — съкрат. от Параскева¹. Луковитско.

Парвул м — писмена разновидност на Първул. Видин, 1900.

Паргов ф. Бобошево (Станкедимитровско), 1917, Пчелинци (Радомирско), Стара Загора.

Пардалов ф — може би от диал. **пърдало* 'пръдлив човек'. Подгумер (Софийско).

Пардафѐлов ф — от диал. **пърдафѐла*, *пърдавѐла*; вж. Пардалов. Пещера.

Пардѐв ф — от диал. *пардѐя* 'вейка, притка, прът'. Средна кула (Русенско).

Пардѐн м — навярно кръстоска от рум. *Pardos* '1. леопард; 2. юнак' и „купешката“ дума *пардѐн*. Видин (млад човек, който се срамува от името си). **Пардѐнов ф.** Петрич, 1917.

Паре *м* — югозападна форма на Паро.
Парев *ф.* Световрачане (Софийско).

Парекъов *ф.* Велинград.

Пареша и **Парешка** *ж* — видоизменено от Парашкева. Балчишко, Каварна.

Парѝгвоздея *пр* — от някаква стара случка с нагорещен гвоздей. Севлиево. **Паригвòздев** *ф.* Белене (Свищовско). **Парѝгвоздеев** *ф.*

Парѝзов *ф* — от па Ризо; вж. Па-. Станке Димитров, 1917, Благоевград, 1917.

Парѝс *м* — гр. Πάρης — име от античната митология. София, 1957. **Парѝсов** *ф.* Пещера, 1940.

Парѝч *м* — вм. Париш. **Парѝчев** *ф.* Габрово.

Парѝчко *м* — вм. Паришко. **Парѝчков** *ф.* Смолян, Дъбово (Казанлъшко), Безден (Сливнишко).

Парѝш *м* — от Парис с преход на *с* в по-обикновеното за лични имена *ш*. Полски Тръмбеш (Търновско), р. 1910, Царевец (Свищовско). **Парѝшев** *ф.* Полски Тръмбеш, Свищовско, Русе, Габрово, Казанлък.

Парѝшко *м* — умалит. от Париш. Свищов, Джулюница (Свищовско). **Парѝшков** *ф.* Търново.

Парка *ж* — умалит. от Пара. Радомир.

Паркалâбов *ф* — от рум. răcălab '1. селски кмет; 2. бирник; 3. началник на крепост или затвор'. Русе.

Паркачев *ф.* Скопие, 1917.

Парладѝйски *ф* — от диал. *парладѝсвам* 'деля на части'. Бреница (Белослатинско).

Парлакѝев *ф* — от диал. **парлакѝя* 'който работи на парлак, на парче, или търгува на дребно'. Белополяне (Ивайловградско).

Парламòв *ф* — от диал. *парламà* 'на дребно, на малки части'. Пловдив.

Парлâнов *ф* — от тур. parlap 'който кипва, избухва'. Русе.

Парлапàнов и **Парлапàнски** *ф* — може би видоизменено от Парапанов. Габрово, Градец (Котленско), Сливен, Стара Загора, Пирдоп, Казанлък, Кюстендил.

Парлев (и **Парлов**) *ф* — от тур. parlamak '1. блестя; 2. кипвам от гняв'; срв. Парланов. Русе.

Парлеев *ф* — може би разновидност на Парлев. Щип, 1935.

Парлѝев *ф* — стегната форма от Паралиев. Панагюрище.

Парликов *ф* — от Парлев с вмъкнато *ик*.

Парлъков *ф* — може би от Парликов с потъмняване на неудареното *и* в *ъ*. Горна Оряховица.

Пармаклиев *ф* — от тур. parmaklı 'с ограда, с решетки на прозорците'.

Пармâков и **Пармâшки** *ф* — а) от тур. parmak '1. пръст (на ръка, на крак); 2. летва за ограда'; б) съкрат. от Алтълармаков. Габрово (гроб), Хотница (Тър-

новско), Пазарджишко, Литаково (Ботевградско).

Пармен *м* — гр. Παρμενος — име на календарски светия. Съвсем рядко. **Парменов** *ф.*

Пармо *м* — съкрат. от Пармен. **Пармов** *ф.* Казанлък.

Парнâров *ф* — от *парнâр* 'вид дребен дъб' (тур. rıpal). Гугутка (Ивайловградско), Кърджали, Гоце Делчев.

Парнев *ф.* Пловдив.

Парò *м* — съкрат. от Парашкев. **Парòв** *ф.* Казанлък, Ямбол, Пазарджишко, Панагюрище, Белица (Ихтиманско).

Паромâнски *ф.* Берсин (Кюстендилско).

Парòнов *ф* — от гр. παρών 'който присъствува; тук (съм)'. Любимец (Свиленградско), Казанлък.

Парпâрев *ф* — от тур. parpar 'пращене, издаване шум при огън'. Брезово (Пловдивско).

Парпûлов (и **Парпулов**) *ф* — от тур. parpul 'бясно животно'. Панагюрище, Брезово (Пловдивско), Сливен.

Парпуров *ф* — от Парпулов с асимилация на *л* в *р*. Шумен.

Партâлев и **Партâлов** *ф* — от диал. *партâл* '1. парцал; 2. невестински дар'. Кюстендил, Калофер, Сливен, Грозден (Бургаско).

Партâлин *ф* — разновидност на Парталев. Горна Диканя (Радомирско).

Парталòзов *ф* — навярно близко по значение и произход с Парталев. Бела Слатина, Ловеч, Градище (Павликенско).

Партâлски *ф* — разновидност на Парталев или на Порталски.

Партамâнов *ф* — вж. Партоманов. Варна.

Партен *м* — съкрат. от Партени. Карлово. **Партенов** *ф.* Казанлък, Ловеч.

Партена *ж* — женска форма от Партен. Куклен (Асеновградско), р. 1902.

Партени и **Партений** *м* — гр. Παρθένος 'целомъдрен, девствен' — име на календарски светия. **Партениев** и **Партенев** *ф.* Враца, Луковит, Лом, Видин, Сливен, Гоце Делчев.

Партин *м* — видоизменено от Партен. **Партинов** *ф.* Казанлък, Шумен.

Партѝнко *м* — умалит. от Партин. **Партѝнков** *ф.* Габрово, 1899.

Парто *м* — съкрат. от Партени. **Партов** *ф.* Враца. **Партовски** *ф.* Плевен.

Партол *м* — от Парт(о)+*ол*. **Партолов** *ф.* Терзийско (Карнобатско), Карнобат.

Партомâнов *ф* — от диал. **партомâн* 'който налита на момичета, на девственници' (от гр.) Никопол, 1900.

Парту̀л *м* — от Парт(о)+*ул*. **Парту̀лов** *ф.* Гоце Делчев.

Партгъчев *ф* — от тур. rıgtik 'дрипав, изпокъсан'. Брацигово.

Парумов *ф* — може би разновидност на Паронов (?) Славяново (Плевенско).

Паруна *ж* — от Пар(а)+уна. Толбухин, р. 1850.

Парутчийски *ф* — в. Барутчийски. Асеновград.

Паруш *м* — а) от Пар(о)+уш. Типично за Ямбол; Зимница (Ямболско), Сливен, 1860, Айтос, Преславско, Шумен, 1860, Толбухинско, Калипетрово (Силистренско). б) съкрат. от Аспарух. Безден, Петърч (Софийско), Гоз (Брезнишко). **Парушев** *ф*.

Паруша *ж* — от Пар(а)+уша. Алфатар (Силистренско), Търновско, Галово (Ореховско).

Парушка *ж* — женска форма от Паруш. Зимница (Ямболско), Сливен, Търново, Варна.

Парушко *м* — умалит. от Паруш. Петърч (Софийско). **Парушков** *ф*.

Пархов *ф* — може би от Паров с вмъкнато х. Овощник (Казанлъшко).

Парцала *пр* — от *парцал* (носел дрипави дрехи). Карнобат, 1878. **Парцалев** и **Парцалов** *ф*. Карнобат, Сливен, Бургас, 1893, Левски, Горна Оряховица, Търново, Панагюрище.

Парцалков *ф* — от *парцалко* 'дрипльо'. Русе.

Парцов *ф* — а) разновидност на Парчев; б) от прякор *Пърцо* 'който погръдва'.

Парцунев *ф* — от диал. **пърцун* 'пръдльо' (?) Казанлък.

Парцунков *ф* — разновидност на Парцунев.

Парча *ж* — женска форма от Парчо. **Парчин** *ф*. Етрополе (външно лице).

Парчарски *ф* — от диал. **парчар* 'който работи на парче'; срв. Парлакчиев. Пловдив.

Парчелийски *ф* — от диал. *парчелия* 'снажен, едър' (пер.-тур. *paçalı*). Враца.

Парчемлиев *ф* — в. Перчемлиев. Шипка (Казанлъшко).

Парчо *ж* — умалит. от Паро. **Парчев** *ф*. Медвен (Котленско), Котел, Свищов, Варна, Перник. **Парчевич** *ф*. Чипровци, 17 в.

Парши *ж* — видоизменено от Перса. Виница (Варненско).

Паршовски *ф* — писмена разновидност на Пършовски. Русе.

Парьо *м* — успоредна форма на Паро с меко окончание. **Парев** *ф*. Габрово (гроб), Асеновград, Смолянско.

Паса *ж* — видоизменено от Спаса. Русе, Русенско, Кубратско, Ямболско, Кърджалийско. **Пасин** *ф*. Калофер, 1905.

Пасарев и **Пасаров** *ф* — от диал. **пъсар* 'кучкар, любител на кучета'; срв. Кучкаров. Пещера, Варна, Шумен, Пирот (Възраждането).

Пасарелски *ф* — от с. Пасарел (Самоковско). Лозен (Софийско).

Пасе *м* — в. Спасе. Софийско. **Пасев** *ф*.

***Пасей** *м* — разширено от Пасе, Паси. **Пасеев** *ф*. Рупките (Чирпанско), Русе.

Пасенко *м* — умалит. от Пасе. Сливница. **Пасенков** *ф*.

Паси *м* — североизточна форма на Пасьо. Русе. **Пасев** *ф*. Русе, Горна Оряховица.

Пасин *м* — от Пас(е)+ин. **Пасинов** *ф*. Охрид, 1905.

Пасина *ж* — от Пас(а)+ина. Новаково (Асеновградско).

Паска *ж* — от Спаска или женска форма срещу Паско. Гулянци, Сомовит (Никополско), Русе, Тутракан, Своде (Ботевградско).

Паскал *м* — съкрат. от Паскали. Търново, Варна, Толбухин, Стара Загора, Гоце Дечев. **Паскалев** *ф*. Карнобат, Първомайско, Тополовград, Гоце Делчев, **Чепеларе** (Асеновградско), Свищовско, Лехчево (Михайловградско). **Паскалевски** и **Паскалски** *ф*. Русе.

Паскали *м* — гр. *Πασχάλης* 'Великден'. **Паскалиев** *ф*. Стърмен (Беленско), Бяла.

Паскалина *ж* — гр. *Πασκαλίνα*, женска форма срещу Паскали. Никополско, Пловдив, 1888, Велинград, 1893.

Паскалица *ж* — от Паскалина с друго окончание. Русе.

Паско *м* — съкрат. от Паскал (или видоизменено от Спаско). Сомовит, Видин, Брегово (Видинско), Айтоско, Карнобат, Ямбол, Бургас, Хасково, Чирпан, Варненско, Гоцеделчевско. **Пасков** *ф*. Видин, Враца, Лясковец, Петрич.

Паскол и **Паскул** *м* — от Паск(о)+ол, ул. **Пасколов** *ф*. Свищов. **Паскулев** и **Паскулов** *ф*. Гложене, Крушовене (Ореховско), Плевен.

Пасланджийски *ф* — от диал. **пасланджия* 'който прави гайтани, ширити и под.' (от рум. *pasman*). Медковец (Ломско).

Пасо *м* — видоизменено от Спас или от Паско. **Пасов** *ф*. Видин.

Паспаланов *ф* — от диал. *поспалан* 'сънливек' с преход на неудареното о в а. Котел, Стара Загора.

Паспалджиев *ф* — от диал. **паспалджия* 'който произвежда или продава фино брашно'; срв. Паспалев. Ямбол, 1908.

Паспалев, **Паспалов** и **Паспалски** *ф* — от *паспал* '1. фино брашно; 2. прах от брашно' (гр. *πασπάλη*). Кюстендил, Русе, Вълчи трън (Плевенско), Чирпан, Пловдив, Карлово.

Паспалеев *ф* — разширено от Паспалев. Самоков, 1905, Станкедимитровско.

Пастармаджиев *ф* — писмена разновидност на Пастърмаджиев. Казанлък, Стара Загора.

Пастърко *м* — а) от *пастър*; б) превод на Пимен. Луковит, Ябланица (Тетевенско), Червен брег. Сега името се среща само у цигани. **Пастърков** *ф*.

Пастиров *ф* — от *пастър* или превод на Чобанов. Варна, Ямбол.

Пастия *м* — видоизменено от гр. *πιστοί* 'вярващи, християни'. Варна. **Пастиев** *ф*. Варна.

Пастрагашев *ф* — от диал. **пастрагаш* 'който много пастри, пази, пести' (?) Пловдив.

Пастраков *ф* — писмена разновидност на Пъстраков. Ямбол.

Пастуванов *ф*. Дряново.

Пастурко *м* — разновидност на Пастирко. **Пастурков** *ф*. Самоков, Шумен (актьор в театъра).

Пастухов *ф* — от диал. *пастух* 'пастир'. Севлиево.

Пастушански *ф* — от с. Пастуша (Пловдивско). Станке Димитров, 1879.

Пастърмаджиев *ф* — от *пастърмаджия* 'производител или търговец на пастърма' (тур. *pastırması*).

Пастърмов *ф* — съкрат. от Пастърмаджиев или от прякор *Пастърмата* (вмирисан от мързел). Казанлък, Негован (Софийско).

Пасун *м* — видоизменено от Спасун. Софийско.

Пасунко *м* — умалит. от Пасун. **Пасунков** *ф*. Владая.

Пасхал *м* — кръстоска от Паскал и гр. *πασχαλλιά* 'Великден'. Карнобат, 1870. **Пасхалев** *ф*.

Пасхо *м* — съкрат. от Паскал. **Пасхов** *ф*. Охрид.

Пасьо *м* — видоизменено от Спас или от Паскал, Пасхал. Петелово (Кърджалийско), Пловдив, Чирпан. **Пасев** *ф*. Чирпан.

Патаков *ф* — от прякор *Патака* 'патор'; срв. Паташки. Луковит.

Патаката *пр* — често повтарял „*на така*“. Алфатар (Силистренско).

Паталей *м* — видоизменено от Панталей. **Паталеев** *ф*. Котел.

Паталенски *ф* — от с. Паталеница (Пазарджишко). Пазарджик, Церово (Пазарджишко).

Паталичев *ф* — от диал. **паталич* 'патил човек, патилан'. Търново.

Патаманов и **Патамански** *ф* — от диал. **патаман* 'патил човек, патилан'. Варна.

Патанов *ф* — от диал. **патан* 'патилан'. Стара Загора.

Патаранов и **Патарански** *ф* — от диал. *патаран* 'патор'. Велинград.

Патарев и **Патаревски** *ф* — може би от диал. **патар* 'който отглежда патици или гъски'; срв. Касчиев. Лясковец, Калтинец (Горнооряховско), Долна Липница (Павликенско), Русе.

Патарински *ф* — разновидност на Патерински. Угърчин (Ловешко), Ловеч, Плевен, Враца.

Патарлиев *ф* — от някое село с подобно име. Плевен, Шумен.

Патарчанов *ф* — писмена разновидност на Патърчанов.

Пататов *ф* — от диал. *патата* 'вид: картоф' (?) Стара Загора, 1911.

Паташев *ф* — от па Ташо; вж. Па. Хаджи Димитрово (Казанлъшко), Враца.

Паташки *ф* — от прякор *Патака*; срв. Патаков. Ботевград.

Патенов *ф* — от *патен* 'патил, страдал'. Плевен.

Патенталов *ф*. Търново.

Патерински *ф* — разновидност на Патеров. Враца, Плевен, Ямбол.

Патерков *ф* — от прякор *Патерко*; вж. Патеров. Юлиев (Старозагорско)

Патеров *ф* — от гр. *πατέρας* 'баща' (употребявал тая чужда за българите дума). Пловдив, Загоричане (Костурско).

Патешки *ф* — от *патешки*; срв. Паташки.

Патил *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ил*. Плевен. **Патиров** *ф*. Пловдив, Горно Александрово (Сливенско).

Патин *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ин*. Кривополе (Хасковско). **Патинов** *ф*. Стойково (Хасковско), Пловдив.

Патичев *ф* — разновидност на Патишев.

Патиш *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*иш*. **Патишев** *ф*. Варна.

Паткаджиев *ф* — от диал. *паткаджия* 'който отглежда гъски'; срв. Касчиев, Патарев. Свищов, 1888.

Патко *м* — умалит. от Пато, Патьо. **Патков** *ф*. Сливен, 1883, Айтос, 1904, Хасково, 1927, Раковски, 1927, Стояново (Ловешко), Куле махала (Ломско).

Патладжански *ф* — вж. Патлиджански. Бреница (Белослатинско).

Патлей *м* — съкрат. от Пантелей. Дябич (Шуменско), Шумен. **Патлеев** *ф*.

Патлиджанов и **Патлиджански** *ф* — от диал. *патлиджан* '1. домати; 2. патладжан'. Горна Сушица (Мелнишко), Бела Слатина, Бреница (Белослатинско), Градец (Видинско).

Патлов *ф*. Пирдоп, 1893, София, 1908.

Патников *ф* — от диал. *патник* 'патил, опитен човек'. Петрич.

Пато *м* — съкрат. от Павел, Параскев, Паскал или друго подобно име, успоредна форма на Пацо, Пачо, Пашо. Плевен (Възраждането), Староселци (Плевенско). **Патов** *ф*. Червен брег, Кюстендил, Казанлък, Брестовене (Разградско). **Патовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Патой *м* — разширено от Пато. **Патоев** *ф*. Балчик, 1893, Шумен.

Патоков *ф* — от прякор *Патока*. Разлог.

Патол *м* — от Пат(о)+*ол*. **Патолов** *ф*. Цар Петрово (Кулско).

Патранѐсков *ф* — от рум. Rătrănescu с второ окончание *-ов*. Свищов.

Патранòгов *ф* — от диал. **патранòг* 'с криви като Х крака'. Белеврен (Грудовско).

Патр̀ашиков *ф* — от Патрашков с вмъкнато *и*. Козловец (Свищовско).

Патр̀ашко *м* — рум. Rătrășco, умалит. от Петър. **Патр̀ашков** *ф*. Куле махала (Ломско), Тутракан.

П̀атрев *ф* — разновидност на Патров. Тревненско (старо), Шумен.

Патр̀ик *м* — съкрат. от Патрикий. **Патр̀иков** *ф*. Пловдив, Казанлък, Лясковец, Никопол, Винаца (Варненско).

Патр̀икий *м* — гр. Πατρικιος, от лат. Patricius 'от знатен род' — име на календарски светия. Варна. **Патр̀икиев** *ф*.

Патр̀иция *ж* — от персонаж на филм, еднакво по значение с Патрикий. Шумен, р. 1959, Стара Загора, р. 1959.

Патр̀иш *м* — от Патрик с друго окончание. **Патр̀ишев** *ф*. Панагюрище, 1904.

П̀атров *ф* — а) от Патро, съкрат. от Патрон; б) от диал. *п̀атрав* 'с криви като Х крака'. Злокучане (Самоковско), Самоков, Годеч.

Патровалѝев *ф* — от диал. *патровалѝя* 'от колиби Петровци, Габровско'. Казанлък.

Патр̀окли *м* — гр. Πατροκλης — име от античната митология. **Патр̀оклев** *ф*. Каварна.

Патр̀он *м* — от гр. πάτρων, лат. patropus 'покровител'. **Патр̀онов** *ф*. Варненско, Омуртаг, Айтос, Самоков. **Патр̀онски** *ф*. Варна, Стара Загора.

Патр̀они и **Патр̀оний** *м* — от гр. πατρωνία 'покровителство'. **Патр̀ониев** и **Патр̀онев** *ф*.

Патр̀ун *м* — кръстоска от Патрон и Петрун. **Патр̀унов** *ф*.

Патр̀уна *ж* — женска форма срещу Патрун. Н. Геров.

Патр̀унчо *м* — умалит. от Патрун. **Патр̀унчев** *ф*. Габрово, Търново.

Патр̀уц *м* — рум. Rătruț, видоизменено от Петър. Видинско. **Патр̀уцов** *ф*.

П̀атул *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ул*. **П̀атулев** *ф*. Пловдив.

Пат̀ун *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*ун*. **Пат̀унòв** *ф*. Гуцал (Ихтиманско).

Патур̀анков *ф* — от диал. *патур̀анко* 'човек с потури'.

Пат̀уров *ф* — вм. Потуров. Клисуре (Карловско), 1893.

Пат̀уш *м* — от Пат(о), Пат(ьо)+*уш*. **Пат̀ушев** *ф*. Търново.

П̀атчев *ф* — навярно вм. Пачев. Русе, 1936.

П̀атъмов *ф* — може би видоизменено от *П̀атамов, *П̀атомов — от диал. *п̀атома* 'пръстен под' (гр. πάτωμα). Карлово, 1879.

Пат̀ъров *ф* — от тур. piti-piti 'междуметие за леки стъпки, за крадливо ходене'. Карнобат, Ихтиман.

Пат̀ърч̀анов *ф* — от диал. **пат̀ърч̀ан* 'който ходи леко и крадливо'; вж. Пат̀ъров. Панагюрище, Пловдив.

П̀атъо *м* — успоредна форма на Пато с меко окончание. Пирдоп, Видраре, Тетевенско. **П̀атъов** *ф*. Панагюрище, Видраре. **П̀атев** *ф*. Слатина (Карловско), Бяла, Софийско.

Па̀укч̀иев *ф* — навярно вм. Папукчиев. Станке Димитров, 1879.

Па̀ул *м* — разновидност на Павел — главно у католиците.

Па̀ула *ж* — женска форма от Паул.

Па̀улина *ж* — разновидност на Павлина. Н. Геров.

Па̀улка *ж* — умалит. от Паула. Етрополе, р. 1923.

Па̀уло и **Па̀ульо** *м* — разновидност на Павло, Павльо. Карлово, Търново, нар. песен.

Па̀ун *м* — от птицата *па̀ун*. Рядко, на разни места из страната. **Па̀унов** и **Па̀унски** *ф*.

Па̀уна *ж* — женска форма срещу Паун. Главно ЮЗБ. **Па̀унин** *ф*.

Па̀унèвка *ж* — от Паун(а)+*евка*. Балша, Кътина (Софийско), Манастирица (Годечко).

Па̀уников *ф* — от Паунов с вмъкнато *ик*. Гулянци (Никополско).

Па̀уница *ж* — от Паун(а)+*ица*. Типично за Етрополе; Световрачане (Софийско).

Па̀унка *ж* — умалит. от Пауна. Етрополе, Ихтиманско (само стари), Бяла (Варненско).

Па̀унко *м* — умалит. от Паун. **Па̀унков** *ф*.

Па̀уновски *ф* — от мах. Пауновци (Липница, Ботевградско).

Па̀унчо *м* — умалит. от Паун. **Па̀унчев** *ф*.

Па̀х̀арков *ф* — от диал. *пах̀арка* 'дървена паница'. Кула, Грамада (Кулско).

Па̀х̀арски *ф* — от диал. *пах̀ар* 'дълбока паница'. Бела Слатина, Еница (Белослатинско), Кнежа, Долни Дъбник (Плевенско).

Па̀хид̀аров *ф* — от пер.-тур. paıdar 'здрав, дълговец' с вмъкнато *х*. Пловдив.

П̀а̀хко *м* — умалит. от Пахо или направо от Пахомий. **П̀а̀хков** *ф*. Варна.

***Па̀хл̀ути** *м* — видоизменено от *Пафнутий. **Па̀хл̀утев** *ф*. Железино (Ивайловградско).

П̀а̀хо *м* — съкрат. от Пахомий. **П̀а̀хов** *ф*. Сунгурларе (Карнобатско).

Па̀хòм *м* — съкрат. от Пахомий. **Па̀хòмов** *ф*. ЮИЗБ.

Па̀хòмий *м* — гр. Παχώμιος 'дебел, широкоплещест' — име на календарски светия. Рядко, старо, главно у монаси.

Пахтарманов и **Пахтърманов** *ф* — от диал. **пахтърман* 'който ходи с леки, тихи крачки'; срв. Патърров и Патърчанов. Севлиево.

Паца *ж* — съкрат. от Параскева, Павлина или друго подобно име. Панагюрище, Тетевен.

Пацаш *м* — от Пац(о)+*аш*. Видинско. **Пацашев** *ф*.

Пацеков и **Пациков** *ф* — от Пацев, Пацов с вмъкнато *ек, ук*. Ловеч.

Пацѝрев и **Пацѝрски** *ф* — видоизменено от Пастиров с преход на *ст* в *ц*. Лясковец, Варна, Кунино (Врачанско).

Пацѝрко *м* — от Пастирко с преход на *ст* в *ц*. **Пацѝрков** *ф*. Ботевград, Казанлък.

Пацѝрката *пр* от остаряло л. и. Ботевград.

Пацка *ж* — умалит. от Паца. Скопие, 1942.

Пацо *м* — видоизменено от Павел, Параскев, Паско или друго подобно име, успоредна форма на Пачо, Пашо. Ботевград, Лопян (Ботевградско), Долни Дъбник (Плевенско). **Пацов** *ф*. Ботевград, Станкедимитровско. **Пацев** *ф*. **Пацовски** *ф*.

Пацѝков *ф* — от Пациков с изместено ударение. Лясковец, Търново, Русе.

Паца *ж* — женска форма срещу Пачо. Н. Геров.

Пачавров *ф* — от *пачавра* (срв. поговорката „Барабар Петко с мъжете, пачавра му на пояс“). Добростан (Асеновградско), Асеновград, Казанлък.

Пачавуров *ф* — разновидност на Пачавров. Стара Загора (Възраждането).

Пачалѝ *пр* — от пер.-тур. *paşalı* 'с широки крачоли на потурите'. Асеновград. **Пачалѝв** *ф*. Асеновград, Ковачевица (Гоцеделчевско), Казанлък, Стара Загора, Габрово (гроб).

Пачалиев и **Пачалев** *ф* — от диал. **пачалия* 'с дълги, обточени с гайтан крачоли на потурите'; вж. Пачала. Силистра, 1897, Свищов.

Пачаманов *ф* — от диал. **пачаман* 'мъж с контешки крачоли на потурите' (от пер. тур. *paşa*). Каснаково (Хасковско), Пъново (Ивайловградско), Гълъбово (Старозагорско).

Пачан *м* — от Пац(о)+*ан*. **Пачанов** *ф*. Калофер.

Пачарѝзов и **Пачарѝски** *ф* — от тур. *paşagız* 'спънка, затруднение; човек, който спъва работата'. Панагюрище, Кюстендил, Угърчин (Ловешко).

Пачауров *ф* — разновидност на Пачавров. Стара Загора, 1900, Враца.

Пачеджѝев и **Пачеджѝйски** *ф* — от диал. **пачеджѝя* 'продавач на овчи крака или на пача' (пер.-тур. *paşası*). София, 1888, Враца.

Пачелиев *ф* — вм. Пачалиев. Русе.

Пачеманов и **Пачиманов** *ф* — вм. Пачаманов. Казанлък, Айтос.

Пачена *ж* — от Пац(а)+*ена*. Н. Геров.

***Пачѝк** *м* — умалит. от Пачо. **Пачѝков** *ф*. Балванците, Керека (Дряновско), Търново, Плевен.

Пачѝл *м* — от Пац(о)+*ил*. **Пачѝлов** *ф*. Ботевград, Пирдоп, Казанлък, Пловдив, Пазарджик, Кърджали, Ксанти.

Пачѝн *м* — от Пац(о)+*ин*. **Пачѝнов** *ф*. Карнобат.

Пачѝнко *м* — умалит. от Пачин. **Пачѝнков** *ф*. Троянско.

Пачко *м* — умалит. от Пачо. Гор. Митрополия (Плевенско). **Пачков** *ф*. Тръстеник (Плевенско).

Пачников *ф* — от диал. *пачник* 'голям кошник (в какъвто мътят гъски)'. Ново село (Троянско), Плевен, Русе.

Пачо *м* — съкрат. от Павел, Парашкев или друго подобно име, успоредна форма на Пато, Пацо, Пашо. **Пачев** *ф*. Сопот, Пазарджишко, Станкедимитровско, Козлодуй. **Пачиев** *ф*. Брест (Никополско).

Пачол и **Пачул** *м* — от Пац(о)+*ол, ул*. Толбухин. **Пачолов** и **Пачулов** *ф*. София, 1897.

Пачуров *ф* — стегната форма от Пачауров. Стара Загора, 1893.

Паша *ж* — съкрат. от Павлина, Парашкева или друго подобно име. Карнобат. **Пашин** *ф*.

Пашалѝнов *ф* — от диал. **пашалѝн* 'който живее като паша' (?) Горнооряховско, Сливен.

Пашалѝев, **Пашалѝйски** и **Пашалѝски** *ф* — от някое село с *паша* в името (такива има около 10). Пловдивско, Бистрица (Софийско), Горна Василица (Ихтиманско).

Пашалѝв *ф* — от тур. *paşalı* 'подвластен на пашата' (?) Търново, 1893, Казанлък, Винарово (Чирпанско).

Пашѝмов *ф* — може би видоизменено от Пашалов. Сливен.

Пашѝн *м* — писмена разновидност на Пъшан. Мездра. **Пашѝнов** *ф*. Варна. **Пашѝнски** *ф*. Арчар (Видинско).

Пашѝнгов *ф* — от Пашанков с озвучаване на *нк* в *нг*. Брезник, 1900.

Пашѝнко *м* — умалит. от Пашан. **Пашѝнков** *ф*. Свищов, Ихтиман.

Пашапѝртов *ф* — от *пашапѝрт* 'паспорт'. Търговище, Пловдив.

Пашаринов *ф*. Замфирово (Берковско).

Пашѝта *пр* — от *пашѝ* (бил властен и богат като турски паша или нещо подобно). Калофер, Севлиево, Айтос.

Пашѝев *ф* — разширено от Пашев по образа на Рашеев, Малеев.

Пашеног *м* — от протобълг. *пашеног* 'баджанак'. Перник, 15—16 век.

Пашѝка *ж* — умалит. от Спасѝйка или Паша. Кюстендилско.

Пашиков ф — от Пашев с вмъкнато *ик*. Плевен, 1908.

Пашиленски ф — от някое село с подобно име; срв. Пашалиев.

Пашин м — от Паш(о)+*ин*. Пчеларово (Кърджалийско). **Пашинов ф**. Пчеларово, Стамболово (Хасковско), Свищов, 1862. **Пашински ф**. Кюстендил (гроб).

Пашка ж — умалит. от Паша. Хасково.

Пашко м — умалит. от Пашо. **Пашков ф**. Русе, 1900, Гоце Делчев.

Пашкулев, Пашкулов и Пашкулски ф — от *пашкул*, може би с диал. значение 'възкъса дреха'. Карлово, Пазарджик, Чирпан, Стара Загора, Севлиево, Плевен, Разград, Шумен, Берковица, Гърмен (Гоцеделчевско).

Пашкулков ф — разновидност на Пашкулев. Горна Гнойница (Ломско).

Пашкун м — от Пашк(о)+*ун*. **Пашкунов ф**. Горна Оряховица, Бяла, Русе.

Пашкуров ф — от Пашкулов с преход на *л в р*.

Пашмаганов ф — от диал. **пашмаган* 'който се перчи с контешки обувки'; вж. Пашмаков. Русе, 1897.

Пашмаков ф — от тур. *раштак* 'плитка обувка, пантоф'. Нови пазар, Търговище, Шумен.

Пашо м — съкрат. от Павел, Парашкев, Паскал или друго подобно име, успоредна форма на Пато, Пацо, Пачо. Плевен, 1876.

Пашов¹ и Пашев ф. Севлиево, Беляковец (Търновско), Сливен, Пазарджик, Етрополе, Липница (Ботевградско).

Пашов² ф — от Пашата или направо от *паша*. **Пашовски ф**. Стара Загора. **Пашдолу и Пашдолов ф** — с турско окончание. Стара Загора.

Пашпуров ф — може би далечно видоизменение от Параспуров. Шумен, Варна.

Пашун м — от Паш(о)+*ун*. Радомирско, Шипочане, Ново село (Самоковско), Самоков. **Пашунов ф**. Ихтиман, Левски, Свищов.

Пашунко м — умалит. от Пашун. **Пашунков ф**. Плевен.

Пация м — от Пастия с преход на *с в ш*. Варна. **Пацияв ф**.

Пашрапански ф — от диал. **пашрапа* (вм. *мащрапа*) 'кана за вино' (от ар.-тур. *ташгара*). Враца.

Паяков ф — от *паяк*. Габрово, Свищов, Русе, Разград, Чирпан, Радомир, Лобош (Радомирско).

Паянов ф — от пер.-тур. *рауап* 'край, граница'. Македония, Ново село (Видинско).

Паянтов ф — от диал. *паянта* 'подпорка, напречна греда' (пер.-тур. *рауанда*). Силистра, 1908.

Пёво м — смятат го за видоизменено от Първан, а може да е и от Пехо. Казичене (Софийско).

Певтин м — вм. Певтин, Варна, 1908.

Певтич м — вм. Певтич. **Певтичев ф**.

Пёвчо м — видоизменено от Пейчо или от Пехчо. Разградско. ▀

Пёга ж — съкрат. от Пелага. София, р. 1870.

Пегуров ф. Варна.

Педѝки м — умалит. от Педо, Педьо с гръцко *-аки*. **Педѝкев ф**. Пловдив. **Педѝков ф**. Долна Диканя (Радомирско).

Педо м — успоредна форма на Педьо с твърдо окончание. **Педов ф**. Русе.

Педьо м — от гр. *παιδι* 'дете'; срв. Момчо, Мома. **Пёдев ф**. Калапотино (Гоцеделчевско).

Пеггърски ф. Угърчин (Ловешко), Ловеч.

Пезулярски ф — от диал. **пезуляр* 'който живее в сипеи, в пезуляк'. Петрохан (Берковско).

Пейганидов ф. Кула (външно лице).

Пейзанов ф — от диал. *пейзан* 'селянин от Солунско' (фр. *рауан*). Свищов.

Пейка ж — женска форма от Пейко. Тетевен, Сушица (Горнооряховско), Ветово (Русенско), Казанлък, Пловдивско, Трън.

Пейко м — от Петко (Петъко) с преход на *т* в *й*. Стражица (Горнооряховско).

Пейков ф. Горнооряховско, Шуменско, Стара Загора. **Пейковски ф**.

Пейна ж — женска форма от Пейно. Врачанско.

Пейнерков ф — може би сродно с Пейнирджиев.

Пейнешки ф — навярно вм. *Пейновски; вж. Пейно. Орешак (Троянско), Троян.

Пейнирджиев ф — от пер.-тур. *реупигси* 'сиренар'. Русе.

Пейнирлиев ф — видоизменено от Пейнирджиев. Шумен, Ветово (Русенско).

Пейно м — от Пейко, Пейчо с друго окончание, както Дойно, Дойко, Дойчо, Проино, Проико, Проичо. **Пейнов ф**. Харваловци (Еленско).

Пейо м — видоизменено от Петър, Петьо или Петко (чрез по-старите форми Пейко и Пейчо) и преосмислено по глаг. *пѝя*. Из цялата страна, главно СИЗБ. **Пеев и Пейов, Пеевски и Пейовски ф**.

Пейча ж — женска форма от Пейчо. Брезнишко.

Пейчин м — от Пейч(о)+*ин*. Големо Бучино (Софийско). **Пейчинов ф**. Шишманово (Самоковско), Ракитово (Велинградско), Врачеш (Ботевградско). **Пейчинович ф**. Тетарце (Тетовско), 1771.

Пейчо м — успоредна форма на Пейко с друго окончание, смята се за умалит. от Пейо. ЮЗБ, Стара Загора, Силистра, Боженица (Ботевградско). **Пейчев ф**. Софийско, Елховско. **Пейчовски ф**. Боженица.

Пёка ж — видоизменено от Пенка или от Параскева. Ботевградско, Враца.

Пекалиев ф — от диал. **пекалия* 'който всичко одобрява, на всичко казва „пеки“ (тур. *реки*)'. Пазарджик.

Пекàрев ф — от *пекàр* 'хлебар, който само пече'. Шумен.

Пекàчев ф — от *пекàч*; вж. Пекарев.

Пекè м — югозападна форма на Пеко.
Пекèвски ф. Кюстендил. **Пекèов ф.** Елин Пелин.

Пекелjàрски ф — видоизменено (или грешка) от Пепелjàрски, Хайредин (Ореховско).

Пекйрòв ф — от Бекиров с обеззвучаване на *б* в *п*. Варна.

Пеклйчин ф — от *Петличин (срв. Петличков) с преход на *т'* в *к* поради силно смекченото *л'*. Трънско.

Пèко м — видоизменено от Пенко, Пейко или друго подобно име. Орехово, Калугерово, Осиковица, Новачене (Ботевградско), Бусинци (Трънско). **Пèков ф.** Ботевградско, Михайловградско, Плевня (Драмско).

Пекун м — от Пек(о)+*ун*. **Пекунòв ф.**

Пекунчо м — умалит. от Пекун. **Пекунчев ф.**

Пèла ж — женска форма срещу Пело. Своде (Ботевградско).

Пелàга ж — съкрат. от Пелагия. Гоцеделчевско.

Пелàги м — гр. Πελάγιος 'морски'. Рядко. **Пелàгиев ф.** Поморие, 1900.

Пелагйя ж — гр. Πελαγία 'морска' — име на календарска светица. Благоевград, р. 1872, Стара Загора, 1889, Берковица, Момин брод (Ломско).

Пелàджа ж — видоизменено от Пелагия. Пловдив, 1876.

Пелакйя ж — вж. Пелагия. Кюстендил, 1879.

Пелалòв ф. Търново (външно лице).

Пелàшов ф — може би видоизменено от Палашов. Хасково, 1917, Узунджово (Хасковско).

Пелегèя и Пелегйя ж — вж. Пелагия. Расник, Гърло (Брезнишко).

Пелèйков ф — от диал. **пелèйко* 'който пелее, пилее'. Горно Бродо (Сярско).

Пелеслиев ф — от някое село с подобно име. Пловдив.

Пелешутски ф — видоизменено от Пелишатски. Търново, 1893.

Пелизàр м — видоизменено от Велизар или от Белизар. **Пелизàров ф.**

Пелилèев ф. Пловдив.

Пелйн м — от Пел(о)+*ин*, преосмислено по растението *пелйн*. Рядко. **Пелйнов ф.**

Пелйнко м — умалит. от Пелин. **Пелйнков ф.** Враца.

Пелитев и Пелитòв ф — от ар.-тур. *pelit* 'жълд'. Севлиево, Пловдив.

Пелйчев ф — от прякор *Пелйтчето* (дребен на ръст); срв. Пелитев.

Пелишатски ф — от с. Пелишат (Плевенско). Плевен, Бела Слатина.

Пелищèра ж — от гр. περιστέρη 'гълб'

с дисимиляция на първото *ρ* в *λ* и преход на *с* в *ш*. Ямбол.

Пèлка ж — умалит. от Пела. **Пèлкин ф.**

Пèлкинци род в Кнежа.

Пèлко м — умалит от Пело. **Пèлков ф.** Плевен, Нова Черна.

Пелнèзов ф. Черногорово (Пазарджишко).

Пèло м — видоизменено от Петко или от Петър. Врачанско, Ботевградско, Плевенско. **Пèлов ф.** Луковит, Ломско, Ботевградско. **Пèловски ф.** Кнежа.

Пелташки ф — от прякор Белтака. Трудовец (Ботевградско).

Пелтèков, Пелтèшки и Пелтèчки ф — от *пелтèк* 'който заеква при говорене' (тур. *peltek*). Пловдив, Асеновград, Тешево (Гоцеделчевско), Стара Загора, Ихтиман, Скравена (Ботевградско), Плевен, Никопол, Свищов, Угърчин, Стояново (Ловешко), Кюстендил.

Пèльо м — успоредна форма на Пело с меко окончание. Дерманци (Луковитско), Ракиново (Велинградско). **Пèлев ф.** Ракиново, Батак.

Пèмо м — може би видоизменено от Пимен. Беломорска Тракия. **Пèмов ф.** Беломорци (Омуртагско), Варна.

Пèна ж — съкрат. от Петкана, Петрана или друго подобно име. Из цялата страна. **Пèнин ф.** Етрополе, Литаково (Ботевградско). **Пèнински ф.** Ботевград.

Пенàков ф — от гр. *πινάκα* 'паница'; срв. Паничков, Паница. Градец (Котленско), Добруджа, Варна.

Пенàчков ф — разновидност на Пенаков. Долна Студена (Беленско).

Пенгèлов и Пенгèлски ф — видоизменено от Попвангелов; срв. Пангелов. Пловдив, Литаково (Ботевградско).

Пèнго м — от Пенко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Пèнгов ф.** Курново (Врачанско).

Пендàк м — прякорно име от Пендо. **Пендàков ф.** Ген. Николаево (Пловдивско). **Пендачански ф.**

Пендàров и Пендàрев ф — от *пендàра* 'голяма жълтица за накит' (гр. *πεντάρη*). Велинград, Казанлък.

Пендàш м — от Пенд(о)+*аш*. **Пендàшев ф.** Горна Оряховица, Градина (Търновско).

Пендеков ф — а) от Пендев с вмъкнато *ек*; б) от диал. *пèндек* 'начин, леснота за извършване нещо, колай'. Габрово.

Пенделàшки ф. Кулско.

Пенделòв ф — видоизменено от Пендеолу; вж. Пендьò. Пловдив.

Пендерски ф — навярно разновидност на Пендарев. Казанлък.

Пенджàков и Пенджеков ф — разновидност на Панджаков. Бочево (Разложко), Пловдив.

Пенджèрков ф — от прякор *Пенджèрко* 'който виси все по пенджерите (прозорците)'. Битоля, Сливен.

Пенджуров ф — от диал. *пѣнджур* 'прозорец' (от пер.-тур. *repsege*); вж. Пенджерков. Костенец.

Пендичев ф. Плевен.

Пендо м — от Пено с вмъкнато *д*. Дългоделци (Ломско). **Пендов ф.** Асеновград, Садово (Асеновградско), Пловдив, Калофер, Поликраище (Горнооряховско), Ботевград (от Охрид или Струга). **Пендоловски ф** — навярно от Пендолов, Пендоолу. Устово (Смолянско), Казанлък.

Пендулаков ф. Варна.

Пендъ м — от Пенъ с вмъкнато *д*. **Пендев ф.** Пазарджик, 1893, Якоруда, Лъка (Поморийско).

Пенѐ м — югозападна форма на Пено, Пенъ. Радомир, Станке Димитров, Павликени. **Пенѐв ф.**

Пеневилев ф — може би от Пенев Илев. Малиново (Ивайловградско).

Пенекалийев ф — може би вж. *Пенкова-лиев, от с. Пенковци (Севлиевско), Варна.

Пенел м — от Пен(ъ), Пен(е) + *ел*. **Пенелов ф.** Югово (Асеновградско), Разложко. **Пенелски ф.** Югово, Кнежа.

Пенелѡпа ж — гр. *Πηνελόπη* — име от античната митология. Пловдив, р. 1880, 1884.

Пенелѡпка ж — умалит. от Пенелѡпа. Айтос, р. 1927.

Пенерлиев ф — видоизменено от Пейнир-лиев. Русе, Шумен.

Пенечко м — умалит. от Пенъ. **Пенечков ф.** Карлово.

Пензев и Пензов ф — може би вж. Пен-дев. Пендов. Пловдив.

Пени м — североизточна форма на Пенъ. Русе, Луковит. **Пенев ф.**

Пенка ж — умалит. от Пена. Доста разпространено из цялата страна. **Пенкин и Пенкински ф.**

Пенко м — умалит. от Пенъ, Пено. Типично за Лопян (Ботевградско); Етрополе, Враца, Софийско, Пазарджишко. **Пенков ф.**

Пенкочев ф.

Пенкъовски ф — от с. Пенкъовци (Трънско). Шумен.

Пено м — успоредна форма на Пенъ с твърдо окончание. Белослатинско, Врачанско, Стражица (Горнооряховско). **Пенов ф.** Враца, Пазарджишко. **Пеновски ф.**

Пентиев ф — писмена разновидност на Пинтиев. Харманлии, 1905.

Пенто м — от Пено с вмъкнато *т*. Преславско, 15—16 век. **Пентов ф.** Писанец (Русенско), Селановци (Ореховско).

Пентъ м — от Пенъ с вмъкнато *т*. **Пентев ф.** Никопол, 1908.

Пенуша ж — от Пен(а) + *уша*.

Пенушлиев ф — от някое село с подобно име. Щип, 1920.

Пенчелиев ф — от пер.-тур. *pençeli* 'жесток, алчен'. Айтос, 1900.

Пенчо м — умалит. от Пенъ, Пено. Из цялата страна, главно СИЗБ. **Пенчев и Пенчов ф.** **Пенчовски ф.** Ботевград, Радотина (Ботевградско). **Пенчович ф.** Пловдив, 1900. **Пенчолов и Пенчоолов ф** — с турско-*олу*. Голямо село (Казанлъшко), Казанлък.

Пенчѡк м — прякорно име от Пенчо. **Пенчѡков ф.** Цинга (Дряновско), Търново, Варна.

Пенъ м — обособено от Петър, Петко или друго подобно име. Главно ИЗБ. **Пенев, Пеневски и Пенъовски ф.**

Пѐо м — от Пейо с изпадане на *й*. **Рядко. Пѐов ф.** Боженица (Ботевградско). **Пѐовски ф.** Панагюрско.

Пѐпа ж — съкрат. от Петрана, Пауна или друго подобно име с детско повтаряне на първата съгласна. Шумен, р. 1896, Силистра, 1893, Лехчево (Михайловградско).

Пепев ф — от тур. *perre* 'пелтек'. Пловдивско, Банско.

Пепеделѐнов ф. — видоизменено от Те-педелѐнов.

Пепеджиев ф — а) от диал. **пепѣджия* 'пелтек'; вж. Пепев; б) от Пепелджийски с изпадане на *л*. Мало Конаре (Пазарджишко).

Пепелѡнов ф — от диал. '*пепелѡн* 'пелтек'; вж. Пепев. Асеновград, Чепеларе (Асеновградско).

Пепелджийски ф — от диал. *пепелджия* '1. който събира дървена пепел за варене на сапун; срв. Кюлджиев; 2) който чисти пепелта от рудничарска пещ'. Баланово (Станкедимитровско).

Пепелѐшев и Пепелѡшев ф — разновидност на Пепелешков. Пловдив.

Пепелѐшков ф — от диал. **пепелѐшко* '1. който се търкаля из пепелта'; 2. който заеква (от тур. *perrelemek*)'. Брацигово, Казанлък.

Пепелѡгов ф — видоизменено от Пана-люгов. Гор. Богров (Софийско).

Пепелникѡв ф — от диал. *пепелник* 'купище'. Златарица (Еленско).

Пепелов ф — навярно съкрат. от Пепел-ников, Пепелджийски, Пепеляров или друго подобно име. Мало Конаре (Пазар-джишко), Пловдив, Стара Загора. Сливен.

Пепелѡгов ф — видоизменено от Пана-люгов.

Пепелѡнков ф — от диал. **пепелѡнко*; вж. Пепелянов. Ветрен, Септември (Па-зарджишко).

Пепелѡнов и Пепелѡнски ф — от диал. *пепелѡн* 'който има по-стари неженени братя, коритан' (?) Трявна, Чепеларе (Асеновградско). Стара Загора.

Пепелѡров и Пепелѡрски ф — от диал. *пепелѡр* 'чистач на пепелта от рудничарска пещ'. Димитровград, Бели извор (Врачанско), Враца.

Пепелѡшки ф — разновидност на Пепе-лянов или Пепеляров. Кюстендил.

Пепенджиев ф — разновидност на Пепеджиев. Говедаре (Пазарджишко).

Пеперджиев ф — от диал. **пиперджия* 'производител на пипер'. Пловдив.

Пеперудката пр — от *пеперудка*. Котел.

Пепечков ф — от диал. **пепечко* 'който леко заеква'; вж. Пепев. Пазарджик (гроб).

Пепешанов ф — от диал. **пепешан*; вж. Пепечков.

Пепи м — галена форма от Петър или от Петко. Михайловград, р. 1958, Лехчево (Михайловградско), 1960, Зверино (Врачанско), р. 1959.

Пепйна ж — от Пеп(а)+*ина*. Шумен, р. 1959.

***Пепиш м** — от Пеп(о) + *иш*. **Пепишев ф**.

Пепка ж — умалит. от Пепа. Долни Вадин (Ореховско), р. 1956.

Пепо м — от Петко или от Петър с детско повтаряне на първата съгласна. Горнооряховско, Ловеч, **Пепов ф**.

Пепуров ф. (Трайко Пепуров Стоянов, Варна, 1940).

Пера¹ ж — женска форма от Перо. Брезнишко, Трънско, Царибродско.

Пера² м — западна форма на Перо. Царибродско.

Пералков ф — от диал. *пералка* 'бухалка за пране'. Ярлово (Самоковско), Казанлък.

Перачков ф.

Первазов ф — от *перваз* 'рамка, обшивка, обтока на дреха' (пер.-тур. *pervaz*). Стара Загора, 1908, Радомирско.

Пергамов ф — може би псевдоним, от гр. *Πέργαμον* 'крепостта на митологична Троя'.

Пергелов ф — от *пергел* (пер.-тур. *pergel*), прен. 'дълги крака'. Ихтиман, Костенец, Гол. Белово, Пазарджик.

Пергемишев ф. Стара Загора.

Пергишов ф — от диал. *пергиш(ин)* 'омразен старец'. Радотина (Ботевградско).

Пердев и Пердов ф. Петрич, 1917.

Пердика ж — от гр. *πέρδικα* 'яребица'. Каварна, Казанлък, р. 1931.

Пердикацев ф — нарочно видоизменено от **Пърдикацев* (от някаква стара случка; срв. Пърдикашев). Пловдив.

Пердухов ф — от диал. *пердѹх* 'перушина'. Ярлово (Самоковско). Самоков.

Перебасанов ф — съкрат. от **Перендебасанов*; вж. Периндибазов. Карнобат.

Перев ф — разновидност на Перьов. Ошаните (Дряновско), Дряново, Павликени, Карнобат.

Переклиев ф — вм. Периклиев. Кюстендилско.

Перелингов ф — видоизменено от Паралингов. Провадия, Варна, Каварна.

Перелов ф.

Переновски (и Периндовски) ф — от диал. *перенѹв* '?' (среща се в нар. песен). Столник (Елинпелинско).

Переходов ф. София, 1906.

Перзѹ ж — видоизменено от Перса. Каварна.

Пѹри м — умалит. от Петър. Бела Слатина.

***Перѹк м** — съкрат. от Перикли. **Перѹков ф**. Варна.

Перѹкли м — гр. *Περικλῆς*, бележит древноатински държавник. Тулча, 1892. **Перѹклиев ф**. София, 1900. **Периклийски ф**.

Перѹкъл м — гр. *Πέρικλος* или видоизменено от Псрикли. Пловдив, 1872, Враца, 1915.

Перилов ф. Пловдив.

Перимов ф. Пазарджик.

Периндаков ф — от диал. **перендак* 'който прави високи скокове' (от пер.-тур. *perende*). Варна.

Периндибазов ф — от пер.-тур. *perendebaz* 'който подскача високо'. Бургас.

Перѹнка ж — от планината Перин, Пирин. Банско.

Перѹнски ф — от планината Перин или от с. Перин (Санданско).

Перифанов ф — от гр. *περιφανής* 'известен, прочут'.

Перишанов ф — от пер.-тур. *perişan* 'разсеян, побъркан'. Самоков.

Перка ж — умалит. от Пера¹. Кула, Големаново (Кулско), Тошеви (Видинско), Кладоруб (Белоградчишко), Градоман (Софийско), Трънско.

Перко м — умалит. от Перо. Видин, Градец (Видинско), Ореховско. **Перков ф**. Якоруда, 1917, Гоце Делчев (гроб).

Перла ж — от фр. *perle* 'бисер'. Съвсем рядко.

Перлата пр. Гол. Желязна (Троянско), 1906.

Перминов и Пермиински ф — може би видоизменено от **Параминов*; вж. Паралингов. Котел.

Перналиев ф — вм. Пирналиев, от с. Пирне (Айтоско). Пловдив.

Пернев и Пернов ф. Гоце Делчев.

Перниклиев и Перниклийски ф — от диал. *перниклия* 'от град Перник'. Самоков, 1905.

Перников ф — може би от град Перник. Байкал (Ореховско), Мадан.

Перничев ф — от диал. *перниче* 'възглавничка'. Пазарджик.

Пернишки ф — въртял се около Пернишки полк, който лагерувал край селото. Чучулигово (Петричко).

Перо м — видоизменено от Петър. Кула, Мирково (Пирдопско), Петрич, Ник. Милев. **Перов ф**. Сливен.

Пероноски ф — видоизменено от Переновски.

Перосанов ф.

Перѹто пр — от *перѹ*. Разлива (Ботевградско).

Перошанов ф — разновидност на Перишанов. Свищов, 1894.

Перпелйев ф — от Перпериев с дисимилация на второто *p* в *л*.

Перпелйцев ф — от диал. *перпелйца* 'стара пара'. Бургас.

Перперёков ф — от остар. *перперёк* 'вид стара монета'; срв. Гологанов.

Перперйев ф — от диал. *перперйя* 'наперено, горделиво ходене'. Устово (Смолянско). Пазарджик.

Перпёров ф — от диал. **перпёр* 'наперен, горделив човек' (?) Варна.

Пёрса ж — от гр. *Περσις* 'персийка'. Старо, на разни места из страната, главно ЗБ.

Персенгйев ф — от диал. *персенгйя* 'притурка, украшение към говор' (от пер.-тур. *persenk*).

Персиан и Персийн м — по името на старобългарския владетел Персиам. Шумен, р. 1895, Дивдядово (Шуменско), Варна, Тишевица (Врачанско).

Персиана ж — разширено от Перса или женска форма от Персиан.

Персида ж — гр. *Περσιδα* 'персийка'. Трънско, Иваняне (Софийско). Зимевица (Свогенско).

Персиета ж — умалит. от Перса по типа на Мариета. Брусен (Врачанско), р. 1959.

Персийски ф — от фабрика или работилница за „персийски“ килими. Панагюрище, 1917.

Персийна ж — а) разширено от Перса; б) женска форма от Персиян. Мездра, р. 1955.

Пёрсо м — от гр. *Πέρσης* 'персиец'. Пёрсов ф. Пловдив.

Перуков ф — от *перука* (фр. *peruque*). Варна.

Перун м — от Пер(о)+*ун*. Пловдив, 1906, Трънско. Перунов ф. Пловдив, Шумен.

Перуна ж — от Пер(а)¹ + *уна*. Трънско, Волюяк, Мрамор (Софийско), Ореховско. Перунин ф.

Перунела ж — от Перун(а)+*ела*, както Антонела, Даниела, Карамела. Севлиево, р. 1963.

Перуника ж — от цветето *перуника*. Дебърско, р. 1879, Трънско, Кнежа. Перуникин ф. Кюстендил, Пенкьовци (Трънско), Лозен (Софийско).

Перуников ф — от прякор *Перуниката*. Лесново (Елинпелинско).

Перуница ж — разновидност на Перуника. Струга, нар. песен.

Перуния ж — разновидност на Перуника. Варна.

Перунка ж — умалит. от Перуна. Етрополски манастир, 1648, Кюстендил, 1879, Трънско, Мурено (Радомирско), Мрамор, Подгумер (Софийско), Берковица (циганки).

Перунчо м — умалит. от Перун. Перунчев ф. Станке Димитров, 1879.

Перустийски ф — разновидност на Пиростиев. Карабунар (Пазарджишко), 1917.

Перухов ф — от диал. *перух* 'перушина'; срв. Пердухов. Гоце Делчев (гроб), Пловдив.

Перуша ж — от диал. (арумън.) *перуша* 'круша'. Струга, нар. песен.

Перушийнов ф — вм. Перишанов, Перошанов. Мандрица (Ивайловградско), Стара Загора, Варна.

Перушанчин ф — от прякор *Перушанката*; вж. Перишанов. Банско.

Перушев ф — навярно вм. Парушев. Варна, 1900.

Перушийнски ф — от *перушина*. Елин Пелин.

Перушка ж — умалит. от Перуша. Каменяк (Шуменско).

Перфанов ф — съкрат. от Перифанов. Панагюрище, Самоковско, Кюстендил.

Перфенлиев ф. Варна (гроб).

Перцанов ф. — навярно вм. Перчанов. Враца.

Пёрча м — западна форма на Перчо. Пёрчин ф. Брезник.

Перчанов ф — от диал. **перчан* '1. човек с перчем; 2. който се перчи' (?) Ивковци (Еленско).

Перчелйев ф — разновидност на Перчемлиев. Ракитово (Велинградско).

Перчемлиев ф — от диал. *перчемлия* 'с перчем, с кичур дълга коса на главата' пер.-тур. *perçemli*). Свищов, Калофер, Казанлък, Стара Загора, Бургаско.

Пёрчо а) м — умалит. от Перо или направо от Петър. Цариброд, Видин. б) *пр* — от *пёрчо* 'който се пери, надува'. Пёрчев ф. Видин, Васил Левски (Карловско). Пёрчов ф. Чепинци (Софийско). Пёрчовци род и махала в Липница (Ботевградско).

Першанов ф — съкрат. от Перишанов.

Пёръов ф — от прякор *Пёръо* 'който се пери, гордее'. Дряново, Павликени, Търново.

Перянков ф — от прякор *Перянко*; вж. Пёръов. Пловдив.

Перянский ф — от прякор *Перян*; вж. Пёръов. Новачене, Скравена (Ботевградско).

Песан м — от *пес*, възникнало както Кучкан. Етрополски манастир, 1648.

Песаров ф — от диал. **песар* 'любител на кучета'; срв. Пасаров. Русе.

Песеровски ф — от с. Песерево (Писарово, Плевенско). Тетевен.

Пескаръшев ф — от рум. *pesăgaş* 'рибарче'. Тутракан.

***Пёско м** — умалит. от Песан или от Песьо. Пескето ф. Рашково (Ботевградско).

Песнопойката пр — от *песнопойка*. София, 1879.

Песталоци м — от фамилиното име на швейцарския педагог Йохан Хайнрих Песталоци. София, р. 1932.

Пестилев *ф* — от *пестил* (тур. *pestil*). Стара Загора.

Пестов *ф* — може би нарочно съкрат. от Пестилев.

Песьо *м* — а) видоизменено от Петър, Петьо, както Бето и Бесо, Кото и Косьо, Ботьо и Босьо; б) от *пес*, възникнало както Кучкан. Зелениково (Пловдивско). **Песев** *ф*. Зелениково, Шипка (Казанлъшко), 1917, Казанлък.

Песя *ж* — видоизменено от Петя; вж. Песьо. Русе.

Петак *ф* — от *петак* 'стара монета от 5 пари'. Велинград, Банско, Габрово.

Петаларов и **Петаларев** *ф* — от диал. **петалар* 'ковач, който прави петала, подкови'. Батак, 1893, Куклен (Асеновградско), Пловдив.

Петачки *ф* — навярно разновидност на Петаков. Ваксево (Кюстендилско), Кюстендил.

Петачков *ф* — разновидност на Петаков и Петачки. Кубрат, 1893.

Петаш *м* — от Пет(о) + *аш*. Одърне (Плевенско). **Петашев** *ф*. Сливен.

Петелев *ф* — вж. Петелов. Луковит, Калофер, Стара Загора, Зебил (Исперихско).

Петелко *м* — а) пожелателно име: да е наперен и мъжествен като петел; б) предпазно име: да им бъде като „петелка“ на ухото; срв. Обецан. Бр. Миладинови.

Петелков *ф*.

Петелов и **Петелски** *ф* — от прякор *Петела*. Златица, Средногорец (Пирдопско), Войнеговци (Софийско), Гиген (Никополско).

***Петелчо** *м* — разновидност на Петелко. **Петелчев** *ф*. Варна.

Петеля и **Петльовеца** *пр* — от *петел*. Трудовец (Ботевградско).

Петенка *ж* — умалит. от Петя. Силистра.

Петилетка *ж* — от *петилетка*. Орехово, р. 1933.

Петина *ж* — от Пет(я) + *ина*. Шумен.

Петинка *ж* — умалит. от Петина. Типично за Шумен; Варна.

Петиронков *ф*. Скравена, Трудовец (Ботевградско).

Петка *ж* — стар свободен превод на Параскева (понеже *παράσκει* = петък), име на календарска светица. Рядко. **Петкин** *ф*. Ловеч, 1860.

Петкан *м* — от Петк(о) + *ан*. Рядко.

Петканов *ф*. **Петкански** *ф*. Попинци (Панагюрско).

Петкана *ж* — от Петк(а) + *ана*. Старо. **Петканин** *ф*. Ботевград.

Петканешко *м* — от Петкан + *ешко*. **Петканешков** *ф*. Якоруда.

Петканчин *ф* — от Петканца (Петканица), жената на Петкан. Созопол, 1900, Пловдив, 1907, Банско.

Петкаш *м* — от Петк(о) + *аш*. **Петкашев** *ф*. Падеш (Благоевградско).

Петко *м* — мъжка форма от Петка. Доста разпространено из цялата страна. **Петков** *ф*. **Петковски** *ф*. **Петкович** *ф*. Свищов, 1905, Русе.

Петковитски *ф* — от с. Петково или Петковци (такива има няколко). Пловдив.

Петколичев *ф* — от Петков Личев. Пловдив.

Петкучев *ф* — навярно видоизменено от Петкушев.

Петкуш *м* — от Петк(о) + *уш*. **Петкушев** *ф*. Гиновец (Дебърско).

Петлев и **Петльов** *ф* — от прякор *Петльо*. Ямбол.

Петлеков *ф* — от Петлев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Петленски *ф* — от с. Петлино (Кърджалийско). Сливен, 1964.

Петлешков *ф* — от прякор *Петлешко* 'наперен като петел'. Брацигово, 1876, Пазарджик, 1893, Жребичко (Пещерско), Свищов, 1900, Кричим, Варна.

Петличков *ф* — от диал. *петличка* 'пъпка, топчица' (имал петличка на ухото). Загоричане (Костурско), Варна, Русе, Шумен, Търговище, Казанлък.

Петлов *ф* — успоредна форма на Петлев, Петльов с твърдо окончание. Добринище (Разложко).

Петляков *ф* — от прякор *Петляк(а)*; вж. Петлешков. Хасково.

Петляшев *ф* — навярно разновидност на Петляков. Севлиево.

Петмезов *ф* — от *петмез* (тур. *ректез*). Стара Загора, 1908.

Петмесчиев *ф* — от диал. *петмесчия* 'производител или любител на петмез'. Голямо Буково (Грудовско).

Петмехчиев *ф* — от Петмесчиев с преход на *сч* в *хч*. Пловдив.

Пето *м* — видоизменено от Петър или от Петко. Софийско. **Петов** *ф*.

Петолъчка *ж* — от *петолъчка*. Род към 1960.

Петош *м* — разновидност или грешка в.м. Петаш. Одърне (Плевенско).

Петра *ж* — женска форма от Петър. Рядко. **Петрин** *ф*. Боженица, Липница, Скравена (Ботевградско). **Петрински** *ф*. Литаково, Скравена, Долна Кремена (Врачанско), Русе.

Петраки *м* — умалит. от Петър с гръцко -*аки*. Деков (Свищовско), Боженица (Ботевградско) — един от двамата близнаци, Чепинци (Софийско), Пазарджишко. **Петракиев** и **Петракев** *ф*. Враца, Боженица.

Петраков *ф* — видоизменено от Петракиев. Бяла черкова (Търновско).

Петран *м* — от Петр + *ан*. Медвен (Котленско), Плевен (Възраждането), Варна, р. 1956 (за да не бъде обикновен Петър). **Петранов** *ф*. Ямбол, 1876, Сливен, 1905.

Петра̀на *ж* — от Петр(а)+ана. Рядко, главно ИзБ.

Петра̀нка *ж* — умалит. от Петра̀на. Рядко.

Петра̀чко *м* — разновидност на Петра̀шко. **Петра̀чков** *ф.* Очуша (Ихтиманско).

Петра̀ш *м* — от Петр+аш. **Петра̀шев** *ф.*

Петра̀шко *м* — умалит. от Петра̀ш. Чукурово (Ихтиманско). **Петра̀шков** *ф.*

Петрѐ *м* — югозападна форма на Петър. Станке Димитров, р. 1818, Самоковско, Благоевградско, Софийско. **Петрѐвски** *ф.* Гега (Петричко).

Петрѐна *ж* — от Петр(а)+ена. Рядко.

Петрѐнка *ж* — умалит. от Петрѐна. Варна.

Петрѐшки *ф* — може би вм. *Патрѐшки, от с. Патреш (Павликенско) или Патрешко (Троянско).

Петрѐшко *м* — от Петр+ешко. **Петрѐшков** *ф.* Галиче (Ореховско), Кнежа.

Петрѝк *м* — може би видоизменено от Патрик. **Петрѝков** и **Петрѝковски** *ф.*

Петрика̀шев *ф* — нарочно видоизменено от Пърдикашев. Цибър Варош (Ломско).

Петрѝни *ф* — навярно видоизменено от Петрински.

Петрѝхчев *ф.* Пловдив, 1859.

Петрѝца *ж* — от Петр(а)+ица. Вайганд.

Петрѝч *м* — старо умалит. от Петр+ич. **Петрѝчев** *ф.* Трън, 1913, Пловдивско, 1908, Велинград.

Петрѝчка *ж* — умалит. от Петрѝца. Вайганд.

Петрѝшки *ф* — от град Петрич или от с. Петрич (Средногорец, Пирдопско). Шумен.

***Петришо̀р** *м* — умалит. от Петър с рум. -шор. **Петришо̀рски** *ф.* Осгров (Ореховско).

Петрѝя *ж* — разширено от Петра. Сливница, Трънско, Витановци (Пернишко), Злокучане (Самоковско), Кюстендилско.

Петрѝйски *ф.* Чепинци (Софийско).

Петро̀дин *м* — от Петр+дин по типа на Стоядин, Миладин. Банско, нар. песен.

Петро̀дия *ж* — от Петър, видоизменено по типа на Мавродия. Банско, нар. песен.

Петро̀зар *м* — от Петър и -зар по типа на Велизар, Светозар. Шумен.

Петро̀к *м* — прякорно име от Петър. **Петро̀ков** *ф.* Пазарджик.

Петро̀лина *ж* — кръстоска от Петра и Ангелина, Магдалина или друго подобно име. Ореш (Свищовско), р. 1904.

Петро̀мил *м* — може би от Петър и Милъ (на двамата дядовци). Шумен, р. 1958 (2), 1959.

Петро̀мила *ж* — видоизменено от Петро̀ни́ла. Пловдив, р. 1905, 1931.

Петро̀мир *м* — от Петър и -мир по типа на Владимир, Любомир. Мездра, р. 1956, Бистрец (Врачанско), р. 1957.

Петро̀н *м* — от Петр+он, както Радон, Милкон, Митон, Митрон, Мишон. Рядко.

Петро̀нов *ф.* Малко Търново, Панагюрище, Плевен.

Петро̀ни (и **Петро̀ний**) *м* — лат. Petronius — име на плебейски римски род, у нас проникнало навярно по литературен път — от романа Камо грядеши от Сенкевич. Сравнително ново и рядко. **Петро̀ниев** *ф.* Карлово, 1966.

Петро̀ни́ла *ж* — лат. Petronilla — име на католическа светица. София, р. 1897.

Петро̀павловски *ф* — може би от Петро̀павловския манастир в Търновско.

Петро̀шаров *ф* — от някаква румънска форма на Петър. Свищов. 1888.

Петру̀н *м* — от Петр+ун. Казичене, Световрачане (Софийско), Мърчаево (Пернишко), Ново село (Самоковско), Самоков. **Петру̀нов** *ф.* Софийско, Зелени град (Трънско), Самоков, Станке Димитров, Кюстендил. **Петру̀нски** *ф.* Самоков.

Петру̀на *ж* — от Петр(а)+уна. Софийско, Трънско, Ихтиманско, Вършец, Велинградско, Пазарджик, Банско, Русе.

Петру̀нка *ж* — умалит. от Петру̀на. Софийско, Ихтиманско, Кюстендилско.

Петру̀нко *м* — умалит. от Петру̀н. Софийско. **Петру̀нков** *ф.*

Петру̀нчо *м* — умалит. от Петру̀н. **Петру̀нчев** *ф.* Станке Димитров, 1893.

***Петру̀няш** *м* — от някаква румънска форма на Петър. **Петру̀няшов** *ф.* Вълчедръма (Ломско).

Петру̀ш *м* — от Петр+уш. Рядко. **Петру̀шев** *ф.* Браца, Свищовско, Шумен.

Петру̀ша *ж* — от Петр(а)+уша. Лъжене, 1648, Луковит, Заножене (Берковско), Плевен, Махалата (Плевенско), Никопол, Шуменско, Асеновград.

Петру̀шан *м* — от Петруш+ан. Манастирище (Ореховско). **Петру̀шанов** *ф.* Видин.

Петру̀шин *м* — от Петруш+ин. Доброславци (Софийско), Брезник, Туден (Годечко). **Петру̀шинов** *ф.* Брезник, Връбница (Годечко).

Петру̀шина *ж* — женска форма от Петру̀шин. Рядко.

Петру̀шка *ж* — умалит. от Петру̀ша. Махалата (Плевенско).

Петру̀шко *м* — умалит. от Петру̀ш. Гложене (Ореховско). **Петру̀шков** *ф.* Русе, 1900, 1936.

Петру̀шор *ф* — от Петруш с рум. -ор. Свищов, 1894.

Петсахатов *ф* — извършил нещо за пет сахата (часа). Радомир, 1878.

Петул *м* — от Пет(о)+ул. **Петулов** *ф.* Свищовско.

Пету̀н *м* — от Пет(о)+ун. **Пету̀нов** *ф.* **Пету̀ков** *ф* — вм. Петеков — от Петев с вмъкнато ек, ък. (?) Стефанкараджово (Елховско).

Петър *м* — гр. Πέτρος 'камък, скала' — име на евангелски апостол, едно от най-

разпространените из цялата страна. **Пётрòв ф.** **Пётрòвски ф.** **Пётрович ф.** Старо. **Петрòпулос ф** — с гръцко окончание. Стара Загора, 1900. **Пётроолу ф** — с турско окончание. Пловдив, 1900. **Пётровлу ф** — видоизменено от Петроолу. Павликени, 1940.

Петърнèйчев ф — от Петров Нейчев. Пазарджик.

Петърнишки ф — от с. Петърница (Плевенско).

Петърчо м — умалит. от Петър (или побългарено от Петраки). **Петърчев ф.** Нови пазар, Беброво (Еленско). **Петърчовски ф.** Попица (Белослатинско).

Петьò м — умалит. от Петър (или от Петко). Изб. **Петев ф.** Севлиево, 1865, Свищов, Свищовско.

Петьòфи м — от фамилното име на унгарския поет Шандор Петьòфи. Червен брег, р. 1952.

Петьа ж — женска форма от Петьò или направо умалит. от Петра, Петра̀на, Пена. Типично за Шумен; Шуменско, Поповско, Бабадаг (Добруджа), Казанлък, р. 1889, Лехчево (Михайловградско). **Пётин ф.** Луковит, 1917. **Пётински ф.** Луковит, Княжево.

Пэфтйн м — може би от рум. диал. **peftă*, **peftesc* срещу *roftă* 'желание', *roftesc* 'искам, желая'.

Пэфтйнчо м — умалит. от Пэфтин. **Пэфтйнчев ф.** Варна, 1940.

Пэфтйч м — старо умалит. от Пэфтин. Варна, 1940, Айтос, 1926.

***Пёфьò м** — съкрат. от Пэфтин, Пэфтйч. **Пёфев ф.**

Пехливàнов и Пехливàнски ф — от остар. *пехливàн(ин)* 'борец' (пер.-тур. *pehlivan*). Сливен, Елхово, Панагюрище, Сопот, Търговище, Алфатар (Силистренско).

Пёхльо а) м — прякорна форма от Пехо; б) *пр* — съкрат. от *пехливан*. **Пёхльов ф.** Панагюрище, Пещера, Пазарджик. **Пёхлев ф.** Мухово (Ихтиманско), Ихтиман.

Пёхо м — а) от Пёфьò с преход на *ф* в *х*; б) от Пейò, Пеò с вмъкнато *х* (за да добие „градски“ облик). **Пёхов ф.** Средна кула (Русенско), Русе, Вършец.

Пёца ж — от Пена, Пеша, Пека с друго окончание. Софийско, Враца, Боженица, Скравена (Ботевградско), Харманлийско. **Пёцин ф.** Търново. **Пёцински ф.** Ботевград, Новачене (Ботевградско).

Пецамалиев ф — от някое село с подобно име. Стара Загора.

Пёцан м — от Пец(о)+*ан* Дебърско. **Пёцàнов ф.** Пазарджик, Пловдив, Търново, Габрово. **Пёцàновски и Пёцàнски ф.**

Пёцо м — видоизменено от Петър или от Петко, успоредна форма на Пеко, Пело, Печо, Пешо. Литаково (Ботевградско), Враца, Македония. **Пёцев и Пёцов ф.** Враца, Разград. **Пёцовски ф.** Кула, Видин.

Пёцур м — от Пец(о)+*ур*. **Пёцурòв ф.** Смърдеш (Македония), Варна.

Пёцурко м — умалит. от Пёцур. **Пёцурков ф.** Враца.

Пёча ж — женска форма срещу Печо. Синод. именник.

Печалов ф — от *печàл* 'скръб, тъга' или от диал. *пèчал* 'печалба'. Гоцеделчевско.

Печàнски ф — може би разновидност на Пецански. Толбухин.

Печàшки ф.

Печенèвски ф — от народностното име *печенèг*; срв. Куман. Никопол.

Печенйков и Печенйшки ф — от диал. **печенйк*; вж. Печеняков. Враца.

Печенййски и Печенйски ф — от диал. **печенйя* 'нещо, което се яде печено'. Згориград (Врачанско). Враца.

Пёченков ф — от диал. *пёченка* 'кебапче или друго нещо печено'. Кремиковци.

Печенягов ф — разновидност на Печеняков. Враца.

Печеняков ф — от диал. *печеняк* '1. изпечен, сух и здрав човек; 2. незрял царевичен кочан за печене'. Враца, Видин, Крушовене (Ореховско).

Печерушев ф — навярно близко по значение с Печеняков.

Печигàргов ф — от прякор *Печйгарга* (пекъл гарги). Плевен, 1900, Шуменско.

Печйк м — старо умалително от Печо. **Печйков ф.** Софийско, Габрово.

Печйкамаков ф — от прякор *Печйкамък*, възникнал по някакъв повод. Поликраище (Горнооряховско).

Печйлков ф. Смолян, Пловдив.

Печйн м — от Пейчин с изпадане на *й* или от Пец(о)+*ин*. **Печйнов ф.** Сухиндол (Севлиевско). **Печйнски ф.** Русе.

Пёчко м — умалит. от Печо. **Пёчков ф.** Баховица (Ловешко), Търново.

Печнййски, Печнййски и Печнййски ф — разновидност на Печенййски. Згориград (Врачанско).

Пёчо м — видоизменено от Пейчо, Пенчо, Петко или Петър. **Пёчев и Пёчов ф.** Сопот, Враца, Лопян (Ботевградско). **Пёчевски и Пёчовски ф.** Угърчин (Ловешко), Правец (Ботевградско). **Пёчòнулов ф** — с гръцко *-пуло*. Варна.

Печулевски ф. София, 1908.

Печурков ф — от гъбата *печурка*; срв. Маматарков. Гълъбник (Радомирско), Елин Пелин.

Пёша ж — женска форма срещу Пешо или видоизменено направо от Петра, Петка. Камарци (Пирдопско), Врачанско, Ботевградско, Троянско. **Пёшин ф.** Ботевградско, Самоков. **Пёшински ф.** Ботевградско, Смолянско.

Пешàков *ф* — от *пешàк* 'който ходи все пешком'. Видин (Възраждането), Плевен, Пловдив.

Пешàна *ж* — от Пеш(а)+*ана*. Рашково (Ботевградско), р. 1929.

Пешàров *ф* — от диал. **пешàр*; вж. Пешаков. Ихтиман, Асеновград.

Пешàнко *м* — умалит. от Пешо. **Пешàнков** *ф*. Своге, Церово (Свогенско).

Пешàка *ж* — умалит. от Пеша.

Пешкàрев *ф* — от *пешкàр* (пер.-тур. *peşkir*).

Пешко *м* — умалит. от Пешо. **Пешков** *ф*. Белоградчишко, Етрополе.

Пешлèев и **Пешлèевски** *ф*.

Пешлов *ф*. Пазарджик.

Пешо *м* — видоизменено от Петър или от Петко. На разни места, главно ЗБ. **Пешев** и **Пешов** *ф*. Трънско, Годеч, Пазарджишко, Севлиево. **Пешевски** и **Пешовски** *ф*.

Пешун *м* — от Пеш(о)+*ун*. Радомир, Зли дол (Врачанско), Вършец, Бела Слатина. **Пешунов** *ф*. Бела Слатина, Врачеш (Ботевградско), Враца, Боденец (Врачанско), Мездра, Миланово (Свогенско). **Пешунски** *ф*.

Пешунко *м* — умалит. от Пешун. **Пешунков** *ф*. Роман (Врачанско).

Пешур *м* — от Пеш(о)+*ур*. **Пешуров** *ф*. Брезник.

Пещан *м* — от Пещ(е), Пещ(ьо)+*ан*. **Пещанов** *ф*. Енишево (Македония), Брацигово (македонец).

***Пеще** или ***Пещьо** *м* — от *пещ* — защитно име по дълготраен домашен предмет; срв. Стрехчо, Праго, Дворньо. **Пещев** *ф*. Пловдив.

Пещенски *ф* — от с. Пещене (Врачанско). Враца, Кнежа.

Пещерлÿята *пр* — от град Пещера. Пазарджик. **Пещерлиев** *ф*. Сливен, Варна.

Пещерски *ф* — а) от град Пещера. Пловдив, 1900, Велинград; б) от с. Пещера (Кюстендилско). Самоков.

Пея¹ *ж* — женска форма от Пейо. Н. Геров.

Пея² *м* — западна форма на Пейо. Трънско, Ник. Милев. **Пейн** *ф*. Видин.

Пеяков *ф*. Шумен.

Пеян *м* — от Пей(о)+*ан*. **Пеянов** *ф*.

Пеянечки и **Пеянички** *ф* — от областта Пеянец, Пеянечко в Югозападна България. Кюстендил.

Пеянко *м* — умалит. от Пеян. **Искрец** (Свогенско). **Пеянков** *ф*.

Пиварович *ф* — от чеш. *pivař* 'любител на бира'. Варна, 1900.

Пивоквàската *пр* — (мъжът ѝ правел пивоквас). Севлиево (гроб), Видин.

Пивчев *ф* — може би нарочно видоизменено от Пичев или подигравателно от Сивчев (?) Сопот.

Пигò *м* — съкрат. от *Пигон (а то от гр. *ἐπιγονος* 'потомък, наследник'). **Пигов** *ф*. Рила (Станкедимитровско).

Пигул *м* — от Пиг(о)+*ул*. **Пигулев** *ф*. Видин, 1893, Кюстендил.

***Пидо** и ***Пидьò** *м* — видоизменено от Пидром (?) **Пидов** *ф*. Банско. **Пидев** *ф*. Стара Загора.

Пидрòм *м* — може би кръстоска от Пидром и гр. *ἐπιδρομέας* 'нападател, нашественик'. Пловдив, 1909. **Пидрòмов** *ф*. Пловдив.

Пиèва *ж* — видоизменено от Параскева.

Пиèр *м* — фр. *Pierre*=Петър. София, 1962.

Пиерìно *м* — ит. *Piergino*=Петърчо. Габрово, 1960.

Пижа *ж* — от диал. *пÿжа* 'още некръстено момиче'. Н. Геров.

Пижо *м* — от диал. *пÿжо* 'още некръстено момче'. Търговишко, 17 век, Доброславци, Световрачане (Софийско). **Пижов** *ф*. Доброславци, Казичене, Подгумер (Софийско). **Пижев** *ф*. Боянци (Асеновградско), Пловдив.

Пиза *ж* — разновидност на Пижа. Софийско.

Пиздàров *ф* — от остар. *пиздàр* 'женкар, развратник', чието значение е забравено. Русе.

Пиздровци род — може би от по-старо Пиздарови. Бов (Свогенско).

Пийца *ж* — умалит. от Пия. Винаца (Варненско), р. 1887.

Пикалÿев *ф* — вм. Пекалиев. Пазарджик.

Пикеров *ф* — разновидност на Пикьорски. Казанлък.

Пиклев и **Пикльов** *ф* — от прякор *Пикльò*. Панагюрище, 1900, 1942, Пловдив.

Пиклярски *ф* — може би сродно с Пекелярски. Миланово (Свогенско).

Пиков *ф* — от рум. л. и. *Pic*, *Picu*. Тутракан, 1900, Главаница (Тутраканско), 1960, Пещера, Панагюрище.

Пикол *м* — рум. *Picol*. **Пиколов** *ф*. Козлодуй (Ореховско), 1952.

Пикьòрски *ф* — от *пикьòр* (фр. *riqueur*).

Пилàджа *ж* — вм. Пеладжа. Пловдивско.

Пилàй *м* — от Пелаги с изговор на *г* като *й*. **Пилàев** *ф*. Бургас.

Пиламидов *ф* — разновидност на Паламидов. Ямбол (Възраждането).

Пилàрски *ф* — от диал. **пилàр* 'който бичи трупове с голям трион'. Крупник (Благоевградско).

Пилàта *пр* — от диал. *пилà* 'голям трион за трупове'. Враца.

Пилàтов *ф* — от диал. *пилàт* 'мъчител' (от евангелския Пилат Понтийски). Севлиево, 1893, Габрово, 1894, Елена, 1897, Търново, 1940, Пловдив.

Пилàфов и **Пилàфски** *ф* — от ястието *пилàф* (пер.-тур. *pilâv*). Пазарджик, Пловдив, Ломско.

Пилàшев ф — от с. Пилашево (Първомайско).

Пйленцов ф — от прякор *Пйленцето*. Пловдив.

Пйлето пр — от *пйле*. Ботевград, 1906, Станке Димитров, 1879.

Пилещàров ф — вм. Пилищаров. Божурище (Софийско).

Пилимàнов ф. Елин Пелин, 1893.

Пилйтов ф — вм. Пелитов. Пловдив, Граница (Кюстендилско).

Пилйчев ф — от тур. *pileç* 'пиле'. Кърджалийско, Пчелинци (Радомирско).

Пилищàров и Пилищàрски ф — от диал. *пилищàр* 'ястреб'. Самоков, Пернишко.

Пйло м — успоредна форма на Пильо с твърдо окончание. **Пйлов ф**. Тишевица (Врачанско), Пловдив, **Пйловски ф**. Сухострел (Благоевградско).

Пилуков ф. Котел.

Пйлчо м — умалит. от Пильо, Пило. **Пйлчев и Пйлчов ф**. Пазарджик (гроб), Габрово (гроб), Враца.

Пильщàрски ф — вм. Пилищарски. Студена (Пернишко).

Пильо м — от *пйле*; срв. Пуйо, Пульо. Хасково. **Пйлев (и Пйльов) ф**. Станке Димитров, 1879, 1927, Кюстендил, 1917, Ябълково (Хасковско), Пловдив, 1908, Пещера, Звъничево (Пазарджишко), Старо-загорско. **Пйлевски ф**. Сухострел (Благоевградско).

Пильòров ф. Сливен.

Пйлюшки ф — от диал. *пйлюк* 'ястреб'. Медковец (Ломско).

Пйляков и Пйляковски ф — от диал. *пйляк* 'ястреб'. Пазарджишко, Враца, Малорад (Ореховско).

Пйляфтй м. Каварна, 1962 (старец).

Пимелов ф — може би грешка вм. Пименов. Варна, 1940.

Пимен м — гр. *Ποιμήν* 'пастир, овчар' — име на календарски преподобен. Рядко, главно у монаси.

Пимпйлов ф — разновидност на Пимпирев. Сопот, Карлово.

Пимпйрев ф — от диал. *пимпирйя* 'нагизден, наконтен'. Лясковец, Русе.

Пйна ж — съкрат. от Деспина или женска форма от Пино. Вайганд.

Пинàлов и Пинàлски ф. Айтос, Негованци (Софийско), Житуша, Кондофрей (Радомирско), Тетевен, Варна.

Пингелов ф — от Пинделов с преход на *д'* в *з'*. Карлово, Санданско.

Пинго м — от Пинко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Пингов ф**. Велес, Бела Слатина.

Пиндàров ф — вм. Пендаров. Казанлък, 1908.

Пинделов и Пиндиллов ф. Пловдив, Лясковец.

Пинджеков и Пинджиков ф — от Пинджев с вмъкнато *ек*, *ик*. Пловдив.

Пинджо м — от Пинчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Пинджев ф**.

Пинджуров ф — а) разновидност на Пенджуров; б) от диал. *пинджур* 'лютеница'. Караманово (Свищовско), Трън.

Пиндиков ф — от Пиндев с вмъкнато *ик*. Елена, Русе, Провадия.

Пиндо м — от Пино с вмъкнато *д*. **Пйкдов ф**. Пловдив.

Пиндьо м — от Пиньо с вмъкнато *д*. **Пиндев ф**.

Пинзаров ф. Свищов (македонец).

Пинзов ф. Косенец (Македония), Варна.

Пинка ж — съкрат. от Копринка. Поповско.

Пинко м — умалит. от Пино, Пиньо. Търново. **Пинков ф**. Костинброд (Софийско).

Пино м — от рум. *pin*, лат. *pinus* 'дърво бор'. Софийско. **Пинов ф**. Варна. **Пинòвски ф**. Банско, 1908.

Пинтака пр — от *пинтия*; вж. Пинтиев. Враца. **Пинтаков ф**. Лом, Свищов. **Пинташки ф**. Враца.

Пинтев ф — от прякор *Пинтьо* 'скъперник'; вж. Пинтиев. Габрово, Ловеч, Бяла, Русе.

Пинтиев и Пинтийски ф — от диал. *пинтия* 'скъперник' (тур. *pinli*). Димитровград, Благоевград.

Пинтов ф — от диал. *пинта* 'скъперник, пинтия'. Левски, Ново село (Видинско).

Пинчо м — умалит. от Пино, Пиньо. Поповско. **Пинчев и Пинчов ф**. Севлиево, 1900, Банско. **Пинчовски ф**.

Пиньо м — а) успоредна форма на Пино с меко окончание; б) произволно видоизменение на Панайот. Рядко. **Пинев ф**.

Пиняков ф — може би видоизменено от Пенаков. Пловдив.

Пиòн м — гр. *Πῶν*, рум. *Pionul*. **Пиòнов ф**.

Пйпа ж — съкрат. от Пипина. Пещера.

Пипàлов ф — от диал. **пипало* 'пипкав човек' (?) Казанлък, 1893, 1960, Пловдив.

Пипàнов ф — от еврейско ф. и. Пипано, възприето по някакъв повод от българи (?)

Пйпето пр — от *пипе* 'ум, глава'. Търново. **Пйпев ф**. Търново, Калтинец (Горнооряховско), Горна Оряховица, Каменица (Велинград), София, 1893.

Пиперèвски ф — от с. Пиперево (Станкедимитровско). Солун.

Пипèрко пр — вж. Пиперов. Каварна. **Пипèрков ф**. Берковица, Враца, Тетевен, Плевен, Осиковска Лаковица (Ботевградско), Елин Пелин, Панагюрище.

Пипèров ф — от прякор *Пипèра* (лют или червендалест като пипер). Търново, 1852, Златарица (Еленско), Айтос, Сливен, Голема Раковица (Елинпелинско).

Пипèрски ф — съкрат. от Пиперевски. Станке Димитров, 1879.

Пипижанов ф — навярно сродно с Пепев и Пепеджиев. Прилеп, 1917.

Пипиков ф — може би разновидност на Пипков. Враца, Боженица, Новачене (Ботевградско).

Пипиле м — от Пилъо, *Пиле с удвояване на първата сричка. Бр. Миладинови. **Пипилев ф**. София, 1893.

Пипина ж — разновидност на Пепина. Пещера.

Пипианков ф — в м. *Папаянков; вж. Папа. Пловдив, 1900.

Пипков ф — а) от прякор *Пипката*; срв. Пипето; б) от *пипкав*; срв. Пипалов. Пловдив, Пирдоп.

Пипов ф — може би разновидност на Пипев.

Пипонков ф — от прякор *Пипонко*; вж. Пипоньо. Добравите (Пазарджишко).

Пипоньо пр — от диал. *пипон* 'пъпеш' (главест като пипон). Кюстендил, 1859, 1893. **Пипонов ф**. Кюстендил, 1960.

Пиралков ф — разновидност на Пералков. Казанлък, Ярлово (Самоковско). Самоков.

Пиратов ф — от *пират* 'морски разбойник' или видоизменено от Пилатов. Русе.

Пирашки ф — в м. Пиращки. Враца.

Пирго м — от Пирко с озвучаване на *рк* в *рг*. Тополовград, 1893. **Пиргов ф**. Тополовград, 1893, Нова Ловча (Гоцеделчевско), Казанлък (мнозина), Самоков.

Пиргозлив ф — от диал. *пиргозлия* 'от с. Пиргос (Пиргово, Русенско). Русе, Сваленик (Русенско).

Пирдов ф. Враца (външно лице).

Пирдон м — от Спирдон с изпадане на с. **Пирдонов ф**. Белокопитово (Шуменско).

Пирдопски ф — от град Пирдоп. Враца, Лом.

Пиребасанов ф — в м. Перебасанов.

Пиреев и Пириев ф — разширено от Пирев. Боровец (Станкедимитровско), Русе.

Пйри ж — съкрат. от Спиридон. Род. 1898.

Пирклиев ф — в м. Периклиев. Станке Димитров.

Пиримов ф — в м. Перимов. Пазарджик.

Пирин м — от планината Пирин. Ново, рядко. Мелник, р. 1915, Чирен (Врачанско), р. 1933.

Пирина ж — от планината Пирин. Благоевград, р. 1916.

Пиринда пр — от пер.-тур. *peḡende* 'висок скок'. Габрово, 1833. **Пириндев ф**. Пловдив, 1949.

Пириндишлиев ф — от пер.-тур. *piḡiṣ* 'ориз' и тур. *diṣli* 'зъбат' (имал до дълбока старост ситни като ориз и здрави зъби). Сливито (Казанлъшко), Стара Загора (гроб).

Пиринка ж — от планината Пирин; срв. Перинка. Банско, Етрополе, р. 1923 (външно лице), Ракитово (Велинградско), р. 1929, Карлово, р. 1935.

Пиринов и Пирински ф — разновидност на Перински.

Пиринчев и Пиринчов ф — от пер.-тур. *piḡiṣ* '1. ориз; 2. пиринч'. Пловдив, Варна.

Пиринчо м — умалит. от Пирин. Брезник.

Пиринчиев ф — от диал. **пиринчия* 'оризар' (пер.-тур. *piḡiṣṣi*). Пазарджишко, Пещера, Карлово, Пловдив.

Пириов ф. Самоков, Шипочане (Самоковско).

Пиришанчин ф — от прякор *Пиришанка*, а то от диал. *пиришане* 'къдрици, лимби'. Банско.

Пйрко м — умалит. от Пиро. Станке Димитров, 1879. **Пйрков ф**. Кондофрей (Радомирско), Новачене (Ботевградско), Загражден (Никополско).

Пйро м — от Спиро с изпадане на с, както Теньо, Течо от Стефан. **Пйров ф**. Пирдоп, Плевенско, Разград, Чирпанско. **Пйровски ф**. Пазарджик, Кричим, Варна.

Пиролков ф — може би грешка в м. Пиралков.

Пиронков ф — от прякор *Пиронко* '1. заядлив човек; 2. който се навира навред' (дават и други обяснения, напр. че обичал чорба от гъби пиронки; срв. Маматарков). Берковица, Враца, Плевен, Брестово (Ловешко), Карлово, Панагюрище, Бабек (Пловдивско), Сливен.

Пиронов, Пиронев и Пиронски ф — от прякор *Пирона*; срв. Пиронков. Црънча (Пазарджишко), Тутракан, Садовец (Луковитско).

Пирончев ф — от прякор *Пирончето*; срв. Пиронков. Бяла черкова (Търновско), Павликени.

Пиростиев ф — от *пиростия* (гр. *πυροστία*). Стара Загора.

Пйротич, Пйротов, Пйротски и Пйрошки ф — от град Пирот. Бяла, 1893, Варна, 1897, Русе, 1936. Обручище (Харманлийско), Литаково (Ботевградско), Видин.

Пирпйров ф — от гр.-тур. *piḡriḡi* 'вид червена дреха'. Гоце Делчев (гроб).

Пиругански ф. Радомир.

Пирузев ф. Охрид, 1917.

Пйрул м — от Пир(о)+ул. **Пйрулев ф**. Поморие.

Пйрчо м — умалит. от Пиро, Пирьо. **Пйрчев ф**. Брезник.

Пйрьо м — успоредна форма на Пиро с меко окончание. **Пйрев и Пйрьов ф**. Казанлък.

Пирянков ф — в м. Перянков. Любен (Пловдивско), Пловдив.

Пирянов ф — разновидност на Пирянков. Перянки. Киселковци (Габрово).

Пиряшки ф — в м. *Перяшки; вж. Перянки. Кнежа.

Писа ж — съкрат. от Писана. Батак, 1909, Ракитово (Велинградско), 1923.

Писински ф. Казанлък.

Писака пр. Трудовец (Ботевградско).

Писашки ф. Трудовец.

Писан м — от *писан* '1. определен от съдбата, орисан; 2. пъстър, хубав'. **Писанов¹ ф.** Пазарджик, 1900, Пловдив (мнозина), Старозагорско, 1908, Карлово, Казанлък.

Писана ж — женска форма срещу Писан. Казанлък, 1926.

Писанкѝнев ф — от писан Кѝньо. Дѝбово (Казанлъшко).

Писанов² ф — от прякор *Писанчо* (бил прошенописец). Берковица, Плевен.

Писарев, Писаров и Писарски ф — от *писар* (някъде може да е и превод на Язаджиев, Кятипѝв). Търново, 1893, София, 1893, Пещера, 1900, Плевен, Котел, Варна, Врачеш (Ботевградско), Баница (Врачанско).

Писарийски ф. Видин (външно лице).

Писачев, Писачов и Писашки ф — от *писач* 'който пише нещо'. Сопот, 1900, Карлово, Пловдив, Варна.

Писе м — западна форма на Письо.

Писев ф.

Писешки и Писъшки ф — от *писък* (?) Кнежа.

Писиков ф — а) от Писев с вмъкнато *ик*; б) от тур. *pisik* '1. котка; 2. вид риба'. Варна.

Писимов ф — видоизменено от Писомов. Котел.

Писинов ф — може би от *Писин (а то от Писа) с второ окончание. Охрид, 1906, Цариброд, 1935.

Пискалийски ф — разновидност на Пискулийски. Етрополе.

Пискачев ф — от *пискач* 'който много писка'. Калофер, Карлово.

Писков и Писковски ф — а) от *Писко, умалит. от Писо, Письо; б) от прякор *Писко, Писката* 'който много писка'. Бошуля, Лесичево (Пазарджишко), Карлово, 1878, Казанлък, Сливен, Шумен, Веселиново (Преславско), Врачеш, Скравена (Ботевградско).

Пискулийски ф — от диал. *пискулия*; вж. Пискулев. Орехово, Кнежа.

Пискюлев ф — от *пискюл* 'китка от конци, ремъчета и под.' (тур. *püskül*). Пещера, Стара Загора.

Писленски ф — може би от някое село с подобно име. Богослов (Кюстендилско).

Писо м — съкрат. от Писан. **Писов ф.** Цалапица (Пловдивско), Пловдив.

Писомѝт пр — от старинно *писом* 'който знае да пише'. Котел (Възраждането). **Писомов ф.** Котел, 1917, 1962.

Письо м — успоредна форма на Писо с меко окончание. **Писев ф.** Златарица (Елен-

ско), Етърѝт (Габровско), Преслав, 1893, Плевен, 1900, Казанлък.

Пита ж — женска форма срещу Пито, Питьо. Пазарджишко.

Питаков ф — от диал. **питак* '1. голяма пита; 2. човек, който много пита'. Алфатар (Силистренско).

Питеков ф — от Питев с вмъкнато *ек*. Панагюрище.

Питѝл м — от Пит(о), Пит(ѝо) + *ил*. Вайганд.

Питѝле м — от звателната форма на Питѝл. Н. Геров.

Питѝлче м — умалит. от Питѝл. Бр. Миладинови.

Питѝянков ф — може би от прякор *Питѝянко* 'който много пита'. Пловдив, 1917.

Питка пр — от *питка* 'малък плосък хляб'. София, 1893. **Питков ф.** Айтос, 1893

Питкевич ф.

Пито м — от *питам* (за име) — според народния обичай да търсят ново, защитно име за детето си, когато преди това са им мрели деца; срв. Търса. **Питов ф.** Банско, Баня (Разложко), Благоевград, Чепинци (Софийско).

Питров ф — съкрат. от Питропов. Варна.

Питропов ф — от диал. *питроп* 'епитроп'; вж. Епитропов. Мийковци (Еленско), Русе.

Питьо м — успоредна форма на Пито с меко окончание. Темниско (Горнооряховско), 1942. **Питев ф** Габрово, 1893, Павликени, Русе, 1917.

Пѝхтев ф — може би от Питев с вмъкнато *х*. Широка лѝка (Девинско), 1917, Пловдив.

Пица ж — успоредна форма на Пита с друго окончание. **Пицин ф.** Банско.

Пицарѝ ф. Асеновград, 1960.

Пицо м — от Пито, Питьо с друго окончание, както Вуто, Вутьо и Вуцо, Гето и Гецо, Мито, Митьо и Мицо. **Пицов и Пицев ф.** Брегово (Видинско), Врабево (Троянско), Ник. Милев.

Пицѝков ф. Лясковец.

Пичкарски ф — от *пичкар* 'развратник'. Радомирско.

Пичко м — умалит. от Пичо. **Пичков ф.** Сухиндол (Севлиевско).

Пичо м — умалит. от Пито, Питьо (*Питчо, *Питьчо). **Пичев ф.** Горна Оряховица (стар род), Стара Загора, Мадлеш (Грудовско). **Пичов ф.** Велинград, **Пичовски ф.** Плевен, 1900.

Пичѝров ф — може би нарочно разширено от Пичев. Павликени.

Пичѝров ф — разновидност на Пичоров. Пловдив.

Пишѝаков ф — вж. Пешаков. Плевен.

Пишелов ф. Пловдив.

Пишиков *ф* — а) разновидност на Писиков; б) от Пишев с вмъкнато *ик*. Пазарджик.

Пишимаров *ф*. Костинброд (Софийско).

Пиширайнов *ф* — от „*пиши*, *Райно*“ — така често повтарял на сина си, когато някой пиел в кръчмата му на вересия. Севлиево.

Пишички *ф* — (който всичко пишел). Доганово (Елинпелинско).

Пишлегарски *ф* — от диал. *пишлегар* 'свърдел, с който пробиват дупки за пишляци'; вж. Пишляков. Галиче (Ореховско).

Пишляков *ф* — от диал. *пишляк* '1. клечка между съседни наплати; 2. прен. *repis*'. Боровци (Кюстендилско).

Пишманов *ф* — от *пишман* '1. който се кае, съжالياва; 2. комуто все е криво, вечно недоволен' (пер.-тур. *rişman*). Елин Пелин, 1900, Етрополе, Търново, Бургас.

Пишмишев и **Пишмишов** *ф* — от диал. *пишмиш* 'печен, изпечен' (тур. *rişmiş*). Пазарджик, Казанлък, Самоков (препичал ракия).

Пишмишлиев *ф* — разновидност на Пишмишев.

Пишо *м* — успоредна форма на Питьо, Письо, Пичо с друго окончание, както Ботьо, Босьо, Бочо, Бошо, Митьо, Мичо, Мишо. **Пишев** *ф*. Русе (стар род), Плевен, 1908, Сомовит, Долно Паничерево (Новозагорско), Гоце Делчев.

Пищалов и **Пищалски** *ф* — разновидност на Пищялов. Чепеларе (Асеновградско), Райково (Смолянско), Литаково (Ботевградско), Панагюрище.

Пищански *ф* — от диал. **пищан* 'който много пищи'. Брезнишко.

Пищачев *ф* — от диал. *пищач*; вж. Пищански. Радомир, София, 1893.

Пищев и **Пищов** *ф* — от прякор *Пищьо*; вж. Пищанов.

Пищийски *ф* — може би сродно с Пастия, Пищия или от глаг. *пищя*. Белозем, Ген. Николаево (Пловдивско).

Пищиков *ф*. Враца, Чирен (Врачанско).

Пищия *пр* — от гр. *πιστοί* 'вярващи, християни'. Станке Димитров, 1879.

Пищовколев *ф* — от прякор Кольо Пищова. Стара Загора.

Пищовлийски *ф* — от диал. *пищовлия* 'въоръжен с пищов'. Гоце Делчев.

Пищовов *ф* — от *пищов* или съкрат. от Пищовколев. Стара Загора.

Пищрѝнов *ф* — сродно с гр. *ἐπιστρώνω* 'покривам, облицовам'. Брацигово.

Пищялов *ф* — от *пищял* (имал дълги крака, дълги пишяли). Пловдив, Граф Игнатиево (Пловдивско).

Пия *ж* — съкрат. от Евпрепия, Теопия или друго подобно име.

Пиянечки *ф* — вм. Паянечки.

Пиянков *ф* — вм. Паянков. Нова Загора, Ловеч, Угърчин (Ловешко).

Пиянски *ф* — видоизменено от Пиянечки (?)

Пиянчин *ф* — от Паянца (Паяница, жената на Паян). Велинград.

Плаваров *ф* — от диал. **плавар* 'който добре плава' (?) Пловдив.

Плавчовски *ф* — от прякор *Плавчо* 'рус, сивоок човек'. Пиринско.

Пладников *ф* — може би от Платников с озвучаване на *т* в *д*. Казанлък, Варна.

Плакидов *ф* — от диал. *плакида* 'баница'. Гюргево, 1905, Ямбол.

Плакицов *ф* — разновидност на Плакидов.

Плаковский *ф* — от с. Плаково (Търновско). Търново, 1852.

Плакунов *ф* — от диал. **плакун* 'плачлив човек'. Бесарабия (Възраждането), София, 1893.

Пламен *м* — от *пламен(ен)* или от *пламък*. Сравнително ново (и модно) из цялата страна.

Пламена *ж* — женска форма срещу Пламен. Ново, рядко.

Пламенка *ж* — женска форма срещу Пламен. Напоследък доста разпространено; типично за Шумен.

Пламка *ж* — разновидност на Пламенка. Михайловград, р. 1958, 1960.

Пламък *м* — разновидност на Пламен. Рядко.

Пламя *ж* — разновидност на Пламенка. Рядко.

Планета *ж* — от *планета*. Шумен, р. 1959.

Планимир *м* — разновидност на Пленимир. Пловдив, 1957.

Планинка *ж* — от *планина* или от *планинка* 'планинска жителка'. Варна, р. към 1948.

Планински *ф* — от *планински* или превод на Балканджиев. Стара Загора (Възраждането), Сливен, 1893, Дулово, 1893.

Планинцов *ф* — от *планинѝц* или превод на Балканджиев. Бургас.

Плано *м*. Дъскот (Търновско), 17 в.

Плански *ф* — от село Плана (Самоковско), Варна.

Пластарев *ф* — от диал. *плъстър* 'производител на плъсти'. Котел.

Пластинов *ф* — от диал. *плъстина* 'плъст'. Пловдив.

Платиканов *ф* — от диал. **платикан* 'сух, мършав човек'. Ряховците (Севлиево), Севлиево, Габрово.

Платинов *ф*. Карлово, 1904.

Платнаров и **Платнарски** *ф* — от *платнар*. Карлово, 1900, Михайловград, Сливница.

Платника *пр* — от диал. *платник* 'плитък чувал'. Ботевград. **Платников** *ф*. Ловеч, Марулево (Гоцеделчевско), Варна.

*Пл̀ато *м* — лат. Plato = Платон. Пл̀атов *ф*.

Плат̀он *м* — гр. Πλάτων — име на прочут старогръцки философ и на календарски светия. Рядко. Плат̀онов *ф*. Стара Загора.

Плах̀аров *ф* — от диал. *пл̀х̀ар 'който лови пл̀хове' (?)

Плах̀ойн *ф*. Вълчедръма (Ломско).

Плах̀оков *ф* — от пл̀х̀ок 'едър пл̀х'; срв. Плашоков. Стара Загора.

Плах̀отников *ф* — от диал. пл̀х̀отник 'плах, страхлив човек'. Врачанско.

Плах̀чев *ф* — от прякор Пл̀х̀чо 'плах човек'. Крушуна (Ловешко).

Пл̀аченски *ф* — може би разновидност на Плаковский.

*Пл̀ачк̀ин *м* — от Плачк(о) + *ин*. Пл̀ачкинов *ф*. Пиргово (Русенско), Русе.

Пл̀ачко *м* — умалит. от Плачо. Криводол (Врачанско). Пл̀ачков *ф*. Софийско, Краводер (Врачанско), Рашково (Ботевградско), Летница, Хлевене (Ловешко), Пловдив, Пловдивско, Копривщица, Пещерско (Айтоско), Айтос, Русе. Пл̀ачковци голям род в Криводол.

Пл̀ачо *м* — „ще плачат за него, ако го загубят“. Поповско, 15—16 век. Пл̀ачов *ф*. Габрово, 1908.

Плашевски *ф* — нещо във връзка с пл̀аша (*се*). Варна.

Плаш̀еев *ф* — близко по значение с Плашевски. Пловдив.

Плаш̀енков *ф* — от прякор Плаш̀енко 'който много се плаши'. Кюстендил.

Плаш̀им̀ечков *ф* — от прякор Плаш̀им̀ечка 'който (може да) плаши мечките'. Пазарджик.

Плаш̀оков *ф* — от пл̀ш̀ок 'едър пл̀х'. Елин Пелин, Сливен.

Плевенов *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Пл̀евенски и Пл̀евненски *ф* — от град Плевен. Враца, Кнежа.

Пл̀евнелиев *ф* — от диал. пл̀евнелия 'жител на град Плевен'. Севлиево, Търново, Калофер.

Плелов *ф*.

Пленим̀ир *м* — „да пленява света“. Ново, рядко. София, р. към 1948, Шумен, р. 1958.

Пл̀еснев *ф* — от диал. пл̀есна 'лишей', пл̀еснив 'с лишей по лицето'. Пловдив.

Пл̀етн̀ов *ф* — руско *ф*. и. (бащата русин). Карлово, Варна.

Пл̀ешк̀анов *ф* — от диал. *пл̀ешк̀ан '1. плещест човек; 2. който яде агнешки плешки'. Враца.

Пл̀ешков и Пл̀ешковски *ф* — от прякор Пл̀ешката; вж. Плешканов. Кнежа, Каварна.

Пл̀ешн̀ов *ф* — от диал. *пл̀ешн̀о 'плешив човек'. Пловдив.

*Пл̀еш̀ой *м* — рум. Pleşoe, от pleş 'плешив'. Пл̀еш̀ев *ф*. Хърлец (Ореховско), Орехово.

Пл̀ещов *ф* — а) от пл̀ещи; срв. Плешков б) от пл̀ещя(*се*) 'говоря несериозно'. Елин Пелин.

Пл̀иск̀ачов *ф* — от диал. пл̀иск̀ач 'файтонджия, който вместо „возя с файтона“ казвал „плискам“. Самоков.

Пл̀йтков *ф* — от пл̀итка (може би носел дълга плитка коса). Варна.

Пл̀овдивка *ж* — от град Пловдив — навярно прякор, изместил същинското име Софийско.

Пл̀овдивски *ф* — от град Пловдив (или превод на Филиблиев). Русе.

Пл̀овчев *ф* — може би от Плочев с вмъкнато *в* (?) Стара Загора (гроб).

Пломица *ж*. Етрополски манастир, 1648.

Пл̀оплев и Пл̀ьоплев *ф* — може би от рум. plor 'топола'. Пловдив, Пазарджик.

Пл̀оск̀анов *ф* — от прякор Пл̀оск̀ан (много вирел плоската с вино или ракия). Градец (Видинско).

Пл̀осков *ф* — от прякор Пл̀оската; вж. Плосканов. Габрово (гроб), Стара Загора.

Пл̀отников *ф* — от рус. пл̀отник 'дърводелец'. Айтос.

*Пл̀оча *ж* — женска форма срещу Плочо. Пл̀очин *ф*. Копиловци (Михайловградско).

Пл̀оч̀арски *ф* — разновидност на Пльочарски. Враца.

*Пл̀очо *м* — от пл̀оча — защитно име по-малоценен и дълготраен домашен предмет; срв. Брусо, Скобел, Праго. Пл̀очев *ф*. Ямбол, 1900, 1956.

Пл̀ощ̀аков *ф* — от диал. пл̀ощ̀ак 'вид дребна речна риба'. Стрелча (Панагюрско), Елин Пелин.

Пл̀уг̀ов *ф* — а) от плуг (орял с плуг, когато другите орели с рало); б) съкрат. от от Плугчиев. Угърчин (Ловешко), Ловеч.

Плуг̀чийев и Плук̀чийев *ф* — от диал. плук̀чийя 'майстор на (дървени) плугове'. Гурково (Балчишко), Суворово (Варненско), Варна, Каварна, Свищов.

Пл̀ужев *ф* — от диал. пл̀уж(*ек*) 'гол охлюв'. Варна.

Плужников *ф* — от диал. *плужник 'рало или част на ралото'. Брацигово, 1904.

Пл̀ума *ж* — от гр. πλουμί 'накит, украшение'. Доста често из Странджанско; Богданово (Грудовско), Айтос.

Пл̀умка *ж* — умалит. от Плума. Лозенградско, Карнобат.

Пл̀х̀оков *ф* — писмена разновидност на Плахоков.

Пл̀х̀чето *пр* — от пл̀х̀че. Стара Загора, 1893.

Пл̀ьоков *ф* — може би от гр. πλοχή 'свързване, заплитане'. Просечен (Драмско), Пазарджик.

Пл̀ьоплев *ф* — вж. Плоплев. Пазарджик.

Пл̀ьосков *ф* — разновидност на Плосков. Новачене (Ботевградско).

Пл̀ьоцов *ф*.

Пльочара пр — вадел и продавал *пльочи* (пличи за покриви). Новачене (Ботевградско). **Пльочарски ф.** Новачене.

Плюнѐлия ж — може би от погрешно чуто фр. Plumelle. Мездра, р. 1959.

Плюнков ф — от *плюнка* (много плюел или се лигавел).

Плюсков ф. Панагюрище.

Плючарски ф — писмена разновидност на Пльочарски. Кнежа.

Плющев ф. Варна.

Пляката пр — от разг. *пляка* 'хитрец, шмекер, непочтен човек'. Белоградчик, Ботевград. **Пляков ф.** Соголяно (Кюстендилско), Пловдив, Пазарджик (македонец), Варна.

Плянгов ф. Лагодж (Благоевградско).

Плятков ф. Новачене (Ботевградско).

Плячков ф — от *плячка* или разновидност на Плачков. Благоевград.

Побѐда ж — от *побѐда* или превод на Ники. Гниляне (Софийско), р. 1913, Враца, р. 1920, Благоевград, р. 1929, София, 1959, Асеновград (бивша Ники), 1960.

Побиенски ф — от с. Побиен камик (Кюстендилско). Извор, Трекляно (Кюстендилско), Кюстендил (гроб).

Побѐков ф. Русе.

Побѐрник пр — от *побѐрник*. Кюстендил, 1893, 1917. **Побѐрников ф.** Айтос, Калофер, Панагюрище, Плевен.

Повивков ф — от прякор *Повивко* 'пеленаче, мамин син'. Градец (Котленско), Сливен.

Повиков ф — грешка или нарочно видоизменено от Повивков. Лом, 1897.

Повков ф. Габрово, 1900.

Повосов ф. Карнобат (гроб).

Поврушко м. Перник, 15—16 век.

Поганов ф — от диал. *поган* 'мръсен, гнуснав'. Пещера.

Поганчев ф — от *поганец* '1. друговерец; 2. мръсен човек; 3. мишка'. Варна.

Погачов и Погачев ф — от *погача*. Чепинци (Софийско), Варна.

Погѐджев и Погѐжев ф — от диал. **погѐдже*, **погѐдие* 'спогодба, съгласие'. Пловдив.

Погодин м — пожелателно име: да се погажда, сговаря с хората'. **Погодинов ф.** Горско Ново село (Горнооряховско).

Погѐдка (и Погѐтка) ж — еднакво по значение с Погодин. Враждебна, Казичене, Негован (Софийско). — Едната в Казичене е родена, когато била подписана някаква международна спогодба.

Погѐнчев ф — от прякор *Погѐнчето* 'орна земя около 1 декар' — може би имал дълги разпавии зарад едно погонче земя. Казанлък, Стара Загора, София, 1905.

Подбалкански ф — от подбалканска област. Варна, Враца.

Подвързачов ф — от *подвързач* 'книго-везец'. Стара Загора.

Подгѐров ф — от област под гора или под планина. София, 1887, Самоков, 1905, Пловдив, 1905.

Пѐдеков и Пѐдиков ф — от Подев с вмъкнато *ек*, *ик*. Стара Загора, 1900. **Пѐдека пр** от фамилно име. Стара Загора, 1906.

Подмалѐев ф — от диал. **подмалѐя* 'от местност Подмол'.

Пѐдмол и Пѐдмолски ф — от местност или заселище Подмол. Нова Загора, Пловдив, Бистрец (Врачанско).

Подолѐшов ф — от диал. **подолѐш(анин)* 'жител на местност с подобно име'. Велес, Враца.

Подрашански или Подрашайски ф — от някоя махала Под Рашанци. Тетевен, 1893.

Подресков ф. Варна.

Подрязов ф.

Подскокниев ф — разновидност на Подскочиев. Пазарджик.

Подскочийев (и Подскокчийев) ф — от диал. **подскокчийя* 'който подскача' — превод на Периндаков, Пириндев или Атламов. Типично за Казанлък; Русе, Варна.

Подстригачев ф — от *подстригач* 'който подстригва (хора или овце)'. Дъбово (Казанлъшко).

Подулянов ф — от диал. **подолянин* 'жител на местност или заселище Подолие'. Русе.

Подуяков ф. Благоевград.

Подъо м — от *Продъо* с изпадане на *р*, както *Гъдъо* от *Гърдъо*, *Кутъо* от *Курти*.

Пѐдев ф. Стара Загора.

Подяшки или Пудяшки ф. Пловдив.

Пожарѐвски ф — от с. Пожарево (Софийско). София, Берковица.

Пожарков ф — от прякор *Пожарко* '??' Стара Загора.

Пожарлиев ф — от диал. **пожарлиѐя* '1. пострадал от пожар; 2. жител на някое село или местност с подобно име'. Енидже Вардар (Македония), Пловдив, Габрово.

Пожарникаров ф — от *пожарникар*. Хасково.

Пожаров и Пожарски ф — разновидност на Пожарков или на Пожарлиев. Пазарджик, Русе.

Поибренски ф — от с. Поибрене (Панагюрско). Панагюрище, Бела Слатина.

Пойдѐвски ф — от *Пайдовски* с преход на неудареното *а* в *о*. Пловдив.

Пойко м — от **Подъо* (умалит. от *Подъо*) с преход на *д'* в *й*; срв. *Пейко* и *Пройко*. **Пѐйков ф.** Виден (Казанлъшко).

***Пѐйкъо м** — разновидност на *Пойко* с удвоена йотация. *Пѐйкъовец* местност в Боженица (Ботевградско).

Пойнарѐв ф — от рум. *рѐпаг* 'хлебар' с преход на неудареното *ѝ* в *а* и сетне в *о*. Тутракан.

Пойноров *ф* — от Пойнаров с отмет на ударението и преход на неудареното *a* в *o*. Сопот (външно лице).

Пойо *м* — далечно видоизменение на Продан чрез по-старите форми Пойко и Пойчо. Рибарица (Тетевенско), Тетевен, Луковит. **Поев** *ф*. Рибарица, Тетевен.

Пойрязов *ф* — от гр.-тур. *rogaz* '1. северен вятър; 2. прен. студен, груб човек'. Казанлък.

Пойчо *м* — успоредна форма на Пойко с друго окончание, смята се за умалит. от Пойо. **Пойчев** *ф*. Долни Дъбник (Плевенско).

Показиев *ф* — от диал. **показия* 'показ, самохвалство' (?)

Покидишев *ф* — от диал. **покидиш* 'нещо подхвърлено' (?) Пловдив.

Поклемезов *ф* — от диал. **поклемез* 'който не си почиства и нарежда жилището' (от пер.-тур. *raklamak* и *-mez*). Станке Димитров, 1905.

Поклонница *ж* — от *поклоница*, хаджийка. Кичевско.

Покко *м* — от Пойко или от Понко с изпадане на *й* или *н*, както при Пеко, Печо. **Покков** *ф*.

Покраински *ф* — от някоя местност Покраина.

Покрайчев *ф*. Стара Загора.

Покрѝвнишки и **Покрѝвнички** *ф* — от с. Покровник (Благоевградско). Благоевград, Станке Димитров, Търново.

Покръстенев *ф* — от *покрѝстен*; според семейно предание: за да се укрие от турците, праядото от Лозенградско приел израилтянство и се оженил за одринска еврейка, а правнукът му в Дупница отново станал християнин; срв. Новопокрѝстен. Станке Димитров.

Покьо *м* — от Пойко с прамет на йотацията. **Покьов** *ф*. Дъбниците (Плевенско), Бела Слатина.

Полеган *пр* — „който обича да лежи, да се излежава“. Станке Димитров, 1879, Кюстендил, 1879. **Полеганов** *ф*. Станке Димитров, Пирдоп, 1895.

Полежански *ф* — от прякор *Полежан*; вж. Полеган и Полезанов. Разложко, Велинград.

Полезанов *ф* — от диал. **полезан* 'който прави полез, т. е. пръв посещава новотворен дюкян, младоженци и под.'

Полемарски *ф* — може би видоизменено от *Полимерски; вж. Полимеров. Благоевград.

Поленаков и **Полендаков** *ф* — от диал. **поленак*. **полендак* 'полски жител'; срв. Увалиев, Черни Осъм (Троянско).

Полепков *ф* — от прякор *Полепко* 'натраплив човек, лепка'. Елешница (Разложко).

Полет и **Полета** *ж* — фр. *Paulette* = Павлинка. София, р. 1950, 1959.

Полетика *ф* — от прякор *Полетика* 'политик, политикан'. Пловдив.

Полетински и **Полетички** *ф* — от с. Полетинци (Кюстендилско). Кюстендил, Жилинци (Кюстендилско).

Полешин *ф*. Копиловци (Михайловградско).

Полиана *ж* — женска форма срещу Полиян. Русе, р. 1958.

Поливаков *ф*.

Полидов *ф* — вм. Политов, както Панайотов вм. Панайотов. Казанлък.

Полиезов *ф* — разновидност на Полизов и Полизов.

Полиерка *ж*. Чепинци (Софийско), р. 1897.

Полиз *м* — съкрат. от Полизой. **Полизов** *ф*. Пловдив.

Полизан *м* — от Полиз + *ан*. **Полизанов** *ф*. Блатница (Пазарджишко), Пазарджик.

Полизой *м* — от гр. *πολύζωος* 'който има дълъг живот, дълголетен'. **Полизоев** *ф*. Петрич, 1917.

Поликар *м* — съкрат. от Поликарп. Враца, 1893, Сливен, р. 1927. **Поликаров** *ф*. Русе Търново, Варна.

Поликарп *м* — гр. *Πολύκαρπος* 'плодовит, многоплоден' — име на календарски светия. Търново, 1905. **Поликарпов** *ф*.

Поликраищев *ф* — от с. Поликраище (Горнооряховско).

Поликсена *ж* — гр. *Πολυξένη* 'много гостоприемна'. Рядко.

Поликсения *ж* — разширено от Поликсена. Челопечене (Софийско).

Поликцена *ж* — видоизменено от Поликсена.

Полилеев *ф* — може би от прякор *Полилѝя* (подарил на черквата един полилей и после често говорел за него). Стара Загора.

Полилешев *ф*. Сливен.

Полимѝн *м* — от гр. *πολύμηνος* 'много злопамятен' (?) Странджанско. **Полимѝнов** *ф*. Варна.

Полимѝна *ж* — женска форма от Полимѝн. Сливен, р. 1922.

Полимѝр *м* — от гр. *πολύ* 'много' и *ἡμέρα* 'ден' — близко по значение с Полизой. Пловдив. **Полимѝров** *ф*. Пещера.

Полимѝр *м* — от Полимер, подведено по имена като Владимир. Любомир. **Полимѝров** *ф*. Кукуш, Благоевград, Самоков, Радомир.

Полимня *ж* — гр. *Πολυμνία* — име на една от музите в античната митология. Пловдив.

Полимѝнов *ф* — от Полименов с вторично якане. Шумен.

Полина *ж* — фр. *Pauline* = Павлина. Мездра, р. 1957.

Полинария *ж* — съкрат. от Аполинария. Малък чифлик (Търновско), р. 1901.

Полинов и **Полински** *ф*.

Полит *м* — гр. *Πολίτης* 'гражданин'. Малко Търново, 1917. **Политов** *ф*. Първомай,

1897, Искра (Първомайско), Асеновград, Пловдив.

Политан *м* — от Полит+*ан*. **Политанов** *ф*. Пазарджик.

Полихрон *м* — гр. Πολυχρόνος 'дълголетен, дълговец'. Варна, Русе, Бургас, Карнобат. **Полихронов** *ф*. Варна, Винаца (Варненско), Провадийско, Казанлък.

Полихрона *ж* — женска форма от Полихрон. Винаца (Варненско).

Полицейски *ф* — от *полиция* (навярно често имал безпокойства с полицията). Сливен.

Полицена *ж* — в.м. Поликсена. Брезник, р. 1955.

Полицер и **Полицеров** *ф* — навярно чешко или немско *ф*. и. (Петър Густав Полицер, Милка Петрова Полицерова, Търново, 1940).

Полишев *ф*. Варна.

Полян *м* — от гр. Πολύανθος 'обилен с цветя'. **Полянов** *ф*. Варна.

Полка *ж* — съкрат. от Поликсена или от друго подобно име. Радомир, р. 1901, Мещица, Църква (Пернишко), р. 1908, 1911, Режанци (Брезнишко), Пролеша (Софийско), р. 1921, Михайловград.

Полников *ф*. Пловдив.

Полъмски *ф* — от диал. *полъм* 'място с поломена гора'. Кула, 1893, Михайловград.

Полон *м* — съкрат. от Аполон. Лозенградско. **Полонов** *ф*.

Полона *ж* — женска форма от Полон. Свищов, р. 1934.

Полтеков *ф* — може би някаква разновидност на Пелтеков (?). Пловдив.

Полюянов *ф* — разновидност на Полиянов.

Польо *м* — съкрат. от Апостол или от друго подобно име. **Полев** *ф*. Красноселци (Омуртагско). **Польов** *ф*. Ярлово (Самоковско). **Польовски** *ф*. Кнежа.

Поля *ж* — съкрат. от Поликсена, Павлина или друго подобно име. Търново, р. 1900, Панагюрище.

Поляков *ф* — от диал. *поляк* 'пъдар по нивите'. Брацигово, 1893, Трявна.

Полян *м* — а) от *полянин*, *полянец* 'полски жител'; б) стегната форма от Полиян. Трън, р. 1920. **Полянов**¹ *ф*.

Полянка *ж* — а) от *поляна*, *полянка*; б) женска форма срещу Полян. Плевен, р. 1936, Тутракан.

Полянов² *ф* — а) от *полянин* 'полски жител'; срв. Увалиев; б) писателски псевдоним; в) превод на фр. Дешампен. Пловдив, 1900. Пазарджик.

Полянски *ф* — по-стара форма на Полянов².

Помадов *ф* — от прякор *Помадата* (фр. *potmade*) — навярно правел помади или се мажел с помада. Търново, 1875, София, 1917.

Помака *пр* — от *помак*. Пловдив, 1900. **Помак**ов *ф*. Самоков (мнозина), Берковица,

1893, Градинища (Севлиево). **Помашки** *ф*. Търнене (Плевенско), Врачеш (Ботевградско).

Помаров *ф* — от рум. **romag* 'овощар'.

Помеждински *ф* — от с. Помеждин (Михайловградско). Михайловград.

Поменов и **Помянов** *ф* — от *помен* (направил нещо за помен, да се помни). Прилеп (Възраждането), София, 1887.

Пометко *м* — а) в.м. *Паметко 'да бъде паметлив, умен'; б) от диал. *помет* 'дрипа за помитане пещ или подница' — защитно име по малоценен домашен предмет; срв. Гърньо, Плочо, Брусо. Търговишко, 17 век, Трявна, Ябълковци (Тревненско) — там не си обичат името и го променят на Метю и Митю. **Пометков** *ф*. Трявна, Русе, Пиргово (Русенско), Сливен (гроб), Стара Загора.

Пометов *ф* — разновидност на Пометков. Плевен.

Помпозов *ф* — от *помпозен* 'тържествен, надут' (фр. *pompeuse*).

Понал *м* — от Пон(о)+*ал*. **Поналов** *ф*. Панагюрище, 1917.

Понгьо *м* — от Пондъо с преход на *д'* в *г'*. Панагюрище. **Понгъово** *пò* *лe* местност в Гурково (Ботевградско).

Понда *ж* — женска форма срещу Пондо, Пондъо. Бр. Миладинови.

Пондал *м* — от Понд(о), Понд(ъо)+*ал*. **Пондалов** *ф*. Сливен.

Пондо *м* — от Поно с вмъкнато *д*. Стара Загора. **Пондов** *ф*. Стара Загора.

Пондъш *м* — от Понд(о)+*ош*. Стара Загора. **Пондъшев** *ф*.

Пондъо *м* — от Понъо с вмъкнато *д* и преосмислено по *понеделник* (уж роден в понеделник). Типично за Виден (Казанлъшко). **Пондев** *ф*. Виден, Казанлък, Чирпан. **Пондъов** *ф*. Панагюрище.

Пони *м* — североизточна форма на Понъо. **Понев** *ф*.

Понка *ж* — женска форма от Понко. **Понкин** *ф*. Казанлък.

Понко *м* — умалит. от Понъо, Поно. **Понков** *ф*. Левка (Свиленградско), Пловдив.

Понно *м* — успоредна форма на Понъо с твърдо окончание. **Понов** *ф*.

Понозов *ф* — може би от гр. *πόνος* 'болка, страдание, състрадание'. Преслав.

Понорски *ф* — от с. Понор (Свогенско). Княжево, Пловдив.

Понтазиев *ф* — разновидност на Пандазиев. Пловдив.

Понтъш *м* — от Понт(ъо)+*уш*. **Понтъшев** *ф*. Гоце Делчев.

Понтъо *м* — от Понъо с вмъкнато *т*. **Понтев** *ф*. Габрово (гроб).

Пончо *м* — умалит. от Понъо, Поно или съкрат. направо от Проданчо (в Сливен го извеждат и от Панайот). Сливен, Бял извор (Чирпанско). **Пончев** *ф*. Айтос, Търговище, Тетевен.

Пѐнѝо *м* — видоизменено от Продан. Карловско, Пловдивско. **Пѐнев** *ф*. Пазарджик (Възраждането), Първомай, Пловдив. **Пѐневски** *ф*. Врабево (Троянско).

Поп- първа съставна част на голям брой фамилни имена, когато бащата, дядото или пращадото е бил поп, свещеник: Попвасилев, Попиванов, Попниколов. До неотдавна ги пишеха и разделно: поп Василев, поп Иванов, поп Николов, а в още по-далечно минало — и с титла над п. Имена, при които частицата „Поп“ е ясна, не се дават в речника.

Пѐпа *пр* — (по нещо напомнял поп: брада, пеене, молитви и под.) Габрово, 1900.

Попагѐнов *ф* — навярно кръстоска от Папаганов (вж. Папа-) и Попганов. Шумен.

Попадѝин *ф* — от *попадѝя*. Разлог, гара Дамяница (Благоевградско). **Попадѝински** *ф*. Литаково, Радотина (Ботевградско).

Попалейски *ф*. Враца (външно лице).

Попѐндов *ф* — от поп Пандов или поп Андов.

Попардѐнов *ф* — видоизменено от Попърдал. Брегово (Видинско), 1917, 1960.

Попѐрков *ф* — от прякор *Попѐрко* (нямал зѝби, та ял все попара). Панчарево, Пловдив.

Попѐров *ф* — а) от *попѐра*; вж. Попарков; б) от поп Паров. Пловдив, Чирпан, Враца.

Пѐпеков *ф* — от Попев с вмѝкнато *ек*.

Попѐнков *ф* — от поп Пенков. Лом, 1893, Търново.

Пѐпето *пр* — попски син или внук. **Пѐпев** *ф*.

Пѐпецов и **Пѐпецовски** *ф* — от *пѐпец* 'умалит. и подигравател. от поп'. Луковит.

Попѝвков *ф* — а) от поп Ивко; б) от прякор *Попѝвко* 'пияница'. Градец (Котленско).

Пѐпински *ф* — от с. Попинци (Панагюрско). Панагюрище, Вършец.

Пописѐков *ф* — от поп Исаков.

Попѝшки *ж* — от с. Попица (Белослатинско). Кнежа.

Пѐпкин *ф* — от прякор *Пѐпката* (може би любовница на някой поп). Стара Загора (гроб), Казанлък.

Поплѝков *ф* — от поп Луков.

Поплювев *ф* — разновидност на Поплювков. Зелениково (Пловдивско), 1904.

Поплѝвков *ф* — от *поплѝвко* 'страхливец, жалък човек'. Баня (Панагюрско).

Поманѝков *ф* — от поп и Маников. Станке Димитров, 1910.

Попнѐчев *ф* — от поп Нечев. Медвен (Котленско).

Попѐв *ф* — а) от *поп* — бащата, дядото или пращадото бил поп; б) от прякор *Пѐпа* (пеел в черква, имал дълга брада и под.) Доста често из цялата страна. **Пѐпѐвски** *ф*. **Пѐпович** *ф*. Сливен, 1900.

Попѐвилѝев *ф* — в.м. Поп Илиев, Попилиев. Търново, 1873.

Пополѐнов *ф* — от Папаланов с преход на неударените *а* в *о*. Ново село (Видинско).

Попѐнчев *ф* — от поп Пончев или поп Ончев. Винаца (Варненско).

Поправѐлов и **Попровѐлов** *ф* — видоизменено от поп Рафаелов. Станке Димитров.

Попратѝлов *ф* — в.м. *Папратилов, навярно от *пѐпрат*; срв. Папраталов. Девинско, Смолян.

Попрѐлков *ф* — от диал. *попрѐлка* 'седянка с предене'. Гоце Делчев.

Попрѝцов *ф* — в.м. Попърцов. Сатовча (Гоцеделчевско).

Популѝнски *ф* — в.м. *Поповянски, от с. Поповяне (Самоковско). Тишаново (Кюстендилско).

Попѝнкѝов *ф* — а) в.м. *Папункѝов; вж. Папунов; б) от поп Пункѝов.

Пѐпчев *ф* — от прякор *Пѐпчето* или превод на Папасчиков. Бошуля (Пазарджишко), Стара Загора, Перник.

Попчѐвски *ф* — някой от дедите бил поп. Ботевград.

Пѐпѝн *м* — може би прякор от детско *пѐпан* 'хубав, мил', усвоен като лично име. Батак (Пещерско). **Пѐпѝнов** и **Пѐпунев** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Попърдѐл *пр* — (излязло му име, че е прѐдлив). Брегово (Видинско), 1893.

Попърцов *ф* — навярно от *попърцвам* 'попрѐдвам'. Пещера, Сатовча (Гоцеделчевско).

Пор *м* — вж. Поро.

Поражѐнов *ф* — от Порожанов с преход на предударното *о* в *а*. Шумен.

Пѐралиев *ф* — навярно в.м. Пороѝлиев. Левски.

Порѐшки *ф* — от диал. *порѐк* 'едър пор'. Врачанско.

Порджѝйски *ф* — от диал. **порджѝя* 'ловец на порове'. Пловдив.

Пордев *ф* — може би грешка в.м. Пондез. Карлово, 1878.

Поревѐлски *ф* — от диал. **поревѐло* 'викало, висок балкон като викало' (къщата му имала такъв балкон); срв. Дивановски, Чардаклийски. Врачеш (Ботевградско).

Порезѐнов (и **Поризѐнов**) *ф* — от диал. **порезѐн* 'който събира порязаници на задушница и др.; коматан'. Челопечене, Кремиковци (Софийско).

Порикленов *ф* — от прякор *Порѝклен* (лекувал, като „порел“ болести с кленова главня). Ивайловград.

Пѐрко *м* — умалит. от Поро. **Пѐрков** *ф*. Карлово, 1908, Сливен, Разград, Варна.

Порнѝков *ф* — от диал. *порнѝк* 'който подканва, подбужда, насѝсква' (от рум. а рогпѝ 'подканвам, насѝсквам'. Лом, 1893.

Пѐро *м* — а) от името на някакъв дърен цар Пор, за който се споменава в Алек-

сандрията; б) съкрат. от Порфир или от друго име. **Пѳров ф.** Карлово, Павел баня (Казанлъшко), Казанлък. **Пѳровски ф.**

Породински ф — може би от *порѳда* (?)

Порожанов ф — от диал. **порожан* 'човек за пороже (въже); когото водят или връзват с пороже'. Кюстендил, 1879, Берковица, Байкал (Ореховско), Никополско, Тутракан, Толбухин.

Поройлив ф — от диал. *поройлия* 'жител на някоя местност или заселище Порой'. Пещера.

Поройчевски ф — от някое заселище Поройче. Цариград (Възраждането).

Поромански ф — от „по руманя“ на полска работа в Старозагорско. Габрово.

Пороминов и Поромински ф — от с. Поромино (Станкедимитровско). Мурсалево (Станкедимитровско), Кюстендил.

Порпуров ф — от *пурпур* (?) Стара Загора.

Порталски ф — от Портарски с дисимилация на второто *p*. Радомирско, Радомир.

Портар пр — от диал. *портар* 'вратар'. Станке Димитров, 1879, Чифлик (Станкедимитровско), Кюстендилско. **Портарски ф.** Станке Димитров, Кюстендил (гроб), Калюща (Радомирско).

Портев ф. Брестовица (Пловдивско), Пловдив, Русе.

Портокалски ф — от прякор *Портокал* (навярно хвалел ябълките си, че са като портокали). Соголяно (Кюстендилско), 1917, Владая.

Порфир м — съкрат. от Порфирий. Пирот. 1861. **Порфиров ф.** Видин, 1905.

Порфирий м — гр. *Πορφύριος* 'багрени, пурпурен' — име на календарски светии. Синод. именник.

***Порхо м** — видоизменено от Порфирий. **Порхов ф.** Търново, 1906.

Порчел м — от Порч(о)+*ел*. **Порчелов ф.** София, 1893, 1962.

Пѳрчо м — умалит. от Поро. **Пѳрчев ф.** Четирци (Кюстендилско).

Порязов ф — от диал. *поряз*; вж. Поирязов. Казанлък, 1893, Хасково, Пловдив, Пловдивско, Асеновград, Пазарджик, Лясковец, Шишманово (Самоковско), Вълчедръма (Ломско), 1917.

Пѳсеков ф — от диал. *пѳсек* 'изсечена, изтребена гора'. Делчево (Гоцеделчевско).

Посѳрков ф — от прякор *Посѳерко*. Берковица.

Пѳско м — видоизменено от Постол. Разград, 1893. **Пѳсков ф.**

Пѳскул м — от Поск(о)+*ул*. **Пѳскулов ф.** Липница (Ореховско).

Послаников и Послаников ф — нарочно видоизменено от Посранеков. Копривщица, Пловдив, 1870, 1950.

Послийски ф — може би от с. Посиек (Смолянско). Пловдив.

Посранеков ф — от прякор *Посранко* 'посерко' с вмъкнато *ек*. Копривщица.

Пѳстал м — от Постол с акане; срв. Нягал. **Пѳсталов ф.** Казанлък, Казанлъшко, Търново, Горни Лом (Белоградчишко). **Пѳсталеф ф.** Горна Оряховица, 1908.

Пѳстѳлков ф — от прякор *Пѳстѳлко* 'сух, мършав, постал човек'. Калугерово, Карабунар (Пазарджишко).

Пѳстѳлски ф — разновидност на Посталков. Калугерово (Ботевградско).

Пѳстампиров и Постомпиров ф. Габрово.

Пѳстѳлков ф — от диал. **пѳстѳлко* 'който много пости или е изпостелял' (?) Пловдив.

Пѳсто м — от Постол с изпадане на *л*. **Пѳстов ф.** Разград.

Пѳстол м — съкрат. от Апостол. **Пѳстолов ф.** Горубляне, Челопечене (Софийско), Елин Пелин, Неделище (Сливнишко), Дрен (Радомирско), Самоков,

Пѳстолѳнка ж — разновидност на Постолка. Кътина (Софийско).

Пѳстолка ж — женска форма от Постол. Н. Геров.

Потѳйника пр — скрит, потаен човек. Разлива (Ботевградско). **Потѳйников и Потѳйнишки ф.** Разлива.

Потѳна ж — женска форма от Потѳо. Крумово (Ямболско).

Потѳрашев ф — от диал. **потѳраш* 'участник в потера'; (срв. рум. *poteraş*). Гоцеделчевско.

Пѳтко м — от диал. *пѳтка* 'спъване, падане' — заклинателно име против зло, злополука (от *жи ми пѳтка* 'дано не се спъна, не падна'). **Пѳтков ф.** Кюстендил, 1824.

Пѳтник м — от диал. *пѳтник* 'пътник'. Дебърско.

Пѳто м — видоизменено от Потко или от Потник. Дебърско.

Потѳягов ф — може би във връзка с рум. *putoage* 'смрад' (?) Сомовит, Черквица (Никополско).

Потун м — от Пот(о)+*ун*.

Потѳнко м — умал. от Потун. **Потѳнков ф.**

Потурѳиков ф — от *потурѳик* 'потурчен, помохамеданчен българин или изобщо християнин'. Севлиево.

Потѳуров и Потѳурев ф — от тур. *potur* '1. набръчкан, нагънат; 2. потури'. Шумен, Пловдив.

Потѳрчанов ф — от Патѳрчанов с преход на неудареното *a* в *o*. Панагюрище.

Пѳтъо м — видоизменено от Продан, успоредна форма на Подѳо, Понѳо, Почо, Пошо. **Пѳтъов ф.** Старозагорско, 1908.

Пѳтев ф. Доброславци (Софийско), Варна.

Похлѳпков ф — от прякор *Похлѳпката* (шапката му била като похлупка или нещо подобно). Баня (Разложко), Велинград, Кула, Присово (Търновско), Казанлък.

Пòцко *м* — а) умалит. от Поцо; б) от Поско с преход на *ск* в *цк*. Кукуш, Струмица 1917, Петрич, Радомир, Видин, Варна.

Пòцо *м* — разновидност на Потьо, Почо, Пошо. **Пòцов** *ф*. Зелениково (Пловдивско).

Почаков *ф* — може би вм. *Почеков, от Почев с вмъкнато *ек*. Казанлък.

Пòчек *ф* — от Почо с родова наставка *-ек*. Бр. Миладинови.

Почекàнов и **Почекàнски** *ф* — според семеен спомен: искал една мома, казали му, че е още малка, на 16 години — да почака две години; той почакал и се оженил за нея а съселяните му извадили прякор Почекан. Цървени брег (Станкедимитровско), Калково (Самоковско).

Почй̀нков *ф* — от израз „чиним починки“ — троснат или шеговит отговор на въпроса „Що чиниш?“ (от диал. *почй̀нки* 'люспи, сламки и негодни зърна в жито'). Кюстендил, 1893.

Пòчо *м* — видоизменено от Продан, Панайот, Пончо, Пойчо или друго подобно име. **Пòчев** *ф*. Никопол, Гигенска махала (Никополско).

Пòшо *м* — видоизменено от Продан. Търново, Русе. **Пòшев** *ф*. Търново, 1867.

Пòщаджиев и **Пòщаджийски** *ф* — от *пòщаджия* 'превозвач на пощата'. Дединци (Еленско), Враца.

Пощàков *ф* — от диал. **пощàк* 'пощенски служител' (?) Шумен, Търговище, Севлиево, Пиргово (Русенско), 1906.

Пощй̀лов *ф* — навярно разновидност на Постилков. Пловдив.

Пòщов *ф* — от прякор *Пòщата* 'раздавач или пощенски служител'. Сливен, 1893, Стара Загора, 1908, Казанлък, Пловдив.

Поюков *ф*. Лещен (Гоцеделчевско).

Поян *м* — от Пой(о) + *ан*. **Поянов** *ф*. Ново Укрупено, 1964.

Прàвда *ж* — от *прàвда*. Сравнително ново и рядко; Плевен, р. 1914, Петърч (Сливнишко), р. 1928, Свищов, р. 1934, Ракитово (Велинградско), р. 1941, Русе, Толбухин.

Прàвдалиев *ф* — видоизменено от Провадалиев. Варна, 1893.

Прàвдев *ф* — псевдоним от *прàвда*.

Правдолюбà *ж* — новосъздадено име. Единичен случай.

Правдолюбòв *ф* — псевдоним.

Правдомй̀р *м* — новосъздадено име. Бяла.

Правещалиев *ф* — от някое заселище с подобно име. Пещера.

Прàвов *ф* — от прякор *Прàвия* (ходел много изправен) или *Прàвото* (говорел все за права). Килифарево (Търновско).

Правослàв *м* — от *правослàвен*, прев. на Ортодокси. Варна, 1862, Сливен, 1920, Каспичан, 1927. **Правослàвов** *ф*. Пловдив.

Правчàнов и **Правчàнски** *ф* — от *правчàнин* 'жител на с. Правец, Ботевградско'.

Етрополе, Ботевград, Ботевградско, Луковит, Хайредин (Ореховско).

Правчински *ф* — грешка или разновидност на Правчански. Михайловград.

Прàго *м* — от *праг* — защитно име по дълготраен домашен предмет; срв. Стрехчо, Брусо, Пометко. **Прàгов** *ф*. Ракитово (Велинградско).

Прàджо *м* — видоизменено от Праго (*Прагьо). Бр. Миладинови.

Празаников *ф*.

Празàров *ф* — от диал. **празàр* '1. производител или любител на праз; 2. пастир или търговец на празове (нескопени овни)'. Пловдив.

Празлатàнски *ф*. Враца.

Прàзников *ф* — от *прàзник* (може би и превод на Байрамов). Шумен, 1908, Дряново.

Празнй̀ковци род — може би от диал. **празнй̀к* 'неработен човек, безделник'. Бодрово (Първомайско).

Прàзов *ф* — съкрат. от Празаров. Гол. Конаре (Пловдивско), 1855, 1893. — Според тяхно обяснение: дядото бил в Прага, та името е вм. Пражки.

Прàкица *пр* — от диал. *прàкица* 'прашка, възженце на стреме'. Велес, 1844. **Прàкицов** *ф*. Шумен, 1940.

Прàков *ф*. Марица, 1900, 1960.

Прàлев *ф* — от циг. *прал* 'брат'. Габра (Ихтиманско).

Праматàров и **Праматàрски** *ф* — от диал. *праматàр* '(амбулантен) търговец на басми' (от гр. *πραματευτής*) Бургас, Велинград, Цариброд.

Прàнгаджиев и **Прàнгаджийски** *ф* — от остар. *прàнгаджия* 'окован в пранги, във вериги; затворник' (ит.-тур. *prangacı*). Карлово, Пловдив, Пазарджик, Берковица.

Прàнгов *ф* — от остар. *пранга* 'верига за затворник' (ит.-тур. *pranga*) или съкрат. от Прангаджиев. Елхово (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Пловдив, Годеч.

Прàнджев, **Прàнджов** и **Пранджиев** *ф* — видоизменено от Прангов покрай по-често употребяваното множ. число *пранги*, оттам *Пранг(и)ев. Копривщица, 1870, Пловдив, Найден Герово (Пловдивско), Клисурса, Розино (Карловско).

Прàндьо *м* — от Праньо с вмъкнато *д*. **Прàндев** *ф*. Айтос.

Пранè *м* — югозападна форма на Праньо. **Пранèв** *ф*. Станке Димитров, 1813.

Прàнко *м* — умалит. от Праньо. **Прàнков** *ф*. Русе.

Прàнчо *м* — умалит. от Праньо. **Прàнчев** и **Прàнчов** *ф*. Пловдив, Стара Загора.

Прàньо *м* — може би от гр. *πρᾶμα* 'домашна вещ, покъщнина, добитък' — защитно име от типа на Брусо, Стрехчо, Гърньо.

Прaпй̀нов *ф*. Лясковец.

Праплювков ф — от диал. *праплюво 'който не си поплюва' (?)

Прасаджиев ф — от диал. *прасаджия; вж. Празаров. Опълченец (Кърджалийско).

Праско м — а) съкрат. от Параско; б) умалит. от Прасо. **Прасков ф.** Доспей (Самоковско), Самоков.

Прасличков ф — навярно чешко име. Орехово.

Прасо м — от *прасѐ*, възникнало както Кравко, Кучкан. **Прасов ф.** Кюстендил, 1879.

Прасолов ф — разновидност на Пресолски.

Прахалиц пр — от колиби Прахалците (Габровско). Габрово, 1899. **Прахалчев ф.** Габрово.

Прахаров ф — може би от чеш. прахаř 'барутчия'. Пловдив.

Прахов ф — от *прах*; за едни Праховци се говори, че името е съкрат. от *Пърди-прахов — като деца правели купчинки прах и пърдели по голо над тях, за да ги раздухат. Копривщица, Церова кория (Търновско), Плевен, Славейно (Смолянско).

Прахчаров ф — от диал. *прахчар (вм. грашчар) 'който умее добре и надалече да хвърля камъни с прашка'. Пазарджик.

Прашакков ф — от диал. *прашак '1. който все праща, пита; 2. просяк' (?) Пловдив.

Прашан м — от Праш(о)+ан. **Прашанов ф.** Свищов, Шумен.

Прашка пр — от *прашка* (бил жилав и пъргав като прашка за хвърляне камъни). Болярино (Асеновградско), Асеновград.

Прашков ф. Асеновград, Асеновградско, Казанлък, Търново, Никюп, Полски Сеновец (Търновско).

Прашо м — от диал. *прашам* 'питам', възникнало както Пито, Търса. **Прашев ф.** Пловдив.

Пращейн ф — навярно от чеш. praštýně 'пернат, смахнат'.

Пращил пр — от диал. *пращило* 'прашка; повой'. Котел, 1867. **Пращиллов ф.** Котел, 1867, 1962, Русе. **Пращилски ф.** Горни Пасарел (Самоковско).

Пращинков ф — от прякор *Пращинко* 'умирикан на пращини, на ракия'. Враца.

Превалски ф — от с. Превала (Михайловградско). Михайловград.

Превишко м — така кръстили детето, та „да превие бог небето“. Сопот, нар. песен.

Прегьо м — от Предьо с преход на *д'* в *г'*. **Прегьов ф.**

Прѐда ж — женска форма от Предо. Орехово.

Предачев ф — от *предач* (направило впечатление, понеже мъж изобщо не преде). Варна, Пловдив.

Прѐделиев ф — от диал. *прѐделия* 'жител на местност Прѐдел'. Каблешково (Поморийско) — македонец.

Прѐджеков ф — от *Преджов с вмъкнато *ек*.

Прѐдо м — от рум. Preda, съкрат. от старинно Прѐдътеча 'предшественик' или разновидност на Предьо. Видин, 1895, Сомовит, 1915. **Прѐдов ф.** Видин, Ломско, Сомовит, Рогозен (Ореховско), Павликени, Лясковец, Панагюрище, Казанлък. **Прѐдич ф.** Търговище, 1873.

Прѐдой м — рум. Predoiu, разширено от Предо. **Прѐдов ф.** Брегово (Видинско).

Прѐдуца ж — рум. Preduța, разширено от Прѐда. Периловец (Кулско).

Прѐдьо м — съкрат. от старинно *Прѐди-мер — пожелателно име: да е преден, да стои на предно място. Средногорието. **Прѐдьов ф.** Средногорец (Пирдопско).

Прѐдев ф. Бургас.

Прѐждаров ф — от диал. *прѐждар 'търговец (или бояджия) на прѐжди'. Бръшляница (Плевенско).

Прѐждов ф — от *прѐжда* или съкрат. от Прѐждаров. Вѐбел (Никополско).

Прѐздолски ф — (живеели през дола). Бела Слатина.

Прѐкодолев ф — от някое заселище Прѐки дол или еднакво по значение с Прѐздолски.

Прѐкунов ф — може би видоизменено от Прикумов. Пазарджик.

Прѐлезов ф — от някое заселище или местност Прѐлез(а). Чирпан, 1893, Стара Загора.

Прѐлков ф — от диал. *прѐлко 'мъж, който преде'; срв. Предачев. Сопот, Пловдив.

Прѐмежданов ф — от *прѐмеждан 'кого готолитат прѐмеждия'.

Прѐмо м — от някаква диал. румънска или арумънска форма ргет 'прѐв'; вж. Примо. Варна, 1940.

Прѐмче м — умалит. от Премо. Дебърско. **Прѐмчев ф.**

Прѐмяннов ф — от *прѐмяна* (може би ходел все пременен). Шумен.

Прѐнгов ф. Ресен (Търновско).

Прѐнда ж — от алб. prenda 'петък' (родена в петък или близко по произход с Петка). Дебърско.

Прѐндо м — мъжка форма срещу Прѐнда. Дебърско. **Прѐндов ф.**

Прѐнеров ф. Троян, Бургас.

Прѐно м — от Премо с много по-употребимото окончание *-но*. **Прѐнов ф.** Златия (Ломско).

Прѐнчо м — умалит. от Прѐно. **Прѐнчов и Прѐнчев ф.** Търново, Пловдив.

Прѐньо м — успоредна форма на Прѐно с меко окончание. **Прѐнев ф.** Варна.

Преображен м — от празника Преображене (роден на тоя ден). Михайловград, р. 1920.

Преображѐнски ф — от Преображенския манастир край Търново. Търново (Възраждането), 1905, Враца, 1949.

Преобрашка ж — женска форма срещу Преображен. Род. 1912.

Препийка ж — умалит. от Препия. Ловеч (гроб).

Препия ж — съкрат. от Евпрепия. Русе.

Прерад м — старинно име „много радостен“. Етрополски манастир, 1648.

Пресил м — старинно име „много силен“. Ник. Милев.

Пресиям м — от името на старобългарския владетел. Варна.

Пресковски ф. Ямбол.

Преслав м — старинно име „много славен“. Рядко. Шумен, 1868, Елена, 1905, Правец (Ботевградско), Петърч (Софийско), р. 1932.

Преслава и Преславка ж — женска форма от Преслав. Шумен, 1885, Русе, Берковица, 1893.

Преславски ф — от град Преслав. Шумен, 1893.

Преснаков ф — от диал. *преснак* '1. прясно мляко; 2. пресен, безквасен хляб'. Котел, 1867, Севлиево, 1871, Айтос, Търново.

Пресолски ф — от *пресол* 'кисело зеле'. Кнежа.

Преспилев ф. Казанлък.

Пречков ф — от прякор *Пречко* или *Пречката* 'който пречи на другите' (?) Лясковец, Русе.

Прешленов ф — от *прешлен* (?) Варна.

Прибегайлов ф — навярно руско име. Самоков (външни лица).

Прибойски ф — от с. Прибой (Радомирско). Радомир.

Привадонов ф. Севлиевско.

Прикладенски ф — вм. *Трикладенски, от с. Три кладенци (Врачанско). Лехчево, Стубел (Михайловградско).

Приков ф — от арум. *ргис* 'бълха' (пъргав и скоклив като бълха). Гопеш (Битолско), Станке Димитров, 1898, Разград, 1900.

Прикумов ф — от диал. **прикум* 'подкум на сватба'. Брацигово, Пещера.

Прилджанов ф — може би грешка вм. Примджанов. София, 1897.

Прилепка ж — „да се прилепват момците по нея“. Гоз (Брезнишко), р. 1939.

Прилепски ф — от град Прилеп.

Примавѐра ж — от ит. *primavera* 'пролет'. Плевен, р. 1959.

Примджанов ф. Самоков, 1920, София, 1951.

Примеров ф — от *пример* (?) Дряново, 1870.

Примо м — от рум. *prim*, лат. *primus* 'първ' — еднакво по смисъл с Първо, Пър-

ван. Асеновград. **Примов ф**. Калофер, 1845, Пловдив, Русе. **Примовски ф**.

Принго м — от Принко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Прингов ф**.

Принко м — умалит. от Прино.

Прино м — от Примо с много по-употребимото окончание *-но*. Куле махала (Ломско). **Принов ф**. Куле махала, Златия (Ломско), Орехово, Враца, Плевен, 1900, Казанлък.

Принцов ф — от прякор *Принца* (?) Тетово, 1917.

Прино м — умалит. от Прино. *Прино чово брѐдо* местност в Боженица (Ботевградско).

Приня ж — женска форма от Прино. Сушица (Горнооряховско).

Припия ж — вм. Препия. Горна Оряховица, р. 1894.

Припорски ф — от някоя местност Припор(а). Кюстендил.

Припрянов ф — от *припрян*. Русе, 1900, Варна.

Припърженски ф — от с. Припържене (Михайловградско). Хайредин (Ореховско).

Присадшки ф — от диал. *присадък* 'място, засадено с присади'. Угърчин (Ловешко), Пещера.

Присадлишки ф — навярно видоизменено от Присаднишки. Шумен, Варна.

Присадников и Присаднишки ф — от диал. **присадник* 'голяма градина с присади'. Панагюрище, Пловдив, Угърчин (Ловешко).

Присадов ф — от дърво и плод *присад*. Пазарджик, Пловдив.

Приседов ф — видоизменено „за разлика“ от Присадов (?) Пазарджик.

Пристава пр — от *пристав* '1. диал. ратай; 2. остар. полицейски или съдебен служещ'. Враца. **Приставски ф**. Михайловград.

Пристанекон ф — от Пристанков с вмъкнато *е*. Русе.

Пристанков ф — от прякор *Пристанко* 'мъж, ерген, „пристанал“ на богата вдовица'; срв. Купения. Русе.

Пристригарев ф — от диал. **пристригар* 'който пристригва, подстригва овце'. Банско.

Притоманов ф — работил или живял при по-известния Томанов; срв. Паранос. Русе.

Прифан м — защитно име: да се прихване, да остане жив. Велинград, Банско, Разлог.

Прихка ж — женска форма от Прихо. Търговище.

Прихо м — може би от диал. *прихам* 'става ми добре'. Варна. **Прихов ф**. Варна, Русе, Толбухин.

Приченлиев ф — от някое село с подобно име. Свищов.

Причкапов ф. Пазарджик.
Причков ф — от прякор *Причко*; вж. Приков. Пловдив.

Пришелскѝ ф — от *пришелѝц*. Малорад (Ореховско).

Пришков ф — от *пришка* (може би имал пришки, пъпки по лицето). Боровци (Берковско).

Прищина пр. (Бона Ат. Прищипа, Пловдив, 1949).

Пробойски ф — може би разновидност на Прибойски.

Провадалиев ф — от диал. *провадалия* 'жител на град Провадия'. Варна, 1879.

Прогонски ф — от местност или заселище Прогон. Перник.

Прогрсса ж — от *прогрѝс*. Ново, рядко.

Прогъо м — от *Продъо* с преход на *д'* в *г'*.

Прода ж — женска форма ст *Продъо*.

Продински ф. Врачеш (Ботевградско).

Продан м — заклинателно име: продаден, даден, обречен на манастир, светец и под. за избягване на лошата семейна съдба; срв. Купен. На много места из страната.
Проданов ф.

Продана ж — женска форма срещу *Продан*. Рядко.

Проданичин ф — от *Проданица*, жената на *Продан* (като по-известна в махалата или града). • Банско.

Продка ж — умалит. от *Прода*. **Продкин** и **Продкински ф.** Врачеш (Ботевградско).

Продо м — съкрат. от *Продан*. **Продов ф.** Шумен.

Продром (и **Продромо**) *м* — гр. *Прόδρομος* 'предшественик, предтеча' — епитет на евангелския Иван Кръстител. Пещера, 1917, Варна. **Продромов ф.** Асеновград.

Продрум м — разновидност на *Продром*. Лесичево (Пазарджишко).

Продъо м — съкрат. от *Продан*. **Продев ф.**

Прозоров и **Прозоровски ф** — от *прозор* 'прозорец' или превод на Пенджерков. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Пройдена ж — от **Продена* (**Продъена*) с отмет на йотацията. Корча (Епир), нар. песен.

Пройка ж — женска форма от *Пройко*. Бр. Миладинови, Казанлък, 1894, Поляна (Ямболско), Бургас, Каблешково (Поморийско).

Пройко м — от **Продко* (**Продъко*) с преход на *д'* в *й*. Типично за Казанлък.
Пройков ф.

Пройна ж — женска форма от *Пройно*. Н. Геров.

Пройно м — от *Пройко*, *Пройчо* с друго окончание. Казанлък, Севлиево. **Пройнов ф.** Калофер, Казанлък, Габрово, Севлиево, Търново, Ловешко, Еленово (Поповско), Исперихско.

Пройо м — видоизменено от *Продан* чрез по-старите форми *Пройко* и *Пройчо*. Етрополски манастир, 1648. **Продев ф.** Казанлък, Чирпан, Разложко. **Пройов ф.** Елешница (Разложко).

Пройчин м — от *Пройч(о)+ин*. Етрополски манастир, 1648.

Пройчо м — разновидност на *Пройко* с друго окончание. Белозем, Шишманци (Пловдивско), Зетьово (Чирпанско). **Пройчев** и **Пройчов ф.** Златица, Радилово (Пещерско), Ракитово (Велинградско), Стара Загора.

Прокѝп м — съкрат. от *Прокопи*. Благоевградско. **Прокѝпов ф.**

Прокѝпа ж — женска форма от *Прокоп*, *Прокопи*. Славовица (Плевенско). **Прокѝпин ф.** Лиляче (Врачанско).

Прокопан м — от *Прокоп+ан*. **Прокопанов ф.** Емборе (Костурско).

Прокѝпи и **Прокѝпий м** — гр. *Προκόπιος* от *προκοπή* 'напредък, успех, прокопсия' — име на календарски светия. Рядко. **Прокѝпиев ф.**

Прокѝпия м — разширено от *Прокопи*. Н. Геров.

Прокопсия ж — от *прокопсия* 'успех, благополучие'.

Прокумов ф — от диал. **прокум* 'подкум, заместник на кума'. Пловдив.

Пролет ж — от *прѝлет*. Ново, рядко.

Пролетинка ж — новостъкмено от *прѝлет*. Плевен, р. към 1960.

Пролетка ж — от *пролет+ка*. Видин, р. 1936, Сланотрън (Видинско), р. 1948, Габрово, 1960, Бела Слатина, р. 1961 (2)

Пролетсин м — 'син на пролетта'. Плевен, р. към 1920.

Прѝлка ж — навярно от *прѝлет*. Чепинци (Софийско), р. 1942.

Промисъш м — историческо име (?) Шумен, р. 1928.

Прѝмко м — може би от *Пронко*, преосмислено по диал. *прѝмка* 'тесен проход за промъкване'. **Прѝмков ф.** София, 1885, Габрово, 1893.

Прѝнко м — умалит. от *Проньо*. Демирхисарско, Неврокопско, 15—16 век. **Прѝнков ф.** Лясковец, Радомир, 1893.

Прѝнчо м — умалит. от *Проньо*. **Прѝнчев ф.** Пловдив.

Прѝньо м — а) видоизменено от *Продан*, *Пройно*; б) от гр. *πρόνοια* 'предвидливост'. **Прѝнев ф.** Варна.

Пронушняков ф — от диал. **пропушняк* 'който все пропуска да каже или да направи нещо' (?) Самоков.

Прорѝков ф — от прякор *Прорѝка*. Видин.

Прѝсаджиев ф — от диал. **прѝсаджия* 'който обича да проси' (?) Горна Оряховица.

Просвета ж — от *просвета*. Шумен, р. към 1905 (бащата учител), Пловдив, р. 1927.

Просвиров ф — от диал. *просвира 'обредно хлебче, просфора'.

Просеников ф — от просеник 'царевичен хляб'. Пловдив.

Просеничков ф — от диал. *просеничко 'който яде просеник'; вж. Просеников. Лясковец, 1893, Русе.

Прѝсешки ф — от прѝсяк (били много бедни). Бела Слатина.

Прѝсийски ф — от прѝсия (дядото бил заможен, имал доста овце, но обичал да прѝси). Берковица.

Прѝсков ф. Кюстендил.

Прѝсото пр — (може би „газел из прѝсото“). Кюстендил, 1857.

Прѝстаков ф — от прякор *Прѝстака*. Разград.

Прѝститѝтка ж — от *прѝститѝтка*. Според съобщение от трета ръка: бащата бил работник във Франция, дете имал приятелка, която другарите му наричали „прѝститѝтка“; от нея запазил добри спомени и когато се върнал, оженил се и станал баща, кръстил така дъщеря си. Единичен случай, Пернишко.

Прѝстов ф — навярно руско име. Бургас, 1950.

Прѝсяк пр — от *прѝсяк*; срв. Просешки, Прѝсийски. Ярловци (Пиротско), 1845.

Прѝта ж — от гр. *πρῶτη* 'първа'. Тетевен.

Прѝтагѝров ф — от Прѝтогѝров с преход на предупредното *о* в *а*. Русе, 1900.

Прѝтасий м — гр. *Προτάσιος*, лат. *Protasius* — име на календарски светия. Варна, р. 1896. Сопот, 1935. **Прѝтасиев ф**.

Прѝтич ф — от гр. *πρῶτος* 'първ, първенец'. Търново, 1822, Велес, 1873, Кюстендил, 1893, Кратово, 1942.

Прѝткин и Прѝткински ф — фонетична форма на Продкин, Продкински.

Прѝтогѝров и Прѝтогѝрски ф — от остар. *прѝтогѝр* 'селски глашатай' (гр. *πρωτόγυρος*). Охрид, 1905, Пещера, Кюстендил.

Прѝтопѝпов ф — от *прѝтопѝп* 'главен свещеник'. Хасково, 1893, Казанлък, Карлово.

Прѝтохрѝстов и Прѝтохрѝстев ф — от прото Христо (Христья)=първият Христо или Христья Първенецът. Пловдив.

Прѝфил м — от Профир с дисимиляция на второто *р*. **Прѝфилов ф**. Варна.

Прѝфир м — от Порфир с метатеза на *ор* в *ро*. Стара Загора, 1900, Петелово, Пчеларово (Кърджалийско). **Прѝфиров ф**. Стара Загора, 1893, Петелово, Пчеларово, Смолян, Станке Димитров, Пирот, Варна, Баня.

Прѝфирка ж — женска форма от Профир.

Прѝхар м — от Прохор с преход на неудареното *о* в *а*. **Прѝхаров ф**. Самоковско.

Прѝхасков ф — чешко име, от *procházká* 'разходка'.

Прѝхор м — гр. *Πρόχορος* 'който е предхор, ръководител на хор' — име на календарски светия. **Прѝхоров ф**.

Прѝцѝнков ф — руско име (бащата русин). Разград, 1966.

Прѝчко м — видоизменено от Продан, Прохор или друго подобно име. **Прѝчков ф**. Варна.

Прѝшко м — умалит. от Прошо. **Прѝшков ф**.

Прѝшо м — видоизменено от Продан или от Прохор; срв. Пошо. **Прѝшев ф**.

Прѝя ж — женска форма срещу Прѝйо. Лозенградско, 1920.

Прѝудкин и Прѝуткин ф.

Прѝуктович ф.

Прѝсаров ф — може би вм. *Просаров; срв. Просаджиев. Горна Оряховица.

Прѝсев ф — може би грешка вм. Крусев. Горна Оряховица, 1882.

Прѝсийски ф — нарочно видоизменено от Прѝсийски. Берковица.

Прѝухтович ф. Пловдив, Свищов.

Прѝвка ж — умалит. от Първа. Берковица, Врачеш (Ботевградско). **Прѝвкин и Прѝвкински ф**. Лехчево (Михайловградско).

Прѝвул м — вм. Първул. Тетевен, 1648.

Прѝвчо м — умалит. от Първи. Стара Загора, 1884, Пирне (Айтоско), Карнобат. **Прѝвчев ф**. Карнобат.

Прѝдлаков ф — от прякор *Прѝдлак*. Каблешково (Поморийско).

Прѝдлев ф — от прякор *Прѝдльо*. Грузовско. **Прѝдльовци** род в Етрополе.

Прѝдлеков ф — от Прѝдлев с вмъкнато *ек*. Котел.

Прѝжката пр — от *прѝжка* 'сръдлив човек'. Луковит.

Прѝков ф. Велинград, Разложко.

Прѝмов ф — може би видоизменено от Примов (?) Войнягово (Карловско), Казанлък.

Прѝндачки и Прѝндашки ф — може би от диал. *прѝндавица* 'гъба прахутка'. Самоковско.

Прѝнчов ф — видоизменено от Брънчов или от Прѝвчев. Згориград (Врачанско).

Прѝстенчев ф — от *прѝстенче*. Етрополе, Варна.

Прѝтев ф — от *прѝт* (висок и тънък като прѝт). Белица (Разложко), Благоевград.

Прѝхчо м — от Прѝвчо (Прѝфчо) с преход на *ф* в *х*. Карнобат. **Прѝхчев ф**. Карнобат, Айтос.

Прѝцрагов ф. Рельово (Самоковско), Самоков, Карлово.

Прѝче пр — от *прѝч* (имал остра брадичка, смърдял като прѝч или нещо подобно). Кюстендил, 1879. **Прѝчев ф**. Калофер.

Прѝшев ф — вм. Пършев. Стара Загора.

Прѝков ф — от прякор *Прѝкия* или нещо подобно. Русе.

Пряснѣкът *пр* — от диал. *пряснѣкъ*; вж. Преснаков. Котел (Възраждането).

Псалтир *м* — от черковната книга *псалтир* (гр. *ψαλτήριον*). Луковит, 1894, Вършец, Бальовица (Берковско), Елин Пелин, р. 1895. **Псалтиров** *ф*. Стара Загора.

Псалтов *ф* — от *псалт* 'черковен певец' (гр. *ψάλτης*). Пловдив, Варна, Кюстендил, Гръцка Македония.

Псантир *м* — видоизменено от Псалтир. Трън.

Пседерски *ф* — от с. Пседерци (Кулско). Видин, Русе.

Пселант *м* — видоизменено от Ипсилант (от гр. *ύψηλός* 'висок, възвишен'). Стара Загора. **Пселантов** *ф*. Стара Загора.

Псѣрев *ф* — може би видоизменено от *Псѣсарев; вж. Пасарев. Градец (Котленско), 1867.

Птичката и **Птичковаца** *пр* — от *птичка*. Трудовец (Ботевградско). **Птичков** *ф*. Казанлък.

Пуальов *ф* — говорима форма на Пухалев. Велинград.

Пувков *ф* — навярно разновидност на Пухов с преход на *х* във *в* (*ф*). Варна.

Пугьо *м* — от Пудьо с преход на *д'* в *г'*. **Пугьов** *ф*. Симитли.

Пуда *ж* — женска форма от Пудо. **Пудин** *ф*. Бояна (Софийско), 1917.

Пуде *м* — югозападна форма на Пудьо. **Пудев** *ф*. Столник (Елинпелинско).

Пудо *м* — а) от името на календарския светия Пуд; б) успоредна форма на Пудьо с твърдо окончание. **Пудов** *ф*. Охрид (Михайловградско), Варна, Казанлък.

Пудьо *м* — а) от Пундьо с изпадане на *н*; б) от Пъдьо с *у* вм. *ъ*. **Пудев** *ф*. Пловдивско, Драгижево (Търновско).

Пужо *м* — от диал. *пѣже*, *пѣжо* 'некръстено още момче'; срв. Пижо. Софийско.

Пүздерков *ф* — от диал. *пѣздерки* 'паздер'; срв. Паздеров. Станке Димитров, 1879.

Пүздрев *ф* — от прякор *Пүздрѣо* 'човек без тлъстина и мускули'. Самоводене (Търновско).

Пуздрѣев *ф* — разширено от Пуздрев. Аспарухово (Варненско).

Пузинов *ф*. Враца (външно лице)

Пуйко *м* — умалит. от Пуйо. Брезнишко. **Пуйков** *ф*. Горна Оряховица, 1894, Ресен (Търновско), Русе, Враца.

Пуйо *м* — от рум. *puie* 'пиле, пиленце'; срв. Пильо и Пульо. Мокреш (Ломско), 1870, Севлиевско, Айтос. **Пүев** *ф*. Лом, Видин, Стакевци (Белоградчишко), Плевен, Тетевен, Лясковец, Габрово, Айтос.

Пуйча *ж* — женска форма от Пуйчо. Брезник.

Пуйчо *м* — умалит. от Пуйо. Брезник. **Пуйчев** *ф*. Поликраище (Горнооряховско), Търново.

Пукавичѣров *ф* — от диал. *пукавичѣр* вж. Пуканичаров. Самоков.

Пүкайков *ф* — от диал. **пѣкайки* 'пуканки'. Пловдив.

Пүкалов и **Пүкалски** *ф* — от диал. *пѣкал* '1. див мак; 2. човек с пронизителен поглед, със силни и втречени очи'. Плевен, 1900, 1927.

Пуканичѣров и **Пуканичѣрски** *ф* — от *пуканичѣр* '1. любител на пуканки; 2. който от бедните си ниви добива царевица колкото за пуканки'. Правец, Трудовец (Ботевградско).

Пүканков *ф* — от *пѣканки*. Малък чифлик (Търновско), Търново.

Пүканов и **Пүкански** *ф* — разновидност на Пуканков. Малък чифлик (Търновско), Плевен.

Пукѣрев *ф* — от диал. **пукѣр* 'който много „пука“ — яде и пие'. Владимирово (Харманлийско).

Пүкнев *ф* — от диал. **пѣкнѣо*; вж. Пукарев. Петрич.

Пүков *ф* — а) от диал. *пук* 'име на някои растения'; срв. Пукалов; б) от *на пук* 'на зло, против желаното и редното'. Карлово, Шумен, Трън, 1900.

Пула *м* — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско), Софийско. **Пүлин** *ф*. Банско. **Пүлински** *ф*. Чипровци (Берковско), 1890.

Пүлев¹ *ф* — от диал. *пѣле* 'магаренце'. Локорско (Софийско).

Пулейков *ф* — може би видоизменено от Пулеков.

Пүлеков *ф* — от Пулев с вмъкнато *ек*. Копривщица, 1845, Габрово.

Пулейски *ф* — от прякор *Пулѣята* 'пуляв човек'. Лозен (Софийско).

Пүлка *м*, *й* — умалит. от Пула или женска форма от Пулко. **Пүлкин** *ф*.

Пүлко *м* — умалит. от Пульо или от Пула. **Пүлков** *ф*. Кюстендил, Пловдив.

Пүлчо *м* — умалит. от Пульо. **Пүлчов** *ф*. Пазарджик, 1904.

Пүльо *м* — от гр. *πουλί* 'пиле, птиче'; срв. Пильо, Пуйо. Южна Тракия, Айтос, Стара Загора. **Пүльов** *ф*. Карлово, 1853, Самоковско. **Пулѣев** *ф*. Карлово, 1893. **Пүлев**² *ф*. Карлово, 1878, Калофер, Сопот, Казанлък, Стара Загора, Хасково, Гоцеделчевско, Айтос, Поморие, Силистра, 1900, Ярлово Самоковско). **Пүлов** *ф*. Разград.

Пумбѣров *ф* — вм. *Порумбаров, от рум. *porumbag* 'гълъбар'. Бяла, 1900.

Пүмо *м* — произволно видоизменение от Пантелей или от друго подобно име. (Пумо Димов Пантелеев, Кукорев, Ямболско, р. 1929).

Пүмпалов *ф* — от *пѣмпал* (въртял се като пумпал). Банско, Гоце Делчев (гроб), Кула.

Пѹна ж — съкрат. от Пауна. Брезник, Свогенско, Михайловград.

Пунѹров ф — от тур. *ripag* 'бунар, кладенец'. Златарица (Еленско).

Пѹнгеров ф — от диал. **nѹngѹr* 'скъперник' или 'богаташ'. Цалапица (Пловдивско).

Пѹнгов ф — от рум. *ringă* 'кесия, пунгия'; срв. Пунгеров. Казанлък.

Пѹнда ж — женска форма от Пунде.

Пѹндин ф. Якоруда, 1917.

Пѹнде м — от Пуне с вмъкнато *д*. **Пѹндев ф.** Станке Димитров.

Пѹнджо м — от Пунчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Пѹнджев** и **Пѹнджов ф.** Пещера, Пловдив, Бургас.

Пѹндьо м — от Пуньо с вмъкнато *д*. **Пѹндев ф.** Медвен (Котленско), 1878, Брезово (Пловдивско).

Пѹнѹ м — видоизменено от Паун (или от Аспарух). Дръмша (Свогенско), Радомир, Доброславци (Софийско). **Пѹнѹв ф.**

Пунѹвка ж — съкрат. от Пауневка. Балша (Софийско).

Пунѹрков ф. Радомирско, Трънско.

Пунѹшко м — от Пун(е)+*ешко*. **Пунѹшков ф.**

Пѹнзаров ф — от диал. **nѹnzar* 'платнар' (от рум. *rănzar*). Драгижево, Малък чифлик (Търновско), Шумен.

Пѹнка ж — умалит. от Пуна или съкрат. направо от Паунка. Брезник, Етрополе. **Пѹнкин ф.** Кула.

Пѹнко м — умалит. от Пуне. Софийско. **Пѹнков ф.**

Пѹно м — съкрат. от Паун (или от Панайот). Видинско, Търновско, Узунджово (Хасковско). **Пѹнов ф.** **Пѹнето ф.** Ботевград.

Пѹнча м — западна форма на Пунчо. Брезник.

Пѹнчо м — умалит. от Пуне, Пуно. Софийско, Битоля. **Пѹнчев** и **Пѹнчов ф.** Кула, Лехчево (Михайловградско), Елисейна, Уровене (Врачанско), Карлово, Банско.

Пѹньо м — разновидност на Пуне, Пуно. **Пѹнев ф.** Каварна.

Пѹняков ф — съкрат. от Папуняков. Локорско (Софийско).

Пѹпа ж — може би от Пуна с детско повтаряне на първата съгласна. Санданско.

Пѹпекон ф — от Пупов с вмъкнато *ек*. Панагюрище, Пазарджик.

Пѹпешков ф — от прякор *Пѹпешко* 'човек с издут корем, мешко'; срв. Пупов. Тетевен.

Пуплак ф — от диал. **nуплак*; вж. Пупов. Враца.

Пѹпов ф — от детско *nѹпа* 'коремче, шкембенце'. Враца.

Пупѹлски ф — от диал. *nупѹл* 'качул на птица'; срв. Качулев. Койно (Кюстендилско).

Пѹпчов ф — от прякор *Пѹпчо*; вж. Пупешков. Етрополе.

Пураджѹев ф — разновидност на Порджийски. Пловдив.

Пурѹшки ф — писмена разновидност на Порашки. Бреница (Белослатинско), Кнежа.

Пурел ф. (Дописка от Габрово, 1952).

Пѹреш м — от Пур(о)+*еш*. **Пѹрешов** и **Пѹрешев ф.** Железница, Горубляне (Софийско).

Пурнѹров ф — разновидност на Парнаров, Пърнаров. Люляково (Айтоско).

Пурнѹков ф — от диал. **nурнѹк* 'чистофайник'; срв. Пуро. Лом, 1900.

Пѹро м — от рум. *rig*, лат. *rigus* 'чист, девствен'. **Пѹров ф.** Лясковец, Варна, Айтос.

Пѹрош м — разновидност на Пуреш. **Пѹрошев ф.** Горубляне (Софийско).

Пурпѹров ф — писмена разновидност на Порпуров. Стара Загора.

Пѹрцо м — от рум. *rigți*, умалит. от Пуро. **Пѹрцов ф.** Лясковец, 1870, 1960.

Пѹрчо м — умалит. от Пуро. **Пѹрчев ф.** Остров (Ореховско), Русе.

Пѹрьо м — успоредна форма на Пуро с меко окончание. **Пѹрев ф.** Разград, 1860.

Пѹряков ф — от диал. *nѹряк* 'дебелак, грубиян'. Големо Бучино (Свогенско).

Пурѹската пр за жена — от диал. **nурѹска* 'чистофайница' (?) Свищов, 1900.

Пуси м. Варна, 1940.

Пускѹчев ф. — видоизменено от Пушкачев. Русе.

Пѹсоликов ф — от *Пусолев с вмъкнато *ик*; вж. Пусолски. Пазарджик.

Пѹсолски ф — от диал. *nѹсула* '1. списък, тефтер; 2. късичка записка' (тур. *pusula*). Труд (Пловдивско).

Пустимѹшев и **Пустимѹшов ф** — от *пусти(я)* 'проклетия, чудния' Мишо. Враца.

Пустинѹв ф — от диал. *пустинѹвсам* 'казвам „пусто да е, да опустее!“' Враца.

Пѹстов ф — от *nѹсто* да е!; срв. Пустинѹв. Джулюница (Горнооряховско).

Пѹтов и **Пѹтев ф** — разновидност на Пътов, Пътев. Лом, 1893, 1917.

Пѹхалев ф — от диал. **nухало* '1. духало на гайда; 2. ръчно духало'. Велинград, Пазарджик.

Пухарев ф.

Пѹхев ф — от Пуев с вмъкнато „градско х“

Пѹхлев ф — от Пулев с вмъкнато „градско“ х. Търново.

Пѹхов и **Пѹховски ф** — а) от диал. *nѹхо* 'бой пухане'; б) разновидност на Пухев. Копривщица, 1849, Панагюрище, Стрелча (Панагюрско), Карлово, Казанлък, Сливен.

Пухтѹров ф — от диал. **nухтѹр* 'който много пухти' (?) Пловдив.

Пѹхтев ф — от прякор *Пѹхтѹо*; вж. Пухтаров. Брезово (Пловдивско).

Пѹца и **Пѹцата пр** — може би от рум. *riț* 'кладенец, излак'. Габрово, 1899,

Свищов, 1894. **Пуцов ф.** Балчик, Габрово (бащата Стойно Пуца, синът Пуцов).

Пуцков ф — разновидност на Пъцков. Самоков (външно лице).

Пучевлу ф. Върбица, 1873.

Пушаков ф — от диал. *пѹшак* 'пушек, дим' (навярно много пушел тютюн). Шумен.

Пушѐ и **Пуше м** — от диал. *пуше* 'още некръстено дете', както Пижо, Пужо (смятат го и за произволно видоизменение на Петър). Брезник. **Пушѐв** и **Пушев ф.** Брезник, Дебели лак (Радомирско), Бобошево (Станкедимитровско), Голема Раковица (Елинпелинско), Берковица, 1900, Габрово. **Пушѐвски ф.** Търново, Градина (Търновско).

Пушйков ф. Видин.

Пушкарѐв и **Пушкарски ф** — от диал. *пушкар* 'човек с пушка'. Пирдоп, 1893, Етрополе, Крамолин (Севлиево), Севлиево, Килифарево (Търновско), Павел (Свищовско), Русе, Казанлък, Правец (Ботевградско).

Пушкарѐв ф — от рум. *pușcaș* 'човек с пушка, пушкар'. Русе, Свищов.

Пушкин¹ м — по фамилното име на руския поет А. С. Пушкин. Осмар (Шуменско), р. към 1900, кръстен така по настояване на кръстника си.

Пушкин² и **Пушков ф** — от *пѹшка* (носел пушка или се хвалел с пушката си). Шумен, 1893, Плевен, Дойренци, Катунец (Ловешко), Луковитско, Кула, Стряма (Пловдивско), Грудово.

Пушо м — разновидност на Пуше. **Пушов ф.** Златарица (Еленско), Горна Оряховица. **Пушовски ф.** Търново, 1905.

Пушакѐв ф. Етрополе (външно лице).

Пушйев ф. Лясковец.

Пушинѐков ф — от *пушинѐк* 'живеел или ходел из пушинака'. Панагюрище.

Пчелѐров ф — от *пчелар*. Силистренско, Стара Загора.

Пчелйна ж — от *пчел(а)+ина*. Бързия (Берковско).

Пчелйнски ф — от с. Пчелинци (Радомирско). Радомир, Кюстендил, Драгичево (Пернишко), Сливен.

Пшенйчни ф — може би руско име. Гара Искър, 1957.

Пъдарѐв, **Пъдарѐв** и **Пъдарски ф** — от *пѹдар*. Новозагорско, Стара Загора, 1900, Враца.

Пъдьо м — защитно име: ние уж го пъдим, корим за пред злите очи, та да не го сполети зло от другаде; срв. Куда. **Пъдев ф.** Търговище, 1917, Павел баня (Казанлъшко). **Пъдевски ф.** Калейца (Троянско), Ловеч.

Пъжо м — от Пържо с изпадане на *р*. **Пъжев** и **Пъжов ф.** Асеновград, 1908, Асеновградско, 1917, Пловдив.

Пъйко м — може би от *Пълько (вж. Пъло, Пъльо) с преход на *л'* в *й*. **Пъйков ф.**

Пъко м — от Пънко с изпадане на *н*. **Пъков ф.** Панагюрище, Асеновград, Пловдив, Тополовградско, Сливен.

Пъкьо м — от Пътьо с преход на *т'* в *к'* или разновидност на Пъко с меко окончание. Бърдарски геран (Белослатинско).

Пъла ж — видоизменено от Парашкева или от Павлина. Никополско, Плевен, Врачанско.

Пъло м — видоизменено от Парашкев или от Павел. Божурица (Плевенско), Плевен.

Пълов ф.

Пълтев ф. Пловдив.

Пъльо м — успоредна форма на Пъло с меко окончание. **Пълев ф.** Пловдив. **Пълевски ф.**

Пъндаклийски ф — от с. Пандъклии (Лесково, Старозагорско). Варна.

Пъндеков ф — от Пъндев с вмъкнато *ек*. Котел.

Пъндел м — от Пънд(ъо)+*ел*. **Пънделов ф.** Свиленград, 1917, Хасково, Казанлък, Паскалево (Толбухинско), Свищов, Левски.

Пъндърѐв и **Пъндърски ф.** Хасково, Пловдив.

Пъндьо м — от Пъньо с вмъкнато *д*. Ловеч. **Пъндев ф.** Ловеч, Стара Загора. **Пъндев и ц а** местност в Етрополе.

Пънзов ф — от рум. *pînză* 'платно'. Лозен (Софийско).

Пънко м — умалит. от Пъно, Пъньо.

Пънков ф. Каменец (Плевенско).

Пъно м — успоредна форма на Пъньо с твърдо окончание. **Пънов ф.** Панагюрище, Пазарджик, Свищов.

Пънто м — съкрат. от Пантелей с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*. Лом, Видинско. **Пънтов ф.** Лом (Възраждането), Вълчедръма (Ломско), Видинско, Михайловград. **Пънтев ф.** Игнатово (Ломско).

Пънчо м — умалит. от Пъньо. Шипка, Казанлък, Габрово. **Пънчев ф.**

Пъньо м — съкрат. от Панайот, Пантелей, Панарет или друго подобно име с изясняване на редуцираното *а* в *ъ*. Шумен. **Пънев ф.** Павликени, Павелско (Асеновградско). **Пъневски ф.** Ресен (Търновско), Търново, Русе.

Пъпанѐв ф — писмена разновидност на Папанов. Пещера.

Пъпешков ф — разновидност на Пупешков. Златарица (Еленско), Търново, Русе.

Пъпешов ф — от *пѹпеш*; срв. Пипонов. Търново.

Пъпкалийски ф — от диал. **пѹпкалия* 'пъпчив, с пъпки по кожата'. Враца.

Пъпков ф — от *пѹпка* (?) Габрово, 1910, Русе.

Пърашкѐва ф — от Парашкева. Бургаско.

Първа ж — женска форма срещу Първи. Първо. Ботевградско, Годечко. **Първин ф.** Казанлък. **Първински (Първински) ф.** Ботевград.

Първаков ф — от *първак* (може би пиел все първак ракия). Брезово (Пловдивско).

Първан м — от Първ(и), Първ(о)+ан. На разни места, главно СЗБ. **Първанов** и **Първановски ф**.

Първана ж — от Първ(а)+ана. Рядко.

Първануш м — от Първан+уш. **Първанушев ф**. Сомовит.

Първена ж — от Първ(а)+ена. Синод. именник.

Първи м — пожелателно име: да бъде пръв в живота и обществото. Лясковец. **Първев ф**.

Първо м — успоредна форма на Първи. Стара Загора, р. 1890, Борилово (Старо-загорско), Видин, 1893. **Първов ф**. Стара Загора, Лясковец, Търново. **Първовски ф**. Троян, Ново село (Троянско).

Първозор(а) м — от *първа зора*. Разлог, нар. песен.

Първол м — писмена разновидност на Първол. **Първол ф**. Козлодуй, Белослатинско, Враца.

Първолета и **Първолетка ж** — „родена през първото лято“ (?) Рядко. Чепинци (Софийско), р. 1928, Михайловград, р. 1936.

Първосалов ф. Михайловградско.

Първол м — от Първ(о)+ул. Видин, Видинско. **Първол ф**. Рабово (Кулско), Видин, Мездра, Прокупле (Моравско), 1917.

Първуна ж — от Първ(а)+уна. Комарево (Плевенско), Плевен.

Първуш м — от Първ(о)+уш. Синод. именник.

Пъргавелов ф — от диал. **пъргавел(а)* 'пъргав човек'. Драгижево (Търновско), Варна, Пловдив.

Пърго м — пожелателно име: да е пъргав. **Пъргов ф**. Лясковец (Възраждането), Русе, 1881, Свищов, 1900, Борован (Белослатинско).

Пърдалев ф — от диал. **пърдал* 'пръдлив човек'. Пловдив.

Пърдалков ф — от прякор *Пърдалко*; вж. Пърдалев. Джиново (Сливенско).

Пърдиев ф — писмена разновидност на Пардиев. Асеновград.

Пърдикашев ф — според местен спомен: докато ял каша с другите работници, изпуснал се, та пръднал. Цибър Варош (Ломско).

Пържан м — от Пърж(о)+ан. **Пържанов ф**. Павел баня (Казанлъшко), Пловдив.

Пържел м — от Пърж(о)+ел. **Пържелов ф**. Хасково, 1893, Чирпан, Пловдив.

Пържелко м — умалит. от Пържел. **Пържелков ф**. Санданско.

Пърженков ф. Марбас, 1957.

Пържинов ф — от диал. *пържина* 'дълъг прът'. Варна.

Пържо м — от *Пъргъо, успоредна форма на Пърго, с преход на г' в ж (?). Лехчево

(Михайловградско). **Пържев** и **Пържов ф**. Севлиево, Железница (Софийско).

***Пържол м** — от Пърж(о)+ол. **Пържолов ф**. Пловдив.

Пърков ф = Пърков. Велинград.

Пърлев (и **Пърльов**) ф — а) от *пърле* 'магаренце'; б) от прякор *Пърльо* 'опърлен човек' (?) Толбухинско, 1861, Варна, 1867, Тетевен (мнозина), Панагюрище, Русе, Средна кула (Русенско), Търново, Сливен, Ямбол, Горубляне (Софийско).

Пърлеев ф — разширено от Пърлев. Щип, 1917.

Пърлеков и **Пърликов ф** — от Пърлев с вмъкнато *ек, ук*. Ловеч, Александрово (Ловешко), Пловдив.

Пърлиев ф — разновидност на Пърлев и на Пърлеев. Варна.

Пърликокошков ф — (пърлил кокошки). Лясковец.

Пърличев ф — от диал. *пърлица* 'гургулица'. Охрид (Възраждането), Пчелище (Търновско), Бургас.

Пърличков ф — от диал. *пърличка* 'гургуличка'. Скопие, 1917, Горно Спанчево (Санданско).

Пърнов ф — писмена разновидност на Парнаров. Хасково, Варна.

Пърнаров ф — от рум. *Răgnă*. Сомовит.

Пъро м — видоизменено от Първо или от Парашкев. **Пъров ф**. Арфатар (Силистренско).

Пърпов ф — от прякор *Пърпо* 'който пърпа, т. е. пламва или трепка'. Локорско (Софийско), Враца, Пещера, Русе.

Пърпомов ф.

Пъртчев ф = Партчев. Брацигово, 1893.

Пърцолов ф — от рум. *Pîțul*. Орехово.

Пърчанов ф — от прякор *Пърчан* 'брадат човек'. Плевен.

Пърчев и **Пърчов ф** — от прякор *Пърчи* (имал остра брада или смърдял като пръч). Котел, 1873, Пещера, Жребичко (Пещерско), Кричим, Казанлък, Самоков, Четирци (Кюстендилско), Поцърненци (Радомирско), Етрополе, Кула, Лехчево (Михайловградско).

Пършев и **Пършовски ф** — от прякор *Пършо* 'с пършей по лицето'. Балчик, 1900, Върбица (Преславско), Горна Оряховица, Варна.

Пършенков ф — от прякор *Пършешко*; вж. Пършев.

Пършиков ф — от Пършев с вмъкнато *ук*. Казанлък.

Пършоров и **Пършоровски ф** — от диал. **пършор* 'много пършей'. Враца, Русе.

Пъстраков и **Пъстряков ф** — от диал. **пъстрак*, **пъстряк* 'човек с пъстри очи или с белези по лицето'. Казанлък, Ямбол.

Пъсо м — от *пъс* 'куче, пес', възникнало както Кучкан, Песо, **Пъсев ф**. Лясковец

Пъта ж — видоизменено от Павлина. Плевенско, Бреница (Белослатинско).

Пътеков ф — от *пътека*. Калофер.

Пътников ф — от *пътник* (много пътувал или бил все болнав, „пътник“). Казанлък, Петрич.

Пъто м — от Параскев, Павлин, Паскал или друго подобно име с изясняване на редуцираното *a* в *ъ*, успоредна форма на Пато. Луковит, Плевен. **Пътов ф**. Никопол, Белене (Свищовско), Варна. **Пътолов ф** — от Пътоолу с турско окончание. Пловдив.

Пътпъдъков ф — от прякор *Пътпъдъка*. Старозагорско, Шумен.

Пътъров ф — от диал. *пътър* 'дупчица, ямичка' (боледувал от сипаница и имал дупки по лицето). Златарица (Еленско), Медвен (Котленско).

Пътьо м — успоредна форма на Пъто с меко окончание. **Пътев ф**. Градница (Севлиево), Севлиево, Търново, Никополско.

Пъцков ф — от прякор *Пъцко* 'спретнат и чисто облечен човек'. Цариброд.

Пъцъков ф — навярно разновидност на Пъцков. Кърджали.

Пъчко м — умалит. от Пъчо. **Пъчков ф**. Чирпан, 1893.

Пъчо м — успоредна форма на Пъшо, Пътьо с друго окончание. **Пъчев ф**. Горна Митрополия, Опанец (Плевенско), Севлиево,

Горна Оряховица, Свежен (Карловско), Житница (Пловдивско).

Пъша ж — видоизменено от Парашкева. Търново, Плевен.

Пъшан м — от Пъш(о)+*ан*. **Пъшанов ф**. Плевенско.

Пъшанко м — умалит. от Пъшан. **Пъшанков ф**.

Пъшко м — умалит. от Пъшо. Ловеч. **Пъшков ф**.

Пъшо м — видоизменено от Парашкев с изясняване на редуцираното *a* в *ъ*. Русе, Севлиево. **Пъшев ф**. Свищовско. Павликенско.

Пюскюлев ф = Пискюлев. Енина (Казанлъшко), Казанлък.

Пюскюлийев и **Пюскюллийев ф** — от тур. *rüsküllü* 'украсен с пискюл'. Шумен (Възраждането), Айтос, Стара Загора.

Пяна ж — от Пена с вторично якане. Асеновградско.

Пянка м — от Пенко с вторично якане. **Пянков ф**. Асеновградско.

Пятко м — от Петко с вторично якане. Драгоево (Преславско), 1861, Разград, 1868.

Пятков ф. Тулча, 1861, Драгоево, Разград.

Пято м — от Пето с вторично якане.

Пятов ф. Сопот.

Р

Р̀аба *ж* — от старинно *раба* 'робиня (божия)'. Н. Геров, Ник. Милев.

Рабаджиев, Рабаджийски и Рабаджѝв *ф* — вм. Арабаджиев. Банско, Пазарджик, Карлово, Димитровград.

Рабаж̀арски *ф* — от рум. **agabagear* 'арабаджия'. Кула.

Раб̀ан *м* — от Раб(о)+*ан*. Раб̀анов *ф*. Якоруда.

Рабат̀илов *ф* — от Работилов с преход на предударното *о* в *а*. Търново.

Раб̀ачев *ф* Русе.

Раб̀ер *м* — видоизменено от Храб̀ър, Рабро. Просеник (Сярско), нар. песен.

Раб̀етов *ф*. Асеновград.

Раб̀ин *м* — от Раб(о)+*ин*. Нови пазар, нар. песен.

***Раб̀ич** *м* — старо умалит. от Рабо. Раб̀ичев *ф*. Казанлък, Сливен.

Раб̀иш и Раб̀иша *пр* — от „разбираш ли?“ — поради често повтаряне на тоя израз. Враца, 1930, Грудово. Раб̀ишев *ф*. Смолян.

Раб̀ишка *ж* — от село и пещера Рабиша (Белоградчишко). Вълчедръма (Ломско), 1957.

Раб̀о *м* — а) от старинно *раб* 'роб (божи)'; б) от Рабро с изпадане на второто *р*. Н. Геров. Раб̀ов *ф*. Панагюрище, Пловдив, Варна.

Рабов̀янски *ф* — от Рабровянски с изпадане на второто *р*. Видин.

Рабо̀нов *ф* — може би грешка вм. Радо̀нов. Варна.

Работ̀илов *ф* — навярно видоизменено от Работлиев.

Работ̀лиев *ф* — от диал. **работл̀ия* 'работлив'. Севлиево.

Рабо̀тников *ф* — от *рабо̀тник* 'работен, работлив човек'. Стара Загора.

Работов *ф* — съкрат. от Работников. Първомайско, Казанлък.

Рабо̀хчийски *ф* — от Рабошчийски с преход на *шч* в *хч*. Ботевград.

Рабо̀чийски *ф* — видоизменено от Рабошчийски. София, 1906.

Рабо̀шчийски и Рабу̀шчийев *ф* — от *рабо̀шчийя* 'някогашен бирник, който бележел

събирания данък на рабо̀ш'. Караполци (Елинпелинско), Панагюрище.

Раб̀ро *м* — от Храбро с изпадане на *х*. Старо. Ра̀брова кор̀ия, Ра̀бров р̀ът местности в Новачене (Ботевградско).

Рабров̀янски *ф* — от с. Раброво (Кулско).

Раб̀уш *м* — от Раб(о)+*уш*. Раб̀ушев *ф*. Раб̀уша *пр*. Поповица (Асеновградско).

Раб̀чо *м* — умалит. от Рабо. Елин Пелин, р. 1924. Ра̀бчев *ф*. Павликени, Бяла черкова, Търново, Шумен.

Рав̀анов — от *рав̀ан* 'вид конски ход' (тур. *gahvan*). Пловдив.

Равант̀лийски *ф* — от диал. **равант̀лия* 'който ходи раван'. Лом.

Равелин *ф*. Тудековци (Трънско).

Равелов *ф*. Извор (Видинско), 1905.

Равн̀ачки *ф* — от местност Равнако. Падеш (Благоевградско).

Равно̀п̀олски *ф* — от с. Равно поле (Елинпелинско). Враца.

Равн̀ешки и Равн̀яшки *ф* — може би разновидност на Равначки.

Равно̀устев *ф*. Варна.

Рав̀уцов *ф* — от рум. *Ravuț*. Белене (Свищовско).

Ра̀гов *ф* — навярно вм. Рагев, вж. Рагьо. Ник. Милев.

Рагож̀еров *ф* — вм. Рогожеров. Лясковец, 1893.

Ра̀гьо *м* — от Радьо с преход на *д'* в *г'*. Желязна (Ловешко), Ботевград (вече изчезнало). Ра̀гьов и Ра̀гев *ф*. Кула, Плевен, Згориград (Врачанско). Ра̀гьовски *ф*. Ботевград, Кунино (Врачанско).

***Ра̀гя** *ж* — женска форма от Рагьо. Ра̀гин *ф*. Ярлово (Самоковско). Белослатинско.

Рад *м* — от старинно *рад* 'радостен' — пожелателно име: да се радва или да радва близките си. Търговишко, 17 век, Панагюрище, Пазарджик, 1853, Дряново, Голема Раковица (Елинпелинско), Врачеш (Ботевградско). Ра̀дов *ф*. Панагюрище, Стрелча (Панагюрско), Врачеш.

Ра̀да¹ *ж* — женска форма срещу Рад. Народно, из цялата страна. Ра̀дин *ф*. Ра̀дински *ф*. Грозден (Карнобатско), Сливен.

Ра̀да² *м* — западна форма на Радо. Царибродско.

Ра̀дан *м* — от Рад+*ан*. Сливен, Русе. **Ра̀данов** *ф*. Сливенско, 1860, Ямбол, Разград, 1893. **Ра̀дански** *ф*. Койнаре (Белослатинско), Старозагорско.

Ра̀дана *ж* — от Рад(а)¹+*ана*. Рядко.

Ра̀данински *ф*. Литаково (Ботевградско).

Ра̀данка *ж* — умалит. от Радана. Тутракан, р. 1933.

Раданлиев *ф* — от диал. *раданлиѝя* 'жител на с. Раданово, Търновско'. Лясковец.

Ра̀данцов *ф* — от *ра̀данец* 'жител на колиби Раданци, Дряновско'. Русе.

Ра̀де и **Ра̀дè** *м* — югозападна форма на Радьо. Софийско, Пернишко, Брезнишко.

Ра̀дев и **Ра̀дèв** *ф*.

Ра̀деа или **Ра̀дей** *м* — разширено от Ра̀де. Трън, нар. песен.

Ра̀дел *м* — от Рад+*ел*. **Ра̀делов** *ф*. Варна.

Ра̀ден *м* — от Рад+*ен*. Етрополски манастир, 1648. **Ра̀денов** *ф*. Пловдивско. **Ра̀денски** *ф*. Пловдив. **Ра̀деновски** *ф*.

Ра̀дена *ж* — от Рад(а)¹+*ена*. Етрополски манастир, 1648, Лозен (Софийско).

Ра̀денко *м* — умалит. от Раден. Трънско, Кюстендилско. Долни Богров (Елинпелинско). **Ра̀денков** *ф*. Трън, Годечко, Косово (Кюстендилско). Новопазарско.

Ра̀денчо *м* — умалит. от Раден. Дол. Богров (Софийско).

Ра̀децки *ф* — навярно псевдоним от историческия кораб Ра̀децки. Пловдив, Благоевград.

Ра̀деш *м* — от Рад+*еш*. Н. Геров, Просеник (Сярско), нар. песен.

Ра̀дешко *м* — умалит. от Радеш. Синод. именник.

Ра̀ди¹ *м* — североизточна форма на Ра̀дьо. Силистра, 1860. **Ра̀дев** *ф*.

Ра̀ди² *м* — акцентна разновидност на Ра̀ди. Грудово. **Ра̀диев** *ф*. Грудово, Ямболско.

Ра̀дибошки *ф* — от с. Ра̀дибош (Радомирско). Радомир, Лесново (Елинпелинско).

Ра̀дивенски *ф* — в.м. *Ра̀дювенски, от с. Ра̀дювене (Стояново, Ловешко). Плевен.

Ра̀дивой *м* — старинно име: *рад* (готов) да воюва. Кюстендил, 1890, Неготин (Моравско), 1890, Елена (стари преселници откъм Трънско). **Ра̀дивев** *ф*. Елена, 1845, 1893. **Ра̀дивевич** *ф*.

Ра̀дивоя¹ *м* — разширено от Родивой. Трън.

Ра̀дивоя² *м* или *ж*. Етрополски манастир, 1648.

Ра̀дивчо *м* — от диал. *ра̀див* 'ревностен, работлив'. **Ра̀дивчев** *ф*. Пловдив. **Ра̀дивчов** *ф*. Панагюрище.

Ра̀ди́ко *м* — от Рад с умалит. наставка *-ико*. Габрово, р. 1902, Казанлък. **Ра̀ди́ков** *ф*. Габрово, Казанлък, Хасково, Ра̀дуил (Самоковско).

Ра̀дил *м* — от [Рад+*ил*. Котел, 1843, Извор (?), 1755, Павликени, 1870, Сухиндол, Бяла черкова, Горна Оряховица, Русе, Негованци (Радомирско). **Ра̀ди́лов** *ф*. Котел, 1843, Пробуда (Грудовско), Дулово, Троица (Преславско), Павликени, Крамолин (Севлиево). **Ра̀ди́лев** *ф*. Бяла черкова, Севлиево, 1900, Горна Оряховица, Седларево (Сливенско).

Ра̀дила *ж* — женска форма от Ра̀дил. Видраре (Тетевенско), 1648.

Ра̀дин *м* — от Рад+*ин*. Горни Богров (Софийско), Елин Пелин, р. 1925, Харманли. **Ра̀ди́нов** *ф*. Пордим (Плевенско), Лозенград.

Ра̀дина *ж* — от Рад(а)¹+*ина*. Рядко.

Ра̀динка *ж* — умалит. от Ра̀дина. Просеник (Сярско), нар. песен, Габрово, Севлиево, Русе, Зимница (Ямболско).

Ра̀динко *м* — умалит. от Ра̀дин. **Ра̀ди́нков** *ф*. Казанлък.

Ра̀динчо *м* — умалит. от Ра̀дин. **Ра̀ди́нчев** *ф*. Пловдив.

Ра̀дион *м* — от Родион с промяна на *о* в *а* под влияние на имена с *рад*. Шумен, Севлиево, Ловеч, Врабево (Троянско), Обнова (Плевенско), Главановци (Михайловградско). **Ра̀ди́онов** *ф*. Ъглен (Луковитско), Ловеч, Севлиево, Болград.

Ра̀ди́она *ж* — женска форма от Ра̀дион. Баня (Михайловградско).

Ра̀дис *м*. Реяновци (Трънско), 1880. **Ра̀дисов** *ф*. Реяновци.

Ра̀дислав *м* — „който ра̀дее за слава“ (?). Кален (Врачанско).

Ра̀диум *м* — от химическия елемент *ра̀диум*. Единичен случай, 1930.

Ра̀ди́ца¹ *ж* — от Рад(а)¹+*ица*. Силистра, 1893, Русе, 1836.

Ра̀ди́ца² *м* — от Рад+*ица*. Перник, 15—16 век. Демирхисарско, 16 в.

Ра̀дич *м* — старо умалит. от Рад. Струга, нар. песен, Дебърско, Трояново (Бургаско) Ник. Милев. **Ра̀дичев** *ф*. Муртинци (Брезнишко), Трояново.

Ра̀дичка *ж* — умалит. от Ра̀ди́ца¹. Стара Загора.

Ра̀дичко *м* — умалит. от Ра̀дич. Кюстендил, Златица. **Ра̀ди́чков** *ф*.

Ра̀диш *м* — от Рад+*иш*. Етрополски манастир, 1648. **Ра̀ди́шевски** *ф*.

Ра̀дия *м* — разширено от Ра̀ди². Нова Загора, Шамарино (Ямболско). **Ра̀диев** *ф*. Нова Загора.

Ра̀ди́яна *ж* — може би от Ра̀да и Я̀на (на двете баби). Казанлък, 1960.

Ра̀дка *ж* — умалит. от Ра̀да. Из цялата страна.

Ра̀дке *м* — видоизменено от Ра̀дко. **Ра̀дкев** *ф*. Смядово (Преславско).

***Ра̀дкѝн** *м* — от Ра̀дк(о)+*ин*. **Ра̀дкѝнов** *ф*.

Ра̀дко *м* — умалит. от Ра̀д, Ра̀де, Ра̀дьо. Главно СЗБ. **Ра̀дков** и **Ра̀дковски** *ф*.

Радла ж — от Рад(а)¹ ла. Етрополски манастир, 1648.

Радло м — от Рад+ло. **Радлов ф.** Диканя, Дрен (Радомирско). **Радловски ф.** Кюстендил, 1854, 1893.

Радмила ж — от Рада и Мила. Ново, рядко.

Радньо м — от диал. *раден-, дна 'радостен'*. Елена, 1845, Беброво (Еленско), 1920, Брезово, 1905, Розовец (Пловдивско). **Радньов ф.** Калофер, 1845. **Раднев ф.** Ямболско, Варна.

Радом м — от звателната форма на Рад, а покрай Дунав — от рум. Radu. Лозен (Софийско), р. 1892, 1894, 1902, 1903, 1932, Брегово (Видинско), Сомовит, Черквица (Никополско). **Радов ф.**

Радобилец ф — от някое заселище Радобил. Прилеп, 1917.

Радован м — от Рад+ован, както Братован, Милован, Негован. Перник, 15—16 век, Етрополски манастир, 1648, Разградско, 17 век, Горна Секирна (Радомирско), Бусинци (Трънско), Трън, Горна Оряховица, 1894, Пловдив. **Радованов ф.** Радомирско, Провадийско, Пазарджик, Казанлък.

Радовички ф — от град Радовиш в Македония. Мухово (Ихтиманско).

Радоз м — от Радос с озвучаване на с в з, както при Христоз. **Радозов ф.** Пловдив.

Радойл м — от Радой+ил. Мърчаево (Пернишко), Радомир. **Радойлов ф.**

Радойлски ф — от с. Радуил (Самоковско). Ихтиман.

Радой м — а) от Радой; б) от старинната форма *радий* с изясняване на *-ий* в *ой*. Рядко. **Радоев ф.** Брезник, Стара Загора, Севлиево. **Радойски ф.** Беляковец (Търновско). **Радоевски ф.**

Радойка ж — женска форма срещу Радой, Радойко. Михайловград, Русе.

Радойко м — умалит. от Радой. Враца, 1912. **Радойков ф.** Кула, Козлодуй, Самоков, Бели Искър (Самоковско), Бачево (Царибродско).

Радойкия ж — от Радойка с удвояване на йотацията. Трън.

Радойно м — от Радой+но. Ихтиман, Гор. поляна (Грудовско). **Радойнов ф.** Крън (Казанлъшко).

Радойчо м — умалит. от Радой. Горни Богров (Софийско), Благоевградско. **Радойчев ф.** Първомай, 1900, Търново, Търговище. **Радойчевски ф.** Търговище.

Радол м — от Рад+ол. Габрово, 1825. **Радолов ф.**

Радолин м — от Радол+ин. Неврокопско, 17 в.

Радомир¹ м — от по-старинно *Радомер 'велик в радостта', преосмислено: „който се радва на мира или на света“. Етрополски манастир, 1648, Пловдив, 1872, Габрово, 1908, Ботров (Беленско), р. 1912, Чепинци (Со-

фийско), р. 1922, Пазарджик, Чирпан, Карлово. **Радомир ф.** Копривщица, 1890, Панагюрище, Габрово.

Радомир² ф — възрожденска форма вм. Радомир — от л. н. или от града Радомир. Копривщица, 1849, 1852.

Радомира ж — женска форма от Радомир. Ново, рядко.

Радомирски ф — от град Радомир. Кнежа.

Радон м — от Рад+он. Типично за Банско. **Радонов ф.** **Радон ф** (Иван Стоянов Радон, Шумен, 1860).

Радонка ж — женска форма от Радон (име на самодива в песен).

Радоня ж — женска форма от Радон. Синод. именник.

Радос м — от *радос*, говорима форма на (*радост*). **Радосов ф.**

Радосвет м — новостъкмено име „радост на света“. Копривщица, р. към 1900. София, 1957, 1964.

Радосвета ж — женска форма срещу Радосвет. Ново, рядко.

Радосинович ф. Тервел, 1957.

Радосинка ж — умалит. женска форма срещу Радос. Игнатово (Ломско), 1957.

Радоска ж — вм. *Радостка, от *радос(т)*. Шумен, р. 1922.

Радослав м — старинно име: който се радва на слава (да се радва на слава). Тетевен, 1859, Свищов, 1863, Трън; в по-ново време — нарядко из цялата страна, като с това име подновяват Рад, Радьо, **Радослав ф.** Шумен, 1860, Търново, 1865, Котел, 1867, Ловеч. **Радославски ф.** Беброво (Еленско), 1860, Разлива (Ботевградско).

Радослава ж — женска форма срещу Радослав. Етрополски манастир, 1648, Трън, Ник. Милев, Мездра, 1958.

Радославка ж — женска форма от Радослав. Ново, рядко.

Радост ж — от *радост*. Ново, рядко.

Радостин м — от *радост+ин*. Ново, рядко.

Радостина и Радостинка ж — от *радост* или *радост(на)+ина, ичка*. Ново, на разни места из страната.

Радота м — от Рад+ота, както Драгота. Етрополски манастир, 1648, Поибрене (Панагюрско), 1958.

Радотин м — от Радот(а)+ин. **Радотинов ф.** Кремиковци.

Радощ м — от Рад+ощ. Н. Геров. **Радощов и Радощев ф.** Драгоево (Преславско). **Радощ ф.** Плевен.

Радоя м — разширено от Радой. Брезник. **Радоян ф.** Кюстендил.

Радуил м — писмена разновидност на Радоил. Пернишко.

Радуица м — от Радой+ица, както Иваница, Стоица. Рила (Станкедимитровско), 1845.

***Радуй м** — от *Радой с изясняване на неудареното о в у.

Радуйчо *м* — умалит. от Радуй. **Радуйчев** *ф.* Сопот.

Радук *м* — от Рад+ук. Милево (Казанлъшко), Казанлък. **Радуков** *ф.* Милево, Казанлък, Стара Загора, Калофер (гроб), Гостиля (Ореховско).

Радука *ж* — женска форма от Радук. Синод. именник.

Радукан *м* — от Радук+ан (или от рум. Răducan). Русе. **Радуканов** *ф.* Русе, Сомовит, Попина (Силистренско), Разград.

Радул *м* — от Рад+ул. Ботевградско, Трън. **Радулов** *ф.* Берковица, Вършец, Ботевградско, Панагюрище, Бургас. **Радулски** *ф.* Правец (Ботевградско). **Радулев** *ф.* Козлодуй.

Радула *ж* — от Рад(а)¹+ула. Трън.

Радули *ф* — навярно румънска форма от Радул.

Радулка *ж* — женска форма от Радул. Карнобат, 1870.

Радун *м* — от Рад+ун. Перник, 15—16 век, Костинброд, Мирвяне (Софийско), Вардун (Търговишко). **Радунов** *ф.* Вардун, Костинброд.

Радуна и **Радунка** *ж* — женска форма срещу Радун. Трън, Трънско, Каблешково (Поморийско), р. 1913.

Радунчо *м* — умалит. от Радун. **Радунчев** *ф.* Средногорец (Пирдопско), 1886, София, 1902, Маданско.

Радуц *м* — рум. Răduț, умалит. от Рад. **Радуцов** *ф.*

Радучо *м* — умалит. от Радук. **Радучев** *ф.* Габарево (Казанлъшко), Пловдив.

Радуш *м* — от Рад+уш. Шумен, 1860, Провадия, Търговище. **Радушев** и **Радушов** *ф.* Шумен, 1860. Търговище, Толбухин.

Радуша и **Радушка** *ж* — женска форма от Радуш. Шумен.

Радушко *м* — умалит. от Радуш. Шумен, 1843. **Радушков** *ф.* Шумен, 1905.

Радьо *м* — от звателната форма на Рад. Лопян (Ботевградско). **Радьов** *ф.* Лопян, Етрополе, Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Раена *ж* — от Ра(я)+ена. Лозен (Софийско).

Раенлиев *ф* — от диал. *раянлия* 'жител на с. Раяновци' (такива има три).

Ражанков *ф* — писмена разновидност на Ръжанков. Пазарджик.

Разаклиев *ф* — според местно обяснение — *вм.* Разлоклиев; от Разлог. Ловеч, 1911, 1960.

Разбѝйников *ф* — от *разбѝйник* (или превод на Хайдутов). Южна Тракия.

Развигор *м* — от диал. *развигор* 'топъл пролетен вятър'. Рядко. **Развигоров** *ф.* Щип, Сандански, 1927.

Разводов *ф* — от *развѝд* (нещо много рядко в миналото). Варна.

Разградлиев и **Разградлиев** *ф* — от диал. *разградлия* 'жител на Разград'. Русе, Разград.

Разделина *ж* — „толкова хубава, та може да раздели син от баща и майка, годеник от годеница“. Бр. Миладинови, Струга, нар. песен.

Разказников *ф* — от диал. **разказник* 'който хубаво разказва'.

Разкозов *ф* — навярно грешка *вм.* *Разказов; *вж.* Разказников. Пловдив.

Разловски *ф* — може би *вм.* Разложки. Македония, 1876.

Разлоганов *ф* — от *разлоганин* 'жител на Разложко'. Паталеница (Пазарджишко), Пазарджик.

Разлоггов, **Разложки** и **Разложков** *ф* — от областта Разлог. Осоица (Елинпелинско), Копривщица.

Разлокли *ф* — от Разлог (Разлок). Станке Димитров, 1879.

***Размо** или ***Разъм** *м* — съкрат. от Еразъм, гр. 'Εράσμος 'мил, обичен' — име на календарски светия. **Размов** *ф.* София, 1897, Пловдив, Варна (гроб), Ботевград.

Разпѝпов *ф* — от диал. *разпѝп* 'разпопев поп'. Плевен, Велинградско.

Разпрянов *ф* — може би изопачено от чуждото за говора Запрянов. Лясковец.

Разсипийски *ф* — от *разсипия*.

Разслабанов *ф* — от диал. **разслабан* 'разслабен, болнав човек'.

Разслабенов *ф* — от *разслабения*; *вж.* Разслабанов. Самоков.

Разсолков *ф* — книжна форма на Расолков.

Разсуканов и **Разсукански** *ф* — от диал. **разсукан* 'разточен, разнизан или много щелър човек' (?) Елена, Чепеларе (Асеновградско), Пловдив, Враца.

Разум *м* — а) от *разум*; б) видоизменено от Размо, Разъм, Благоевград, р. 1925.

Разумеев *ф* — може би от *разумей* 'разбери!' — поради често повтаряне на тая дума. Русе.

Разцварков *ф.* Казичене (Софийско) — външно лице.

Раин *м* — от Ра(йо)+ин. Софийско.

Раинов *ф.*

Раина и **Раинка** *ж* — от Ра(я)+ина, *инка* или женска форма от Раин. Раяновци (Трънско), 1870, Софийско.

Раиса *ж.* Пловдив, р. 1904, Шумен, р. 1919, Етрополе, р. 1924.

Раица и **Раичка** *ж* — от Ра(я)+ица, *ичка*. Етрополски манастир, 1648.

Раичко (**Раичько**) *м* — от Ра(йо)+ичко. Етрополски манастир, 1648.

Райда *ж* — женска форма срещу Райдо. Горна Оряховица, 1894, Сушица (Горнооряховско), Търновско.

Райджо *м* — от Райчо с озвучаване на ч в *дж*. **Райджов** *ф.* Устина (Пловдивско), 1893.

Райдо *м* — а) от Радьо с отмет на йотацията; б) от Райо с *вмъкнато д*. **Райдовски** *ф.*

Харманли, Първомай, Чепеларе (Асеновградско).

Райдѹш *м* — от Райд(о)+*уш*. Търново, 1852.

Райдѹша *ж* — от Райд(а)+*уша*. Търновско.

Райжеков *ф* — от *Райжев (вм. Райджов) с вмъкнато *ек*. Стара Загора (външно лице).

Райка *ж* — а) от Радка (Радька) с преход на *д'* в *й*; б) умалит. от Рая; в) женска форма срещу Райко. Рядко, на много места из страната. **Райкин** *ф*. **Райкински** *ф*. Рогозен (Ореховско).

Райко *м* — от Радко (Радько) с преход на *д'* в *й*. На много места из страната. **Райков** и **Райковски** *ф*. **Райкович** *ф*. Бургас, Стара Загора, Русе.

***Райкул** *м* — от Райк(о)+*ул*. Райкулев и Райкулов *ф*. Пловдив.

Райкъо *м* — от Райко с удвояване на йотацията. Ник.Милев. **Райкъов** *ф*. Ник. Милев. Р а й к ъ о в е ц местност в Етрополе.

Райло *м* — от Рай(о)+*ло*. Радомир, нар. песен.

Раймонд *м* — нем. Raymond. Род. 1933.

Раймондо и **Раймундо** *м* — разновидност на Раймонд. Ореш (Свищовско). **Раймондов** и **Раймундов** *ф*. Ореш.

Райна *ж* — от Райка с друго окончание. Из цялата страна.

Райни *м* — от стара звателна форма на Райно — *Райне* с редуцирано *е*. Котел, 1873, Русе, 1936.

Райнико *м* — умалит. от Райни. Разградско, 15—16 век.

Райно *м* — от Райо, Райко, Райчо с друго окончание. Типично за Котел и Ботевград. **Райнов** *ф*. **Райновски** *ф*. Ботевград.

Райнуш *м* — от Райн(о)+*уш*.

Райнушко *м* — умалит. от Райнуш. **Райнушков** *ф*. Търново, 1852.

Райньонка *ж* — навярно от Райна и Ньонка (двете баби). Род. 1945.

Райо *м* — видоизменено от Радьо (чрез по-старите форми Райко и Райчо). Рядко, на разни места из страната. **Раяв** и **Раявски** *ф*. **Райов** *ф*. Ник. Милев.

Райовичин *ф* — от Райовица, жената на Райо. Елена, 1844.

Райча *ж* — разновидност на Райка, Райна с друго окончание. Трън, Станке Димитров, р. 1808. **Райчин** *ф*.

Райчан *м* — от Райч(о)+*ан*. **Райчанов** *ф*. Варна.

Райчелиев *ф* — от диал. *райчелия* 'жител на с. Райково, Смолянско'. Смолянско.

Райчил *м* — от Райч(о)+*ил*. **Райчиловски** *ф*. Кюстендил.

Райчин *м* — от Райч(о)+*ин*. Етрополски манастир, 1648; типично за Ботевградско. **Райчинов** и **Райчиновски** *ф*. Ботевградско.

Райчо *м* — успоредна форма на Райко с друго окончание. Бистрица, Лозен (Софий-

ско), на разни места из страната. **Райчев** и **Райчов** *ф*.

Рака *ж* — женска форма срещу Рако. Синод. именник.

Ракаджиев и **Ракаджийски** *ф* — от диал. *ракъджия* '1. производител на ракия; 2. пияч на ракия' (от тур. *gacici*). Сливен, 1883, Нова Загора, Казанлък, Каблешково (Поморийско).

Раканов *ф*. Пещера.

Раканов *ф* — от диал. **ракан* 'ловец или любител на раци'. Севлиево, 1870, 1908, Павликени, Търново, Трън, 1905.

Ракè *м* — югозападна форма на Рако. **Ракèв** *ф*. Яхиново (Станкедимитровско).

Ракèл *м* — от Рак(е)+*ел*. **Ракèлов** *ф*. Брезник.

Ракида *ж* — видоизменено от Ракита (?) Бр. Миладинови.

Ракил *м* — от Рак(о)+*ил*. **Ракилов** *ф*. Орехово, 1893. **Ракилски** и **Ракиловски** *ф*.

Ракин *м* — от Рак(о)+*ин*. **Ракинов** *ф*. Русе.

Ракина и **Ракина** *ж* — от Рак(а)+*ина*, *инка*. Радомирско, Дивотино (Пернишко), Клисурса (Софийско), Благоевградско, Враца, Добралево (Ореховско) — циганка.

Ракита *ж* — от храст *ракита* (може би за разлика от Върба). Просеник (Сярско), нар. песен, Вършец, Мала Кутловица (Михайловградско) — циганки. **Ракитин**¹ *ф*. Благоевградско.

Ракитин² *ф* — писателски псевдоним, от храст *ракита*.

Ракитка *ж* — умалит. от Ракита. Кюстендил, р. 1856, 1879, 1893.

Ракитски *ф* — от с. Ракита (Луковитско). Плевен (Възраждането), Луковит, Садовец (Луковитско), Полско Косово (Беленско).

Ракитянски *ф* — от *ракитянин*; вж. Ракитски. Варна.

Ракладжиев *ф* — от диал. **ракладжия* 'майстор на ракли'.

Раклин *м* — от Ракл(ьо)+*ин*. Единичен случай.

Ракльо *м* — прякорно име от Рако, Ракьо. **Раклев** *ф*.

Раклия *ж*. Нар. песен, 1860.

Рако *м* — от Радко, Райко, Рашко или друго подобно име с изпадане на *д*, *й* или *ш*. Н. Геров, Синод. именник, **Раков** *ф*. Копривщица, 1873, Панагюрище, Септември (Пазарджишко), Казанлък, Плевен, Милковица (Плевенско), Макоцево (Елинпелинско). **Раковски**¹ *ф*. Врачеш (Ботевградско).

Раковски² *ф* — от с. Раково, Раковица или Раковец. Котел, Панагюрище, Самоков, 1900, Кюстендил, 1892.

Раковцалията *пр* — от някое село с подобно име. Станке Димитров, 1879.

Ракшиев *ф* — навярно видоизменено от Аракчиев. Кърджали.

Ракѣджиев ф — писмена разновидност на Ракаджиив. Стара Загора, Варна.

Ракѣо м — от Райко с прамет на йотацията. **Ракѣов ф.** Етрополе. **Ракѣев ф.** Ситово (Пловдивско).

Ракѣовски ф — от с. Ракѣово (Врачанско). Враца, Габрово.

Ракѣя ж — от Райка с прамет на йотацията. Софийско.

Ракѣла м — видоизменено от Рангел. Бусинци (Трънско).

Ракѣле м — разновидност на Ракѣо. София, 1648, Копривщица, 1849. **Ракѣлев ф.** **Ракѣлевски ф.** Бреница (Белослатинско), Търново.

Ракѣленек — родов прякор от Ракѣле. Панагюрище. **Ракѣлеников ф.**

Ракѣленко м — умалит. от Ракѣле. **Ракѣленков ф.** Панагюрище, Пловдив, Стара Загора, Плевен.

Ракѣлешко м — от Рал(е)+ешко. **Ракѣлешковец** местност в Етрополе.

Ракѣли м — източна форма на Ракѣо, Ракѣле. Копривщица, 1845, Айтос, Ямболско.

Ракѣлев ф. Айтос, Бургас, Нова Загора, Пънчево (Грудовско), Водица (Разградско).

Ракѣлин м — от Рал(ѣо)+ин. Ъглен (Луковитско), 1648, Горни Богров (Софийско), Вировско (Врачанско), Русе, Бургас. **Ракѣлинов ф.** Вировско.

Ракѣлина и **Ракѣлинка ж** — от Рал(я)+ина, *инка*. Ловеч, Стара Загора, р. 1930, Русе, р. 1952.

Ракѣлица и **Ракѣлица ж** — от Рал(я)+ица. Сравнително ново, разпространено покрай поемата Ралица от Пенчо Славейков.

Ракѣличка ж — умалит. от Ралица. Плевен, р. към 1948.

Ракѣличко м — умалит. от Ракѣле, Ракѣо. **Ракѣличков ф.** Варна.

Ракѣлка ж — умалит. от Ракѣя. Рядко.

Ракѣлко м — умалит. от Ракѣле, Ракѣо. Гложенски манастир, 1782. **Ракѣлков ф.** **Ракѣлкович ф.** Троян, 1860.

***Ракѣлник м** — от диал. *рѣлник* 'палешник' защитно име по домашен предмет; срв. Скобел, Брусо, Опленчо. **Ракѣлников ф.** Плевен, Пловдив.

Ракѣло м — а) успоредна форма на Ракѣо със затвърдяло окончание; б) от *рѣло* — защитно име, както Ралник. **Ракѣлов ф.** Сусам (Хасковско). **Ракѣловски ф.** Търнава (Белослатинско). **Ракѣлово мѣсто** местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Ракѣлука и **Ракѣлука ж** — съкрат. от Аралука. Цариград, 1858, Свищов, 1858 (арменка).

Ракѣлѣчка ж — умалит. от Ралука. Пловдив, р. 1924.

Ракѣлчо м — умалит. от Ракѣле, Ракѣо. Рядко, на разни места из страната. **Ракѣлчев,** **Ракѣлчов,** **Ракѣлчевски** и **Ракѣлчовски ф.**

Ракѣло м — а) от Райо с преход на *й* в *л*'; б) от Кралѣо с изпусчане на *к*; в) от гр. *Ῥάλλη* видоизменено от Ираклия. Зла-

тица, 1920, Айтос. **Ракѣлов ф.** Панагюрище.

Ракѣлев ф. **Ракѣлов а м о г ѝ л а** местност в Етрополе.

Ракѣловчен пр — от с. Ракѣово (Плевенско). Плевен, 1900.

Ракѣля ж — женска форма срещу Ракѣо. Лопян, 1648, София, 1957. **Ракѣлин ф.**

Ракѣляк м — прякорно име от Ракѣо.

Ракѣляков ф.

Ракѣлянко м — от Ракѣленко с вторично якане.

Ракѣлянков ф.

Ракѣла ж — съкрат. от Аврама. Н. Геров.

Ракѣладанов ф — от турско или циганско л. и. Рамадан. Станке Димитров, 1838, Кюстендил, 1879.

Ракѣлаков ф. Калофер, Сливен, Стара Загора.

Ракѣлбов ф — от рум. *Rîmbu*. Брацигово.

Ракѣлѣжѣ пр, **Ракѣлѣжѣски ф** — от забравено л. и. *Ракѣлѣжѣул, а то от Ракѣлѣж(ѣ)+ул. Врачеш (Ботевградско).

Ракѣленков ф — навярно вм. Ременков.

Ракѣлѣжѣлов ф — видоизменено от *Ракѣлѣжѣлов; вж. Ракѣлѣжѣо. Кортен (Новозагорско-), 1873.

Ракѣлѣжѣ м — навярно от Ракѣлѣжѣс, име на египетски фараони. Единичен случай, 1957.

Ракѣли м — видоизменено от Рамо. Стара Загора, р. 1959.

Ракѣлко м — умалит. от Рамо. **Ракѣлков ф.** Станке Димитров,

Ракѣлналиев ф — от някое село Равна или Рамна. Кюстендил.

Ракѣлнаров ф. Свищов, 1917.

Ракѣло м — съкрат. от Аврам. Н. Геров.

Ракѣлов ф. Гоце Делчев, 1917. Пещера, Милковица (Плевенско). **Ракѣловски ф.** Берсин (Кюстендилско).

Ракѣлулски ф.

Ракѣлулски ф — вж. Парамунов. Луковит, Садовец, Долни Луковит (Луковитско).

Ракѣлчо м — умалит. от Рамо. **Ракѣлчев ф.** Ставерци (Ореховско).

Ракѣла ж — женска форма от Рано. Брезник.

Ракѣла ж — женска форма от Ранго. Шумен, 1884, Перушица, 1893, Дреново (Свогенско), 1884.

Ракѣлагчев ф — видоизменено от Рангочев. Пещера, Стенско (Кюстендилско).

Ракѣлаг м — съкрат. от Арангел, Архангел. Главно ЮЗБ. **Ракѣлагелов ф.**

Ракѣлагѣя ж — прякорно име на Регина. Бела Слатина.

Ракѣлаг м — съкрат. от Рангел или направо от Архангел. Перушица, 1893.

Ракѣлагов ф. Болярци (Асеновградско), Пловдив.

Ракѣлагочев ф — от Зангочев с необичаен преход на *з* в *р*; вж. Зангоч. Самоков.

Ракѣлагел м — от Ранд(и)+ел. **Ракѣлагелов ф.** Брезово (Пловдивско).

Ранджа ж — женска форма от Ранджо. Мрамор, Подгумер (Софийско).

Ранджо м — а) видоизменено от Рангел с преход на *г'* в *дж*; б) от Ранчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Ранджев ф.** Голема Раковица (Елинпелинско).

Ранди м — съкрат от Саранди. Варна, Сливен, Карнобат. **Рандев ф.**

Рандьо м — успоредна форма на Ранди. Сливен, 1867, Стралджа (Ямболско), Котел. **Рандев ф.** Сливен, Сотирия (Сливенско), Котел, Русе, 1900, Банско.

Ране м — югозападна форма на Рано. Радомир. **Ранев ф.** Пернишко, Горни Пасарел (Самоковско).

Ранйл м — от Ран(о)+*ил*. **Ранйлов ф.** Рани лук (Трънско), Крушовене (Ореховско).

Ранйн м — от Ран(о)+*ин*. Карлово, нар. песен.

Ранка ж — умалит. от Ра̀на. Софийско, Ново село (Видинско).

Ранкел м — вм. Рангел или от Ранк(о)+*ел*. Пловдив, р. 1931.

Ранко м — умалит. от Рано. Станке Димитров, 1833, Котел, 1845, Софийско, Търговище. **Ранков ф.** Станке Димитров, Кюстендил, Радомирско, Жеравна (Котленско), Сливополе (Русенско), Шумен.

Рано м — а) от Хра̀но с изпадане на *х* и преосмислено по наречието *рано*; б) видоизменено от Харалан. Кюстендил, 1845, Брезник, Софийско. **Ранов ф.** Самоков (Възраждането), Кюстендил, Берковица, Враца, Етрополе, Нови пазар.

Ранул м — от Ран(о)+*ул*. Нови пазар, нар. песен.

Ранца ж — женска форма срещу Ранцо.

Ранцин ф. Искра (Първомайско).

Ранцо м — старо умалит. от Рано. **Ранцо̀во брѣ̀до, Ранцо̀вски дол** местности в Лопян (Ботевградско).

Ранча¹ ж — женска форма срещу Ранчо. Кюстендил, 1879, Станке Димитров, 1879, Радомир, Враца, Търново. **Ранчин ф.**

Ранча² м — западна форма на Ранчо. Пирот, 1845. **Ранчин ф.** Сурачево (Пиротско), 1849, Берковица, 1899.

Ранчански ф — от някое село с подобно име.

Ранчо м — умалит. от Рано или от Рангел. Берковица, Врачанско, Карлово, Шумен, Каварна. **Ранчев и Ранчов ф.** Берковица, Враца, Врачанско, Долна Оряховица (Горнооряховско), Тутракан, 1893.

Ра̀о м — от Ра̀хо с изпущане на *х*. **Ра̀ов ф.** Банско.

Ра̀сав ф. Етрополски манастир, 1648.

Ра̀палов ф. Казанлък.

Ра̀пов ф — съкрат. от Арапов. Станке Димитров, 1879, Варна.

Ра̀понджиев ф — от диал. **ра̀понджия* '1. който отглежда и продава рапон (ряпа);

2. любител на ряпа'. Панагюрище, Хасково, 1897.

Ра̀понко и Ра̀понкьо пр — от *ра̀пон* 'ряпа' (1. с плоска и гола глава като рапон; 2. който се храни главно с рапон; вж. Расолков). Видин, Враца. **Ра̀понков ф.** Видин. **Ра̀понковци** род в Плевен. **Ра̀понкьов и Ра̀понкев ф.** Враца. **Ра̀понкьовски ф.** Ботевград.

Ра̀поня пр — от *ра̀пон*; вж. Рапонко. Ботевград. **Ра̀понски ф.** Ботевград. **Ра̀поньов ф.** Етрополе.

Ра̀порт ф.

Ра̀портв ф — от *ра̀порт*. Свищов, 1894.

Ра̀псамиев ф — може би вм. забравено **Ра̀псаллиев* от *ра̀псал* 'вид едра пшеница' (?) Калофер.

Ра̀путо пр — от диал. *ра̀пугу* 'ряпата'. Пловдив.

Ра̀пчик м — ст *Ра̀бч(о)+ик*. **Ра̀пчиков круша̀к** местност в Гурково (Ботевградско).

Ра̀пчо м — фонетична форма на Ра̀бчо. Ломско, 1908. **Ра̀пчев ф.** Русе.

Ра̀са ж — женска форма от Расо. Кумарица, Кътина (Софийско).

Расидесков ф. Браила 1864.

Расим м — съкрат. от Герасим. Типично за Ореш (Свищовско). **Расимов ф.** Габрово, Ореш.

Расимка ж — женска форма от Расим. Русе.

Расинка ж — от Расимка с много по-употребимото окончание *-инка*. Михайловград.

Расипийски ф — фонетична форма на Разипийски. Багреници (Кюстендилско).

Расказов ф — фонетична форма на Разказов. Казанлък.

Раске м — разновидност на Раско. **Раскев ф.** Цариград, 1861.

Раско м — съкрат. от Гераско. **Расковци** род в Дружево (Свогенско).

Расла̀нов ф — от диал. *расла̀н* 'лъв'; срв. Асланов. Долна Оряховица (Горнооряховско).

Ра̀со м — съкрат. от Расим или направо от Герасим. **Ра̀сов ф.** Врачанско, Шумен.

Расо̀лков ф — от прякор *Расо̀лко* (бил беден или скъперник, та се хранел само с разсол 'кисело зеле'). Станке Димитров (Възраждането), Белица (Разложко), Темелково (Пернишко).

***Ра̀стъо м** — пожелателно име: да расте; срв. Ращанов. **Ра̀стев ф.** Казанлък.

Рата̀йски ф — от *ра̀тай*. Трън (Смолянско).

Рата̀рски ф — писмена разновидност на Рътарски.

Ратя̀нка ж — разширено от Ратка (Радка). Копаница (Радомирско), р. 1932.

Ратя̀ м — съкрат. от Стратия. **Ратя̀ев ф.**

Рафаел *м* — от Рафаил с небългарски изговор на η. Пловдивско. **Рафаелов** *ф*. Пловдивско, Бела Слатина.

Рафаела и **Рафаелка** *ж* — женска форма от Рафаел. Рядко.

Рафаело *м* — по името на италианския художник Рафаело Санти.

Рафайл *м* — гр. *Ραφαήλ*, от евр. „бог цери“ — име на един от библейските архангели. Рядко. **Рафайлов** *ф*.

Рафалиев *ф* — може би видоизменено от Рафаилов. Пазарджик.

Рафайнка *ж* — вм. *Рахинка, умалит. от Рахина. Пловдив.

Рафо *м* — съкрат. от Рафаил. **Рафов** *ф*. Враца, Стара Загора.

Рафон *м* — видоизменено от Рафо. Еловица (Михайловградско), р. 1920.

Рахайл *м* — от Рафаил с преход на *ф* в *х*. Лехчево (Михайловградско). **Рахайлов** *ф*.

Рахайм *м* — кръстоска от Рахаил и Серафим. Красава (Брезнишко).

Рахамимов *ф*.

Рахан *м* — от Рах(о)+*ан*. **Раханов** *ф*.

Рахил *м* — стегната форма от Рахаил. Плевен, 1873, Лехчево (Михайловградско).

Рахилев *ф*. Орехово.

Рахила *ж* — гр. *Ραχήλ*, от евр. „дойна овца“ — библейско име. Рядко.

Рахилка *ж* — умалит. от Рахила или женска форма от Рахил. Лом, Радомир, Благоевград, Щип.

Рахилчиков *ф* — от *Рахилчев с вмъкнато *ик*. Пловдив.

Рахин *м* — от Рах(о)+*ин*. Стралджа (Ямболско). **Рахинов** *ф*.

Рахина *ж* — женска форма срещу Рахин, Рахо. Витановци (Пернишко).

Рахли *ф*.

Рахманлиев *ф* — от с. Рахманлии (Розовец, Пловдивско). Пещера, Казанлък.

Рахна *ж* — женска форма срещу Рахни. Етрополски манастир, 1648, Зимница (Ямболско), р. 1919.

Рахни и **Рахньо** *м* — на едни места го свързват с Райни, Райно, на други — с Райчо, на трети — с Рахо. Поповско, 15—16 век, Котел, 1873, Котленско, Карнобат, Стара Загора, Шумен. **Рахнев** *ф*. Котел, 1860, Медвен (Котленско), 1873, Сливен, 1883, Габрово, Джулюница (Габровско), Лясковец, Стралджа (Ямболско). **Рахнев** *ф*. Дивдядово (Шуменско), 1860. **Рахнов** *ф*. Котел, 1845.

Рахо *м* — от Рафо с преход на *ф* в *х*. Шуменско, 15—16 век, Шумен. **Рахов** *ф*. Сливен, 1893, Банско.

Раховски *ф* — от град Рахово (Орехово). Враца.

Раца *ж* — а) съкрат. от Кераца; б) видоизменено от Радка. Бусинци (Трънско), Прилеп.

Рацо *м* — рум. *Raçu*, успоредна форма на Рачо, Рашо с друго окончание. Бяла.

Рацов *ф*. Бяла, 1893, Стърмен (Беленско), Махалата (Плевенско), Видин.

***Рача** а) *ж* — женска форма от Рачо; б) *м* — разновидност на Рачо. **Рачин** *ф*. Михайловград. **Рачински** *ф*. Враца.

Рачалов *ф* — от някаква румънска форма на Рачо. Гулянци (Никополско).

Рачевиц и **Рачевец** *пр* — от колиби Рачевци (Габровско). Габрово, 1900, Дряново, 1964.

Рачи *ж* — детска женска форма от Рачо. Варна, р. 1956.

Рачибенов *ф*. Клисуре (Карловско), 1893, 1954.

Рачик *м* — старо умалит. от Рачо. **Рачиков** *ф*. Дряново, Елена, Лясковец.

Рачин *м* — от Рач(о)+*ин*. Неврокопско, 16 в.

Рачко *м* — умалит. от Рачо. Рядко. **Рачков** и **Рачковски** *ф*.

Рачо *м* — видоизменено от Радьо, Райчо, Рафаил или друго подобно име. Типично за Габровско и Дряновско; Еленско, Шуменско, Ботевградско. **Рачев** *ф*. Смядово (Преславско), 1860, Бяла, Пловдивско, Чирпанско. **Рачов** *ф*. Белослатинско, Ботевградско. **Рачовски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Рачол *м* — от Рач(о)+*ол*. **Рачольов** *ф*. Етрополе.

Раша *ж* — видоизменено от Рада¹ или мъжка форма срещу Рашо. Какрина (Ловешко), р. 1900, Сухиндол (Севлиево), Етрополе.

Рашай *м* — разновидност на Рашей. **Рашайов** *ф*. Разлива (Ботевградско). **Рашаевски** *ф*. Мездра.

Рашайко *м* — умалит. от Рашай. **Рашайков** *ф*. Брацигово, Русе.

Рашей *м* в служба на *ф* — разширено от Рашо (Рашьо, Раше). Габрово, 1843 (Николай Г. Рашей, Тод. Николов Рашей). **Рашеев** *ф*. Габрово.

Рашелов *ф* — може би от Рашеолу=Рашев с турско окончание. Пловдив, Казанлък.

Рашен *м* — от Раш(о)+*ен*. **Рашенов** *ф*. Дряново, Русе.

Рашетаров *ф* — вм. Решетаров. Варна. **Рашетков** *ф* — от диал. *рашѐтка* 'решетка'. Добростан (Асеновградско).

Рашиана *ж* — новообразувано от Рашо по образа на Мариана, Адриана и др. Единичен случай, 1963.

Рашидов *ф* — от турско л. и. Рашид. Цар Асен (Поповско) — били купили имот от някой турчин Рашид. Елин Пелин.

Рашина *ж* — от Раш(а)+*ина*. Хасково.

Рашка *ж* — умалит. от Раша или видоизменено направо от Радка. Рядко. **Рашкин** *ф*. Ботевградско.

Рашко *м* — умалит. от Рашо. Типично за Копривщица; Тетевенско, Търговишко, Разградско, Лозен (Софийско). **Рашков** *ф*. Разградско, Попово, Търновско, Пирдоп.

Рашковски¹ *ф*. Ставерци (Ореховско).

Рашковски² *ф* — от с. Рашково (Ботевградско). Враца.

Рашо *м* — видоизменено от Радьо, Рачо или друго подобно име. Търново, Етрополе.

Рашев *ф*. Търново, Разградско, Стара Загора, Трън. **Рашов** *ф*. Ботевградско, Врачанско. **Рашевски** *ф*.

Рашун *м* — от Раш(о)+*ун*. Старо. **Рашунов** *ф*.

Рашуна *ж* — от Раш(а)+*уна*. **Рашунишки** *ф*. Ботевград.

Рашя *ж* — старинна форма на Раша. Добревци, 1648.

Ращан *м* — пожелателно име: да расте; срв. Растьо. **Ращанов** *ф*. Велес.

Рая *ж* — женска форма срещу Райо. Етрополе, 1648, Търговище, р. 1928, Свобода (Чирпанско), р. 1954, Червен брег, р. 1958, Варна, 1958.

Раян (и **Раян**) *м* — от Рай(о)+*ан*. Демирхисарско, 16 век, Етрополски манастир (с. Слечица), 1648, Дебърско. **Раянов** *ф*. Пловдив, Ловеч, Свищов. **Р а я н о в ц и** села в Белоградчишко, Видинско и Сливнишко. **Р а я н ц и** село в Радомирско. **Р е я н о в ц и** село в Софийско. **Р а я н и ц а** местност в Литаково (Ботевградско).

Реалов *ф* — може би нарочно видоизменено от Ревалски. Пирдоп.

Реасилвия *ж* — лат. *Rea Silvia*, майка на Ромул и Рем. Разград, р. към 1962.

Ребенов *ф*. Карлово.

Ребраро *пр* — (може би ребрест човек). Кюстендилско.

Рёбров *ф* — може би от *рёбря се* 'пъча се, заставам предизвикателно'. Габрово, 1900, 1960, Омуртаг, 1917.

Ребърковски *ф* — от с. Ребърково (Врачанско). Враца, Попица (Белослатинско).

Рёва *ж* — съкрат. от Ревека. Мракетинци (Трънско).

Ревалски *ф* — от диал. **ревало* 'който много реве, вика'; срв. Ревунов. Згориград (Врачанско), Враца.

Ревека *ж* — гр. *Ῥεβέκκα*, от евр. „блясък“ — библейско име. Плевен (старо), Търново, 1897.

Ревенски *ф* — от местност Ревента. Гложене (Тетевенско), Русе.

Рёвка *ж* — умалит. от Рева. Режанци, Долни Романци, Ярославци, Грилинци (Брезнишко).

Рёвов *ф* — навярно от *рев, реване*. Бр. Миладинови, Пловдив, 1950.

Революционер *м* — от *революционер*. Единичен случай, р. към 1946.

Ревунов *ф* — от диал. **ревун* 'ревльо'. Русе.

Регина *ж* — от лат. *regina* 'царица'. Костретовци (Трънско), р. 1884, София, р. 1914, Плевен, р. 1938, Казанлък, 1960; Бела Слатина, 1963 (В Плевен и Казанлък имали съседки еврейки с това име).

Редака *пр* — ходел с големи, „редки“ крачки; срв. Редкостъпов. Ботевград. **Редашки** *ф*. Ботевград.

Редански *ф*.

Редена *ж*. Ореш (Свищовско), р. 1881.

Реджебов *ф* — от турско (или циганско) л. и. Реджеб. Поморие, 1893.

Реджо *м* — може би прякор по името на някой циганин (?) Шумен, 1843 (Реджо Кочов), Варна, 1940 (Реджо Кунев Куртев), Берковско. **Реджов** *ф*. Панагюрище, Елин Пелин, Миланово (Свогенско). **Реджев** *ф*. Ямбол, Сопот (външно лице).

Рёдински¹ *ф* — от с. Редина (Свогенско)-Ботевградско.

Рёдински² *ф* — от някоя местност или заселище Редина. Благоевград.

Рёдкия *пр* — ходел с едри, „редки“ крачки. Ботевград, 1900.

Редкостъпов *ф* — от редки „големи“ стъпки; срв. Сейрекбасанов. Русе, 1897, 1942.

Рёдовски *ф* — от прякор *Редака*. Ботевград.

Рёжев *ф* — вм. Реджев. Казанлък.

Резачев, Резачки и Резашки *ф* — от *резач* 'майстор да реже лозя'. Трявна, Ямбол, Враца, Тишевица (Врачанско), Трудовец (Ботевградско).

Резеда *ф*. (Христо М. Резеда, Пловдив, 1949).

Резекия¹ *м* — от Езекия, видоизменено и преосмислено по гроздето *резекия*. Михайловград, р. 1930.

Резекия² *ж* — женско име: от мъжкото Резекия. Баня, Владимирово (Михайловградско).

Резкин *ф*.

Резников *ф*. Босилеград, 1893.

Резняков и Резнаков *ф* — от прякор *Резняка, Резнака* (буен, неулегнал или нещо подобно като резняк, непрекипяло вино). Български Извор, Гложене, Градежница (Тетевенско).

Рёзов *ф* — може би видоизменено от Реджов. Карабунар (Пазарджишко).

Рёйса *ж* — разновидност на Раиса. Чирпан, р. 1956.

Рёйсов *ф* — може би от *рейс* 'автобус' (?) Дряново, 1964 (външно лице).

Рекаров *ф* — разновидност на Ракаров. Ксанти, 1917.

Рекарски *ф* — от местност Реката. Падеш (Благоевградско), Благоевград.

Рёкинов *ф*. Русе, 1936.

Рекита ж — разновидност на Ракита. Трън.

Рёков ф — от често повтаряне на „рекох“. Пещера, Пловдив, Полски Сеновец (Търновско), Търново.

Релйна ж — кръстоска от Регина и Ралина. Единичен случай, 1967.

Рёлков ф — вм. Хрелков. Бела Слатина, 1908.

Рельо м — вм. Хрельо. Трън.

Рельовски ф — от с. Рельово (Самоковско). Веринско (Ихтиманско).

Ременков и Ременов ф — от диал. *рёмён* 'ремък'. Пловдив, Силистра, 1906.

Рёми ж — може би вм. Рени. Самоков, р. 1920.

Ремйзов ф — от ар.-тур. *remiz* 'знак, загатване'.

Рёна ж — стегната форма от Раена. Радомир, Лозен (Софийско), Лопян (Ботевградско), р. 1934 — там е „модернизирано“ от Рада.

Ренгия ж — вж. Рангия. Трън, Сливница, р. 1907.

Рендаков ф — от диал. *рендак* 'вид ядивна гъба'; срв. Маматарков, Печурков, Етрополе, Горна Оряховица.

Рендо (и Рендо) м — от Реньо с вмъкнато д. **Рендев и Рендов ф**. Горни Богров (Софийско).

Рене¹ м — фр. *René* 'прероден'. Рядко.

Рене² ж — от същия произход с **Рене¹**. Плевен, р. 1948.

Ренела ж — видоизменено от Ренета. Свищов, р. 1962.

Ренета ж — от фр. *renette* 'вид ябълка, ренета'. Ново, рядко.

Ренета-Фея ж — от Ренета и Фея. Враца, р. 1958.

Рёни ж — видоизменено от Ирена. Ново, рядко.

Рёнка ж — женска форма от Реньо. Чирпан, 1893.

Рёнко м — умалит. от Реньо. Н. Геров.

Рёнков ф.

Рёнчо м — умалит. от Реньо. **Рёнчев ф**.

Рёньо м — видоизменено от Добрён, Лаврен, Запрен или друго подобно име. **Рёнев ф**. Казанлък.

Репински и Репнински ф.

Рёпов ф — екавска форма на Ряпов. Варна.

Рёпчев ф — от прякор *Рёпчо* 'който се ребчи, перчи'. Варна.

Рёса ж — съкрат. от Рисавия с изясняване на редуцираното *и* в *е*. Радомир, София, р. 1934.

Ресански ф — навярно вм. Ресенски.

Реселешки ф — от с. Реселец (Белослатинско). Червен брег.

Реселчански ф — от *реселчанин* 'жител на с. Реселец'. Плевен, Кнежа.

Рёсенка ж — умалит. от Реса. Рядко.

Рёсенлиев ф — от диал. *рёсенлия* 'жител на с. Ресен, Търновско'. Павликени.

Рёсенски и Рёсенов ф — от с. Ресен (Кюстендилско, Търновско) или от град Ресен в Македония. София, Търново.

Рёсида ж — писмена разновидност на Рисида. Търново, р. 1912.

Рёсиловец пр — от с. Ресилово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Рёсилевски ф. Хасково.

Рёсин м — от Рес(о)+*ин*. Пловдив, р. 1928. **Рёсинов ф**.

Рёсйна и Рёсйна ж — а) женска форма от Ресо, Ресин; б) видоизменено от Хриса. Палаузово (Габровско), Толовица (Ломско).

Рёситов ф — може би нарочно видоизменено от Рашидов.

Рескалийев ф — от диал. *рескалия* 'жител на колиби Рясковци, Габровско'. Ветово (Русенско).

Рёснелиев ф — разновидност на Ресенлиев. Павликени.

Рёсо м — а) от гр. *ἀρέσω* 'направя се, харесвам се'; б) далечно видоизменение от Арсо. Радомир. **Рёсов ф**. Драганица (Берковско). **Рёсовски ф**. Кюстендил, **Рёсулов ф** — от *Ресоолу, с турско окончание (?) Варна.

Рёфетов ф — видоизменено от Рифатев. Русе, 1900.

Рехота ж. София, р. 1959.

Речан м. Търговишко, 17 в.

Речелов ф — от *речел* (тур. *geçel*). Мулдава (Асеновградско).

Рёчков ф — от прякор *Рёчко* 'който е готов всичко да рече, да каже'. Новачене (Ботевградско).

Рёчников ф — от диал. **рёчник* 'приказлив, речовит човек' или *рёчник* 'място, дето е текла река, пръдище'. Смолян.

Решавски ф.

Решетаров ф — от *решетар* 'който прави решета' (обикн. циганин). Панагюрище, Казанлък, Плевен.

Решетов ф — съкрат. (може би нарочно) от Решетаров.

Решителния пр — от *решителен*. Ябланица (Тетевенско), 1917.

Рёшо м — от Ресо с новогръцки преход на *с* в *ш*. **Рёшев ф**. Партизанин (Чирпанско).

Рибалин ф — навярно руско име — от липованите покрай Дунав. Лом, 1959.

Рибалчев ф. Енчец (Кърджалийско).

Рибаров, Рибарев и Рибарски ф — от *рибар*. Русе, Видин, Горна Оряховица, Берковица, Калофер, Боженица (Ботевградско), Симитли.

Рибата пр — от *риба* (мълчалив или глупав като риба). Търново, 1894.

Риббанов ф. Свищов, 1888.

Рибцов ф — от *рибица*. Лясковец.

Рибников ф — от *рибник* 'вид ястие с риба'. Казанлък.

Рибнички ф — а) по-стара форма на Рибников; б) от някоя местност Рибник или Рибница. Станке Димитров, 1893.

Рибов ф — а) от прякор *Рибата*; б) съкрат. от Рибаров. Бургас, Пловдив, Шумен.

Риболов ф — вм. *Риболовов или съкрат. от Риболовски. Варна.

Риболовски ф — от *риболовец*. София, 1893, 1908, 1967.

Рибчев ф — от прякор *Рибчето*; срв. Рибата. Константин (Еленско), Русе.

Риванов ф — разновидност на Ризанов (?) Станке Димитров, 1879.

Рига м — може би необичайно видоизменение на чуждото за говора Гига. Калофер, 1914. **Ригов ф**. Калофер.

Риголетов ф — от прякор *Риголето* (навярно бил куц като персонажа от операта на Верди). Стара Загора, 1940.

Ридарски ф — от някоя местност Ридо. Кюстендил, Станкедимитровско, Благоевградско.

Риджака пр — от диал. *риджак* 'рижд, червеникаворус човек'. Ботевград. **Риджаков ф**. Берковица, Церово (Пазарджишко), Варна.

Риджалски ф — от ар.-тур. *riçal* 'държавник, сановник'. Враца.

Риджин ф — от прякор *Риджата*; вж. Риджака. Вълчедръма (Ломско).

Риджов и Риджовски ф — от прякор *Риджия*; вж. Риджака. Литаково (Ботевградско), Ботевград.

Риджолкин ф — от прякор *Риджолка*, разновидност на Риджин; вж. Риджака. Вълчедръма (Ломско).

Ридов ф — разновидност на Ридарски. Кюстендил, 1893, Кавадарци, 1917.

Риджалски ф — разновидност на Риджалски. Алтимир, Малорад (Ореховско).

Риджашки ф — от прякор *Риджака*; вж. Риджака. Скравена (Ботевградско).

Риджия пр — от *рижд* (червеникаворус). Разлива (Ботевградско).

Рижиков ф.

Рижко пр — от *риж, рижд*. **Рижков ф**.

Риза ж — женска форма срещу Ризо, Ризе. Трънско, Расник (Брезнишко), р. 1872, Владая, р. 1916.

Ризан м — съкрат. от Харизан. **Ризанов ф**. Силистра, 1893.

Ризанов ф — навярно видоизменено от Ризанов. Станке Димитров.

Ризе и Ризе м — югозападна форма на Ризо. Битоля, Кюстендил, Софийско. **Ризев и Ризев ф**.

Ризена ж — от Риз(а)+ена. Клисуре (Софийско), р. 1892, Радомирско, р. 1897.

Ризидана ж — може би от Риза и Дана. Единичен случай.

Ризинка ж — умалит. от Риза. Софийско.

Ризман м. Софийско.

Ризников ф — навярно псевдоним, от *ризница* (?)

Ризо м — а) съкрат. от Харизан; б) от гр. *ρίζωμα* 'корен, племе, род'. Кюстендил, Кюстендилско, Велес. **Ризов ф**. Лясковец, Горна Оряховица, Търново, Каварна, Станкедимитровско, Кюстендилско, Радомир, Велес. **Ризовски ф**.

Рикалов ф — от диал. **рикало* 'ревач, викач'.

Рикачев ф — от диал. **рикач*; вж. Рикалов.

Риков и Риковски ф — от диал. **рик* 'животински рев'; срв. Ревов. Търново, Пазарджик, Варна, Бургас, Русе.

Рила ж — от Кирила или Рахила, преосмислено по планината Рила. Калугерово (Ботевградско), р. 1890, Пазарджик. **Рилин ф**. Пещера.

Риладжиев ф — от диал. **риладжия* 'рилски жител'; срв. балканджия. Пъново (Ивайловградско).

Рилец пр — от с. Рила или от Рилския манастир. Станке Димитров, 1879. **Рилски ф**. Пещера, 1900, Русе.

Рилка ж — умалит. от Рила. Софийско, Врачанско, Михайловградско, Радомир, Кюстендил.

Рилко м — видоизменено от Кирил или от Рахил. Бр. Миладинови.

Рилчо м — успоредна форма на Рилко с друго окончание. Берковица, р. 1936, Плакудер (Видинско).

Рима ж — женска форма от Римен, Римо. Рядко.

Римен м — побългарена форма на Роман (както град Рим от Roma). **Рименов ф**. Луковит.

Римин м — от Римен с редуцирано е. **Риминов ф**.

Римиди м — видоизменено от Римен. Лозен (Софийско), р. 1905.

Римка ж — умалит. от Рима или женска форма направо от Римен.

Римо м — съкрат. от Римен. **Римов ф**. Пещера.

Римпапов ф — вм. Румпапов. Пещера.

Римпев и Римпов ф — съкрат. от Римпапов или Римпопов. Якоруда, Банско, Пловдив.

Римпопов ф — видоизменено от Румпапов. Ветрен (Пазарджишко).

Римски ф — от град Рим.

Римчо м — умалит. от Римо. Сухиндол (Севлиевско), 1962.

***Римшо м** — видоизменено от Римчо. **Римшев ф**. Габрово (гроб), Русе.

Римьо м — успоредна форма на Римо с меко окончание. Сухиндол (Севлиевско).

Рина ж — съкрат. от Ирина. Рядко.

Ринго *м* — от Ринко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Рингов** *ф*.

Риндо *м* — от Рино с вмъкнато *д*. **Риндов** *ф*. Крушево (Македония), 1917, Пловдив.

Ринко *м* — умалит. от Рино. **Ринков** *ф*. Пещера, Велинград, Пазарджик, Пловдив, Ново село (Видинско).

Рино *м* — видоизменено от Ирин.

Ринчо *м* — умалит. от Рино. **Ринчев** *ф*. Пловдив.

Риса *ж* — от Хриса с изпадане на *х*. Банско, Санданско, Брацигово, Михайловград. **Рисин** *ф*.

Рисавия и **Рисавка** *ж* — видоизменено от Хрисафа. Радомирско.

Рисалена *ж* — кръстоска от Риса и Елена. Брезник, р. 1962.

Рисана *ж* — видоизменено от Хрисанта. Враца, Годечко, Опицвет (Софийско).

Рисида *ж* — видоизменено от Хриси. Горна Оряховица.

Рисимка *ж* — от *хрисим* 'скромен, благовъзпитан' (гр. *χρῆσιμος*). Трън, Кюстендил, Бучино (Благоевградско).

Рисия *ж* — разширено от Риса. Санданско.

Риско *м* — а) умалит. от Ризо; б) видоизменено от Христко. **Рисков** *ф*. Пещера, Пловдив. **Рисковски** *ф*. Варна.

Рискьо *м* — видоизменено от Христьо. **Рискьов** *ф*. Банско.

Риста *м* — западна форма на Ристо, Христо. Трън.

Ристо, **Ристьо**, **Ристè**, **Ристаки**, **Ристòско**, **Ристèна**, **Ристина** — вм. Христо, Христьо, Христе, Христаки, Христоско, Христана, Христина. Н. Геров.

Ристёмов *ф*. Перушица.

Ристèнпанев *ф* — от Христенев и Панев. Ихтиман (стар род).

Рися *ж* — стегната форма от Рисия. Южна Тракия, 1920.

Рита *ж* — съкрат. от Маргарита. Рядко.

Рити *м* — съкрат. от Маргарит. Ново, рядко.

Ритлана *пр* — „която рита“. Н. Геров.

Рито *м* — съкрат. от Маргарит. **Ритов** *ф*. Стара Загора.

Рифатев *ф* — от ар.-тур. *rifat* 'висок сан, достойнство'. Русе, 1908.

Рица *ж* — съкрат. от Тодорица. Шумен, Свищовско.

Ричин *м* — видоизменено от Райчин. Ботевград. **Ричинов** *ф*.

Ричка *ж* — умалит. от Рица или съкрат. от Христина. Търново, Русе, Сливен.

Ричко *м* — умалит. от Ричо. **Ричков** *ф*. Пловдив.

Ричо *м* — видоизменено от Христо. **Ричов** *ф*. Пазарджик, 1900. **Ричев** *ф*. Пловдив, Искра (Габровско).

Ришанов *ф*.

Ришков *ф* — фонетична форма на Рижков.

Роб *м* — от *роб*, старинно име; срв. Рабо. **Робов** *ф*. Елена, 1865, Дряново, Градина (Търновско), Панагюрище, Средногорско (Казанлъшко). **Робовски**¹ *ф*. Елена, 1868, 1960. **Робски** *ф*. Разград.

Роба *пр* — от *роб* 'безропотен, работлив, но беден човек'. Лик (Врачанско). **Робев**¹ *ф*. Лик.

Робе *м* — от звателната форма на Роб. София, 1960. **Робев**² *ф*. Охрид, Битоля, Свищов, Алфатар (Силистренско), Айтос.

Роберт *м* — фр. *Robert*, от германски произход „блестяща слава“. Русе, Враца, Дряново, Костинброд (Софийско). **Робертов** *ф*. Първомайци (Горнооряховско). **Робертович** *ф*.

Робертно *м* — умалит. от Роберт с итал. *-ино*. Красно село, р. 1960.

Робинзон *м* — по името на героя на известната книга Робинзон Крузо. Ракитница (Видинско), р. 1935, Кула.

Робовешки *ф* — от махала Робовица в Осиковица (Ботевградско). Етрополе, Осиковица.

Робовски² *ф* — от с. Робово (Петричко). Кюстендил.

Роботов *ф* — може би от Работов с переход на неудареното *а* в *о*. Брезово (Пловдивско).

Робул *м* — от *Роб+ул*. ИзБ, нар. песен.

Робуш *м* — от *Роб+уш*. Елена, нар. песен.

Робчо *м* — умалит. от Роб. **Робчев** *ф*. Ивански (Шуменско).

Ровелов *ф*. Русе.

Рогарски *ф* — от диал. **rogar* '?' Рашково (Ботевградско) — откъм Бов, Свогенско.

Рогачев, **Рогачов**, **Рогачовски** и **Рогашки** *ф* — от *rogach* 'упорит, неразбран човек'. Преславско, Самоковско, Ботевград, Ихтиман, Враца, Литаково (Ботевградско).

Рогел *м* или *пр* — от *Рог(ьо)+ел*. **Рогелов** *ф*. Тетевен, Лехчево (Михайловградско).

Роглинов и **Роглински** *ф* — от диал. **rogli*на 'твърда буца на челото' (?) Станке Димитров, 1879.

Рогльо *м* или *пр* — 'упорит, неразбран, „рогат“ човек'. Бр. Миладинови. **Роглев** *ф*. Панагюрище, Златарица (Еленско), Русе, Шипочано (Кюстендилско), Гоз (Брезнишко). **Рогльов** *ф*. Бистрица, Лозен (Софийско), Баня (Панагюрско).

Рогляк *пр* — „упорит, рогат човек“. Котел, 1867. **Роглеков** *ф*. Котел, 1960, Пловдив.

Рогнеда *ж* — навярно разширено от рум. *Rogna*.

Рогов *ф* — съкрат. от някое име с „рог“ — Рогачев, Роглев. Пашовско (Горнооряхов-

ско), Баня (Разложко), Ракитово (Велинградско).

Роговѐнков *ф.*

Рогожаров и **Рогожеров** *ф.* — разновидност на Рогозаров. Русе.

Рогожинаров *ф.* — от бълг.-рум. *gogojinag* 'рогозар'. Покрайна (Видинско).

Рогозаров *ф.* — от *рогозар* 'който плете и продава рогозки'. Ловеч (Възраждането).

Рогозенски, **Рогозянски** (и **Рогозински**) *ф.* — от с. Рогозен (Ореховско). Търново, Стубел (Михайловградско), Малорад (Ореховско), Враца, 1893, Елин Пелин.

Рогошев *ф.* — от с. Рогош (Пловдивско). Чирпан, Варна.

Рогошлиев *ф.* — от диал. *рогошлия* 'жител на с. Рогош'. Пловдив.

Рогулин *ф.* — от прякор *Рогуля* 'упорита, „рогата“ жена'.

Рогъо *м.* — а) прякорно име: „рогат“ или буден, оперен човек; б) от Родъо с преход на *д'* в *г'*. **Рогев** *ф.* Лясковец (стар род). Дряново, 1882.

Род *м.* — пожелателно име: да поддържа и продължава рода. Пловдив, 1844. **Родов** *ф.* Габрово, 1843, Лясковец.

Рода *ж.* — женска форма срещу Род. Лясковец. **Родин** *ф.* Банско, Белица (Разложко), Велинград. **Родийски** *ф.* Благоевград.

Родан *м.* — от Род+*ан*. Н. Геров. **Роданов** *ф.* Котел, 1867, Пловдив.

Роде *м.* — от звателната форма на Род. Перник, 15—16 век.

Роджо *м.* — от Родъо с преход на *д'* в *дж*. **Роджев** и **Роджов** *ф.* Враца, Пазарджик.

Родина *ж.* — от Род(а)+*ина*. Свищов, р. 1922.

Родинка *ж.* — умалит. от Родина. Нов град (Свищовско).

Родион *м.* — гр. *Ῥοδιων*, име на календарски светия, у нас видоизменено на Радион.

Родка *ж.* — умалит. от Рода. Лясковец.

Родна *ж.* — съкрат. от Благородна. Рядко.

Родо *м.* — разширено от Род. Неврокопско, 16 в.

Родоп *м.* — от планината Родопи. Род. към 1950.

Родопа *ж.* — от планината Родопи. Войници (Михайловградско), р. 1931.

Родопски *ф.* — от планината Родопи. Долна Малина (Елинпелинско).

Родосов *ф.* — от остров Родос.

Родъо *м.* — от звателната форма на Род. **Родев** *ф.* Габрово, Бургас, 1897, Варна, Вълнари (Новопазарско).

Роджа *ж.* — навярно вм. *Роджа, женска форма срещу Роджо. **Роджин** *ф.* Копиловци (Михайловградско).

Рожански *ф.* — вм. *Ружански; вж. Ружанов. Пловдив.

Рожко *м.* — умалит. от Рожо или от Роджо. **Рожков** *ф.* Рашково (Ботевградско), Кюстендил.

Рожо *м.* — видоизменено от Рогъо или от Роджо. **Рожев** *ф.* Лясковец, Търново, Варна. **Рожич** *ф.* Видин, 1908.

Роза *ж.* — от цветето *роза* (лат. *rosa*). Горна Оряховица, р. 1894 (4), Глоговци (Трънско), р. 1896, и на разни места из страната. **Розин** *ф.*

Розака *ж.* — навярно грешка вм. Розана. Врабча (Трънско), р. 1925.

Розаклиев *ф.* — разновидност на Разаклиев. Ловеч, 1920.

Розалин *м.* — мъжка форма срещу Розалина. Михайловград, р. към 1944, кръстен Рузвелт, после преименуван на Розалин, р. 1959, 1960, София, р. към 1950 (майката еврейка), Силистра, р. 1963.

Розалина *ж.* — от Роза+*лина* по образеца на Ангелина, Магдалина и др. Пловдив, р. 1916, Берковица, р. 1922, Църква (Пернишко), р. 1928, Ихтиман, Михайловград, Силистра.

Розалинка *ж.* — умалит. от Розалина. Търново, р. 1913.

Розалия *ж.* — итал. *Rosalia*, име на католическа светица. Стара Загора, р. 1930 (2), Плевен, р. 1939, Мездра, р. 1955, Доброславци (Софийско), р. 1958.

Розалюба *ж.* — от Роза и Люба. Стара Загора, р. 1899.

Розамира *ж.* — от Роза и Мира или „роза на мира“. Русе, р. 1959.

Розан *м.* — от Роз(о)+*ан*. **Розанов** *ф.* **Розана** *ж.* — от Роз(а)+*ана*. Банкя, р. 1961.

Розафина *ж.* — кръстоска от Роза и Жозефина. Плевен, р. 1913.

Роздалина *ж.* — видоизменено от Разделина. Пловдив, р. 1929.

Роздиана *ф.* — навярно кръстоска от Роза и Диана. Нова Загора, р. 1929.

Розелина *ж.* — вм. Розалина. Берковица, р. 1919, Бистрилица (Берковско), Михайловград, р. 1923.

Розен *м.* — от Роз(о), Роз(ъо)+*ен*. Плевен, р. 1933.

Розенка *ж.* — от Роз(а)+*енка*. Кумарица (Софийско), р. 1913.

Розет *ж.* — вм. Розета. Самоков, р. 1916.

Розета *ж.* — от фр. *rosette* 'розетка'. Ново, рядко.

Розим *м.* — разновидност на Розин. Алдомировци (Сливнишко), р. 1916.

Розин *м.* — от Роз(а) или Роз(ъо)+*ин*. Върбовка (Павликенско), р. 1916, Търново, р. 1931. **Розинов** *ф.*

Розина *ж.* — от Роз(а)+*ина*. Сливен.

Розинка *ж.* — модернизирано от Роска. Бусинци (Трънско), Райлово (Пернишко), Гоз (Брезнишко), р. 1911.

Розита ж — разновидност на Розета. Ново, рядко.

Розлеки ф — видоизменено от Разлокли. Горна Бешовица (Врачанско), 1920.

Розмари ж — а) от Роза и Мария; б) от лат. *ros marinus* 'морска роса' — вид растение. София, р. 1944, Казанлък, 1960 (имали съседка немкиня).

Розо м — превод на Трендафил или Гюло. **Розов ф.** Цариград, 1860, Калофер, 1893, Перник.

Розомавов (или Разомавов) ф. Габрово, 1893.

Розьо или *Розе м — успоредна форма на Розо с меко окончание. **Розев ф.** Тетевен, Кюстендил.

Ройбов ф — от рум. *roib* 'червеникав'. Тутракан.

Ройда ж — женска форма срещу Ройдо, Ройдъ. Красносел (Омуртагско).

Ройди м — разновидност на Ройдъ. Старозагорско. **Ройдев ф.**

Ройдо м — от Родъ с изместена йотация.

Ройдов ф. Пчела (Елховско), Левка (Свиленградско), Пещера.

Ройдъ м — от Родъ с удвояване на йотацията. Карнобат. **Ройдев ф.** Левка (Свиленградско), Тенево (Ямболско), Бургас, Казанлък, Толбухин.

Ройка ж — умалит. от Ройда (*Ройдка). Карнобат, 1870, Айтос, р. 1906, Победа (Ямболско), Пловдив, р. 1896.

Ройко м — умалит. от Ройдо, Ройдъ (*Ройдко). **Ройков ф.**

Ройльо м — от Рольо с удвояване на йотацията. **Ройлев ф.** Старозагорско, 1908, Павел баня (Казанлъшко).

***Ройньо или *Ройне м** — от Рой(о)+*ньо*, *не*. **Ройнев ф.** Якоруда.

Ройо м — видоизменено от Родъ; срв. Продъ и Прою, Недъ и Нейо, Радъ и Райо. Черна могила, Пещерско (Айтоско), р. 1885, 1943, Шумен. **Роев ф.** Айтоско, Джинот (Ямболско), Сливен, Шумен, Провадийско, Габрово.

Ройчо м — умалит. от Ройо. **Ройчев ф.** Карнобат.

Роканов ф — писмена разновидност на Руканов. Кюстендил.

Рокина ж — от Ракина с преход на *a* в *o*. Опицвет (Софийско), р. 1936.

Рокко м — от лат. *Rochus*, име на католически светия. Драгомирово (Свищовско).

Рокков ф. Драгомирово, Пловдив, Габрово, Дряново.

Рокса ж — съкрат. от Роксана. Трънско, Уровене (Врачанско).

Роксана ж — историческо име: дъщеря на персийски сатрап и жена на Александър Македонски. Типично за Сливница и Алдомировци.

Роксанда ж — видоизменено от Роксандра. Братушково (Софийско).

Роксандра ж — кръстоска от Александра и Роксана.

Роксена ж — от Рокс(а)+*ена*. Трънско. **Роксиев ф.** Стара Загора.

***Рокун м** — от Рок(о)+*ун*. **Рокунски ф.** Алфатар (Силистренско).

Роле м — югозападна форма на Рольо. **Ролев ф.** Петрич, Гоцеделчевско, Брацигово (македонец).

Роленков ф — видоизменено или грешка вм. Раленков. Пазарджик, 1891.

Ролиян м — вм. *Ролян, от Роль(о)+*ан*. **Ролиянов ф.** Пловдив.

Ролка ж — умалит. от Роля. Враждебна (Софийско).

Роло м — успоредна форма на Рольо с твърдо окончание. **Ролов дол** местност в Прадец (Ботевградско).

Ролчо м — умалит. от Рольо. **Ролчев ф.** Сунгурларе (Карнобатско).

Рольо м — от Хрольо с изпуснато *x*. Н. Геров. **Ролев ф.** Провадия, 1917, Пловдив.

Роля ж — женска форма срещу Рольо. **Ролински и Роленски ф.** Белоградчик.

Ромалдо м — видоизменено от Ринадо или друго някое чуждо име. Търново, 1940.

Ромалина ж — видоизменение на Румена. Ново, рядко.

Роман м — от лат. *Romanus* 'римлянин' — име на календарски светия. На разни места, главно в Сев. Бълг. **Романов ф.** Тетевен, 1852, Павликени, Орехово, Плевен, Русенско, Силистра, Пловдивско, Нова Загора. **Романовски ф.** Пловдив.

Романа ж — женска форма от Роман. Мандрица (Ивайловградско).

Романка ж — женска форма от Роман. Шумен, р. 1884, 1910, Русе.

Романето пр — писмена разновидност на Румането.

Романски ф — от с. Роман (Врачанско). Плевен, 1894, Пордим (Плевенско), Ботевград (стар род).

Романьол м. Варна, р. 1952.

Ромашки ф — може би нарочно съкрат. от *Сиромашки.

***Роме или *Ромьо м** — разновидност на Ромо. **Ромев ф.**

Ромел м — от Ром(о)+*ел*. Плевен, р. към 1950, Кошава (Видинско), р. 1944.

Роменка ж — вм. Руменка. Видин, р. 1940.

Роменски ф — вм. Руменски.

Роменчо м — вм. Руменчо. **Роменчев ф.**

Ромео м — по името на героя на Шекспировата трагедия. София, р. 1897, Русе, 1957.

Ромил м — лат. *Romilus*, име на календарски светия. Рядко. **Ромилов ф.**

Ромо м — видоизменено от Роман или от Продром. **Ромов ф.** Болград, 1862, Карлово, 1917, Пловдив, Самоков.

Ромун м — от Ром(о)+*ун*. **Ромунов ф.** Драганово (Горнооряховско).

- Ромуш м** — от Ром(о)+уш. Търново, нар. песен.
- Рона ж** — женска форма срещу Роньо. Чипровци (Берковско).
- Ронглин ф** — разновидност на Роглинов. Станке Димитров, 1879.
- Рондо м** — от Роно с вмъкнато *д*. **Рондов ф**.
- Ронзов и Ронзев ф**. Варна (от Загоричене, Костурско), Русе.
- Ронка ж** — умалит. от Рона или съкрат. от Миронка. Никопол, Русе, Мрамор (Софийско).
- Ронко м** — умалит. от Роньо, Роно.
- Ронков ф**. Ореш (Свищовско), Плевен.
- Роно м** — видоизменено от Мирон, Ирон, Полихрон или друго подобно име. Рядко.
- Ронов ф**.
- Ронто м** — от Роно с вмъкнато *т*. **Ронтов ф**.
- Ронче ж** — съкрат. от Благородна. Банско, Велинград.
- Роньо м** — успоредна форма на Роно с меко окончание. **Ронев ф**. Шумен.
- Рона ж** — съкрат. от Меропа или Европа. Пловдив, р. 1904.
- Ропанов ф** — от диал. **ropàn* 'който се ропа, отговаря троснато'. Четирци (Кюстендилско).
- Ропанов ф** — видоизменено от Румпапов. Белица (Разложко).
- Роплев и Ропльов ф** — от прякор *Ропльо*; вж. Ропанов. Сребрино, Церово (Пазарджишко), Пазарджик, Пловдив.
- Рополски ф** — съкрат. от Етрополски. Враца.
- Ропса ж** — грешка или видоизменено от Рокса. Н. Геров.
- Роров ф**. Драгижево (Търновско), 1881, Чепинци (Софийско).
- Рос (Росс) м**. Сливен, 1843.
- Роса ж** — съкрат. от Русана, Русалина с изясняване на редуцираното *у* в *о* и преосмисляне по *роса*. ЮЗБ, Самоков, Трън, Брезник, Доброславци (Софийско), Мърчаево (Пернишко), Ловешко, Никополско, Омуртагско. **Росински ф**.
- Росалийски ф** — писмена разновидност на Русалийски. Кремена (Врачанско).
- Росалина ж** — вм. Русалина. Русе.
- Росалко м** — вм. Русалко. **Росалков ф**. Четирци (Кюстендилско), Благоевград.
- Росан м** — вм. Русан. **Росанов ф**. Павликени.
- Росана и Росанка ж** — от Рос(а)+ана, анка. Брезнишко, Брезник, Врачеш (Ботевградско).
- Роселина и Роселинка ж** — вм. Руселина. Вършец, Михайловград.
- Росен¹ м** — от раст. *рѝсен*. Сравнително ново и рядко. Шумен, р. 1959 (8), Толбухин, 1957 (3), Нова Загора, 1960 (2).
- Росен² ф** — писателски псевдоним.
- Росена ж** — от Рос(а)+ена. Рядко, ново.
- Росенски ф** — от с. Росен или Росеново (такива има три).
- Росетов ф** — от рум. *Roset*. Варна.
- Роси м** — мъжка форма от Роса. Мездра, р. 1959.
- Росилѝн м** — видоизменено от Руси. Русе, р. 1959.
- Росим м** — видоизменено от Русим (?). Кунино (Врачанско).
- Росина ж** — от Рос(а)+ина. Казанлък, р. 1891, София, р. 1891, Сливен, р. 1911, Габрово, р. 1959, Варна, р. към 1950.
- Росинка ж** — умалит. от Росина. Толбухин, р. 1959.
- Росица ж** — умалит. от Роса, а в Севлиево — по името на река Росица. Севлиево, Габрово, Хасково, Трудовец (Ботевградско).
- Росията** семеен прякор — от по-старо Русееви. Калофер, 1914.
- Роска ж** — умалит. от Роса или фонетична форма на Розка. Ново, рядко.
- Роскана ж** — от Роксана с метатеза на *кс* в *ск*. Алдомировци (Сливнишко), р. 1901.
- Роско м** — навярно фонетична форма на *Розко; вж. Розо. Калофер, 1845.
- Росман м** — от цветето *рѝсман*, споменавано в народните песни. **Росманов ф**. Малки Извор (Тетевенско), Тетевен, Ловеч.
- *Росньо м** — от прилаг. *росен* (?) **Роснев ф**. Пловдив.
- Ростислав м** — руско историческо име. Русе (кмет 1919—21 г.), Шумен, р. 1905, 1915, Самоков, р. 1925, Пирдопско. **Ростиславов ф**. Русе.
- Росулски ф** — видоизменено от Ресилowski; вж. Ресиловец. Ваксево (Кюстендилско).
- Ротайчо м** — от *ратай*. Поцърненци (Радомирско).
- Ротермел ф** — немско име=червено брашно.
- Рофов ф** — от Рохов с преход на *х* във *ф*. Сливен.
- Рохлев ф** — от прякор *Рѝхльо* 'рошав човек'. Васил Левски (Търговишко), Търговище, Русе.
- Рохов ф** — от *рѝхав* 'разрошен, с рошава коса'. Сливен, 1900, Карнобат.
- Рочев и Рочов ф** — от диал. **рѝчо*; вж. Рочков. Лясковец, Пловдив, Бистрец (Врачанско), Македония.
- Рочков ф** — от диал. *рѝчко* 'буден, оперен човек'. Габрово, 1843.
- Рошавѝлов ф** — от диал. **рошавѝл(а)* 'рошав човек'.
- Рошавски ф** — от *рѝшав*. Одрин, 1920.
- Рошаров ф** — от рум. *гоѝу* 'червен, червендалест'. Тутракан, 1893.
- Рошѝдовски ф** — видоизменено от Рашидов. Ловеч.
- Рошката ф** — от забравено рум. л. и. *Roșca*. Враца.
- Рошкѝв и Рошкѝвов ф** — разновидност на Рошков. Поповяне (Самоковско), Банско.

Рòшко *м* — фонетична форма на Рожко.
Рòшков *ф.* Кюстендил, Михайловград
Ловеч, Русе. **Рòшковски** *ф.*

Рòшлев *ф* — от прякор *Рòшльо*. Пазарджик.

Рòшманов *ф* — от диал. **рòшман* 'рошльо' или от Росманов с преход на *с* в *ш*. Карнобат, Ямбол.

Рòшо *м* — от рум. *Roşu* 'червен, червендалест'. Шумен. **Рòшев** *ф.* Шумен.

Рошовèлов *ф* — в м. Рошавелов. Пловдив.

Рòшол *м* — рум. *Roşul*; вж. Рошо. **Рòшолов** *ф.* Свищов.

Рòя *ж* — женска форма срещу Ройо. Пловдив.

Ройлски *ф* — от *ройл* 'царствен' (фр. *royal*).

Ройн *м* — от Рой(о)+*ан.* **Ройнов** *ф.* Сандански.

Роянлийев *ф* — в м. *Раянлийев, от с. Раяновци; вж. Раян. Пловдив.

Роячки и **Рояшки** *ф* — от родов прякор *Рояците* (многолюдно и плодовито семейство). Пернишко, Лозен (Софийско), Тишевица (Врачанско), Кнежа.

Руба *ж* — от диал. *руба* '1. булчинска премяна; 2. пращане момините дарове у момкови преди сватбата' — пожелателно име: да се ожени с голям дар; срв. Мена. Самоков, Горубляне (Софийско). **Рубийски** *ф.* Горни Пасарел (Самоковско).

Рубаджиев *ф* — от диал. *рубаджия* 'шивач на руби, на булчински премени'. Шумен.

***Рубей** *м* — разширено от Рубьо. **Рубеев** *ф.* Ямбол, 1900.

Рубибанов *ф* — разновидност на Риббанов, Свищов, 1920.

Рубин *м* — а) от Руб(ьо)+*ин*; б) от скъпоценния камък *рубин*. Кюстендил, 1959. **Рубинов** *ф.* Котел, Райково. (Смолянско), 1720.

Рубина *ж* — от Руб(а)+*ина*. Рядко.

Рубинка *ж* — умалит. от Рубина, Плана, Железница (Софийско), Самоков, Кюстендил, Пловдив, р. 1919, Шумен, р. 1908, Варна. **Рубинкин** *ф.* Мъглиж (Казанлъшко).

Рубинко *м* — умалит. от Рубин. **Рубинков** *ф.* Русе.

Рублев *ф* — от Рубев с вмъкнато *л*. Жилинци (Кюстендилско).

Рубов *ф* — от диал. *руба*; вж. Рубьо. Карлово.

Рубцов *ф* — може би руско име.

Рубчо *м* — умалит. от Рубьо или в м. Рупчо, **Рубчев** *ф.* Първомайско, Бургаско.

Рубьо *м* — пожелателно име; да получи руба от булката си; срв. Руба. **Рубев** *ф.* Сливен, 1900. **Рубиев** *ф.*

Рувим *м* — библейско име, един от синовете на Яков. Рядко.

Рүво *м* — може би съкрат. от Рувим. **Рүвов** *ф.* Търново.

Ругачев и **Ругашки** *ф* — писмена разновидност на Рогачев, Рогашки. Шумен, Брацигово, Вършец.

Рүгьо *м* — от Рудьо с преход на *д'* в *з'*. **Рүгьова падйна**, местност в Новачене (Ботевградско).

Рүда *ж* — а) от диал. *рүда*; вж. Рудьо; б) видоизменено от Груда. Старо.

Рудак и **Рудашки** *ф* — от прякор *Рудака* 'човек с мека и бухнала коса като вълна' (?) Ихтиман, Брест (Никополско).

Рударов и **Рударски** *ф* — от *рудар* '1. рудничар; 2. пастир на руди овце'. Пловдив.

Руденко *м* — умалит. от Рудьо. **Руденков** *ф.* Хасково.

Руджери *ф* — италианско име (бащата работел в електрическата централа в Панчарево, а синовете се натурализирали като българи). Панчарево.

Рудин *м* — а) от Руд(ьо)+*ин*; б) от фамилиното име на героя на Тургеневия роман Рудин. Варна.

Рудина *ж* — от Радина с преход на неудареното *а* в *о* и *у*. Шумен, р. 1912.

Рудинка *ж* — умалит. от Рудина. Дряново, р. 1934.

Рудмила *ж* — видоизменено от Людмила. Горна Оряховица, р. 1965.

Рүдников *ф* — писателски псевдоним.

Рудничанов *ф* — от *рудничанин* 'жител на с. Рудник, Варненско'. Варна, 1940.

Рүдньо *м* — от Рудьо с вмъкнато *н*. **Рүднев** *ф.* Търново, Бургас.

Рүдьо *м* — от диал. *руд* '1. с мека бухнала коса; 2. хубав'. Дряново (старо име). **Рүдев** *ф.* Дряново, Пловдив, Пазарджик.

Рүен *м* — а) от диал. *рүен* 'млад и пьргав'; б) от планинския връх Руен. Рядко.

Руж *ф* — писателски псевдоним.

Рүжа *ж* — от цветето *рүжа* (в Югозап. Бълг.=роза), Главно ЮЗБ; Станке Димитров, р. 1848, Кюстендилско, Кичевско, Свищов, 1865, Горна Оряховица, Ямболско, Ивайловградско, Пловдивско, Врачанско. **Рүжин** *ф.* Бистрица (Софийско), Елинпелинско, Ихтиман, Миланово (Свогенско), Пловдив.

***Ружайка** *ж* — от Руж(а)+*айка*. **Ружайкин** *ф.* Панагюрище.

Ружан *м* — мъжка форма от Ружа, Ружана. **Ружанов** *ф.* Раковица (Кулско).

Ружана и **Ружанка** *ж* — от Руж(а) + *ана*, *анка*. Шумен, Ракиново (Велинградско).

Рүжев¹ *ф* — от прякор *Рүжата* (държал обуцарница „Ружа“). Ямбол.

Рүжек родов прякор — от *ружа*. Панагюрище. **Рүжеков** и **Рүжиков** *ф.* Панагюрище.

Ружена *ж* — от Руж(а)+*ена*. Габрово, р. 1960.

Ружин *м* — от Руж(о)+*ин*. Бели Искър (Самоковско), Бистрица (Софийско), Бургас. **Рүжинов** *ф.* Устово (Смолянско), Гела (Девинско), Мухово (Ихтиманско), Ихтиман,

Пазарджик, Пловдив. Рѹженѡв ф. Велинград.

Рѹжинка ж — умалит. от Ружа. Самоков, р. 1928, Ямбол.

Рѹжица ж — умалит. от Ружа. Трън, Русе, Шумен.

Ружицки ф — навярно от Ружица. Шумен, 1940.

Рѹжка ж — умалит. от Ружа.

Рѹжко м — а) умалит. от Ружо; б) писмена разновидност на Рушко. Кюстендил, 1904. Рѹжков ф.

Рѹжо м — мъжка форма срещу Ружа. Дебърско. Рѹжев² ф. Казанлък, Мъглиж (Казанлъшко), Пловдив, Бургас, Ловеч, Гъмзово (Видинско). Рѹжов ф. Кнежа, Новачене (Ботевградско). Рѹжовски ф. Кнежа, Кунино (Врачанско), Рогозен (Ореховско).

Рѹзвелт м — по фамилното име на президента на САЩ Франклин Рузвелт, наскоро преименуван на Розалин. Михайловград, р. към 1944.

Рѹйко м — умалит. от Руйо. Рѹйков ф. Асеновградско, Петрич.

Рѹйнеков и Рѹйников ф — от Руйнов с вмъкнато ек, ик. Панагюрище, Копривщица, Пловдив.

Рѹйно м — от Руйо с вмъкнато н. Рѹйнов ф. Казанлък.

Рѹйо м — от диал. рѹен, рѹяв 'млад и пѹргав'. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора, Михайловград. Рѹев ф. Казанлък, Габрово, Плевен, Елин Пелин. Рѹйов ф. Стара Загора, Михайловград. Рѹевски ф. Свищов, 1893, Белизар (Свищовско), Стара Загора, 1888.

Рѹйчо м — умалит. от Руйо. Рѹйчев ф. Карнобат, Казанлък, Стара Загора, Русе, Гоце Делчев (гроб), Благоевград.

Рукан м — от диал. рукан 'домашно сечиво, с което стѹржат и оглаждат дѹржала на мотики, лопати, брадви и др.' (гр. рохѹи). — защитно име по обикновен домашен предмет; срв. Скобел, Брусо. Руканов ф. Стара Загора, Сливен, Варна.

Рукмански ф — от диал. *рукман '?' Врачеш (Ботевградско).

Рѹко м — видоизменено от Рукан. Рѹков ф. Лѹджа (Ивайловградско), Антон (Пирдопско).

Руксѹна ж — писмена разновидност на Роксѹна. Богѹовци (Сливнишко), р. 1896.

Руландски и Рулански ф. Врачеш (Ботевградско), Кнежа.

Руле и Рѹльо м — от Хруле, Хрульо с изпуснато х. Радомир. Рѹлев ф. Габрово, 1908, Казанлък, Пловдив, Велинград. Рѹльов ф. Котел, 1873, Рѹльевски ф. Свищов, 1853.

Рѹма ж — съкрат. от Румена. Рѹмин ф. Пловдивско.

Руманѹто пр — от руманѹ 'Старозагорската област, дете ходили жѹтвари откъм Балкана'. Стара Загора.

Румарѡв ф — от диал. *(х)румѹр '?' Плевен.

Рѹмбев ф. Варна.

Румѹла ж — видоизменено от Румена. Враца, р. 1958.

Румѹлия ж — от областта Румелия; срв. Македония. Разград, р. 1938.

Рѹмен м — от рѹмен 'с бяло-червено лице'. В миналото рядко, от три-четири десетилетия насам много разпространено. Рѹменов ф. Крушево (Македония), 1870. Рѹменски ф. Враца, 1905.

Рѹмѹна ж — от рѹмена; вж. Румен. Старо. Вѹршец, р. 1818, Радомир, Горубляне (Софийско), Благоевградско, Санданско. Румѹнин ф. Кюстендил.

Рѹмѹнка ж — умалит. от Румена. Софийско. Рѹмѹнкин ф. Бели Искѹр (Самоковско).

Румѹнката пр — (навярно имал румѹно лице). Берковица, 1900.

Рѹменкя ж — разновидност на Руменка. Драгошиново (Самоковско), Самоков.

Румѹнлиев ф. Кѹрджалийско.

Румѹнчо м — умалит. от Румен. Румѹнчев ф. Преслав, 1893.

Рѹми¹ м — видоизменено от Румен. Ново, рядко.

Рѹми² ж — галена форма на Румяна.

Рѹмина ж — разновидност на Румена. Кюстендил, 1879.

Рѹмпалов и Рѹмпелов ф — от рум. гитр 'късам'; срв. Рупо. Крушовене (Ореховско), Плевен.

Рѹмпалѡв ф — от тур. Rum параз 'грѹцки поп'.

Рѹмпѡв ф — съкрат. от Румпалѡв. Пловдив.

Рѹмчо ф — от прякор Румчѹто 'грѹчетѡ' (от тур. Rum 'грѹк').

Румѹна ж — по-нова форма на Румена. Напоследѹк много разпространено.

Румѹнцев ф — писателски псевдоним.

Румѹнчо м — вм. Румѹнчо. Румѹнчев ф.

Рѹна м — западна форма на Руно. Н. Герѡв.

Рѹнѡлевици род в Дѹлбок изѡор (Пѹрѡмајско).

Рѹндѡ м — от Руно с вмъкнато д. Тѹрѡѡвишко, 17 век, Сливен. Рѹндев ф. Карнобат, 1878, Свищѡв, Сливен.

Рѹневски ф — от колиби Руня (Дряновско). Дряново, Плевен.

Рѹно м — успѡредна форма на Руно с тѹврѡо окончание. Рѹнов ф.

Рѹнта(та) пр — от рѹнтав. (Ангѡл Т. Рунта, член на БЦРК).

Рунташки ф — от диал. рунтак 'рунтав чѡвек'. Голямо Конаре (Пловдивско), Пловдив, Елин Пелин.

Рѹнто м — успѡредна форма на Рунтѡ с тѹврѡо окончание. Рѹнтоѡв ф. Обѡля (Софийско), Бургас. Рѹнтоѡвски ф. Варна.

Рунтовалски ф — от диал. **рунтова̀л* 'рунтав човек'. Баница (Врачанско).

Рунтъо м — прякорно име от *рунтьо* 'рунтав човек'. **Рунтев ф.** Гурково (Казанлъшко), Самоков,

Рунчо м — умалит. от Руньо, Руно. Тетевен (циганин). **Рунчев ф.** Кюстендил, 1879, Сеславци (Софийско), Миланово (Свогенско), Казанлък, Стара Загора, Керека (Дряновско).

Руньо м — прякорно име=рунтав, космат човек. **Рунтев ф.** Луковит, Тетевен, Плевен, Стъргел (Пирдопско). **Рунтьов ф.** Браца, Кнежа, Стъргел. **Рунтьовски ф.** Кнежа, Девене (Врачанско), Врачеш (Ботевградско).

Руня ж — женска форма срещу Руньо. Струга, нар. песен.

Рупа ж — женска форма срещу Рупо. Цергиловци (Трънско).

Рупанов и Рупански ф — разновидност на Ропанов. Пловдив, Рашково (Ботевградско).

Рупен м — от Руп(о), Руп(ьо)+*ен*. Варна. **Рупенов ф.** Варна, Ямбол (бащата арменец).

Рупецов ф — от диал. *рүпец* 'жител на областта Рупчос в Източни Родопи'. Родопско.

Рупка ж — умалит. от Рупа. **Рупкин ф.**

Рупников ф — от диал. **рүпник* 'който живее из рупи, ровове'. Цергиловци (Трънско).

Рупо м — рум. *Руро*, от глаг. *гир* 'късам'. **Рупов ф.** Деветаки (Ловешко), Згалево (Плевенско), Добродан (Троянско). Пазарджишко. Благоевград.

Рупча ж — умалит. от Рупа. **Рупчин ф.** Банско, Русе.

Рупчански ф — от с. Рупци (Луковитско). Луковит.

Рупчев¹ ф — от диал. *рүпец*; вж. Рупецов. Русокастро (Бургаско), Пилашево (Първомайско).

Рупчо м — умалит. от Рупо, Рупьо. Н. Геров. **Рупчев² ф.**

Рупьо м — успоредна форма на Рупо с меко окончание. **Рупев ф.** Варна, Казанлък.

Руса ж — от *рүса* 'светлокоса'; срв. Вакла. На разни места из страната, главно ИзБ.

Русавов ф — видоизменено от Русафов. Айтос.

Русадел м — може би от Руса и Дельо. Айтос, р. 1922.

Русак м — от Рус(о)+*ак*. Н. Геров. **Русаков ф.** Станке Димитров.

Русак м — умалит. от Руси с гръцко-*аки*. Нови пазар, Шумен. **Русакиев ф.**

Русалиев ф — писателски псевдоним.

Русалийски ф — от някоя местност с подобно име. Луковит.

Русалим м — съкрат. от Йерусалим. Станьовци (Брезнишко).

Русалин м — видоизменено от Русалим. Лозен (Софийско), р. 1905.

Русалина и Русалинка ж — от Руса+*лина*, *линка* по образеца на Ангелина, Магдалина. Габрово, Дряново.

Русалия ж — от диал. *русалия* 'русалка'. Свищовско.

Русалка ж — от митическото същество *русалка*. Самоков, р. 1924, Михайловград, р. 1940, Вършец (циганка).

Русалов ф — може би в някаква връзка с русалка. Пловдив, Кърджали.

Русаманов ф — от диал. **русаман* 'много рус човек' (?)

Русан м — а) от Рус(и)+*ан*; б) от диал. **русан* 'русокос човек'. Александрово (Ловешко), Патреш (Павликенско), Ботров (Беленско). **Русанов ф.** Въбел (Никополско), Плевен, Павликенско, Търново, Нови пазар.

Русана ж — а) от Рус(а)+*ана*; б) от диал. **русана* 'русокоса жена'. Браца, Радомирско, Банско, Горнооряховско.

Русанда ж — от Русана с вмъкнато *д*. Вукан (Трънско), Никопол.

Русанка ж — умалит. от Русана. Радомир, Плевенско, Старозагорско.

Русанчо м — умалит. от Русан. **Русанчев ф.** Лозица (Никополско).

Русатев ф. Грудово.

Русафа ж — видоизменено от Хрисафа. Избегли (Асеновградско).

Русафена ж — от Русаф(а)+*ена*. Севлиево.

Русафов ф — видоизменено от Хрисафев. Болярци (Асеновградско), Пловдив, Берковица.

Русе м — западна форма на Руси. Брезник, Лозен (Софийско). **Русев ф.**

Русеев ф — а) разновидност на Русейски; б) според местно предание: от местността Русалски гробища, дете били избягали при бедствие. Калофер.

Русейски ф — навярно от град Русе, побългарена форма на Русчуклиев. Русе, Стара Загора.

Русеков ф — от Русев с вмъкнато *ек*.

Руселена и Руселенка ж — от Руса+*лена*, *ленка* с преглас на *а* в *е*. Брезник

Руселин м — от Русалин с преглас на *а* в *е*. Караполци (Единпелинско), р. 1906.

Руселина ж — вм. Русалина.

Руселиев ф — вм. Русилиев. Бургас. 1893.

Русен м — от Рус(и)+*ен*. Могилово (Чирпанско), Шуменско, Брезник. **Русенов ф.** Троян, Бургаско.

Русена ж — от Рус(а)+*ена*. **Русенин ф.** Ихтиман, Самоков.

Русецки ф — полско име.

Руси м — от *рус*, русокос. ИзБ. **Русев ф.** ИзБ. **Русевич ф.** Бяла, 1900.

Русийка ж — умалит. от Русия. Варна (гроб).

Рүсиліев ф — от русия Илия. Бургас, 1900.

Рүсим м — от Рус(е)+*им*. Волюяк (Софийско), Спанчевци (Берковско), Вършец.

Рүсимов ф. Босилеградско.

Рүсимчо м — умалит. от Русим. Благоевград, р. 1925.

Рүсин м — от Рус(и)+*ин*. Ломско, Белослатинско, Лопян (Ботевградско), Брезник, Първомай, Чирпанско. **Рүсинов ф**. Белоградчишко, Михайловградско, Лопян, Търновско, Русе, Асеновградско.

Рүсина и Рүсинка ж — женска форма от Русин. Щръклево (Русенско), Русе, Пловдив, Мрамор (Софийско).

Рүсино пр — от *рүсин*; срв. Руски. Шипочане (Самоковско), 1905. **Рүсев ф**. Шипочане.

Рүсинчо м — умалит. от Русин. **Рүсинчев ф**. Ботево (Ореховско).

Русия ж — а) от страната Русия; срв. Македония; б) от Рус(а)+*ия* по подобие на Мария, София, Анастасия и др. Шумен, р. 1875, 1877, 1899, Трън, Кула (откъм Сърбия).

Русияна ж — от Руси(я)+*ана*. Вършец, р. 1930, Владимирово (Михайловградско). **Русиянски ф**.

Рүска ж — умалит. от Руса. ИзБ, Кула, Ломско, Михайловградско, Царибродско, Трън, Кюстендилско, Самоковско.

Рүски ф — от *рүски* (ходил в Русия или много разправял за Русия). Пещера, 1900 и насетне — множина.

Рүско м — умалит. от Руси, Русьо. Жеравна, 1860, Никополско, Банско. **Рүсков ф**. Варна, Търново, Елена, Стара Загора, Банско, Търси (Гръцка Македония), Краево (Ботевградско). **Рүскоолу ф** — с турско окончание. Стара Загора.

Руслан м — по името на героя на Пушкиновата поема Руслан и Людмила. Рядко.

Руслана ж — женска форма от Руслан. Чирпан, р. 1959.

Руснаков ф — от прякор *Руснака*; срв. Казаков. Твърдица (Сливенско), Стара Загора, Асеновград.

Рүсо м — успоредна форма на Русьо, Руси с твърдо окончание. Ловеч, 1888. **Рүсов ф**. **Рүсович ф**. Ловеч, Арбанаси.

Русопапски ф — може би от *рүса кàпа* 'светла, избеляла шапка'. Михайловград (циганин).

Русокански ф — видоизменено от Разсукански. Кнежа (външно лице).

Рүсол м — от бълг.-рум. Rusul. **Рүсолов ф**. Орехово.

Русоменка ж — от диал. **русоменка* 'русамома, жена'. Охрид, нар. песен.

Рустема ж — разновидност на Рустена. Разлива (Ботевградско).

Рустена ж — видоизменено от Христена. Трън.

Рустислав м — писмена разновидност на Ростислав. Виница (Варненско), р. 1929.

Русулски ф — писмена разновидност на Росулски. Кюстендил.

Рүсчо м — умалит. от Руси, Русьо. **Рүсчев ф**. Търново.

Русчуклийев ф — от диал. *русчуклия* 'жител на град Русе'.

Русчүков ф — от град Русчук (Русе).

Рүсьо м — югоизточна форма на Руси. Харманли, Хасковско, Първомайско.

Рүсев ф.

Рүта ж — от рум. *rută* 'градинско растение седефче'.

Рүте м — мъжка форма срещу Рута. **Рүтев ф**. Битоля, Пирдоп, 1900. Пловдив.

Рүтка ж — умалит. от Рута. Благоевград, р. 1902.

Рүфе м — югозападна форма на Руфо. Елин Пелин. **Рүфев ф**. Перник, Елин Пелин.

Рүфо м — рум. *Rufu*, от лат. *rufus* '1. ясночервен; 2. червенокос'. **Рүфов ф**. Македония.

***Рүфто м** — от Руфо с вмъкнато *т*. **Рүфтов ф**. Пловдив.

Рүхо м — от Руфо с преход на *ф* в *х*. **Рүхов ф**. Балчик, 1917. **Рүовец** и **Рүовото**, местности в Липница (Ботевградско).

Рүхчо м — а) умалит. от Рүхо; б) от Русчо с преход на *сч* в *шч* и *хч*. **Рүхчев ф**. Карнобат, Чирпан, Нова Загора, Попово. **Рүхчов ф**. Баница (Врачанско). **Рүхчовски ф**. Мездра.

Рүца ж — съкрат. от Маруца. Разград, 1868.

Рүцка ж — умалит. от Рүца. Разград.

Рүцо м — от Руфо, Рүхо, Рүшо с друго окончание. **Рүцов ф**. Крушовене (Ореховско), Никополско.

Рүчаков ф — от необичайната за говора дума *рүчак* 'ядене, хранене'; срв. Каваримов, Кугийски. Черна могила (Хасковско).

Рүша ж — съкрат. от Маруша. Кукуш.

Рүшан м — от Рус(о)+*ан*. **Рүшанов ф**. Пловдив.

Рүшанко м — умалит. от Рүшан. **Рүшанков ф**. Лясковец.

Рүшина и Рүшинка ж — от Рус(а)+*ина*, *инка*. Казанлък, р. 1885. Стара Загора, р. 1879, 1888 (2), Брацигово.

Рүшкàра пр — от диал. *рүшкам* 'ходя, минавам през негазен и неутъпкан сняг'. Врачеш (Ботевградско). **Рүшкàрски ф**. Врачеш.

Рүшко м — от *рус*, *Русько, с преход на *с* в *ш*. Етрополски манастир, 1648. **Рүшков ф**. Литаково, Трудовеца (Ботевградско), Воден (Македония). **Рүшковеца пр**. Труловец.

***Рүшно м** — разновидност на Рүшко, Рүшо. **Рүшнов ф**. Варна.

Рүшо м — а) съкрат. от Паруш; б) от Русьо с преход на *с* в *ш*. **Рүшев ф**. Кривина, Долни Богров (Софийско).

Рѣбев ф — от прякор *Рѣбьо, Хѣрбьо* 'който има телесен недостатък или е беззъб'; срв. Щърбев. Брацигово.

Рѣбин ф — от прякор *Рѣба*; вж. Рѣбев. Игнатово (Михайловградско).

Рѣбков ф — от прякор *Рѣбко*; вж. Рѣбев. Русе.

Рѣглев ф — от прякор *Рѣгльо* 'който се ръга, навира навред'. Пловдив.

Рѣгньов ф — от прякор *Рѣгньо*; срв. Ръглев. Враца.

Рѣжѧн м — от Рѣж(о)+ан. **Рѣжѧнов ф**. Казанлък, Враца.

Рѣжѧнко м — умалит. от Рѣжан. **Рѣжѧнков ф**. Пазарджик, Пловдив.

Рѣжѧнски ф — от планината Рѣжана. Берковица.

Рѣжгев ф — от Рѣждев с преход на *ѧ* в *г*'. Белене (Свищовско), Севлиево.

Рѣждѧвички ф — от с. Рѣждавица (Кюстендилско).

Рѣждѧчки ф — от с. Рѣждак (Петричко). Раково (Кюстендилско).

Рѣждев и **Рѣждѧв ф** — от *рѣждѧ* (?) Благоевградско, Карлово, Калофер, Велинград.

Рѣженички ф — от махала Рѣжениците към с. Дѣбрава (Благоевградско). Благоевград.

Рѣжѧнков ф — от прякор *Рѣженко* 'прав или щръкнал като ръжен'. Лясковец, Русе.

Рѣжо м — може би превод на Чавдар, преосмислено по тур. *çavdar* 'ръж'. **Рѣжов ф**. Карлово, 1878, **Рѣжев ф**. Пловдив.

Рѣзачки ф — грешка или видоизменено от Резачки. Кюстендил (гроб).

Рѣкѧн м — от Рѣк(о)+ан. **Рѣкѧнов ф**. Пещера.

Рѣкльов ф — от прякор *Рѣкльо* 'който много ръка, храчи'. Широки дол (Самоковско), Самокв.

Рѣко м — ст *рѣкѧ* — пожелателно име:

да има майсторска ръка или да бъде отмяна на баща си. **Рѣков ф**. Кръстевич (Пловдивско), Ихтиман.

Рѣкомѧнов ф. Владая (гроб).

Рѣлка ж. Хасково.

Рѣнджев ф — от прякор *Рѣнджо* 'който се зъби и ръмжи'. Карлово.

Рѣсин ф, жена му **Рѣсинова ф**.

Рѣсо м — видоизменено от Хърсо, Хърсо. Радомир.

Рѣсовски ф — от с. Рѣсово (Кюстендилско). Кюстендил, Берковица.

Рѣтѧрски ф — от диал. **рѣтѧр* 'който се занимава с хрътове'; срв. Пасаров, Пасаров, Артарски. Самоков.

Рѣтков ф — от прякор (X)*Рѣтката*. Русе, Златарица (Еленско), Велинград.

Рѣфтов ф. Пловдив.

***Рѣцо** или ***Рѣце м** — от *рѣцѧ* — разновидност на Рѣко. **Рѣцев ф**. Шумен, Търново.

Рѣчѧлов ф — вж. Речелов. Пловдив.

Рѣчко м — умалит. от Рѣко, Рѣцо. **Рѣчков ф**.

Рѣогльов ф — от Рогльов с удвояване на йотацията. Юнаците (Пазарджишко).

Рягузов ф.

Рѣдков (и **Рѣтков**) **ф** — превод на Сейреков или съкрат. от Рѣдкостъпов. Свищов, Панагюрище, Пещера.

Рѣдкостъпов ф — вж. Редкостъпов. Русе.

Рѣзков ф — правописна разновидност на Рѣсков.

Рѣков ф — успоредна форма на Реков с вторично якане. Чирпан, 1893, Пещера, 1917.

Рѣпов ф — от *рѣпа*; срв. Рапонков. Варна, 1873, Лясковец, Шереметя (Търновско), Шейново, Казанлък, Стара Загора, Бургаско.

Рѣсков ф — от колиби Рѣсковци (Габровско). Габрово, 1856, 1900, Ловеч.

Рѣховски ф — от с. Рѣховците (Севлиево). Левски.

С

Са ж — от химическия знак на метала калций — Са (бащата бил учител по химия). Сухиндол (Севлиевско), р. 1922.

Сааков ф — в.м. Сахаков. Пловдив, 1900.

Саба ж — в.м. Съба (в говори, дето удареното ъ става а).

Сабанджиев ф — от диал. *сабанджия 'майстор на рала и плугове' (тур. sabancı). Нова Загора.

Сабахов ф — от ар.-тур. sabah 'утро' (сутрин поздравявал само с тая дума вместо с пълното „Сабах хаир олсун!“) Пловдив.

Сабел м — разновидност на Савел с изговор б на в. **Сабелов ф**. Пловдив.

Сабин м, Сабина ж — в.м. Събин, Събина.

Сабко м — умалит. от Сабо. Ботевград. **Сабков ф**.

Саблев ф — може би в.м. Сабрев, пресмислено по сабля. Шумен, 1888, Варна, 1908, Белово, 1917.

Саблин ф — разновидност на Сабльов. Поповяне (Самоковско).

Сабльов ф — от прякор *Сабля(та)*. Самоков.

Сабо м — в.м. Събо; вж. Саба. **Сабов ф**.

Сабонски ф — „модернизирано“ от Сабунджиев (?) Русе.

Саборешков ф — в.м. Съборешков. Казанлък.

Саботил м — от Съботин с друг завършек. **Саботилов ф**.

Саботинко м — в.м. Съботинко. **Саботинков ф**. Орехово, Плевен.

Сабрев, Сабриев и Сабрийски ф — от ар.-тур. sabır, sabir 'търпение, издръжливост'. Шумен, Чепинци (Маданско).

Сабрутев и Сабрутов ф. Пловдив.

Сабунджиев ф — стара форма на Сабунджиев. Цариград, 1860.

Сав м — съкрат. от Сава или от Йоасаф. Враняк (Белослатинско), р. 1906. **Савов ф**.

Сава¹ м — гр. Σάββα(ς), а то от Σάββατον 'събота' или от името на някакъв индийски цар — име на календарски светии. Нарядко из цялата страна. **Савов и Савовски ф**.

Сава² ж — женска форма срещу Саво. Ботевград, Вършец.

Саваджиев ф — от диал. *саваджия 'зидар мазач' (тур. sıvacı).

Савак ф — от диал. savak 'преграда за пушане вода' (тур. savak). Долапите (Русенско), Русе, Новачене (Никополско).

Сават м — съкрат. от Саватий. **Саватов ф**. Варна.

Саватий м — от гр. Σαββάτιον 'съботен' — име на календарски светия. Синод. именник.

Саватин м — от Сават+ин. **Саватинов ф**. Гоце Делчев, Пловдив.

Саватчийски ф — от диал. саватчия 'търговец на добитък за угояване и клане' (тур. sıvatçı). Белозем (Пловдивско).

Савва м, Саввов ф — старо писане на Сава, Савов.

Саввè м — от звателната форма на Сава, Саво. Софийско. **Савев ф**.

Савеков ф — от Савов с вмъкнато ек. Габрово (гроб).

Савел м — име от Новия завет, гр. Σαβελλος, лат. Sabellus. **Савлев ф**. Белоградчишко, 1881.

Савелина ж — женска форма от Савел.

Савелица м — от Савел+ица. Гоцеделчевско, 15—16 в.

Савелия ж — женска форма от Савел. Орехово, р. 1962.

Савена ж — от Сав(а)²+ена. Етрополе, р. 1934.

Савета ж — съкрат. от Елисавета. Вършец.

Саветка ж — умалит. от Савета. Струмско (Благоевградско).

Сави м — североизточна форма на Сава, Саве. Свищов, 1888. **Савев ф**. Плевен.

Савин м — от Сав(а)+ин или направо от гр. Σάβινος — име на календарски светия. **Савинов ф**.

Савина ж — женска форма от Савин. Шумен, Златарица (Еленско), Стара Загора.

Савинка ж — умалит. от Савина. Русе, Сливен.

Савичанов ф. Лом, 1917.

Савиш м — от Сав(а)+иш. **Савишев ф**. Каварна.

Савка ж — умалит. от Сава². Ботевград, Етрополе, Ботевградско.

Савко *м* — умалит. от Сава¹ или от Саво.
Савков *ф.* Калофер, Долни Дъбник (Плевенско).

Савл *м* — стара писмена форма на Савел. Разград, 1870.

Савлак *м* — прякорна форма на Савел.
Савлаков *ф.* Долно Левски (Панагюрско).

Саво *м* — успоредна форма на Сава¹; срв. Косто. Видин, Ботевградско, Пирдоп, Златица. **Савов** *ф.*

Саво *ж* — разновидност на Сава². Старо.

Савойка *ж* — произволно образуване от Сава. Гълъбинци (Сливенско). р. 1931.

Савол *м* — разновидност на Савел или от Сав(о)+*ол.* Вършец. **Саволов** *ф.* Вършец.

Саволаки *м* — от **Савол** с гръцка умалит. наставка *-аки*. Разград, 1860.

Саволан *м* — от **Савол**+*ан.* Н. Геров.

Савруков *ф* — може би вм. *Ставроков или Сава Явруков (?) Какрина (Ловешко), Ловеч.

Савтов *ф.* Михайловград.

Савчо *м* — умалит. от Сава, Саво. Белоградчик, Белослатинско, Орехово. **Савчев** и **Савчов** *ф.* Кнежа, Ловешко.

Савул *м* — вм. Савол.

Савян *м* — видоизменено от Славян или от Сав(и)+*ан.* **Савянов** *ф.* Тутракан, Дулово (Силистренско).

Сагаев *ф* — писателски псевдоним — от скандинавско *saga* 'казание'.

Сагайдачна *ф* (за жена). Шумен, 1940.

Сагинов *ф.* Сомовит.

Сагѝв *ф* — може би от диал. *сага* 'сега'; срв. Кугийски. Стара Загора.

Сада *ж* — женска форма срещу Садо. Бр. Миладинови.

Садаков *ф* — видоизменено от Садъков (?) Елена, 1893, Пловдив.

Саджаков *ф* — от тур. *sıcak* 'горещ'. Силистра, 1900, Русе, Плевен.

Садика *ж* — от Сад(а)+*ика.* Столник (Елинпелинско).

Садѝнов *ф* — разновидност на Садински. Търговище.

Садински *ф* — от с. Садина (Поповско). Кардам (Поповско).

Садички *ф* — разновидност на Садински. Търговище.

Садко *м* — умалит. от Садо. **Садковски** *ф.* Бистрица (Софийско) — външно лице.

Садо *м* — от старинно **сяд* (сѣдъ) 'сив, побелял' със затвърдяване на *с*; срв. Балчо. Бр. Миладинови. **Садов** *ф.*

Садовлѝйски *ф* — от с. Садово (Пловдивско). Пловдив.

Садоков *ф* — видоизменено от Садъков (?) Елена, 1882.

Садол *м* — от Сад(о)+*ол.* **Саолов** *ф.* Хрищени (Старозагорско).

***Садон** *м* — от Сад(о)+*он.*

Садонко *м* — умалит. от Садон. **Садонков** *ф.*

Садѝчо *м* — умалит. от Садо. **Садѝчев** *ф.* Пловдив.

Садразанов *ф* — от ар.-тур. *sadrazan* 'велик везир'. Враня (Мелнишко), Асеновград.

Садѝков *ф* — от ар.-тур. *sadik* 'верен, истински'.

Садѝчев *ф* — видоизменено от Садъко (?) Варна.

Сажин *ф.*

Сазаня *м* — видоизменено от Саздия. Трън.

Сазаров *ф* — от диал. **сазар* 'свирач на саз (вид струнен инструмент)' (от пер.-тур. *saz*).

Сазда *ж* — женска форма срещу Саздо. Трън.

Саздия *м* — разширено от Саздо. Трън.

Саздо *м* — съкрат. от *Сыздан 'създаден' с изясняване на неудареното *ѝ* в *а*. Трън. **Саздов** *ф.*

Сазонов *ф* — може би руско фамилно име.

Сайдов *ф* — от турско л. и. Саид. Варна.

Сайвански *ф* — от диал. *сайван(т)* 'навес, сушина' (тур. *sayvant*) или нарочно видоизменено от *Хайвански. Кнежа.

***Сайго** *м* — от Сайко с озвучаване на *к* в *г* (?) **Сайгов** *ф.* Стара Загора.

Сайда *ж* — съкрат. от Смарайда. Радилово (Пещерско), р. 1896, Църклевци (Софийско), 1929.

Сайдѝнка *ж* — умалит. от Сайда. Петърч (Софийско), р. 1941.

Сайденов *ф.* София, 1906.

Сайдѝнски *ф* — вм. *Сайдински — от Сайда. Стара Загора.

Сайдѝра *пр* — от професията му: производител на лимонада и сайдер. Павликени, 1940.

Сайдѝжо *м* — от Сайчо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Сайдѝжовлу** (вм. Сайджоолу) *ф.* Търново, 1845.

Сайко *м* — умалит. от Сайо. Ботевград, Етрополе. **Сайков** *ф.* Ботевград, Етрополе, Мездра, Уровене (Врачанско), Вълчедръма (Ломско).

Сайменов *ф* — от тур. *saıman* 'който почита хората'. Самоков.

Саймин и **Сайминов** *ф* — според местно обяснение значело 'бедняк, от когото няма какво да вземеш'. Самоков.

Сайо *м* — видоизменено от Исай. Етрополе, 1893. **Сайев** и **Сайов** *ф.* Ловеч, Етрополе, Белица (Разложко).

Сайрусѝнов *ф.* Самоков, Казанлък.

Сайчо *м* — умалит. от Сайо. Етрополе. **Сайчев** *ф.*

Сакаджѝев и **Сакаджѝйски** *ф* — от диал. *сакаджѝя* 'водоносач' (от ар.-тур. *saka*). Средна кула (Русенско), Винаца (Варненско).

Сакакѹшев ф — видоизменено от рум. *săcăluș* 'малък примитивен топ'. Ряхово (Русенско), Русе, Свищов.

Сакалийев и Сакалийски (Сакалийски) ф — от диал. *сакалия* 'брадат' (тур. *sakallı*). Пазарджик, Бургас, Самоков.

Сакѹлов ф — от тур. *sakal* 'брада (косми)' или съкрат. от Сакалийев. Ботров (Беленско), Русе.

Саканлийски ф — от диал. **сакънлия* 'който се пази, предпазва' (от тур. *sakınma*). Враца.

Сакарѹев ф — разновидност на Сакалийев или на Сакаров (?)

Сакарджиев ф — от диал. **сакарджия* 'стопанин или пастир на сакар (брези) биволи' (?) Пловдив.

Сакѹров ф — от тур. *sakar* '1. бряз, лис; 2. белязан, злочест'. Смядово (Преславско), Шумен, Грудово.

Сакайнов ф — от арм. Сакаян. Никопол (побългарен арменец).

Сѹке м — разновидност на Сако. **Сѹкев ф**. Казанлък. **Сѹкито ф**. Чирпан.

Сакелѹриев ф — от църк. *сакелѹрий* 'свещенически чин' (от гр.) Кюстендил, Станке Димитров.

Сакелѹров и Сакелѹрски(й) ф — разновидност на Сакелариев. Кюстендил, Пловдив, Сливен, 1843.

***Сакѹл м** — от Сак(о)+*ел* (?) **Сакѹлович ф**. Свищов, 1853.

Сакийски ф. Самоков.

Сѹко м — видоизменено от Исак. **Сѹков ф**. Габрово, 1893, Брезово (Пловдивско). **Саковски ф**. Шумен, 1882.

Сакѹнов ф — от диал. *сексанѹ* 'товарен кон' (от тур. ?) Пловдив.

Сакулѹрев ф — видоизменено от Сакелариев.

Сакѹлчов ф — от прякор *Сакѹлчо* 'с дреха като сакуля (голям чувал)'. Бистрец (Врачанско).

Сакѹтов ф — от диал. *сакѹту* 'сакото' (?)

Сакушѹнов ф.

Сакѹзов ф — от прякор *Сакѹза* 'лепкак като сакъз (смола, дѹвка)'. Върбица (Преславско), 1861, Шумен, 1870, Котел, Ямбол, Пелишат (Плевенско).

Сакънджиев ф — от диал. **сакънджия*; вж. Саканлийски.

Сакънтиев ф — от диал. *сакънтия* 'стеснение, оскъдица' (тур. *sıkıntı*) — може би поради често повтаряне на тая дума. Долно Луково (Ивайловградско), Стара Загора.

Сакѹов ф. Кукуш.

Сѹко м — успоредна форма на Сако, Саке. **Сѹков ф**.

Салабѹшев ф — от диал. *салабѹш* 'който си клати главата' (тур. *sallabaş*). Стара Загора, Сливен, Хасково, Смядово (Преславско).

Салаганджиев ф — вж. Салганджиев. Стара Загора.

Салагѹров ф — от прякор сала Гѹоро 'здравия Гѹоро' (от ар.-тур. *salâh* 'здрав'). Велинград.

Саладин м — от името на някогашен египетски султан Салях-ад-дин 'благосъстояние на вратата'. Лозен, Кремиковци (Софийско), Лесново (Елинпелинско). **Саладинов ф**.

Саладина ж — женска форма от Саладин. Равно поле, Лесново (Елинпелинско), Дол. Богров (Софийско),

Саладинка ж — умалит. от Саладина. Доганово (Елинпелинско).

Салайдѹров ф — от Сарайдаров с дисимиляция на първото *р*. Самоков.

Салакиров ф — от прякор сала Киро; вж. Салагѹров. Търново.

Саламанов и Саламански ф — от колиби Саламаните в Габровско или от тур. *salma* 'изоставен, пуснат на свобода'. Габрово, Севлиево.

Саламбѹшев ф — навярно преосмислено от Салабашев „клатиглавов“ на „здравоглавов“. Севлиево, Ямбол.

Саламджиев ф — от *саламджия*. Стара Загора.

Саламия ж — видоизменено от евангелското Саломе(я). Лехчево (Михайловградско).

Саламов ф — от *салам* 'колбаса' или диал. *салам* 'здрав, надежден' (тур. *sağlam*).

Саламѹров ф — от *саламѹра*. Русе.

Саланиев ф — вж. *Саланлиев, от с. Салановци. Ловеч, 1900.

Саламовски ф — от с. Салановци (Ореховско). Червен брег.

Салански ф. Кюстендил, 1879.

Салаѹров ф — разновидност на Салагѹров. Самоков.

Салапиев ф.

Салата ж. Н. Геров.

Салашки ф — от с. Салаш (Белоградчишко). Пелово (Ловешко).

Салвадор м — испанска форма на Салватор. Ново.

Салватор м — лат. *Salvator* 'спасител' — епитет на Исус Христос. Пловдивско. **Салваторов ф**.

Салватори м — видоизменено от Салватор. Тетевен, р. 1960.

Салверт ф. София. (Георги Димитров Салверт).

Салвина ж — от лат. *salvina* 'здрава'. Шумен.

Салганджиев ф — от тур. *salgıncı* 'нападател, грабител'. Стара Загора, Пловдив.

Салдѹтов ф — от *салдѹт*, фонетична форма на 'солдат(ин)'. Кубадин (Грудовско).

Салджиев и **Салджийски** *ф* — от диал. *салджия* 'който кара сал' (тур. *salci*). Пловдив.

Салджиков *ф* — от диал. *салджик* 'малък сал' (тур. *salcik*). Пловдив.

Салдо *м* — от Сало с вмъкнато *д*. **Салов** *ф*. Пловдив, 1900, Шуменско.

Салепов *ф* — от *салеп* или съкрат. от *Салепчиев. Карлово, 1878.

Салиев и **Салийски** *ф* — вж. Сальо (?) Вършец.

Салина *ж* — съкрат. от Саладина (?) Просеник (Сярско) — в песен.

Салинка *ж* — умалит. от Салина. Драганица (Берковско), р. 1936.

Салион *м* — може би видоизменено от Саломон. **Салионов** *ф*. Габрово, 1920.

Салка *ж* — съкрат. от Салинка или женска форма срещу Салко. Бр. Миладинови.

Салко *м* — умалит. от Сальо. **Салков** *ф*. Стрелча (Панагюрско), Сухатче (Белослатинско), Шумен.

Саллабашев *ф* — стара писмена форма на Салабашев. Стара Загора.

Салмов *ф* — от тур. *salma* 'изоставен, пуснат на свобода'. Твърдица (Сливенско), Благоевград, Струмско (Благоевградско).

Салников *ф* — от диал. **салник* '?'

Сало *м* — успоредна форма на Сальо с твърдо окончание. **Салов** *ф*. Ямбол, Стралджа (Ямболско).

Саломея и **Саломия** *ж* — евангелско име, евр. Саломе 'господарка на мира'. Русе, Свищов, Ломско.

Саломон *м* — вж. Соломон. Старо, рядко.

Салтамарков *ф* — от диал. *салтамарка* 'къса горна дреха'.

Салтанов *ф* — вж. Султанов (Солтанов). Стара Загора.

Салтир *м* — видоизменено от Псалтир. Нарядко из ЗБ. **Салтиров** *ф*. Берковско, Карлово, Търговище, Доганово (Елинпелинско).

Салтира *ж* — женска форма от Салтир.

Салтирко *м* — умалит. от Салтир. Берковица, р. 1894.

Салтков *ф* — от тур. *salcik* 'самостоятелен, свободен'. Пазарджик.

Салутов *ф* — от ит. *salute* 'здраве, на здраве'. Пловдив.

Салфетка *ж* — според местен разказ: в едно видинско село учителката живеела и се хранела у едни млади съпрузи; на обед и вечеря си служела със салфетка. Тая дума се харесала на стопаните и когато им се родило момиче, кръстили го така. Към 1930

Салчо *м* — умалит. от Сальо (в Копривщица: направо от Сава). Копривщица, Пловдив, 1844, Душанци (Пирдопско). **Салчев** *ф*. Копривщица.

Сальо *м* — видоизменено от Савльо, зват. форма от Савел, а също от Сава. **Салев** *ф*. Казанлък, Сливен.

Самалиев *ф* — вж. Саманлиев. Пловдив.
Саманджиев *ф* — от диал. **саманджия* 'който търгува със слама' (от тур. *saman*). Свиленградско.

Саманлиев *ф* — от с. Саманларе (Сламино Ямболско). Провадия, 1900.

Саманов *ф* — вж. Заманов или от тур. *saman* 'слама'. Сбор (Панагюрско).

Самарджиев *ф* — от диал. *самарджия*; вж. Семерджиев. Пирдопско.

Самаринов *ф*. Кюстендил (гроб).

Самаров и **Самарев** *ф* — от *самар* или съкрат. от Самарджиев. Цариброд, 1893, Илинден (Гоцеделчевско), Пазарджик.

Сами или **Самьо** *м* — съкрат. от Самичко или от Самуил. **Самев** *ф*. Казанлък, 1893.

Самиров (и **Самьоров**) *ф*. Ник. Милев.

Самичко *м* — защитно име: само той ни е, не ни го отнемайте! Ловеч, 1900, Стояново (Ловешко), р. 1925. **Самичков** *ф*. Троян.

Само *м* — съкрат. от Самуил. **Самов** *ф*. Пловдив.

Самоводский *ф* — от с. Самоводене (Търновско). Търново, 1852.

Самоволец *ф* — от диал. *самоволец* 'доброволец'. Кюстендил, 1879. **Самоволски** *ф* — от Самоволец. Багренци (Кюстендилско), Кюстендил.

Самодев *ф* — съкрат. от Самоходов. Криводол (Врачанско), Враца.

Самодивков *ф* — от диал. **самодивек* 'лош, зъл човек' (?)

Самодивкин *ф* — от прякор *Самодивката*.

Самодивски *ф* — от *самодива*. Варна.

Самодумов *ф* — от диал. **самодум(ец)* 'който си приказва сам, без събеседник'. Цървени брег (Станкедимитровско), Станке Димитров.

Самокишов *ф* — от диал. *самокиш* 'прокиснало мляко'. Гайтаниново (Гоцеделчевско).

Самоковлиев, **Самоковлийски** и **Самоковски** *ф* — от град Самоков. Кюстендил, 1893, 1908, Провадия, 1908, Враца.

Самолетка *ж* — от *самолет*. Варна, р. 1958.

Самоук *пр* — от *самоук*. Русе, 1822. **Самоуков** *ф*. Русе, 1882, Горна Оряховица, 1900, Стара Загора, Пловдив, Враца (македонец).

Самохвалов *ф* — от прякор *Самохвал(еца)*.

Самоходов *ф* — от прякор *Самоход(еца)* 'който обича да ходи сам'. Панагюрище, 1917, Пловдив, Костандово (Велинградско), Темелково (Пернишко).

Самсарджиев *ф* — от диал. **самсарджия*; вж. Самсаров.

Самсаров *ф* — от диал. *самсар(ин)* 'търговски посредник' (от ар.-тур. *simsar*). Силистра, 1897, Търговище, Варна, София, 1905.

Самсиев *ф*. Златарица (Еленско).

Самсиколов *ф*. Разград.

Самсѝн *м* — библейско име, евр. Шимсон 'слънчев'. **Самсѝнов** *ф.* Стара Загора, Плевен.

Самсѝнов *ф* — от диал. *самсун(ин)* 'лакомец'. Горна Оряховица, 1920, Русе.

Самуѝл *м* — библейско име, евр. Шемуел 'измолен от бога'. Ресен (Македония), Пловдив, Кюстендил, Поморие, Вишан (Годечко), Галиче (Белослатинско). **Самуѝлов** *ф.*

Самунджѝ *ф* — от гр.-тур. *somunpsi* 'хлебар'.

Самунджѝев и **Самунджѝйски** *ф* — от диал. *самунджѝя*; вж. Самунджи, или от Самунджиево (старо име на Ботевград). Пловдив, Скравена (Ботевградско).

Самѝнев и **Самѝнов** *ф* — от прякор *Самѝня*, *Самѝна* (от гр.-тур. *somun* 'кръгъл хляб'). Стара Загора, Пазарджик.

Самѝнко и **Самѝнко** *пр* — от диал. *самѝнко* '1. който яде самуните, без да работи; 2. който има закръглено лице като самун'. Враца.

Самѝнков *ф* — от прякор *Самунко*. Сливен.

Самѝня *пр* — вж. Самунев. Стара Загора.

Самѝрков *ф* — от прякор *Самурко* 'който носи самурена шапка или дрехи със самур'. Плевен, Свищов.

Самѝров *ф* — от *самур* 'кожа от сибирска бялка' (пер.-тур. *samur*).

Самѝш *м* — от *Сам(о)+уш*. **Самѝшев** *ф.* Пловдив.

Самѝров *ф* — разновидност на *Самиоров*. Ник. Милев.

Сана *ж* — съкрат. от *Александана*. Софийско, Свищовско.

Сананов *ф* — може би *вм.* *Саманов*.

Сангуров *ф* — *вм.* *Сонгуров*. Калофер, Пловдив.

Санда *ж* — съкрат. от *Хрисанда* или от *Александра*. Станке Димитров, р. 1847, 1858, 1862, 1870, 1875, 1877. **Сандин** *ф.* Вършец.

Сандакѝев и **Сандакѝйски** *ф* — *вм.* *Сандѝкчиев*. Пловдив.

Санда̀л *м* — от *Санд(о)+ал*. Шумен, Копривщица — нар. песни. **Санда̀лски** *ф.* Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Сандѝ *м* — съкрат. от *Александър* или от *Хрисант*. Станке Димитров, 1862, Благоевградско. **Сандѝев** *ф.* Ихтиман, Благоевградско.

Санджаровски *ф.*

Санди *м* — съкрат. от *Хрисанда*. Типично за Стара Загора. **Сандев** и **Сандиев** *ф.* Казанлък, Карнобатско, Ямбол.

Сандия *ж* — съкрат. от *Александрия*. Разград, 1882.

Сандо *м* — съкрат. от *Александър*. На разни места из страната. **Сандов** *ф.*

Сандѝл *м* — от *Санд(о)+ол*. **Сандѝлов** *ф.* Смърдан (Видинско).

Сандра *ж* — съкрат. от *Александра*. Градево (Благоевградско)

Сандре *м* — съкрат. от *Александър*. Разложко.

Сандукѝров *ф* — от диал. *сандукѝр*; вж. *Сандѝкчиев*.

Сандѝл *м* — от *Санд(о)+ул*. **Сандѝлов** *ф.* Видин, 1833, Хърлец (Ореховско).

Сандѝк *пр* — от *сандѝк* или съкрат. от *сандѝкѝя*. (Доче Минчев *Сандѝк*, Казанлък, 1853; Георги Гюров *Сандѝк*, Пазарджик, 1853).

Сандѝкѝев *ф* — от диал. *сандѝкѝя* '1. който прави и продава сандѝци; 2. ковчезник, касиер' (от ар.-тур. *sandıkçı*). Сливен, 1900.

Сандѝо *м* — съкрат. от *Александър* или от *Хрисанда*. Карнобатско. **Сандев** *ф.*

Санѝ *м* — съкрат. от *Александър*. Станкедимитровско. **Санѝев** *ф.*

Санка *ж* — умалит. от *Сана*. Ботевградско.

Санке *м* — разновидност на *Санко*. **Санкев** *ф.* Плевен.

Санкѝйски *ф* — може би от *санки(м)* — поради често повтаряне на тая дума (?) Самоков, 1911.

Санко *м* — видоизменено от *Александър*. Враца. **Санков** *ф.*

Сано *м* — видоизменено от *Александър*. Враца. **Санов** *ф.*

Сансарджѝев *ф* — *вм.* *Самсарджиев*. Сливен, 1867.

Санта *ж* — съкрат. от *Хрисанта*. Горна Оряховица, 1894.

Сантѝки *м* — от *Санто* с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Сантѝкев** *ф.* Пловдив.

Сантѝл *м* — от *Сант(о)+ел*. **Сантѝлов** *ф.* Рудозем, 1957.

Санто *м* — видоизменено от *Хрисант*. **Сантов** *ф.* Русе, 1900.

Сантурджѝев *ф* — от диал. **сантурджѝя* 'свирач на сантур'; вж. *Сантуров*. Горна Оряховица, 1905.

Сантуров *ф* — от тур. *santur* 'вид струнен музикален инструмент' или съкрат. от *Сантурджиев*. Елена, 1900, Сливен.

Санчанин *ф.*

Саня *ж* — разновидност на *Сана*. Варна, р. 1957, 1958.

Сапандѝрски *ф* — видоизменено от *Спандулие* (?) Пловдив.

Сапарев *ф* — навярно съкрат. от *Сапаревски*. Търново, Пловдив, Варна.

Сапарѝвски *ф* — от с. *Сапарево* (Станкедимитровско). Самоков.

Са̀по* *м* — може би от тур. *sap* 'клон, опашка на плод, дръжка на сечиво' — защитно име по малоценен и постоянен предмет; срв. *Стрехчо*, *Праго*. **Са̀пов *ф.* Разград, 1905.

Сапѝ *м* — разширено от Сапо. **Сапѝев** *ф*. Варна, 1940.

Сапонѝвски *ф* — разновидност на Сапунов (от гр. *σαπων*). Габрово, 1860.

Сапрѝна *ж* — навярно „модернизирано“ от старото Заприна (?)

Сапрѝнка *ж* — умалит. от Саприна. Костенец, р. 1926.

Сапунѝров *ф* — от *сапунѝр*. Сливен, 1883, Пловдив.

Сапунѝжиев *ф* — от *сапунѝжѝя* (от ар.-тур. *sabıncı*). На разни места из страната.

Сапунѝков *ф* — разновидност на Сапунов. Пловдив, Стара Загора.

Сапунѝв *ф* — от *сапун* или съкрат. от Сапунѝжиев. Габрово (Възраждането), Трявна, Русе, 1900, Свищов, Провадия, Търново, Стара Загора, Казанлък.

Сапунѝчо *м* — от *сапун*. Единичен случай, р. към 1930.

Сапѝара *ж* — в.м. *Сафара; вж. Сафар. Салаш (Видинско).

Са̀ра *ж* — библейско име, евр. 'господарка'. Типично за Банско. Рядко, старо. **Са̀рин** *ф*. Благоевград.

Сарабѝев *ф* — в.м. *Саранбеев; вж. Сарамбелиев. Брезово (Пловдивско), 1893, Болград, 1857.

Саравѝнов и **Саравѝнски** *ф* — в.м. Саръиванов. Варна, Пловдив.

Сарѝвко *м* — правописна разновидност на Сарафко. Мърчаево (Софийско).

Сарагѝлев и **Сарагѝлов** *ф* — от с. Саръгьол (Блатница, Пазарджишко). Лъджа (Ивайловградско).

Са̀раджелиев *ф* — от с. Сараджа (Толбухинско). Каварна.

Сараджѝв *ф* — разновидност на Сарачев с турско *дж* в.м. ч. Враца.

Сарадѝлов *ф*. Петърч (Софийско).

Сараѝев и **Сараѝов** *ф* — може би от цариградското училище Галата Сарай (?) Търново, Сливен.

Сараевка *ж* — разновидност на Сарайка. София, р. 1913, Богданлия (Елинпелинско).

Сараилѝев *ф* — в.м. Саръилиев. Търновско.

Сарайдарѝров *ф* — от диал. **сарайдарѝр*; вж. Сарайдаров. Пловдив.

Сарайдарѝров *ф* — от диал. **сарайдарѝр* 'който живее в сарай, в дворец' (пер.-тур. *sağaudar*). Варна, 1900, Русе, Ямбол, Златари (Македония).

Сара̀йка *ж* — видоизменено от Сарафка. Типично за Михайловград; Мрамор, Опицвет (Софийско).

Сара̀йски *ф* — от пер.-тур. *sağay* 'дворец, богата къща'. Стара Загора.

Саракѝн *м* — от диал. *саракѝн* 'арабин, сарацин' (ар.-гр. *Σαρακηνός*); срв. Роман, Куман. **Саракѝнов** и **Саракѝнски** *ф*. Воден, Енидже (Ксантийско).

Саракѝна *ж* — женска форма срещу Саракѝн. Бр. Миладинови, Струга, нар. песен.

Саракѝня *ж* — в.м. Саракѝна. Н. Геров.

Саракѝдов *ф* — някаква разновидност на Саракѝнов с гръцка наставка (?) Колиби Черковище (Пирдопско).

Саракѝстов *ф* — в.м. Саръкостов.

Саракѝула *ф* — видоизменено от Сиракова (?) Кюстендил, 1879.

Саракѝев *ф* — от диал. **саракѝя* '??' (от тур. *sağık* 'чалма' или *siğik* 'прът'). Айтос.

Саралиев *ф* — в.м. Саръилиев. Търново.

Сарамѝнов и **Сарамѝнски** *ф*. Търговище, Багренци (Кюстендилско).

Сарамѝнов *ф* — в.м. Саръманов; вж. Саръ Горнооряховско.

Сарамбелиев и **Саранбелиев** *ф* — от с. Саранбей (Септември, Пазарджишко), Пазарджик.

Сара̀нда¹ *ж* — женска форма срещу Саранди.

Сара̀нда² *м* — разновидност на Саранди. Демирхисарско, 16 в.

Сара̀нди и **Сара̀ндѝо** *м* — от гр. *σαράντα* '40' — защитно име: да доживее 40 дена (докато укрепне). Варна, Шумен, Сливен. **Сара̀ндев** и **Сара̀ндиев** *ф*. Варна, Шумен, Сливен, Нова Загора.

Сара̀ндо *м* — успоредна форма на Саранди с твърдо окончание. **Сара̀ндов** *ф*. Котел, 1900, Ловеч, Калтинец (Горнооряховско).

Сара̀нов *ф* — от колиби Сараните (Габровско). Габрово (Възраждането).

Саратлѝйски *ф* — в.м. Суратлѝйски.

Сараулев *ф*.

Сара̀ф *м* — от *сарафин* (ар.-тур. *sağaf*) или в смисъл на тур. *insan sağafı* 'познавач на хората' (?) **Сара̀фов¹** *ф*.

Сара̀фѝдов *ф* — от Сарафов² с допълнителна гръцка наставка. Стара Загора.

Сара̀фѝмка *ж* — в.м. Серафѝмка. Костинброд (Софийско).

Сара̀финов *ф* — от *сарафин*. Гоце Делчев, 1917.

Сара̀фка *ж* — женска форма от Сараф. Разград, Шумен, Русе, Берковица, Михайловградско.

Сара̀фко *м* — умалит. от Сараф. Долна Диканя (Радомирско). **Сара̀фков** *ф*.

Сара̀фов² и **Сара̀фски** *ф* — от *сара̀ф(ин)*. Стара Загора, Свищов, Габрово, Медковец (Ломско).

Сара̀чев *ф* — от *сара̀ч* 'седлар' (ар.-тур. *sağaç*, -сі). Айтос, Сливен, Търново.

Сарачѝнов *ф* — от рум. *sărăcime* 'бедно рия, сиромаси', като *м* е заменено с побикновеното у нас *н*. Хърлец (Ореховско).

Сара̀дѝн *м* — от Сард(о) + ан. **Сара̀дѝнов** *ф*.

Сара̀дѝрев *ф* — в.м. Сердарев.

Сарде *м* — югозападна форма на Сардо.
Сардѐв *ф*. Брезник.

Сардѐна *ж* — женска форма срещу Сардо, Сарде. Кукуш — нар. песен.

Сарджо *м* — от Сарчо с озвучаване на *рч* в *рдж*. Кичевско. **Сарджев** и **Сарджов** *ф*. Кукуш, 1920, Калофер, Търговище.

Сардо *м* — от Саро с вмъкнато *д*. **Сардѐвски** *ф*. Кюстендил.

Сарѐвка *ж* — съкрат. от Сараевка. Доганово (Елинпелинско).

Сарийдаров *ф* — вм. Сарайдаров. Русе.

Сариев и **Сарийски** *ф* — от тур. *sağı* 'жълт, бледен'; срв. Жълтов. Калофер, Айтос, Кюстендил, Пловдивско, Ботевград.

Сарийчев *ф* — от прякор *Сарийчето* 'жълтичкия'; вж. Сариев. Верен (Чирпанско).

Сариков *ф* — от ар.-тур. *sağik* 'крадец'; срв. Крадлеков, или от тур. *sağik* 'прът, върлина'. Кюстендил, 1897, Станке Димитров, 1879; Варна.

***Сарин** *м* — от Сар(о) + *ин*.

Саринко *м* — умалит. от Сарин. **Саринков** *ф*. Ксанти, 1917.

Саринчо *м* — умалит. от Сарин. **Саринчев** *ф*. Пловдив.

Сариянов *ф* — може би вм. Саръянов. Ловеч, 1920.

Сарканец *ф*.

Саркѝз и **Саркѝс** *м* — арменско име, дошло у нас чрез смесени бракове. **Саркѝзов** *ф*. Пловдив, Гаганица (Берковско).

Сарлов *ф* — от прякор *Сарло* 'сив, сивок човек' (?) срв. Саро. Габровица (Пазарджишко).

Сармунов *ф* — видоизменено от тур. *sağmap* 'голям, едър' (?) Кула.

Саро *м* — от Сяро (Съро) със затвърдяване на *с* (някои го извеждат от Серафим, *Сарафим). **Саров** *ф*. Айтос, Бургас, Белеврен (Грудовско), Асеновград, Смолянско, Русе, 1900.

Сарпиѐнов *ф* — вм. Серпионов. Враца.

Сарра *ж* — правописна разновидност на Сара. Станке Димитров, 1834.

Сарсѝков *ф* — от тур. *sarsak* 'съсипан, слаб, слабоумен'. Бургас, 1893, Пловдив.

***Сарчо** *м* — умалит. от Саро.

Сарѝ- от тур. *sağı* 'жълт, бледен' — първа съставна част на имена: **Сарѝгероев**, **Сарѝиванов**, **Сарѝилйев**, **Сарѝманчев**, **Сарѝнеделчев**, **Сарѝнедялков**, **Сарѝстанев** и др.

Сарѝмов *ф* — от ар.-тур. *sağım* 'остър, резлив'. Стара Загора.

Сасѝков *ф* — видоизменено от Сисаков. Плевен.

Сѝсо *м* — от народностно име *sas* 'саконец; рудар'; срв. Куман, Сърбин. **Сѝсов** *ф*. Асеновград (македонец).

Сѝта *ж* — женска форма срещу Сато. **Сѝтин** *ф*.

Сатамов *ф* — нарочно видоизменено от *Сатанов (?) Марица (Харманлийско).

Сатаров *ф* — от рум. *satara* 'неприятност, беда'. Шумен.

Сатеминов *ф*.

Сѝти *ж* — „модернизирано“ от Сата. Айтос, р. 1928.

Сатѝлина *ж* — от Сат(а) + *лина* (от Калина, Малина, Ангелина или друго име). Бургас, р. 1956.

Сатѝна *ж* — от Сат(а) + *ина*. Айтос, р. 1903.

Сѝтия *ж* — разширено от Сата. Трънско.

Сѝтко *м* — умалит. от Сато или от Садо.

***Сѝто** *м* — от рум. *sat* 'село'; вж. Сельо. **Сѝтов** *ф*. Самоков.

Сатонев *ф* — от диал. **сатона* 'сатана, дявол'; срв. Шейтанов.

Сатраков *ф*. Варна.

Саул *м* — библейско име, евр. 'измолен (от бога)'. **Саулов** и **Саулев** *ф*. Самоков, Самоковско, Търново, Силистра, 1895, Русе, Варна, Видинско. **Саулски** *ф*. Тетевен.

***Сафѝр** *м* — видоизменено от Сафир (?) **Сафѝров** *ф*.

Сафѝна *ж* — от ар.-тур. *safa* 'радост, веселие'; извеждат го и от Савина. Горна Бана (Софийско).

Сафѝнка *ж* — умалит. от Сафина. Лясковец.

Сафѝнко *м* — мъжка форма срещу Сафинка. **Сафѝнков** *ф*. Враца.

Сафѝр *м* — разновидност на Зафир. **Сафѝров** *ф*.

Сафѝца *м*. **Сафѝцов** *ф*. Пловдив.

Сафли *м*. Стара Загора, р. 1888.

Сафонов *ф*. Русе.

Сафтѝка *ж*. Браила, 1844.

Сахѝков *ф* — старо румънско име, от арм. *сахак* 'католик'. Шумен.

Саханджѝев *ф* — от диал. *саханджѝя* 'майстор на дребни медни съдове' (от ар.-тур.) Плевен, Русе, Разград, Мийковци (Еленско), Бургас, Кюстендил.

Сахѝнеков *ф* — от *Саханов с вмъкнато *ек*.

Сахѝнчев *ф* — от прякор *Саханчето*. Белополяне (Ивайловградско).

Саханчѝев *ф* — разновидност на Саханджиев. Стара Загора.

Сахаров *ф*. Свищов, 1911, Търново, 1911.

Сахатчѝев *ф* — от диал. *сахатчѝя* 'часовникар' (ар.-тур. *saatçi*). Габрово, Трявна.

Сахѝев *ф* — от ар.-тур. *sahî* 'верен, точен'. Сливен.

Сахралиев *ф* — вм. Зааралиев.

Сачѝков *ф* — от тур. *saçak* 'нещо разхвърляно, разпръснато'. Стара Загора.

Сачѝнски *ф* — от с. Сачанлъ (Бежанци, Ивайловградско).

Сѝчко *м* — умалит. от Сачо. **Сѝчков** *ф*. Белица (Разложко), Пазарджик.

Сачмаліев и **Съчмаліев** *ф* — в.м. *Сачмаджиев, от тур. *saçması* 'дърдорко' (?) Пловдив.

Сачо *м* — разновидност на Сако или от Савчо с изпадане на *в* (?) **Сачев** *ф*. Русе, Бояджик (Ямболско). **Сачовски** *ф*. Кнежа.

Саша¹ *ж* — руско видоизменение на Александра. Рядко.

Саша² *м* — руско видоизменение на Александър. Рядко.

Сашка *ж* — умалит. от Саша¹.

Сашко *м* — умалит. от Сашо. Рядко.

Сашо *м* — „побългарено“ от Саша².

Сашов *ф*. (Гованчо Сашов, Казанлък, 1845).

Сбанов *ф* — правописна разновидност на Збанов. Стара Загора.

Сбирков *ф* — от прякор *Сбирката* 'обичал да се събира с хора, търсел сбирки, общество'. Смолян.

Сборчиков *ф* — от махала Сборище (Еленско). Гостилица (Дряновско).

Свакеров *ф* — разновидност на Свакаров. Лом, 1893.

Свакаров *ф* — от диал. **свакар* 'който сватосва, урежда женитби'. Велес, 1873.

Свалениклиев *ф* — от с. Сваленик (Русенско). Русе.

Свастри *м* — видоизменено от Севасти. Русе, 1869.

Сватов и **Сватовски** *ф* — от прякор *Свата* (бил сват на мнозина или казвал на мнозина „свате“). Калофер, 1845, Габрово, 1897, Плевен.

Свахаров *ф* — от диал. **свахар*; вж. Свакаров.

Свачицов *ф* — от прякор *Свачицата*; вж. Свакаров. Варна.

Свежа *ж* — от прил. *свежа*. Варна, р. 1957, Радомир, р. 1959.

Свежен *м* — мъжка форма срещу Свежа. Шумен, р. 1959.

Свежин *ф* — псевдоним — от *свеж*.

Свежинов *ф* — измислено име на преименуван циганин. Костенец, 1966.

Сверещов *ф* — в.м. Свирещов. Бургас.

Светичко *м* — умалит. от Светия¹. **Светичков** *ф*.

Светия¹ *м* — от *светия* '1. светец; 2. икона'. **Светиев** *ф*. Голямо Шивачево (Сливенско), Сливен.

Светия² *ж* — женско име от Светия¹; срв. Икония. Голямо Шивачево (Сливенско), Толбухин, Гаргалък (Румъния).

Светка *ж* — навярно от Советка.

Светко *м* — видоизменено от Цветко (?) **Светкович** *ф*. Толбухин (гроб) — македонец.

Светла *ж* — от прилаг. *светла* или превод на гр. *Фота*.

Светла-Зора *ж*. Ново, може би единичен случай.

Светлан *м* — от прилаг. *светъл* или превод на гр. *Фоти*. Ново, рядко. **Светланов** *ф* — навярно превод на *Фотев*. Троян.

Светлана *ж* — от Светл(а) + *ана*. Пловдив, р. 1898, Благоевград, р. 1902, Шумен (на баба си Фотя), 1940, Брезово, Пловдивско (на баба си Стана).

Светлена *ж* — от Светл(а) + *ена*. Варна.

Светленка *ж* — умалит. от Светлена.

Светленски *ф* — от с. Светля (Радомирско). Радомир.

Светлин *м* — от *светъл*; вж. Светлан. Рядко. **Светлинов** и **Светлински** *ф*.

Светлина *ж* — женска форма срещу Светлин или направо от *светлина*. Шумен, р. 1911, Варна.

Светлинка *ж* — умалит. от Светлина. Зимница (Ямболско).

Светличников *ф*. Търново, 1940.

Светло *м* — разновидност на Светльо с твърдо окончание. **Светлов** *ф*. Пловдив, София.

Светлозар *м* — от Светозар, променено покрай *светъл*. **Светлозаров** *ф*.

Светлозара *ж* — женска форма от Светлозар. Ново, рядко.

Светлозарка *ж* — умалит. от Светлозара. Търново, р. 1926.

Светлолика *ж* — от прил. *светлолика*. Стара Загора, р. 1950.

Светломир *м* — от Светомир; вж. Светлозар. Ихтиман, р. 1951, 1956. Старо село (Силистренско), 1963. **Светломиров** *ф*.

Светломира *ж* — женска форма от Светломир. Ново, рядко.

Светлослав *м* — от Светослав; вж. Светлозар. Плевен, 1957.

Светльо *м* — съкрат. от Светослав или превод на гр. *Фоти*. **Светлев** *ф*. Карлово, Карловско, Пловдив. **Светльов** *ф*. Чепинци (Софийско).

Свето *ф*. (Братя Свето, Пловдив, 1909).

***Световид** *м* — старинно име 'свет, свещен образ'. **Световидов** *ф*. Силистра, 1893.

Светогорски *ф* — от Света гора. Кюстендил, 1920.

Светозар *м* — старинно име 'който озарява със светлина'. Трънско, Пазарджик, р. 1877, Плевен, 1880, Самоков. **Светозаров** *ф*.

Светозара *ж* — женска форма срещу Светозар. Дряново, 1911, Търново, р. 1881, 1885, 1906, Шумен, р. 1920, 1924, Горна Оряховица, р. 1894.

Светолик *м* — от *светъл лик*. Сливница, р. 1952.

Светомир *м* — сравнително ново име, което може да значи 'мир на света' или 'светъл мир'.

Светополк *м* — от рус. Святополк. Пловдив, р. 1881.

Светослав *м* — старинно име 'който има силна, свещена слава'. Подновено от Възраждането насам. **Светославов** *ф*.

Светостаки *м* — видоизменено от Севасти. **Светостакиев** *ф*.

Свету̀лков ф — от *свету̀лка*. Враца (външно лице).

Свѣчников ф — от диал. *свечник*; вж. Свещников.

Свещаров ф — от *свещар* или превод на тур. Мумджиев. Пловдив, Враца, Търговище, Етрополе,

Свещеников ф — може би измислено от Йор. Йовков.

Свѣщников ф — от прякор *Свѣщника* (на-вирал се да „свети“ на уединени събеседници). Кнежа, Борован, Нивянин (Белослатинско).

Свила ж — от *свила* (коприна). Шумен, р. 1958.

Свилан м — разновидност на Свилен. Железница (Софийско). **Свиланов** и **Свилански ф**. Железница.

Свиларов и **Свиларски ф** — от *свилар* 'който точи свила' или превод на Казасов.

Свилѐ м — съкрат. от Свилен. Радомир.

Свилен м — от прилаг. *свилен* 'нежен или с нежка коса като свила'. Софийско, Самоковско, Годеч. **Свиленов ф**. Софийско, Ихтиманско. **Свиленски ф**. Пелово (Плевенско), Плевен.

Свилена ж — женска форма срещу Свилен. Трайково (Ломско), Дряново, р. 1963.

Свиленка ж — умалит. от Свилена. Годечко, Трънско.

Свиленко м — умалит. от Свилен. Сливница.

Свилко м — умалит. от Свилен. Мрамор (Софийско). **Свилков ф**. Михайловградско. Мрамор.

Свилчо м — умалит. от Свилен. **Свилчев ф**.

Свинаров и **Свинарски ф** — от *свинар* 'пастир или търговец на свине'. Пирдоп, Златица, Сопот, Калофер, Пловдив, Сливен, Правец (Ботевградско).

Свинтила ф — полско или унгарско име: дядото бил въстаник от 1848 г. и заедно с други емигрирал в Шумен.

Свинярски ф — разновидност на Свинарски. Лом, 1917, Чепинци (Софийско).

Свирачев и **Свирачов ф** — от *свирач*. Чирпан, Пловдив, Разград.

Свиревски ф — навярно видоизменено от Свирчовски. Ловеч.

Свирѐцов ф — от *свирѐц*. Бургас.

Свирински ф — от *свирня* (?) Троян, 1878.

Свирка̀ров ф — от диал. **свиркар* 'който си подсвирква, свирчо'. Асеновград, 1879.

Свирков ф — от диал. **свирко* 'свирчо'. Райково (Смолянско), Пловдив.

Свирски ф — от *свирка* (?) Русе.

Свирчев ф — от *свирчо* 'който си подсвирва с уста'. Твърдица (Сливенско).

Свйтката пр — от диал. *свйтка* '1. искра; 2. нещо много мъничко, трошка'. Враца.

Свйтков ф. Горни Богров (Софийско).

Свичанов ф. Враца (външно лице).

Свищовлийев ф — от диал. *свищовлия* 'жител на град Свищов'. Русе.

Свобода ж — от *свобода* или превод на гр. Елевтерия. Типично за Русе и Шумен от Освобождението в 1877 г. насам; Пазарджик, Станке Димитров, Балчик.

Свободан м — мъжка форма от Свобода. Стража (Русенско).

Свободанка ж — женска форма срещу Свободан. Кратово, 1942.

Свободин м — разновидност на Свободан. Гоз (Брезнишко). **Свободинов ф**. Гоз.

Свободка ж — умалит. от Свобода. Рядко.

Свободко м — мъжка форма от *свобода* или превод на гр. Елевтер. Рядко.

Свободозара ж — от *Свсбзда* и *Зара* (навярно на двете баби). Русе, р. 1937.

Свободолѐб м — от *свободолѐбив*. Липница (Ботевградско), р. 1930.

Свра̀ка(та) пр — от *свра̀ка* (навярно имал креслив глас). Кюстендил, 1879. **Свра̀ков ф**. Кюстендил, 1879, 1952, Беляковец (Търновско) Видинско, Варна, Церова кория (Горнооряховско).

Сврѐдлев ф — от *сврѐдел*, *сврѐдлѐ*.

Сврѐши́то пр — от често повтаряно „сврѐши“. Чирпан, 1960.

Сг̀ура, Сг̀уро — вж. Згура, Згуро.

Себастиян м — вж. Севастиян (със западно б вж. в). Плевен, р. 1922, Мездра, р. 1958.

Себеслав м — може би измислено от Ст. Загорчинов.

Сѐва ж — съкрат. от Севастия. Софийско, Карнобатско. **Сѐвин ф**. Каварна.

Севар м — име на среднобългарски владетел. Единичен случай.

Севаст м — от гр. *Σεβαστός* 'почитан, почтен'. Пловдив, р. 1872.

Севаста ж — женска форма срещу Севаст. Свищов, Русе.

Севаста̀ки м — от Севаст с гръцка умалит. наставка *-аки*. Враца, Вършец, Михайловградско. **Севаста̀киев ф**. Берковско, Видинско.

Севаста̀кия¹ м — разширено от Севастаки. Трън.

Севаста̀кия² ж — женска форма от Севастаки. Трън.

Севасти м — разновидност на Севаст или Севастиян. Търново, р. 1871.

Севастин м — от Севаст + *ин*.

Севастица ж — от Севаст(а) + *ица*. Михайловград.

Севастия ж — от гр. *Σεβαστή*. Станке Димитров, р. 1843, Самоков, Ломско, Свогенско, Горубляне (Софийско).

Севастиян м — гр. *Σεβαστιανός*, сродно със Севаст — име на календарски светия. Лозен (Софийско), р. 1908, Пловдив. **Севастиянов ф**. Варна, Враца.

Севастия̀на ж — женска форма срещу Севастиян. Михайловград, Самоков.

Севасто̀нулов ф — от Севаст с гръцко и българско окончание. Варна, 1897.

Севатѝя ж — разновидност на Севастия. Каварна.

Сѣвда ж — от ар.-тур. *sevda* 'любов'. Нарядко из страната.

Севд̀аки м — от Севдо с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Севд̀акиев ф.** Елин Пелин.

Севд̀ал м — от ар.-тур. *sevda1ı* 'влюбен' или от Севд(о) + ал. **Севд̀алов ф.** Търговишко.

Севдал̀ена ж — разновидност на Севдалина. Трънско.

Севдал̀ин м — мъжка форма срещу Севдалина. Русе, Горна Оряховица, Враца, Гривица (Плевенско). **Севдал̀инов ф.**

Севдал̀ина ж — от Севд(а) + *лина*; срв. Ангелина, Калина. Никопол, Петрич, Скравена (Ботевградско).

Севд̀ан м — от Севд(о) + ан. Севлиевско. **Севд̀анов ф.** Варна.

Севд̀ана ж — от Севд(а) + *ана*. Варна.

Севдар̀ина ж — видоизменено от Севдалина. Търново.

Севдел̀ин м — видоизменено от Севдалин. Кнежа, р. 1949.

Севдел̀ина ж — разновидност на Севдалина. Лозен (Софийско).

Севд̀ен м — от Севд(о) + ен. Баня (Михайловградско).

Севд̀ена ж — от Севд(а) + *ена*. Софийско, Пернишко, Брезнишко, Радомир.

Сѣвди м — съкрат. от Севдалин или от Севден.

Сѣвдо м — мъжка форма срещу Севда. **Сѣвдов ф.**

Севдол м — от Севд(о) + ол. **Севдолов ф.** Шумен.

Севел̀ин м — видоизменено от Савелин. Самоков.

Севел̀ина ж — видоизменено от Савелина.

Сев̀енко м — умалит. от Севи. Пловдив, р. 1921.

Сев̀ер м — рум. *Sever*, от лат. *severus* 'сериозен, строг'. **Сев̀еров ф.**

Северж̀анов ф — някакъв чужд изговор на *Северянов (?) Стара Загора, 1960.

Север̀ин м — рум. *Severin*; вж. Север.

Север̀ина ж — женска форма срещу Северин. Видин, Годечко, Софийско.

Север̀инка ж — умалит. от Северина. Вердикал, Костинброд, Царичина (Софийско), р. 1856. Трънско, Омуртагско.

Северн̀яшки ф — от *северн̀як* 'жител на Северна България'. Смочан (Ловешко).

Сев̀ета ж — видоизменено от Савета. Станкедимитровско.

Сѣви м — североизточна форма на Сево. Златар (Преславско), Шумен. **Сѣвев ф.**

Шумен, 1860, Търговище, Смядово (Преславско).

Сев̀ил м — вм. Сивил или от Сев(и) + ил. Сливен. **Сев̀илов и Сев̀илев ф.**

Сѣвка ж — умалит. от Сев̀а или от Севда. Софийско.

Сѣвко м — умалит. от Сево, Севи или от Севдо. **Сѣвков ф.** Шумен, Пловдив.

Севл̀ад м — от старинно Всевлad. Преславско, 15—16 в.

Севл̀иевски ф — от град Севлиево. Попово, 1908.

Севл̀ийка ж — умалит. от Севлия. Сомовит, р. 1939.

Севл̀ия ж — от Селвия с метатеза на лв. Казанлък, р. 1926.

Сѣво м — видоизменено от Севдо, от Север или от Евсевий (?) Шумен, Крумовград, Кърджали, Дебър (Македония). **Сѣвов ф.** Варна, Търговище, Айтоско, Кърджали, Радомир.

Сев̀олд м — видоизменено от рус. Всѣволод. Тутракан.

Севр̀иев ф — вм. Сивриев. Търново, Дряново.

Севт̀ерски ф — вм. Сефтерски. Кюстендил.

Севт̀ора ж — вм. Сефтора. Михайловград.

Сев̀уна ж — от Сев(а) + *уна*. Пиринско.

Сѣвчо м — умалит. от Сево.

Сѣвьо м — успоредна форма на Сево с меко окончание. **Сѣвев ф.**

***Сег̀ал м** — от Сег(о) + ал. **Сег̀алов ф.** Горна Оряховица, 1900.

***Сѣго м** — от Секо с озвучаване на к в г. **Сѣгов ф.** Варна.

***Сѣда ж** — женска форма срещу Седо или съкрат. от Седефа, Седева.

Сед̀ева ж — от Седефка к преход на ф във в. Брезник.

Сѣдеков ф — от Седов с вмъкнато ек. Варна.

Сед̀енка ж — защитно име: да се заседи, да остане жива. Разлог.

Сед̀еф м — от *сед̀еф* '1. вид лъскава мидена черупка за украса; 2. ароматно градинско цвете' (ар.-тур. *sedef*). Плевен, Казанлък. **Сед̀ефов ф.**

Сед̀ефа ж — женска форма срещу Седеф.

Седефен м — от прилаг. *сед̀ефен*; вж. Седеф. Мездра.

Сед̀ефка ж — умалит. от Седефа. ЮЗБ.

Сед̀ефчо м — умалит. от Седеф. Софийско, Радомирско, Станкедимитровско. **Сед̀ефчев ф.**

Сѣдиня ж — от Сед(а) + *иня* (?) Банско.

Сѣдка ж — умалит. от Седа или правописна разновидност на Сетка. Велинград.

Сѣдл̀аков ф — от чеш. *sedlák* 'селянин, селски стопанин'.

Сѣдл̀арски ф — от *седл̀ар* 'майстор на седла'. Страджа (Ямболско), Ямбол.

Сѣдл̀ачки ф — може би разновидност на Сѣдлаков. Михайловград.

Сѣдл̀ев ф — от прякор *Сѣдл̀ето* (?) Якоруда (Разложко), Банско, Самоков.

Сѣдл̀ярски ф — разновидност на Сѣдларски. Сливен (гроб).

Сѣдм̀аков ф — от *седм̀ак* 'дете седмаче'. Трявна, Стара Загора, Пловдив.

Сѐдо *м* — разновидност на Садо с изговор *е* за старото *ъ*. **Сѐдов** *ф*. Търново, 1940.

Седулияшки *ф* — от диал. *Сейдоллия*, жител на с. Сейдол (Разградско). Пловдив.

Седянков *ф* — от колиби Седянковци (Габровско). Пловдив.

Сезон *м* — от фр. *saison* 'годишно време, сезон'. (Сезон Антонов Василев, с. Благово, Михайловградско, музикант, може би циганин, който разчита на сезона).

Сейзов *ф* — от диал. *сейз(ин)* 'коњар' (ар.-тур. *seyis*). Карлово, Казанлък, Търново, Македония.

Сейзински *ф* — видоизменено от *сеизин*; вж. Сейзов. Ловеч.

Сейко *м* — умалит. от Сейо или съкрат. направо от Елисей. Габрово, 1833, Ловеч, 1873, Плевенско, Русенско, Дебърско (Македония). **Сейков** *ф*. Павликени.

Сейкоолу *ф* — в.м. Сейков с турско окончание. Павликени (там го преосмислят по глагола *сея* — бил разсеял житото).

Сейменлийски *ф* — от диал. *сейменлия* 'жител на с. Сеймен или Сеймените'. Айтос.

Сейменов и **Сейменски** *ф* — от с. Сеймен (има три такива села). Харманлии, Пазарджик, Ръжево Конаре (Пловдивско), Велинград.

Сейно *м* — успоредна форма на Сейко с друго окончание; срв. Стойко и Стойно. **Сейнов** *ф*. Севлиево (гроб).

Сейо *м* — съкрат. от Елисей.

Сейрѐкбасанов *ф* — от тур. *seyrekbasan* 'който стъпва рядко, прави едри и редки крачки'; срв. Редкостъпов.

Сейрѐков *ф* — от тур. *seyrek* 'рядък, рядко' или съкрат. от Сейрѐкбасанов. Плевен, 1893, Шумен, 1905, Стара Загора, Трън, Варна.

Сѐка¹ *ж* — по-нова форма на Сека. Бусинци (Трънско), 1962.

Сѐка² *м* — западна форма на Секо. Трънско, 1880.

Сѐкал *м* — от Секол с акане; срв. Нягал. **Сѐкалов** *ф*. Лясковец, Велинград.

Секеларов и **Секиларов** *ф* — в.м. Сакеларов. Шумен — от Станкедимитровско, Калтинец (Горнооряховско).

Секимѐнски *ф* — от разговорно *секимѐ* 'не ме е грижа, пет пари не давам' (от тур.) Скравена (Ботевградско).

Секирѐнов *ф* — от **секиран* 'който все носи секира' (?) Режанци (Брезнишко).

Секирѐров *ф* — от диал. **секирѐр* 'брадвар' или от Секиларов с асимилация на *л* в *р*. Куманово, 1917.

Секирски *ф* — от с. Секирна (Брезнишко). Радомир.

Секлѐмов *ф* — от диал. *секлѐм* 'пълен и задънен с платно чувал'.

Секлеров *ф*.

Секлѐнов (и **Саклѐнов**) *ф* — разновидност на Сиклунов. Русе, 1936.

Сѐко *м* — съкрат. от Секул, Секол. **Сѐков** *ф*. Пазарджик, Варна.

Сѐкол *м* — в.м. Секул. **Сѐколов** *ф*. Карабунар (Пазарджишко).

Сексенджиев *ф* — от диал. *сексенджия* 'който кара товарни коне' (от тур.) Дойренци (Ловешко).

Сексѐнов *ф* — от тур. *seksen* '80' (когато се родил, баща му бил на 80 години)? Кърли.

Секѐв *ф* — от рум. *secui* 'трансилвански унгарец'. Силистра.

Сѐкул *м* — от унг. *székely* 'трансилвански унгарец' или от рум. *secul* 'силен, суров'. Македония, Перник, Банкя, Карнобат, 1878. **Сѐкулов** *ф*. Санданско, Горна Баня, Плевен, Пловдив. **Сѐкулски** *ф*. Благоевградско.

Секѐла *м* — по-стара форма на Секул. Етрополски манастир, 1648, Княжево. 1917.

Секулѐн *м* — от Секул + *ин*. Илиянци (Софийско), 1962.

Секулички *ф*.

Секѐна *ж* — от Сек(а)¹ + *уна*. Златуша (Софийско).

Секундина *ж* — от *секунда* или от лат. *secunda* 'втора' (?) Пловдив, 1881.

Сѐкя *ж* — женска форма от мъжката Сека. Трънско, 1880.

Сѐла *ж* — женска форма от Село. Трънско.

Селѐновски *ф* — от с. Селановец (Ореховско). Орехово, 1900.

Селапов *ф*. Плевен, 1900.

Сѐлва *ж* — съкрат. от Селвия. Пловдив.

Селвелѐ и **Селвилѐ** *пр* = 'севлиевец'. Габрово, 1833, Търново, 1853. **Селвелѐв** *ф*. Габрово, 1900, Бургас, Айтос.

Селвѐта *ж* — от Сѐлв(а) + *ета*. Южна Тракия.

Селвина *ж* — от Сѐлв(а) + *ина*. Пловдив.

Селвия *ж* — от дърво *селвия* 'кипарис' (пер.-тур. *selvi*). Врѐв (Видинско).

Селджѐков *ф* — от с. Селджиково (Калояново, Пловдивско). Пловдив.

Селдѐжобалиѐв *ф* — от диал. *селдѐжобалиѐ* 'жител на Селджиково'; вж. Селджиков. Пловдив, 1900, Сливен, 1900.

Сѐлдо *м* — от Сѐльо, Село с вмъкнато *д*. **Сѐлдов** *ф*. Асеновград, 1900.

Сѐле *м* — разновидност на Сѐльо. Г. Геров **Селвелѐ** *пр* — в.м. Селвели. Габрово, 1900.

Селѐна *ж* — от Сѐл(а) + *ена*. Трънско. **Селѐнски** *ф* Кюстендил, 1893.

Сѐленчев *ф* — от диал. *сѐленче* 'селянче' (?) Пловдив.

Сѐлим *м* — от растение *селим* или от ар.тур. *selim* 'здрав'. **Сѐлимов** *ф*. Душилница (Ломско), 1870, Търново, Пещера.

Сѐлима *ж* — женска форма срещу Сѐлим. Трънско, Благоевград, Лозен (Софийско).

Селимѝнски ф — произволно видоизменение от Сливенски. Сливен (Възраждането).

Селимѝр м — старинно име „да насѝли света“. Синод. именник.

Селимѝра ж — женска форма от Селимир. Синод. именник.

Селимѝка ж — умалит. от Селима. Горубляне, Казичене, Горни Богров, Челопечене, Войнеговци (Софийско).

Селимѝски ф — навярно от Селим махала (Киркова махала, Ловешко). Плевен.

Селина ж — от Сел(а) + *ина*.

Селинка ж — умалит. от Селина. Белоградчик.

Сѝлка ж — умалит. от Сѝла. Сѝлкински ф. Пловдив.

Сѝлма ж — навярно от името на шведската писателка Сѝлма Лагерльоф; вж. Зелма. Единичен случай.

Сѝлнички ф. Кюстендил.

***Сѝло м** — успоредна форма на Сѝльо с твърдо окончание. Сѝлов ф. Тулча, 1853.

Сѝлски ф — от *сѝло*, *сѝлски*. Айтос.

Сѝлчо м — умалит. от Сѝльо, Сѝло. Сѝлчев ф. Овчеполци (Пазарджишко).

Сѝльо м — съкрат. от Селимир и преосмислено по *сѝло* — пожелателно име: да остави потомци за цяло село. Сѝлев (и Сѝлиев) ф. Шумен.

Сѝля ж — успоредна форма на Сѝла с меко окончание. Трънско.

Сѝляков ф — от прякор *Сѝляка*. Русе.

Сѝлямов ф — от ар.-тур. *selâm* 'поздрав'. Лом, 1917, Пловдив.

Сѝлямсѝзов ф — от диал. *сѝлямсѝз* 'който не (обича да) поздравява' (ар.-тур. *selâmsız*).

Сѝлянов ф — навярно в.м. Силянов. Силистра, 1917.

Сѝляновски ф — от *сѝляновец* 'жител на махала Сѝлянин, Вакарелско' (?) Самоков.

Сѝляшки ф — разновидност на Сѝляков (навярно псевдоним).

Сѝма ж — женска форма срещу Сѝмо. Бяла, Ботевградско.

Сѝман м — от Сем(о) + *ан*. Сѝманов ф.

Сѝмен м — от Сем(о) + *ен*. Сѝменов ф. Пловдив.

Семенѝров ф — от *семенѝр*. Търново, 1911.

Сѝменѝдра ж — име на хала в нар. песен.

Семенѝлийски ф — в.м. Сейменлийски.

Семерѝджи пр — от тур. *semerci* 'самарджия'. Севлиево, 1900. Сѝмерѝджиев ф. На разни места из ИзБ.

Сѝмѝдов ф — в.м. Симидов. Свищов, 1888.

Сѝмѝзов ф — от тур. *semiz* 'тлъст, угоен'. Свищов, Русе, Бяла, Карлово, Пещера.

Сѝмѝр м — от старинно *Всемир. Сѝмѝров ф.

Семирѝамис ж — гр. *Σεμίραμις* — легендарна вавилонска царица. Каварна, р. 1905.

Сѝмѝрчо м — умалит. от Семир. Горна Оряховица — нар. песен.

Сѝмка ж — умалит. от Сѝма или женска форма от Сѝмко. Тетевен, 1648, Сливен, 1900.

Сѝмко м — умалит. от Сѝмо. Ботевград, Ботевградско, Враца, Клисуре (Карловско), Слатино (Сопотско), Нова Загора, Новозагорско, Сливен. Сѝмков ф. Сѝмковски ф. Осиковица (Ботевградско). Сѝмкооглу ф с турско окончание. Асеновград, 1900.

Сѝмо м — съкрат. от старинно Семислав, а то от *сѝмь* 'човек, личност' и *-слав*. Русе, Габрово, Стара Загора. Сѝмов ф. Русенско, Провадия, Сливен Горнооряховско, Павликенско, Стара Загора, Руска Бѝла (Брачанско).

Сѝмча м — западна форма на Сѝмчо. Трънско.

Сѝмчо м — умалит. от Сѝмо. Сѝмчев и Сѝмчов ф. Михайловград.

Сѝмѝнски — в имена на местности: Сѝмѝнски дол, Сѝмѝнска полѝна, Сѝмѝнски кѝмик. Врачеш (Ботевградско).

Сѝна ж — съкрат. от Алисѝна, Поликсѝна или друго подобно име. Трънско.

Сѝнаѝн м — вж. Синаѝн. Бистрица (Софийско), 15—16 в., Демирхисарско, Кукушко, Неврокопско, 16 в.

Сѝнгалович ф.

Сѝндо м — от Сѝно с вмѝкнато *д*. Сѝндов ф. Асеновград, 1908, Кърджали, Вълчедрѝма (Ломско).

Сѝндрѝо м — видоизменено от Сѝндо. Сѝндрев ф. Розово (Брациговско).

Сѝни ж — съкрат. от Поликсѝни. Варна, р. 1957.

Сѝнѝя ж — съкрат. от Поликсѝния. Долна Мелна (Трънско).

Сѝнка ж — умалит. от Сѝна. Търново, р. 1907, Павликени, Страхилово (Русенско).

Сѝнкѝш м — от Сѝнк(о) + *иш*. Сѝнкѝшов ф. Чупрене (Белоградчишко).

Сѝнко м — умалит. от Сѝно. Михайловградско, Карнобат. Сѝнков ф. Юделник (Русенско).

Сѝнна ж. Силистра, 1893.

Сѝно м — видоизменено от Асен, Ясен, Арсен или друго подобно име. Тетевен, 1648, Брусен (Тетевенско). Сѝнов ф. Крумово (Варненско). Сѝновски ф. Кардам (Поповско).

Сѝнта ж — съкрат. от Сѝнтѝя. Трън.

Сѝнтѝя ж — женска форма от Сѝнто. Трън.

Сѝнто м — видоизменено от Авксѝнти. Сѝнтов ф. Трънско.

Сѝнчо м — умалит. от Сѝно. Казанлък, 1843.

Сѝня ж — женска форма срещу Сѝно. Лопян, 1648.

Сѝпарѝвски ф — в.м. Сапаревски.

Сепетлиев ф — от някое село с подобно име или от тур. *seretli* 'който все носи кошница' (?) гр. Марица.

Сепетчиев ф — от диал. **сепетчия* 'кошничар' (тур. *seretçi*).

Сепов ф. Русе, 1917.

Септемврийка ф — от месец *септември* (1944). Световрачане (Софийско), р. 1. 9. 1945, Казанлък, 1960.

Сепчев ф — разновидност на Сепов. Цариград, 1873.

Сѐра ж — западна, екавска форма на Сяра. Старо, вече изоставено.

Сераджанов ф — вм. Сириджанов. Ценино (Новозагорско).

Сераков ф — вм. Сираков. Свищов, 1908.

Серапион м — гр. *Σεραπίων* — от името на една египетска богиня. **Серапионов ф.** Княжево, 1893, Враца, 1949.

Сераф м — вм. Сараф или съкрат. от Серафим. Елин Пелин.

Серафим м — от *серафим*, според библейската ангелология: ангел от висш разред, евр. „пламенен“. На разни места из страната. **Серафимов ф.**

Серафима ж — женска форма от Серафим. Врачанско, Михайловград, Сухиндол (Севлиево).

Серафимка ж — умалит. от Серафима. Вършец.

Серафин м — от Серафим с много по-разпространеното окончание *-ин*. Чепинци, Лозен (Софийско), Елин Пелин. **Серафимов ф.**

Серафина ж — женска форма от Серафин. Софийско, Михайловград, Бериево (Севлиево), Пещера.

Серафинка ж — умалит. от Серафина. Богунец (Софийско), Караполци (Елинпелинско), 1898.

Сербѐзов ф — от разгов. *сербѐз* 'смел, безстрашен' (пер.-тур. *serbaz*). Казанлък, Чирпан, Нова Загора, Харманли, Пазарджишко.

Сергеджиев ф — от разг. *сергиджия* 'продавач на сергия' (тур. *sergici*). Казанлък.

Сергей м — разновидност на Сергей. Видин, Вълчитрън (Плевенско). **Сергеев ф.** Русе.

Сергенски ф.

Сѐрги м — съкрат. от Сергей. Радомирско, Михайловград, Михайловградско, Пордим (Плевенско). **Сѐргев ф.** Брезник, Русе, 1890, Дряново (гроб).

Сѐргина м — от родителната форма на Сергей. Кичевско.

Сергиенков ф — от украинско Сергиенко с допълнително българско окончание.

Сѐргий м — от лат. *Sergius* — старо родово име с вероятно значение 'служител' — име на календарски светия. Калофер, 1849, Стара Загора, 1930. **Сѐргиев ф.** Калофер, 1853, Плаковски манастир, 1845.

Сергил м — от Серг(и)+*ил*. **Сергилов ф.**

Сергин м — от Серг(и)+*ин*. **Сергинов ф.** Завала, Конска (Брезнишко).

Сергина ж — женска форма от Сергин. Видин.

Сѐргия ж — женска форма от Серги. Кюстендилско.

Сердаров, Сердарев и Сердарски ф — от остар. *serdar* '1. главатар; 2. административен чин в Турско' (пер.-тур. *serdar*). Габрово, 1908, Пазарджик, Церово (Пазарджишко), Враца, Нова Загора, Берковско, Герман, Лозен (Софийско).

Сѐрдо м — от Сѐро с вмъкнато *д*. Мрамор (Софийско). **Сѐрдов и Сѐрдев ф.** Мрамор, Панчарево, Враца, Михайловград.

Сережанов ф — видоизменено от Сириджанов. Ямбол.

Серезли пр = жител на град Серес. Лом, 1870.

Серезлиев и Серезлийски ф — от прякор *Серезли(ята)*. Плевен, 1882, Пещера, 1900, Гоце Делчев, Кърджали, Карнобат.

Серейдаров ф — вм. Сарайдаров. Самоков, 1893.

Серѐкбасанов ф — вм. Сейрекбасанов. Никополско.

Сереков ф — вм. Сейреков или от Серев с вмъкнато *ек*. Троян, 1893, Русе.

Серелѐцов ф — вж. Сиралѐцов. Велинград.

***Серѐн м** — от Сер(ѐо)+*ен*. **Серѐнов ф.** София, 1927.

Сереняков ф — вм. Сиреняков. Видин.

Серѐжа м — изопачено от рус. Серѐжа. Толбухин, р. 1951.

Серетлиев ф — от диал. *серетлия* 'жител на някое село от областта на река Серет в Румъния'.

Сержанов ф — видоизменено от Сераджанов. Казанлък.

Сѐркеджиев ф — вм. Сиркеджиев. Куклен (Асеновградско), Пловдив, Сопот, Казанлък.

Серкѐто пр — от пер.-тур. *sirke* 'оцет' или от тур. *sirke* 'гнида'. Чирпан, 1960.

Серкиз м — вм. Саркиз. **Серкизов ф.** Пловдив, Пазарджик.

Сѐркмеджиев ф — от диал. **серкмеджия* 'който плете и продава мрежи, серкмета'. Стара Загора.

Сѐрко м — умалит. от Серѐо. Кула. **Сѐрков ф.** Кула, Пловдив.

Серлински ф. Кюстендил, 1879.

Сѐро м — западна, екавска форма на Сяро. **Сѐров ф.** Рибен (Плевенско). **Сѐрово то** местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Серпион м — съкрат. от Серапион. Големо Пещене (Врачанско). **Серпионов ф.** Враца.

Серсѐмов ф — от разг. *серсѐм* 'глупак, разсеян' (пер.-тур. *sersem*). Враца.

Сѐртев и **Сѐртов** *ф* — от разг. *серт* 'лют, жесток, строг' (тур. *sert*). Търговище, Нова Загора, Стара Загора, Михайловград.

Серткостов *ф* — от серт Коста; вж. Сертев. Сливен, 1893.

Сѐрчо *м* — умалит. от Серьо. Кула. **Сѐрчев** и **Сѐрчов** *ф*. Сопот, Враца. Сѐрчово местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Сѐрьо *м* — от диал. *сер* (сѣр) 'сив' — защитно име; вж. Сяро. **Сѐрев**, **Сѐрьов** и **Сѐриов** *ф*. Плевен, Плевенско, Ловеч, Луковитско, Пазарджик, Пловдив, Трявна.

Серьѝжа *м* — от рус. Серѣжа, умалит. от Сергей, Шумен, р. 1958, Берковица, р. 1959 и на други места.

Серяков *ф* — от диал. **серяк* 'сив, сивоок човек' или видоизменено от Сейреков. Свищов, 1897, Варна.

Серян *м* — от Серь(о)+*ан.* **Серянов** *ф*.

Сѐстримски *ф* — от с. Сестримо (Пазарджишко). Ихтиман.

Сѐта *ж* — съкрат. от Совета, Елисавета. Станке Димитров, р. 1840, 1859, 1862, 1864, Радомир, Трънско, Сливнишко, Махалата (Плевенско), р. 1874, Шипочано (Самоковско), Самоков, Видин. **Сѐтин** *ф*. Враца, Вършец.

Сѐтка *ж* — умалит. от Сета. Станке Димитров, 1844, Подгумер (Софийско).

Сѐтраков *ф*. Русе.

Сѐфа *ж* — от Сева с промяна на *в* във *ф*. **Сѐфин** *ф*. Брацигово.

Сѐфалѝров *ф* — от диал. **сефалер* 'радости, веселби' (от ар.-тур. *safalar*) ? Асеновград.

Сеферин *м* — от Северин с промяна на *в* във *ф*. Мокреш (Ломско). **Сеферинѝв** *ф*. Враца, Кремиковци.

Сеферина *ж* — женска форма от Сеферин. Ломско, Кула, Михайловградско, Берковско.

Сеферинка *ж* — умалит. от Сеферина. Елин Пелин. **Сеферинкин** *ф*. Пазарджик.

Сѐфѝров *ф* — от диал. *сефѝр* 'поход, пътуване' (ар.-тур. *sefer*). Варна, Бургас, Чирпан.

Сѐфтѝрски *ф* — от диал. **сефтѝр* 'който сбича да прави сефте, да купува или хапва пръв' (?) Разградско.

Сѐфтѝра *ж*. Михайловград, р. 1928, Чемиш, р. 1933, Камена Рикса, р. 1937.

Сечан *м*. **Сечанѝв** *ф*. Воден (Македония).

Сечанката *пр* — от забравеното вече име Сечан или Сечанѝв. Стара Загора.

Сѐченски и **Сечински** *ф* — от някоя местност Сечината или Сечински дол. Плевенско, Шумен.

***Сѐчко** *м* — от народно *сѐчко* 'февруари' (роден през тоя месец и му дали ново, защитно име). **Сѐчков** *ф*. Тръсно (Кюстендилско), Кюстендил, Куманово, 1917, Славяново (Плевенско), Дебър (Първомай-

ско), Силистра, Бенковски (Момчилградско). **Сѐчкова** *глава*, **Сѐчков** *дол*, **Сѐчкова** *полѝна* местности в Липница (Ботевградско).

***Сѐшо** *м* — видоизменено от Серьо. **Сѐшов** *ф*. Буковоро (Севлиево), 1893.

Сѝбен *м* — вм. Сибин. **Сибенов** *ф*. Русе.

Сибѝла (и **Сибѝлла**) *ж* — гр.-лат. *Sibylla* 'нещо като пророчица', а у нас навярно от името на една киноартистка. Ново, рядко.

Сибѝлия *ж* — разновидност на Сибѝла. Севлиево, р. към 1916.

Сѝбин *м* — рум. *Sibin* от бълг. **сиб* 'рог, чвор' (?) **Сѝбинов** *ф*. Русе, Кошарево (Брезнишко).

Сибѝднов *ф*.

Сѝбирлиев *ф* — от диал. **сибирлия* 'издръжлив на силен мраз' (?) Русе, 1936.

Сѝбирски *ф* — от Сибир.

Сибирянов *ф* — от *сибирянин*; вж. Сибирлиев.

Сѝва *ж* — женска форма срещу Сиво. Брезник, Видин, Смолянско. **Сѝвин** *ф*. Ковачица (Ломско).

Сѝван *м* — от Сив(о)+*ан.* **Сѝванѝв** *ф*. Кърджали.

Сѝве и **Сѝви** *м* — разновидност на Сиво Карнобат, 1870. **Сѝвев** *ф*.

Сѝвен *м* — от Сив(о)+*ен.* Чирпан, Могилево, Партизанин (Чирпанско), Стара Загора, Бургаско, Чепеларе. **Сѝвенов** *ф*.

Сѝвѝр *м* — от Север с редукция на неудареното *е*. Неврокопско, 16 в.

Сѝвѝл *м* — от Сив(о)+*ил.* Зимница (Ямболско). **Сѝвѝлов** и **Сѝвѝлев** *ф*. Айтос, 1893, Шабла (Балчишко), 1893, Котел.

Сѝвин *м*, **Сѝвинов** *ф* — вм. Сивен, Сѝвенов с редукция на неудареното *е*. Стара Загора, Казанлък, Асеновград.

Сивиндричев *ф*.

Сивѝднѝв *ф* — видоизменено от Сибѝнов. Пловдив.

Сѝвка *ж* — умалит. от Сива. Трънак, 1648, Брезник.

Сѝвко *м* — умалит. от Сиво. Брезник, Пловдив, Каварна. **Сѝвков** *ф*. Котел, Нова Загора, Стралджа (Ямболско), Ямбол, Толбухинско, Чепеларе, Смолянско, Благоевград.

Сѝво *м* — от *сив* — защитно име: да отблъсва зли очи и уроки; да не личи с ярък цвят, за да оцелее. Нова Загора, Ново-загорско, Стара Загора, Жельѝ войвода (Сливенско). **Сѝвов** *ф*. Калофер, 1849, Карлово, Стара Загора, Нова Загора, Сливен, Кътина (Софийско), Враца, Галово (Ореховско).

Сиводѝшев *ф* — може би от Сивов и Дѝшев. Бѝта (Панагюрско).

Сиволин *м* — от Сиво+*лин* (бащата измислил тая форма — единичен случай). Стара Загора, р. към 1936.

Сиврев ф — навярно вм. Сивриев. Никопол. Разград.

Сивриев ф — от тур. *sivri* 'тънък-висок'. Каварна, 1893, Нова Загора, 1897, Разград, Търново, Пловдив.

Сиврика ж — от тур. *sivri*+*ка* (?) Кюстендил, 1879.

Сивул м — от Сив(о)+*ул*. Сивулов ф. Ник. Милев.

Сивченко ф — вм. Сивчев. Шумен, 1940. (Иван Йонов Сивченко).

Сивчо м — умалит. от Сиво. Лясковец, Брезник. **Сивчев ф**. Стара Загора.

Сигалов ф — от гр. *σιγάλος* 'тих, безмълвен'. Варна.

Сиганов ф — от гр. *σιγανός* 'тих, спокоен'. Русе.

Сигаров ф — видоизменено от Сигалов. Голямо Ново село (Поповско).

Сигеров ф — по-нататъшно видоизменение на Сигалов (?) Плевен.

Сигма ж — от гр. *σίγμα* 'буква С'. София, р. 1951.

Сидер м — съкрат. от Исидор и преосмислено по гр. *σίδηρο* 'желязо'. На разни места из ИзБ. **Сидеров ф**.

Сидерия ж — женска форма от Сидер. Варна.

Сиджакков ф — разновидност на Саджакков. Русе, 1900.

Сиджимов ф — от диал. *сиджим* 'въженце' (тур. *sicim*). Гюмюрджина, 1917, Ямбол, Кюстендил, Кърджали.

Сидко м — умалит. от Сидо, Сидер.

Сидо м — съкрат. от Сидер. Русе. **Сидов ф**. Русе, Стара Загора, Гоце Делчев.

Сидония ж — френска форма от гр. *κιδωνία* 'дърво дюля' или образувано от Сидо.

Сизков ф — правописна разновидност на Сисков. Казанлък.

Сизов и Сизев ф — съкрат. от Сеизов. Балчик, Дряново (външно лице).

Сийка ж — умалит. от Сия.

Сийрекбасан пр — вж. Сейрекбасанов. Русе, 1867.

Сийреков ф — вм. Сейреков. Шумен.

Сиклунов ф — име от италиански произход.

Сиклунов ф — може би видоизменено от Сиклунов. Пловдив.

Сикфрид м — от нем. *Siegfried* — герой на „Песен за нибелунгите“. Габрово, р. 1899.

Сила(та) пр — от *сила* (минавал за много силен). Ботевград, Варна.

Силаги ф — име от унгарски произход. Шумен, 1871, Русе, София.

Силака пр — от **силак* 'силен човек'. Сопот, 1878. **Силаков ф**. Сопот, 1965.

Силва ж — от лат. *silva* 'гора' (у нас навярно покрай героинята на оперетата „Царицата на чардаша“). Казанлък, р.

1929, Червен брег, р. 1950, Мездра, р. 1956, Криводол (Врачанско), р. 1958, Михайловград, р. 1958, Кюстендил, р. 1958, Берковица, р. 1960 и на разни места из страната по-насетне.

Силвана ж — от Силв(а)+*ана*. Мездра, р. 1959.

Силвестер м — от лат. *Silvester* 'горист' — име на римски папа. **Силвестров ф**. Пловдив, 1905, Разград.

Силвестра ж — женска форма от Силвестер. Русе, Шумен, Толбухин.

Силвистри(й) м — разновидност на Силвестер. **Силвистриев ф**. Шумен, Пловдив.

Силвет ж — от Силва с френска умалит. наставка. Михайловград, р. 1929.

Силви м — лат. *Silvius* — име на католически светец. Лом, 1916, Лехчево (Михайловградско), Кюстендил.

Силвина ж — женска форма срещу Силви. Пловдив, р. 1871, 1880, 1914.

Силвия ж — разширено от Силва. Ново, на разни места из страната.

Силдар пр — от диал. **силдар* 'силен човек' (?) Габрово, 1833. **Силдаров и Силдарев ф**. Каварна, 1893, София, 1893, 1960.

Силджакков ф — може би кръстоска от Сиджакков и Силдаров (?) Русе, 1908.

Силджобов ф — видоизменено от Селджобалиев. Цариград, 1858.

Силекчийски ф — изопачено от Синетчийски (?) Пловдив.

Силен м — от Сиян с преход на я в е. **Силенов ф**. Видин.

Силендаров ф — от диал. **силендар* 'много силен човек' (?) Пазарджишко.

Силиев ф — вм. Силев, вж. Сильо. Варна.

Силимйов ф — от диал. *селемия* 'вид копринена тъкан' (от ар.-тур.) Панагюрище, 1917.

Силко м — съкрат. от Босилко, Василко или умалит. от Сильо. Михайловград, р. 1900. **Силков ф**.

Силмешлийев ф — от с. Сълмешлии (Плодовитово, Чирпанско и Средец, Старозагорско). Пловдив.

Силов ф — от прякор Силата (?) Стара Загора, 1900, 1930.

Силотия ж — видоизменено от Филотия, Филотка. Видинско.

Сильо м — видоизменено от Сиян. **Силев ф**. Шумен.

Силявски и Силяфски ф — от ар.-тур. *silâh* 'оръжие'. Пловдив.

Силямов ф — вм. Селямов.

Силян м — от *сила*, *силен* по образца на Стоян. Македония, Видин. **Силянов и Силяновски ф**.

Сима¹ ж — женска форма срещу Симо. Софийско, Михайловград.

Сима² м — западна форма на Симо. Трънско.

Симан *м* — от Симанд с изпадане на *д*. Новозагорско, Старозагорско. **Симанов** *ф*.

Симана *ж* — женска форма от Симан. Шумен, 1905, Преславско, 1911, Тутракан.

Симанд *м* — от гр. *σημαντικός* 'важен, значителен'. **Симандов** *ф*. Варна.

Симанка *ж* — умалит. от Симана. Шумен, Търговишко, Толбухин.

Симбаев *ф*. Скринско (Кюстендилско).

Симберов *ф*. Шумен.

Симе *м* — съкрат. от Симеон.

Симедн *м* — грц. *Συμεών*, библейско име, евр. Симон 'изслушване, изпълнение (на молитвата, на желанието)' — име на няколко календарски светии. Из цялата страна. **Симеднов** и **Симеднски** *ф*.

Симедна *ж* — женска форма от Симеон.

Симеднка *ж* — умалит. от Симеона.

Симеднчето *ф* — вм. *Симеончев. (Паруш Симеонов Симеончето, Сливен — гроб).

Симидарски *ф* — от диал. *симидар* 'симитчия'. Правец (Ботевградско).

Симиджиев и **Симиджй(й)ски** *ф* — от диал. *симиджйя* 'симитчия'. Бошуля (Пазарджишко), Бели Искър (Самоковско).

Симидов *ф* — от *симид* (ар.-тур. *simit*, -di); срв. Белопитов. Търново (Възраждането), Русе, 1910, Орехово, Червен брег.

Симидчиев *ф* — правописна разновидност на Симитчиев.

Симидн *м*, **Симиднка** *ж* — вм. Симеон, Симеонка.

Симионёску *ф* — от Симеонов с румънско окончание. Варна, 1940.

Симитлерски *ф* — от с. Симитлери (Горно Черковище, Казанлъшко). Казанлък.

Симитчиев *ф* — от *симитчйя* (ар.-тур. *simitçi*). Русе, Сливен.

Симка *ж* — умалит. от Сима. Софийско, Трънско, Годеч.

Симо *м* — съкрат. от Симеон или от Симон. Трънско. **Симов** *ф*.

Симон *м* — евангелско име от еврейски произход, различно от Симеон, но го смесват с него. Ботевград. **Симонов** *ф*. Ботевград, Самоковско, Перушица. **Симоновски** *ф*. Ботевград. **Симонски** *ф*. Петричко, Благоевградско.

Симона *ж* — женска форма от Симон. Ботевград.

Симонка *ж* — умалит. от Симона.

Симонко *м* — умалит. от Симон. **Симонковското**, местност в Боженица (Ботевградско).

Симонлийски *ф*. Кюстендил.

Симпадов *ф* — от еврейско *ф*. и Симпадо.

Симчо *м* — умалит. от Симо. **Симчев** *ф*. Сливница.

Симяна *ж* — видоизменено от Симана (?). Гавраилово (Сливенско)

Сина *ж* — женска форма срещу Сино. Н. Геров.

Синабов *ф* — от Синапов с озвучаване на *п* в *б* (?) Типично за с. Стърмен (Беленско).

Синади *ж*. Калофер, р. 1914.

Синадин *м* — от Сино+*дин*, както Костадин, Стоядин, Вълкадин. Етрополски манастир, 1648, Кичевско. **Синадинов** *ф*. Босилеградско.

Синадина *ж* — женска форма срещу Синадин. Етрополски манастир, 1648.

Синан *м* — от Син(о)+*ан*. Н. Геров.

Синана *ж* — от Син(а)+*ана*. Н. Геров.

Синани *ф*. Свищов, 1833.

Синапов *ф* — от *синан* (може би бил лют и хаплив). Ракитово (Велинградско), Велинград, Пазарджик.

Синафон *м* — видоизменено от Ксенофон. Самоков.

Синая *ж* — от планината Синая, споменавана в библията. Брезник.

Синвирски *ф* — вм. Синивирски. Толбухин, 1893, Варна.

Сингера *пр* — бил представител на шевни машини „Сингер“. Луковит. **Сингеров** *ф*. Луковит, Русе.

Синджаков *ф* — видоизменено от Синджапов (?) Русе, 1927.

Синджап *пр* — от тур. *şinçap* 'катерица; катерица кожа'. Станке Димитров, 1843.

Синджапов *ф*. Перник.

Синджирджиев *ф* — от диал. **синджирджйя* 'който прави вериги' или 'затворник с вериги'; срв. Прангаджиев.

Синджирлиев *ф* — от махала Синджирлии (Еленско). Калофер, Червена вода (Русенско).

Синдяконов *ф* — вм. Дяконов син.

Синёкси *м* — гр. *Συνέσιος*. Крупник (Благоевградско).

Синёла *ж* — кръстена на дядо си Симеон. Разград, р. 1965.

Синетчийски *ф* — от диал. **синетчия* 'лихвар, който борави с полица' (от ар.-тур. *şenet* 'полица'). Сопот.

Синивирски *ф* — от с. Сини вир (Новопазарско). Варна.

Синйгера *пр* — от птичката *синйгер* (свирил и пеел). Ботевград. **Синйгеров** и **Синйгерски** *ф*. Айтос, Мирково (Пирдопско), Рашково (Ботевградско), Люта, Владимирово (Михайловградско), Вълчи трън (Плевенско).

Сиников *ф*. Пазарджик.

Синикчийски *ф* — от Синетчийски с преход на *тч* в *кч*. Пловдив.

Синилков *ф* — от прякор *Синилката*; вж. Синия. Стара Загора.

Синитков *ф*. Русе.

Синитчийски *ф* — вм. Синетчийски. Каляново (Пловдивско), Пловдив.

Синия *пр* — от *син* (много черен, със синкав оцвет на кожата). Ботевград. **Синев** *ф*. Габрово, 1908, Казанлък, Димитровград. **Синьов** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Синкамъков *ф* — от прякор *Синия камък* (?) Карлово.

Синко *м* — умалит. от *Сино*. **Синков** *ф*. Айтос, Казанлък, Никопол.

Синневе *ж*.

Сино *м* — от *Симо* с по-употребимата наставка *-но* или пожелателно име: да бъде истински син на родителите си (?) Н. Геров.

Синорлия *пр* — от диал. **синорлия* 'съсед по имот'. Станке Димитров, 1879.

Синуров и **Синурски** *ф* — от *синур* 'граница на имот, межда'. Екзарх Йосиф (Беленско).

Синчанов *ф* — от диал. *синчан* 'разглезен син'. Стара Загора.

Синьобръдски *ф* — от с. Синьо бръдо (Врачанско). Мездра.

Синьовеца *пр* — от местността Синьово. Трудовец (Ботевградско). **Синьовски** *ф*. Ботевград.

Синьорета *ж* — от итал. *signoretta* 'дамичка'. Михайловградско, р. 1941.

Синьорита *ж* — разновидност на Синьорета. Кътина (Софийско), 1951.

Синьорски *ф* — от прякор *Синьоре* 'господине' (ит. *signore*). Невестино (Кюстендилско).

Синячки *ф* — от някоя местност Синяко (?) Враца.

Сипана *ж* — от диал. *сипана* 'боледувала от сипаница, вариола' — защитно име: да не боледува от тая болест. Бр. Миладинови.

Сипко *м* — от диал. **сипко* 'боледувал от сипка'; вж. Сипана. **Сипков** *ф*. Велес.

Сипсев *ф* — от диал. **сипсе* 'всичко живо' (от гр. *σῆψυχος*) ? Айтос.

Сирак *м* — от *сирак*, т. е. роден след смъртта на баща ср. Н. Геров. **Сираков**¹ *ф*.

Сирака *пр* — останал сирак от малък. Етрополе, 1889, Елин Пелин, 1893. **Сираков**² *ф*. На разни места из страната. **Сираковски** *ф*. Ботевградско.

Сиракпейов *ф* — от Пейо Сирака. Широка лъка (Девинско), 1917.

Сиракул *м* — от Сирак+*ул*. **Сиракулев** *ф*.

Сиралещов и **Сирилещов** *ф* — подигравателно име; другите го изговарят Сиралещов, а те самите — Сирилещов. Велинград.

***Сираче** *м* — умалит. от Сирак. **Сирачев** *ф*.

Сирашки *ф* — по-стара форма на Сираков². Свищов, Пловдив, Трудовец (Ботевградско).

Сиреков *ф* — в.м. Сейреков. Стрелча (Панагюрско), Кърджали.

Сирекоглу *ф* — от Сиреков с турско окончание. Болград, 1857.

Сиренара *пр* — от *сиренар*. Плевен (гроб).

Сиренаров и **Сиренарски** *ф*. Плевен, Враца.

Сиренко *м* — преумалително от Сиро. Търговишко, 17 в. **Сиренков** *ф*.

Сиреняков *ф* — от диал. **сиреняк* 'качамак със сирене'; срв. Белопитов, Враца, Вършец, Видин.

Сиренярски *ф* — от *сиреняр* 'сиренар'. Берковица, 1917.

Сириджан *м* — може би от ар.-тур. *seri* 'бърз' и пер.-тур. *can* 'душа'. Банско, р. 1920. **Сириджанов** *ф*. Гоце Делчев.

Сирийски *ф* — в.м. Сарийски (?)

Сирилещов *ф* — вж. Сиралещов. Банско.

Сиринколов *ф*. Лясковец (външно лице).

Сирищнички *ф* — от с. Сирищник (Радомирско).

Сиркаров *ф* — от диал. **сиркар* 'крадец'; вж. Сиркатов.

Сиркатов *ф* — от ар.-тур. *sirkat* 'кражба, крадеж'.

Сиркеджиев и **Сиркиджиев** *ф* — от пер.-тур. *sirkeci* 'оцетар'. Варна.

Сиркитов *ф* — видоизменено от Сиркатов. Пловдив.

Сирко *м* — умалит. от Сиро. Плевен, р. 1893, Ловеч. **Сирков** *ф*. Ловеч, Севлиево.

Сиркоров *ф* — в.м. Сиркаров.

Сирлещов *ф* — в.м. Сирилещов. Банско.

Сирма *ж* — от диал. *сирма* 'сърма'. Айтос, Сушица (Благоевградско).

Сирманов *ф* — от колиби Сирманите (Габровско). Габрово.

Сиро *м* — от диал. *сир* '1. осиротял, останал без братя и сестри; 2. сив, сяр; 3. тлъст, охранен'. **Сиров** *ф*. Казанлък, 1878, Елена.

Сирок *ф* — от Широков с гръцки изговор на *ш* (?) Пловдив.

Сиромях — първа част на фамилни имена, когато в същия град или село има други с такова име, но по-заможни, напр. *Сиромяхилев*, *Сиромяхков*.

Сиромяхов и **Сиромяхки** *ф* — от прякор *Сиромаха*. Галище (Костурско), Кюстендил, Айтос, Харманли, Пловдив, Дъбовик (Генералтошевско).

Сиромятников *ф* — от диал. **сиромятник* 'сиромях' (?) Шумен.

Сироп *м* — от забравеното име Сиро, видоизменено покрай *сироп*. Стара Загора, р. към 1903.

Сиротов *ф* — кръстоска от Сиртов и *сирота*. Хасково.

Сиртов *ф* — от гр. *συρτός* 'вид гръцко народно хоро'. Пловдив.

Сирцов *ф*. Силистра, 1894.

Сиряков *ф* — в.м. Серяков.

Сирян м, Сирянов ф — в.м. Серян, Серянов. Търново.

Сиса ж — видоизменено от Искра. Сухиндол, 1962.

Сисаков ф — от диал. **сисак* 'дете, което бозае от майка си в по-напреднала възраст'. Ловеч.

Сиско м — умалит. от Сисой (?) **Сисков ф**. Казанлък.

Сисой м — гр. *Σισώη* — име на някакъв светец. Карлово, р. 1905. **Сисдев ф**. Врачанско.

Ситарски ф — от *ситар* 'който прави и продава сита'. Радомирско.

Ситев и Ситов ф — от прякор *Сития* — в съпоставка с друг, който бил все гладен; срв. Гладнев. Дълбоки (Старозагорско), Стара Загора, Казанлък.

Ситнйлски ф — от диал. **ситнил* 'ситнеж, дребни хора'. Долни Раковец (Радомирско), Радомир, Вуково (Станкедимитровско).

Ситния пр — от *ситен*, дребничък на ръст. Ботевград. **Ситнев ф**. Габрово, Стара Загора.

Ситняшки ф — от диал. *ситняк*; вж Ситнилски. Ореховско.

Ситраков ф — в.м. Сетраков. Шумен.

Ситронов ф — от фр. *citron* 'лимон' (?) Русе, 1936.

Сиферов ф — в.м. Сеферов. Чирпан.

Сицилия ж — от Цецилия, видоизменено покрай името на остров Сицилия. София, р. 1906.

Сичан м — в.м. Сечан или от Сич(о)+*ан*. **Сичанов ф**. Самоков, Русе.

Сичо м — от Сивчо с изпадане на *в*. Н. Геров. **Сичев ф**. Ракитово (Велинградско), Пловдив.

Сия ж — съкрат. от Анастасия, Танасия или друго подобно име. **Сийн ф**. Варна.

Сиялов ф. Казанлък.

Сиян м — от Сияян с изпадане на *м* — от глагола *сияя*. Радомир.

Сияна ж — женска форма от Сиян или от Си(я)+*ана*. Ново, рядко.

Скабрин ф — от прякор *Скабра* 'жена, която се държи неприлично' (от рум. *scabros* 'неприличен, циничен'). Банско.

Скакалев и Скакалов ф — от диал. *скакал* 'скакалец'. Габровско, Габрово.

Скакалец пр — навярно бил дългокрак като скакалец. Габрово, 1900.

Скакалечков ф — от прякор *Скакалечко*; вж. Скакалец. Видин, 1893, Бойница (Кулско).

Скалеев ф — може би видоизменено от Скакалев. Търново.

Скаличев ф — от с. Скалица (Ямболско). Димитровград.

Скамбилев ф — от *скамбил* 'вид игра на карти' (тур. *iskambil*).

Скамляров ф — от диал. **скамляр* 'столар' (от гр. *σκαρνι* 'столче'). Пловдив.

Скариков ф.

Скаричев ф.

Скарлат м — рум. *Scarlat*, от ит.-гр. *σκαρλάτος* 'червен'. Браила (Възраждането), Свищов, 1859. **Скарлатов ф**. Тулча, 1861, Покрайна (Видинско), Айтос, Карнобат (мнозина — преселници откъм Тракия).

Скарлати м и ф — разновидност на Скарлат, Скарлатов.

Скатов и Скатев ф — съкрат. от Скарлатов. Пловдив, Карнобат.

Скафандър м — от *скафандър* 'водолазен или астронавтски костюм'. Русе, р. към 1960.

Скачкин ф — от **скачка* 'скоклива жена'.

Скачко м — умалит. от Скачо. Софийско. **Скачков ф**. Измаил, 1857, Кубей (Бесарабия), 1862, Станке Димитров, 1879, Драгошиново (Самоковско), Факия (Грудовско).

Скачо м — пожелателно или прякорно име: да скача, да играе (?) **Скачев ф**. Пловдив.

Скачков ф — от диал. *скачок* 'скакалец'. Враца, Ценино (Новозагорско), Самоков.

Скаля ж — в.м. *Скерля, женска форма от Скерльо. **Скалин ф**. Самоков.

Скендър пр — от тур. *İskender*, потурчена форма на Александър. Котел, 1867, Манкаля (Румъния), 1873. **Скендеров ф**. Петрич. **Скендерски ф**. Котел, 1960. Казанлък, Грамада (Станкедимитровско).

Скерлат м — разновидност на Скарлат. Панагюрище. Княжево. **Скерлатов ф**. Пазарджик, 1845, Панагюрище.

Скерлет м — по-нататъшно видоизменение на Скарлат. **Скерлетов ф**. Асеновград.

Скерльо м — съкрат. от Скерлат, Скерлет. **Скерлев ф**. Шумен, Свиленград.

Скерчо м — умалит. от Скерльо. **Скерчев ф**.

Скилидов и Скелидов ф — от *скилида* 'чесънче' (гр. *σκελίδα*). Пловдив.

Скиличев ф — в.м. *Скиличев; вж. Скилидов. Шумен.

Скилов ф — от рум. *schilav* 'сакат'. Сомовит, Гулянци (Никополско).

Скиндеров ф — в.м. Скендеров. Стара Загора.

Скипарнов ф — в.м. Шкипърнов. Беляковец (Търновско).

Склав и Склаф м — от гр. *σκλάβος* 'роб'. Панагюрско — нар. песев.

Скобел м — а) от диал. *скобел* 'домашно сечиво оберъчка' — защитно име по малоченен предмет; срв. Пометко, Праго; б) след Освобождението — от фамилиното име на руския генерал Михаил Дмитриевич Скобелев. София, 1886, Русе, Гълъбовци (Сливнишко), Мала Азия. **Скобелев и Скобелов ф**. Михайловград, р. 1874, 1880, Цветана Игнатова Скобелова, р. 1915, Лом, Лясковец, Мечкарово (Сливенско).

Скоблеков ф — от Скобелев с вмъкнато *ек* (?) Варна.

Скѡбо *м* — разновидност на Скобел.
Скѡбов *ф*. Дъскот (Павликенско).

Сковърданов *ф* — от прякор *Сковърдан* 'който се измята, не си стои на обещанието' (от рум. *scovîrdez*); срв. Баларев, Чамов. Елешница (Разложко).

Скодров *ф* — от Шкодров със замяна на *ш* със *с*. Равнец (Бургаско).

Скокалчев *ф* — от прякор *Скокалчо* 'който много скача' или 'който има скокот, гъдел' (?) Сухиндол, Севлиево.

Скокански *ф* — от прякор *Скокан* 'който много скача'; срв. Тропанков.

Скѡклев и **Скѡкльов** *ф* — от прякор *Скѡкльо*. Цариград, 1861, Карлово, Казанлък, Мездра.

Скѡклеков *ф* — от Скоклеков с вмъкнато *ек*. Копривщица, Пловдив.

Скѡков *ф* — от *скок*; срв. Скоклеков. Търново Змейово (Старозагорско), Стара Загора, Горубляне (Софийско).

Сколопиров *ф* — от диал. **сколопир*; вж. Сколуфанов. Пловдив.

Сколуфанов *ф* — от диал. **сколуфан* 'човек с накъдрена коса над ушите'. Варна, Варненско.

Скопаков *ф* — от диал. *скопак* 'скопен или полово бездеен човек'. Охрид.

Скоранов *ф* — от диал. **скоран* 'който работи бързо, свършва скоро'. Долни Дъбник (Плевенско), 1873.

Скѡрдев *ф* — от гр. *σκόρδος* 'чесън'. Казанлък, 1893, 1920.

Скѡрденов и **Скѡрдино**в *ф* — разновидност на Скордев или на Скордула (?) Варна.

Скордѹла *ф* — от гр. *σκωρδοῦλα* 'чума'. Русе, 1938.

Скорѣцов *ф* — от птицата *скорѣц* или от диал. **скорѣц* 'бързак'. Шумен.

Скориков *ф* — от диал. **скорик*; вж. Скоранов. Пещера.

Скоричев *ф* — от диал. **скорич*; вж. Скоранов. Пловдив.

Скоробогатов *ф* — от *скоро* (станал) *богат*.

Скоромир *м* — пожелателно име: скоро да настъпи мир (роден през войната в 1918 г.) Пловдив.

Скортѣйков *ф* — от диал. *скуртѣйка* 'къса горна дреха' (рум. *scurteică*). Плевен, 1935.

Скорфиров *ф*. Върбица (Преславско).

Скорците *род* — от *скорец*; вж. Скорцов. Видбол (Видинско).

Скѡрчански *ф* — от колиби Скорците (Тревненско). Русе.

Скѡрчев (и **Скѡрчов**) *ф* — от диал. **скорчо*; вж. Скоранов, или от колиби Скорците (Тревненско). Горна Оряховица, 1893, Шумен, 1893, Търговище, Видбол (Видинско), Видин, Казичене (Софийско). **Скѡрчовски** *ф*. Кунино (Врачанско).

Скѡрчелиев *ф* — от диал. *скорчелия* 'жител на колиби Скорците'. Силистра.

Скѡрчович *ф* — стара форма на Скорчев. Търговище, 1878.

Скѡчев *ф* — разновидност на Скоков. Дебелец (Търновско), Лясковец, Калофер, Карлово, Русе, Шумен, Бургас.

Скрабин *ф* — навярно разновидност на Скабрин.

Скравѣнски *ф* — от с. Скравена (Ботевградско). Трудовец (Ботевградско).

Скрѣжин *ф* — псевдоним, от *скреж*. София, 1925.

Скришовски *ф* — от някое село. Гоце Делчев, Гърмен (Благоевградско).

Скрински *ф* — от с. Скрино (Станкедимитровско). Станке Димитров, Бобошево (Станкедимитровско).

Скрипкин *ф* — от рус.-рум. *scripcă* 'цигулка'. Русе.

Скришовски *ф* — навярно грешка в. Скришовски. Пловдив, 1900.

Скрѡбански *ф* — от диал. **скрѡбан* 'който (обича да) яде скроб'; срв. Скрѡбарски. Самоков.

Скрѡбарски *ф* — от диал. **скрѡбар* 'който се храни със скроб (рядко брашнена каша)'. Бов (Свогенско).

Скрѡфа *ф* — от рум. *scrofă* 'свинка'. Вършец (каракачанин), 1961.

Скрѣчков *ф* — от диал. **скрѣчко* 'който скърца със зъби'. Пловдив.

Скубарев *ф* — от диал. **скубар* 'скубач'. Сливен.

***Скуджо** *м* — от Скучо с озвучаване на *ч* в *дж*. **Скуджов** *ф*. Поморие, 1900.

Скули *м* — от гр. *σκυλί* 'куче' — защитно име, срв. Песъо, Кучо. Винаца, Царево (Варненско). **Скулев** *ф*. Варна 1920, Бургас, 1900. Свиленград, 1883. **Скулиев** *ф*. Пловдив.

Скулофиров *ф* — разновидност на Сколуфанов. Варна, 1908.

Скумлев *ф* — от диал. **скумльо* 'подигравач' (от гр. *σκωμρία* 'закачка, подигравка'). Несебър, 1893.

Скумрия *ж* — от рибата *скумрия* (?) Панаярище — нар. песен.

Скуриянов *ф* — разновидност на Скоранов. Варна.

Скутонов и **Скутунов** *ф* — от *скут* (седял все на скута на майка си). Шумен, 1900, 1940.

Скучо *м* — прякорно име — от *скут*; срв. Скутонов.

Скъпидар *м* — от *скъп дар*, образувано по подобие на Божидар. Стара Загора, р. към 1943.

Скъпчо *м* — може би измислено от Кр. Пишурка.

Скърцалов и **Скърцалски** *ф* — от *скърцало* 'човек, който скърца'. Сопот, Кнежа.

Скърцов *ф* — разновидност на Скърчев. Милковица (Никополско).

Скърчев ф — от диал. *скърчо; вж. Скръчков. Варна.

Скътнин ф — от диал. *скътна 'която скътва, пести' (?) Калофер, 1914.

Слабаков ф — от *слабак* 'слаб, немощен човек'. Лясковец, 1905, Русе, Орехово.

Слабичков ф — от прякор *Слабичкия*. Ловеч, 1893, Русе, 1936, Търново.

Слабов ф — от прякор *Слабия*. Русе, 1897.

Слав м — съкрат. от Радослав, Доброслав, Владислав или друго подобно име. Чурек (Елинпелинско), 1648, Габрово, 1860, Сливен, Казанлък, Нова Загора, Ямболско, Силистренско. **Славов ф**. Стара Загора, 1860, Сливен, Кюстендилско, Сливнишко. **Славовски ф**. **Славски ф**. Пловдив.

Слава ж — женска форма срещу Слав. Нарядко из цялата страна. **Славин ф**. Трявна. **Славински ф**. Михайловград, Пловдив.

Славе м — от звателната форма на Слав. Вършец, 1898, Пазарджишко, Трекляно (Кюстендилско). **Славев ф**. Горни Богров (Елинпелинско).

Славей м — от Славе, преосмислено по птичката *славей*. Враца, р. към 1910, Владимирова (Михайловградско). **Славеев ф**. София, р. 1871, Баня (Михайловградско).

Славейка ж — женска форма от Славей или от Славейко. Рядко. Богданлия, Доганово (Елинпелинско).

Славейко м — умалит. от Славей или на право от птичката *славей*. Рядко. **Славейков¹ ф**.

Славейков² ф — псевдоним, превод на турския прякор Бюлбюл.

Славейски¹ ф — по-стара форма на Славейков.² (Петко Р. Славейски, учител в Трявна, 1853).

Славейски² ф — от прилаг. *славейски* (може би имал приятен глас и пеел хубаво). Гложене (Тетевенско), 1921.

Славен м — от прилаг. *славен* или от Слав + *ен*. Слегица (Етрополски манастир, 1648). Баня, Кошарник (Михайловградско). **Славенов ф**. Пазарджишко. **Славенски ф**. Карлово. С л а в е н е ц, местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Славена ж — от Слав(а) + *ена*. Софийско, Свогенско, Трън, Брезник, Ботевградско.

Славенка ж — умалит. от Славена. Ботунец (Софийско).

Славенко м — умалит. от Славен. Алдомировци (Сливнишко). **Славенков ф**. Сливница.

Славеня¹ ж — женска форма срещу Славей. Шумен.

Славеня² м — от родителната форма на Славей. Долна Василица (Ихтиманско).

Слави м — източна форма на Славе с редуцирано *е*. **Славов ф**.

Славил м — от Слав + *ил*. Пловдив, Кърджали, Сулица (Старозагорско). **Славил**

лов ф. Пловдив, Кърджали, Ивайловградско, Гюмюрджинско.

Славин м — от Слав + *ин*. **Славинов ф**. Пловдив.

Славина ж — от Слав(а) + *ина*. Славяново (Плевенско).

Славинко м — умалит. от Славин. **Славинков ф**. Русе.

Славица ж — от Слав(а) + *ица*. Михайловград, Берковица, Вършец, Враца, Уровене (Врачанско).

Славян м — правописна разновидност на Славян. Шумен, р. 1959.

Славка ж — умалит. от Слава.

Славко м — умалит. от Слав, Славе, Слави. Софийско, Шуменско, Липница (Ботевградско). **Славков ф**. Софийско, Ботевградско, Годечко, Търново.

Славна ж — от прилаг. *славна*. Етрополски манастир, 1648, Софийско, Благоевград. **Славнин ф**. Кула (голям род).

Славни пр или псевдоним — от *славен*. Брашов, 1843.

Славо м — северозападна форма на Слав. Кула, Ломско, Ботевградско. **Славов и Славовски¹ ф**. Ботевградско.

Славовски² ф — от с. Славовица (Пазарджишко). Пловдив.

Славодин м — от Славо + *дин*, както Господин, Костадин, Стоядин. **Славодинов ф**. Бойчиновци (Михайловградско).

Славозар м — кръстоска от Славе и Светозар. Брезник, р. 1947.

Славой м — от Слав + *ой*, както Радой, Благой. Ихтиманско. **Славоев ф**. Градище (Севлиево).

Славомир м — „слава на света, на мира“. Рядко. **Славомиров ф**.

Славославов ф — може би от Славов Славов. Златишки обект, 1959.

Славоота м — от Слав + *ота*, както Радота, Доброта. Вайганд.

Славотин м — разновидност на Славодин. Старо, вече изчезнало.

Славотински ф — от с. Славотин (Михайловградско). Враца.

Славуна ж — от Слав(а) + *уна*. Кремиковци, Челопечене (Софийско), Врачеш (Ботевградско).

Славчо м — умалит. от Слав, Славе. Михайловградско, Трънско, Брезнишко, Пирдоп, Етрополе, **Славчев (и Славчов) ф**.

Славян м — от *славянин* — сравнително ново и рядко. Бистрица (Софийско), р. 1927, София, 1935, Велинград, 1960, Петричко, 1952. **Славянов¹ ф**.

Славяна ж — женска форма срещу Славян. Враца, р. 1923, Пелишат (Плевенско), 1957, Казанлък, 1958.

Славянка ж — от *славянка* или умалит. от Славяна. Ихтиман, р. 1928, Гривица (Плевенско), р. 1937, Мездра, р. 1956,

Скопие, 1942, Горно Луково (Хасковско), 1934.

Славянов² ф — навярно псевдоним. Търново, 1905.

Сладина ж — от *сладина* 'сладост'. Плевен.

Сладинка ж — умалит. от Сладина. Рибен (Плевенско), р. 1944, Шумен, р. 1958.

Сладкаров ф — от *сладкар* '1. производител и продавач на сладкиши; 2. любител на сладкиши'. Варна, 1877, Пловдив, 1908, Търново.

Сладкий и Сладкия пр — от *сладък*. (Захария П. Сладкий, Жеравна, 1867; Стефан Ив. Сладкия, Пловдив, 1949).

Сладко м — умалит. от Сладо. Н. Геров. Сладков ф. Михилци (Карловско), 1904.

Сладкото пр — от *сладко*. Дряново, 1917.

***Сладо м** — от *сладък*.

Сладун м — от Слад(о) + *ун*. Царибродско, 1942.

Сладуна ж — женска форма срещу Сладун. Долни Богров, Железница (Софийско), Елин Пелин, 1923, Ихтиман.

Сладунка ж — умалит. от Сладуна. Якимово (Ломско), Гълъбовци (Сливнишко), Долни Богров (Софийско).

Слаев ф — от Славев с изпадане на първото *в*. Банско.

Сламката пр — от *сламка*. Чирпан, 1960.

Сламов ф — от прякор *Сламата*. Търново.

Слаников ф — от диал. **сланик* '1. солник; 2. румънска бяла сол'; срв. Солников. Котел, 1867, Пловдив, Казанлък, Стара Загора, Провадийско.

Сланчо м — умалит. от Сланьо. Сланчев ф.

***Сланьо** (или 'Слани) *м* — от старин. *съланъ* 'изпратен (от бога)? Сланев ф. Преслав, 1900, Кирково (Преславско), Шумен. Сланевски ф.

Слена ж — съкрат. от Славена. Г. Геров.

Слепов или Сляпов ф — от прякор *Слепия* или превод на Кьорчев. Панагюрище, 1893.

Сливаков ф — от някоя местност Сливак. София, 1905.

Сливалиев ф — от диал. *сливалия* 'жител на някое село Слива, Сливите и под.' Свищов.

Сливарски ф — от *сливар*.

Сливенски ф — от град Сливен.

Сливил м — от Слив(о) + *ил*. Сливилев ф. Карнобат (от Крушево).

Сливка ж — от дърво и плод *слива*. Брезник, р. 1892.

Сливко м — умалит. от Сливо. Сливков ф. Трявна, 1905, Габрово, Стара Загора, Шумен.

Сливколув ф — от Сливко с турско и българско окончание. Стара Загора, 1879.

Сливнишки ф — от град Сливница. Цариброд.

Сливнянски ф — от *сливнянин* 'сливенец'. Задунаевка, 1857.

Сливо м — от дърво и плод *слива*. Шабла (Балчишко). Сливов ф. Карлово, 1917, Пловдив, Сопот, Шивачево (Сливенско). Сливовски ф. Сливоглу ф — с турско окончание. Пловдив, 1900.

Сливополски ф — от с. Сливополе (Русенско). Шумен.

Слободан м — диалектна разновидност на Слободан.

Слободка ж — диалектна разновидност на Слободка. Клисуря (Софийско).

Словенов ф — може би разновидност на Славянов². Пловдив, 1949.

Слокovski и Слокоски ф — от с. Слокощица (Кюстендилско). Кюстендил, 1852, 1908.

Сломерлиев ф — от с. Сломер (Свищовско). Свищов.

Слоневски ф — полско име, от стари полски емигранти в България.

Слонко м — стара форма на Слънко (?) Браца, живял през 17 век.

Слугов ф — от прякор *Слугата*. Карнобат.

Слусаров ф — от пол. *ślusarz* 'шлосер' (?) Стара Загора.

Слънко м — от *слънце*, по-стара форма на Слънчо. Слънков ф. Котел.

Слънчезар м — от *слънце* и *-зар*, образувано по образец на Белизар, Светозар и др. Стара Загора, р. 1959.

Слънчо м — от *слънце* или превод на гр. Хелиос. Слънчев ф. Котел, Видин, 1888, Шумен.

Сляпов ф — вж. Слепов.

Смара ж — съкрат. от Смарагда. Синод. именник.

Смарагд м — мъжка форма срещу Смарагда. Синод. именник.

Смарагда ж — от камък *смарагд* (гр. *σμαράγδι*). Старозагорско.

Смаради ж — вм. Смарагда. Пещера.

Смарайда ж — вм. Смарагда. Русе.

Смарайди ж — по-стара форма на Смарайда. Стара Загора, р. 1893.

Смарайдица ж — умалит. от Смарайда. Русе.

Смарайдуца ж — от Смарайд(а) + *уца*. Русе.

Смаранда ж — видоизменено от Смарагда. Каварна.

Смарандьо м — мъжка форма срещу Смаранда. Русе.

Смарделев ф — от диал. *смърдел* 'смрад; смрадлив човек'. Дъбравите (Пазарджишко), Велинград.

Смари и Смару ж — съкрат. от Смарагда. Вайганд. Синод. именник.

Смарона ж — от Смар(а) + *она*. Пловдив.

Сматракалев ф — от диал. **сматракал*, 'внимателен, наблюдателен човек' (?) Горно Бродо (Сярско), Пловдив.

Смѣда ж — западна форма на Смяда. Н. Милев. **Смѣдин ф.** Варна.

Смедаричин ф — от **смедарица* 'жителка на град Смедерево в Югославия'. Банско.

Смедерѣвка ж — прякорно име от *смедеревка* 'жителка на град Смедерево в Югославия'. Мракетинци (Трънско).

Смѣдовски ф — вж. Смядовски.

Смѣдо м — разновидност на Смядо с меко окончание. **Смѣдев ф.** Шумен, 1882.

Смелетин м — от *Смеле + *тин* или **Смѣлат(а) ин.** Прилеп — нар. песен.

Смѣшний пр — от *смѣшен*. Сливен, 1853.

Смѣко м — от Смилко с изпадане на л. **Смѣков ф.**

Смил м — от цветето *смил*, чиито цветове не увяхват. Търново, 1843, Копривщица, 1849, Казанлък, Стара Загора. **Смѣлов ф.** Търново, Трявна, Долна Липница (Павликенско). **Смѣловски ф.**

Смѣла ж — женска форма от Смил.

Смѣле м — югозападна форма на Смил. **Смѣлев и Смѣлевски ф.**

Смилен м — разновидност на Смилян. **Смиленов ф.**

Смилѣна ж — женска форма от Смилен. Разложко, Шуменско.

Смиликаров ф.

Смѣлка ж — умалит. от Смила. Поповско, Славяново (Плевенско).

Смѣлко м — умалит. от Смил. **Смѣлков ф.** Гоцеделчевско, Кромидово (Петричко).

Смѣльо м — успоредна форма на Смиле. **Смѣльов ф.** Н. Милев. **Смѣльов р ъ т** местност в Боженица (Ботевградско).

Смѣля ж — женска форма срещу Смильо. Трънско.

Смилян м — от Смиль + *ан*. Станке Димитров, 1879, Падеш (Благоевградско), Търново, Плевен. **Смилянов ф.** Пещера.

Смиляна ж — женска форма от Смилян или от Смил (я) + *ана*. Патриарх Евтимово (Асеновградско).

Смилянка ж — умалит. от Смиляна. Първомай.

Смин м — от цветето *смин*, подобно на смил. **Сминов ф.** Котел, 1867.

Смина ж — женска форма от Смин. Казанлък, р. 1887, Елхово (Казанлъшко), Русе.

Сминка ж — умалит. от Смина. Тревненско, Шумен.

Сминдировка ж — може би кръстоска от Смина и Смедеревка. Самоков, р. 1926.

Смирна ж — от гр. *σμύρνα* '1. дръвче мирт; 2. благовонна смола от мирт, смирна'. Станке Димитров.

Смирненски ф — псевдоним на Измирлиев, от град Измир=Смирна.

Смирнов ф — от град Смирна или от смолата *смирна*; вж. Смирна. Дряново, Кюстендил, Варна, Пловдив, 1990. (Плов-

дивските Никола и Павел Смирнови, съдържатели на „руски магазин“ навярно са руси.)

Смѣчко м — от *Смилчко (?) **Смѣчков ф.** СБНУ 17 (Прилепско).

Смлокарски ф — някакво видоизменение от *Смрикарски (?) Кутугерци (Кюстендилско).

Смѣко пр — от *смок* (навярно много пиел „като смок“). Кюстендил, 1879. **Смѣков ф.** Кюстендил, 1960, Толбухин, 1917, Девня (Варненско), Плевен.

Смол м. Исперихско, 15—16 в. **Смѣлев ф.** Горска поляна (Грудовско).

Смоленски ф — може би вж. *Смолянски, от град Смолян.

Смолички ф — от с. Смоличано (Кюстендилско). Станке Димитров.

Смолников ф — от диал. **смолник* 'производител на катран' (?) Орехово.

Смолниѣци ф — от *смолниѣца* 'глинеста прѣст' или от някое село с такова име. София, 1893.

Смѣлов ф — от прякор *Смолата*; срв. Сакъзов, или успоредна форма на Смолев; вж. Смол. Златарица (Еленско).

Смѣлцев ф. Пловдив.

Смолянов ф — от *смолянин* 'изселник от град Смолян'. Плевен, 1925, Орехово.

Смочански ф — от с. Смочан (Ловешко). Ловеч.

Смочев ф — съкрат. от Смочевски.

Смѣчевски ф — от с. Смочево (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1893.

Смрадликов ф — от растението *смрадлика* или от *Смрадлев с вмъкнато *ик*. Карлово, 1878.

Смрѣкар ф — разновидност на Смрикарий. София, 1966.

Смрикарий пр — от *смрикар* 'който събира смрика за топливо'. Самоков, 1852. **Смрикаров ф.** Самоков, 1930.

Смѣков ф — от междум. *смук* (навярно е бил смукач, пияница). Благоевград, Петрич.

Смѣчков ф — от прякор *Смучко* 'смуча, пияница'. Липница (Ботевградско).

Смърдѣлов ф — разновидност на Смарделев. Дъбравите (Пазарджишко),

Смъркалев ф — разновидност на Смърков. Пещера.

Смърков ф — от междум. *смърк* и глагола *смъркам*; според семеен спомен: дядото участвувал в чета, бил лошо ударен в носа и все смъркал. Гълъбово (Старозагорско), Пловдив.

Смяда ж — вж. *Сняда, от диал. **сняд* (снѣдъ) 'мургав'; срв. Галина, Гарчо. Брезово (Пловдивско), Брацигово.

Смядо м — мъжка форма срещу Смяда. **Смядов ф.** Русе.

Смядовски ф — от с. Смядово (Преславско). Шумен, 1900, Русе, 1911.

Смялов ф — от *смел* с якане. Казанлък.

Смяхов ф — от *смях* или от прякор *Смешния*. Батак, 1960.

Снегаров ф — от птицата *снегар*. Охрид.

Снегов или **Снягов ф** — от *сняг*. Ямбол, 1878.

Снегурка ж — от детското *снегурка* — за да се различава от *Снежанка*. Михайловград, р. 1922.

Снежа ж — съкрат. от *Снежана*. Михайловград, р. 1922, Пловдив, р. 1922, 1925.

Снежан м — мъжка форма от *Снежана*. Бургас, р. към 1926, Бистрец (Врачанско), р. 1955, Разград, р. 1965.

Снежана ж — декомпозирано от *Снежанка*. Откъм 1925 г. насам. Безден (Софийско), р. 1920.

Снежанка ж — от литературния превод на нем. *Schneewittchen* 'снежнобеличка' от една приказка. Откъм 1919 г. насам.

Снежин м — мъжка форма от *Снежина*. Варна, р. 1945.

Снежина¹ ж — разновидност на *Снежанка* и преосмислено по *снежинка*. Откъм 1919 г. насам. Видрица (Балчишко), р. 1915.

Снежина² ф — псевдоним на артистката Елена Кирчева.

Снежинка ж — умалит. от *Снежина¹*.

Снежка ж — умалит. от *Снежа* или направо от *Снежанка*.

Соарев ф — от остар. *суари* 'кавалерист, въоръжен войник' (от пер.-тур. *süvari*). Русе.

Собаджи пр — от диал. *собаджия* 'който поддържа соба (стая) за пътници в някои села'. Попово, 1917. **Собаджиев ф**. Попово, 1900, Силистра, 1900, Търговище, 1893, Шумен.

Собев и **Собов ф** — от прякор *Собата*, съкрат. от *Собаджи*. Шумен, Русе.

Соборнов ф — навярно руско име. Чирпан.

Соваджиев ф — вм. *Собаджиев* или *Саваджиев*. Силистра, 1900, Ямбол.

Сованджиев ф — правописна разновидност на *Суванджиев*. Плевен.

Совика ж — от Софийка с изговор *в* за *ф*. Брезник, р. 1951.

Совица ж — от Софица с изговор *в* за *ф*. Трънско.

Совичанов ф — от диал. **совичанин* 'софиянец'.

Совия ж — вм. Софийа. Трънско.

Совиянка ж — вм. Софиянка. Трънско.

Соволски ф — от с. *Соволяно* (Кюстендилско). Кюстендил, 1893.

Соврон м — вм. Софрон. Трънско.

Согиндолски ф — вм. Сухиндолски; според семеен спомен: дядото бил чиновник през руската окупация и в разни книжа го пишели по руски Согиндолски. Севлиево.

Содаджиев ф — от професията *содаджия*; срв. Сайдера. Сливен.

***Соде м** — може би от *Соте* с озвучаване на *т* в *д* (?) **Содев ф**. Велинград.

Содин ф — от прякор *Содата* (продавал сода и лимонада). Казичене (Софийско).

Содоров ф — някаква кръстоска от *Сидоров* и *Тодоров* (?)

Созан м — видоизменено от гр. *Σώζον* — календарски светия; вж. *Сотир*. **Созанов ф**. Бургаско.

Создан м — вм. Създан; срв. Саздо. **Созданов ф**. Стара Загора (навярно македонец).

Сойдо м — от *Сойо* с вмъкнато *д*. Видинско.

***Сойо м** — от тур. *soy* 'род, поколение'. **Соев ф**.

Сойтарев **Сойтарев** и **Сойтариев ф** — от диал. *сойтарà* 'смешник, шут' (тур. *soytari*). Пловдив, Карнобат.

Сойтерийски ф — разновидност на *Сойтарев*. Казичене (Софийско).

Сокачев ф — от диал. **сокàч* 'пияница, цокач'. Враца, Видин.

Сокеров ф — от диал. *сòкер* 'мъжка сойка'; срв. Свраков. Дряново, Търново, Ловеч, Русе, Горна Оряховица.

Соклев ф — от рода *Соклите*. Казичене (Софийско), Друган (Радомирско).

Соклите род — вм. Соколите, Соколовци. Казичене (Софийско).

Сокòл м — от птицата *сокол*. Софийско, Брезнишко, Михайловградско, **Сокòлов ф**.

Соколена ж — женска форма от *Сокол*. Софийско.

Соколин м — от *Сокол* + *ин*. Върбица (Белослатинско). **Соколин ф**.

Соколина ж — женска форма от *Соколин*.

Соколинка ж — умалит. от *Соколина*.

Сокòлски ф — може би вм. **Соколарски*, от с. *Соколаре* (Белослатински). Бели Извор (Врачанско).

Сокòлчо м — умалит. от *Сокол*. **Сокòлчев ф**. Кюстендил (гроб).

Сокорски ф. Набожново (Харманлийско).

Сокраки м — разновидност на *Сократ*. Бистрица (Софийско).

Сократ м — гр. *Σωκράτης*. Варна, 1940 (мнозина), Несебър, Грудово, Железница (Софийско), р. към 1886. **Сократов ф**.

Соляр м — прякорно име от диал. *сокер*, *соляр*; вж. *Сокеров*. Ломец (Троянско).

Сола ж — съкрат. от *Султана* или от *Солуна*. Банско. р. 1882.

Солаков ф — от тур. *solak* 'левак'. Плевен, Севлиево, Нова Загора, Пазарджик.

Солакпетров ф — от *солак Петър*. Шумен, 1860.

Соларов и **Соларски ф** — от *солàр* 'търговец на сол'. Търново. Мачин (Добруджа), Варна, Куманово, Новачене, Скравена (Ботевградско).

Солацки ф — вм. Соларов или Солаков. (?) Сливен, 1860.

Солачки ф — разновидност на *Солаков*. Радомир.

Солвѣя ж — навярно от Солвейг — лице от Ибсеновата драма Пер Гинт. Единичен случай.

Солдарев ф. Казанлък.

Солдатов ф — от *солдѣтин*. Миндя (Еленско), Враца.

Солѣ м — успоредна форма на Соло. Пловдив. **Солѣв ф.** Казанлък, Стара Загора, Войнежа (Търновско).

Солѣнѣров ф — вм. Суленаров. Шумен.

Солѣдка ж. Петърч (Софийско), р. 1946 и 1948.

Солѣдов ф — от Солов с допълнителна гръцка наставка. Пловдив.

Солѣн м — от Сол(е) + *ин*. **Солѣнов ф.** Пловдив.

***Солѣна ж** — женска форма от Соле, Соло.

Солѣнка ж — умалит. от Солина. Драганица (Берковско), р. 1936.

Солѣко м — умалит. от Соло, Соле. **Солѣков ф.** Стара Загора.

Солѣмѣв ф — видоизменено от Салмов. Кочериново (Станкедимитровско).

Солѣнѣков ф — от *солѣник*, може би понова форма на Слаников. Казанлък, 1917, Върбовка (Севлиево), 1917, Ловеч (гроб).

Солѣо м — съкрат. от Соломон, Солон или друго подобно име. **Солѣов ф.** Типично за Пещера.

Солѣвѣя ж — кръстоска от Солвейг и рус. *соловѣй* 'славей'; вж. Солвѣя. Ново, рядко.

Солѣмѣ ж — вм. Саломея. Пловдив (циганка).

Солѣмѣров ф — може би нарочно видоизменено от Саламуров. Казанлък.

Солѣмов ф — съкрат. от Соломонов (?) Лом, 1900.

Солѣмѣн м — библейско име, евр. 'миролюбив'. Етрополски манастир, 1648, Банско, Русе. **Солѣмѣнов ф.** Омуртаг, 1893.

Солѣмонѣя ж — женска форма от Соломон. Монашеско име.

Солѣмѣун м — видоизменено от Соломон. **Солѣмѣунов ф.** Брезник.

Солѣон м — гр. *Σόλων*. Велинград (външно лице), р. 1935.

Солѣонѣков ф — от град Солоник (Солун). Русе.

Солѣудов ф. Пловдив.

Солѣуев ф. Пловдив.

Солѣуѣна ж — от Соло + *ина*. Трън.

Солѣуков ф — от тур. *soluk* '1. бледен, увехнал; 2. дъх, дишане'. Стръмци (Тревненско).

Солѣум и Солѣумче м — вм. Солун. Северна Добруджа — нар. песен.

Солѣун м — от Солон, видоизменено покрай град Солун. Н. Геров. Банско. **Солѣунов ф.** София, 1957, Банско.

Солѣуна ж — женска форма от Солун. Ивайловград, Мандрица (Ивайловградско), Трън.

Солѣунка ж — умалит. от Солуна. Трън, Брезник, Михайловград, р. 1934, Тресънче (Дебърско), Варна, Стара Загора.

Солѣунски ф — от град Солун. Варна.

Солѣчо м — умалит. от Соло, Соле, **Солѣчев ф.** Стара Загора.

Солѣян м — от Сол(е) + *ан*. **Солѣянов ф.** Пазарджик (гроб).

Солѣялов ф — далечно видоизменение от Самуилов (?) Пловдив.

Солѣлев ф — от прякор *Солѣльо* 'едроглав или дългомустакат като сом'. Ново село (Троянско), Троян, Хирево (Севлиево), Севлиево, Казанлък.

Солѣевски ф — разновидност на Солѣв. Троянско.

Солѣмов ф — от прякор *Солѣм(а)*; вж. Солѣв, или от тур. *som* 'сбит, плътен, грудест'. Поликраище (Горнооряховско), Казанлък, Бургас, Ковачевица (Гоцеделчевско), Михайловград.

Солѣмоглу ф — от Солѣмов с турско окончание. Асеновград, 1900.

Солѣна ж — съкрат. от София, Софрания или друго подобно име. Радомир.

Солѣгурѣв и Солѣгурѣски ф — съкрат. от *Солѣгурларски — от с. Солѣгурларе(Сулица, Старозагорско). Кравино (Старозагорско), Стара Загора.

Солѣнѣ м — видоизменено от Сотир. Самоков.

Солѣурѣв ф — вм. Солѣгурѣв. Бургас, 1917.

Солѣня ж — рус. Соня, умалит. от София. Като редовно име сравнително ново.

Солѣпадѣиев ф — от *солѣпадѣия* 'побойник със сопа'. Пловдив, Казанлък.

Солѣпков ф — от диал. *солѣпка* 'спъване при ходене'.

Солѣпотѣнски ф — от *солѣпотѣнин* 'жител на град Сопот'.

Солѣпотѣиев ф — от *солѣпотѣлия* 'жител на с. Сопот (Ловешко). Плевен, 1900.

Солѣпотски ф — от с. Сопот (Ловешко). Угърчин (Ловешко).

Солѣраков ф — от тур. *soğak* 'новина, известие'; срв. Билдирев. Ямбол.

Солѣрбин м — диалектна форма на Сърбин. Дебър (Македония).

Солѣрев ф — от рум. *soare, sorî* 'слънце' (?) Сливен, 1900, Казанлък, Враждебна (Софийско).

Солѣса ж — съкрат. от Сосана. Калугерово (Ботевградско), Радомир.

Солѣсана ж — вм. Сусана.

Солѣсанка ж — умалит. от Сосана.

Солѣско м — умалит. от Сосо. **Солѣсков ф.** Ловеч, 1893, Русе, Стара Загора, 1900.

Солѣсо м — видоизменено от Созан. **Солѣсов ф.** Пловдив.

Солѣта м — западна форма на Соте. Берковица, 1917. **Солѣтев ф.**

Солѣтѣ м — югозападна форма на Соте.

Сотир *м* — гр. *Σωτήρ* 'спасител' — епитет на Исус Христос. Типично за Самоков и Пиринския край, а нарядко из цялата страна. **Сотиров** *ф*.

Сотира *ж* — женска форма от Сотир. Ивайловградско, Грудовско, Ямболско, Сливен, Шумен.

Сотирка *ж* — умалит. от Сотира. Айтос, Силистра, 1895.

Сотирко *м* — умалит. от Сотир. **Сотиров** *ф*. Благоевград.

Сотко *м* — умалит. от Сотьо. **Сотков** *ф*. Дебърщица (Пазарджишко).

Сотонов *ф* — от диал. *сџтона* 'сатана, дявол'. Карлово.

Сотьо *м* — съкрат. от Сотир. Сливен. **Сотев** *ф*. Сливен, Ямбол.

Сџфа *ж* — съкрат. от София. Банско. **Сџфин** *ф*. Шипочане (Самоковско).

Сџфи¹ *м* — съкрат. от Софиан или мъжка форма от Софа, Софѝя. Русе, 1936. **Сџфев** и **Сџфиев** *ф*. Станке Димитров, 1879, Русе, 1936.

Софѝ² *ж* — съкрат. от Софѝя.

Софианин *пр* — от *софианин* 'софиянец'. Цариград, 1860.

Софиалиев *ф* — правописна разновидност на Софиалиев. Пловдив.

Софѝйка *ж* — умалит. от Софѝя.

Софѝйков *ф*. Турска Тракия.

Софѝйски *ф* — от град София. Желява (Елинпелинско).

Софѝца *ж* — умалит. от Софѝя. Шумен.

Софѝя (и по-старо **Сџфия**) *ж* — гр. *Σοφία* 'мъдрост' — име на календарска светица.

Софиалиев *ф* — от диал. *софиалия* 'софиянец'. Пловдив, 1869.

Софѝян *м* — мъжка форма от Софѝя. Варна. **Софѝянов** *ф*. Варна.

Софѝяна *ж* — от Софѝ(я) + *ана*. Горни Лом (Белоградчишко), Спанчевци (Михайловградско).

Софѝянка *ж* — умалит. от Софиана. Трън, Търговище, Градоман, Клисуре, Росоман (Софѝйско), р. 1889, 1891, 1927.

Софѝянец *пр* — от *софиянец*. Станке Димитров, 1879. **Софѝянски** *ф*. Враца, Берковица.

Сџфка *ж* — умалит. от Софа или направо от Софѝя.

Софкаров *ф*. Велес, Пазарджик.

Сџфо *м* — от гр. *σοφός* 'мъдър'. **Сџфов** *ф*. Казанлък.

Сџфовичин *ф* — от Софовица, жената на Софо. Елешница, Ракитово (Велинградско), Велинград.

Софџн *м* — гр. *Σοφόνος*. **Софџнов** *ф*. Измаил, 1857.

Софрѝн *м* — от Софрон под влияние на Софрания. Слатина (Ловешко). **Софрѝнов** *ф*. Слатина, Бърдарски геран (Белослатинско).

Софрѝя *ж* — от Софрония с изговор *а* вм. *о*. Ботевград.

Софретов *ф*. Разград.

Софрѝна *ж* — женска форма срещу Софрон. Уровене (Врачанско).

Софрџн *м* — съкрат. от Софрони. Ломско, Врачанско, Михайловград, Софѝйско, Златица. **Софрџнов** *ф*.

Софрџна *ж* — женска форма от Софрон. Михайловград, Доганово (Елинпелинско), Орландовци.

Софрџни(ѝ) *м* — гр. *Σωφρόνιος* 'благоразумен' — име на календарски светия. Старо, рядко. **Софрџниев** *ф*.

Софрџнка *ж* — умалит. от Софрона. Толбухин, 1886, Лом.

Софтџв *ф* — от остар. *софтѝ* 'турски учител или ученик в духовно училище' (пер-тур. *softa*). Карлово, 1844, 1893. Гърмен (Гоцеделчевско).

Сџфчо *м* — умалит. от Софо. Стара Загора, 1892. **Сџфчев** *ф*.

Сохалов *ф*. Варна.

Сџчев *ф* — от Софчев с изпадане на *ф*. Асеновград, 1900, Пловдив.

Сџчински *ф* — някаква разновидност на Сџчев (?) Пловдив, 1893.

Спалайкович *ф*. — може би от *спџлѝти* 'благодаря' — поради често повтаряне на тая дума (?)

Спџндо *м* — от Спано с вмъкнато *д*. **Спџндов** *ф*.

Спџндџни *м* — разширено от Спџндо (?) **Спџндџниев** *ф*.

Спџндџли *м* — от Спанд(о) + *ули*. **Спџндџлиев** *ф*. Благоевградско.

Спџнка *ж* — женска форма срещу Спано. Пловдив, р. 1908.

Спџно *м* — от гр. *Ἰσπανός* 'испанец' или *σπάνιος* 'рядък, необикновен, изключителен'. **Спџнов** *ф*. Сандански.

Спџнѝр *м* — от Спанд(о) + *ур*; срв. Бачур, Ванчур, Пачур. **Спџнѝров** и **Спџнѝрски** *ф*. Пловдив.

Спџнчѝлийски *ф* — от диал. *спџнчѝлия* 'жител на с. Спџнчѝвци (Берковско)'. Вършец.

Спџнчо *м* — умалит. от Спано. **Спџнчев** *ф*.

Спџртѝк *м* — лат. *Spartacus* — прочут вожд на въстаналите римски роби. Ново, рядко.

Спџрѝянов *ф*. Сухиндол.

Спас *м* — от старинно *сџпасѝ* 'спасител', превод на гр. Сотир. Нарядко из цялата страна. **Спџсов** и **Спџсовски** *ф*.

Спџса *ж* — женска форма от Спас. Рядко.

Спџсѝ *м* — югозападна форма на Спас. **Спџсѝв** *ф*.

Спџсѝн *м* — от прич. *спџсен*. Демирхисарско, 16 век, Дебърско. **Спџсѝнов** *ф*. Бърложница (Сливнишко).

Спџсѝна *ж* — женска форма от Спас или срещу Спасен. Ботевградско, Белослатинско, Софѝйско, Македония.

Спасения *ж* — от *спасение*. София, р. 1937.

Спасенка *ж* — умалит. от Спасена. Шумен.

Спасенко *м* — умалит. от Спасен. Сливница. **Спасенков** *ф*.

Спасийка *ж* — умалит. от Спасия.

Спасимир *м* — новостъкмено име — 'спасител на мира'. Разлог, р. към 1940, Червен брег, р. 1948, Иваняне (Софийско), р. 1957, Русе, р. 1958, Кърджали, р. 1962.

Спасина *ж* — от Спас(а)+*ина*. Вършец, р. 1948, Кочериново (Станкедимитровско).

Спасич *м* — от Спас+*ич*; срв. Радич, Петрич. **Спасичев** и **Спасичов** *ф*. Свищов, 1893.

Спасичко *м* — умалит. от Спасич. **Спасичков** *ф*.

Спасия *ж* — женска форма от Спас или съкрат. от Аспасия. Рядко.

Спасияна *ж* — от Спас и Яна. София, р. 1948.

Спаса *ж* — умалит. от Спаса или на право женска форма от Спас.

Спаско *м* — умалит. от Спас. **Спасков** и **Спасковски** *ф*.

Спасун *м* — от Спас+*ун*. Софийско. **Спасунов** *ф*. Типично за с. Мърчаево (Софийско).

Спасуна *ж* — от Спас(а)+*уна*. Станке Димитров, Благоевградско, Софийско, Ихтиман, Шуменско.

Спасунка *ж* — умалит. от Спасуна. Софийско, Ихтиман.

Спатаре и **Спатаров** *ф* — от рум. *spătar* 'началник на военни и полицейски части'. Провадия, 1917, Шумен, Силистра, 1893.

Спатовалийски *ф* — от диал. *спатовалия* 'от с. Спатово (Санданско)'. Станке Димитров.

Спахиев и **Спахийски** *ф* — от *спахия* 'някогашен турски конник; владетел на област или чифлик' (пер.-тур. *sipahi*). Горна Оряховица.

Спахларски *ф* — от с. Спахлар (Ломци, Поповско). Разград.

Спахлев *ф*. Харманлии, 1893.

Спелов *ф*. Котел, 1860.

Спец *ф* — навярно от прякор *Спец(а)* 'специалист', прибавен към името в последно време. Змеево (Балчишко), Толбухин, 1960.

Спйлко *м* — може би от Спирко с преход на *р* в *л* (?) Хасково, 1878, Чирпан, р. 1926, Казанлък, р. 1923. **Спйлков** *ф*. Хасково, Чирпан, Казанлък, Първомай, Асеновград, Смолян, Смолянско, Пловдив.

Спйра *ж* — женска форма от Спиро. Трънско.

Спирдон *м*. **Спирдонка** *ж* — съкрат. от Спиридон, Спиридонка.

Спире *м* — югозападна форма на Спиро. **Спирев** *ф*.

Спирел *м* — от Спир(о)+*ел*.

Спирелко *м* — умалит. от Спирел. **Спирелков** *ф*. Пирдоп.

Спиридон *м* — гр. *Σπυρίδων* (от *σπυρίς*, *-ιδος* 'кошничка за хляб') — име на календарски светец. Главно Севлиево и Македония. **Спиридонов** *ф*.

Спиридона *ж* — женска форма от Спиридон. Плевен, Беленско.

Спириев *ф* — от Спирев поради мекото *р*. Гоце Делчев.

Спирка *ж* — умалит. от Спира. Н. Геров.

Спирко *м* — умалит. от Спиро. Софийско. **Спирков** *ф*.

Спиро *м* — съкрат. от Спиридон. **Спиров** *ф*.

Спиространов *ф* — видоизменено на местна почва от Спространов. Елисейна (Врачанско).

Спиртов *ф* — от рода Спиртовци. Искра (Първомайско).

Спиртовци *род* — от *спирт*. Искра (Първомайско).

Списаревски *ф* — от остар. **списар* 'писател, писар или нещо подобно'. Толбухин, 1905, Варна, 1911.

Спйшев *ф*. Сливен.

Сплендйт *м* — по фирмата на някогашния хотел Сплендит; срв. Елит. Вършец (циганин).

Спдменка *ж* — от *спдмен*. Петърч (Софийско), р. към 1940.

Спдтинов *ф* — от диал. **спдтин* 'който при ходене се спотика'; срв. Сопков (?) Попово, Русе.

Споуста *ф* — чешко име Spousta. Хасково, 1935.

Спренка *ж* — защитно име: да спрат умрианията на децата; срв. Запряна. Горни Пасарел (Самоковско).

Спространов *ф* — от с. Спростране (между Кичево и Охрид). Охрид, София.

Спрудняков *ф* — от диал. *спрудняк* 'хляб от смесено царевично и пшенично брашно'. Враца.

Спънов *ф* — може би от Спанов, смятаното диалектна форма (?) Кюстендил (от Каварна).

Сребка *ж* — умалит. от Сребра.

Сребко *м* — умалит. от Сребро. **Сребков** *ф*. Стожер (Толбухинско).

Сребра *ж* — женска форма срещу Сребро или Сребър. На разни места из страната.

Сребреков *ф* — от Сребров с вмъкнато *ек*. Асеновград.

Сребрен *м* — от *сребрен* 'сребърен'. Леринско. **Сребренов** *ф*. Солун, 1905.

Сребрена *ж* — женска форма срещу Сребрен. Разград, р. 1965.

Сребриков *ф* — вм. Сребреков.

Сребрин *м* — от Сребр(о)+*ин*. Първомай, р. 1923, Варна.

Сребрина ж — от Сребр(а)+ина. Пазарджик, р. 1934.

Сребрия ж — разширено от Сребра. Търнене (Плевенско).

Сребро м — от *сребро* или превод на гр. Аргир. Рядко, на разни места из страната. **Сребров ф.**

Среброзар м — от Сребро и -зар, както Златозар, Светозар. Бяла, р. 1934.

Сребрьо м — успоредна форма на Сребро с меко окончание. Бяла, Дебър (Първомайско), Чехларе (Пловдивско). **Сребрев ф.** Ямбол.

Сребряна ж — от *сребрена* с якане, както Румяна от по-старо Румена. Русе, р. 1950.

Сребчо м — умалит. от Сребро. **Сребчев ф.** Казанлък.

Сребър м — от старинно *сребър* 'сребърен'. Пловдив, р. 1931.

Сребърко м — умалит. от Сребър. **Сребърков ф.** Асеновград.

Сребърна ж — от прилаг. *сребърна*. Виница (Варненско), р. 1922.

Сребърников ф — от старинно *сребърник* 'сребърна монета или съд'. Самоков, 1897, Пазарджик, 1935, Пловдив.

Сребърнов ф — навярно побългарено от чеш. *Stříbrný*.

Среда ж — от Сретя, преосмислено по седмичния ден *сряда*.

Среден м — видоизменено от Сретен. **Среденов ф.** Шумен, 1940.

Средко м — правописна разновидност на Сретко покрай седмичния ден *сряда*. Лом, Ломско, Белослатинско, Ловеч. Плевен. **Средков ф.** **Средковски ф.** Кнежа.

Средногорски ф — от Средна гора; срв. Балкански, Родопски.

Средо и Средьо м — видоизменено от Сретен или от седмичния ден *сряда* = роден в сряда; срв. Торньо. **Средов и Средев ф.** Голямо Конаре (Пловдивско), 1893, Пловдив.

Срѣкя ж — от Сретя с преход на мекото *т'* в *к'*. Берковица, Лехчево (Михайловградско).

Срема ж — от диал. *срем* 'сватбарска кола, с която откарват булката' — пожелание да се ожени у богати хора. Софийско.

Сремка ж — умалит. от Срема. Софийско, Елинпелинско, Трънско. **Сремкин ф.** Железница (Софийско).

Сремски ф — от с. Срем (Елховско). Ямбол.

Сретен м — от диал. *сретен* 'честит, щастлив'. Русенско. **Сретенов ф.** Михайловград.

Сретѣнка ж — женска форма срещу Сретен.

Сретѣнко м — умалит. от Сретен. **Сретѣнков ф.** Берковица.

Срѣтко м — умалит. от Сретен. Михайловградско, Белоградчишко, Кулско, Русе. **Срѣтков ф.** Берковско.

Срѣтя ж — от диал. *срѣтя* 'щастие'.

Срещнийски ф — от *срѣща* 'успех, сполука'. Кула.

Срѣб пр — от *сърбин*. Станке Димитров, 1879.

Срѣбина пр — вж. Сърбина. Рашково (Ботевградско).

Срѣбка ж или *пр* — от *срѣбкиня*. **Срѣбкин ф.** Враца.

Срѣблянски ф — от с. Сърбляница (Илица, Михайловградско). Михайловград.

Срѣбски ф — от прякор *Срѣбина*. Рашково (Ботевградско).

Срѣбчѣто ф — от прякор *Срѣбчѣ*. Михайловград. (Никола Иванов Срѣбчѣто, Мария Ник. Ив. Срѣбчѣто).

Срѣдана ж — навярно от *сърце*. Етрополски манастир (Чурек), 1648.

Срѣндѣчки и Срѣндѣшки ф — от прякор *Срѣндѣк* '1. мъжка сърна; 2. лек и подвижен на скачане'. Благоевградско, Мездра, Враца.

Срѣндев ф — от прякор *Срѣнде(то)*; срв. Срѣндашки. Радомир, Горна Диканя (Радомирско).

Срѣньовски и Срѣновски ф — разновидност на Сърнев. Врачеш (Ботевградско).

Стѣвер м — разновидност на Ставри. Сомотит, Милковица (Никополско). **Стѣверов ф.**

Стѣвло и Стѣвльо м — видоизменено от Ставул. Белослатинско. **Стѣвлов и Стѣвлев ф.**

Стѣвра ж — женска форма от Ставро. Брезник, Каварна.

Стѣврак м — съкрат. от Ставраки. **Стѣвраков ф.** Марица, 1893.

Стѣвраки м — гр. *Σταυράκι*, умалит. от Ставро, Ставри. Видин, 1833, Каварна. **Стѣвракев и Стѣвракиев ф.** Пещера, 1853, 1953.

Стѣвре м — западна форма на Ставри. **Стѣврев ф.**

Стѣври м — гр. *Σταύριος*; вж. Ставро. Рядко, на разни места. **Стѣврев ф.**

Стѣврина ж — женска форма от Ставри, Ставро. Варна.

Стѣврия м — разширено от Ставри. Брезник.

Стѣвро м — гр. *σταυρός* 'кръст', еднакво по значение с Кръстьо. **Стѣвров ф.**

Стѣврѣз м — разновидност на Ставро със запазено гръцко *ς*; срв. Христоз. **Стѣврѣзов ф.**

Стѣврѣн м — разновидност на Ставро, Ставров.

Стѣврѣнка ж — женска форма срещу Ставрон. Толбухин, р. 1957.

Стѣврѣуда ж — гр. *Σταυροῦδα*. Пловдив, Крумовградско.

***Ставрѹл** *м* — от Ставр(о)+*ул.*
Ставрѹла *ж* — женска форма срещу Ставрѹл. Толбухин.
Ставрѹлка *ж* — умалит. от Ставрѹла. Каварна, Винаца (Варненско), Червен брег.
Ставѹл и **Стаѹл** *м* — от Ставрѹл с изпадане на *р* (?) Ник. Милев.
Стадовски *ф* — навярно грешка вм. Стидовски. Градец (Котленско), 1870.
Стѹйка *ж* — женска форма срещу Стайко.
Стѹйко *м* — умалит. от Стайо. Главно ИзБ. Стѹйков *ф*.
Стѹйкѹ *м* — успоредна форма на Стайко с двойна йотация. Стѹйкѹва полѹна — местност в Радотина (Ботевградско).
Стѹйна *ж* — женска форма срещу Стайно. Синод. именник.
Стѹйно *м* — от Стай(о)+*но*; срв. Стойно, Райно. Стара Загора, Казанлък, Житосвят (Карнобатско). Стѹйнов *ф*. Етрополе, 1644, Казанлък, Стара Загора.
Стѹйо *м* — пожелателно име: да остане (жив), да ни стои — близко по значение със Стойо. Сливенско, 1860, Ловеч, Лопян (Ботевградско). Стѹев *ф*. Панагюрище, 1858, Троян, Калофер, Чирпан. Стѹйов *ф*. Ботевград. Стѹевски *ф*. Троян, Свищов, Ловеч.
Стѹйчо *м* — умалит. от Стайо. Стѹйчев *ф*.
Стѹйя *ж* — вж. Стая. Радомирско, 1952.
Стѹке *м* — разновидност на Стако. Стѹкев *ф*.
Стѹко *м* — от Статко с изпадане на едното *т* или съкрат. от Христаки. Стѹков *ф*. Ник. Милев.
Стѹкул *м* — от Стак(о)+*ул.* Орехово, 1958.
Стакѹйев *ф*.
Сталийски *ф* — от с. Сталийска махала (Ломско).
Сталин¹ *м* — от Стал(ѹо)+*ин.* Рядко. Кукушко, 16 в.
Сталин² *м* — по името на Йосиф Сталин. Русе, р. към 1928, Ловеч, р. 1949.
Сталина *ж* — женска форма от Сталин². Шумен, р. 1927.
Сталинград *м* — от град Сталинград. Свищов, 1960.
Сталинка¹ *ж* — от името на Йосиф Сталин. (Деца, родени откъм 1933 до 1952).
Сталинка² *ж* — от Станка и Калинка (двете баби). Нова Загора, р. 1961.
Сталинчо *м* — умалит. от Сталин¹. Сталинчев *ф*. Пловдив (мнозина).
Сталийн *м*, **Сталийна** *ж* — вм. Стилиян, Стилияна. Ботевград.
Стѹльо *м* — разновидност на Стайо. Хасково, Чирпан, Ямбол, Каблешково (Поморийско). Стѹлев *ф*. Първомай, Ново-

горско, Кърджалийско. Стѹлиев *ф*. Ямболско. Стѹлевски *ф*.
Стѹля *ж* — женска форма срещу Стѹльо. Етрополски манастир, 1648 (Сталеа=Стѹля), София, р. 1946. Стѹлин *ф*. Пловдив, 1896.
Стѹлян *м* — вм. Сталиян. Ресен (Търновско).
Стѹма *ж* — съкрат. от Стамата. Шумен, р. 1886.
Стѹмаѹдов *ф* — от Стаматов с озвучаване на *т* в *ѹ*; срв. Панайодов. Пловдив, 1900.
Стѹмарѹйков *ф*. Лясковец.
Стѹмѹт *м* — съкрат. от Стамати. ИзБ. Стѹмѹтов *ф*.
Стѹмата *ж* — женска форма от Стамат. Клисѹра (Благоевградско).
Стѹмати *м* — гр. *Σταμάτης*, от *σταμάτω* 'спирам, прекратявам' — еднакво по значение със Запрян. Рядко. Стѹмѹтев *ф*.
Стѹмѹтка *ж* — умалит. от Стамата. Шумен.
Стѹмѹтко *м* — умалит. от Стамат. Стѹмѹтков и Стѹмѹтковски *ф*.
Стѹмѹчко *м* — разновидност на Стаматко. Трънско. Стѹмѹчков *ф*.
Стѹмѹеров *ф* — навярно във връзка с ит-гр. *στάμπα* 'щампа' (?) Велинград.
Стѹмѹѹв *ф* — съкрат. от Стѹмѹолов (?) Родопско.
Стѹмѹѹл *м* — кръстоска от Стамо и град Стѹмѹбол. Бяла, р. 1897, Казанлък, р. 1904. Стѹмѹѹлов¹ *ф*.
Стѹмѹболѹжйев *ф* — навярно разновидност на Стѹмѹболиев (?) София, 1893, 1956.
Стѹмѹѹлеца *пр* — (ходил в Стѹмѹбул). Трудовец (Ботевградско).
Стѹмѹѹлийев *ф* — от прякор *Стѹмѹѹлията*. Ботевград.
Стѹмѹѹлийка *ж* — разновидност на Стѹмѹболка. Скравена (Ботевградско), р. 1928.
Стѹмѹѹлия(та) *пр* — (ходил и живял в Стѹмѹбул). Стѹмѹѹлийски *ф*. На разни места из страната.
Стѹмѹѹлка *ж* — женска форма срещу Стѹмѹбол. Типично за Софийско; Жабокрѹт (Кюстендилско), Витановци (Пернишко), Берковица. Сливница.
Стѹмѹѹлѹв² и **Стѹмѹѹлски** *ф* — разновидност на Стѹмѹѹлийски.
Стѹмѹеков *ф* — от Стамов с вмѹкнато *ек*. Никопол, 1897.
Стѹмѹен *м* — от диал. *стамен* '1. здраво заседнал, непоклатим (за камѹк); 2. сѹржан, скромн'. Нарядко, главно из ЗБ. Стѹмѹенов *ф*.
Стѹмѹена *ж* — женска форма срещу Стамен. Ботевград, Ботевградско, Радомир.
Стаменѹлка *ж* — видоизменено от Стаменка. Красно село, р. 1963.
Стаменйтов *ф* — от диал. **стаменйт*; вж. Стамен. Благоевград, 1928.
Стѹмѹенка *ж* — умалит. от Стамена. Ботевград.

Стамѐнко *м* — умалит. от Стамен. Софийско. **Стамѐнков** *ф.* Софийско, Босилеградско.

Стамерски *ф.* Кюстендил.

Стамйненски — в Стамйненски дол, местност в Лопян (Ботевградско).

Стамйнка *ж* — от Стана и Минка (две баби). Нова Загора, р. 1961.

Самира *ж.* Сливен.

Стамо *м* — съкрат. от Стамат или от Стамен. Стара Загора, Старозагорско, Ямболско, Лясковец, Ихтиман. **Стамов** *ф.* Стара Загора, Нова Загора, Свищов, Петрич, Гоце Делчев.

Самуда *ж* — от Стам(а)+уда. Славеево (Ивайловградско).

Самула *м* — от Стам(о)+ула; срв. Янкула. Калофер, 1845. **Самулов** *ф.* Калофер, 1905, 1965.

***Самуша** *ж* — от Стам(а)+уша.

Самушка *ж* — умалит. от Самуша. Пещера, р. 1897.

Самян *м* — от Стам(о)+ян. Гоцеделчевско — нар. песен.

Стан *м* — еднакво по произход и значение със Станьо; срв. рум. Stan. Кукушко, 16 век, Видин, Брегово (Видинско), Козлодуй, Сомовит, Подем (Плевенско). **Станов** *ф.* Ломско.

Стана *ж* — женска форма срещу Станьо. Главно СзБ. **Станин** *ф.* Новачене (Ботевградско), Станкедимитровско.

Станачко *м* — умалит. от Станьо; срв. Николачко, Димитрачко. **Станачков** *ф.*

Станашко *м* — разновидност на Станачко. Н. Геров.

Станджик *м* — прякорно име, умалит. от Станчо с турска наставка -джик. **Станджиков** *ф.*

Станешо *м* — от Стан(ьо)+ешо. Трънско.

Стани *м* — североизточна форма на Станьо. Шумен. **Станев** *ф.*

Станиела *ж* — измислено име — от Стана и -ела; срв. Даниела. Нова Загора, р. 1960.

Станййка *ж* — умалит. от Стания. Лозен (Софийско).

Станйк *м* — от Стан+ик. **Станйков** *ф.* Черквица (Никополско).

Станйка¹ *ж* — женска форма срещу Станйк. Лом, 1870, Пернишко, 1952.

Станйка² *м* — успоредна форма на Станйко. Ник. Милев.

Станйко *м* — разновидност на Станйк. **Станйков** *ф.* Тетевен.

Станйкя *ж* — умалит. от Стания. Софийско.

Станйл *м* — от Стан(ьо)+ил. Типично за изселниците от Гръцка Тракия; Хасково, Чирпанско, Казанлък, Стара Загора, Самоковско, Казичене, Лозен (Софийско). **Станйлов** *ф.*

Станйлка *ж* — женска форма срещу Станйл. Крумовградско.

Станйлчо *м* — умалит. от Станйл. **Станйлчев** *ф.* Карнобат.

Станимаклиев *ф* — от град Станимака (Асеновград). Пещера.

Станймер *м* — по-стара форма на Станимир. Балша (Софийско).

Станимир *м* — от старинно Станимер; вж. Владимир, преосмислено: „да установи, да въдвори мир“. Габрово, Софийско, Кюстендилско, Годеч. **Станимиров** *ф.*

Станимира *ж* — женска форма срещу Станимир. Рядко.

Станимирка *ж* — умалит. от Станимира или направо от Станимир. Калотина, Подгумер (Софийско).

Станйни *ф.*

Станйнов *ф* — от Стана, Станин с втора родителна наставка (?) Русе, 1936.

Станислав *м* — старинно и модерно име — 'да установи, да въдвори слава'. На разни места; често подновяват дядо Станчо на Станислав. **Станиславов** *ф.* Севлиево, 1893, Лом, 1893, Карлово, 1900, Поповско, Видин. **Станиславович** *ф.* Старо.

Станислава *ж* — женска форма срещу Станислав. Чурек, Стъргел (Етрополски манастир, 1648), Станке Димитров, 1876, Трън.

Станиславка *ж* — умалит. от Станислава. Станке Димитров, 1877, Трънско.

Станйслов *м* — старинна форма на Станислав. Станйслов местност във Врачеш (Ботевградско). **Станйслов** *ф* — може би вм. Станиславов. Бистрица (Софийско).

Станйчко *м* — умалит. от *Станич, а то от Станьо. **Станйчков** *ф.*

Станйш *м* — от Стан(ьо)+иш. Шумен, Плевен, Никопол, Кукуш, Берковица, Елин Пелин. **Станйшев** *ф.*

Станйша *м* — западна форма на Станйш. Трън, Кошарево (Брезнишко).

Станйшко *м* — умалит. от Станйш(а). Горна Мелна (Трънско). **Станйшков** *ф.*

Станйя¹ *ж* — разширено от Стана. Брезнишко, Радомирско, Босилеград, Кюстендил, Самоковско.

Станйя² *м* — разновидност на Станьо. Трън.

Станйян *м* — измислено име (да не бъде Стоян). Нова Загора, р. 1960 и така записан по желанието на майката, но бащата настоял да подновят бащиното му име и Станйян бил преименуван на Стоян.

Станка *ж* — умалит. от Стана. Широко разпространено, но вече го смятат за остаряло. **Станкин** *ф.* Подем (Плевенско), Скравена (Ботевградско). **Станкински** *ф.* Радомир, Скравена.

Станкѐ *м* — югозападна форма на Станко. Самоковско, Радомирско, Станкедимитровско. **Станкѐв** *ф.*

Станкинов ф — от Станка, Станкин с втора родителна наставка (?) Пещера, Търново.

Станкия ж — от Станк(а)+*ия*. Радомир, р. 1889, Трънско.

Станко м — умалит. от Станьо. Нарядко из страната. **Станков ф. Станковски ф.** Врачеш (Ботевградско).

Станкол м — разновидност на Станкул. **Станколов ф.** Никопол, 1893, Свищов, 1893

Станкул м — от Станк(о)+*ул*. Ореховско. **Станкулов ф.**

Станкуш м — от Станк(о)+*уш*. **Станкушев ф.**

Стано м — разширено от Стан или успоредна форма на Станьо с твърдо окончание. Варна. **Станов ф.** Етрополе, Елховско.

Станой м — разширено от Стан(о). ЮзБ. **Станоев ф.**

Станойка ж — женска форма срещу Станой. Софийско, Голак (Ихтиманско), Шумен, р. 1894.

Станойко м — умалит. от Станой. Кюстендил. **Станойков ф.**

Станойкия ж — разновидност на Станойка. Н. Геров.

Станойчо м — умалит. от Станой. **Станойчев ф.**

Станок м — от Стан+*ок*. **Станокков ф.** Козлодуй.

Станокя ж — разновидност на Станойка, Станойкия. Трън.

Станол м — разновидност на Станул. **Станолов ф.**

Станоя м — разширена форма на Станой. Кюстендил, Трънско. **Станоев ф.**

Стануда ж — от Стан(а)+*уда*; срв. Маруда, Белуда. **Станудин ф.** Велинград.

Станул м — от Стан(о)+*ул*. **Станулов ф.** Карловско, Годечко.

Станула ж — женска форма от Станул. Пловдив, 1898.

Стануш м — от Стан(о)+*уш*. Плевен, 1869, Дебърско. **Станушев ф.** Пелово (Плевенско).

Станча ж — женска форма от Станчо. **Станчин ф.**

Станчо м — умалит. от Станьо. Из цялата страна, главно СИЗБ. **Станчев, Станчов, Станчевски, Станчовски ф.**

Станьо м — пожелателно име, еднакво по значение със Стайо и Стойо. Главно СИЗБ. **Станев, (Станьов), Станевски, (Станьовски) ф.**

Старайда ж — видоизменено от Смарайда. Вайганд.

Старев ф — от прякор *Стария* или съкрат. от Стариков, Старибратов, Старипавлов или друго подобно име. Малко Конаре (Пазарджишко), Ботевград (външно лице).

Старейшински ф — от *старейшина* 'селски избраник'. Горни Лом (Белоградчишко).

Старибратов ф — „син на стария брат“. Пловдив.

Старидолец ф — от с. Стари дол (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Стариков ф — от прякор *Старика*. Казанлък.

Старимилчев ф — „син на стария Милчо“. Хасково.

Старипавлов ф — „син на стария Павел“. Асеновград, 1893, Ихтиман, Ветрен (Пазарджишко).

Старирадев ф — „син на стария Радьо“. Копривщица, Търново.

Стария пр — (имал съименник, но помлад). Литаково (Ботевградско).

***Старко м** — от диал. **старко* 'по-стар брат'; срв. Брато. **Старков и Старковски ф**

Старковица пр — „жената на *Старко“. Враца.

Стармилчев ф — съкрат. от Старимилчев. София, 1966.

Старозагорски ф — от град Стара Загора. Шумен, 1893.

Старокин ф — от диал. *старокя* 'стари сват, старойка'. Михайловград.

Староманов ф — от диал. **староман* 'човек със състарен вид' (?)

Старорешки ф — от с. Стара река (Еленско). Дединци (Еленско).

Староселски ф — от с. Старо село (Врачанско). Враца, Луковит, Своде (Ботевградско).

Старцев ф — от прякор *Стареца*. Котел, 1905, Русе, 1917, Белоградчик, 1935.

Старчев ф — разновидност на Старцев. Стара Загора, 1896, Казанлък, Асеновград, 1893.

Стаса ж — съкрат. от Анастасия.

Стаси м — съкрат. от Анастаси. **Стасев ф.**

Стат м — съкрат. от Стати. Габрово, 1865, Търново. **Статов ф.**

Стата ж — женска форма от Стати, Стат. Стара Загора, р. 1891. **Статин ф.** Маджаре (Самоковско).

Стател м — от Стат, Стат(и)+*ел*. **Стателов ф.** Лясковец (Възраждането), Солун, 1886, Шумен, Казанлък.

Стати м — съкрат. от Евстати. Провадия, 1872, Червена вода (Русенско), Варненско. **Статев ф.** Горнооряховско, Русенско.

Статир м — кръстоска от Сотир и Стати. **Статирев ф.** Желязково (Ямболско).

Статко м — умалит. от Стати, Стат. Враца, Берковско. **Статков ф.**

Статуев ф — от Статулев с изпадане на мекото л. Казанлък.

Статул м — от Стат(и)+*ул*. **Статулев ф. Статулов ф.** Сливен.

Стафер м — от Ставер с преход на в във ф. Видинско — нар. песен.

Стафидов ф — от прякор *Стафидата* (със сбръчкано лице като стафида). Орехово, 1917, Благоевград.

Стафиткин ф — от прякор *Стафидката*; вж. Стафидов. Ник. Милев.

Стафулов ф — от гр. *σταφύλι* 'грозде'. Варна.

Стафунски ф — може би видоизменено от Стафулов.

Стачо м — вж. *Статчо, умалит. от Стат. Търновско — нар. песен.

Сташа ж — съкрат. от Анастасия.

Стая ж — женска форма срещу Стайо. Н. Геров.

Стева ж, Стеван м, Стевана и Стеванія ж — вж. Стефа, Стефан, Стефана, Стефания с преход на *ф* във *в*. Трънско.

Стела ж — от лат. *stella* 'звезда'. Сравнително ново.

Стеле м — съкрат. от Стилиан, Стелиян. Вайганд, Синод. именник.

Стелиана ж, Стелиян м — вж. Стилиана, Стилиян.

Стелка ж — умалит. от Стела.

Стело м — мъжка форма от Стела (?) Род. към 1939.

Стеляна ж — вж. Стилиана. Етрополе.

Стен м — съкрат. от Стоен, Стефан или друго подобно име. Варна.

Стена ж — съкрат. от Христена. Вайганд, Синод. именник.

Стеномир м — измислено име — от Стоян; срв. Станиян. Нова Загора, р. 1960.

Степан м — разновидност на Стефан. Радомир, Чирпанско, Правешка Лакавица (Ботевградско). **Степанов ф.** Брезово (Пловдивско), Русе, Луковит. **Степановци** род в Драгойново (Първомайско).

Степана ж — разновидност на Стефана. Ъглен (Етрополски манастир, 1648).

Стериков ф — видоизменено от Стариков или от Стерев с вмъкнато *ик*. Кнежа.

Стерио м — правописна разновидност на Стерьо. Кюстендил, 1893.

Стерко м — умалит. от Стерьо. **Стерков ф.** Вълбел (Никополско).

Стерьо м — от гр. *στερῆος* 'твърд, здрав'. Свищов. **Стерев ф.** Свищов, Плевен, Ловеч. **Стерьев ф.** Станке Димитров, 1879.

Стефа ж — съкрат. от Стефана. Берковица, р. 1893, Шумен, 1893.

Стефан м — гр. *Στέφανος* 'венец' — име на календарски светия. Из цялата страна. **Стефанов и Стефановски ф.**

Стефана ж — женска форма от Стефан. Из цялата страна.

Стефанй ж — стара форма на Стефания.

Стефанийка ж — умалит. от Стефания. Острец (Търговишко).

Стефанйца ж — от Стефан(а) + *ица*. Михайловград, р. 1927.

Стефанйя ж — гр. *Στεφανία* — стара женска форма от Стефан. Типично за Шумен.

Стефанка ж — умалит. от Стефана. **Стефанкин ф.**

Стефанко м — умалит. от Стефан.

Стефанчо м — умалит. от Стефан.

Стефка ж — съкрат. от Стефанка. **Стефкин ф.** Самоков, 1917.

Стефко м — умалит. от Стефо. **Стефков ф.** Горни Лозен (Софийско).

Стефо м — съкрат. от Стефан. **Стефов ф.** Самоков, Ихтиман.

Стефчо м — умалит. от Стефо или от Стефан. **Стефчев и Стефчов ф.** Софийско.

Стецка ж — видоизменено от Стефка. Синод. именник.

Стецко м — видоизменено от Стефко. Вайганд, Синод. именник.

Стеша м — видоизменено от Стефан. Вайганд, Синод. именник.

Стйга ж — еднакво по значение с Доста. Разложко, 1966.

Стидовски ф — от диал. *стидя се* 'срамувам се' (?) Градец (Котленско), 1873.

Стйклеф ф — от рум. *sticlă* 'стъкло; очила'; срв. Цъклев, или от *sticlos* 'изцъклен, втречен'. Ново село (Видинско).

Стилиян м — гр. *Στηλιάνος* 'стълпник' (от *στήλη* 'стълп, колона') — име на календарски светия. Давали го като защитно име, защото свети Стилиян се смягал за покровител на децата. Рядко, на разни места. **Стилиянов ф.**

Стилияна ж — женска форма от Стилиян.

Стилиянка ж — умалит. от Стилияна.

Стйлка ж — съкрат. от Стилиянка. Шуменско.

Стйлко м — умалит. от Стйльо. Чирпан, 1893. **Стйлков ф.**

Стйльо м — съкрат. от Стилиян.

Стйма ж — от рум. *stimă* 'почит, уважение'. Ракитово (Велинградско), р. 1906, 1913.

Стйминка ж — умалит. от Стйма. **Стйминкин ф.** Ракитово (Велинградско).

Стймо м — мъжка форма срещу Стйма. Рядко. **Стймов ф.**

Стйна ж — съкрат. от Христина.

Стиное ж. (Стиное Стойкова Момчилова, р. 1896 — Русе, 1938).

Стйньо м — съкрат. от Драгостин, Августин или друго подобно име. Варна. **Стйнев ф.** Самоков.

Стипцаров и Стипцарски ф — от диал. **стипцар* 'скъперник, стипца'. Михайловград, Жабокрът (Кюстендилско), Кромидово (Благоевградско).

Стйпцата пр — „скъперник“. Ботевград. **Стйпцов ф.** Ловеч, 1900, Горна Митрополия (Плевенско), Лопян, Рашково (Ботевградско), Етрополе.

Стйпчеков ф — от Стипчов с вмъкнато *ек*. Копривщица.

Стйпчо пр — вж. Стипцата. **Стйпчовци** род в Лопян (Ботевградско).

Стирян *м* — видоизменено от Стилян с преход на *л* в *р* (?) Стирянов *ф*.

Стихомир *м* — навярно видоизменено от Тихомир. Рядко. Търговище, р. 1957.

Стичака *пр* — от диал. *стичак* 'врабец'. **Стичак** *ж* — ливада местност в Новачене (Ботевградско).

Стоборски *ф* — от *стобор* (навярно се бил оградил с висок стобор). Русе.

Стогян *м* — от гръцкото изписване на Стоян — *Στογαν*. Бр. Миладинови.

Стодев *ф*. Дулово — от Ситово, 1960.

Стодин *м* — съкрат. от Стоядин. Трън. **Стодинов** *ф*.

Стоедин *м* — вм. Стоядин. **Стоединов** *ф*. Махалата (Плевенско).

Стоен *м* — от Стоян — покрай звателната форма Стоене.

Стоена *ж* — от Сто(я)+*ена*. Лозен, Герман, Панчарево (Софийско).

Стоенел *м* — рум. *Stoenel* — от Стоян. **Стоенелов** *ф*. Ново село (Видинско).

Стоеничко *м* — умалит. от Стоен, Стоян. **Стоеничков** *ф*. Русе.

Стоенчо *м* — източна форма на Стоянчо. **Стоенчев** *ф*. Стара Загора, 1906, Варненско.

Стоил *м* — от Сто(йо)+*ил*. На разни места, главно Русе и ЮЗБ. **Стоилов** *ф*.

Стоила *ж* — женска форма от Стоил. Ихтиман, Пернишко, Софийско.

Стоилка *ж* — умалит. от Стоила.

Стоилко *м* — умалит. от Стоил. Главно ЮЗБ. **Стоилков** *ф*. **Стоилковски** *ф*. Правец (Ботевградско).

Стоилчо *м* — умалит. от Стоил. **Стоилчев** *ф*. Стара Загора.

Стоим *м* — съкрат. от Стоимен.

Стоимен *м* — от Стои(о)+*мен*; срв. Камен, Стамен. Обясняват го като закланателно име при детска смъртност: „стой при мене!“ ЮЗБ. **Стоименов** *ф*.

Стоимена *ж* — женска форма от Стоимен. Ихтиман.

Стоименка *ж* — умалит. от Стоимена. Станке Димитров, р. 1818.

Стоимер *м* — по-стара форма на Стоимир. Кюстендил, 1879, Шумен, 1940. **Стоимеров** *ф*. Горубляне (Софийско).

Стоимир *м* — от Стои(о)+*мир*, по подобие на Станимир. **Стоимиров** и **Стоимирски** *ф*.

Стоимчо *м* — умалит. от Стоимен. **Стоимчев** *ф*. Софийско.

Стоиц *м* — съкрат. от Стоица. Столник (Елинпелинско), р. 1912, Елин Пелин, р. 1923. **Стоицов** *ф*.

Стоица¹ *м* — от Сто(йо)+*ица*; срв. Иваница, Калица, Йоница. Станке Димитров, 1833, Бобошево (Станкедимитровско), 1917, Софийско, Благоевградско, Добралево (Белослатинско), Луковит, Пазарджик. **Стоицов** *ф*. Враца, Пазарджишко, Пещерско,

Пловдивско, Брацигово. **Стоицев** *ф*. Столник (Елинпелинско).

Стоица² *ж* — от Сто(я)+*ица*. Пиринско, Самоков. **Стоичин** *ф*. Самоков, Извор (Радомирско).

Стоичка *ж* — умалит. от Стоица². Гоце Делчев.

Стоичко *м* — умалит. от Стоица¹. Софийско, Радомирско. **Стоичков** *ф*. Софийско, Кюстендилско.

Стойка *ж* — женска форма срещу Стойко. Типично за Шумен и СИЗБ.

Стойко *м* — умалит. от Стойо. На разни места из страната. **Стоиков** *ф*. **Стоикович** *ф*. Варна. **Стоиковски** *ф*.

Стойкьо *м* — от Стойко с удвоение на йотацията. Ботевградско.

Стойкя *ж* — женска форма срещу Стойкьо. Ботевградско, Елинпелинско.

Стоймир *м* — нова форма на Стоимер, Стоимир. Кюстендил, Ихтиманско. **Стоймиров** *ф*. Софийско, Устина (Пловдивско).

Стойна *ж* — от Стоя, Стойка с друго окончание; срв. Райка — Райна, Дойка — Дойна. Главно ЮЗБ.

Стойнак *м* — прякорно име от Стойно. **Стайнаков** *ф*. Болград, 1857, 1862.

Стойне *м* — югозападна форма на Стойно. Типично за Радомирско. **Стойнев** *ф*. **Стойнешки** *ф*. Троян.

Стойнена *ж* — от Стойн(а)+*ена*. Радомир, р. 1932.

Стойнил *м* — от Стойн(о)+*ил*. Кукушко, 16 в.

Стойно *м* — от Стой(о)+*но*. Болград, 1862, Софийско, Пъстрово (Чирпанско), Скравена (Ботевградско). **Стойнов** *ф*. Трявна, 1843, Габрово, 1905, Търговишко, Софийско. **Стойновски** *ф*. Скравена.

Стойо *м* — защитно име: да стои, да остане жив. Главно ИзБ. **Стоев** *ф*. **Стоевски** *ф*. Свищов, Троянско. **Стойов** *ф*. Рила (Станкедимитровско), Ботевградско. **Стойовски** *ф*.

Стойслав *м* — от Стой(о) и *-слав*. Вайганд.

Стойча *м* — западна форма на Стойчо. **Стойчин** *ф*. Берковица, 1893.

Стойчин *м* — от Стойч(о)+*ин*. Н. Геров. **Стойчо** *м* — умалит. от Стойо. На разни места из страната. **Стойчев** (и **Стойчов**) *ф*. **Стойчевски** (и **Стойчовски**) *ф*.

Стоканьов *ф*.

Стокласов *ф* — от *сто класа* (?) Русе, 1900.

Стоков *ф* — от прякор *Стоката* (имал много стока, добитък). Казанлък, 1893.

Столаров *ф* — от *столар* (модна на времето дума), може би превод на тур. Дограмаджиев. Търново, 1900, Омуртаг, 1917.

Столе и **Столи** *м* — съкрат. от Апостол. Дебърско. **Столев** *ф*. Воден (Македония).

Столин *м* — от Стол(е), Стол(ьо)+*ин*. **Столинов** *ф*. Пловдив.

Столинчо и **Столинче** *м* — умалит. от Столин. **Столинчев** *ф*. Гоце Делчев (гроб).

Столица *ф.* (Евгени Р. Столица, София, 1961).

Стòло *м* — съкрат. от Апостол. **Стòлов** *ф.* Садовец (Луковитско), 1917.

Столоян *м* — кръстоска от Стольо и Стилян (вече изчезнало име). **Столояно** в о т о местност в Зимница (Ямболско).

Стòльо *м* — разновидност на Столо и Столе. **Стòлев** *ф.* Русе. **Стòльов** *ф.* Боженица (Ботевградско).

Стоманов *ф* — съкрат. от Стоманяков. Дряново (гроб), Русе.

Стоманчев *ф* — разновидност на Стоманов и на Стоманяков. Юпер (Кубратско), 1917.

Стоманяков *ф* — от диал. **стоманяк* 'як като стомана човек'. Русе, 1936.

Стоманярски *ф* — разновидност на Стоманяков (?) Враца.

Стомнаров *ф* — от диал. **стомнар* 'грънчар'. Прилеп, 1917.

Стомоняков *ф* — разновидност на Стоманяков. Габрово, 1899, Русе, 1905, Видин.

Стоньобайов *ф* — от Стойнов и Байов (?) Габрово, 1853.

Стопански *ф* — от *стопанин* или разширено от Стопски. Благоевград.

Стòпски *ф* — вм. **Стобски* — от с. Стоб (Станкедимитровско).

Стòргов *ф* — видоизменено от Строгов.

Стòфо и **Стòфчо** *м* — съкрат. от Христофор. Вайганд, Синод. именник.

Стохар *м* — съкрат. от *Христохар; вж. Теохар (?) Варна. **Стохаров** *ф.*

Стохор *м* — съкрат. от Христохор (Христофор). Варна. **Стохоров** *ф.*

Стòя¹ *ж* — женска форма срещу Стойо. Софийско, Пиринско, Карнобат, Грудовско, Пловдив, Скопие. **Стòин**¹ *ф.*

Стòя² *м* — западна форма на Стойо. Трънско. **Стòин**² *ф.*

Стоядин *м* — от *Стой*² + *дин* по образца на Костадин, Господин, Миладин, Вълкадин. Трънско. **Стоядинов** *ф.*

Стоядина *ж* — женска форма от Стоядин.

Стоядинка *ж* — умалит. от Стоядина. Трънско.

Стойн *м* — от *Стой(о)* + *ан.* Едно от най-разпространените из цялата страна народни имена, особено в песни. **Стойнов**, **Стойнович**, **Стойновски** *ф.* **Стойански** *ф.* Радомир (гроб).

Стойна *ж* — женска форма срещу Стоян. Главно Изб. **Стойнин** *ф.*

Стойнак *м* — разновидност на Стойнак. **Стойнаков** *ф.* Болград, 1862. (В 1857 г. Иван Стойнаков, в 1862 — Иван Стоянаков).

Стойанбашов *ф* — от Стоян башия (баш) 'главният, видният Стоян'. Широка лъка (Девинско).

Стойанджик *м* — прякорно име от Стоян с турска умалит. наставка *-джик*. **Стойанджиков** *ф.* Борово (Гоцеделчевско).

Стойников *ф* — от Стоянов с вмъкнато *ик*. Русе, 1900.

Стойнка *ж* — умалит. от Стояна. Най-много в Шумен. **Стойнкин** *ф.* **Стойнкински** *ф.* Курило (Софийско).

Стойнко *м* — умалит. от Стоян. **Стойнков** *ф.* Златарица (Еленско).

Стойноглу *ф.* — вм. Стоянов с турско оконние. Устово (Смолянско).

Стойно *м* — умалит. от Стоян. **Стойнчев**, **Стойнчов**, **Стойнчовски** *ф.*

Страдалски *ф* — от прякор *Страдалец*. Кюстендил, 1897, Варна.

Стр̀адков *ф* — правописна разновидност на Стратков.

Стражалковски *ф* — може би нарочно видоизменено от Страдалски. Варна, 1965.

Стражан *м* — от *Страж(о)* + *ан.* **Стражанов** *ф.* Склаве (Благоевградско).

Страж̀аров *ф* — от *страж̀ар*; срв. Джандарски. Пловдив.

Стр̀ажелиев *ф* — от с. Стража (Търговишко). Шумен.

Стр̀ажо *м* — от *страж* 'пазач (на рода, на имота)'. Нова Загора, 1917, **Стр̀ажев** *ф.* Нова Загора. Пловдив, Преслав.

Стр̀азьо *м* — **Стрязо* с прамет на йотацията; вж. Стрезо. **Стр̀азьовски** *ф.* Русе.

Стр̀аков *ф* — съкрат. от Сатраков, Сетраков. Варна.

Стр̀алджански *ф* — от с. Стралджа (Ямболско). Ямбол.

Странг̀елов *ф* — разновидност на Стронгелов. Стара Загора.

Стр̀анджалията *пр* — от областта на Странджа планина. Плевен. **Стр̀анджалиев** *ф.* Бургас.

Стр̀анджиков *ф* — от Странджов с вмъкнато *ик*. Ръжево Конаре (Пловдивско).

Стр̀анджо *м* — от Странджа планина; срв. Пирин, Родоп. **Стр̀анджев** и **Стр̀анджов** *ф.* 1893, Търновско, Кюстендил.

Стр̀ански *ф* — от *стр̀анник* 'чужденец' — превод на тур. Ябанджиев. Калофер (Възраждането), Сливен, 1886, Пловдив, 1893, София, 1896.

Стр̀анчевски *ф* — може би разновидност на Странски.

Страт *м* — съкрат. от Калистрат или от Страти. Котел. **Стр̀атов** и **Стр̀атович** *ф.* Браила (Възраждането), Котел, 1867.

Стр̀ати *м* — съкрат. от Евстрати. Свищов, 1845. **Стр̀атев** *ф.*

Стратил *м* — от Страт(и) + *ил*. Стара Загора — песен. **Стратилов** *ф.* Новозагорско.

Стратимир *м* — вм. Страцимир. Вайганд, Синод. именник.

Стр̀атия¹ *м* — съкрат. от Евстратия. Ловеч, 1878, Хасково, Трънско. **Стр̀атиев** *ф.* Айтос, Ловеч, Ихтиман, Асеновград.

Стр̀атия² *ж* — женско име от Стратия¹. Трън.

Стратко *м* — умалит. от Стратия или от Страти. Войнеговци, Подгумер, Радуловци (Софийско). **Стратков** *ф*. Сливнишко, Царибродско.

Стратньо *м* — от Страт(и) + *ньо*; срв. Радньо, Михньо. **Стратнев** *ф*.

Стратоник *м* — гр. *Στρατόνικος* 'войскопобедител' — име на календарски светия. **Стротоников** *ф*. Долна Вереница (Михайловградско).

Стратор *м* — от цветето *стратор*. Дебърско.

Стратун *м* — от Страт(и) + *ун*. **Стратунов** *ф*. Варна.

Стратьо *м* — разновидност на Страти. Ловеч. **Стратев** *ф*.

Страх *м* — защитно име: да се боят от него, да всява страх; срв. Бойо. **Страхов** *ф*.

Страхил *м* — от Страх + *ил*. Лом, Вършец, Хасково. **Страхилев** *ф*. Вършец, Струмско (Благоевградско), Сливен.

Страхилка *ж* — женска форма от Страхил. Бобовдол (Станкедимитровско).

Страхин *м* — от Страх + *ин*. Панагюрище. **Страхинов** *ф*.

Страхо *м* — разширено от Страх. **Страхов** *ф*.

Страцимир *м* — видоизменено от Стрезимир. Вайганд, Синод. именник.

Страшемир *м* — вм. Страшимир. Видин.

Страшил *м* — от Страхил с преход на *х* в *ш*. **Страшилов** *ф*. Свищовско, Лясковец, Горна Оряховица, Търново, Пчела (Елховско).

Страшилко *м* — умалит. от Страшил. **Страшилков** *ф*. Горна Оряховица.

Страшимир *м* — видоизменено от *Стръжимиръ 'пазител, страж на мира, на света' и преосмислено 'който застрашава мира'. Велес, 1877, Шумен, 1860. **Страшимиров** *ф*.

Страшимира *ж* — женска форма от Страшимир. Враца, р. 1955.

Страшко *м* — умалит. от Страшо. **Страшков** *ф*. Долна Вереница (Михайловградско).

Страшников *ф* — от прякор *Страшника*. Панагюрище, 1849, Бобошево (Станкедимитровско), 1917, Станке Димитров, Кюстендил.

Страшо *м* — от Страхо с преход на *х* в *ш* или съкрат. от Страшил.

Стреда *ж* — от *среда* с вмъкнато *т*. Бр. Миладинови.

Стрежков *ф* — правописен вариант на Стрешков. Одрин, 1917.

Стрез *м* — стара форма на Стрезо. Ресен (Македония).

Стреза *пр* — от старинно **стрез* 'пазител, пазач' (?) Еленчанин в Цариград, 1844.

Стрезимир *м* — старинно име 'пазител на мира, на света'.

Стрезислав *м* — 'пазител на славата'. Хърлец (Ореховско), р. 1938.

Стрезо *м* — съкрат. от Стрезимир. Дебър, Ресен (Македония). **Стрезов** и **Стре-**

зовски *ф*. Дебър, Ресен, Пловдив, 1893, Копривщица, Русе.

Стрелешки *ф* — от с. Стрелец. Пловдив, 1949.

Стрелков и **Стрелковски** *ф* — от прякор *Стрелко* 'добър стрелец' (?) Копривщица, Пирдоп, Буново (Пирдопско), Дряново, Русе.

Стрелухът *пр* — от диал. *стрелух* 'ударен от стрела (мълния), блъснат, смахнат'. Калофер, 1845. **Стрелухов** *ф*. Калофер, 1845, 1914.

Стрелчалията *пр* — от с. Стрелча (Панагюрско). Пловдив, 1900.

Стрелчанов *ф* — от *стрелчанин* 'от с. Стрелча'. Пловдив, 1949.

Стрелчевски и **Стрелчов** *ф* — от прякор *Стрелчо*; вж. Стрелков. Русе, Младеново (Ломско).

Стрема *ж* — от Стрема с вмъкнато *т*. **Стремка** *ж* — умалит. от Стрема. Берковица, р. 1884, Курило.

Стремски *ф* — от долината на река Стрема. Тетевен, 1900, 1942.

Стренски *ф* — навярно грешка вм. Стремски или Странски. Пловдив.

Стресков *ф* — от *Стрезко, умалит. от Стрезо.

Стретинов *ф*. Русе.

Стрехин *м* — видоизменено от Страхин или от *Стрех(о) + *ин*; вж. Стрехчо. Пловдивско.

Стрехчо *м* — защитно име: понеже децата им умирали малки, кръстили го на нещо трайно — *стрехата*. Михалци (Търновско). **Стрехчев** *ф*.

Стрешински *ф* — от *стрешина*; вж. Стрешко. Варна.

Стрешко *м* — разновидност на Стрехчо с друго окончание. **Стрешков** *ф*. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък.

Стриганов *ф* — от *стриган* (ходел стриган, когато другите носили дълга коса или кика на главата?) Кърджали.

Стригачев *ф* — от *стригач* (на овце). Грамада (Кулско).

Стригулев *ф* — някаква разновидност на Стриганов (?) Малко Търново.

Стрижлев и **Стрижльов** *ф* — от *стрижльо* 'несръчен стригач' (?) Враца.

Стриков *ф* — от диал. *стрик* 'девер' или *стрико* 'чичо'. Банско.

Стрикѹров *ф* — от диал. **стрикѹр* ' ? ' Цинга (Дряновско), Варна.

Стрилухът *пр* — правописна разновидност на Стрелухът.

Стрильов *ф* — от прякор *Стрильо* 'който все *стриля*, все прави, върши нещо' (?) Самоков, Казичене (Софийско) — външно лице.

Стринкин *ф* — от *стринка* (мнозина казвали на майка му „стринка“). Поповяне (Самоковско).

Строволемов *ф.* Бургас.
 Строганов *ф.* — в. Струганов.
 Стрѝгов *ф.* — от диал. *строг, острог* 'побито чепато дърво' или от прилаг. *строг*.
 Строи́мр *м.* — „който строи мира“. Вайганд, Синод. именник.
 Стронгѝлов *ф.* — от гр. *στρογγυλός* 'кръгъл, закръглен'.
 Стронтев *ф.* Казанлък.
 Струга̀н *м.* — от Струг(о) + *ан.* Струга̀нов *ф.*
 Струга̀ров и Струга̀рев *ф.* — от *струга̀р*. Кула, Калофер, Пещера, Горна Оряховица (гроб).
 *Стру̀го *м.* — от диал. *струг* 'оберъчка, скобел' — защитно име; вж. Рукан, Скобел. Стру̀гов *ф.*
 *Стру̀жо *м.* — разновидност на Струго. Стру̀жев *ф.*
 Струкански *ф.*
 Стру̀ма *ж.* — от река Струма. Брезник, Радомирско, Софийско. Стру̀мин *ф.* Ярлово (Самоковско).
 Стру̀мелиев *ф.* — от диал. *струмелия* 'от областта на река Струма'. Пловдив.
 Стру̀мен *м.* — мъжка форма от Струма. Н. Геров. Стру̀менов *ф.* Гега (Пещерско).
 Стру̀менлиев *ф.* — в. Струмелиев. Бургас.
 Стру̀ми *м.* — кръстоска от Струма и Друми. Шумен, р. към 1880.
 Стру̀минка *ж.* — видоизменено от Струма. Н. Геров.
 Стру̀мишки *ф.* — от град Струмица. Стара Загора.
 Стру̀мка *ж.* — умалит. от Струма. Радомир, Трънско, Войнеговци, Чепинци (Софийско), Берковица.
 Стру̀мски *ф.* — от река Струма. Кюстендил (Възраждането), Ихтиман.
 Стру̀мчо *м.* — от река Струма. Стру̀мчев *ф.* Кюстендил, Пловдив.
 Стру̀на *ж.* — от Струма с по-обикновената наставка *-на*. Софийско.
 *Стру̀нджо *м.* — от рум. *strung* 'струг'; срв. Струго. Стру̀нджев *ф.* Кула.
 Стру̀нджалиев *ф.* — от някое село Струнджа (?) Видин, 1882.
 Стру̀нка *ж.* — умалит. от Струна. Войнеговци (Софийско).
 Стру̀нчевски *ф.* — в. *Струмчевски; вж. Струмчев. Пловдив.
 Стру̀ншев *ф.* — в. Струнджев. Русе.
 Струпча̀нски *ф.* — от *струпчанин*, 'жител на с. Струпец (Врачанско). Кнежа.
 Стръгленски́ и Стрънгленски́ *ф.* — от с. Стръгел (Пирдопско). Етрополе.
 Стръпчѝнков *ф.* — може би от рум. *strapaŧ* 'жега' (?) Толбухин.
 Стръ̀шеля *пр.* — от насекомото *стръ̀шел*, стършел. Ботевград.

Стря̀сков *ф.* — от Стресков с якане. Сливен.
 Стру̀блев *ф.* — разновидност на Стубленски. Видин.
 Стру̀бленски *ф.* — от с. Стубел (Михайловградско). Берковица, Враца.
 Студѝнка *ж.* — може би пожелателно име: да стане студентка. Садовик (Брезнишко), р. 1936.
 *Студѝнко *м.* — умалит. от Студо или успоредна форма на Студенчо. Студѝнков *ф.* Шумен (мнозина), Алфатар (Силистренско), Лазен (Софийско), Скравена (Ботевградско). Студѝнковски *ф.* Скравена. (Според местно обяснение в Шумен: оплаквал се, че му е студено, и държал ръце в джобове).
 Студѝнов *ф.* — според семеен спомен от Търново: бил спокоен и невъзмутим човек, не бързал, не се тревожел, та му казвали Студения. Търново, Варна, 1893.
 Студѝнски *ф.* — от с. Студено буче (Михайловградско). Михайловград.
 Студѝнчо *м.* — от диал. *студенец* 'студен кладенец'. Бобошево (Станкедимитровско). Студѝнчев *ф.* Бобошево, 1917.
 *Сту̀до *м.* — от *студ* — защитно име: да не го застрашава студът; срв. Огньо, Жарко. Сту̀дов *ф.* Петричко.
 *Сту̀льо *м.* — от диал. *стѹлям се* 'потулвам се, скривам се' — защитно име: да се пази, за да не го сполети зло(?) Стѹлиев *ф.* Пловдив.
 Стѹмбев и Стѹмбов *ф.* — може би във връзка с гр. *στυμπίζω* 'бия, удрям' (?)
 Стѹпел *ф.* — псевдоним.
 Стѹкларов *ф.* — от *стѹклар*, превод на тур. Джамджиев. Варна.
 Стѹклев *ф.* — по-нова форма на Цъклев. Варна.
 Стѹпков *ф.* — от прякор *Стѹпката*; вж. Стѹпов. Русе.
 Стѹпов *ф.* — от прякор *Стѹпата* — от диал. *стѹпа* 'чутура' (бил нисък и набит). Търговище.
 Стърга̀чев *ф.* — разновидност на Стригачев. Грамада (Кулско).
 Стържѝлуков *ф.* — от прякор *Стържѝлук* (навярно бил беден или скъперник и се хранел с лук). Шумен.
 Стърненски *ф.* — от махала Стърна река (Троянско). Етрополе.
 Стърховски *ф.* — от диал. **стърхо* 'човек с настръхнала, щръкнала коса' (?) Плевен.
 Стърчѝшков *ф.* — от *стърчѝшка* 'разтока на кола'. Чуката (Еленско), Дъбене (Карловско), Казанлък, Калофер.
 Стършенов *ф.* — от диал. *стършен* 'стършел'. Кичево.
 Стя̀нов *ф.* — навярно съкрат. от Стоянов. Банско.
 Суа̀нски *ф.* — в. *Сугански; вж. Суганов. Айтос.
 Су̀башев и Субашѝев *ф.* — от остар. *сѹбаша, субашѝя* 'полицейски началник, чинов-

ник по събиране десетъка или глава на ратаи в чифлик' (тур. subaşı). Малък чифлик (Търновско). Търново, Дединци (Еленско). Калтинец (Горнооряховско).

Субашки ф — от остар. *subaşı*; вж. Субашев. Троян. Копиловци (Кюстендилско).

Субе м — диалектна форма на Съби, срв. Сабо. **Субев ф**. Самоков.

Суботинко м — вм. Съботинко. **Суботинков ф**. Плевен, 1908.

Суванджиев ф — от диал. *суванджия* 'лукар' (тур. soğançı). Драганово (Горнооряховско), Росно (Еленско), Карлово, Пловдив, Книжевник (Хасковско).

Сугалджи пр — видоизменено от Суганджи; вж. Суванджиев. Кюстендил, 1879.

Суганов ф — от диал. *суган* 'лук, кромид' (тур. soğan). Тополовград, 1893, Стара Загора.

Сугарев и Сугаров ф — от *сугарè* 'късно родено животно или дете'. Пещера, 1893, Кюстендил, 1893, Самоков, Банско, Пловдив, Бургас.

Сугарски ф — от с. Сугарево (Санданско). Делчево (Санданско), Самоков.

Сугарчев ф — от прякор *Сугарче(то)* 'изтърсак'. Костурско.

Сугренов ф. Пловдив.

***Суден м** — от диал. *суден* 'отсъден, обречен (от съдбата)'. **Суденов ф**. Своге, Пазарджик.

Суджука пр — от *суджук*. Стара Загора, 1917. **Суджуков ф**. Стара Загора, 1942.

Судоплатов ф.

Суетлиев ф. Ямбол.

Сунчмезов ф — от тур. *su içmez* 'вода не пие' (а само вино и ракия). Кюстендил, 1908, 1966, Варна.

Суйтаров ф — вм. Сойтаров. Дебър (Първомайско).

Суйчуклиев ф — от някое село Суйчук (?). Толбухин, 1917.

Сукалински и Суклински ф — вм. *Соколински; вж. Соклев. Благоевград, Осиковица (Ботевградско), Габрово.

Сукманджиев ф — от диал. *сукманджия* 'шивач на сукмани'. Казанлък.

Сукманов ф — навярно съкрат. от Сукманджиев. Стара Загора.

Сукнаров ф — от *сукнар*. Свищов (Възраждането), Орехово, 1911, Бургас.

Сукнов ф — навярно съкрат. от Сукнаров. Гложене (Тетевенско).

***Сүко м** — разновидност на Съко. **Сүков ф**. Пловдив, Варна.

☞ **Сукүров ф** — от прякор *Сукүра* 'сляп едноок' (тур. sokur). Никола Козлев (Шуменско), Шумен, Новопазарско.

Сулаков ф — вм. Солаков. Грудово, Крумово (Ямболско), Карлово.

Суленаров ф — от диал. *сулинар* 'ледена висулка на стряха' (навярно му висели сополите). Шумен.

Сүли ж — галена форма от Светла.

Сулинаджиев ф — от диал. **сулинаджия* 'който прави кюнци, тръби' (от гр. *σουλήνα*). Устово (Смолянско), Пловдив.

Сүлко м — умалит. от Сульо, Суло. **Сүлков ф**. Кукуш.

Сүло м — успоредна форма на Сульо с твърдо окончание. **Сүлов ф**. Добри дял (Горнооряховско), Брегово (Видинско), Видин.

Сүлта ж — съкрат. от Султана. Русе.

Сүлтан м или *пр* — от *султан*; срв. Кралъо, Царъо, Бано. **Сүлтанов ф**. Сливен, 1883, Сливенско, Карнобат, Нова Загора, Тревненско, Габрово, Ломско, Никополско, Бела Слатина. **Сүлтански ф**. Шумен, Търговище.

Сүлтана ж — женска форма от *султан*. Главно Изб.

Сүлтанй ж — разновидност на Султана. Винаца (Варненско).

Сүлтаня ж — разновидност на Султана. Русе.

Сүлтанка ж — умалит. от Султана. Каварна, Каблешково (Поморийско).

Сүлтен и Сүлтин м — от Султ(о) + *ен*. **Сүлтенов и Сүлтинов ф**. Пещера, Брацигово, Ракитово (Велинградско).

Сүлто м — съкрат. от Султан. **Сүлтов ф**. Казанлък, Търново.

Сүлчо м — умалит. от Сульо, Суло. **Сүлчев ф**. Михайловград.

Сүльо м — от стълб. *соулни* 'обилен' (?). **Сүлев ф**. Сопот, Казанлък, Ямбол, Гоце Делчев, Санданско. **Сүльов ф**. Железница (Софийско).

Сумардов ф. Северна Добруджа, Каварна.

Сумерски ф — от с. Сумер (Михайловградско). Берковица, Враца.

Сүмпаров ф — от диал. *сүмпара* 'гласпапир' (от пер.-тур.) Разград (като дърводелец си служил със сумпара), Шумен.

Сүмпуров ф — разновидност на Сүмпаров. Разград, 1917, Русе.

Сүмрѐв ф — според семеен спомен: като дете бил болен и казал на близките си „с умръ“ (ще умра). Севлиево.

Сүна ж — съкрат. от Тасуна (Атанаска). Сливен.

Сунгарски ф — видоизменено от Сонгуларски. Котел.

Сунгеров ф — западна форма на Сунгеров. Самоков.

Сүнгѐв и Сүнгѐвски ф — съкрат. от Сунгарски. Котел, 1867, Грудово (гроб).

Сундулов ф — видоизменено от Сурдулов?

Сүнчо м — съкрат. от Тасунчо (от Тасун, Тасо). **Сүнчев ф**. Видин. **Сүнчето ф**; срв. Йовето, Владето. Павликени.

Сүравно ф — от *сүрав* 'несвикнал с работа, отпуснат'. Враца.

Сугатлиев ф — от диал. *суратлия* (навярно в смисъл 'безочлив, суратсъз' — от ар.-тур. *suratlı*). Русе.

***Сургина ж** — женска форма от Сурго. **Сургинин ф.** Плевен.

***Сурго м** — от Сурко с озвучаване на *рк* в *рг*. **Сургов ф.**

Сурджийски ф — съкрат. от Суруджийски. Ставерци (Ореховско).

Сурджински ф — видоизменено от Суруджийски. Невестино (Кюстендилско).

Сурдулов и Сурдолов ф — от рум. *surdul* 'глухият'. Ново село, Раброво (Видинско).

Суреджийски ф — в м. Суруджийски. Кула.

Суреков ф — от Сурев, Суров с вмъкнато *ек*.

***Сурйл м** — от Сур(ьо) + *ил*. **Сурйлов ф.** Шумен.

Сурко м — умалит. от Сурьо, Суро. **Сурков ф.** Доброволец (Кърджалийско), **Сурковци** род и махала в Осиковица (Ботевградско).

Сурлеков ф — от Сурлев с вмъкнато *ек*. Баня (Панагюрско), Пазарджик, Пловдив.

Сурлев ф — от прякор *Сурльо* 'сур, светлорус'.

Суро м — успоредна форма на Сурьо с твърдо окончание. **Суров ф.** Айтос, Пловдив.

Сурован пр — от *суров*; вж. Суравио. **Сурованете** род в Своде (Ботевградско).

Суловикин ф.

Суловичков ф — от *суловица, суловицка* 'сурова тояга или пръчка'. Дряново.

Суравия пр — модернизирано от Суравио. Браца, 1949.

Суровчев ф — от прякор *Суровчо*; вж. Суравио. Стара Загора.

Сурталов ф. Пловдив.

Суруджийски ф — от диал. *суруджия* 'пастир или търговец на сюррия (голямо стадо овце)' (тур. *siğirci*). Кюстендил, Благоевград, Скравена (Ботевградско), Войници (Михайловградско).

Сурюков ф — може би нарочно видоизменено от Сукуров. Пловдив.

Сурчел и Сурчелов ф — от рум. *surcel* 'треска, клечка' (бил слаб и тънък като клечка). Брегово (Видинско), Видин.

Сурчо м — умалит. от Сурьо, Суро. **Сурчев ф.** Айтос, Бургас, Стоил Войвода (Новозагорско), Ловеч (гроб). **Сурчов ф.** Медковец (Ломско).

Сурьо м — от *сур* 'светлосив, светлорус' — защитно име, близко по смисъл със Сиво, Сяро. **Сурев ф.** Гостилица (Дряновско).

Суса ж — съкрат. от Сусана. ЗБ. **Сусин ф.** Берковица.

Сусамов ф — от *сусам*. Шумен.

Сусана ж — име на календарска светица, евр. 'бял крин или роза'. Рила (Станкедимитровско), р. 1845, Станке Димитров, р. 1853, 1874, Софийско.

Сусанка ж — умалит. от Сусана. Софийско.

Суси м — мъжка форма от Суса. Ново село (Варненско), 1893.

Суска ж — умалит. от Суса. Софийско.

Суско м — умалит. от Суси. **Сусков ф.** Видин, 1917.

Суслеков ф — разновидност на Сълеков.

Сусурков ф — от диал. **сусур* 'възрус, донякъде сур'. Кърджали, Пловдив.

Сутенски ф. Михайловград.

Сутко м — умалит. от Суто. **Сутков ф.** Русе.

Сутляжов ф — от *сутляш* 'мляко с ориз' (тур. *sütlâç*). Самоков.

***Сүто (или *Сүта) м** — от рум. *sută* 'сто' — пожелателно име: да живее сто години. **Сүтов ф.** Розовец (Пловдивско), Пловдив.

Сүтринко м — от *сүтрин* или превод на грц. Аврион. **Сүтринков ф.** Русе, 1900, 1937.

Сүтро м — съкрат. от Сутринко. **Сүтров ф.** Русе, 1936, Бургас.

Сухаревски ф — в м. Сухоревски. Пловдив.

Сухаченски ф — от с. Сухатче (Белослатинско).

Сухлев ф — нарочно видоизменено от Цухлев. Пловдив.

Сухов и Суховски ф — от прякор *Сухия* или превод на тур. Куруто. Стара Загора.

Суходолски ф — от с. Суходол (Софийско). Бистрец (Врачанско).

Сухоревски ф — от махала Суха река (Търновско). Русе.

Сучиков ф — от Сучков с вмъкнато *и* (*е*). Русе.

***Сүчко м** — диалектна форма на Съчко. **Сүчков ф.** Габрово.

Сүшев ф. Врачанско, Пловдив.

Схүлев ф — от гр. *σχόλι* 'празник' (?) Пловдив.

Съба ж — женска форма срещу Съби, Събо. На разни места из страната. **Събин и Събински ф.**

Събан м — от Съб(о) + *ан*.

Събе м — съкрат. от Съботин. **Събев ф.**

Събел м — от Съб(е) + *ел*. **Събелов ф.**

Събелников ф. Пловдив.

***Събен м** — от Съб(и) + *ен*.

Събенко м — умалит. от Събен. Радовене (Врачанско).

Съби м — източна форма на Събо, Събе. **Събев ф.**

Събиков ф — от Събев с вмъкнато *ик*. Казанлък.

Събин м — съкрат. от Съботин. **Събинов ф.**

Събина ж — съкрат. от Съботина.

Събинка ж — умалит. от Събина.

Събка ж — умалит. от Съба.

Събко м — умалит. от Събо. **Събков ф.**

Събо *м* — съкрат. от Съботин. Тетевенско. **Събов** *ф*.

Съборѐшев и **Съборѐв** *ф* — навярно съкрат. от прякор Съборифурньо. Казанлък.

Съборѐфурньо *пр* — навярно се водел по чужди ум, както в приказката за Настрадаин ходжа и фурната му. Казанлък.

Съботѐн *м* — от седмичния ден *събота* или превод на гр. Сава, Саватий. Плевен, Русенско, Врачанско. **Съботѐинов** *ф*.

Съботѐйна *ж* — женска форма от Съботин.

Съботѐинко *м* — умалит. от Съботин. Плевен. **Съботѐишков** *ф*.

Събрѐтев *ф* — правописна разновидност на Сабрутев. Пловдив.

Събчо *м* — умалит. от Събо, Съби. **Събчев** и **Събчов** *ф*.

Съвѐта *ж* — в.м. Савета. Червен брег, р. 1958.

Съдѐин *м* — от *съдба* (може би единствен случай). Варна, 1945.

Съдѐйна *ж* — женска форма срещу Съдѐин. Рсд. към 1949.

Съдев *ф* — в.м. Събев (?)

Съдѐвчо *м* — в.м. Седефчо. Михайловград.

Създѐн *м* — от *създа(де)н*; срв. Саздо. **Създѐнов** *ф*. Ямбол, 1900, Стара Загора, Пловдив.

Съзлѐйков *ф* — от река Сазлайка (?) Маломир (Ямболско).

Съѐко *м* — умалит. от Съѐо. Осиковица, Осиковска Лакавица (Ботевградско), Ъглен (Луковитско), Ловешко. **Съѐков** *ф*. Луковит, Червен брег, Кунино (Врачанско), Беглеж (Плевенско), Ловешко.

Съѐно *м* — от Съѐ(о)+*но*. Бела Слатина, Кнежа. **Съѐинов** *ф*.

Съѐо *м* — а) видоизменено от Сайо, понеже е близо до границата на *а*-говори и *ѝ*-говори; б) от Съльо с изпадане на мекото *л*. Голяма Желязна, Сопот (Ловешко), Елин Пелин. **Съѐв** *ф*. Ловеч, Микре (Ловешко), Шишенци (Кулско).

Съѐалов *ф* — правописна разновидност на Сакалов. Велинград.

***Съѐо** *м* — от *съѐ* — пожелателно име: да бъде як и здрав като съѐ надърво; срв. Грежов. Габрово, Трявна, Лопян (Ботевградско), Бяла (Сливенско). **Съѐков** *ф*.

Съѐърв *ф* — навярно в.м. Сакаров, Сукурв или Чакърв. Дъскот (Павликенско).

Сълза *ж* — от *сълза* — от сравнението „чиста като сълза“. Вайганд, Синод. именник; в разказ от Елин Пелин.

Сълзица *ж* — умалит. от Сълза. Шумен, р. 1958.

Сълка *ж* — женска форма от Сълко. Н. Герв.

Сълко *м* — умалит. от Съльо. Свищов, 8188, Типченица (Врачанско), Пловдив, 9117. **Сълков** *ф*. Враца, Врачанско, Луко-

витско, Тутракан. **Сълковски** *ф*. Враца, Бела Слатина, Бреница (Белослатинско).

Сълмѐв *ф* — в.м. Салмов. Павликени.

Съло *м* — северозападна форма на Съльо. Белослатинско, Врачанско, Михайловградско. **Сълов** *ф*. Плевен, 1873, Луковит, Видин.

Сълплиев *ф*. Криворечна Паланка, 1911.

Сълчо *м* — умалит. от Съльо. **Сълчов** *ф*. Севлиево, 1908, Лом, 1917.

Съльо *м* — от стбълг. *съль* 'пратеник' — превод на гр. Апостол. Осиковица, Лопян (Ботевградско). **Сълев** *ф*. Осиковица, Лопян, Луковитско, Червен брег, Врачанско, Плевенско, Варна, Разградско. **Съльов** *ф*. Кула.

Съмзиѐна *ж* — от рум. *Simzia* 'Еньовден' — родена на тоя ден. Покрайна (Видинско).

Съмналиев *ф* — от прякор *Съмна ли* (навярно се успивал или ставал много рано и често питал така). Сливен — стар род.

Съмов *ф* — нарочно съкрат. от Таласъмов; срв. Мански от Сърбомански. Карансен (Павликенско).

Сънков *ф*. Сухиндол, Варна.

Сънтурджѐ *пр* — вж. Сантурджи. Елена, 1844.

Съпѐрев *ф* — в.м. Сапарев. Разград.

Сърандѐчки и **Сърандѐшки** *ф* — в.м. Сръндачки, Сръндашки. Благоевград, Враца.

Сърѐак *м* — прякорно име от Сърбин. Разложко — нар. песен. **Сърѐаков** *ф*. Гоце Делчев, Ямбол, Карлово.

Сърѐан *м* — от Сърб(о)+*ан*. Ник. Милев.

Сърѐбе или **Сърѐби** *м* — видоизменено от Сърбин. **Сърѐбѐв** *ф*. Чуковец (Радомирско).

Сърѐбѐзов *ф* — в.м. Сербезов. Етрополе.

Сърѐбѐнов *ф* — от с. Сърбе (Севлиевско). Севлиево, 1893.

Сърбин *м* — от народностното име *сърбин*. Бр. Миладинови, Варна. **Сърбинов** *ф*. Дебър (Македония), Луковит, Червен брег, Варна. **Сърбински** *ф*. Лом, Рила (Станкедимитровско). **Сърбиновски** *ф*.

Сърбина *пр* — преселник откъм Сърбия или сърбин по народност. Махалата (Плевенско), 1917, Враца, Ботевград.

Сърбо *м* — видоизменено от Сърбин. **Сърбов** *ф*. Делчево (Гоцеделчевско), Видин.

Сърбол *м* — от Сърб(о)+*ол*. **Сърболов** *ф*. Орехово.

Сърболѐков *ф* — от прякор *Сърболѐк* 'жител на с. Сърбе (Севлиевско). Севлиево.

Сърбѐинов *ф* — от Сърбѐинов с вторично *якане*. Шумен.

***Сърдѐн** *м* — от Сърд(о)+*ан*. **Сърдѐинов** *ф*. Пирдоп.

***Сърдо** *м* — от *сърд(це)* 'нещо най-мило' (?) **Сърдов** *ф*. Владая (Софийско).

Сърдѐмов *ф*. Севлиево.

Сърлов *ф*. Згориград (Врачанско).

Сърма ж — от *сърма* (тур. *sigma*); срв. Атлаза, Кадифа.

Сърмабџов ф — някаква разновидност на Сърмакежов. Охрид.

Сърмаджиев ф — от диал. *сърмаджия*; вж. Сърмакежов. Русе, Шумен, Сливен.

Сърмакежов ф — от тур.-пер. *sigmakeş* 'производител и продавач на сърма'. Враца.

Сърманов ф — от тур. *sağman* 'едър, голям'. Варна.

Сърмашиков ф — от тур. *signaşık* 'досяден, нахален'. Варна.

Сърме или **Сърми м** — съкрат. от Сърмен. **Сърмев ф**. Пловдив.

Сърмен м — от *сърмен* 'нежен като сърма, украсен със сърма'. Петърч (Софийско).

Сърменов ф. Габрово, Търново, Самоводене (Търновско), Поликраище (Горнооряховско). Петърч.

Сърмена и **Сърменка ж** — женска форма срещу Сърмен. Герман, Горубляне, Дървеница (Софийско).

Сърминев ф — разновидност на Сърменов или на Саръминев; вж. Саръ-. Самоводене (Търновско).

Сърмо м — мъжка форма срещу Сърма или съкрат. от Сърмен. **Сърмов ф**. Дивядово (Шуменско), Шумен, Русе, Павликени, Сухиндол, Стара Загора, Ямбол.

Сърмабџов ф — вж. Сърмабџов. Охрид.

Сърна ж — видоизменено от Сърма под влияние на *сърна*. Синод. именник.

Сърнаков ф — от диал. **сърнак* 'сърндак' или от Сарънаков; вж. Саръ- (?) Пловдив.

Сърнев ф — от прякор *Сърне(то)* — подскачал леко, като сърна; срв. Караджа. Трявна, Велчовци (Дряновско), Търново, Русе, Варна.

Сърница ж — от *сърница*, млада сърна. София, р. 1952.

Сърнов ф — разновидност на Сърнев. Поликраище (Горнооряховско).

Съргов ф — от тур. *sağı*; вж. Саръ-. Силистра, 1893.

Сърпиднов ф — видоизменено от Серапионов.

Сърпов ф — от тур. *sağır* 'упорит', видоизменено под влияние на *сърп*. Гозница (Ловешко).

Съртлийски ф — от с. Сърт харман (Горно Вършило, Пазарджишко). Пазарджик, Голак (Ихтиманско).

Съртмаджиев ф — от диал. **съртмаджия* 'говедар' (тур. *sigirtmaç*). Ямбол, Сливен.

Съртонов ф. Мъглиж (Казанлъшко).

Сърцанов ф — от диал. **сърцан* 'сърцат човек'. Етрополе.

Сърцето пр — от *сърце*. Трявна, 1900. (Петър Иванов Сърцето).

Сърчаджиев ф — от тур. *sigçası* 'стъктар'. Кюстендил, 1893.

Сърчалиев ф — от тур. *sigçalı* 'със стъктар'. Русе.

Сърндашки ф — вж. Сърндашки, Сърндашки. Луковит.

Съселов ф — от *съсел* 'горски гризач като плъх'. Враца, 1893, Ямбол, 1897.

Съслеков ф — от *съслек* 'мальк съсел'. Враца, 1900.

Съсьлов ф — разновидност на Съселов. София, 1900.

Съчанов ф — от тур. *siçan* 'мишка'. Чирпан, 1961.

***Съчко м** — умалит. от Съко. **Съчков ф**. Пчелище (Търновско).

Съчлиев ф — от тур. **siçli* 'посерко' (?) Варна.

Сюзан ж — френска форма на Сусана. **Сюлеймански ф** — от турско л. и. Сюлейман.

Сюлекчиев ф — от тур. **söylekçi* 'разказвач'. Карнобат.

Сюлемезов ф — от тур. *söylemez* 'съвсем мълчалив'.

Сюлото пр — от диал. *изсюлен* 'размъкнат, неспретнат, разгайден'. Чирпан. **Сюлев ф**. Чирпан, Хасково.

Сюнгеров ф — от гр.-тур. *sünger* 'сюнгер, гъба'. Русе.

Сюпурдџев ф — от тур. *süpürge* 'метла'. Карлово.

Сурджийски ф — вж. Суруджийски. Пазарджик.

Сюрколов ф. Кишинев, 1857.

Сюрпри ж — от фр. *surprise* 'изненада'. Видин, р. 1927.

Сюслиев и **Сюслиев ф** — от тур. *süslü* 'украсен, нагизден'. Шумен, 1882.

Сякол м — от Секул с вторично якане. Айтос, Карнобат. **Сяколов ф**. Айтос, Карнобат.

Сяра ж — женска форма срещу Сяро. Какрина (Ловешко), София, 1900.

Сярко м — умалит. от Сяро. **Сярков ф**. Габрово.

Сяро м — от диал. *сяр* 'сив' — защитно име: да не бие на очи, да не го види злото; срв. Сиво. Павликени, р. 1870, Какрина (Ловешко), Дряново, Дряновско, Попово, Алфатар (Силистренско). **Сяров ф**. Плевен, Ловеч, Търновско, Севлиевско, Русенско, Казанлъшко, Старозагорско, Сливен, Сливенско, Силистра.

Т

Таб̀аков ф — от *табак* 'кожар, щавач на кожи' (ар.-тур. *tabak*). На разни места из страната.

Табандж̀ов ф — от тур. *tabanca* 'револвер'. Панагюрско, Казанлък.

Табанл̀иев ф — от диал. *табанлия* 'силен, мъжествен' (тур. *tabanlı*). Карлово.

Таб̀ански ф — друга форма на Табанлиев.

Табахнев ф — от *табахна* 'табашка работилница' (ар.-пер.-тур. *tabakhane*). Казанлък.

Таб̀ачки ф — вм. Табачкин или Табашки.

Таб̀ачкин ф — от с. Табачка (Беленско). Плевен.

Таб̀ашки ф — по-стара форма на Табаков. Рядко.

Таб̀етцки ф — от ар.-тур. *tabetmek* 'печатат' (?) Шумен.

Табия̀шки ф — от *табият* 'нрав, характер' (ар.-тур. *tabiat*). Красен (Русенско).

Т̀або м — от пер.-тур. *tap, -bi* 'сила, мощ'; срв. Тапо. Перушица, 1966. **Т̀абов ф**. Перушица, Пловдив.

Таб̀ошев ф — навярно вм. Тобошев. Въбел (Никополско).

Таб̀урнов ф — от гр. *ταμπούρλο* 'барабан' (?) Бургас, 1897, Поморие, 1908, Пловдив, 1917.

Таб̀утов ф — от диал. *табут* 'мъртвешки ковчег' (ар.-тур. *tabut*). Благоевград.

Тавандж̀иев и Товандж̀иев ф — от диал. *таванджия* 'който изписва тавани, дърворезбар по тавани' (?) Пловдив, 1917.

Т̀авков ф — вж. Т а ф к о в. Асеновградско.

Тавл̀иев ф — от диал. *тавлия* 'угоен, охранен' (тур. *tavli*). Търново, Карлово.

Тавл̀инов ф — навярно разновидност на Тавлиев.

Т̀авнов ф. Ихтиман, 1893.

Т̀авов ф — от тур. *tav* 'удобен случай' (?) Пещера.

Тав̀ук пр. — тур. *tavuk* 'кокошка'. Нено Тавук, Габрово, 1833.

Т̀ага ж — от Така с озвучаване на *к* в *г*. Трънско.

Таганцов ф.

Таг̀аов ф — видоизменено от Тагаров (?) Бургас.

Тагар̀ински ф — разновидност на Тагаров (?) Враца.

Таг̀аров и Таг̀арев ф — от диал. *тагар* 'малък шиник; вид малък тъпан' (тур. *dağar*). Хасково, Градец (Котленско), Ямбол Кюстендил.

Таг̀арков ф — разновидност на Тагарчев.

Таг̀арчев ф — от диал. *тагарец* 'малък тагар'. Пловдив.

Т̀аджев ф — от тур. *taç, -ci* 'венец; качул'. Спомоществовател, 1853.

Тад̀ей м — гр. *Θαδδαϊος* — евангелско име — един от дванайсетте апостоли. Рядко.

Тадия ж — женска форма от Тадей. Рядко.

Т̀аза ж — от Таса с озвучаване на *с* в *з*. Трънско.

Т̀азе м — от Тазе с озвучаване на *с* в *з*. **Тазев ф**. Пернишко.

Т̀азо м — разновидност на Тазе. Клисурса (Трънско). **Т̀азов ф**.

Тай̀нов ф — от диал. *таин* 'определена дажба' (ар.-тур. *tâuin*). Самоков, Ихтиман.

Тай̀рски ф — от тур. л. и. Тахир. Земен (Радомирско).

Таисия ж — гр. *Θαϊς*. Пловдив, р. 1930, Казанлък, р. 1935.

Тай̀ко м — от Трайко с изпадане на *р*; срв. Тъпко, Къто вм. Тръпко, Кръстьо.

Тай̀ков ф. Трънско, Егълница (Радомирско), Тетевен.

Т̀ака ж — женска форма Тако, Таке. Трънско, Витановци (Пернишко).

Такв̀аров ф — видоизменено от Тикваров. Асеновград.

Т̀аке м — югозападна форма на Таки. Пернишко, Елинпелинско. **Т̀акев ф**.

Такедж̀иев и Такедж̀ийски ф — от диал. **такеджия* 'който прави такета или носи такет' (?) Битоля, Враца.

Такелов ф. Асеновград.

Т̀аки м — съкрат. от Димит(р)аки или Христаки. **Т̀акев ф**.

Тàкия м — съкрат. от Митакия или Христакия. Софийско. **Тàкиев ф.** Типично за Мрамор (Софийско); Дряново.

Тàко м — съкрат. от Атанас или от Атанас. Трънско, Пернишко, Пирдопско. **Тàков ф.** Телиш (Луковитско).

***Таксим м** — от гр. *τάξιμο* 'обет, обещание, обричане'. **Таксимов ф.** Пловдив.

Таксин м — разновидност на Таксим с по-употребимата наставка *-ин*. Пловдив. **Таксинов ф.**

Таксиров ф — от диал. *таксир* 'грешка, вина, загуба' (ар.-тур. *taksir*). Чирпан.

Такуи ж. Пловдив, р. 1870 и 1896.

Такучев ф. Пловдив, Карлово.

Такуш м — от Так(о) + *уш*. **Такушев ф.**

Такъмджиев ф — според семеен спомен: пушел с *такъм* 'цигаре'. Шумен.

Такънаков ф — от прякор *Таканака* (често повтарял „така-онака“). Русе.

Тàла¹ м — произволно видоизменение от Стоян. Трънско.

Тàла² ж — женско име срещу мъжкото Тала. Трънско.

Талаганов ф. Пловдив.

Талàза ж — навярно видоизменено от Атлаза. Пловдив, р. 1912.

Талàзов ф — от *талаз* 'водна вълна' (гр.-тур. *talaz*). Одрин, Стара Загора, Шумен.

Талайнуцов ф. Пловдив.

Талàков ф — от ар.-тур. *talâk* 'развод' (?)

Талалей м — от гр. *θαλαλλάτος* — име на календарски светия.

Таламàзов ф — от тур. *talamak* 'грабя, обсебвам и отрицание -maz. Владимирово (Толбухинско), Свиленград.

Таламбùцов и Талампùцов ф. Пловдив.

Талàрков ф — от прякор *Таларко*; вж. Таларя.

Талàря пр — от рум. *talâr* 'дълга униформена дреха'. Свищов.

Таласамов ф — вж. Таласъмов. Сливен, 1844.

Таласъмов и Таласъмски ф — от прякор *Таласъма* (ходел нощем, та плашел хората). Русе, Варна, Стара Загора, Сливен, Бургас, Каменица (Велинград).

Талатинов ф — от рус.-тур. *telâtin* 'вид обработена кожа' (?) Панагюрско.

Талахчиев ф — от диал. *талàхчия* 'заядлив, хаплив човек' (?) Пловдив.

Талашманлийски ф — от с. Талашманлии (Ген. Тошево, Ямболско). Сливен (гроб).

Талашмàнов ф — от тур. *talaşman* 'заядлив човек, побойник' или видоизменено от Талашманлийски. Сливен.

Талашмòв ф — от тур. *talaşma* 'заяждане, побой'. Елин Пелин.

Талàшев и Талàшов ф — навярно видоизменено от Талахчиев. Стара Загора, Казанлък.

Тàле м — югозападна форма на Тальо. Трънско. **Тàлев ф.** Прилеп.

Талигаджиев ф — от диал. *талигаджия* 'каруцар'. Чирпан, 1897.

Талигàров и Талигàрски ф — от *талигар*. Беброво (Еленско). Габрово, Търговище, Врачеш (Ботевградско).

Талилèй м — вж. Талалей. **Талилèев ф.** Бегуновци (Брезнишко).

Талипов ф — от ар.-тур. *tâlip* '1. купувач; 2. претендент'. Къпиново (Еленско).

Талимов ф — от ар.-тур. *talim* 'обучение; военна подготовка'. Стара Загора (Възраждането), София, 1897.

Талинка ж — видоизменено от Сталйнка, женска форма от Сталйн. Брестник (Пловдивско).

Талински ф — вж. Сталйнски (?)

Талмàзов ф — съкрат. от Таламазов. Калофер, 1920.

Тàло м — северозападна форма на Тальо. **Тàлов ф.** Бутан (Ореховско), Кобиляк (Михайловградско), Галиче (Врачанско).

Тàлчо м — умалит. от Тало. Реяново (Трънско). **Тàлчев ф.** Враца.

Талътйев ф — от рум. *tala-tala* 'полека-полека'; срв. Явашов, Агалов.

Тàльо м — видоизменено от Стальо. **Тàлев ф.** Въбел (Никополско), Габрово, 1900, Пловдивско, Хвойна (Асеновградско).

Тамавкяров ф — вж. Тамахкяров.

Тамамджиев ф — от диал. **тамамджия* 'който отмерва точно, тамам'. София, 1905.

Тамàнов ф — от *таман* 'точно' (ар.-тур. *taman*).

Тамàра ж — от евр. *тамар* 'палма' (в среднобългарско време — дъщеря на цар Иван Александър и еврейката Сара; след 1905 година — покрай героинята на Вазовата драма Борислав).

Таммас ф. (Димо Хр. Таммас, Калофер, 1845).

Тамахкяр пр — от *тамахкяр* 'скъперник' (ар.-пер.-тур. *tamahkâr*). Кюстендил, 1879. **Тамахкяров ф.** Пазарджик, 1910. Ямбол.

Тамàш м — вж. Томаш. **Тамàшев ф.** Казанлък.

Тамбалеев ф. Сопот, 1904.

Тамбовски ф — според семеен спомен: от овце, наричани в Егейска Македония „тамбове“. Шумен.

Тамбуев ф.

Тамбùков ф — видоизменено от Тамбурков. Брезово (Пловдивско), Пловдив, Казанлък.

Тамбурджийски ф — от диал. *тамбурджия* 'свирач на тамбура' (ар.-тур. *tamburçasi*). Пловдив. Пазарджик.

Тамбùрков ф — от прякор *Тамбурката*. Крива паланка, 1917.

Тамбурòв ф — от *тамбура*. Пловдив.

Тамбùшев ф — видоизменено от Тамбуров (?) Пловдив (мнозина).

Тàмчо м — видоизменено от Стамо (?) Пловдив, 1900.

Тана ж — женска форма срещу Тано, Таньо. Стара Загора, Софийско, Ботевградско. **Танин** ф. Ботевградско.

Танан м — от Тан(о), Тан(ьо) + ан. **Тананов** ф. Враца, Дряново, Разград, Търговище, Любимец.

Танас м — съкрат. от Атанас. **Танасов** ф. Поповско.

Танаса ж — съкрат. от Атанаса.

Танасаки м — съкрат. от Атанасаки. **Танасакев** ф. Хухла (Ивайловградско).

Танасийка ж — умалит. от Танасия. Шумен. 1940.

Танасица ж — от Танас(а) + ица. Казанлък, р. 1905.

Танасия ж — разновидност на Танаса. Шумен.

Танаска ж — умалит. от Танаса. Шумен.

Танасука ж — видоизменено от Танаска. Шумен.

Танациев ф — вм. *Танасиев от *Атанасий (?)

Танаш ж — видоизменено от Танаса. Винаца (Варненско).

Тангото пр — от модния към 1910—1915 г. испански танц и светлооранжев цвят т а н г о. Плевен — гроб: Христо Петров Тангото (1883—1952).

Тангъл ф — разновидност на Тангър. Драмско, Гоцеделчевско, Полски Сеновец (Търновско).

Тангър ф — от тур. tıngır 'който няма пари'. Стара Загора, 1900, Медово (Чирпанско).

Тандурски ф — от диал. тандур (междуметие за дандуркане) или от рум. tandur 'мързел, леност'. Станкедимитровско.

Тане м — югозападна форма на Таньо. **Танев** ф.

Тани м — североизточна форма на Таньо. **Танев** ф.

***Танин** м — от Тан(е) + ин.

Танинчо м — умалит. от Танин. **Танинчев** ф. Самоков.

Таниш м — от Тан(ьо) + иш. **Танишев** ф. Пловдив.

Танка ж — умалит. от Тана. Враца, Софийско, Михайловградско. **Танкински** ф. Врачеш (Ботевградско).

Танкин м — от Танк(о) + ин. **Танкинов** ф. Пещера.

Танкиш м — от Танк(о) + иш. **Танкишев** ф. Ихтиман.

Танко м — умалит. от Тано, Таньо. Търново, 1845, Сливен, 1860, Трявна, 1905, Ботевград. **Танков** и **Танковски** ф. Кюстендил, София. **Танкович** ф. Свищов, 1860.

Танкул м — видоизменено от Станкул. **Танкулов** ф. Враца.

Тано м — разновидност на Таньо с твърдо окончание. Ботевградско, Пирдопско, Софийско. **Танов** ф. Ботевград, Карно-

батско, Толбухин. **Тановски** ф. Ботевградско.

Тантана ж — може би подигравателно име от смешна песен. Струга.

Тантенов ф. Асеновград.

Тантинков ф. Брезово (Пловдивско), Софийско.

Тантил м — производно от Тано. Кюстендилско, Петърч (Софийско), Враца. **Тантилов** ф. Петърч, Бистрец (Врачанско), Карлово, 1878. **Тантилски** ф. Банско.

Тантява ж — от билката *тентява*. Баня (Михайловградско), р. 1915.

Тантупов ф. Плевен, 1900.

Тануйко м — производно от Тано. **Тануйков** ф. Видинско.

Танул м — от Тан(о) + ул. Търговишко, 17 в.

Тануров ф — от диал. танур 'дървена чиния или кръгла дъска за хляб'. Кнежа, 1893, Плевен, 1920.

Тануч м — разновидност на Тануш. **Танучев** ф. Пловдив, 1900.

Тануш м — от Тан(о) + уш. Дебърско. **Танушев** ф. Крушево, Самоков, Търново.

Тануша ж — от Тан(а) + уша. **Танушин** ф. Самоков.

Танча ж — женска форма срещу Танчо. Трънско.

Танчо м — умалит от Таньо, Тано, Тане. Трънско, Петърч, Кюстендилско, Ботевградско, Ореховско. **Танчов** ф. Трънско, Ботевград, Ихтиманско, **Танчовски** ф. Ботевградско. Пловдив.

Танчур м — от Танч(о) + ур. **Танчуров** ф. Пловдив, Стара Загора.

Танъмов ф — от тур. tanıma 'известност, признание'. Каблешково (Поморийско).

Таньо м — видоизменено от Атанас, Станьо, Христан или друго подобно име. Главно Юиб. **Танев** ф.

Таня ж — рус. Таня, съкрат. от Татьяна. Ново.

Тананаров, **Тананчев** ф — вм. Тъпанаров. Тъпанчев. Търново, 1900.

Танаров ф — може би разновидност на Тануров или съкрат. от Тъпанаров. Станке Димитров.

Танигъзов ф — вм. Тепегъзов. Пазарджик.

***Танпо** м — разновидност на Табо. **Танпов** ф. Ямбол, Габрово.

Танпуров ф — от рум. țanigă 'близна в метал' (?) Бреница (Белослатинско), 1917.

Тарабанов ф — от диал. *тарабан 'веселяк' (от тур. tağar;-bı 'радост, веселие, възторг').

Тараканджиев ф — видоизменено от Тараканджиев под влияние на рум. țagacan 'хлебарка' (?) Русе.

Тарак ф — от тур. tağak 'гребен, дарак'; срв. Дараков. Петрич, 1917.

Таракчийев ф — от диал. *таракция* 'гребенар' (тур. *tağacı*). Сливен, 1905, Златарица (Еленско), Габровско.

Таралаков ф — от диал. **таралак* 'слабак'; срв. Тарълов.

Тараланов ф — от диал. **таралан* 'слабак; голтак'; срв. Тарълов. Габрово (гроб).

Таралански ф — по-стара форма на Тараланов. Берковица, Вършец, Бутан (Ореховско), Врачеш (Ботевградско).

Таралей м — видоизменено от Талалей с дисимиляция на първото л. **Таралеев ф**. Русе, 1936, Пловдив.

Таралѐжа пр — от *таралеж* (навярно имал къса щръкнала коса). Карнобат, 1965. **Таралѐзов** и **Таралѐзовски ф**. Карнобат, Свищов, Баница (Врачанско).

Таралѐжков ф — от прякор *Таралежко*; вж. Таралежа. Ихтиман, Михайловград, Казанлък, Шумен, Драгоево (Преславско).

Таралезов и **Таралесов ф**. Русе, 1936.

Таралѐшков ф — правописна разновидност на Таралежков. Шумен.

Таралов ф — разновидност на Тарълов. Шипочане (Самоковско), Вакарел.

Таралой м — от Таралей с друго окончание. **Таралоев ф**. Михайловград.

Таралюлев ф. Пловдив.

Тарамбичов ф — според местно обяснение: от по-старо Трамбуров. Лехчево (Михайловградско).

Тарамбукков ф — от диал. *тарамбука* 'вид музикален инструмент' (тур. *dağbuka*). Казанлък.

Таранджиев и **Таранджийски ф** — в.м. Таранджиев. Твърдица (Сливенско), Радомир, Студена (Софийско), Брезник.

Тарановски ф — руско фамилно име — бащата бил русин. Русе, 1936.

Таранчѐков ф — от диал. **таранчок* '?' Вълчедръма (Ломско).

Тарапанов ф — от *тарапана* 'изобилие, богатство, лесен поминък' (от ар.-пер.-тур. *dağhane* 'монетарница') или разновидност на Тарабанов. Кишинев, 1857, Русе, Тутракан, 1908, Лясковец, Плевен, Пловдив, Чепеларе, Кърджали, Дъбене (Карловско)

Тарапѐнд м — в.м. Терапonti. Вече изчезнало. **Тарапѐндов ф**. Враца, 1949.

Тарас и **Тараси(й) м** — гр. *Ταράσιος* 'безпокоен' — име на календарски светия. Вече изчезнало. **Тарасов** и **Тарасиев ф**. Шумен, София.

Тараса пр — от Тарас. (Руси Тараса, Садина, Търговишко).

Тарата пр — възгупав и заеква. Ботевград.

Таратан пр. Кюстендил, 1879.

Таратлашки ф — от диал. *таратлак* 'кожена торба'. Лехчево (Михайловградско).

Таратолов ф — навярно в.м. Тараторов. Димитровград.

Тараторов ф — от *таратор* (според местно обяснение: бил готвач и правел хубав таратор). Пловдив.

Таратунски ф.

Тараѐфов ф — от ар.-тур. *tağaf* 'партия, шайка, банда'. или от *Тарах — име на календарски светия. Люляково (Айтоско).

Тарачѐров ф — от диал. *тарачор* 'трици, трички' (рум. *tărgcioare*). Орехово.

Тарашѐнов ф — видоизменено от Тършанов. Пловдив.

Тараѐшев ф — от тур. *tığış* 'бръснене' (винаги ходел обрѐснат)? Стара Загора. Казанлък.

Тарашмѐнов (и **Тарѐшмѐнов**) ф — от диал. **тарашман* 'гладко обрѐснат човек'; срв. Тарашев. Габрово, Павликени.

Тарашѐев ф — може би от рум. *tărgișor* 'силничък'. Севлиево, Враца.

Тарѐолов ф. Алфатар (Силистренско).

Тарѐгов ф — от *тарга* 'ръчна носилка' (тур. *targa*). Сливен, 1893. Русе, 1936, Стара Загора.

Таре м — разновидност на Таро. **Тарев ф**. Вѐмбел (Костурско).

Тарински ф. Макоцево (Пирдопско).

Таркаѐшев или **Таркѐшев ф** — от диал. **таркаш*, **таркиш* 'пѐстър, шарен' (от рум. *tărcăt*). Враца.

Тарлѐнски ф — в.м. Таралански.

Тарлев ф — друга форма на Тарълов. Габрово, Казанлък, Стара Загора.

Тарлеков ф — по-нова форма на Тарляков. Котел.

Тарлов ф — от Тарълов със затвърдяване на л. Сливен, Пловдив.

Тарлъов и **Тарлъовски ф** — от прякор *Тарльо* 'таралеж'; срв. Таралежа. Казанлък. Враца.

Тарляк пр — от диал. *търляк* 'таралеж'; срв. Таралежа. Котел, 1873. **Тарляков ф** — Котел, 1873.

Тарнаки м — в.м. Търнаки (от Търно с грѐцка умалит. наставка *-аки*). Варна.

Тарнакев ф. Варна.

Тарнаѐров ф — в.м. Търнаров; срв. Търнарски и Търнкаров. Джебел (Момчилградско).

Таро м — умалит. от Тарас, от Атанас или от друго име. Ботевград. **Таров ф**. Елин Пелин.

Тарса ж — разновидност на Търса. **Тарсин ф**. Големо село (Радомирско).

Тарсаков ф — видоизменено от *Изтърсаков (?)

Тарски ф — може би съкрат. от Татарски-Ямбол, 1904.

Тарторѐков ф — от рум. *tărtor* 'проклет човек, водач на шайка насилници' (?) Деков (Свищовско).

***Таруш м** — от Тар(о) + *уш*.

Тарушко м — умалит. от Таруш. **Тарушков ф**. Чепинци (Софийско).

Тарханджиев (и **Тарханжиев**) *ф* — от махала Тарханджии (Еленско). Лясковец, 1940.

Тарчински *ф*.

Търчо *м* — умалит. от Тарьо. **Търчев** *ф*. Русе.

Тарълов *ф* — от тур. *tiril* 'слаб, мършав или беден'. Ястребово (Старозагорско), Стара Загора, Казанлък, Меричлери (Чирпанско), Русе.

Таръмов *ф* — от тур. *tarim* 'земеделие'.

Тарьо *м* — разновидност на Таро. (Ник. Милев). **Тарев** *ф*. Мътница (Пловдивско).

Тарян *м* — от Тарь(о) + *ан.* **Тарянов** *ф*. Каблешково (Поморийско).

Таса *ж* — съкрат. от Тасия, Анастасия. Радомир, Ломско, Славотин (Михайловградско), Ботевградско. **Тасин** и **Тасински** *ф*. Станке Димитров, Благоевград.

Тасе *м* — видоизменено от Анастас. Кюстендилско, Годечко, Станкедимитровско. **Тасев** *ф*. Главно в Пиринския край.

Тасенка *ж* — умалит. от Таса. Самоков.

Тасим *м* — видоизменено от Таксим. Сливен. **Тасимов** *ф*. Варна.

Тасин *м* — от Тас(е) + *ин.* **Тасинов** *ф*. Станке Димитров, Благоевград.

Тасия *ж* — съкрат. от Анастасия. Омуртагско.

Таска *ж* — умалит. от Таса.

Таско *м* — умалит. от Тасо, Тасе. **Тасков** *ф*.

Таслака *пр* — от диал. *таслак* 'плешив' (тур. *taslak*). Търново (гроб). **Таслаков** *ф*. Борима (Троянско), Троян, Ловеч, Горна Оряховица, Сливен.

Таслев *ф* — от прякор *Тасльо* 'плешивия, плешивко'; вж. Таслака. Батак, Ракитово (Велинградско).

Тасманлиев *ф* — може би видоизменено от Талашманлийски (?) Казанлък.

Тасмов *ф* — от *тасма* 'ивица, ремък' (тур. *tasma*). Тополчане (Сливенско).

Тасо и **Тасò** *м* — успоредна форма на Тасе. Ботевградско, Радомир. **Тасов** и **Тасòв** *ф*.

Тася *ж* — умалит. от Анастасия.

Татала *пр*. Сливен.

Таталия *семеен прякор*. Бр. Миладинови.

Татазов *ф* — от арменско л. и. Татеос. Симеоновград, 1908.

Татар *м* — от народносно име *татарин*; срв. Влашо, Сърбин, Угрин. Алфатар (Силистренско) — Татар Христов Тенев, р. 1898; Михайловград — двама цигани, 1960.

Татаринов *ф* — от прякор *Татарина*; вж. Татаров, Лом, 1881.

Татарлиев *ф* — от с. Татаркьой или Татарево (има няколко такива села). Пловдив, Карлово, Сопот, Пазарджик, Стара Загора, Славяново (Плевенско).

Татаров и **Татарски** *ф* — от прякор *Татар(а)*; в миналото *т а т а р(и н)* е значело още 'превозвач на поща, пощаджия'. Шумен

1861, Свищов, 1898, Лопян (Ботевградско), Бистрица (Софийско), Станкедимитровско.

Татарчев *ф* — от прякор *Татарчето*. Охридско, Ресен (Македония), Пловдив.

Таташ *м* — от Тат(о) + *аш.* **Таташев** *ф*. Видинско. Кюстендил.

Тате и **Тати** *м* — разновидност на Татьо или съкрат. от Евстати. **Татев** *ф*. Симеоновград, 1893.

Татин *м* — от Тат(ьо) + *ин.* Старо. Ник. Милев.

Татина *ж* — женска форма срещу Татин. Старо. Ник. Милев.

Татияна *ж* — гр. *Τατιάνα* — според Вайганд: лат. „бащински“, според Синод. именник: „устроителка“, според Петровский — от лат. *Tatius*, сабински цар — име на календарска светица. (Госпожа Татияна, учителница от Тетевене в Пазарджик, 1849; учителка във Видин, 1861).

Татко *м* — умалит. от Татьо или съкрат. от Статко. **Татков** *ф*. Куманово, 1917.

Татньо *м* — от диал. *татньо* 'дете, което досъщ прилича на баща си' (може би пожелателно: да му прилича по всичко). Асеновград.

Тато *м* — разновидност на Татьо. **Татов** *ф*. Старо — Ник. Милев.

Татой *м* — разширено от Тато; срв. Братой, Лепой. **Татойов** *ф*. Ник. Милев.

Татомир *м* — от Тато + *мир* Шуменско, 15—16 век.

Татомирче *м* — умалит. от Татомир. Прилеп — песен.

Татомич *ф*. Ник. Милев.

Татоолу *ф* — вм. Татов с турско окончание *-олу*. Севлиево, 1900.

Татул *м* — от Тат(о) + *ул.* Русе, р. 1952 (майката арменка, дядото по майка Татеос).

Татула *ж* — женска форма срещу Татул. Етрополски манастир, 1648: Осиковица, Лопян (Ботевградско), Гложене (Тетевенско).

Татун *м* — от Тат(о) + *ун.* **Татунов** *ф*. Казанлък.

Татунчо *м* — умалит. от Татун. Тръмбеш (Търновско), 1940; в народна песен — източен говор.

***Татур** *м* — от Тат(о) + *ур.* **Татуров** *ф*. (помак).

Татуш *м* — от Тат(о) + *уш.*

Татушко *м* — умалит. от Татуш. **Татушков** *ф*. Ник. Милев.

Татьо *ф* — пожелателно име: да стане като татьо си (баща си), да го замести и наследи във всичко. Ловеч, 1878, Севлиево, умрял 1890, р. 1892, Батошево, Тумбалово (Севлиевско), 1917. **Татъов** *ф*. Сливен, 1867. **Татев** *ф*. Севлиево, Севлиевско, Габрово, Търново, Чирпан, Пловдив, Асеновградско, Сливен, Варна.

Татян *м* — мъжка форма от Татяна. Червен брег, р. 1952.

Татяна ж — разновидност на Татяна рус. Татьяна, разпространено в по-ново време от руската литература.

Тауков ф — от тур. tavuk 'кокошка' или съкрат. от Таукчиев. Ресен (Македония), Лясковец.

Таукчиев ф — от тур. tavukçu 'кокошкар'. Нова Загора, Казанлък, Горна Оряховица.

Таушанов ф — от тур. tavşan 'заек'. Радомир, Кюстендил, Кюстендилско, Карнобат, Сливен.

Таушански ф — по-стара форма на Таушанов. Лом, 1882.

Тафарджийски ф — в м. Тафарджийски. Михайловградско.

Тафко м — умалит. от Тафо. **Тафков ф**. Варна.

Тафо м — може би от Тахо с преход на х във ф(?) **Тафов ф**. Варна, Сопот.

Тафраджиев и Тафраджийски ф — от диал. тафрадгия 'високомерен човек, самохвалко' (тур. tağacı). Мирково (Пирдопско), Кнежа, Долна Диканя (Радомирско).

Тафралійски ф — от диал. тафрاليا 'високомерен'; вж. Тафраджиев. Стара Загора.

Тафров ф — от диал. тафра 'високомерие, самохвалство' (ар.-тур. tağra). Свежен (Карловско), 1845, Калофер, Пловдив, Асеновград, Дряново.

Тафрович ф — по-стара форма на Тафров. Свежен (Карловско), 1853.

Тахни м. — от Тах(о)+ни Русе, 1936.

Тахо м — от гр. ταχύς 'бръз'; срв. Бързе. Трявна, 1933. **Тахов ф**. Трявна, 1845, Крушево (Македония), Стара Загора, Търновско.

Тахрилов ф — от ар.-тур. tağrîğ 'писане, опис' с дисимиляция на второто р. Троян, 1893, Лясковец.

Тахтабов ф — от тахтаба 'дървеница' (тур. tahtabiti). Стара Загора.

Тахтаджиев и Тахтаджийски ф — от диал. тахтаджия 'производител или търговец на дъски' (тур. tahtacı). Пловдив, Рила (Станкедимитровско).

Тахтаков ф. Пазарджик, 1917.

Тахталиев ф — от с. Тахталии (Малко Тополово, Асеновградско). Пловдив.

Тахтунов ф — от диал. *тахтун '?' (от рум. taht 'пощенска станция'). Котел, 1893, Толбухин, 1917. Русе, 1936.

Тахчиев ф — от диал. тахчия 'каменар'; вж. Ташчиев. Айтос, Сливен, Ямбол, Пловдив, Калофер, Русе.

Тахънов ф — от тахън 'тахан' (тур. taħın) ? Първомайци (Горнооряховско).

Таца ж — разновидност на Таса или на Таша, Тача. Софийско, Етрополе, Кула, Видин.

Тацо м — разновидност на Тасо, Тачо или Ташо. Софийско, Ботевградско. **Тацов ф**. Ботевградско, Битолско.

Тача ж — женска форма срещу Тачо.

Тачин м — от Тач(о) + ин. **Тачинов ф**. Русе.

Тачко м — умалит. от Тачо. Софийско. **Тачков ф**. Вършец, Ягодovo (Пловдивско).

Тачо м — видоизменено от Христачо, Танчо или друго подобно име. Казанлък, 1845, Стара Загора, Плевен, Балчишко. **Тачев ф**. Каварна, Разградско, Балчишко, Пловдив, Санданско.

Таша ж — женска форма срещу Ташо или съкратено направо от Анасташа. Ботевград, Ботевградско, Тополовградско, Горно Бродо (Сярско). **Ташин ф**.

Ташак пр — от ташак 'мъдо' (тур. taşak). Калофер, 1845: Слав. Г. Михаил Ташак.

Ташакманов и Ташакмански ф — от диал. *ташакман 'мъдест човек' (?); вж. Ташак. Калофер, 1853, Цариград, 1858, Казанлък, Габрово.

Ташан м — от Таш(о) + ан.

Ташанко м — умалит. от Ташан. **Ташанков ф**. Пловдив.

Ташена ж — от Таш(а) + ена. Долна Василица (Ихтиманско), р.1878, Пазарджишко.

Ташикманов ф — разновидност на Ташакманов. Благоевград, старо.

Ташин м — от Таш(о) + ин. **Ташинов ф**.

Ташина ж — от Таш(а) + ина или женска форма от Ташин. Плевня (Драмско), Кюстендил.

Ташица ж — от Таш(а) + ица. Синод. именник.

Ташка ж — умалит. от Таша. Пещера, Зимница (Ямболско), Петричко, Тутракан.

Ташко м — умалит. от Ташо. **Ташков ф**. Ботевград, Ботевградско, Годечко, Берковско, Софийско, Ямболско.

Ташо м — видоизменено от Атанас или Анастас. Софийско, Ботевград, Ботевградско, Харманлийско, Ракитово (Велинградско). **Ташев и Ташов ф**. Старозагорско. Алфатар (Силистренско), Ботевград, Софийско, **Ташовски ф**. Ботевград.

Таштепелиев ф — от с. Таштепе (Камен връх, Елховско). Грудово.

Ташун м — от Таш(о) + ун. Пазарджик. **Ташунов ф**. Самоков.

Ташуна ж — от Таш(а) + уна или женска форма от Ташун. Казанлък.

Ташханов ф — от диал. ташхан 'каменен хан' (от тур). Върбица.

Ташчиев ф — от диал. тащия 'каменар' (тур. taşçı). Винаца (Варненско), Варна — гроб.

Твърдин м — от твърд+ин; срв. Твърдко. **Твърдинов ф**. София.

Твърдишков ф. Варна, Радомир.

Твърдко или Твърдко м — от твърд — пожелателно име: да бъде твърд. Рядко.

Твърдохлябов ф. — от рус. Твердохлебов (бащата бил русин). Свищов, 1960.

Теанфил м — нещо като Боголюб (от гр). **Теанфилов ф**. Станкедимитровско.

Тевдо *м* — далечно видоизменение на Теодоси. Русе, 1936. **Тевдов** *ф*. Плевен.

Тевекелев и **Тевекелов** *ф* — от прякор *Тевекеля* или разновидност на Тевекелиев. Горна Оряховица, Дряново (гроб), Русе, 1917, Казанлък.

Тевекелиев *ф* — от диал. *тевекеллия* '1. който се надява на бога; 2. наивен, доверчив' (от ар.-тур. *tevekkül*). Яковци (Еленско).

Тевекеля *пр* — от диал. *тевекел* 'напрасно, току-така' (ар.-тур. *tevekkeli*) — може би поради често повтаряне на тая дума. Котел.

Тевил *м* — видоизменено от Теофил. **Тевил** *ф*. Сандански.

Тевдоши *м* — вж. Теодоши. **Тевдошев** *ф*. Избегли (Асеновградско).

Тегаров *ф* — вж. Тагаров.

Тегличев и **Тегличов** *ф* — от диал. *теглич* 'процеп на кола'; срв. Аръшев. София, Скравена (Ботевградско).

Тегличевски и **Тегличовски** *ф* — по-стара форма на Тегличев.

Теглов *ф* — от прякор *Теглото* (често повтарял тая дума) или съкратено от Тегличев. Пловдив, 1900.

Тего *м*. — може би от Теко с озвучаване на *к* в *г*. **Тегов** *ф*. Крушево (Македония).

Тегорков *ф*.

Тежарски *ф* — видоизменено от Тужарски. Драгошиново (Самоковско)

Тезгеров *ф* — от диал. *тезгере* 'ръчна носилка' (пер.-тур. *tezgere*); срв. Таргов. Пловдив.

Тезгетарски *ф* — от диал. *тезгетар*. 'продавач на тезгях' (пер.-тур. *tezgâhtar*).

Тезгявски *ф* — разновидност на Тезгяхов. Радишево (Плевенско).

Тезгяхов *ф* — от *тезгях* (пер.-тур. *tezgâh*). Пловдив.

Тезобалиев *ф* — вж. Терзобалиев. Сливен.

Теифол *м* — изопачено от Теофил (?) Стара Загора, 1940.

Текев *ф* — вж. Текьо.

Текевлиев *ф* — от тур. *tekevli* 'от едната къща, от селище само с една къща'.

Текелиев *ф* — от с. Теке (има няколко такива села). Хасково, Ямбол, Благоевград, Дойран.

Текерев *ф* — от тур. *teker* 'един по един'. Караисен (Павликенско).

Текерлеков *ф* — от тур. *tekerlek* 'колело; колелат'. Мирково (Пирдопско), 1917, Варна, 1940.

Текерлиев *ф* — вж. *Текирлиев — от с. Текира (Триводица, Пловдивско). Пазарджик.

Текеров *ф* — от с. Текер (Златна нива, Новопазарско). Шумен.

Текийски *ф* — от с. Текия (Христо Давново, Карловско). Стара Загора.

Текла *ж* — гр. *Θέκλα* — според Вайганд: „слава на бога“, според Синод. именник: „съвършенство“ — име на календарска светица. Рядко. Шумен, р. 1871.

Текнефезов *ф* — от диал. *текнефес* 'който страда от задух; прен. малко смахнат' (ар.-тур. *teknefes*). Търново.

Текю *м* — видоизменено от Стефко. **Текю** *ф*. Търговище, 1873.

Текьо *м* — разновидност на Теко, Теньо или друго подобно име. **Текюв** и **Текев** *ф*.

Тела *ж* — съкрат. от Стелиана или друго подобно име. Боснек (Софийско).

Телалов *ф* — от *телал(ин)* 'глашатай' (ар.-тур. *tellâl*). Сливен, Търговище, Варна.

Телбиз *пр* — от диал. *телбиз* 'хитрец, лукав, коварен човек' (ар.-тур. *telbis* 'прикриване на истината, бъх, измама'). **Телбизов** *ф*. Старозагорско, 1908, Стара Загора, Казанлък, Левски, 1917, Лясковец, Варна.

Телбийски *ф* — от Телбизски, по-стара форма на Телбизов. Пловдивско. **Телбийски** — местност в Осиковска Лаквица (Ботевградско).

Телбийшки *ф* — разновидност на Телбийски. Видин.

Телвер *м* — от Тервел с метатеза. **Телверов** *ф*. Разград, 1940.

Телекеджийски *ф* — видоизменено от Телекеджийски (?) Сопот.

Телемак *м* — френска форма на Телемах. Русе, р. 1884.

Телемах *м* — гр. *Τηλέμαχος* — име от античната митология. Русе, Варна, Каварна. **Телемахов** *ф*.

Теленик *м* — гр. *Τηλένικος* 'победител в далечни земи'. **Телеников** *ф*. Шумен, 1876.

Теленчо *м* — съкрат. от Теленик или от друго подобно име. **Теленчев** *ф*. Пещера, 1900, Пловдив.

Телерич *м* — навярно вж. Телериг — име от старобългарската история. София, р. 1888.

Телето *пр* — от *телè*. Доганово (Елинпелинско). **Телев** *ф*. Доганово.

Телефонка *ф* — от *телефон*. Локорско (Софийско), р. 1918, Световрачане (Софийско), р. 1939, Чепинци (Софийско), р. 1931, София, Годечко, р. 1930.

Телефончо *м* — от *телефон*. **Телефончев** *ф*. Варна, 1958.

Телийски *ф* — от тур. *telli* 'украсен със сърма' (?) Самоков.

Телишки *ф* — от с. Телиш (Луковитско). Ореховица (Плевенско), Пловдив.

Телкиев и **Телкийски** *ф* — вж. Тилкиев. Чирпан, 1900, Бяла, 1893, Карнобат, София.

Телкински *ф* — разновидност на Телкийски. Пловдив.

Теллалов *ф* — вж. Телалов. Сливен.

Теллиев *ф* — вж. Телийски. Пловдив.

Телман *м* — от фамилното име на видния немски комунист Ернст Телман. Хайредин (Ореховско), р. 1932.

Телеолой *м* — в.м. Теолой. Телеолов *ф*. Пловдив.

Телфа *ж*. Софийско. Старо.

Телфана *ж* — може би видоизменено от Теофана. Расник (Брезнишко), р. 1933.

Телфо *м*. Софийско. Старо.

Телчаров и **Телчарски** *ф* — от *телчар*. Карлово, 1900, Орехово, 1907. Радомир (гроб), Северняк (Толбухинско).

Тельо *м* — съкрат. от Аристотел или от Телемах. Телев *ф*. Русе, 1900, Разград, 1917, Варна.

Тема *ж* — съкрат. от Темяна. Софийско. Старо.

Темелак *м* — в.м. Темелаки. Силистра.

Темелак *м* — в.м. Темелко с гръцка умалителна наставка *-аки*. Станке Димитров, р. 1850, Радомир, Самоковско. **Темелак** *иев* *ф*.

Темелев и **Темелски** *ф* — от прякор *Темеля* (гр.-тур. *temel* 'основа'). Брезово (Плодивско). Тетевен.

Темелион *м* — от гр. *θεμελιον* 'основа'. Варна, 1940.

Темелко *м* — побългарена форма на Темелион или Темелаки. Главно ЮзБ. **Темелков** *ф*.

Темелчо *м* — успоредна форма на Темелко. Клисуря (Софийско).

Темельотов *ф* — от гр. *θεμελιωτης* 'основател'. Гоце Делчев.

Темеляки *м* — разновидност на Темелаки със запазена мекост на *л*.

Теменджийски *ф* — от диал. **теменджия* 'който поздравява по турски с темене.

Теменлийев *ф* — може би разновидност на Теменджиев. Велинград.

Теменов *ф* — от *темена* 'вид турски и арабски поздрав с ръка' (ар.-тур. *temenna*). Грудово, Факия (Грудовско).

Теменски *ф* — навярно разновидност на Теменов. Тетевен.

Темену̀га *ж* — от цветето *темену̀га*. Карнобат, р. 1887, Силистра, 1893, Разград, Кюстендил.

Темену̀гов *ф* — от прякор *Темену̀гата* (навярно се кичил с темену̀ги). Шумен, 1940.

Темену̀жка *ж* — от цветето *темену̀жка*. Сравнително ново и рядко.

Темену̀ша *ж* — от диал. *темену̀ша* 'темену̀га'. Просеник (Сярско) — песен.

Темену̀шка *ж* — умалит. от Темену̀ша. Н. Геров.

Темѝстòкъл *м* — гр. *θεμιστοκλης* — име от старогръцката история. Русе, р. 1879, Пещера.

Темка *ж* — умалит. от Тема или женска форма срещу Темко. Кюстендил, 1879, Шумен.

Темко *м* — съкрат. от Темелко. Скопие. **Темков** *ф*. Скопие, Банско, Одрне (Плевенско).

Темнийски *ф* — от диал. *темнило* 'мрачен, мълчалив, навъсен човек'. Липница (Ботевградско).

Темнийсков *ф* — от с. Темниско (Горнооряховско). Орловец (Горнооряховско), Търново.

Темнийшки *ф* — от диал. *темница* 'мрачен, навъсен човек'; срв. Темнилски. Орехово.

Темнялов *ф* — от диал. **темняло*; вж. Темнилски, Темнишки. Гложене (Тетевенско).

Темчо *м* — разновидност на Темко. **Темчев** *ф*. Люта (Михайловградско), 1917.

Темяна *ж* — от *темян*. Бр. Миладинови.

Тена *ж* — съкрат. от Христена, Достена или друго подобно име. Станке Димитров, 1833, Пловдив, 1864, Радомир. **Тенин** *ф*. Горни Пасарел (Самоковско).

Тенджерков *ф* — от *тенджерка*. Самоводене (Търновско), Търново, София, 1908.

Тенджеров и **Тенджерски** *ф* — от *тенджеря*. Карнобат, 1893, Орехово, Кнежа.

Тенджо *м* — от Тенчо с озвучаване на *нч* в *ндж*. **Тенджов** *ф*. Цървени брег (Станкедимитровско).

Тене *м* — разновидност на Тенчо. Севлиево.

Тенекев *ф* — разновидност на Тенекиев. Шишманово (Самоковско), Ихтиман.

Тенекеджиев и **Тенекеджийски** *ф* — от *тенекеджия* (тур. *tepekeci*). Сливен (гроб), Търново, 1905, Етрополе, Старосел (Плодивско).

Тенекиев *ф* — от прякор *Тенекията* или съкрат. от Тенекеджиев. Шумен, Пловдив, Търново.

Тенекюглу *ф* — стара форма на Тенекиев с турско окончание. Стара Загора (критор преди Освобождението).

Тенефески *ф* — разновидност на *Текнефезов*. Видин.

Тенийш *м* — от Тен(ьо) + *иш*. **Тенийшев** *ф*. Криво поле (Хасковско), Хасково, Ксанти, 1917, Мадан.

Тенка *ж* — умалит. от Тена или женска форма срещу Тенчо. Ботевград, Севлиево, Разложко. **Тенкин** *ф*. Казанлък.

Тенко *м* — умалит. от Тенчо, Тено. **Тенков** *ф*. Варна.

Тено *м* — разновидност на Тенчо с твърдо окончание. Софийско. **Тенов** *ф*. Перущица. Пловдив.

Тенкенов *ф*. Пловдив.

Тентенийев *ф*. Бяла.

Тентиков *ф*. Пловдив.

Тенто *м* — от Тено с вмъкнато *т*. **Тентов** *ф*. Кавадарци, 1917.

Тену̀ша *ж* — от Тен(а) + *уша*. Пчеларово (Кърджалийско).

Тѣнчо *м* — умалит. от Теньо, Тено.
Тѣнчев *ф.* Ямбол.

Тѣньо *м* — видоизменено от Стоян (Стоене), Стефан (Стеане) или от друго подобно име. Казанлък, Старозагорско, Пловдивско, Чирпанско, Сливенско, Ямболско (от Стефан); Търново, Севлиево, Преславско (от Стоян). **Тѣнев** *ф.*

Тѣо *м* — съкрат. от Теодоси, Теофил, Теодор или друго подобно име. **Тѣов** *ф.* Крупник (Благоевградско), Кътина (Софийско).

Тѣодор *м* — черковна и старинна форма на Тодор. **Тѣодоров** *ф.*

Тѣодора *ж* — черковна форма на Тодора.

Тѣодорин *м* — от Теодор + *ин*. София, 1845.

Тѣодорина *ж* — женска форма срещу Теодорин.

Тѣодоринко *м* — умалит. от Теодорин. София, 1845.

Тѣодорино *м* — маниерна или чужда форма на Тодор. София, род. към 1930 г.

Тѣодоса *ж* — женска форма срещу Теодоси. Шумен, р. 1869.

Тѣодоси(й) *м* — гр. *Θεοδοσιος* 'даден от бога' — име на календарски светия. **Тѣодосиев** *ф.* Рядко.

Тѣодосия¹ *ж* — женска форма на Теодоси — име на календарска светица.

Тѣодосия² *м* — разновидност на Теодосий. Станке Димитров, 1844.

Тѣодоска *ж* — умалит. от Теодоса. Варна.

Тѣодоши *м* — видоизменено от Теодоси. **Тѣодошев** *ф.* Асеновград, 1900.

Тѣоло *м* — съкрат. от Теолог или Теолой. Провадия, 1893. **Тѣолов** *ф.* Варна.

Тѣолог *м* — гр. *Θεολόγος* 'богослов'. **Тѣологов** *ф.* Бургас, Айтос.

Тѣологи *м* — гр. *Θεολόγος* — разширено от Теолог. Никопол. **Тѣологиев** *ф.* Никопол.

Тѣолой *м* — от Теологи с изпадане на *г* пред *и*. **Тѣолоев** *ф.* Пловдив.

Тѣомил *м* — полупревод на Теофил (навярно за да не напомня „еретика“ поп Богомил). София, р. 1936.

Тѣона *ж* — гр. *Θεωνᾶ* — име на календарска светица.

Тѣоника *ж* — от Теон(ия) + *ица*. Айтос, 1905, Бургас, Каблешково (Поморийско).

Тѣония *ж* — гр. *Θεονία* 'божи разум'. Кюстендил, 1859, 1893.

Тѣопи *ж* — гр. *Θεοπή* 'боговидна'. Типично за Пещера.

Тѣопица *ж* — от Теоп(и) + *ица*. Кюстендил, 1879

Тѣопия *ж* — разширено от Теопи. Търново, 1850.

Тѣосвета *ж* — измислено име. Разград, р. към 1960.

Тѣофан *м* — гр. *Θεοφάνης* 'богоявлен' — име на календарски преподобен. Станке Ди-

митров, 1858, Радомир, 1863, Каварна, **Тѣофанов** *ф.*

Тѣофана *ж* — гр. *Θεοφάνη*. Пещера.

Тѣофания *ж* — гр. *Θεοφάνεια* 'богоявление'. Русе, 1936.

Тѣофанò *ж* — разновидност на Теофана. Стара Загора, р. 1891.

Тѣофар *м* — вм. Теохар. Сливен. **Тѣофаров** *ф.* Видин.

Тѣофика *ж* — може би вм. *Теофилка. Луковит, 1936.

Тѣофил *м* — гр. *Θεόφιλος* 'боголюб' — име на календарски светия. Севлиево, 1878, Ихтиман, 1893, Брезнишко, Пещера.

Тѣофилов *ф.* Севлиево, Стара Загора, 1881. Безден (Софийско),

Тѣофилакт *м* — гр. *Θεοφύλακτος* 'богохраним, пазен от бога' — име на календарски светия. Синод. именник.

Тѣофилка *ж* — женска форма от Теофил. Хераково (Софийско).

Тѣофит *м* — гр. *Θεόφυτος* 'посаден от бога'. Йовково (Генералтошевско).

Тѣохар *м* — гр. *Θεοχάρης* 'божа благодат'. Варна, Бургас. **Тѣохаров** *ф.* Хасково, 1852, Никопол, 1893, Стара Загора, Етрополе, Петрич, Ямболско, Бургас.

Тѣохари *м* — по-стара форма на Теохар. Варна. **Тѣохариев** *ф.* Пещера.

Тѣошански *ф* — видоизменено от Таушански под влияние на имена с начално *тео*. Падеш (Благоевградско).

Тѣпавичаров *ф* — от *тепавичар*. Търновско, Етрополе, Ихтиман.

Тѣпавски *ф* — от диал. *тѣпав* 'който заеква' (?) Севлиево, Плевен, Луковит.

Тѣпаймайков *ф* — от прякор *тепаймайко* (биел майка си). Крушово (Македония).

Тѣпегьозов *ф* — от *тепегьоз* 'безочлив, нахален човек' (тур. *tepegöz*). Пловдив.

Тѣпеделенов и **Тѣпеделенев** *ф* — от тур. *teredelen* 'който пробива хълмовете' (навярно бил иманяр). Шумен.

Тѣпезов *ф.* Толбухин, 1882.

Тѣпелиев *ф* — от някое село, чието име съдържа думата *тепе*. Хасково.

Тѣпешанов *ф* — от диал. **тепешанин* 'жител на тепе или на село с подобно име'

Тѣпов *ф* — може би съкрат. от Тепаймайков (?) Блатско (Гоцеделчевско).

Тѣполие *ф* — видоизменено от Тепелиев. Хасково, 1930, Стара Загора.

Тѣпсиев и **Тѣпсиев** *ф* — от прякор *Тѣпцията* (може би откраднал някоя тепсия). Ловеч.

Тѣрапонт *м* — гр. *Θεράπων, -οντος* 'слуга' — име на календарски светия. Синод. именник.

Тѣрвел *м* — име на старобългарски хан. **Тѣрвелов** *ф.* Рядко.

Тѣрджуманов и **Тѣржуманов** *ф* — от *терджуман(ин)* 'преводач, тълкувател' (ар.-тур. *tercüman*). Търново, Пловдив, Стара Загора.

Тѐре и **Тѐрьо** *м* — видоизменено от Щерьо.
Терѐза *ж* — име на католическа светица — навярно от остров Терасия в Бяло море. Пловдивски католици.

Терѐзенoв *ф*. Алфатар (Силистренско).

Терезиѐв и **Терезийски** *ф* — навярно в. Терзиѐв, Терзийски. Пещера, Пловдив, Михайловград.

Терѐзов *ф* — от тур. *teges* 'изневерен мъж, рога носец' (?) Тополница (Станкедимитровско).

Терѐй *м* — разширено от Терьо. **Терѐев** *ф*. София, 1893, Търново, 1905.

Терекѐв и **Терекийски** *ф* — от *терекѝя* '1. пристрастен към нещо, най-вече към пушене; 2. сърдит, заядлив' (от тур. *tiryaki*) срв. Капнилов. Балчик, 1917, Йоаким Груево (Пловдивско). Бела Слатина.

Терѐнти *м* — гр. **Τερέντιος** (лат. *Terentius*) — име на календарски светия. Старо, рядко.

Терехoв *ф* — може би нарочно видоизменено от Терезов. Пловдив.

Терзиѐнов *ф* — от тур.-пер. *terzihane* 'шивачница'. Охрид. **Терзиѐновци** — род в Церецел (Свогенско).

Терзиѐв и **Терзийски** *ф* — от *терзия* 'шивач' (тур. *terzi*). На много места из страната.

Терзиѐвѐнов *ф* — от прякор терзи Иван. Карнобат.

Терзиѐпенев *ф* — от прякор терзи Пеньо. Бяла.

Терзиѐстоев *ф* — от прякор терзи Стойо. Варна.

Терзѐбалиев *ф* — от с. Терзобас (Голямо Шивачево, Новозагорско). Сливен.

Терзoв *ф* — разновидност на Терзиѐв или на Терезов (?) Велинград, Пловдив.

Теркиѐв *ф* — в. Терекѐв. Горска поляна (Ямболско).

Тѐрко *м* — умалит. от Терьо. Търговишко, 17 в.

Терлипов *ф*. Варна.

Терниѐнов *ф* — в. Търниѐнов. Пролеша (Софийско).

Терпѐн *м* — в. Търпен. **Терпѐнов** *ф*. Пловдив.

Терпѐшев *ф* — от диал. **терпѐш* 'търпение, търпеж' (?) Любимец (Свиленградско).

Тертери *м*. Павликени, 17 в.

Тертерoв *ф* — навярно псевдоним по историческото име Тертер. (П. М. Тертеров, учител — Градец, Котленско, 1867).

Терфѐлиѐв *ф* — от диал. **терфѐлиѝя* 'повишен, награден' (от ар.-тур. *terfi*). Стара Загора.

Тѐрьo *м* — съкрат. от Терапонт, Теренти или от друго име. **Тѐрев** *ф*. Търново, 1908.

Тесниѐков *ф* — от диал. **тес(т)ниѝк* 'тесткав хляб' (?) Търново.

Тестѐков *ф* — от диал. **тестѝк* 'тесткав хляб' (?) Делчево (Санданско).

Тестеменлиѐв *ф* — от диал. **тестеменлиѝя* 'украсен с тестемел (кърпа) на пояса' (?) Търново.

Тестѝрков *ф* — от диал. **тестѝрко* 'който яде тесткав хляб' (?) Златарица (Еленско).

Тетевѐнски *ф* — от град Тетевен. Орехово, Скравена (Ботевградско), Ловеч, Сопот.

Тетевѝнков *ф* — от диал. *тетевѝнко* 'тетевенец'; вж. Тетевенски. Ловеч.

Тетереков *ф* — от птицата *тетерка* с вмъкнато *е* (?) Белополяне (Ивайловградско), Пловдив.

Тетимoв *ф* — от диал. **тетим* 'отгледан от тетка си' (?) Станке Димитров, 1879.

Тѐтко *м* — умалит. от Тето, Тетьо. **Тѐтков** *ф*. Старо.

Тѐто *м* — разновидност на Тетьо с твърдо окончание. **Тѐтов** *ф*. Пловдив, 1917.

Тѐтовски *ф* — от град Тетово (Македония) или от с. Тетово (Кубратско).

Тетрѝд *м* — от гр. *тетрѝδα* 'четворка' или от *Тетрѝδη* 'сряда' — роден в сряда. Беяковец (Търновско), 1930. **Тетрѝдов** и **Тетрѝдев** *ф*. Търново, Пловдив.

Тѐтьo *м* — от диал. *тѐтьo* 'татко'; срв. Татъо. **Тѐтев** *ф*. Айтос.

Тѐфѝр *м* — видоизменено от Теофар, Теохар. Сливен.

Тѐфка *ж* — в. Стефка. Рядко.

Тѐфко *м* — в. Стефко. Рядко.

Тѐхо *м* — от Тео със свръхстарателно *х* (?) **Тѐхов** *ф*. Асеновград, Пловдив.

Тѐчка *ж* — женска форма срещу Течо, Течко. Сливен.

Тѐчко *м* — умалит. от Течо. **Тѐчков** *ф*. Чепинци (Софийско), Варна.

Тѐчо *м* — видоизменено от Стефчо, Стефан. Ботевград, Сухиндол.

Тѐша *ж* — женска форма срещу Тешо. Синод. именник.

Тѐшѝн *м* — съкрат. от Утешан. **Тѐшѝнов** *ф*. Петрич.

Тѐшенкo *м* — умалит. от Тешо. **Тѐшенков** *ф*. Патаденица (Велинградско).

Тѐшко *м* — умалит. от Тешо. Врачанско.

Тѐшо *м* — пожелателно име: да теши, да радва родителите си (особено ако преди него са им умирали деца). Пещера, 1917, Враца (стар преселник от Пещера), Врачанско. **Тѐшов** и **Тѐшев** *ф*. Благоевград, 1845, Пещера, 1908. **Тѐшович** *ф*. Свищов, 1853.

Тиѝнов *ф* — вж. Тиянов. Карлово.

Тибѐр *м* — съкрат. от Тиберий. **Тибѐров** *ф*.

Тибѐрий *м* — лат. *Tiberius* — име на народен трибун и на римски император. Свищов, 1893.

Тигѝнов и **Тигѝнев** *ф* — от *тигѝн*. Смолянско, Пловдив.

Тигѝлов *ф* — от *тигѝл*, *тегѝл*. Пловдив.

Тигрoв и **Тигърoв** *ф* — от *тигър* (може би превод на Капланов). Варна, София.

Тика ж — от Тихка, Тинка, Тилка или друго подобно име с изпадане на съгласната пред *-ка*. Бусинци (Трънско).

Тикаш м — от Тик(о) + *аш*. Тикашов ф. Чепинци (Софийско).

Тикванов ф — от диал. **тикван* 'прост или несръчен' (?) Койнаре (Белослатинско), Тетевен.

Тикваров и Тикварски ф — от *тиквар*. Пловдив, Кюстендил (гроб).

Тиквев ф — съкрат. от Тиквенски. Кривина (Софийско).

Тиквенев и Тиквенски ф — разновидност на Тикванов или на Тикварски.

Тикларов ф — от диал. **тиклар* 'който кърти и продава тикли (каменни плочи)'. Брацигово, 1893, Асеновград, 1917, Брестовица (Пловдивско), Пловдив.

Тико м — от Тинко, Тилко или друго подобно име с изпадане на съгласната пред *-ко*. Тиков ф. Радотина (Ботевградско), Горни Цибър (Ломско), Пещера, Ракитово (Велинградско).

Тила ж — съкрат. от Стоила. Войнеговци (Софийско), р. 1876.

Тилан м — от Тил(о) + *ан*. В нар. песен.

Тилашки ф. Трудовец (Ботевградско).

Тиле м — западна форма на Тильо. Софийско. Тилев ф. Петричко.

Тили м — съкрат. от Стилиан.

Тилка ж — умалит. от Тила. Бащино (Старозагорско), Гуцал (Ихтиманско).

Тилкеджиев ф — от диал. **тилкеджия* 'ловец на лисици, лисичар' (тур. **tilkici*). Горско (Ивайловградско).

Тилкиев ф — от прякор *Тилки* 'лисица; хитрец' (тур. *tilki*). Чирпан.

Тилко м — умалит. от Тильо, Тило. Пазарджик, Хасково, Врачанско. Тилков ф. Пазарджик, Демирхисарско, Ихтиманско, Софийско, Кулско.

Тило м — северозападна форма на Тильо. Гложене (Тетевенско), 1755, Тетевен (гроб). Тилов ф. Тетевен, 1920, Шишманово (Кулско), Червен брег. Т и л о в с к и б р е г — местност в Осиковица (Ботевградско).

Тилчо м — умалит. от Тильо. Казанлък. Тилчев ф. Мирново (Чирпанско), Сливен, Търново.

Тильо м — видоизменено от Стоил, Стилиан или друго подобно име. Хасково, Първомайско, Старозагорско, Харманлийско. Тилев ф. Хасково, Чирпан, Стара Загора, Пазарджик, Перушица, Първомайско.

Тильоков ф. Благоевградско.

Тилян м — съкрат. от Стилиан. Бяла. Тилянов ф. Панагюрско, Бяла, Пазарджик.

Тиляна ж — женска форма срещу Тилян. Бяла.

Тима ж — съкрат. от Евтима. Станкедимитровско, Радомир, Берковско, Вършец.

Тиман м — от Тим(о) + *ан*. Тиманов ф. Голям дол (Чирпанско).

Тиме м — югозападна форма на Тимо. Станкедимитровско. Тимев ф.

Тимен м — видоизменено от Тимон. Тименов и Тиминов ф. Болярци (Асеновградско) Пловдив.

Тимида ж — гр. *Θέμις, Θιμιδος* — име от античната митология. Пловдив, р. 1921.

***Тимий м** — съкрат. от Евтимий. Тимиевски ф.

Тимка ж — умалит. от Тима. Радомир, Берковица.

Тимко м — умалит. от Тимо.

Тимньо м — видоизменено от Тимон. Тимнев ф. Шумен, Веселиново (Преславско), Беломорци (Омуртагско).

Тимо м — съкрат. от Евтим, Тимон или Тимотей. Берковица, Радомир. Тимов ф. Габрово, Враца.

Тимò м — съкрат. от Стоимен. Самоков.

Тимон м — гр. *Τιμόνοος* 'който почита' — име на календарски светия. Тимонов ф. Пловдив, 1893.

Тимотей м — гр. *Τιμόθεος* 'почитател на бога' — име на календарски светия. Пещера, 1927, Русе, 1926, Казанлък, 1920, Добри дол (Кюстендилско), 1933, Стара Загора, 1927. Тимотеев ф. Баня (Разложко), 1871. Дреново (Свогенско).

Тимофей м — руска форма на Тимотей.

Тимош м. Каварна.

Тимошен м — разновидност на Тимош. Вършец, р. 1947.

Тимощенков ф. Христо Тимощенков, р. 1885, Пазарджик.

Тимчо м — умалит. от Тимо. Софийско. Тимчев ф. Пазарджишко.

Тимшан м — разновидност на Тимош, Тимошен. Тимшанов ф. Лом, 1881.

Тина ж — съкрат. от Кръстина, Христина, Латина, Катерина или друго подобно име. На разни места из страната.

Тингаров ф — може би разновидност на Тангаров. Дъбене (Карловско).

Тиндел ф. Пловдив, 1949.

Тинка ж — умалит. от Тина.

Тинко м — умалит. от Тиньо или видоизменено от Христо. Карлово. Тинков ф. Ловеч, Казанлъшко, Софийско.

Тинкул м — от Тинк(о) + *ул*. Тинкулов ф. Лясковец.

Тино м — северозападна форма на Тиньо. Ботевград, 1920.

Тинтер (Тинтир) пр — може би подигравателно от *тинтири-минтири* 'празни приказки'. Калофер, 1845. Тинтеров ф. Калофер, 1857, 1873, Бургас, 1893.

Тинто м — от Тино с вмъкнато *т*. Тинтов ф. Пирдоп, 1897.

Тинторов ф — разновидност на Тинтеров. Севлиево, 1900.

Тинтява ж — от билката *тентява*. Нар. песен.

Тинчо м — умалит. от Тиньо. Котел, 1860, Правец, Краево (Ботевградско). **Тинчев, Тинчов** и **Тинчовски ф.** Ботевградско.

Тиньо м — съкрат. от Константин, Мартин, Милотин, Драготин или друго подобно име. Котел, 1860, Шумен, Омуртаг. **Тинев** и **Тиньов ф.** Пордим (Плевенско).

Тидна ж — вм. Тихона, женска форма от Тихон. Казанлък, 1878.

Типа ж — съкрат. от Ксантипа. Синод. именник.

Типев и **Типов ф** — от Антип или изчезнало Ксантип. Пловдив, Варна, Русе, Галище (Костурско).

Типографов ф — от *типограф* 'печатар'. Търново, 1940, София.

Типченски и **Типчански ф** — от с. Типченица (Врачанско). Криводол (Врачанско), Лехчево (Михайловградско).

Тире и **Тирьо м** — съкрат. от Сотир или Салтир. **Тирев ф.** Русе, Ласкарево (Санданско).

Тирко м — умалит. от Тире, Тирьо. **Тирков ф.** Борил (Ореховско), 1904.

***Тирс м** — грц. *Θύρσος* — име на календарски светия.

Тирса ж — женска форма от Тирс. Годечко.

Тирчо м — умалит. от Тире, Тирьо. **Тирчев** и **Тирчов ф.** Кърджали, 1917, Ник. Милев.

Тирякъв ф — от тур. *tiryaki*; вж. Терекиев. Калоферчанин в Цариград, 1844.

Тисе м. Тисев ф. Русе, 1936.

Тиско м — умалит. от Тисе. **Тисков ф.** Етрополе, 1860.

***Тит м** — грц. *Τίτος*, лат. *Titus* — име на календарски светия.

Тита ж — женска форма срещу Тит, Титьо, Тито. Ник. Милев.

Титамир м — вм. Татомир. **Титамиров ф.** Болград, 1862.

Титан м — от Тит(о) + *ан.* **Титанов ф.** София, 1961.

Титизов ф — от диал. **титиз* 'капризен, раздражителен, заядлив' (тур. *titiz*).

Титирин и **Титерин ф** — от диал. **титерин* 'който трепере?' (от тур. *titrepek*). Кукуш, Самоков.

Титка ж — умалит. от Тита. Кюстендил.

Титко м — умалит. от Тит, Титьо, Тито. Търговище. **Титков ф.** Търговище, Шумен.

Тито м — успоредна форма на Титьо. Гурково (Балчишко), Голямо Конаре (Пловдивско). **Титов ф.** Тулча, 1857, Варна, Строево (Пловдивско).

Титор **ф** — от *титор* 'дарител за черква или училище, кладенец и под.'

(гр. *κτῆτωρ*). Малко Търново, 1917, Сливенско, Болград.

Титреков ф. Беброво (Еленско), 1865.

Титьо м — разширено от Тит. Силистра, 1867, Търговище, 1893, Толбухин, Зелениково (Пловдивско). **Титьов ф.** Силистра, 1867, Нова Загора, 1917. **Титев ф.** Търговище, 1878, Калофер.

Тифка ж — от Тихка с преход на *х* във *ф*. Шумен, Русе.

Тифол м — вм. Тихол; вж. Тифка. Годечко.

Тифтиков ф — от диал. *тифтѝк* 'фина ангорска вълна или плат от такава вълна' (тур. *tiftik*). Пловдив, 1900.

Тифчо м — от Тихчо; вж. Тифка. **Тифчев ф.** Русе, 1870.

Тих м — съкрат. от Тихон. Старо, рядко.

Тиха ж — женска форма срещу Тихо. Етрополе, Стъргел (Пирдопско), 1648, Трявна, Бабово (Русенско), Карнобат. **Тихин ф.** Врачеш (Ботевградско), **Тихински ф.** Врачеш.

Тихан м — от Тих(о) + *ан* или видоизменено направо от Тихон. Видраре (Тетевенско), 1636. **Тиханов ф.** Видраре, Ловеч, 1878, Разградско.

Тихана ж — женска форма срещу Тихан.

Тихар м — кръстоска от Тихо и Теохар. Жеравна (Котленско), 1861.

Тихин м — от Тих(о) + *ин.* **Тихинов ф.** Търново, 1905, Горна Оряховица, Сухиндол (Севлиевско), Русе, Пловдив.

Тихка ж — умалит. от Тиха.

Тихне м — видоизменено от Тихон. Разградско, 17 в.

Тихо м — от Тихон, преосмислено по прилагат. *тих*. Казанлък, 1860, Сливен, Стоките (Севлиевско). **Тихов ф.** Русе, 1845, Преслав, Дряново.

Тихойко м — от *Тихол'ко с изпадане на *л*'. **Тихойков ф.** Килифарево (Търновско).

Тихол м — от Тих(о) + *ол.* Габрово, 1833, Трявна, Тетевен, Орехово, Червена вода (Русенско), Габровница (Михайловградско). **Тихолов ф.** Жеравна (Котленско), 1860, Котел, Трявна, Тетевен, Орехово, Врачанско, Луковитско, Михайловградско.

Тихомир м — от Тихо + *мир* по образа на Татомир, Станимир, Бранимир и др. Етрополски манастир, 1648, Клисуре (Софийско), **Тихомиров ф.**

Тихомира ж — женска форма срещу Тихомир. Рядко.

Тихомирка ж — умалит. от Тихомира. Рядко.

Тихон м — гр. *Τύχων* 'щастливец' — име на календарски светия. Рядко, старо. **Тихонов ф.** Търново, 1911.

Тихослава ф. Етрополски манастир, 1648.

Тихота м — от Тих + *ота*. Старо.

Тихул м — вм. Тихол. Тетевен, 1648.

Тихула ж — женска форма срещу Тихул. Тетевен, 1648.

Тихчо м — умалит. от Тихо. Попово, Алфатар (Силистренско). **Тихчев ф.** Тулча, 1876, Русе (Възраждането), Силистра, 1900.

Тица ж — съкрат. от Севастаца, Тодорица или друго подобно име. Русе, Враца. **Тицин ф.** Пазарджик, 1927, Пловдив.

Тицко м — умалит. от Тицо. Осенец (Разградско). **Тицков ф.**

Тицо м — от Тихо с друго окончание; срв. Михо—Мицо. Разград, Ветово (Разградско), Русе. **Тицов** и **Тицев ф.** Разград, Видин, Мирояне (Софийско), Михайловград.

Тичо м — от Тихчо с изпадане на х. **Тичов ф.** Ловеч, 1893.

Тиша ж — разновидност на Тиха с по-разпространеното окончание *-ша*. Етрополски манастир, 1648, Софийско.

Тишан м — от Тиш(о) + *ан*. Рядко.

Тишана ж — от Тиш(а) + *ана*. Рядко.

Тишански ф — от с. Тишаново (Кюстендилско). Кюстендил.

Тишѐ м — югозападна форма на Тишо. Радомир.

Тишѐвишки ф — от с. Тишевица (Врачанско). Кнежа, Добралево (Ореховско).

Тишел м — от Тиш(о) + *ел*. **Тишелов ф.** Старозагорско, Стара Загора.

Тишйн м — от Тиш(о) + *ин*. **Тишйнов ф.** Цариброд, 1911, Свищов.

Тишка ж — умалит. от Тиша, Тиха. Ботевград, Шумен.

Тишкарски ф. Берковица, 1961.

Тишко м — умалит. от Тишо. **Тишков ф.** Габрово, 1836, Бяла, Плевен, Враца.

Тишлерски ф — от диал. *тишлер* 'дърводелец' (нем. Tischler). Лом.

Тишо м — от Тихо с по-разпространената наставка *-шо*. Карнобат, 1878, Ловешко, Михайловградско. **Тишов** и **Тишев ф.** Свищов, 1845, Кула, Михайловградско, Ботевградско, Елховско, Карнобат, Казанлък, Ловешко, Павликенско, Сомовит (Никополско), Емборе (Македония), Горубляне (Софийско). **Тишовски ф.** Правец (Ботевградско).

Тийн и **Тийан м** — от Тихан с изпадане на х. **Тийнов** и **Тийанов ф.** Карлово.

Ткачев и **Ткачов ф** — от диал. *ткач* 'тъкач' (нещо рядко в миналото, когато само жени са тъкали). Брезник, Трън.

Тлъстев ф — от прякор *Тлъстия* или превод на Палазов. Пловдив.

Тоано м (ж?) Дебър.

Тобанов ф — от диал. **тобан* 'барабанчик'? (от рум. *tobă* 'барабанче'). Шумен, 1861.

Тобарев ф — от Торбарев с изпадане на първото *р* (?) Казанлък.

Тобия м — име на библейски пророк (в православния превод Товиат). Типично за пловдивските католици. **Тобиев ф.**

Тобов ф — може би видоизменено от Торбов. Зла река (Троянско).

Тобошаров ф — от диал. **тобошар* 'барабанчик' (рум. *toboșar*). Рабово (Кулско).

Товарков ф — от прякор *Товарко* (много или малко товарел колата си?) Врачеш, Литаково (Ботевградско).

Товарски ф. Казичене (Софийско) — външно лице.

Тода м (ж?) — произволно видоизменение от Тодор (?) Вайганд.

Тодаров ф — разновидност на Тагаров. Пирин (Благоевградско).

Тода ж — съкрат. от Тодора. Софийско.

Тодан м — от Тод(о) + *ан* или съкрат. от Тодоран. **Тоданов ф.** Ракитово (Велинградско).

Тодар м — от Тодор с промяна на неудареното *о*. **Тодаров ф.** Видин.

Тодарин м — от Тодорин; вж. Тодар. **Тодарйнов ф.** Панагюрско.

Тодѐ м — разновидност на Тодьо.

Тоджаров ф — вж. Туджаров. Шумен.

Тодйн м — от Тод(ьо) + *ин*. **Тодйнов ф.** Айтос, Бургас.

Тодичко м — умалит. от Тодьо. **Тодичков ф.**

Тодо м — от Тодор с изпадане на *р*. Софийско.

Тодовичан ф — видоизменено от Тодовичин. София (от Брацигово).

Тодовичанов ф — разширено от Тодовичан. София (от Брацигово).

Тодовичин ф — от Тодовица — жената на Тодьо. Типично за Брацигово, Долни Дъбник (Плевенско), 1917, Пловдив.

Тодор м — от гр. *Θεόδωρος* 'божи дар' — име на календарски светия. Доста разпространено из цялата страна. **Тодоров ф.** Из цялата страна. **Тодоровски ф.** Ботевград. **Тодорович ф.** Брацигово, 1900.

Тодора ж — от гр. *Θεοδώρα* — женска форма срещу Тодор. Из цялата страна. **Тодорин ф.** Вълчедръма (Ломско).

Тодорак м — съкрат. от Тодораки. **Тодораков ф.** Локорско (Софийско).

Тодораки м — от гр. *Θεοδωράκι* — умалит. от Тодор. Годеч, 1900. **Тодоракиев** и **Тодоракев ф.** Враца.

Тодоран м — от Тодор + *ан*. Горна Оряховица, Търново. **Тодоранов ф.** Търново, Горна Оряховица, 1865, Свищов, Орехово.

Тодораш м — от Тодор + *аш*. **Тодорашев ф.** Силистра, 1894.

Тодорешко ф — умалит. от Тодор. **Тодорешков ф.** Пловдив. 1885.

Тодори(й) м — разширено от Тодор. **Тодорйев ф.** Брацигово.

Тодорик м — умалит. от Тодор. **Тодориков ф.** Рабово (Кулско).

Тодорин *м* — от Тодор + *ин*. Софийско, Сливница. **Тодорин** *ф*. Софийско, Самоков, 1893, Враца.

Тодорина *ж* — от Тодор(а) + *ина*.

Тодоринка *ж* — умалит. от Тодорина. Софийско.

Тодоринко *м* — умалит. от Тодорин. Панагюрище, 1861.

Тодорица *ж* — от Тодор(а) + *ица*. Шумен, Русе, Ловеч, Плевенско, Враца, Айтос, Софийско.

Тодоричка *ж* — умалит. от Тодорица. Шумен, Русе, Нови пазар, 1882.

Тодорка *ж* — умалит. от Тодора. Из цялата страна.

Тодорш *м* — от Тодор + *ош*. **Тодоршев** *ф*. Силистра, 1900.

Тодорчо *м* — умалит. от Тодор или превод на гр. Тодораки. Ново село (Троянско). **Тодорчев** и **Тодорчовски** *ф*. Ставерци (Ореховско).

Тодос и **Тодоси** *м* — видоизменено от Теодоси. Софийско.

Тодося *ж* — видоизменено от Теодосия.

Тодос *м* — видоизменено от Теодоси или от Тодор. **Тодосев** *ф*. Варна.

Тодул *м* — гр. *θεοδουλος* 'раб божи' или съкрат. от Христул.

Тодър *м* — вм. Тодор, Тодар.

Тодьо *м* — видоизменено от Тодор или от Методи. Перущица. **Тодев** *ф*. Хасково, Първомайско, Банско.

Тожаров *ф* — вм. Туджаров. Нова Загора.

Тожев *ф* — от *тоже* — поради честа употреба на тая „купешка“ дума. Казичене (Софийско).

Тоза *м* — западна форма на Тозьо. Трънско.

Тозбоюков *ф* — от тур. *tozbiuk* 'прашни мустаци'. Пловдив.

Тозе *м* — разновидност на Тозьо. Пловдив.

Тозлукаров *ф* — от диал. **тозлукар* 'който прави (или носи) тозлуци (гетри)' (от тур. *tozluk*). Ковачевец (Поповско).

Тозьо *м* — видоизменено от Христоз. Хасково. **Тозев** *ф*. Хасково, Хасковско.

Тойно *м* — от Стойно с изпадане на началното *с*. **Тойнова могила** — местност в Липница (Ботевградско).

Тойо *м* — от Стойо; вж. Тойно. **Тоев** *ф*. Перник, Кюстендил.

Тойчо *м* — от Стойчо; вж. Тойно. **Тойчев** *ф*. Гоце Делчев.

Тока¹ *ж* — видоизменено от Тошка, Тонка или друго подобно име. Ботевград, 1864, Липница, Новачене (Ботевградско). **Токин** *ф*.

Тока² *м* — западна форма на Токо, Токе. Трънско.

Токаджиев *ф* — от диал. **токаджия* 'който обича да чука чашата при пиене

или да се ръкува с всеки срещнат' (от ит.-тур. *toka*).

Токалов *ф* — от диал. **токал* 'който покрадва'? Елин Пелин.

Токаров *ф* — от диал. **токар* (навярно същото, както токаджия; срв. Токаджиев).

Токè *м* — югозападна форма на Токо. **Токèв** *ф*. Радомирско, Софийско.

Токлуджанов *ф* — от диал. **токлуджан* 'сита, здрава душа' (от тур. *tokluk* 'ситост, здравина' и пер. тур. *cap* 'душа'). Айтос, Бургас.

Токмаков *ф* — от диал. *токмак* 'къс и набит човек' (тур. *tokmak*). Силистра, Бургас.

Токмакчиев *ф* — от диал. *токмакчия* 'дръндар' (?) Търново.

Токо *м* — видоизменено от Тошко, Тонко или друго подобно име. **Токов** *ф*. Русе, Шумен, Тутракан, Драмско.

Токол *м* — от Ток(о) + *ол*. **Токолов** *ф*.

Токуджиев и **Токуджийски** *ф* — разновидност на Токаджиев или от диал. **токуджия* 'който често повтаря думата „току“'; срв. Токунски. Русе, 1936.

Токунски *ф* — според местно обяснение: от *токунци* — пиротски прякор на софийски селяни, понеже често повтарят думата „току“. Цариброд, 1942.

Токусчиев *ф* — разновидност на Токушев (?) Щръклево (Русенско).

Токушев *ф* — от диал. **токуш* 'удар, тласък, подбуда' (тур. *tokuş*). Силистра, Силистренско, Варна, Видин.

Тола¹ *ж* — женска форма срещу Толе, Тольо. Пловдив, 1869. **Толин** *ф*. Михайловград. Банско.

Тола² *м* — западна форма на Толе, Тольо. Трънско. **Толин** *ф*.

Толбов *ф* — от рум. *tòlbă* 'торба, чанта'. Пловдив. Рядко.

Толбухин *м* — от фамилното име на съветския маршал Феодор Толбухин. Рядко.

Толе *м* — разновидност на Тольо. София, Доброславци, Костинброд, Кътнина (Софийско).

Толедов *ф* — от испанско-еврейско фамилно име Толедо. Пловдив.

Толеков *ф* — от Толев с вмъкнато *ек*. Търново.

Толи *м* — североизточна форма на Тольо. **Толев** *ф*.

Толин *м* — от Тол(ьо), Тол(о) + *ин*. **Толинов** *ф*. Копревщица, 1893, Пирдоп, Сливница.

Толина *ж* — от Тол(а) или Тол(ия) + *ина*. Нови пазар.

Толинка *ж* — умалит. от Толина. Мездра, р. 1955, София.

Толица *ж* — от Тол(а) + *ица*. Н. Геров.

Толлич *м* — умалит. от Толе. **Толличев** *ф*. Брезник.

Толія ж — съкрат. от Анатолия. Станке Димитров, 1870, 1875.

Толо м — успоредна форма на Тольо. **Толов ф.** Чирпан, 1917, Кула, Червен брег. **Толовци** — изселил се род от Боженица (Ботевградско).

Толѝ м — разширено от Толо. **Толѝев ф.**

Тололѝев ф — от рум. *tololdi* 'шум, врява; бърборко, дърдорко'. Куле махала (Ломско).

Толстой м — от фамилното име на Л. Н. Толстой (в началото на века у нас имаше разпалени толстоисти). **Толстойев ф.**

Толтошев ф — от рум. *tultòş* 'стара дребна монета' (?) Свищов.

Толкутов ф — може би нарочно видоизменено от тур. *teltik* 'недостатък, недостиг'. Стара Загора.

Толумбов ф — от *тулумба* 'помпа, газено тенеке и др.' Алфатар (Силистренско).

Толчо и Толче м — умалит. от Тольо. Хасково, Мрамор, Доброславци (Софийско). **Толчев ф.** Хасково, Гложене (Ореховско).

Тольо м — съкрат. от Апостол или от Анатолий. Габрово, 1843, Хасково, Стралджа (Ямболско), Варна, Михайловград. **Толев ф.** Казанлък, 1878, Чирпан, 1897, Нова Загора.

Томà м — евангелско име, гр. $\Theta\omega\mu\acute{\alpha}\varsigma$, от евр. „близнак“. Из цялата страна. **Томов ф.**

Томà ж — женска форма от Тома. Карловско.

Томàз м — вм. *Томас; срв. Христоз вм. Христос. **Томàзов ф.** Пловдив.

Томайца ж — от Том(а)+ица. Шумен, Русе, Свищов, Каварна.

Томайчка ж — умалит. от Томаица. Търново.

Томай м — разширено от Тома. **Томайов ф.** Лакас (Сярско).

Томайка ж — женска форма от Томай. Петрич, р. 1907.

Томàки м — от Тома с гръцка умалит. наставка -аки. Лом (Възраждането).

Томàл м — от Том(а)+ал (?) **Томàлов ф.** Русе, 1900. **Томàлев ф.** **Томалѝевски ф.** Крушово (Македония).

Томалянов ф. Варна.

Томан м — от Том(о), Том(а)+ан. Карлово, 1860, Балша (Софийско), Радомир (мнозина). **Томанов ф.** Софийско, Пернишко, Лом, Кресна (Благоевградско).

Томàна ж — от Том(а)+ана. Търново, 1895, Михайловград.

Томанѝев ф — от прякор *Томанията* '?' Рила (Станкедимитровско).

Томàница ж — от Томан(а)+ица. Русе, 1936.

Томàния ж — разширено от Томана. Етрополски манастир, 1648.

Томàнка ж — умалит. от Томана. Врачанско.

Томанко м — умалит. от Томан. Радомир.

Томàнца ж — стегната форма от Томаица. Свищов, 1893.

Томàш м — разновидност на Тома (покрай гр. $\Theta\omega\mu\acute{\alpha}\varsigma$ или западнославянско Томаш). Етрополски манастир, 1648. **Томàшов ф.** Казанлък. **Томашѝевски ф.** София, 1912.

Томàя ж — разширено от Тѝма. Шумен, Лъджа (Ивайловградско).

Томбатѝеров ф — от рум. *tombateră* '1. старинен калпак; 2. назадничав човек'.

Томбàчев ф — вм. Тумбачев. Търново.

Томбулов ф. Асеновград (гроб).

Томе м — разновидност на Тома. **Томев ф.**

Томѝлия ж — новообразувано от Тома. (Томелия Г. Томова, Берковица, 1960).

Томеров ф. Търново, 1940 (мнозина).

Томѝн м — от Том(а)+ин. Калугерово (Ботевградско), р. 1879. **Томѝнов ф.** Калугерово, Скравена, Ботевград.

Томѝна ж — женска форма от Томин. Ботевград, 1909, Ловеч, 1917.

Томѝнка ж — умалит. от Томина. Русе, 1936.

Томѝрка ж — кръстоска от Тома и Мирка. Станьовци (Брезнишко).

Томислàв м — от Тома и -слав (по подобие на имена като Владислав, Станислав, Доброслав и др.) Софийско, Пернишко, 15—16 век, Марица (Харманлийско), р. 1949, Търговище, р. 1930, Русе, р. 1952.

Томѝца ж — от Том(а)+ица. Михайловград, Лехчево (Михайловградско), Типченица (Врачанско).

Томѝчка ж — умалит. от Томица. **Томѝчкин ф.** Враца, 1833, 1949.

Томка ж — умалит. от Тома.

Томлѝков ф. Пловдив, 1949 (неколцина).

Томо м — северозападна форма на Тома. Ботевград, Луковит. **Томов и Томовски ф.**

Томолàки м — от Томо(л) с гръцка умалит. наставка -аки. **Томолàкев ф.**

Томолянов ф — разновидност на Томалянов. Петрово, Яново (Благоевградско).

***Томуш м** — от Том(а)+уш.

Томушàн м — от Томуш+ан. **Томушàнов ф.** Пловдив.

Томфѝй м — кръстоска от Тома и Тимофѝй. София, 1965.

Томчо м — умалит. от Тома, Томо. Етрополе. **Томчев и Томчов ф.** Етрополе, Ловешко.

Томя ж — стегната форма от Тома. Лъджа (Ивайловградско).

Тона ж — съкрат. от Антония. Главно ЮИЗБ. **Тонин ф.** Станкедимитровско.

Тонàтка ж — някакво видоизменение от Тона. Самоков, р. 1877, Самоковско. Старо.

Тонашки ф.

Тонгов ф — от тур. *tonga* 'герой'. Кърджали.

Тонджаров и Тонджеров ф — в.м. Тонджоров. Хасково, 1900.

Тонджорев ф — може би видоизменено от Туджаров. Самоков (Възраждането), Кюстендил, 1893, Хасково, 1897.

Тондъо м — от Тоньо с вмъкнато *д*.
Тондев ф.

Тонне м — югозападна форма на Тоньо.
Тонев ф.

Тони м — североизточна форма на Тоньо.
Тоник м — умалит. от Тони, Тоньо. Шумен, единичен случай.

Тонйца ж — от Тон(а)+ица. Н. Геров.
Тонйш м — от Тон(е)+иш. Тонйшов ф. Станке Димитров, 1906.

Тонка ж — умалит. от Тона. Тонкин ф.
Тонкаров ф.

Тонко м — умалит. от Тоньо, Тоно. Тонков ф. Павликенско, Пловдивско.

Тонкочлов ф. София, 1960.

Тонно м — успоредна форма на Тоньо. Брезово (Пловдивско), 1908. Тонов ф. Липница, Трудовец (Ботевградско), Казичене (Софийско), Врачанско. Тоновски ф. Боженица (Ботевградско).

Тонтирев ф. Дълбоки (Старозагорско).

Тонторозов ф. Долно Камарци (Пирдопско).

Тонузлив ф — от гр.-тур. *topozlu* 'сводест'. Бургаско, Поморийско, Пловдив.

Тончеклив ф — от прякор *Тончеклията* — от колиби Тончовци (Габровско). Шумен, Пловдив.

Тончо м — умалит. от Тоньо. Тончев ф. На разни места из страната.

Тоньо м — видоизменено от Антон. Шумен, 1860, Варненско, Старозагорско, Етрополе. Тонев ф.

Топа и Топът прякор — от *топ* 'топка, кълбо, топ'. Котел, 1860. Топов ф. Котел, Банско.

Топазов ф — може би нарочно видоизменено от Топалов (?) Царимир (Пловдивско).

Топалджиков ф — от тур. *topalsik* 'кучичък'. Русе, Берковица.

Топалджов ф — от тур. *topalca* 'възкуц'. Пловдив.

Топалдобрев ф — от прякор топал Добри. Войново (Силистренско), Ловеч, Плевен.

Топалев ф — разновидност на Топалов. Лозен (Софийско).

Топаленков ф — от Топалов с украинска наставка *-енко*. Кишинев, 1857.

Топалигов ф — може би в.м. Топалков. Пловдив, 1949 (мнозина).

Топалийски ф — разширено от Топалски. Миланово (Свогенско).

Топалинаков ф — от прякор топал Нако.

Топалов ф — от диал. *топал* 'куц (с единия крак)' (тур. *topal*). Главно ЮиБ.

Топалпенчев ф — от прякор топал Пенчо.

Топалски ф — по-стара форма на Топалов. Пловдивско, Борован (Белослатинско), Правец (Ботевградско).

Топалков ф — от тур. *topallik* 'куцота'. Толбухин.

Топаров и Топарев ф — вж. Тупарев. Станке Димитров, 1879.

Топачаров ф — може би видоизменено от Топенчаров. Кърджали.

Топашки ф — от диал. *топак* 'топчест човек' (?) Кнежа.

Топев ф — разновидност на Топов (?).

Топенчаров ф — от диал. *топенчар* 'баничар' (продавал „топенца“=баница). Охрид, 1917.

Топия ж — видоизменено от Теопия. Кюстендил, 1867, 1893.

Топкаров ф — от диал. **топка* '?' Бяла, 1893, 1900, Търново, 1905, Плевен, 1908, Казанлък, 1900, Пазарджишко, Пловдив.

Топката прякор — нисък и дебел като топка. Ботевград. Топков ф.

Топлев ф — от прякор *Топлия* (?)

Топлийски (и Топлиски) ф — съкрат. от Топлодолски. Станке Димитров, 1879.

Топлодолски ф — от с. Топли дол (Кюстендилско).

Топозан пр — вж. Топузанов. Калофер, 1853.

Тополак ф — от някоя местност Тополак (?) Варна.

Тополка ж — от дървото *топола*. Синод. именник.

Тополников ф — от с. Тополница (Станкедимитровско).

Тополниченски ф — от *тополниченин* 'жител на с. Тополница'. Станке Димитров, 1879.

Тополнишки ф — разновидност на Тополников.

Тополов ф — от с. Тополи (Беленско). Русе, Шумен, Плевен, Сухиндол (Севлиевско).

Тополовски ф — от с. Тополовец (Кулско). Видин, Михайловград, 1893.

Тополски ф — от с. Тополица, Тополка или Тополово. Котел, 1873, Габрово, 1927, Пловдив, Сливен.

Топоранов ф — от диал. **тспоран* 'човек с брадва' (?) Черквица (Никополско).

Топорашев ф — от рум. *torogaş* 'секирка'. Свищов.

Топорилев ф — от диал. **топорило* 'държале на брадва'. Банско.

Топорков ф — от прякор *Топорко* 'който се топори, перчи, настръхва' (?) Казанлък.

Топоров ф — от *топор* или от *топоря се*; срв. Топорков. Силистра, 1893, Балчик, 1908, Русе, 1936.

Топорчев и **Топорчов** *ф* — разновидност на Топоров или на Топорков. Велинград, Тервел, Ник. Милев.

Топошанов и **Топушанов** *ф* — разновидност на Тепешанов. Пловдив, 1949.

Топракчиев *ф* — от диал. *топракчия* 'земевладелец' (тур. *torrakçı*). Сливен, 1905.

Топрев *ф* — съкрат. от Топоров (?)

Топузакков *ф* — видоизменено от Топузанов (?) Габрово.

Топузанов *ф* — от диал. **топузан* 'човек с топуз; насилник, побойник' (?) Севлиево, 1893, Лясковец, Добри дел (Горнооряховско).

Топузенов *ф* — разновидност на Топузанов. Гаганица (Берковско).

Топузлиев и **Топузлийски** *ф* — от диал. **топузлия* 'който ходи винаги с топуз' (?) Казанлък, Кърджали, Ръжево Конаре (Пловдивско).

Топузов *ф* — от *топуз* 'тояга с топка на края' (тур. *topuz*). Кюстендил, 1893, Пазарджик.

Топуков *ф* — от тур. *toruk* 'пета; ток на обуца', или видоизменено от Копусков.

Топуров и **Топурски** *ф* — според местно обяснение: като дете бил много палав и все топуркал. Шумен, Плевен, Кнежа, Орехово, Благоевград.

Топусков *ф* — вм. *Топузков, разновидност на Топузов. Кюстендил.

Топушанов *ф* — разновидност на Тепешанов. Хасково.

Топчев *ф* — от прякор *Топчето*; срв. Топков. Велес.

Топчиев *ф* — от *топчия* 'артилерист' (тур. *torçı*). Хасково, Самоков. **Топчийте** — изселил се род от Липница (Ботевградско).

Топчиенков *ф* — от Топчиев с украинска наставка *-енко*. София, р. 1885.

Тора *ж* — съкрат. от Тодора. Свиленградско.

Тораманов *ф* — вж. Тороманов. Пиргово (Русенско).

Торански *ф* — вм. Турански или Торомански (?) Пловдив.

Торашко *м* — съкрат. от Тодораш. Добруджа.

Торбаков *ф* — разновидност на Торбаров (?) Пловдив.

Торбанов *ф* — от диал. **торбан* 'торбар'. Косово (Кюстендилско).

Торбаров и **Торбарски** *ф* — от диал. *торбар* 'който носи торбите за хляб и други дарове на сурвакарска дружина'; срв. Коледаров, Търкаланов; или 'който бърка в чужди торби'. Берковица, Варна, Казичене (Софийско).

Торбов *ф* — видоизменено от *торбеши* 'прозвище на селяни от Гостиварско' — характерно за цинцари и власи. Гопеш

(Битолско), Орехово, 1890, Пещера, 1893, Провадия, 1893, Михайловград (цинцари торбеши), 1960, Враца, Миланово (Свогенско).

Торгов *ф* — грешка или нарочно видоизменено от Торбов. Михайловград, 1900.

Торе *м* — съкрат. от Тодор. Нови пазар. **Торев** *ф*. Казанлък, Пловдив.

***Торенко** *м* — умалит. от Торе. **Торенков** *ф*. Пловдив.

Торзов *ф* — навярно вм. Торозов.

Торко *м* — умалит. от Торе. **Торков** *ф*. Пловдив, Пазарджик.

Торлаков и **Торлашки** *ф* — вм. Турлаков, Турлашки. Калофер, Кула, Враца.

Торлев *ф* — може би съкратено от Торлуков. Толбухин, 1897, 1958.

Торлозов *ф*. Ямбол.

Торлуков *ф* — от тур. *torluk* 'неопитност, несръчност'. Пловдив.

Торни *м* — североизточна форма на Торньо. Варна. **Торнев** *ф*.

Торньо *м* — от диал. *торник* 'вторник' (вторник се смятал за фатален ден и родените във вторник трябвало много да се пазят). Боженица (Ботевградско), Ник. Милев. **Торнев** *ф*. Севлиево (гроб), Тепава (Ловешко), Видин. **Торньов** *ф*. Лом, 1882, Расово, Ковачица (Ломско), Бутан (Ореховско), Лозен (Софийско). **Торньовски** *ф*. Скравена (Ботевградско).

Торня *ж* — женска форма срещу Торньо. Етрополски манастир, 1648.

Торобанов *ф* — вм. Тарабанов или Торбанов. Пазарджик.

Тороз *м* — от арменско л. и. Торос (?) Карнобатско. **Торозов** *ф*. Пловдив, Сонгурларе, Силистра.

Торолдов *ф* — може би съкрат. от Торолейски. Челопеч (Пирдопско), 1954.

Торолейски *ф* — видоизменено от рум. *tololoi* с дисимиляция на първото *л*; вж. Тололоев. Някогашен род в Правешка Лакавица (Ботевградско).

Тороманов и **Торомански** *ф* — от тур. *toroman* 'невъзпитан дангалак'. Голям род в Копривщица, род в Миланово (Свогенско).

Торош *м* — съкрат. от То(до)рош. **Торошев** *ф*. Стара Загора.

Торошан *м* — от Торош+ан. **Торошанов** *ф*. Попово, 1917.

Тортоманов *ф* — от диал. **туртоман* 'който лапа туртите, коматан'. Свищов, 1873, Никопол, 1893, 1900. Радомир.

Торториков *ф* — от рум. *turturică* 'гургулица'. Белене (Свищовско).

Торторичев *ф* — някаква разновидност на Торториков. Брегово (Видинско), 1917.

Торчанов *ф* — от Торчановски, одески поляк, преселен в Разград.

Торчо *м* — умалит. от Торе или съкрат. направо от То(до)рчо. Осмар (Шуменско).

Торчев ф. Кочово (Шуменско), Разград, Русе, **Торчов ф.** Калофер, 1843.

Торшан м — видоизменено от Торошан или от Трошан. **Торшанов ф.** Бургас.

Тоса ж — женска форма срещу Тосьо. Кукушко, 17 в.

Тоска ж — съкрат. от Христозка. Асеновградско, Карнобат.

Тоско м — съкрат. от Христоско. Велинград. **Тосков ф.** Самоков, Новачене (Ботевградско).

Тосунов и Тосунски ф — от тур. *tosun* 'здравеняк'. Горна Оряховица, Плевен.

Тосьо м — съкрат. от Христоз. Цалапица (Пловдивско). **Тосев ф.** Пловдивско, Пловдив, Брацигово, Белово, Гоце Делчев, Кукуш.

Тота ж — видоизменено от Тодора. **Тотин и Тотински ф.**

Тотак м — прякорна форма от Тото. **Тотакъв ф.** Луковит.

Тоталак м — разновидност на Тотляк. **Тоталаков ф.** Пазарджик, Пловдив, Сбор (Пазарджишко).

Тотѐ м — югозападна форма на Тотьо, Тото. **Тотев ф.**

Тоти м — североизточна форма на Тотьо. **Тотиев ф.** Айдемир (Силистренско).

Тотин м — от Тот(ьо)+ин. **Тотинов ф.** Пловдив.

Тотка м — умалит. от Тота.

Тотко м — умалит. от Тотьо, Тото. **Тотков ф.** Калояново (Пловдивско), Орешак (Троянско).

Тотльо м — от Тотьо с вмъкнато л. Ботевградско.

Тотляк м — прякорно име от Тотльо. **Тотляков ф.** Свобода (Панагюрско).

Тотмаков ф — вм. Токмаков. Карлово.

Тото м — успоредна форма на Тотьо. Ботевградско, Пирдопско. **Тотов ф.** Елин Пелин, 1893, Ботевградско.

Тотовичен ф — вм. *Тотовичин — от Тотовица, жената на Тото; срв. Тодовичин. Пловдив.

Тотоланов и Тотуланов ф — от диал. **тутулан* 'свирач на пастирска свирка тутой (рум. *tutòi*)'. Загражден (Никополско).

Тотоманов ф — от диал. **тутоман* 'който се тутка; тутньо' (?) Долно Камарци (Пирдопско).

Тотооглу ф — вм. Тотев с турска наставка -оглу. Карлово, 1860.

Тотун м — вм. Татун. **Тотунов ф.** Казанлък.

Тотухов ф. Белово (Пазарджишко).

Тотьо м — видоизменено от Тодор. Главно Изб. **Тотев ф.**

Тофан м — съкрат. от Теофан. Рядко.

Тофел и Тофил м — съкрат. от Теофил. Трън, Брезник. **Тофелов ф.** Алфатар Силистренско).

Тофица м — от Тоф(ил) + *ица*. **Тофицов ф.** Видин.

Тофиш м — от Тоф(ил) + *иш*. **Тофишев ф.** Градец (Видинско).

Тофия м — навярно грешка вм. Тобия. Секирово (Пловдивско).

Тофка ж — женска форма от Тофко.

Тофко м — умалит. от Тофел.

Тофракия м — разновидност на Тохараки. Трънско.

Тохари м — съкрат. от Теохари.

Тохарак м — от Тохари с гръцка умалит. наставка -аки.

Тоца ж — от Тота с друга наставка. Белослатинско. **Тоцин ф.** Михайловград, Чипровци. **Тоцински ф.** Михайловград, Лом.

Тоце и Тоци м — разновидност на Тоцо. Славяново (Плевенско). **Тоцев ф.** Михайловград, Радомирско, Шумен, Павликенско, Асеновград.

Тоцил м — от Тоц(о) + *ил*. **Тоцилев ф.** Крушово (Македония), 1917.

Тоцко м — умалит. от Тоцо. **Тоцков ф.** Блатско (Гоцеделчевско).

Тоцо м — видоизменено от Тодор, Тошо, Точо. Перник, Михайловград. **Тоцов ф.** Михайловград.

Тоца ж — женска форма срещу Точо. Врачанско, Севлиево.

Точѐ м — югозападна форма на Точо. **Точев ф.** Кюстендил, Станке Димитров.

Точиларов ф — от *точилар*. Бургас.

Точилков ф — от *точилка*. Враца.

Точилон ф — от *точило*. Загражден (Никополско), Тутракан.

Точка ж — умалит. от Точа. Търново, р. 1869, 1886, 1887, Севлиево, Сухиндол.

Точко м — умалит. от Точо, Точе. Кюстендил, 1835, Шумен. **Точков ф.** Свищов, Трънчовица (Никополско), Луковит, Пловдив, Охрид.

Точо м — видоизменено от Тодор, Тодор(о)чо или от Тончо. Струпец (Врачанско), 1864, Джулунница (Горнооряховско), Пчеларово, Петелово (Кърджалийско). **Точев ф.** Враца, Бела Слатина, Луковитско, Шумен, Пловдивско, Сливенско, Кърджалийско.

Тоша¹ ж — видоизменено от Тодора, Тота. **Тошински ф.**

Тоша² м — западна форма на Тошо. Берковица, Вършец.

Тошан м — от Тош(о) + *ан*. **Тошанов ф.** Локорско (Софийско), Новачене (Ботевградско).

Тошѐ м — югозападна форма на Тошо.

Тошин м — от Тош(о) + *ин*. Врачанско. **Тошинов ф.**

Тошка ж — умалит. от Тоша. **Тошкин ф.** Долна баня (Ихтиманско).

Тошко м — умалит. от Тошо. **Тошков и Тошковски ф.**

Тошмаков ф — видоизменено от Томаков (?) Плевен.

Тошо м — видоизменено от Тодор. **Тошев, Тошов, Тошеви и Тошовски ф.**

Тояганов ф — от диал. **тояган* 'побойник с тояга, сопаджия'; срв. Топузчиев, Сопаджиев. Казанлък, Стара Загора, Габрово.

Тояджиев ф — от диал. **тояджия* 'сватбар; гуляйджия' (от тур. *toysu*) ? Розино (Ивайловградско).

Траенски ф — вм. Трахански, от махала Траханци (Еленско). Павликени.

Тразлин м — разновидност на Тризлин. Дружево (Свогенско).

Трайл м — от Тра(йо)+*ул*. **Трайлов (и Трайлов) ф.** Кула, Рабово (Кулско).

Трайка ж — женска форма срещу Трайко. Пловдив, 1928, Долни Богров (Софийско).

Трайко м — умалит. от Трайо. Главно ЮзБ и Македония. **Трайков ф. Трайкович ф.** Остаряло.

Трайна ж — стегната форма от Траяна. София, 1870, Аспарухово (Ломско).

Трайо м — пожелателно име: да трае, да живее дълго. Софийско, Каблешково (Поморийско). **Траев ф.** София, 1917, Крива паланка (Македония), Бургас, Несебър, Каблешково.

Трайчин м — от Трайч(о)+*ин*. Дебърско.

Трайстаров ф — от рум. *trăistâr* 'производител и продавач на торби'. Ново село (Видинско).

Трайчо и Трайче м — умалит. от Трайо. Софийско, Македония. **Трайчев ф.**

Тракè м — видоизменено от Трайко. **Тракèв ф.** Кюстендил, Ковачевци (Радомирско).

Тракиев ф — вм. Тракев или вместо Тракийски. Свищов, 1888, Летница (Ловешко), 1917, Черни връх (Ломско), Килифарево (Търновско).

Тракиеца прякор — преселник от Тракия. Луковит (гроб). **Тракийски ф.** Балчик, 1900, Варна, Търново, Луковит.

Тракинка ж — видоизменено от Трайка. Гълъбовци (Сливнишко), р. 1917.

***Трако м** — от Трайко с изпадане на *й* (?) **Траков ф.** Одеса (Възраждането), Варна, 1940.

Тракоиков ф. Пазарджик, 1893.

Трамбабов ф. Смолян, 1956.

Трамбев ф — разновидност на Трампов (от *трампа*). Банско.

Трамбуров ф — от диал. *трамбура* 'тамбура'. Лехчево (Михайловградско).

Трамбош ф — навярно от унгарско фамилно име.

Трампелов ф — видоизменено от Трампов (?) Пещера (македонци).

Трампов ф — от *трампа* 'размяна в натура'. Кукуш, Пловдив, Елена (Харманлийско), Белозем (Пловдивско).

Трана ж — стегната форма от Траяна Шумен.

Транàки (и Трънàки) м — от Трано с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Транàкев ф.** Винаца (Варненско).

Трандафил м — от цветето *трандафил*. Стара Загора. **Трандафил ф.** Варна.

Трандафйла ж — женска форма от Трандафил.

Транди м — източна форма на Трандьо. Казанлък. **Трандев ф.**

Трандо м — разновидност на Трандьо. **Трандов ф.** Пещера.

Трандьо м — съкрат. от Трандафил. **Трандев ф.** Поморие, Стара Загора.

Транко м — умалит. от Трано. **Транков ф.**

Транкол м — от Транк(о)+*ол*. **Транколов ф.** Габрово, 1960.

Трано м — видоизменено от Трандафил или от Траян. Дебър. **Транов ф.** Варна.

Трантèй м — разширено от Транто (?) **Трантеев ф.** Карлово, 1878, Пловдив, 1893, 1900, Цариград (преди Освобождението).

Транто м — от Трано с вмъкнато *т*.

Транул м — от Тран(о)+*ул*. **Транулов ф.** Балчик, 1957 (Трандафил Транулов).

Транчо м — умалит. от Трано или от Траян. **Транчев и Транчов ф.** София, 1908, Русе, 1936, Брягово (Първомайско).

Трапаров ф — от диал. **трапар* 'който копае трапища' или вм. *Тропаров; вж Тропанков (?) Павликени.

Трапезанов ф — от диал. **трапезан* 'който кани всекиго на трапеца или се на трапва на чужди трапези' (?) Нова Загора, Стара Загора.

Трапешки ф — от някоя местност Трапето. Осиковска Лакавица, Калугерово (Ботевградско).

***Трапйн м** — от Трап(о)+*ин*. **Трапйнов ф.** Котел.

Трапо м — защитно име от *трапен*: „Трапни сме от смъртта на предишното дете — дано живее поне това“ (?) **Трапов ф.** Илинден (Гоцеделчевско).

Трапчо м — умалит. от Трапо. **Трапчев ф.** София, 1908, Варна.

Трасиев ф — вм. Тарасиев (след като личното име Тарасий е било забравено). Челопеч (Пирдопско).

Трахил м — вм. Траил. Н. Геров.

Трахимов ф — видоизменено от Трохинов. Хасково.

Трачо и Траче м — от Трайчо, Трайче с изпадане на *й*. **Трачев ф.** Златовръх (Пловдивско), Асеновград.

Трашев ф — видоизменено от Тарашев. Чирпан, 1917.

Трашков ф. Силистра, 1894.

Трашлиев ф — от диал. **трашлия* 'бра-
дясал' (пер.-тур. *tıraşlı*). Търново, Плевен,
Михайловградско.

Трашмански ф — разновидност на Тараш-
манов. Благоевград.

Трая ж — женска форма срещу Трайо.
Радомир.

Трайн м — от Трай(о)+*ан*. На разни
места из страната. **Трайнов ф**.

Траяна ж — женска форма срещу Траян.
Софийско, Елинпелинско.

Траянка ф — умалит. от Траяна. Со-
фийско.

Трайнчо м — умалит. от Траян. **Трайн-
чев ф**.

Требел м — старинно име „трябва ни,
потребен ни е“ или „да е потребен, да имат
нужда от него“, може би преосмислено
по горското растение *трибел*. Берковица.
Рядко.

Тревненски ф — от град Трявна. Севлиево.

Трейкяшки ф. София, 1957.

Трелков ф — видоизменено от Стрелков.
Стара Загора.

Тремечов ф. Бургас, 1959.

Тремол м. (Тремол Атанасов Иванов,
Варна, 1940).

Трена ж — съкрат. от Трендафила. Со-
фийско, Пернишко. **Тренин ф**.

Тренда ж — съкрат. от Трендафила. Бер-
ковица, 1900, Лютаджик (Врачанско).

Трендавила и **Трендавилка ж** — от Трен-
дафила, Трендафилка с преход на *ф* във
в. Софийско.

Трендавина ж — от Трендавила с по-
разпространената наставка *-на*. Софийско.

Трендафил м — от цветето *трендафил*.
Самоковско, Ихтиманско, Годечко. **Трен-
дафилев ф**. Санданско, Велинградско.

Трендафила ж — женска форма срещу
Трендафил. Типично за Ихтиман.

Трендафилка ж — умалит. от Трендафила.

Трендафилко м — умалит. от Тренда-
фил. Н. Геров.

Трендю и Трендю м — съкрат. от Трен-
дафил. **Трендюв и Трендюв ф**. Вършец,
Радомир.

Трени м — съкрат. от Трендафил. Пер-
нишко, Радомирско, Софийско. **Тренив ф**.

Тренка ж — умалит. от Трена. Радомир-
ско.

Тренко м — умалит. от Трено, Трене.
Тренкоф. Пазарджик, 1905.

Тренкол и Тренкул м — от Тренк(о) +
ол, ул. **Тренколов и Тренкулов ф**. Орехово,
1917.

Трено м — съкрат. от Трендафил. **Тре-
нов и Треновски ф**. Бургас.

Тренчо м — умалит. от Трено, Трене.
Софийско, Радомирско. **Тренчев и Трен-
чов ф**. Петричко, Софийско, Банско.

Треньо м — разновидност на Трено, Тре-
не. Синод. именник.

Трепетанов ф — от диал. **трепетан*
'който трепере, плах човек'.

Трепетликов ф — от дървото *трепет-
лика*. Сливенско.

Трѐпка ж — от диал. *трѐпка* 'лъскав
женски накит, треперушка' (?) Горубляне
(Софийско), Прилеп, Карабунар (Пазар-
джишко), Пловдив.

Трѐпков ф — от прякор *Трѐпко* 'трепер-
ко' (?) Пловдив.

Трѐшо м — от Трене, Трено с друга на-
ставка. Софийско.

Триада ж — от гр. *τριαδική* 'тройна';
срв. Троя, Трояна. Казанлък, р. 1907.

Трибранов ф — може би вм. *Трибра-
тов 'син на един от тримата братя' (?)
Бохот (Плевенско).

Тривон м — вм. Трифон в говор, дете
няма *ф* между гласни. Н. Геров.

Тривски м — вм. *Трифски, от Трифон
(?) Карлово.

Тризлин м — от Тризл(о)+*ин*. Дружево
(Свогенско).

Тризлински ф — от местност Тризлата в
северозападната част на Витоша; вж. Три-
зло. Кладница (Пернишко).

Тризлинцев ф — видоизменено от Триз-
лински. Според семейно предание: дядото
имал трима синове, но най-малкият Стойчо
бил „зъл за трима“. Кладница (Перниш-
ко), София.

***Тризло м** — от диал. *тризла* вм. *т р и з*
н а 'гощавка и помен за покойник' (?)
Тризлов ф. Пещера (мнозина), Батак, 1893,
Брацигово, Царибродско. *Т р и з л о в и*
п а д ѝ н и — местност в Гурково (Ботев-
градско).

***Тризю м** — видоизменено от Тризло.
Тризев ф. Светлина (Ямболско).

Трика ж — съкрат. от Трифонка. Плов-
див, р. 1894.

Трикладенски ф — от с. Три кладенци
(Врачанско). Криводол (Врачанско).

Трико м — видоизменено от Трифко или
направо от Трифон. Берковско. **Триков
ф**. Берковско, Ясен (Видинско), Михайлов-
град, Габрово.

Трикурците — род в Цариброд, 1942.

Трикянин ф — от *Трикя (?) Симеонов-
град, 1935.

Трило м — от Трико с друго окончание
или видоизменено от Тризло (за да не на-
помним „зъл, зло“). **Трилов ф**. Врачеш (Бо-
тевградско), Долни Дъбник (Плевенско),
Плевен. **Триловски ф**. Врачеш, Плевен,
Махалата (Плевенско), Враца.

Тримчо м. Н. Геров (Вайганд допуска
„който тримири“).

Трина ж — съкрат. от Триндафила; срв.
Трена, Тръна. Рядко.

Тринго м — от Тринко с озвучаване
на *нк* в *нг* (?) **Трингов ф**. Плевен (голям

род), Казанлък, 1900, Момчилград. **Тринговски ф.** Брезово (Пловдивско).

Триндафил м — от цветето *триндафил*. **Триндафилов ф.** Пазарджишко.

Триндафила ж — женска форма срещу Триндафил.

Триндъо м — съкрат. от Триндафил; срв. Трандъо, Трендо. **Триндев ф.** Пловдив.

Тринка ж — умалит. от Трина. Вакарел (Ихтиманско).

Тринко м — умалит. от Триндъо или направо от Триндафил. **Тринков ф.** Пловдив.

Тринчо м — успоредна форма на Тринко; срв. Тренчо.

Триов ф — някакво видоизменение от Трифонов. Самоков.

Трион м — от Трихон с изпадане на х. **Трионов ф.** Гол. Конаре (Пловдивско).

Трионджиев ф — от диал. **трионджия* 'който продава триони или реже дърва с трион'. Елешница (Разложко), Велинград.

***Трипко м** — вм. Трифко, както Степан вм. Стефан. **Трипков ф.** Сливен.

Трифа ж — женска форма от Трифон. Рабово (Кулско).

Трифка ж — умалит. от Трифа или направо женска форма от Трифон. Плевен.

Трифко м — видоизменено от Трифон.

Трифон м — гр. *Τριφωνος* 'който обича удоволствия и веселие' — име на календарски светия. Типично за лозарски области, особено Плевенско и Белослатинско. **Трифонов ф.**

Трифона ж — женска форма от Трифон. Белоградчишко.

Трифонка ж — умалит. от Трифона.

Трифун м — от Трифон с редуцирано о.

Трихон м — от Трифон с преход на ф в х. Търново, 1852, Стара Загора, 1890.

Трихчо м — умалит. от Трихон. **Трихчев ф.** Поморие, 1900.

Трицинов ф. Райково (Смолянско), 1720.

Тричка ж — женска форма от Тричко. Грънак (Етрополски манастир, 1648), Негован (Софийско), р. 1935, 1939.

Тричкапов ф. Благоевград.

Тричко м — умалит. от Трифон. Софийско, Радомир, Трън, Трънско. **Тричков ф.** Софийско, Тетевенско, Враца, Трън, Радомир, Ботевградско, Белица (Разложко), Панагюрище.

Тришкан ф. София, 1958.

Тришо м — видоизменено от Трифон. **Тришов ф.** София, 1917.

Тряда ж — вж. Триада. Ямбол, 1958.

Троянски ф — вм. Троянски или *Трохански. София, 1964.

Тривачев ф — от диал. **тривач* 'който трови или ядосва' (?) Сопот, 1965 (външно лице).

Тройца ж — от Тро(я)+ица. Ново село (Свиленградско), Русе.

Тройка ж — умалит. от Троя. Голак (Ихтиманско).

Тройко м — умалит. от Тройо. **Тройков ф.** Шумен, Пловдив, Стара Загора.

Тройно м — от Тройо с друг завършек. **Тройнов ф.** Шумен.

Тройо м — пожелателно име: всичко да му се трои, да спори. Русе, 1860, Чирпан, 1900, Казанлък, Михайлово (Старозагорско), 1917, Карлово, Грудово. **Трѝев ф.** Силистра, 1893, Чирпанско, Старозагорско, Карлово. **Трѝов ф.** Чирпан, 1900.

Трѝца ж — стегната форма от Тройца.

Трѝчо м — умалит. от Тройо. **Трѝчев ф.** Русе, 1905.

Троканов ф — може би видоизменено от рум. *tracâr* 'коритар; прозвище на българин около Брашов'. Видин.

***Троле м** — от Тройо с вмъкнато л (в местния говор л' преминава в ѝ). **Трѝлев ф.** Чепинци (Софийско), 1917.

Трѝмпев ф — видоизменено от Трампев (?) Прилеп.

Трѝндо м — видоизменено от Трандо, Трендо или Тръндо. Дебърско.

Трѝнков ф — от рум. *tronc* 'бух, пух, троп'; срв. Тропков. Враца (преселени от Банат), Михайловград, 1906.

Трѝнов ф — от *трон* (в черквата) — винаги си откупвал трон (?) Ракитово (Велинградско).

Трѝнтъо м — прякорно име от диал. *тронтъо* 'дебелан, тромав човек'. Вайганд.

Трѝнчо м — умалит. прякорно име от Тронтъо. (Трончо Гайдин — в хумористична дописка от Бобошево — Възраждането). **Трѝнчев ф.** Карлово, 1965.

Тропанков ф — от прякор *Тропанко* 'който много тропа'; срв. Топуров. Горно Бродо (Сярско), Пловдив.

Тропанов ф — разновидност на Тропанков. Казанлък.

Тропанчев и Тропанчов ф — разновидност на Тропанков. Разград, Ценино (Новозагорско).

Трѝплев ф — разновидност на Тропков, Троплев. Лозен (Софийско).

Трѝпков ф — от *междум. троп.* Еленско.

Трѝплев ф — от прякор *Трѝпльо*; срв. Тропанков. Долна Оряховица (Горнооряховско), Пловдив.

Трополанов ф — от прякор *Трополан*; срв. Тропанков. Лясковец, Горна Оряховица.

Трополов ф — от глаг. *трополя*. Казанлък.

Трѝпчев ф — от прякор *Трѝпчо*; срв. Тропанков, Троплев, Бяла, 1893, Горна Оряховица, 1908, Дряново, Павликени, 1917, Етрополе.

Тропчиев ф — правописна разновидност на Тропчев. Калафат, 1870.

Трòсков ф — от *трòско(т)* — трева, която бързо расте и мъчно се изкоренява, прен. 'бързо израсъл, станал много висок' или 'народил много деца, дал голямо потомство' (може би превод на Айръков). Пловдив.

Трофàна ж — вм. Труфана. Раданово (Търновско), Златарица (Еленско).

Трòфим м — гр. *Τρόφιμος* 'питомец, възпитаник' — име на календарски светия. Дълбоки дол (Троянско) — Възраждането.

Трофìнко м — умалит. и видоизменено от Трофим. **Трофìнков ф.**

Трохàна ж — от Трофана с преход на *ф* в *х*. Въбел (Никополско), Пордим (Плевенско).

Трохàров ф — от диал. **трохàр* 'който събира трохи' (?) Рельово (Самоковско).

Трòхин м — видоизменено от Трофим. **Трòхинов ф.** Русе, 1936.

Трòхльов ф — от диал. **трохльо* 'много дребен предмет'. Миланово (Свогенско).

Трòхна ж — прякорно име — от диал. *трохна* 'трошица, дребен, мъничък предмет'. **Трòхнин ф.** Враца.

Трòцо м — видоизменено от Трофим. **Трòцов ф.** Кула.

Трòша ж — от Троя с друга наставка. Плевен, р. 1928.

Трошàн м — от Трош(о) + *ан*. Медвен (Котленско), Енина (Казанлъшко). **Трошàнов ф.** Пещера, Паталеница (Велинградско).

Трòшка ж — умалит. от Троша. Габрово, Севлиево, Русе. **Трòшкин ф.** Габрово, 1833.

Трòшо м — от Тройо с друга наставка. Малко Търново, Бургас, Варна, Каварна, Толбухин, Северна Добруджа. **Трòшев ф.** Варна, 1900, Чирпан, 1900, Търново, Толбухин, Пловдив, Карнобат, Грудовско.

Трòя ж — женска форма срещу Тройо. Русе.

Тройн м — от Трой(о) + *ан* или от диал. *троян* 'трети близък'. Ботевградско, Ихтиманско, Ореховско, Русе, Стара Загора, Бистрица (Софийско). **Тройнов ф.** Ботевградско, Брацигово, Елинпелинско.

Тройна ж — женска форма срещу Троян. Ботевградско, Софийско.

Тройнка ж — умалит. от Трояна. Ботевградско, Софийско.

Тройнски ф — от град Троян. Търново, 1876, Варна.

Трубриев ф. (Атанас Трубриев Атанасов, София, 1961).

Трудников ф — от диал. **трудник* 'мъж с голям корем като трудна жена, мъж-трудница' (?) Търново.

Трòдовите род — от *труд*, трудолюбив. Филево (Първомайско).

Трудолеев ф — от диал. **трудолей* 'който не си жали труда' (?) Пловдив.

Трудолюбов ф — от *трудолюб(ец)*. Орханово (Грудовско), Нова Загора, Ямбол.

Трúйо м — видоизменено от Труфи, Трухчо. **Трúев ф.** Балей (Видинско).

Трúмбев ф — от гр. *τρομπά* 'помпа'. Лясковец, 1893, Търново.

Трúно м — далечно видоизменение от Трифон. **Трúнов ф.** Търново.

Трúнто м — от Труно с вмъкнато *т* или разновидност на Тронтьо. **Трúнтов ф.** Бургас.

Трúнчо м — умалит. от Труно. **Трúнчев ф.** Казанлък, Пловдив.

Трúпльов ф — от прякор *Трúпльо* 'нисък и набит като трупле (късо дебело дърво)'. Миланово (Свогенско).

Трúпчев, Трупчийев и Трúпчов ф — от *трúпче* 'късо дебело дърво'; вж. Труплев. Огражден (Санданско), Берковица, 1917, Шипка (Казанлъшко).

Трúтев и Трúтовски ф — от диал. *трут* 'прахан' (?) Пловдив.

Трúфа ж — женска форма срещу Труфи. Зимница (Ямболско), р. 1902 Бяла (Сливенско), Карнобатско, Каварна.

Труфàн м — видоизменено от Митрофан или от Трифон под влияние на диал. *труфа* 'гиздило, труфило' (свързват го само с Трифон). **Труфàнов ф.** Търново.

Труфàна ж — женска форма срещу Труфан. Търново, 1892, Търновско, Павликенско, Русе, Плевен, Горнооряховско, Разград, Юпер (Кубратско).

Труфàнка ж — умалит. от Труфана. Горнооряховско, Търговишко.

Труфèшев и Труфèшов ф — от диал. **труфèж* 'труфене, гиздене'. Горна Оряховица.

Трúфи м — съкрат. от Труфан. Разград, Търговище. **Трúфев ф.** Търговище, Търново.

***Труфìн м** — от Труф(и) + *ин*.

Труфìнко м — умалит. от Труфин. **Труфìнков ф.** Русе.

Трúфка ж — умалит. от Труфа. Търновско, Горнооряховско, Сливен, Нова Загора, Търговище, Преславско. Едни го свързват с Трифон, а в Горнооряховско празнуват „имен ден“ на Света Труфйца (Света Троица). **Трúфкин ф.**

Трúфчо м — умалит. от Труфи. **Трúфчев ф.** Пловдив, 1873, Калофер, 1893, Търговище.

Трúха ж — от Труфа с преход на *ф* в *х*. Куцина (Търновско).

Трúхка ж — умалит. от Труха. Голямо Шивачево (Сливенско).

Трúхчо м — от Труфчо с преход на *ф* в *х*. **Трúхчев ф.** Дебелец (Търновско), Търговище, Поморие, Твърдица (Сливенско).

Трúцеков ф — от Труцов с вмъкнато *ек*. Враца.

Труцо *м* — от Трушо с друга наставка.
Труцов *ф*. Видинско, 1893, Видин.

Труша *ж* — от Труфа, Труха с друга наставка. Сухиндол, Чапаево (Горнооряховско), Русе.

Трушеджи *прякор* — от пер.-тур. *turşucu* 'продавач или любител на туршия'. Шумен. Трушеджиев *ф*. Шумен.

Трушка *ж* — умалит. от Труша. Горнооряховско, Сухиндол, Русе.

Трушо *м* — от Труфи с друга наставка.
Трушев *ф*. Севлиево, Крушовене (Ореховско), Кипра (Варненско).

Трушчиев *ф* — разновидност на Трушеджиев. Варна.

Трушчо *м* — умалит. от Трушо. Вресово (Айтоско). Трушчев *ф*. Павликенско.

Трѣвньо *м* — от *трѣвна* 'плетен кошер' — защитно име: кръстен на малоценен и траен домашен предмет; срв. Стрехчо. Трѣвнев *ф*. Поликраище (Горнооряховско).

Трѣвчо *м* — умалит. от Трѣвньо. Трѣвчев *ф*. Казанлък.

Трѣко (Трко) *м* — от Трѣнко с изпадане на *н*. Трѣков (Трков) *ф*. Велинград.

Трѣна *ж* = Търна. Сливен.

Трѣнаки *м* — вж. Транаки. Винаца (Варненско).

Трѣнарски *ф* — от диал. *трѣнар* 'жител на махала Трѣнето'. Литаково (Ботевградско).

Трѣнго *м* — от Трѣнко с озвучаване на *нк* в *нг*. Трѣнгов *ф*. Разград.

Трѣндафил *м*, Трѣндафила *ж* — вж. Трандафил, Трандафила.

Трѣндички *ф* — от *Трѣнда, женска форма срещу Трѣндо.

Трѣндо *м* — съкрат. от Трѣндафил. Трѣндов *ф*. Варна, Пловдив.

Трѣненски *ф* — от колиби Трѣнито (Габровско). Пловдив.

Трѣнничко *м* — умалит. от Трѣнничо.

Трѣнничков *ф*. Правец (Ботевградско).

Трѣнниччо *м* — разновидност на Трѣнничо.

Трѣнниччова м о г ѝ л а — местност в Рашково (Ботевградско).

Трѣнка¹ *ж* — умалит. от Търна. Самоков, Самоковско, Ихтиман, Ихтиманско, Елин Пелин, Радомирско, Карлово, Сливен, Лозен (Софийско).

Трѣнка² *ф* — чешко фамилно име Трнка. София.

Трѣнкара *прякор* — от диал. *трѣнкар*. 'който живее из трѣнките'. Трудовец (Ботевградско). Трѣнкаров *ф*. Трудовец.

Трѣнко *м* — умалит. от Трѣно, Трѣньо или образувано направо от *трѣнка*; вж. Трѣно. Трѣнков *ф*. Горна Оряховица, Горнооряховско, Генералтошевско, Варненско, Ямболско, София, 1908.

Трѣно *м* — а) защитно име: да е жизнен като трѣнето; б) съкрат. от Трѣндафил;

срв. Трано, Трено. Трѣнов *ф*. Стоил Войвода (Новозагорско).

Трѣновали *пр* — от някое селище Трѣново. Кюстендил, 1879. Трѣновалийски *ф*. Генерал Николаево (Пловдивско).

Трѣнски *ф* — а) от колиби Трѣнито (Габровско). Габрово, 1882, Казанлък; б) от град Трѣн или от Трѣнско. Кнежа.

Трѣнтъо *м* — от Трѣньо с вмъкнато *т*. Трѣнтев *ф*. Пловдив, 1900.

Трѣнчо *м* — умалит. от Трѣно, Трѣньо. Трѣнчев и Трѣнчов *ф*. Преслав, Шумен, Свищов, Казанлък.

Трѣньо *м* — успоредна форма на Трѣно с меко окончание. Трѣнев *ф*. Брезово (Пловдивско), 1893. Трѣньо в а к а м и к — местност във Врачеш (Ботевградско).

Трѣяка *ж* — женска форма срещу Трѣпко. Синод. именник.

Трѣпко *м* — умалит. от Търпо, Търпе. Дебър (Македония). Трѣпков *ф*.

Трѣпчо *м* — умалит. от Търпо, Търпе. Клисурса (Софийско). Трѣпчев *ф*. Самоков, София (родът от Македония). Трѣпчов *ф*. Свищов, 1888. Трѣпчоското — местност в Ботевград.

Трѣса, Трѣсина, Трѣсинка *ж* — вж. Търса, Търсина, Търсинка. Софийско.

Трѣска *ж* — умалит. от Търса. Самоков, Брезник, Трѣн, Трѣнско.

Трѣтански *ф* — от диал. **трѣтан* 'който се търти (ходи с издаден задник) или често трѣтка (пърди)'. Правешка Лакавица (Ботевградско).

Трѣтко *м* — от Твърдко с изпадане на *в*. Трѣтков *ф*. Казанлък. Асеновград.

Трѣшлев *ф* — от прякор *Трѣшльо* 'който се трѣшка и вайка' (?) Пловдив.

Трѣндафил *м* — от нгр. *τριαντάφυλλον* 'шипка, трендафил'.

Трѣнко *м* — съкрат. от Трѣндафил. Трѣнков *ф*. Стара Загора, 1900.

Трѣбалов *ф* — разновидност на Тумпалов с новогръцки изговор на *мл*. Райково, Смолян.

Трѣбия *м*, Трѣбиев *ф* — вж. Тобия, Тобиев. Пловдив.

Трѣгалуков *ф* — от тур. *tuğluk*, нещо във връзка с *tuğ* (?) Казанлък.

Трѣговски *ф* — от тур. *tuğ* 'китка или перо на шапка'. Благоевград.

Трѣдан *м* — вж. Тодан. Трѣданов *ф*. Пловдив.

Трѣден *м*. Неврокопски, 16 в.

Трѣджаров и Трѣджарски *ф* — от прякор *Трѣджар(а)* 'търговеца' (ар.-тур. *tıccar*). Етрополе, Орехово, Самоковско.

Трѣдор *м* — стара форма на Тодор. Трѣдоров *ф*. Враца, Берковица, Вършец, Белградчишко.

Трѣечки и Трѣешки *ф* — може би вж. Туевски; вж. Туйо. Самоков, Ярлово (Самоковско).

Тѹжов ф — от прякор *Тужо* 'търговец' (?) Миланово (Свогенско).

Тузларов ф — от диал. **тузлар* 'работник в солница или съдържател на солница'; вж. Тузлев. Толбухин.

Тѹзлев ф — от тур. *tuzla* 'солница'. Варна.

Тузлѹков ф — от областта Тузлук в Североизточна България.

Тѹзов ф — от прякор *Туз(а)* 'богаташ' (рус. т у з). Горник (Белослатинско).

Тузсѹзов ф — от тур. *tuzsuz* 'безсолен'. Провадия, 1908.

Туилѹев ф — от диал. **туйлѹя* 'който носи китка или перо на шапката си' (тур. *tuğlu*). Самоков (външно лице).

Тѹйко м — умалит. от Тѹйо. **Тѹйков ф**. Тетевен, 1897, Орехово, 1908, Враца, Никопол, Панагюрище, Пазарджик.

Тѹйо м — от Тѹльо с изпадане на мекото л или от тур. *tuğ*; вж. Туговски. **Тѹев ф**. Цървени брег (Станкедимитровско). **Тѹевски ф**. Правец (Ботевградско).

Тѹйчо м — умалит. от Тѹйо. **Тѹйчев ф**. Пазарджик.

Тѹката прякор — от нареч. *тука* (?) Чирпан.

Тулбѹенски ф — от диал. *тулбѹен* 'тънка памучна кърпа' (пер.-тур. *tülbent*). Горно Пещене (Врачанско), Враца.

Тѹле и Тѹльо м — защитно име: да е задулен, запазен от беди и болести (?) **Тѹлев ф**. Охрид, Самоков, Радомирско, Благоевград, Пловдив, Бургас, Търново. **Тѹльов ф**. Цариград, 1860. **Тѹлевски ф**. Пловдив.

Тулѹешко м — от Тул(ѹо)+*ешко*. **Тулѹешков ф**. Дряново, 1888, Търново, 1905, Левски, 1917.

Тулийски ф. Шишманово (Самоковско).

Тѹлин м — от Тул(ѹо)+*ин* или *вм*. Толин. **Тулинов ф**. Сопот.

Тулина ж — женска форма срещу Тулин или *вм*. Толина. Казанлък.

Тулмѹзов ф — видоизменено от Таламазов. Балчик, 1906.

Тѹловски ф — от с. Тулово (Казанлъшко). Казанлък.

Тѹлски ф — може би нарочно видоизменено от Турски. Карнобат.

Тулѹмбаджиев ф — от диал. *тулѹмбаджия* 'пожарникар'. Пловдив.

Тулѹпов ф — от диал. *тулѹп* 'неизпреден памук' или от прякор *Тулѹп* 'простак, селяндур'. Бургас, 1959.

Тумангѹлов ф — от тур. *tuman* и *gelep* 'който ходи с широки шалвари' (?) Копривщица.

Тумѹнов ф — от тур. *tuman* 'вид широки шалвари'; срв. Потуров, Шалваров, Казанлък.

Тумбакѹев ф. Банско.

Тумбакѹов ф — от *тумбак* 'корем, мях'. Червен (Асеновградско), Асеновград, Варна.

Тумбалѹков ф — от диал. *тумбалѹк*; вж. Тумбаланов. Пловдив.

Тумбалѹнов ф — от диал. *тумбалѹн* 'тумбест човек, мешко'. Русе, 1881.

Тумбалѹев и Тумбалиев ф — вж. Тумбалов. Сопот, Пловдив.

Тѹмбалѹов и Тѹмбалѹев ф — от махала Тумбалово (Севлиево). Русе, Дряново, Свищов, Варна.

Тѹмбанѹов ф — от диал. **тѹмбан* 'който се премята'; срв. Тумбата (?) Пловдив.

Тѹмбарков ф — от прякор *Тѹмбарко*; вж. Тумбата (?) Кърджали, Благоевград.

Тѹмбата прякор — от гр. *τομπτα* 'премятане'. Айтос, 1893.

Тѹмбатѹеров ф — вж. Томбатеров. Дунавска България.

Тѹмбачев ф — от прякор *Тѹмбачето* (?) Пловдив.

Тѹмбев ф — от прякор *Тѹмбѹо* 'мешест, тумбест човек'. Габрово, Търново, Драгижево (Търновско), Русе, Павликени, Пловдив, Кюстендил, Разлог, Банско.

Тѹмбѹешков ф — от прякор *Тѹмбѹешко*; вж. Тумбев. Враца.

Тѹмбѹов ф — разновидност на Тумбев. Тракия, Грудово, Асеновград.

Тѹмболѹков ф — разновидност на Тумбалѹков. Търново.

Тѹмка ф. (Мария Николова Тумка — Русе, 1936).

Тѹмпалов ф — навярно разновидност на Тумпаров. Петрич.

Тѹмпаров ф — от гр. *τομπάρω* 'събарям, прекатурвам' (?) Вакарел, Кюстендил, Харманли, Самоков.

Тумрукѹюглу ф — от диал. **тумрукѹийя* 'тъмничар или затворник' (тур. *toprukcu*) с турска наставка *-оглу*. Свищов, 1833.

Тумрѹшки ф — от диал. *тумрѹк* 'вид дървени окови' (тур. *topruk*). Карлово.

Тумтумов ф. Търново, 1906.

Тѹна ж — женска форма срещу Туно, Туньо. Брезник. **Тѹнин ф**. Вършец.

Тенабѹдов ф — от *туна беда*. Варна.

Тунѹшки ф — *вм*. Тонашки. Бургас.

Тунгаров ф. Самоков.

Тѹнджа ж — женска форма срещу Тунджо. Доброславци (Софийско).

Тѹнджо м — от река Тунджа; срв. Искър, Струма. Етрополе. **Тѹнджов и Тѹнджев ф**. Етрополе, 1893.

Тѹнка ж — умалит. от Туна. Плевенско, Гигинци (Брезнишко), Шумен, Поморийско. **Тѹнкин ф**. Злогош (Кюстендилско).

Тѹнко м — умалит. от Туно, Туньо. Вършец, 1904. **Тѹнков ф**. Тетевен, Русе, Кокаляне (Софийско).

Тѹно м — успоредна форма на Туньо с твърдо окончание. **Тѹнов ф**. Расово (Ломско), Лехчево (Михайловградско).

- Тунсузов ф** — от Тузсузов с дисимиляция на първото з. Варна.
- Тунтев и Тунтов ф.** Лагоджа (Благоевградско), Благоевград.
- Тунчо м** — умалит. от Туньо. Търновско, Сухиндол. **Тунчев и Тунчов ф.** Търновско, Провадия, Пазарджик, Либихово (Гоцеделчевско), Малко Търново, Карлово. **Тунчов в а л о г** — местност в Правешка Лакавица (Ботевградско).
- Туньо м** — произволно видоизменение от Трифон, Тудор или Панайот. Горнооряховско, Търновско. **Тунев ф.** Търновско, Павликенско, Пловдивско.
- Тупалата пр** — може би от *Топала* (в говора тая дума вече не е известна) с изменението на ударението. Темуша (Ботевградско). **Тупалски ф.** Темуша, Скравена.
- Тупанджийски ф** — от диал. *тупанджия* 'тъпанар'. Челопечене (Софийско).
- Тупанете род** — вж. Тупаня. Церецел (Свогенско).
- Тупанко пр** — от израза *гол като тупан* 'съвсем беден'. Радомир. **Тупанков ф.** Цървена могила (Радомирско), Кюстендил, 1879, Софийско.
- Тупанкьо пр** — разновидност на Тупанко. Враца. **Тупанкьов (и Тупанкев) ф.** Враца, Новачене (Ботевградско), Кюстендил, 1893. **Тупанкьовски ф.** Търнава (Белослатинско).
- Тупански ф** — от прякор *Тупаня*. Осиковска Лакавица (Ботевградско), Кремена (Врачанско).
- Тупаня пр** — от диал. *тупан* 'тъпан' — в смисъл 'много беден' или 'надут, високомерен'. Ботевград (вече изчезнало), Луковит.
- Тупарев и Тупаров ф** — от прякор *Тупаря* или разновидност на Тумпаров. София, 1896, Кула, Велинград, Пловдив, Охрид.
- Тупаря пр** — може би от диал. **тупар* 'който има навик да тупа, да бие' (?) Тетевен.
- Тупин ф** — може би от глаг. *тупам* (?) (Мано Тупин — Кюстендил, 1879).
- Тупковци род** — от прякор *Тупко* 'който има навик да бие' (?) Езерово (Първомайско).
- Тупчев ф** — от прякор *Тупчо*; вж. Тупковци. Пещера, Пловдив.
- Турафчиев ф** — от диал. **турафчия* 'член на група, на партия' (от ар.-тур. *tağacı*)? Варна.
- Турбатов ф** — от рум. *turbat* 'бесен, яростен'. Крушовене (Ореховско).
- Тургев ф** — може би от тур. *turgay* 'чучулига' (?) Пловдив, 1917.
- Тургов ф** — разновидност на Тургев. Локорско (Софийско).
- Турданов ф.** Казанлък.
- Турдоглу ф.** Пловдив, 1949 (няколко души).
- Турженски ф.** Стара Загора, 1930.
- Туриманджов ф** — от диал. *туриманджа* 'който кани, гошава с манджи'. Кавадарци, 1917.
- Турката прякор** — нарочно видоизменено от Щурката; вж. Щурков. Свищов, 1894.
- Туркин ф** — от прякор *Турката*. Свищов, 1894.
- Туркинчев ф** — от прякор *Туркинчето*. Русаля (Търновско).
- Туркович ф** — разновидност на Турковски. Сопот (външно лице).
- Турковски ф** — от гр. *Тобркос* 'турчин'; срв. Турчев, Турски. Кюстендил, 1911.
- Турлаков и Турлашки ф** — а) в Източна България — от тур. *tolak* 'буен, разветрен младеж'; б) в Северозападна България — от диал. *турлак* 'селянин от някои планински области във Врачанско и Берковско'; срв. Шопов. Казанлък, Ямбол, Стара Загора, Вълчедръма (Ломско).
- Турланов ф** — от тур. *turlan* 'който събира, нагажда'. Пловдив.
- Турмаков ф** — от диал. *турмак* 'мъжко биволче'. Кнежа, Ставерци (Ореховско).
- Турманов ф** — видоизменено от Торманов. Грудовско, Ловешко.
- Турмачки ф** — друга форма на Турмаков. Самоковско.
- Турмилов ф.** Ставерци (Ореховско), 1917.
- Турникапа пр** — от диал. *турна* 'катурна' и *капа*. Крушово (Македония).
- Турнов и Турнев ф** — от диал. *турна* 'жерав' (?) Петрич, 1917.
- Туров ф** — нарочно видоизменено от Щуров. Казанлък, 1878.
- Туроверов ф** — нещо във връзка с турска вяра (?)
- Туролейков и Турулейков ф** — от някоя птица *турулейка* или от прякор *Турулейко* 'който чурулика'. Щип, 1917.
- Турски ф** — от прилагат. *турски* — може би от турско село или майката туркиня? Бенковски (Пловдивско).
- Турсунлийски ф** — от с. Турсунлии (Самоилово, Сливенско). Сливен.
- Турсунов ф** — съкрат. от Турсунлийски (?) София.
- Туртанка пр** — „която лапа туртите“. Сталийска махала (Ломско).
- Туртански ф** — от прякор *Туртанко*; срв. Тортоманов. Хърлец (Ореховско), Рогозен (Белослатинско).
- Туртаров ф** — от прякор *Туртар(о)* 'който обича турти'. Самоков.
- Туртов ф** — от прякор *Туртата*. Пещера, 1917, Пловдив.
- Туртуланов ф** — от прякор *Туртолан*; срв. Туртанка. Пловдив.
- Туртуманов ф** — правописна разновидност на Тортоманов. Никопол, 1897.

Туртуриков *ф* — правописна разновидност на Торториков. София.

Турудийски *ф*. Самоков.

Турулейков *ф* — вж. Туролейков. София.

Турументиев *ф*. Станке Димитров, 1879.

Турументийски *ф* — друга форма на Турументиев. Кочериново (Станкедимитровско), 1893.

Турунджов *ф* — от тур. *turupcu* 'оранжев'. Варна.

Турчански *ф* — навярно еднакво по значение с Турковски. Пловдив.

Турчев *ф* — от прякор *Турчето* или *Турчина*. Пловдив, 1893 (мнозина), Варна, 1893, София, 1893, Локорско (Софийско), Остров (Ореховско).

Турчелов *ф* — от рум. **turcel* (?) Бутан, Софрониево (Ореховско).

Турчйтов *ф* — от рум. *turcit* 'потурчен'. Ореховско.

Туршѹ *пр* — от пер.-тур. *turşu* 'туршия'. Варна, 1940.

Тусункислия *пр* — от тур. *tosun keseli* 'със здрава кесия'. Копривщица, 1849.

Тусчийев и **Тусчийски** *ф* — от тур. *tuzcu* солар'. Панагюрище.

Тутаки *м* — от Тут(о) с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Тутакев** *ф*. Кюстендил, 1879.

Тутата *пр* — може би от изрза *вуратута* 'бий-дръж'. Чирпан, 1893.

Тутеков (и **Тутиков**) *ф* — от Тутев с вмъкнато *ек* (*ик*). Лясковец, Ново село (Троянско).

Тутешко *м* — от Тут(ьо)+*ешко*. **Тутешков** *ф*.

Тутко *м* — умалит. от Туто, Тутьо. **Тутков** *ф*. Благоевград.

Тутмаников *ф* — от *тутманик*. Джурово (Тетевенско), Ловеч, 1893.

Тутмов *ф* — от тур. *tutma* 'хващане, вземане и др.'. Стубел (Михайловградско), 1905.

Тутнев *ф* — от прякор *Тутньо* 'който се тутка, работи бавно'. Брезово (Пловдивско), 1900.

Түто *м* — видоизменено от Тудор, както Тото от Тодор. **Түтов** *ф*. Чирпан, 1884, Стара Загора, Русе, Стубел (Михайловградско).

Түтомйров *ф* — видоизменено от Татомиров. Видин, 1960.

Тутраканов *ф* — от град Тутракан. Дряново, Михайловград.

Тутул *м* — от Тут(о)+*ул*. **Тутулов** *ф*.

Тутунаров *ф* — от диал. *тутунар* 'производител или търговец на тютюн'. Гоце Делчев (гроб).

Тутункьовски *ф* — от прякор *Тутункьо* 'който много пуши тютюн'. Трудовец (Ботевградско).

Түтур *м* — видоизменено от Тудор (?) **Түтурев** *ф*.

Түтурйн *м* — видоизменено от Тодорин. **Түтурйнов** *ф*. Плевен (от Западните покрайнини).

Түтьо *м* — успоредна форма на Туто с меко окончание. **Түтев** (и **Түтьов**) *ф*. Панагюрище, 1873, Павликени, Свищов, Русе, Шумен, Преслав.

Түхладжиев *ф* — от *түхладжия* 'тухлар' (тур. *tuğlacı*). Габрово, 1927 (имал тухларска фабрика).

Түхларов и **Түхларев** *ф* — от *тухлар*. Русе, 1936, Стара Загора.

Түхлев и **Түхлов** *ф* — от *түхла* (?) Пловдив, Калофер.

Түхо *м* — от Туйо с преход на *й* в *х* или от Тихон с изговор на гръцко *υ* като *у* (?) **Түхов** *ф*. Ловеч, 1900, Видин, Асеновград, Райково (Смолянско).

Түхчийев *ф* — от Тусчиев с преход на *сч* в *хч*; срв. Русчо — Рухчо. Панагюрско, Панагюрище, Пазарджик, Пловдив, Варна.

Түхчо *м* — умалит. от Түхо. **Түхчев** *ф*. Разград, 1900.

Түцо *м* — видоизменено от Тудор, както Тоцо от Тодор. Уровене, Криводол (Врачанско). **Түцов** *ф*. Ново село (Видинско), 1917.

Түчко *м* — умалит. от Тучо. **Түчков** *ф*. Пордим (Плевенско).

Түчо *м* — съкрат. от Ту(дор)чо. **Түчев** и **Түчов** *ф*. Калофер, 1862, 1965, Карлово, Пловдив, Пловдивско, Никопол, Доганово (Елинпелинско).

Түша *м* — видоизменено от Тудор. Стубел (Михайловградско). **Түшов** *ф*. Вършец, Михайловград.

Түшан *м* — вж. Тошан. **Түшанов** *ф*. Шумен.

Түшачко *м* — умалит. от Тушан. **Түшанков** *ф*. Кула.

Түше *м* — видоизменено от Петър — Петруш — Петуш. Кукуш, Радовиш, 1917. **Түшев** *ф*.

Түшймче *м* — умалит. от Туше. **Түшймчев** *ф*.

Түшйн *м* — вж. Тошин. **Түшйнов** *ф*. Враца.

Түшийн *м* — от Туш(е)+*ян*. **Түшийнов** *ф*. Пловдив.

Түшка *ж* — женска форма срещу Тушко.

Түшко *м* — видоизменено от Тудор или от Петруш. Долна Бела Речка (Берковско), Вършец, Плевен. **Түшков** *ф*. Свищов, Горна Оряховица, Пловдив.

Түшлек *пр* — навярно от лично име. Панагюрище. **Түшлеков** *ф*. Панагюрище, Пазарджик.

Түшнин *ф*. Банско.

Түшо *м* — по-нова форма на Туша. Михайловградско.

Тушул *м* — от Туш(а)+ул. Тушулов *ф*. София, 1897.

Тушчѐв и Тѹщѐв *ф* — от диал. *тушчѐ* 'пушче, пушчица'. Самоков, Станке Димитров.

Тѹкѹчев *ф* — от *тѹкѹч*; срв. Ткачев. Търново.

Тѹлпѹгов *ф* — от рум. *tălrig* 'налъм; шейнило'. Никопол (мнозина), Сомовит.

Тѹмнев *ф* — от прякор *Тѹмньо*; вж. Тъмничев. Турия (Казанлъшко), 1911, Габрово, Шумен, Букарово (Севлиевско).

Тѹмничѹрски *ф* — от *тѹмничѹр* 'затворник' (?) Русе, 1937.

Тѹмничев и Тѹмнишки *ф* — от диал. *тѹмница* '1. мрачен, навъсен човек; 2. голям скъперник'. Русе, Ловеч, Плевен, Плевенско.

Тѹмпалов *ф* — разновидност на Тумпалов (?) Варна.

Тѹмпев *ф*. Павел баня (Казанлъшко).

Тѹнгалов *ф* — разновидност на Тангълов. Полски Сеновец (Търновско), 1917, Пещера.

Тѹнгаров *ф* — разновидност на Тангъров.

Тѹнкѹшев *ф* — от прякор *Тѹнкѹш(а)* 'тънък, слаб човек' (?) Стара Загора.

Тѹнкин *ф* — от прякор *Тѹнката* (тънка Неда, тънка Гана и под.) Сопот, 1900.

Тѹнков и Тѹнковски *ф* — от прякор *Тѹнкия*. Бургас, 1927, Троян, 1893.

Тѹнкопѹшев *ф* — от *тѹнко пише* или *с тѹнка пишка* (?) Ямбол.

Тѹнкоcѐров *ф* — от диал. **тѹнкоcѐр* 'скъперник'. Елхово (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора.

Тѹнмѹзов *ф* — от тур. *tanmak* 'разпознавам; признавам' и отрицание-таз. Карнобат.

Тѹпанѹров и Тѹпанѹрев *ф* — от *тѹпанѹр* 'който бие тъпана; прен. простак'. Търново, 1893, Брацигово, 1917, Пловдив.

Тѹпанков *ф* — от прякор *Тѹпанко*; вж. Тупанко. Русе.

Тѹпанов и Тѹпански *ф* — от *тѹпан* (може би превод на тур. Даулов). Айтос (мнозина), Казанлък, Котел, 1867.

Тѹпанчев *ф* — от прякор *Тѹпанчето* или *Тѹпанчо* 'който се тъпанчи, излиза все на преден ред'. Чуково (Дряновско), Бачево (Разложко), Варна.

Тѹпко *м* — от Тръпко с изпадане на *р*. Тѹпков *ф*. Прилеп, Солун, Пловдив.

Тѹпо *м* — от Търпо с изпадане на *р*. Тѹпов *ф*.

Тѹпчѹров *ф* — от прякор *Тѹпчѹра* 'който тъпче или потъпква' (?) Добровница (Пазарджишко).

Тѹпчѹлѹшов *ф* — от прякор *Тѹпчѹлѹща* 'от скъперничество тъпче, яде главно лѹща'. Калофер, Карлово, Цариград (Възраждането).

Тѹпчѹнчѹров *ф* — от диал. *тѹпчѹнчѹр* 'тъпанар'. Попово, 1917.

Тѹпчѹнков *ф* — вж. Тѹпанков. Павликени.

Тѹрбѹнов и Тѹрбѹнов *ф* — вж. Щърбанов, Щърбенев. Стара Загора, Пловдив.

Тѹргов *ф* — от бълг.-рум. *tiġ* 'пазар, панаир, пазарлък; градче'. Провадия, 1900, Силистра, 1908, Ружинци (Белоградчишко), Варна.

Тѹргѹвски *ф* — от *тѹргѹвец* или по-стара форма на Тѹргов. Шумен, 1893, Синьо бърдо (Врачанско), Лом (родът от Трявна).

Тѹргохов *ф* — от *Тѹрговов и *Тѹргофов с преход на *ф* в *х*. Силистра, 1894.

Тѹрев *ф* — от прякор *Тѹрьо* (от *таралѹж* или от тур. *tiġil* — срв. Таралѹжков и Тарѹлов). Поповица (Асеновградско).

Тѹркалѹнов *ф* — от диал. *тѹркалѹн* '(кукер), който се тѹркаля по земята'. Поибрене (Панагюрско), Карлово, Пловдив, Пазарджик.

Тѹркѹлев, Тѹркѹлов и Тѹркѹлов *ф* — от *тѹркалѹ* 'колело' или 'човек, който се тѹркаля'. Горни Воден (Асеновградско), Пловдив, Бургас, Кула.

Тѹрладжѹйски *ф* — от диал. **тѹрладжѹя* 'овчар на тѹрло'. Ихтиман, 1893.

Тѹрлев *ф* — от прякор *Тѹрльо* или *Тѹрле* 'сух, болнав човек' (?)

Тѹрлишѹнов *ф* — от *тѹрлишѹнин* 'жител на град Тѹрлис'. Гоце Дѹлчев.

Тѹрмѹнов *ф* — от тур. *tiġmaptak* 'ка-теря се'. Враца.

Тѹрмѹков *ф* — от тур. *tiġmik* 'градинско гребло'.

Тѹрна *ж* — женска форма срещу Търно, Търньо. Нова Загора, Ихтиман. Тѹрнин *ф*. Ихтиман.

Тѹрнаджѹев и Тѹрнаджѹйски *ф* — видо-изменено от Тѹрладжѹйски. Карлово, Пещера, Ихтиман.

Тѹрнакѹпов и Тѹрнакѹпски *ф* — от *тѹрнакоп* 'земеделско сечиво' или 'човек, който копае, изкоренява тръне'. Милковица (Никополско, Русе.

Тѹрнѹшко *м* — от Търн(ѹо)+ѹшко. Тѹрнѹшков *ф*.

Тѹрницѹв *ф* — от прякор *Тѹрницѹтата* 'закачлив, заядлив човек' (?) Враца.

Тѹрниченски и Тѹрничански *ф* — от с. Търничени (Казанлъшко). Казанлък.

Тѹрничко *м* — вж. Тръничко. Тѹрничков *ф*. Враца, 1908, Свищов.

Тѹрничо *м* — вж. Тръничо. Тѹрничев *ф*. Калофер.

Тѹрно *м* — вж. Търно. Тѹрговишко, 16 в. Тѹрнов *ф*. Пещера, Русе, Загражден (Никополско).

Тѹрновец *пр* — от град Търново. Севлиево, 1900. Тѹрновски *ф*. Сливен.

Тѹрньо *м* — вж. Търньо. Тѹрнев *ф*. Търново, 1893, Пловдив, 1893, Брезово

(Пловдивско), Стара Загора, Дрен (Радомирско).

Търнян *м* — от Търнь(о) + *ан.* Търнянов *ф.* Търново.

Търолов *ф* — *вм.* Търълов. Меричлери (Чирпанско), 1917.

Търпа *ж* — женска форма срещу Търпо, Търпе. Пловдив, 1877, Варна.

Търпана *ж* — от Търп(а) + *ана.*

Търпанов *ф* — от тур. *tırap* 'коса (за сено)'. Казанлък (мнозина), Бургас.

Търпе *м* — разновидност на Търпо. Дебърско. Търпев *ф.*

Търпѐн *м* — от Търп(о) + *ен.* Търпѐнов *ф.* Варна.

Търпѐна *ж* — женска форма срещу Търпен. Н. Геров.

Търпѐнка *ж* — умалит. от Търпена. Пазарджишко.

Търпѐшев *ф* — *вж.* Терпешев.

Търпо *м* — защитно име: да търпи (болести, страдания), но да живее. Македония, Пещера, 1853, Брацигово, Пловдив, Варна. Търпов *ф.* Костурско, Охрид, Пещера, 1893.

Търпоманов *ф* — според местно предание: две сирачета, Величка и Търпо, били отгледани от Ман бей; така също обясняват и името Ликоманов. По-вероятно — от диал. **търпоман* 'търпелив човек'. Брацигово, 1893, Пещера, Пазарджик, Пловдив, Русе.

Търса *ж* — защитно име: от *търся* (ново име, което ще осигури живот на детето) — когато преди него са им мрели деца. Брезнишко, Пернишко, Годеч, Владая, Клисурса (Софийско).

Търсан *м* — мъжка форма срещу Търса (?) Търсанов *ф.* Миндя (Еленско).

Търсанко *м* — умалит. от Търсан. Търсанков *ф.* Елена, Разпоповци (Еленско).

Търсѐна *ж* — от Търс(а) + *ѐна.* Годечко, 1904.

Търсѐна *ж* — от Търс(а) + *ѐна.* Софийско, Долни Романци (Брезнишко), Казанлък, р. 1899.

Търсѐнка *ж* — умалит. от Търсѐна. Софийско.

Търтини *род* — от прякор *Търта*; *вж.* Трътански. Царибродско.

Търтов *ф* — от прякор *Търто*; *вж.* Трътански. Славяново (Плевенско), 1917.

Търчанов *ф* — съкрат. от Потърчанов. Каварна, 1917, Варна, 1940.

Търчидобрев *ф* — от търчи Добри. Толбухинско.

Търчков *ф* — от прякор *Търчко* (от *търчи-лъжи*). Враца, 1949.

Тършан *м* — разновидност на Търсан. Тършанов *ф.* Пловдив.

Тършица *ж* — видоизменено от *Търсица — от Търс(а) + *ѐца.* Силистра, р. 1874.

Тършогов *ф* — от рум. *tîrsoagă* 'дълга и сплетена брада'. Сомовит.

Търълов *ф* — *вж.* Тарълов. Меричлери (Чирпанско), 1920.

Търхрилов *ф* — *вж.* Тахрилов. Лясковен, 1882.

Търхров *ф* — може би съкрат. от Търхрилов. Русе, 1936.

Търчехаров *ф.* Стара Загора, 1930.

Тюйлийев *ф* — от диал. *тюйлия* 'космат' (тур. *tüylü*). Студена (Свищовско), Шумен.

Тюкенов и **Тюкинов** *ф* — от тур. *tükenpek* 'свършва се' (?) Розово (Брацигово).

Тюлеков *ф* — от Тюлев с *вмъкнато ек.* Златарица (Еленско).

Тюленов *ф* — от прякор *Тюлена*. Пловдив, 1949.

Тюлитков *ф.* София, 1957.

Тюльо *м* — от Тульо с удвояване на мекостта, както *дюля* от *дуля* (?) Тюлев *ф.* Калюфер, 1861, Устово (Смолянско), 1917, Шумен, Варна, Разград. Тюлийев *ф.* Карнобат.

Тюломбаков *ф* — от диал. *тюломбек*, '1. вид малък тъпан; 2. конски товар, въз който се язди' (тур. *tülumbek*). Габрово 1900.

Тюляков *ф* — навярно *вм.* Тюлеков.

Тюрдичев и **Тюрдийчев** *ф* — от тур. *tügedi* 'бързо напреднал в службата, парвеню'. Пловдив.

Тюркеджиев *ф* — от диал. **тюркеджия* 'който много добре говори турски' (?) Пловдив, Бяла.

Тюрлесанов и **Тюрлисанов** *ф* — някаква разновидност на Търлишанов (?) Казанлък.

Тюрмесанов *ф* — навярно грешка *вм.* Тюрлисанов.

Тюрюлюмов *ф* — може би нещо във връзка с тур. *dügültek* 'свивам на роло'. Червен брег, 1917.

Тютѐшев *ф* — *вм.* Тютѐшев. Карнобат.

Тютѐшев *ф* — от тур. *tütüyoğ* 'пуши, кади'. Айтос.

Тютюков *ф* — видоизменено от Дюдюков. Пловдив.

Тютюлков и **Тютюлчев** *ф.* Пещера.

Тютюнджиев *ф* — от *тютюнджия* 'страстен пушач'. Панагюрище, Сливен, Стара Загора, Мараш (Преславско), Винаца (Варненско).

Тютюнков *ф* — от прякор *Тютюнко* 'вмирян на тютюн'; срв. Тутунковски. Лесичево (Пазарджишко), Поликраище (Горнооряховско), Янтра (Севлиево).

Тюфекчиев *ф* — от тур. *tüfekçi* 'оръжейник'. Бяла, 1900, Карлово, Казанлък.

Тюфишев *ф.* София, 1957.

Тягов *ф* — разновидност на Тегов. Пазарджик.

Тяна *ж* — женска форма срещу Теньо. Сливен, Стара Загора, Ямбол, Първомайско, Харманлии.

Тянка ж — умалит. от Тяна. Казанлък, Елховско.

Тярко м — умалит. от Тенъ или от Тяно. **Тянков ф.** Чирпан, Стара Загора, Нова Загора.

Тяно м — видоизменено от Стоян. Су-

хиндол. **Тянов ф.** Хасково, Казанлък.

Тянчо м — умалит. от Тяно. **Тянчев ф.** Асеновградско, Стара Загора.

Тяньо м — разновидност на Тяно с меко окончание. **Тянев ф.** Пещера.

Тяпенцов ф. Първомай, 1905.

У

Уба ж — от Хуба с изпадане на *х*. Софийско, Брезово (Пловдивско). **Убински ф.** Враца.

Убавена ж — *вм.* Хубавена. Софийско.

Убан м — *вм.* Хубан. **Убанов ф.** Габрово, 1900.

Убен м — *вм.* Хубен. **Убенов ф.** Лопян (Ботевградско).

Убин м — от Убен с редукция на *е* в *и*. **Убинов ф.** Пазарджик.

Ублеков и Убликов ф — от Ублев с *вмъкнато ек (ик)*. Сопот, Пазарджик.

Убльо м — от Убьо с *вмъкнато л*. **Ублев ф.** Пазарджик.

Убрѐн м — от Обрен с редукция на *о* в *у*. **Убрѐнов ф.** Силистра, 1860.

Убуров ф — от тур. обиг 'лаком, гладник'. Ямбол, 1900, Бургас.

Убьо м — *вм.* Хубьо. **Убев ф.** Луковит, 1893.

Увалиев и Увалийски ф — от диал. *ува-лия* 'полски жител, полянин' (тур. ovalı). Калофер, 1876, Цариград, 1853, Казанлък.

Уванлиев ф — разновидност на Увалиев. Горна Оряховица.

Уварда пр — от диал. *уварда* 'щедър' (тур. hovarda). Плевен. **Увардов ф.** Плевен.

Угаров ф — псевдоним, от *угар*.

Углев ф — от диал. *угле* 'въглища'. Свищов, 1893.

Углешов ф. Ветрен (Пазарджишко), Ихтиман.

Углярв ф — от диал. *угляр* 'жарава, въглища'. Цариброд, Годечко.

Угорѐлски ф — *вж.* Огорелков. Севлиево.

Угра ж — женска форма срещу Угрин. **Угрин ф.** Ихтиман, 1893. **Угрински ф.** Благоевград.

Угрѐн м — разновидност на Угрин. **Угрѐнски ф.** Радотина, Гурково (Ботевградско).

Угрѐня пр — членувана форма на Угрѐн. Краево (Ботевградско).

Угрѐл м — разновидност на Угрин. Синод. именник.

Угрѐн м — от старинно *угрѐн* 'унгарец'; срв. Куман, Латин, Роман. Радуил (Самоковско), Трън, Вършец, р. 1909. **Угрѐнов**

ф. Трън, Вършец, Панагюрище, Пазарджик, Плевен, Санданско, Елинпелинско.

Угрѐна и Угрѐня ж — женска форма срещу Угрин. Вайганд, Синод. именник.

Угуев ф. Първомай, 1897.

Угърче и Угърчо м — умалит. от Угрин. Вайганд, Синод. именник.

Угърчѐнски ф — от с. Угърчин (Ловешко).

Удѐвника пр — от *удѐвник*. Правешка Лакавица (Ботевградско).

Удварев ф — *вж.* Одварев. Поликрайще (Горнооряховско).

Удрѐн м — от Угрѐн, видоизменено и преосмислено по диал. *ударѐн* 'прилежен, работлив'. Тетевен. **Удрѐнов (и Удрѐнов) ф.** Тетевен.

Удрѐо м — видоизменено от Удрѐн (?) **Удрев ф.** Свищов, 1873, Попина (Силистренско), 1917.

Ужиканов ф. Пазарджик.

Узев и Узов ф — от тур. *uz* 'приличен, добър'. Шумен, Сливен.

Узен и Узин м — от тур. *uz*; *вж.* Узев. **Узенов и Узинов ф.** Шумен, 1940, Ник. Милев.

Узлашев ф — от тур. *uzlaşmak* 'споразумявам се'. Казанлък.

Узунангелов ф — от прякор узун Ангел. Бяла.

Узуниванов ф — от прякор узун Иван; *вж.* Узунов. Варна.

Узунв и Узунски ф — от тур. *uzun* 'дълъг, висок (висок на ръст или носел висок калпак и под.)' На разни места из страната.

Узунстойков ф — от прякор узун Стойко. Разград.

Узунтонев ф — от прякор узун Тоньо. Разград, Стърмен (Беленско).

Узунчев ф — от прякор *Узунчето*; *вж.* Узунов. Казанлък.

Уинамски ф. Враца.

Уйчооглу ф — от *уйчо* и турска наставка *-оглу* (отгледан или осиновен от вуйчо си). Котел, 1900.

Укалски ф — от диал. *укалец* 'който вика като дервиш'. Кюстендил (гроб).

Уко м — от диал. *уко* 'вуйчо'; срв. Вуйо. Дебърско, Кичевско. **Уков ф.** Гоце Делчев, Гоцеделчевско.

Укрйльски ф. Пещера.

Ула ж — женска форма срещу Ульо, Ули. Пишурка (Ломско).

Улевйнов ф — от местността Улевйница. Банско.

Ули м — източна форма на Ульо. Пловдив. **Улев ф.**

Улиана ж. — вж. Уляна. Род. към 1949.

Уливёр м — вж. Оливер. **Уливёров ф.**

Улийски ф — от диал. *улия* 'вид кожена торба, вулия'. Челопечене (Софийско).

Улита ж — от Юлита с изпадане на йотацията. Комщица (Годечко), р. 1912.

Улиш м — от Ул(ьо)+иш. **Улишев ф.** Пловдив.

Улиян м — кръстоска от Юлиян с изпадане на йотацията и рус. Ульян. **Улиянов ф.** Стара Загора, 1940, Варна, 1940.

Уло м — разновидност на Ульо с твърдо окончание. **Улов ф.**

Улузов ф. Елешница (Благоевградско).

Улучев ф — от тур. *ulu* 'голям, грамаден' (?) Грудово, Граничар (Грудовско).

Ульо м — умалит. от Ульо. **Ульков ф.** Пловдив.

Ульо м — видоизменено от Уливер или от Олюд (?) **Улев ф.** Мирково (Пирдопско), 1917, Пазарджик, Сливен. **Улиев ф.** Торос (Луковитско, 1894).

Улян м — стегната форма от Улиян. **Улянов ф.**

Уляна ж — ново име — от фамилното име на Ленин — *Ульянов*. София, Варна, Русе, Лехчево (Михайловградско), Кюстендил — родени след 1944 г.

Умайников ф — вж. Омайников. Казанлък.

Умарски ф — от Хумарски с изпаднало х. Козаревец (Търновско), Враца.

Умбёрт м — от ит. *Umberto* (?) Кула, 1917, 1960.

Уменков ф — от прякор *Уменко* 'умник'. Ботевград (от Боженица).

Уменковски ф — по-стара, „домашна“ форма на Уменков. Боженица (Ботевградско).

Умленски ф — от с. Умлена (Пехчевско). Пехчево, 1917, Кюстендил, Благоевград.

Умников ф — от *умник* (може би иронично). Габрово, 1893, Добромирка (Севлиево), Търново.

Умрймихов ф — от *умри, Михо!* — свързано с някакъв домашен анекдот. Казанлък.

Умуров и Умурски ф — от ар.-тур. *umur* 'работа, интерес'. Пловдивско, 1908, Пловдив, Казанлък.

Уна ж — женска форма срещу Уно. Брезник.

Унарджиев ф — от диал. **унарджия* 'изцелител' (от тур. *unagmak*). Русе.

Унарев ф — от диал. **унар* 'чудесно излекуване' (от тур.) Пловдив.

Унгаров ф — от *унгарец*. Гостилица (Дряновско), 1917, Лясковец, Русе, Сопот.

Унгоров ф — разновидност на Унгаров (сега го пишат и с а). Севлиево (гроб), 1964.

Унджиев ф — от диал. *унджия* 'брашнар' (тур. *unsi*). Айтос, Севлиево, Тетевен.

Уне и Уньо м — разновидност на Уно. **Унев ф.** Севлиево (гроб).

Унисифёр м — навярно от фр. *l'union fait la force* „съединението прави силата“. Опицвет (Софийско), р. 1922.

Унка ж — умалит. от Уна. Брезник.

Уно м — от Юно с изпадане на йотацията, както Ордан от Йордан, Ончо от Йончо; или от старинно *оуний* 'по-добър', или съкратено от Наум.

Унче и Унчо м — видоизменено от Наум, Наун или умалит. от Уно. **Унчев и Унчов ф.**

Унчел м — от Унч(о)+ел. **Унчелов ф.** Ореховско, Плевен.

Упанов ф — вж. Опанов. Хасково, 1897.

Уралов ф. Пловдив, 1949.

Ураня ж — гр. *Οὐρανία* — име от античната митология, превеждат го *Небесна*. Мелник, Каварна, Пещера, Силистра, 1893.

Урбалов ф — от диал. *урбалка* 'голям огън на заговезни'. Пазарджик.

Урвенски ф — от колиби Урвата (Тревненско). Русе.

Урга ж — от Угра с метатеза. Малко Търново.

Урго м — видоизменено от Угрин. **Ургов ф.**

Урдаревски ф — разновидност на Урдарски.

Урдарски ф — от диал. **урдар* 'продавач или любител на урда (извара)'. Благоевград.

Урдев и Урдов ф — от диал. *урда* 'извара' (пер.-тур. *hugda*). Дрен (Радомирско), Елин Пелин, Гоце Делчев, Петричко.

Урейков ф — от диал. **урейко* 'дългоушко' ? (от рум. *urechi* 'уши'). Брегово (Видинско).

Уржанов ф — от Урзанов с преход на з в ж. Стара Загора.

Урзаков ф — от рум. *ursac* 'млад мечок'. Брегово (Видинско).

Урзанов ф — вж. Урзаков с по-разпространената наставка -ан. Трън, 1897.

Урил м — библейско име Уриил, евр. „огън божи“. **Урилов ф.** Жребично (Пещерско). **Урилски ф.** Пещера.

Уриски ф — от рум. *urizis* 'исполин, гигант' (?) Брегово (Видинско), 1893.

Уришов ф — някаква разновидност на Уриски (?)

Уркузѹнов ф — от диал. *уркузѹн* 'гашник' (от гр. *βραχοζώννα*). Млекарево (Сливенско), Сливен, Ямбол.

Урман м — от тур. *иџиг* 'щастие' и разпространената наставка *-ман*. Тетевен, 1893. **Урманов ф**. Тетевен, Пловдив, Русе.

Урмѹзов ф — може би (нарочно) видоизменено от *Урсузов (от тур. *иџигсуз* 'който носи беда, нещастие'). Бургас, 1900.

Урѹвенски и Уровѹнски ф — от с. Уровене (Врачанско). Враца.

Урош м — старинно име от сръбската история. Видин (старо име), Туроковци (Трънско). **Урошев ф**. Силистра, 1900.

Урошов ф. Алдомировци (Сливнишко).

Урсѹев ф — от с. Орсоя (Ломско). Видин.

Урсул м — от лат. *ursulus* 'мече'. **Урсулов ф**. Приселци (Варненско).

Урѹков ф — от диал. *урѹк* 'юрук'; вж. Юруков. Бистрец (Врачанско).

Урѹмов ф — от тур. *Ugum* 'грѹк'. Хасково, Стара Загора, Велес.

Урѹтов ф — от диал. *урѹтка* (орудка) 'сечиво, оръдие' — необичайна за говора дума, чувана от преселник. Пиргово (Русенско).

Уручѹнски ф — от *уручѹнин* 'жител на с. Уруците (Гурково, Ботевградско). Скравена (Ботевградско).

Урѹчев ф — от прякор *Урѹче(то)*; срв. Юруков.

Урѹчки ф — от диал. *уручки* 'юрушки'. Берковица, 1896.

Урѹш м — видоизменено от Урош с изместване на ударението и изясняване на неудареното *о* в *у* или от тур. *иџиг* 'щастие' + *уш* (?) **Урѹшев и Урѹшов ф**. Пазарджик, Казанлък, Новачене (Ботевградско).

Урѹшка ж — женска форма срещу Уруш. **Урѹшкин ф**. Кула.

Урчо м — умалит. от Урош. Етрополе (старо, местно), Троян. **Урчев ф**. Троянско, Лясковец, Свищов, Плевен.

Уршо м — разновидност на Урчо. **Уршев ф**.

Усайнов ф — от турско (или циганско) л. и. Юсеин. Калотино (Царибродско).

Усенлиев ф — от някое село Осен или Осеново. Лясковец.

Услийски ф — от диал. **услия* 'мирен, послушен, благоразумен, възпитан' (тур. *uslu*). Шумен, Грудово.

Усов ф — от циганско л. и. Усо (Осман). Пещера, Михайловградско.

Уста- първа част на фамилни имена — от тур. *usta* 'майстор (занаятчия)'.
Устаахмѹдов ф — вж. Уста-. Ракитово (Велинградско).

Устабашиев ф — от диал. *устабашийя* 'главен майстор, първомайстор' (тур. *ustabaşı*). Стара Загора.

Уставѹлков ф — вж. Уста-. Карнобат, 1917.

Устагѹнчев ф — вж. Уста-. Тревненско.

Устаилиев ф — вж. Уста-. Русе.

Усталѹков ф — от диал. *усталѹк* 'майсторство' (тур. *ustalık*) — може би поради често повтаряне на тая дума. Пловдив.

Устамитев ф — вж. Уста-. Нова Загора.

Устанѹнов ф — вж. Уста-. Плевен.

Устапѹнев ф — вж. Уста-. Павликени.

Устин м — от Юстин с изпадане на йотацията. **Устинов ф**. Русе.

Устиния ж — от Юстиния с изпадане на йотацията. Разград, р. 1895.

Устичков ф — от *устичка* 'майсторче' (?) Пловдив.

Устов ф — от тур. *уста*; вж. Уста-. Ралица (Търговишко).

Утѹха ж — от *утѹха*. Брезник, р. 1956.

Утешѹн м — от *утѹха*; вж. Тешо, Тешан. **Утешѹнски ф**. Осиковска Лакавица (Ботевградско).

Утманов ф — от диал. *ѹтман* '1. рудар, рудокоп; 2. простак, дебелак' (от нем.). Главиница (Пазарджишко), Сомовит, 1917.

Утракчийски ф — от диал. **утракчийя* 'който е болен и все седи' (от тур. *oturak*). Кюстендил.

Утренко м — от утрин (роден рано сутрин) или превод на гр. Аврион. **Утренков ф**.

Уфалѹков и Уфаклѹков ф — от тур. *ufaklık* 'дребен предмет, дребни пари'. Стара Загора.

Уца ж — съкрат. от Маруца, Мануца, Муца или друго подобно име. Русе, р. 1864, 1883, Свищов, р. 1888.

Уцѹн м — от Уц(о) + *ен*. **Уцѹнов ф**.

Уцка ж — умалит. от Уца. Свищов, р. 1888.

Уцо м — видоизменено от Вуцо, Гуцо, Цуцо или друго подобно име. **Уцев ф**. Пловдив.

Учѹров ф — от диал. **учѹр* 'овчар' (?) Пловдив.

Учегѹнов ф — от диал. **учегѹн* '?' Виноградец (Горнооряховско), 1917.

Учиков ф — от Учков с вмѹкнато *ик* (*ек*). Чуреково (Смолянско).

Учителев (и по-старо Учительов) ф — от *учител* или превод на гр. Даскалов. Котел, 1860, 1867, 1872.

Учко м — пожелателно име: да се учи, да възприема (?) **Учков ф**. Търново, Варна, Казанлък, Сопот, Ямболско, Чирпанско, Айтоско.

Учкѹнов ф — от тур. *иџкип* 'искра'. Пещера, 1898, Пловдив.

Учкѹров ф — от диал. *учкѹр* 'гашник, връв за гащи' (тур. *иџкиг*). Мухово (Ихтиманско), Пазарджик.

Ушѹвов ф — вж. Ошавов. Търново.

Ушагелов ф — от диал. *ушагели 'човек с големи уши' (?) Долна махала, Говедарци (Самоковско).

Ушакџов ф — от тур. uşak 'момче, слуга'. Айтос, Карнобат, Пловдив, Благоевград.

Ушанов ф — в.м. Ошанов (?)

Ушатџов и Ушатски ф — от диал. *ушат 'който има големи уши' или 'който чува добре' (?) Хайредин (Ореховско), Михайловград, Благоевград.

Ушигелов ф — в.м. Ушагелов. Търговище, 1960.

Ушински ф — от с. Ушинци (Разградско); срв. Кулашки. Разград, 1966.

***Ушко м** — умалит. от Ушо.

Ушкол м — от Ушк(о)+ол. **Ушколов ф**. Голема Раковица (Елинпелинско).

Ушлев ф — от прякор Ушльо 'човек с големи уши' (?) Златарица (Еленско) — помаци.

Ушманов ф — може би грешка или видоизменено от Утманов.

Ушнов ф — „градска“ форма на Ушњов Радомирско.

Ушњов ф — от прякор Ушњо; вж. Ушлев. Горна Диканя (Радомирско).

Ушо м — съкрат. от някое име на -уш (Балуш, Гануш, Мануш, Паруш, Радуш и мн. др.). Искра (Първомайско). **Ушев ф**. Банско, Велинград, Кюстендилско, Гоцеделчевско, Копрившица, Панагюрище, Пирдопско, Златица, Видин, Враца, Търлис (Македония). **Ушов ф**. Чуреково (Смолянско), Доганово (Елинпелинско). **Ушовски ф**. Литаково (Ботевградско).

Ушурџумов ф — от пер.-тур. hoş 'добър, приятен' и тур. Uğur 'грък' (?) Хасково.

Ущџрин ф — може би видоизменено от Кущџирев. Габрешевци (Кюстендилско).

Уюнов ф — от диал. уюн 'игра, хитрина' (тур. oyun). Стара Загора.

Уюров ф — от тур. uyur 'сънлив, заспал'. Хасково.

Ф

Фабианка ж — женска форма срещу лат. *Fabianus*. Кремена (Врачанско), р. 1956.

Фабрикаджията пр — от остар. *фабрикаджия* 'фабрикант' (тур. *fabrikası*). Сливен (Възраждането).

Фабрикаров ф — от остар. *фабрикар* 'фабрикант'. Варна, Созопол.

Фабриков ф — от *фабрика*. Момина клисура (Пазарджишко), Пловдив.

Фажев ф — може би далечно видоизменение на Хаджиев. Варна.

Фазлийски ф — вм. Фезлийски. Луковит.

Файтолов ф — видоизменено от Хайтов (?). Русе, 1936.

Файтонджиев ф — от *файтонджия*. Благоевград.

Факалиев ф — стара форма на Факийски. Грудово, Дюлево (Грудовско).

Факалов ф — вм. Факелов. Етрополе (външно лице).

Факелов ф — от диал. *факел* '1. бяло петно на челото; 2. бяла чалма'. Пловдив.

Факеров ф — видоизменено или грешка вм. Факелов. Казанлък.

Факийски ф — от с. Факия (Грудовско). Грудово.

Факиров ф — от диал. *факир* 'сиромах, клетник' (ар.-тур. *fakir*). Бяла, 1893, Ловешко), Севлиевско, Пазарджик, Устрел (Тополовградско).

Факирчев ф — от прякор *Факирчето*; вж. Факиров. Пловдив.

Факичев ф — навярно видоизменено от Факирчев. Гранитово (Елховско).

Факлиев ф — от диал. *факлия* 'голяма свещ'. Пловдив, Враца.

Факьо м — от Фатьо с преход на *т'* в *к'*. **Факьов ф**. Берковица.

Фалваджиев ф — от диал. *фалваджия* 'халваджия'. Провадия, 1927.

Фаликов ф — от Фалков с вмъкнато *и* (*е*). Пловдив.

Фалков ф — от прякор *Фалко* 'самохвалко'. Кавадарци, 1917, Пловдив.

Фампарата пр — от Фарфарата с дисимиляция на едно *ф* и едно *р*. Ботевград. **Фампарски ф**. Ботевград.

Фан м — съкрат. от Стефан, Теофан или друго подобно име. Вайганд.

Фана ж — съкрат. от Стефана, Теофана или друго подобно име. Каварна, Избегли (Асеновградско).

Фанариџтов ф — от *фанариот* 'грък от махала Фенер в Цариград'. Бургас.

Фангиев ф — видоизменено от Фанков (?). Варна.

Фандъков и Фандъшки ф — вж. Фъндъков. Сливен, Ихтиман, Кнежа.

Фани ж — „модерно“ съкращение от Стефана.

Фаника ж — от Фан(а)+*ика*. Видин.

Фаница ж — от Фан(а)+*ица*. Русе, р. 1855, Пловдив, р. 1895.

Фания ж — съкрат. от Стефания, Теофания или друго подобно име.

Фанка ж — умалит. от Фана.

Фанкана и Фанкона ж. Асеновградско: Мулдава — Фанкана, Новаково — Фанкона.

Фанко м — умалит. от Фано. Пловдив, р. 1874, Асеновград. **Фанков ф**. Русе, Виница (Варненско).

Фанко ж — видоизменено от Теофана. Сливен.

Фано м — съкрат. от Стефан, Теофан или друго подобно име. **Фанов ф**. Троянско.

Фануда ж — от Фан(а) с гръцка наставка *-уда*. Никопол.

Фанчи ж — вм. Фанче, умалит. от Фанка. Толбухин, 1960.

Фанчо м — умалит. от Фано. Михайловград.

Фаньо м — успоредна форма на Фано с меко окончание. Каварна. **Фанев ф**.

Фаня ж — разновидност на Фана с меко окончание. Шумен, р. 1907, Пловдив, р. 1906.

Фаразанов ф — от думата *фаразан*; вж. Фаразов. Буря (Севлиевско).

Фаразов ф — от ар.-тур. *faraza* 'да предположим, да допуснем' — поради често повтаряне на тая дума. Лъджа (Ивайловградско).

Фаразъмски ф — разновидност на Фаразов. Кюстендил.

Фарашев ф — от ар.-тур. *fergaş* 'чистач или пазач в джамия'. Сливен, 1878, Габрово, 1893, Елена, 1905, Шумен.

Фарашка ф — от разг. *фарашка* 'служиня' (от тур. *fağaç* 'лопатка за смет'). Башата като войник в София си харесал тая дума. Род. към 1925.

Фардѐв ф — от гр. *φαρδός* 'широк'. Казанлък.

Фарисей м — евангелска дума (от арамейски), взета като защитно лично име, защото се среща в „светото писание“. Русе, р. 1896.

Фарфарата пр — от диал. *фарфарà* 'бърборко, хвалипръчко' (ар.-тур. *farfara*). Сливен. **Фарфаров ф**. Айтос, Сливен, Кюстендил, Банско, Разлог.

Фарфоров ф — видоизменено от Фарфоров. Враца.

Фарьо м — съкрат. от Теофар (Теохар).

Фарев ф. Павликени.

Фасулков ф — от *фасулко* 'който обича да яде фасул'. Елин Пелин (паметна плоча), Пловдив.

Фатика ж — може би видоизменено от Фатме. Ивайловградско.

Фатимов ф — от ар.-тур. *fatim* 'разумен, досетлив'. Попица (Белослатинско), 1917.

Фатьо м — от Фратьо с изпадане на р. **Фатев ф**. Ямбол, Първомай.

Фацо м — разновидност на Фатьо с друго окончание. **Фацов** и **Фацев ф**. Тошеви (Кулско), Казанлък.

Фачиков ф — от Фачев с вмъкнато *и(к)* Самоков (външно лице).

Фачко м — умалит. от Фачо.

Фачо м — успоредна форма на Фатьо, Факьо, Фацо. **Фачев ф**. Стражица (Горнооряховско), 1917; Русе, 1936.

Фашлаков ф — вм. Хъшлаков. Пазарджик.

Фѐбо м — гр. *Φοίβος* — име от античната митология, а го смятат като произволно видоизменение на Филип. Силистра, 1942.

Феврония ж — гр. *Φεβρωνία* — име на календарска светица. Габрово (гроб — монахиня), Горник (Белослатинско).

Федеринка ж — нещо във връзка с рум. *federat* 'съюзен' (?) Деков (Свищовско).

Федоска ж — видоизменено от Теодоска. Севлиево (гроб).

Федош м — видоизменено от Теодоси. **Федошев ф**. Лясковец.

Федулов ф — от турско л. и. Стара Загора (гроб).

Федуш м — разновидност на Федош. **Федушев ф**. Лясковец.

Фѐдя м — от рус. Федя, умалит. от Феодор — кръстен така под влияние на руската литература. Бреница (Белослатинско), р. 1926.

Фезелов ф — разновидност на Фезолов. Враца.

Фезлиев и **Фезлийски ф** — кръстоска от ар.-тур. *feyizli* 'благодатен' и *феслия*. Стара Загора, Борован (Белослатинско).

Фѐзов ф — от *фес* (?)

Фезолов ф. Враца.

Фѐйка ж — умалит. от митичното същество *фея*. Пловдив, р. 1904.

Фѐкелджиев ф — от диал. **фѐкелджия* 'продавач на фекели, на бели забрадки'. Желява (Софийско), София, 1893.

Фелагия ж — вм. Пелагия. Лесново (Елинпелинско).

Фелдѐс и **Фелдѐско м** — вм. Филдес, Филдеско. Варна.

Фѐлдшероф ф — от прякор *Фѐлдшера*. Стара Загора.

Фелебин м — вм. Филибин. **Фелебинов ф**.

Фелѐков ф — от ар.-тур. *felek* 'вид музикален инструмент'. Видин.

Фелисита ж — от фр. *félicité* 'щастие'. Шумен, р. 1918, Варна.

Фелтѐков ф — от диал. *фелтѐк* 'който заеква, пелтек'. Пловдивско.

Фѐна ж. Станке Димитров, 1862.

Фѐндев ф — от диал. *фѐнди*; вж. Ефендиев. Пловдив.

Фѐндра ж — съкрат. от Ефендра. **Фѐндрин ф**. Осиково (Благоевградско).

Фенѐрка ж — видоизменено от Венера. Калотина (Царибродско), р. 1933.

Фенѐрков ф — от прякор *Фенѐрко* 'който „свети“ на другите като фенер' или 'който ходи нощем все с фенер' (?) Враца.

Фенерлиев ф — от квартала Фенер в Цариград. Варна.

Фенѐров и **Фенѐрски ф** — от *фенѐр*; срв. Фенерков. Змейово. (Старозагорско), Драганово (Горнооряховско), Замфирово (Берковско).

Фѐня ж. Галиче (Врачанско).

Фѐддор м — руска форма на Тодор.

Фѐдѐра ж — руска форма на Тодора. Ловеч, р. 1924, Петърч (Софийско), р. 1943.

Фѐра ж — видоизменено от Вера или женска форма срещу Фѐро. Попско (Ивайловградско).

Фѐрад ф — от турско л. и. Ферад. Кнежа, 1893 (Тодор Иванов Ферад).

Фѐраджиев ф — от *фѐраджѐ* 'вид женска дреха' (ар.-тур. *ferase*). Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Фѐрадов ф — по-нова форма на Ферад. Търново, 1940, Блатско (Гоцеделчевско).

Фѐралиев ф — от диал. *фѐралия* 'жител на град Фѐре в Южна Тракия'. Чирпан, Марица.

Фѐратов ф — нова форма от Фѐрад. Кнежа, 1963.

Фѐрго м — видоизменено от Верго. **Фѐргов ф.** Кюстендил.

Ферджанов ф — вм. Фереджанов. Казанлък.

Фѐрди м — съкрат. от Фердинанд. **Фѐрдев ф.**

Фердик м — видоизменено от Ферди, Фердо. Кюстендил, 1940.

Фердинадка ж — видоизменена женска форма от Фердинанд. Самоков, р. 1909.

Фердинанд м — име от стар германски произход, у нас разпространено след идването на княз Фердинанд Кобург в 1887 г. (преди това го е имало съвсем рядко). **Фердинандов ф.**

Фердинанда ж — женска форма от Фердинанд. Драгошиново (Самоковско), р. 1898.

Фердион м — разширено от Ферди. Берковица.

Фердисанов ф. Казанлък.

Фѐрдо м — съкрат. от Фердинанд. Берковица, Криводол (Врачанско). **Фѐрдов ф.** Хайредин (Ореховско), Лопян (Ботевградско).

Фердот м — видоизменено от Фердо. Берковица.

Фереджанов и Фереджански ф — от диал. **фереджан* 'който носи фередже'. Хайредин (Ореховско), Враца.

Ферезлиев и Феризлиев ф — от ар.-тур. *farizli* 'който говори добре персийски език'. Дорково (Велинградско), Брацигово (гроб).

Ферещанов (и Ферещянов) ф — навярно видоизменено от Фереджанов. Типично за Свищов.

Фѐри м — съкрат. от Фердинанд.

Ферийка ж — женска форма от Фери (?). Долни Цибър (Ломско).

Фѐрко м — умалит. от Феро. **Фѐрков ф.** Поибрене (Панагюрско), Доганово (Елинпелинско).

Феркодин м — от Ферко+*дин*; срв. Костадин, Господин, Стоядин, Миладин. Лом.

Ферманджиев ф — видоизменено от Ферменджиев под влияние на думата *ферман*. Търново, 1917, Дулово, Змейово (Старозагорско).

Ферменджиев ф — от диал. **ферменджия* 'шивач на ферменета (вид женски елечета)'. Стара Загора.

Фернанд м — контрахирана френска и испанска форма на Фердинанд. Шумен, р. 1889, 1905.

Фернанда ж — женска форма срещу Фернанд. Шумен, р. 1907.

Фѐро м — съкрат. от Фердинанд. Ботевград.

Феруков ф — от турско л. и. Фарук. Нерези (Стружко).

Фѐрьо м — успоредна форма на Феро меко окончание. **Фѐрев ф.** Стара Загора.

Фесѐнков ф — от прякор *Фесѐнко*; вж. Феслийски. Стара Загора.

Феслийски ф — от диал. *феслия* 'човек (българин) с фес'. Враца.

Фесчиев ф — от диал. *фесчия* 'производител или продавач на фесове' (тур. *fesçi*). Шумен, 1882, Варна, 1900, Пазарджик, 1905.

Фѐта ж — от Вета с преход на *в* във *ф* (?) Стара Загора, р. 1891, София, 1800, Лагодж (Благоевградско), Еремия (Кюстендилско).

Фѐтваджиев, Фетваджийски (и Фетфаджийски) ф — от остар. *фетваджия* 'който се занимава с фетви (писмени отговори по въпроси на мохамеданското право)' (ар.-тур. *fetvasi*). Стара Загора, 1873, Провадия, 1908, Калофер, 1845, Ихтиман.

Фѐтвов и Фѐтфов ф — съкрат. от Фетваджиев. Марица, 1917, Казанлък.

Фетеров ф. Казанлък.

Фѐтка ж — умалит. от Фета. Софийско, Казанлък.

Фѐтов ф — видоизменено от Фетвов. Измаил, 1857, Марица, 1909.

Фѐда ж — съкрат. от Фидана. Пловдив, Плевен.

Фидан м — от *фидан*. Плевен, 1870, Софийско, Вискяр (Брезнишко), Михайловград, Самоков. **Фиданов ф.** Пловдивско, Асеновградско, Кърджалийско. **Фидански ф.** Враца, Никопол.

Фидана ж — женска форма срещу Фидан. Главно ЗБ.

Фиданка ж — умалит. от Фидана. На разни места из страната.

Фидѐл м — от лат. *fidelis* — по името на кубинския вожд Фидел Кастро. Брезник, р. 1963, 1964, Бела Слатина, р. 1962.

Фидѐла ж — женска форма от Фидел. Красно село, р. 1964.

Фидѐнко м — умалит. от Фидо. **Фидѐнков ф.** Голец (Ловешко).

Фидѐфка ж — кръстоска от Фидана и Седефка. Берковица, р. 1940.

Фѐдо м — съкрат. от Фидан или от Фидос. Горни Цибър (Ломско).

Фидос м — видоизменено от Теодоси (?) Лопушна (Михайловградско), Михайловград. **Фидосов ф.** Елин Пелин.

Фидоса ж — женска форма срещу Фидос. Добри дол (Ломско).

Фидоси м — разновидност на Фидос. **Фидосиев ф.** Вълчедръма (Ломско).

Фидоска ж — умалит. от Фидоса. Михайловград.

Фидоско м — умалит. от Фидос. Сталийска махала (Ломско). **Фидосков ф.** Михайловград.

Фидос м — разновидност на Фидос. Банско.

Фѐдрекон ф. Голец (Ловешко).

Фидьо *м* — успоредна форма на Фидо с меко окончание. **Фидьов** *ф*.

Физев и **Физнев** *ф* — от гр. φύση 'характер' (?) Севлиево, Стара Загора, 1900, Михайлово (Старозагорско).

Фийко *м* — може би от Филко (Филько) с преход на *л'* в *й*. **Фийков** *ф*.

Фйка *ж* — женска форма срещу Фико. Видин, 1861, Луковит, 1894.

Фикия *ж* — от Фик(а)+*ия*. Петричко, Санданско, Велинградско.

Фико *м* — видоизменено от Филип. Ловеч, 1845. Кула. **Фиков** *ф*. Ловеч, Плевен, Елена.

Фикса *ж*. **Фиксин** *ф*. Лещен (Гоцеделчевско).

Фикя *ж* — разновидност на Фика, Фикия. Разложко.

Фила *ж* — съкрат. от Трендафила, Карамфила или друго подобно име. София, 1897. **Филин** *ф*. Казанлък.

Филдски *ф* — правописна разновидност на Филатски. Лагоджаж (Благоевградско).

Филдкт *м* — съкрат. от Теофилакт. **Филдктов** *ф*. Варна.

Филалид *м* — от гр. φιλαλήθης 'правдолюбив'. **Филалидов** *ф*. Бургас, 1920.

Филана *ж* — от Фил(а)+*ана* или грешка вм. Фидана. Владая (Софийско) — гроб.

Филарет *м* — гр. Φιλάρετος 'добродетелен'. Варна. **Филаретов** *ф*. Жеравна (Котленско) — Възраждането.

Филарета *ж* — женска форма от Филарет. Берковско.

Филат *м* — съкрат. от Теофилакт. **Филатов** и **Филатски** *ф*. Благоевградско.

Филатка *ж* — женска форма от Филат. Шумен, Мрамор (Софийско).

Филдан *м* — кръстоска от Фидан и някое друго име с начално *Фил-* (Филип, Филарет). Михайловград, 1920, Пожарево (Софийско). **Филданов** *ф*. Михайловград.

Филдана *ж* — женска форма срещу Филдан. Михайловград, 883, Берковица, 1921.

Филданка *ж* — умалит. от Филдана. Бойчиновци (Михайловградско), Сливница, Петърч, Костинброд (Софийско).

Филдеков *ф*. Кюстендил.

Филдеров *ф*. Търговище (външно лице).

***Филдес** *м* — видоизменено от Филотей или друго някое име.

Филдеско *м* — умалит. от Филдес. **Филдесков** *ф*.

Филджанов *ф* — от *филджан* 'чашка за кафе' (ар.-тур. filcan). Казанлък, Русе.

Филдишев *ф* — от остар. *филдиш* 'слонова кост' (тур. fildişi).

Филе *м* — разновидност на Фильо. **Филев** *ф*.

Филеков *ф* — от Филев, Филев с вмъкнато *ек*. Сенник (Севлиевско), Балчик.

Филиблиев *ф* — от диал. *филиблия* 'жител на Филибе (Пловдив)'. Стара Загора.

Филибин *м* — от Филип +*ин* с озвучаване на *п* в *б*. Горубляне, Лозен (Софийско). **Филибинов** *ф*. Караш (Врачанско), Горубляне, Лозен.

Филибонев и **Филибонов** *ф*. Белица (Ихтиманско).

Филигия *ж* — видоизменено от гр. φιλεργία 'трудолюбие, прилежание'. Видинско.

Филидан *м* — разширено от Филдан. Богьовци (Сливнишко).

Филизов *ф* — от *филиз* 'младо клонче; издънка' (тур. filiz). Самоков (външно лице).

Филимон *м* — гр. Φιλήμων — име на календарски светия. Горна Оряховица, 1844, Търново, Кула, Ломско, Сеславци (Софийско), Михайловград. **Филимонов** *ф*. Търново, Михайловград.

Филимона *ж* — женска форма от Филимон. Банско.

Филин *м* — навярно от Филип с по-разпространената наставка *-ин*. **Филинов** *ф*. Пещера.

Филина *ж* — женска форма срещу Филин. Самоков, р. 1883.

Филинка *ж* — умалит. от Филина. Самоков, 1890, Самоковско, Лозен (Софийско).

Филион *м* — може би видоизменено от Филимон (?) **Филионов** *ф*. Пазарджик.

Филип *м* — гр. Φίλιππος 'конелюбец, любител на коне' — име на евангелски апостол. Разпространено из цялата страна. **Филипов** *ф*. **Филиповски** *ф*. Рядко, старо.

Филипа *ж* — гр. Φίλιπη — женска форма срещу Филип. Рядко, старо.

Филипина *ж* — от Филип + *ина*. Рядко.

Филипка *ж* — умалит. от Филипа. Рядко.

Филипко *м* — умалит. от Филип. **Филипов** *ф*. Червен брег.

Филипополски *ф* — от Филипопол 'град Пловдив' — навярно модернизирани от Филиблиев. Сливен.

Филипсия *ж* — женска форма срещу гр. Φιλέσιος. Русе, 1936.

Филиян *м* — от Филь(о)+*ан*. Лехчево (Михайловградско), 1960 — дете.

Филка *ж* — женска форма срещу Филип. Нова Загора, Етрополе.

Филко *м* умалит. от Фило, Фильо. Етрополе, Рашково (Ботевградско), Белослатинско. **Филков** *ф*. Етрополе, Рашково, Тетевен.

Фило *м* — съкрат. от Филип, Трендафил, Карамфил или друго подобно име. **Филов** *ф*. Пловдив, Сливен, Рашково (Ботевградско). **Филоглу** *ф* (с турска наставка). Калофер, 1825.

Филомена *ж* — женска форма срещу грц. Φιλομένης. Радомир, р. 1887 (единичен случай), Ореш (Свищовско).

Филона *ж* — видоизменено от някое име като Филомена. Вършец, р. 1883, Михайловград, Клисурса (Софийско).

Филонка ж — умалит. от Филона. Поповяне (Самоковско), Браковци (Годечко), Клисуре (Софийско).

Филот и **Филоти(й) м** — видоизменено от Филотей. **Филотов** и **Филотев ф.** Пловдив.

Филотей м — гр. *Φιλόθεος* 'любим на бога или боголюб'. Сопот, 1878.

Филотей ж — женска форма от Филотей. Синод. именник.

Филотия м — разновидност на Филотий. Златарица (Еленско).

Филотка ж — женска форма от Филот. Подгумер (Софийско).

Филтеков ф — вм. Фелтеков. Пловдив.

Филцо м — от Фильо, Филчо с друго окончание. **Филцов ф.** Пловдив.

Филчо м — умалит. от Фильо, Фило или направо от Филип. Враца, Копривщица, Грудовско. **Филчев** и **Филчов ф.** Врачанско, Провадийско.

Фильо м — видоизменено от Филип. Плевенско, Тетевенско, Ботевградско. **Филев ф.** Провадийско, Толбухинско. **Фильов ф.** Своде (Ботевградско).

Филя ж — разновидност на Фила или от гр. *φιλία* 'приятелство'. Скопие, 1942.

Филянов ф — от тур. *filân* 'еди-кой си, някой си' — навярно поради честа употреба на тая дума. Катина (Санданско), Сандански, Благоевград.

Фима¹ ж — съкрат. от Ефимия или от Серафима. Бобешино (Кюстендилско).

Фима² м — съкрат. от Серафим. Кнежа.

Фимка ж — умалит. от Фима. Станке Димитров, Станкедимитровско, Горно Камарци (Пирдопско).

Фина ж — от Фима с по-употребимото окончание *-на*. Кюстендилско.

Финансов ф — от *финанси, финансов* (бил нещо служител по финансите). Юнаците (Пазарджишко).

Финашко м — от рум. *final* 'последен'; срв. Запрян, Доста. Русе, 1937. **Финашков ф.** Русе.

Фингар ф. Братя Миладинови.

Фингаров ф. Копривщица, 1893, Асеновград, 1897, Пловдив, 1908.

Финго м — от Финко с озвучаване на *нк* в *нг* (?) **Фингов ф.** Калофер, 1878, Сопот, 1878.

Фингол м — от Финг(о)+*ол*. **Финголов ф.** Пловдив, 1900.

Финджиков ф. Пловдив, Ихтиман.

Фиников ф. Варна, 1905.

Финия ж — от Фин(а)+*ия*. Лагоджаж (Благоевградско).

Финка ж — умалит. от Фина. Сумер (Михайловградско), Вършец, Русе, Банско.

Финко м — умалит. от Финьо. **Финков ф.** Русе, Орехово, Скравена (Ботевградско).

Финто м — разновидност на Финко (?) **Финтов ф.** Михалци (Търновско), 1917.

Финчо м — умалит. от Финьо. Доганово (Елинпелинско).

Финьо м — видоизменено от Серафим. Ямбол, Сухиндол (Севлиевско), Доганово (Елинпелинско).

Фиддор м — вм. Феодор.

Фидоска ж — разновидност на Фидоска. Венище (Михайловградско).

Фидриков ф — от Фирев с вмъкнато *ик* (*ек*). Подем (Плевенско).

Фирка ж — женска форма срещу Фирко. Търново, р. 1861, Горно Александрово (Сливенско).

Фирко м — умалит. от Фирьо или съкрат. от Зафирко. Веселиново, Джинот, Чарда (Ямболско), Ракитово (Велинградско), Батак, Видбол (Видинско).

Фиро м — западна форма на Фирьо. **Фиров ф.** Видин.

Фироклис м. Самоков, 1935.

Фирстов ф — може би руско име (от нем. *Fürst* 'княз, принц'). Чирпан.

Фирьо м — видоизменено от Зафир или Зафир. **Фирев ф.** Летница (Ловешко), Шумен.

Фискучев ф. Никопол.

Фистанлийски ф — от диал. *фистанлия* 'който носи фустанела'. Алфатар (Силистренско).

Фистарев ф. Пловдив.

Фите м — югозападна форма на Фитьо. **Фитев ф.** Долни Богров (Елинпелинско).

Фител м — от Фит(о)+*ел*. **Фителов ф.** Асеново (Никополско).

Фиткаров ф — от диал. **фиткар* 'който отглежда фитки, пуйки' (?) Лесичево (Пазарджишко).

Фитко м — умалит. от Фито. **Фитков ф.** Хасково, Стара Загора, Казанлък, Чирпан, Скребатно (Гоцеделчевско).

Фитнев ф — от диал. *фитне* 'раздорник, интригант' (ар.-тур. *fitne*). Брезово (Пловдивско), Пловдив.

Фито м — видоизменено от Филип. Ботевград, 1909. **Фитов ф.** Стара Загора, 1900, Ловеч, 1905. **Фитовски ф.** Русе, 1897.

Фитфдов и **Фитфдев ф** — от Фетвов с редукция на неудареното *е*. Сливен.

Фитьо м — успоредна форма на Фито.

Фитяна ж — навярно изопачено от Татяна. Пловдив, р. 1895.

Фица ж — видоизменено от Дафина или друго някое име с *фи*. Русе, Плевен, Михайловград.

Фицо м — видоизменено от Фичо, Фито или друго някое име с *фи*. **Фицов** и **Фицев ф.**

Фичаров и **Фичеров ф.** Драгошиново, Ярлово, Говедарци (Самоковско).

Фичето ф — старо фамилно име: умалителна членувана форма от бащиното име; срв. Владето, Йовето. Дряново (Възраждането).

Фичка ж — умалит. от Фика, Фица. Русе.
Фичко ф — умалит. от Фичо. **Фичков ф**.
Чирпан, 1878.

Фичо м — умалит. от Филип или от друго име с *фи*. **Фичев ф**. Търново, Дряново, Плевен.

Фишев ф. Пловдив.

Фишек пр — от *фишек* (тур. *fişek*).
Станке Димитров, 1879. **Фишек ф**. Станке Димитров, 1906.

Фишер ф — от нем. Fischer 'рибар'.
Враца (Иван Георгиев Фишер).

Фишкарски ф — от диал. **фишкар* 'който бие с малък камшик' (от рум. *fişcă* 'камшиче')? Казичане (Софийско).

Фишков ф — от рум. *fişcă* 'камшиче'.
Михайловград.

Фишфишев ф. Варна (гроб).

Фиялов ф — може би от чеш. *fijala* 'теменушка'.

Флави м — от лат. Flavius — име на стар римски род (от *flavus* 'жълтеникав, рус'). София, 1956.

Флавиан м — лат. Flavianus. Синод. именник.

Флавия-Невена ж. Единичен случай.
София, 1958.

Флешеров ф — от диал. **флешер* '?' (от рум. *fleşăit* 'мършав, отпуснат'). Русе.

Флинт пр — от нем. Flint 'кремък' или от рум. *flintă* 'кремъклийка'. Габрово, 1843.

Флита ж — изопачено от Юлита. Банкя. (Там имало черкваца „Света Юлита“, изговаряно Флита).

Флит м — мъжка форма от Флита — може би роден на „празника“ Кирик и Юлита. **Флитов ф**. Столник (Елинпелинско).

Флокошелов ф — от рум. *flocş* 'космат, вълнест' или от *flocşel* 'гъба сърненка'. Рабово (Кулско).

Флор м — грц. *φλῶρος* от лат. *flos, floris* 'цвете' — име на календарски светия. Синод. именник.

Флора ж — от рум. *floră* 'цвете' (превеждат го Цвета). Крайдунавска България, Софийско, Кюстендилско, Брацигово. **Флорин ф**.

Флорана ж — от Флор(а)+ана. София, р. 1872.

Флоранс ж — от фр. *florance* 'цъфтяща'. София, р. 1913.

Флоре м — разновидност на Флори. Силистра, 1894.

Флоренса ж — разновидност на Флоранс. Радомир.

Флорентина ж — от лат. *florentina* — прилагат. от град Флоренция. София, 1958 (дете).

Флоренция ж — от Флора, разширено по името на град Флоренция в Италия. София, 1951.

Флоресков ф — от Флоро, Флори с румънска и с българска наставка. Лом, 1882.

Флорета ж — умалит. от Флора. Силистра, р. 1965.

Флори м — източна форма на Флоро. Балчик, 1893, Толбухин, 1908, Сомовит, Черквица (Никополско), Подем (Плевенско). **Флорев ф**. Белене (Свищовско), Свищов.

Флориана ж — от Флора и -ана по типа на Мариана. Видрица (Брезнишко), р. 1963.

Флорида ж — от Флора, разширено по името на страната Флорида в Америка. София, 1956.

Флорика ж — от Флор(а)+ика. Видин, Рабово (Кулско), Русе.

Флорина ж — от Флор(а)+ина. Дропла (Балчишко), Вършец.

Флоринка ж — умалит. от Флорина.

Флоричелски ф — от рум. *floricel* 'цветенца'. Лом, 1893, 1917.

Флоричен м — навярно румънско име. Козлодуй, 1893.

Флоричинка ж — умалит. от Флора. Силистра, 1893.

Флория ж — от Флор(а)+ия. Кулско.

Флорка ж — умалит. от Флора. Чепинци (Софийско).

Флоро м — мъжка форма срещу Флора. Никополско. **Флоров ф**. Видинско, Никополско.

Флорчо м — от *Флорчо с изпадане на р. **Флорчев ф**. Кула.

Фол ф — псевдоним от фр. *fol* 'луд'. София — баща и син.

Фолев ф — каракачанско име. Пещера.

Фометов ф — от прякор *Фумета* (турско изопачение на *комитета*). Долни Дъбник (Плевенско).

Фона ж — видоизменено от Трифона, Фрона, Фроса или друго подобно име. Кюстендил, р. 1866, Станке Димитров, р. 1848, 1857, Радомир (гроб), Благоевград, Софийско.

Фоне м — видоизменено от Трифон, Ксенофон(т) или друго подобно име. **Фонев ф**. Ботунец (Софийско).

Фонка ж — умалит. от Фона. Софийско.

Фонто м — съкрат. от Ксенофонт. Вършец.

Форсан и Фурсан ж. Винаца (Варненско).

Фортев ф — от гр. *φορτίον* 'товар, бремe'. Асеновградско.

Фортун и Фортунков ф — вм. Фъртунов, Фъртунков.

Форчо м — съкрат. от Христофор. Ботевград, Лехчево (Михайловградско).

Форшина ж. Пловдив, р. 1886.

Форьо м — съкрат. от Никифор или Христофор. **Форев ф**. Варна, Хисар (Пловдивско).

Фота ж — съкрат. от Фотина или женска форма от Фоти. Трънско, Ивайловградско, Самоков (старо).

Фотаки м — от Фоти с гръцка умалит. наставка *-аки*. **Фотакев** и **Фотакиев ф.** Тутракан, Странджанско.

Фотания ж — разновидност на Фотина. Пазарджик, р. 1928.

Фотенй ж — вм. Фотини. Пазарджик, р. 1890.

Фоти(й) м — гр. Φῶτιος (от φῶς, φωτός 'светлина') — име на календарски светия. Айтос, 1883, Поморие, 1893, Враца, Ловеч, Шумен. **Фотев ф.** Айтос, Поморие, Старозагорско, Враца.

Фотина ж — разновидност на Фотини. Шумен, Лом.

Фотинй ж — гр. Φωτεινή 'светла'. Каварна.

Фотинка ж — умалит. от Фотина. Балчик, Шумен.

Фотинов ф — от Фота с две наставки: *ин* и *ов*. Самоков (Възраждането).

Фотко м — умалит. от Фоти. Варна.

Фотографов ф — от *фотограф*. Самоков, 1850.

Фотьо м — разновидност на Фоти. Шумен. **Фотев ф.** Стара Загора.

Фотя ж — съкрат. от Фотина. Шумен, 1886.

Фрагули ф — вж. Франгули.

Фракъо м — от Фратьо с преход на *т'* в *к'* **Фракъов ф.** Ник. Милев.

Фрала ж — видоизменено от Фрола. София, 1890.

Фран м — съкрат. от Франо. Михайловград, р. 1921.

Франго пр — от гр. φράγκος 'европеец'. Кюстендил, 1879. **Франгов ф.** Пловдив, Калопер, Казанлък, Септември (Пазарджишко).

Франгули (писано Фракгули) **ф** — разновидност на Франгов. Свищов, 1860, Силистра.

Франгя ф — от прякор *Франгята* 'Европата' (гр. Φραγκιά 'Западна Европа') — излязъл от Тулча с потури, живял в Румъния и се върнал с дрехи *ала франга*. Браила, Русе (Възраждането), Варна.

Франджелов ф — от диал. *франджела* 'продълговат бял хляб'; срв. Белопитов. Пъстроок (Ивайловградско).

Франджи м — видоизменено от Франческо. Пловдив.

Франйчович ф — от Фран(о) + *ич* + *ов* + *ич* (?) Русе, 1936.

Франка ж — женска форма от Франко. Кюстендил, 1872, 1893, Троица (Преславско), Михайловградско.

Франклина ж — от фамилното име на американския учен Бенджамин Франклин. Михайловград, р. 1931.

Франко м — от рум. franc 'откровен, искрен'; срв. Искрен. **Франков ф.** Драгомирово (Свищовско).

Франо м — от Франко (смятано като умалително) или от Храно с преход на *х* във *ф*. **Франов лаг** и **Франов плат** — местности в Рашково (Ботевградско).

Франс м — навярно от фамилното име на френския писател Анатол Франс. София, 1961.

Франсина ж — френско име Francine. Шумен, р. 1906.

Франсозов ф — разновидност на Франсозов. Симеоново (Ямболско).

Франсџов ф — от тур. Fransız 'френец'. Ямбол, Елхово.

Франц¹ м — нем. Franz, чеш. Franc — име от германски произход. Пловдив, р. 1869, София, р. 1924. **Францев ф.** Казанлък.

Франц² ф — вм. Францев. (Марин Франц, София, 1957).

Францалиски ф — от диал. *францалия* 'който носи „френски“ дрехи'. Самоков.

Францеско м — разновидност на Франческо. Михайловград, р. 1934.

Францил м — от Франц + *ил*. **Францилов ф.** София, 1905.

Франциска ж — женска форма от лат. Franciscus — име на католически светец. Казанлък, р. 1916, Русе, р. 1938.

Францџов ф — видоизменено от Франсџов. Силистра, 1860.

Франческо м — италианска форм на лат. Franciscus. Русе, 1936 (монах), Шумен р. 1905, 1909.

Франчешко м — разновидност на Франческо. **Франчешков ф.** Пловдив.

Фрате м — югозападна форма на Фратьо. София, 1890.

Фрато м — разновидност на Фратьо. Етрополски манастир, 1648.

Фратунов ф — вм. Фъртунов.

Фратьо м — от рум. frate 'брат'. Сопот, Сливен. **Фратев ф.** Сопот, 1893, Казанлък, 1908, Горна Митрополия (Плевенско). **Фратьов ф.** Сопот, 1845.

Френгийев и **Френгийски ф** — от прякор *Френгия(та)* 'майстор на фина, тънка изработка'. Казанлък, 1900, Шумен, Пещера.

Френгия ж — от диал. *френгия* 'златотъкан плат' (рум. frenghie); срв. Атлаза, Кадифа, Сърма. Радомир (старо).

Френгов ф — от прякор *Френго* = Франго. Плевня (Драмско), Кюстендил, Пловдив.

Френгорџ пр — от гр. φραγκοράφτης 'шивач на европейски дрехи'. Котел, 1873.

Френгоров ф — видоизменено от прякор *Френгорџ*. Котел, 1867.

Френя ж — разновидност на Френгия или на Френка. Михайловград, р. 1928.

Френка¹ ж — женска форма срещу Френко. Баня (Михайловградско), р. 1911.

Фрѐнка² ф — от прякор *Френка(та)*; вж. Френко. Копривщица, 1849.

Френкѝя ж — разновидност на Френгия или на Френка. Вайганд.

Фрѐнко м — от диал. *френк* 'френец, европеец'; срв. Роман, Куман, Угрин, Сърбин. Баня (Михайловградско), 1922. **Фрѐнков ф**. Баня (Михайловградско), 1913, Велинград, 1940, Асеновград, 1960. (За велинградските Френкови казват, че дядото бил заразен от френга; за асеновградските — че бил модерен обушар).

Фрѐнкѝо м — разновидност на Френко с меко окончание. **Фрѐнкев ф**. Райково (Смолянско), 1917, Търново (външно лице).

Фрѐнски ф — от прилагат. *френски*. Пазарджик, 1960.

Фрѐнците — род в Ружинци (Белоградчишко).

Фрѐнчо м — разновидност на Френко, Френкѝо. **Фрѐнчев ф**. Варна.

Фрѝдрих м — нем. Friedrich — навярно от името на Фридрих Шилер. Пещера, р. 1913.

Фрѝко м — разновидност на Фрѝко (?) **Фрѝков ф**. Пловдив.

Фрѝнгов ф — разновидност на Френгов (?)

Фрѝнко м — разновидност на Френко (?) **Фрѝнков ф**. Пловдив.

Фрѝсто м — от Христо с преход на *х* във *ф*. Харманлии. **Фрѝстов ф**. Първомай, 1893.

Фрѝла ж — от Флора с метатеза. Кюстендилско, Чепинци (Софийско).

Фрѝлашки ф — видоизменено от Фролошки.

Фрѝло м — от Флоро с метатеза. **Фрѝлов ф**. Подем (Плевенско).

Фролошки ф — от с. Фролош (Станкедимитровско). Станке Димитров.

Фрѝна ж — съкрат. от Софрония или от Ефросина. Благоевград, Търговище, Омуртагско.

Фрѝнка ж — умалит. от Фрона. Търговище, Гоз (Брезнишко).

Фрѝса ж — съкрат. от Ефросина. Омуртагско.

Фросѝна ж — съкрат. от Ефросина. Русе.

Фрѝга ж — женска форма от *Фруго = Фрѝго (?) Ямбол, р. 1939.

Фругѝния ж — разширено от Фруга (?) Вайганд.

Фружин м — от *Фруг, *Фруг(о) + *ин*. Перник, 15—16 век.

Фруѝна ж — от Фрол(а) + *ина*. Брезник, р. 1948.

Фрушѝ ж — видоизменено от Фросина. Винаца (Варненско).

Фрѝго м — от старинно *фрѝг* 'френец, европеец' или разновидност на Врѝго. Геров. **Фрѝгов ф**. Михайловград, 1893.

Фрѝко м — от Фрѝго с по-употребимата наставка *-ко*. **Фрѝков ф**. Пловдив, 1949.

Фрѝнджов ф — от старинно *фрѝнзи* 'френци' (?) Калофер, 1845.

Фрѝолин(к)а ж — от нем. Frühling 'пролет'. София, р. към 1919.

Фтѝчев ф — от прякор *Фтѝчето*. Габрово.

Фтѝяна ж — разновидност на Хтена. Ловеч.

Фудѝлов и Фудѝлски ф — от *фудѝл* 'горделив, високомерен' (ар.-тур. *fodul*). Кратово, 1905, Сърнино (Генералтошевско), Шишманци (Пловдивско), Костенец.

Фукалѝйски ф — разновидност на Укалски (?) Браца.

Фукарѝв ф — от *фукарѝ* 'бедняк' (ар.-тур. *fikaga*); срв. Факиров. Сопот, 1893, Дряново.

Фѝклев ф — от прякор *Фѝкльо* '1. който се фука, надува, перчи; 2. който пърди безгласно'. Казанлък.

Фѝлгов ф — от рум. *fulg* 'перце, перушинка'. Ракитница (Видинско).

Фѝне и Фѝньо м — съкрат. от Трифун. **Фѝнев ф**. Кривина (Софийско), Горна Бешовица (Врачанско).

Фунѝка ж — от Фон(а) + *ика*. Самоков.

Фунтарѝв ф — от диал. **фунтар* 'смрикар, (от тур. *fundu* 'хвойна'; срв. Смрикаров. Самоков.

Фурадѝн м — видоизменено от Варадин. **Фурадѝнов ф**. София, 1956.

Фѝурго м — разновидност на Вѝрго (?) **Фѝургов ф**. Елин Пелин.

Фѝурджев ф — от Фурчев с озвучаване на *рч* в *рдж*. Пловдив.

Фурдѝнов ф — съкрат. от Фурадинов. Кюстендил.

Фуреджѝв ф — разновидност на Фурджев. Индже войвода (Бургаско).

Фуренскѝ ф — от с. Фурен (Ореховско). Гложене (Ореховско), Лехчево (Михайловградско).

Фурлѝнски ф — от диал. *фурлѝна* 'лъскава метална украса за дреха'. Желязно (Пловдивско), Пловдив.

Фурнаджѝев ф — от *фурнаджѝя* 'хлебар'. Пазарджик, 1893, Стара Загора, 1900, Самоков, 1905, Банско, Бела Слатина.

Фурнѝгов ф — от рум. *funică* 'мравка'. Крушовене (Ореховско).

Фѝурнов ф — от *фѝурна* или съкрат. от Фурнаджиев. Стара Загора.

Фурунджѝ и Фурунджѝя прякор — от диал. *фурунджѝя* 'хлебар' (тур. *figinci*) Кюстендил, 1879, Станке Димитров, 1879.

Фѝурчев ф — може би от прякор *Фѝурчо* 'крадльо' (от рум. *fur* 'крадец'); срв. Крадлеков.

Фуршѝ ж — от Фруши с метатеза. Каварна, Винаца (Варненско).

Фѹсков ф — от прякор *Фѹско* 'пѹпчив човек, с фуски по лицето' (?) Самоков, Белчин (Самоковско).

Фусуланов ф — от диал. *фусулан*; вж. Фасулков (?) Сомовит.

Футакнев ф — вм. Фотакнев.

Футарски ф — от диал. **футар* 'който много фута, т. е. псува' (от рум.). Калюфер, Пловдив.

Фѹтек пр — от диал. **фѹтѹ* 'псувач' (от рум.) Панагюрище. **Фѹтеков ф**. Панагюрище.

Фѹтлев ф — от прякор *Фѹтлѹ* 'псувач'; вж. Футарски. Батак, Брацигово.

Фѹтнев ф — от прякор *Фѹтнѹ* 'псувач'; вж. Футарски. Самоковско.

Фѹтов ф — от диал. **фѹто* 'псувач, циник'; вж. Футарски. Кула.

Футчиджиганев ф — вм. Фучеджиганев; вж. Фучеджиев. Стара Загора.

Фучалов ф — от диал. **фучало* 'който много фучи, кара се' (?) Пазарджик (гроб и музея).

Фучалци род — от глаг. *фуча*; вж. Фучалов. Галиче (Белослатинско).

Фучански ф — от диал. **фучан*; вж. Фучалов. Пловдив.

Фучеджиев ф — от диал. *фучеджия* 'бѹчвар' (тур. *fiçici*). Нова Загора, Дебелт (Бургаско).

Фѹшо м — от Вушо с обеззвучаване на в. **Фушев ф**. Пловдив.

Фѹкев и Фѹкѹв ф — разновидност на Хѹков. Котел, 1867.

Фѹлджийски ф — от диал. **фалджия* 'който (се) хвали'; вж. Фалков и Хвалевски.

Фѹндѹков ф — от *фѹндѹк* 'нещо дребно, мѹничко' (тур. *findik*). Айтос, Враца.

Фѹньо м — от Вѹньо с обеззвучаване на в. **Фѹнев ф**. Калюфер, Пловдив.

Фѹрго м — от Вѹрго с обеззвучаване на в. **Фѹргов ф**. Копривщица, 1845, Карлово, Пловдив, Орехово, 1904.

Фѹркѹчев ф — от прякор *Фѹркѹча* 'който върви или работи много бѹрзо, хвѹрковато' (?) Пловдив.

Фѹрко м — от Фѹрго с по-употребимата наставка -ко (?) **Фѹрков ф**. Кюстендил, Ихтиман (вѹншно лице).

Фѹрлински ф — вм. Фурлински. Алфатар (Силистренско).

Фѹртѹшки ф. Новачене (Ботевградско).

Фѹртѹнков ф — от прякор *Фѹртѹнко*; вж. Фѹртунов. Бистрица (Софийско).

Фѹртѹнов и Фѹртѹнски ф — от прякор *Фѹртѹна(та)* 'брѹз, буен човек'. Търново, 1893, Стара Загора (гроб), Казанлък, Нова Загора, Самоков, Велинград, Ракитово (Велинградско).

Фѹрфарѹв ф — правописна разновидност на Фарфаров. Перник.

Фѹрцаловски ф — разновидност на Фѹрцов (?) Кремена (Врачанско).

Фѹрцов ф — от прякор *Фѹрцо* 'който много се фрѹцка, врѹцка'. Звѹничево (Пазарджишко), Пловдив.

Фѹрчѹлов ф — от прякор *Фѹрчѹлото*; вж. Фѹркачев. Дрен (Радомирско).

Фѹрчѹлков ф — вж. Хвѹрчилков. Типично за Бяла.

Фѹсо м — от Вѹсо с обеззвучаване на в. **Фѹсов ф**. Казанлък, 1893, Пловдив, Бургас, 1905.

Фѹстѹков ф — от прякор *Фѹстѹк* 'дребничѹк човек'. Котел.

Фѹсьѹ м — успоредна форма на Фѹсо с меко окончание. **Фѹсев ф**. Казанлък, Търново.

Фѹца ж. Шумен.

Фѹшко м — от Вѹшко с обеззвучаване на в. **Фѹшков ф**. Сваленик (Русенско).

X

Начално *x* се явява при редица имена, в основната дума на които няма етимологично *x*, напр. *Хайдаров*, *Хайнаджиев*, *Хатов*, *Хетимов*, *Холтаджиев* и мн. др. Явява се и вместо етимологично *ф*, напр. *Хилюн*, *Хросина*, *Худулски*.

Хабов ф — от Харбов с изпадане на *p*. Бяло поле (Старозагорско).

Хавезов ф — от ар.-тур. *haves* 'желание, влечение'. Жеравна (Котленско).

Хавов ф — от ар.-тур. *hav* 'мъх' или от тур. *av* 'лов'. Сухиндол (Севлиево), Пловдив.

Хаджи- (от ар.-тур. *haci* 'който е ходил на Божигроб') — първа съставна част на множество фамилни имена: *Хаджиангелов*, *Хаджиатанасов*, *Хаджибонев*, *Хадживълчев*, *Хаджииванов*, *Хаджикалчев*, *Хаджимарчев*, *Хаджипетков*, *Хаджирадонов*, *Хаджистамов* и т. н. До началото на тоя век обикновено ги пишеха разделно — с титла *x* (вм. по-старо *x*) и бащино име:

Василев, *x* Ганчев, *x* Николов.

Хаджиев ф — от прякор *Хаджията*. Главно Изб.

Хаджиевски ф — разновидност на *Хаджиев* и на *Хаджийски*. Русе.

Хаджийски ф — по-стара форма на *Хаджиев*. Троян, Ихтиман, Ботевград.

Хаджийков ф — от **Хаджийков* или от **Хаджийкин* с изменено окончание. Гоце Делчев.

Хаджиолов ф — от *Хаджиолу* с българско окончание. Широково (Беленско), 1903, Стара Загора.

Хаджиолу ф — от ар.-тур. *hacıoğlu* 'хаджиев син'. Стара Загора, 1900.

Хаджипопов ф — от хаджи поп. Банско.

Хаджов и *Хаджовски ф* — направо от ар.-тур. *haci*. Михайловградско, Струга.

Хадждолу и *Хадждолув ф* — по-стари форми на *Хаджиолу*, *Хаджиолов*. Стара Загора (гроб).

Хадушев ф. Пловдив.

Хазлиев ф — от тур. *hızlı* 'бръз, пъргав'. Поповско.

Хазман пр — от тур. *azman* 'голям, грамаден'. Габрово, 1833.

Хазърбасанов ф — от тур. *hazırbaşan* 'който стъпва на време, на място'. Карнобат, 1908, Габрово, Сливен, Бургас.

Хаида ж — може би от турско л. и. Хаиде. Карлово, р. 1897.

Хаирлов ф — от ар.-тур. *hayırlı* 'благополучен'.

Хайвериванов ф — от хавер Иван; вж. *Хайверов*. Русе.

Хайверков ф — от диал. **хайверко*; вж. *Хайверов*. Сомовит, 1917, Пловдив.

Хайверов ф — от диал. (*x*)*авер* 'приятел, близък' (от ар.-тур. *havağı* 'привърженик, последовател'), видоизменено под влияние на думата *хайвер*. Поповица (Асеновградско), Етрополе, Сливен.

Хайвяров ф — разновидност на *Хайверов*. Пещера.

Хайгъров ф — вм. *Айгъров*. Гулянци, Долни Вит (Никополско), Нова Загора.

Хайдаров ф — вм. *Айдаров*. Варна.

Хайдудов ф — разновидност на *Хайдудов*. Орехово, Плевен.

Хайдудков ф — от *хайдук* 'крадец'. Пирот, 1849. *Хайдудковски ф*. Боженица (Ботевградско).

Хайдұла ж — от *Хаид(а)+ула* (?) *Айтос*, р. 1922.

Хайдұтов ф — от *хайдұтин* '1. бунтовник; 2. разбойник, крадец' (тур. *haydut*). Сливен, Градец (Котленско), Грудовско, Лясковец.

Хайдучкин ф — от диал. *хайдучка* 'крадла'. Септември (Пазарджишко).

Хайдушенов ф.

Хайдұшки ф — по-стара форма на *Хайдудов*. Лешко (Благоевградско).

Хайлазов ф — от *хайлазин* 'безделник, ленивец' (тур. *haylaz*). Русе, Варна, Търново.

Хайлязов ф — разновидност на *Хайлазов*. Кюстендил, 1893, Габрово, Казанлъшко.

Хайнаджиев и *Хайнаджийски ф* — вм. *Айнаджиев*. Костенковци (Габровско), Ихтиман.

Хайнрих м — нем. *Heinrich*. София, р. към 1924.

Хайрев и **Хайрьов** *ф* — от *хайр* 'полза, добро' (ар.-тур. *hayır*). Стара Загора.

Хайрлов *ф* — стегната форма на **Хайрлов**. Габрово, 1899.

Хайтов *ф* — от *хайта* 'скитник, безделник' (тур. *hayta*). Яворово (Асеновградско).

Хайчев *ф*. Стара Загора.

Хаканов *ф* — от тур. *hakan* 'хан, владетел'. Казанлък (Възраждането), Пловдив, 1905, Панагюрище, 1904.

Халаджиев *ф* — от диал. *халаджия* 'дръндар'; вж. Халачев. Варна.

Халаджов *ф* — от формата *hallacı*; вж. Халачев. Разград, Варна, Стара Загора.

Халачев *ф* — от диал. *халач* 'дръндар' (ар.-тур. *hallaç, -cı*). Габрово, Търново, Плевен, Чирпан.

Халваджиев и **Халваджийски** *ф* — от *халваджия*. Елена, Горнооряховско.

Халвов *ф* — от прякор *Халвата* или съкрат. от Халваджиев. Чирпан, 1917, Пловдив.

Халдъров *ф* — от тур. *aldırnak* 'продавам настоятелно, давам насила'. Търговище.

Халей *м* — от фамилието име на английския астроном Едмунд Хели (*Halley*) — по случай появата на „Халеевата комета“. Варна, 1910.

Халиев *ф* — от турско л. и. Али или от ар.-тур. *hâli* 'празен, безстопанствен'. Пазарджик.

Халимбаков и **Халембаков** *ф* — навярно във връзка с ар.-тур. *halim* 'тих, кротък'. Пловдив.

Халинка *ж* — съкрат. от Михалинка. Брегово (Видинско).

Халица *ж* — съкрат. от Михалица. Ник. Милев.

Халкалиев *ф* — от диал. *халкалия* 'който е живял на остров Халки в Мраморно море'. Гоце Делчев.

Халко *м* — съкрат. от Михалко. **Халков** *ф*. Нова Загора, Загорци (Новозагорско).

Хало *м* — съкрат. от Михал. **Халов** *ф*. Котел, 1867, Стара Загора, 1900, Пазарджик, Бъта (Панагюрско).

Халтев *ф* — от прякор *Халтъво* 'отпуснат, повлекан'. Преслав.

Халтџков *ф* — вм. Алтџков. Жеравна (Котленско), 1873, Шумен, 1893, Толбухин, 1917, Варна.

Халчо *м* — съкрат. от Михалчо. Разград, 1868.

Хальо *м* — успоредна форма на Хало с меко окончание.

Халязов *ф* — разновидност на Хайлязов. Кюстендил, 1873.

Хамадев *ф* — от пер.-ар.-тур. *hammadde* 'суров материал'. Пловдив, 1908.

Хамалица *ж* — някаква разновидност на Михалица (?) София, р. 1904.

Хамалов, **Хамалев** и **Хамалски** *ф* — от *хамалин*. Берковица, 1917, Карабунар (Пазарджишко), Варна, Хасковско.

Хамамджиев *ф* — от диал. *хамамджия* 'съдържател на баня' (ар.-тур. *hamatçı*). Галац, 1857, Ловеч, 1893, Сопот, 1900, Пещера.

Хамамов *ф* — от диал. *хамам* 'баня' или съкрат. от Хамамджиев. Търново, 1900, Стара Загора, 1900.

Хаманов *ф* — от Хамамов с дисимиляция на второто *м* (?) Пловдив.

Хамбара *пр* — от *хамбар* (навярно бил едър, „хамбарлия“, та много ядял и пиел) или съкрат. от Хамбарджиев. Кубрат, 1917. **Хамбаров** *ф*.

Хамбарджиев *ф* — от диал. *хамбарджия* 'съдържател на хамбар'. Разград, Горско. Сливово (Павликенско).

Хамбаридов *ф* — успоредна форма на Хамбаров с гръцка наставка *-ид*. Пловдив.

Хамбарлиев *ф* — от с. Хамбарлии (Маломирово, Елховско). Грудово, Лясковец.

Хамбарски *ф* — от *хамбар*. Калофер, 1845, Пазарджик.

Хамбърджиев *ф* — правописна разновидност на Хамбарджиев. Габрово (Благоевградско).

Хамилтонов *ф* — от английското фамилно име Хамилтон или от град Хамилтон в Канада. Варна, 1940 (Павли Ставрев Хамилтонов).

Хамсиев *ф* — от рибката *хамсия* (?)

Хамуров *ф* — от ар.-тур. *hamur* 'тесто; тесткав хляб'; срв. Тестаков, Тестяков; или видоизменено от Ямуров. Сливен.

Хана¹ *ж* — вм. Ана. Санданско.

Хана² *пр* — от *хан* или съкрат. от Ханджията. Етрополе, 1843.

Хангел *м* — съкрат. от Архангел. **Хангелов** *ф*.

Ханджиев и **Ханджийски** *ф* — от *ханджия* 'съдържател на хан'. На разни места из страната.

Хандирински *ф* — навярно от тур. *hanidir* 'от доста време' (?)

Хандърчев *ф* — от прякор *Хандърчо* 'който все припомня, напомня' (от тур. *anırtmak* 'припомням, напомням'). Сливен.

Хаников *ф* — от Ханев с вмъкнато *ик* (*ек*). Лясковец.

Ханимски *ф* — разновидност на Ханъмов (?) Долни Дъбник (Плевенско).

Ханка *ж* — вм. Анка. Вайганд.

Хано *м* — разновидност на Ханьо. Никопол, 1648.

Ханс *м* — нем. *Hans*. Карлово, р. 1932 (майката немкиня), Михайловград, р. 1933, София.

Ханто *м* — вм. Анто. **Хантов** *ф*. Панагюрище, 1893, Пазарджик.

Ханчо *м* — умалит. от Ханьо. Севлиево. **Ханчев** *ф*. Севлиево, 1893, Тетевен, 1893, Свищов.

Ханѣмов ф — от *ханѣма* 'женена туркиня' (тур. hanım). Бургас.

Ханѣшев и Ханѣшов ф — от тур. *anı-tıŝ 'споменаване' (?) Пловдив.

Ханѣо м — вм. Аньо. **Ханѣв ф.** Севлиево. **Ханѣвски ф.** Русе.

Харадѣнов ф — от тур. uyađan 'сътвaтел, творец' (?) Пловдив.

Харадия ж — видоизменено от Харетина (?) Крумовградско.

Харакемѣнев ф — от диал. *харакѣ Минѣо* 'пъргавият Минѣо' (от ар.-тур. hareketli 'подвижен, пъргав') ?

Харалѣков ф — вм. Харлаков.

Харалѣм м — съкрат. от Хараламби. Котел, 1867, Разград, 1882. **Харалѣмов ф.** Златарица (Еленско).

Харалѣмби м — разновидност на Харалампи с новогръцко озвучаване на *мп* в *мб*. **Харалѣмбиев ф.**

Хараламбиѣна ж — женска форма от Хараламби. Рядко.

Харалѣмбов ф — разновидност на Хараламбиев.

Харалѣмпи(ѣ) м — гр. *Χαράλμπιος* 'светнал от радост' — име на календарски светиѣа. Нарядко из цялата страна. **Харалѣмпиев ф.**

Харалѣмпия ж — женска форма от Харалампи. Етрополе, 1883.

Харалѣмпов ф — разновидност на Харалампиев. Санданско.

Харалѣн м — от Харалам с по-разпространеното окончание *-ан*. Шумен (мнозина), Севлиево, 1882, Хасково, Чирпанско. **Харалѣнов ф.**

Харалѣнка ж — женска форма от Харалан. Шумен.

Харамѣев ф — от *харамия* 'разбойник; хайдутин' (ар.-тур. harami). Елена, 1917, Пловдив.

Харачев ф — може би съкрат. от Харачеров. Сливен.

Харачѣров ф — от диал. *харачѣр* 'бирник по данѣка харач в турско време' (от ар.-тур. harađı). Казанлъшко, Казанлък, Стара Загора, Айтос.

Харбалѣев ф — от диал. *харбалѣя* 'въръжен с харба (вид копие)' Пловдив.

Харбалов и Харболлов ф — видоизменено от Харбалиев. Хасково.

Харбов ф — от ар.-тур. harbi 'военен' или съкрат. от Харбалов. Котел, Варна, Каварна.

Хардалиев ф — от с. Харделово (Лилеково, Асеновградско). Пловдив.

Хардѣлов и Хардѣлев ф — от диал. *хардѣл* 'синап' (ар.-тур. hardal) или съкрат. от Хардалиев. Карнобат, Бургас, Стара Загора.

Хардѣн м — видоизменено от Хордин (?) Говежда (Михайловградско), р. 1927.

Харѣев ф — видоизменено от Хариев (?) Търговище, Русе.

Харѣта ж — женска форма срещу Харит. Еленско.

Харѣтина ж — разновидност на Харитина. Копривщица.

Харзѣлов ф — от ар.-тур. arzihal 'заявление, молба'. Стара Загора.

Харѣ м — съкрат. от Харит, Харизан, Харалампи или друго подобно име. Плевен, Враца. **Харѣев ф.**

Харизѣн м — от диал. *харизѣн* 'подарен' (от гр. χαρίζω 'подарявам'). Босилеград, Севлиево, Търговище. **Харизѣнов ф.** На разни места.

Харизѣна ж — женска форма срещу харизан. Разград.

Харизѣнка ж — умалит. от Харизана. Тервелско.

Харѣклия ж — гр. *Χαρίκλεια* 'прочута с доброта'. Македония.

Харѣско м — видоизменено от Харизан. **Харѣсков ф.** Търлис (Южна Тракия), Ракитово (Велинградско), Пещера, Банско, Златоград.

Харѣт м — гр. *Χάρις, -ιτος*, от *χάρη* 'прелест, добрина'. **Харѣтов и Харѣтев ф.** Шумен, 1860, Ивайловград, Момчилградско, Кърджалийско, Чепеларе, Смолян, Смолянско.

Харѣтин м — от Харит + *ин*. **Харѣтинов ф.**

Харѣтина ж — гр. *Χαρίτινη*, вж. Харит — име на календарска светиѣа. Типично за Копривщица.

Харѣтия ж — разновидност на Харитина. Синод. именник.

Харѣтомѣна ж — гр. *Χαρίτωμένη* 'прелестна, очарователна'. Единичен случай.

Харѣтон м — гр. *Χαρίτων* от *χάρη* 'прелест, добрина' — име на календарски преподобен. Битоля, Криводол (Врачанско), Стубел, Горна Вереница (Михайловградско). **Харѣтонов ф.** Радомир, Златарица (Еленско), Варна.

Харѣѣнов ф — навярно вм. Харѣчеров с дисимиляция на едното *р*.

Харѣѣров ф — вм. Харачеров. Габрово (гроб).

Харлѣков ф — от диал. *хърлѣк* 'мършаво добиче, дръглаш'. Габрово, 1900.

Харлов ф. Долна Оряховица, Пловдив, Стара Загора.

Харманджѣев ф — от *харманджѣя* 'който вършее на харман'. Враца (псевдоним).

Харманзов ф — някаква разновидност на Харманджѣев (?) Сливен.

Харов ф — от прякор *Харо* 'зъл, омразен старец' (?) Алфатар (Силистренско).

Харсѣзов ф — от диал. *хърсѣз* 'крадец' (тур. hırsız) или от *арсѣзин* 'безсрамник' (ар.-тур. arsız). Русе, Сливен.

Хартарски ф — правописна разновидност на Хъртарски. Берковица.

Хартиев ф — от *хартия* (?) Търново (мнозина).

Хартманов ф — от нем. Hartmann.

Харутюн м — изопачено от Харитон (?) Кесарево (Горнооряховско).

Харчев ф — от *харч* 'разноски' (?) Варна, 1900, Каварна.

***Хаса ж** — в м. Аса. **Хасин ф**. Бистрица (Софийско).

Хасакиев ф — в м. Хасекиев. Белоградчик, 1893.

Хасев ф — в м. Асев или от ар.-тур. has 'чист, без примеси'. Варна.

Хасекиев ф — от диал. *хасекія* 'телохранител' (от ар.-тур. hasseki). Плевен, 1908, Габрово, Орехово.

Хаскюлев ф — сбита форма от *Хаскьойлиев (от Хаскьой=Хасково). Стара Загора — старо.

Хастагеоргиев ф — от диал. *хаста* 'болен' (пер.-тур. hasta) и Георгиев; срв. Боленгергов. Русе.

Хасчиев ф — от диал. **хасчия* 'който много бърза или се спуща стремително' (от тур. hız 'бързина, устрем'). Севлиево.

Хасъмски ф — от ар.-тур. hasım 'противник (в съдебно дело)' или от тур. hisim 'роднина'. Троян, Летница (Ловешко).

Хасърбасанов ф — в м. Хазърбасанов. Карнобат, 1908.

Хасърджиев ф — от диал. *хасърджія* 'рогозар' (ар.-тур. hasırcı). Каблешково (Поморийско).

Хатев ф — в м. Хатов. Бургас, 1908, Карнобат.

Хатибов ф — от ар.-тур. hatip, -bi 'оратор; мохамедански проповедник'. Търново, Пловдив.

Хатов ф — от диал. *хат* 'яздителен кон, ат' (тур. at); срв. Хайгъров. Стара Загора, 1878, Самоков.

Хафүзов ф — от ар.-тур. hafız 'който знае корана наизуст; прен. глупав'. Енина (Казанлъшко).

Хахамов и Хахамски ф — от *хахамин* 'еврейски свещеник' (евр.-тур. haḥam). Долна Диканя (Радомирско).

Хачо м — в м. Ачо. Рудозем, 1954.

Хашалов ф — видоизменено от ар.-тур. haşarı 'разхайтен, лекомислен' (?) Градец, Медвен (Котленско), 1917, Търново, Варна.

Хашамов ф — разновидност на Хашламов или на Хашалов (?) Чирпан.

Хашанов ф — разновидност на Хашамов или на Хашнов (?)

Хашлаков ф — от диал. *хашлак* 'скитник, несретник'. Шумен.

Хашламов ф — от тур. haşlama 'попарен, сварен'. Шумен, Дивдядово (Шуменско).

Хашнов ф — от ар.-тур. haşın 'груб, жесток'. Орехово, Ловеч, София, 1893, Бургас.

Хашъмов ф — в м. Хашамов. Панагюрище.

Хвалабѳгов ф — от *хвала бѳгу* — поради често повтаряне на тоя израз. Лом, 1882.

Хвалджийски ф — от диал. *хвалджія* 'който (се) хвали'.

Хвалевски ф — от прякор *Хвалѳ* 'който хвали'. Видима, Ново село (Троянско), Ловеч, Русе.

Хвѳйнов ф — от дървото *хвойна* или от село Хвойна. Левочево (Смолянско).

Хвъргачев ф — от диал. *хвъргач* '?' Елена, 1893.

Хвърго м — писмена разновидност на Върго.

Хвъркѳшки ф — от прякор *Хвъркѳтия*. Манастирище (Ореховско).

Хвъркѳчки ф — от Хвъркѳвичката махала в с. Падеш (Благоевградско).

Хвърколѳчки ф — разновидност на Хвъркѳвачки. Падеш (Благоевградско).

Хвъркѳтилев ф — от диал. **хвъркѳтило* 'буйно хвърчене' (?) Плевен (външно лице).

Хвърлѳнгов ф — навярно видоизменено от Върлинков. Лясковец.

Хвърлѳ м (или *пр*) — „подхвърлено дете“; вж. Върго. **Хвърлев ф**. Попово, 1908.

Хвърчѳнов ф — от прякор *Хвърчѳн* 'който „хвърчи“, като ходи или работи'. Нова Загора.

Хвърчѳликов ф — от Хвърчѳлков с вмъкнато *и* (*е*).

Хвърчѳлков ф. — от прякор *Хвърчѳлко*; вж. Хвърчѳнов. Бяла.

Хедев ф — може би от ар.-тур. hediye 'дар, подарък'. Пловдив.

Хекѳмов ф — от диал. *хекѳмин* 'лекар' (ар.-тур. hekim); срв. Лекарски, Докторов. Пещера, 1860, Горна Оряховица.

Хелга ж — шведско име Helga 'величествена', заето по литературен път. Михайловград, р. 1934. Единичен случай.

Хелѳя ж — име на героиня от френски роман. Единичен случай.

Хѳлиос м — гр. "Ἥλιος 'слънце'. Единичен случай.

Хѳлия ж — име на героиня от френски роман. Единичен случай.

Хѳляков ф — от ар.-тур. helâk 'отпаднал, изнемощял'. Варна.

Хѳни ж — съкрат. от Хенриета. Габрово, 1960.

Хѳнри м — съкрат. от Хенрик. Враца, р. 1958.

Хенриѳета ж — женска форма срещу Хенрик. Враца, р. 1957, Мездра, р. 1959.

Хѳнрих м — кръстоска от германско Хенрик и немско Хайнрих. Търново, р. 1923.

Хѳнтов ф — може би от израза *хѳнтапѳнта* 'бавно, едвам'. Самоков.

Хѳомия ж. (Хѳомия. М. Мусова, р. 1931).

Хераклия ж — вж. Ираклия. Сливница. р. 1903.

Хергелджиев ф — вж. Хергеледжиев. Видин, Варна.

Хергеледжиев ф — от диал. *хергеледжия* 'пастир (или стопанин) на конско стадо' (пер.-тур. *hergelesi*). Провадия.

Хергеліев ф — от диал. **хергелія* 'стопанин на стадо коне' или 'неприучен да работи, разпуснат' (от пер.-тур.) Варна.

Хереледжиев ф — видоизменено от Хергеледжиев. Роза (Ямболско).

Хермалін м — кръстоска от Херман и *хермелин*. Шумен, р. 1959.

Херман м — нем. *Hermann*. Велинград, р. 1926.

Хермина ж — нем. *Hermine*. София, р. 1936, Търново, р. 1942, Трън, р. 1908.

Хернани м — исп. *Hernani*, у нас дошло покрай драмата на Виктор Юго.

Херо м — съкрат. от Херувим. **Херов ф**. Хасково.

Херовим м — вж. Херувим. Врачанско.

Херовимка ж — женска форма срещу Херовим. Врачанско.

Херодот м — старогр. *Ἡρόδοτος* — име на бележит древен историк. **Херодотов ф**. Драгоман, 1957.

Херофим м — кръстоска от Херувим и Серафим. **Херофимов ф**. Берковица.

Херсон м — от името на град Херсон в СССР. Караполци (Елинпелинско), р. 1959.

Хертеленди ф. (Георги Янушев Хертеленди, Мария Иванова Хертеленди, Стара Загора, 1960).

Херувим м — от *херувим*, според библейската ангелология: ангел от висш разред, евр. „с пламенен меч“. Бургас. **Херувимов ф**. Червен брег, Микре (Ловешко).

Херувима ж — женска форма от Херувим. Самоков.

Хесапчиев ф — от диал. *хесапчия* 'който умее да смята' или 'който си прави сметка за всичко' (ар.-тур. *hesarçı*). Габрово, Севлиево.

Хесекіев ф — вж. Хасекиев.

Хетемов ф — от ар.-тур. *etem* 'съвършен' или вж. Етимов. Свиленград.

Хетимов ф — вж. Етимов.

Хибитлийски ф — от с. Хибитлии (Страхилово, Свищовско). Павликени.

Хигиена ж — от *хигиена*. Севлиево, р. към 1923 г.

Хиджо м — вж. Хижо. **Хиджев ф**. Казанлък.

Хижо м — от Ижо с протетично *х*. **Хижов** и **Хижев ф**. Видин.

Хико м — видоизменено от Христо; вж. Ико. Кнежа. **Хиков ф**. Кнежа, Ловеч, Етрополе, Липница (Ботевградско).

Хилдегард ж — нем. *Hildegard*. Велинград, р. 1960, кръстена на баба си — немкиня.

Хиледников ф — от диал. *хиледник* 'който има хиляда (гроша, лири, овце)'. Стара Загора.

Хили ж — женска форма срещу Хильо. София, р. 1908.

Хильо м — видоизменено от Фильо или Ильо. **Хилев ф**. Марковча (Шуменско), 1861, Пролез (Балчишко), Търново, Черна гора (Чирпанско), Стара Загора.

Хилюп м — видоизменено от Филип. Добруджа.

Химирски ф — далечно видоизменение от Алтимирски. Върбица (Врачанско), Враца.

Химитлийски ф — от с. Химитлии (Казанлъшко). Търново, 1940, София, 1915, Гоце Делчев.

Хина ж — женска форма срещу Хино или съкрат. направо от Христина.

Хинаетов ф — от диал. *хинает* 'ннат' или от ар.-тур. *inayet* 'милост, помощ, покровителство'. Ловеч, 1878.

Хиндал и **Хиндел м** — от Хинд(о) + *ал, ел* (?) **Хиндалов** и **Хинделов ф**. Копривщица.

Хиндо м — от Хино с вмъкнато *д*.

Хинка ж — умалит. от Хина. Шумен. **Хинкин** и **Хинкински ф**. Кнежа.

Хинко м — умалит. от Хино или съкрат. направо от Христо. Севлиево, Ловеч, Червен брег. **Хинков ф**. Плевен, Алтимир (Ореховско). **Хинковски ф**. Врачанско.

Хино м — съкрат. от Христо. Етрополе, Луковит, Червен брег, Долни Дъбник (Плевенско). **Хинов ф**. Ловеч, Ореховско, Толбухин. **Хиновски ф**.

Хинтолърски ф. Ставерци (Ореховско).

Хинчо м — умалит. от Хино, Хиньо. Плевен, Новопазарско. **Хинчев ф**. Луковит, 1894.

Хиньо м — успоредна форма на Хино с меко окончание. **Хинев ф**.

Хипов ф — от тур. *ip* 'въже' (може би от израза *ip sambazı* 'въжеиграч'). Чирпан.

Хиршов ф — от фирмата „Хирш“, която е строила железопътната линия Русе — Варна. Силистра, 1886.

Хисара ж — от ар.-тур. *hisar* 'крепост' (?) Велинград, р. 1955.

Хисов ф.

Хита ж — женска форма срещу Хито. Врачанско.

Хити ж — „модернизирано“ от Хита. Галатин (Врачанско), р. 1955.

Хитил м — от Хит(о) + ил. **Хитилов ф**. София, 1928.

Хитко м — умалит. от Хито, Хитьо. Ловешко.

Хито м — съкрат. от Христо. Карлово, Ловешко. **Хитов ф**. Сливен, Карлово, Русе, 1876, Казичене (Софийско).

Хитол м — от Хит(о) + ол. **Хитолов ф**. Русе.

Хитридов ф — от Хитров с гръцкото *-ид*. Пловдив, 1917.

Хитрилов ф — от диал. *хитрил(о) 'хитрец'. Търново, 1893, Пловдив.

Хитров ф — от хитър (хитър Петър, хитър Никола, хитър Иван и под.) Търново, Лясковец, Карлово, 1893, Ловеч, Бежанци (Ивайловградско).

Хитьо м — разновидност на Хито с меко окончание. Ловешко.

Хица¹ ж — женска форма срещу Хицо.

Хица² м — западна форма на Хицо. Н. Геров.

Хицо м — съкрат. от Христо. Севлиево, 1893, Плевен. **Хицов ф.** Ловеч, 1879.

Хичко м — умалит. от Хицо или от Хичо. **Хичков ф.** Севлиево, 1905, Ловешко.

Хичо м — разновидност на Хицо, Хито с друго окончание. **Хичев ф.**

Хлабур м. Етрополски манастир, 1648.

Хлебанов ф — от диал. *хлебан 'който се хили, усмихва' (?) Ник. Милев.

Хлебаров и Хлебарски ф — от хлебар. Стара Загора, Плевен, Враца, Кнежа, Горно Вършило (Пазарджишко).

Хлебович ф. Шумен.

Хлътев или Хлътов ф. Копривщица (Гаврил Хлътев — истинското име на Г. Бенковски).

Хлестов ф — от прякор Хлестьо 'който се хлещи, ходи леко облечен' (?) Лясковец.

Хобо м — от диал. *оба*, 'два, двама' — пожелателно име: новороденият син да замести двамата умрели преди него (?) **Хобов ф.** Стара Загора. Чирпан.

Хобчо (Хобчо) м — умалит. от Хобо. **Хобчев (Хобчев) ф.** Стара Загора, 1940

Хода пр — срв. Худал. (Велчо Харизанов Ходала, земеделец — Враца, 1949).

Ходалина ж. Стара Загора, р. 1959.

Ходжев и Ходжов ф — от прякор *Ходжа* (*та*). Стара Загора, Свиленград, Златарица (Еленско), Калугерово (Ботевградско).

Ходина ж — може би от рум. *hodina* 'почивка, спокойствие'. Разград, р. 1896.

Ходо м. Кичевско.

Ходулов ф — вм. Фудулов.

Хойко м — видоизменено от *Ходько. умалит. от Ходо. Перник, 15—16 век.

Хоко м — видоизменено от Хойко. Чипровци (Михайловградско).

Холайолчев ф — разновидност на Холиолчев. София (гроб).

***Холе** или ***Хольо м** — навярно съкрат. от Тихол.

Холев ф. Котел, 1960. **Холевич ф.** Стар котленски род с доста представители и в Каварна.

Холиолчев ф — може би от Холе и Олчев. Охрид.

Холтаджиев ф — от диал. *холтаджия* 'въдичар' (тур. *oltacı*). Петелово. Пчеларово (Кърджалийско).

Холянов ф. (Куцовласи от Кишлък, Македония — в Пещера и в Ракитово (Велинградско).

Хомков ф. Чепеларе, 1958.

Хомолов ф. Варна, 1957.

Хонгов ф — може би някаква разновидност на Хомков (?) Казанлък.

Хоноратов ф — от рум. *onogăt* 'почитан, почетен'. Пловдив, Бургас.

Хонтериев ф — може би далечно видоизменение от *антерия* (?) Кърджали.

Хопчо м, Хопчев ф — вж. Хобчо, Хобчев. Стара Загора.

Хорба м — западна форма на Хорбо.

Хорбин ф. Цариброд, 1917.

Хорбо м. Хорбов ф. Котел, 1893.

Хорветов ф — видоизменено от Хърватов (?) Русе, 1936.

Хоридан м — видоизменено от Йордан (?) Трънско.

Хормузов ф — разновидност на Урмузов. Бургас.

Хоро и Хорьо м — съкрат. от Прохор или видоизменено от Форьо. **Хоров ф.** Пловдив. **Хорев ф.** Нова Загора (гроб).

Хороза пр — от тур. *horoza* 'петел'. Стара Загора. **Хорозов ф.** Арбанаси (Търновско), 1867, Стара Загора, Милковица (Никополско).

Хоройгров ф — от *хоройгрец*. Долистово (Станкедимитровско).

Хотакров м — вм. Фотакев. Луковит.

Хоти м — вм. Фоти. **Хотев ф.** Стара Загора, 1883.

Хотин м — от Хот(и) + *ин*. **Хотинов ф.** Силистра, 1917.

Хотнишки ф — от с. Хотница (Търновско). Търново, Чолаковци (Търновско).

Хото м — видоизменено от Фотьо. Брест (Никополско). **Хотов ф.** Никопол, Брест.

Хохоров ф — от тур. *hohog* 'звукотражание за шум на буйна река' с изпадане на едното *р* (?) Измаил, 1857.

Хочо м — умалит. от Хото. **Хочев ф.**

Хощеров ф — от диал. *ощур* 'род, потекло' — поради често повтаряне на тая дума (?) Сливен, Шумен.

Храбро м — от *храбър*. **Храбров ф.** Сливен, Попица (Белослатинско).

Храбър м — навярно от старобългарското Черноризец Храбър.

Храненишки ф — от прякор *Храненика*. Литаково (Ботевградско).

Хранешки ф — съкрат. от Храненишки. Радотина (Ботевградско).

Хранил м — от Хран(о) + *ил*.

Хранимир м — старинно име „който пази мира“. Вайганд, Синод. именник.

Хранимира ж — женска форма от Хранимир. Синод. именник.

Хранислав м — старинно име „който пази славата (си)“. Вайганд, Синод. именник.

Хранислава ж — женска форма от Хранислав. Синод. именник.

Хр̀анко *м* — умалит. от Храно. **Хр̀анков** *ф.* Русе, 1900, Светогорци (Пазарджишко).

Хр̀ано *м* — съкрат. от Хранимир или Хранислав. Радомирско. **Хр̀анов** *ф.* Радомирско, Брезник, Свогенско, Софийско.

Хранту̀ланов *ф* — от диал. **хранту̀лан* 'хрантутеник'. Варна, 1940.

Хр̀аньо *м* — успоредна форма на Храно с меко окончание. **Хр̀анев** *ф.* Разград, 1870.

Хр̀ашко *м* — от Рашко с протетично *х* или видоизменено от Храно.

Хр̀елка *пр* — от старинно *хр̀ел*, **хрел* 'бръз, стремителен' (?) Копривщица, 1852, 1849.

Хр̀елко *м* — умалит. от Хрельо. **Хр̀елков** *ф.* Копривщица, Бела Слатина.

Хрелоп̀анов *ф* — вм. *Хралупанов, от диал. **хралуп̀ан* 'който живее в хралупа' (?) Елена, Търново.

Хр̀ельо *м* — вж. Хрелка. **Хр̀елев** *ф.* Самоков, Търново, Драгижево (Търновско).

Хр̀енко *м* — от Френко с преход на *ф* в *х*. **Хр̀енков** *ф.* Пловдив.

Хр̀ено *м* — от Хренко (смятано като умалително). **Хр̀енов** *ф.*

Хризант̀ем *м* — мъжка форма от Хризантема. Варна, 1956 (дете).

Хризант̀ема *ж* — от цветето *хризантема*. София, р. 1917, Пловдив, 1924.

Хр̀йлов *ф* — може би вм. Рилов. Пловдив, 1949.

Хрис *м* — от гр. χρῶς 'златен; злато'. Варна.

Хр̀иса *ж* — от гр. χρῶς 'златна'. Свиленградско, Грудово, Каварна, Разград, Шумен, Преславско, Гоцеделчевско.

Хрис̀ава *ж* — от гр. χρῶς 'злато'. Русе.

Хрис̀авка *ж* — умалит. от Хрисава. Шумен.

Хрис̀ан *м* — кръстен на дядовците си Христо и Златьо. Шумен, 1942.

Хр̀исанда¹ *м* — видоизменено от Хрисант. Типично за Стара Загора. **Хр̀исандов** *ф.* Стара Загора, Разград, 1920.

Хр̀исанда² *ж* — по-стара форма на Хрисанта. Свищов.

Хр̀исанда³ *ж* — видоизменено от Александра. Скравена (Ботевградско).

Хрисанди *м* — разновидност на Хрисанда¹. Малко Кадиево (Старозагорско).

Хрис̀анка *ж* — умалит. от Хрисанта. Шумен.

Хрис̀ант *м* — от гр. χρῶς 'златно цвете' — име на календарски светия. Калофер, 1853, Панагюрище, 1853, Харманлии. **Хрис̀антов** *ф.* Харманлии, Хасково, Славяново (Плевенско).

Хрис̀анта *ж* — женска форма срещу Хрисант. Типично за Свищов; Видин, Павликени, Горна Оряховица, р. 1894.

Хрис̀афа *ж* — женска форма срещу Хрисафи.

Хрис̀афи *м* — от гр. χρῶς 'злато'. Болград, 1857.

Хрис̀ен *м* — от Хрис + *ен*. **Хрис̀енов** *ф.* Пещера, 1900.

Хр̀иси *ж* — от гр. χρῶς 'злато'. Русе, 1938.

Хрисим̀ир *м* — видоизменено от Христо и преосмислено по *хрисим* и *мирен*. Варна, р. 1956, Русе, р. 1958, Мездра, р. 1959, Дол. Богров (Софийско), р. 1955.

Хрисим̀ира *ж* — женска форма срещу Хрисимир. Ново, рядко.

Хр̀исин *м* — от Хрис + *ин*. **Хр̀исинов** *ф.* Пещера.

Хр̀иска *ж* — умалит. от Хриса или от Христа. Типично за Шумен; Русе, Разград, Варненско.

Хр̀иско *м* — умалит. от Христо. **Хр̀исков** *ф* Ихтиман.

Хр̀исò *ж* — разновидност на Хриса. Бургас, Ямбол.

Хр̀исоверг̀иев *ф* — от диал. **хр̀исовергия* 'златодарител'. Асеновград, 1900.

Хр̀исом̀ир *м* — разновидност на Хрисимир. Шумен, р. 1959.

Хр̀исòна *ж* — от Хрисо + *на*. Лесово (Ямболско).

Хр̀исòнка *ж* — умалит. от Хрисона. Шумен, Мелница (Елховско).

Хр̀исостома *м* — от гр. χρῶς 'златоуст'. Варна, 1958. **Хр̀исостомов** *ф.*

Хр̀иста *ж* — женска форма от Христо. На разни места из страната.

Хр̀ист̀ак *м* — съкрат. от Христаки. Котел, 1843, Севлиево, р. 1852.

Хр̀ист̀аки *м* — от Христо с гръцка умалит. наставка -̀аки. Старо. **Хр̀ист̀акев** и **Хр̀ист̀акиев** *ф.* Стара Загора, Враца, Свищовско.

Хр̀ист̀ан *м* — от Христ(о) + *ан*. Ново-загорско, Плевен, Плевенско, Михайловград. **Хр̀ист̀анов** *ф.* Плевен, Казанлък.

Хр̀ист̀ана *ж* — женска форма срещу Христан. Ботевградско.

Хр̀ист̀анко *м* — умалит. от Христан. **Хр̀ист̀анков** *ф.*

Хр̀ист̀ем *м* — навярно кръстоска от Христен и циганско Рустем. **Хр̀ист̀емов** *ф.* Михайловград.

Хр̀ист̀ен *м* — от Христ(о) + *ен*. Липница (Ботевградско).

Хр̀ист̀ена *ж* — женска форма от Христо. Ботевградско.

Хр̀ист̀енка *ж* — умалит. от Христена. Ботевградско.

Хр̀истика *ж* — умалит. от Христа. Шумен.

Хр̀ист̀ил *м* — от Христ(о) + *ил*. Вайганд, Синод. именник.

Хр̀истилия *ж* — може би от Христо и Илия. Шумен, р. 1922.

Хр̀истим̀ир *м* — вм. Хрисимир (?) Русе, р. 1959.

Христѝна ж — гр. *Χριστινή*, женска форма от Христо — име на календарска светица. Из цялата страна.

Христѝнка ж — умалит. от Христина.

Хрѝстица ж — умалит. от Христа. Русе, 1936.

Христѝян м — от *христѝянин*. Христѝянов ф. Давидово (Търговишко).

Христѝяна ж — от *христѝянка*. Разград, Богатово (Севлиево).

Хрѝсто м — от Исус Х р и с т о с. Доста разпространено из цялата страна. Хрѝстов ф. Хрѝстович ф. Стара Загора, Пловдив. Хрѝстовски ф. Радотина (Ботевградско).

Христодѝбрев ф — от Христов и Добрев.

Христодѝр м — гр. *Χριστόδωρος* 'дар от Христа'. Хасково, Стара Загора. Христодѝров ф.

Христодѝл м — гр. *Χριστόδουλος* 'раб на Христа'. Кюстендил, 1845, Сливен, 1825, Пещера, 1853. Христодѝлов ф. Ямбол, 1860, Пловдив, Хасково.

Христѝз м — от Исус Христос с озвучено с. Асеновградско, Първомайско, Кърджалийско. Христѝзов ф. Чирпан, Чирпанско, Първомайско, Карлово, Старозагорско, Кърджалийско.

Христѝза ж — женска форма от Христоз. Асеновградско.

Христоилѝев ф — от Христов и Илиев.

Христомѝн м — от Христо + *ман*. Радовиш, 1917.

Христомѝл м — от Христо и *-мил* по подобие на Богомил.

Христомѝр м — от Христо + *мир*. Христомѝров ф.

Христѝс м — от Исус Х р и с т о с. Първомай, 1893, Харманли.

Христосѝя ж — от Христос + *ия*. Кулско.

Христѝско м — умалит. от Христос. Пещера, 1853, Пазарджишко, Панагюрско, Пирдопско, Елинпелинско. Христѝсков ф.

Христостѝм м — кръстоска от Христо и Хрисостома. Христостѝмов ф. Варна, 1940.

Христостѝма ж — женска форма срещу Христостом. Каварна.

Христофѝр ф — гр. *Χριστοφόρος* 'носител на Христа, христоносец' — име на календарски светия. Рядко, на разни места. Христофѝров ф.

Христофѝра ж — женска форма от Христофор. Новозагорско.

Хрѝстьо м — успоредна форма на Христо меко окончание. Калофер, Сопот, Казанлък, Пловдив, Пазарджик, Стара Загора (в последно време официално пишат Христо). Хрѝстев и Хрѝстевич ф.

Хрѝстяна ж — женска форма от Хрѝстьо. Асеновградско.

Хрисѝула ж — от Хрис(а) + *ула*. Каварна, Демир хисар.

Хрѝсчо м — умалит. от Христо. Хрѝсчев ф. Пазарджик, Пазарджишко, Батак, Ракитово (Велинградско).

Хрѝша ж — вж. Хриши. Свиленград.

Хрѝши ж — от Хриси с характерно за гърците в България изговаряне на с като ш. Пловдив, Избегли (Асеновградско).

***Хрѝле** или ***Хрѝльо м** — от гр. *χλωρός* 'зелен' с метатеза на плавните (?) Хрѝлев ф.

Хролопанѝнов ф — вж. Хрелопанов.

Хрѝни м — съкрат. от Полихрон. Пловдив. Хрѝнев ф. Смолянско, Пловдив.

Хросѝна ж — вж. Фросина. Разград, 1868.

***Хрѝле** или ***Хрѝльо м** — от Хроле, Хрольо с преход на о в у. Хрѝлев ф. Свищов, 1888; Лясковец, 1890, Пловдив. Хрѝльовски ф. Лясковец (Възраждането).

Хрѝса ж — от Хриси с изговор на гръцко ъ като у или от Руса с протетично х. Етрополски манастир, 1648.

Хрусѝн м — от Хрисан(т) или от Русан; вж. Хруса. Враца, 1929. Хрусѝнов ф. Жеравна (Котленско), Сливен, Созопол, Враца.

Хрусѝна ж — от Хрус(а) + ана. Бургаско.

Хрусани ж — разновидност на Хрусана. Винаца (Варненско).

Хрѝшков ф — от чеш. *hruška* 'круша'. Горна Митрополия (Плевенско).

Хрѝс м. Гоцеделчевско, 15—16 в.

Хрѝса ж — женска форма от Хрѝс. Трънак, 1648 (Етрополски манастир).

Хрѝлювский ф — вж. Хрульовски; вж. Хруле. Лясковец, 1848.

Хрѝстѝкя ж — видоизменено от *Хрѝстѝкия. Търново, 1860.

Хрѝнов ф — кръстоска от *хрян* и Хранов.

Хтѝна¹ м — от старинно *хтен* 'искан, желан' или съкрат. от Нехтен. Етрополски манастир, 1648.

Хтѝна² ж — женско име срещу мъжкото Хтена. Видраре, Тетевен, 1648.

Хѝба ж — съкрат. от Хубавена. Търновско, Тревненско, Русенско, Пловдивско. (Модернизират го на Люба).

Хубавѝла ж — от диал. *хубавѝла* 'хубавица'. Рядко.

Хубавѝлек м — от диал. *хубавѝлек* 'хубавец'. Вайганд, Синод. именник.

Хубавѝн м — от *хѝбав*, *хубавѝц*. Хасково.

Хубавѝна ж — женска форма срещу Хубавен.

Хубавѝнка ж — умалит. от Хубавена. Нова Загора, Варна.

Хубавѝнко м — умалит. от Хубавен. Хубавѝнков ф.

Хубавѝнски ф — от с. Хубавене (Врачанско). Луковит, Долни Дъбник (Плевенско).

Хѝбавѝй пр — по-стара форма на Хубавия. Плевен, 1900, Севлиево, 1910.

Хубавѝца ж — от *хубавѝца*. Смолян. Хубавѝчин ф. Самоков.

Хѝбавѝя — официален прякор, от *хѝбав*. Плевен, 1960

Хѝбавка ж — от *хѝбава*. Шумен, р. 1888, Ямбол, Омуртаг.

Хубавски ф — от прякор *Хубавий*. Севлиево, 1900.

Хубак пр — вж. Хубяк.

Хубан м — от *хуб(ав)*. Търновско, Севлиево, Ловешко, Стара Загора, **Хубанов ф**.

Хубана ж — женска форма срещу Хубан. Стара Загора, 1893,

Хубанка ж — умалит. от Хубана. Старозагорско, Шумен.

Хубанко м — умалит. от Хубан. **Хубанков ф**. Ардино.

Хубанчо м — умалит. от Хубан. **Хубанчев ф**. Шумен.

Хубе или **Хубьо м** — успоредна форма на Хубо с меко окончание. **Хубев ф**. Рядко.

Хубеков ф — по-нова форма на Хубяков. Котел, 1962.

Хубен м — разновидност на Хубан с друга наставка и ударение. Пловдив, Казанлък, Чирпан, Стара Загора, Първомайско, Грудовско, Провадийско. **Хубенов ф**. Хасково, Харманли, Чирпан, Пловдив, Асеновград, Грудовско.

Хубин м — от Хубен с редуцирано *е*. Хасково.

Хубо м — съкрат. от Хубан или от Хубен. Добревци, 1648.

Хубчо м — умалит. от Хубан или от Хубен. Целина (Чирпанско), Бела Слатина. **Хубчев** (и **Хубчов**) **ф**. Павликени, Ловеч, Търново, Казанлък, Енина (Казанлъшко), Чирпанско, Асеновград, Смолянско.

Хубьо м — вж. Хубе.

Хубяк пр — от *хуб(ав)*. Котел, 1844. **Хубяков ф**. Котел, 1873.

Худал м — от Худ(о) + *ал*. Перник, 15—16 в.

Худина ж — вж. Ходина. Разград, р. 1885.

Худо м — от старинно *худ* 'мъничък'; срв. Малчо. **Худов ф**. Сливен. (Днешните Худови в Сливен са цигани).

Худулски ф — вж. Фудулски.

Хуклев ф — вж. Фуклев. Пловдив.

Хульо м — от Ульо с протетично *х*. Приморско (Бургаско), 1962. **Хулев ф**. Айтос, Бургас. **Хульов ф**. Борово (Гоцеделчевско).

Хумарски ф — от диал. **хумар* 'който копае и продава хума'. Люти дол (Врачанско), Луковит, Айтос.

Хумбаджиев ф — от диал. **хумбаджия* 'който прави хумби или живее в хумба (укрепена изба)'. Разград.

Хуменков ф — вж. Уменков. Боженица (Ботевградско).

Хумков ф.

Хумов ф.

Хунджев ф — от Хунчев с озвучаване на *нч* в *ндж*. Пловдив.

Хундин (?) Ник. Милев.

Хуно м — вж. Уно. **Хунов ф**.

Хунчо м — умалит. от Хуно. **Хунчев** и **Хунчовски ф**. Луковит.

Хурмузов ф — вж. Хормузов, Урмузов. Поморие, 1900.

Хурши ж — вж. Фурши. Виница (Варненско).

Хутов ф — разновидност на Футов (?) Беляковец (Търновско).

Хъдев ф — може би от *хъ де* — поради често повтаряне на тоя израз (?) Казанлък.

Хъков ф — може би видоизменено от Хърков с изпадане на *р*. (В стихотворение от Яворов).

Хълчев ф. Ксанти, 1917, Пещера, Пловдив (мнозина), Варна.

Хъндърчев ф.

Хънза ж — в песен от Устово (Смолянско).

Хънков ф — от прякор *Хънко* 'който мънка' (?) Карнобат, Варна.

Хънтов ф. Казанлък.

Хънхънов ф — от тур. *hınhın* 'който говори през нос; гъгньо'. Стара Загора, 1900.

Хърватов ф — от диал. *хърватин* 'лакомец, ненаситник, гладник'. Габрово, Търново, Варна, Силистра.

Хърков ф — от прякор *Хърко* 'който все хърка'. Ямбол, 1900, Сливен, Бургас, Ца-лапица (Пловдивско), Пазарджик.

Хърлев ф — от старинно *хърл* 'бръз, стремителен' или от прякор *Хърльо* 'сополко'. Казанлък, Стефаново (Ловешко), Узунджово (Хасковско), Прилеп.

Хърров ф — разновидност на Хърров, Павликени.

Хърсов ф — вж. Хърсев (?) Ник. Милев.

Хърсьо м — от ар.-тур. *hırs* 'страст, желание, алчност' (?) Любимец (Свиленградско), Големо Пещене (Врачанско), р. 1933. **Хърсев ф**. Алфатар (Силистренско), Карнобат, Ивайловградско.

Хъртарски ф — от диал. **хъртар* 'който обучава хъртове'. Ореховско.

Хърчев ф — от диал. **хърчо* 'свадлив човек' (от тур. *hırsın* 'свадлив, избухлив'. Велинград (помаци).

Хършев ф — разновидност на Хърчев (?) Пещера.

Хъръров ф — видоизменено от Хърърев или от Хърлев (?) Драгоево (Преславско).

Хъстов ф. Славянци (Карнобатско).

Хърхрев ф — от прякор *Хърхрьо* 'който хърхре'. Пловдив.

Хъшев, Хъшов и Хъшовски ф — от *хши* '1. скитник, безделник; 2. бунтовник'. Стара Загора, Търговище, Хасково; Видин, 1897, Чирпан; Русе.

Хъшъмъв ф — вж. Хашамов. Чирпан, 1920.

Хюлюпчо м — видоизменено от Филипчо. Сливенско — нар. песен.

Ц

Цабала ф — някаква разновидност на Цамбов (?) Банкя (Софийско).

Цагарски ф — видоизменено от гр. *τσαγκάρης* 'обущар'; вж. Цанкаров. Ботевград (стари преселници от Яна, Софийско, и според преданието от албанско потекло).

Цагов ф — видоизменено от Чагов или от Цаков (?) Бела Рада (Видинско).

Цайко м — от Стайко с преход на *ст* в *ц*. Брусен (Тетевенско). **Цайков ф**. Осиковска Лаковица (Ботевградско).

Цайно м — от Стаино; вж. Цайко.

Цайо м — от Стайо; вж. Цайко. Влашко село (Врачанско), р. 1857. **Цайов ф**. Калугерово (Ботевградско).

Цака ж — женска форма срещу Цако. Ботевград, Ботевградско, Трънско.

Цакалов ф — разновидност на Чакалов (?) Загражден (Никополско).

Цакански ф — може би вм. Цакански — от Цака. Вършец.

Цаки м — разновидност на Цако. Тетевен. **Цакев ф**.

Цаклев ф — от Цъклев с изясняване на ъ. Белица (Разложко).

Цакманов ф — от диал. **цакман* 'заядлив човек' (от гр. *τσακωμα* 'заяждане, караница').

Цако м — видоизменено от Стамен, Станко, Стефан или друго подобно име с начално *ст*. Ботевград, Врачанско, Луковит, Луковитско, Кула. **Цаков ф**. Ботевград, Враца, Луковит, Орехово, Лясковец, Беленско, Кубратско, Банско. **Цаковски ф**. Бела Слатина, Ботевградско.

Цала ж — женска форма срещу Цало, Цальо. Луковит, Тетевен, Ловеч, Старо село (Троянско), Кула.

Цалбуков ф. Казанлък.

Цалка ж — умалит. от Цала. Ловеч.

Цалко м — умалит. от Цало, Цальо. **Цалков ф**.

Цало м — разновидност на Цело в говори, дете старото *цъ* дава *ца*. Кнежа, Лопян (Ботевградско), Баховица, Угърчин (Ловешко). **Цалов ф**. Лопян, Баница (Вра-

чанско), Бойница (Кулско), Плевен, Сливен, 1843. **Цаловски ф**.

Цальо м — успоредна форма на Цало с меко окончание. Осиковица (Ботевградско). **Цалев ф**. Луковит. **Цальов ф**. Етрополе (от Лопян).

Цамбов ф — от гр. *τσαμπί* 'грозд' или от *τσαμπούνα* 'гайда' (?) Диканя (Радомирско).

Цампарев и Цампаров ф — от диал. **цампар* 'гроздар' (от гр. *τσαμπί* 'грозд'). Свищов, 1888, Варна.

Цана ж — видоизменено от Стана, Стамена или друго подобно име; вж. Цайко. Търновско, Беленско, Ботевград, Ботевградско. **Цанин ф**. Вълчедръма (Ломско). **Цанински ф**. Луковит.

Цанда ж — от Цана с вмъкнато *д*. Сливен, р. 1887. **Цандин ф**. Михайловград.

Цандьо м — от Цаньо с вмъкнато *д*. Лисец, р. 1858, Баховица (Ловешко), Ловеч. **Цандев ф**. Ловеч, Търново, Сливен.

Цане м — разновидност на Цано, Цаньо. **Цанев ф**.

Цанеков ф — от Цанев с вмъкнато *ек*. Казанлък.

Цани м — североизточна форма на Цане. Лясковец. **Цанев ф**.

Цанйл м — от Цан(ьо)+*ил*. Търговишко, 17 в.

Цанимира ж — кръстоска от Цана и Станимир.

Цанка ж — умалит. от Цана. Търновско, Ботевградско. **Цанкин и Цанкински ф**. Терзийско (Троянско).

Цанкаров и Цанкарски ф — от гр. *τσαγκάρης* 'обущар'. Луковит, Пловдив.

Цанкè м — югозападна форма на Цанко. **Цанкèв ф**.

Цанко м — умалит. от Цано, Цаньо или видоизменено направо от Станко, Стаменко или друго подобно име с начално *ст*. Търново, Търновско, Ловеч, Плевен, Ботевград, Кула. **Цанкòв ф**. Търново, Габрово, Орехово, Етрополе, Сопотско. **Цанковски ф**. Липница (Ботевградско).

Цано м — от Стамен, Стоян или друго подобно име; вж. Цайко. Ботевград, Пир-

доп, Белослатинско, Видин. **Цанѝв** и **Цановски ф.**

Цанѝя м — от Станоя; вж. Цайко.

Цанпѝра пр — вж. Цампаров. Ловеч, 1878.

Цанѝйко м — от Цан(о)+*уйко*. **Цанѝйков ф.**

Цанѝш м — от Цан(ѝо)+*уш*. Търговишко, 17 в.

Цанѝша ж — от Цан(а)+*уша*.

Цанцаров ф — от диал. *цѝнцар* 'малка горска птичка' (?) Дерманци (Луковитско).

Цанчо м — умалит. от Цанѝо. Сухиндол. **Цанчев ф.**

Цанѝо м — успоредна форма на Цано с меко окончание. Трявна, Търново, СИЗБ. **Цанев ф.**

Цапѝлов ф — от диал. *цапѝло* 'хлевоуст човек или псувач'. Нова Загора, 1917, Лом, 1960.

Цапѝров и **Цапѝрски ф** — разновидност на Цапалов или на Цампаров. Тревненско, Плевен, Гоце Делчев.

Цапев ф — разновидност на Цапов.

Цѝперков ф — от местност Цѝперката край Русе. Русе, 1882, Свищов, 1917.

попадия **Цапина**. Станке Димитров, 1879.

Цѝпков ф — от прякор *Цѝпко* 'козлето' (?); вж. Цапов. Брацигово, Пещера.

Цѝпов ф — от рум. *ѝар* 'козел'. Маловица (Битолско), 1920, София, 1908.

Цѝпрев ф — съкрат. от Цапарев. Мерданя (Търновско), Пловдив.

Царѝнов ф — от рум. *ѝагѝн* 'селянин'. Тутракан.

Царвулѝнов ф — от *царвулѝн* 'който носи царвули'. Пазарджик.

Царвулѝев ф — от *царвулѝя* 'продавач на царвули'. Копривщица.

Царвѝлев ф — от прякор *Царвѝла*. Шумен, Сливен.

Царвѝлков ф — от *царвѝлко* 'царвулан'. Тетевен, Луковит, Бела Слатина.

Царѝва ж — преведено от Султана или от Василка. Сравнително старо и рядко, на разни места из страната.

Царѝвка ж — умалит. от Царѝва. Софийско, Михайловград, Сливен.

Царѝвна ж — разновидност на Царѝва. Кула, Самоков.

Царѝбашев ф — разновидност на Черибашиев. Килифарево (Търновско), Търново.

Царибрѝдски ф — от град Цариброд. Цариброд, 1893.

Царигрѝдски ф — навярно превод на Стамболски или Стамболийски. Чирпан, 1893, Пловдив, 1906.

***Царѝн м** — от Цар(ѝо)+*ин*.

Царѝна ж — женска форма от Царин или от рум. *ѝагѝнѝ* 'царица'. Аспарухово (Ломско), Садовец (Луковитско), Плевен.

Царѝнка ж — умалит. от Царина. Бохот (Плевенско), Габрово.

***Царѝнчо м** — умалит. от Царин. **Царѝнчев ф.** Варна.

Царѝчко м — умалит. от Царѝо. **Царѝчков ф.** Пазарджик.

Цѝрка ж — женска форма от Царко.

Цѝрко м — умалит. от Царѝо. **Цѝрков ф.** Лясковец, 1900, Никопол, Бургас.

Цѝрковски ф. Пазарджик, 1900, Русе.

Цѝро м — разновидност на Царѝо. **Цѝров** и **Цѝровски ф.** Пазарджик, Правец (Ботевградско).

Цѝрски ф — от прякор *Цѝря*. Карлово, 1917, Казанлък, Пловдив, Пазарджик, Михайловградско, Априлци (Пазарджишко).

Цѝрчински ф — от с. Цар(и)чина (Свогенско). Ихтиман, Пловдив.

Цѝрчо м — умалит. от Царѝо. **Цѝрчев ф.** Пловдив.

Цѝрѝо м — от *цар*, както Кралѝо от *крал*, Бано от *бан*. **Цѝрев ф.** Поповци (Габровско), 1882, Габрово, Малък чифлик (Търновско), Русе, Разград, Поибрене (Панагюрско), Войнеговци, Лозен, Железница (Софийско), Асеновград, Хасково, 1883, Бургас, 1893. **Цѝревски ф.** Панагюрско.

Царѝнов и **Царѝнски ф** — разновидност на Царанов. Ломско, Орехово, Козлодуй (Ореховско), Пловдив.

Цѝтев ф. Стражица (Горнооряховско), 1917.

Цафѝров ф — от прякор *Цафѝрата* (свирил добре с цафара).

Цѝца ж — видоизменено от Цѝца с детско повтаряне на първата сричка. Ботевград, Плевен. **Цѝцин** и **Цѝцински ф.** Литаково (Ботевградско), Галово (Ореховско).

Цѝце м — югозападна форма на Цѝцо. **Цѝцев ф.** Брезник, 1898.

Цѝцеков ф — от Цѝцов с вмъкнато *ек*. Котел.

Цѝцин м — от Цѝц(о)+*ин*. **Цѝцинов ф.**

Цѝцирѝшки ф. Бреница (Белослатинско).

Цѝцка ж — умалит. от Цѝца. Трудовец (Ботевградско).

Цѝцко м — умалит. от Цѝцо. **Цѝцков ф.** Сливен, 1893.

Цѝцо м — видоизменено от Стамен, Стоян, Станко, Стефан или друго подобно име Ботевград, Ботевградско. **Цѝцов** и **Цѝцев ф.** Ботевградско, Етрополе, Крушево (Македония).

Цѝцул м — от Цѝц(о)+*ул*. **Цѝцулов ф.** Лясковец, 1917.

Цѝчо м — разновидност на Цѝцо или на Цѝца. Осиковица (Ботевградско), Етрополе, Тетевен, Ловеч, Михалци (Търновско), Сопот. **Цѝчов ф.** Орехово, 1893, Осиковица, Скравена (Ботевградско). **Цѝчев ф.** Габрово.

Цѝѝо м — видоизменено от Цѝѝѝо.

Цѝѝев ф. Пещера.

Цвеклòв и **Цвèклев** *ф* — от *цвеклò* (навярно превод на Панджаров). Габрово, 1917, Шумен.

Цвекя̀рски *ф* — от диал. *цвекя̀р* 'цветар'. Лом, 1893, Голинци (Ломско), 1882.

Цвèло *м* — навярно кръстоска от Цветан и Цело. **Цвèлов** *ф*. Кричим.

Цвèльо *м* — разновидност на Цвело. Софийско.

Цверков *ф*. Шумен, 1940.

Цвèта *ж* — от *цвèте*. Из цялата страна. **Цвèтин** *ф*. Белоградчик, Мурсалево (Станкедимитровско).

Цветай *м* — разновидност на Цветан. **Цветàев** *ф*. Белене (Свищовско).

Цветан *м* — от *цвет*, *цвят*+*ан*. Главно в ЗБ. **Цветанов** *ф*. **Цветански** *ф*. Белово (Пазарджишко), Розовец (Пловдивско), Казанлък.

Цветана *ж* — женска форма срещу Цветан или от *Цвет(а)+ана*. Из цялата страна.

Цветанинов *ф* — от *Цветанин+ов* (извънбрачно дете — по името на майката). Враца, 1955.

Цветанка *ж* — умалит. от Цветана.

Цветанко *м* — умалит. от Цветан. **Цвèгàнков** *ф*.

Цветанчин *ф* — вм. Цветанкин (от Цветанка). Ихтиман.

Цветарòв и **Цветар̀ски** *ф* — от *цветар̀*. Габрово, Пловдив, Берковица.

Цвèте *ж* — разновидност на Цвета. Ихтиман, р. 1958.

Цветелин *м* — от *цвете+лин*; срв. Звезделин, Веселин. Търговище, р. 1957.

Цветелина *ж* — женска форма срещу Цветелин. Варна, р. 1956, Кнежа, р. 1962, Дряново, р. 1963, Тетевен, р. 1964.

Цвèти *м* — от *цвèте*. Казанлък, 1920, Русе, 1936, Шумен, 1940.

Цветизар *м* — разновидност на Цветозар. Враца, р. 1957.

Цветил *м* — от *цвет(е)+ил*. **Цветилов** *ф*. Първомай.

Цветимир *м* — разновидност на Цветомир. Кула, р. 1958.

Цвèтин *м* — от *цвет(е)+ин*. **Цвèтинов** *ф*. Поибрене (Панагюрско).

Цвèтинка *ж* — умалит. от Цвета. Мездра, р. 1956, 1959.

Цветич *м* — от *цвет(е)+ич*. **Цветичев** *ф*. Първенец (Пловдивско).

Цветишин *м* — от *цвете+шин*; срв. Драгошин, Вълкашин. Етрополски манастир, 1648.

Цвèтка *ж* — умалит. от Цвета.

Цветка̀шки *ф* — от диал. **цветка̀ш* '?'; срв. Цьфтиняшки. Казанлък.

■ **Цвèтко** *м* — от *цвет+ко*. Главно ЗБ. **Цвèткòв** и **Цвèткòвски** *ф*.

Цвèтнен *м* — произволно измислено име. Варна, 1957 (дете).

Цветовасил *м* — съчетание от Цвета и Васил. Тетевен.

Цветозар *м* — кръстоска от *цвете* и Светозар. Червен брег, р. 1958.

Цветозара *ж* — женска форма срещу Цветозар. Свищов, р. 1962.

Цветолюб *м* — съчетание от Цвета и Люба. Ботевград, р. 1950, Червен брег, р. 1955.

Цветомил *м* — мъжка форма срещу Цветомила. Бела Слатина, р. 1961, Горна Оряховица, р. 1964.

Цветомила *ж* — „мила като цвете“. Червен брег, р. 1952.

Цветомир *м* — кръстоска от *цвете* и Светомир. Бела Слатина, р. 1961. Кнежа, р. 1962.

Цветомира *ж* — от *Цвет(а)+мира*; срв. Красимира, Десимира. Русе, р. 1952, Разград, р. 1965.

Цветослав *м* — кръстоска от *цвете* и Светослав. Луковит, р. 1965.

Цвèтъо *м* — разновидност на Цвети.

Цветя̀рски *ф* — от диал. *цветя̀р*; вж. Цвекя̀рски. Лом, 1900.

Цвèя *ж* — женска форма срещу Цвейо. **Цвèин**, **Цвèйна** *ф*. Горни Лом (Белоградчишко).

Цвй̀кьо *м* — може би видоизменено от Цвятко, Цветан. Търново, 1893. **Цвй̀кев** и **Цвй̀ков** *ф*. — Горна Оряховица, Търново, Русе.

Цвй̀ярски *ф* — разновидност на Цвекя̀рски. Лом, 1893.

Цвй̀льо *м* — от Свильо с преход на *с* в *ц*. Вайганд.

Цвър̀кала *пр* — от диал. *цвър̀кало* 'който цвър̀ка, цвър̀чи'. Литаково (Ботевградско).

Цвър̀калев *ф* — от прякор *Цвър̀калото*. Габрово, 1893.

Цв̀ята *ж* — източна форма на Цвета (сравнително рядко).

Цв̀ятка *ж* — умалит. от Цв̀ята. Болярци (Асеновградско), Чирпан.

Цв̀ятко *м* — източна форма на Цветко. **Цв̀ятков** *ф*.

Цв̀ято *м* — мъжка форма срещу Цв̀ята. Бяла. **Цв̀ятов** *ф*. Ботров (Беленско)

Цезарина *ж* — от историческото име Цезар+*ина*. Червен брег, р. 1958, Габрово, 1960.

Цèка *ж* — женска форма срещу Цеко. Берковско, Ботевград, Златица. **Цèкин** *ф*. Белоградчишко, Станкедимитровско.

Цèкльов *ф*. Баня (Благоевградско).

Цекля̀нков *ф* — от диал. **цекля̀нко* 'човек с очила' (?) Кула.

Цèко *м* — видоизменено от Стефко, Цветко, Цветан или друго подобно име. СЗБ. **Цèков** и **Цèковски** *ф*.

Цекул *м* — от *Цек(о)+ул* или вм. Секул. **Цекулов** *ф*. Видин.

Цекун *м* — от Цек(о)+ун. Врачанско. **Цекун** *ф*.

Цекуна *ж* — женска форма срещу Цекун. Врачанско.

Цела¹ *ж* — женска форма срещу Цело. Дългоделци (Ломско).

Цела² *м* — по-стара форма на Цело. Видин.

Целе *м* — югозападна форма на Цело. Бр. Миладинови.

Целка *ж* — умалит. от Цела. **Целкин** *ф*. Варна, 1940. **Целкини** *ф*. Борован (Белослатинско).

Целко *м* — умалит. от Цело. **Целков** *ф*. Девене (Врачанско), Славотин (Михайловградско), Елин Пелин.

Цело *м* — от *цел, цял* — заклинателно име: да бъде цял, здрав, читав. Михайловград, р. 1896, Врачанско, Русе. **Целов** *ф*. Михайловград, Ломско, Кулско, Ореховско, Казичене (Софийско). **Целовски** *ф*. Бела Слатина.

Целувкин *ф* — навярно преосмислено от Целуйков. Пловдив, 1949.

Целуйко *м* — от Цел(о)+уйко. **Целуйков** *ф*. Пловдив, 1949.

Цельо *м* — успоредна форма на Цело с меко окончание.

Цемко *м* — от Семко. **Цемков** *ф*. Пловдив.

Цена *ж* — съкрат. от Цветана. Главно ЗБ.

Цендо *м* — от Цено с вмъкнато *д*. Кремена (Врачанско). **Цендов** *ф*. Ореховско, Елин Пелин.

Ценè *м* — югозападна форма на Цено. **Ценèв** *ф*. Брезнишко.

Ценеков *ф* — от Ценов с вмъкнато *ек*. Александрово (Ловешко).

Ценимир *м* — „да цени мира“. Русе, р. 1959.

Ценка *ж* — умалит. от Цена. СЗБ, типично за Враца. **Ценкин** *ф*. Лом, 1898, Рашково (Ботевградско).

Ценко *м* — умалит. от Цено. Лом, Берковско, Етрополе, Ботевградско. **Ценков** *ф*. Белослатинско, Ботевградско. **Ценковски** *ф*. Ботевградско.

Ценкол и **Ценкул** *м* — от Ценк(о)+ол, ул. Крушовица (Врачанско), Ореховско. **Ценколов**, **Ценкулов**, **Ценколовски** и **Ценкуловски** *ф*.

Цено *м* — видоизменено от Цветан, Цветко, Стефан или друго подобно име. Главно СЗБ. **Ценов** и **Ценовски** *ф*. **Ценович** *ф*. Русе, 1900.

Централски *ф* — навярно от ловна пушка „централ“.

Ценьо *м* — разновидност на Цено. Вайганд. **Ценев** *ф*.

Цепенйшев *ф* — от диал. **цепенйш* 'трънак' (от рум. *țerî* 'тръни'). Козлодуй.

Цепенков *ф* — от прякор *Цепенко* 'който „се цепи“, страни, бяга от хората' (?) Прилеп, Търново, 1940.

Цепèрски *ф* — от колиби Цепераните (Дряновско). Русе.

Цепилещов *ф* — от прякор *Цепилеща* (според местен спомен: бил такъв скъперник, та цепел лещените зърна в чорбата, за да изглеждат повече). Враца.

Цепуранов *ф* — вм. Ципуранов.

Церашки *ф* — от с. Долно Церовене (Ломско). Лехчево (Михайловградско).

Цегриловски *ф* — вм. Цегриловски — от с. Цегриловци (Трънско) с метатези на *гр* — *рг*. Темелково (Пернишко), 1917.

Церенко *м* — умалит. от Церо. Търговишко, 17 в.

Церев *ф* — навярно вм. Серев. Бяла паланка (Сливенско).

Церибашев *ф* — вм. Черибашиев. Горнооряховско.

Церичков *ф* — вм. *Серичков — от Серьо (?) Гоце Делчев, 1917.

Церковски *ф* — от с. Бяла черкова (Търновско). Горна Оряховица, 1900.

Цèро *м* — от дървото *цер* или вм. Серо. Дъскот (Търновско), Благоево (Разградско), 17 в. **Цèров** *ф*. Провадия, 1893, Варна.

Цèровски *ф* — от с. Церово (такива има три), Церова кория или Церовец. Враца, Ихтиман, Горна Оряховица.

Церянски *ф* — вм. Царянски. Крушовене (Ореховско), Бобошево (Станкедимитровско).

Цèца *ж* — видоизменено от Цвета или Цветана.

Цецилия *ж* — лат. *Caecilia* (от *caecus* 'сляп') — име на католическа светица, Шумен, р. 1906.

Цèцка *ж* — умалит. от Цеца.

Цèцо *м* — видоизменено от Цветан.

Цèя *ж* — разновидност на Цвея или на Цоя. **Цèински** *ф*. Праужда (Белоградчишко).

Цибрански *ф* — от с. Горни или Долни Цибър (Ломско). Лом.

Цибренски *ф* — вм. Цибрански. София, 1961.

Цибър и **Цибре** *м* — от река Цибър; срв. Искър, Дрино. **Цибров** и **Цибрев** *ф*. Скопие, 1917.

Цибрянски *ф* — разновидност на Цибрански. Лом, 1917, Габрово.

Циваров *ф* — от диал. *цивара*; вж. Цафаров. Кричим.

Цивкин *ф* — от прякор *Цивката* 'сополивата'. Станке Димитров, 1878.

Цивков *ф* — от прякор *Цивко* 'сополко' или вм. Сивков. Горска поляна (Грудовско).

Цивнев *ф* — от диал. *цивньо* 'скъперник, циция'. Павликени, Сухиндол, Ловеч.

Циганаров ф — от диал. *циганар 'който има вземане-даване с цигани' (?) Щръклево (Русенско).

Циганелски ф — от рум. țiganel 'циганче'. Лом.

Циганищянов ф — от рум. țiganesc 'пазаря се като циганин'. Свищов.

Циганкарров ф — от диал. *циганкар 'който обикаля циганки'. Панагюрско.

Циганков ф — видоизменено от Циганкаров. Панагюрско.

Циганчев ф — от прякор *Циганчето* (бил черен, крадлив или лъжлив). Кюстендил, 1893, Цариброд, 1911, Свиленград, 1927, Варна.

Цигарата пр — от *цигара* (палел цигара от цигара или пушел цигари, когато другите пушели с лули). Бела Слатина, 1908, Борован (Белослатинско), 1917. **Цигаров ф**. Павликени, Русе, Вършило (Пазарджишко).

Цигаровски ф. Враца, Борован (Белослатинско). **Цигарски ф**. Изворче (Ловешко).

Цйго м — от Цико с озвучаване на *к* в *г* покрай *цйго*, *цйганин*. Бухово (Елинпелинско), 1906. **Цйгов ф**. Бухово, Елин Пелин, Батак, 1893, Брацигово, Лом, 1920.

Цйголин ф — вм. Цигулинов. Горски Сеновец (Горнооряховско).

Цйгорийн и Цйгурийн ф. Банско.

Цйгуларов и Цйгуларски ф — от *цигулар*. Дряново, Михалци (Търновско), Търново, Русенско, Русе, Крън (Казанлъшко), Радомир (гроб). Пърша (Дряновско).

Цйгулийн ф — от *цигулийн-мигулийн* 'междуметие за свирене с цигулка'. Търново.

Цйка ж — видоизменено от Василка. Косталево (Врачанско).

Цйкалов ф — от диал. *цикало* 'църкалка' или 'дрислив човек' (?) Пещера, Пловдив, Велинград, Търново.

Циканделов ф — далечно видоизменение от нем. Zückerhändler 'продавач на захар' (?) Петрич, 1917.

Цикера пр — видоизменено вм. Шикера (от *шекер* 'захар')? **Цикерски ф**. Литаково (Ботевградско).

Циклам м — мъжка форма от Циклама. Ловеч, р. 1954.

Циклама и Цикламка ж — от цветето *циклама*. Ново.

Цйко м — далечно видоизменение от Васил, Анастасико или друго подобно име с преход на *с* в *ц*. Карлово, Кюстендил, Ботевград. **Цйков ф**. Павликени, Златарица (Еленско), Михайловградско, Пещера, Радотина (Ботевградско).

Цйкѝя м — разширено от Цико; срв. Лепо — Лепоя, Стано — Станоя.

Цйкул м — от Цик(о)+ул. **Цйкулов и Цйкулев ф**. Видин, Благоевград.

Цйкълов ф — грешка или „модернизирано“ от Цикулов. Русе.

Цйла ж — видоизменено от Васи́ла. Враца.

Цйле м — видоизменено от Васил(е). Враца. **Цйлев ф**.

Цйлетков ф. Гоце Делчев, 1861.

Цйлика ж — видоизменено от Василка. Видин, р. 1905.

Цйликов ф — от Цйлев с вмъкнато *ик* (ек).

Цйлия ж — съкрат. от Цецилия или разширено от Цйла.

Цйлка ж — умалит. от Цйла или видоизменено направо от Василка. Враца.

Цйлко м — умалит. от Цйле, Цйло. **Цйлков ф**. Перник.

Цйло м — разновидност на Цйле. **Цйлов ф**. Самоков.

Цйма ж — видоизменено от Сима (?) Станке Димитров, 1838. **Цймин ф**. Станке Димитров, 1878.

Цймервалд м — от Цймервалдската конференция в 1915 г. (бащата бил тесен социалист и кръстил сина си в чест на тая конференция). Единичен случай.

Цйментаров ф — от *циментар* 'зидар, който работи с цимент' (?) Варна, 1940.

Цйморѝв ф — от гр. τσιμοβρι 'кърлеж'. Стара Загора.

Цймха ж — навярно вм. Цймка, умалит. от Цйма. София, р. 1924.

Цйна ж — съкрат. от Христина. Вайганд, Синод. именник.

Цйнандѝв ф — от гр. συναντώ 'срещам' (?) Айтос, 1893, Бургас.

Цйнабалѝв ф — от *цимбал* (?) Варна.

Цйнагарѝв ф. Плевен, 1917.

Цйнагѝев и Цйнагѝлев ф — от с. Цинга (Дряновско). Крамолин (Севлиево).

Цйнагов ф — от диал. *цйнаго 'циганин' (от гр. τσιγγάνος 'циганин'). Гоцеделчевско, Елховско, Ямболско, Казанлък, Павликени, Силистра, Благоевград.

Цйнаговски ф — от с. Цинга (Дряновско) или по-стара форма на Цйнагов. Дряново.

Цйназов ф — разновидност на Цйнагов (?) Самоков.

Цйнагарѝв ф — видоизменено от Синигеров (?) Асеновград.

Цйнаковски ф — от изчезнало в говора Синковски. Литаково (Ботевградско).

Цйно м — видоизменено от Сино (когато пожелателното значение на името е било забравено — за разлика от *син*). **Цйнов ф**. Енидже Вардар.

Цйнацар(о) пр — бил по народност цйнацарин. Станке Димитров, 1879. **Цйнацарѝв и Цйнацарски ф** — от *цигнацарин* — като народност или прен. 'скъперник'. Видинско, Видин, Кула, Мелник, Радилово (Пещерско), Поибрене (Панагюрско), Ихтиман, Самоковско, Ботевградско, Свогенско.

Цйнацев и Цйнацов ф — от *цйнаци-минци* 'подигравателно прозвище на цйна-

рин'. Якоруда (Разложко), Пазарджик, Радомирско.

Цйов *ф* — навярно съкрат. от *Цициов. Бистрица (Софийско).

Ципарев и **Ципаров** *ф* — може би някаква разновидност на Ципуранов. Мъглен (Айтоско), Баница (Гоцеделчевско).

Цйпарков *ф* — от прякор *Цйпарко*; вж. Ципорков.

Цйпов *ф* — съкрат. от Ципорков (?) Варна.

Ципоранов *ф* — вм. Ципуранов. Сливен, Стара Загора.

Цйпорков *ф* — от прякор *Цйпорко* 'който много пие гроздова ракия'. Лесичево (Пазарджишко), Пловдив, Стара Загора.

Ципуранов *ф* — от диал. **ципуран* 'любител на гроздова ракия' (от гр. *τσίπουρο* 'гроздова ракия').

Ципушев *ф* — според семеен спомен: дядото свирел на тамбура и покрай пойнатата птичка *сипка* му извадили прякор Ципка и Ципуш Мите. Радовиш, 1917, Станке Димитров.

Цйрко *м* — от Сирко с преход на *с* в *ц*. **Цйрков** *ф*. Горна Оряховица, 1900, Габрово, Русе, Пиргово (Русенско), Добравица (Пазарджишко), Пловдив, Пещера, Благоевград.

Циронов *ф*. Асеновград.

Цифарков и **Цифаров** *ф* — разновидност на Цафаров. Враца, Горненци (Македония).

Цйфкин *ф* — от диал. *цйфка* 'сопол'. Самоков.

Цифорджийски *ф* — навярно видоизменено от *Цафараджийски (*цафараджия* 'свирач с цафара'). Плевен, 1900.

Цифудов *ф* — вм. Чифудов. Каварна.

Цицелков *ф* — от прякор *Цицелко* 'скъперник'. Пловдив.

Цицеляков *ф* — от диал. **цицеляк* 'нещо много кисело; „кисел“ човек'.

Цицеров *ф*. Варна, 1940.

Цицилия *ж* — вм. Цецилия. Пловдив.

Цицирилов *ф* — според местно обяснение: от глагола *цицирига* — за петле 'учи се да кукурига, издава писклив глас'. Лехчево (Михайловградско).

Цициянов *ф* — от диал. *циция* 'стиснат човек, скъперник'.

Цйцков *ф* — от прякор *Цйцко* 'стиснат човек, скъперник'. Варна.

Цицонков *ф* — от прякор *Цицонко*; вж. Цицков и Цициянов.

Цйя *ж* — от Сия с преход на *с* в *ц*. Казанлък, 1878.

Цова *ж* — видоизменено от София; вж. Цофа.

Цоваров *ф* — видоизменено от Цафаров. София, 1897.

Цоганов *ф*. Котел, Каварна.

Цоков *ф* — нова форма на Цояков. Котел, 1962.

Цойка *ж* — умалит. от Цоя или видоизменено направо от Стойка. **Цойкин** *ф*. Котел, 1867.

Цойко *м* — видоизменено от Стойко с преход на *ст* в *ц*. **Цойков** *ф*. Брацигово, Пещера, Гега (Пещерско).

Цойна *ж* — от Стойна с преход на *ст* в *ц*. Чиабовци (Свогенско).

Цойо *м* — видоизменено от Стойо; вж. Цойко. **Цодев** *ф*. Тетевен.

Цока¹ *ж* — женска форма от Цоко. Ботевград, Брезник. **Цокиински** *ф*. Кнежа.

Цока² *м* — видоизменено от Стоян. Бусинци (Трънско).

Цокан *м* — от Цок(о)+*ан*. **Цоканов** и **Цокански** *ф*. Новачене (Ботевградско), Ботевград. **Цоканя** — прякорно име от Цокан. Новачене.

Цоке и **Цокьо** *м* — разновидност на Цоко. **Цокев** (и **Цокиев**) *ф*. Габрово, 1847, Русе, 1882. **Цокьовски** *ф*. Кнежа.

Цокйи *м* — от Цок(о)+*ин*. **Цокйинов** *ф*. Пазарджик.

Цоко *м* — видоизменено от Стойко, Цоло, Цонко или друго подобно име. Силистра, 1893, Никополско, Ловеч, Тетевенско, Ботевград, Ботевградско. **Цоков** *ф*.

Цокон *м* — от Цок(о)+*он*. **Цоконев** и **Цоконевски** *ф*. Литаково (Ботевградско).

Цола¹ *ж* — женска форма на Цоло. Луковит, Бела Слатина, Врачанско, Плевен.

Цола² *м* — западна форма на Цоло (в Трънско: направо от Стоян).

Цолак *м* — от Цол(о)+*ак*. **Цолаков** *ф*. Казанлък.

Цолан *м* — от Цол(а)+*ан*. Трън. **Цоланов** *ф*. Велинград.

Цоланка *ж* — женска форма от Цолан. **Цоланкиински** *ф*. Кнежа.

Цолачо *м* — умалит. от Цолак. **Цолачев** *ф*. Луковит.

Цолик *м* — от Цол(о)+*ик*. **Цоликов** *ф*.

Цоличко *м* — умалит. от Цолик. **Цоличков** *ф*. Ботевград.

Цолка *ж* — умалит. от Цола. Кула. **Цолкин** *ф*.

Цоло *м* — от Цоко, Цоньо с друго окончание. Типично за Луковит; Ботевград, Кнежа. **Цолов** *ф*. **Цоловски** *ф*. Ботевград.

Цольо *м* — разновидност на Цоло с меко окончание. Лопян (Ботевградско), Дерманци (Луковитско). **Цольов** *ф*. Лопян. **Цолев** *ф*. Сопот. **Цолевски** *ф*.

Цомпаров *ф* — разновидност на Цампаров. Батак.

Цомпарски *ф* — по-стара форма на Цомпаров. Врачеш (Ботевградско).

Цона¹ *ж* — видоизменено от Стояна, Стойна, София или друго подобно име (модернизират го на Цветана). Главно СИЗБ. **Цонин** и **Цонински** *ф*.

Цона² *м* — западна форма на Цоно, Цоньо. Бусинци (Трънско).

Цонак *м* — от Цон(о), Цон(ьо)+*ак*. **Цонаков** *ф*. Русе, 1860, Силистра, София, 1893.

Цондак *м* — от Цонак с вмъкнато *д*. **Цондашки** *ф*. Царевец (Врачанско).

Цонè *м* — западна форма на Цоньо. Кралевдол (Пернишко).

Цонзаров *ф* — нещо във връзка с рум. *țonțogòdi* 'вид народно хоро с буен такт'. Лясковец (стар род), Кесарево (Горнооряховско), 1893, Лом, 1917.

Цонзоров *ф* — разновидност на Цонзаров. София, 1893.

Цони *м* — североизточна форма на Цоньо. Русе, Шумен. **Цонев** *ф*.

Цонка *ж* — умалит. от Цона. **Цонкин** *ф*. Липница (Ботевградско), Бистрица (Софийско).

Цонко *м* — умалит. от Цоньо, Цоно. Котел, Габрово, Севлиево, Ботевградско. **Цонков** *ф*. Берковица, Пирдоп. **Цонковски** *ф*.

Цоно *м* — успоредна форма на Цоньо с твърдо окончание. Крушовица (Врачанско). **Цонов** *ф*.

Цончо *м* — умалит. от Цоньо, Цоно. **Цончев** и **Цончов** *ф*. Котел, Толбухин, Елена, Габрово, Етрополе, Ботевград.

Цоньо *м* — видоизменено от Стоян, Стойю, Стефан или друго подобно име. Главно СИЗБ. **Цонев** (Цоньов) и **Цоневски** *ф*.

Цоня *м* — стара форма на Цоньо. Стара Загора, умрял 1893.

Цопалов *ф* — може би кръстоска от Цопанов и Топалов. Нова Загора, Стара Загора.

Цопанов *ф* — от гръцката форма на *чобан* — *τσοπάνης* 'пастир'. Велинград, Пловдив.

Цорев *ф* — вм. Сорев. Златарица (Еленско).

Цороков *ф* — може би видоизменено от Сораков.

Цотник *ф* — от рус. *сòтник* 'казашки поручик'. Шумен. **Цотников** *ф* — по-нова форма на Цотник. Шумен.

Цофа *ж* — видоизменено от София.

Цоца *ж* — от Цона с друго окончание. Ботевградско, Софийско, Войниците (Дряновско). **Цоцин** и **Цоцински** *ф*. Лехчево (Михайловградско).

Цоцаров *ф*. Сливен.

Цоцка *ж* — умалит. от Цоца.

Цоцко *м* — умалит. от Цоцо. **Цоцков** *ф*. Сливен, Липница (Ботевградско).

Цоцо *м* — от Цоко, Цоньо с друго окончание. Ботевградско, Луковитско. **Цоцов** *ф*. Ботевградско, Луковитско, Врачанско, Ореховско, Плевенско. **Цоцовски** *ф*.

Цоцоманя *пр* — от диал. *цоцоман* 'великан, исполин'. Трудовец (Ботевградско).

Цоцомански *ф*. Кюстендилско, Трудовец.

Цоцорков *ф* — от диал. *цоцорко* '1. който много бърбори, църцори; 2. пияница' (?) Панагюрище.

Цоцулков *ф* — разновидност на Цуцулев, Цуцолев. Русе.

Цочко *м* — умалит. от Цочо или Цоко. **Цочков** *ф*. Ловеч, 1845.

Цочо *м* — от Цоньо, Цоко с друго окончание. Ловеч, Троян, Беленско, Плевенско. **Цочев** *ф*. Ловеч, Сопот, 1861.

Цоця *ж* (или *м*) — женска форма срещу Цойю или западна форма на Цойю. **Цоцински** *ф*. Протопопинци (Белоградчишко), Лом.

Цоцяк *м* — прякорно име от Цойю. Котел, 1867. **Цоцяков** *ф*. Котел, 1873.

Црèна *ж* — навярно кръстоска от Трена и Цръна. Брезник.

Цръна¹ *ж* — от диал. *цръна* 'черна'; вж. Черна. Брезник.

Цръна² *м* — западна форма на Цръне. Софийско.

Црънговски *ф* — от Црънковски с озвучаване на *нк* в *нг*. Радомир, 1893.

Цръне *м* — от диал. *црън* 'черен'; вж. Черньо. Софийско.

Црънка *ж* — умалит. от Цръна. Софийско.

Црънко *м* — умалит. от Цръне. **Црънков** *ф*. Белеврен (Грудовско). **Црънковски** *ф*.

Црънце *м* — умалит. от Цръне. Вайганд.

Цръньо *м* — разновидност на Цръне. Н. Геров.

Цръца¹ *ж* — от Цръна с друго окончание. Вайганд.

Цръца² *м* — западна форма на Цръце. Брезник.

Цубрев *ф* — навярно разновидност на Чубров. Доганово (Елинпелинско).

Цука *ж* — женска форма срещу Цукьо. София, р. 1904.

Цукалов *ф* — от гр. *τσουκαλάς* 'грънчар'. Варна.

Цуканов *ф* — вм. Цоканов или нарочно видоизменено от Цукалов (понеже думата *цукало* у нас има по-друго значение). Пловдив.

Цуклинов и **Цуклински** *ф* — вм. Суклинов, вж. Суклински. Добравите (Пазарджишко).

Цуко *м* — вм. Суко; в Железница, Софийско — видоизменено от Георги. **Цуков** *ф*. Гоце Делчев.

Цукровски *ф* — може би от фр. *sucrer* или нем. *Zücker* 'захар' (?) Пловдив.

Цукул *м* — от Цук(о)+ул. **Цукулов** *ф*. Джюлюница (Свищовско).

Цукьо и **Цуке** *м* — може би разновидност на Суко, Цуко. Котел, Трънско. **Цукев** *ф*. Котел, Трън, Пазарджик, Варна.

*Цула *м* или *ж* — разновидност на Цульо. Цулин *ф*. Берковица.

Цульо *м* — вм. Сульо. Цулев *ф*. Винаца (Варненско).

Цумбаков *ф*. Стара Загора.

Цуна *ж* — вм. Суна. Арчар (Видинско).

Цунгев *ф* — разновидност на Цунков с озвучаване на *нк* в *нг* (?) Гърмен (Благоевградско).

Цунда *ж* — от Цуна с вмъкнато *д*. Росеново (Грудовско).

Цундрев *ф* — от Цунев с вмъкнато *др*. Свищов, 1894.

Цунко *м* — вм. Сунко; срв. Сунчо. Цунков *ф*. Русе.

Цуньо *м* — вм. Суньо; срв. Сунчо. Цунев *ф*. Пловдив.

Цупарски *ф* — от междум. *цàпара-цùпара* (?) Бодрово (Ихтиманско), Гюргево (Станкедимитровско).

Цура *ж* — женска форма срещу Цуро. Цурински *ф*.

Цурак *м* — от Цур(о)+*ак*. Цураков *ф*.

Цуре и Цури *м* — вм. Сурьо (в Берковица го смятат за видоизменено от Георги). Цурев *ф*. Батак, Дряново, Силистра, 1900, Рила (Станкедимитровско), Герман (Софийско).

Цуркан *м* — от Цурк(о)+*ан*. Цурканов *ф*. Лясковец.

Цурко *м* — умалит. от Цуро, Цури. Цурков *ф*. Марча (Дряновско).

Цуро *м* — от Суро с преход на *с* в *ц*. Берковица. Цуров *ф*. Кюстендил, 1897, Враца, Казанлък.

Цуртов или Чуртов *ф* — навярно от Цуров (?) Девин (Смолянско).

Цухлев *ф* — от прякор *Цухльо* 'пръдльо' (диал. *цухтя* 'пърдя безгласно'). Лясковец, Сливен, 1893.

Цуца *ж* — вм. Суса. Трънско, Кула, Кукуш (в песен).

Цуце *м* — от Цуцьо, Цуко с друго окончание. Трънско. Цуцев и Цуцов *ф*. София, 1893, Шумен, Сливен.

Цуцек *м* — прякорно име от Цуц(о)+*ек*. Панагюрище. Цуцеков *ф*. Пазарджик.

Цуцо *м* — успоредна форма на Цуце. Цуцов *ф*. Калофер, Сливен, Ямбол.

Цуцоланов и Цуцуланов *ф* — кръстоска от Цуцуманов и Цуцулов. Лясковец, Пловдив.

Цуцолов *ф* — правописна разновидност на Цуцулов. Русе.

Цуцомански *ф* — правописна разновидност на Цоцомански. Плевен.

Цуцулов и Цуцулев *ф* — от диал. *цùцул* 'щурец' или от рум. *țuțul* 'въртележка'. Лясковец, Златарица (Еленско), Кюстендил, 1879.

Цуцуманов и Цуцумански *ф* — правописна разновидност на Цоцоманов, Цоцомански. Лясковец, Еремия (Кюстендилско).

Цуцуранов *ф* — от прякор *Цуцуран* 'който цвърти като щурец' (?) Злогош, Соголяно (Кюстендилско).

Цуцууров *ф* — съкрат. от Цуцуранов.

Цучулар *пр* — нещо във връзка с Цуцулов (?) Михалци (Търновско), 1917.

Цъклев *ф* — от прякор *Цъкльо* 'човек с цъкли, с очила'. Сопот, 1893, Айтос, Свежен (Карловско).

Цъклиннов *ф* — може би видоизменено от Суклинов. Пловдив.

Цъко *м* — вм. Съко. Цъков *ф*. Казанлък.

Цънгъров *ф* — видоизменено от Цънцаров (?) Айтос.

Цънцаров и Цънцеров *ф* — от диал. *цънцар*, *цънцер* 'стиснат човек, скъперник, цинцарин'. Пловдив, Асеновград.

Църваров *ф* — от диал. *цървар* 'червар'; срв. Черваров. Пловдив.

Църваришки *ф* — от с. Църварица (Кюстендилско). Благоевград.

Цървенков *ф* — разновидност на Червенков. ЮЗБ.

Цървенянски *ф* — от с. Цървеняно (Кюстендилско). Кюстендил.

Цървуланов *ф* — правописна разновидност на Царвуланов.

Църкаловски *ф* — от прякор *Църкало(то)*; вж. Църкалев. Варна.

Църкваров *ф* — от диал. **църквар* 'който се върти все около черквата'. Пловдив.

Църкворски *ф* — според местно обяснение: бабата намерила кандила и там построили черква (?) Каменяк (Шуменско).

Църко *м* — от *Църнко, умалит. от Църне. Църков *ф*. Нова Загора, Стара Загора, Пловдив.

Църковски *ф* — разновидност на Церковски. Търново.

Църна *ж* — разновидност на Цръна. Вайганд.

Църнаков *ф* — от прякор *Църнак* 'много черен човек' (?)

Църне и Църньо *м* — разновидност на Цръне. Църнев *ф*. Благоевград, Пловдив, Елин Пелин.

Църнел *м* — от Църн(е)+*ел*. Църнелевци — род в Татарово (Първомайско).

Църни *м* — североизточна форма на Църне. Ник. Милев.

Църнко *м* — умалит. от Църно. Църнков *ф*. Кътина. (Софийско).

Църно *м* — от диал. *црън*, *църн*; срв. Черньо. Църнов *ф*. Калофер.

Църноречки *ф* — от някое село Църна река.

Църнушанов *ф* — от с. Църнуш (Прилепско).

Църо *м* — успоредна форма на Църьо с твърдо окончание. Църров *ф*. Севлиево, Бяла, Карнобат, Славянци (Карнобатско), Казанлък, Варна. Църровски *ф*.

Църцаров ф — разновидност на Църцаров. Пазарджик, Русе.

Църце м — разновидност на Цръце. **Църцев ф**. Пловдив.

Църцорков ф — от диал. *църцорко* 'бърборко'. Копиловци (Кюстендилско).

Църцоров ф — от междум. *цър-цър* 'бърборя, говоря весело'. Поликрайще (Горнооряховско), Белица (Разложко).

Църьо м — от Църньо с изпадане на *н*. **Църев ф**. Русе. **Църьов ф**. Цариград, 1853.

Цъфтана и Цъфтена ж — видоизменено от Цветана. Н. Геров. Синод. именник.

Цъфтиняшки ф — от диал. **цъфти няк* 'нещо много нацъфтяло' (оградата на двора и градината им била отрупана с овощни дръвчета). Скравена (Ботевградско).

Цъцърков ф — разновидност на Цъцърков. Щръклево (Русенско).

Цъцърров и Цъцаров ф — може би от диал. *цъцър* 'дрисък'; срв. Дришльовски. Желязково (Грудовско), Асеновград.

Ч

Чабранов ф — навярно вм. Чубранов. Горан (Ловешко).

Чабуклийски ф — от диал. *чабуклия* 'с чибук' (тур. *çubuklu*) или 'бързак' (от тур. *çabukluk*). Враца.

Чабукчиев ф — вж. Чубукчиев. Пловдив.

Чабуров ф — от диал. *чабур* 'чебър', Русе.

Чавалинов ф — вм. Човалинов.

Чавгашев ф — от диал. **чавгаш* 'който пали чавги'; вж. Чавгов. Варна.

Чавгов ф — от диал. *чавга* 'вид стрела, която палят и подхвърлят на сирни заговезни'. Търново, Сливен, Казанлък, Новозагорско, Русе, Враца.

Чавгънов ф — вж. Чивгънов. Провадия, 1900, Драгоево (Преславско).

Чавдар 1) Псевдоним на някогашен войвода — от пер.-тур. *cahdar* 'големец, сановник', видоизменено покрай тур. *çavdar* 'ръж'. 2) Семеен прякор. Самоков, 1843, Ботевград. 3) Лично име — сравнително ново. **Чавдаров** и **Чавдарски ф** — от прякор *Чавдар(а)*. Станке Димитров, 1840, Самоков, 1843, Калофер, 1862, Хасково, 1883, Ботевград, Ихтиман, Райчиловци (Босилеградско), Лозно (Кюстендилско).

Чавев (и **Чавев**) **ф** — от циг. *чхавѐа* — косвен падеж от *чхаво*; вж. Чавов. Кюстендил, Горно Вършило (Пазарджишко), Благоевград.

Чавкаров и **Чавкарски ф** — от **чавкар* 'който лови или бие чавки'.

Чавов ф — от циг. *чхавò*, *чавò* 'дете'. Русе, 1881, Свищов, Търново, 1905, Пловдив.

Чаворин ф. Друган (Радомирско).

Чаворски ф — по-нова форма на Чаворин. Радомир, Варна.

Чавраков ф. Пловдив.

Чавчазов ф.

Чагов ф — от диал. *чагав* 'с мижави и гуреливи очи'. Казичене (Софийско). **Чаговци** род в Липница (Ботевградско).

Чадаров ф — може би нарочно видоизменено от Чавдаров, понеже в града има голям род Чавдарови. Ихтиман, Пазарджик (гроб).

Чадов ф — от черковнославянско *чадо* (бил черковник, епитроп и често употребявал тая дума). Елин Пелин.

Чайров ф — от тур. *çayır* 'ливада'.

Чайка ж — от псевдонима на героинята на едноименния съветски роман. Берковица, р. 1960, Доброславци (Софийско), р. 1952.

Чайко м — умалит. от Чайо. **Чайков ф.** Ясна поляна (Старозагорско), Бургас, Голак (Ихтиманско). **Чайковски ф.**

***Чайльо м** — от Чайо с друго окончание. **Чайлев ф.** София, 1915, Пловдив.

***Чайо м** — от старинно *чѧѧтн*, *чѧѧ* 'чакам (утеха, подкрепа от дете)'; вж. Чако. **Чаев ф.** Иваново (Петричко), Пловдивско, Кобилино (Ивайловградско).

Чакалов и **Чакалски ф** — от тур. *çakal* 'безхарактерен'. Самоков, 1872, Свищов, Златарица (Еленско), Търново, Разград, Варна, Чирпан, Грозден (Карнобатско), Калофер, Бяла черкова (Търновско), Славяново (Плевенско), Берковица, Горно Озирово (Берковско).

Чакиров ф — навярно вм. Чакъров. Гагово (Поповско).

Чакмаков ф — от диал. *чакмак* '1. огниво, запалка; 2. кожна болест (по лицето)' (тур. *çaktak*). Ямбол, 1893, Стара Загора, Гевгели.

Чако м — от *чакам*; вж. Чайо. Калипетрово (Силистренско), 1867, Рудник (Варненско), Шумен. **Чаков ф.** Кубрат, 1893, Станке Димитров, 1879, Благоевградско, Шумен, Варна, Асеновград, Казанлък.

Чакракчиев ф — от диал. *чакрѧкчѧя* '1. предач; 2. майстор или продавач на чекръци' (тур. *çikrikçi*). Карлово.

Чакре м — може би някаква разновидност на Чако. Прилеп.

Чакрин м — от Чакр(е) + *ин*. **Чакринов ф.** Благоевград.

Чакъров и **Чакърски ф** — от диал. *чакър* 'светлосив, със светлосиви очи' (тур. *çakır*). Кюстендил, Троян.

Чала м — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско). **Чалин ф.** Банско.

Чалаканов ф — видоизменено от Чалъшканов. Пазарджик.

Чаланков ф. Пловдив.

Чалашканов ф — в м. Чалъшканов. Рила (Станкедимитровско).

Чалбуров ф — от диал. *чалбур* 'повод на оглавник' (тур. *çalbur*). Иван Вазово (Карловско).

Чалгаджиев и Чалгъджиев ф — от диал. *чалгъджия* 'свирач, музикант' (тур. *çalgıcı*). Варна, Търново.

Чалдимов ф — може би съкрат. от чалък Димо; вж. Чалъков.

Чалиев ф — от диал. *чалія* 'вид бодлив храст' (тур. *çalı*) или в м. Чалев (Чалъев). Варна.

Чаликовски ф — стара писмена разновидност на Чалъковски; вж. Чалъков. Пловдив, 1844.

Чалко м — умалит. от Чалъо. **Чалков ф.** Пловдив.

Чалманов ф — от диал. **чалман* 'човек с чалма' или 'чалнат човек' (?) Плевен.

Чалмов ф — от *чалма* 'латнен повой около феса' (тур. *çalma*). Пловдив.

***Чало м** — успоредна форма на Чалъо с твърдо окончание. **Чалов ф.** Кнежа.

Чалоловци род — видоизменено от Чалъолов. Татарево (Първомайско).

Чалъков ф — от диал. *чалък* 'ударен, смахнат' (тур. *çalık*). Копривщица, Свищов, Плевен, Ихтиман, Първомайско.

Чалъмлив ф — от диал. *чалъмлия* 'удобен, сгоден'; вж. Чалъмов. Айтос.

Чалъмов ф — от диал. *чалъм* '1. важничене; 2. леснина, похват' (тур. *çalım*). Казанлък, Дъбово (Казанлъшко), Стара Загора, Пловдив, Бургас.

Чалъолов ф — от тур. *çalıoğlu* 'Чалъков син'. Варна.

Чалъшканов ф — от диал. *чалъшкан* 'работлив, прилежен' (тур. *çalışkan*).

***Чалъо и Чале м.** — от Чалъо с изпадане на *й*. **Чалев ф.** Горни Пасарел, Шишманово (Самоковско). **Чалъдовски ф.** Македония.

Чалма ж. Тополовград, 1905.

Чаладжиев ф — от диал. *чамаджия* 'лодкар'; вж. Чамаров.

Чаманков ф — в м. Чомаков.

Чамаров ф — от диал. **чамар* 'лодкар' (от рум. *seap* 'голяма дунавска лодка'). Крушовене (Ореховско).

Чамбов ф — видоизменено от Джамбов. Гоце Делчев.

Чамов ф — от диал. *чамав* 'болнав' или от прякор *Чамовата дъска* 'който се измята, не си стои на думата'; срв. Баларев. Поморие, 1893, Стара Загора, 1900, Новозагорско, Ямбол, Пловдив, Пазарджишко, Опака (Поповско), Разлива (Ботевградско), Козлодуй.

Чампов ф — нещо във връзка с рум. *seap* 'голяма дунавска лодка'. Русе.

Чампов ф — навярно близко по значение с Чампов. Никопол, Вълбел (Никополско).

Чамурджиев ф — от диал. **чамурджия* 'който бърка кал за мазилка' (от тур. *çamur* 'кал'). Свищов.

Чамурков ф — от прякор *Чамурко* 'заядливец'; вж. Чамуров. Студена (Пернишко).

Чамурлиев ф — от с. Чамурлу (Калино, Шуменско). Веселиново (Преславско).

Чамурлийски ф — от с. Чамурлии (Шишманово, Самоковско). Ихтиман.

Чамуров ф — от тур. *çamur* '1. кал; 2. заядлив човек'. Сливен, Ямбол, Пловдив, Арбанаси, 1906.

Чамъков ф — от тур. *çamıç* 'дребен, мъничък'. Русе.

Чана ж — видоизменено от Стояна или женска форма от Чанъо. Харманлийско, Грудовско, Ивайловград.

Чананков ф — от тур. *çanak* 'глинен съд, гърне'. Неволин (Македония).

Чанакъзов ф — от тур. *çanakı* 'подобен на гърне', подведено по имената на *-съзов* като Кулакъзов, Джанъзов. Пловдив.

Чанакчиваров ф — от диал. **чанакчивар* 'грънчар'? (от тур. *çanak* 'глинен съд'). Брацигово.

Чанакчиев ф — от диал. *чанакчия* 'грънчар' или 'майстор на стремена'; вж. Чанакчиваров. Стара Загора.

Чанаров ф — от диал. **чанар* 'звънчар' — полупревод на тур. *çançı*; вж. Чанджиев. Стара Загора.

Чаначев ф — може би разновидност на Чамъков. Орехово, 1910.

Чанга(та) пр — от рядкото и забравено име Чанго. Котел, 1867, 1873, Ботевград.

Чанго м — от Чанко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Чангов ф.** Котел, Пловдив, Гоце Делчев, Търново, Ботевград. **Чанговски ф.** Ботевград.

Чангол м — от Чанг(о) + *ол*. **Чанголов ф.** Свиленград, Етрополе.

Чангъров ф — от тур. *çanğır* 'шум, врява'.

Чанджиев ф — от диал. *чанджия* 'звънчар, майстор на звънци' (тур. *çançı*). Гоце Делчев, Стара Загора.

***Чандо м** — от Чано с вмъкнато *д*.

Чандул м — от Чанд(о) + *ул*. **Чандулов ф.** Пчеларово (Кърджалийско).

Чани м — разновидност на Чанъо. Карнобат, 1893. **Чанев ф.**

Чанита ж — италианско име — от оперета или филм. Красно село, р. 1965.

Чанка ж — умалит. от Чана.

Чанко м — умалит. от Чано, Чанъо. Клисера (Карловско), 1844. **Чанков ф.** Шумен, Поповско, Костинброд (Софийско).

Чанлиеца пр — от с. Чанлии (Малко Търново, Чирпанско). Чирпан. **Чанлиев и Чанлийски ф.** Стара Загора.

Чано *м* — успоредна форма на Чаньо с твърдо окончание. **Чанов** *ф*. Пловдив, Владина (Ловешко). **Чановски** *ф*. Яково (Петричко).

Чантаджиев *ф* — от *чантаджия* 'производител или продавач на чанти' (тур. *çaptacı*). Пловдив.

Чанталійски *ф* — от диал. *чанталія* 'който носи чанта' (тур. *çantalı*). Враца, Врачанско.

Чантарков *ф* — от прякор *Чантарко*; вж. Чанталійски. Лозен (Софийско).

Чантарски *ф* — от диал. **чантар* 'който носи чанта или прави чанти'. Берковица.

Чантов *ф* — от прякор *Чантата*; срв. Чанталійски. Търново, Севлиево, Луковит, Бяла, Челопечене (Софийско).

Чанчо *м* — умалит. от Чаньо, Чано. Лясковец, Габрово, Русе. **Чанчев** *ф*. Лясковец, Горна Оряховица.

Чаньо (и **Чане**) *м* — видоизменено от Вълчан, Стоян, Цветан или друго подобно име. Карнобатско, Санданско. **Чанев** *ф*. Карнобатско, Нови пазар, Шумен, Златарица (Еленско), Драгошиново (Самоковско), Правец (Ботевградско), Горни Богров (Софийско).

Чапалов *ф* — от тур. *saralatak* 'копая с мотика' (?) Пловдив, Горни Пасарел (Самоковско).

Чапанов *ф* — от тур. *çarap* 'вестител, куриер'. Хасково, Карнобат, Сърбеница (Ореховско), Вьбел (Никополско), Ботевград (цинцари от Епир).

Чапаринов *ф* — вж. Чопаринов. Ксанти, 1917.

Чапаров *ф* — от тур. *çarag* '1. пощенски раздавач; 2. пьстър'. Пещера, Пазарджик, Ловеч, Плевен, Свищов. **Чапароглу** *ф* — с турско окончание. Браила, 1843.

Чапканов и **Чапкански** *ф* — от диал. *чпканин*; вж. Чапкьнов. Дружево (Свогенско).

Чапкьнов и **Чапкьнски** *ф* — от *чпкѣн* (*ин*) '1. женкар; 2. безделник; 3. бързоходец' (тур. *çarķin*). Лясковец, Долна Оряховица (Горнооряховско), Казанлък, Стара Загора, Самоков, Станке Димитров.

Чапкьнчето *пр* — вж. Чапкьнов. Габрово, 1843. **Чапкьнчев** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Чапников *ф* — от Чаплов с вмъкнато *ик* (*ек*) или направо от диал. *чплек* 'щърк'; срв. Щърков. Пловдив.

Чаплов *ф* — от птицата *чпла*. Пловдив, 1900.

Чаплов *ф* — от диал. *чана* 'чапла'. Пловдив, Варна.

Чапонов *ф* — вж. Чапанов или от диал. *чпон* 'копито'. Зърнево (Толбухинско).

Чапразов *ф* — може би от изрза *стоя диван чапраз* 'със скръстени на пояса ръце' (от тур.) Пловдив, Казанлък, Ямбол, Русе.

Чапрански *ф* — от диал. *чппра*, съкрат. от чапрашик; вж. Чапрашиков. Караш (Врачанско).

Чапрашиков *ф* — от диал. *чппрашик* 'объркан, забъркан' (тур. *çarğaçık*). Благоевград, Станке Димитров.

Чапуран *м* — от диал. *чпур*; вж. Чапуров. Завала (Брезнишко), СБНУ 49.

Чапуров *ф* — от диал. *чпур* 'чекор, чвор'; срв. Грежов. Пловдив.

Чапуров *ф* — кръстоска от Чапаров и Чакуров. Браила, 1870, Ямбол, 1853, Русе, София, 1897.

Чараджийски *ф* — от диал. **чараджия* 'лекувач' (пер.-тур. *çageci*). Карлово.

Чараджов *ф* — видоизменено от Чараджийски. Пловдив.

Чаракчиев *ф* — правописна разновидност на Чаръкчиев. Севлиево, 1905.

Чаралозов и **Чаралъзов** *ф*. Казанлък, Стара Загора.

Чарапански *ф* — разновидност на Шарпанов. Кнежа.

Чарвенов *ф* — вж. Червенов. Търново (гроб).

Чардаклиев и **Чардаклийски** *ф* — от диал. *чардаклия* 'с чардак' (тур. *çardaklı*) — навярно такава им била къщата. Пазарджик (гроб), Карлово, Сопот, Дюлево (Грудовско), Враца.

Чардаков *ф* — съкрат. от Чардаклиев. Грудово (гроб).

Чардафон *м* — от *чарда* в смисъл 'дружина, тайфа' — прякорно име, станало популярно по време на Съединението в 1885 г. **Чардафонов** *ф*. Голямо Конаре (Пловдивско).

Чарешарски *ф* — вж. Черешарски. Врачанин в Орехово, 1868.

Чарийски и **Чарйски** *ф* — от пер.-тур. *çage* 'начин за лекуване; лекарство'; срв. Чараджийски. Шишманово (Самоковско), Самоков.

Чаркчиев *ф* — от диал. *чаркчия* 'машинист; точилар; съдържател на дъскорезница' (пер.-тур. *çarķci*).

Чаров *ф* — псевдоним: от *чар*. София, 1952.

Чаропеев *ф* — псевдоним на певец. София, 1966.

Чартазанов *ф* — вж. Джартазанов.

Чартанов *ф* — вж. Чортанов. Варна.

Чартоков *ф* — вж. Чертоков. Райково (Смолянско), 1720.

Чарчалански *ф*. Плевенско.

Чарчй *пр* — от *чаркчй*; вж. Чаркчиев. Пазарджик, 1853.

Чарчоков *ф*. Пелишат (Плевенско).

Чаръклий *пр* — от тур. *çarķli* 'цървулан'. Станке Димитров, 1879.

Чаръкчиев *ф* — от диал. *чаръкчия* 'цървулджия' (тур. *çarķci*). Стара Загора.

Часлав *м* — „който чака или го очаква слава“. Старинно забравено име. Вайганд.

Часовника̀ров *ф* — от *часовника̀р* или превод на Сахатчиев. Охрид, Севлиево, Разград.

Чатак̀лийев *ф* — от с. Чатак (Пресека, Златоградско). Сливен, 1905.

Чаталба̀шев *ф* — от тур. *çatalbaşı* 'с чаталеста глава'. Карнобат, Стара Загора, Пловдив, Полски Сеновец (Търновско).

Чаталба̀шиев *ф* — бм. Чаталбашев. Карнобат.

Чат̀алов *ф* — от *чат̀ал* 'разсоха' (тур. *çatal*) или съкрат. от Чаталбашев. Пловдив, Стара Загора, Търново, Варна.

Чат̀лаков *ф* — от диал. *чат̀лак* 'малоумен, смахнат, чалнат' (тур. *çatlak*). Айтос.

Чат̀мов *ф* — навярно от изрза *чат̀м̀а* *вежди* 'склучени вежди' (от тур.) Пловдив.

Ч̀атов *ф* — от прякор *Ч̀атата* (вместо *чакай* казал *чат̀ай*). Търговище, Берковица, Боровци (Берковско), Долно Камарци (Пирдопско).

Чат̀раф̀йлов *ф* — от диал. *чат̀раф̀йл* 'ударен, смахнат'. Русе, 1900.

Чау̀ш̀ански *ф* — от с. Чаушово (Добро-стан, Асеновградско). Казанлък, Орехово.

Чау̀шев, Чау̀шов и Чау̀шки *ф* — от *чау̀ш(ин)* '1. някогашен старши стражар; 2. въоръжен служител на еснафска организация' (тур. *çavuş*). Силистра, Елховско Ямбол, Стара Загора, Градешница (Врачанско).

Чаф̀ка̀ров *ф* — вм. Чавкаров. Кавадарци, 1917.

Чаф̀у̀дов и Чаф̀ъ̀дов *ф* — вм. Чифудов. Тенево (Ямболско), Пловдив.

Ч̀ача *м* — произволно видоизменение от Стоян. Бусинци (Трънско). **Ч̀ачин** *ф*. Банско.

Чач̀ан *м* — от Чач(о) + *ан*. **Чач̀ановски** *ф*. Плевен, Сливен.

Чачка̀ров *ф*. Казанлък.

Ч̀ачо *м* — видоизменено от Цацо или от циг. *чач̀о* 'истински'. Станке Димитров, 1838. **Ч̀ачев и Ч̀ачов** *ф*. Пазарджик, 1893, Гоцеделчевско, Пловдивско. **Ч̀ачевски** *ф*.

Ч̀ачолов и Ч̀ачоров *ф* — вж. Чачулов. Ресен (Македония), 1917.

Ч̀ачул *м* — от Чач(о) + *ул*. **Ч̀ачулов** *ф*. Друган (Радомирско).

Чашков *ф* — видоизменено от Чешков. Трънчовица (Никополско).

Ч̀ая *ж* — женска форма от Чайо. Единичен случай.

Чебер̀инов *ф* — видоизменено от Чубринов (?) Златица.

Чеб̀ишев *ф* — видоизменено от Чепишев (?) Пловдив.

Ч̀ева¹ *ж* — видоизменено от Кева, Парашкева. Сушица (Горнооряховско).

Ч̀ева² *ф* — навярно от рум. *sevã* 'много добър, много хубав'. Русе, 1936 (Михаил Димитров Чева, Вера Щерева Чева).

Чевер̀мов *ф* — от диал. *чевир̀м̀е* 'печено месо' или направо от тур. '*sevirme*' извърщане, обръщане наопаки'. Пещера.

Чег̀лайски *ф* — от някое село или местност Чеглай. Грудово, Бургас, 1893.

Ч̀егов *ф* — може би от Чергов с изпадане на *р*. Пещера.

Чед̀аев *ф* — навярно от рус. Чадаев. Стара Загора, 1940.

Чедо̀мир *м* — „чедо на мира“. Типично за сърби и за българи от Западните покрайнини.

Чедо̀мира *ж* — женска форма срещу Чедомир. Синод. именник.

Чейк̀янов *ф*. Нова Загора, 1917.

Ч̀ейо *м* — разновидност на Чайо. **Ч̀еев** *ф*. Пловдив.

Ч̀ейчо *м* — умалит. от Чейо. Перник, 15—16 в.

Ч̀ека¹ *ж* — женска форма срещу Чеко.

Ч̀ека² *м* — западна форма на Чеко.

Чекак̀чиев *ф* — от диал. *чекак̀чийя* 'костоправ' (тур. *çikikçi*). Шумен.

Чекал̀аров *ф* — от с. Чакалар (Чакалци, Момчилградско). Пловдив.

Чек̀алов и Чек̀алски *ф* — вм. Чакалов, Чакалски. Пазарджик, Равно поле (Елинпелинско). Горни Окол (Кюстендилско).

Чекански *ф* — от с. Чеканец (Кюстендилско и Царибродско). Пловдив, Брезник.

Чекар̀лийев *ф* — от с. Чакърлар (Ястреб, Кърджалийско). София.

Чек̀елов *ф* — от диал. *чек̀ел* 'лопатка на копраля' (тур. *çekel*). Варна.

Чекендов *ф* — от с. Чекендин (Лиляк, Търговишко). Лясковец.

Чекенски *ф* — разновидност на Чекански. Кюстендил.

Чекер̀д̀еко *в* *ф* — от тур. *çekirdek* 'костилка, прен. заядлив човек'. Пловдив, Казанлък.

Чекер̀дж̀еков *ф* — видоизменено от Чекердеков. Казанлък.

Чекерен и Чекеренда *пр*. Кюстендил, 1879 (Димитър Христов Чекерен, Давидко Чекеренда). **Чекерендов** *ф*. Кюстендил, 1906.

Чек̀ерски *ф* — навярно от с. Чекердекли (Костилково, Ивайловградско). Ръжево Конаре (Пловдивско)

Чекидж̀иев *ф* — от тур. *çekici* 'привлекателен'.

Чекмел̀езов *ф* — нещо във връзка с тур. *çektek* 'тегля'. Чуковец (Радомирско).

Ч̀еко *м* — от глаг. *чекам*; вж. Чако, Чайо, **Ч̀еков** *ф*. Благоевград, Червен брег.

Ч̀ековски *ф*. Луковит.

Чекор̀атов *ф* — от диал. **чекор̀ат* 'чепат'. Орехово.

Чек̀ун *м* — от Чек(о) + *ун*. **Чек̀унски** *ф*. Пловдив.

Ч̀екуров *ф* — от *ч̀еко̀р* 'сък, клон'. Шишманово (Самоковско), Самоков, Ихтиман.

Чекър̀лийев и Чекър̀лийски *ф* — от с. Чакърле (Ясно поле, Пловдивско).

Чекърски ф — в.м. Чакърски. Кула, Врачеш (Ботевградско).

Чела ж — може би съкрат. от Челестина. Михайловград, р. 1934.

Челавров ф. Горна Оряховица, Търново.

Челанов ф. Сливен.

Челбов ф — може би съкрат. от Челебиев. Велес, 1905.

Челебиев и **Челебийски ф** — от *челебия* 'знатен или образован човек' (тур. *çelebi*). Кнежа, Веринско (Ихтиманско).

Челебѝнов ф — някакво видоизменение от Челебиев (?)

Челедин м — от *челяд*, *челед* 'чедо, деца, семейство'. Софийско (нар. песен).

Челеев и **Челлеев ф** — от тур. *çilli* 'с петна по лицето'. Горна Оряховица, Русе.

Челенгир пр — в.м. Чилингир; вж. Чилингиров. Търново, 1843.

Челепиев ф — видоизменено от Челебиев (?) Пазарджишко.

Челестина ж — италианско име, от лат. *caelestis* 'небесна'. Пловдив, Плевен.

Челибаков ф — от Челибашки, както Бързаков от Бързашки, Юнаков от Юнашки. Карлово.

Челибашки ф — в.м. *Челибатски — от ит. *celibato* 'безбрачен живот, целомъдрие на католишки духовници'. Пловдив.

Челъез ф — разновидност на Чалиев или Челеев. Станке Димитров, 1908, Първомай.

Челимов ф — от тур. *çelim* 'снага, стойка'. Стара Загора.

Челканов ф — от диал. **челкан* 'който се клатушка' (от тур. *çalkapтак* 'клатушкам се'). Пазарджик.

Челопешки ф — от с. Челопек (Врачанско). Враца.

Челпанов ф — в.м. Чолпанов.

Челъков ф — в.м. Чалъков. Алфатар (Силистренско).

Чельо м — съкрат. от Челедин. **Чельов ф.** Панагюрище, 1860.

Чемѝрски ф — от диал. *чемер* 'зло, проклетия' или от някое село Чемер. Кавадарци, 1917.

Чемидов и **Чимидов ф** — разновидност на Шимидов. Пловдив.

Чемишанов и **Чемишански ф** — от *чемишанин* 'жител на с. Чемиш'. Михайловград, 1917, Пловдив, Пловдивско, Вратица (Айтоско).

Чемйшев ф. Охрид, Пазарджик.

Чемков ф — може би в.м. Семков (?) Благоевград, Кюстендил.

Чемпилски ф. Ореховица (Плевенско).

Чемурков ф — видоизменено от Чамуров.

Чемшир м — от вечнозеления храст *чемшир*; срв. Чимшир. **Чемширов ф.** Кула, Крушето (Горнооряховско), Ихтиман.

Чена ж — женска форма срещу Чено. Ореш (Свищовско).

Ченалов ф. София.

Ченгелиев ф — от с. Ченгел (Дивядово, Шуменско). Шумен.

Ченгѝлов ф — от *ченгѝл* 'кука; прен. заядлив човек' (тур. *çengel*).

Ченгѝлски ф — по-нова форма на Ченгелиев. Шумен, 1940.

Ченгенѝв и **Ченгенѝв ф** — от прякор *Ченгенѝто* (от тур. *çingene* '1. циганин; 2. скъперник'). Алфатар (Силистренско), Враца.

Чендо м — от Чено с вмъкнато *д*. **Чендов ф.** Върбица (Котленско). Сливен, Силистра.

Ченѝш м — от Чен(о), Чен(ьо) + *еш*.

Ченѝшев ф. Карнобат.

Ченѝшко м — от Чен(о), Чен(ьо) + *ешко*.

Ченѝшков ф. Търново.

Ченйш м — от Чен(о), Чен(ьо) + *иш*.

Ченйшев ф. Сливен.

Ченка ж — женска форма срещу Ченко.

Ченко м — умалит. от Чено, Ченьо. Котел, 1845, Пловдивско, Ореш (Свищовско), Челопеч (Пирдопско), Златица. **Ченков ф.** Котел, 1873, Сливен, Чернево (Варненско).

Ченлиев ф — в.м. Чанлиев. Пловдив.

Чено м — от Черно с изпадане на *р* или успоредна форма на Ченьо с твърдо окончание. Пловдив, 1883. **Ченов ф.** Пловдив, 1894, Сливен, 1845, Калипетрово (Силистренско), Павел баня (Казанлъшко).

Ченски ф — навярно съкрат. от някое име на *-ченски*, както Мански от Сърбомански.

Ченто м — от Чено с вмъкнато *т*, разновидност на Чендо. **Чентов ф.** Асеновград.

Ченчик м — прякорно име от Ченчо. **Ченчиков ф.** Кричим.

Ченчо м — умалит. от Ченьо, Чено. **Ченчев ф.** Севлиево, 1905.

Ченьо м — от Черньо с изпадане на *р* (на местна почва някои го извеждат от Стоян). Калипетрово (Силистренско), Смядово (Преславско), Търговище. **Ченев ф.** Карнобат, 1893, Ситово, Алфатар (Силистренско), Лозен (Софийско).

Чео м — от Чейо с изпадане на йотацията. **Чеов ф.** Велес, 1883, Горни Богров (Софийско).

Чепалов ф — в.м. Чапалов.

Чепанов ф — в.м. Чапанов.

Чепанаранов и **Чепанаринов ф** — в.м. Чопаринов. Асеновград, 1893, 1900.

Чепаров ф — в.м. Чапаров. Пловдив.

Чепарович ф — стара форма на Чапаров, Браила, 1843.

Чепѝвов ф — (нарочно) видоизменено от Чепелов. Варна.

Чепѝлов и **Чепѝловски ф** — от тур. *çerel* '1. мръсен, гнусен; 2. мургав'. Казанлък, Плевен.

Чепенков ф — може би разновидност на Цепенков. Брацигово, Пещера, Чирпан.

Чеперѝгов ф — от диал. *чеперѝга; вж. Чеперков. Пловдив.

Чеперѝнов ф — вж. Чопаринов.

Чепѝрков ф — от диал. *чепѝрко 'който се чепери, ходи или стои разкрачен' (?) Банско.

Чепѝлев и Чепѝлов ф — от диал. *чепѝло 'който се чепи, кълчи' (?) Стара Загора, Гоце Делчев, Поморийско, Смолянско.

Чепилиров ф. София, 1900.

Чѝпински ф — от квартал Чепино на Велинград. Пещера.

Чепѝшев ф — от прякор Чепѝша 'козлето' (от тур. çeriç 'козле'). Ботевград, Пирдоп, Сливен, Бургас.

Чепѝшовски ф — по-стара форма на Чепишев. Ботевград.

Чепкѝнов ф — от чепкѝн 'дреха безръкавка' (тур. çerkep). Пловдив.

Чеплѝков ф — вж. Чиплаков.

Чепрѝзов ф — вж. Чапразов. Берковица.

Чепрегѝнов ф. Щип.

Чепѝров ф — вж. Чапѝров. Русе.

Черакѝев ф — вж. Чарѝкчиев. Пловдив, 1900, Морозово (Казанлъшко), Сомовит.

Чераленкин ф. Варна.

Черамов ф. Варна.

Червѝров и Червѝрски ф — от червар 'чистач или търговец на черва за колбаси'. Пазарджик, Пещера, Варна, Берковица, Браца.

Червеев ф — може би превод на Курдов (тур. kurt, -du 'червей'.) Търговище, 1906.

Червейков ф — може би видоизменено от Червенков. Златарица (Еленско).

Червенѝков ф — от диал. червенѝк 'червендалест човек'. Габрово, Клисурса (Карловско), Калофер, Пловдив, Дълбок извор (Първомайско).

Червѝндимов ф — от Димо Червеня. Сливен, Елин Пелин.

Червѝндинов ф — от Диньо Червеня. Сливен.

Червѝндончев ф — от Дончо Червеня. Лясковец.

Червѝниванов ф — от Иван Червеня. Кукуш, Русе.

Червѝния пр — „с червено лице“. Чолаковци (Търновско).

Червѝнка ж — женска форма срещу Червенко. Синод. именник.

Червѝнкинци род — от прякор Червѝнка(та). Лехчево (Михайловградско).

Червѝнко м — от червен, румен. Синод. именник.

Червѝнков ф — от прякор Червѝнко 'червендалест човек'. Горнооряховско, Поповско, Каварна, Пловдив, Златица, Врачеш (Ботевградско), Миланово (Свогенско).

Червѝнковски ф — разновидност на Червенков. Боженица (Ботевградско).

Червенлиев ф — от с. Червен (Асеновградско). Асеновград, Ямбол.

Червенобрѝжки ф — от град Червен брег. Плевен.

Червѝнов ф — от с. Червен (Русенско); вж. Червенски. Търговище, Търново, Севлиево.

Червеновѝдски ф — от с. Червена вода (Русенско). Русе.

Червѝнпеев ф — от Пейо Червеня. Сливен.

Червѝнпетков ф — от Петко Червеня или от „червен петко“ (вино) — ако е обичал да пие повече. Габрово, 1843, Орехово, Ореш (Свищовско).

Червѝнраков ф — може би от някогашното питейно заведение в София „Червенрак“. София.

Червѝнски ф — а) от с. Червен (Русенско). Разград; б) съкрат. от Червенковски. Боженица, Врачеш (Ботевградско).

Червенѝшев ф — от прякор Червенѝш(ко) 'с румено лице'. Панагюрище.

Червенѝков и Червенѝшки ф — разновидност на Червенаков. Кула, Лом, Орехово, Берковица, Михайловград, Уровене (Врачанско), Етрополе, Големо село (Станкедимитровско).

Червѝлов ф — от прякор Червѝлото (лесно се засрамвал и изчервявал?) Пловдив, Благоевград.

Черганлиев ф — от с. Черганово (Казанлъшко). Ямбол.

Чергѝнов ф — от прякор Чергѝн (ходел наметнат с черга?). Копиловци (Михайловградско), Русе.

Чергѝров и Чергѝрски ф — от чергѝр(ин). Пазарджик, Своге, Лик (Врачанско), Скравена (Ботевградско), Бела Слатина, Ореховско.

Чергилѝнов ф — от диал. *чергилѝн 'който живее под чергило'. Лясковец, Златарица (Еленско), Пловдив.

Чергѝнов ф — навярно разновидност на Черганов.

Чергишѝнов ф — от диал. *чергишѝн; вж. Черганов.

Чергѝв и Чергѝвски ф — от прякор Чергѝга(та), възникнал по различни поводи: като пастир носел черга и с нея се завивал от дъжд, откраднал черга и др. Кюстендил, 1879, Пловдив, Ямбол, Сухиндол, Гурково, Литаково (Ботевградско), Доганово (Елинпелинско).

Чердѝков ф — вж. Чардаков. Попинци (Панагюрско).

Череджѝйски ф — вж. Чараджийски. Пловдив.

Черемѝдин ф — от диал. черемѝда 'керемиди'. Самоков.

Черен ф — от прякор Черния. (Любомир Савов Черен, Букурещ, 1874, Илия Иванов Черен).

Черѝнски ф — от с. Черен (Шуменско). Шумен.

Чѐрепов *ф* — от *чѐреп* 'чиреп' (като ерген много чупел гърнета). Старозагорско, Стара Загора.

Черечански *ф* — вм. Чуречански — от с. Чурек (Елинпелинско).

Черѐша *ж* — от дърво и плод *череша* (или превод на гръцко Кереза). Асеновградско, Айтос, Долна Диканя (Радомирско).

Черешар *пр* — от *черешар*. Станке Димитров, 1879. **Черешаров** и **Черешарски** *ф*. Самоков, 1843, Враца, 1893, 1868, Плевен, 1893, Багреници (Кюстендилско), Горна Васлица, Долна баня (Ихтиманско), Павелско (Асеновградско).

Черѐшев и **Черѐшов** *ф* — превод на гръцко Кирязов. Еникьой (Одринско), 1911, Варна, Берковица.

Черѐшка *ж* — умалит. от Череша. Дрен (Радомирско), Лехчево (Михайловградско).

Черибашев и **Черибашки** *ф* — от тур. *çeribaşı* 'главатар на цигани'.

Чѐриванов *ф* — превод на Караиванов. Шереметя (Търновско).

Черипишев *ф* — от Черепиш или Черепишкия манастир. Станкедимитровско.

Черитов *ф* — видоизменено от Джиритов. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък.

Черичанов *ф* — разновидност на Черечански. Орехово.

Чѐрйорданов *ф* — превод на Карайорданов. Лясковец.

***Чѐрка** *ж* — умалит. от Черна (*Чернка). **Черкин** *ф*.

Черкѐзов *ф* — от *черкѐзин* '1. като народностно име; 2. *прен.* лют, проклет човек'. Южна Тракия, Стара Загора, Каварна.

Черкелиев *ф* — навярно вм. *Черкезлиев от с. Черкезкьой (Александрово, Преславско). Търново, Полски Тръмбеш (Търновско).

Черкѐлов *ф* — от диал. *черкѐл* 'разбойник, хайдутин'. Гюмюрджина, Тополовград, Хасково.

Черкешлиев и **Черкешлийски** *ф* — от с. Черкешлии (Жельо войвода, Сливенско). Сливен, Пловдив.

Чѐрковалиев *ф* — от с. Черково (Старозагорско). Стара Загора, Дълбоки (Старозагорско).

Черковналиев *ф* — от с. Черковна (Провадийско и Търговишко). Калипетрово (Силистренско).

Чѐркѐвски¹ *ф* — а) от с. Черково (Старозагорско). Харманлии, 1900, Стара Загора; б) от с. Бяла черкова (Търновско). Дряново, Русе.

Чѐрковски² *ф* — навярно видоизменено от Черговски. Осиковица (Ботевградско).

Чермазов *ф*. Габрово, 1960.

Чермаков *ф*. Рила (Станкедимитровско), 1917.

Черменски *ф* — навярно вм. Джерменски. Ямбол.

Чѐрна *ж* — женска форма срещу Черньо, Черно. Сваленик (Русенско), Шумен, Врачанско. **Чѐрнин** *ф*. Мокреш (Ломско), Дебнево (Ловешко).

Чернай *м* — разширено от Черно. **Чернаев** *ф*. Русе, 1900, Шумен, Толбухин (гроб).

Чернаков *ф* — от прякор *Чернак(а)* 'черния' (?) Шумен, Пчелище (Търновско).

Черналийски *ф* — от с. Черна (Шуменско). Алфатар (Силистренско).

Чернашки *ф* — разновидност на Чернаков. Пловдив.

Чернейко *м* — от Черн(ьо) + *ейко*. Търговишко, 17 в.

Черник *м* — от Черн(о), Черн(ьо) + *ик*. **Черников** *ф*. Тутракан, Тутраканско, Силистренско, Черна (Мачинско), 1861, Пловдив.

Черника *ж* — от Черн(а) + *ика*. Вайганд. Синод. именник.

Черникѐв *ф* — от прякор *Черникѐто* 'възчерното'. Сливен.

Чернирадов *ф* — от Рад Черния. Панагюрище, 1917.

Черничарски и **Чернишарски** *ф*.

Черниш *м* — от Черн(ьо) + *иш*. **Чернишев** *ф*. Пловдив.

Чернишко *м* — умалит. от Черниш. **Чернишков** *ф*. Казанлък.

Чѐрния *пр*. (Ст. Н. Черния, Борован, Белослатинско, 1917; Велко Стоянов Черния, Враца).

Чѐрно *м* — по-рядка форма на Черньо с твърдо окончание. Ново село (Варненско), 1893. **Чѐрнов** *ф*. Болград, 1862, София, 1957.

Чернобрестов *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Черновѐжд *пр* — „с черни вежди“ или превод на тур. *каракаш*. Враня, 1873.

Черновѐдов *ф* — от град Черна вода в Добруджа. Русе, Варна.

Черноглавов *ф* — превод на тур. Карабашев. Силистра, 1900, Русе.

Черногѐров и **Черногѐрски** *ф* — от с. Черногорово (Хасковско и Пазарджишко) или от Черна гора в Югославия. Карнобат, Сливен, Нова Загора, Пазарджик, Пловдив, Видин, Стубел (Михайловградско).

Чернодрински *ф* — от река Черни Дрин.

Чернозѐмски *ф* — от с. Черноземен (Пловдивско). Пловдив.

Чернозмиев *ф*. Райково (Смолянско), 1720.

Чернокалѐц *пр* — носел *черни калци* (пo-тури), когато другите носели бозави. Котел, 1867. (Христо Димитров Чернокалѐц, Рада Димитрова Чернокалѐц). **Чернокалски** *ф*. Котел, 1962.

Чернокѐжев и **Чернокѐжов** *ф* — от прякор *Чернокѐжия*. Борима (Троянско), Горско Ново село (Горнооряховско), Златарица (Еленско), Ловеч, Габрово.

Чернокѝзов ф — от *черна коза*. Стара Загора (гроб).

Чернокѝлев ф — от Коле Черния. Кюстендил, Търговище.

Черномилински ф. Горни Лом (Белоградчишко).

Черномѝрски ф — от Черно море.

Черноѝков ф — от прякор *Черноѝк(ия)* или превод на тур. Карагѝзов. Търново, Карлово, 1849, Ямбол, Брацигово.

Чернопѝев ф — от Пейо Черния. Дерманци (Луковитско), Гостилица (Дряновско).

Чернопѝйски ф — може би от *черен кръвопиец* (?) Кърджали, 1964.

Черньо м — защитно име: *черен*, грозен, но жив и здрав; еднакво или близко по значение с Мавро, Негро, Каро. Главно из Изб. Напоследък името доста е намалало. **Чернев** (и **Черньов**) ф.

Черняй м — разширено от Черньо. **Черняев ф**.

Черняка пр — „черния“. Трудовец (Ботевградско). **Черняков ф**.

Черпанлийев, **Черпанлийски** и **Черпански ф** — разновидност на Чирпанлийев и Чирпански. Пещера, Стара Загора, Стряма (Пловдивско), Варна.

Черпелийски ф — видоизменено от Черпанлийски. Пловдив.

Черпийски ф — от диал. *черпийа* 'отвес' (от тур. *çagrı*). Шишманово (Самоковско).

Черпишев ф — вм. Черипишев. Търново.

Черпишников ф. Казанлък.

Черпѝков ф — от диал. **черпѝк* '1. черпня; 2. чаша за черпене' (?) Пловдив.

Чертов ф — от диал. *черт* 'дявол'; срв. Дяволев, Шейтанов. Пловдив.

Чертовѝнски ф — от изчезналото село Чертовец край Търново или от Чертовска махала в Лясковец.

Чертѝков ф — от диал. **чертѝк* 'дяволче' (?)

Чертойнов ф — разновидност на Чертовенски. Мерданя (Търновско).

Чеснѝров ф — от диал. *чеснѝр* 'производител и продавач на чесън'. Калтинец (Горнооряховско).

Чеснов и **Чеснѝвски ф** — от *чесън лук* (?) Прилеп, 1917, Самоков, 1920.

Честемѝнете род — от диал. *честемѝни* 'работници в оризищата' (от пер.-тур. *çest* 'пъргав' и *men* 'човек'). Дебър (Първомайско). **Честемѝнев ф**. Дебър. **Честемѝнски ф**. Перушица (въстанието).

Честѝнов ф. Кюстендил, 1908.

Четалѝрски ф — от някое село Четалар или нещо подобно. Варна.

Четѝлбашев ф — вм. Чаталбашев. Райково (Смолянско).

Четѝлов ф — вм. Чаталов. Банско.

Четворожѝнски ф — от диал. *четворожѝнец* 'женен четвърти път' — нещо необикновено за времето. Самоков.

Четвъртѝков ф — от диал. *четвъртѝк* 'вид воденичен камък'. Стара Загора.

Четелѝзов и **Четилѝзов ф** — от диал. *четел* 'рабош' (?) Белополяне (Ивайловградско), Кърджалийско.

Четѝнов ф — от *четина* (?) Батак, 1917, Карлово, Пловдив.

Четѝрски ф — от с. Читирци (Кюстендилско). Кюстендил.

Четкѝров ф — от *четкар* 'производител и продавач на четки'. Русе, Кюстендил.

Четников ф — от диал. *четник* 'коледар, който „чете“, т. е. бързо казва благословиите'; срв. Коледаров. Ружинци (Белоградчишко).

Четов ф — може би близко по значение с Четников. Варна.

Четонски ф — разширено от Четов (?) Варна.

Четрафѝлов и **Четрафѝлски ф** — вм. Чатрафѝлов, Русе, Врачеш (Ботевградско).

Четриков ф. Севлиево, 1900.

Четѝрски ф — разновидност на Четирски. Кюстендил, 1879.

Чефрѝлински ф — от диал. *чефрѝлина* 'чучулига'. Литаково (Ботевградско).

Чехадѝров ф — вм. Чохадаров. Бургас.

Чехлѝров и **Чехлѝрски ф** — от *чехлѝр* 'обущар'. Свищов, 1860, Русе, Шумен, Лясковец, Габрово, Кюстендил.

Чехлевски ф — от *чехли*. Габрово.

Чечѝлия ж — италианска форма на Цецилия. Пловдивско.

Чѝчка ж — далечно видоизменение на Стефка или на друго име. Мулдава (Асеновградско). **Чѝчкин ф**.

Чѝчко м — умалит. от Чечо. **Чѝчков ф**. Пловдив.

Чѝчо м — видоизменено от Стефан или от друго подобно име. **Чѝчев ф**. Сливен, Садина (Търговишко).

Чешѝлов ф — от диал. *чешѝло* 'чесало'. Михайловград.

Чешѝнков ф — от прякор *Чешѝнко* 'който непрекъснато се чеше' (?) Станке Димитров.

Чешѝрев ф — от *чешири* 'потури или бенебреци' (тур. *çakşır*).

Чешѝрков ф — от диал. *чешѝрко* 'човек с чешири'. Скравена (Ботевградско).

Чешѝтев ф — от *чешѝт* 'необикновен, чудноват човек' (от тур. *çeşit*). Боснек (Пернишко).

Чѝшко м — съкрат. от Франчешко или разновидност на Чечко. **Чѝшков ф**. Пловдив. **Чешкѝв град** — местност във Врачеш (Ботевградско).

Чешмеджѝев ф — от *чешмеджѝя* 'майстор на чешми' (пер.-тур. *çeşmeci*) или от тур. *çeşpici* 'надзирател в кухните на дворци и сарай'. Лясковец, Стърмен (Бе-

ленско), Гоце Делчев, Пчеларово (Кърджалийско).

Чешменджиев ф — разновидност на Чешмеджиев.

Чешмичков ф — домашна форма на Чешмеджиев. Горна Оряховица.

Чибаев ф. Балчик, 1893.

Чибов ф — от *чиба!* 'междуметие за отпъждане на куче' — поради често повтаряне на тая дума (?) Мрамор (Софийско).

Чибритчибашиев ф — от диал. *чибритчибашия* 'скъперник над скъперниците' (от ар.-тур. *kibritçi* и тур. *başı*).

Чибуджиков ф — от тур. *çabucak* 'веднага'. Пловдив.

Чибукков ф — от прякор *Чибук* (пушел все с чибук). Калояново (Варненско).

Чибукчиев ф — вж. Чубукчиев. София, 1897, Айтос, Казанлък.

Чибуров ф — от *чибур*; вж. Чабуров. Русе.

Чивалинов ф — вж. Човалинов.

Чивгънов ф. Султанци (Провадийско), Драгоево (Преславско).

Чивдаров ф — вж. Чавдаров. Цариград, 1861.

Чивиев и Чивийски ф — от диал. *чивия* 'гвоздей; прен. заядлив човек' (тур. *çivi*); срв. Пиронков. Станке Димитров, Радомир, Перник, Лозно (Кюстендилско), Буново (Пирдопско).

Чивиков ф — от тур. *çevik* 'пъргав, ловък'. Русе.

Чивишев ф — кръстоска от Чивиков и Чепишев (?) Русе.

Чигирев и Чигирски ф — може би видоизменено от Чилингиров (?)

Чиев ф — съкрат. от някое име на *-чиев* като Каймакчиев, Мутафчиев и под.

Чизмаров ф — от *чизмар*. Русе, 1900, Търново.

Чика ж — женска форма срещу Чико. Плевен, Плевенско.

Чикакчиев ф — вж. Чекакчиев. Казанлък.

Чикелов ф — вж. Чекелов. Белене (Свищовско).

Чикендов ф — вж. Чекендов. Пловдив.

Чикирлиев ф — разновидност на Чукурлиев. Казанлък.

Чикичев ф — разновидност на Чекиджиев (?) Русе.

Чико м — видоизменено от Райчин, Дойчин или друго подобно име. Луковитско, Тетевенско, Ботевградско. **Чиков и Чиковски ф.**

Чикол и Чикул м — от Чик(о) + *ол*, *ул*. **Чиколов и Чиколов ф.** Силистра, Варна.

Чикчо м — умалит. от Чико. **Чикчев ф.** Пловдив.

Чикьо м — по-рядка форма на Чико с меко окончание. **Чикьов ф.** Чуково (Дряновско).

Чила м — западна форма на Чило. Бусинци (Трънско).

Чиларов ф — видоизменено от Пчеларов. Радомир, 1917.

Чилибонски ф — разновидност на Челебонов.

Чилика пр — от диал. *чилик* 'стомана; стоманен' (тур. *çelik*). Асеновград. **Чиликов ф.** Айтос, Габрово, Казанлък, Сливен, Нова Загора, Пловдив, Ямболско, Варна, Асеновград.

Чилингеров ф — от пер.-тур. *çilinger*; срв. Чилингиров. Пловдив, Велинград.

Чилингиров ф — от тур. *çilingir* 'ковач на дребна железария'. Шумен, Пловдив; Стара Загора, Асеновградско, Смолянско, Кърджалийско.

Чиличев ф — може би видоизменено от Чиликов.

Чилка ж — женска форма от Чилко.

Чилко м — умалит. от Чило. **Чилков ф.** Пловдив.

Чиллев ф — разновидност на Челлеев. Дединци (Еленско).

Чило м — видоизменено от Момчил. Смолянско, Гюмюрджина. **Чилов ф.** Смолянско, Казанлък, Първомайско.

Чильо м — успоредна форма на Чило с меко окончание. **Чилев ф.** Маленово (Ямболско), Карабунар (Пазарджишко).

Чиляков ф — от диал. *чильак* 'човек' — поради често повтаряне на тая дума; срв. Човеков и Кугийски. Пловдив.

Чима ж — женска форма срещу Чиме. Благоевградско, Шуменско.

Чиме м — видоизменено от Кимо, Йоаким. Пиринско. **Чимев ф.** Благоевград, Михайловград.

Чимидов ф — разновидност на Шимидов. Пловдив.

Чимидялков ф. Тутракан.

Чимка ж — умалит. от Чима. Казанлък, р. 1920.

Чимпоярски ф — от диал. *чимпояр* 'гайдар' (рум. *ciapoier*). Орехово.

Чимрев ф — от тур. *çimrepek* 'запретвам ръкави, залавям се за работа'. Башино село (Велешко), 1844.

Чимшир м — разновидност на Чемшир. **Чимширов ф.** Търново, Ихтиман.

Чина ж — женска форма срещу Чино.

Чинаров ф — от *чинар* 'явор' (тур. *çinap*).

Чингалозов ф — навярно близко по значение с Чингаров.

Чингаров ф — от тур. *çingir* 'звънтеж, шум'. Гоцеделчевско, Първомай.

Чинго м — от Чинко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Чингов ф.** Белица (Разложко), Братя Миладинови.

Чиникчиваров ф — разновидност на Чанакчиваров. Брацигово, 1900.

Чинка ж — умалит. от Чина. Шумен.

Чинко *м* — умалит. от Чино. Русе. **Чинков** *ф.* Русе, Елена, Крушовене (Ореховско), Стара Загора, Враца, Смолянско. **Чинков дол** — местност в Лопян (Ботевградско).

Чино *м* — видоизменено от Райчин, Дойчин или друго подобно име, разновидност на Чико. Трудовец (Ботевградско). **Чинов** *ф.* Трудовец, Елин Пелин, Кремиковци. **Чиновски** *ф.* Разлива (Ботевградско).

Чинто *м* — от Чино с вмъкнато *т*. **Чинтов** *ф.* Русе, Гледка (Кърджалийско).

Чинтул *м* — от Чинт(о) + *ул*. **Чинтулов** *ф.* Сливен, 1853.

Чинчо *м* — умалит. от Чино. **Чинчев** *ф.* Чирпан, Санданско. **Чинчето** *ф.* Чирпан (Ангел Генов Чинчето).

Чиньо *м* — успоредна форма на Чино с меко окончание. **Чинев** *ф.*

Чипа *ж* — от диал. *чипа* 'некръстено новородено момиче' — защитно име; срв. Пижо. **Чипин** и **Чипински** *ф.* Кнежа.

Чипаков *ф* — от диал. *чипак* 'чип човек'. Пазарджик.

Чипанов и **Чипанев** *ф* — от диал. *чипан* 'чип човек'. Пазарджик, Враца.

Чипарев и **Чипарски** *ф* — от диал. *чипар* 'чип човек'. Пазарджик, Ловеч.

Чиперков *ф* — вм. Чеперков. Пещера.

Чипилов и **Чипилски** *ф* — разновидност на Чепилов. Търново, Луковит, Правешка Лакавица (Ботевградско).

Чипишев *ф* — вм. Чепишев. Ямбол.

Чиплаков *ф* — от тур. *çirlak* 'голтак, бедняк'. Казанлък, Разград, Русе, Тутракан.

***Чипо** *м* — успоредна форма на Чипьо с твърдо окончание. **Чипов** *ф.* Етрополе, Луковит.

Чипориков *ф.* Бояна (Софийско).

Чиприян *м* — видоизменено от Киприян. **Чиприянов** *ф.* Свищовско.

Чипровски *ф* — от с. Чипровци (Михайловградско).

Чипчаков *ф* — от диал. *чипчак* 'голяма лъжица, гребалка' (от пер.-тур. *kerçe*).

Чипчиев *ф* — навярно вм. Чифчиев.

***Чипьо** (и **Чипе**) *м* — от диал. **чипе* 'некръстено новородено момче'; срв. Чипа. **Чипев** *ф.* Копривщица, Дряново, Благоевградско.

Чираджиев и **Чираджийски** *ф* — от с. Чираджии (Борово, Старозагорско) или вм. Кираджиев. Котел, 1873, Пловдив.

Чиракчиев *ф* — вм. Чаръкчиев. Стара Загора, 1908.

Чиренски *ф* — от с. Чирен (Врачанско). Кнежа.

Чириковски *ф* — от с. Чириково. Ловеч (гроб).

Чирипов *ф* — от *чирип*; срв. Черепов. Ямбол.

Чиритов *ф* — от Джиритов с обеззвучаване на *дж* в *ч*. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Чирпан.

Чирко *м* — от Кирко с преход на *к'* в *ч*. **Чирков** *ф.* Садовец (Луковитско), 1905, Плевен, 1908, Долни Цибър (Ломско). **Чирковски** *ф.* Харманлии, 1893.

Чиро *м* — от Киро; вж. Чирко. **Чиров** *ф.* **Чироза** *пр* — от *чироз* (навярно бил много мършав и сух). Шумен, 1900.

Чирпанлиев, **Чирпанов** и **Чирпански** *ф* — от град Чирпан. Казанлък, Казанлъшко, Стара Загора, Габрово, Сливен, Пловдив, Враца.

Чирчиев *ф* — навярно вм. Кюркчиев. Карабунар (Пазарджишко), 1908.

Чирьо *м* — от Кирьо; вж. Чирко. **Чирев** *ф.* Стара Загора.

Чиряша *ж* — от диал. *чиряша*; вж. Череша. Н. Геров.

Чистов *ф* — от прякор *Чистия*. Стралджа, Роза (Ямболско).

Читаклиев *ф* — от с. Читак (Тича, Котленско). Сливен.

Читаков *ф* — от *читак* 'презрително прозвище на турчин от българските земи'. Босилеград, 1893, Пазарджишко.

Читалийски *ф* — от с. Читалии (Полска могила, Старозагорско). Пловдив.

Читалов *ф* — вм. Чаталов. Казанлък.

Читан *м* — видоизменено от Китан; вж. Чито. **Читанов** *ф.* Пловдив.

Читирски *ф* — вм. Четирски. Кюстендил, 1905.

***Читко** *м* — умалит. от Чито.

Читкуш *м* — от Читк(о) + *уш*. **Читкушев** *ф.* Велес, 1873, София, 1893.

Чито *м* — от Кито с преход на *к'* в *ч*. **Читов** *ф.* Пловдив, Карлово, Белоградчик.

Чифлигаров *ф* — от диал. *чифлигар* 'работник в чифлик'. Крупник (Благоевградско).

Чифлиджанов *ф* — от диал. **чифлиджан* (*ин*) 'чифлигар'. Самоков, Самоковско.

Чифликов *ф* — от прякор *Чифлика* (имал малко имотец и казвал: „Отивам на чифлика“). Стражица (Горнооряховско), Габрово, 1908.

Чифликчиев *ф* — от *чифликчия* (тур. *çiftlikçi*). Шумен.

Чифлички *ф* — от някое село Чифлик или Чифлико. Лозно (Кюстендилско).

Чифлянов *ф* — от диал. **чифлян* (*ин*) 'чифликчия' (?)

Чифтеев *ф* — от прякор *Чифтето* 'ловна двуцевка'; срв. Централски. Асеновградско.

Чифудов *ф* — от *чифутин* (тур. *çifut, -di*), прен. 'скъперник или саможив, необщителен човек'. Стара Загора, Инзово (Ямболско), Стрелец (Горнооряховско), Лясковец, Дряновец (Разградско).

Чифутина *пр* — вж. Чифудов. Стара Загора, 1900.

Чифутипетров *ф* — от Петър Чифутино. Кюстендил, 1879.

Чифутиски *ф* — разновидност на Чифудов. Пловдив.

Чифчанов *ф* — от диал. **чифчан(ин)* 'земделец'. Толбухин, 1893.

Чифчибашиев *ф* — от диал. *чифчибашия* 'главен, заможен земеделец' (тур. çiftçi). Търново, Карлово, Русе.

Чифчиев *ф* — от диал. *чифчия* 'земделец' (тур. çiftçi). Разград, 1917, Черган (Ямболско).

Чица *ж* — от Кица с преход на *к'* в *ч*. Медвен (Котленско), 1878.

Чичан *м* — от Чич(о)+ан. **Чичанов** *ф*. Самоков, 1843, 1905.

Чичаров *ф* — полупревод на Чичекчиев (?) Варна.

Чичеваров *ф* — разновидност на Чичоваров. Лясковец.

Чичеклиев *ф* — от тур. çiçekli 'украсен с цветя'; срв. Цъфтиняшки.

Чичеков и **Чичиков** *ф* — от Чичев с вмъкнато *ек*, *ик*. Русе, 1938, Казанлък, Славейно (Смолянско).

Чичекчиев *ф* — от тур. çiçekçi 'цветар'.

Чичилия *ж* — вж. Чечилия, Цецилия.

Чичин *ф* — от диал. *чича* 'чичо'.

Чичканов *ф* — от диал. **чичкан* 'който се върти все около чичко си' (?) Берковица.

Чичко *м* — умалит. от Чичо. **Чичков** *ф*. Карлово, Пловдив, Стара Загора, Кърджали, Горни Пасарел (Самоковско).

Чичо *м* — от *чичо* 'бащин брат' — пожелателно име: да бъде като чичо си (попреуспял от бащата) или да го отхрани чичо му (ако е сирак). **Чичев** и **Чичов** *ф*. Кюстендил, Пазарджик, Пордим (Плевенско), Ивайловград. **Чичовски** *ф*. Чепеларе, Хвойна (Асеновградско).

Чичоваров, **Чичовъров** и **Чичуваров** *ф* — от диал. **чичовар* 'който вари цвете, т. е. производител на розово масло'. Казанлък.

Чиширанов *ф* — от диал. **чиширан* 'човек с чишири'; срв. Чеширков. Кюстендил.

Чиширков *ф* — вж. Чеширков.

Чиширов *ф* — вж. Чеширев. Пазарджик.

Чишитев *ф* — вж. Чешитев.

Чишлянов *ф* — от диал. **чишлян* (вж. Чешанков). Пловдив.

Чишнигиров *ф* — от с. Чешнегир (Садово) или Чешнегирово (Асеновградско). Пловдив.

Чкалев *ф* — разновидност на Шкалов.

Чкатров *ф*. Прилеп.

Чобалигов *ф* — от прякор *Чобалигата* 'преселник от с. Чоба (Пловдивско)'. Виноградец (Пазарджишко).

Чобалиев *ф* — от с. Чоба (Пловдивско). Казанлък.

Чобандимов *ф* — от чобан Димо. Русе.

Чобанов *ф* — от диал. *чобан* 'овчар, пастир' (тур. çoban). Ямболско, Сливен, Стара Загора, Калофер, Разград.

Чобанпенчев *ф* — от чобан Пенчо. Русе.

Чобанрадев *ф* — от чобан Ради. Одринци (Ивайловградско).

Чобев и **Чобов** *ф* — може би от Чорбев, Чорбов с изпадане на *р*. Пловдив, Новачене (Ботевградско).

Чобуров *ф* — вж. Чабуров. Пиргово (Русенско).

Човалджиев *ф* — от диал. *чувалджия* '1. който прави и продава чували; 2. който прибира реколтата си или ходи на пазар с чувал, а не с кола' (?) Павликени.

Човалинов *ф* — от диал. **човалин* (вж. Човалджиев). Дрен, Цървена могила (Радомирско).

Човански *ф* — вж. Чувански. Цървена могила (Радомирско).

Човекков *ф* — от прякор *Човекко* (вж. Чилияков) или преосмислено от Човеов. Белчин (Самоковско).

Човев *ф* — разновидност на Чавеов. Ихтиман.

Човиков *ф* — разновидност на Чивиков. Плевен, Търново, Видин.

Човкански *ф* — може би нарочно видоизменено от Чавкарски (?)

Чоголянов *ф* — от диал. **чоголян* 'комуто е все чогулно, неприятно, неудобно' (?) Злогош (Кюстендилско).

***Чожго** *м* — от Чочко с озвучаване на *чк* в *жг*. **Чожгов** *ф*. Айтос.

Чондин *м* — от Чой(о)+дин. Бистрица (Софийско), 15—16 в.

Чойо *м* — разновидност на Чоко или на Цойо (?) **Чдев** и **Чдевски** *ф*. Правец (Ботевградско), Орешак (Троянско). **Чдеви** род в Драгойново (Първомайско). **Ч о й о** в о т о местност в Правец.

Чока *ж* — женска форма срещу Чоко. Широка лъка, 1917, Смолян, Фотиново (Пещерско).

Чоканов *ф* — вж. Чуканов. Казанлък, 1908, Търново, Драгомирово (Свищовско).

Чокарланов *ф* — от диал. **чукарлан* 'жител на чукара'; срв. Чукарлиев. Свищов.

Чокарски *ф* — от Чукарски с изместване на ударението и изясняване на неудаченото *у* в *о*. Благоевград.

Чокауланов *ф* — някаква разновидност на Чокарланов. Русе.

Чокелиев *ф*. Черница (Карнобатско).

Чокилев *ф*. Казанлък.

Чокйш *м* — от Чок(о)+иш. **Чокйшов** *ф*. Пловдив.

Чокльовски *ф* — вж. Чукльовски; вж. Чукльов. Михайловград.

Чоко *м* — разновидност на Шоко или Цоко (?) **Чоков** *ф*. Пазарджик, 1871, 1908, Пловдив, Брацигово, Славеево (Ивайлов-

градско), Силистра, 1897, Никопол, Крушовене (Ореховско).

Чокобалѝев ф — от с. Чокоба (Сливенско). Сливен.

Чокѡев и Чокѡйски ф — от *чокѡин* 'едър земевладелец' (рум. *ciocoi*). Лясковец, Русе, Габрово, Варна, Казанлък, Елин Пелин, Банско.

Чокурѡнов ф — вм. Чукуранов. Пазарджик, Лозен (Софийско).

Чокѡров ф — вм. Чукуров; срв. Чукурски. Ихтиман.

Чокчалѡнов ф — от тур. *çok* и *çalap* 'който много тропа, удря'.

Чѡкчо и Чѡкшо м — умалит. от Чоко.

Чѡкчев и Чѡкшев ф. Казанлък, Сопот.

Чолѡков и Чолѡшки ф — от *чолѡк* 'с отрязана ръка или пръсти' (тур. *çolak*). На разни места из страната.

Чѡле и Чѡльо м — разновидност на Шоле, Шольо или на Цоло (?). **Чѡлев и Чѡльов ф.** Банско, Велинград, Гоцеделчевско, Ихтиманско, Самоковско, Пазарджишко, Казанлък, Вършец, Ломско.

Чолѡй м — разширено от Чольо. **Чолѡев (и Чолѡов) ф.** Ихтиман.

Чолиа пр (Ioан Константинов Чолиа, Букурещ, 1853).

Чолиѡн м — някакво видоизменение на Чольо. **Чолиѡнов ф.** Казанлък, 1958 (от Турция).

Чѡлко м — умалит. от Чоле, Чольо. **Чѡлков ф.**

Чѡло м — успоредна форма на Чольо с твърдо окончание. **Чѡлов ф.** Полски Тръмбеш (Търновско).

Чолошки ф. София, 1960.

Чѡлпанов ф — от диал. **чолпан* 'куц; несръчен, трмав' (от тур. *çolpa*). Калофер.

Чѡлчо м — умалит. от Чольо, Чоле. **Чѡлчев ф.** Карлово.

Чѡльо м, Чѡльов ф — вж. Чоле, Чолев. Пасарел (Самоковско).

Чомѡков ф — от диал. *чомак* 'тояга, сопа; топуз, топка' (тур. *çotak*). Котленско, Сливенско, Разградско, Плевен, Станке Димитров.

Чомѡнски ф — разновидност на Чуманов. Четирци (Кюстендилско).

Чѡмарджиев ф — от диал. **чомарджия* 'който води или отглежда големи овчарски кучета' (тур. *çomarcı*). Русе.

Чомбѡков ф — навярно от Чомаков с вмъкнато б. Долно Сахране (Казанлъшко), Казанлък, Стара Загора.

Чомбаслѡев ф — от диал. *чумбаслия* 'с дълъг или буен чумбас (коса на главата)'. Цар Борис (Панагюрско), 1904.

Чомлекчиѡглу ф — от тур. *çötlekçi* 'грънчар' с турско окончание. Айтос, 1893.

Чѡмов ф — разновидност на Шомов. Брацигово, Пещера, Пазарджик, Пловдив, Лом.

Чомонев и Чомонов ф — разновидност на Шоманов, Шуманов (?) Софлу, 1903, Македония, Лом, 1917.

Чѡмпалов ф — видоизменено от Шомбалов. Мухово (Ихтиманско), Пазарджик, Пловдив, Пирдоп, Каменяк (Шуменско).

Чѡмпарджиев ф — вм. *Чампарджиев, от **чампарджия* 'който прави чампари', с изместване на ударението и преход на неудареното а в о. Русе.

Чѡмполов ф — вж. Чомпалов. Златица.

Чѡмпов ф — видоизменено от Чомполов. **Чѡна ж** — видоизменено от Шона или Цона. Карловско, Калофер, Казанлъшко, Ямболско, Софийско, Кюстендил. **Чѡнин ф.** Сопот.

Чонѡк м — от Чон(о) + ак. **Чонѡков ф.** Борово (Ардинско), Варна.

Чонгѡров и Чонгѡрски ф — разновидност на Чангѡров. Смолян, Казанлък, Радомир, Враждебна (Софийско).

Чонгѡлов ф — вм. Чонгуров. Шумен.

Чонгѡров ф — разновидност на Чангѡров, Чонгаров. Самоковско.

Чѡндо м — от Чоно с вмъкнато д. **Чѡндов ф.** Челопечене (Софийско).

Чѡне м — вж. Чоньо. Ямбол, Стара Загора (там го смятат за умалително от Щилиян).

Чѡни м — от някое италианско име (бащата бил в Италия). Уровене (Врачанско), 1960.

Чѡнка ж — умалит. от Чона. Карлово, Софийско.

Чѡнко м — умалит. от Чоно, Чоньо. **Чѡнков ф.** Калофер, 1845, Севлиево, 1900, Стара Загора, Малко Търново, Белица (Разложко), Благоевградско.

Чонкѡнов ф — може би нарочно видоизменено от Чапкѡнов.

Чѡно м — успоредна форма на Чоньо с твърдо окончание. Типично за Сопот; Мъглиж (Казанлъшко), Дряново, Пещера, Пловдивско, Карнобат, Вършило (Бургаско). **Чѡнов ф. Чѡновски ф.** Брезово (Пловдивско). **Чѡновци** род в Бодрово (Първомайско).

Чѡнос ф — от Чоно с гръцко окончание. Видин.

Чѡнте и Чѡнтѡ м — от Чоньо с вмъкнато т. **Чѡнтев ф.** Мелник, 1917.

Чѡнчо м — умалит. от Чоно, Чоньо. Варна.

Чончѡров ф — далечна разновидност на Цончѡров. Пловдив.

Чѡнѡ м — видоизменено от Шонѡ или от Цонѡ. Габрово, 1833. **Чѡнев ф.** Казанлък, 1878, Златарица (Еленско), Мачуково (Македония).

Чопѡнов ф — вм. Чапанов. Варна.

Чопарѡн пр — от тур. диал. *çorag* 'разпуснат, разхайтен, лекомислен'. Панагюрище, 1849. **Чопарѡнов ф.** Панагюрище, 1893.

Чопкошев ф — от диал. *чопкош 'куц човек'. Пловдив.

Чоплаков ф — от диал. *чоплак 'куц човек'. Разград, 1900.

Чопо м — прякорно име, кръстоска от Чоно, Чоко и Чопов (?) Караджалово (Първомайско).

Чопов и Чопев ф — от диал. чоп '1. жребие; 2. щастие' (от тур. сор). Кукуш, Прилеп, Якоруда (Разложко), Благоевград, Пазарджик.

Чопонев ф — от диал. *чопон 'куц човек'; вж. Чоплаков. Русе, 1881.

Чопразански ф — разновидност на Чапразов. Скравена (Ботевградско).

Чопуров ф — от тур. çorig 'белег, знак, петно, шарка'.

Чораджийски ф — разновидност на Чораджийски.

Чоралиев ф — от Чорлалиев с изпадане на едното л. Сопот, Карлово, Пловдив.

Чоран м — вж. Чуран. **Чоранов ф.** Карнобат.

Чорапинов ф.

Чоранов ф — от чорап. Летница (Ловешко).

Чорапчиев ф — от чорапчия 'производител и търговец на чорапи' (тур. çogarçi). Копривщица (Възраждането), Русе, 1869.

Чорбаджиков ф — от диал. *чорбаджик 'среден чорбаджия' (?) Пазарджик, 1917.

Чорбаджиев и Чорбаджийски ф — от чорбаджия. Разложко, Брезово (Пловдивско), Ботевградско, Тетевен, Казанлъшко.

Чорбанов и Чорбански ф — видоизменено от Чорбаджиев (?) Луковит, Правец, Разлива (Ботевградско), Видин, Липница (Ботевградско).

Чорбарски ф — от диал. чорбар 'любител на чорба'. Осоица (Елинпелинско).

Чорбев и Чорбов ф — съкрат. от Чорбаджиев или направо от чорба (?) Охрид, Велинград, Радомирско.

Чордов ф — (може би нарочно) видоизменено от Чортов. Чирпан.

Чорев и Чоревски ф — от циг. чор 'крадец' или чорд 'беден' (?) Павликени, Казанлък, Пловдив, Велинград, Струмица.

Чорейа пр — от циг. чорейа 'беден'. Калофер, 1849. **Чореев и Чореев ф.** Калофер, 1944, Ямбол, 1900, Стара Загора, Лозен (Софийско).

Чореников ф. Павликени.

Чори ж — галено име на Донка. Перник, 1959.

Чорлалиев ф — от диал. чорлалия 'който е ходил или живял в град Чорлу в Южна Тракия'. Сопот, 1904.

Чорлев (и Чорлов) ф — от прякор Чорльо 'чорлав, рошав човек'. Яворово (Чирпанско), Стара Загора, Станке Димитров, Голямо Буково (Грудовско).

Чорнев ф — от прякор Чорни 'черния' (рус. чёрный).

Чоров ф — разновидност на Чорев. Ихтиман, Добри дол (Горнооряховско).

Чоролеев ф — вж. Чурулеев. Панагюрище, Трънско.

Чортака пр — от диал. чорт 'дявол'. Трудовец (Ботевградско).

Чортанов ф — от чортан 'вид дребен шаран'; срв. Шаранов. Негованци (Видинско), Сомовит, Русе, Кюстендил, София, 1908.

Чортов и Чортев ф — от диал. чорт 'дявол'. Карнобат, Стара Загора, Карлово, Сопот, Струмица, 1917.

Чоруков ф — вж. Чуруков. Костенец.

Чорчопов ф — може би от диал. чор 'кьорав' и чоп 'кьопав'. Стара Загора.

Чостов ф — разновидност на Жостов (?) Пловдив.

Чотенски и Чотински ф — вж. *Чортински; вж. Чортов (?)

Чотов и Чотев ф — нарочно видоизменено от Чортов (?) Търново, Русе, Айтос, Пловдив. Чотовци род в Езерово (Първомайско).

Чотовачов ф. Крушово (Македония).

Чотоклиев ф — вж. Чатаклиев. Русе.

Чоторов ф — от тур. çotur 'плосък, широк; широконос'. Сопот, Русе.

Чотуков ф — от тур. çotuk '1. пън, дръвник; 2. лозова главина'. Павликени.

Чофаджиев ф — вж. Чофаджиев. Бояна (Софийско).

Чофарджиев ф — кръстоска от Кофарджиев и Чофаджиев. Русе.

Чофадаров ф — от тур.-пер. çuhadar 'някогашен турски прислужник в учреждение или при големци'. Бургас.

Чофаджиев и Чофаджияски ф — от диал. чофаджия 'сукнар' (тур. çuhacı). Бела Слатина, Плевен, Тетевен.

Чочко м — умалит. от Чочо. Сливен. **Чочков ф.** Пазарджик, Велес.

Чочо м — видоизменено от Стефан, Цочо, Стойчо или друго подобно име. Бургас.

Чочов и Чочев ф. Преслав, Казанлък, Никополско, Софийско, Радомирско, Станкедимитровско. **Чочовски ф.** Ботевградско.

Чочорков ф — разновидност на Цоцорков. Браца.

Чръна ж — разновидност на Черна. Етрополски манастир, 1648.

Чрънка ж — умалит. от Чръна. **Чрънкин и Чрънкински ф.** Кнежа.

Чуберка ж — умалит. от Чубра. Сталийска махала (Ломско).

Чубра ж — от билката чубра. Карнобат, 1890, Русе, Бр. Миладинови.

***Чубран м** — от Чубр(о)+ан.

Чубравичка ж — умалит. от Чубра. Вайганд.

Чубри́ка *ж* — от билката *чубрика*. Бр. Миладинови.

Чубри́ко *м* — мъжка форма срещу Чубрика. **Чубри́ков** *ф*. Кряковци (Габровско), Габрово, Казанлък, Стара Загора, Шумен.

Чубри́н *м* — от Чубр(о)+*ин*. **Чубри́нов** *ф*. Пазарджик.

Чубри́на *ж* — от Чубр(а)+*ина*. Пещера. 1920.

Чубри́ца и **Чубри́чка** *ж* — умалит. от Чубра. Вайганд.

Чубри́я *м* — разширено от Чубро. **Чубри́ев** *ф*. Чипоровци, Мариново (Михайловградско).

Чу́бро *м* — мъжка форма срещу Чубра. **Чу́бров** *ф*. Пиргово (Русенско).

Чубукчи́ев *ф* — от диал. *чубукчи́я* 'слуга, който подава чибуците; прен. угодник, блюдолизец' (тур. *çibukçu*). Никопол, 1900.

Чувáлов *ф* — от *чувал* (?) Дългопол (Провадийско).

Чувáнски *ф* — от диал. *чуваник* 'храненик'; срв. Храненишки.

Чувáрев *ф* — от диал. **чувар* 'пазач' (?) Поликраище (Горнооряховско), 1917.

Чу́гарски и **Чу́гърски** *ф*. Казанлък, Долна Митрополия (Плевенско).

Чугу́нов и **Чугу́нски** *ф* — от *чугун* или от тур. *çoğun* 'често, много пъти' (?) Княжево.

Чугури́лов *ф* — от рум. *ciugulige* 'целуване, милване'. Ковачица (Ломско).

Чу́гърски *ф* — вж. Чугарски. Казанлък.

Чудне *м* — от *чуден* (чудно дете, няма като него). Бр. Миладинови.

Чудо *м* — видоизменено от Чудне. **Чу́дов** *ф*. Каравелово (Карловско), 1904, Струга, 1917, Плевен.

Чудоми́р *м* — видоизменено от Чедомир и преосмислено по Чудо. Западни покрайнини, 1875, Враца, Благоевград, Пловдив, Кричим, Сливен, р. 1897. **Чудоми́ров** *ф*. Одоровци (Белоградчишко), Старозагорско.

Чудоми́ра *ж* — женска форма срещу Чудомир. Синод. именник.

Чу́зев *ф* — от Кюзов с преход на *к'* в *ч*.

Чукалèйски *ф* — разновидност на Чукарски, Чукарлийски. Миланово (Свогенско).

Чука́лов и **Чука́лев** *ф* — според семеен спомен от Златица: пращадото бил клисар в Драглище (Разложко) и понеже тамошните помаци не позволявали да бие черковното клепало, ходел в празник по къщите и чукал на портите с чукалото 'чукче за биене на клепало'. Златица, Казанлък, Казанлъшко, Ямбол, Варна, Чепеларско (помаци), Ресен (Македония).

Чука́нов *ф* — от диал. *чукан* 'пън; корен на лоза'. Елена, Казанлък, Зимница (Ямболско), Бърдарски геран (Белослатинско).

Чукари́нов *ф* — от диал. **чукарин* (вж. Чукарлийски). Тодорово (Исперихско).

Чукарлийски *ф* — от диал. **чукарли́я* 'жител на някоя чукара'. Ваксево (Кюстендилско).

Чука́ров и **Чука́рев** *ф* — по-нова форма на Чукарски. Габрово, Павликени, Змейово (Старозагорско), Търговище.

Чука́рски *ф* — от *чукàр* или *чукàра* 'височина извън село; махала на такава височина'. Варна.

Чука́чев и **Чука́шки** *ф* — от *чукàч* 'ковач'. Враца, Медковец (Ломско), Самоков.

Чукендов *ф* — видоизменено от Чекендов. Варна.

Чу́кин *ф* — съкрат. от Чукински. Лехчево (Михайловградско).

Чукина *пр*. Брашов, 1825 (Анастас Йоанович Чукина).

Чу́кински *ф* — от рода Чукинци, жители на някоя чука. Лехчево (Михайловградско).

Чу́клев *ф* — от местност Чуклата или Чукльовец. Панагюрище, Самоводене (Търновско), Търново, Шумен, Горни Богров (Софийско).

Чу́кльов *ф* — от рода Чукульовци, жители на някоя чукла. Своде (Ботевградско), Панагюрище.

Чукни́йски *ф* — може би видоизменено от **Чуклийски*; вж. Чукински и Чукулев.

Чу́ков *ф* — съкрат. от Чуковски. Станке Димитров, Дряново, Търново, Пещера, Първомай, Гъмзово (Видинско), Лом, Голак (Ихтиманско), Пазарджик.

Чу́ковски *ф* — от диал. **чуковци* 'жители на местност Чуката' или от с. Чуковец (Радомирско), Чуково (Дряновско) и др. Станке Димитров, Враца, Ловеч, Плевенско, Троянско.

Чу́колов *ф* — от рум. *ciucighe* 'пискул' с диалектен преход на *г* в *л*. Крушовене (Ореховско).

Чукура́нов и **Чукура́нски** *ф* — от диал. *чукура́нин* 'жител на с. Чукурово (Ихтиманско). Сребрино (Пазарджишко), Казичене (Софийско).

Чукурли́ев *ф* — от с. Чукурлии (Песнопой, Карловско). Карлово, Казанлък, Пазарджик.

Чуку́рски *ф* — от тур. *çukig* 'яма, дупка, пропасть'. Видин, 1900.

Чукчи́ев *ф* — от диал. **чукчи́я* 'ковач, който прави чукове'. Самоков.

Чукчу́ков *ф* — някаква разновидност на Чукалов (?) Плевен, 1893, София, 1905.

Чу́ла *ж* — женска форма срещу Чуло. Чульо. Трънско. **Чу́лин** *ф*. Плевен.

Чула́ров *ф* — от **чула́р* 'производител и продавач на чулове' (?)

Чу́ле *м* — разновидност на Чульо. Чулèто *ф*. Ботевград.

Чулеков ф — от Чулев с вмъкнато ек. Панагюрище, 1904.

Чулиманов ф — може би далечно видоизменение от Сюлейманов (?) Варна.

Чулин м — от Чул(о), Чул(ьо) + ин. **Чулиннов ф.** Плевен.

Чулка ж — умалит. от Чула. Пловдив. **Чулкин ф.** Осиковица (Ботевградско).

Чулкиното местност в Осиковица.

Чулко м — умалит. от Чуло, Чульо. **Чулков ф.** Брацигово, Пловдив, Казанлък, Плевен, Лесковец (Югославия).

Чуло м — а) видоизменено от Янчул, Чачул или друго подобно име; б) видоизменено от Шуле, Суле; в) от диал. *чул* 'с отрязано ухо'. **Чулов ф.** Локорско (Софийско), Карловско, Шумен, Варна.

Чултарски ф — от диал. *чултър* 'везан конски чул; везана престилка' (тур. *çiltarı*).

Чульо м — успоредна форма на Чуло с меко окончание. **Чулев ф.** Баница (Врачанско), Враца, Згалево (Плевенско). **Чульов ф.** Враца, 1893, Кула. **Чульовски ф.** Ботевград (там го извеждат от прил. *чул*).

Чумаклиев ф — от диал. *чумаклия* 'който носи тежка тояга'; срв. Чомаков и Тояганов. Карлово.

Чуман м — видоизменено от Шуман. **Чуманов ф.** Стара Загора.

Чумарджиев ф — от Чомарджиев с местено ударение. Силистра.

Чумко м — видоизменено от Шумко. **Чумков ф.** Враца.

Чумов ф — от прякор *Чумата* (според семейно предание: дядото бил добър стрелец и като комита избил много хора). Гайтаниново (Гоцеделчевско), Пловдив.

Чумпалов ф — от рум. *ciuprav* 'куц, крън'. Благоево (Разградско), Коцалево (Русенско), Русе.

Чумурджиев ф — вм. Кюмюрджиев. Силистренско (Възраждането).

Чунгаров и Чунгуров ф — от рум. *ciupgarit* 'осакатял, с отсечен крайник'. Пловдив.

Чунгушанов ф — от диал. **чунгушан* 'еднорък човек' (от рум. *ciupg*). Брегово (Видинско).

Чунде м — от Чун(ьо) с вмъкнато д. **Чундев ф.** Подлес, 1905.

Чунто и Чунтьо м — от Чун(ьо) с вмъкнато т или вм. Шунто. **Чунтов и Чунтев ф.** Пловдив, Медово (Старозагорско), Видин.

Чунтул м — от Чунт(о) + ул. **Чунтулов ф.** Пазарджик, 1905.

Чунчо м — умалит. от Чуньо. **Чунчев ф.** Хасково, 1893, Пазарджик.

Чунчуганов ф. Панагюрище.

Чунчуков ф. Поибрене (Панагюрско), Пазарджик, Пловдив.

Чунчул м — от Чунч(о) + ул. **Чунчулов ф.** Варна, 1881.

Чунчуров м — видоизменено от Чунчулов (когато личното име е било забравено). Варна, 1940.

Чуньо (и Чуни) м — видоизменено от Крачун, Делчун или друго подобно име. **Чунев ф.** Габрово, Свищов.

Чупа ж — от диал. *чупа* 'мома'; срв. Мома. Брезник.

Чупаров ф — видоизменено (може би нарочно) от Шупаров.

Чуперков ф — вм. Чеперков или Шеперков. Видин.

Чуперов ф. Пловдив.

Чупетловски ф — от с. Чупетлово (Пернишко). Гълъбник (Радомирско), Чепинци (Софийско).

Чупетровски и Чупетрèв ф — видоизменено от Чупетловски.

Чупилов ф — видоизменено от Чепилов. Ник. Милев.

Чуплишки ф — може би вм. Чифлишки (?) Пловдив.

Чупориков ф — разновидност на Чипориков. Бояна (Софийско).

Чура ж — женска форма срещу Чуро. Софийско. **Чурин ф.** Русе.

Чуран м — от Кюран с преход на к' в ч. **Чуранов ф.**

Чуре м — от Джуре с обеззвучаване на дж в ч. **Чурев ф.** Друган (Радомирско).

Чуренов и Чуренски ф — от прякор *Чурена* (според семейно предание: дядото от с. Чопкьой, Узункюприйско, като овчарче носел на пояса си нож с *чурен* 'чирен' и като го дразнели, викал: „Ще изкарам чурена“). Пловдив, Пазарджик.

Чурилов ф — съкрат. от Чуриловски. Пловдив.

Чуриловски ф — от с. Чурилово (Петричко) или Джурилово (Белослатинско). Никопол, 1900, Свищов, 1905.

Чуринлиев ф — от диал. *чуринлия* 'жител на с. Чурен (Пловдивско)'. Пловдив.

Чурица ж — умалит. от Чура. Софийско.

Чуричански и Чуречански ф — от *чуречанин* 'жител на с. Чурек (Елинпелинско)'. Врачеш (Ботевградско).

Чурка ж — умалит. от Чура. Софийско.

Чурко м — умалит. от Чуро. **Чурков ф.** Гозница (Ловешко), Севлиево.

Чурлин ф — от прякор *Чурла* 'пушачка, която много чури' (?) Чупрене (Белоградчишко), 1917.

Чурлинов ф — от Чурлин с втора наставка (?) Пловдив.

Чурловски ф — съкрат. от Чуриловски. Никопол, 1893.

Чуро м — от Джуро с обеззвучаване на дж в ч. **Чуров ф.** Брегово (Видинско),

Русе. Чурова могила местност в Рашково (Ботевградско).

Чуролеев *ф* — от диал. *чуролей* 'щурец; прен. човек с писклив глас'. Панагюрище.

Чуруков *ф* — от *чурук* 'гнил, кух, разяден от вътрешна болест' (тур. *çügük*). Чирпан, Пчеларово (Кърджалийско).

Чуруловски *ф* — вм. Чурилдовски. Никопол, 1917.

Чурчо *м* — умалит. от Чуро. Чурчев *ф*.

Чурчул *м* — от Чурч(о) + *ул*. Чурчулов *ф*. Асеновград, Пловдив.

Чурьо *м* — успоредна форма на Чуро с меко окончание. Чурев *ф*. Ловеч (гроб).

Чутаров *ф* — видоизменено от Чуларски.

Чутка *ж* — вм. Чудка, женска форма срещу Чудо. Чуткин *ф*. Куртово Конаре (Пловдивско).

Чутуков *ф* — от Кютуков с преход на *к'* в *ч*; вж. Кютукчиев.

Чутуранов *ф* — от прякор *Чутуран* 'с голяма и тъпа глава като чутура'. Слокощица (Кюстендилско).

Чутурков *ф* — от прякор Чутурката 'къс и набит като чутура'; срв. Стъпов. Благоево (Разградско), 1917, Разград, Ловеч, Тлачене (Белослатинско), Котел.

Чуфов *ф* — от Кюфов с преход на *к'* в *ч*. Тутракан.

Чуфудов *ф* — вм. Чифудов. Шумен.

Чухалов *ф* — от птицата *чухал*. Златарица (Еленско).

Чухлев *ф* — видоизменено от Чуклев (?)

Чухов и Чуховски *ф* — нарочно видоизменено от Чуков, Чуковски (за да не напомня прякора *Чук* 'нисък и тромав човек'). Дичин (Търновско), Търново, 1893, Дряново, Левски.

Чуча *ж* — женска форма срещу Чучо. Чучин *ф*. Самоков.

Чучарков и Чучерков *ф*. Провадия, 1893, Шипка (Казанлъшко).

Чучко *м* — умалит. от Чучо. Чучков *ф*. Пирдоп, Михайловград.

Чучо *м* — далечно видоизменение от Стойчо, Стефан или друго някое име. Чучев *ф*. Сопот, 1900, Пещера, Пловдив, Хасково, Самоков. Чучов *ф*. Ник Милев.

Чучоваров *ф* — от диал. *чучоварка* 'баричка, струйка' (може би се напикавал). Казанлък, 1908.

Чучорков *ф* — правописна разновидност на Чочорков. Враца.

Чучуганов *ф* — вм. Чунчуганов или Чучуланов. Гюргево (Станкедимитровско), Черепиш, 1960.

Чучуев *ф* — от Чучулев с изпадане на *л'* (?) Русе.

Чучуков *ф* — от Кючуков с преход на *к'* в *ч*. Кюстендил, Четирци (Кюстендилско), Селище (Благоевградско).

Чучула *ж* — от Чуч(а) + *ула*. Пловдив, р. 1872, 1899. Чучулаин *ф*. Банско.

Чучуланов *ф* — от прякор *Чучулан* 'човек с чучул, с вечно щръкнала коса'. Панагюрище.

Чучулев *ф* — от *чучул*; вж. Чучуланов. Батак, Пазарджик, Скалско (Габровско).

Чучулигата *пр* — от птицката *чучулига* (навярно си свирел и чуруликал). Свищов, 1894. Чучулигов *ф*. Песнопой (Карловско), Чирпан, Пловдив, Голямо Крушево (Ямболско), Дюлево (Грудовско), Ботунец (Софийско), Петрич. Чучулигин *ф*. Окол (Самоковско).

Чучулка *ж* — умалит. от Чучула. Пловдив, р. 1900.

Чучулков (и Чучульков) *ф* — от прякор *Чучулко* (*Чучулькьо*); срв. Чучуланов. Лобеш, Прибой (Радомирско), Банкя.

Чучулов *ф* — успоредна форма на Чучулев. Челопечене (Софийско).

Чучумишев *ф* — от диал. **чучумиш* 'игра кукумиш, криеница'. Гиген (Никополско), Байкал (Плевенско), Казанлък.

Чучунски *ф* — може би погрешно написано вм. Чугунски. Пловдив.

Чучуранов *ф* — видоизменено от Чучуланов. Пещера.

Чучуригов *ф* — от диал. *чучурига* 'чучулига' (?); вж. Чучулигата. Мездра. Чучуриговеца *пр*. Трудовец (Ботевградско).

Чучуринов *ф*. Панагюрище.

Чучуричков *ф* — от диал. *чучуричка*; вж. Чучуригов. София, 1905.

Чушканов *ф* — от диал. **чушкан* 'лют или червен като чушка'. Градец (Видинско).

Чушкарров *ф* — от *чушкар* 'производител или любител на чушки'. Плевен.

Чушков *ф* — от прякор Чушката 'лют или червендалест като чушка'; срв. Пиперков, Червенков. Трявна, 1844, Дряново, Севлиево, 1900, Шереметя, Малък чифлик (Търновско), Търново, Габрово, Горнооряховско, Плевенско, Видинско, Лом, Калофер, Карнобат.

Чушлек *пр* — от *чушка*; вж. Чушков. Панагюрище.

Чяна *ж* — разновидност на Чана с меко *ч*. Карнобат, 1965.

Ш

Шабалин ф — видоизменено от Шаблин (?)

Шабан̀ков ф — от прякор *Шабан̀к* 'човек на Шабан'; вж. Шабанов. Правда (Горнооряховско), Лясковец.

Шабан̀лиев ф — от с. Шабанли (Сърница, Девинско). Чепеларско.

Шаб̀анов и Шаб̀ански ф — от тур. л. и. Шабан. Копривщица, Пловдив, Стара Загора, Скравена (Ботевградско), Попица (Белослатинско).

Шабарков ф. Златарица (Еленско).

Шаб̀лин ф — навярно от с. Шабла (Балчишко).

Шаб̀ов ф — нарочно видоизменено от *Швабов, а то от прякор *Швабата* (?) Краисен (Павликенско), Свищов, Варна.

Шавалиев ф — вм. *Шахвелиев — от с. Шахвелер (Царевци, Омуртагско). Търговище.

Шаван̀иков ф — от диал. *шаван̀ик 'шавлив, немирн, несдокоен човек'. Брацигово.

Шав̀арков ф — разновидност на Шаваров. Еленско.

Шав̀аров ф — от *шав̀ар* 'вид блатно растение или място с блатиста почва'. Търново, 1865, Варна, 1870.

Шавел м — от Савел с преход на *с* в *ш*. Шавелски ф.

Шавк̀улов ф — от диал. *шавкул* 'кривоглед човек'; срв. Шашев, Шашков. Прилеп, Солун.

Шавн̀ика пр — от диал. *шавн̀ик*; вж. Шаваников. Трудовец (Ботевградско).

Шаво м — вм. Саво; вж. Шавел. Шавов ф. Лом, 1870, Айтос, Горско Ябълково (Грудовско).

Шагерски ф — далечна разновидност на Цагарски. Враждебна.

Шаглев ф — от Шаклев с озвучаване на *кл* в *гл*. Крива (Македония).

Ш̀агов ф — разновидност на Сагов. Горно Броде (Сярско), Пловдив.

Шаг̀унов ф — вм. Шейгунов. Пловдив, 1875, 1900.

Ш̀адов и Шадиев ф — от пер.-тур. *şad* 'весел, честит'. Пловдив.

Шад̀ура пр — навярно видоизменено от Сладура (?)

Шад̀ънов ф — от пер.-тур. *şadan* 'радостен, честит'. Роза (Ямболско).

Ш̀аевски ф — видоизменено от Исаевски (?) Казанлък.

Ш̀аеков ф — от прякор *Шаека* (вм. Шаекчията). Пловдив.

Шаекчиев ф — от *шаекчия* 'производител на шаяк' (тур. *şayacı*). София, 1893.

Шаина ж — от *шаиня* 'жена на шах' — сестра на Крали Марко в песен.

Шайг̀унов ф — вм. Шейгунов. Стара Загора.

Шайк̀аров ф — от диал. *шайк̀ар* 'собственик на шайка, голяма лодка'. Видин.

Ш̀айко м — от Сайко с преход на *с* в *ш*. Шайков ф. Севлиево, Петрич.

Шайлеков ф — вм. Шойлеков.

Ш̀айнов ф — видоизменено от Шахънов (?) Струга, 1917.

Шайт̀анов и Шайт̀ански ф — вм. Шейтанов, Шейтански. Луковит, Липница (Ботевградско), Росно (Еленско), Ямболско.

Шайтар̀ов ф — вм. Сойтаров. Жельо войвода (Сливенско).

Шакад̀анов ф — от тур. *şakadan* 'на шега, шеговито'.

Шак̀алов ф — вм. Чакалов или Сакалов. Широки дол (Самоковско), Горубляне (Софийско).

Шак̀иров ф — от ар.-тур. *şakir* 'благороден, признателен' или от л. и. Шакир.

Шакл̀е ф — от диал. *шакл̀е 'шегобиец' (от тур. *şaka* 'шега').

Шакл̀ев ф — разширено от Шакле. Ковачевци (Самоковско), Самоков.

Шакр̀ачки ф — от тур. *şakrak* 'сладкогласен човек'.

Шалаб̀анов ф — навярно вм. Шаламанов. Шумен.

Шалав̀ардин ф — от диал. *шалав̀арда 'шегобиец' (от *шала* 'шега'). Егълница (Радомирско).

Шалаварков и **Шалаваров** *ф* — в м. Шалварков, Шалваров. Баня (Панагюрско), Севлиево, Търново.

Шалавелов *ф* — от диал. *шалавела 'шегобиец' (от шала 'шега'). Варна.

Шалаверов *ф* — от Шалавелов с дисимиляция на второто л. Търново, Златарица (Еленско), Голямо Шивачево (Сливенско).

Шаламанов и **Шаламански** *ф* — от Шаламанов с преход на с в ш. Казанлък. Пазарджик, Разложко, Санданско, Благоевградско, Софийско, Враца.

Шалапак *ф* — от тур. salpak '1. разсеян, невнимателен; 2. скитник'.

Шалапатов и **Шалапатов** *ф* — от тур. sallapatı 'невежлив, груб'. Пещера, Пловдив, Варна, Асеновград.

Шалаф *пр* — от ар.-тур. salâh '1. благосъстояние; 2. подобрение' с преход на с в щ и на х във *ф*; срв. силяф, тегяв и др. Ихтиман, 1893, **Шалафов** *ф*. Ихтиман, 1960.

Шалварджиев *ф* — от диал. шалварджия 'шивач на шалвари' (тур. şalvarcı). Шумен, 1860, 1940.

Шалварков *ф* — от прякор *Шалварко* 'човек с шалвари'. Пловдив.

Шалваров *ф* — от *шалвари* (тур. şalvar). Котел, Русе.

Шалдуб *пр* — от *шалаво дупе*; вж. Шалев (нарочно писано с б, както на времето пишеха Дубница в м. Дупница). Станке Димитров, 1879). **Шалдупов** *ф*. Станке Димитров, 1879.

Шалев *ф* — от диал. *шале, шальо 'игрив, немирен, шеговит човек'. Загоричене (Костурско), Бургас.

Шаличев *ф* — от диал. *шалич; вж. Шалев. Костинброд (Софийско).

Шалчиев *ф* — от диал. *шаллия 'наметнат с шал' (пер.-тур. şallı).

Шалманов *ф* — съкрат. от Шаламанов.

Шалов *ф* — успоредна форма на Шалев. Пиринско.

Шалтев *ф* — някакво видоизменение на Шалев.

Шаляфов и **Шаляфски** *ф* — разновидност на Шалафов. Благоевград, Станкедимитров.

Шамак *ф* — от диал. шамак 'шавар'; вж. Шаваров. Въбел (Никополско), Никопол.

Шамандуров *ф* — от диал. шамандура 'плаващ фитил за кандило; кух затворен съд, който плава над вода' (тур. şamandıra).

Шаманов *ф* — видоизменено от Шалманов (?) Кюстендил, 1882.

Шамаранов *ф* — от диал. *шамаран 'който има навик да бие шамари'. Устово (Смолянско).

Шамарджиев *ф* — от диал. шамарджия; вж. Шамаранов (тур. şamarcı). Шумен, Варна.

Шамата *пр* — от диал. шамата 'шум, шумотевица' (ар.-тур. şamata). Пещера.

Шаматанов *ф* — от диал. *шаматан 'който вдига шамата'. Сани камъне (Грудовско).

Шаматов *ф* — от шамата; вж. Шамата. Локорско (Софийско), Враца.

Шамбуров *ф* — от Шамуров с вмъкнато б. Стара Загора.

Шамйлов *ф* — от ар.-тур. şamıl 'обемен, просторен'. Стара Загора.

Шамиров *ф* — разновидност на Шамуров или на Шумирски. Медковец (Ломско).

Шамлиев *ф* — от с. Шамлии (Горно Ботево, Старозагорско). Габрово.

Шамов *ф* — може би от град Шам (Дамаск). Сопот, 1900, Пловдив, 1897.

Шампион и **Шампионов** *ф* — от фр. champion 'борец'. Сливен.

Шампаров *ф*. Войнеговци (Софийско).

Шамраевски *ф* — разновидност на Шамраевски.

Шамуров *ф* — от Самуров с преход на с в ш. Карловско.

Шамутков *ф*. Козлодуй, Видин, Казанлък, 1893.

Шамшир *м* — разновидност на Чимшир. **Шамширов** *ф*. Горна Оряховица.

Шана¹ *ж* — видоизменено от Анастасия. Банско, Брезник. **Шанин** *ф*.

Шана² *пр*. (Христо Пенчо Шана, Габрово, 1843).

Шанакаев *ф*. Комарево (?), 1873.

Шананеев *ф*.

Шангалов *ф* — разновидност на Шангаров. Пазарджик.

Шангаров *ф* — от болестта *шангър* (?) Пазарджишко.

Шанго *м* — от Шанко с озвучаване на нк в нг. Брезник. **Шангов** *ф*. Лозенградско, Баня (Панагюрско), Габрово, Шишковци (Кюстендилско), Самоков, Благоевград, Железница (Софийско).

Шандаков *ф* — от Шанданов с дисимиляция на второто н. Пловдив.

Шандалов *ф* — от диал. шандало 'мандало'. Клепушня (Гоцеделчевско).

Шанданов *ф* — от диал. шандан 'свещник' (пер.-тур. şamdan). Пещера.

Шандаров *ф* — от диал. *шандар 'който прави и продава свещници' (?) Щип, Щипско, Габрово, София, 1893.

Шанде и **Шандо** *м* — в м. Санде, Сандо. Кавадарци, 1917, Брезник. **Шандев** и **Шандов** *ф*.

Шандров *ф*. Цоневци (Дряновско), 1905.

Шандунски *ф* — някаква разновидност на Шанданов (?) Криводол, Големо Бабино (Врачанско).

Шандурков *ф* — от Шантурков с озвучаване на нт в нд. Габрово.

Шане *м* — успоредна форма на Шано. **Шанев** *ф*. Перник.

Шани¹ *м* — галена форма от Щилиян, Стефан или друго име. Ямбол.

Шани² ж — галена форма от Александра, Анастасия, Рашиана или друго име.

Шанка ж — умалит. от Шана. Опицвет (Софийско).

Шанко м — умалит. от Шано. Белоградчишко, Асеновградско, Тутраканско. **Шанков ф.** Ломско, Разложко.

Шанлъков ф — от диал. *шанлък* 'веселие, радост' (от тур. *şenlik*). Лясковец.

Шано м — видоизменено от Александър, Петрушан, Душан, Трошан или друго подобно име. Брезник. **Шанов ф.** Габрово, 1910, Стара Загора, 1922, Казанлък, 1910, Костурско, Банско.

Шантеров ф — от диал. **шантер* 'шантав човек' (?) Пазарджик.

Шантов ф — от *шантав* '1. възгупав; 2. кривоглед; 3. кривокрак'. Пазарджик, 1900, 1960, Радомир, Шишманово (Самоковско).

Шантурков и Шантурковски ф — от диал. **шантурко* 'шантав човек'. Враца, Кремена (Врачанско).

Шантуров и Шантурски ф — от диал. **шантур*; вж. Шантурков. Дебелец (Търновско), Трудовец (Ботевградско).

Шанчо м — умалит. от Шано. **Шанчев ф.** Стара Загора.

Шанъов ф — от прякор *Шанъо* 'шантав човек'. Етрополе, Лехчево (Михайловградско).

Шаовчев ф — от *шаховче* 'шахово момче'. Козирог (Габровско).

Шапанов ф — вж. Чапанов. Шумен.

Шапарданов ф — от тур. *şarıdan* 'който мляска (при целуване)'. Костурско, Преспанско, Южна Тракия.

Шапатов ф. Стара Загора.

Шапев ф. Варна.

Шапелов ф. Пещера.

Шапердана пр — вж. Шапарданов. Бр. Миладинови.

Шапкàров и Шапкàрев ф — от *шапкàр*. Етрополе, Охрид.

Шапков ф — от прякор *Шапката*. Карлово, Угърчин (Ловешко), Русе, Петрич, Благоевград.

Шапов ф — може би вж. Сапов. Арденско.

Шапратилов ф — от диал. *шапратил* 'трудлюбив'. Градница, Млечево (Севлиевско), Угърчин (Ловешко).

Шаприн ф. Варна.

Шапрòв ф — от гр. *σαπρός* 'гнил, развален' (?) Станке Димитров, 1879.

Шапче пр. Кюстендилско, 1879.

Шапчийев ф — от диал. **шапчийа* 'шапкар'. Русе, 1900.

Шапшàлов ф — от диал. *шапшàл(ин)* 'завейан, гламав' (тур. *şarşal*). Казанлък.

Шарабанов и Шарабански ф — разновидност на Шарапанов. Долна Диканя (Радомирско), Баница (Врачанско).

Шарабов ф — вж. Шарапов. Търговище.

Шарàлиев и Шаралйев ф — вж. Шарлиев. Панагюрище, Карлово, Сопот.

Шарàнганов ф — от Гано Шарана. Въбел (Никополско).

Шарàнков ф — съкрат. от Лапнишаранков. Станке Димитров, 1814, Лясковец, Горна Оряховица, 1893, Свищов, 1900, Плевен, Харманлии, Кокаляне (Софийско).

Шарàнов и Шарàнски ф — от прякор *Шарана*. Етрополе, Шумен.

Шаранчийев ф — от диал. **шаранчийа* 'риболовец на шарани' (?)

Шараняшки ф — вж. **Шареняшки* — от диал. **шареняк* 'шарен човек, с белези по тялото' (?) Бистрец (Врачанско).

Шарапанов ф — от диал. **шарапан* 'пияница, винопиец' (?); вж. Шарапов. Бургас.

Шарàпов ф — от ар.-тур. *şagar* 'вино'.

Шарапчийев и Шарапчийски ф — от диал. *шарапчийа* 'винар' (ар.-тур. *şagarçı*). Русе, 1868, Плевен, Търново, Стара Загора, Варна.

Шарбàн м — вж. Шурбан. Шумен, 1940, Ник. Милев. **Шарбàнов ф.** Шумен, Преслав, Русе, Тутраканско, Габрово, Благоевград. **Шарбàнски ф.** Ставерци (Ореховско).

Шàрга ж — от Шарка с озвучаване на *рк* в *рг*. Брезник.

Шàрго м — от Шарко; вж. Шарга. Брезник. **Шàргов ф.** Ореховско.

Шареев ф — разновидност на Шариев (?) Перник, Казанлък.

Шàрен и Шàрения пр — от *шàрен*. (Кочо Шарен, Кюстендил, 1879, Иван Шарения, Плевен — гроб).

Шàренволов ф — впрягал един шарен вол. Пордим (Плевенско), Плевен.

Шàренкàпов ф — от *шàрена кàпа* (калпакът му бил с боядисани кожички, които скоро избелели). Самоков.

Шàренката пр — жената на Шарения. (Петра Иванова Станчева Шаренката, Плевен — гроб).

Шàрèнков ф — от прякор *Шàренкия*. Дъбниците (Плевенско), Пазарджишко, Хасково, Малко Търново, Гоце Делчев.

Шàренски ф — от прякор *Шарения*. Ботево (Ореховско).

Шарйев ф — видоизменено от Сариев (?) Макариополско (Търговишко).

Шарйл пр — от диал. **шарйл* 'бояджия'. Габрово, 1843. **Шарйлов ф.** Габрово, 1900, 1920.

Шарингов ф — видоизменено от Шаранков. Никопол.

Шàрка ж — женска форма срещу Шарко. Брезник.

Шаркадов ф. Варна.

Шàрко м — от *шарен* в смисъл 'хубав'; срв. Хубан. Брезник, Панагюрско, Дебърско. **Шàрков ф.** Радомирско, Станке-димитровско, Пазарджишко, Белоградчиш-

ко, Ботевградско, Беленско, Лозен (Софийско).

Шарлаганджиев ф — от диал. *шарлаганджия*; вж. Шарланджиев. Карлово, 1862.

Шарлаганов ф — вж. Шарланов. Ихтиман, 1900, Долна Диканя (Радомирско).

Шарлаков ф — според местно обяснение: от местността *Шарен лак* ('лък, завой край река'. Банско).

Шарланджиев ф — от *шарланджия* 'производител и продавач на шарлан' (тур. *şırlağacı*). Благоевград, Сливен.

Шарлаников ф — от Шарланов с вмъкнато *ик*. Стара Загора.

Шарланов ф — от *шарлан* 'орехово или сусамово масло' (тур. *şırlağan*). Веселиново (Ямболско), Пазарджик.

Шарлачки и Шарлашки ф — разновидност на Шарлаков. Дрен (Радомирско).

Шарлетов ф — вж. Шерлетов. Айтос.

Шарлиев и Шарлийски ф — от ар.-тур. *şarlı* 'гражданин'. Враца, Чурек (Елинпелинско).

Шарлоков ф. Веселиново (Ямболско).

Шарлопов ф — видоизменено от Шорлопов.

Шарлота ж — от фр. *Charlotte*. Рядко.

Шаров ф — от *шар, шарен* (дядото носел шарени дрехи). Брацигово, Долна махала (Пловдивско).

Шарпазов ф — видоизменено от Шапазов. Котел.

Шарпанджиев ф — от диал. *шарпанджия* 'който прави шарпани (кораби за грозде)'. Сливен.

Шасев ф — може би в.м. Шосев. Търговище, 1917.

Шаталов ф — от Шатаров с преход на *р* в *л* или в.м. Чаталов (?) Ловеч.

Шатаров ф — в.м. Шатъров. Пазарджик, Ихтиманско, Прилеп.

Шаташликов ф.

Шате м — може би от ар.-тур. *şatır* 'весел, радостен'. **Шатев ф**. Дебърско.

Шаткарски ф — от диал. **шаткар* 'който отглежда шатки (патици)'. Църварица (Кюстендилско).

Шатков ф — от диал. *шатка* 'патица'. Драговищица (Кюстендилско).

Шатов ф — декомпозирано от Шатков (?) Чепинци (Софийско), Михилци (Карловско).

Шаторов ф — в.м. Шатъров. Прилеп.

Шатров ф — от *шатра* 'лека стопанска сграда'. Стояново (Ловешко).

Шатровец пр — от с. Шатрово (Станкедимитровско). Станке Димитров, 1879.

Шатровски ф. Станке Димитров, Перник, 1960.

Шатъров ф — от ар.-тур. *şatır* 'весел, радостен'. Очуша, Голак (Ихтиманско), Пролом (Карловско), Пловдив, Перник, Търговище.

Шаумянов ф — от арменско Шаумян с допълнителна българска наставка. Русе, 1938.

Шаферов и Шаферски ф — от *шафер*; срв. Кръстников. Голяма Желязна (Троянско), Ловеч.

Шафулков ф — навярно близко по значение с Шавкулов. Станке Димитров, 1879.

Шаханов ф — от пер.-тур. *şahane* 'царски; великолепен'. Стара Загора, Харманлии.

Шахларски ф — от с. Шахларе (Памидово, Пазарджишко). Кара бунар (Пазарджишко), Маданско.

Шахов ф — от прякор *Шаха* (пер.-тур. *şah* 'цар, шах'). Лехчево (Михайловградско), Княжево.

Шахпазът пр — от пер.-тур. *şahbaz* 1. вид едър сокол; 2. пъргав, енергичен'. Котел, 1867. **Шахпазов ф**. Варна, Тутракан.

Шахтанов ф — в.м. Шехтанов. Габрово, 1899.

Шахтов ф — в.м. Шехтов. Ветрен (Пазарджишко).

Шахънов и Шахънски ф — от диал. *шахън* 'сокол' (пер.-тур. *şahın*). Стара Загора, Русе, Пловдив, Ловеч.

Шашев ф — от прякор *Шашо* '1. кривоглед (от тур. *şaşı*); 2. шантав'. Габрово, Сопот, Пловдив.

Шашков ф — от прякор *Шашко* 'кривогледият' или *Шашката* 'сабята'. Разград, Павликени.

Шашо м — видоизменено от Сашо. Брадушково (Софийско), р. 1941.

Шаякарски ф — от диал. **шаякар* 'производител и търговец на шаяк'. Кюстендил, 1917.

Шведов ф — руско име — от *швед*.

Швеков ф.

Швелянов ф — от прякор *Швелян* 'пълен с швелки (кокошинки)' ? Кратово, 1942.

Швентовски ф — от полско *Świętowski*. Горна Оряховица, 1900.

Шебарков ф — разновидност на Шабарков. Златарица (Еленско), 1906.

Шебов ф — съкрат. от **Шебеков* (?) Лозен (Софийско).

Шеболдаев ф. Толбухин, 1897.

Шевдуров ф. Пазарджик.

Шевец пр — от диал. **шевѐц* 'шивач или обушар'. Котел, 1843.

Шевиков ф — разновидност на Чивиков. Шумен.

Шевкенов ф — от ар.-тур. *şevk* 'желание, усърдие, радост'. Ямбол, 1897, 1935.

Шевкиров ф — от пер.-тур. *şivekâr* 'кокетен, приятен'. Чирпан.

Шеврев ф — от прякор *Шеврьо* 'шаврив, шавръклив човек' (?) Дебнево (Троянско).

Шегенов ф — може би далечно видоизменение от Шейгунов. Севлиевско.

Шегов ф — от *шега* (?) Кюстендил.

Шегунов ф — вм. Шейгунов. Сестримо (Пазарджишко).

Шедев ф — вм. *Шеидев; вж. Шеиде. Сухиндол.

Шеиде пр — от ар.-тур. *şahit,-di* 'свидетел, очевидец'. Търново, 1845.

Шейнков ф — от **шахѝнко* 'свидетелче' (?) Благоевград.

Шейгунов ф — от прякор *Шейгун(а)* 'човек с дълга или месеста шия' — диал. *шиѝгун* 'шия, гуша, най-вече на пуяк'.

Шейка ж — умалит. от Шейна. **Шейкин ф.** Русе.

Шейкаров ф — видоизменено от Шайкаров. Рабово (Кулско).

Шейко м — умалит. от Шейно. **Шейков и Шейковски ф.** Горни Вадин (Ореховско), 1935.

Шейна ж — женска форма от Шейно. Казичене (Софийско). **Шейнин ф.** Карлово, 1920.

Шейно м — от Шеньо с прамет на йотацията. **Шейнов ф.** Сапарево (Станкедимитровско), Самоков, Бела Слатина, Липница (Ботевградско), Гигинци (Брезнишко), Мездра, Пловдив.

Шейо м — декомпозирано от Шейко (?)

Шеев ф. Средна кула (Русенско), Карлово.

Шейредов ф — разновидност на Шейретов. Сливен, 1920.

Шейретов ф — от *шейретин* 'хитрец, лукав човек' (от ар.-тур. *şirret*). Троян.

Шейтанов (и Шейтански) ф — от диал. *шейтан* 'дявол, хитрец' (ар.-тур. *şeytan*). Троян, Пазарджик, Търговище, Ямбол, Ресен (Македония).

Шекера пр — навярно вм. Шекерджията или в смисъл 'сладкия'. Луковит.

Шекерански ф — от диал. **шекеран* 'любител на захар'. Враца.

Шекерджиев и Шекерджийски ф — от *шекерджия* 'майстор и продавач на захарни изделия' (пер.-тур. *şekerçi*). Габрово.

Шекеримов ф — видоизменено от Шекеринов. Пловдив.

Шекерин м — нещо като „превод“ на Захарин (?) **Шекеринов ф.**

Шекерина ж — женска форма от Шекерин. Пловдив, р. 1908.

Шекеркюлий ф — от някое село Шекеркьой или Шакиркьой. Тулча, 1861.

Шекерлетов ф — видоизменено от Скерлетов. Пловдив.

Шекерлиев и Шекерлийски ф — от ар.-тур. *şehirli* 'гражданин'; срв. Шарлиев. Варна.

Шекеров ф — от прякор *Шекера*. Луковит, Свищов, Казанлък, Айтос, Карнобат, Пловдив, Хасковско, Ивайловградско.

Шекиров ф — вм. Шехиров.

Шекров ф — от ар.-тур. *şehir,-hri* 'град (населено място)'. Варна.

Шели ж — може би от фамилиното име на английския поет Перси Биши Шели. Лом, 1957, София, 1952.

Шельо м — от Жельо с обеззвучаване на *ж* в *ш*. **Шелев ф.** Алфатар (Силистренско), Търново.

Шелявски ф — видоизменено от Шаляфски. Самоков, Ресилово (Станкедимитровско).

Шемелёков ф — от диал. **шемелек* 'бърборко' (от тур. *şemel-şemel* 'междуметие за бърборене'). Ценино (Новозагорско), Шумен, Нови пазар, Генералтошевско.

Шемшөкиев и Шемшөков ф — от тур. *şimşek* 'светкавица, мълния'. Шумен, 1860, 1882.

Шемшир м — разновидност на Шамшир, Чимшир. **Шемширов ф.** Горна Оряховица, 1897.

Шена ж — съкрат. от Поликсена, Арсена, Косена или друго подобно име с преход на *с* в *ш*. Типично за Пещера; Брацигово, Пазарджик, Велинград, Голак (Ихтиманско).

Шенгаров ф — от диал. **шенгар* 'веселяк' (от тур. *şep*). Церово (Пазарджишко).

Шендилски ф. Плевен.

Шени ж — „модернизирано“ от Шена. София, 1960.

Шеников ф — вм. Шиников. Благоевградско.

Шенка ж — умалит. от Шена. Пещера, Ракитово (Велинградско). **Шенкин ф.** Пещера.

Шенкаров ф — от диал. **шенкар*; вж. Шенгаров. Чепинци (Софийско).

Шенко м — умалит. от Шеньо, Шено. **Шенков ф.** Горски Сеновец (Горнооряховско), Русенско, Кърджали, Тополовградско.

Шено м — успоредна форма на Шеньо с твърдо окончание. **Шенов ф.** Стара Загора.

Шенто м — от Шено с вмъкнато *т*. **Шентов ф.** Панагюрище, Копривщица, Пловдив, Пирдопско.

Шенчо м — умалит. от Шеньо, Шено. **Шенчев ф.** Пловдив.

Шеньо м — може би от тур. *şep* 'весел, радостен', еднакво по значение с Веселин, Радьо, или видоизменено от Арсен; вж. Шена. Лесковица (Радомирско). **Шенев ф.** Лесковица, Търновско.

Шепердана пр — вж. Шапердана. Н. Геров.

Шеперков ф — от прякор *Шеперко* 'който се шепери'; вж. Чеперков. Враца.

Шера ж — от Сера (може би нарочно видоизменено). **Шерин ф.** Брусник (Брезнишко), СБНУ 49.

Шерайлов ф — разновидност на Шерилев (?)

Шерапчиев ф — в.м. Шарапчиев. Стара Загора.

Шербан м — разновидност на Шурбан. Драгоево (Преславско), Кайнарджа, Алфатар (Силистренско). **Шербанов ф**. Драгоево, Силистренско, Тутраканско.

Шербетов ф — може би в.м. *Шербетчиев. Казанлък, Търново.

Шервитешев ф. Карлово.

Шерденков и Шерденков ф — от прякор *Шерденко*, *Шерденкьо* 'който обича да яде агнешки шерденчета'. Станке Димитров, 1879, 1900, Герман (Софийско).

Шереметов ф — от тур. *şeremet* 'безнравствен, безсрамен'. Пловдив, Ямболско, Търговище, Варна, Вълчедръма (Ломско), Дряново.

Шереметски и Шеремешки ф — от с. Шереметя (Търновско). Търново, Горна Оряховица, Горски Сеновец (Горнооряховско).

Шеретски ф — разновидност на Шейретов. Берковица.

Шерешко м — от *Серешко (от Сер(ъо) + *ешко*). **Шерешков ф**. Варна.

Шеридов ф — от тур. *şerit* 'ширит, нашивка' (навярно носел дреха с нашивки). Долна Оряховица, Горна Оряховица.

Шеридов ф — видоизменено от Шаридов. Габрово, Севлиево, Плевен.

Шеринко м — в.м. Ширинко. Н. Геров.

Шерихов ф — от ар.-тур. *şerik* 'съдружник, другар'.

Шерлетов ф — от ар.-тур. *şirget* 'зъл, сърдит, сприхав; непокорен' с дисимилация на *rr* в *rl*. Тополица (Айтоско), Горноселци, Драбиша (Ивайловградско).

Шерметов ф — съкрат. от Шереметов. Айтос.

Шерьо м — видоизменено от Щерьо (?) Н. Геров.

Шестака пр — (имал малък шести пръст на ръцете си). Ботевград. **Шестаков и Шесташки ф**. Айтос, Варна, Шумен, Лясковец, Перник, Литаково (Ботевградско).

Шета ж — може би от *шѐтам*: пожелателно име — да порасне и да шета из къщи (?) **Шѐтин и Шѐтински ф**. Станке Димитров, 1808, 1881.

Шѐтко м — мъжка форма срещу Шета. **Шѐтков ф**. Пловдив.

Шѐфкѐдов ф — от ар.-тур. *şefkat* 'състрадание, съчувствие, човещина'. Стара Загора.

Шѐфкѐнов ф — правописна разновидност на Шевкенов. Ямбол.

Шѐхайнов ф — видоизменено от Шахинов.

Шѐханов ф — в.м. Шаханов.

Шѐхѐров ф — в.м. Шекеров (?) Етрополе.

Шѐхинов ф — от пер.-тур. *şahin* 'сокол'; вж. Шахънов. Гоце Делчев.

Шѐхиров ф — от ар.-тур. *şehir* 'прочут, известен, славен'. Русе, Ямбол.

Шѐхпазов ф — в.м. Шахпазов. Панагюрище.

Шѐхрѐтски ф — в.м. Шейретов. Враца.

Шѐхтанов ф — от Шейтанов с преход на *й* в *х*, както при *зехтин* в.м. *зейтин*. Самоков, Панагюрище, Търговище.

Шѐхтѐв ф — може би съкрат. от Шехтанов. Типично за Самоков.

Шѐшев ф — от прякор *Шѐшьо*; вж. Шашев. Търново, Кричим.

Шѐбанов ф — в.м. Шабанов. Варна.

Шѐбарков ф — в.м. Шабарков. Търново.

Шѐбилев ф — от турско (или циганско) л. и. Шибил. Пазарджик.

Шѐбѐйко м — от цветето *шибѐй*. **Шѐбѐйков ф**.

Шѐвѐров и Шѐвѐрски ф — от диал. **шивѐр* 'шивач'. Котел, Сливен, Айтос, Грудовско, Хасковско, Стара Загора, Чирпан, Горнооряховско, Орехово, Кула, Цървени брег (Станкедимитровско).

Шѐвѐчев ф — от *шивѐч*. На разни места из страната.

Шѐвенков ф. Казанлък.

Шѐвергев ф. Бачково (Асеновградско).

Шѐвѐков ф — в.м. Шевиков, Чивиков. Пловдив, Стара Загора, Бъдеще (Старозагорско).

Шѐвѐтов ф — навярно видоизменено от Шивиков. Варна.

Шѐгренов ф. Пловдив.

Шѐгѐунов ф — в.м. Шейгунов. Медникарово (Старозагорско), Стара Загора.

Шѐгѐрминов ф — от Мино Шигърта (чирака). Гюмюрджина, Асеновградско.

Шѐдѐр м — от Сидер с характерен за гърците в България преход на *с* в *ш*. Каварна, Винаца (Варненско), Драка (Грудовско), Ямбол, Тополовград, Казанлък.

Шѐдѐров ф. Провадийско, 1860, Каварна, Асеновград, Нова Загора, Ямбол. **Шѐдѐрски ф**. Типично за Стралджа (Ямболско).

Шѐеков и Шѐешки ф — разновидност на Шияков, Шиячки. Пазарджишко, Панагюрско, Ихтиман, Лехчево (Михайловградско), Търговище.

Шѐйников ф — от диал. **шѐйник* 'голяма шия' (?) Бобошево (Станкедимитровско).

Шѐйѐ пр — с голяма шия; срв. Шейгунов. **Шѐев ф**. Пловдив. **Ш ѐ е в а б ѐ р а** местност в Новачене (Ботевградско).

Шѐик ф — от фр. *chic* 'хубав, елегантен, шик'. Бургас (Георги Василев Шик, лекар, 1959).

Шѐикаланов ф — от диал. **шикалан* 'дребен на ръст „като шикалка“'. Драгижево (Търновско), Сливен.

Шѐикалов ф — от *шѐикалка*; вж. Шикаланов. Търново, Грудово, Александрово (Ямболско).

Шѐикѐ м — югозападна форма на Шико. **Шѐикѐв ф**. Кюстендил (гроб).

Шикеримов ф — в.м. Шекеримов. Асеновград.

Шикерлѐтов ф — в.м. Шекерлетов. Асеновград.

Шикѐров ф — в.м. Шекеров. Добровница (Пазарджишко), Ямбол.

Шикѐрпетрин ф — от прякор шикер Петра 'добрата Петра'. Самоков.

Шикирин ф — в.м. Шекеринов.

Шикльо и Шикло пр — от *шикалка*; вж. Шикаланов. **Шиклев ф**. Доброславци (Софийско), Карлово. **Шикльов ф**. Кремена (Врачанско). **Шиклов ф**. Лом, Берковица.

Шико м — от Чико с преход на *ч* в *ш*. София, 1880. **Шиков ф**. Пазарджик, Пазарджишко, Ръжево Конаре (Пловдивско), Поляна (Сливенско), Ямбол, Лясковец, Балван (Търновско), Липница (Ботевградско), Калипетрово (Силистренско), Лозен (Софийско).

Шиколков ф — от *шикалка*; вж. Шикаланов. Пловдив.

Шикопетов и Шикопетров ф. Пловдив.

Шикрѐнов ф — разновидност на Шигренов. Пещера.

Шилев ф — от прякор *Шилето* (закачлив или възгупав). Голямо Конаре (Пловдивско), Ихтиман, Търговишко.

Шилегарски (и Шилигарски) ф — от *шилегар* 'пастир на шилета'. Баланово (Станкедимитровско).

Шилегов ф — от Шилеков с озвучаване на *к* в *г*. Енидже (Ксантийско).

Шилеков ф — от Шилев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Шилиманов ф — видоизменено от Сюлейманов (?) Варна.

Шилингозов ф. Богданци (Асеновградско).

Шиличев ф — от диал. **шилѝч* 'немирен като шиле' (?) Видин.

Шилков ф — от прякор *Шилко*; вж. Шилков. Гоце Делчев, Красен (Русенско).

Шилов ф — от прякор *Шило(то)* 'закачлив или неспокоен човек'. Моравица (Врачанско), Враца, Замфирово (Берковско).

Шильов ф — разновидност на Шилев или Шилов. Чуковец (Радомирско).

Шольдов ф — от диал. **шилѝдк* 'едро шиле'. Враца.

Шилѝшки ф — разновидност на Шилев. Кнежа, Търнава (Белослатинско).

Шимански ф — в.м. *Симански; вж. Симанов. Русе, Благоевград.

Шимбалаков ф — от диал. **шимбалак* 'помощник' (от гр. *συμβάλλω* 'помагам, спомагам' (?) Пловдив.

Шимбов ф — навярно от един произход с Шимбалаков. Брезница (Костурско).

Шимера ж. Варна, 1942.

Шимидов ф — в.м. Симидов (?) Сливен.

Шимшир м — в.м. Шамшир, Чимшир.

Шимширев ф. Горна Оряховица, 1894, Елена, 1900.

Шина ж — далечно видоизменение от Сийка, Анастасия. Пловдив, Пловдивско, Смолянско, Чепеларско, Кърджалийско, Сливен, Габарево (Казанлъшко). **Шинин ф**. Пещера.

Шинавски ф.

Шинанаев ф — разновидност на Синани (?) Пловдив.

Шингаров ф — разновидност на Шинголов. Габрово.

Шингов ф — от циг. *шинг* 'рог'. Караполци (Елинпелинско).

Шинголѐв ф — от циг. *шингалѐ* 'рогат' с преход на *а* в *о*.

Шиндаров и Шиндарски ф — от диал. *шиндар* 'който прави шинди'. Враца, Кнежа, Панагюрище.

Шиндеров ф — разновидност на Шиндаров.

Шиндов и Шиндев ф — от прякор *Шинда(та)* или съкрат. от Шиндаров. Панагюрище, Пловдив, Михайловград, Михайловградско, Лиляче (Врачанско), Казанлък, Свежен (Казанлъшко), Калофер, Кюстендил.

Шиндров ф — от диал. *шѝндра* 'шинда'; срв. Шиндов. Дряново, Казанлък, Славяново (Плевенско).

Шинников (и Шиннеков) ф — от *шиник* или съкрат. от Шиникчиев. Батак, Пещера, Ракитово (Велинградско), Казанлък, Ямбол.

Шиникчиев и Шиникчийски ф — от диал. *шиникчийа* '1. производител на шиници; 2. който мери с общински шиник; срв. Кантарджиев' (тур. *şipikçi*). Сливен, Лом, 1900.

Шинка ж — умалит. от Шина или направо от Анастасия. Сливен, Райково (Смолянско).

Шинко м — умалит. от Шино, Шиньо. **Шинков ф**. Пловдив, Казанлък.

Шино м — съкрат. от Драгошин, Петрушин или друго подобно име. Шино в рѝт местност в Боженица (Ботевградско). **Шиновски ф**. Койнаре (Белослатинско).

Шиньо м — разновидност на Шино или на Чино. Шипка (Казанлъшко), Плачковци (Тревненско). **Шинев ф**. Казанлък, Казанлъшко, Варна.

Шински ф — съкрат. от Драгошински, Петрушински или друго подобно име.

Шипа ф — от *шип* в смисъл 'заядлив човек' (?) Цариброд. **Шипов ф**. Цариброд, 1917.

Шипанов ф — според семеен спомен: като ерген щипел момите и му останал прякор Щипльо, сетне *Шипан*. Шумен, 1865, 1956.

Шипаров и Шипарев ф — от *шипар* 'угое-на мъжка свиня'. Кюстендил, 1879, Самоков, Пазарджик.

Шипёрков ф — вж. Шеперков. Пловдив.
Шипкалиев ф — от диал. *шипкалия* 'жител на с. Шипка (Казанлъшко)'. Дряново.
Шипката пр — от *шипка* 'заядлив човек'. Ловеч.
Шипков ф — от прякор *Шипката* или от с. Шипка (Казанлъшко). Ловеч, Габрово, Казанлък, Калофер, Панагюрище.
Шипковенски ф — от *шипковенец* 'жител на с. Шипково (Троянско)'. Ловеч, Троян.
Шиполков ф — видоизменено от Шиполтов.
Шиполтов ф — от гр. *ἑυπόλυτος* 'бос' (дядото бил ратай у гърци, ходел бос и му казвали *шиполтак* 'босък'). Узункюпрю, Пловдив.
Шипотов ф — от рум. *şipot* 'изворче, чучур'. Горни Лом (Белоградчишко), Видин.
Шипочки ф — от с. Шипочане (Самоковско) или Шипочано (Кюстендилско). Самоков, Кюстендил, Радомирско.
Шипочкив ф — от Шипочки с втора наставка -ов. Търговище, 1960.
Шипочлиев и Шипошлиев ф — от *шипочлия* 'жител на с. Шипочане или Шипочано'. Пазарджик, 1897, 1908.
Шипчанов ф — от *шипчанин* 'жител на с. Шипка (Казанлъшко) или на колиби Шипчените (Габровско)'. Габрово, Търново, Казанлък.
Шипшалов ф — вж. Шапшалов. Казанлък.
Ширбѐв ф — от диал. *ширбѐй* 'цвете шибой'. Лясковец.
Ширго м — от Ширко с озвучаване на рк в рг. **Ширгов ф**. Кичево.
Ширѐзов ф — може би видоизменено от Керезов. Свищов, 1888.
Ширинев ф — от *ширине* (?) Слатина (Ловешко).
Ширинко м — от Шир(о)+инко. **Ширинков ф**. Плевен, 1878, Свищов, 1869.
Ширка ж — женска форма срещу Ширко. Пловдив. **Ширкинци** род в Осиковица (Ботевградско).
Ширко м — умалит. от Широ. **Ширков ф**. Стара Загора, Варна, Радомирско, Търговище, Скравена (Ботевградско).
Широ м — от Сиро или от пер.-тур. *şir* 'лъв; храбрец'. **Широв ф**. Казанлък, Старозагорско, Търново, Дамяница (Санданско).
Широкалски ф — от с. Широка лъка. Райково (Смолянско), 1720.
Широкански ф — от с. Широканци (Благоевградско). Бистрица (Благоевградско), Замфирово (Берковско), Пловдив.
Ширѐкия пр — от *широк*, плещест. Плевен.
Ширѐков ф. Плевен, 1910, Ловеч, Русе, Бяла, Свищов, Търново, Поморие, Бургас.

Широкодѐлски ф — от с. Широки дол (Самоковско). Долна Баня (Ихтиманско), 1908.

Широколийски ф. Родопско.

Шорокорѐд ф — навярно вж. *Широкогърд. Търново, 1893.

Широплев ф. Шумен.

Ширѐв ф — навярно руско име. Болград, 1905, София, 1957.

Шитѐ м — югозападна форма на Шито.
Шитѐв ф. Благоевград.

Шитко м — умалит. от Шито. Шитково местност в Радотина (Ботевградско).

Шито м — може би от Сито, Сите с переход на с в ш. **Шитов ф**. Казанлък, 1920, Р. Девня (Варненско), Бела Слатина.

Шихов ф — от Шиев, Шиов с вмъкнато х. Болград, 1862.

Шихрѐнов ф — от Шаранов с промяна на неударено ша в ше, ши и с вмъкнато х. Видин, Тутракан.

Шицо м — от Шито с друго окончание, както Мицо от Мито, Йоцо от Йото. **Шицов ф**. Чирпан.

Шиш пр — от *шиш*. Кюстендил, 1879.

Шишѐджиев и Шишѐджийски ф — от диал. *шишѐджия* 'производител и продавач на шишета' (тур. *şişeci*). Сопот, 1853, Пловдив, Сливен, Станке Димитров.

Шишенко м — умалит. от Шишо. **Шишенков ф**. Лисец (Ловешко), Ловеч.

Шишийски ф. Микре (Ловешко).

Шишинѐв и Шишиньѐв ф — от *шишинѐ* 'вид бойна пушка' (пер.-тур. *şişape*). Лесичево (Пазарджишко), Пловдив.

Шишканов ф — от диал. **шишкан* 'шишкав човек'. Спасово (Генералтошевско).

Шишков ф — от прякор *Шишко* 'шишкав, тлъст човек'. На разни места из страната.

Шишлиев ф — от тур. *şişli* 'който носи железен шиш или шип'. Покрован (Ивайловградско).

Шишман м — име на среднобългарски владетели, запазено в народни песни и предания. Поликраище (Горнооряховско), Павликени, Враца, Ямбол. **Шишманов ф**. Видин, Свищов, Горна Оряховица, Полски Сеновец (Търновско), Павликени.

Шишманѐдов ф — разновидност на Шишманов с вътрешна гръцка наставка. Несебър, 1942.

Шишманѐв ф — от тур. *şişman* 'шишкав, тлъст'. Сливен, Хасково, Търговище, Бараково (Благоевградско).

Шишо м — съкрат. от Шишман. Горнооряховско. **Шишев ф**. Видин, 1900, Калофер, 1893, Пазарджик, Тутракан, Разград. **Шишов ф**. Разград. **Шишовски ф**. Кюстендил.

Шийков ф — от диал. *шийк* '1. сръбски шоп; 2. хъшлак, пакостник'. Локорско (Софийско), Светля (Радомирско), Търговище.

Шиячки ф — по-стара форма на Шияков или от с. Шияковци (Софийско). Долна Бела Речка (Берковско), Вършец, Радомирско.

Шиячков ф — от Шиячки с второ окончание.

Шкалов ф — от Шакалов, Чакалов (?) Перник.

Шкамно ф — от гр. *σκαμνί* 'столче'. Типично за каракачани.

Шкарбов ф — може би видоизменено от пол. *skarb* 'съкровище' (?) Търново, 1940.

Шкаров ф — от гр. *σκαρώμα* 'изнамиране' (?) Габрово, Търново.

Шкева ж — съкрат. от Парашкева. **Шкевин ф**. Грудово.

Шкембеджиев ф — от *шкѣмбѣдѣжѣя*. Варна.

Шкембов ф — от прякор *Шкембето*.

Шкемеджиев ф — от рум. *schimbaş* 'кавалерист на временна служба'. Шумен.

Шкендеров ф — вм. Скендеров. Пазарджик, 1900, Пловдив.

Шкипов ф — от алб. *shqip* '(по) албански' или съкратено от *shqiptar* 'албанец'. Пловдив, 1917.

Шкипърньов ф — от диал. *шкѣпѣрнѣ* 'албанец'. Лясковец, 1870.

Шклифов ф. Костурско.

Шкодров и Шкодрев ф — от град Шкодра в Албания. На разни места из страната.

Шкойно м. Брусник (Брезнишко), р. 1920, Брезник. **Шкойнов ф**. Габрово.

Шкоклеф ф — вм. Скоклеф. Варна.

Школадерски ф. Вереница (Михайловградско).

Школски ф — от *школо*, *школьо*. Карансен (Свищовско), 1917.

Шкодров ф — от Шкодров с вмъкнато *н* (?) Силистра.

Шкопердов ф. Кичево, 1917.

Шкодров ф — от Шкодров с обеззвучаване на *д* в *т*. Брягово (Първомайско).

Шкрабев ф — от прякор *Шкрабе* 'Щръбльо' (?) Варна.

Шкретов ф. Пещера, Пазарджик.

Шкумбов ф — от областта на река Шкумба (?)

Шкуренко ф — руско фамилно име (дядото русин, останал тук след Освободителната война). Сливен.

Шкуртов ф — от алб. *shkurtër* 'къс, нисък'. Варна, Пловдив.

Шкутов и Шкутев ф — от гр. *σκούτι* 'шаяк; долни дрехи'. Лерин, Горно Бродо (Сярско), Асеновград.

Шкяндев ф — от алб. *skëndijë* 'искра'. Загоричане (Костурско).

Шлишковски ф. Западни покрайнини, Търговище.

Шляпев ф — от междум. *шляп-шляп*. Железница (Софийско).

Шмарай м — видоизменено от Смарайдъо. **Шмарав и Шмаравски ф**.

Шмельов ф. Сливен.

Шмерда и Шмердов ф. Пле ен, 1912.

Шмилъо м — от Смилъо с преход на *с* в *ш*. Стара Загора (Възраждането), Чирпан. **Шмилев ф**. Стара Загора, Чирпан, Скutare (Пловдивско).

Шморкин ф — от от прякор *Шморка* 'сополана' (?) Михайловград.

Шморльов ф — от прякор *Шморльо* 'сополан, който подсмърча' (?) Михайловград.

Шмугарски ф — от диал. **шмугар* 'който се шмугва, пъха' (?)

Шнайдеров ф — от нем. *Schneider* 'шивач' (навярно означавало модерен, европейски шивач). Габрово.

Шниצל ф — от нем. *Schnitzel* 'шниצל; изрезка'. Русе, 1937.

Шовин ф. Варна.

Шовников ф — от диал. **шовник* 'който се пъха, сова' (?) Брацигово.

Шдев и Шдевски ф — от диал. *шо е?* 'що е, какво е?' — поради често повтаряне на тоя израз. Варна, Казанлък.

Шдойков ф — от прякор *Шдойко* 'който казва *шо е?*'; срв. Шоев. Ловеч, Угърчин (Ловешко), Петрич, Благоевградско.

Шдойле м — от Шоле (Шолье) с прамет на йотацията (?) **Шдойлев ф**. Трън, Трънско, Цариброд, Лясковец (преселници от запад), Бяла (Варненско).

Шдойлеков ф — от Шойлев с вмъкнато *ек*. Клисуре (Карловско), 1893, Пловдив, 1905, Варна, 1900.

Шокайски ф — от диал. *шокай* (сокай). Бреница (Белослатинско).

Шокаров ф — разновидност на Шокаров (?) Варна.

Шокѣ м — югозападна форма на Шоко. София, 1880. **Шокѣв ф**.

Шокин м — от Шок(о), Шок(е) + *ин*. **Шокинов ф**. Варна.

Шоко м — от Шоло, Шольо с друго окончание, както Цоко срещу Цоло. **Шоков ф**. Широка лъка (Девинско), Пазарджик, Пловдив, Никопол.

Шоколада пр — от *шоколад* (навярно черен като шоколад). Стара Загора. **Шоколадов ф**.

Шокора пр — от диал. *шокор* 'лъжец'. Новачене (Ботевградско). **Шокорски ф**. Липница (Ботевградско).

Шокордов ф — навярно във връзка с Шокора, Шокорски. Кюстендил.

Шокрев ф. Шумен, 1900.

Шола¹ ж — женска форма срещу Шоле. Софийско.

Шола² м — западна форма на Шоле. Софийско.

Шоле м — защитно име на още некръстено дете, в следствие изместило кръщелното име; срв. Пижо. **Шолев ф**. Лозен (Софийско), Велинград, Ракитово (Велинградско), Сливница, Алдомировци (Сливнишко).

Шòлеков ф — от Шолев с вмъкнато *ек*. Ловеч, Търново, Севлиево.

Шолйк м — от Шол(е)+*ик*. Шолйков ф. Рабово (Кулско), Видин.

Шолканов ф. Свищов.

Шòло м — успоредна форма на Шоле с твърдо окончание. **Шòлов ф**.

Шòльо м — разновидност на Шоле. Галиче (Белослатинско).

Шоманов ф — вм. Шуманов. Хаджидимово (Гоцеделчевско).

Шòмбалов ф — от диал. *шòмбал* 'охлюв'. Пловдив.

Шòмов ф — от Сомов с преход на *с* в *ш* (?) Стралджа (Ямболско), Търново, Русе, Пирдопско, Петричко, Полски Тръмбеш (Търновско).

Шомоляков ф — от колиби Шумелите (Габровско). Габрово, 1882.

Шòна ж — женска форма срещу Шоно, Шоне. Софийско, Кюстендил, Черни връх (Ломско)

Шòнго м — от Шонко с озвучаване на *нк* в *нг*. **Шòнгов ф**. Чокманово (Смолянско).

Шòнда ж — от Шоно с вмъкнато *д*. Софийско.

Шондаров ф — разновидност на Шиндаров (?) Щип.

Шòнде (или **Шòндьо**) *м* — от Шоне с вмъкнато *д*. **Шòндев ф**. Панагюрище.

Шòндо м — от Шоно с вмъкнато *д*. **Шòндов ф**. Самоков.

Шондров ф. Стара Загора.

Шòне и **Шòньо м** — видоизменено от Мишон (във Враца), от Цоньо, Джоне или друго подобно име. **Шòнев** и **Шòньов ф**. Враца, Челопечене (Софийско).

Шòнка ж — умалит. от Шоно. Михайловград.

Шòнкалов ф. Котел, 1867, 1962.

Шòно м — успоредна форма на Шоне с твърдо окончание. **Шòнов ф**. Ивайловградско, Пазарджик.

Шòнто м — от Шоно с вмъкнато *т*. **Шòнтов ф**. Цариброд, 1897, 1917.

Шòпа¹ пр — а) в Западна България — на преселник белодрешковец, „шоп“; б) в Източна България — на преселник от запад, който „ека“ (изговаря *бел*, *млèко*, *хлеб* и под.).

Шòпа² ж. Н. Геров.

Шопаров ф — от диал. *шопàр*; вж. Шипаров. Чирпан, Пловдив, Кърджали.

Шопетански ф — от диал. **шопетàн* 'който говори шепнешком' (?) Търговище.

Шòпкин ф — от прякор *Шòпка(та)* 'шопкинята'; срв. Шопа¹. Търново, Долна Липница (Павликенско), Еремия (Кюстендилско).

Шопликов ф. Пазарджик.

Шопникòлов ф — от Никола Шопа. Костенец.

Шòпо пр — разновидност на Шопа¹. Кюстендил, 1847, 1893.

Шòпов ф — от прякор *Шопа*, *Шопо*, *Шопът*. На разни места из страната. **Шòповски** и **Шòпски ф**. Луковит, Липница (Ботевградско).

Шòполов ф — разширено от Шопов (?) Горна Кремена (Врачанско).

Шòпчев ф — от прякор *Шопчето*. Перник.

Шòпът пр — разновидност на Шопа¹. Котел.

Шорапчийев ф — разновидност на Шарапчиев или Чорапчиев.

Шоричèлов ф — от рум. *şoricel* 'мишле'. Тутракан.

Шорлòпов ф — съкрат. от Шоролопов. Бургас.

Шоролòпов ф — от диал. *шоролòп* 'обсебване, измама, кражба' (тур. *şogolop*). Русе, 1882.

Шорòплов ф — може би видоизменено от Шоролопов (?) Силистра, 1895, Русе, 1936, Варна.

Шорùпов ф — вм. Шурупов. Пловдив.

Шòсев ф — декомпозирано от Шоселов (?) Прилеп, Самоков, София, 1908.

Шосèлов ф — от рум. *şosele* 'хитруване, извъртане, лъжливи обещания'. Мъглиж (Казанлъшко).

Шостàк(а) пр — вж. Шестака. Търговище, 1893.

Шотàков ф — вм. Шутаков. Варна.

Шотар ф. Бр. Миладинови.

Шòте м — от Соте с преход на *с* в *ш*. **Шòтев ф**. Семчиново (Пазарджишко).

Шòтел и **Шòтил м** — от Шот(е)+*ел*, *ил*. **Шòтелов** и **Шòтилов ф**. Павелско (Асеновградско), Асеновград.

Шòтка м — западна форма на Шотко. Брезник.

Шòтко м — умалит. от Шоте, Шото. Брезник.

Шòтлев ф. Варна.

Шòтлеков ф — от Шотлев с вмъкнато *ек*. Стрелча (Панагюрско), Копривщица.

Шòто м — успоредна форма на Шоте с твърдо окончание. **Шòтов ф**. Провадия, 1900, Варна, 1927, Казанлък, Мусачево (Елинпелинско).

Шòтреков и **Шòтриков ф** — по-нова форма на Шотряков. Шумен.

Шòтряк пр. Котел, 1862, 1867. **Шòтряков ф**. Котел, 1873.

Шофелйнов ф — от ар.-тур. *şüpheli* 'съмнителен, подозрителен'. Пирдоп (стар местен род).

Шòша ж — женска форма срещу Шошо. Враца (циганка).

Шòшата пр — от забравеното вече име Шошо. Тетевен, 1965.

Шòшко м — умалит. от Шошо. **Шòшков ф**.

Шошлев ф — от диал. *шoшльo 'който шушне' (?) Търново.

Шошлеков ф — от Шошлев с вмъкнато ек. Търново, Казанлък, Сливен.

Шошо м — видоизменено от Чочо, Шото или друго име. **Шошев ф.** Сопот, 1893, Змейово (Старозагорско), 1906, Стара Загора, Каблешково (Поморийско), Враца. **Шошов ф.** Сопот, 1900, Панагюрище, Асеновград, Гоце Делчев. Ш ò ш o в e ц местност в Своде (Ботевградско).

Шошдев ф — от рум, şoşoi 'заек'. Варна, 1927.

Шошолов ф — от диал. *шoшoл 'шепене, шушнене' (?) Чирпан, Каблешково (Поморийско).

Шошоров ф — разновидност на Шошолов. Църква (Пернишко), Радомир.

Шпатов ф — от гр. σπάθα 'сабя'; срв. Саблев. Македония, Шумен.

Шпёков ф — от нем. Sresk 'сланина' (?) Варна, 1940.

Шпириндов ф — някакво видоизменение от Спиридонов (?) Пещера.

Шпиро м — от Спиро с преход на с в ш. **Шпиров ф.** Враца.

Шпиртов ф — от диал. шпирт 'лют, ядовит'. Гоце Делчев, Ягодово (Пловдивско).

Шпиталов ф — от гр. σπιτάλι 'болница'. Пловдив.

Шпоковски ф. Варна.

Шропулев ф — може би грешка вм. Щрапалев; вж. Щрапов. Перник.

Шубанов ф — вм. Шабанов или Шурбанов. Сърбеница (Ореховско), 1917.

Шубара пр — от *шубар 'кожухар'. Асеновград, 1897. **Шубаров ф.** **Шубарски ф.** Райково (Смолянско), 1720.

Шубёков ф — вм. *Шебеков, от тур. şebek '1. маймуна шебек; 2. грозен човек'.

Шубелиев ф — от диал. шубелия 'гузен' (от ар.-тур. şürheli). Хасково.

Шуберов ф — от диал. шубера, шубура 'чохена шапка'.

Шублиев ф — съкрат. от Шубелиев.

Шубраков ф — от шубрак (?) Мерданя (Търновско), Търговище.

Шугев ф — разновидност на Шугов.

Шуглевски и Шугльовски ф — от прякор Шугльо 'шугав човек'. Кнежа.

Шугов ф — от шуга '1. вид кожна болест; 2. обредна сватбарска баница'. Казанлък.

Шугунов ф — вм. Шейгунов или Чугунов. Пловдив, 1900.

Шудев ф — от Шутев с озвучаване на т в д. Лозен (Софийско).

Шуйко м — от Шулко (Шулько) с преход на л' в й (?) **Шуйков ф.** Русе, 1936, Плевен.

Шукаров ф — вм. Шукеров. Бистрица, Железница (Софийско).

Шукелов ф — вм. Джукелов или Шукеров. Плевен.

Шукерлиев ф — вм. Шекерлиев. Казанлък, Стара Загора.

Шукеров ф — от разг. шукер 'слава богу' (поради често повтаряне на тая дума) или направо от тур. şükür 'благодарност, признателност'. Вършец, Берковица, Берковско, Лехчево (Михайловградско), Кюстендил, Бобошево (Станкедимитровско), Смолян.

Шуклев ф — от диал. *шукльo 'пръдльо' (?) Соколовци (Смолянско). Ш у к л ь o в e ц местност в Липница (Ботевградско). Ш у к л ь o в с к o т o местност в Боженица (Ботевградско).

Шукрийски ф — според местно обяснение: бил виждал Шукри паша през Балканската война и често разправял за него. Лехчево (Михайловградско).

Шукюрлиев ф — вм. Шекерлиев. Мъглиж (Казанлъшко).

Шула¹ ж — женска форма срещу Шуле. Софийско.

Шула² м — западна форма на Шуле. Софийско. **Шулаин ф.**

Шулга ж — от Шулка с озвучаване на к в г. **Шулгин ф.** Згориград (Врачанско).

Шулдеров ф — от *Шулеров (от нем. Schüler 'ученик' (с вмъкнато д (?) Габрово, 1958.

Шуле и Шульо м — от Суле, Сульо с преход на с в ш или разновидност на Шоле. **Шулев ф.** Кюстендил, Ботунец (Софийско), Плевен, Копривщица, Казанлък, Кричим, Велинград, Варна.

Шулеков ф — от Шулев с вмъкнато ек. Елешница (Пловдивско), Пловдив Пазарджик.

Шулийски ф — от род Шулийци (от Шула). Михайловград.

Шуликов ф — вж. Шоликов. Миланово (Свогенско).

Шулин м — от Шул(е) + ин. **Шулинев ф.** Русе.

Шулко м — умалит от Шуле. Софийско, Бр. Миладинови. **Шулков ф.** Враца. **Шулковски ф.** Разград (преди Освобождението).

Шулхов ф — навярно вм. Шулков. София, 1962.

Шулян м — от Шул'(е) + ан. **Шулянов ф.** Никопол. **Шулянски ф.** Кюстендил.

Шумалаков ф — от шумалак (може би домът им бил в шумалак или живеел повече в гората). Пазарджик.

Шуман м — от Шум(о) + ан. **Шуманов ф.** Лозен (Софийско), Дрен (Радомирско), Царибродско, Самоковско, Пазарджишко, Пловдивско, Елин Пелин, Велинград, Казанлък, Ямбол. **Шумановски ф.** Белица (Ихтиманско). **Шумански ф.** Курново (Врачанско).

Шуманко *м* — умалит. от Шуман. **Шуманков** *ф.* Лом, 1900.

Шуманчо *м* — умалит. от Шуман. **Шуманчев** *ф.* Лом, 1882.

Шумаров *ф* — от *шумар* 'който събира шума за храна на добитъка'. Гоце Делчев, Могилица (Смолянско), Пловдив.

Шумел *м* или *пр* — от Шум(о) + *ел* (?) Ганчо Шумел, Дряново, 1853. **Шумелов** *ф.* Дряново, 1910, Търново, 1940.

Шумен *м* — от Шум(о) + *ен*. **Шуменов** *ф.* Владая (Софийско).

Шумена *ж* — женска форма от Шумен. Пловдив, р. 1907.

Шуменка *ж* — умалит. от Шумена. Негован, Лозен (Софийско), Пазарджишко.

Шуменски *ф* — от град Шумен; срв. Шумналиев. Бела Слатина.

Шумеров *ф* — от някоя местност Шумер; срв. Шумирски. Пловдив.

Шумил *м* — от Шум(о) + *ил*. **Шумилов** *ф.* Пловдив.

Шумирски *ф* — от някоя местност Шумир. Трудовец (Ботевградско).

Шумка¹ *ж* — женска форма срещу Шумо, Шумко. Софийско.

Шумка² *пр* — от *шумкам* 'шумя' или от *шумка* 'зелен лист'; вж. Шумо. (Камен Петров Шумка, Лом, 1870; Христо Шумка, Кюстендил, 1879). **Шумков**¹ *ф.* Кюстендил, 1879. **Шумков** *ф* — Кюстендил, 1879.

Шумко *м* — умалит. от Шумо. Софийско.

Шумков² *ф.* Котел, Сливен, Асеновград, Карлово, Пловдивско, Габрово, Павликени, Сопот, Круша (Годечко), Доброславци (Софийско).

Шумналиев *ф* — от диал. *шумналия* 'жител на град Шумен'. Сливен, Чирпан, Русе, Търново.

Шумнев и **Шумньов** *ф* — от прякор *Шумньо* 'който много шуми' (?) Карлово, 1860, Якоруда (Разложко), 1917.

Шумнов *ф* — от Шумньов със затвърдяване на *н* (?) Казанлък, 1960.

Шумо *м* — пожелателно име: а) да шуми, да се движи и говори, да радва близките си; б) да е жизнен като зелена шума (?) **Шумов** *ф.* Въбел (Никополско).

Шумчо *м* — умалит. от Шумо. **Шумчев** *ф.* Пирдопско.

Шуна *ж* — женска форма срещу Шуно. Софийско. **Шунии** *ф.* Перник.

Шунан *м* — от Шун(о) + *ан*. **Шунанов** *ф.* Мъглиж (Казанлъшко), Стара Загора.

Шунготаров и **Шунготарев** *ф* — от диал. **шунготар* 'който се шунготари, бави, записва с дребни работи'. Въбел (Никополско).

Шунда *ж* — от Шуна с вмъкнато *д*. **Шундин** *ф.* Конска (Брезнишко), СБНУ 49.

Шунданчев *ф.* Търговище (откъм Гърция).

Шундо *м* — от Шуно с вмъкнато *д*. **Шундов** *ф.* Батак, Асеновградско, Ракитово (Велинградско).

Шунка *ж* — умалит. от Шуна. Софийско.

Шуно *м* — съкрат. от Рашун, Ташун, Пашун или друго подобно име. **Шунов** *ф.* Никопол.

Шунта *ж* — от Шуна с вмъкнато *т*. Ихтиман (циганка).

Шунтиров *ф.* Русе, 1936.

***Шунто** *м* — от Шуно с вмъкнато *т*. **Шунтов** и **Шунтовски** *ф.* Ботевград, Врачеш (Ботевградско), Карлово, Пазарджик, Пловдив.

Шунторов *ф* — разновидност на Шунтиров. Видин.

Шуншилов *ф.* Шумен.

Шуньо *м* — успоредна форма на Шуно с меко окончание. Софийско. **Шунев** *ф.* Русе.

Шупаров *ф* — правописна разновидност на Шипаров. Стара Загора.

Шупев *ф* — от диал. *шупе* 'съмнение, гузност' (ар.-тур. *şürpe*). Широка лъка (Девинско), 1917.

Шупеков *ф* — от Шупев с вмъкнато *ек*. Пловдив.

Шуплев *ф* — от *шупла* '1. празнина в нещо; 2. вид шупнал хляб'. Голям Чардак, Голямо Конаре (Пловдивско), Калофер, Бургас.

Шуплинов *ф* — разновидност на Шофелинов. Гоце Делчев.

Шупов *ф* — разновидност на Шупев. Медковец (Ломско).

Шуптов *ф.* Пловдив.

Шуран *м* — от Шур(ьо) + *ан*. **Шуранов** *ф.* Пазарджик.

Шурбан *м* — от ар.-тур. *şur* 'ум, разум' и старинно *бан* (според семейно предание: по името на стар албано-македонски бан на име Шур). **Шурбанов** *ф.* Охрид, Пловдив, Стара Загора, Казанлък.

***Шурбо** *м* — съкрат. от Шурбан (?) **Шурбов** *ф.* Варна, 1940 (македонец), Горна Оряховица, 1957.

Шурдов *ф* — от диал. *шурд* 'глух' (от рум. *sigd*); срв. Сурдулов. Орехово, 1917, Крушовене (Ореховско), 1917.

Шурелов *ф* — разновидност на Шурлов, Сурлев (?) Мичурин.

Шуриков *ф* — вм. *Шуреков — от Сурев с вмъкнато *ек*. София, 1908.

Шурка *ж* — женска форма срещу Шурко. Софийско.

Шурко *м* — умалит. от Шурьо. **Шурков** *ф.* Скопие, Велес, Гоце Делчев, Хасково, Пловдив.

Шурлов *ф* — видоизменено от Сурлев. Шипка (Казанлъшко), 1917.

Шурулинка *ж* (*пр*) — от диал. *шурулинка* 'балдъза или жена на шурея'. София, 1880 (единичен случай). **Шуруликов** *ф.* Александрово (Ловешко), Перник.

Шурупов *ф* — от *шуруп* 'сироп' (ар.-тур. *şurup*). Пловдив.

Шурьо м — от Сурьо с преход на *с* в *ш*.
Шурев ф. Пловдив.

Шута м — западна форма на Шуте. Софийско.

Шутаков ф — от диал. *шутак* 'шут човек'; вж. Шуте. Ракитово (Велинградско), Варна.

Шуте м — от *шут* 'с умствен или телесен недостатък' — защитно име пред злите духове или при еничерските набори — „шут е, не ни го вземайте“. Софийско, Бр. Миладинови. **Шутев ф** Кюстендил, 1847, Копривщица, 1849, Пазарджишко, Казанлък, Пловдив.

Шутел м — от Шут(е) + *ел*. **Шутелов ф.** Русе, Пловдив.

Шутил м — от Шут(е) + *ил*. **Шутилов ф.** Ново село (Видинско), Видин.

Шутко м — умалит. от Шуте. Вайганд.

Шуто м — успоредна форма на Шуте с твърдо окончание. **Шутов ф.** Струга, 1917, Етрополе (местен род), Банево (Бургаско), Бургас, Варна, Алдомировци (Сливнишко).

Шуше м — от Шуте с удвоение на първата сричка; срв. Тото, Пепи, Чочо. **Шушев ф.** Дрен (Радомирско).

Шушко м — умалит. от Шуше. **Шушков ф.** Благоевград, Мурсалево (Станкедимитровско).

Шушман м — вм. Шишман с лабиализация на *и*. Перник, 15—16 в.

Шушнаджиев ф — от диал. **шүшнаджия* 'който шушне, говори шепнешком или пуска клюки' (?) Пловдив.

Шушнев ф — от прякор *Шүшньо*; вж. Шушнаджиев. Калофер, Панагюрско, Пазарджик, Разград, Шумен, Варна.

Шушула пр — от диал. **шушул(а)* 'увиснал сопол на носа' (?) Копривщица, 1849.

Шушулов ф. Копривщица, Пловдив.

Шушуриков (или Шушуризов) ф.

Щърбев ф — от диал. *щърб* 'щърб'. Самоков.

Щката пр — от междум. *шък* (?) Враца, 1912.

Шьонто м — вм. Шонто. **Шьонтов ф.** Шумен, 1940.

Шюлюшев ф — от *Сюлюшев — видоизменено от Сюлев. Варна.

Щ

Щабекон ф — от Щабѣки, цинцарски род в Крушово (Македония).

Щаков ф — съкрат. от Площакон, Пушчакон, Нушчакон или друго име. Севлиево, 1900, Каблешково (Поморийско).

Щалински ф — от Сталински с преход на с в ш. Добралево (Ореховско).

Щанон ф — в м. Станон; вж. Щалински. Фатово (Смолянско).

Щапалски ф — от диал. *щапалец 'който шапа, стъпва с цяло стъпало'. Разлива (Ботевградско).

Щаракон ф — нарочно видоизменено от *Щуракон. Росно (Еленско).

Щарбан пр — в м. Щърбан. Габрово, 1843.

Щаслив м — фонетична форма на Щастлив. Стара Загора, р. 1913.

Щастие ж — от щастие. Зафирово (Тутраканско), р. 1959.

Щастлив м — от щастлив. Сливен, р. 1916, Пещера, р. 1918. **Щастливон ф**. Пещера, Китен, Приморско (Бургаско).

Щегрев ф. Самоков.

Щеков ф — навярно грешка в м. Цеков (обява в пресата, 1962).

Щѣла ж — съкрат. от Щилияна с изясняване на неудареното и в е. Пловдив, р. 1906.

Щелиан м — в м. Щилиян. Стара Загора. **Щелианон ф**.

Щенгерон ф — от нем. ф. и. Щенгер с българско окончание. Берковица, 1960, Казичене (Софийско).

Щенголон ф — може би видоизменено от Щенгерон. Розино (Карловско), 1904.

Щербан м — в м. Щърбан. Тутракан, 1897.

Щерген ж — от гр. *στέρξά υξία* 'здрaво поколение'. Пещера, Пловдив, р. 1872.

Щергилон ф. Ловеч.

Щергин ж — в м. Щергени. Типично за Пещера.

Щерина ж — „побългарено“ от Щерини.

Щерин ж — от Щергини с изпадане на мекото г'. Каблешково (Поморийско).

Щеридон м — от гр. *στέρξωνω* 'закрепявам'. Бургас, Каварна. **Щеридонон ф**. Бургаско.

Щеридонка ж — женска форма срещу Щеридон. Пловдив, 1911, Айтос.

Щериян м — от Щерь(о) + ан. **Щериянон ф**. Варна.

Щерка ж — женска форма срещу Щерко. Айтос.

Щерко м — умалит. от Щерьо. **Щерковон ф**. Шумен, 1900.

Щерни ж — съкрат. от Щерини. Избегли (Асеновградско).

Щерьо м — от гр. *στέρξος* 'твърд, здрав'. ЮИЗБ. **Щеревон ф**. **Щерьовон ф**. Станке Димитров, 1879.

Щерян м — разновидност на Щериян. **Щерянон ф**. Велинградско.

Щеряна ж — женска форма срещу Щерян. Казанлък, 1910, Пловдив.

Щетински ф — от някоя местност Щетините. Самоков.

Щѣфа ж — в м. Стефа, Стефанка. Свиленград.

Щигамѣнон ф. Видин (външно лице).

Щилиян м — в м. Стилиян. Сливен, Карнобатско. **Щилиянон ф**.

Щилияна (и Щиляна) ж — в м. Стилияна. Типично за Сливен, Сливенско.

Щимарски ф — от диал. *щимар 'който продава щим (дребава долнокачествена вълна). Бов (Свогенско).

Щипалон ф — от прякор *Щипалото* 'който много щипе (момите)'; срв. Шипанон. Луковит, 1920, Плевен.

Щипковон ф — от прякор *Щипко*; срв. Щипалон. Сопот, Пловдив.

Щипливон ф — от диал. *щиплия* 'жител на град Щип'.

Щира ж — съкрат. от Щириани. Хасково, Елховско.

Щириани ж — разновидност на Щирияни. Винаца (Варненско).

Щирка ж — умалит. от Щира. Русе, 1936.

Щирко м — видоизменено от Щириян. **Щирковон ф**. Котел, 1867, Горна Оряховица, 1897, Търново, Търновско, Севлиево, Златарица (Еленско), Славяново (Плевенско), Шумен, Варна, Казанлък. (В Горна Оря-

ховица има предание, че подиграли двама братя ергени: „какво чакате, та не се жените — щирът вече премина“ — и оттам им останало име Щиркови).

Щиряков ф — може би грешка или кръстоска от Щирянов и Киряков. Варна, 1940.

Щирян м — вм. Щерян. **Щирянов ф**. Свиленград, Якоруда (Разложко).

Щиряна ж — вм. Щеряна. Берковица (каракачанка).

Щиряния ж — от Щирян(а) + *ия*. Пазарджик, р. 1887.

Щитов ф — от *щит* (?) Толбухин, 1882.

Щойко м — вм. Стойко. **Щойков ф**.

Щоно м — видоизменено от Стойно (?) Пловдив, 1927, Хасково. **Щонов ф**.

Щраков ф.

Щрангов и Щранков ф. Сливен (външно лице), Варна, 1940.

Щрапов ф — от диал. *щрапам* 'ходя не сигурно с цяло стъпало' (?) Карлово, 1878.

Щрапульов ф — навярно сродно с Щрапов. Ресилово (Станкедимитровско).

Щрапунков ф — от диал. **щрапунка* 'не сигурна крачка с цяло стъпало' (?) Долна Диканя (Радомирско).

Щрегърски ф — от диал. *щрегър* '1. свиня, която не може да се угои; 2. мършав, кокалест човек'. Угърчин (Ловешко).

Щринков ф — разновидност на Стринкин. Кремен (Благоевградско), Велинград.

Щръбковци род — от диал. *щръбко* 'щърб, беззъб човек'. Дружево (Свогенско).

Щръблев ф — от прякор *Щръбльо*; вж. Щръбковци. Плевенско.

Щръклев ф — от прякор *Щръкльо* 'който щръкле, скита много или лудува'. Злогш (Кюстендилско).

Щръклин ф — от прякор *Щръкла* — женска форма срещу Щръкльо. Лещен (Гоцеделчевско).

Щубелов ф — вм. *Стубелов — от *стубел* (?) Мошино (Пернишко), 1905.

Щуда ж — женска форма срещу Щудо. Пловдив.

Щудка ж — умалит. от Щуда. Устово (Смолянско).

***Щудко м** — умалит. от Щудо.

***Щудо** (или ***Щуде**) *м* — от старобълг. *штоудъ* 'нрав, характер, чуд' или от *штоудъ* 'чужд'; срв. Люцкан.

Щука ж — от Щудка с изпадане на *д*. Н. Геров. **Щукин ф**.

Щуко м — от Щудко с изпадане на *д*. **Щуков ф**. Паталеница (Велинградско), Велинград, Сомовит.

Щукия м — западна форма на Щуко. София, 1880.

Щупалов ф — разновидност на Щапалски или на Щупаров. Калково, Шишманово (Самоковско).

Щупаров ф — от диал. **щупар* 'който работи с *щуп* (въглищен прах) при добив на дървени въглища'. Пловдив.

Щурито ф — от прякор *Щурия*. Павликени.

Щурков ф — от прякор *Щурката* 'щурия' Санданско, Гоце Делчев.

Щуров ф — от прякор *Щур(ия)*. Долно Езерово (Бургаско).

Щущарков ф — от диал. **щущарко* 'чужд човек' (?) Пещера.

Щъков ф — от Щърков с изпадане на *р*.

Щърбаков ф — от прякор *Щърбака* 'щърб, беззъб човек'. Лом, 1868, Търново, Ловеч, Гозница (Ловешко).

Щърбаланов ф — от прякор *Щърбалан* срв. Щърбаков. Търново.

Щърбан м — от Щърб(е), Щърб(о) + *ан*. Тутракан, 1893, **Щърбанов ф**. Лом, 1893, Панагюрище, Севлиево, Ловеч, Етрополе, Литаково (Ботевградско).

Щърбашки ф — разновидност на Щърбаков. Ботевградско, Михайловградско.

Щърбè или **Щърбьо м** — от *щърб* 'с телесен недостатък' — защитно име; срв. Шуте. **Щърбèв ф**. Самоков, 1893, Еремия (Кюстендилско).

Щърбен м — от Щърб(е), Щърб(о) + *ен*. **Щърбенов ф**. Казанлък.

Щърбо м — успоредна форма на Щърбе с твърдо окончание. **Щърбов ф**. Смолян, Райково (Смолянско), 1905, Асеновград, Горна Сушица (Мелнишко), Пловдив, Плевен.

Щъркалев ф — от диал. *щъркал* 'щъркел'. Асеновград.

Щъркелов ф — от *щъркел* (дългокрак като щъркел). Пещера, Лехчево (Михайловградско), Бръшляница (Плевенско).

Щърков ф — от прякор *Щърка*; вж. Щъркелов. Търново, Дряново, Медковец (Ломско), Берковица, Вършец, Елин Пелин, Ботевградско, Пирдопско. **Щърковски ф**. Боженица (Ботевградско).

Щътов ф. Пловдив.

Ъ

Ъглѐнски ф — от с. Ъглен (Луковитско).
Луковит.

Ъдо м — видоизменено може би от
Тодор. Владиня, Лисец (Ловешко).
Ъдов ф.

Ънчо, Ънчето м — умалит. от Ъньо. Зе-
лениково (Пловдивско).

Ъньо м — видоизменено от Еньо, Аньо
или Иван. Зелениково (Пловдивско). **Ънев ф**.

Ърсе м — видоизменено от Арсо или Расо.
Ърсев ф. Пловдив.

Ю

Юбен *м* — от Любен с изпадане на *л'*. Враца. **Юбенов** *ф*. Войнеговци (Софийско).

Юве(то) *м* — умалит. от Йован. **Ювев** *ф*. Преслав, 1897.

Ювелйна *ж* — разновидност на Ивалина.

Ювеналий *м* — лат. *Juvenalius* — монашеско име. 1905.

Юглинов *ф*. Айтос.

Юго *м* — може би от Югре с изпадане на *р* (?) **Югов** *ф*. Босилеград, 1893, Друмохар (Кюстендилско), Мадан (Михайловградско), Пещера, Пловдив. **Юговски** *ф*. Търнава (Белослатинско).

Югра *ж* — от Угра с йотация. Градево (Благоевградско).

Югре *м* — от Угре с йотация. **Югрев** *ф*. Костурско.

Юдев *ф* — от прякор *Юда* (забогатял с нечестна търговия през войната). Казичене (Софийско).

Юдита *ж* — библейско име. Стара Загора, Горна Оряховица, р. 1959.

Юже *м* — от Югре след изпадане на *р*. Софийско — нар. песен.

Южнорйлов и **Южнорйлски** *ф* — навярно псевдоним от Южна Рила.

Южсена *ж* — кръстоска от Югра и Алисена, Поликсена. Перник.

Юзбашиев и **Юзбашев** *ф* — от *юзбашия* 'началник на 100 души, стотник, капитан' (тур. *yüzbaşı*). Габрово, Айтос.

Юзев и **Юзов** *ф* — от тур. *yüz* '1. сто; 2. чаша за сто драма ракия' (навярно пиел с големи чаши). Горнооряховско, Търново, Пирдоп. Пазарджик.

Юкмански *ф* — от диал. **юкман* 'който все казва, че няма, или все го няма у дома' (от тур. *yok* и *man*).

Юла *ж* — съкрат. от Юлия или Юлита. Босилеград, 1887, Трън, Трънско, Брезник, Хаджидимитрово (Свищовско).

Юлавски *ф* — от *улав* (?) Самоков.

Юларов *ф* — от *юлар* 'оглавник' (тур. *uçlar*).

Юлван *м* — кръстоска от Йован и Юлиян. Н. Геров.

Юлев *ф* — от Люлев с изпадане на *л'*. Банско.

Юлиан *м* — от лат. *Julianus* — име на календарски светия. Рядко. **Юлианов** *ф*. Стара Загора.

Юлиана *ж* — женска форма срещу Юлиан. Дол. Богров, р. 1935, Чепинци (Софийско), р. 1962.

Юлиета *ж* — разновидност на Жулиета. Ихтиман, р. 1965, Расник (Брезнишко), р. 1922.

Юлий *м* — латинско име *Julius*. Шумен, Разград. **Юлиев** *ф*.

Юлин *м* — мъжка форма от Юла. Неделеце (Сливнишко), р. 1960.

Юлит *м* — мъжка форма срещу Юлита. Криводол (Врачанско), р. 1925.

Юлита *ж* — лат. *Julita* — име от православния календар. Михайловград, 1878, 1938, Криводол (Врачанско), Враца, 1890, Баня.

Юлиус *м* — лат. *Julius*. Берковица, р. 1960.

Юлиш *м* — от Юл(ий)+*иш*. **Юлишев** *ф*. Брегово (Видинско).

Юлия *ж* — лат. *Julia*; някои са родени през месец юли. Шумен, р. 1887 и по-сетне Михайловградско, Ботевградско, Вършец, Нова Загора, Чепинци (Софийско).

Юлиян *м* — правописна разновидност на Юлиан; някои са родени през юли. Бесарабия, Разград, Варна, Вършец, Лехчево (Михайловградско), Кърджали.

Юлияна *ж* — женска форма срещу Юлиян. **Юлияна-Пёпа** *ж* — кръстена на двете баби или на едната. Шумен, 1940.

Юлка *ж* — умалит. от Юлия. Трънско, Самоковско, Ботевградско, Шумен, Стара Загора, Радомир, Брезнишко.

Юлко *м* — умалит. от Юлий или Юлиан. Мокреш (Ломско).

Юлчо *м* — умалит. от Юлий или Юлиан. Шумен, Темелково (Пернишко).

Юнака *пр* — от *юнак*. Асеновград. **Юнаков** *ф* Котел, 1873, Пещера, Пловдив, Стара Загора.

Юначито *пр* — от *юначе*. Котел, 1867 (Велчо Върбанов Юначито).

Юнашков *ф* — от прякор *Юначето*. Връв (Видинско).

Юнгáрев *ф* — от Унгáрев с йотация. Твърдица (Сливенско).

Юний *м* — роден през месец *юни*. Стара Загора, 1924.

Юниклийев *ф* — от с. Юнец (Варненско) или от друго някое село с подобно име. Шумен, 1940.

Юнкеров *ф* — видоизменено от Юнгáрев (?) Карнобат, 1900, Сливен.

Юнко *м* — умалит. от Юно. **Юнков** *ф*. Търново.

Юно *м* — от диал. *юн* 'млад'; срв. Младен. Враца, 1870, 1949. **Юнов** *ф*. Враца.

Юнчо *м* — умалит. от Юно. Опицвет (Софийско), р. 1936. **Юнчев** и **Юнчов** *ф*. Банско (голям род), Типченица (Врачанско).

Юперлийев и **Юпёрски** *ф* — от с. Юпер (Кубратско). Русе.

Юпитер *м* — лат. *Jupiter* — име от античната митология. Мирково (Пирдопско), р. 1901, **Юпитеров** *ф*.

Юра *ж* — женска форма от Юрий. София, 1952, Чирпан, р. 1959.

Юргáки *м* — от Йорго с гръцка умалит. наставка *-аки*. Варненско. **Юргáкев** *ф*. Шумен, 1868, Варна.

Юрганджийев *ф* — от *юрганджия* 'шивач на юргани' (тур. *yorgançı*). Русе, Асеновград.

Юргудов *ф*. Варна.

Юргýла *ж* — женска форма срещу Йорго. Сестримо (Пазарджишко), Вършец.

Юргя *ж* — от Гюргя с изпадане на *г'*. Айтос, р. 1925.

Юрдáн *м*, **Юрдáнов**, **Юрдáнович** *ф* — вм. Йордан, Йорданов, Йорданович. Главно Изб.

Юрдéков *ф* — от диал. *юрдèк* 'патица' (тур. *ögdek*). Казанлък.

Юри *м* — вм. Юрий. Радомир, р. 1938.

Юрий *м* — рус. Юрий (по името на Юрий Венелин; срв. Венелин, а в последните години — по името на Юрий Гагарин). Шу-

мен, р. 1909 и по-сетне, Ихтиман, Боровци (Берковско), Плевен.

Юрий-Венелин *м* — по името и презимето на Юрий Венелин. Шумен, р. 1891.

Юрислав *м* — от Юри(й) и *-слав*. Острец (Търговишко), р. 1959.

Юрих *м* — от Юрий и Рюрих. Криводол (Врачанско), р. 1945.

Юрия *ж* — женска форма от Юрий. Дряново (Айтоско), р. 1884, Карнобат, р. 1870.

Юрка *ж* — умалит. от Юрия или от Юра. Ямбол, 1960.

Юрко *м* — умалит. от Юрий или от Юрдан. Ямбол, р. 1946. **Юрков** *ф*. **Юрковски** *ф* — Търново.

Юрош *м* — от Урош с йотация. Трънско.

Юртов *ф* — от диал. *юрт* 'запуснат дом и селище' (тур. *yurt*). Пазарджик.

Юрýков *ф* — от диал. *юрук* 'планински пастир-скитник' (тур. *yöyük*). Брацигово, Батак, Гоце Делчев, Лозен (Софийско). **Юрýчки** *ф*. Доганово (Елинпелинско).

Юрýмски *ф* — видоизменено от Урумов. Казанлък.

Юрушов *ф* — от *юруш* 'решително нападение' (от тур.) Видин.

Юсев *ф* — от *юс* 'старо име на буква ж или л'; според семеен спомен: дядото учил в Юскюп (Скопие) и оттам му останал прякор Юса. Благоевградско, Гоцеделчевско, Велинград, Чепинци (Софийско), Шумен.

Юскеселиев *ф* — от тур. *yüz* и пер.-тур. *keseli* 'със сто кесии, т. е. много богат'. Кюстендил.

Юстýн *м* — лат. *Justinus* 'справедлив'. Синод. именник.

Юстýния *ж* — женска форма от Юстин.

Юстýниян *м* — лат. *Justinianus* — име на византийски императори. Варна, р. 1889. **Юстýниянов** *ф*. Враца, Галатин (Врачанско), Ихтиман.

Юстýнияна *ж* — женска форма от Юстýниян.

Юца *ж* — съкрат. от Мариюца. Търновско. **Юце** *м*. **Юцев** *ф*. Разград, 1882.

Ючормáнски *ф* — от с. Ючорман в Добруджа. Балчик, Толбухин.

Юшенлийски *ф* — от с. Юшенлии (Ботьово, Варненско). Варна, 1900, 1958.

Я

Ябалка ж — в.м. Ябълка. Пазарджик.
Ябаджиев ф — от Абаджиев с йотация.
Полски Сеновец (Гърновско).

Ябанджиев ф — от диал. *ябанджия* 'чужденец, човек от друго село или друг край' (пер.-тур. *уавапсі*).

Ябанџов ф — от Абанџов с йотация.
Русе.

Ябла ж — съкрат. от Яблена или Яблана.
Сливнишко, Вишан (Годечко). **Яблин ф**.

Яблана ж — разновидност на Яблена.

Яблански ф — от с. Ябланица (Тетевенско). Бела Слатина.

Яблен м — от дървото *яблен*. Синод.
именник.

Яблена ж — от дървото *яблен*, *яблан*
или разновидност на Яблена. Софийско,
Годечко, Самоковско, Каменяк (Шуменско).

Ябленка ж — умалит. от Яблена. Трънско,
Сливнишко, Софийско.

Ябленко м — мъжка форма срещу Ябленка.
Трънско.

Яболов ф — навярно грешка в.м. Ямболов.
Варна.

Ябрина ж — видоизменено от Яблена (?)
Шумен.

Ябукърски ф — от диал. *ябукър* 'ябълкар'.

Ябуков ф — от диал. *ябука* 'ябълка'.

Ябълка ж — от дърво и плод *ябълка*.
Пловдив.

Ябълкаров ф — от *ябълка̀р* 'продавач на
ябълки'. Плевен, 1910, Стара Загора,
Чирпан.

Ябълков ф — от *ябълка*.

Явџшев и Явџшов ф — от диал. *яваш*
'бавен, тих, спокоен' (тур. *уаваш*) или съкрат.
от Явашчиев. Разград, Смядово (Преславско),
Толбухин, Сухиндол.

Явашчиев ф — от диал. *явашчия* 'който
работи бавно, спокойно' (тур. *уавашци*).
Варна, 1900.

Явери пр — от пер.-тур. *уавег* 'помощник'.
Станке Димитров, 1879.

Явџров ф. Станке Димитров, 1917,
Перник.

Явор м — от дървото *явор*. Сравнително
ново. **Яворов ф** и псевдоним.

Яворитка ж — преумалително от Яворка.
Михайловград, р. 1926.

Яворка ж — женска форма срещу Явор.
Синод. именник. Криводол (Врачанско),
р. 1952.

Яврийски (Яврийски) — от диал. *яврия*
'съвсем млад, още дете'; срв. Явруков.
Гоце Делчев (гроб).

Яврийчев ф — от диал. *яврийче*; вж. Явруков.
Самоков, 1900, Търново.

Явруков ф — от диал. *яврук* 'дете; новородено
животно' (тур. *уавуци*). Габрово
(гроб).

Явузларов ф — от с. Явузларе (Козаревец,
Старозагорско). Чирпан.

Ягица ж. Острец (Ловешко).

Ягляя ж — от Агляя с йотация. Берковица.

Яглия ж — от диал. *яглия* 'цвете иглика'.
Кичевско.

Ягличев ф — от диал. *ягличе* 'цвете
иглика' (?)

Ягна ж — от Агна с йотация. Брезник,
Дъмбени (Костурско). **Ягнин (Ягнен) ф**.
Брацигово.

Ягода ж — от плод *ягода*. Копривщица,
1648, Пловдив, 1894, Пещера, 1895, Пазарджик,
Самоков, Самоковско, Софийско.

Ягодин м — мъжка форма срещу Ягода,
Ягодина. Мърчаево (Софийско), р. 1916.

Ягодина ж — от Ягод(а) + *ина*. Берковица.

Ягодинка ж — умалит. от Ягодина. Софийско,
Врачанско.

Ягодов ф — писателски псевдоним.

Ягоридков ф — от прякор *Ягоридко* 'кисел
като ягорида'. Станке Димитров.

Ягрида ж — може би видоизменено от
Аглида. Мрамор (Софийско), р. 1913.

Ягунов ф. Търново.

Яджиев ф — от Яйджиев с изпадане на
й. Пловдив, 1860.

Ядков ф — от *ядка* (?) Драглище (Разложко), Благоевград.

Язаджиев ф — от диал. *язаджия* 'писар, краснописец' (тур. *уазісі*). Търново, Граматиково (Малкотърновско), Железино (Кърджалийско), Хасково.

Язанджиев ф — кръстоска от Язаджиев и Казанджиев. Горна Оряховица, 1876.

Язаров ф — от тур. *уазар* 'писател'.

Язев ф — от диал. *язе* 'аз' (правела впечатление тая форма) или разновидност на Язов. Русе, Красен дол (Новопазарско).

Язов ф — от тур. *уазі* 'пismo, писане'. Пловдив, Бургас, Смолянско.

Язовски ф — от прякор *Язовец(а)*. Берковско, Михайловградско, Дреновец (Ломско).

Яйваджиев ф — от диал. **яйваджия* 'който отглежда или продава дюли' (тур. *аувасі*). Копривщица, 1893.

Яйджи пр — от тур. *уағсі* '1. маслар, търговец на розово масло; 2. подлизурка'. Стара Загора. **Яйджиев ф**. Стара Загора, Змейово (Старозагорско).

Яйла ж. Варна. дете, 1965.

Яйладънов ф — от с. Айладън (Бистра, Търговишко). Шумен, 1930.

Яйцаров ф — от диал. *яйцар* 'яйчар'. Шумен.

Якнєв ф — от диал. *якня* 'мушамичка за рана' (тур. *уакі*). Княжево.

Яким м — видоизменено от Йоаким. **Якимов** и **Якимовски ф**.

Яко м — видоизменено от Яков и преосмислено по *як*. Стара Загора, Пловдивско, Луковитско, Ботевградско, Михайловградско. **Яков ф**. Севлиево, Тетевенско, Панагюрско, Ботевградско, Никополско, Враца, Кула, **Яковски ф**. Пловдивско. **Якович ф**. София.

Якобов ф — вм. Яковов или Якубов.

Якоблиев ф — от някое село Якоб(ово). Тулча, Тутракан.

Яков м — библейско име, евр. „коварен“ — име на календарски светии. Старо, рядко. **Яковов ф**.

Яковѝки м — от Яков с гръцка умалит. наставка *-аки*. Сливен.

Яковлиев ф — от диал. *Яковлия* 'жител на с. Яково (Петричко) или от колиби Яковци (Еленско)'. Карлово, 1900.

Яковчо м — умалит. от Яков. Стърмен (Беленско). **Яковчев ф**. Бяла, Русе.

Якол м — от *Як(о) + ол*. Калугерово (Ботевградско). **Яколов ф**. Калугерово.

Яколовото местност в Своде (Ботевградско).

Якомаки м — видоизменено от Яковаки. Шумен, 1861. **Якомакев ф**.

Якомѝков ф — разновидност на Якомакев. Стара Загора.

Якоф м — от Яков с беззвучаване на *в* или дисимиляция от Яковов. Пещера. **Якофов ф**. Пещера.

Якубов ф — от турско л. и. Якуб. Русе.

Якул м — от *Як(о) + ул*. **Якулов ф**. Лясковец, Орехово.

Якун м — от *(Як(о) + ун*. **Якунев ф**. Михайловград.

Якѝнов и **Якѝнски ф** — от тур. *уакп* 'близък (роднина)'. Русе, Свищов, Лисец (Ловешко).

Яламѝв ф — от диал. *ялама* 'болест на устните' (от тур. *уалата*) или вм. Яльмов. Гурково (Балчишко), Шумен, Търново, Търновско, Айтос.

Яланджиев и **Яланджийски ф** — от диал. *яланджия* 'лъжец' (тур. *уалансі*). Русе, Калековец (Пловдивско).

Ялапов ф — от тур. *уалар уалар* 'междуметие за буйно течение на вода' (навярно пиел много лакомо, на големи глътки). Кесарево (Горнооряховско).

Ялдарѝмов ф — от тур. *уилдигп* 'светкавица'. Казанлък.

Ялѝзов ф — от тур. *уаліз* 'гладък, лъскав' или грешка вм. **Ялдѝзов* — от тур. *уилдиз* 'звезда'. (д-р Ал. Ялѝзов, дописка в пресата, 1954).

Ялмаз(а) пр — от тур. *уилмаз* 'безстрашен'. Габрово, 1899. **Ялмазов ф**. Габрово, Шумен, 1900, Айтос, 1900.

Ялнѝзов ф — от тур. *уалпиз* 'сам, самотен, самичък'.

Ялѝчев ф — разновидност на Ялъчков (?) Кърджали, Стаевци (Толбухинско).

Ялѝмѝв ф — от тур. *уалп* '1. острие (на нож); 2. почит, уважение'. Тулово (Казанлъшко), Лясковец, Шереметя (Търновско), Бяла (Варненско), Алфатар (Силистренско), Сливен.

Ялѝтанчев ф — може би видоизменено от *ялѝ* Танчо 'лъжливия Танчо'. Кукуш.

Ялъчков ф — от диал. **ялъчко* 'навикнал, обръгнал човек' (от тур. *уилк*). Пловдив.

Ямаков ф — от тур. *уатак* 'помощник, другар'. Велинград.

Ямалиев ф — от с. Ямалъ (Пропаст, Кърджалийско) или от друго селище с подобно име. Мъглиж (Казанлъшко), Казанлък, Хасково, Русе.

Яманджиев ф — от тур. *уағмасі* 'грабител' или от *уатапсі* 'който удивява' (?) Стара Загора.

Яманди м — видоизменено на гръцка почва от Диаманди. Каварна. **Ямандиев ф**. Толбухин.

Ямантѝ м — видоизменено от Диаманти. **Ямантѝев ф**. Габрово, 1900.

Ямбаслиев и **Ямбастиев ф**. Казанлък, Шумен.

Ямбол м — в местни имена **Ямбол** дол, **Ямболово** равнище. Врачеш (Ботевградско).

Ямболиев ф — от диал. *ямбол(л)ия* 'жител на град Ямбол'. Сливен, Пловдив, Пещера, Шумен.

Ямболов ф — по-нова форма на Ямболиев (или от Ямбол). Варна.

Ямборски ф — от с. Ямборано (Кюстендилско). Кюстендил, 1893.

Ямерлиев ф — от с. Ямурлар (Дъждовница, Кърджалийско). Пловдив.

Ямзън ф — видоизменено от Амзън (?) Шумен, 1940.

Ямуков ф — от тур. уатик 'наклонен, наведен на една страна'. Драгоево (Преславско), Шумен, Русе, Кесарево (Горнооряховско).

Ямяков ф — видоизменено от Ямуков (?) Елена.

Ян м — съкрат. от Яне. Годеч, Гюмюрджина — нар. песен.

Яна¹ ж — женска форма срещу Яне, Яньо или съкрат. от Бояна, Стояна, Траяна или друго подобно име. Из цялата страна. **Янин** и **Янински ф**.

Яна² м — разновидност на Яне. Грудово (гроб).

Яназов ф — от тур. уапаз 'свадлив, раздразнителен'. Стара Загора.

Янаки м — гр. *Ἰαννάκι*, умалит. от Яни. Нарядко из цялата страна. **Янакиев ф**. **Янакев ф**. Стара Загора.

Янако м — разновидност на Янаки. Силистра, Айтос. **Янаков ф**. Търново, 1833.

Янакцев ф — може би от тур. уапак 'буза'.

Яналков ф — разновидност на Яналов. Варна.

Яналов ф — може би от тур. уапал 'профил' (?) Клисурса (Карловско).

Янания м — от Анания с йотация. Трън.

Янаров ф — разновидност на Яналов (?)

Яначко м — умалит. от Янаки. Софийско. **Яначков ф**.

Янга ж — от Янка с озвучаване на *нк* в *нг*. Лешница (Благоевградско).

Янгел м — от Ангел с йотация. Кюстендил, 1879, Радомир.

Янгъл(а) м — от Янкул(а) с озвучаване на *нк* в *нг*. **Янгъл(а) ф**. Пловдив.

Янгънов ф — от тур. уангип 'пожар'. Габрово.

Янгъзов ф — от диал. *янгъоз* 'кривоглед' (от тур. уап *gözlü*). Хасково, Кърджали.

Янда ж — от Яна с вмъкнато *д*. Кремиковци, Ботунец (Софийско). **Яндин ф**. Перник, Ракитово (Велинградско).

Яндла ж — от Яна с вмъкнато *дл*. Варна, 1868.

Яне м — гр. *Ἰάννης*, съкрат. от *Ἰωάννης*. Главно ЮЗБ. **Янев ф**.

Яневка ж — втора близначка на Янка, кръстена така, за да има разлика между тях. Казичене (Софийско).

Янето ф — от косвената форма на Яне — Янета. Падеш (Благоевградско).

Янешлиев ф — вм. Янишлиев.

Яни м — разновидност на Яне, Яньо. **Янев ф**.

Яника ж — видоизменено от Янинка. Драгоман, Крупник (Благоевградско), Огняново (Елинпелинско).

Янинка ж — умалит. от Яна. Станке Димитров, 1808, Станкедимитровско, Пиринско, Трънско, Софийско. **Янинчин ф**. Станке Димитров, 1846.

Янислав м — от Яни+*слав*. Ново, рядко.

Янислава ж — женска форма срещу Янислав. Луковит, р. 1964.

Янита ж — от Ян(а)+*ита* по подобие на Маргарита, Маргита, Негрита и др. Разград, р. 1965.

Янич м — умалит. от Яне, Яньо. **Яничев ф**.

Яничко м — умалит. от Янич. Вършец, р. 1898. **Яничков ф**. Вършец.

Яниш м — от Ян(е)+*иш*. **Янишев ф**.

Янишлиев ф — от някое село или от тур. уапışılı 'сгрешил, който има грешка' (?) Битоля, Скопие.

Янка ж — умалит. от Яна. Главно СИЗБ. **Янкин ф**.

Янкел м — от Янк(о)+*ел*. **Янкелов ф**. Бръшляница (Плевенско).

Янкехийев и **Янкихийев ф** — от диал. **янкехая* 'страничен надзирател' (от тур. уап и пер.-тур. *kâhya*). Пловдив.

Янко м — умалит. от Яне, Яньо. Из цялата страна. **Янков** и **Янковски ф**.

Янкол м — разновидност на Янкул. **Янкол(а) ф**. Карлово, 1893.

Янкол(а)р ф — от Янков с турска наставка *лар* за множ. число. Пловдив, 1900.

Янкул м — от Янк(о)+*ул*. Копривщица, 1648, Врачанско (Янкул), Вършец (Янкул). **Янкулов ф**. Калофер (Възраждането), Видин, 1860, Луковит, Елин Пелин. **Янкулев ф**. Сливен. **Янкуловски ф**. Нови пазар.

Янкулски ф. Никополско.

Янкула¹ ж — женска форма от Янкул. Н. Геров.

Янкула² м — разновидност на Янкул в нар. песни.

Янлъзов ф — от Янлъзов с метатеза или от тур. уапış 'грешка; погрешен'. Шабла (Балчишко), Варна.

Яновичин ф — от Янновичин с изпадане на първото *ч*. Банско.

Яновски ф — от с. Яново (Санданско).

Янозлийев и **Янузлийев ф** — от с. Януз дере (Елховец, Смолянско). Созопол, Казанлък.

Янор *м* — кръстоска от Яне и Тодор. Янор Веселинов Тодоров, р. 1922.

Янпоровски *ф*.

Янтърски *ф* — от рус. *янтърь* 'кехлибар' — навярно „превод“ на Кехлибаров, или съкрат. от тур. *уап* 'страничен' и ар. тур. *тагаі* 'страна'.

Янтахтов *ф* — от прякор *Янтахта* 'комуто хлопа дъската' (?) Копривщица, 1873.

Янто *м* — от Яньо с вмъкнато *т* или от Анто с йотуване. **Янтов** и **Янтовски** *ф*. Вършец, Варна.

Янтра *ж* — от реката Янтра; срв. Искър, Струма. София, р. 1889.

Янтрата *пр* — от река Янтра (?) **Янтров** и **Янтровски** *ф*. Плевен, 1893, Ботевград (от Панагюрище).

Януар *м* — лат. *Januarius* — име на календарски светия. Типично за католиците в Ореш (Свищовско). **Януаров** *ф*. Ореш.

***Януд** *м* — от Ян(е)+*уд*. **Янудов** *ф*. Башево (Санданско).

Януда *ж* — от Ян(а)+*уда*; срв. Белуда, Калуда, Маруда.

Янул *м* — от Ян(е)+*ул*. Варна, Каварна, Винаца (Варненско), Стара Загора, Казанлък. **Янулов** *ф*. Търново, 1880, Стара Загора.

Янула *ж* — женска форма срещу Янул. Силистра, 1894, Каварна, Карнобатско, Калофер, Вършец.

Янули *ж* — разновидност на Янула. Търново, 1862.

Янусев *ф* — видоизменено от Януцев. Варна.

Януц *м* — от Ян(е)+*уц*; срв. Галуц, Бенуц, Лападуц. **Януцев** и **Януцов** *ф*. Плевен.

Януш *м* — от Ян(е)+*уш*. Пещера, Плевен, Кюприя (Зайчарско). **Янушев** *ф*. Шумен, 1844, Шабла (Балчишко), Свищов, Кутово (Видинско), Велинград.

Януша *ж* — женска форма срещу Януш. Блатница (Балчишко), 1872.

Янушка *ж* — умалит. от Януша. Балша (Софийско), Стара Загора.

Янушлиев *ф* — вм. Янишлиев.

Янче *м* — разновидност на Янчо. Главно Македония. **Янчев** *ф*.

Янчевичин *ф* — вм. Янчовичин. Велинград (от Банско).

Янчеджик *пр* — от Янчо с турска умалит. наставка *-джик*. **Янчеджиков** *ф*. Стара Загора.

Янченко *м* — преумалително от Яне, Яньо. **Янченков** *ф*.

Янчик *ф* — старинна форма вм. *Янчич, Янчев. Гостиля (Ореховско), Махалата (Плевенско), 1957.

Янчо *м* — умалит. от Яне, Яньо (или съкрат. от Стоянчо, Боянчо или друго подобно име). Елховско, Горна Оряховица, Шумен. **Янчев** *ф*. Кокаляне (Софийско).

Янчов *ф*. Липница (Ботевградско). **Янчовски** *ф*. Боженица, Разлива (Ботевградско).

Янчовичин *ф* — от Янчовица, жената на Янчо. Банско.

Янчул *м* — от Янч(о), Янч(е)+*ул*. **Янчулев** *ф*. Битоля, Прилеп.

Янъков *ф* — от тур. *уапик* '1. изгорен, обгорен; 2. изстрадал от любов'. Русе, Разград, Малко Градище (Свиленградско), Кричим.

Янъшов *ф* — видоизменено от Янъков или от *Янлъшов. Пазарджик.

Яньо *м* — разновидност на Яне. Ботевград, Ботевградско. **Яньов** и (по-ново) **Янев** *ф*. Ботевград, Чуковец (Радомирско), Лехчево (Михайловградско). **Яньовски** *ф*. Новачене (Ботевградско).

Япаджиев *ф* — от диал. *япаджия* 'строител' (тур. *уарісі*). Стара Загора.

Япанджй *пр* — от тур. *уарісі* с вмъкнато *н*; вж. Япаджиев. Сливен, 1844. **Япанджиев** *ф*. Винаца (Варненско), Лъджа (Ивайловградско).

Япов *ф* — от тур. *уарі* 'сграда, строеж' (?) Лъки (Гоцеделчевско).

Японеца *пр* — от *японец* (дребен на ръст като японец). **Япѐнски** *ф*. Стара Загора, 1960. **Япѐнците** род.

Япраков *ф* — от диал. *япрак* 'смадлика' или направо от тур. *уаргак* 'лист (на дърво, за баница)'. Радомир, Самоков, Русе.

Япулов *ф*.

Ярабанов *ф* — от Арабанов с йотация. **Яракина** *ж*. Изворище (Бургаско).

Яралов *ф* — от тур. *уагалі* 'ранен' или грешка вм. Яранов. Севлиево, 1900.

Яранов *ф* — от пер.-тур. *уагап* 'приятели, другари'. Севлиево, Търново, Пловдив, Кукуш.

Ярдъмов *ф* — от тур. *уардіт* 'помощ'.

Ярѐ *м* — разновидност на Яро. **Ярѐв** *ф*. Самоковско, Самоков, Пловдив.

Яричко *м* — умалит. от Яро, Яре. **Яричков** *ф*.

Ярко *м* — умалит. от Яро. **Ярков** *ф*. Кишинев, 1857, Лясковец, Росно (Еленско), Горна Оряховица, Сливен, Старозагорско. Пловдив, Стубел (Михайловградско). **Я р к о в** д о л местност в Осиковица (Ботевградско).

Ярлийски *ф* — от диал. *ярлия* 'ранен' (от тур. *уагалі*). Ловеч.

Ярловски *ф* — от с. Ярлово (Самоковско). Шумен.

Ярма *ж* — от Арма с йотация. Грудово, Каблешково (Поморийско). **Ярмин** *ф*. Горска поляна (Грудовско).

Ярмила *ж* — чеш. *Jarmila*. Сравнително ново и рядко.

Яро *м* — съкрат. от старинно Ярослав, Яромир и преосмислено по *яр(ък)*. **Яров** *ф.* Шумен, 1940.

Яроменов *ф.*

Яроslàв *м* — старинно име — „да има ярка слава“, подновено навярно под руско влияние. Арчар (Видинско), р. 1912, Плевен, р. 1928, Хасково, София. **Яроslàвски** *ф.* Русе, 1927.

Ярúтка *пр* — от *ярот* (?) Тетевен. **Ярúдков** *ф.* Тетевен.

Ярце *м* — преумалит. от Ярко. **Ярцев** *ф.* Обеля (Софийско).

Ярчо *м* — умалит. от Яро. **Ярчев** *ф.* Чирпан.

Ярѝков *ф* — от тур. *yarı́k* 'цепнат, разцепен' (навярно имал цепната устна). Станке Димитров, 1879, Самоков, 1917, Калофер, Казанлък.

Ярѝм *пр* — от тур. *yarı́m* 'незавършен, недоправен'. Габрово, 1843. **Ярѝмов** и **Ярѝмски** *ф.* Дряново, Казанлък, Свищов, Елин Пелин.

Ярѝмкидов *ф* — от тур. *yarı́mkaldı* 'остана недовършен' (?) Казанлък.

Ясе *м* — от Асе с йотация. **Ясев** *ф.* Пловдив.

Ясєн *м* — от Асен с йотация, преосмислено по дървото *ясен* или прил. *ясен*. Софийско, София, р. 1921, Ракитово (Велинградско), р. 1957. **Ясєнов¹** *ф.* Винаца (Варненско), Стара Загора.

Ясєнка *ж* — женска форма срещу Ясен. Брезник, Локорско (Софийско).

Ясєнко *м* — умалит. от Ясен. Дръмша (Свогенско), р. 1940.

Ясєнов² *ф* — писателски псевдоним — от дървото *ясен*.

Ясна *ж* — от прилаг. *ясна*; срв. Светла. Кърджали, р. 1936, Ник. Милев.

Ясник *ф* — от диал. **ясник* '?' Самоков.

Ясòн *м* — гр. *Ἰάσων* — име от античната митология и на календарски светия. Каварна.

Ястре *м* — съкрат. от Ястреб. **Ястрев** *ф.* Севлиево (македонец).

Ястреб *м* — от птицата *ястреб*; срв. Сокол. София, р. 1917. **Ястребов** *ф.* Варна, 1900.

Ястро *м* — разновидност на Ястре. Тетово, 1917, Силистра.

Ята *ж* — от Яна с друг завършек; срв. Бата, Гата. Радомир. **Ятин** и **Ятински** *ф.* Новачене (Ботевградско).

Ятакѝев *ф* — от тур. *yatakçı* 'който дава подслон, легло'. Пловдив.

Яташки *ф* — от *ятак* със старото значение 'укривател на крадци' (тур. *yatak*).

Яфа и **Яфка** *ж* — от рус. *явка* 'място за конспиративни срещи'.

Яхаев *ф.* Видин.

Яхлев *ф* — от прякор *Яхльо* 'който много се катери и не мирува' (?)

Яхнадѝев *ф* — от пер.-тур. *yahpası* 'който готви или обича яхния' (?) Ветрен (Казанлъшко), Казанлък, Нова Загора.

Яхников *ф.* Пелишат (Плевенско).

Яхов *ф.* Котел.

Яхрида *ж* — разновидност на Ягрида. Етрополски манастир, 1648.

Яхѝев *ф* — разновидност на Яйдѝев или на Ахѝев. Стара Загора.

Яца *ж* — от Яна с друг завършек; срв. Гаца от Гана. **Яцински** *ф.* Ботевград.

Яцо *м* — от Яко или Яне с друг завършек. Варна. **Яцев** и **Яцов** *ф.* Ямбол, Казанлък, Варна.

Ячко *м* — умалит. от Ячо. Лопян (Ботевградско). **Ячков** *ф.* Лопян.

Ячо *м* — разновидност на Яко или от Янчо с изпадане на *н*. Плевен, Разград, 1893. **Ячев** и **Ячов** *ф.* Плевен, Петрич, Момин проход (Ихтиманско). **Ячовски** и **Ячевски** *ф.*

Яшàр *м* — от турско л. и. (Яшар Енчев — може би от смесен брак).

Яшко *м* — умалит. от Яшо. Две могили (Русенско).

Яшмаков *ф* — от *яшмак* 'покривало за лицето на туркини' (тур. *yaşmak*). Солун.

Яшо *м* — разновидност на Ячо. **Яшев** *ф.* Пазарджик.

ОБРАТЕН СПИСЪК НА ЛИЧНИТЕ ИМЕНА

Означени са с *м* мъжките имена, които завършват на **а** или **я**, а с *ж* — женските, които не завършват на **а** или **я**.

А

Раба	Велислава	Парашкева	<i>ж</i> Гига
Саба	Бранислава	<i>м</i> Парашкева	<i>ж</i> Рига
Беба	Хранислава	Мелева	Агрига
Биба	Станислава	Милева	Стига
Гиба	Венислава	Нева	Хелга
Либа	Денислава	Рева	Олга
Дилба	Янислава	Царева	Волга
Замба	Берислава	Сева	Анга
Ламба	Верислава	Стева	Ранга
Врамба	Борислава	Чева	Инга
Зимба	Десислава	Ива	Динга
Лимба	Златислава	<i>ж</i> Ива	Янга
Занба	Венцислава	Вива	Бога
Боба	Драгослава	Жива	Любабога
Моба	Радослава	Кива	Гога
<i>ж</i> Хорба	Видослава	Сива	<i>ж</i> Гога
Върба	Милослава	Елва	<i>ж</i> Джога
Уба	Доброслава	Селва	<i>ж</i> Тога
<i>ж</i> Буба	Мирослава	Илва	Марга
Куба	Дунава	Силва	Шарга
Голуба	Морава	Йова	Герга
Руба	Здрава	Благослова	Мирга
Хуба	Крава	Богослова	Горга
Гълъба	Сава	Цова	Гьорга
Връба	<i>ж</i> Сава	Парва	Урга
Съба	Лисава	Тантява	Мурга
Люба	Хрисава	Тинтява	Гюрга
Розалюба	Видосава	Гага	Гуга
Правдолюба	Вукосава	Блага	Невенуга
Миролюба	Тихосава	Пелага	Теменуга
Гиздава	<i>ж</i> Савва	Мага	Фруга
Лава	Ева	<i>ж</i> Мага	Няга
Глава	Маргева	Драга	<i>ж</i> Бада
Клава	Гергева	Тага	Дада
Слава	Дева	Евга	Олимпиада
Годеслава	Седева	Ивга	Триада
Велеслава	Пиева	Вега	Када
Преслава	Кева	Нега	Лада
Всеслава	Параскева	Пега	<i>ж</i> Лада
Венцеслава	<i>ж</i> Параскева	<i>ж</i> Ига	Влада
Владислава	Шкева	Гига	<i>ж</i> Влада

Милада	Яхрида	Пунда	Гръда
Млада	Ресида	<i>м</i> Георунда	Бияда
<i>м</i> Мада	Рисида	<i>м</i> Гьорунда	Лимпияда
Нада	Персида	Цунда	Олимпияда
Ненада	Фида	Шунда	Трияда
Рада	Николайда	Кънда	Смяда
<i>м</i> Рада	Майда	Мънда	<i>м</i> Радеа
Сада	Найда	Янда	Леа
Правда	Райда	Бода	<i>м</i> Андреа
Евда	Смарайда	Свобода	Дража
Севда	Старайда	Года	Пеладжа
Вивда	Сайда	Ягода	Пиладжа
Дивда	Ройда	Дода	<i>м</i> Младжа
Йовда	Вилда	<i>м</i> Дода	<i>м</i> Караджа
Магда	Джилда	<i>м</i> Жода	<i>м</i> Миджа
Смарагда	Милда	<i>м</i> Кода	Ранджа
Богда	Матилда	Мода	Тунджа
<i>м</i> Богда	Анда	<i>м</i> Мода	<i>м</i> Джорджа
Беда	Ванда	Рода	Джурджа
Победа	Ганда	Прода	<i>м</i> Джурджа
Веда	Жанда	Тода	Свежа
Леда	Занда	Арда	Дежа
Смеда	Канда	Барда	Кежа
Неда	Ланда	Варда	<i>м</i> Кежа
Рогнеда	Йоланда	Едварда	Нежа
Преда	Манда	Леопарда	Снежа
Седа	Фердинанда	Герда	<i>м</i> Дабижа
Среда	Панда	Керда	Пижа
Стреда	Маранда	Орда	Грижа
Надежда	Смаранда	Горда	Брънжа
Сазда	Саранда	Йорда	Божа
Звезда	<i>м</i> Саранда	Корда	Рожа
Дзвезда	Санда	Бурда	<i>м</i> Сереожа
Гизда	Хрисанда	Гърда	<i>м</i> Жожа
Грозда	<i>м</i> Хрисанда	Буда	<i>м</i> Серьожа
Дрозда	Роксанда	Гуда	Кържа
Кузда	Русанда	Дуда	Ружа
Ида	Костанда	Куда	Балаза
Аида	<i>м</i> Костанда	Калуда	Талаза
Аглаида	Цанда	Белуда	Атлаза
Клаида	Венда	Вангелуда	Наза
Зинаида	Женда	Муда	Таза
Хаида	Дженда	Стамуда	Нерандза
Вида	Кенда	Пануда	Бежа
Гида	Менда	Стануда	Гювеза
Маргида	Пренда	Фануда	Геза
Дида	Тренда	Януда	Железа
Аглеида	Афенда	Пуда	Анеза
Еглеида	Гинда	Руда	Бреза
Ракида	Линда	Маруда	Кереза
Лида	<i>м</i> Линда	Гелмаруда	Тереза
Аглида	Минда	Мавруда	Киреза
Иглида	Дечина	Ставруда	Жореза
Елида	Донда	Груда	Кортеза
Тимида	Йонда	Меруда	Куртеза
Леонида	Конда	Желтруда	Виза
Ягрида	<i>м</i> Конда	Афруда	Елиза
Испирида	<i>м</i> Паминонда	Махруда	Дениза
Агорида	Понда	Жисуда	Елоиза
Флорида	Шонда	Малтуда	Пиза
Елфрида	Гунда	Керацуда	Риза
Елхрида	Дунда	Щуда	Бориза
	Кунда		Нехриза

Луиза	Рисавка	Жека	Баника
Лойза	Хрисавка	Кека	<i>м</i> Баника
Елза	Евка	<i>м</i> Кека	Иваника
Илза	Сараевка	Лека	Маника
Сълза	Гергевка	<i>м</i> Лека	Станика
Нерамза	Девка	Иволека	<i>м</i> Станика
Меранза	Зевка	Нека	Фаника
Неранза	Левка	Пека	Еника
Ортанза	Милевка	<i>м</i> Андрека	Геника
Хънза	Василевка	Сека	Деника
Йоза	Невка	<i>м</i> Сека	Бленика
Лоза	Еневка	Цека	Елпеника
Мимоза	Пауневка	<i>м</i> Цека	Ореника
Роза	Куневка	Чека	Гиника
Клароза	Пуневка	<i>м</i> Чека	<i>м</i> Миника
Гроза	Яневка	Блажка	Доминика
<i>м</i> Тоза	Ревка	Дражка	Мариника
Христоза	Саревка	Бележка	Домника
Бърза	Царевка	Снежка	Именника
Буза	Едревка	Божка	Ендоника
Зуза	Смедеревка	Теменужка	Моника
<i>м</i> Куза	Севка	Ружка	Андроника
Желяза	Ивка	Балазка	Вероника
<i>м</i> Сергиа	Кавдивка	Гезка	Черника
Нехриа	Пловдивка	Кортезка	Зуника
Вака	Живка	Куртезка	Перуника
Дака	Оливка	Лозка	Яника
Жака	Сливка	Желязка	Марика
Джака	Сивка	Ика	Добрика
Зака	Красивка	Любика	<i>м</i> Добрика
Дзака	Любовка	Вика	Чубрика
Розака	Йовка	Совика	Еврика
Мариака	Новка	Гика	Сиврика
Лака	Сминдировка	Ангика	Мандрика
Злака	Мировка	Дика	Ерика
Мака	Богословка	Садика	Бирика
Нака	Пръвка	Евредика	Кирика
Рака	Владка	Мандика	Борика
Така	Надка	Евродика	Виорика
Цака	Фердинадка	Пердика	Флорика
Сребка	Радка	Жика	Оприка
Бобка	Недка	Божика	<i>м</i> Оприка
Дъбка	Седка	<i>м</i> Божика	Трика
Връбка	Видка	Бързика	Тика
Срѣбка	Дидка	Лика	Фатика
Събка	Солидка	Балика	Христика
Любка	Бодка	<i>м</i> Балика	Сафтика
Миролюбка	Свободка	Калика	Фика
Хубавка	Слободка	Аглика	Теофика
Давка	Погодка	Еглика	Цика
Завка	Родка	Иглика	Марицика
Славка	Благородка	Яглика	Чика
Преславка	Продка	Елика	Пашика
Велиславка	Методка	Велика	Байка
Станиславка	Калудка	Василика	Вайка
Гениславка	Белудка	Цилика	Гайка
Бориславка	Щудка	Светлолика	Драгайка
Радославка	Ека	Дарлика	Владайка
Незабравка	Бека	Мика	Благодайка
Здравка	Бека	Евтимика	Ружайка
Милоздравка	Ревета	Ника	Влайка
Моравка	Гека	<i>м</i> Ника	Николайка
Савка	Дека	Аника	Томайка

Пайка	Куйка	Трендафилка	Будимка
Райка	Груйка	Теофилка	Никодимка
Сарайка	Ябалка	Рахилка	Желимка
Драйка	Галка	Страхилка	Селимка
Крайка	Далка	Цилка	Мислимка
Трайка	Калка	Чилка	Римка
Стайка	Лалка	Момчилка	Дримка
Чайка	Малка	Стамболка	Меримка
Вейка	Ралка	Волка	Симка
Славейка	Кралка	Голка	Расимка
Дейка	Салка	Джолка	Герасимка
Жейка	Русалка	Мариолка	Рисимка
Пантелейка	Весталка	Йолка	Зосимка
Нейка	Кристалка	Колка	Евросимка
Пейка	Михалка	Лолка	Тимка
Обрейка	Цалка	Молка	Евтимка
Андрейка	Елка	Манолка	Фимка
Матейка	Рафаелка	Полка	Сарафимка
Фейка	Белка	Тополка	Серафимка
Кадифейка	Велка	Ролка	Чимка
Шейка	Делка	Пролка	Момка
Ламбийка	Неделка	Постолка	Автономка
Божийка	Панделка	Апостолка	Томка
Малийка	Желка	Цолка	Наумка
Севлийка	Лелка	Паулка	Плумка
Назлийка	Имелка	Зумбулка	Грумка
Илийка	Анелка	Зюмбулка	Друмка
Пандилийка	Стаменелка	Радулка	Струмка
Стамболийка	Пелка	Вендулка	Шумка
Еремийка	Селка	Джулка	Малъмка
Евтимийка	Веселка	Кулка	Дръмка
Станийка	Боселка	Пулка	Анка
Стефанийка	Стелка	м Пулка	Банка
Орханийка	Целка	Марулка	Върбанка
Агапийка	Шелка	Ставрулка	Хубанка
Марийка	Илка	Чулка	Ванка
Септемврийка	Данаилка	Чучулка	Иванка
Ферийка	Гавраилка	Ябълка	Живанка
Сийка	Михаилка	Вълка	Йованка
Танасийка	Билка	Рълка	Милованка
Спасийка	Вилка	Сълка	Ганка
Русийка	Трендавилка	Юлка	Благанка
Софийка	Дилка	Гюлка	Драганка
Бойка	Ожилка	Бялка	Данка
Войка	Божилка	Дялка	Раданка
Савойка	Лилка	Недялка	Звезданка
Благойка	Милка	Кардамка	Грозданка
Драгойка	Имилка	Цикламка	Виданка
Дойка	Богомилка	Пламка	Фиданка
Радойка	Добромилка	Мамка	Филданка
Зойка	Смилка	Емка	Свободанка
Койка	Станилка	Витлеемка	Йорданка
Милойка	Стоилка	Витлиемка	Юрданка
Мойка	Рилка	Кремка	Джанка
Нойка	Гаврилка	Сремка	Снежанка
Станойка	Ерилка	Стремка	Божанка
Лепойка	Кирилка	Семка	Ружанка
Ройка	Априлка	Темка	Занка
Геройка	Василка	Имка	Дзанка
Пройка	Босилка	Любимка	Харизанка
Тройка	Тилка	Херовимка	Лозанка
Стойка	Стилка	Димка	Бианка
Цойка	Филка	Видимка	Фабианка

Орианка	Венка	Спренка	Ефродинка
Венецианка	Хубавенка	Тренка	Методинка
Канка	Славенка	Ветренка	Будинка
Вълканка	Левенка	Петренка	Милудинка
Ланка	Невенка	Френка	Рудинка
Хараланка	Червенка	Сенка	Стоядинка
Беланка	Генка	Асенка	Жинка
Веселанка	Евгенка	Спасенка	Снежинка
Миланка	Денка	Тасенка	Ружинка
Цоланка	Младенка	Десенка	Зинка
Ерасланка	Седенка	Възнесенка	Дзинка
Манка	Зденка	Ресенка	Дезинка
Диаманка	Звезденка	Дисенка	Ризинка
Кузманка	Виденка	Лисенка	Лозинка
Диманка	Найденка	Алисенка	Розинка
Симанка	Сайденка	Ксенка	Бързинка
Романка	Студенка	Арсенка	Влаинка
Томанка	Дженка	Ерсенка	Раинка
Германка	Лозенка	Ясенка	Клеинка
Наанка	Розенка	Тенка	Воинка
Панка	Ленка	Матенка	Захарийнка
Спанка	Аленка	Евтенка	Кинка
Ранка	Галенка	Петенка	Ракинка
Паранка	Маленка	Сретенка	Тракинка
Бранка	Абленка	Христенка	Линка
Вранка	Ябленка	Достенка	Валинка
Керанка	Еленка	Ефтенка	Ивалинка
Горанка	Руселенка	Ценка	Галинка
Петранка	Свиленка	Безценка	Розалинка
Франка	Миленка	Ченка	Калинка
Санка	Василенка	Шенка	Малинка
Васанка	Светленка	Епрошенка	Ралинка
Десанка	Менка	Инка	Салинка
Палесанка	Каменка	Бинка	Русалинка
Хрисанка	Пламенка	Върбинка	Талинка
Росанка	Стаменка	Голубинка	Сталинка
Сосанка	Кременка	Рубинка	Халинка
Русанка	Именка	Дъбинка	Павлинка
Сусанка	Стоименка	Гълъбинка	Евлинка
Танка	Евтименка	Събинка	Елинка
Златанка	Граждоменка	Любинка	Белинка
Братанка	Моменка	Винка	Ангелинка
Цветанка	Споменка	Савинка	Вангелинка
Витанка	Роменка	Боровинка	Селинка
Митанка	Русоменка	Гинка	Роселинка
Димитанка	Ерменка	Благинка	Елинка
Гайтанка	Сърменка	Драгинка	Билинка
Султанка	Руменка	Богинка	Милинка
Станка	Шуменка	Динка	Василинка
Фанка	Ненка	Радинка	Филинка
Стефанка	Баненка	Миладинка	Долинка
Труфанка	Наводненка	Сладинка	Калинка
Ханка	Пенка	Варадинка	Соколинка
Цанка	Търпенка	Верадинка	Солинка
Чанка	Ренка	Костадинка	Толинка
Врачанка	Маренка	Ерединка	Ирлинка
Шанка	Дренка	Видинка	Маслинка
Гушанка	Едренка	Блондинка	Светлинка
Душанка	Одренка	Ягодинка	Люлинка
Мушанка	Еренка	Никодинка	Минка
Енка	Мренка	Господинка	Стаминка
Бенка	Имренка	Родинка	Стиминка
Любенка	Григоренка	Меродинка	Моминка

Томинка	Петинка	Хрисонка	Желиянка
Сминка	Олтинка	Тонка	Илиянка
Жасминка	Милотинка	Митонка	Милиянка
Струминка	Золотинка	Антонка	Стилиянка
Нинка	Фотинка	Винтонка	Истилиянка
Планинка	Мартинка	Фонка	Добриянка
Пинка	Благовестинка	Телефонка	Австриянка
Хинка	Христинка	Трифонка	Софиянка
Янинка	Радостинка	Цонка	Лянка
Аринка	Милутинка	Чонка	Белянка
Заваринка	Дохтинка	Шонка	Велянка
Гаринка	Духтинка	Льонка	Дилянка
Даринка	Финка	Альонка	Милянка
Божидаринка	Дафинка	Ньонка	Смилянка
Заринка	Рафинка	Маньонка	Полянка
Лазаринка	Зарафинка	Райньонка	Витлянка
Маринка	Керафинка	Унка	Дамянка
Захаринка	Серафинка	Паунка	Боянка
Царинка	Сафинка	Вунка	Троянка
Добринка	Чинка	Павунка	Стоянка
Дринка	Вичинка	Гунка	Марянка
Едринка	Флоричинка	Дунка	Дрянка
Еринка	Дочинка	Ладунка	Кирянка
Заеринка	Вучинка	Сладунка	Борянка
Северинка	Шинка	Радунка	Горянка
Федеринка	Рушинка	Джунка	Запрянка
Зеринка	Бонка	Зунка	Тянка
Перинка	Донка	Кунка	м Бока
Катеринка	Радонка	Лунка	Вока
Сеферинка	Македонка	Галунка	Дока
Иринка	Андонка	Калунка	м Дока
Пиринка	Спирдонка	Солунка	Жока
Занхиринка	Симеонка	Нунка	Джока
Боринка	Джонка	м Нунка	Мариока
Глигоринка	Зонка	Пунка	Йока
Григоринка	Амазонка	Марунка	Кока
Гъргоринка	Лионка	Аспарунка	Лока
Тодоринка	Калионка	Перунка	Тока
Флоринка	Илионка	Петрунка	м Тока
Сапринка	Симионка	м Димитрунка	Цока
Копринка	Марионка	Струнка	м Цока
Тринка	Щерионка	Спасунка	Чока
Димитринка	Йонка	Тунка	Гьока
Расинка	Конка	Мастунка	Капка
Красинка	Коконка	Шунка	Прилепка
Небесинка	Калонка	Бънка	Пепка
Ресинка	Илонка	Кънка	Трепка
Радосинка	Милонка	Назлънка	Липка
Косинка	Филонка	Мънка	Филипка
Росинка	Клонка	Брънка	Пенелопка
Търсинка	Монка	Трънка	Калиопка
Русинка	м Монка	Црънка	Дупка
Тръсинка	Лимонка	Чрънка	Рупка
Тинка	Симонка	Алтънка	Тръпка
Атинка	Нонка	Гюнка	Варка
Катинка	Понка	Янка	Дарка
Дукатинка	Ронка	Траянка	Божидарка
Латинка	Ставронка	Бянка	Зарка
Златинка	Миронка	Славянка	Лазарка
Ратинка	Коронка	Дянка	Назарка
Братинка	Фронка	Греянка	Лъчезарка
Цветинка	Ефронка	Биянка	Светлозарка
Пролетинка	Софронка	Совиянка	Златозарка

Марка	Никифорка	Етка	Щука
Парка	Снегурка	Ветка	Дафка
Минзухарка	Пандурка	Саветка	Зафка
Царка	Джурка	Светка	Зарафка
Шарка	Божурка	Цветка	Сарафка
Ерка	Нурка	Гетка	Графка
Берка	Чурка	Лозетка	Зографка
Дилберка	Шурка	Оприетка	Седефка
Чуберка	Юрка	Летка	Фидефка
Верка	Аска	Лилетка	Кенефка
Любоверка	Васка	Милетка	Тефка
Герка	Ласка	Петилетка	Стефка
Полиерка	Баласка	Първолетка	Кадаифка
Керка	Власка	Виолетка	Кадифка
Мерка	Наска	Николетка	Трифка
Перка	Танаска	Самолетка	Тифка
Бисерка	Атанаска	Пролетка	Латифка
Евтерка	Паска	Нетка	Софка
Левтерка	Спаска	Петка	Тофка
Естерка	Гераска	Негретка	Труфка
Щерка	Таска	Сетка	Яфка
Ирка	Веска	Фетка	Прихка
Завирка	Благовеска	Салфетка	Тихка
Кирка	Деска	Витка	Аспарухка
Мирка	Леска	Китка	Трухка
Владимирка	Балиска	Ракитка	Гацка
Бранимирка	Бориска	Митка	Кацка
Станимирка	Хриска	Гритка	Палацка
Любомирка	Франциска	Негритка	Мацка
Благомирка	Доска	Критка	Нацка
Драгомирка	Радоска	Яворитка	Пацка
Томирка	Федоска	Титка	Цацка
Тихомирка	Фидоска	Поготка	Нецка
Спирка	Теодоска	Дотка	Венецка
Сотирка	Фиодоска	Йотка	Стецка
Естирка	Йоска	Панайотка	Цецка
Истирка	Коска	Филотка	Бицка
Фирка	Моска	Мотка	Гицка
Зафирка	Лепоска	Нотка	Боцка
Кефирка	Роска	Винотка	Гоцка
Кифирка	Милороска	Деспотка	Доцка
Профирка	Тоска	Тотка	Йоцка
Кяфирка	Малуска	м Шотка	Моцка
Ширка	Руска	Благовестка	Цоцка
Щирка	Суска	Вутка	Уцка
Орка	м Гъска	Гутка	Дуцка
Борка	Тръска	Рутка	Луцка
Златиборка	Ватка	Проститутка	Руцка
Яворка	Гатка	Чутка	Въцка
Горка	Благатка	Вътка	Люцка
Агорка	Благодатка	Кътка	Дачка
Загорка	Катка	Цвятка	Начка
Григорка	Латка	Наука	Керачка
Дорка	Златка	Дука	Гечка
Исидорка	Филатка	м Дука	Жечка
Милодорка	Матка	Лука	Нечка
Тодорка	Стаматка	м Лука	Течка
Зорка	Натка	Ралука	Чечка
Лорка	Игнатка	Аралука	Обичка
Флорка	Тонатка	Раллука	Вичка
Морка	Гратка	м Банука	Чубравичка
Норка	Касатка	Танасука	Гичка
Викторка	Косатка	Цука	Георгичка

Йоргичка	Лючка	Янушка	Станиела
Гьоргичка	Дашка	Марушка	Мариела
Дичка	Кашка	Парушка	Габриела
Радичка	Лашка	Перушка	Грациела
Медичка	Блашка	Кирушка	Мела
Водичка	Влашка	Крушка	Карамела
Томаичка	Машка	Трушка	Румела
Панаичка	Пашка	Петрушка	Нела
Раичка	Рашка	Урушка	Анела
Кичка	Преобрашка	Нурушка	Ренела
Кириакичка	Грашка	Тушка	Маринела
Личка	Драшка	Венюшка	Синела
Каличка	Сашка	Андрюшка	Антонела
Лаличка	Ташка	Гюка	Перунела
Раличка	Наташка	Дяка	Пела
Еличка	Ешка	Кирияка	Мирела
Величка	Вешка	Ляка	Села
Иличка	Грешка	Кирияка	Весела
Количка	Дешка	Бала	Марсела
Николичка	Елешка	Маргала	Дорсела
Луличка	Белешка	Жала	Тела
Мичка	Емешка	Кала	Стела
Томичка	Нешка	м Кала	Консуела
Ирмичка	Ганешка	Лала	Цела
Ничка	Панешка	м Лала	м Цела
Аничка	Пешка	Мала	Марунцела
Иваничка	Парешка	Пала	Чела
Женичка	Добрешка	м Рала	Маричела
Еленичка	Черешка	Драла	Марчела
Неничка	Рабишка	Крала	Щела
Андоничка	Вишка	Фрала	Ила
Антоничка	Вишка	Тала	м Ила
Зорничка	Гишка	м Тала	Данаила
Зоицка	Дишка	Цала	Гавраила
Стоичка	Кишка	м Чала	Михаила
Ричка	Глишка	Ябла	Била
Маричка	Колишка	Павла	Сибила
Добричка	Тишка	Невла	Зюмбила
Чубричка	Бошка	Радла	Трендавила
Керичка	Дошка	Яндла	Свила
Киричка	Йошка	Ела	Гила
Тодоричка	Мошка	Рафаела	м Гила
Тричка	Трошка	Михаела	Дила
Петричка	Тошка	Бела	Радила
Митричка	Бушка	Изабела	Божила
Димитричка	Вушка	Мирабела	Лила
Малтичка	Драгушка	Кристабела	м Лила
Фичка	Душка	Вела	Мила
Графичка	Радушка	м Вела	м Мила
Бочка	Лушка	Хубавела	Любмила
Гочка	Галушка	Гела	Радмила
Дочка	Калушка	м Гела	Рудмила
Джочка	Малушка	Ангела	Людмила
Зочка	Палушка	Вангела	Джеммила
Ночка	Веселушка	Енгела	Красимила
Леночка	Стамушка	Дела	Богомила
Мирочка	Нушка	Адела	Петромила
Точка	Ванушка	Фидела	Цветомила
Гърчка	Иванушка	Пандела	Ермила
Лучка	Ганушка	Жела	Ярмила
Ралучка	Канушка	Анжела	Смила
Въчка	Манушка	Гизела	Леонила
Петольчка	Теменушка	Даниела	Петронила

Стоила	Нягула	Тема	Бана
Рила	Радула	Хризантема	Върбана
Гаврила	Хайдула	Рустема	Хубана
Вагрила	Вендула	Катизма	Вана
Игрила	Кула	<i>м</i> Козма	Стевана
Кирила	<i>м</i> Секула	Кузма	Ивана
Гюрила	Никула	Любима	Живана
Васила	Енкула	Херувима	Силвана
Босила	Янкула	Дяма	Ована
Тила	<i>м</i> Янкула	Кима	Джована
<i>м</i> Атила	Лула	Ерусалима	Йована
Мануила	Стамула	Йерусалима	Първана
Фила	Станула	Селима	Гана
Трандафила	Янула	Мима	<i>м</i> Гана
Трендафила	Пула	Рима	Благана
Триндафила	Марула	Мерима	Драгана
Тръндафила	Ставрула	Сима	Гергана
Карефила	Хрисула	<i>м</i> Сима	Гюргана
Карамфила	Татула	Асима	Дана
Панфила	Вретула	Красима	Ладана
Кондофила	Нитула	Независима	Радана
Рахила	Антула	Максима	Севдана
Цила	Махула	Зосима	Богдана
<i>м</i> Чила	Тихула	Евросима	Видана
Момчила	Цула	Тима	Ризидана
Ивайла	Чула	Евтима	Фидана
Яйла	Момчула	Стима	Вишидана
Вакла	Чучула	Фима	Звездана
Текла	Шула	<i>м</i> Фима	Гроздана
Никла	<i>м</i> Шула	Серафима	Айдана
Мира Белла	Ташула	Цима	Войдана
Марелла	Михла	Чима	Койдана
<i>м</i> Жола	Въла	Ашима	Филдана
Виола	Гъла	Алма	Драгодана
Мариола	<i>м</i> Гъла	Палма	Додана
Йола	Пъла	Зелма	Добродана
<i>м</i> Кола	Юла	Селма	Продана
<i>м</i> Никола	Бюлбюла	Вилхелма	Дардана
Мола	Зимбюла	Вилма	Ердана
<i>м</i> Манола	Зюмбюла	Джемма	Гердана
Марола	Гюла	Акома	Йордана
Фрола	Дюла	Палома	Сръдана
Сола	Кюла	Мома	Деана
Тола	Бяла	Тома	Елеана
<i>м</i> Тола	Недяла	<i>м</i> Тома	Андреана
Апостола	Кардама	<i>м</i> Христостома	Жана
Цола	Кама	Христостома	Дражана
<i>м</i> Цола	Малама	Арма	Джана
Шола	Циклама	Ерма	Мерджана
<i>м</i> Шола	Рама	Ирма	Бежана
Гьола	Аврама	Сирма	Кнежана
Маргьола	Стама	Сърма	Снежана
Перла	Чама	Ярма	Божана
Висла	Лагма	Дума	Ружана
Светла	Сигма	Плума	Зана
Димитла	Ема	Рума	Заризана
Ула	Бадема	Друма	Харизана
Паула	Витлиема	Крума	Лозана
Була	Мелема	Струма	Розана
Вула	Крема	Шума	Диана
Драгула	Срема	Назлъма	Роздиана
<i>м</i> Янгула	Стрема	Ана	Гордиана
Юргула	Сема		

Лиана	Синана	Стефана	Младена
Елиана	Йоана	Телфана	Радена
Велиана	Пана	Теофана	Евдена
Стелиана	Степана	Трофана	Севдена
Илиана	Липана	Митрофана	Дивдена
Вилиана	Сипана	Труфана	Магдена
Емилиана	Търпана	Хана	Недена
Полиана	Рана	Тихана	Редена
Улиана	Парана	Трохана	Звездена
Юлиана	м Брана	Орхана	Гроздена
Юстиниана	Добрана	Цана	Найдена
Липиана	Едрана	Децана	Койдена
Мариана	Герана	Коцана	Пройдена
Андриана	Керана	Чана	Додена
Ингеадриана	Кирана	Врачана	Вардена
Адриана	Горана	Венчана	Сардена
Веряна	Милорана	Шана	Ордена
Дориана	Флорана	Пешана	Дудена
Флориана	Трана	Орешана	Блажена
Асиана	Петрана	Вишана	Авжена
Персиана	Митрана	Дишана	Джена
Венециана	Димитрана	Мишана	Ружена
Рашиана	Милохрана	Тишана	Зена
Кана	Кюрана	Душана	Ризена
Вакана	Сана	Мушана	Лозена
Великана	Десана	Коцана	Грозена
Балкана	Палесана	Давна	Виена
Елкана	Писана	Славна	Хигиена
Милкана	Рисана	Царевна	Илиена
Вълкана	Арисана	Дивна	Адриена
Фанкана	Алексана	Агна	Кена
Докана	Роксана	Благна	Лена
Капкана	Луксана	Драгна	Алена
Роскана	Косана	Негна	Галена
Петкана	Росана	Игна	Севдалена
Букана	Сосана	Ягна	Магдалена
Вукана	Русана	Ариадна	Мандалена
Лукана	Хрусана	Видна	Малена
Лана	Сусана	Родна	Рисалена
Малана	Тана	Благородна	Панталена
Яблана	Златана	Ена	Кристалена
Павлана	Цветана	Раена	Михалена
Белана	Метана	Бена	Аблена
Мелана	Витана	Албена	Яблена
Веселана	Китана	Гълъбена	Павлена
Мацелана	Митана	Любена	Дивлена
Милана	Димитана	Вена	Маглена
Филана	Капитана	Убавена	Меглена
Руслана	Гайтана	Хубавена	Иглена
Светлана	Алтана	Славена	Миглена
Мана	Милтана	Здравена	Мъглена
Замана	Султана	Савена	Мадлена
Кузмана	Тантана	Левена	Елена
Димана	Стана	Невена	Гюргелена
Симана	Крастана	Благовена	Желена
Романа	Крестана	Първена	Селена
Томана	Христана	Гена	Руселена
Германа	Достана	Евгена	Дражлена
Жермана	Кръстана	Георгена	Свилена
Джермана	Драгутана	Гюргена	Милена
Кумана	Цъфтана	Дена	Смилена
Нана	Джуана	Ладена	Василена
м Нана	Фана	Владена	Михайлена

Михейлена	Роксена	Давина	Зина
Соколена	Руксена	Трендавина	Лозина
Марлена	Косена	Славина	Розина
Слена	Росена	Здравина	Орозина
Светлена	Арсена	Савина	Лузина
Мена	Ерсена	Невина	Кина
Камена	Търсена	Малвина	Ракина
Пламена	Русена	Салвина	Геракина
Знамена	Тена	Селвина	Саракина
Стамена	Златена	Силвина	Яракина
Кремена	Матена	Благословина	Векина
Имена	Левтена	Боровина	Рокина
Полимена	Обретена	Гина	Горкина
Стоимена	Милтена	Благина	Дукина
Краймена	Потена	Драгина	Гръкина
Илмена	Партена	Евгина	Лина
Филомена	Стена	Негина	Алина
Момена	Бестена	Регина	Галина
Харитомена	Безистена	Богина	Драгалина
Ермена	Бизистена	Вергина	Богалина
Сърмена	Христена	Гергина	Далина
Румена	Достена	Сергина	Севдалина
Шумена	Костена	Гиргина	Магдалина
Ишмена	Рустена	Георгина	Звездалина
Нена	Кръстена	Гьоргина	Роздалина
м Нена	Лефтена	Сургина	Мандалина
Стойнена	Нефтена	Гюргина	Ходалина
Коена	Цъфтена	Дина	Розалина
Стоена	Хтена	Дукадина	Зарзалина
Пена	м Хтена	Саладина	Калина
Търпена	Нехтена	Миладина	Акалина
Ишпена	Кътена	Младина	Паскалина
Рена	Фена	Сладина	Малина
Българена	Аграфена	Синадина	Ромалина
Дарена	Русафена	Радина	Ралина
Марена	Горфена	Варадина	Киралина
Сребрена	Цена	Верадина	Салина
Добрена	Безцена	Костадина	Росалина
Гюбрена	Галицена	Недина	Журсалина
Дрена	Поликцена	Ередина	Русалина
Едрена	Гоцена	Дидина	Каталина
Ирена	Чена	Найдина	Евталина
Мирена	Пачена	Леополдина	Сталина
Искрена	Шена	Секундина	Кристалина
Мрена	Ташена	Ягодина	Нафталина
Григорена	Ина	Додина	Нефалина
Гъргорена	Влаина	Кудина	Михалина
Лорена	Раина	Никодина	Павлина
Запрена	Шаина	Валодина	Елина
Трена	Бина	Господина	Белина
Петрена	Сабина	Родина	Велина
Вихрена	Съдбина	Ходина	Савелина
Црена	Албина	Кордина	Евелина
Сена	Ламбина	Будина	Севелина
Асена	Хар аламбина	Кудина	Ивелина
Спасена	Върбина	Рудина	Ювелина
Есена	Голубина	Худина	Гелина
Южсена	Рубина	Стоядина	Ангелина
Възнесена	Дъбина	Жина	Вангелина
Алисена	Гълъбина	Джина	Евангелина
Ексена	Събина	Вирджина	Ивангелина
Пал иксена	Любина	Снежина	Ингелина
Пол иксена	Вина	Божина	Аделина

Севделина
Разделина
Звезделина
Анджелина
Анжелина
Розелина
Габриелина
Белелина
Велелина
Невелина
Домелина
Венелина
Релина
Селина
Веселина
Роселина
Руселина
Кателина
Цветелина
Детелина
Пантелина
Марфелина
Пчелина
Билина
Вилина
Гилина
Лилина
Сатилина
Филина
Михайлина
Ваклина
Жаклина
Франклина
Домлина
Каолина
Барболина
Долина
Звездолина
Виолина
Колина
Николина
Соколина
Полина
Каролина
Петролина
Солина
Толина
Златолина
Апостолина
Орлина
Маслина
Ветлина
Светлина
Паулина
Акулина
Никулина
Фрулина
Тулина
Фрюлина
Мина
м Мина
Вениамина
Аврамина

Палмина
Домина
Томина
Хермина
Смина
Жасмина
Румина
Ашмина
Ишмина
Нина
Ванина
Жанина
Липенина
Донина
Антонина
Аграпина
Пепина
Пина
Филипина
Пипина
Агрипина
Алпина
Арпина
Деспина
Дешпина
Рина
Заварина
Българина
Дарина
м Дарина
Севдарина
Бождарина
Божидарина
Зарина
Лазарина
Цезарина
Карина
Макарина
Ласкарина
Марина
Захарина
Царина
Габрина
Сребрина
Ламбрина
Добрина
Чубрина
Ябрина
Ставрина
Угрин
Дрина
Александрина
Ерина
Северина
Шекерина
Мерина
Венерина
Катерина
Екатерина
Левтерина
Сеферина
Калферина
Щерина

Ирина
Кирина
Пирина
Крина
Макрина
Борина
Григорина
Гъргорина
Теодорина
Тодорина
Зорина
Флорина
Заприна
Саприна
Оприна
Коприна
Трина
Димитрина
Софрина
Сина
Пасина
Спасина
Грасина
Красина
Ресина
Ексина
Алексина
Франсина
Росина
Евросина
Фросина
Афросина
Ефросина
Хросина
Търсина
Русина
Тръсина
Тина
Атина
Катина
Дукатина
Латина
Златина
Милатина
Сатина
Ксатина
Татина
Левтина
Бетина
Милетина
Петина
Харетина
Обретина
Еретина
Харитина
Витина
Конст антина
Антина
Аржентина
Валентина
Клементина
Климентина
Флорентина

Леонтина
Брилянтина
Ботина
Съботина
Горготина
Фотина
Артина
Мартина
Албертина
Адалбертина
Кортина
Стина
Коластина
Челестина
Истина
Ристина
Кристина
Христина
Радостина
Августина
Кръстина
Ихтина
Буина
Солуина
Фина
Дафина
Розафина
Глафина
Зарафина
Зографина
Серафина
Сафина
Жозефина
Керефина
Ерифина
Делфина
Морфина
Керяфина
Хина
Рахина
Цина
Люцина
Чина
Вичина
Игличина
Дойчина
Шина
Рашина
Ташина
Драгошина
Форшина
Рушина
Петрушина
Райна
Крайна
Трайна
Стайна
Дейна
Жейна
Пейна
Елисейна
Шейна
Бойна

Война	Мартона	Матруна	Арияна
Гойна	Фона	Патруна	Марияна
Дойна	Галифона	Петруна	Едрияна
Зойна	Трифона	Струна	Андрияна
Койна	Цона	Суна	Ирияна
Мойна	<i>м</i> Цона	Спасуна	Мирияна
Пройна	Чона	Туна	Сияна
Стойна	Шона	Ватуна	Спасияна
Цойна	Гьона	Катуна	Персияна
Влъкна	Ньона	Матуна	Русияна
Димна	Миньона	Братуна	Татияна
Римна	ерна	Цуна	Мартияна
Домна	Интерна	Крачуна	Севастиана
Анна	Черна	Шуна	Християна
<i>м</i> Анна	Смирна	Рашуна	Софияна
Инна	Корна	Ташуна	Щилияна
Бона	Бърна	Дафна	Кяна
<i>м</i> Бона	Сребърна	Дахна	Кръскияна
Ивона	Сърна	Рахна	Ляна
Пагона	Търна	Махна	Галяна
Андигона	Църна	Трохна	Любляна
Маргона	Красна	Вишна	Беляна
Дона	Небесна	Бъна	Деляна
Македона	Крисна	Гъна	Желяна
Маридона	Кръсна	Дъна	Неляна
Спиридона	Ясна	<i>м</i> Дъна	Стеляна
Леона	Златна	Къна	Билияна
Симеона	Уна	Мъна	Дилияна
Андреона	Пауна	Тръна	Лиляна
<i>м</i> Жона	Буна	Алтъна	Смиляна
Джона	Вуна	Цръна	Тилияна
Зона	Славуна	<i>м</i> Цръна	Щилияна
Радиона	Павуна	Чръна	Уляна
Лиона	Севуна	Гюна	Люляна
Тиона	Първуна	Крачуна	Мяна
Йона	Гуна	Яна	Дамяна
Кона	Благуна	<i>м</i> Яна	Демяна
Фанкона	Драгуна	Траяна	Кремяна
Кокона	Дуна	Бяна	Темяна
<i>м</i> Лона	Ладуна	Славяна	Симяна
Илона	Сладуна	Невяна	Даймяна
Филона	Радуна	Гяна	Момяна
Полона	Джуна	Дяна	Армяна
Мона	<i>м</i> Джуна	Гордяна	Румяна
Пантелемона	Куна	Деяна	Дъмяна
Лимона	Секуна	Огреяна	Огняна
Илимона	Цекуна	Едреяна	Дъмняна
Филимона	Луна	Андреяна	Бояна
Симона	Балуна	Ивияна	Кояна
Пантелеймона	Галуна	Дияна	Калояна
Нона	Калуна	Радияна	Трояна
Рона	Малуна	Съмзияна	Стояна
Смарона	Палуна	Лияна	Пяна
Верона	Солуна	Валияна	Заряна
Мерона	Муна	Сталияна	Сребряна
Мирона	Нуна	Елияна	Добряна
Матрона	Пуна	Велияна	Багряна
Фрона	<i>м</i> Руна	Илияна	Едряна
Полихрона	Паруна	Вилияна	Щеряна
Сона	Перуна	Емилияна	Киряна
Хрисона	Коруна	Стилияна	Мирияна
Тона	Груна	Юлияна	Щиряна
Галитона	Круна	Лампияна	Боряна

Горяна	Милара	Естера	Агора
Моряна	Клара	Лефтера	Диагора
Запряна	Мара	Фера	Дора
Буряна	Тамара	Шера	Изидора
Тяна	Самара	Пелищера	Исидора
Татяна	Нара	Ира	Нимфидора
Фитяна	Пара	Завира	Пандора
Християна	Сара	Гравира	Теодора
Кръстяна	Исара	Елвира	Феодора
Фтяна	Хисара	Гира	Митродора
Нехтяна	Косара	Аргира	Тодора
Кафяна	Сапфара	Дира	Нимфодора
Чяна	Захара	Везира	Жора
<i>м</i> Лапа	Сребра	Кира	Джора
<i>м</i> Папа	Ламбра	Мира	Зора
Депа	Добра	Розамира	<i>м</i> Зора
Зепа	Чубра	Стамира	<i>м</i> Първозора
Дзепа	Мавра	Демира	Мариора
Лепа	Ставра	Велимира	Йора
Пепа	Евра	Венцемира	Кора
Ипа	Багра	Владимира	Лора
Липа	Негра	Дружимира	Влора
Филипа	Угра	Селимира	Глора
Пипа	Югра	Бранимира	Флора
Типа	Едра	Хранимира	Мора
<i>м</i> Антипа	Видра	Станимира	Нора
Чипа	Никандра	Цанимира	Ленора
Гопа	Сандра	Гонимира	Ахинора
<i>м</i> Гопа	Касандра	Красимира	Леонора
Родопа	Александра	Десимира	Елеонора
Пенелопа	Локсандра	Хрисимира	Елионора
Калиопа	Роксандра	Страшимира	Аврора
Прокопа	Луксандра	Любомира	Тора
Ропа	Семендра	Драгомира	Севтора
Меропа	Фендра	Радомира	Кастора
Миропа	Афендра	Чедомира	Нистора
Гъопа	Ефендра	Звездомира	Сефтора
Търпа	Индра	Чудомира	Христофора
Деспа	Йодра	Маломира	Гъора
Пупа	Модра	Светломира	Кипра
Рупа	<i>м</i> Модра	Веромира	Опра
Чупа	Къдра	Добромира	Копра
Кальопа	Ера	Цветомира	Сарра
Ляпа	Бера	Тихомира	Клеопатра
<i>м</i> Ара	Дюлбера	Глигоира	Петра
Вара	Вера	Григоира	Силвестра
Барвара	<i>м</i> Вера	Спира	Митра
Алгара	Примавера	Салтира	Гмитра
Българа	Оливера	Сотира	Димитра
Ангара	Гера	Зафира	Янтра
Маргара	<i>м</i> Гера	Калафира	Бистра
Дара	Кера	Зефира	Калистра
Божидара	<i>м</i> Кера	Кефира	Клитимистра
Жара	Валера	Замфира	Лаура
Зара	Шимера	Занфира	Згура
Лазара	Момера	Коцира	<i>м</i> Згура
Лъчезара	Венера	Щира	Сгура
Велизара	Пера	Макра	Дура
Свободозара	<i>м</i> Пера	Мокра	<i>м</i> Дура
Светлозара	Сера	Искра	Пандура
Светозара	Бисера	Бора	Джура
Цветозара	Левтера	<i>м</i> Бора	<i>м</i> Джура
Кара	Елевтера	Гора	Божура

Зура	Екса	Просвета	Юдита
Лазура	Алекса	Цвета	Бержита
Мура	<i>м</i> Алекса	Благоцвета	Розита
Нура	<i>м</i> Метекса	Златоцвета	Кита
Цура	Фикса	Съвета	Ракита
Чура	Локса	Благосъвета	Рекита
Вихра	Рокса	Гета	Никита
Юра	Лукса	<i>м</i> Гета	<i>м</i> Никита
Гюра	Флоренса	Маргета	Лита
<i>м</i> Гюра	Боса	Жоржета	Елита
Згюра	<i>м</i> Доса	Козета	Кармелита
Кюра	Фидоса	Розета	Лолита
Сяра	Теодоса	Елиета	Йолита
Са	<i>м</i> Йоса	Жулиета	Аеролита
Аса	Роса	Юлиета	Улита
Васа	Фроса	Ариета	Флита
<i>м</i> Васа	Соса	Мариета	Юлиета
Ласа	Тоса	Хенриета	Мита
Баласа	Ропса	Дориета	Анита
Еласа	Арса	Персиета	Чанита
Маса	Тарса	Кета	Янита
Наса	Ерса	Лета	Пита
Танаса	Перса	Алета	Рита
Атанаса	Тирса	Павлета	Маргарита
Паса	Търса	Милета	Лоарита
Спаса	Драгуса	Първолета	Негрита
Параса	Руса	Виолета	Нигрита
Краса	Хруса	Полета	Крита
Таса	Суса	Нета	Лорита
Стаса	Въса	Анета	Синьорита
Анастаса	Тръса	Иванета	Фелисита
Хаса	Хръса	Ганета	Тита
Веса	Ата	Жанета	Хита
Деса	Вата	Планета	Алта
Леса	Гата	Антоанета	Малта
Алеса	Дата	Венета	Султа
Агнеса	Ката	Генета	Анта
Реса	Лата	Ренета	<i>м</i> Анта
Прогреса	Салата	Асенета	<i>м</i> Леванта
Креса	Злата	Винета	Клеанта
Възкреса	Мата	Иринета	Византа
Куртеса	Стамата	Антионета	Канта
<i>м</i> Иса	Ната	Филарета	Йоланта
Биса	Гната	Харета	Панта
Наргиса	Игната	Врета	Санта
Раиса	Сата	Грета	Хрисанта
Лиса	Стата	Маргрета	Ксанта
Алиса	Евта	Александрета	Сента
Василиса	Левта	Лорета	Инта
Писа	Ета	Флорета	Минта
Десписа	Бета	Синьорета	Нунта
Риса	Елизабета	Сета	Шунта
Лариса	Вета	Фета	Брилянта
Кипариса	Лизавета	Шета	Ота
Бориса	Савета	Ита	Бота
Хриса	Лисавета	Вита	<i>м</i> Бота
Сиса	Елисавета	Гита	<i>м</i> Славота
Антиса	Севета	Бригита	Гота
Нарциса	Ивета	Маргита	<i>м</i> Драгота
Рейса	Квета	Едита	<i>м</i> Йоргота
Вакса	Селвета	Бенедита	Дота
Метакса	Радосвета	Афродита	<i>м</i> Дота
<i>м</i> Метакса	Теосвета	Маргардита	<i>м</i> Радота

м Жота	Русафа	Славица	м Колица
Иота	Седефа	Евица	Николица
м Йота	Сефа	Параскевица	м Николица
Панайота	Стефа	Парашкевица	Толица
Кота	Щефа	Кивица	Аплица
м Кота	Кадифа	Йовица	Гурлица
Лота	Трифа	Совица	Гургулица
м Калота	Телфа	Гица	Мица
Клота	Офа	м Гица	м Мица
Шарлота	Софа	Драгица	Евтимица
Мота	Цофа	Гергица	Ефтимица
Нота	Арфа	м Гергица	Пломица
м Доброта	Морфа	м Гиргица	Томица
Прота	Труфа	Георгица	Думица
м Сота	Яфа	Йоргица	Ница
Тота	Заха	Гьоргица	м Ница
Фота	Андромаха	м Гьоргица	Аница
Рехота	Утеха	Гюргица	Иваница
м Тихота	Тиха	Ягица	м Иваница
Арта	Елха	Дица	Даница
Барта	Цимха	Владица	Томаница
Марта	Труха	м Радица	м Паница
Берта	Аца	Радица	Фаница
Керта	Баца	Звездица	Стефаница
Курта	Ваца	Смарайдица	Агница
Мурта	Гаца	Лепиндица	Еница
Дърта	Даца	Водица	Веница
Васта	м Даца	Методица	Евгеница
Севаста	Заца	Гърдица	Ергеница
Наста	Лаца	Ружица	Деница
Анаста	Маца	Зица	Евденица
Краста	м Маца	Сълзица	Звездоденица
Агораста	Наца	Кица	Зеница
Благовеста	Паца	Керекица	Еленица
Риста	Раца	Кирекица	Виница
Криста	Кераца	Кириекица	м Звиница
Христа	Кираца	Вукица	Диница
Госта	Таца	Кириякица	Калиница
Доста	Цаца	Кириякица	Брегалница
м Коста	Беца	Лица	Домница
Августа	Веца	Калица	Андоница
Кръста	Геца	м Калица	Леоница
Кюста	Деца	Паскалица	Теоница
Вута	Кеца	Амалица	Йоница
Гута	Меца	Хамалица	м Йоница
Кута	Неца	Ралица	Куконица
Нута	Пеца	Дралица	Поклоница
Рута	Цеца	Кралица	Тоница
м Сута	Ица	Халица	Зорница
м Шута	Ваица	Аглица	Сърница
Нехта	Аглаица	Елица	Пауница
Въта	Томаица	м Белица	м Дуница
Къта	Панаица	м Савелица	Жуница
Пъта	Раица	Ангелица	Перуница
Кюта	Змараица	Вангелица	Качуница
Анюта	Бица	Евангелица	Жоица
Ята	Либица	Енгелица	Зоица
Цвята	Ламбица	Илица	Троица
Кята	Дубица	Лилица	Стоица
Зарафа	Гълъбица	Милица	м Стоица
Графа	Любица	Кирилица	Пица
Зографа	Вица	Горголица	Теопица
Хрисафа	Хубавица		Рица

Барварица	Костанца	<i>м</i> Лича	Въча
Марица	Боца	Мича	Къча
Добрица	<i>м</i> Боца	Райча	Баша
Чубрица	Гоца	Драйча	Гаша
Негрица	<i>м</i> Гоца	Крайча	Даша
Верица	Доца	Нейча	Заша
Керица	<i>м</i> Доца	Пейча	Каша
Кекерица	Йоца	Дойча	Лаша
Левтерица	<i>м</i> Йоца	<i>м</i> Дойча	Калаша
Елевтерица	Коца	Койча	Маша
Кирица	<i>м</i> Коца	<i>м</i> Стойча	Паша
<i>м</i> Кирица	Моца	Пуйча	Раша
Зафирица	<i>м</i> Моца	Далча	Браша
Замфирица	Тоца	Дилча	Саша
<i>м</i> Борица	Цоца	Милча	<i>м</i> Саша
Горица	Уца	<i>м</i> Николча	Таша
Григорица	Гуца	Дулча	Наташа
Тодорица	Дуца	Кулча	Сташа
Зорица	Лападуца	Никулча	Йовша
Оприца	Предуца	<i>м</i> Семча	Еша
<i>м</i> Оприца	Смарайдуца	Момча	<i>м</i> Еша
Беатрица	Мариуца	Крумча	Веша
Петрица	Куца	Анча	Геша
Митрица	Луца	Ванча	Деша
Димитрица	Калуца	Ганча	Калеша
Бистирица	Муца	Данча	Меша
<i>м</i> Касрица	Нуца	Канча	Неша
Чурица	Мануца	Манча	Пеша
Гюрица	Руца	Панча	Пареша
<i>м</i> Гюрица	Маруца	Ранча	Череша
Танасица	Цуца	<i>м</i> Ранча	Теша
Росица	Въца	Танча	<i>м</i> Стеша
Тица	Къца	Станча	Иша
Агатица	Мъца	Енча	Виша
Катица	Църца	Генча	Гиша
Златица	<i>м</i> Църца	Денча	Диша
Братица	Фъца	Менча	Джиша
Малтица	Юца	Инча	Киша
Антица	Гюца	Гинча	Лиша
Севастица	Люца	Динча	Миша
Аристица	Яца	Минча	<i>м</i> Станиша
Христица	Ача	Гонча	Мариша
Груица	Бача	<i>м</i> Пунча	<i>м</i> Гриша
<i>м</i> Груица	Вача	Асянча	Оприша
Фица	Дача	Боча	Хриша
Графица	Кача	Доча	Тиша
<i>м</i> Сафица	Мача	Плоча	<i>м</i> Небойша
Софица	Пача	Ноча	Менекша
<i>м</i> Тофица	Рача	Точа	Никша
Хица	Тача	Капча	Някша
<i>м</i> Хица	<i>м</i> Чача	<i>м</i> Лапча	Димша
Чица	Връбча	Опча	Дъмша
Ташица	Овча	Рупча	Данша
Тършица	Геча	Карча	Боша
Душица	Деча	Марча	Гоша
Пийца	Жеча	Парча	Доша
Марийца	Неча	Герча	<i>м</i> Доша
Тройца	Печа	Перча	Йоша
<i>м</i> Колца	Вича	Мирча	Моша
Томанца	Гича	Бурча	Троша
Ранца	Дича	Вуча	Тоша
Неранца	Кича	Чуча	<i>м</i> Тоша
Костанца	Лича	Дафча	Шоша

Гьоша
м Альоша
Арша
Висша
Буша
Либуша
Ламбуша
Буша
Авуша
Агуша
Драгуша
Душа
Радуша
Райдуша
Брандуша
Мендуша
Бръндуша
Добродуша
Куша
Ванкуша
Луша
Галуша
Калуша
Палуша
Белуша
Гелуша
Ангелуша
Милуша
Ваклуша
Муша
Стамуша
Дремуша
Нуша
Вануша
Ивануша
Гануша
Кануша
Мануша
Тануша
Цануша
Теменуша
Пенуша
Тенуша
Януша
Лепуша
Руша
Маруша
Паруша
Добруша
Геруша
Перуша
Круша
Труша
Петруша
м Туша
Батуша
Латуша
Въша
Пъша
Гюша
Илюша
Нюша

Ванюша
м Ванюша
Катюша
Чиряша
Моща
Матуша

Б

Глеб
Ястреб
Коломб
Гулоб
Роб
Месроб
Голуб
Гълъб
Дружелюб
Голю
Благолюб
Драголюб
Боголюб
Свободолюб
Миролюб
Цветолюб

В

Склав
Слав
Часлав
Годеслав
Велеслав
Болеслав
Преслав
Всеслав
Венцеслав
Вячеслав
Вишеслав
Краислав
Губислав
Любислав
Брадислав
Владислав
Радислав
Градислав
Будислав
Стрезислав
Велислав
Болислав
Томислав
Бранислав
Станислав
Хранислав
Бенислав
Венислав
Денислав
Крунислав
Янислав
Воислав
Зарислав
Берислав
Борислав

Юрислав
Десислав
Братислав
Ростислав
Рустислав
Венцислав
Крайслав
Стайслав
Любослав
Православ
Ивослав
Благослав
Драгослав
Негослав
Богослав
Радослав
Белослав
Милослав
Светлослав
Доброслав
Ирослав
Мирослав
Ярослав
Златослав
Братослав
Светослав
Цветослав
Вишослав
Вацлав
Дунав
Сав
Елисав
Драгосав
Видосав
Йосав
Добросав
Октав
Густав
Жозев
Параскев
Парашкев
Лев
Дабижив
Щаслив
Щастлив
Милостив
ж Любов
Йов
Яков
Станислов
Благослов
Богослов
Милослов
Лъв

Г

Милодраг
Миодраг
Омортаг
Омуртаг
Олег
Лудвиг

Людвиг
Глог
Теолог
Пашеног
ж Ингеборг
Белуг

Д

Влад
Севлад
Всевлд
Ненад
Рад
Обрад
Град
ж Инград
Сталинград
Милерад
Прерад
Милорад
Тетрад
Смарагд
Войновед
Алфред
Горазд
Давид
Световид
Филалид
Леонид
Маврид
Негрид
Некрид
Зигфрид
Сикфрид
Аристид
Цимервалд
Освалд
Виталд
Осфалд
Севолд
Леополд
Диаманд
Симанд
Фердинанд
Фернанд
Едмонд
Раймонд
Епаминонд
Тарапонд
Архонд
Панайод
Всеволод
Деспод
Род
Едвард
ж Хилдегард
Бернард
Едуард
Калуд
Кануд
Януд
Маруд

Груд	Годе	Менке	Вуле
Олюд	Доде	Бонке	Гуле
Милтияд	Джоде	Воке	Дуле
	Коде	Доке	Джуле
Е	Моде	Зоке	Руле
<i>ж</i> Аглае	Роде	Коке	Круле
Брае	Соде	Токе	Хруле
Дабе	Тоде	Цоке	Туле
Бебе	Варде	Шоке	Чуле
Лямбе	Карде	Дарке	Шуле
Бобе	Сарде	Горке	Гъле
Добе	Орде	Раске	Ляле
Робе	Корде	Цуке	Даме
Сърбе	Гърде	<i>ж</i> Кольке	Ламе
Щърбе	Жуде	Гале	Диме
Бубе	Пуде	Дале	Киме
Субе	Щуде	Кале	Лиме
Хубе	Гръде	Пале	Климе
Събе	Блаже	Рале	Симе
Ваве	Паже	Драле	Тиме
Главе	Долдже	Крале	Чиме
Славе	Индже	Тале	<i>ж</i> Соломе
Здраве	Мирдже	Чале	Роме
Саве	Юже	Павле	Томе
Еве	Лазе	Беле	Сърме
Гриве	Тазе	Веле	Ане
Сиве	Безе	Геле	Бане
Йове	Ризе	Селе	Ване
Нове	Йозе	Пантеле	Гане
Юве	Лозе	Стеле	Дане
Баге	Розе	Целе	Зане
Даге	Грозе	Иле	Дзане
Миге	Тозе	Виле	Пане
Манге	<i>ж</i> Перзе	Свиле	Ране
Боге	Бързе	Диле	Пране
Гоге	Мързе	Миле	Сане
Логе	Бузе	Смиле	Тане
Марге	Кузе	Пипиле	Цане
Георге	<i>ж</i> Вангелие	Тиле	Чане
Гьорге	<i>ж</i> Щастие	Питиле	Шане
Баде	Баке	Филе	Дагне
Ладе	Заке	Циле	Чудне
Владе	Маке	Шойле	Ене
Маде	Наке	Вакле	Вене
Наде	Раке	Никле	Гене
Раде	Траке	Оле	Дене
Вараде	Саке	Боле	Джене
Грозде	Таке	Воле	Пене
<i>ж</i> Аргириде	Матаке	Голе	Рене
Алде	Стаке	Доле	<i>ж</i> Рене
Манде	Радке	Джоле	Трене
Санде	Пеке	Йоле	Тене
Шанде	Мике	Коле	Цене
Тренде	Нике	Роле	Ине
Бонде	Шике	Троле	Вине
Донде	Джойке	Хроле	Гине
Йонде	Мелке	Соле	Дине
Конде	Занке	Толе	<i>ж</i> Анкине
Шонде	Манке	Апотоле	Мине
Пунде	Панке	Столе	<i>ж</i> Ерине
Чунде	Санке	Холе	<i>ж</i> Арсине
Гънде	Станке	Чоле	Крайне
	Цанке	Шоле	Ройне

Стойне	Боре	Жоте	Далче
Боне	Доре	Джоте	Питилче
Гоне	Джоре	Коте	Олче
Доне	Зоре	Милкоте	Толче
Жоне	Флоре	Ноте	Дамче
Джоне	Торе	Кроте	Камче
Йоне	Гьоре	Соте	Премче
Соне	Кипре	Тоте	Заимче
Тоне	Копре	Шоте	Димче
Фоне	Петре	Копте	Тушимче
Цоне	Митре	Корте	Солумче
Чоне	Ястре	Гурте	<i>ж</i> Анче
Шоне	Згуре	Мурте	Ванче
Гьоне	Дуре	Насте	Китанче
Льоне	Джуре	Ристе	Венче
Корне	Цуре	Косте	<i>ж</i> Венче
Бърне	Чуре	Кръсте	<i>ж</i> Менче
Църне	Гюре	Вуте	Костадинче
Кротне	Яре	Гуте	Столинче
Уне	Асе	Лануте	Ронче
Буне	Басе	Руте	Унче
Гуне	Васе	Шуте	Брънче
Дуне	Власе	Къте	Янче
Джуне	Пасе	Руфе	Гянче
Нуне	Спасе	Аце	Ноче
Пуне	Грасе	Баце	Точе
Круне	Тасе	Ваце	Крапче
Фуне	Лесе	Даце	Групче
Михне	Писе	Наце	Ляпче
Тихне	Тисе	Цаце	<i>ж</i> Марче
Къне	Максе	Веце	Мирче
Цръне	Босе	Ице	Татомирче
Яне	Досе	Гице	<i>ж</i> Орче
Вяне	Йосе	Калце	Дорче
<i>ж</i> Стиное	Косе	Митренце	Георче
Гапе	Ърсе	Црънце	Гьорче
Дапе	Гусе	Боце	Дурче
Липе	Кусе	Гоце	Угърче
Чипе	Русе	Доце	Баласче
Йопе	Гъсе	Коце	Вуче
Търпе	Ясе	Тоце	Гъче
Ляпе	Ате	Гьоце	Граше
Варе	Гате	Орце	Више
Даре	<i>ж</i> Агате	Корце	Тише
Заре	Лате	Църце	Геоше
Каре	Мате	Ярце	Тоше
Наре	Нате	Цуце	Гьоше
Паре	Брате	Къце	Пуше
Царе	Фрате	Ръце	Туше
Цибре	Тате	Юце	Шуше
Добре	Шате	Лаче	Пеше
Ставре	<i>ж</i> Цвете	Сираче	Моце
Югре	Милете	Траче	
Сандре	Ките	Грубче	
Кодре	Мите	Лъвче	
Модре	Фите	Гиче	
Жере	Шите	<i>ж</i> Миче	
Кире	Анте	<i>ж</i> Мариче	
Мире	Данте	<i>ж</i> Беатриче	
Тире	Чонте	Трайче	
Макре	Боте	<i>ж</i> Марийче	
Чакре	Готе	Зойче	
Мокре	Драготе		
			Ж
			Жорж
			З
			Герваз
			Томаз
			Идраз

Гераз	Гьорги	Вултияди	Захираки
Пантаз	Пантуги	<i>ж</i> Змаряди	Сокраки
Желез	Гьорги	Франджи	Тодораки
Вернез	Бади	Герджи	Петраки
Керез	Гади	Гервази	Митраки
Кирез	Алквиади	Пандази	Димитраки
Стрез	Аркади	Дзедзи	Власаки
Кортез	Палади	<i>ж</i> Дези	Танасаки
Аведиз	Влади	Дейзи	Атанасаки
Саркиз	Генади	<i>ж</i> Елзи	Исаки
Серкиз	<i>ж</i> Синади	Керези	Русаки
Полиз	Ради	Кирези	Таки
Диониз	<i>ж</i> Смаради	Кортези	Латаки
Алоиз	Гради	Пандизи	Матаки
Бориз	Севди	Амбрози	Натаки
Нехриз	Леди	Пантози	Антаки
Луиз	<i>ж</i> Леди	Кирязи	Сантаки
Нервоз	Лиди	Ангелии	Панайотаки
Драгоз	Европиди	<i>ж</i> Ефимии	Фотаки
Дингоз	Мавриди	<i>ж</i> Дарии	Севастаки
Радоз	Богориди	Яковаки	Евстаки
Гандоз	Аристиди	Гаки	Ристаки
Амброз	Смарайди	Аргаки	Христаки
Ставроз	Ройди	Георгаки	Костаки
Гроз	<i>ж</i> Ливанди	Гьоргаки	Светостаки
Андроз	Манди	Юргаки	Тутаки
Тороз	Диаманди	Гюргаки	Цаки
Христоз	Еманди	Даки	Куцаки
Желяз	Дайманди	Севдаки	<i>ж</i> Кереки
Керяз	Яманди	Педаки	<i>ж</i> Киреки
Киряз	Панди	Идаки	Кики
И	Ранди	Костаданки	Бойкики
<i>ж</i> Аглаи	Саранди	Михалаки	<i>ж</i> Ники
Даби	Транди	Павлаки	Еники
Ламби	Санди	Ангелаки	<i>ж</i> Елпеники
Хараламби	Хрисанди	Темелаки	Клеоники
<i>ж</i> Евламби	Костанди	Милаки	Йоники
Боби	Диаменди	Василаки	<i>ж</i> Киреки
<i>ж</i> Боби	Афенди	Вартилаки	Евдоки
Върби	Леонди	Саволаки	Евроки
Сърби	Конди	Йолаки	Левски
Буби	Епаминонди	Николаки	Леваневски
Съби	Архонди	Томолаки	<i>ж</i> Кирияки
Слави	Гънди	Маки	Ангеляки
Флави	Володи	Димаки	Темеляки
Сави	Мавроди	Якомаки	Киряки
Севи	Мевроди	Томаки	<i>ж</i> Киряки
<i>ж</i> Киви	Методи	Анаки	Кали
Сиви	<i>ж</i> Афроди	Банаки	Паскали
Силви	<i>ж</i> Ефроди	Иванаки	Лали
Йови	Ферди	Транаки	Рали
Зенови	Гърди	Венаки	Корали
Зинови	Буди	Ксенаки	Крали
Първи	Гуди	Кшенаци	Ерусали
Пелаги	Дуди	Инаки	Натали
Евлоги	Куди	Минаки	Витали
Теологи	Калуди	Тарнаки	Павли
<i>ж</i> Марги	Каменуди	Трънаки	<i>ж</i> Ели
Герги	Януди	Янаки	<i>ж</i> Армавели
Серги	Маруди	Тохараки	<i>ж</i> Ангели
Георги	Мавруди	Ставраки	<i>ж</i> Вангели
	Груди	<i>ж</i> Кираки	Пандели
	Милтияди	Занфираки	Нели

ж Нели	Пани	Антони	Макри
Анели	ж Папани	Цони	ж Макри
ж Анели	ж Форсани	Чони	Хенри
Корнели	ж Фурсани	Будьони	Гори
Мигрели	ж Хрусани	Карни	Григори
Мингрели	Тани	Верни	Тодори
Катели	ж Султани	ж Щерни	Зори
ж Шели	Стани	Торни	Нори
Вили	ж Фани	Църни	Салватори
ж Вили	ж Стефани	Бърни	ж Чори
Вавили	Цани	Красни	Апри
Вергили	Чани	Дуни	Капри
ж Лили	Шани	Куни	Опри
Тили	ж Шани	Чуни	Свастри
ж Хили	Драгни	Дафни	Силвестри
Иракли	Огни	Бахни	Димитри
Перикли	ж Ламбени	Дахни	Гури
Патрокли	Вени	Рахни	Цури
Толи	Евгени	Тахни	Онуфри
Анатоли	ж Щергени	Михни	ж Малахри
Столи	Дени	Йохни	ж Мелахри
ж Льоли	ж Жени	Яни	ж Милахри
Флори	Джени	ж Зои	Анухри
Матли	ж Иени	Пепи	Юри
Ули	ж Лени	Алипи	ж Баласи
Дули	ж Елени	Харалампи	Власи
Спандули	ж Мелпомени	Олимпи	Манаси
ж Жули	Пени	ж Теопи	Паси
Кули	ж Рени	Копи	Тараси
Никули	ж Сени	Прокопи	Краси
Скули	Арсени	Карпи	Стаси
ж Янули	ж Фотени	Ари	Анастаси
Ксантули	Партени	Варвари	Синекси
ж Сули	ж Хени	Зазари	Паиси
Сафли	ж Шени	Назари	Зиси
Гъли	Ини	Макари	Диониси
Ами	ж Щергини	ж Мари	ж Хриси
Адами	Вержини	Камари	Метакси
Рами	ж Измини	ж Розмари	Алекси
Сами	Паганини	ж Смари	Докси
Реми	ж Ламбрини	Хари	Ортодокси
Дими	ж Щерини	Захари	Доси
ж Мими	ж Деспини	Теохари	Евдоси
Сърми	ж Фотини	Тохари	Аздоси
Думи	Райни	Ламбри	Фидоси
Руми	Бони	Добри	Теодоси
ж Руми	Дони	Маври	Тодоси
Друми	ж Андони	Ставри	Йоси
Струми	Спаднони	Негри	Роси
Вани	ж Леони	Едри	Пуси
ж Вани	ж Клеони	Индри	Руси
ж Ивани	Будиони	Елевтери	Суси
Джовани	ж Кокони	Гери	ж Люси
Гани	Лони	Заери	Гати
Авегани	ж Клони	Валери	ж Агати
Дани	Занони	Пери	Злати
Джани	Пони	Тертери	Скарлати
Зани	Ерони	Истери	Стамати
ж Щириани	Патрони	Фери	Игнати
Вилани	Петрони	Жири	Арати
Слани	Софрони	Джири	Брати
Анани	Хрони	Пирри	Страти
Хернани	Тони	Калиакри	Евстрати

ж Сати
ж Ксати
Тати
Стати
Евстати
Цвети
Гети
ж Кети
ж Лети
Милети
ж Нети
Венети
ж Мариампители
Рити
ж Арити
Харити
ж Хити
Исакти
ж Анти
Византи
ж Марианти
ж Яманти
ж Ксанти
Викенти
Инокенти
Лавренти
Теренти
Аксенти
Авксенти
Ексенти
Леонти
Боти
ж Лоти
Филоти
Тоти
Фоти
Хоти
ж Арти
Марти
Куарти
Корти
Курти
Севасти
Горастии
Анести
Орести
Агности
Анагности
Анигности
Кръсти
Кути
Пахлутии
Пиляфти
Въти
Милнати
ж Такуи
Луи
Хрисафи
ж Елфи
Софи
ж Софи
Петъофи
Морфи

Труфи
Гаци
Наци
Винаци
Венеци
Калици
Веници
Йоници
Анци
Винанци
Венци
Доци
Коци
Песталоци
Тоци
ж Муци
ж Рачи
ж Фанчи
ж Кинчи
ж Балаши
ж Танаши
Испаши
ж Евши
ж Хриши
Тевдоши
Теодоши
ж Парши
ж Фурши
ж Хурши
ж Кърши
Буши
Гуши
ж Фруши
Анаци
Анеци

И

Драгай
Владай
Грозай
Бокай
Лукай
Влай
Белай
Милай
Пилай
Николай
Май
Томай
Кенай
Чернай
Шмарай
Брай
Богурай
Исай
Братай
Цветаи
Рашай
Рубей
Главей
Макавей
Славей

Геновей
Матвей
Агей
Егей
Сергей
Владей
Радей
Тадей
Орхидей
Макей
Балей
Валей
Далей
Талалей
Малей
Таралей
Паталей
Панталей
Халей
Белей
Панделей
Кателей
Пантелей
Галилей
Ахилей
Чолей
Патлей
Джурулей
Вартоломей
Ермей
ж Ней
Ериней
Ириней
Горней
Корней
Карей
Едрей
Андрей
Терей
Мокрей
Пасей
Кесей
Одисей
Елисей
Моисей
Фарисей
Мойсей
Алексей
Доросей
Богатей
Матей
Метей
Доситей
Трантей
Филотей
Тимотей
Евротей
Еротей
Йеротей
Иротей
Доротей
Маттей
Тимофей

Томофей
Орфей
Мицей
Рашей
Евсевий
Зиновий
Драгий
Евлогий
Сергий
Гервазий
Аркадий
Авдий
Никодий
Методий
Патрикий
Аверкий
Ювеналий
Виталий
Енгелий
Корнелий
Василий
Анатолий
Юлий
Тимий
Евтимий
Пахоми
Ананий
Епифаний
Евгений
Евмений
Арсений
Партений
Вергиний
Ериний
Авроний
Антоний
Патроний
Петроний
Софроний
Юний
Агапий
Харалампий
Евлампий
Олимпий
Прокопий
Дарий
Ангеларий
Марий
Кесарий
Белисарий
Нектарий
Бахарий
Захарий
Тиберий
Мартирий
Порфирий
Тодорий
Априй
Димитрий
Силвестрий
Гурий
Меркурий
Онуфрий

Юрий
Гервасий
Власий
Тарасий
Протасий
Анастасий
Паисий
Дионисий
Евдоксий
Теодосий
Амвросий
Саватий
Игнатий
Панкратий
Евстратий
Евстатий
Мелетий
Милетий
Акентий
Инокентий
Геронтий
Филотий
Фотий
Бенефаций
Бонифаций
Калиций
Давой
Славой
Милевой
Радивой
Миливой
Добривой
Беривой
Боривой
Миловой
Добровой
Благой
Драгой
Негой
Богой
Маргой
Радой
Градой
Дедой
Предой
Мандой
Базой
Брезой
Полизой
Бързой
Бакой
Никой
Нелкой
Милкой
Кокой
Машкой
Таралой
Белой
Милой
Телеолой
Теолой
Толой
Ной

Маной
Станой
Диной
Гарной
Сапой
Лепой
Гарой
Доброй
Мандрой
Герой
ж Калирой
Мирой
Борой
Митрой
Сисой
Батой
Златой
Патой
Братой
Татой
Котой
Толстой
Мацой
Гицой
Лечой
Драгичой
Манчой
Брашой
Плешой
Кошой
Крагуй
Златуй
Валяй
Беляй
Черняй

К

Сърбак
Новак
Бандак
Пендак
Бондак
Цондак
Бурдак
Гърдак
Будака
Гудак
Банджак
Тоталак
Каблак
Савлак
Ангелак
Темелак
Пантелак
Дилак
Василак
Йолак
Цолак
Телемак
Ганак
Минак
Нинак

Койнак
Стойнак
Цонак
Чонак
Джунак
Стоянак
Ставрак
Керак
Сирак
Тодорак
Димитрак
Цурак
Исак
Русак
Ватак
Митак
Тотак
Спартак
Куртак
Христарк
Костак
Бутак
Вутак
Гецак
Мицак
Горчак
Корчак
Гешак
Мишак
Хубавелек
Олек
Генек
Керек
Кирек
Цуцек
Василчек
Гълъбик
Любик
Новик
Венедик
Дандик
Мандик
Фердик
Дражик
Добриджик
Иванджик
Вълканджик
Станджик
Бонджик
Стоянджик
Камоджик
Божик
Иржик
Бокик
Букик
Павлик
Велик
Светолик
Цолик
Шолик
Адамик
Аврамик
Емик

Ваник
Станик
Каленик
Теленик
Доменик
Калиник
Доминик
Мариник
Койник
Ралник
Андроник
Тоник
Агатоник
Стратоник
Коперник
Бисерник
Черник
Летник
Потник
Лазарик
Добрик
Маврик
Ерик
Перик
Кирик
Борик
Тодорик
Патрик
Петрик
Венетик
Костик
Кацик
Пачик
Рачик
Печик
Малчик
Ченчик
Рапчик
Атанасчик
Бошик
Свєтополк
Дамок
Станок
Петрок
Ванчок
Пенчок
Марчок
Ишок
Дамаск
Белук
Банчук
Пламяк
Момък
Валюк
Белюк
Кирияк
Раляк
Веляк
Коляк
Тотляк
Ваняк
Цояк
Керяк

Киряк
Кесяк
Л
Барбал
Павал
Сегал
Маргал
Нягал
Севдал
Мигдал
Дадал
Сандал
Хиндал
Пондал
Вардал
Гюрдал
Худал
Идеал
Везал
Миал
Бракал
Секал
Паскал
Вукал
Томал
Жерминал
Бойнал
Бонал
Понал
Корал
Опрал
Джурал
Постал
Михал
Бацал
Савл
Рафаел
Сабел
Требел
Скобел
Барбел
Събел
Авел
Мавел
Павел
Савел
Шавел
Тервел
Ангел
Вангел
Евангел
Мангел
Рангел
Арангел
Агатангел
Хангел
Арахангел
Архангел
Янгел
Рогел
Варгел

Бадел
Гадел
Дадел
Радел
Градел
Русадел
Видел
Фидел
Бандел
Пандел
Рандел
Хиндел
Кундел
Къндел
Пъндел
Гъдел
Анжел
Ванжел
Пържел
Мариел
Габриел
Даниел
Каприел
Ракел
Сакел
Ранкел
Янкел
Маркел
Къркел
Имел
Ромел
Шумел
Иванел
Данел
Канел
Панел
Стоенел
Пенел
Нинел
Дайнел
Леонел
Йонел
Бърнел
Църнел
Джунел
Ноел
Апел
Гарел
Дарел
Аврел
Керел
Спирел
Макрел
Виорел
Капрел
Аурел
Джурел
Весел
Аксел
Стател
Фител
Сантел
Аристотел

Шотел
Куртел
Шутел
Мануел
Кафел
Тофел
Бацел
Нацел
Мицел
Ницел
Боцел
Коцел
Куцел
Къцел
Банчел
Канчел
Унчел
Кънчел
Порчел
Бучел
Мишел
Тишел
Мошел
Кършел
Данаил
Манаил
Натанаил
Браил
Гавраил
Кавраил
Траил
Мисаил
Рафаил
Рахаил
Михаил
Зимбил
Бобил
Вавил
Славил
Евил
Севил
Тевил
Ивил
Сливил
Сивил
Аргил
Вергил
Гергил
Сергил
Гладил
Радил
Варадил
Дандил
Мандил
Пандил
Водил
Будил
Дражил
Бонджил
Герджил
Джорджил
Божил
Бързил

Даниил
Ракил
Изикил
Никил
Евдокил
Маркил
Бошкил
Любмил
Людмил
Емил
Богомил
Геомил
Теомил
Ромил
Петромил
Цветомил
Христомил
Смил
Шумил
Нил
Анил
Иванил
Данил
Манил
Ранил
Хранил
Станил
Цанил
Денил
Зайнил
Стойнил
Боил
Воил
Драгоил
Радоил
Коил
Маноил
Иваноил
Ганоил
Броил
Стоил
Добрил
Джубрил
Гаврил
Негрил
Игрил
Угрил
Кирил
Вакрил
Макрил
Борил
Горил
Април
Каприл
Урил
Сурил
Васил
Цветовасил
Кесил
Пресил
Босил
Атил
Батил

Златил	Ямбол	Сякол	Кивул
Патил	Бобол	Тремол	Сивул
Братил	Барбол	Смол	Парвул
Стратил	Сърбол	Манол	Първул
Цветил	Павол	Нанол	Пръвул
Питил	Савол	Станол	Гагул
Хитил	Живол	Диноп	Магул
Жантил	Кивол	Димнол	Драгул
Тантил	Първол	Бонол	Негул
Ботил	Дагол	Деспол	Пигул
Саботил	Драгол	Барол	Дангул
Шотил	Негол	Гарол	Пангул
Христил	Чангол	Карол	Лунгул
Гостил	Фингол	Доброл	Янгул
Кръстил	Лунгол	Андрол	Гургул
Бутил	Гогол	Горол	Въргул
Шутил	Гугол	Корол	Нягул
Радуил	Нягол	Босол	Бадул
Самуил	Мадол	Русол	Гадул
Ивануил	Радол	Батол	Градул
Мануил	Садол	Патол	Издул
Емануил	Севдол	Братол	Видул
Бруил	Недол	Витол	Бандул
Карафил	Видол	Митол	Мандул
Трандафил	Гидол	Нитол	Пандул
Трендафил	Мандол	Хитол	Сандул
Триндафил	Дандол	Джотол	Чандул
Тръндафил	Сандол	Мотол	Афендул
Тряндафил	Кондол	Бартол	Гъндул
Памфил	Вардол	Картол	Додул
Карамфил	Дардол	Партол	Тодул
Теанфил	Върдол	Постол	Христодул
Каранфил	Ганджол	Апостол	Вардул
Теофил	Пържол	Доростол	Кордул
Бонофил	Базол	Теифол	Гудул
Профил	Панзол	Тифол	Дудул
Тофил	Бузол	Тихол	Гаджул
Ахил	Дайнол	Гацол	Ганджул
Манахил	Некол	Нацол	Бонджул
Рахил	Зикол	Ницол	Бунджул
Трахил	Пикол	Коцол	Вакул
Страхил	Чикол	Дуцол	Макул
Кацил	Данкол	Ганчол	Дракул
Мицил	Транкол	Пачол	Сиракул
Францил	Станкол	Рачол	Стакул
Коцил	Бенкол	Някшол	Некул
Тоцил	Тренкол	Дошол	Секул
Куцил	Ценкол	Рошол	Цекул
Гачил	Динкол	Мушол	Зикул
Пачил	Минкол	Романьол	Микул
Райчил	Янкол	Карл	Цикул
Момчил	Окол	Паул	Райкул
Данчил	Сокол	Саул	Данкул
Панчил	Токол	Исаул	Панкул
Мочил	Заркол	Стаул	Танкул
Дупчил	Маркол	Камбул	Станкул
Горчил	Джуркол	Зумбул	Тренкул
Кърчил	Паскол	Робул	Ценкул
Страшил	Вукол	Арбул	Гинкул
Бошил	Йочкол	Барбул	Тинкул
Душил	Нешкол	Савул	Янкул
Исайл	Ушкол	Ставул	Меркул
Стамбол	Якол	Живул	Паскул

Поскул
Баткул
Цукул
Мицкул
Чикул
Якул
Балул
Ганул
Манул
Ранул
Транул
Танул
Станул
Янул
Варул
Марул
Добрул
Маврул
Ставроул
Ерул
Пирул
Джурул
Чурул
Исул
Урсул
Батул
Катул
Патул
Братул
Татул
Статул
Бетул
Петул
Антул
Пантул
Чинтул
Чунтул
Котул
Бартул
Картул
Мартул
Партул
Кутул
Тутул
Тихул
Кацул
Мацул
Мецул
Мицул
Ницул
Карцул
Цацул
Нуцул
Мачул
Пачул
Чачул
Георгул
Чунчул
Грънчул
Янчул
Башул
Бошул
Кошул

Кършул
Лушул
Тушул
Перикъл
Темистокъл
Бюлбюл
Зюмбюл
Недял

М

Варлаам
Адам
Кардам
ж Мариам
Малам
Аралам
Харалам
Циклам
Варлам
Аврам
Ерам
Бадем
Витлеем
Витлием
Ефрем
Ехрем
Хризантем
Артем
Христом
Вилхем
Рахаим
Херовим
Рувим
Херувим
Овагим
Вадим
Добридим
Никодим
Геодим
Будим
Розим
Ким
Аким
Йоаким
Евдоким
Еким
Йоким
Яким
Русалим
Ерусалим
Иерусалим
Йерусалим
Нефталим
Селим
Пантелим
Панчелим
Йероним
Расим
Герасим
Керасим
Красим
Тасим

Максим
Таксим
Доксим
Зосим
Росим
Евросим
Русим
Евтим
Ивтим
Антим
Нефтим
Ахтим
Серафим
Ерофим
Херофим
Трофим
Еруфим
Вилхелм
Лом
Иконом
Автоном
Пидром
Продром
Христостом
Пахом
Наум
Разум
Радиум
Авакум
Солум
Продрум
Крум
Разъм
Вилиям
Пресиям
Витлям

Н

Рабан
Обан
Гробан
Шарбан
Шербан
Щербан
Гурбан
Турбан
Върбан
Сърбан
Щърбан
Убан
Кубан
Грубан
Хубан
Гълъбан
Връбан
Събан
Главан
Еван
Парашкеван
Стеван
Иван
Живан

Дживан
Сиван
Илван
Юлван
Ован
Негован
Радован
Джиован
Брънкован
Букован
Милован
Братован
Първан
Братван
Ган
Драган
Беган
Мавроган
Ерган
Герган
Струган
Дан
Адан
Ладан
Владан
Радан
Арадан
Севдан
Богдан
Ведан
Недан
Звездан
Гроздан
Создан
Създан
Видан
Хоридан
Фидан
Неофидан
Бойдан
Войдан
Филдан
Свободан
Слободан
Годан
Драгодан
Живодан
Модан
Родан
Добродан
Продан
Тодан
Ардан
Дардан
Сардан
Ердан
Гердан
Мирдан
Ордан
Йордан
Курдан
Гърдан
Сърдан

Юрдан	Милкан	Росман	Росан
Гудан	Вълкан	Дусман	Търсан
Кудан	Кокан	Куман	Русан
Тудан	Цокан	Чуман	Хрусан
Океан	Гиркан	Шуман	Батан
Андреан	Горкан	Шишман	Гатан
Жан	Цуркан	Шушман	Златан
Стражан	Людскан	Анан	Матан
Гаджан	Петкан	Банан	Дематан
Сириджан	Букан	Панан	Братан
Инджан	Вукан	Танан	Цветан
Мерджан	Дукан	Кенан	Гетан
Джорджан	Лукан	Кинан	Витан
Бежан	Рукаан	Минан	Дитан
Снежан	Мицкан	Синан	Джитан
Божан	Моцкан	Шунан	Китан
Държан	Люцкан	Йонан	Политан
Кържан	Кучкан	Лепан	Митан
Пържан	Ръкан	Степан	Димитан
Ружан	Балан	Липан	Титан
Ръжан	Галан	Вулпан	Читан
Железан	Харалан	Прокопан	Гайтан
Брезан	Белан	Лупан	Султан
Полизан	Гелан	Каран	Минтан
Ризан	Делан	Камаран	Монтан
Аризан	Желан	Бран	Йотан
Харизан	Мелан	Добран	Куртан
Лозан	Злан	Чубран	Въртан
Розан	Свилан	Геран	Стан
Созан	Дилан	Бужеран	Блестан
Зарзан	Милан	Керан	Христан
Мързан	Тилан	Намеран	Констан
ж Сюзан	ж Майлан	Диран	Костан
Флавиан	Саволан	Киран	Кръстан
Диан	Молан	Миран	Мутан
Ледиан	Цолан	Демиран	Нифтан
Гордиан	Руслан	Боран	Вътан
Лукиан	Светлан	Горан	Кътан
Щелиан	Маламан	Тодоран	Фан
Илиан	Деман	Зоран	Аграфан
Емилиан	Семан	Чоран	Стефан
Максимилиан	Ризман	Опран	Елифан
Чолиан	Кузман	Петран	Ипифан
Юлиан	Диман	Митран	Прифан
Абрамиан	Калиман	Димитран	Теофан
Ариан	Симан	Буран	Митрофан
Мариан	Тиман	Згуран	Тофан
Адриан	Калман	Джуран	Ерфан
Валериан	Телман	Божуран	Труфан
Дориан	Милман	Чапуран	Бахан
Киприан	Драгоман	Чуран	Вахан
Исиан	Грозоман	Шуран	Рахан
Персиан	Коман	Фран	Дихан
Тиан	Роман	Софран	Тихан
Лучиан	Громан	Кюран	Йохан
Вакан	Томан	Класан	Бацан
Жикан	Христоман	Десан	Мацан
Ликан	Герман	Песан	Обецан
Великан	Жерман	Писан	Пецан
Американ	Джерман	Хрисан	Лицан
Африкан	Херман	Матаксан	Мицан
Бойкан	Ирман	Вуксан	Боцан
Гелкан	Урман	Косан	Корцан

Гуцан	Боцан	Кален	Рупен
Ачан	Воцан	Мален	Ишпен
Мачан	Илюан	Яблен	Дарен
Пачан	Бебен	Миглен	Марен
Чачан	Либен	Владлен	Захарен
Речан	Сибен	Мадлен	Сребрен
Сечан	Върбен	ж Мадлен	Обрен
Ичан	Щърбен	Елен	Добрен
Вичан	Убен	Свилен	Убрен
Кичан	Хубен	Владилен	Лаврен
Сичан	Събен	Милен	Угрен
Чичан	Юбен	Смилен	Едрен
Райчан	Любен	Крилен	Удрен
Бойчан	Хубавен	Силен	Верен
Милчан	Славен	Василен	Серен
Вълчан	Левен	Росилен	Ирен
Момчан	Невен	Койлен	ж Ирен
Венчан	Ливен	Никлен	Макрен
Дупчан	Сивен	Болен	Мокрен
Кирчан	Марген	Волен	Искрен
Мирчан	Диоген	Макдолен	Дорен
Корчан	Гурген	Бурлен	Морен
Кърчан	Гюрген	Маслен	Запрен
Кашан	Миладен	Бенжамен	Бурен
Балашан	Младен	Камен	Джурен
Влашан	Раден	Маламен	Вихрен
Пашан	Евден	Меламен	Асен
Прашан	Севден	Пламен	Иван-Асен
Ташан	Велигден	Знамен	Спасен
Ешан	Неден	Грамен	Красен
Гешан	Среден	Стамен	Есен
Дешан	Гозден	Кремен	Хрисен
Колешан	Виден	Ефремен	Вансен
Добрешан	Найден	Семен	Нансен
Тешан	Сайден	Кимен	Косен
Утешан	Войден	Климен	Росен
Вишан	Велиден	Воимен	Арсен
Гергишан	Воден	Стоимен	Корсен
Алишан	Курден	Пимен	Русен
Мишан	Гърден	Полимен	Ясен
Тишан	Суден	Римен	Маламатен
Тимшан	Туден	Тимен	Обретен
Мошан	Гръден	Домен	Опретен
Торошан	Блажен	Клеомен	Сретен
Трошан	Преображен	Аристомен	Китен
Тошан	Вежен	Армен	Милтен
Гершан	Свежен	Кармен	Султен
Торшан	Железен	ж Кармен	Партен
Кършан	Мезен	Пармен	Въртен
Тършан	Макензен	Ермен	Стен
Гушан	Лозен	Сърмен	Доместен
Душан	Розен	Кумен	Христен
Кушан	Грозен	Румен	Костен
Векушан	Узен	Струмен	Демостен
Велкушан	Жулиен	Шумен	Кутен
Томушан	Люсиен	Гръмен	Руен
Рушан	ж Люсиен	Банен	Седефен
Добрушан	Гретниен	Огнен	Нехтен
Петрушан	Знайен	Цветнен	Нихтен
Тушан	Васкен	Стоен	Гацен
Пъшан	Бален	Терпен	Уцен
Ращан	Гален	Търпен	Куцен
Пещан	Магдален	Купен	Блачен

Флоричен	Радин	Ликин	Жаклин
Гашен	Варадин	Бойкин	Раклин
Рашен	Верадин	Танкин	Сиволин
Йошен	Мирадин	Цокин	Драголин
Тимошен	Ойрадин	Шокин	Радолин
Домошен	Фурадин	Дамаскин	Виолин
Гаин	Костадин	Виткин	Колин
Момаин	Вердин	Плачкин	Соколин
Ермаин	Леведин	Дамашкин	Манолин
Раин	Челедин	Пушкин	Каролин
Рабин	Стоедин	Балин	Солин
Сабин	Гроздин	Валин	Толин
Съдбин	Видин	Ивалин	Столин
Фелебин	Велидин	Галин	Орлин
Филибин	Чоидин	Драгалин	Вислин
Сибин	Айдин	Егалин	Светлин
Бобин	Алдин	Богалин	Драгулин
Барбин	Мандин	Севдалин	Секулин
Сорбин	Костандин	Магдалин	Никулин
Сърбин	Свободин	Вардалин	Тулин
Убин	Славодин	Родалин	Чулин
Голубин	Драгодин	Калин	Шулин
Рубин	Погодин	Малин	Юлин
Хубин	Ягодин	Хермалин	Люлин
Дъбин	Додин	Ралин	Венеамин
Гълъбин	Никодин	Русалин	Бениамин
Събин	Феркодин	Сталин	Вениамин
Давин	Милодин	Кристалин	Маламин
Славин	Модин	Павлин	Еремин
Савин	Господин	Елин	Римин
Невин	Мавродин	Белин	Томин
Сивин	Миродин	Велин	Ермин
Боровин	Петродин	Евелин	Смин
Дарвин	Тодин	Севелин	Жасмин
Литвин	Стодин	Ивелин	Бенямин
Благин	Костодин	Гелин	Канин
Драгин	Хардин	Ангелин	Ранин
Бегин	Твърдин	Гюргелин	Танин
Лонгин	Будин	Делин	Бенин
Богин	Кудин	Аделин	Ленин
Логин	Милудин	Севделин	Огненин
Вергин	Мудин	Виделин	Инин
Гергин	Рудин	Звезделин	Антонин
Сергин	Маврудин	Галелин	Воин
Гиргин	Грудин	Венелин	Доин
Георгин	Мерудин	Юрий-Венелин	Трапин
Гьоргин	Стоядин	Йоелин	Лепин
Въргин	Манджин	Пелин	Опин
Бугин	Вежин	Веселин	Деспин
Гугин	Снежин	Руселин	Заварин
Бадин	Божин	Цветелин	Дарин
Вълкадин	Ружин	Детелин	Тодарин
Вукадин	Фружин	Кръцелин	Лозарин
Дукадин	Мезин	Тразлин	Карин
Аладин	Брезин	Тризлин	Макарин
Саладин	Мизин	Илин	Марин
Владин	Розин	Вилин	Сарин
Миладин	Узин	Невилин	Захарин
Младин	Вакин	Гилин	Царин
Голадин	Домакин	Ингилин	Сребрин
Мадин	Ракин	Милин	Ламбрин
Сенадин	Саракин	Филин	Добрин
Синадин	Радкин	Ваклин	Чубрин

Лаврин
Угрин
Андрин
Къдрин
Заерин
Северин
Авгерин
Зерин
Езерин
Шекерин
Катерин
Екатерин
Сеферин
Ирин
Пирин
Макрин
Чакрин
Горин
Гъргорин
Теодорин
Тодорин
Зорин
Заприн
Димитрин
Тутурин
Пасин
Красин
Тасин
Ресин
Възкресин
Хрисин
Таксин
Доксин
Драгосин
Косин
Барсин
Пролетсин
Кусин
Русин
Батин
Ватин
Саватин
Гатин
Богатин
Катин
Дукатин
Латин
Галатин
Златин
Милатин
Патин
Аратин
Братин
Татин
Певтин
Ветин
Цветин
Смелетин
Милетин
Обретин
Галитин
Калитин
Митин

Харитин
Султин
Антин
Константин
Аржентин
Валентин
Клементин
Климентин
Ботин
Съботин
Славотин
Драготин
Радотин
Итин
Йотин
Котин
Милотин
Грамотин
Добротин
Тотин
Хотин
Артин
Мартин
Партин
Севастин
Гостин
Драгостин
Достин
Радостин
Устин
Августин
Кръстин
Юстин
Драгутин
Кутин
Милутин
Пефтин
Милютин
Дафин
Серафин
Труфин
Рахин
Страхин
Стрехин
Михин
Тихин
Трохин
Архин
Ацин
Бацин
Цацин
Коцин
Куцин
Пачин
Рачин
Тачин
Ловчин
Печин
Дичин
Ричин
Райчин
Трайчин
Пейчин

Бойчин
Дойчин
Пройчин
Стойчин
Балчин
Калчин
Белчин
Делчин
Нелчин
Милчин
Вълчин
Кочин
Карчин
Кърчин
Гюрчин
Бучин
Вучин
Ашин
Башин
Кашин
Вълкашин
Вукашин
Пашин
Ташин
Гешин
Колешин
Андрешин
Гергишин
Добришин
Тишин
Цветишин
Бойшин
Драгошин
Кошин
Велошин
Тошин
Братошин
Митрошин
Коршин
Гургушин
Кушин
Петрушин
Митрушин
Тушин
Кайн
Войн
Линколн
Левон
ж Ивон
Тривон
Андон
Радон
Садон
Спиридон
Испирidon
Додон
Пардон
Спирдон
Гедеон
Гидеон
Леон
Напалеон
Наполеон

Симеон
Гаджон
Държон
Сезон
Робинзон
Сибион
Радион
Гедион
Гидион
Родион
Фердион
Будион
Лион
Алион
Галион
Далион
Салион
Темелион
Илион
Милион
Филион
Римион
Симион
Пион
Серапион
Серпион
Варион
Иларион
Висарион
Аврион
Агрион
Щерион
Жорион
Трион
Галактион
Галитион
Аратион
Галитион
Йон
Никон
Милкон
Анкон
Цокон
Вавилон
Милон
Полон
Аполон
Солон
Гимон
Кимон
Лимон
Филимон
Симон
Тимол
Панталеймон
Саломон
Соломон
ж Манон
ж Нинон
Конон
Капон
Арон
Аарон

Барон	Гогун	Ташун	Кристиян
Марон	Ергун	Пешун	Християн
Аброн	Владун	Попън	Софиян
Ставрон	Младун	Джонсън	Тушиян
Еврон	Сладун	Харутюн	Лукян
Соврон	Радун	Ян	Валян
Андрон	Медун	Баян	Галян
Берон	Годун	Ваян	Сталян
Верон	Додун	Раян	Белян
Ирон	Дудун	Браян	Велян
Вирон	Годжун	Краян	Делян
Мирон	Бекун	Траян	Коцелян
Орон	Пекун	Славян	Билиян
Морон	Цекун	Савян	Вилян
Матрон	Чекун	Деян	Дилян
Патрон	Милкун	Пеян	Лилян
Петрон	Рокун	Бреян	Милян
Митрон	Машкун	Мързян	Емилян
Ефрон	Пашкун	Славиян	Смилян
Софрон	Якун	Диян	Силян
Полихрон	Галун	Андиян	Исилян
Дисон	Голун	Киндиян	Тилян
Едисон	Калун	Сталиян	Болян
Нелсон	Малун	Велиян	Волян
Вилсон	Колун	Стелиян	Колян
Самсон	Солун	Илиян	Полян
Херсон	Соломун	Дилиян	Солян
Ясон	Ромун	Емилиян	Улян
Батон	Бейнун	Максимилиян	Шулян
Платон	Дарун	Стилиян	Бръшлян
Матон	Добрун	Истилиян	Дамян
Аратон	Верун	Филиян	Стамян
Галитон	Герун	Щилиян	Демян
Митон	Перун	Колиян	Даймян
Капитон	Горун	Полиян	Армян
Аритон	Дорун	Ролиян	Дъмян
Харитон	Зорун	Витлиян	Огнян
Милтон	Корун	Улиян	Батинян
Антон	Морун	Жулиян	Дамнян
Дантон	Патрун	Юлиян	Дъмнян
Отон	Петрун	Станиян	Търнян
Гафон	Гюрун	Юстиниян	Боян
Чардафон	Пасун	Мариян	Калоян
Рафон	Спасун	Добриян	Столяян
Милифон	Батун	Адриян	Моян
Трифон	Латун	Андриян	Поян
Митрифон	Патун	Щериян	Роян
Грамофон	Братун	Жориян	Броян
Ксенофон	Стратун	Киприян	Доброян
Софон	Татун	Чиприян	Троян
Трихон	Петун	Сиян	Братоян
Тихон	Алтун	Касиян	Стоян
Мишон	Ментун	Красиян	Зарян
Наун	Ботун	Пресиян	Марян
Паун	Готун	Исиян	Тарян
Кавун	Погун	Персиян	Добрян
Павун	Тотун	Тиян	Лаврян
Благун	Трифун	Климатиян	Багрян
Пагун	Кацун	Климентиян	Серян
Магун	Крачун	Бастиян	Щерян
Драгун	Делчун	Себастиян	Кирян
Бегун	Пашун	Севастиян	Мирян
Богун	Рашун	Истиян	Сирян

Стирян
Щирян
Борян
Горян
Дорян
Морян
Запрян
Кипрян
Бурян
Нурян
Касян
Братян
Татян
Нестян
Гостян
Кръстян
Кутян
Нефтян
Нехтян
Нихтян
Микуян
Мощян

О

Дао
Зао
Рао
Дабо
Лабо
Рабо
Сабо
Табо
Бебо
Фебо
Бибо
Билбо
Камбо
Ламбо
Бумбо
Дъмбо
Бобо
Добо
Скобо
Хобо
Арбо
Барбо
Карбо
Хорбо
Гурбо
Върбо
Сърбо
Дубо
Хубо
Шурбо
Дъбо
Щърбо
Събо
Любо
Ваво
Даво
Главо
Славо

Краво
Саво
ж Саво
Шаво
Дево
Лево
Нево
Пево
Сево
Иво
Живо
Киво
Сливо
Гриво
Сиво
Йово
Ново
Първо
Руво
Гаго
Даго
Лаго
Благо
Маго
Паго
Драго
Праго
Его
Бего
Гего
Жего
Джего
Дзего
Лего
Него
Верго
Сего
Тего
Жожго
Чожго
Глазго
Мизго
Иго
Гиго
Лиго
Глиго
Миго
Ниго
Пиго
ж Мариго
Циго
Сайго
Гуйго
Ламго
Анго
Ганго
Данго
Джанго
Занго
Канго
Ланго
Манго
Панго

Ранго
Чанго
Шанго
Генго
Менго
Пенго
Бинго
Динго
Линго
Пинго
Ринго
Вринго
Гринго
Дринго
Принго
Тринго
Финго
Чинго
Донго
Зонго
Йонго
Лонго
Шонго
Льонго
Гунго
Лунго
Гънго
Мънго
Брънго
Трънго
Люнго
Лянго
Бого
Гого
Джого
Його
Лого
Гього
Лього
Арго
Барго
Варго
Дарго
Марго
ж Марго
Шарго
Берго
Герго
Джерго
Ферго
Гирго
Мирго
Пирго
Ширго
Борго
Георго
Джорго
Йорго
Гьорго
Урго
Гурго
Мурго
Сурго

Фурго
Върго
Гърго
Пърго
Фърго
Буго
Гуго
Луго
Струго
Бъго
Гъго
Фърго
Юго
Дяго
Няго
Бадго
Гадго
Дадго
Ладго
Владго
Гладго
Младго
Сладго
Мадго
Надо
Радго
Градо
Садо
Лавдо
Евдо
Севдо
Тевдо
Магдо
Лигдо
Гедо
Дедо
Кедо
Македо
Медо
Недо
Педо
Предо
Средо
Седо
Саздо
Звездо
Дзвездо
Гиздо
Гроздо
Куздо
Идо
Видо
Гидо
Дидо
Жидо
Лидо
Мидо
Пидо
Сидо
Фидо
Лайдо
Найдо
Райдо

Бейдо	Йондо	Ромео	Гарджо
Войдо	Кондо	Нео	Марджо
Ройдо	Мондо	Пео	Сарджо
Сойдо	Раймондо	Тео	Мерджо
Ромалдо	Пондо	Чео	Гирджо
Салдо	Рондо	Лажо	Мирджо
Белдо	Трондо	Блажо	Джорджо
Велдо	Чондо	Дражо	Йорджо
Селдо	Шондо	Стражо	Бурджо
Илдо	Гьондо	Баджо	Джурджо
Милдо	Бундо	Гаджо	Мурджо
Колдо	Гундо	Джаджо	Кърджо
Андо	Кундо	Ладжо	Гюрджо
Бандо	Раймундо	Младжо	Буджо
Вандо	Шундо	Маджо	Скуджо
Гандо	Бъндо	Граджо	Луджо
Дандо	Въндо	Праджо	Бежо
Жандо	Тръндо	Беджо	Жежо
Зандо	Бяндо	Геджо	Джежо
Кандо	Водо	Джеджо	Кежо
Ландо	Годо	Леджо	Ижо
Орландо	Додо	Реджо	Бижо
Мандо	Кодо	Биджо	Лижо
Армандо	Модо	Левиджо	Пижо
Пандо	Родо	Лиджо	Хижо
Спандо	Продо	Глиджо	Вулжо
Сарандо	Тодо	Луиджо	Бенжо
Брандо	Ходо	Хиджо	Божо
Трандо	Бардо	Райджо	Жожо
Сандо	Дардо	Сайджо	Рожо
Шандо	Мардо	Долджо	Журжо
Чандо	Леонардо	Лулджо	Кържо
Бендо	Сардо	Анджо	Пържо
Вендо	Вердо	Банджо	Буржо
Гендо	Гердо	Джанджо	Пужо
Жендо	Сердо	Ланджо	Ружо
Джендо	Фердо	Манджо	Стружо
Кендо	Ордо	Ранджо	Въжо
Мендо	Йордо	Бранджо	Пъжо
Нендо	Кордо	Странджо	Ръжо
Пендо	Бурдо	Енджо	Вазо
Рендо	Курдо	Бенджо	Лазо
Крендо	Бърдо	Генджо	Глазо
Прендо	Гърдо	Ленджо	Назо
Трендо	Сърдо	Тенджо	Пазо
Сендо	Будо	Инджо	Дзедзо
Цендо	Гудо	Минджо	Пандзо
Чендо	Дудо	Пинджо	Безо
Индо	Жудо	Бонджо	Дзезо
Гиндо	Кудо	Бунджо	Мезо
Диндо	Мудо	Джунджо	Брезо
Джиндо	Пудо	Лунджо	Стрезо
Киндо	Студо	Пунджо	Изо
Линдо	Худо	Струнджо	Бизо
Миндо	Чудо	Тунджо	Гизо
Пиндо	Щудо	Бънджо	Дизо
Риндо	Ъдо	Брънджо	Джизо
Криндо	Людо	Боджо	Зизо
Хиндо	Дядо	Годжо	Лизо
Бондо	Смядо	Джоджо	Мизо
Гондо	Гео	Коджо	Ризо
Дондо	Лео	Роджо	Ланзо
Джондо	ж Клео	Барджо	Меранзо

Панзо
Алонзо
Кунзо
Йозо
Лозо
Розо
Грозо
Зарзо
Бързо
Дързо
Мързо
Бузо
Кузо
Грузо
Брязо
Драгио
Дио
Кио
Мио
Илио
Виржинио
Марио
Стерио
Виторио
Байо
Вайо
Гайо
Дайо
Кайо
Влайо
Клайо
Майо
Найо
Пайо
Райо
Брайо
Врайо
Драйо
Крайо
Трайо
Сайо
Стайо
Цайо
Чайо
Бейо
Цвейо
Дейо
Джейо
Мейо
Змейо
Найо
Пейо
Сейо
Чейо
Шейо
Мийо
Бойо
Войо
Гойо
Дойо
Джойо
Зойо
Йойо

Койо
Мойо
Нойо
Пойо
Ройо
Гройо
Пройо
Тройо
Сойо
Тойо
Стойо
Цойо
Чойо
Буйо
Вуйо
Гуйо
Дуйо
Зуйо
Куйо
Муйо
Пуйо
Руйо
Груйо
Труйо
Туйо
Съйо
Ако
Бако
Вако
Дако
Джако
Зако
Лако
Мако
Нако
Янако
Пако
Рако
Драко
Крако
Трако
Сако
Тако
Стако
Цако
Чако
Дабко
Врабко
Сабко
Сребко
Дъбко
Връбко
Събко
Давко
Гиздавко
Завко
Главко
Славко
Павко
Саравко
Здравко
Кравко
Савко

Евко
Левко
Невко
Севко
Ивко
Живко
Сливко
Сивко
Йовко
Новко
Ладко
Гладко
Сладко
Надко
Радко
Садко
Недко
Средко
Давидко
Дидко
Лидко
Сидко
Свободко
Модко
Твърдко
Будко
Дудко
Грудко
Шудко
Твърдко
Обрядко
Еко
Беко
Веко
Дзвеко
Геко
Деко
Жеко
Джеко
Дзеко
Леко
Алеко
Олеко
Меко
Неко
Пеко
Дреко
Секо
Теко
Цеко
Алцеко
Чеко
Дражко
Бежко
Жежко
Бележко
Врежко
Бижко
Божко
Рожко
Ружко
Глазко
Железко

Бизко
Лозко
Грозко
Мързко
Дръзко
Мръзко
Желязко
Джилязко
Ико
Бико
Любико
Вико
Гико
Дико
Радико
Жико
Джико
Зико
Кико
Букико
Лико
Иглико
Белико
Велико
Мико
Смико
Нико
Енико
Станико
Райнико
Марико
Добрико
Чубрико
Гаврико
Андрико
Борико
Трико
Фрико
Тико
Зотико
Фико
Хико
Цико
Чико
Шико
Байко
Вайко
Гайко
Дайко
Зайко
Мозайко
Кайко
Лайко
Влайко
Найко
Пайко
Райко
Брайко
Врайко
Драйко
Крайко
Трайко
Сайко

Исайко	Куйко	Босилко	Занко
Тайко	Палуйко	Тилко	Дзанко
Стайко	Целуйко	Стилко	Ланко
Цайко	Муйко	Гостилко	Желанко
Мицайко	Тануйко	Филко	Зланко
Чайко	Цануйко	Трендафилко	Миланко
Шайко	Пуйко	Карамфилко	Манко
Рашайко	Руйко	Цилко	Диманко
Мишайко	Туйко	Мицилко	Томанко
Бейко	Шуйко	Коцилко	Шуманко
Вейко	Пъйко	Чилко	Нанко
Славейко	Съйко	Страшилко	Венанко
Дейко	Алко	Золко	Панко
Жейко	Балко	Николко	Ранко
Джейко	Галко	Нолко	Каранко
Бързейко	Лалко	Манолко	Бранко
Лейко	Малко	Солко	Вранко
Дулейко	Палко	Чолко	Керанко
Змейко	Ралко	Джулко	Пранко
Нейко	Салко	Лулко	Транко
Чернейко	Росалко	Пулко	Митранко
Пейко	Халко	Маврулко	Франко
Обрейко	Михалко	Сулко	Хранко
Здрейко	Цалко	Мартулко	Санко
Андрейко	Чалко	Мацулко	Търсанко
Зрейко	Елко	Чулко	Танко
Сейко	Белко	Шулко	Златанко
Матейко	Велко	Башулко	Цветанко
Шейко	Павелко	Вълко	Станко
Илийко	Гелко	Сълко	Христанко
Мийко	Ангелко	Юлко	Фанко
Фийко	Вангелко	Бялко	ж Фанко
Ойко	Делко	Дялко	Стефанко
Бойко	Граделко	Недялко	Цанко
Шибойко	Неделко	Замко	Чанко
Бобойко	Желко	Рамко	Шанко
Войко	Пържелко	Ерамко	Мънчанко
Гойко	Мелко	Гемко	Пашанко
Драгойко	Темелко	Семко	Ташанко
Негойко	Гисмелко	Темко	Гушанко
Дойко	Нелко	Цемко	Рушанко
Радойко	Пелко	Заимко	Тушанко
Жойко	Гарелко	Димко	Пъшанко
Джойко	Спирелко	Тимко	Енко
Йойко	Хрелко	Ивтимко	Бенко
Койко	Веселко	Домко	Събенко
Милойко	Петелко	Момко	Венко
Мойко	Целко	Громко	Хубавенко
Нойко	Илко	Промко	Славенко
Станойко	Гавраилко	Бърмко	Невенко
Пойко	Билко	Думко	Севенко
Ройко	Свилко	Чумко	Червенко
Добройко	Дилко	Шумко	Литвенко
Геройко	Жилко	Анко	Генко
Пройко	Божилко	Банко	Денко
Тройко	Лилко	Хубанко	Раденко
Стойко	Милко	Ванко	Евденко
Хойко	Смилко	Иванко	Фиденко
Тихойко	Стоилко	Ганко	Бърденко
Цойко	Спилко	Данко	Руденко
Щойко	Добрилко	Джанко	Студенко
Гуйко	Силко	Божанко	Женко
Дуйко	Василко	Ръжанко	Дженко

Зенко	Славинко	Чинко	Брънко
Везенко	Гинко	Пачинко	Трънко
Кенко	Глогинко	Белчинко	Црънко
Ленко	Динко	Вълчинко	Алтънко
Каленко	Владинко	Марчинко	Юнко
Маленко	Радинко	Вучинко	Янко
Раленко	Костадинко	Шинко	Бянко
Абленко	Модинко	Колешинко	Дянко
Ябленко	Джинко	Пешинко	Пеянко
Еленко	Зинко	Онко	Кянко
Беленко	Кинко	Бонко	Ралянко
Меленко	Линко	Вонко	Мянко
Свиленко	Калинко	Донко	Дамянко
Миленко	Малинко	Садонко	Армянко
Опленко	Белинко	Леонко	Стоянко
Масленко	Пелинко	Клеонко	Пянко
Менко	Веселинко	Жонко	Дрянко
Стаменко	Милинко	Джонко	Трянко
Клименко	Маслинко	Зонко	Исянко
Арменко	Минко	Йонко	Тянко
Ерменко	Нинко	Конко	Мощянко
Ненко	Донинко	Слонко	Око
Пенко	Пинко	Монко	Боко
Купенко	Ринко	Симонко	Воко
Ренко	Каринко	Нонко	Доко
Даренко	Маринко	Понко	Жоко
Назаренко	Саринко	Ронко	Джоко
Маренко	Добринко	Гронко	Зоко
Бренко	Дринко	Иронко	Йоко
Обренко	Шеринко	Пронко	Коко
Дренко	Иринко	Тонко	Моко
Церенко	Диринко	Цонко	Поко
Сиренко	Киринко	Чонко	Роко
Торенко	Ширинко	Гьонко	Токо
Тренко	Крнко	Църнко	Хоко
Утренко	Теодоринко	Паунко	Цоко
Буренко	Тодоринко	Вунко	Чоко
Дуренко	Прянко	Дунко	Шоко
Френко	Копринко	Дудунко	Гьоко
Хренко	Купринко	Жунко	Дапко
Сенко	Тринко	Джунко	Лепко
Пасенко	Сутринко	Зунко	Филипко
Спасенко	Фринко	Кунко	Сипко
Есенко	Синко	Мунко	Дупко
Ясенко	Косинко	Нунко	Тръпко
Тенко	Тинко	Пунко	Тъпко
Братенко	Батинко	Брунко	Арко
Сретенко	Катинко	Петрунко	Барко
Кортенко	Латинко	Пасунко	Варко
Куртенко	Саботинко	Тунко	Дарко
Костенко	Суботинко	Батунко	Жарко
Ценко	Съботинко	Потунко	Зарко
Ченко	Мартинко	Цунко	Азарко
Панченко	Партинко	Пашунко	Лазарко
Янченко	Куртинко	Пешунко	Марко
Шенко	Костинко	Бънко	Нарко
Тешенко	Кръстинко	Вънко	Царко
Шищенко	Кутинко	Гънко	Щарко
Инко	Финко	Дънко	Геошарко
Бинко	Сафинко	Кънко	Гъшарко
Голубинко	Трофинко	Слънко	Ерко
Рубинко	Труфинко	Мънко	Берко
Винко	Хинко	Пънко	Верко

Герко	Юрко	Суско	Димотко
Жерко	Гюрко	Гъско	Нотко
Зерко	Ярко	Лъско	Панотко
Керко	Сярко	Блъско	Йотко
Мерко	Аско	Бръско	Потко
Перко	Васко	Ляско	Кротко
Серко	Даско	Бляско	Сотко
Терко	Ласко	Бряско	Тотко
Стерко	Бласко	Атко	Фотко
Ферко	Власко	Батко	Шотко
Щерко	Гласко	Ватко	Вутко
Бирко	Наско	Датко	Гутко
Гирко	Манаско	Латко	Сутко
Жирко	Атанаско	Златко	Тутко
Джирко	Паско	Матко	Шутко
Кирко	Спаско	Стаматко	Вътко
Лирко	Раско	Натко	Трътко
Мирко	Параско	Анатко	Олютко
Демирко	Гераско	Патко	Цвятко
Пирко	Гераско	Братко	Пятко
Спирко	Праско	Стратко	Обрятко
Сирко	Таско	Сатко	Уко
Тирко	Анастаско	Татко	Буко
Салтирко	Еско	Статко	Вуко
Сотирко	Веско	Евстатко	Дуко
Пастирко	Деско	Истатко	Жуко
Фирко	Фелдеско	Бетко	Джуко
Зафирко	Филдеско	Светко	Луко
Цирко	Божеско	Цветко	Руко
Пацирко	Леско	Гетко	Суко
Чирко	Блеско	Летко	Цуко
Ширко	Песко	Милетко	Шуко
Беширко	Бреско	Метко	Дафко
Щирко	Францеско	Пометко	Кафко
Горко	Франческо	Нетко	Сарафко
Дорко	Биско	Петко	Тафко
Джорко	Виско	Обретко	Тефко
Зорко	Диско	Сретко	Стефко
Порко	Калиско	Тетко	Трифко
Торко	Даниско	Шетко	Кофко
Трко	Риско	Итко	Тофко
Бурко	Хариско	Витко	Дъфко
Гурко	Хриско	Левитко	Пахко
Дурко	Сиско	Дивитко	Блехко
Джурко	Тиско	Житко	Михко
Зурко	Оско	Китко	Ацко
Сурко	Боско	Литко	Бацко
Пастурко	Доско	Митко	Вацко
Цурко	Фидоско	Димитко	Дацко
Пецурко	Моско	Нитко	Кацко
Чурко	Йоско	Даритко	Нацко
Шурко	Поско	Титко	Цацко
Бърко	Роско	Фитко	Вецко
Сребърко	Мироско	Хитко	Гецко
Митърко	Соско	Читко	Мецко
Фърко	Тоско	Шитко	Венецко
Църко	Тоско	Отко	Стецко
	Ристоско	Ботко	Ицко
	Христоско	Дотко	Мицко
	Буско	Жотко	Димицко
	Руско	Зотко	
	Бруско	Котко	
		Мотко	

Ницко	Дичко	Кучко	Малешко
Тицко	Гладичко	Лучко	Ралешко
Доцко	Радичко	Мучко	Каблешко
Моцко	Медичко	Каручко	Белешко
Поцко	Тодичко	Сучко	Велешко
Тоцко	Гърдичко	Тучко	Милешко
Цоцко	Божичко	Чучко	Колешко
Вуцко	Кичко	Въчко	Тулешко
Куцко	Личко	Гъчко	Вълешко
Въцко	Аличко	Лъчко	Мешко
Бръцко	Каличко	Влъчко	Нешко
Дръцко	Раличко	Пъчко	Петканешко
Ачко	Беличко	Ръчко	Манешко
Бачко	Величко	Дръчко	Ченешко
Вачко	Количко	Кръчко	Нинешко
Новачко	Цоличко	Съчко	Търнешко
Гачко	Мичко	Ячко	Пунешко
Дачко	Самичко	Бячко	Пешко
Зачко	Смичко	Лячко	Лазарешко
Качко	Ничко	Ашко	Брешко
Скачко	Еничко	Балашко	Обрешко
Лачко	Наничко	Вашко	Добрешко
Милачко	Станичко	Ивашко	Врешко
Плачко	Стоеничко	Гашко	Андрешко
Николачко	Търничко	Дашко	Шерешко
Мачко	Тръничко	Андреашко	Орешко
Стамачко	Яничко	Зашко	Тодорешко
Начко	Стоичко	Лашко	Петрешко
Аначко	Пичко	Влашко	Митрешко
Станачко	Ричко	Николашко	Стрешко
Яначко	Маричко	Машко	Тешко
Пачко	Паричко	Нашко	Батешко
Рачко	Царичко	Станашко	Вутешко
Керачко	Добричко	Генашко	Тутешко
Крачко	Киричко	Финашко	Чешко
Петрачко	Гьоричко	Йонашко	Франчешко
Димитрачко	Тричко	Пашко	Ишко
Сачко	Яричко	Рашко	Бишко
Тачко	Спасичко	Парашко	Вишко
Матачко	Светичко	Брашко	Превишко
Митачко	Античко	Грашко	Дишко
Фачко	Фичко	Драшко	Кишко
Бечко	Хичко	Патрашко	Лишко
Вечко	Чичко	Петрашко	Калишко
Дечко	Вълчко	Митрашко	Ангелишко
Жечко	Очко	Димитрашко	Колишко
Лечко	Бочко	Страшко	Мишко
Малечко	Гочко	Храшко	Нишко
Мечко	Дочко	Сашко	Станишко
Нечко	Жочко	Ташко	Чернишко
Венечко	Йочко	Миташко	Паришко
Пенечко	Кочко	Васташко	Тишко
Печко	Мочко	Буташко	Бошко
Вречко	Ночко	Ешко	Гошко
Течко	Прочко	Бешко	Дошко
Сечко	Точко	Бибешко	Йошко
Чечко	Цочко	Вешко	Кошко
Ичко	Чочко	Гешко	Лолошко
Раичко	Льочко	Дешко	Мошко
Вичко	Учко	Радешко	Ношко
Левичко	Бучко	Недешко	Рошко
Новичко	Вучко	Лешко	Грошко
Гичко	Дучко	Лалешко	Прошко

Тошко	Лало	Соло	Продромо
Шошко	Мало	Толо	Томо
Горшко	Пало	Столо	Пармо
Гършко	Рало	Цоло	Ермо
Ушко	Драло	Чоло	Гермо
Бушко	Сало	Шоло	Гилермо
Вушко	Тало	Карло	Сърмо
Гушко	Итало	Кърло	Бумо
Драгушко	Хало	Мисло	Думо
Душко	Цало	Братло	Пумо
Радушко	Чало	Светло	Шумо
Андушко	Кабло	Уло	Гръмо
Гердушко	Павло	Пауло	Гямо
Кушко	Ставро	Було	Ано
Калушко	Игло	Вуло	Бано
Мушко	Радло	Гуло	Вано
Нушко	Ело	Дуло	Гано
Райнушко	Иваело	Куло	Дано
Рушко	Рафаело	Луло	Жано
Карушко	Бело	Груло	Джано
Марушко	Цвело	Суло	Зано
Парушко	Гело	Чуло	Дзано
Тарушко	Дело	Въло	Лениано
Поврушко	Джело	Гъло	Кано
Андрушко	Анжело	Къло	Лано
Крушко	Нело	Пъло	Мано
Петрушко	Пело	Кръло	Нано
Димитрушко	Село	Съло	Тоано
Тушко	Стело	Гюло	Пано
Братушко	Цело	Бяло	Спано
Татушко	Марчело	Дяло	Рано
Шушко	Тризло	Дамо	Брано
Въшко	Ило	Замо	Драно
Мъшко	Било	Камо	Трано
Пъшко	Гило	Рамо	Франо
Кръшко	Дило	Грамо	Храно
Фъшко	Жило	Само	Сано
Гюшко	Джило	Стамо	Тано
Миюшко	Лило	Гемо	Стано
Милюшко	Мило	Демо	Фано
Олюшко	Пило	Кемо	ж Теофано
Вряшко	Трило	Пемо	Хано
Оряшко	Тило	Кремо	Цано
Въко	Фило	Премо	Чано
Лъко	Цило	Семо	Шано
Пъко	Чило	Размо	Драгно
Ръко	Байло	Имо	Ено
Тръко	Ивайло	Димо	Бено
Фръко	Дайло	Кимо	Вено
Съко	Райло	Лимо	Звено
Цъко	Войло	Римо	Гено
Улъко	Манойло	Примо	Дено
Раичько	Боло	Симо	Жено
Гюко	Воло	Тимо	Джено
Яко	Голо	Сtimo	Зено
Бяко	Теоло	ж Ашимо	Кено
Дяко	Джоло	Климо	Лено
Ляко	Золо	Елмо	Мено
Бало	Йоло	Домо	Нено
Вало	Коло	Комо	Пено
Гало	Лоло	Момо	Брено
Дало	Роло	Ромо	Дрено
Кало	Фроло	Громо	Крено

Прено
Трено
Хрено
Сено
Ксено
Тено
Цено
Чено
Шено
Дружно
Везно
Ино
Вино
Гино
Дино
Годино
Жино
Джино
Зино
Кино
ж Алино
Мино
Нино
Пино
Рино
Дрино
Пиерино
Зрино
Крино
Теодорино
Прино
Сино
Тино
Робертино
Хино
Цино
Чино
Шино
Байно
Вайно
Гайно
Дайно
Кайно
Малайно
Майно
Райно
Брайно
Драйно
Крайно
Стайно
Цайно
Бейно
Дейно
Жейно
Нейно
Пейно
Бейно
Шейно
Бойно
Войно
Гойно
Дойно
Радойно

Зойно
Койно
Шкойно
Мойно
Бройно
Пройно
Тройно
Тойно
Стойно
Буйно
Вуйно
Дуйно
Куйно
Руйно
Мъйно
Съйно
Оно
Боно
Воно
Гоно
Доно
Диодоно
Джоно
Зоно
Йоно
Коно
Лоно
Моно
Ноно
Поно
Роно
Тоно
Цоно
Чоно
Шоно
Щоно
Гьоно
Аверно
Авгерно
Черно
Бурно
Гърно
Търно
Църно
Босно
Уно
Буно
Вуно
Гуно
Дуно
Джуно
Куно
Муно
Нуно
Пуно
Руно
Бруно
Груно
Труно
Туно
Хуно
Шуно
Михно

Рушно
Бъно
Въно
Гъно
Дъно
Къно
Пъно
Бръно
Тръно
Юно
Бяно
Гяно
Дяно
Ляно
Мяно
Дряно
Тяно
ж Алтяно
Гапо
Запо
Капо
Трапо
Сапо
Тапо
Лепо
Пепо
Ипо
Джипо
Липо
Чипо
Чопо
Льопо
Карпо
Търпо
Деспо
Госпо
Купо
Лупо
Рупо
Тъпо
Ляпо
Аро
Баро
Варо
Гаро
Даро
Жаро
Заро
Каро
Вакаро
Маро
Наро
Паро
Саро
Таро
Царо
Рабро
Храбро
Сребро
Ламбро
Добро
Джубро
Чубро

Мавро
Ставро
Евро
Негро
Едро
Андро
Бандро
Нандро
Шандро
Бендро
Ляндро
Йодро
Кодро
Модро
Мудро
Еро
Беро
Геро
Джеро
Зеро
Керо
ж Калеро
Меро
Неро
Перо
Серо
Феро
Херо
Церо
Иро
Биро
Гиро
Жиро
Джиро
Зиро
Киро
Лиро
Миро
Пиро
Спиро
Шпиро
Сиро
Фиро
Чиро
Широ
Макро
Искро
Оро
Боро
Горо
Доро
Жоро
Джоро
Зоро
Йоро
Коро
Флоро
Моро
Поро
Хоро
Капро
Кипро
Опро

Копро
Матро
Патро
Митро
Кентро
Бистро
Ястро
Сутро
Буро
Гуро
Згуро
Сгуро
Дуро
Журо
Джуро
Муро
Пуро
Суро
Цуро
Чуро
Онуфро
Нехро
Бъро
Гъро
Дъро
Мъро
Пъро
Църо
Гюро
Яро
Сяро
Асо
Басо
Васо
Касо
Власо
Класо
Масо
Насо
Пасо
Расо
Прасо
Сасо
Тасо
Есо
Весо
Десо
Кесо
Лесо
Ресо
Исо
Бисо
Дисо
Джисо
Зисо
Лисо
Мисо
Нисо
Моисо
Писо
ж Хрисо
Мойсо
Алексо

Босо
Досо
Косо
Сосо
Арсо
Герсо
Персо
Кусо
Русо
Брусо
Въсо
Ръсо
Фъсо
Лято
Ато
Бато
Вато
Гато
Като
Лато
Плато
Мато
Нато
Пато
Брато
Фрато
Сато
Тато
Евто
Ето
Бето
Вето
Гето
Лето
ж Илето
Мето
Нето
Пето
Врето
Крето
Тето
Ито
Бито
Вито
Гито
Дито
Кито
Лито
Флито
Мито
Нито
Пито
Рито
Тито
Фито
Хито
Чито
Шито
Гайто
Пайто
Белто
Велто
Милто

Султо
Анто
Банто
Ванто
Клеанто
Джанто
Занто
Канто
Манто
Панто
Транто
Санто
Ханто
Бенто
Венто
Генто
Дженто
Кенто
Ленто
Менто
Пенто
Сенто
Тенто
Ченто
Шенто
Инто
Бинто
Минто
Тинто
Финто
Чинто
Джонто
Йонто
Конто
Ронто
Фонто
Шонто
Шьонто
Гунто
Кунто
Мунто
Рунто
Трунто
Чунто
Шунто
Вънто
Кънто
Пънто
Янто
Ото
Бото
Вото
Гото
Дото
Жото
Джото
Зото
Йото
Кото
Мото
Ното
Пото
Крото

Тото
Хото
Шото
Гъото
Нъото
Копто
Зарто
Карто
Марто
Парто
Керто
Орто
Корто
Джурто
Курто
Мурто
Върто
Кърто
Насто
Анасто
Есто
Ристо
Кристо
Фристо
Христо
Найсто
Косто
Посто
Кръсто
Буто
Вуто
Гуто
Жуто
Джуто
Куто
Муто
Суто
Туто
Шуто
Ефто
Руфто
Бъто
Въто
Пъто
Кръто
Къто
Кюто
Бято
Цвято
Гято
Пято
Дафо
Кафо
Рафо
Тафо
Нефо
Стефо
Кифо
Телфо
Софо
Стофо
Морфо
Руфо

Кюфо
Бахо
Вахо
Захо
Махо
Пахо
Рахо
Страхо
Тахо
Блехо
Нехо
Пехо
Техо
Кихо
Михо
Прихо
Тихо
Балхо
Йохо
Архо
Пасхо
Духо
Рухо
Тухо
Бляхо
Ацо
Бацо
Вацо
Гацо
Дацо
Лацо
Мацо
Нацо
Пацо
Рацо
Тацо
Фацо
Цацо
Ецо
Бецо
Вецо
Гецо
Кецо
Лецо
Блецо
Мецо
Нецо
Пецо
Крецо
Цецо
Ицо
Бицо
Вицо
Гицо
Дицо
Кицо
Лицо
Мицо
Ницо
Пицо
Тицо
Фицо
Хицо

Шицо
Мейцо
Калцо
Филцо
Ванцо
Ранцо
Менцо
Винченцо
Илинцо
Оцо
Боцо
Гоцо
Доцо
Йоцо
Коцо
Моцо
Поцо
Троцо
Тоцо
Цоцо
Барцо
Нарцо
Гирцо
Пурцо
Кърцо
Уцо
Буцо
Вуцо
Гуцо
Куцо
Луцо
Нуцо
Руцо
Груцо
Труцо
Туцо
Цуцо
Бъцо
Въцо
Гъцо
Къцо
Мъцо
Ръцо
Бръцо
Дръцо
Кръцо
Люцо
Яцо
Няцо
Ачо
Бачо
Вачо
Гачо
Дачо
Зачо
Качо
Скачо
Лачо
Блачо
Злачо
Клачо
Цолачо
Плачо

Мачо
Начо
Пачо
Рачо
Драчо
Крачо
Трачо
Сачо
Тачо
Митачо
Стачо
Фачо
Хачо
Цачо
Чачо
Рабчо
Врабчо
Дабчо
Сребчо
Бобчо
Добчо
Робчо
Хобчо
Рубчо
Хубчо
Дъбчо
Връбчо
Събчо
Любчо
Давчо
Завчо
Кавчо
Лавчо
Главчо
Плавчо
Ставчо
Здравчо
Кравчо
Савчо
Евчо
Съдевчо
Левчо
Певчо
Ивчо
Радивчо
Живчо
Сивчо
Йовчо
Яковчо
Ловчо
Гъовчо
Пръвчо
Тръвчо
Лявчо
Грудчо
Ечо
Бечо
Вечо
Гечо
Дечо
Жечо
Кечо
Лечо

Милечо
Мечо
Нечо
Печо
Кречо
Течо
Чечо
Железчо
Ичо
Бичо
Вичо
Гичо
Драгичо
Дичо
Жичо
Божичо
Кичо
Личо
Каличо
Иличо
Количо
Дуличо
Мичо
Еремичо
Ничо
Каленичо
Търничо
Тръничо
Пичо
Ричо
Добричо
Киричо
Боричо
Нехричо
Сичо
Тичо
Златичо
Фичо
Хичо
Чичо
Байчо
Гайчо
Дайчо
Кайчо
Лукайчо
Лайчо
Влайчо
Клайчо
Найчо
Пайчо
Райчо
Брайчо
Драйчо
Крайчо
Трайчо
Сайчо
Братайчо
Ротайчо
Стайчо
Бейчо
Дейчо
Лейчо
Нейчо

Пейчо	Божелчо	Гимчо	Чанчо
Брейчо	Темелчо	Димчо	Шанчо
Андрейчо	Селчо	Кимчо	Енчо
Чейчо	Петелчо	Стоимчо	Бенчо
Драгийчо	Илчо	Римчо	Венчо
Илийчо	Данаилчо	Тримчо	Генчо
Марийчо	Билчо	Симчо	Евгенчо
Ойчо	Вилчо	Русимчо	Денчо
Бойчо	Свилчо	Тимчо	Младенчо
Бобойчо	Дилчо	Домчо	Раденчо
Войчо	Божилчо	Комчо	Найденчо
Гойчо	Лилчо	Момчо	Воденчо
Благойчо	Милчо	Томчо	Студенчо
Драгойчо	Имилчо	Богумчо	Женчо
Негойчо	Данилчо	Думчо	Кенчо
Дойчо	Станилчо	Кумчо	Ленчо
Радойчо	Стоилчо	Грумчо	Магдаленчо
Йойчо	Пилчо	Друмчо	Мегленчо
Койчо	Рилчо	Струмчо	Еленчо
Нойчо	Кирилчо	Шумчо	Теленчо
Станойчо	Крилчо	Анчо	Миленчо
Пойчо	Василчо	Банчо	Менчо
Лепойчо	Тилчо	Хубанчо	Каменчо
Ройчо	Груилчо	Банчо	Роменчо
Бройчо	Филчо	Иванчо	Арменчо
Пройчо	Болчо	Ганчо	Ерменчо
Тройчо	Голчо	Драганчо	Руменчо
Тойчо	Долчо	Данчо	Ненчо
Братойчо	Йолчо	Воданчо	Стоенчо
Стойчо	Колчо	Годанчо	Пенчо
Вуйчо	Николчо	Жанчо	Ренчо
Гуйчо	Соколчо	Божанчо	Дренчо
Дуйчо	Нолчо	Занчо	Едренчо
Пуйчо	Манолчо	Лозанчо	Коренчо
Руйчо	Ролчо	Канчо	Кренчо
Груйчо	Солчо	Милканчо	Пренчо
Туйчо	Толчо	Вълканчо	Тренчо
Чикчо	Чолчо	Коканчо	Френчо
Чокчо	Вулчо	Сланчо	Сенчо
Алчо	Дулчо	Манчо	Есенчо
Балчо	Кулчо	Диманчо	Тенчо
Галчо	Лулчо	Шуманчо	Обретенчо
Далчо	Сулчо	Нанчо	Ченчо
Калчо	Вълчо	Ананчо	Шенчо
Лалчо	Кълчо	Панчо	Инчо
Малчо	Сълчо	Спанчо	Бинчо
Налчо	Юлчо	Ранчо	Винчо
Палчо	Гюлчо	Бранчо	Гинчо
Ралчо	Люлчо	Вранчо	Динчо
Дралчо	Дялчо	Дранчо	Радинчо
Кралчо	Дамчо	Миранчо	Костадинчо
Салчо	Камчо	Горанчо	Кузинчо
Талчо	Ламчо	Пранчо	Кинчо
Халчо	Маламчо	Транчо	Линчо
Михалчо	Рамчо	Касанчо	Галинчо
Елчо	Аврамчо	Русанчо	Калинчо
Белчо	Грамчо	Танчо	Малинчо
Велчо	Тамчо	Станчо	Сталинчо
Гелчо	Кемчо	Кръстанчо	Ангелинчо
Ангелчо	Семчо	Фанчо	Илинчо
Делчо	Темчо	Стефанчо	Милинчо
Неделчо	Имчо	Ханчо	Столинчо
Желчо	Заимчо	Цанчо	Минчо

Нинчо
Танинчо
Воинчо
Пинчо
Ринчо
Заринчо
Лазаринчо
Маринчо
Саринчо
Царинчо
Иринчо
Диринчо
Пиринчо
Дринчо
Кринчо
Принчо
Тринчо
Русинчо
Тинчо
Катинчо
Латинчо
Златинчо
Кутинчо
Пефтинчо
Финчо
Хинчо
Чинчо
Ончо
Бончо
Гончо
Дончо
Андончо
Зончо
Йончо
Кончо
Лончо
Калончо
Мончо
Лимончо
Нончо
Пончо
Андрончо
Крончо
Прончо
Трончо
Тончо
Телефончо
Цончо
Чончо
Гьончо
Льончо
Унчо
Паунчо
Бунчо
Вунчо
Павунчо
Гунчо
Пагунчо
Драгунчо
Дунчо
Радунчо
Кунчо
Пекунчо

Лунчо
Калунчо
Колунчо
Мунчо
Нунчо
Пунчо
Сапунчо
Рунчо
Друнчо
Перунчо
Корунчо
Трунчо
Патрунчо
Петрунчо
Сунчо
Тунчо
Татунчо
Хунчо
Чунчо
Ънчо
Бънчо
Вънчо
Гънчо
Дънчо
Кънчо
Слънчо
Мънчо
Пънчо
Брънчо
Грънчо
Крънчо
Трънчо
Алтънчо
Юнчо
Янчо
Траянчо
Мянчо
Румянчо
Калоянчо
Стоянчо
Тянчо
Бочо
Вочо
Гочо
Дочо
Садочо
Зочо
Йочо
Кочо
Лочо
Плочо
Флочо
Мочо
Сочо
Почо
Брочо
Грочо
Точо
Хочо
Цочо
Чочо
Гьочо
Льочо

Гапчо
Дапчо
Капчо
Рапчо
Крапчо
Трапчо
Липчо
Копчо
Хопчо
Льопчо
Дупчо
Купчо
Рупчо
Тръпчо
Хюлюпчо
Ляпчо
Арчо
Барчо
Варчо
Гарчо
Зарчо
Назарчо
Карчо
Макарчо
Марчо
Камарчо
Парчо
Сарчо
Тарчо
Царчо
Ерчо
Берчо
Верчо
Герчо
Керчо
Скерчо
Валерчо
Мерчо
Перчо
Серчо
Бирчо
Вирчо
Гирчо
Кирчо
Мирчо
Демирчо
Семирчо
Пирчо
Тирчо
Орчо
Борчо
Ворчо
Горчо
Григорчо
Дорчо
Тодорчо
Зорчо
Йорчо
Корчо
Морчо
Норчо
Порчо
Торчо

Форчо
Урчо
Бурчо
Дурчо
Курчо
Пурчо
Сурчо
Чурчо
Бърчо
Гърчо
Угърчо
Кърчо
Петърчо
Митърчо
Гюрчо
Кюрчо
Ярчо
Атанасчо
Хрисчо
Русчо
Кротчо
Бучо
Вучо
Гучо
Дучо
Радучо
Кучо
Скучо
Лучо
Илучо
Мучо
Тучо
Чучо
Дафчо
Седефчо
Стефчо
Йосифчо
Тифчо
Софчо
Стофчо
Труфчо
Бахчо
Стрехчо
Трихчо
Тихчо
Дохчо
Нохчо
Грохчо
Рухчо
Трухчо
Тухчо
Братухчо
Пръхчо
Ношчо
Кушчо
Трушчо
Братушчо
Бъчо
Въчо
Гъчо
Дъчо
Къчо
Лъчо

Мъчо
Пъчо
Кръчо
Ячо
Дячо
Лячо
Ашо
Башо
Вашо
Гашо
Дашо
Зашо
Кашо
Лашо
Влашо
Машо
Нашо
Пашо
Рашо
Брашо
Драшо
Прашо
Страшо
Сашо
Ташо
Шашо
Ешо
Бешо
Вешо
Гешо
Дешо
Джешо
Лешо
Мешо
Нешо
Занешо
Станешо
Пешо
Решо
Брешо
Трешо
Сешо
Тешо
Ишо
Бишо
Вишо
Гишо
Дишо
Жишо
Кишо
Лишо
Глишо
Мишо
Нишо
Пишо
Тришо
Тишо
Шишо
Чокшо
Някшо
Димшо
Римшо
Дъмшо

Баншо
Миншо
Бошо
Гошо
Дошо
Йошо
Кошо
Мошо
Пошо
Рошо
Грошо
Дрошо
Прошо
Трошо
Тошо
Шошо
Гъошо
Ершо
Гершо
Уршо
Куршо
Кършо
Ушо
Бушо
Вушо
Гушо
Душо
Кушо
Лушо
Мушо
Нушо
Пушо
Рушо
Крушо
Трушо
Гушо
Фушо
Въшо
Къшо
Пъшо
Гюшо
Яшо
Дабы
Бебы
Бобы
Върбы
Щърбы
Убы
Рубы
Хубы
Дъбы
Любы
Главы
Здравы
Кравы
Севы
Ковы
Багы
Благы
Млагы
Рагы
Драгы
Бегы

Пинды
Тринды
Бонды
Донды
Конды
Понды
Кронды
Тонды
Шонды
Льонды
Бунды
Кунды
Мунды
Пунды
Рунды
Бънды
Вънды
Кънды
Мънды
Пънды
Брънды
Грънды
Крънды
Боды
Воды
Годы
Доды
Поды
Роды
Гроды
Проды
Тоды
Арды
Варды
Марды
Бурды
Бърды
Гърды
Буды
Гуды
Куды
Муды
Пуды
Руды
Груды
Гъды
Пъды
Гръды
Стразы
Везы
Мезы
Изы
Бизы
Тризы
Зозы
Йозы
Лозы
Розы
Грозы
Тозы
Бързы
Дързы
Мързы

Прегы
Грозгы
Ангы
Конгы
Понгы
Мунгы
Рогы
Прогы
Гугы
Пугы
Ругы
Бады
Гады
Влады
Млады
Рады
Грады
Богды
Беды
Деды
Джеды
Смеды
Неды
Педы
Преды
Среды
Звезды
Гизды
Грозды
Виды
Диды
Пиды
Фиды
Бойды
Ройды
Алды
Балды
Белды
Банды
Ванды
Ганды
Данды
Канды
Манды
Нанды
Панды
Ранды
Смаранды
Саранды
Пранды
Транды
Санды
Цанды
Кенды
Ленды
Менды
Пенды
Ренды
Кренды
Винды
Гинды
Динды
Минды

Бузьо
Кузьо
Вакьо
Дакьо
Лакьо
Злакьо
Накьо
Ракьо
Фракьо
Сакьо
Факьо
Векьо
Некьо
Текьо
Икьо
Викьо
Цвико
Ликьо
Иликьо
Марикьо
Чикьо
Райкьо
Стайкьо
Нейкьо
Донейкьо
Илийкьо
Ойкьо
Пойкьо
Стойкьо
Неделкьо
Василкьо
Кулкьо
Дуранкьо
Френкьо
Инкьо
Маринкьо
Веринкьо
Конкьо
Леонкьо
Окьо
Вокьо
Докьо
Нокьо
Покьо
Цокьо
Граскьо
Ескьо
Рискьо
Госкьо
Гъскьо
Кръскьо
Букьо
Цукьо
Пъкьо
Альо
Бальо
Вальо
Гальо
Дальо
Зальо
Кальо
Лальо
Мальо

Пальо
Ральо
Каральо
Бральо
Кральо
Сальо
Тальо
Стальо
Хальо
Михальо
Цальо
Чальо
Дебльо
Убльо
Павльо
Ставьо
Игльо
Рогльо
Бельо
Вельо
Цвельо
Дельо
Недельо
Жельо
Кельо
Мельо
Нельо
Пельо
Рельо
Дрельо
Хрельо
Сельо
Тельо
Цельо
Чельо
Шельо
Ильо
Бильо
Вильо
Цвильо
Гильо
Дильо
Жильо
Кильо
Лильо
Мильо
Смильо
Шмильо
Пильо
Сильо
Тильо
Стильо
Фильо
Хильо
Цильо
Чильо
Влайльо
Чайльо
Ройльо
Вакльо
Макльо
Ракльо
Больо

Вольо
Гольо
Дольо
Зольо
Кольо
Нольо
Польо
Рольо
Крольо
Хрольо
Тольо
Стольо
Хольо
Цольо
Чольо
Шольо
Карльо
Скерльо
Мерльо
Кирльо
Върльо
Хвърльо
Кърльо
Масльо
Мисльо
Светльо
Тотльо
Ульо
Паульо
Бульо
Вульо
Гульо
Гагульо
Дульо
Кульо
Лульо
Пульо
Рульо
Грульо
Хрульо
Сульо
Тульо
Стульо
Хульо
Цульо
Чульо
Шульо
Пехльо
Бъльо
Въльо
Къльо
Пъльо
Кръльо
Съльо
Гюльо
Люльо
Тюльо
Бяльо
Ляльо
Ламьо
Самьо
Римьо
Комьо

Ромьо
Аньо
Баньо
Ваньо
Ганьо
Даньо
Жаньо
Джаньо
Заньо
Каньо
Ланьо
Сланьо
Маньо
Наньо
Паньо
Браньо
Храньо
Таньо
Станьо
Фаньо
Ханьо
Цаньо
Чаньо
Гривньо
Тръвньо
Дагньо
Драгньо
Игньо
Огньо
Гадньо
Радньо
Медньо
Рудньо
Гръдньо
Еньо
Беньо
Веньо
Геньо
Деньо
Дженьо
Кеньо
Леньо
Меньо
Неньо
Пеньо
Реньо
Дреньо
Креньо
Преньо
Опреньо
Треньо
Теньо
Ценьо
Ченьо
Шеньо
Везньо
Иньо
Биньо
Виньо
Гиньо
Диньо
Джиньо
Зиньо

Киньо	Куньо	Берьо	Досьо
Линьо	Муньо	Жерьо	Йосьо
Миньо	Нуньо	Зерьо	Косьо
Ниньо	Пуньо	Мерьо	Мосьо
Пиньо	Руньо	Серьо	Дросьо
Гриньо	Груньо	Терьо	Тосьо
Тиньо	Круньо	Стерьо	Хърсьо
Стиньо	Туньо	Ферьо	Кусьо
Финьо	Фуньо	Щерьо	Русьо
Хиньо	Цуньо	Щерьо	Брусьо
Чиньо	Чуньо	Дирьо	Въсьо
Шиньо	Шуньо	Кирьо	Пъсьо
Крайньо	Рахньо	Мирьо	Фъсьо
Койньо	Михньо	Пирьо	Батьо
Ройньо	Дохньо	Тирьо	Ватьо
Макньо	Вишньо	Фирьо	Гатьо
Димньо	Бошньо	Чирьо	Катьо
Тимньо	Ъньо	Мокрьо	Латьо
Комньо	Бъньо	Искрьо	Златьо
Боньо	Въньо	Орьо	Матьо
Воньо	Гъньо	Борьо	Патьо
Гоньо	Дъньо	Зорьо	Стратьо
Доньо	Къньо	Йорьо	Фратьо
Йоньо	Мъньо	Корьо	Татьо
Коньо	Пъньо	Морьо	Фатьо
Лоньо	Бръньо	Форьо	Бетьо
Моньо	Гръньо	Хорьо	Ветьо
Ноньо	Кръньо	Запрьо	Цветьо
Поньо	Тръньо	Опрьо	Кетьо
Роньо	Цръньо	Бистрьо	Метьо
Гроньо	Фъньо	Бурьо	Нетьо
Кроньо	Яньо	Згурьо	Петьо
Проньо	Мяньо	Дурьо	Тетьо
Тоньо	Тяньо	Зурьо	Итьо
Цоньо	Липьо	Мурьо	Витьо
Чоньо	Чипьо	Нурьо	Гитьо
Шоньо	Опьо	Пурьо	Китьо
Гъоньо	Купьо	Сурьо	Митьо
Лъоньо	Рупьо	Чурьо	Питьо
Гарньо	Барьо	Шурьо	Титьо
Карньо	Варьо	Гърьо	Фитьо
Верньо	Гарьо	Църьо	Хитьо
Черньо	Дарьо	Асьо	Алтьо
Дворньо	Зарьо	Васьо	Кантьо
Горньо	Карьо	Дасьо	Лантьо
Торньо	Марьо	Касьо	Пантьо
Бурньо	Парьо	Ласьо	Пентьо
Бърньо	Тарьо	Власьо	Минтьо
Гърньо	Фарьо	Масьо	Понтьо
Кърньо	Царьо	Насьо	Тронтьо
Търньо	Сребрьо	Пасьо	Чонтьо
Църньо	Ламбрьо	Грасьо	Кунтьо
Красньо	Добрьо	Красьо	Рунтьо
Босньо	Гаврьо	Есьо	Чунтьо
Росньо	Еврьо	Бесьо	Кънтьо
Стратньо	Багрьо	Десьо	Трънтьо
Татньо	Кадрьо	Кесьо	Ботьо
Кротньо	Едрьо	Месьо	Готьо
Уньо	Ендрьо	Песьо	Зотьо
Буньо	Сендрьо	Гисьо	Мотьо
Гуньо	Удрьо	Письо	Нотьо
Дуньо	Къдрьо	Бонсьо	Потьо
Джуньо	Ерьо	Босьо	Сотьо

Тотъо
Фотъо
Мартъо
Кертъо
Куртъо
Къртъо
Настъо
Растъо
Ристъо
Христъо
Гостъо
Кръстъо
Бутъо
Вутъо
Гутъо
Кутъо
Мутъо
Тутъо
Духтъо
Бътъо
Вътъо
Гътъо
Кътъо
Пътъо
Дрътъо
Крътъо
Кютъо
Пефъо
Дуфъо
Куцьо
Пещъо
Ищъо
Бощъо
Мощъо
Нощъо

П

Агап
Мискеп
Боголеп
Илип
Филип
Архип
Агоп
Родоп
Прокоп
Сироп
Карп
Поликарп
Хилюп

Р

Енгибар
Севар
Варвар
Маргар
Гъргар
Джавдар
Чавдар
Божидар
Скъпидар

Латидар
Пандар
Живодар
Тодар
Вардар
Лазар
Назар
Слънчезар
Лъчезар
Елизар
Белизар
Велизар
Пелизар
Вилизар
Цветизар
Любозар
Славозар
Светлозар
Среброзар
Петрозар
Златозар
Светозар
Цветозар
Макар
Поликар
Ласкар
Милар
Колмар
Геомар
Кенар
Кипар
Гаспар
Каспар
Гашпар
Кашпар
Кесар
Косар
Татар
Нестар
Нистар
Януар
Сафар
Тефар
Теофар
Бахар
Тихар
Теохар
Прохар
Стохар
Бацар
Куцар
Яшар
Заер
Рабер
Тибер
Дульбер
Давер
Мавер
Ставер
Север
Аливер
Оливер
Уливер

Сивер
Телвер
Благовер
Крюгер
Ивидер
Сидер
Шидер
Скендер
Будер
Пиер
Кайзер
Валер
Илер
Дайлер
Владимер
Полимер
Станимер
Стоимер
Йосмер
Революционер
Бюхнер
Бисер
Косер
Левтер
Елевтер
Юпитер
Валтер
Волтер
Силвестер
Нестер
Калистер
Нистер
Лефтер
Стафер
Калифер
Калофер
Нофер
Малнихер
Манлихер
Малинхер
Мицер
Куцер
Момчер
Завир
Аргир
Везир
Канозир
Титамир
Демир
Велемир
Огнемир
Вомир
Семир
Кантемир
Страшемир
Владимир
Градимер
Алдимир
Кандимир
Будимир
Божимир
Дружимир
Стрезимир

Галимир
Велимир
Желимир
Селимир
Полимир
Планимир
Бранимир
Хранимир
Станимир
Пленимир
Ценимир
Звонимир
Гонимир
Стоимир
Беримир
Боримир
Спасимир
Красимир
Десимир
Хрисимир
Златимир
Братимир
Стратимир
Цветимир
Алтимир
Кантимир
Властимир
Христимир
Страцимир
Страшимир
Воймир
Стоймир
Строймир
Елмир
Любомир
Славомир
Новомир
Благомир
Драгомир
Богомир
Радомир
Правдомир
Чедомир
Звездомир
Алдомир
Чудомир
Маломир
Светломир
Момир
Стеномир
Войномир
Красномир
Добромир
Скоромир
Петромир
Хрисомир
Татомир
Светомир
Цветомир
Витомир
Христомир
Вутомир
Тихомир

Стихомир	Унисифор	Тарас	Лападат
Исир	Христофор	Герас	<i>ж</i> Благодат
Статир	Прохор	Вилдирас	Ревокат
Салтир	Ванчор	Крас	Евангелат
Псалтир	Манчор	Никитас	Милат
Псантир	Бачор	Анастас	Филат
Сотир	Петришор	Фелдес	Злат
<i>ж</i> Естир	Митришор	Филдес	Скарлат
Зафир	Гальор	Агнес	Скерлат
Калафир	Митр	<i>ж</i> Инес	Стамат
Сафир	Гмитр	Жорес	Игнат
Зефир	Хлабур	<i>ж</i> Долорес	Йонат
Замфир	Барбур	Паис	Брат
Занфир	Лавур	Радис	Кубрат
Профир	Къвур	Аведис	Кодрат
Порфир	Благур	Модис	Ипократ
Бешир	Гургур	Саркис	Сократ
Бишир	Бендур	Фироклис	Страт
Шамшир	Гаджур	<i>ж</i> Семирамис	Естрат
Чемшир	Божур	Дивинис	Калистрат
Шемшир	Меркур	Деонис	Стат
Чимшир	Букур	Дионис	Мушат
Шимшир	Гайнур	Дафнис	<i>ж</i> Елизабет
Аришир	Спанур	Лоис	<i>ж</i> Ивет
Желибор	Батур	Парис	<i>ж</i> Силвет
Елевор	Артур	Кипарис	Богосвет
Извор	Тутур	Бойрис	Радосвет
Явор	Бацур	Борис	Калоцвет
Дагор	Мацур	Богорис	Доброцвет
Загор	Пецур	Лорис	Златоцвет
Диагор	Бачур	Морис	<i>ж</i> Одет
Игор	Вачур	Хрис	<i>ж</i> Розет
Развигор	Ванчур	Нарцис	Жулиет
Глигор	Танчур	Еделвайс	Милет
Григор	Бишур	<i>ж</i> Еделвайс	Виолет
Богор	Храбър	Ортодокс	Полет
Гъргор	Сребър	Енгелс	<i>ж</i> Пролет
Салвадор	Цибър	<i>ж</i> Флоранс	Арлет
Видор	Добър	Франс	Скерлет
Божидор	Никандър	Ханс	Жанет
Изидор	Касандър	Негос	<i>ж</i> Жанет
Исидор	Александър	Радос	<i>ж</i> Жинет
Теодор	Скафандър	Фидос	Арет
Феодор	Искър	Тодос	Филарет
Фиодор	Петър	Хелиос	Панарет
Тодор	Калопетър	Минелос	Магрет
Агатодор	Митър	Анигнос	Левит
Христодор	Гмитър	Рос	Маргит
Тудор	Димитър	Барбарос	Сплендит
Първозор	Калистър	Берос	Афродит
Букор	Нистър	Христос	Некит
Флор	Вихър	Марс	Никит
Никанор	Бацър	Юлиус	Елит
Янор	Соляр	Мариус	Полит
Пор		Калус	Иполит
Велисор	С	Добрус	Юлит
Салватор	Балас	Исус	Леонит
Стратор	Влас	Хръс	Арит
Виктор	Манас	Т	Маргарит
Нестор	Танас	Бобат	Харит
Нистор	Атанас	Сават	Гаврит
Кифор	Спас		Мадрит
Никифор			Неофит

Теофит
Филакт
Теофилакт
Венедикт
Рузвелт
Ервант
Визант
Пселант
Диамант
Марант
Хрисант
Ксант
Левент
Климент
Добрент
Левонт
Терапонт
Клиянт
Брилянт
ж Живот
Херодот
Фердот
Панайот
Филот
Деспот
Март
Алберт
Адалберт
Умберт
Роберт
Курт
Севаст
Благовест
Добровест
Златовест
Модест
Ернест
Калист
Ернст
ж Радост
Август
Либкнехт
Мият

У

Мугу
ж Аралу
ж Смару
Михру

Ф

Склаф
Зараф
Сараф
Зограф
Сераф
Йоасаф
Седеф
Жозеф
Йосиф
Адолф
Якоф

Х

Бах
Мах
Телемах
Страх
Войтех
Фридрих
Хенрих
Хайнрих
Юрих
Тих
Аспарух
Лъх

Ц

Ивац
Здравец
Гелец
Ганец
Венец
Борец
Вълчец
Йониц
Стоиц
Франц
Констанц
Костанц
Кивуц
Драгуц
Лападуц
Радуц
Илиуц
Галуц
Бануц
Бенуц
Януц
Маруц
Мандруц
Патруц
Митруц

Ч

Новач
Керач
Рабич
Любич
Богич
Владич
Гладич
Радич
Мандич
Илич
Васкич
Лукич
Вацкич
Малич
Павлич
Ангелич
Ганич
Горнич

Янич
Парич
Телерич
Борич
Петрич
Спасич
Златич
Певтич
Цветич
Митич
Пефтич
Малкоч
Балуч
Тануч
Балюч

Ш

Гагаш
Драгаш
Пендаш
Андреаш
Дакаш
Тикаш
Вълкаш
Петкаш
Балаш
Белаш
Тамаш
Томаш
Ганаш
Динаш
Минаш
Маринаш
Гераш
Кираш
Тодораш
Петраш
Димитраш
Маташ
Наташ
Таташ
Петаш
Миташ
Насташ
Пацаш
Барбеш
Мангеш
Радеш
Калеш
Лалеш
Малеш
Милеш
Колеш
Занеш
Ченеш
Добреш
Мокреш
Пуреш
Виш
Савиш
Гергиш
Георгиш

Гьоргиш
Гладиш
Радиш
Танкиш
Сенкиш
Чокиш
Някиш
Алиш
Галиш
Малиш
Белиш
Ангелиш
Милиш
Колиш
Улиш
Мулиш
Юлиш
Камиш
Димиш
Аниш
Ваниш
Наниш
Таниш
Станиш
Девениш
Дениш
Тениш
Чениш
Дивиниш
Кониш
Диониш
Тониш
Черниш
Яниш
Пепиш
Париш
Кипариш
Патриш
Згуриш
Патиш
Братиш
Митиш
Вотиш
Мотиш
Тофиш
ж Бланш
Лагош
Драгош
Могош
Радеш
Федош
Фидош
Пандош
Додош
Тодош
Лалош
Милош
Лолош
Тимош
Вилмош
Тодорош
Корош
Торош

Урош
Пурош
Юрош
Братош
Петош
Митош
Кротош
Бартош
Рабуш
Камбуш
Робуш
Барбуш
Първуш
Агуш
Драгуш
Негуш
Ангуш
Богуш
Гогуш
Гергуш
Гургуш
Гугуш
Радуш
Недуш
Райдуш
Андуш
Мандуш
Пандуш
Додуш
Гердуш
Такуш
Лекуш
Никуш
Бойкуш
Алкуш
Станкуш
Маркуш
Петкуш
Читкуш
Балуш
Галуш
Калуш
Лалуш
Малуш
Палуш
Белуш
Велуш
Ангелуш
Неделуш
Мелуш
Вилуш
Милуш
Ваклуш
Голуш
Колуш
Николуш
Самуш
Димуш
Вилмуш
Ромуш
Томуш
Вануш
Ивануш

Първануш
Гануш
Кануш
Мануш
Нануш
Пануш
Тануш
Стануш
Цануш
Генуш
Менуш
Гинуш
Динуш
Райнуш
Конуш
Арнуш
Януш
Мянуш
Баруш
Варуш
Гаруш
Каруш
Маруш
Паруш
Таруш
Добруш
Андруш
Кируш
Боруш
Петруш
Митруш
Димитруш
Уруш
Батуш
Гатуш
Катуш
Матуш
Патуш
Братуш
Татуш
Митуш
Понтуш
Контуш
Махуш
Промисъш
Ангюш
Балдюш
Малюш
Палюш
Делюш
Колюш
Люлюш
Ванюш
Ганюш
Андреяш
Илияш
Петруняш

Ю

ж Панаю

Я

Гая
Драгая
Палая
Влая
м Влая
Аглая
Яглая
Архилая
Мая
Жанина-Мая
Томая
Паная
Синая
Рая
Трая
м Исая
Стая
Гостая
Чая
Добя
Рагя
Игя
Ангя
Вангя
Богя
Йоргя
Юргя
Гюргя
Гадя
м Федя
Кондя
м Валодя
м Володя
м Главя
Славя
м Славя
Здравя
Солвя
Соловя
Цвя
Пелегя
Дея
Недея
Орхидя
Кя
м Лея
Джаля
м Маля
Пантелея
Хеля
Пантиля
м Ахилея
Саломея
Нея
Виренея
Вишня
Пея
м Пея
м Андрея
Орея
Мойсея

м Матея
Филотея
Доротей
Ренета-Фей
Орфей
Цей
м Сазаия
Ламбия
Евламбия
Еврембия
Лимбия
Олимбия
м Тобия
м Тубия
м Кумбия
Рисавия
Октавия
Евсевия
Селвия
Силвия
Реасилвия
Ковия
Зеновия
Зиновия
Совия
Гия
Благия
Пелагия
Фелагия
Панагия
Драгия
м Драгия
Пелегия
Лигия
Филигия
Рангия
Ренгия
Френгия
Евлогия
Сергия
Георгия
Гюргия
м Анадия
Генадия
м Генадия
м Радия
Харадия
Клавдия
Ередия
м Саздия
Лидия
Сандия
Мавродия
м Мавродия
Исодия
м Методия
Петродия
Леокардия
Тадия
Людия
Моисея
Божия
Агнезия

Кортезия	Кателия	Витания	Припия
м Акия	Офелия	Султания	Харалампия
м Гакия	Хелия	Фотания	Евлампия
м Аргакия	м Илия	Стания	Олимпия
м Ордакия	Сибилля	м Стания	Теопия
Палакия	Вавилля	Фания	Калиопия
Пелакия	Вергилия	Стефания	м Прокопия
м Анакия	Идилля	Теофания	Калопия
м Минакия	Лилия	Орхания	Топия
Керакия	Миля	Евгения	България
Епракия	Емиля	Еужения	Дария
м Тофракия	Велмиля	Миления	м Азария
м Исакия	Ваниля	Френия	Еликария
м Такия	Корниля	Сения	Мария
м Антакия	Добриля	Спасения	Ева-Мария
Севастика	Василя	Есения	Анамария
м Севастика	Отиля	Ксения	Донамария
Векля	Христиля	Аксения	Полинаруя
м Езекия	Памфиля	м Ексения	м Висария
Резекля	Архилля	Поликсения	Ефария
м Резекля	Циля	Ефросения	Захария
Венекия	Цециля	Арсения	м Захария
м Еникля	Сициля	м Арсения	Сребрия
Фикля	Цициля	Обретения	м Чубрия
Станкия	Чечилля	Девиния	м Ставрия
Френкия	Чичилля	Зивиния	Негрия
Донкия	Аршилля	Вергиния	м Андрия
Докия	Кля	Виргиния	Индрия
Евдокия	Паракля	Фругиния	Сидерия
м Ангелякия	Херакля	Вержиния	Гликерия
Балия	Иракля	Виржиния	Еликерия
Галия	м Иракля	Дисиния	Лукерия
Евгалия	Харикля	Аксиния	Валерия
Розалия	Николя	Устиния	Венерия
Калия	м Николя	Юстиния	Левтерия
Амалия	Толя	Финия	Елевтерия
Наталия	Анатолия	Ракния	Артерия
Авталия	Юлия	Ивония	Лефтерия
Евталия	Люлия	Бегония	Дзамферия
Русалия	м Мия	Македония	Аргирия
Павля	Саламия	Сидония	Гликирия
Севля	м Еремия	Андония	Мирия
Аглия	м Йеремя	Леония	Кумрия
Елия	м Иремия	Теония	Скумрия
Велия	Евтимия	Икония	Гюмрия
Савелия	Елтимия	Никония	Григория
Вангелия	Ефимия	Калония	Глория
Евангелия	Хеомия	Лемония	Флория
Ингелия	Саломия	Лимония	Виктория
Клелия	Икономия	Соломония	Оприя
Амелия	Автономия	Феврония	Петрия
Камелия	Еврумия	Андрония	Димитрия
Томелия	Ния	Верония	м Димитрия
Румелия	Стевания	Автония	Ефрия
Анелия	Кания	Антония	Юрия
Ганелия	Мелания	м Антония	Сия
Донелия	Томания	Перуния	Масия
Корнелия	м Анания	Щирания	м Манасия
Плюнелия	м Янания	Пия	Танасия
Крелия	Обраня	Агапия	Спасия
Аурелия	Ураня	Препия	Аспасия
Веселия	Софраня	Евпрепия	Тасия
Ерселия	Павсания	м Алипия	Анастасия

Възкресия	Евтихия	Селя	м Боя
Въскресия	Ция	Виля	Воя
Паисия	Венеция	Каравиля	Радивоя
м Паисия	Лукреция	Лиля	м Радивоя
Таисия	Лиция	Миля	м Бративоя
Анисия	Фелиция	Смиля	м Добровоя
м Дивинисия	Патриция	Василя	Благоя
Рисия	Летиция	Филя	м Благоя
Евпраксия	Литиция	Карафиля	Драгоя
Епраксия	Флоренция	Оля	м Драгоя
Доксия	Луция	Воля	м Богоя
Евдоксия	Люция	Доля	Доя
Досия	Лучия	Джоля	м Радоя
Теодосия	м Пашия	Коля	Зоя
м Теодосия	Майя	Моля	Коя
Евросия	м Исаяя	Поля	м Брекоя
м Доросия	Стайя	Роля	м Цикоя
Ефросия	Андромакя	Гагуля	Моя
Христосия	Ракия	Дуля	Емоя
Филипсия	Хрюстакя	Зазуля	м Цаноя
Прокопсия	Мекия	Бошуля	Еноя
Русия	Некия	Зюмбюля	м Станоя
Марусия	Секия	Пламя	м Лепоя
Верусия	Срекия	Томя	Роя
Севатия	Маникия	Дъмя	Проя
Агатия	Станикия	Ваня	Троя
Катия	Марикя	Даня	м Братоя
Мелатия	Фикя	Каня	Стоя
Ю Златия	Дайкия	Маня	м Стоя
Ипатия	Влайкия	Саня	Цоя
м Ратия	Дейкия	Таня	Даря
Стратия	Войкия	Фаня	Заря
м Стратия	Дойкия	Гривня	Велизаря
Сатия	Радойкия	Беня	Зоря
м Истатия	Станойкия	Деня	Буря
Светия	Стойкия	Женя	Зуря
м Светия	Билкия	Сеня	Ася
Валетия	Руменкия	Феня	Крася
Милетия	Влахинкия	Богиня	Тася
м Милетия	Бокия	Княгиня	Деся
Венетия	Докия	Сединя	Песя
м Аретия	Милокия	Киня	Рися
Харития	Нокия	Саракиня	Дося
Евантия	Станокя	Гъркиня	Тодося
Левантия	Воския	Угриня	Дуся
Ивантия	Мукия	Приня	Маруся
Ливантия	м Щукя	Графиня	Веруся
Ксантия	Баля	Аграфиня	Катя
Сентия	Валя	Влахиня	Натя
м Авксентия	Галя	Полимня	Кратя
Леонтия	Каля	Гримня	Кетя
Валотия	Раля	Комня	Петя
Милотия	Краля	Дъмня	Сретя
Силотия	м Краля	Радоня	Витя
м Филотия	Сталя	Лимоня	Мотя
Евстатия	Гарфалья	Соня	Фотя
Севастия	Беля	м Цоня	Астя
м Пастия	Веля	Торня	Настя
Кадефия	Деля	Дуня	Нехтя
София	Неделя	Руня	Гуя
м Тофия	Желя	Михня	Груя
Еморфия	Скеля	Вишня	Рашя
м Малахия	Анеля	Боя	

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	3
Извори	5
Използвани речници	7
Увод. Лични имена. Пластове в имената	9
Значение на имената. Пожелателни имена	11
Защитни имена	13
Преосмислени имена	14
Борба с чуждите имена	14
Избиране на имена	17
Форми на имената. Мъжки имена	18
Женски имена	20
Видоизменяне на имената	22
Фамилни имена. Предосвободенски фамилни имена	29
Форми и ударение на днешните имена	30
Състав и значение на имената	33
Бележки за фонетиката на имената	36
Бележки за географията на имената	37
Речник	39
Обратен списък на личните имена	573

СТЕФАН ИЛЧЕВ

РЕЧНИК
НА ЛИЧНИТЕ И ФАМИЛНИ ИМЕНА
У БЪЛГАРИТЕ

•

Художник *Ж. Алексиев*
Художествен редактор *Д. Донков*
Технически редактор *Т. Нинова*
Коректор *Ю. Миндова*

•

Изд. индекс 3556
Дадена за набор на 20. IX. 1968 г.
Подписана за печат на 6. II. 1970 г.
Формат 71/100/16 Тираж 3000
ЛГ-III-8
Печатни коли 39,25 Издателски коли 46,71
Цена 6,20 лв.

•

Набрана и отпечатана в печатницата на Издателството на БАН
София, кв. Гео Милев, ул. 36
Поръчка № 84